

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

290 i 75

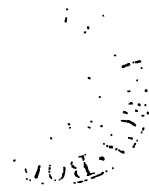
(C. Text Gr. S. 200)

(C. Gr. S. 500)

CA

RUXIT

R

INI

FRIDERICI NICOLAI

CLII.

S.
0.4.75.

STRABONIS
G E O G R A P H I C A

RECENSUIT
COMMENTARIO CRITICO INSTRUXIT

GUSTAVUS KRAMER
GYMNASII REGII GALLICI DIRECTOR

VOLUMEN III.

BEROLINI
PROSTAT IN LIBRARIA FRIDERICI NICOLAI
MDCCCLII.

= C. G. S. 500.3
290.2.75.

||

||

||

1900. 1. 22.

PRAEFATIO.

Quinque effluxerunt anni, ex quo foras dedi alterum Geographicorum Strabonis volumen: cui ut non prius tertium hoc et ultimum adderem, tristissimis patriae turbis factum est et succrescente in diem negotiorum mole. Ac nunc quoque necessitate potius extortum est, quam ad eum finem, quem vellem, perductum. Sed cum nulla esset spes, fore ut plus otii mihi obtingeret proximis annis quam hodie concessum est, emittendus erat liber, ne diutius imperfectum relinqueretur opus tot ante annos inchoatum.

Ceterum pauca sunt, de quibus hoc loco paulo pluribus exponendum esse videatur. In Epitome igitur Palatina, quae in fine operis Straboniani addita est, cum post Gelenii editionem, ne ipsam quidem ea qua par erat diligentia factam, multis locis temere mutata esset, hoc maxime studui, ut quam potui accuratissime ea quae in codice leguntur exprimerem. In quibus si quae correximus a librariis manifesto corrupta, ea in margine ita, ut scripta sunt in codice, subiecimus nulla nota addita. Quae praeterea in nonnullis locis ibi commemorantur scripturae codicis Parisini, petitae sunt ex Analectis in Geographos Graecorum minores, quae in prolusione academica duobus fere abhinc annis publici iuris fecit Godofredus Bernhardy. Ubi (v. p. 32 sqq.) haec tradit de codice illo: „liber est Pa-

risinus 571 post Isidori Mansiones Parthicas nulla sub inscriptione describens Chrestomathiae particulam novissimam inde ab l. XVI p. 206 (ed. Hudson.) usque ad finem, deinde per saturam miscens paginas nonnullas l. VII ordine inverso, hinc l. XII. XIII et sequentium usque ad ipsam p. 206, unde reditus fit ad l. XI.“ Qui liber nonnullos locos integriores servavit quam Palatinus (v. l. XVI, p. 573 n. 2), in aliis tamen haud paucis ab eius manu qui primus composuit hanc epitomen recessit, ita ut minor in universum eius sit auctoritas quam Palatini. Index geographicus et historicus, qui Epitomen excipit, ita est compositus a iuvene amico, ut Groskurdii index locupletissimus additis et mutatis iis, quae addenda et mutanda erant, in brevius contraheretur, ne nimiam in molem ex cresceret liber. Qua in re difficile erat certam statuere legem, nec deerunt fortasse, qui aliter agendum fuisse censeant: verumtamen cum Groskurdii indice illo plenissimo simul ac parabili uti possint qui plura desiderant, intra fines hos continere me satius duxi.

Iam restat, ut breviter attingamus ea, quae Spengelius in censura voluminis secundi editionis nostrae (v. *Münchener gelehrte Anzeigen* 1848 No. 18 sq.) disputavit de ratione, quae intercedit inter manum primam et secundam codicis A., in libris maxime VIII et IX. Quibus, quantum in eo positum erat, obscuravit, quae a me luce clarius fuerant illustrata. Coniecturis enim suis supersedere potuisset, si legisset, quae in praefatione voluminis I p. LIII sqq. hac de re docentur. Sed maluit ille, id quod dixi in praefatione voluminis II (nam censor iste Monacensis Spengelius est), cupide atque arroganter iudicare quam diligenter examinare. Ac fruatur quidem, per me licet, ingenio suo: sed cavendum est, ne eiusmodi cavillationibus studia haec impediatur.

Scribebam Berolini Idibus Maiis 1852.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Τὸ τρισκαίδεκατον περιέχει τῆς Ἀσίας τὰ ἀπὸ τῆς Προποντίδος κάτωθεν, ἀπὸ Κυζίκου ἀρχόμενον, καὶ ἐφεξῆς τὴν ταύτη παραλίαν πᾶσαν
5 καὶ εἰ τινες γῆσοι ὑπάρχουσιν ἑγχρονίζει δὲ μάλιστα τῇ Τρωί, εἰ καὶ ἔρημος, διὰ τὸ ἐπίσημον αὐτῆς καὶ πολυθρόλλητον ἐκ τοῦ πολέμου.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

10 1. Μέχρι μὲν δεῦρο ἀφορίσθω τὰ περὶ τῆς Φρυγίας· C. 581
ἐπανιόντες δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν Προποντίδα καὶ τὴν ἐφεξῆς τῷ A. 871
Αἰσίῳ παραλίαν τὴν αὐτὴν τῆς περιοδείας τάξιν ἀποδώσο-
μεν. ἔστι δὲ Τρωὰς πρώτη τῆς παραλίας ταύτης, ἣς τὸ πο-
λυθρόλλητον, καίπερ ἐν ἐρειπίοις καὶ ἐν ἐρημίᾳ λειπομένης, ὅμως
15 πολυλογίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν παρέχει τῇ γραφῇ. πρὸς τοῦτο
δὲ συγγνώμης δεῖ καὶ παρακλήσεως, ὅπως τὴν αἰτίαν τοῦ μή-
κους μὴ ἡμῖν μᾶλλον ἀνάπτωσιν οἱ ἐντυγχάνοντες ἢ τοῖς σφό-

1. Argumentum om. F. 3. περιέχει] περὶ codd., Tzsch. corr.:
v. ad argum. libri X. — τὰ] τὴν edd. 4. ἀρχομένου CDho ἀρχο-
μένης uxy ἀρχομένην edd.: quod reposuimus legitur in μουx; cf. arg.
1. XI. — ταύτης uxy. 6. πολυθρόλλητον edd. 10. ἀφορίσθω uxx.
12. ἀποδώσωμεν CF. 13. πολυθρόλλητον edd. 14. ἐρηπίοις F. —
λειπομένης] οὔσης μοx. 17. ἀνάπτειν edd. codd., exc. F, in quo
legitur ἀναπτωεῖν a vera scriptura vix diversum.

δρα ποθοῦσι τὴν τῶν ἐνδόξων καὶ παλαιῶν γυνῶσιν· προσλαμβάνει δὲ τῷ μῆκει καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐποικισάντων τὴν χώραν Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων, καὶ οἱ συγγραφεῖς, οὐχὶ τὰ αὐτὰ γράφοντες περὶ τῶν αὐτῶν, οὐδὲ σαφῶς πάντα· ὧν ἐν

A. 872 τοῖς πρώτοις ἐστὶν Ὅμηρος, εἰκάζειν περὶ τῶν πλείστων παρέρχων. δεῖ δὲ καὶ τὰ τούτου διαιτῶν καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ὑπογράφαντας πρότερον ἐν κεφαλαίῳ τὴν τῶν τόπων φύσιν.

2. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυζικηνῆς καὶ τῶν περὶ Αἴσηπον τόπων καὶ Γράνικον μέχρι Ἀβύδου καὶ Σηστοῦ τὴν τῆς Προποντιδος παραλίαν εἶναι συμβαίνει, ἀπὸ δὲ Ἀβύδου μέχρι Λεκτοῦ τὰ 11 περὶ Ἴλιον καὶ Τένεδον καὶ Ἀλεξάνδρειαν τὴν Τρωάδα· πάντων δὲ τούτων ὑπέρεκειται ἡ Ἴδη τὸ ὄρος, μέχρι Λεκτοῦ καθήκουσα· ἀπὸ Λεκτοῦ δὲ μέχρι Καίικον ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεγομένων ἐστὶ τὰ περὶ Ἄσσον καὶ Ἀδραμύττιον καὶ Ἀταρνεά καὶ Πιτάνην καὶ τὸν Ἐλαϊτικὸν κόλπον· οἷς πᾶσιν ἀντιπαρῆκει 12

C. 582 ἡ τῶν Λεσβίων νῆσος· εἴθ' ἐξῆς τὰ περὶ Κύμην μέχρι Ἐρμου καὶ Φωκαίας, ἥπερ ἀρχὴ μὲν τῆς Ἰωνίας ἐστὶ, πέρας δὲ τῆς Αἰολίδος. τοιούτων δὲ τῶν τόπων ὄντων, ὁ μὲν ποιητὴς ἀπὸ τῶν περὶ Αἴσηπον τόπων καὶ τῶν περὶ τὴν νῦν Κυζικηνήν 21 χώραν ὑπαγορεύει μάλιστα τοὺς Τρωᾶς ἄρξαι μέχρι τοῦ Καίικου ποταμοῦ διηρημένους κατὰ δυνάστείας εἰς ὀκτῶ μερίδας ἢ καὶ ἐννέα· τὸ δὲ τῶν ἄλλων ἐπικούρων πλῆθος ἐν τοῖς συμμάχοις διαριθμεῖται.

3. Οἱ δ' ὕστερον τοὺς ὄρους οὐ τοὺς αὐτοὺς λέγουσι καὶ τοῖς ὀνόμασι χρῶνται διηλλαγμένως, αἰρέσεις νέμοντες πλείους. 22

1. προσλαμβάνειν μοx προσλαμβάνει rw. 2. ἐποικισάντων Cas. Tzsch. 3. συγγραφεῖς Dhuix. · 8. δὴ] δὲ codd., Cor. corr. 9. γρανικῶν vx γρανικόν codd., Tzsch. corr. coll. Eust. ad Il. M, 21 p. 890, 17 R. 10. μέχρις vx. — τὰ] τὸ rw. 11. τρωάδα F. 12. δὲ Cor. 13. νῦν post Κανῶν addendum parum apte censet Grosk. coll. p. 615. 15. ελαϊκόν E. — οἷς] ἢ E. 16. μέχρις codd., exc. Ez, edd. 17. Φωκίας Cuxx. 21. καὶ om. μοx. 24. τοὺς ὄρους αὐτοὺς λέγουσι riwx ald. τοὺς ὄρους αὐτῶν λέγουσι μοx Guar. 25. Guar. hunc locum ita reddit: *et variis nominibus partitiones multas conficiunt*. Inde διαίσεις ab eo in codice suo lectum, idque a Strabone scriptum esse Cor. et Grosk. suspicantur, quorum neutrum probabile est, quamvis lenissima sit mutatio; vix enim dici queat νέμειν διαίσεις: nihil est contra,

μάλιστα δὲ αἱ τῶν Ἑλλήνων ἀποικίαι παρεσχέκασιν λόγον· ἦτιον
 μὲν ἢ Ἴωνική· πλείονι γὰρ διέστηκε τῆς Τρωάδος· ἢ δὲ τῶν
 Αἰολέων παντάπασιν· καθ' ὅλην γὰρ ἐσκεδάσθη ἀπὸ τῆς Κυ-
 ζικητῆς μέχρι τοῦ Καΐκου καὶ ἐπέλαβεν ἔτι πλεόν τῆν μεταξὺ
 5 τοῦ Καΐκου καὶ τοῦ Ἑρμου ποταμοῦ. τέτρασι γὰρ δὴ γενεαῖς
 πρεσβυτέραν φασὶ τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν τῆς Ἴωνικῆς, δια-
 τριβὰς δὲ λαβεῖν καὶ χρόνους μακροτέρους. Ὁρέστην μὲν γὰρ
 ἄρξαι τοῦ στόλου, τούτου δ' ἐν Ἀρχαδίᾳ τελευτήσαντος τὸν
 βίον, διαδεξασθαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πενθίλον καὶ προελθεῖν
 10 μέχρι Θράκης ἐξήκοντα ἔτεσι τῶν Τρωικῶν ὕστερον, ἔπ' αὐ-
 τῆν τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν εἰς Πελοπόννησον κάθοδον· εἴτ' A. 873
 Ἀρχέλαον, υἱὸν ἐκείνου, περαιῶσαι τὸν Αἰολικὸν στόλον εἰς
 τὴν τῶν Κυζικητῶν τὴν περὶ τὸ Δασκύλιον· Γραῦν δὲ, τὸν υἱὸν
 τούτου τὸν νεώτατον, προελθόντα μέχρι τοῦ Γρανικοῦ ποταμοῦ
 15 καὶ παρεσκευασμένον ἄμεινον περαιῶσαι τὸ πλεόν τῆς στρατιᾶς
 εἰς Λέσβον καὶ κατασχεῖν αὐτήν· Κλεῦν δέ, τὸν Δώρον, καὶ
 Μαλαίον, καὶ αὐτοὺς ἀπογόνους ὄντας Ἀγαμέμνονος, συναγαγεῖν

cur vniuerses αἴρεσιν νέμειν, eodem sensu accipiendum, quo legitur ap.
 Soph. Ai. 265. 2. Mirus est datus πλείονι ac fortasse in πλείον
 mutandus. 5. τέτρασι dubium est num Straboni an librario debeatur:
 cf. XIV, 652, Lobeck. ad Phrynich p. 409. 8. καθάλωσαντος (sic) D,
 sed καθάλω in τελευτή sec. m., ut videtur, mutatum est: exquisitior est
 illa scriptura, ex κατακαλώσαντος corrupta, quam quae librario tribua-
 tur. 9. πένθιλον codd., Tzsch. corr.: ac sic constanter. 10. ἐξή-
 κοντα cum contrarium videatur optimorum testium auctoritati, qui He-
 raclidas octoginta annis post Troiam captam in Peloponnesum redisse
 tradunt, ὀγδοήκοντα scribendum censuerunt inde a Lipsio (v. ad Vellei.
 I, 2.) complures; Larcher. (v. Hist. d'Hérodote VI, p. 450) autem
 verba ἐξήκοντα — ὕστερον collocari vult post στόλου: quorum neu-
 trum probare licebit, sive latiore sensu accipienda esse statuimus verba
 ἐπ' αὐτὴν κτλ., sive diversam a vulgari annorum computationem in tra-
 dendis antiquissimis his Graeciae rebus sequi Strabonem: qua in re Pau-
 saniam comparare iuuabit Heraclidas δύο γενεαῖς post bellum Troicum
 redisse tradentem (v. IV, 3, 3). 12. Ἐχέλας Penthili filius vocatur a
 Paus. III, 2, 1: utra verior sit scriptura haud facile dicatur; fortasse
 tamen Ἀρχέλαος ortum e scriptura mala Αἰχέλαος. 13. γραῦν ald.
 14. γρανικοῦ Epit. 15. δμῆρον ante ἄμεινον inserit F: quae vox orta
 est haud dubie ex δεττογραφία. 16. κλεῦεν κ κλεῦν κ κλέβην κκ Guar.

μὲν τὴν στρατιὰν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καθ' ὃν καὶ Πενθίλος· ἀλλὰ τὸν μὲν τοῦ Πενθίλου στόλον φθῆναι περαιωθέντα ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὴν Ἀσίαν, τούτους δὲ περὶ τὴν Λοκρίδα καὶ τὸ Φρίκιον ὄρος διατρῦναι πολὺν χρόνον, ὕστερον δὲ διαβάοντας κτίσαι τὴν Κύμην τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους.

4. Τῶν Αἰολέων τοίνυν καθ' ὅλην σκεδασθέντων τὴν χώραν, ἣν ἔφαμεν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεσθαι Τρωικὴν, οἱ *δ'* ὕστερον, οἱ μὲν πᾶσαν Αἰολίδα προσαγορεύουσιν, οἱ δὲ μέρος, καὶ Τροίαν οἱ μὲν ὅλην, οἱ δὲ μέρος αὐτῆς, οὐδὲν ὅλως ἀλλή- 11
λοις ὁμολογοῦντες. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα τόπων ὁ μὲν Ὅμηρος ἀπὸ Αἰσῆπου τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῆς Τρωάδος· Εὐδοξος δὲ ἀπὸ Πριάπου καὶ Ἀρτάκης, τοῦ ἐν τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ χωρίου ἀνταίροντος τῷ Πριάπῳ, συστῆλλον
C. 583 ἐπ' ἔλαττον τοὺς ὄρους· Λαμάσσης δ' ἔτι μᾶλλον † συστῆλλει 11
ἀπὸ Παρίου· καὶ γὰρ οὗτος μὲν ἕως Λεκτοῦ προάγει, ἄλλοι δ' ἄλλως· Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς τριακοσίους ἄλλους ἀφαιρεῖ σταδίους, ἀπὸ Πρακτίου ἀρχόμενος· τοσοῦτοι γὰρ εἰσιν ἀπὸ Παρίου εἰς Πράκτιον· ἕως μέντοι Ἀδραμυττίου πρόεισι· Σκύλαξ δὲ ὁ Καρνανδεὺς ἀπὸ Ἀβύδου ἀρχεται· ὁμοίως δὲ τὴν 21
Αἰολίδα Ἐφορος μὲν λέγει ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης, ἄλλοι δ' ἄλλως.

5. Τοπογραφεῖ δὲ κάλλιστα τὴν ὄντως λεγομένην Τροίαν ἢ τῆς Ἰδης θέσις, ὄρους ὑψηλοῦ βλέποντος πρὸς δύσιν καὶ τὴν ταύτη θάλατταν, μικρὰ δ' ἐπιστρέφοντος καὶ πρὸς ἄρκτον καὶ 22
τὴν ταύτη παραλίαν. ἔστι δὲ αὕτη μὲν τῆς Προποντίδος ἀπὸ

1. τὴν delendum esse suspicatur Cor. 2. τοῦ et στόλον in D sec. m. addita sunt. 8. ὑπὸ] ἀπὸ F. — δ' quomodo ferri possit non intelligo; superfluum iudicat Cor. in nott. 11. γὰρ — τόπων om. x. 12. τοῦ ante Αἰσῆπου add. Dhī edd. 14. νήσου Dh. 15. τοῦ ὄρους codd., sed ꝥ sec. m. correctus est: item verum restituit Xyl. — συστῆλλει ἀπὸ Παρίου cum vix ferri queant, aut participium aliquod excidisse, aut συστῆλλον scriptum fuisse, id quod multo probabilius videtur, erit statuendum. 19. ἀδραμυττίου, sed δ sup. τ add., D. 23. μᾶλλιστα C μάλιστα edd., exc. Tzsch. 25. ἐπιστραφέντος codd., exc. Ex.

- τῶν περὶ Ἄβυδον στενῶν ἐπὶ τὸν Αἴσηπον καὶ τὴν Κυζικηνήν·
 ἢ δ' ἔσπερία θάλαττα ὃ τε Ἑλλησποντός ἐστιν [ὃ] ἕξω καὶ τὸ
 Αἰγαῖον πέλαγος. πολλοὺς δ' ἔχουσα πρόποδας ἢ Ἴδη καὶ σκο-
 λοπενδρωῶδης οὔσα τὸ σχῆμα ἐσχάτοις ἀφορίζεται τούτοις, τῷ A. 874
 5 τε περὶ τὴν Ζέλειαν ἀκρωτηρίῳ καὶ τῷ καλουμένῳ Λεκτῷ, τῷ
 μὲν τελευτῶντι εἰς τὴν μεσόγαίαν μικρὸν ὑπὲρ τῆς Κυζικηνῆς·
 καὶ δὴ καὶ ἐστὶ νῦν ἡ Ζέλεια τῶν Κυζικηνῶν· τὸ δὲ Λεκτὸν
 εἰς τὸ πέλαγος καθήκει τὸ Αἰγαῖον, ἐν παράπλῳ κείμενον τοῖς
 ἐκ Τενέδου πλεύουσιν εἰς Λέσβον.
- 10 Ἴδην δ' ἴκανον πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
 Λεκτὸν, ὄθι πρῶτον λιπέτην ἄλα
 Ἵππος καὶ ἡ Ἥρα. τοῖς οὔσιν οἰκείως τοῦ ποιητοῦ φράζοντος
 τὸ Λεκτὸν· καὶ γὰρ ὅτι τῆς Ἴδης ἐστὶ τὸ Λεκτὸν καὶ διότι
 πρῶτη ἀπόβασις ἐκ θαλάττης αὐτῆ τοῖς ἐπὶ τὴν Ἴδην ἀνοῦσιν,
 15 εἴρηκεν ὄρθως, καὶ τὸ πολυπίδακον· εὐνδρότατον γὰρ κατὰ
 ταῦτα μάλισα τὸ ὄρος, δηλοῖ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ποταμῶν,
 ὅσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαθε προρέουσι,
 Ῥήσός θ' Ἐπτάπορός τε
 καὶ οἱ ἐξῆς, οὓς ἐκείνος εἴρηκε καὶ ἡμῖν νυνὶ πάρεστιν ὄρᾶν·
 20 τοὺς δὴ πρόποδας τοὺς ἐσχάτους ἐφ' ἐκάτερα † ὄρᾶ οὕτως τὸ

2. ὃ om. codd.: addidi sensu postulante. — ἕξω] ἐν φ^ε codd., exc. EF, edd.: quae cum manifesto corrupta sint, aut tollenda aut in μεθ' ὄν mutanda, omissis τε — καί, censet Cor., omisit Grosk.; ὃ Ἑλλησποντός ὃ ἕξω eodem modo dicitur, quo infra p. 589 ἢ ἐκτὸς Ἑλλησποντία θάλαττα. 3. ἢ om. codd., exc. EFx. — ἢ δὴ CDHirw ald., Cas. corr. 4. τὸ σχῆμα om. rw. — τούτοις om. E. 5. τὴν om. E. — ζάλειαν rw. 6. μεσογαίαν D μεσογαῖαν Epit. 10. ἐκίσθη Xyl. scripsit ex II. ζ, 283. 11. ὄτι codd., Xyl. corr. 12. Verba Ἵππος — τοῖς οὔσιν om. mouxx: Ἵππος καὶ ἡ Ἥρα glossatoris esse iudicans Tzsch. uncinis inclusit. Articulum om. Cor. — τοῖς ἰούσιν CDFHirw: quae cum omisissent edd. inde a Xyl., Cor. corr.; cf. p. 585. 13. διότι] ὅτι mouxx. 15. ὡς ante καὶ male add. Cor. — πολυπίδακα edd. inde a Xyl. 16. δὲ om. C. 17. ὅσοι Cmorouxx. — προρέουσι, ioux. 18. θ' om. codd., exc. F: Tzsch. add. ex II. M, 19 coll. p. 595. 602. 19. νῦν hiux. 20. δὴ] τε Cor. parum apte, nullo successu varie tentans hunc locum primum in nott. ad Interpr. Paris., ubi ὄρᾶ οὕτως mutanda censet in ὡσαύτως, deinde in editione ipsa, ubi nota maxima post εἴρηκε incidens, novam sententiam a καὶ

Λεκτὸν καὶ τὴν Ζελεϊαν, οἰκειῶς τούτων καὶ ἀκρώρειαν ἀφο-
ρίξει Γάργαρον, ἄκρον λέγων· καὶ γὰρ νῦν Γάργαρον ἐν τοῖς
ἄνω μέρεσι τῆς Ἰδης δεικνύται τόπος, ἀφ' οὗ τὰ νῦν Γάργαρα
πόλις Αἰολική. ἐντὸς μὲν οὖν τῆς Ζελεΐας καὶ τοῦ Λεκτοῦ
πρῶτά ἐστιν ἀπὸ τῆς Προποντίδος ἀρξαμένοις [τὰ] μέχρι τῶν
κατ' Ἄβυδον στενῶν· εἰτ' ἔξω τῆς Προποντίδος τὰ μέχρι
Λεκτοῦ.

- C. 584 6. Κάμφραντι δὲ τὸ Λεκτὸν ἀναγεῖται κόλπος μέγας, ὃν ἡ
Ἰδη ποιεῖ πρὸς τὴν ἠπειρον ἀποχωροῦσα ἀπὸ τοῦ Λεκτοῦ καὶ
αἱ Κάναι, τὸ ἐκ θατέρον μέρους ἀντικείμενον ἀκρωτήριον τῷ
Λεκτῷ· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Ἰδαῖον κόλπον, οἱ δ' Ἀδραμυνητῶν.
ἐν τούτῳ δὲ αἱ τῶν Αἰολέων πόλεις μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ
Ἑρμου, καθάπερ εἰρήκαμεν. εἰρηται δὲ ἐν τοῖς ἐμπροσθεν,
ὅτι τοῖς ἐκ Βυζαντίου πλέουσι πρὸς νότον ἐπ' εὐθείας ἐστὶν
A. 875 ὁ πλοῦς, πρῶτον ἐπὶ Σηστόν καὶ Ἄβυδον διὰ μέσης τῆς Προ-
ποντίδος, ἔπειτα † τῆς παραλίας τῆς Ἀσίας μέχρι Καρίας. ταῦ-

ἡμῶν incipiens ὄρᾱ omisit, in nott. denique, ubi οὕτως in ὄτας mu-
tandum esse suspicatur. Omnia optime contra procedent, si pro ὄρᾱ
scribatur φράζων mutatione satis leni. — Post οἰκειῶς Tzsch. δὲ, Cor.
τε scriptum fuisse suspicatur. 2. ἄκρον τέρων CFποκ ἄκρον τερον
D, sed ε supra τ sec. m. add.: inde ἄκρον ἕτερον hi; ἄκρον simpliciter
exhibent ux (sed hi ita, ut lacuna sequatur duabus circiter syllabis suf-
ficiens) rw, quos secutus est Cor.: ἀκρόντερον habet ald., ἀκρωτήριον
Cas., ἄκρον ἕτερον Tzsch. Verum restituissie mihi videor reponens λέ-
γων coll. II. 5, 292. 3. τὰ om. hi. 5. τὰ addidi de conii. Grosk.:
Cor. τὰ ante πρῶτα addendum esse suspicatur. 6. ἔξω τὰ μέχρι τῆς
προποντίδος codd., exc. ux, in quibus ἔξω τὰ τῆς πρ., et E, qui verum
exhibet: in π manu sec. in marg. add. εἰτα τὰ περὶ Ἰλιον μέχρι λέκτου.
Fortasse τὰ μέχρι in margine primum addita pro varia scriptura, ad
verba μέχρι τῶν κατ' Ἄβυδον στενῶν spectante, deinde male inserta
sunt a librariis nonnullis ante ἔξω. 9. ἀναχωροῦσα E, quod in hoc
connexu usitatus sane foret quam alterum. 11. ἀδραμυνητῶν D (sed
ι in η sec. m. mut.) F. 12. πόλεις om. E. 16. ἡ παραλία ποκ
idque rec. Tzsch. Cor. de sententia Cas. (postea est Asiae ora Guar.):
quae parum concinna esse neque a Strabone scribi potuisse satis liquet.
Expectaveris potius παρὰ τὴν παραλλαν, sicut II, 114 de eadem re
ponitur ordine inverso ὁ τῆς Καρίας παράπλους καὶ τῆς Ἰωνίας μέχρι
τῆς Τρωάδος καὶ Βυζαντίου. Omissa praepositione accusativus videtur

την δὴ φυλάττοντας χρὴ τὴν ὑπόθεσιν ἀκούειν τῶν ἐξῆς, κὰν λέγωμεν κόλπους τινὰς ἐν τῇ παραλία, τὰς τε ἄκρας δεῖ νοεῖν τὰς ποιούσας αὐτούς, ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς κειμένας, ὡσπερ ἰνὸς μεσημβρινῆς.

- 5 7. Ἐκ δὴ τῶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων εἰκάζουσιν οἱ φροντίσαντες περὶ τούτων πλέον τι, πᾶσαν τὴν παραλίαν ταύτην ὑπὸ τοῖς Τρωσὶ γεγονέναι, διηρημένην μὲν εἰς δυναστείας ἑνέα, ὑπὸ δὲ τῷ Πριάμῳ τεταγμένην κατὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον καὶ λεγομένην Τροίαν· δῆλον δὲ ἐκ τῶν κατὰ μέρος. οἱ
10 γὰρ περὶ τὸν Ἀχιλλεῖα τειχῆρεις ὄρωντες τοὺς Ἰλιάας κατ' ἀρχάς, ἔξω ποιῆσθαι τὸν πόλεμον ἐπεχείρησαν, καὶ περιούτες ἀφαιρεῖσθαι τὰ κύκλω·

δαίδακα δὴ σὺν ἡνσι πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον.

- 15 Τροίαν γὰρ λέγει τὴν πεπορθημένην ἠπειρον· πεπορθηται δὲ σὺν ἄλλοις τόποις καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ Λέσβῳ τὰ περὶ Θήβην καὶ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον τὴν τῶν Δελέγων καὶ ἐτι ἡ τοῦ Εὐρύπυλον τοῦ Τηλέφου παιδός·

ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ

- 20 ὁ Νεοπτόλεμος,

ἦρω Εὐρύπυλον.

ταῦτα δὴ πεπορθῆσθαι λέγει καὶ αὐτὴν τὴν Λέσβον·
ὅτε Λέσβον ἐνκτιμένην ἔλεν αὐτός·

καὶ

- 25 πέρος δὲ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον·

καὶ

Λυρνησὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης.

mutatus esse in genitivum, qui cum et ipse apto sensu careret, postremo nominativus scriptus est. 1. τὴν om E. 2. λέγωμεν F. — αὐτῇ ante τῇ add. edd. — τῇ om. E. — τε] γε Cor. contra Strabonis mentem: etenim κὰν h. l. significat etiamsi. — δεῖ] δὴ F. 8. τεταγμένη F. 14. πεζῇ x. πεζὰ h. 16. σὺν] ἐν edd. 17. λυρνησὸν x, et sic. const. — ἡ] τὴν D (ex corr.) h. 20. ὁ om. oz. 23. ἐν om C. — ἔλες codd., Xyl. corr. 24. καὶ om. x. 25. πέροςαι Cr ἐκπέροςαι x. — λυρνησὸν — καὶ om. ω. — λυρνησὸν Cor. et sic postea in Homeri versibus.

ἐκ μὲν *Λυρνησοῦ* ἢ *Βρισηῖς* ἐάλω·

τὴν ἐκ *Λυρνησοῦ* ἐξείλετο·

ἣς ἐν τῇ ἀλώσει τὸν *Μύνητα* καὶ τὸν *Ἐπίστροφον* πεσεῖν φη-
σιν, ὡς ἢ *Βρισηῖς* θρηνοῦσα τὸν *Πάτροκλον* δηλοῖ·

οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἕασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς *Ἀχιλλεύς*
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θεῖοιο *Μύνητος*,
κλαίειν·

- 585 ἐμφαίνει γὰρ τὴν *Λυρνησοῦν* λέγων πόλιν θεῖοιο *Μύνητος*, ὡς
ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὸν μα-
χόμενον· ἐκ δὲ τῆς *Θήβης* ἢ *Χρυσῆς* ἐλήφθη· 11

ῥήγομεθ' ἐς *Θήβην* ἱερὴν πόλιν *Ἡετίωνος*·

- 876 ἐκ δὲ τῶν ἀχθέντων ἐκείθεν φησὶν εἶναι τὴν *Χρυσίδα*.

Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος *Ἡετίωνος*,

Ἡετίων, ὃς ἔβαιεν ὑπὸ *Πλάκῳ* ὑλήεσση,

Θήβῃ ὑποπλακίῃ, *Κιλίκεσσ'* ἀνδρῶσιν ἀνάσσων. 11

δευτέρα οὖν αὕτη δυναστεία *Τρωικὴ* μετὰ τὴν ὑπὸ *Μύνητι*.

οἰκείως δὲ τούτοις καὶ τὸ ὑπὸ τῆς *Ἀνδρομάχης* λεχθὲν οὕτως,

"Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰῆ ἄρα γενόμεθ' αἴση

3. μῆνυτα F. 6. μῆνητος — θεῖοιο om. iw. 12. Post *Χρυσίδα* codd. subiiciunt haec: οἶκ' ὄλονται δεῖν (δὲ ante δεῖν add. μοx, γὰρ x.) ἐξ εὐθείας ἀκούειν σὺ μὲν ἐν τρωίῃ αὐτὰρ ἐγὼ θήβησιν ἢ θήβηθεν. Quae cum h. l. ferri non posse liquido pateret, ad sequentia recte reiecit Cor. Iam vero cum apto nexu carere viderentur sententiae, illorum verborum loco posuit parum convenienter καὶ τὴν *Ἀνδρομάχην* δὲ, Epitomen secutus, ubi in brevius contractus sic legitur totus hic locus: ἐκ δὲ *Θήβης* ἢ *Χρυσῆς*: ῥήγομεθ' ἐς *Θήβην*, ἱερὴν πόλιν. ἐνθὲνδε ἦν καὶ ἢ *Ἀνδρομάχη*. δύο οὖν κτλ. Melius haud dubie Grosk. ipsa illa verba ἐνθὲνδε ἦν καὶ ἢ *Ἀνδρομάχη* eodem loco inserenda esse censuit: sed quam parva esse debeat h. l. Epitomes auctoritas sponte sua liquet. Neque agitur hic de *Andromaches* patria, sed de *Thebe*, *Eëtionis* urbe, quod alterum fuisse *Troianae* regionis regnum *Strabo* est demonstraturus. Hanc igitur ob causam adiecti sunt tres illi versus, eamque fuisse necesse est verborum mentem, si quae exciderunt. Haud raro tamen neglecta connexionem *Strabo* tales refert locos. 15. ἀνδρεσι ux. 16. δευτέρα — οὕτως om. ux, exhibentes pro iis h. l. simpliciter καὶ τὸ, simulque verba δευτέρα — *Μῆνητι* praebentes infra post *Θήβησιν*, quo reicienda esse censuit Cas.: eosque Cor. et Grosk. secuti sunt parum considerate. 18. ἔκτωρ ux. — ἰῆ] οἶη ox. — γενόμεθα F.

ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν,

οὐκ οἶονται δεῖν ἐξ εὐθείας ἀκούειν, * σὺ μὲν ἐν Τροίῃ, αὐτὰρ
ἐγὼ Θήβησιν ἢ Θήβηθεν*, ἀλλὰ καθ' ὑπερβατόν· ἀμφοτέροι
5 ἐν Τροίῃ, σὺ μὲν Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ, αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησι. τρίτη
δ' ἐστὶν ἢ τῶν Λελέγων, καὶ αὕτη Τρωικὴ,

Ἄλπεω, δὲ Λελέγεσσι φιλοπολέμοισιν ἀνάσσει·

οὐ τῇ θυγατρὶ συνελθὼν Πριάμος γεννᾷ τὸν Λυκάονα καὶ Πολύδωρον. καὶ μὴν οἳ γε ὑπὸ τῷ Ἐκτορι ἐν τῷ καταλόγῳ τα-
10 τόμενοι λέγονται Τρωῆς·

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ.

εἶθ' οἱ ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ·

Δαρδανίων αὐτ' ἤρχεν εὖς πάϊς Ἀγχίσιου·

καὶ οὗτοι Τρωῆς· φησὶ γούν·

15 Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε.

εἶθ' οἱ ὑπὸ Πανδάρω Λύκιοι, οὓς καὶ αὐτοὺς καλεῖ Τρωῆς·

οἱ δὲ Ζελεῖαν ἔβαιον ὑπαὶ πόδα νεῖατον Ἴδης,

Ἄφραιοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσίοιο,

Τρωῆς· τῶν αὐτ' ἤρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,

20 Πάνδαρος.

ἔκτη δ' αὕτη δυναστεία. καὶ μὴν οἳ γε μεταξὺ τοῦ Αἰσίοιο
καὶ Ἀβύδου Τρωῆς· ὑπὸ μὲν γὰρ τῷ Ἀσίῳ ἐστὶ τὰ περὶ
Ἄβυδον·

οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,

3. σὺ] σοὶ C. — Verba σὺ μὲν ἐν Τροίῃ, αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ἢ
Θήβηθεν om. Cor. recte, ut opinor: magnopere enim cum in univer-
sum tum propter adiecta ἢ Θήβηθεν redolent interpolatorem. Neque
tamen si relinquuntur necesse erit de post οἶονται addere cum *max* Cas.
Tzsch. Grosk. Verba ἢ Θήβηθεν om. rw (?). 5. ἐκ Τροίης codd.,
exc. Epit.: in qua cum a Gelenio editum esset ἀμφοτέρω' ἐν Τροίῃ, ut
hexameter nimirum efficeretur, Tzsch. id recepit. — ἐνὶ οἴκῳ] ποτὶ δῶμα
Epit.: κατὰ δῶμα nunc fertur in Il. X, 478, sed vulgo, ut hic, legi ἐνὶ
οἴκῳ a Schol. traditur. 7. ἄλπεω codd. — φιλοπολέμοισιν F. 9. γε]
τε Cor. 12. εἶθ' om. E οἳ θ' x Cor. — οἳ om. codd., exc. E. 13. ἡὺς
CFμωωωxx. 16. εἶθ' om. E οἳ θ' x Cor. — οἳ om. codd., exc. EF. —
Syllabas δάρω om. F. — αὐτὸς F. 21. γε] τε Cor. 24. περκώ-

καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην,
 τῶν αὐτῶν Ἑρτακίδης ἤρχ' Ἄσιος·
 ἀλλ' ἐν Ἀβύδῳ μὲν υἱὸς τοῦ Πριάμου διέτριβεν, ἵππους νέμων,
 πατροφῶς δηλονότι·

A. 877 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δηموκόωντα, 5
 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειῶν·

C. 586 ἐν δὲ Περκώτῃ υἱὸς Ἰκεταόνος ἐβουνόμει, οὐκ ἄλλοτρίας οὐδ'
 οὐτος βοῦς·

πρῶτον δ' Ἰκεταονίδην ἐνέκυπεν,
 ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς 10
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ·

ὥστε καὶ αὐτῇ ἂν εἶη Τρωᾶς καὶ ἡ ἐφεξῆς ἕως Ἀδραστείας·
 ἦρχον γὰρ αὐτῆς

υἱε δὴ Μέρωπος Περκωσίου.

πάντες μὲν δὴ Τρωᾶς οἱ ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Ἀδραστείας, δίχα 11
 μέντοι διηρημένοι, οἱ μὲν ὑπὸ τῷ Ἄσιῳ, οἱ δ' ὑπὸ τοῖς Με-
 ροπίδαις· καθάπερ καὶ ἡ τῶν Κιλίκων διετή, ἡ μὲν Θηβαϊκή,
 ἡ δὲ Λυρνησίς· ἐν αὐτῇ δ' ἂν λεχθεῖη ἡ ὑπὸ Εὐρωπίλῳ
 ἐφεξῆς οὔσα τῇ Λυρνησίδι. ὅτι δὲ τούτων ἀπάντων ἦρχεν
 ὁ Πριάμος, οἱ τοῦ Ἀχιλλέως λόγοι πρὸς τὸν Πριάμον σαφῶς 20
 ἐμφανίζουσι·

καὶ σε, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,
 ὅσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος πόλις ἐντὸς ἐέργει,
 καὶ Φρυγίᾳ καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπειρών.

πην x et sic. infra: quam formam antiquiorem fuisse affirmat Steph.
 s. v.: cf. Heyn. ad Iliad. T. IV, p. 414 sq. 4. τατροφῶς F πρώτας h.
 5. βάλε νόθον Dh. 6. παρ' ὠκειῶν (sic) F. 9. ἐνέκυπεν codd.,
 exc. x, in quo est ἐννεπεν: Cas. scripsit ἐνένισπεν, Tzsch. ἐνένιπεν, quod
 tum obtinuit in Il. O, 546; propius a codicum scriptura est ἐνένιπεν,
 quod reponere non dubitavi cum Iliadis editoribus novissimis: cf. Buttm.
 Lexil. I, 281 sqq. 11. βόσκε C βόσκεν ἐν x βόσκε περκώτῃ x.
 12. ὥστε om. et οὐν post αὐτῇ add. x. 14. υἱε F. 17. ἡ μὲν]
 οἱ μὲν E. 18. λυρνησίς Cxx. — μετ' αὐτὴν μοx. — καὶ ante ἡ
 add. Cor. satis opportune: cf. p. 616. 19. λυρνησίδι CDx. 23.
 ὅσον xx. — μακαρῶν ἕδος codd., exc. F, in quo est μακαρῶν πόλις;
 sed Epit. exhibet Μάκαρος ἕδος, uti nunc legitur in Il. Ω, 544, quod
 recepit Xyl.; ac genitivum Μάκαρος cum codd. omnes praebant VIII,

8. Τότε μὲν οὖν τοιαῦτα ὑπῆρχεν, ὕστερον δὲ ἠκολούθησαν μεταβολαὶ παντοδαπαί. τὰ μὲν γὰρ περὶ Κυζικὸν Φρύγες ἐπέφυκον ἕως Πρακτίου, τὰ δὲ περὶ Ἄβυδον Θρᾶκες· ἐτι δὲ πρότερον τούτων ἀμφοῖν Βέβρονκες καὶ Δρύορες· τὰ δ' ἐξῆς Τρῆρες, 5 καὶ οὗτοι Θρᾶκες· τὸ δὲ Θήβης πεδίον Λυδοί, οἱ τότε Μήρονες, καὶ Μυσῶν οἱ περιγεγόμενοι τῶν ὑπὸ Τηλέφῳ πρότερον καὶ Τεύθραντι. οὕτω δὲ τοῦ ποιητοῦ τὴν Αἰολίδα καὶ τὴν Τροίαν εἰς ἓν συντιθέντος, καὶ τῶν Αἰολέων τὴν ἀπὸ τοῦ Ἐρμον πᾶσαν μέχρι τῆς κατὰ Κυζικὸν παραλίας κατασχόντων καὶ πόλεις 10 κτισάντων, οὐδ' ἂν ἡμεῖς ἀτόπως περιουθεύσαμεν, εἰς ταῦτ' οὐ συντιθέντες τὴν τε Αἰολίδα νῦν ἰδίως λεγομένην, τὴν ἀπὸ τοῦ Ἐρμον μέχρι Λεκτοῦ καὶ τὴν ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Αἰσίηπον. ἐν γὰρ τοῖς καθ' ἕκαστα διακρινουμένοις πάλιν, παρατιθέντες ἅμα τοῖς νῦν οὖσι τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καὶ τῶν ἄλλων λεγόμενα.

15 9. Ἔστιν οὖν μετὰ τὴν τῶν Κυζικηνῶν πόλιν καὶ τὸν Αἰσίηπον ἀρχὴ τῆς Τρωάδος καθ' Ὀμηρον. λέγει δ' ἐκεῖνος μὲν οὕτω περὶ αὐτῆς·

οἱ δὲ Ζέλειαν ἔβαιον ὑπαὶ πόδα νεύοντες Ἴδης

A. 878

Ἄφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσίηποιο,

20 Τρῶες· τῶν αὖθ' ἤρχε Λυκάονος ἀγαλὸς υἱός,

Πάνδαρος.

τούτους δὲ ἐκάλεε καὶ Λυκίους· Ἄφνειους δὲ ἀπὸ τῆς Ἄφνει- C. 587
ποδος νομίζουσι λίμνης· καὶ γὰρ οὕτω καλεῖται ἡ Δασκυλίτις.

10. Ἡ μὲν δὲ Ζέλεια ἐν τῇ παρωρεῖᾳ τῇ ὑστάτῃ τῆς Ἴδης 25 ἐστίν, ἀπέχουσα Κυζικὸν μὲν σταδίους ἐνεηκόντα καὶ ἑκατόν,

356, Strabo hic quoque scripsisse videatur, quamquam pluralis ponitur etiam ab aliis auctoribus, quos excitat Heyn. ad l. c. T. VIII, p. 711. Denique πόλις, quod Strabonem hoc versu legisse ex loco supra alato liquet, hic etiam ex optimo codice recipiendum duxi. — καθύπερθεν F. — ἀπέρων om. μοx. 2. μὲν om. F. 3. δὲ om. F. 4. ἀμφοῖν sec. m. add. in D. 5. δὲ om. C. — μύονες F. 6. πρότερον om. E. 7. τὴν τροίαν καὶ τὴν αἰολίδα h. 8. ἀπὸ] ὑπὸ E. — τοῦ om. Fmox. 11. συνθέντες EFmox. 12. τὰ ἐφεξῆς μοx. 15. τῶν om. Ex. 16. ἢ ante ἀρχὴ add. x. — τρωάδος F. 18. νεύοντες m. — μέλαν ὕδωρ μοx. 22. ἀφνειοὶ E. 23. δασκυλίτις Dh. 24. παρωρεῖα codd., exc. EF, in quibus est παρωρεῖα, sicut apud Eust. ad Il. B, 824 p. 354, 4 R.

πεδίων, κατὰ ἔθος τι οὕτω λεγόντων τὸ αὐτὸ χωρίον διττῶς, ὡς καὶ Θήβην καὶ Θήβης πεδίων, καὶ Μυγδονίαν καὶ Μυγδονίας πεδίων. φησὶ δὲ καὶ Καλλισθένης ἀπὸ Ἀδράστου βασιλέως, ὃς πρῶτος Νεμέσεως ἱερὸν ἰδρύσατο, καλεῖσθαι Ἀδραστεϊαν. ἢ μὲν οὖν πόλις μεταξὺ Πριάπου καὶ Παρίου, ἔχουσα ὑποκείμενον πεδίων ὁμώνυμον, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν Ἀπόλλωνος Ἀκταίου καὶ Ἀρτέμιδος κατὰ τὴν † Πυκάτην· εἰς δὲ Πάριον μετηνέχθη πᾶσα ἢ κατασκευὴ καὶ λιθία κατασπασθέντος τοῦ ἱεροῦ, καὶ ᾠκοδομήθη ἐν τῷ Παρίῳ βωμὸς, Ἐρμοκρέοντος ἔργον, πολλῆς μνήμης ἄξιον κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος· τὸ δὲ μαντεῖον ἐξηλείφθη, καθάπερ καὶ τὸ ἐν Ζελείᾳ. ἐνταῦθα μὲν οὖν οὐδὲν ἱερὸν Ἀδραστείας δεικνύται, οὐδὲ δὴ Νεμέσεως, A. 880 περὶ δὲ Κύζικόν ἐστιν Ἀδραστείας ἱερὸν. Ἀντίμαχος δ' οὕτω φησὶν·

ἔστι δὲ τις Νέμεσις μεγάλη θεὸς, ἣ τάδε πάντα 1:
 πρὸς μακάρων ἔλαχεν· βωμὸν δὲ οἱ εἶσατο πρῶτος
 Ἀδρηστος, ποταμοῖο παρὰ ῥέον Αἰσῆποιο,
 ἐνθα τετίμηται τε καὶ Ἀδρηστεία καλεῖται.

14. Ἔστι δὲ καὶ τὸ Πάριον πόλις ἐπὶ Θαλάττῃ, λιμένα ἔχουσα μείζω τῆς Πριάπου, καὶ ἠΰξημένη γε ἐκ ταύτης· θερα- 2

2. Θήβας D Θήβας et Θήβης h. 3. καὶ ante Καλλισθένης om. Cor. 6. ἐπώνυμον E, sed ὁμω supra ἐπω add. pr. m. 7. κατὰ τὴν πυκάτην om. Cx κατὰ τὴν τύκατιν Dhi: varias coniecturas ad sanandum hunc locum protulerunt VV. DD.: κατὰ τὴν ἐπακτίαν Voss. ad Scylac. p. 85, κατὰ τὴν ἀκτὴν Berkel. ad Steph. s. v. Ἀκτὴ (coll. Schol. ad Apoll. Rhod. I, 403, qui ad verba νήσον αὐτόθι βωμὸν ἐπακτίου Ἀπόλλωνος annotat ὃ ἐν τῇ ἀκτῇ τιμώμετος), κατὰ τὴν Περικωτὴν Gronovius, κατὰ τὴν Πιτυᾶτιν Cor., qui in ed. sua verba illa asteriscis inclusit, κατὰ τὴν πυμάτην ἀκτὴν Grosk.: ex quibus nulla probari potest nisi κατὰ τὴν ἀκτὴν. Neque tamen quidquam certius affirmare ausim. — πάρον D. 8. λιθεία ox. 10. τὸ] τε μοxx Cor. 12. δὴ om. μοxx Cor. 16. ἔλαχε ald. — ἴσατο C ἰδρύσατο μοxx. Similiter Eust. ad Il. B. 828 p. 355, 5 R. exhibet βωμὸν δὲ οἱ εἶσατο ἦγον ἰδρυσε πρῶτος. 17. περὶ Eust. l. l. — ρον D et ρύ (sic) sec. m. supra ρ add. 18. ἀδραστεία x. — Post καλεῖται spatium aliquid vacuum relictum est in F, deinde in fine versus scriptum περὶ παρίου, atque initio versus proximi littera maiuscula appicta.

πρώτους γὰρ οἱ Παριανοὶ τοὺς Ἀτταλικούς, ὑφ' οἷς ἐτέτακτο ἢ Πριαπιήν, πολλὴν αὐτῆς ἀπετέμοντο, ἐπιτρεπόντων ἐκείνων. ἐγκαῖθα μυθεύουσι τοὺς Ὀφιογενεῖς συγγενεῖάν τινα ἔχειν πρὸς τοὺς ὄφεις· φασὶ δ' αὐτῶν τοὺς ἄρρενας τοῖς ἐχεοδήκτοις ἄκος
 5 εἶναι συνεχῶς ἐφαπτομένους, ὥσπερ τοὺς ἐπαδούς, πρῶτον μὲν τὸ πελῖωμα εἰς ἑαυτοὺς μεταφέροντας, εἶτα καὶ τὴν φλεγμονὴν παύοντας καὶ τὸν πόνον. μυθεύουσι δὲ τὸν ἀρχηγέτην τοῦ γένους ἠρωά τινα ἐξ ὄφεως μεταβαλεῖν· τάχα δὲ τῶν Ψύλλων τις ἦν τῶν Αἰβυκῶν, εἰς δὲ τὸ γένος διέτεινεν ἢ δύναμις μέχρι
 0 ποσοῦ. κτίσμα δ' ἐστὶ τὸ Πάριον Μιλησίων καὶ Ἐρυθραίων καὶ Παρίων.

15 15. Πιτύα δ' ἐστὶν ἐν Πιτυοῦντι τῆς Παριαπῆς, ὑπερκείμενον ἔχουσα πιτυῶδες ὄρος· μετὰξὺ δὲ κεῖται Παρίου καὶ Πριάπου κατὰ Αἶνον, χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ, ὅπου οἱ Λινούσιοι
 15 κοιλίαι ἄριστοι τῶν πάντων ἀλίσκονται.

16. Ἐν δὲ τῷ παράπλῳ τῷ ἀπὸ Παρίου εἰς Πριάπον ἢ τε παλαιὰ Προκόννησός ἐστι καὶ ἡ νῦν Προκόννησος, πόλιν ἔχουσα καὶ μέταλλον μέγα λευκοῦ λίθου σφόδρα ἐπαινούμενον· A. 881
 τὰ γοῦν κάλλιστα τῶν ταύτῃ πόλεων ἔργα, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις C. 584
 20 τὰ ἐν Κυζίκῳ ταύτης ἐστὶ τῆς λίθου. ἐντεῦθεν ἐστὶν Ἀριστίας, ὁ ποιητὴς τῶν Ἀρμασπειῶν καλουμένων ἐπῶν, ἀηγή γόης, εἴ τις ἄλλος.

17. Τὸ δὲ Τηρείης ὄρος οἱ μὲν τὰ ἐν Πειρωσσοῦ ὄρη φασίν, ἃ ἔχουσι οἱ Κυζικηνοὶ τῇ Ζελεΐᾳ προσεχῆ, ἐν οἷς βασι-

2. αὐτῆς] αὐτοῖς D. 3. μυθεύουσι F. — τοὺς ὁ γενεῖς Dh (sed in hoc φιογε suppletum recenti manu) i. 4. ἐχεοδήκτοις ο ἐχεοδήκτοις E ἐχοδήκτοις mx (?) edd. 6. πελίδωμα i. 7. καὶ post δὲ add. D (sed pr. m. post deletum) h Tzsch. Cor. 10. μιλίων C. 12. Πιτύεια Xyl. ex Epit.: at codicibus concinit Eust. ad Il. B, 828 p. 355 extr. R.: cf. XII, 565. 17. ἐστι om. x. 18. ἔχουσα F. — ὀμώνυμον post ἔχουσα excidisse suspicatur Grosk. 19. τοῖς] τοῖτοις μοx ald. — πρῶτον codd., Cor. corr. 20. ἀρισταῖος codd., Tzsch. corr. de sententia Cas., coll. I, 21. XIV, 639: idem error apud alios etiam scriptores invenitur. 21. ἀρμασπειῶν Cx. 23. Τηρείης] ρεῖης C τῆς ρεῖης codd. rell., sed τηρείης add. in marg. E, uti legitur apud Homerum Il. B, 828, unde restituit Tzsch. — πειρωσσοῦ x πειρασσοῦ F.

λική θήρα κατεσκευάστο τοῖς Λυδοῖς, καὶ Πέρσαις ὑστερον· οἱ δ' ἀπὸ τετταράκοντα σταδίων Λαμφάκου δεικνύουσι λόφον, ἐφ' ᾧ Μητρὸς Θεῶν ἱερόν ἐστιν ἅγιον, Τηρείης ἐπικαλούμενον.

18. Καὶ ἡ Λάμφακος δ' ἐπὶ θαλάττῃ πόλις ἐστὶν εὐλίμενος καὶ ἀξιόλογος, συμμένουσα καλαῶς, ὥσπερ καὶ ἡ Ἄβυδος· διέχει δ' αὐτῆς ὅσον ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίους· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Πιτυοῦσσα, καθάπερ καὶ τὴν Χίον φασίν· ἐν δὲ τῇ περαιᾷ τῆς Χερσονήσου πολίχνιον ἐστὶ Καλλιπόλις· κεῖται δ' ἐπ' αὐτῆς, ἐκκειμένη πολὺ πρὸς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὴν Λαμφακηῶν πόλιν, ὥστε τὸ διάστημα μὴ πλέον εἶναι τετταρά-¹κοντα σταδίων.

19. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Λαμφάκου καὶ Παρίου Παισὸς ἦν πόλις καὶ ποταμὸς· κατέσπασται δ' ἡ πόλις· οἱ δὲ Παισηνοὶ μετείκησαν εἰς Λάμφακον, Μιλησίων ὄντες ἄποικοι καὶ αὐτοί, καθάπερ καὶ οἱ Λαμφακηνοί. ὁ δὲ ποιητὴς εἰρηκεν ἀμφοτε-¹ρως, καὶ προσθεῖς τὴν πρώτην συλλαβήν,

καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,

καὶ ἀφελών,

ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῶ

ναῖε πολυκτῆμων.

21

A. 882 καὶ ὁ ποταμὸς νῦν οὕτω καλεῖται. Μιλησίων δ' εἰσὶ καὶ αἱ Κολωναὶ αἱ ὑπὲρ Λαμφάκου ἐν τῇ μεσογαίᾳ τῆς Λαμφακηῆς· ἄλλαι δ' εἰσὶν ἐπὶ τῇ ἐκτὸς Ἑλλησποντίᾳ θαλάττῃ, Ἰλίου διέχουσαι σταδίους τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν· ἐξ ὧν τὸν

2. τεττα (sic) C. — τῆς ante Λαμφάκου add. edd., in quibus praeterea σταδίων collocatur post hoc nomen: codicibus concinit Eust. ad II. B, 829 p. 356, 17 R. 3. ἅγιον om. E. — Τηρείης] τῆς ρεῖης codd., Cor. corr.: veram scripturam in codice suo legisse Eustathium videtur effici ex iis quae scripsit I. I. — καλούμενον ox. 5. ὥσπερ] ὡς E. 7. πιτυοῦσσα codd., exc. E, cui concinit Eust. ad II. B, 828 p. 355 extr. R. — χίον Dh. 8. περαιᾷ] στερεᾷ codd., στερεῶν ald., Tzsch. corr. ex con. Xyl. et Berkel. ad Steph. s. v. Καλλιπόλις, ubi hic Strabonis locus refertur. — χερσονήσω F χερσονήσου x. 9. ἐκκειμένης mox edd. 13. κατέσπαστο CDhίρωx edd. κατέσπασται F, quapropter perfectum reposui, quod legitur etiam in ox. — παισινὸς CDFh. 19. ἐν codd., Xyl. corr. ex II. E, 612. 23. ἄλλαι δ'] καὶ ἕτεραι E. — θαλάττῃ om. E.

Κύνιον φασίν. Αναξιμένης δὲ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ φησὶ λέ-
 γοσθαι Κολωνάς καὶ ἐν τῇ Φωκίδι καὶ ἐν Θετταλίᾳ· ἐν δὲ
 τῇ Παριανῇ ἐστὶν Ἰλιοκολώνη. ἐν δὲ τῇ Λαμψακηῇ τόπος
 εὐάμπελος Γεργίθιον· ἦν δὲ καὶ πόλις Γέργυθα, ἐκ τῶν ἐν τῇ
 5 Κυμαίᾳ Γεργίθων· ἦν γὰρ ἀκεῖ πόλις πληθοντικῶς καὶ θη-
 λικῶς λεγομένη αἱ Γέργυθες, ὅθεν περ ὁ Γεργίθιος ἦν Καρδά-
 λων· καὶ τῶν ἔτι δεῖκνται τόπος ἐν τῇ Κυμαίᾳ Γεργίθιον
 πρὸς Λαρίσση. ἐκ Παρίου μὲν οὖν ὁ γλωσσογράφος κληθεὶς
 ἦν Νεοπτόλεμος μνήμης ἄξιος, ἐκ Λαμψάκου δὲ Χάρων τε ὁ
 10 συγγραφεὺς καὶ Ἀδειμαντος καὶ Αναξιμένης ὁ ῥήτωρ καὶ Μη-
 τρόδωρος, ὁ τοῦ Ἐπικούρου ἐταῖρος, καὶ αὐτὸς δ' Ἐπίκουρος
 τρόπον τινα Λαμψακηὸς ὑπῆρξε, διατρίψας ἐν Λαμψάκῳ καὶ
 φίλοις χρησάμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τοῖς
 περὶ Ἰδομενέα καὶ Λεοντία. ἐντεῦθεν δὲ μετέηργκεν Ἀργίππας C. 590
 15 τὸν πεπτακότα λέοντα, Λυσίππου ἔργον· ἀνέθηκε δὲ ἐν τῷ
 ἄσει τῷ μεταξὺ τῆς λίμνης καὶ τοῦ Εὐρίπου.

20. Μετὰ δὲ Λάμψακόν ἐστιν Ἄβυδος καὶ τὰ μεταξὺ χω-
 ρία, περὶ ὧν οὕτως εἴρηκε συλλαβῶν ὁ ποιητὴς καὶ τὴν Λαμ-
 ψακηῆν καὶ τῆς Παριανῆς τινα (οὐπω γὰρ ἦσαν αὐταὶ αἱ
 20 πόλεις κατὰ τὰ Τρωικά).

οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφερέμοντο,
 καὶ Σηστόν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην·
 τῶν αὐτ' Ἐρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος,

A. 883

φησίν,

25 ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.

οὕτω δ' εἰπὼν ἔοικε τὸ βασίλειον ἀποφαίνειν τοῦ Ἀσίου τὴν
 Ἀρίσβην, ὅθεν ἦκειν αὐτὸν φησιν·

ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι

30 ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.

οὕτω δ' ἀφανῆ τὰ χωρία ταῦτά ἐστιν, ὥστε οὐδ' ὁμολογοῦσι

3. ἡ Ἰλιοκολώνη ἢ ἡ λικολώνη ald., ad quam ἠλιοκολώνη (sic) Scrim-
 gerus annotavit ex mw: inde manavit ἠλιονκολώνη, quod manuscriptos
 praeberet ait Cas. 8. οὖν om. C. 12. ὑπῆρξε C, sed ε supra χ
 add. 15. ἐτέθηκε F. 17. τὰ om. F. 20. τὰ om. F. 24. φη-
 σίν om. x.

περὶ αὐτῶν οἱ ἱστοροῦντες, πλὴν ὅτι περὶ Ἄβυδον καὶ Λαμψακόν ἐστὶ καὶ Πάριον, καὶ ὅτι τῆ παλαιᾷ Περκώτῃ μετωνομάσθη ὁ τόπος.

21. Τῶν δὲ ποταμῶν τὸν μὲν Σελλήεντά φησιν ὁ ποιητὴς πρὸς τῆ Ἀρίσβῃ ῥεῖν· εἴπερ ὁ Ἄσιος Ἀρίσβηθέν τε ἦκε καὶ ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος· ὁ δὲ Πράκτιος ποταμὸς μὲν ἐστὶ, πόλις δ' οὐχ εὐρίσκεται, ὡς τινες ἐνόμισαν· ῥεῖ δὲ καὶ οὗτος μεταξὺ Ἀβύδου καὶ Λαμψάκου· τὸ οὖν

καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,

οὕτω δεκτίον, ὡς περὶ ποταμοῦ, καθάπερ κάκῃνα·

οἱ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν διὸν ἔναιον,

καὶ

ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ ἔργ' ἐνέμοντο.

ἦν δὲ καὶ ἐν Λέσβῳ πόλις Ἀρίσβα, ἧς τὴν χώραν ἔχουσι Μηθυμναῖοι· ἐστὶ δὲ καὶ ποταμὸς Ἀρισβος ἐν Θράκῃ, ὡσπερ 11 εἴρηται, καὶ τούτου πλησίον οἱ Κεβρῆνιοι Θραῖκες. πολλὰ δ' ὁμωνυμία Θραξὶ καὶ Τρωσίν, οἷον Σκαιὸι Θραῖκες τινες καὶ Σκαιὸς ποταμὸς καὶ Σκαιὸν τεῖχος καὶ ἐν Τροίᾳ Σκαιαὶ πύλαι· Ξάνθοι Θραῖκες, Ξάνθος ποταμὸς ἐν Τροίᾳ· Ἀρισβος ὁ ἐμβάλλων εἰς τὸν Ἐβρον, Ἀρίσβῃ ἐν Τροίᾳ· Ῥῆσος ποταμὸς 21

1. περὶ αὐτῶν post ἱστοροῦντες collocant Dh. 2. ἡ Παλαιπερκώτῃ Tzsch. Cor., et hic paulo post ingeniose οὕτως pro ὁ τόπος, Percoten tamen appellatam esse Parium falso ratus, cum diversa fuerint haud dubie oppida, ac Percoten suo nomine nominent Herodotus, Scylax, Plinius, Arrhianus; Grosk. igitur scribendum censuit ἡ παλαι Περκώπη μετωνομάσθη οὕτως, coll. maxime Steph., qui s. v. Περκώτῃ exhibet haec: Περκώτῃ καὶ παλαι Περκώπη πόλις Τρωάδος. Atque ex hoc quidem hunc Strabonis locum emendandum videri Cas. iam existimaverat. Verumtamen Groskurdii scriptura non satisfacit: fortasse, ceteris non mutatis, Περκώπη addendum est ante Περκώτῃ. 11. κηφισὸν codd., exc. Fx. 13. In hoc versu nunc legitur apud Homerum (v. Il. B, 854) κλυτὰ δάματ' ἔναιον, quae Strabo ipse refert supra XII, 542: sed quae codd. h. l. exhibent, afferuntur etiam ab Eust. ad Il. B, 835 p. 356, 39 R. 15. καὶ om. μοx. — Ἀρισβος post Θραῖκη collocat D. — ὡσπερ] ὡς F (?) edd. 16. Post Θραῖκες excidisse putat Grosk. τοῖς ἐν Τροίᾳ ὁμωνυμοί: quae quamquam commodissima, tamen non sunt necessaria. 19. καὶ ante Ξάνθος add. Ex Cor. 20. καὶ ante Ἀρίσβῃ add. Cor., post hoc nomen legitur in D.

ἐν Τροίᾳ, Πῆσος δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Θρακῶν. ἔστι δὲ καὶ
τῷ Ἀσίῳ ὁμώνυμος ἕτερος παρὰ τῷ ποιητῇ Ἄσιος,

ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,

αὐτοκασιγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Λύμαντος,

ὃς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο.

22. Ἄβυδος δὲ Μιλησίων ἐστὶ κτίσμα, ἐπιτρέψαντος Γύγον,
τοῦ Λυδῶν βασιλέως· ἦν γὰρ ἐπ' ἐκείνῳ τὰ χωρία καὶ ἡ
Τρωὰς ἅπασα, ὀνομάζεται δὲ καὶ ἀκρωτήριόν τι πρὸς Λαρ-
δάνην Γύγας· ἐπίκειται δὲ τῷ στόματι τῆς Προποντίδος καὶ C. 591
10 τοῦ Ἑλλησπόντου, διέχει δὲ τὸ ἴσον Λαμφάκου καὶ Ἰλίου, στα-
δίους περὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατόν. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὸ ἑπτα-
στάδιον, ὅπερ ἔξευξε Ξέρξης, τὸ διορίζον τὴν Εὐρώπην καὶ A. 884
τὴν Ἀσίαν. καλεῖται δ' ἡ ἄκρα τῆς Εὐρώπης Χερρόνησος διὰ
τὸ σχῆμα, ἡ ποιοῦσα τὰ στενὰ τὰ κατὰ τὸ ζεῦγμα· ἀντίκειται
15 δὲ τὸ ζεῦγμα τῇ Ἀβύδῳ. Σηστός δὲ ἀρίστη τῶν ἐν Χερρο-
νήσῳ πόλεων· διὰ δὲ τὴν γειτοσύνην ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡγεμόνι καὶ
αὐτῇ ἐτέτακτο, οὐπω ταῖς ἡπείροις διοριζόντων τῶν τότε τὰς
ἡγεμονίας. ἡ μὲν οὖν Ἄβυδος καὶ ἡ Σηστός διέχουσιν ἀλλή-
λων τριάκοντά που σταδίους ἐκ λιμένος εἰς λιμένα, τὸ δὲ ζεῦ-
20 γμά ἐστὶ μικρὸν ἀπὸ τῶν πόλεων παραλλάξαντι ἐξ Ἀβύδου μὲν
ὡς ἐπὶ τὴν Προποντίδα, ἐκ δὲ Σηστοῦ εἰς τοῦναντίον· ὀνο-
μάζεται δὲ πρὸς τῇ Σηστοῦ τόπος Ἀποβάθρα, καθ' ὃν ἐξέγυντο
ἡ σχεδία. ἔστι δὲ ἡ Σηστός ἐνδοτέρω κατὰ τὴν Προποντίδα
ὑπερδέξιως τοῦ ῥοῦ τοῦ ἐξ αὐτῆς· διὸ καὶ εὐπετέστερον ἐκ τῆς
25 Σηστοῦ διαίρουσι παραλεξάμενοι μικρὸν ἐπὶ τὸν τῆς Ἡροῦς
πύργον, κάκειθεν ἀφιέντες τὰ πλοῖα συμπράττοντος τοῦ ῥοῦ
πρὸς τὴν περαιώσιν· τοῖς δ' ἐξ Ἀβύδου περαιουμένοις παρα-
λεκτέον ἐστὶν εἰς τὰναντία ὀκτώ που σταδίους ἐπὶ πύργον τινα

1. δὲ post Πῆσος om. Ex. 3. μήτρων xz. 5. φρυγίη xz (sed hic
postea corr.) Φρυγίη Cor. — σαγγάριος F. 6. ἐπιτρέψαντος Dh.
7. ἐπ'] ὑπ' ποx edd. 12. τὸ om. Dh. 13. τῆς εὐρώπης om.
ποx, τῆς om. ald. — χερρόνησος DF. 15. χερρονήσῳ F χερο-
νήσῳ xz. 16. καὶ αὐτῇ hic omissa leguntur supra ante ὑπὸ in F.
20. ἐξ om. F. 22. καθὸ Ehi. — ἐξέγυνθη (sic) ἰ ἐξέγυνθη ald. 25. πα-
ραλεξάμενοι C παραλλάξαντι rwo edd. inde a Xyl. 27. παραλλα-
κτέον edd. inde a Xyl.

κατ' ἀντικρὺ τῆς Σηστοῦ, ἔπειτα διαίρειν πλάγιον καὶ μὴ τελείως ἐναντίον ἔχουσιν τὸν ῥοῦν. ὄκουν δὲ τὴν Ἄβυδον μετὰ τὰ Τρωικὰ Θραῖκες, εἶτα Μιλήσιοι. τῶν δὲ πόλεων ἐμπροσθεισῶν ὑπὸ Λαρείου, τοῦ Ξέρξου πατρός, τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα, ἐκοινώνησε καὶ ἡ Ἄβυδος τῆς αὐτῆς συμφορᾶς· ἐπέφησε δὲ πυθόμενος μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν Σκυθῶν ἐπάνοδον, τοὺς νομάδας παρασκευάζεσθαι διαβαίνειν ἐπ' αὐτὸν κατὰ τιμωρίαν ὧν ἔπαθον, δεδιώς, μὴ αἱ πόλεις πορθμεῖα παράσχοιεν τῇ στρατιᾷ. συνέβη δὲ πρὸς ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς καὶ τῷ χρόνῳ καὶ τοῦτο αἴτιον τῆς συγχύσεως τῶν τόπων. περὶ δὲ Σηστοῦ 11 καὶ τῆς ὅλης Χερσονήσου προείπομεν ἐν τοῖς περὶ τῆς Θρακῆς τόποις. φησὶ δὲ τὴν Σηστόν Θεόπομπος βραχῆϊαν μὲν, εὐερκῆ δέ, καὶ σκελεὶ διπλήθρῳ συνάπτειν πρὸς τὸν λιμένα, καὶ διὰ ταῦτ' οὖν καὶ διὰ τὸν ῥοῦν κυρίαν εἶναι τῶν παρόδων.

23. Ὑπέρεκειται δὲ τῆς τῶν Ἄβυδηνῶν χώρας ἐν τῇ Τρωάδι 11 τὰ Ἄστουρα, ἃ νῦν μὲν Ἄβυδηνῶν ἐστὶ, κατασκευασμένη πόλις, πρότερον δὲ ἦν καθ' αὐτά, χρυσεῖα ἔχοντα, ἃ νῦν σπάνιά ἐστιν.
- A. 885 ἐξαναλωμένα, καθάπερ τὰ ἐν τῷ Τρωίῳ τὰ περὶ τὸν Πικτωλόν. ἀπὸ Ἄβυδου δ' ἐπὶ Αἰσηπὸν περὶ ἑπτακοσίους φασὶ σταδίου, εὐθυπλοῖα δὲ ἐλάττους. 20
- C. 592 24. Ἐξω δὲ Ἄβυδου τὰ περὶ τὸ Ἰλιόν ἐστὶ, τὰ τε παράλια ἔως Λέκτου καὶ τὰ ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ καὶ τὰ παρῳρία τῆς Ἰδῆς τὰ ὑπὸ τῷ Αἰνεῖα. διττῶς δὲ ταῦτ' ὀνομάζει ὁ ποιητής, τοτὲ μὲν οὕτω λέγων·

Δαρδανίων αὐτ' ἤρχεν ἔς πάϊς Ἀγχίσαιο, 25
Δαρδανίους καλῶν, τοτὲ δὲ Δαρδάνους,

6. ἀπὸ om. D (sed sec. m. inter vers. add.) F. 8. δεδιώς F. — πορθμεῖα CDFhi. — στρατιᾷ F στρατιᾷ x. 10. τῆς ante Σηστοῦ add. x. 11. χερσονήσου F. — προείπομεν F. — περὶ θρακῆν i: neque accusativus foret incommodus; malim tamen abesse τόποις. 17. πρότερον — ἐξαναλωμένα om. w. — καθ' αὐτὸ CD (ex corr. sec. m.: pr. m. scriptum fuerat καθ' αὐτά) Fh. — χρυσεῖα CDh. 18. καὶ ante τὰ περὶ add. mox. — τῷ περὶ D, sed φ postea in a mut. 19. φησὶ F. 21. τὸ] τὸν F. — ἄλλα ante παράλια add. mox Guar. ald. 22. παρῳρία CDhiix. 24. οὕτως CDFix. 25. ἧς CFmox. 26. δαρδανίους καλῶν et mox δαρδάνους om. x.

Τρωῆς καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί.
 εἰκὸς δ' ἐνταῦθα ἰδρῦσθαι τὸ παλαιὸν τὴν λεγομένην ὑπὸ τοῦ
 ποιητοῦ Δαρδανίαν·

Δάρδαρον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 5 κτίσσε δὲ Δαρδανίην.

πῆν μὲν γὰρ οὐδ' ἔγγος πόλεως σάζεται αὐτόθι.

25. Εἰκάζει δὲ Πλάτων μετὰ τοὺς κατακλισμούς τρία πολιτείας εἶδη συνίστασθαι· πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ τὰς ἀκρωρείας ἀπλοῦν τι καὶ ἄγριον, δευτέρων τὰ ὕδατα ἐπιπολάζοντα ἀκμῆν
 10 ἐν τοῖς πεδίοις· δεύτερον δὲ τὸ ἐν ταῖς ὑπωρείαις, θαρρύντων ἤδη κατὰ μικρόν, ἅτε δὴ καὶ τῶν πεδίων ἀρχομένων ἀναψυχεσθαι· τρίτον δὲ τὸ ἐν τοῖς πεδίοις. λέγει δ' ἂν τις καὶ τέταρτον καὶ πέμπτον ἴσως καὶ πλείω, ὕστατον δὲ τὸ ἐν τῇ παραλία καὶ ἐν ταῖς θήσοις, λελυμένου παντὸς τοῦ τοιοῦτου
 15 φόβου. τὸ γὰρ μᾶλλον καὶ ἥττον θαρρεῖν πλησιάζειν τῇ θαλάττῃ πλείους ἂν ὑπογράφοι διαφορὰς πολιτειῶν καὶ ἡθῶν, καθάπερ τῶν ἀπλῶν τε καὶ τῶν ἀγρίων ἔτι πως ἐπὶ τὸ ἡμερον τῶν δευτέρων ὑποβεβηκότων. ἔστι δὲ τις διαφορὰ καὶ παρὰ τούτοις τῶν ἀγροίκων καὶ μεσαγροίκων καὶ πολιτικῶν·
 20 ἀφ' ὧν ἤδη καὶ ἐπὶ τὸ ἀστεῖον καὶ ἄριστον ἦθος ἐτελεύτησεν ἢ τῶν ὀνομάτων κατ' ὀλίγον μετάληψις, κατὰ τὴν τῶν ἡθῶν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μετάστασις, παρὰ τὰς τῶν τόπων καὶ τῶν

5. κτίσσε codd., exc. Dh. 9. τε] τε ald. — δεδοιότων F. 12. λέγει F. 13. ἴσω F. 17. καθάπερ] καὶ ἄπερ codd., Xyl. corr., καὶ καθάπερ Cor., qui post ὑποβεβηκότων levius incidens δέ om. post ἔστι. — ἀπλῶν] ἀγαθῶν codd. edd., hoc verbum autem cum plane alienum sit ab hoc loco, Groskurdii coniecturam recipere non dubitavi, mutationis facilitate non minus commendabilem, quam sensus opportunitate. — τῶν

τε β α
 ἀγαθῶν ἔτι πῶς καὶ τῶν ἀγρίων D, quae quomodo nata sint, satis liquet: inde τῶν ἀγαθῶν τε αἰτία πῶς καὶ τῶν ἀγρίων ἢι (hic tamen omissio τε) Tzsch., qui etiam servavit καὶ ἄπερ parum feliciter. — ἀγρίων] ἀνδρείων ald. — ἔστι πῶς μοx, ἔτι πῶς om. Cor., ἦδη πῶς coniecit Grosk., quod satis arridet. 19. τούτους codd., exc. ε, ex quo datum recte recepit Cor. — μεσαγρίων τῶν ἀγρίων καὶ μεσαγρίων, quod codices habere tradit Cas., in nullo legitur. 21. καὶ ante κατὰ add. ald.

βίων μεταβολάς. ταύτας δὴ τὰς διαφορὰς ὑπογράψαι φησὶ τὸν ποιητὴν ὁ Πλάτων, τῆς μὲν πρώτης πολιτείας παράδειγμα τιθέντα τὸν τῶν Κυκλώπων βίον, αὐτοφνεῖς νεμομένων καρπὸς καὶ τὰς ἀκρωρείας κατεχόντων ἐν σπηλαίοις τισίν·
ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀήροτα πάντα φύονται, φησὶν, αὐτοῖς·

A. 886 τοῖσιν δ' οὐκ ἀγοραὶ βουλευφόροι, οὔτε θέμιστες·
ἀλλ' οἱ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἢ δ' ἀλόχων. 1

C. 593 τοῦ δὲ δευτέρου τὸν ἐπὶ τοῦ Λαρδάνου·
κτίσσε δὲ Λαρδαίνην, ἐπεὶ οὐπω Ἴλιος ἰρή
ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκειον πολυπιδάκου Ἴδης.

τοῦ δὲ τρίτου ἐπὶ τοῦ Ἴλου τὸν ἐν τοῖς πεδίοις. τοῦτον γὰρ 1
παραδιδόασι τοῦ Ἰλίου κτίστην, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν λαβεῖν τὴν πόλιν· εἰκὸς δὲ καὶ διὰ τοῦτο ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ τεθάρθθαι αὐτόν, ὅτι πρῶτος ἐθάρρησεν ἐν τοῖς πεδίοις θεῖσθαι τὴν κατοικίαν·

οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Λαρδανίδαο 2
μέσσον κατὰ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο.

οὐδ' οὗτος δὲ τελείως ἐθάρρησεν· οὐ γὰρ ἐνταῦθα ἴδρυσεν τὴν πόλιν, ὅπου νῦν ἐστίν, ἀλλὰ σχεδὸν τι τριάκοντα σταδίοις ἀνωτέρω πρὸς ἔω καὶ πρὸς τὴν Ἴδην καὶ τὴν Λαρδαίαν κατὰ τὴν νῦν καλουμένην Ἰλιέων κώμην. οἱ δὲ νῦν Ἰλιεῖς φιλοδοξοῦντες καὶ θέλοντες εἶναι ταύτην τὴν παλαιὰν παρεσχῆμασι λόγον τοῖς ἐκ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως τεκμαιρομένοις· οὐ γὰρ ἔοικεν αὕτη εἶναι ἢ καθ' Ὀμηρον. καὶ ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσι πλείους μεταβεβληκέναι τόπους τὴν πόλιν, ὅσατα δ' ἐνταῦθα συμμεῖναι κατὰ Κροῖσον μάλιστα. τὰς δὴ τοιαύτας μεταβά- 3

8. γε Fxx. 9. σπέσι Dh σπέσι xx. 11. ἐπὶ] ἐκ codd., Cor. corr. 12. κτίσει Cxx. 14. ᾤκειον] ἔναιον μοx, et in s postea mutatus verborum ordo ἔναιον ὑπωρείας. 17. εἰκὸς F. 21. μέσον xx. — σεύοντο x ἐσεύοντο x. 22. τελείως rxx Cor. 29. μεταβεβληκέναι F μεταβεβλημένα w. 30. συμμεῖναι] συμβῆναι CDHirwx. — Κροῖσον] μικρὸν x χρησμὸν μοx Guar. edd.: cf. p. 601.

σεις, εἰς τὰ κάτω μέρη τὰς τότε συμβαινούσας, ὑπολαμβάνω καὶ βίωσιν καὶ πολιτειῶν ὑπογράφειν διαφορὰς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ ἄλλοτε ἐπισκεπτέον.

26. Τὴν δὲ τῶν Ἰλίων πόλιν τῶν νῦν τέως μὲν κώμην ⁵ εἶναι φασί, τὸ ἱερόν ἔχουσαν τῆς Ἀθηναῖς μικρόν καὶ εὐτελές. Ἀλέξανδρον δὲ ἀναβάνατα μετὰ τὴν ἐπὶ Γρανίκῃ νίκην, ἀναθήμασί τε κοσμήσαι τὸ ἱερόν καὶ προσαγορευῆσαι πόλιν καὶ οἰκοδομίαις ἀναλαβεῖν προστάξει τοῖς ἐπιμηληταῖς ἔλευθέρων τε κρῖναι καὶ ἄφορον, ὕστερον δὲ μετὰ τὴν κατὰ λυσιν τῶν ¹⁰ Περσῶν ἐπιστολὴν καταπέμψαι φιλόφθωρον, ὑπισχνούμενον πόλιν τε ποιῆσαι μεγάλην καὶ ἱερόν ἐπισημότατον, καὶ ἀγῶνα ἀποδείξειν ἱερόν. μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου τελευτὴν Ἀνσίμαχος μά- A. 88' λιστα τῆς πόλεως ἐπεμελήθη καὶ νεῶν κατεσκευάσας καὶ τείχος περιεβάλετο ὅσον τετραράκοντα σταδίων συνώκισέ τε εἰς ¹⁵ αὐτὴν τὰς κύκλῳ πόλεις ἀρχαίας ἤδη κεκακωμένας, ὅτε καὶ Ἀλεξανδρείας ἤδη ἐπεμελήθη, συνωκισμένης μὲν ἤδη ὑπ' Ἀντιγόστου καὶ προσηγορευμένης Ἀντιγονίας, μεταβαλοῦσης δὲ τοῦτομα· ἔδοξε γὰρ εὐσεβὲς εἶναι τοὺς Ἀλέξανδρον διαδεξαμένους ἐκείνου πρότερον κτίζειν ἐπωνύμους πόλεις, εἰδ' ἑαντῶν· καὶ ²⁰ δὴ καὶ συνέμεινε καὶ αὐξήσιν ἔσχε, νῦν δὲ καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν δέδεκται καὶ ἔστι τῶν ἔλλογίμων πόλεων. C. 59.

27. Καὶ τὸ Ἴλιον δ', ὃ νῦν ἔστι, κωμόπολις τις ἦν, ὅτε πρῶτον Ῥωμαῖοι τῆς Ἀσίας ἐπέβησαν καὶ ἐξέβαλον Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐκ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου. φησὶ γοῦν Δημήτριος ὁ ²⁵ Σκήψιος, μειράκιον ἐπιδημήσας εἰς τὴν πόλιν κατ' ἐκείνους τοὺς καιρούς, οὕτως ὀλιγορρημένην ἰδεῖν τὴν κατοικίαν, ὥστε μηδὲ κεραμωτὰς ἔχειν τὰς στέγας· Ἠγησιάνταξ δὲ τοὺς Γαλάτας περαιοθέντας ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀναβῆναι μὲν εἰς τὴν πόλιν δεομένους ἐρύματος, παρὰ χρῆμα δ' ἐκλαπεῖν διὰ τὸ ³⁰ ἀτείχιστον· ὕστερον δ' ἐπανόρθωσιν ἔσχε πολλήν. εἰτ' ἐκάκωσαν αὐτὴν πάλιν οἱ μετὰ Φιμβρίου Ῥωμαῖοι, λαβόντες

3. καὶ asteriscis inclusit Cor. 4. τὴν νῦν h (?) edd. 6. γρα-
καῖ DFx. 7. ἀντὶ κώμης post πόλιν add. Eust. ad ll. A, 163 p. 459,
41 R. ubi totum hunc locum affert paulo liberius. 11. ποιήσεν et
per se et propter ἀποδείξειν aptius videatur: aoristum tamen exhibet etiam
Eust. l. 1. 13. νεῶ CD. 19. πόλεις ἐπωνύμους ποx. 20. ἔσχε] ελαβε ald.

ἐν πολιορκίᾳ ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ. συνεπέμφθη δὲ ὁ Φιμβρίας ὑπάτω Οὐαλερίῳ Φλάκκῳ ταμίᾳ, προχειρισθέντι ἐπὶ τὸν Μιθριδάτην· καταστασιάσας δὲ καὶ ἀνελὼν τὸν ὑπατον κατὰ Βιθυνίαν αὐτὸς κατεστάθη κύριος τῆς στρατιᾶς, καὶ προελθὼν εἰς Ἴλιον, οὐ δεχομένων αὐτὸν τῶν Ἰλιέων, ὡς ληστήν, † μάντι προσφέρει καὶ ἐνδεκαταίους αἰρεῖ· κωνχωμένου δ',

λ. 888 ὅτι, ἦν Ἀγαμέμνων πόλιν δεκάτῳ ἔτει μόλις εἴλε τὸν χιλιόναυον στόλον ἔχων καὶ τὴν σύμπασαν Ἑλλάδα συστρατεύουσαν, ταύτην αὐτὸς ἐνδεκάτῃ ἡμέρᾳ χειρώσασατο, εἰπέ τις τῶν Ἰλιέων· οὐ γὰρ ἦν Ἐκτωρ ὁ ὑπερμαχῶν τῆς πόλεως. τοῦτον μὲν οὖν ἐπελθὼν Σύλλας κατέλυσε, καὶ τὸν Μιθριδάτην κατὰ συμβάσεις εἰς τὴν οἰκίαν ἀπέπεμψε, τοὺς δ' Ἰλιέας παρεμυθήσατο πολλοῖς ἐπανορθώμασι. καθ' ἡμᾶς μέντοι Καῖσαρ ὁ Θεὸς πολὺ πλέον αὐτῶν προνόησε, ζηλώσας ἅμα καὶ Ἀλέξανδρον· ἐκεῖνος γὰρ κατὰ συγγενείας ἀνανέωσιν ὄρμησε προνοεῖν αὐτῶν, 11

1. καὶ ante ὁ add. F. 2. φλάκκῳ C. 4. ἐν βιθυνίᾳ ald. 6. μάντι εἰ μάντι ἢ μηχανάς τε ἰ μάχην τῷ ἀνάγκην x, spatium vacuum relictum est inter ληστήν et προσφέρει in ποx: quod Cas. tradit in exaratis codicibus legi μάχην προσφέρει conflatum est ex scripturis a Scrimgero ex w et po enotatis. Guar. haec habet: *admoto ad urbem exercitu, undecimo die eam cepit*; Eust. denique ad II. A, 163 p. 459 extr. R. hunc locum afferens illa verba omittit. Varias inde coniecturas proposuerunt VV. DD.: βλαν τε Cas., μάχην μηχανάς τε Palmer. (in Gr. auct. p. 340), μηχανάς τε Freinshem. (in indic. Curt. s. v. Ilium), βλαν τε καὶ ἀπάτην Tzsch., coll. Dionis Cassii fragm. 131. οὐ κατὰ τὸ ἰσχυρόν, ἀλλ' ἀπατήσας εἴλε: quem pressius secutus Grosk. coniecit ἀπάτην προσφέρει, aut, si lacuna statuenda sit, [οὐ] βλαν [ἀλλ' ἀπάτην] προσφέρει. Ex quibus, si codicum auctoritatem sequimur, Casauboni coniectura βλαν τε una commendabilis est: μηχανάς rec. Cor. — ἐνδεκαταίᾳ exhibet Eust. l. c., δεκαταίους et paulo post δεκάτῃ scripsisse Strabonem Cor. suspicatur ex Epit., in qua et hic et paulo post legitur ἐν ἡμέραις δεκα: neque infitandum est multo aptiorem sic evadere utriusque expeditionis comparationem. 7. χιοναύστολον F' χιλιοναύστολον hi ald. χιλιόναυον στρατὸν Epit., quod inde recipiendum esse censuit Cor., coll. Eurip. Oreste v. 352. 12. οἰκίαν F. — παρεμυθήσατο: πολλοῖς πόλεις ἐπανορθώσατο r: similia Scrimg. notavit e w, πολλὰς tamen scribens pro πολλοῖς et ἐπανορθώσατο pro ἐπανορθώσατο: in utroque codice haud dubie idem legitur; quod Cas. affert καὶ πολλὰς πόλεις ἐπανορθώσατο in nullo est.

ἴμα καὶ φιλόμηρος ὦν. φέρεται γοῦν τις διόρθωσις τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, ἣ ἐκ τοῦ νάρθηκος λεγομένη, τοῦ Ἀλεξάνδρου μετὰ τῶν περὶ Καλλισθένη καὶ Ἀνάξαρχον ἐπελθόντος καὶ σημειωσαμένου τινά, ἔπειτα καταθέντος εἰς νάρθηκα, ὃν ἤρην ἐν τῇ Περσικῇ γάλῃ πολυτελῶς κατασκευασμένον. κατὰ τε δὴ τὸν τοῦ ποιητοῦ ζῆλον καὶ κατὰ τὴν συγγένειαν τὴν ἀπὸ τῶν Δακιδῶν τῶν ἐν Μολοττοῖς βασιλευσάντων, παρ' οἷς καὶ τὴν Ἀνδρομάχην ἱστοροῦσι βασιλεῦσαι, τὴν Ἐκτορος γενομένην γυνῆκα, ἐφιλοφρονεῖτο πρὸς τοὺς Ἰλιέας ὁ Ἀλέξανδρος· ὁ δὲ A. 889

10 Καῖσαρ καὶ φιλαλέξανδρος ὦν καὶ τῆς πρὸς τοὺς Ἰλιέας συγγενείας γνωριμώτατα ἔχων τεκμήρια ἐπερρώσθη πρὸς τὴν εὐεργεσίαν ρωμικῶς· γνωριμώτερα δέ, πρῶτον μὲν ὅτι Ῥωμαῖος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸν *τ' * Αἰνείαν ἀρχηγέτην ἠγοῦνται· ἔπειτα ὅτι C. 595

15 Ἰούλιος ἀπὸ Ἰούλου τινὸς τῶν προγόνων· ἐκεῖνος δ' ἀπὸ Ἰούλου τὴν προσωνομίαν ἔσχε ταύτην, τῶν ἀπογόνων εἰς ὧν τῶν ἀπὸ Αἰνείου. χώραν τε δὴ προσένευμεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀλειτουρησίαν αὐτοῖς συνεφύλαξε, καὶ μέχρι τῆς συμμένουσιν ἐν τούτοις. ὅτι δ' οὐκ ἐνταῦθα ἴδρυται τὸ παλαιὸν Ἰλιον καθ' Ὀμηρον σκοποῦσιν, ἐκ τῶν τοιῶνδε τεκμαίρονται. πρῶτερον δὲ ὑπογραπτέον τοὺς τόπους ἀπὸ τῆς παραλίας ἀρξαμένους, ἀφ' ἧσπερ ἐλίπομεν.

28. Ἔστι τοίνυν μετ' Ἄβυδον ἣ τε Δαρδανίς ἄκρα, ἣς μικρὸν πρῶτερον ἐμνήσθημεν, καὶ ἡ πόλις ἣ Δάρδανος, διέχουσα

1. φαίνεται D. 3. τῶν] τὸν Dhrw. — καλλισθένην rwx edd.
 4. καταθέντος — γάλῃ om. rw. 5. ταῦτα ante πολυτελῶς add. rw.
 — τε] γε x. 9. γὰρ post ἐφιλοφρονεῖτο add. codd., exc. Dhi: ἄρα scribendum censet Tyrwh. 11. γνωριμώτερα Cor. de Cas. sent. propter comparativum qui sequitur: atque unam eandemque formam utroque loco ponendam esse apparet, sive superlativum, sive comparativum, quem malim et ipse. 12. πρῶτον μὲν om. x. — Ῥωμαίοις CD (hic ex corr. ec. m.) ἢ Ῥωμαῖοι rw. 13. τ' om: orxx Cor., nec ferri potest. — ὅτι] τε codd., exc. x, in quo haec vox om., et i, qui habet ἔπειθ' οἱ, quod rec. Cor. 15. Ἰούλλου CF Ἰλου ix Cor. — προσηγορίαν F. 16. προσένευμεν CDFhz. 17. ἀλειτουρησίαν E. 18. συμβαλουσιν Cw. — νῦν post ἐνταῦθα add. Dhi. — ἴδρυτο h ald. Cor. 21. ἀφ' ἧς παρελίπομεν Eh. 22. μικρῶ μοxx edd. 23. πρῶτερον] πρῶθεν ald.

τῆς Ἀβύδου ἑβδομήκοντα σταδίου. μεταξὺ τε ὁ Ῥοδῖος ἐκπίπτει ποταμός, καθ' ὃν ἐν τῇ Χερρονήσῳ τὸ Κυνὸς σῆμά ἐστιν, ὃ φασιν Ἐκάβης εἶναι τάφον· οἱ δὲ τὸν Ῥοδίον εἰς τὸν Αἴσηπον ἐμβάλλειν φασίν· εἰς δ' ἐστὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων καὶ οὗτος·

Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε.

ἡ δὲ Δάρδαρος κτίσμα ἀρχαῖον, οὕτω δ' εὐκαταφρόνητον, ὥστε πολλάκις οἱ βασιλεῖς οἱ μὲν μετῴκιζον αὐτὴν εἰς Ἀβυδον, οἱ δὲ ἀνφύκιζον πάλιν εἰς τὸ ἀρχαῖον κτίσμα. ἐνταῦθα δὲ συνήλθον Σύλλας τε Κορνήλιος, ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμῶν, καὶ Μιθριδάτης ὁ κληθεὶς Εὐπάτωρ, καὶ συνέβησαν πρὸς ἀλλήλους ἐπικαταλύσει τοῦ πολέμου.

29. Πλησίον δ' ἐστὶ τὸ Ὀφρούσιον, ἐφ' ᾧ τὸ τοῦ Ἐκτορος ἄλσος ἐν περιφανεῖ τόπῳ· καὶ ἐφεξῆς λίμνη Πτελεώς.

A. 890 30. Εἶτα Ῥοίτιον πόλις ἐπὶ λόφῳ κειμένη καὶ τῷ Ῥοιτεῖῳ συνεχῆς ἡῶν ἀλιτενῆς, * Αἰάντειον * ἐφ' ἧ μνήμα καὶ ἱερὸν Αἰάντος καὶ ἀνδριάς, ὃν ἄρατος Ἀντωνίου κομισθέντα εἰς Αἴγυπτον ἀπέδωκε τοῖς Ῥοιτιεῦσι πάλιν, καθάπερ καὶ ἄλλοις [ἄλλοις], ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. τὰ γὰρ κάλλιστα ἀναθήματα ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἱερῶν ὁ μὲν ἤρε, τῇ Αἴγυπτίᾳ χαριζόμενος, ὁ δὲ θεοῖς ἀπέδωκε.

1. τε] δὲ *Eh* (?) edd. — ῥόδιος codd., Tzsch. accent. mutavit. 2. καθ' ὃ *CD*. 6. φ'] δ' codd., Xyl. corr. ex *ll. M*, 20. 13. ὀφρούσιον codd., exc. *E* Epit. 14. πτελεός *x*. 15. εἶτα] καὶ ἐφεξῆς *moz*. — ῥοίτιον *CF* *moz* *x* ῥοίτιον *D*, et *v* sup. *i* pr. m. add., unde ῥοίτιον *hi*: veram scripturam servavit *E* (cf. Eust. ad *ll. B*, 648 p. 313, 28 R. Schol. ad Apollon. Rhod. I, 929). — ῥοίτιον *CF* *moz* *x* ῥοίτιον *D* (*v* add. pr. m. sup. *i*) ῥοίτιον *hi*. 16. ἡῶν συνεχῆς *moz*. — ἡῶν *EF*. ἀλιτενῆς *C* (sed *γ* mutatum in *τ*) *DF* *hirw*. — Αἰάντειον om. Eust. l. c. et ad *ll. H*, 86 p. 666, 50 R.: idque nomen aut pro glossa delendum aut post ἧ collocandum censuerunt VV. DD. inde a Salmasio (ad Solin. p. 611): transponere maluerunt Tzsch. Cor., ego vero e margine potius male receptum esse crediderim. 18. ῥοιτιεῦσι codd. 19. ἄλλοις om. codd., sed ἄλλα exhibet *x*, quod inde rec. Cor.: masculinum vero cum non tantum melius quadret ad sensum, sed etiam cur exciderit facilius intelligatur, altera denique scriptura nulla sit auctoritate, ita scribere non dubitavi. Eust. ad *ll. H*, 86 p. 666, 52 R. mire erravit in referendo hoc loco. 20. ἤρεν ἐν τῇ *F*.

31. Μετὰ δὲ τὸ Ῥοίτειόν ἐστι τὸ Σίγειον, κατεσπασμένη πόλις, καὶ τὸ ναύσταθμον καὶ ὁ Ἀχαιῶν λιμὴν καὶ τὸ Ἀχαιῶν στρατόπεδον καὶ ἡ Στομαλίμη καλουμένη καὶ αἱ τοῦ Σκαμάνδρον ἐκβολαί. συμπεσόντες γὰρ ὁ τε Σιμόεις καὶ ὁ Σκάμνδρος ἐν τῷ πεδίῳ, πολλὴν καταφέροντες ἰλὺν, προσχοῦσι τὴν παραλίαν καὶ τυφλὸν στόμα τε καὶ λιμνοθαλάττας καὶ ἔλη ποιῶσι. κατὰ δὲ τὴν Σιγείαδα ἄκραν ἐστὶν ἐν τῇ Χερσονήσῳ τὸ Πρωτεσιλαίειον καὶ ἡ Ἐλεοῦσσα, περὶ ὧν εἰρήκαμεν ἐν τοῖς Θρακίσις.

10 32. Ἔστι δὲ τὸ μῆκος τῆς παραλίας ταύτης, ἀπὸ τοῦ Ῥοίτειον μέχρι Σιγείου καὶ τοῦ Ἀχιλλέως μνήματος εὐθυπλοούντων, A. 891
 ἐξήκοντα σταδίων· ὑποπέπτωκε δὲ τῷ Ἰλίῳ πᾶσα, τῷ μὲν νῦν C. 596
 κατὰ τὸν Ἀχαιῶν λιμένα ὅσον δώδεκα σταδίους διέχουσα, τῷ
 δὲ προτέρῳ τριάκοντα ἄλλοις σταδίοις, ἀνωτέρῳ κατὰ τὸ πρὸς
 15 τὴν Ἴδην μέγρος. τοῦ μὲν οὖν Ἀχιλλέως καὶ ἱερὸν ἐστὶ καὶ

1. ῥοίτιον ἢ ῥύτιον codd. rell. (sed *οι* sup. ὦ sec. m. add. in *D*), exc. *E*, qui verum servavit. — *σίγων* codd., exc. *E*. 2. ναύσταθμον] ναύπεδον *C* omissis simul omnibus quae leguntur inde a — σταθμον usque ad στρατο —. 4. ἐμβολαὶ *F*. — Post γὰρ inter versus pr. m. addita sunt μικρὸν ἔμπροσθεν τοῦ νῦν ἰλλου in *E*. Praeterea in margine superiore eiusdem paginae cod. *E*, nullo tamen signo addito, quo ad certum locum referantur, leguntur haec: παραπλησιάζουσι δὲ ὁ μὲν τῷ σιγείῳ, ὁ δὲ σιμόεις τῷ ῥοίτειῳ. Petita sunt haec omnia e pag. 597. 5. καταφέρουσι ἰλὺν καὶ προσχοῦσι *μοx*. 6. τε om. *E*. — ἔλλη *F*. 7. σιγείαδα codd., exc. *E*. — χερσονήσω *F*. 8. πρωτεσιλαίων *Forz* πρωτεσιλαίων *C* πρωτεσιλεων *Dhi*: quod recepi servavit *E* hic et VII Fr. 52. — ἰλεοῦσα *Dhi* *μοx* Ἐλαιοῦσσα *Cor.*, sed ε ubique codd. tuentur apud Strabonem: cf. ad VII Fr. 52; Ἐλεοῦς contra scribendum censet *Grosk.* propter verba *Epitomes* (v. VII Fr. 55) ὅτι ἡ πόλις ὁ Ἐλεοῦς ἀρσενικῶς λέγεται. At haec non ipsius Strabonis sunt verba, ut liquet ex *E* (v. Fr. 52): quamquam in illo quoque hoc nomen masculino genere effertur Ἐλεοῦς. Sed non est quod miremur hanc generis mutationem, quae cum in aliis nominibus urbium offenditur, tum in hoc ipso infra XIV, 651 coll. 655 recurrit, ubi de insula agitur ad Cariae oram sita. 10. τὸ om. *E*. — τοῦ ante Ῥοίτειου om. *E*. — ῥοίτιου *Dh* ῥύτιου *C*. 13. τὸν] τῶν *F*. 14. ἀνωτέρῳ codd. edd., sed adverbium quomodo explicari possit non intelligo. — πρὸς τὸ κατὰ τὴν Ἴδην *Dhi* ald.

μηῆμα πρὸς τῷ Σιγείῳ, Πατρόκλου δὲ καὶ Ἀντιλόγου μῆματα, καὶ ἐναγίζουσιν οἱ Ἰλιεῖς πᾶσι καὶ τούτοις καὶ τῷ Αἴαντι. Ἡρακλέα δ' οὐ τιμᾶσιν, αἰτιώμενοι τὴν ὑπ' αὐτοῦ πόρθησιν. ἀλλ' ἐκείνος μὲν, φαίη τις ἄν, οὕτως ἐπόρθησεν, ὥστ' ἀπολείπειν τοῖς ὕστερον ἐκπορθήσουσι· κεκακωμένην μὲν, πόλιν δέ· διὸ καὶ οὕτως εἴρηκεν ὁ ποιητής·

Ἴλιον ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγνιάς.

ἡ γὰρ χηρεία λειπανδρία τίς ἐστίν, οὐκ ἀφανισμὸς τελείος· οὗτοι δ' ἠφάνισαν τελείως, οἷς ἐναγίζειν ἀξιούσι καὶ τιμᾶν ὡς θεούς· εἰ μὴ τοῦτ' αἰτιάσαιντο, διότι οὗτοι μὲν δίκαιον πόλεμον ἐξήνεγκαν, ἐκείνος δὲ ἄδικον, ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος· πρὸς τοῦτο δὲ πάλιν ἀντιτίθεται μῦθος· οὐ γὰρ ἔνεκα ἵππων, ἀλλὰ μισθοῦ ὑπὲρ τῆς Ἡσιόγης καὶ τοῦ κήτους. ἀλλ' εἰσώμεν ταῦτα· εἰς γὰρ μύθων ἀνασκευὰς ἐκπίπτει· τάχα δὲ λαοθάουσι τινες ἡμᾶς αἰτίαι πιστότεραι, δι' ἃς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε 11 τοὺς μὲν τιμᾶν, τοὺς δὲ μὴ. ἔοικε δὲ ὁ ποιητής μικρὰν ἀποφαίνειν τὴν πόλιν ἐν τῷ περὶ Ἡρακλέους λόγῳ, εἶπερ

ἔξ οὔης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν

Ἴλιον ἐξαλάπαξε πόλιν.

καὶ φαίνεται ὁ Πρίαμος τῷ τοιούτῳ λόγῳ μέγας ἐκ μικροῦ 20 γεγωνὸς καὶ βασιλεὺς βασιλέων, ὡς ἔφαμεν. μικρὸν δὲ προελθούσιν ἀπὸ τῆς παραλίας ταύτης ἐστὶ τὸ Ἀχαιῖον, ἥδη τῆς Τενεδίων περαιῖας ὑπάρχον.

33. Τοιούτων δὲ τῶν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ τόπων ὄντων, ὑπέρεκται τούτων τὸ Τρωικὸν πεδῖον μέχρι τῆς Ἰδῆς ἀνήκον ἐπὶ 25 πολλοὺς σταδίους κατὰ τὸ πρὸς ἕω μέρος. τούτου δ' ἡ μὲν παραώρειός ἐστι στενὴ, τῇ μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τεταμένη μέχρι τῶν κατὰ Σκῆψιν τόπων, τῇ δ' ἐπὶ τὰς ἀρκτους μέχρι τῶν κατὰ Ζέλειαν Λυκίων. ταύτην δ' ὁ ποιητής ὑπ' Αἰνεία τάττει καὶ τοῖς Ἀντιγορίδαις, καλεῖ δὲ Δαρδανίαν. ὑπὸ δὲ ταύτῃ 30

1. σιγῶ C. 4. ἀπολείπειν Dhz. 9. τελέως edd. 10. θεοῖς D pr. m., post corr. sec. m. — ὅτι xz. 13. εἰσώμεν scribendum videtur. 14. ἀνασκευὰς F. — καὶ post δὲ add. Cor. 16. τοῖς μὲν — τοῖς δὲ F. 18. οὔη CDh. — νηυσί] κυσί F. 21. ὡς om. CF. 22. ταύτης om. Dh. 26. τοιούτων F. 27. τῇ μεσημβρίᾳ πορωz. 30. ἀντιγορίδαις C.

Κεβρηγία, πεδιάς ἢ πλείστη, παρὰλληλός πως τῇ Δαρδανία· ἦν δὲ καὶ πόλις ποτὲ Κεβρήνη. ὑπονοεῖ δ' ὁ Δημήτριος μέχρι δῶρο διατείνειν τὴν περὶ τὸ Ἴλιον χώραν τὴν ὑπὸ τῷ Ἐκτορι, ἀκήκουσαν ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου μέχρι Κεβρηγίας· τάφον τε ἡ γὰρ Ἀλεξάνδρου δείκνυσθαι φησιν αὐτόθι καὶ Οἰνώνης, ἣν ἱστοροῦσι γυναῖκα γεγονέναι τοῦ Ἀλεξάνδρου, πρὶν Ἑλένην ἀρπάσαι· λέγειν τε τὸν ποιητὴν A. 89'

Κεβριόνην νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο, ὃν εἰκὸς εἶναι ἐπώνυμον τῆς χώρας ἢ καὶ πόλεως, ὅπερ πιθανώτερον· τὴν δὲ Κεβρηγίαν διήκειν μέχρι τῆς Σκηψίας, ὅριον δ' εἶναι τὸν Σκάμανδρον μέσον αὐτῶν ῥέοντα· ἐχθραν δ' αἰεὶ καὶ πόλεμον εἶναι τοῖς τε Κεβρηνοῖς καὶ τοῖς Σκηψίοις, ἕως Ἀντιγόνοσ ἀυτοῦσ συνώκησεν εἰσ τὴν τότε μὲν Ἀντιγονίαν, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρειαν· τοῦσ μὲν οὖν Κεβρηγίας συμμείναι τοῖσ ἄλλοισ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, τοῦσ δὲ Σκηψίους ἐπανελθεῖν εἰσ τὴν οἰκίαν, ἐπιτρέψαντοσ Ἀνσιμάχου. C. 59'

34. Ἀπὸ δὲ τῆσ κατὰ τοῦσ τόπουσ Ἰδαίας ὄρεινῆσ δύο φησὶν ἀγκῶνασ ἐκτείνεσθαι πρὸσ θάλατταν, τὸν μὲν εὐθὺν Ρουτείου, τὸν δὲ Σιγείου, ποιούντασ ἐξ ἀμφοῖν γραμμῆν ἡμικυκλιώδη· τελευτᾶν δ' ἐν τῷ πεδίῳ, τοσοῦτον ἀπέχοντασ τῆσ θαλάττησ, ὅσον τὸ νῦν Ἴλιον. τοῦτο μὲν δὴ μεταξὺ τῆσ τελευτῆσ τῶν λεχθέντων ἀγκῶνων εἶναι, τὸ δὲ παλαιὸν κτίσμα μεταξὺ τῆσ ἀρχῆσ· μεταλαμβάνεσθαι δ' ἐντὸσ τό τε Σιμοείσιον πεδίον,

1. κεβρηγία F κεβρηγία C. — Verba πεδιάς — κεβρήνη om. w. 3. τὸν Ἴλιον F. 4. ἀπὸ] ὑπὸ CDh. — κεβρηγίας Dh. — τε om. F. 6. γενέσθαι ποσ. 7. τε om. CDhὶ δὲ καὶ ποσ edd. λέγει ὁ ποιητῆσ καὶ x: quod recepi exhibet F. 9. καὶ post ὅπερ add. D (sed in hoc postea atramento inductum est) h. 11. αἰεὶ ἐπιπόλεμον (sic) F. 12. κεβρηνοῖσ CDh. 13. συνώκησεν F. 14. κεβρηνοῦσ ἱποσπ Cor., Κεβρηγίους et hic et supra scribendum censet Grosk. e p. 606 paulo audacius: equidem, si quid mutandum est, scribere malim Κεβρηγίας, coll. Steph. s. v. Κεβρηγία. — συμμείναι C (?) edd. 16. οἰκίαν Dh. 17. τοῦσ τόπουσ] τοῦτοσ Cor. parum apte: excidisse contra hoc pronomen cum Groskurdio crediderim, sive ante τοῦσ sive post τόπουσ scriptum fait. 18. ρουτείου CDFhὶ ρυτείου rell. codd., exc. E. 19. σιγίου C. 21. τὸ] τὸν F. 22. ἀγκῶνασ rw. 23. μεταλλάσσεσθαι E καταλαμβάνεσθαι Cor. recte, ut opinor. — σιμοείσιον F.

δι' οὗ ὁ Σιμόεις φέρεται, καὶ τὸ Σκαμάνδριον, δι' οὗ Σκάμανδρος ῥεῖ. τοῦτο δὲ καὶ ἰδίως Τρωικὸν λέγεται, καὶ τοὺς πλείστους ἀγῶνας ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα ἀποδίδωσι· πλατύτερον γάρ ἐστι, καὶ τοὺς ὀνομαζομένους τόπους ἐνταῦθα δεικνυμένους ὀρῶμεν, τὸν ἱριεόν, τὸν τοῦ Αἰσινήτου τάφον, τὴν Βατίειαν, τὸ τοῦ Ἰλιου σῆμα. οἱ δὲ ποταμοὶ ὃ τε Σκάμανδρος καὶ ὁ Σιμόεις, ὁ μὲν τῷ Σιγείῳ πλησιάσας, ὁ δὲ τῷ Ροιτείῳ, μικρὸν ἔμπροσθεν τοῦ νῦν Ἰλίου συμβάλλουσι, εἰτ' ἐπὶ τὸ Σίγειον ἐκδίδωσι καὶ ποιοῦσι τὴν Στομαλίμην καλουμένην. διείργει δ' ἐκάτερον τῶν λεχθέντων πεδίων ἀπὸ θατέρου μέγας τις ἀρχὴν 10 τῶν εἰρημένων ἀγῶνων ἐπ' εὐθείας, ἀπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου τὴν ἀρχὴν ἔχων, συμφυῆς αὐτῷ, τεινόμενος δ' ἕως τῆς Κεβρηνιας καὶ ἀποτελεῶν τὸ Ε γραμμα πρὸς τοὺς ἐκατέρωθεν ἀγῶνας.

35. Ὑπὲρ δὲ τούτου μικρὸν ἢ τῶν Ἰλιέων κώμη ἐστίν, ἐν ἣ νομίζεται τὸ παλαιὸν Ἰλιον ἰδρῦσθαι πρότερον, τριάκοντα 15 σταδίους διέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως. ὑπὲρ δὲ τῆς Ἰλιέων κώμης δέκα σταδίους ἐστίν ἡ Καλλικολώνη, λόφος τις, παρ' ὃν ὁ Σιμόεις ῥεῖ, πενταστάδιον διέχων· γίνεται οὖν εὐλογον πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ τοῦ Ἄρεος·

1. σιμόεις F. 5. ἱριεόν (sic) Dh. — βατίειαν codd., Xyl. corr. ex Π. B, 814. 7. σιγείῳ CF. — ροιτείῳ F ῥοιτείῳ CDhi. 8. σίγειον CF. 11. Verba τῶν εἰρημένων ἀγῶνων a Strabone non addita iudicat Mannert. (v. Geogr. ant. vol. VI, p. 3. p. 487) probante Tzsch., quia male interpellent sententiarum connexum: quam difficultatem ut levaret Grosk., aut μεταξὺ aut ἐν μέσῳ ante τῶν excidisse censet. Neutra sententia probanda: referendus videtur genitīvus ad verba ἐπ' εὐθείας, ita ut sensus huius loci sit „lineam rectam efficiens cum brachiis istis“ h. e. non ultra brachia ista porrectus. Dixerat enim supra, illa τοσοῦτον ἀπέχειν τῆς θαλάττης, ὅσον τὸ νῦν Ἰλιον. Qui sensus ut apertior sit, post ἀγῶνων addendum esse crediderim ὧν, quod quam facile negligi poterit liquet. Ceterum non tantum genitivi illi, sed etiam verba ἐπ' εὐθείας aliter vix possunt explicari. 12. γινόμενος codd., correxi e con. Cor., qui ipse scripsit ἐκτεινόμενος. — δ' om. mox. — βεβρηνιας F. 13. [] CDEF εἰ hxx ã μουω ald. Y Cas. 14. ἐστίν om. E. 16. σταδίους Tzsch. Cor. — διέχων E ἔχων D ἔχον hi. 17. σταδίους Tzsch. Cor. — τις om. F. 18. διέχων] ἔχων codd., Cor. corr. e con. Palmer. (v. in auctt. Gr. p. 341): AI propter IV quod

- ὄρωτο δ' Ἄρης ἐτέρωθεν ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσος, A. 89
 ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
- τῆς γὰρ μάχης ἐπὶ τῷ Σκαμανδρίῳ πεδίῳ συντελουμένης, C. 59
 5 θαναῶς ἂν ὁ Ἄρης ἄλλοτε μὲν τὴν ἐγκέλευσιν ἀπὸ τῆς ἀκροπό-
 λεως ποιοῖτο, ἄλλοτε δ' ἐκ τῶν πλησίον τόπων τοῦ τε Σιμόντος
 καὶ τῆς Καλλικολώνης, μέχρι οὗ εἰκὸς καὶ τὴν μάχην παρατε-
 τάσθαι· τετταράκοντα δὲ σταδίους διεχούσης τῆς Καλλικολώνης
 ἀπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου, τί χρήσιμον ἐπὶ τοσοῦτον μεταλαμβάνεσθαι
 10 τοὺς τόπους, ἐφ' ὅσον ἡ διάταξις οὐ διέτεινε; τό τε
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι
 οἰκειότερον ἐστὶ τῷ παλαιῷ κτίσματι· πλησίον γὰρ ἐστὶ τὸ πε-
 δῖον ἢ Θύμβρα καὶ ὁ δι' αὐτοῦ ῥέων ποταμὸς Θύμβριος, ἐμ-
 βάλλων εἰς τὸν Σκάμανδρον κατὰ τὸ Θυμβραίου Απόλλωνος
 15 ἱερὸν, τοῦ δὲ νῦν Ἰλίου καὶ πεντήκοντα σταδίους διέχει. ὁ τε
 ἱριεὸς, τραχὺς τις τόπος καὶ ἐρινεώδης, τῷ μὲν ἀρχαίῳ κτί-
 σματι ὑποπέπτωκεν· ὥστε τὸ
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος
 20 οἰκειῶς ἂν λέγοι ἡ Ἀνδρομάχη· τῆς δὲ νῦν πόλεως πάμπολυ
 ἡ ἀπέστικε· καὶ ὁ φηγὸς δὲ μικρὸν κατωτέρω ἐστὶ τοῦ ἐρινεοῦ,
 ἐφ' οὗ φησιν ὁ Ἀχιλλεύς·

praecedit neglectum est. In ε κύκλον additum est post ἔχων. Ita Eust.
 etiam haec verba intellexit: v. ad Il. Y, 47 et 53 p. 1195, 28 et 43 R.
 19. ἄρως F. 3. παρὰ CDFx, sed in hoc posterius α punctis no-
 tatum est. — καλλικολώνη C. 4. σκαμάνδρω CDhi. 5. ἄλλοτε —
 ποιοῖτο om. w. 6. ποιεῖτο F. — πλησίον F. 7. καλλικολώνης
 C. 11. πρὸς] πρὸ πτωxx. — δι' ἔλαχον CD διέλαχον tw ald.
 14. τὸ] τοῦ F. 15. Inde a voce ἱερὸν alia manus incipit in F. — ἡλίου
 F. — καὶ om. x Cor. 16. τραχὺς F. 17. τὸ] τὸν F. 20. λέ-
 γοιτο CDFhίvw, λέγοι exhibent mxx haud dubie de conl.; idem tamen
 in codice suo legisse videatur Eust. ad Il. Z, 433 p. 653, 49 R.: quos
 secutus est Tasch. sensu iubente; quamquam similia nonnulla apud Stra-
 bonem leguntur, velut μυθολογούνται I, 18. 21. ἀπέστικε cum sensu
 careat, Casaubonus recte censet scribendum esse ἀφίστηκε ex Eust. l. I.
 ubi leguntur haec: ὁ ἱριεὸς τραχὺς ἐστὶ τόπος ἐρινεώδης, τῷ μὲν ἀρ-
 χαίῳ κτίσματι ὑποπεπτωκώς, τῆς δὲ νῦν πόλεως ἀφίστηκώς· ὥστε, φησί,

ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκαθεν.

36. Καὶ μὴν τό γε ναύσταθμον τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον πλη-
σίον οὕτως ἐστὶ τῆς νῦν πόλεως, ὥστε θαναμάζειν εἰκότως ἂν
τινα τῶν μὲν τῆς ἀπονοίας, τῶν δὲ τούναντίον τῆς ἀφυχίας·
ἀπονοίας μὲν, εἰ εἰς τοσοῦτον χρόνον ἀτείχιστον αὐτὸ εἶχον,
πλησίον οὔσης τῆς πόλεως καὶ τοσοῦτον πλήθους, τοῦ τ' ἐν αὐτῇ
καὶ τοῦ ἐπικουρικοῦ· νεωστὶ γὰρ γεγονέναι φησὶ τὸ τεῖχος (ἢ οὐδ'
A. 894 ἐγένετο, ὃ δὲ πλάσας ποιητῆς ἠφάνισεν, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν)· 10
ἀφυχίας δέ, εἰ, γενομένου τοῦ τείχους, ἐτειχομάχουν, † ὡς εἰς-
έπεσον εἰς αὐτὸ τὸ ναύσταθμον καὶ προσεμάχοντο ταῖς να-
σίαι, ἀτείχιστον δὲ ἔχοντες, οὐκ ἐθάρρουν προσιόντες πολιορκεῖν,
μικροῦ τοῦ διαστήματος ὄντος· ἔστι γὰρ τὸ ναύσταθμον πρὸς
Σιγίῳ, πλησίον δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐκδίδωσι, διέχων τοῦ 15
Ἰλίου σταδίου εἴκοσιν. εἰ δὲ φῆσει τις τὸν νῦν λεγόμενον
Ἀχαιοῶν λιμένα εἶναι τὸ ναύσταθμον, ἐγγυτέρω τινα λέξει τό-
πον, ὅσον δώδεκα σταδίου διεστῶτα τῆς πόλεως, † ἐπὶ θαλάττῃ

τὸ λαὸν στῆσον παρ' ἱριεὸν οἰκείως λέγει ἢ Ἀνδρομάχη. Idem suspi-
catur Cor. in nott. — φηγὸς F. 1. πολέμιζον, et ω supra on sec. m.
add., x πολεμιζω hī ald. πολεμιζων r. 2. μάχην δ' x. — ὀρνυθαι x.
3. ἴκοντο codd., exc. x, in quo haec vox om.: Xyl. corr. ex Il. I, 352.
4. τὸν ἔτι F. 6. τῶν μὲν Ἑλλήνων ἀπόνοιαν, — τῶν δὲ Τρώϊων
ἀφυχίαν Eust. ad Il. E, 791 p. 608, 28 R. liberius referens hunc lo-
cum. 7. εἰ om. CEr. 8. τῆς] τοιαύτης Cor. ex Eust. l. c., iubente
Cas.: Eust. tamen in brevius contraxit hunc locum liberiusque, ut dixi,
restitit. 11. ὡς parum commodum esse recte animadvertit Grosk., sed
quod proponit ὡς εἰ s. ὡς ἂν εἰ nullo modo ferendum est: Strabo scri-
psisse videtur καί, quod saepe a librariis confusum esse constat cum ὡς.
12. αὐτὸν τὸν πορωxx αὐτὸ τὸν CF. 13. ἐχόντων ποx, quae scri-
ptura sane est probabilis. — ἐθάρρουν F. 14. τοῦ] τινὸς F. — μι-
κροῦ ante πρὸς add. F. 15. σιγίῳ CD (in hoc primum scriptum fue-
rat αἰγίῳ) Fhxx. — διέχει F. 16. φησί F. 17. ἀχανῶν F. —
τὸ] τὸν F. 18. Verba ἐπὶ θαλάττῃ πεδίον νῦν προστιθεῖς sana
non esse recte animadvertit Grosk., nec tamen satis est, id quod proponit,
inserere τὸ ante νῦν, cum et articulus ante πεδίον desideretur neque hi-
queat, quo referenda sint ἐπὶ θαλάττῃ: equidem censeo verba τὸ πρὸ τῆς
πόλεως ἐπὶ θαλάττῃ πεδίον, quae paulo post leguntur satis incommode,

πεδίων νῦν προστιθείς, διότι τοῦτο πᾶν πρόσχωμα τῶν ποταμῶν ἐστί, τὸ πρὸ τῆς πόλεως ἐπὶ θαλάττῃ πεδίων· ὥστε, εἰ δωδεκαστάδιόν ἐστι νῦν τὸ μεταξύ, τότε καὶ τῷ ἡμίσει ἔλαττον ὑπῆρχε. καὶ ἡ διήγησις δ' ἢ πρὸς τὸν Εὐμαιοὺν ὑπὸ τοῦ Ὀδυσ- C. 594
 5 σείως διασκευασθεῖσα μέγα ἐμφαίνει τὸ διάστημα τὸ μέχρι τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου·

ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγομεν·

φησὶ γὰρ ὑποβάς·

λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἤλθομεν.

10 ἐπὶ τε τὴν κατασκοπὴν πέμπονται γνωσόμενοι, πότερον μενουσί
 παρὰ νησὶν ἀπόπροθεν πολὺ ἀπεσπασμένοι τοῦ οἰκείου τεί-
 χους,

ἢ πόλινδε

ἂψ ἀναχωρήσουσι.

15 καὶ ὁ Πολυδάμας,

ἀμφὶ μάλᾳ φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε

ἄστυδε νῦν ἵεσθαι, φησίν,

ἐκὰς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.

παρατίθησι δ' ὁ Δημήτριος καὶ τὴν Ἀλεξανδρινὴν Ἑστιαίαν
 20 μάρτυρα, τὴν συγγράψασαν περὶ τῆς Ὀμήρου Ἰλιάδος, πνευθα-
 νομένην, εἰ περὶ τὴν νῦν πόλιν ὁ πόλεμος συνέστη, καὶ † τὸ
 Τρωικὸν πεδίων, ὃ μεταξύ τῆς πόλεως καὶ τῆς θαλάττης ὁ

huc transferenda esse. Videntur ea, cum in ipsa contextus serie verba τὸ πρὸ τῆς πόλεως omissa essent post πόλεως, primum in margine adiecta, deinde in ordinem male recepta esse. Iam vero τὸ ante νῦν additum optime procedet. Praeterea haec verba carere iusto connexu cum proximis idem Grosk. verissime observavit, minus probabiliter simul suspicans excidisse οὐκ εἰδώς vel οὐ διανοούμενος: lenior certe foret medicina, si οὐκ εὖ adderetur post προστιθείς. 1. πρόχωμα codd., exc. Cρωxx, e quibus corr. Cor. recte, quamquam eadem illa scriptura denuo exhibetur in codd. p. 599: cf. tamen p. 595 extr. 3. νῦν om. rw — τότε] τότε codd. (in D a m. sec.), exc. rxx. 5. διασκευασθεῖσα F. 7. ὅθ' ὅτε CFxx. 9. νηῶν DFxx. 11. πολὺ] πολλοὶ C. 17. φησὶν om. Dhi edd. 18. ἤμεν oxx. 19. ἀλεξανδρηνήν D. 22. Post πεδίων Grosk. excidisse ποῦ ἐστὶν suspicatur paulo audacius, quamquam optime ad sensum: lenior foret medicina, si ποῦ vel τί adderetur ante τό, quod utrumque propter literarum proximarum similitudinem potuit

ποιητής φράζει· τὸ μὲν γὰρ πρὸ τῆς νῦν πόλεως ὁρώμενον πρόσχωμα εἶναι τῶν ποταμῶν ὕστερον γεγονός.

37. Ὁ τε Πολίτης,

ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκίησι πεποιθώς,

τύμβω ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσούτῳ γέροντος,

- A. 895 μάταιος ἦν. καὶ γὰρ εἰ ἐπ' ἀκροτάτῳ, ὅμως † πολὺ ἂν μείζονος ὕψους τῆς ἀκροπόλεως ἐσκόπευεν, ἐξ ἴσου σχεδόν τι διαστήματος, μὴ δεόμενος μηδὲν τῆς ποδωκίης τοῦ ἀσφαλοῦς χάριν· πέντε γὰρ διέχει σταδίους ὁ νῦν δεικνύμενος τοῦ Αἰσούτου τάφος κατὰ τὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁδόν. οὐδ' ἢ τοῦ Ἐκτορος δὲ περιδρομῆ ἢ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὐλογον· οὐ γὰρ ἐστὶ περιδρομος ἢ νῦν, διὰ τὴν συνεχῆ ῥάχιν· ἢ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομῆν.

38. Οὐδὲν δ' ἴχνος σώζεται τῆς ἀρχαίας πόλεως· εἰκότως· ἅτε γὰρ ἐκπεπορημένων τῶν κύκλῳ πόλεων, οὐ τελείως δὲ κατεσπασμένων, ταύτης δ' ἐκ βάθρων ἀνατετραμμένης, οἱ λίθοι πάντες εἰς τὴν ἐκείνων ἀνάληψιν μετηνέχθησαν. Ἀρχαϊάνακτα γοῦν φασὶ τὸν Μιτυληναῖον ἐκ τῶν ἐκεῖθεν λίθων τὸ Σίγειον τεχίσαι. τοῦτο δὲ κατέσχον μὲν Ἀθηναῖοι, Φρύνωνα τὸν Ὀλυμπιονίκην πέμψαντες, Λεσβίων ἐπιδικαζομένων σχεδόν τι τῆς συμπάσης Τρωάδος· ὧν δὴ καὶ κτίσματά εἰσιν αἱ πλεῖστα τῶν κατοικιῶν, αἱ μὲν συμμένουσαι καὶ νῦν, αἱ δ' ἠφανισμέναι.

- C. 600 Πιττακὸς δ' ὁ Μιτυληναῖος, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν λεγομένων, πλεύσας ἐπὶ τὸν Φρύνωνα στρατηγὸν διεπολέμει τέως, διατιθεὶς καὶ πάσῃων κακῶς (ὅτε καὶ Ἀλκαῖός φησιν ὁ ποιητής, 25 ἑαυτὸν ἐν τινι ἀγῶνι κακῶς φερόμενον τὰ ὄπλα ῥίψαντα φηγεῖν· λέγει δὲ πρὸς τινα κήρυκα, κελεύσας ἀγγεῖλαι τοῖς ἐν οἴκῳ, Ἀλκαῖός σόος Ἄρει ἔντεα δ' † οὐκυντὸν ἀληκτορὶν ἐς

negligi. Ut nunc leguntur verba τὸ Τρωικὸν πεδίον referenda sunt paulo insolentius ad *πυρθασομένην*. 2. πρόχωμα codd., exc. *πορωκ*, unde πρόσχωμα res. Cor.: v. ad p. 598. 6. ἀπὸ ante πολὺ add. Cor., ac necessaria omnino videtur haec praepositio, sed illo loco vix fuerit a Strabone posita: crediderim potius ἀφ' ὕψους esse scribendum. 11. δὲ] δὴ F. 18. τὸ σῖγιον CDh. 20. ὀλυμπιονίκην C. 21. πάσης edd. 26. ἑαυτὸν, parum recte dictum, post φερόμενον collocant edd. 27. κελεύσαι, omisso ἀγγεῖλαι, ποκ. 28. σοσ (sic) F' σόος rec. m.

Γλαυκωποῦ ἱερὸν ἀνεκρέμασαν Ἀττικοί), ὕστερον δ' εἰς μονο- A. 89
μαχίαν προκαλεσαμένον τοῦ Φρόντωνος, ἀλιευτικὴν ἀναλαβῶν
σκευὴν συνέδραμε, καὶ τῷ μὲν ἀμφιβλήστρω περιέβαλε, τῇ τριαίῳ
δὲ καὶ τῷ ξιφιδίῳ ἔπειρε καὶ ἀνεῖλε. μένοντος δ' ἔτι τοῦ πο-
5 λέμου, Περίανδρος διαιτητῆς αἰρεθεὶς ὑπὸ ἀμφοῖν ἔλυσεν τὸν
πόλεμον.

39. Τίμαιον δὲ ψεύσασθαί φησιν ὁ Δημήτριος, ἱστοροῦντα
ἐκ τῶν λίθων τῶν ἐξ Ἰλίου Περίανδρον ἐπιτειχίσαι τὸ Ἀχίλλειον
τοῖς Ἀθηναίοις, βοηθοῦντα τοῖς περὶ Πιττακόν· ἐπιτειχισθῆναι
10 μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων τὸν τόπον τοῦτον τῷ Σιγείῳ,
οὐ μὴν ἐκ λίθων τοιούτων, οὐδ' ὑπὸ τοῦ Περίανδρου. πῶς

add. in h, om. in i, σωος τωχ (?) edd. — αροι (sic et cum voce prae-
cedente in unum coniunctum) F, αροι codd., exc. ho, in quibus extat
αρι. — Ἰντεα δ'] ἐνθαδ' F ἐνθαδ' Dhx ἐνθαδὲ x ἐνθα δ' C (?)
ald. Ἰντεα Cor. e conii. VVessel. ad Herod. V, 95, ubi ex eodem Alcaei
carmine haec refert: αὐτὸς μὲν φεύγων ἐκφεύγει (ὁ Ἀλκαῖος) τὰ δὲ οἱ
ὄπλα ἴσχυοσι Ἀθηναῖοι καὶ σφρα ἀνεκρέμασαν πρὸς τὸ Ἀθήναιον τὸ
ἐν Σιγείῳ. — οὐχυντον h (etiam in D forma literae x ad χ prope ac-
cedit) οὐχυν τὸν i οὐκ αὐτὸν C (sed αν parum certum) ποx ald. οὐ
κέετα τω, desunt haec cum sequentibus usque ad Ἀττικοὶ in x, αὐ καὶ-
τάν Cor. e conii. docti Britanni (v. Cambridge classic. research. vol. I,
p. 438), οὐκ ἀνένεικον scripsit Bergk. (v. Poëtt. lyr. gr. p. 578) dubitantes,
ut ipse ait, nec satis probabiliter: nescio an scriptum fuerit οὐκ [εἶ]ντο. —
τὸν ante ἀληκτορῖν add. ald., τάν Cor. — ἀλυκτορῆν οx ἀλέκτορῖν Cor. de
conii. Britanni eiusdem coll. Etym. M. p. 59. ἄ δὴ κτήρας Bergk. l. l.
valde probabiliter: certe ἄ δὴ aut τὰ δὴ scribendum est. 1. γλαυκω-
πόν codd., Cor. corr. de conii. VVessel. — ὄν ἐκρέμασαν codd., ὄν om. edd.
inde a Cas.: ὄνεκρέμασαν Seidler. et Bergk., sed formam communem
cum Herodoto restituendam esse censui, cum in reliquis etiam nullum
dialecti aeolicæ vestigium offendatur. Ceterum omnia haec inde ab ὄτε
— Ἀττικοὶ non a Strabone profecta, sed a lectore quodam erudito in
margine primum apposita, ac postea in ordinem male recepta videri di-
ximus in vol. I, praef. p. LXXXVII: incommodissime enim dirimunt ora-
tionis connexum; simul inde orta videatur ingens verborum corruptela,
cum eiusmodi notae minore cura scribi soleant: cf. quae adnotavimus ad
p. 617. IX, p. 411. XV, p. 695. — ἐκ μονομαχίας codd. edd., quod
quomodo ferri possit non intelligo: εἰς cum ἐκ confusum (cf. V, 213)
novæ corruptelæ facile ansam praebuit. 2. προκαλεσαμένου edd.
codd., exc. F, qui verum servavit. 3. σκευήν] στολήν τω. 5. εὐ-
ρεθεὶς τω. 8. ἐπιτειχίσαι codd., Cor. corr. 10. σιγίω CDh.

γὰρ ἂν αἰρεθῆναι διαιτητὴν τὸν προσπολεμοῦντα; Ἀχιλλεῖον δ' ἐστὶν ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ Ἀχιλλέως μῆμα, κατοικία μικρά. κατέσκαπται δὲ καὶ τὸ Σίγειον ὑπὸ τῶν Ἰλιέων ἀπειθοῦν· ὑπ' ἐκείνοις γὰρ ἦν ὕστερον ἢ παραλία πᾶσα ἢ μέχρι Λαρδάνου, καὶ νῦν ὑπ' ἐκείνοις ἐστί. τὸ δὲ παλαιὸν ὑπὸ τοῖς Αἰολεῦσιν ἦν τὰ πλεῖστα, ὥστε Ἐφορος οὐκ ὀκνεῖ πᾶσαν τὴν ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης καλεῖν Αἰολίδα. Θουκυδίδης δὲ φησιν ἀφαιρεθῆναι τὴν Τροίαν ὑπὸ Ἀθηναίων τοὺς Μιτυληναίους ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τῷ Παχητίῳ.

40. Λέγουσι δ' οἱ νῦν Ἰλιεῖς καὶ τοῦτο, ὡς οὐδὲ τελέως 10 ἠφανίσθαι συνέβαιεν τὴν πόλιν κατὰ τὴν ἄλωσιν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, οὐδ' ἐξελείφθη οὐδέποτε. αἱ γοῦν Λοκρίδες παρθέναι, μικρὸν ὕστερον ἀρξάμεναι, ἐπέμποντο κατ' ἔτος. καὶ ταῦτα δ' οὐχ Ὀμηρικά· οὔτε γὰρ τῆς Κασάνδρας φθορὰν οἶδεν Ὀμηρος, ἀλλ' ὅτι μὲν παρθένος ἦν ὑπ' ἐκείνον τὸν χρόνον λέγει· 15

πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἰόντα,

ὃς ἴα νέον πτολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει.

ἤτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

Κασσάνδρην, ἀνάεδνον·

A. 897 βίας δὲ οὐδὲ μέμνηται, οὐδ' ὅτι ἡ φθορὰ τοῦ Αἴαντος ἐν τῇ 20 ναυαγίᾳ κατὰ μῆνιν Ἀθηναῶς συνέβη, ἢ κατὰ τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλ'

C. 601 ἀπεχθανόμενον μὲν τῇ Ἀθηναῖ κατὰ τὸ κοινὸν εἶρηκεν (ἀπάντων γὰρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀσεβησάντων, ἅπασιν ἐμίγηεν), ἀπολέσθαι δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος μεγαλορρημονήσαντα. τὰς δὲ Λοκρίδας πεμφθῆναι, Περσῶν ἤδη κρατούντων, συνέβη. 25

3. ἀπειθοῦντων CDFh¹rw^x, unde ἀπειθοῦν scribendum esse recte vidit Palmer. (v. auct. Gr. p. 341), de quo mendorum genere cf. praef. vol. I, p. LXXXVII, διὰ τὴν ἀπειθειαν μοx Tisch. Cor. 9. τῷ Παχητίῳ om. x. 10. οἱ post νῦν iterat F. 11. συνέβη mx, quod rec. Cor., atque aoristus sane commodissimus est. 12. ἐξελήφθη CDF ἐξηλήφθη h¹ ἐξηλείφθη μοx^x ald., Cor. corr. 14. οὐδὲ fortasse scribendum esse suspicatur Cor.: quod sane usitatus foret, sed saepius oīte sic positum codd. tuentur: v. I, 68 ac passim. 15. μὲν om. x. — ἐπ'] ὑπ', et ε supra ν add., D ἐπ' x κατ' μοx καὶ ante ὑπ' add. h¹. 16. ἔνδον ἰόντα om. x. 17. πολέμοιο F. 18. δὲ] δὴ r γὰρ D (?) edd. 21. διὰ μῆνιν edd. inde a Xyl. 24. ὑπὸ σιδῶνος F. — μεγαλορρημονήσαντας Dhimorw^x.

41. Οὕτω μὲν δὴ λέγουσιν οἱ Ἰλιεῖς, Ὅμηρος δὲ ῥητῶς τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως εἴρηκεν·

ἔσεται ἡμᾶρ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή.

ἢ γὰρ καὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν

5 * εἶπερ* βουλῇ καὶ μύθοισι [καὶ ἡπεροπηίδι τέχνῃ].

[πέρ]θετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.

καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ τοῦ αὐτοῦ τίθενται τεκμήρια, οἷον, ὅτι τῆς Ἀθηναῖς τὸ ξόανον νῦν μὲν ἐστηκὸς ὁράται, Ὅμηρος δὲ καθήμενον ἐμφαίνει· πέπλον γὰρ κελεύει

10 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν·

ὡς καί,

μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφῆξεσθαι φίλον υἱόν.

βέλτιον γὰρ οὕτως, ἢ ὡς τινες δέχονται ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς γούνασι θεῖναι, παρατιθέντες τὸ

15 ἢ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ
ἀντὶ τοῦ παρ' ἐσχάρῃ· τίς γὰρ ἂν νοηθεῖν πέπλον ἀνάθεσις παρὰ τοῖς γούνασι; καὶ οἱ τὴν προσφθίαν δὲ διαστρέφοντες, γουνάσιν, ὡς θυιάσιν, ὀποτέρως ἂν δέξωνται, ἀπεραντολογοῦσιν, εἴθ' ἵκετεύοντές τε φρένας. πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων τῆς

4. εἰ γὰρ οαx: in Od. Γ, 130 legitur αὐτὰρ ἐπεὶ. — πριάμοιο, et ou supra oio additum, F. — αἰπὴν om. μοx. 5. Verba εἶπερ — τέχνῃ om. μοx, eadem et proxima usque ad ἐνιαυτῷ om. x, εἶπερ om. Cor. recte: videtur ex repetitione verbi αἰπὴν ortum esse. — Verba καὶ ἡπεροπηίδι τέχνῃ om. codd.: Cor. add. ex I, 17, ubi vid. quae adnotavimus. Excidisse h. l. aliquid casu quodam ex proximo verbo liquido intelligitur, cuius prima syllaba iidem intercidit. 6. [πέρ]θετο] θετο CDFμορωx νετο h ὄλετο i. — δὲ om. μοx. 7. τοῦ αὐτοῦ] τούτου μοx. 11. ὡς — γούνασιν om. C, sed in marg. add. sec. m. Omnia autem inde ab ὡς καὶ usque ad υἱόν utpote spuria eicienda esse censet Heynius ad ll. Z, 92. I, 455, atque uncis inclusit Tzsch.: uterque iniuria. Habuit ea in codice suo etiam Eust., quem vid. ad Z, 92 p. 627, 10 sq. R. 12. ἐφέσσεσθαι Cor. ex ll. I, 455 parum considerate: codicibus etiam Eust. concinit l. l. 14. γούνασι Fmx. 15. ἦσται ἰνω. 18. γούνασιν F. — ὡς θ' υἱάσιν DFh ὡς υἱάσιν Cμοx ὡς θυιάσιν Epit. Cas. Cor. 19. εἴθ' — φρένας om. μοx. Ac prorsus obscura sunt haec verba neque a quoquam adhuc intellecta. In Epitome ita refertur hic locus: — ὡς τὸ θυιάσιν (sic) οὕτως γουνάσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἱκεστῆαις: Eustath. vero ad ll. I, 92 p. 627, 9 R.

- Ἀθηνᾶς* ξοάνων καθήμενα δείκνυται, καθάπερ ἐν Φωκαίᾳ,
 λ. 898 *Μασσαλία, Ρώμη, Χίφ, ἄλλαις* πλείοσιν. ὁμολογοῦσι δὲ καὶ
 οἱ νεώτεροι τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως, ὧν ἐστὶ καὶ *Λυκοῦργος*
 ὁ ῥήτωρ· *μησοθεὶς γὰρ τῆς Ἰλιῶν πόλεως φησί· τίς οὐκ ἀκή-*
κοεν, ὡς ἄπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφηθ, ἀοίκητον οὔσαν;
 42. *Εἰκάζουσι δὲ τοὺς ὕστερον ἀνακτίσαι, διανοουμένους*
οἰωνίσασθαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, εἴτε διὰ τὰς συμφοράς, εἴτε
καὶ καταρασαμένον τοῦ Ἀγαμέμνονος κατὰ παλαιὸν ἔθος (κα-
θάπερ καὶ ὁ Κροῖσος ἐξελὼν τὴν Σιδηνὴν, εἰς ἣν ὁ τύραννος
κατέφυγε Γλαυκίας, ἀρὰς ἔθετο κατὰ τῶν τειχιούτων πάλιν 11
τὸν τόπον), ἐκείνου μὲν οὖν ἀποστῆναι τοῦ χωρίου, ἕτερον δὲ
τειγίσαι. πρῶτοι μὲν οὖν Ἀστυπάλαιεῖς οἱ τὸ Ῥοίτειον κα-
τασχόντες συνήκισαν πρὸς τῷ Σιμόντι Πόλιον, ὃ νῦν καλεῖται
Πόλισμα, οὐκ ἐν εὐερκεῖ τόπῳ· διὸ κατεσπάσθη ταχέως. ἐπὶ
δὲ τῶν Λυδῶν ἢ νῦν ἐκτίσθη κατοικία καὶ τὸ ἱερόν· οὐ μὴν 11
πόλις γε ἦν, ἀλλὰ πολλοῖς χρόνοις ὕστερον, καὶ κατ' ὀλίγον,
 λ. 602 *ὡς εἴρηται, τὴν αὔξησιν ἔσχεν. Ἑλλάνικος δὲ χαριζόμενος τοῖς*
Ἰλιεῦσιν, οἷος ἐκείνου θυμός, συνηγορεῖ τὸ τὴν αὐτὴν εἶναι
πόλιν τὴν νῦν τῇ τότε. τὴν δὲ χώραν, ἀφανισθείσης τῆς πό-
λεως, οἱ τὸ Σίγειον καὶ τὸ Ῥοίτειον ἔχοντες διενεύμαντο καὶ 20
τῶν ἄλλων ὡς ἕκαστοι τῶν πλησιοχώρων, ἀπέδοσαν δ' ἀνοι-
κισθείσης.

haec habet: δύναται δέ, φασί, τὸ ἐπὶ γούνασι νοηθῆναι καὶ ἀντὶ τοῦ
 ἐπὶ γουνασμῶ καὶ ἱκετεία. Inde Cor. coniecit εἴτ' ἐφ' ἱκετείας εἴτε,
 quid verbo φέρσας faciendum sit incertus haerens. Mutilum autem esse
 locum, id quod omnes editores inde a Xyl. censuerant, significavit pu-
 cis inter ἱκετεύοντες et τε collocatis. Equidem omnia in medio relin-
 quere malui. 1. *φωκέα* *Dhimoxx*. 2. καὶ ante ἄλλαις add. edd.
 5. *κατεσκάφη* *D* (at *φ* supra *φ* pr. m. additum) *himoγwx* Eust. ad
 II. *A*, 163 p. 460, 11 R., edd. 8. *τι* ante *παλαιὸν* add. Epit. et
 Eust. l. l. 9. *σαρδιανὴν* Eust. l. l. 10. καὶ ante *ἀρὰς* add. *μοx*.
 11. οὖν om. *C*. 12. *αστυπάλαιεῖς* codd, Xyl. corr. — *ρότιον* *CDFhίρωx*
ῥέττον *μοx*, Xyl. corr. 13. *Πόλιον*] *πόλιν* *x*. — *καλοῦσι* *μοx*.
 14. *εὐεργεῖ* *Cίμοx*. 15. *τῶν*] *τῷ* *F*. 16. καὶ om. *F*. 18. ὁ
 ante *ἐκείνου* add. *x* Tzsch. Cor. — *θυμός*] *μῦθος* codd., Cor. corr., uti
 Xyl. iam voluerat, ex II. *O*, 94. — *τὸ*] *τῷ* edd. inde a Cas.; Eust.
 l. c. haec verba afferens articulum hunc plane omisit. 20. *οἱ*] *εἰς* *F*.
 — *τὸ σίγιον* καὶ *τὸ ῥοίτιον* codd. 21. *δ'* om. *CDz*.

43. Πολυπίδακον δὲ τὴν Ἰδην ἰδίως οἴονται λέγεσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐξ αὐτῆς ῥεόντων ποταμῶν, καθ' ἃ μάλιστα ἢ Λαρδαρικὴ ὑποπέτωκεν αὐτῇ καὶ μέχρι Σκήψεως καὶ τὰ περὶ Ἴλιον. ἔμπειρος δ' ὢν τῶν τόπων, ὡς ἂν ἐπιχώριος ἀνὴρ, 5 ὁ Δημήτριος τοτὲ μὲν οὕτως λέγει περὶ αὐτῶν· ἔστι γὰρ λόφος τις τῆς Ἰδης Κότυλος· ὑπέρεκται δ' οὗτος ἑκατόν πον καὶ εἴκοσι σταδίοις Σκήψεως, ἐξ οὗ ὃ τε Σκάμανδρος ῥεῖ καὶ ὁ Γράνικος καὶ Αἰδῆπος, οἱ μὲν πρὸς ἄρκτον καὶ τὴν Προποντιδα, ἐκ πλειόνων πηγῶν συλλεμβόμενοι, ὁ δὲ Σκάμανδρος ἐπὶ 10 δύοσιν ἐκ μιᾶς πηγῆς· πᾶσαι δ' ἀλλήλαις πλησιάζουσιν, ἐν εἴκοσι σταδίοις περιεχόμεναι διαστήματι· πλείστον δ' ἀφείστηκεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸ τοῦ Αἰσῆπου τέλος, σχεδόν τι καὶ πεντακοσίους σταδίους. παρέχει δὲ λόγον, πῶς φησιν ὁ ποιητής·

κρουνῶ δ' ἵκανον καλλιρῶω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
15 δοιαὶ ἀναΐσσοσι Σκαμάνδρον διηγήντος·
ἢ μὲν γὰρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει,
ὁ ἔστι θερμῶ· ἐπιφέρει δέ·

A. 89

ἀμφὶ δὲ καπνὸς
γίγνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρός.
20 ἢ δ' ἐτέρῃ θέρει προρῆει εἰκνῖα χαλάζη
ἢ χιόνι ψυχρῇ.

οὔτε γὰρ θερμὰ νῦν ἐν τῷ τόπῳ εὐρίσκεται, οὐθ' ἢ τοῦ Σκαμάνδρου πηγὴ ἔνταῦθα, ἀλλ' ἐν τῷ ὄρει· καὶ μία, ἀλλ' οὐ δύο. τὰ μὲν οὖν θερμὰ ἐκλειψθῆναι εἰκός, τὸ δὲ ψυχρὸν κατὰ διά- 25 δοσιν ὑπεκρέον ἐκ τοῦ Σκαμάνδρου κατὰ τοῦτ' ἀνατέλλειν τὸ χωρίον, ἢ καὶ διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ Σκαμάνδρου καὶ τοῦτο

3. καὶ ante μέχρι Cor. asteriscis inclusit. 5. τότε codd. edd., praeterea τότε μὲν Cor. asteriscis inclusit, Grosk. vero recte animadvertit respondere haec verbis πάλιν δέ, quae leguntur infra §. 44. 8. γρανι- κὸς Dx. — καὶ om. F. 13. πῶς] ὡς codd., Cor. corr., coll. Schol. ad II. X, 147. 14. κρουνῶ Fhx κρουνῶ D. — καλλιρῶω F καλλιρῶωι Cx — δὲ om. ox. 20. ἐτέρῳθι ῥέει εἰκνῖα x. — προρῆει C. 22. οὐθ' ἢ codd., Cor. corr.(?) 24. διαδυσιν Tzsch. Cor. e coni. Xyl. coll. Diodoro V, 36 satis probabiliter quidem, sed non ita necessarium, ut recipere audeam: Eust. ad II. X, p. 1263, 38 R. codicibus concinit. 25. ὑπεκρέοντο; rw. — τοῦτο τε rw τοῦτο edd. 26. καὶ post ἢ asteriscis inclusit Cor.

τὸ ὕδωρ λέγεσθαι τοῦ Σκαμάνδρου πηγῆν· οὕτω γὰρ λέγονται πλείους πηγαὶ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ.

44. Συμπίπτει δ' εἰς αὐτὸν ὁ Ἄνδιρος ἀπὸ τῆς Καρηση-
νῆς, ὄρεινῆς τινος πολλαῖς κώμαις συνοικουμένης καὶ γεωργο-
μένης καλῶς, παρακειμένης τῇ Λαρδαρικῇ μέχρι τῶν περὶ Ζέ- 5
λειαν καὶ Πιτύειαν τόπων· ὠνομάσθαι δὲ τὴν χώραν φασὶν
ἀπὸ τοῦ Καρήσου ποταμοῦ, ὃν ὠνόμακεν ὁ ποιητής·

Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε·

τὴν δὲ πόλιν κατεσπάζει τὴν ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ. πάλιν
δ' οὗτός φησιν· ὁ μὲν Ῥῆσος ποταμὸς νῦν καλεῖται Ῥοεῖτης, 10
εἰ μὴ ἄρα ὁ εἰς τὸν Γράνικον ἐμβάλλον Ῥῆσός ἐστιν. Ἐπτά-
D. 603 πορος δέ, ὃν καὶ Πολύπορον λέγουσιν, ἐπτάκις διαβαινόμενος
ἐκ τῶν περὶ τὴν Καλὴν πύκην χωρίων ἐπὶ Μελαινας κώμην
ἰοῦσι καὶ τὸ Ἀσκληπίειον, ἴδρυμα Ἀνσιμάχου. περὶ δὲ τῆς
Καλῆς πύκης Ἄτταλος ὁ πρῶτος βασιλεύσας οὕτως γράφει· 15
τὴν μὲν περίμετρον εἶναί φησι ποδῶν τεττάρων καὶ ἑξοσὶ, τὸ
δὲ ὕψος ἀπὸ μὲν ῥίζης † εἶν ἐπὶ ἐξήκοντα καὶ ἐπτά πόδας,

3. ἀνδειρος *Dh* ἀνθηρος *Ei* Ἄνδιρος edd.: quae vera sit nominis forma, cum alibi non commemoretur, dici nequit; nescio tamen an fuerit *Ἀνθηρός* sive servato codicum accentu, ut in nomine proprio, Ἄνθηρος. — *καρησηνῆς* codd., exc. *E*, qui verum servavit. 4. *συνοικουμένης* codd., sed in *ου* mutatum est in *ισ* pr. m. ut videtur: *συνοικισμένης* edd. inde a *Cas.*, parum apte; multo aptius simulque propius a codicum scriptura est quod restitui. 6. *πιτύειαν* codd., *Xyl.* corr. — *τὴν χώραν*] τὸν τόπον *E*. 7. ὠνόμασεν *Cmorwx* edd. — ὁ ποιητής] Ὅμηρος *E*. 9. πόλιν] χώραν *rw*, regionem *Guar.* 10. οὗτος parum concinne refertur ad *Demetrium* supra §. 43 laudatum; multo aptius igitur videtur scribere οὕτως, ut plane respondeant haec iis, quae illo loco leguntur *τοτὲ μὲν οὕτως λέγει*. — ῥοεῖτης *Epit.*, cf. *Eust.* ad *Il. M*, 20 p. 889, 60 *R*. 11. *γρᾶνικόν* *DFx*. 12. ἐπτάκι *D*. 13. ἐν τοῖς — *χωρίοις* *Eust.* l. c. — *μελαινας* *F* *Epit.* *κελαινας* *moxx* edd. inde a *Xyl.* 14. ἀσκληπίον *CF* ἀσκληπιον *Dh* ἀσκληπειον *ox* ἀσκληπιῶν *r*, *Cas.* corr. 16. *μ' καὶ κ' E*. 17. εἰν *Dhg* εἶν *C* ἕως *mox*, plane om. *ux* ald. *διήκειν* *rw* ἀνείναι *i* διήκειν καὶ ἕως edd. inde a *Cas.*: et verbum quidem excidisse satis liquet. Videtur autem scriptum fuisse ἀνείναι, quod in *i* additum est de coniectura; eo enim ducit et *Epit.*, in qua extant haec τὸ δὲ ὕψος ἀπὸ μὲν ῥίζης ἐπὶ ἐξήκοντα-επτά πόδας ἀνήγει, et ipsa codicum scriptura.

εἶτ' εἰς τρία σχιζομένην ἴσον ἀλλήλων διέχοντα, εἶτα πάλιν συναγομένην εἰς μίαν κορυφήν, ἀποτελοῦσαν τὸ πᾶν ὕψος δυεῖν πλέθρων καὶ πεντεκαίδεκα πηχῶν· Ἀδραμυττίου δὲ διέχει πρὸς ἄρκτον ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα σταδίους. Κάρησος δ' ἀπὸ Μα-
 5 λούττος ῥεῖ, τόπον τινὸς κεκείμενον μεταξὺ Παλαισικήφειας καὶ Ἀχαιίου τῆς Τενεδίων περαιάς· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἴσηπον. Ῥοδῖος δὲ ἀπὸ Κλεανδρίας καὶ Γόρδου, ἃ διέχει τῆς Καλῆς πενήκτας ἐξήκοντα σταδίους· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Αἴνιον.

45. Τοῦ δ' αὐλώματος τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον ἐν ἀριστερᾷ
 10 τῆς ῥύσεως αὐτοῦ πρῶτόν ἐστι Πολίχνα, ταχιῆρες χωρίον, εἶθ' A. 900
 ἢ Παλαισικήφεις, εἶτ' Ἀλαζόνιον, τοῦτ' ἤδη πεπλασμένον πρὸς
 τὴν τῶν Ἀλιζόνων ὑπόθεσιν, περὶ ᾧν εἰρήκαμεν· εἶτα Κάρησος
 ἐρήμη καὶ ἡ Καρησηνὴ καὶ ὁμῶνυμος ποταμός, ποιῶν καὶ αὐ-
 τὸς αὐλῶνα ἀξιόλογον, ἐλάττω δὲ τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον. τὰ
 15 δ' ἐξῆς ἤδη τὰ τῆς Ζελείας ἐστὶ πεδία καὶ ὀροπέδια καλῶς
 γεωργούμενα· ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ Αἰσιήπου μεταξὺ Πολίχνας τε
 καὶ Παλαισικήφειας ἢ Νέα Κώμη καὶ Ἀργυρία, καὶ τοῦτο πά-

1. ἴσων Cgr. 2. τὸ] τότε CDFhi τὸ praeter reliquos codd. exhibet etiam Epit. 3. ἀδραμυτίου gx. 6. ἀχαιοῦ gh ἀχαίου CF. 7. Κλεανδρίας Epit., quod valde arripet. Νεανδρίας scribendum esse suspicatur Tzsch., probante Grosk. in indice, et Κλεανδρία quidem alibi quod sciam non commemoratur: at quae infra p. 604. 606 traduntur de Neandriae situ parum quadrant ad hunc locum; sitam enim fuisse inde elucet in Scamandri valle, ex qua Rhodii cursum repeti non posse satis liquet. Multo minus probabile est quod idem suspicatur latere Γεργύθου in nomine proximo Γόρδου. 8. Αἴνιος fluvius cum hoc uno loco commemoretur, ac praeterea Strabo p. 595, postquam Rhodium in Hellespontum exire tradidit, secundum nonnullos in Aesepum influere adiecerit, tertia opinione neque illic addita, neque h. l. ullo modo significata, Αἴσηπον hic quoque scribendum censeo, quod quam facile in Αἴνιον corrumpi potuerit liquet. 9. γὰρ post ἐν add. ald., quod in τῇ mut. Xyl. 10. πολύχνια F. 11. παλαισικήφεις D. — ἀλιζόνιον ox Halixoniium Guar., unde Ἀλιζόνιον scripserunt Tzsch. Cor.: cf. ad XII, 552. 12. ἀλιζόνων CDFhoxx ἀλλιζόνων iwo ἀλαζόνων g: verum servavit E. Ἀλαζόνων scribendum esse censuit Grosk. parum recte. 13. καρησηνὴ Dh καρησηνὴ F. 14. τὸν om. mox. 16. πολύχνας F. 17. De nomine Νέα κώμη v. quae adnotavimus ad XII, 552. — ἀργυρεῖα ox ἀργύρια codd. tell., Cor. corr., coll. XII, 552.

λιν πλάσμα * τὰ ἀργύρια * πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ὅπως σωθεῖ τὸ

ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

ἢ οὖν Ἀλύβη ποῦ, ἢ Ἀλόπη ἢ ὅπως βούλονται παρονομάζειν; ἐχοῖν γὰρ καὶ τοῦτο πλάσαι παρατριψαμένους τὸ μέτωπον καὶ μὴ χωλὸν εἶναι καὶ ἔτοιμον πρὸς ἔλεγχον ἀπαξ ἤδη ἀποτετολμηκότας. ταῦτα μὲν οὖν ἔνστασιν ἔχει τοιαύτην, τᾶλλα δὲ ὑπολαμβάνομεν, ἢ τὰ γε πλείστα, δεῖν προσέχειν, ὡς ἀνδρὶ ἐμπείρῳ καὶ ἐντοπίῳ, φροντίσαντί τε τοσοῦτον περὶ τούτων, ὥστε τριάκοντα βίβλους συγγράφαι στίχων ἐξήγησιν μικρῶν πλείονων ἐξήκοντα, τοῦ καταλόγου τῶν Τρώων. φησὶ δ' οὖν τὴν Παλαισκήψιν τῆς μὲν Αἰνέας διέχειν πενήκοντα σταδίους, τοῦ δὲ ποταμοῦ τοῦ Αἰσιήπου τριάκοντα· ἀπὸ δὲ τῆς Παλαισκήψεως ταύτης διατεῖναι τὴν ὁμωνυμίαν καὶ εἰς ἄλλους πλείους τόπους. ἐπάνομεν δὲ ἐπὶ τὴν παραλίαν, ὅθεν περ ἀπελίπομεν. 15

C. 604

46. Ἔστι δ' ἢ μετὰ τὴν Συγιάδα ἄκραν καὶ τὸ Ἀχίλλειον ἢ Τερεδίον περαιὰ, τὸ Ἀχαιοῖον, καὶ αὐτὴ ἢ Τένεδος, οὗ πλείους τῶν τετρακόντα σταδίων διέχουσα τῆς ἠπειροῦ· ἔχει δὲ τὴν περίμετρον ὅσον ὀγδοήκοντα σταδίων καὶ πόλιν Αἰολίδα

1. τάγματα ἀργύρια F τάγματα τὰ ἀργύρια CDhi τακτίον τὰ ἀργυρεῖα μοx τακτίον πρὸς τὴν κτλ. x: quod etiam ad eandem materiam ponendum est Guar. Quae Cas. dicit in Mss. haberi καὶ τοῦτο πάλιν τακτίον πλάσμα τὰ ἀργύρια in nullo codice leguntur; videtur haec coniectura esse ab H. Stephano in margine exempli sui addita (v. Praef. vol. I, p. XL1): πλάσματα coni. Xyl. Inde Tzsch. scripsit τακτίον πλάσμα, quae proxime sequuntur τὰ ἀργύρια unciis includens, utpote ex margine male in verborum seriem recepta: eaque Cor. recte eiecit, qui male tamen servavit τακτίον, nec ulla auctoritate firmatum, nec necessarium. 3. ἀργυρίου C. 4. ποῦ DF, om. μοx. 5. παρατριψαμένοις F. 8. γε] τε codd., Cor. corr. 9. τὸν post τοσοῦτον add. F. 11. καταλόγου F. — δ' οὖν] γοῦν ald. — πάλαι σκήψιν D. 12. αἰνέας CFh νείας x: cf. ad XII, 552. — περὶ ante πενήκοντα add. F. 13. πάλαι σκήψεως Dh. 15. ἀπελίπομεν Dh. 16. συγιάδα CDhimoxx: per ei efferunt EF. — Post Ἀχίλλειον adduntur in E in φ̄ μνήμα ἀχιλλέως, ex superioribus (p. 600) petita. 17. τερεδίον Dh. — καὶ ante τὸ Ἀχαιοῖον addendum censet Grosk. praeter necessitatem. — ἀχαιοῖον CDFhix ἀχαιοῖον E. In Epit. hic locus paulo post appellatur Ἀχαιοῖος τόπος. 18. τῶν om. E. 19. καὶ ante τὴν add. F.

καὶ λιμένας δύο καὶ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος, καθάπερ
καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖ·

Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,

Σμινθεῦ.

5 περιέκειται δ' αὐτῇ νησία πλείω, καὶ δὴ καὶ δύο, αἱ καλοῦσι
Καλύδνας, κειμένας κατὰ τὸν ἐπὶ Λεκτὸν πλοῦν· καὶ αὐτὴν δὲ
τὴν Τένεδον Κάλυδνάν τινες εἶπον, ἄλλοι δὲ Λεύκοφρον. μν- A. 901
θεύουσι δ' ἐν αὐτῇ τὰ περὶ τὸν Τέννην, ἀφ' οὗ καὶ τούνομα
τῆ ἡσφ, καὶ τὰ περὶ τὸν Κύννον, Θραῖκα τὸ γένος, πατέρα δ',
10 ὡς τινες, τοῦ Τέννου, βασιλέα δὲ Κολωνῶν.

47. Ἦν δὲ τῷ Ἀχαιῶν συνεχῆς ἢ τε Λάρισα καὶ Κολω-
ναί, τῆς δίας οὔσαι πρότερον, καὶ ἡ νῦν Χρῦσα, ἐφ'
ὑψους τινὸς πετρῶδους ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἰδρυμένη, καὶ ἡ
Ἀμαξιτὸς ἢ τῷ Λεκτῷ ὑποκειμένη συνεχῆς· νῦν δ' ἡ Ἀλεξάνδρεια
15 συνεχῆς ἐστὶ τῷ Ἀχαιῶν· τὰ δὲ πολίσματα ἐκείνα συναρισμένα
τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων, εἰς τὴν Ἀλεξάν-
δρεια, ὧν καὶ Κεβρήνη καὶ Νεανδρία ἐστὶ καὶ τὴν χώραν ἔχου-
σιν ἐκείνοι· ὁ δὲ τόπος, ἐν ᾧ νῦν κείται ἡ Ἀλεξάνδρεια, Σιγία
ἐκαλεῖτο.

20 48. Ἐν δὲ τῇ Χρῦσῃ ταύτῃ καὶ τὸ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλ-
λωνός ἐστιν ἱερὸν καὶ τὸ σύμβολον τὸ τὴν ἐντυμότητα τοῦ ὀνό-
ματος σῶζον, ὁ μῦς, ὑπόκειται τῷ ποδὶ τοῦ ξοάνου· Σκόπα
δ' ἐστὶν ἔργα τοῦ Παρίου· συνοικειοῦσι δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν
εἶτε μῦθον τούτῳ τῷ τόπῳ τὴν περὶ τῶν μυῶν. τοῖς γὰρ ἐκ
25 τῆς Κρήτης ἀφιγμένοις Τεύκροις (οὗς πρῶτος παρέδωκε Καλ-

5. Verba πλείω, καὶ δὴ καὶ om. μοx, neque reddidit Guar. 7. Post
Λεύκοφρον add. μοx ald. haec: εἰσὶ καὶ ἕτερα νησία περὶ αὐτὴν, quae
Cor. iure eiecit. 8. τὸν bis praebet F. — τέννην et μοx τένου οx.
9. καὶ τὰ] κατὰ F. 11. ἀχαιῶ CEF ἀχαιῶ Dh. — συνεχῶς F. —
λάρισα codd. edd. 12. Inter τῆς et δίας spatium vacuum decem fere
litteris sufficiens relictum est in DFh τῆς τευεθίας εἰ, quod rec. Cor.: pro-
babilius est, quod coniecit Grosk. Τευεθίων περαίας. Facillime enim, post-
quam reliqua perierunt, ΑΙΑΣ mutatum est in ΑΙΑΣ. — ἐφ'] ἀφ' F.
15. ἀχαιῶ CF ἀχαιῶ Dh. 17. κεβρήνη D. 20. τὸ om. w. 23. ἔργον
exhibet Eust. ad Il. A, 39 p. 34, 17 R., quod satis placet. 24. εἶτε]
εἰς τὸν ald. — τρώπῳ ald.

λίνοσ ὁ τῆσ ἐλεγείασ ποιητής, ἠκολούθησαν δὲ πολλοί) χρησμοὺσ ἦν, αὐτόθι ποιήσασθαι τὴν μονήν, ὅπου ἂν οἱ γηγεεῖσ αὐτοῖσ ἐπιθῶνται· συμβῆναι δὲ τοῦτ' αὐτοῖσ φασὶ περὶ Ἀμαξιτόν· νύκτωρ γὰρ πολὺ πλῆθος ἀρουραίων μυῶν ἐξανθῆσαν διαφαγεῖν ὅσα σκύτινα τῶν τε ὄπλων καὶ τῶν χρηστηρίων· τοὺσ δὲ αὐτόθι μείναι· τοῦτοὺσ δὲ καὶ τὴν Ἴδην ἀπὸ τῆσ ἐν Κρήτῃ προσονομάσαι. Ἡρακλείδησ δ' ὁ Πορτικὸσ πληθύνοντάσ φησὶ τοὺσ μῦασ περὶ τὸ ἱερὸν νομισθῆναί τε ἱερὸσ καὶ τὸ ξόανον οὕτω κατασκευασθῆναι βεβηκόσ ἐπὶ τῷ μῦτι. ἄλλοι δ' ἐκ τῆσ Ἀττικῆσ ἀφίχθαι τινα Τεύκρον φασὶν ἐκ δήμου Τρώων, ὃσ νῦν * ὁ * 10 † *Ἐυπετεῶν* λέγεται, Τεύκρουσ δὲ μηδένασ ἐλθεῖν ἐκ τῆσ Κρήτησ. τῆσ δὲ πρὸσ τοὺσ Ἀττικὸσ ἐπιπλοκῆσ τῶν Τρώων τιθέασὶ σημεῖον καὶ τὸ παρ' ἀμφοτέροισ Ἐριχθόνιον τινα γενέσθαι τῶν 902 ἀρχηγετῶν. λέγουσὶ μὲν οὖν οὕτωσ οἱ νεώτεροι, τοῖσ δ' Ὀμή- 605 ρου μᾶλλον ἔπεισ συμφωνεῖ τὰ ἐν τῷ Θήβησ πεδίῳ καὶ τῇ 15 αὐτόθι Χρῦση ἰδρυμένη ποτὲ δεικνύμενα ἔγνη, περὶ ὧν αὐτίκα ἐροῦμεν. πολλαχοῦ δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Σμινθέωσ ὄνομα· καὶ γὰρ περὶ αὐτῆν τὴν Ἀμαξιτὸν χωρὶσ τοῦ κατὰ τὸ ἱερὸν Σμινθίου δύο τόποι καλοῦνται Σμίνθια· καὶ ἄλλοι δ' ἐν τῇ πλησίον Λαρισαίᾳ· καὶ ἐν τῇ Παριανῇ δ' ἐστὶ χωρίον τὰ Σμίνθια κα- 20 λούμενον καὶ ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐν Λίνδῳ καὶ ἄλλοθι δὲ πολλαχοῦ· καλοῦσὶ δὲ νῦν τὸ ἱερὸν Σμίνθιον. χωρὶσ γοῦν καὶ τὸ Ἀλή-

6. τῆσ] τοὺσ C. — παρονομάσαι μοx idemque in cod. suo legit Eust. ad II. A, 39 p. 35, 5 R. κατονομάσαι edd. 7. τοὺσ παρὰ τὸ ἱερὸν μῦασ Eust. l. c.: τοῖσ om. edd. inde a Cas. 8. τὸ ante ἱερὸν om. hi. 10. ὁξυπέτεων (sic) F ὁ ξυπετεῶν C: ὁ ξυπετεῶν Tzsch. Cor., sed hic ὁ asteriscis inclusit: neque tamen hac una mutatione Strabonis vera manus restituitur, cum *Ἐυπετεῶν* non fuerit pagi nomen, sed pagani: scribendum erit igitur aut *Ἐυπετέων* a *Ἐυπετεύσ* deducendum, aut *Ἐυπετεῶνων* sive, quod malim propter titulorum auctoritatem (v. C. I. No. 158. 172), *Ἐυπεταίωνων*. 13. τὸ καὶ παρ' μοx. — γενέσθαι ἀρχηγέτην μοx. 14. γοῦν w. 16. ἰδρυμένη χρῦση μοx: quod sane simplicius. 19. λαρισσαία codd., exc. Dh, edd. 21. λύνδῳ Dhxz. — δι om. E. 22. αὐτὸ ante τὸ ἱερὸν inserendum esse suspicatur Grosk. — γοῦν] δι edd. — ἀλίσιον CDFhx ἀλίσιον μοx ald. *Halysium* Guar.; ἀλῆσιον, quod scripsit Xyl., exhibet E: cf. Steph. s. v. Ἀλῆσιος et s. v. Τραγασαί.

σιον πεδίον οὐ μέγα ἐντὸς τοῦ Λεκτοῦ καὶ τὸ Τραγασαῖον ἀλοπήγιον ἀντόματον τοῖς ἐτησίαις πηγνύμενον πρὸς Ἀμαξιτῶ. ἐπὶ δὲ τῷ Λεκτῷ βωμὸς τῶν δώδεκα θεῶν δεικνύται, καλοῦσι δ' Ἀγαμέμνονος ἴδρυμα· ἐν ἐπόψει δὲ τῷ Ἰλίῳ ἐστὶ τὰ χωρία
5 ταῦτα, ὡς ἐν διακοσίοις σταδίοις ἢ μικρῷ πλείοσιν· ὡς δ' αὐτῶς καὶ τὰ περὶ Ἄβυδον ἐκ θατέρου μέρους, μικρὸν δ' ὅμως ἐγγυτέρω ἢ Ἄβυδος.

49. Κάμφρατι δὲ τὸ Λεκτὸν ἔλλογιμώταται πόλεις τῶν Αἰολέων καὶ ὁ Ἄδραμντηνὸς κόλπος ἐκδέχεται, ἐν ᾧ τοὺς
10 πλείους τῶν Λελέγων κατοικίζων ὁ ποιητὴς φαίνεται καὶ τοὺς Κίλικας, διττοῦς ὄντας. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ τῶν Μιτυληναίων ἐστὶν αἰγιαλός, κόμης τινὰς ἔχων τῶν κατὰ τὴν ἡπειρὸν τῶν Μιτυληναίων. τὸν δὲ αὐτὸν κόλπον καὶ Ἰδαίον λέγουσιν· ἢ γὰρ ἀπὸ τοῦ Λεκτοῦ ῥάχης, ἀνατείνουσα πρὸς τὴν Ἰδην, ὑπέρ-
15 κείται τῶν πρώτων τοῦ κόλπου μερῶν· ἐν οἷς πρῶτον τοὺς Λελέγας ἰδρυμένους ὁ ποιητὴς πεποιήκεν.

50. Εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ πρότερον· καὶ νῦν δὲ προσληπτέον, ὅτι Πήδασόν τινα λέγει πόλιν αὐτῶν ὑπὸ Ἄλτη τεταγμένην·

20 Ἄλτω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπολέμοισιν ἀνάσσει,

Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόντι.

καὶ νῦν ὁ τόπος δεικνύται τῆς πόλεως ἔρημος. γράφουσι δὲ
τινες οὐκ εὖ ὑπὸ Σατνιόντι, ὡς ὑπὸ ὄρει Σατνιόντι κειμένης
τῆς πόλεως· οὐδὲν δ' ἐστὶν ὄρος ἐνταῦθα Σατνιόεις προσαγο-
25 ρεῖνόμενον, ἀλλὰ ποταμός, ἐφ' ᾧ ἴδρυνται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐστὶν ἔρημη. ὀνομάζει δὲ τὸν ποταμὸν ὁ ποιητὴς·

1. ἐντὸς] ἐν τοῖς codd., Cor. corr. e coni. Tyrwh. coll. p. 606. — τραγασαῖον codd., exc. hi, in quibus est τραγισαῖον, et E, ubi legitur τραγασαῖον, quod Tsch. scripsit de coni. Cas. aliorumque, coll. Steph. s. v. Τραγασαί et Holsten. ad h. l. 4. ἐπόψει CDh ἀπόψει i. — τοῦ Ἰλου ποσ. — ἐστὶ om. C. 8. ἔλλογιμώτατοι x. 9. ἀδραμντηνὸς x. 12. τῶν post ἔχων om. hi Cor. recte, ut videtur. 16. ὁ ποιητὴς ἰδρυμένους codd., exc. EF, edd. 18. πήδασον F. 19. τεταγμένων CDhix: τεταγμένην cum EFmz exhibet Eust. ad II. Y, 95 p. 1198, 63 R. 21. σατνιόντι F. 24. σατνιόεις codd., exc. xx; in E in brevius contracta leguntur haec: ὁ δὲ σατνιόεις ποταμός ἐστι. 26. ὁ ποιητὴς om. ποσ.

- Σάτιον * γὰρ * οὔτασε δουρὶ
 Οἰνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηϊς ἀμύμων
- A. 903 Οἶνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθαις Σατιόνετος
 καὶ πάλιν·
- C. 606 καίτε δὲ Σατιόνετος ἐνρρείταιο παρ' ὄχθαις
 Πήδασον αἰπεινήν.
- Σατιόνετα δ' ὕστερον εἶπον, οἱ δὲ Σαφριόνετα· ἔστι δὲ χεῖ-
 μαρρος μέγας· ἄξιον δὲ μνήμης πεποίηκεν ὀνομάζων ὁ ποιητής
 αὐτόν. οὔτοι δ' οἱ τόποι συνεχεῖς εἰσι τῇ Λαρδανίᾳ καὶ τῇ
 Σκηφίᾳ, ὥσπερ ἄλλη τις Λαρδανία, ταπεινότερα δέ. 11
51. Ἀσσιῶν δ' ἔστι νῦν καὶ Γαργαρέων ἕως τῆς κατὰ
 Λέσβου θαλάττης περιεχόμενα τῇ τε Ἄντανδρίᾳ καὶ τῇ Κεβρη-
 νίων καὶ Νεανδριέων καὶ Ἀμαξιτέων. τῆς μὲν γὰρ Ἀμαξιτοῦ
 Νεανδριεῖς ὑπέρκεινται, καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐντὸς Λεκτοῦ, μεσο-
 γειότεροι δὲ καὶ πλησιαίτεροι τῷ Ἰλίῳ· διέχουσι γὰρ ἑκατὸν 11
 καὶ τριάκοντά σταδίους. τούτων δὲ καθ' ὑπερθε Κεβρήνιοι, τού-
 των δὲ Λαρδάνιοι μέχρι Παλαισκήψεως καὶ αὐτῆς τῆς Σκή-
 ψεως. τὴν δὲ Ἄντανδρον Ἀλκαῖος μὲν καλεῖ Λελέγων πόλιν·
 πρῶτα μὲν Ἄντανδρος Λελέγων πόλις.
 ὁ δὲ Σκήφιος ἐν ταῖς παρακειμέναις τίθησιν, ὥστ' ἐκπίπτει 21

1. γὰρ om. edd. inde a Xyl.: nec ferendum est. Verba μεταίμενος
 δξινόνετι post δουρὶ add. edd. inde a Xyl., ex Iliad. ε, 443. 2. Ἦνο-
 πίδην, uti legitur in Il. l. c., edd. inde a Xyl.: at cf. p. 619 extr.
 3. Ἦνοπι CDF edd. inde a Xyl. — ὄχθαις ixz Cor.: atque legitur
 infra l. c. et in Iliade l. c. 4. καὶ — Σατιόνετος om. F. 5. καίτε
 codd. (sed κ in ν mut. in x), Xyl. corr. — ὄχθαις ox Cor. 6. αἰ-
 πηνήν C. 7. σατιόνετα x σατιόνετα x secundum Tzsch., quem
 tamen aliquo modo in errorem inductum esse crediderim, cum neutra
 scriptura commemoretur apud Falconerum: neque si ita legeretur in codd.
 istis, satis firma auctoritate niteretur scriptura Σατιόνετα, quam inde
 rec. Tzsch. Cor., quamquam nominis forma requiri videtur ab Homericis
 aliquatenus diversa. Eust. ad Il. Z, 21 p. 623, 21 R. hunc locum re-
 ferens haec tantum exhibet: καὶ περὶ μὲν Σατιόνετος ὁ γεωγράφος φη-
 σιν ὅτι τινὲς Σαφριόνετα λέγουσιν κτλ. — χεῖμαρος F. 10. δὲ om. E.
 12. τε] τότε μοx. 14. μεσογειότεροι edd. 15. δὲ] τε codd., Cor.
 corr. — καὶ πλησιαίτεροι om. F. 18. λέγων hī. 19. καὶ ante
 Ἄντανδρος add. hī ald.: in D scriptum fuerat πόλιν καὶ ἄντανδρος, sed
 καὶ postea deletio supra add. pr. m. πρῶτα μὲν. 20. In E leguntur

ἂν εἰς τὴν τῶν Κιλικίων· οὗτοι γὰρ εἰσι συνεχεῖς τοῖς Αἰλεξι
 μᾶλλον πως, τὸ νότιον πλευρὸν τῆς Ἰδης ἀφορίζοντες· ταπεινοὶ
 δ' ὅμως καὶ οὗτοι καὶ *οἱ* τῇ παραλίᾳ συνάπτοντες μᾶλλον
 τῇ κατὰ Ἀδραμύτιον. μετὰ γὰρ τὸ Λεκτὸν τὸ Πολυμήδιον
 5 ἔστι χωρίον τι ἐν τετταράκοντα σταδίοις, εἴτ' ἐν ὀγδοήκοντα
 ἄσσοις, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, εἴτ' ἐν ἑκατὸν καὶ τεττα-
 ράκοντα Γάργαρα· κεῖται δὲ τὰ Γάργαρα ἐπ' ἄκρας ποιού-
 σης τὸν ἰδίως Ἀδραμυτηνὸν καλούμενον κόλπον. λέγεται γὰρ
 καὶ πᾶσα ἢ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν παραλία τῷ αὐτῷ τούτῳ
 10 ὀνόματι, ἐν ᾧ καὶ ὁ Ἐλαϊτικὸς περιλαμβάνεται· ἰδίως μέντοι
 τοῦτόν φασιν Ἀδραμυτηνὸν, τὸν κλειόμενον ὑπὸ ταύτης τε τῆς
 ἄκρας, ἐφ' ἣ τὰ Γάργαρα, καὶ τῆς Πυρραῆς ἄκρας προσαγορευο-
 μένης, ἐφ' ἣ καὶ Ἀφροδίσιον ἴδρται. πλάτος δὲ τοῦ στόματός
 ἔστιν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπὶ τὴν ἄκραν διάστημα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στα-
 15 δίων. ἐντὸς δὲ ἣ τε Ἄντανδρός ἐστιν, ὑπερκείμενον ἔχουσα ἕρος,
 δ καλοῦσιν Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου τὰς θεὰς κριθῆναι φασιν ὑπὸ τοῦ A. 904
 Πάριδος, καὶ ὁ Ἀσπανεύς, τὸ ὑλοτόμιον τῆς Ἰδαίας ὕλης· ἐν-
 ταῦθα γὰρ διακίθεται κατάγοντες τοῖς δεομένοις. εἴτ' Ἄστυρα,
 κόμη καὶ ἄστος τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἁγίων. πλησίον δ'
 20 εὐθὺς τὸ Ἀδραμύτιον, Ἀθηναίων ἀποικὸς πόλις, ἔχουσα καὶ
 λιμένα καὶ ναύσταθμον· ἔξω δὲ τοῦ κόλπου καὶ τῆς Πυρραῆς
 ἄκρας ἣ τε Κισθῆνη ἐστὶ πόλις ἔρημος, ἔχουσα λιμένα. ὑπὲρ C. 607
 αὐτῆς ἐν τῇ μεσογαίᾳ τό τε τοῦ χαλκοῦ μέταλλον καὶ Περπε-
 ρήνα καὶ Τράριον καὶ ἄλλαι τοιαῦται κατοικίαι. ἐν δὲ τῇ
 25 παραλίᾳ τῇ ἐφεξῆς αἱ τῶν Μιτυληναίων κῶμαι Κορυφαντίς τε

h. l. haec: ἣ δὲ ἄντανδρος εἰς τὴν τῶν κιλίκων ἐμπέπει. 2. Verba
 μᾶλλον πως om. μοx. 3. οἱ om. Cor. recte: etiam καὶ delendum
 censuit Grosk. 4. ἀδραμύτιον Eh. 5. εἴτα x. 6. ἄστος codd.,
 Tzsch. corr. e conii. Mannerti (v. Geogr. ant. VI. 3, p. 420). 7. τὰ ante
 prius Γάργαρα add. edd. inde a Cas., uti postea additum legitur. 8. ἀδρα-
 μυτηνῶν μοx ἀδραμυτηνὸν E. 10. ελαϊτικὸς codd., Tzsch corr., coll.
 p. 615. 18. εἴτα edd. 19. ἀστυρηνῆς ox. 20. ἀδραμύτιον E.
 — καὶ om. x Cor. 22. βισθῆνη F. 23. δ' ante ἐν add. Cor.
 commodissime. — περπερίνα ox Περπερηνή scribendum videtur ob ipsius
 nominis formam Plinii (v. H. N. V, 32) auctoritate firmatam: cf. Steph.
 i. v. Παρπάρων et Holsten. ad h. l. p. 246. 25. παραγάλλα F. —
 κῶμαι] κατοικίαι μοx.

καὶ Ἡράκλεια, καὶ μετὰ ταῦτα Ἄττεα, εἶτ' Ἀταρνεὺς καὶ Πιτάνη καὶ αἱ τοῦ Καΐκου ἐκβολαί· ταῦτα δ' ἤδη τοῦ Ἑλαϊτῶν κόλπου· καὶ ἔστιν ἐν τῇ περαιᾷ ἡ Ἑλαία καὶ ὁ λοιπὸς μέχρι Κανῶν κόλπος. λέγωμεν δὲ ἀναλαβόντες περὶ τῶν καθ' ἕκαστα πάλιν, εἴ τι παραλείπεται μνήμης ἄξιον, καὶ πρῶτον περὶ τῆς Σκῆψως.

52. Ἔστι δ' ἡ μὲν Παλαίσκηψις ἐπάνω Κεβρήνος κατὰ τὸ μετεωρότατον τῆς Ἰδης ἐγγὺς Πολίχνης· ἐκαλεῖτο δὲ τότε Σκῆψις, εἶτ' ἄλλως, εἶτ' ἀπὸ τοῦ περιόκεπτον εἶναι τὸν τόπον, εἰ δεῖ τὰ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐν τῷ τότε ὀνόματα ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐτυμολογεῖσθαι φωναῖς· ὕστερον δὲ κατωτέρω σταδίοις ἐξήκοντα εἰς τὴν νῦν Σκῆψιν μετῴκησθησαν ὑπὸ Σκαμανδρίου τε τοῦ Ἐκτορος καὶ Ἀσκαρίου τοῦ Αἰνείου παιδός· καὶ δύο γένη ταῦτα βασιλεύσαι πολὺν χρόνον ἐν τῇ Σκῆψει λέγεται· μετὰ ταῦτα δ' εἰς ὀλιγαρχίαν μετέστησαν, εἶτα Μιλήσιοι συνεπολιτεύθησαν αὐτοῖς καὶ δημοκρατικῶς ᾤκουν· οἱ δ' ἀπὸ τοῦ γένους οὐδὲν ἤττον ἐκαλοῦντο βασιλεῖς, ἔχοντές τινας τιμᾶς· εἶτ' εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν συνεπόλισε τοὺς Σκηψίους Ἀντίγονος, εἶτ' ἀπέλυσε Λυσίμαχος καὶ ἐπαγγέλλον ἐἴς τὴν οὐκείαν.

A. 905 53. Οἶται δ' ὁ Σκῆψιος καὶ βασιλεῖον τοῦ Αἰνείου γενεῖναι τὴν Σκῆψιν, μέσην οὖσαν τῆς τε ὑπὸ τῷ Αἰνεῖα καὶ Λυρηησοῦ, εἰς ἣν φυγεῖν εἴρηται διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως· φησὶ γοῦν ὁ Ἀχιλλεύς·

ἢ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μῶνον εόντα
σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι,

1. καὶ ante μετὰ om. ποx. — εἶτ' ἀρνεὺς *hioiax* εἶταρνεὺς, et τ' ἄ supra τ post add., x. — πιτάνη C. 3. ἡ μελαία C F r r x μελία D μελήα h μελία i μηλαία o, Tzsch. corr. e conii. Cas. 4. λέγομεν D F. 7. κεβρήνος F κέβρηνος ald. κεβρήνος D h x, quod cum Cor. praetuli, quia de reliquorum codicum scriptura parum constat; ceterum quo tenore efferendum sit hoc nomen satis incertum est; v. Demosth. contra Aristocr. §. 154 Bekk. Steph. Byz. s. v. Κεβρηγία, Xenoph. Hell. III, 1, 17. 8. πολίχνας F. 12. σκαμανδρίου r w. 15. μιλήσιοι codd. Tzsch. Cor.: nominativum, quem exhibet ald., restitui cum Grosk., coll. XIV, 635; σ a proximo verbo huic adhaesit. 16. αὐτοῖ ποx Cor. — ᾤκουντο r w. 23. λυρηησοῦ x. 25. πέρσαι F.

κεῖθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· ἀντάρ ἐγὼ τὴν
 πέρσα, μεθορμηθεῖς.
 οὐχ ὁμολογεῖ δὲ τῷ περὶ τῶν ἀρχηγετῶν τῆς Σκήψεως λόγῳ
 τῷ λεγθέντι νῦν τὰ περὶ τοῦ Αἰνείου θρυλούμενα. περιγενέ-
 5 σθαι γὰρ δὴ τοῦτόν φασιν ἐκ τοῦ πολέμου διὰ τὴν πρὸς Πριά-
 μον δυσμέειαν·

ἀεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίφ,
 οὐνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἰόντα μετ' ἀνδράσιν οὐ τι τίσεκε·
 τοὺς δὲ συνάροχτας Ἀντηγορίδας καὶ αὐτὸν τὸν Ἀντήγορα
 10 διὰ τὴν Μεγελάου παρ' αὐτῷ ξενίαν. Σοφοκλῆς γοῦν ἐν τῇ C. 608
 ἀλώσει τοῦ Ἰλίου παρδαλίαν φησὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀντή-
 γορος προτεθῆναι σύμβολον τοῦ ἀπόρθητον ἐαθῆναι τὴν οἰκίαν.
 τὸν μὲν οὖν Ἀντήγορα καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν περιγενο-
 μένων Ἐνετῶν εἰς τὴν Θράκην περισωθῆναι, κἀκεῖθεν διαπε-
 15 σεῖν εἰς τὴν λεγομένην κατὰ τὸν Ἀδρίαν Ἐνετικὴν· τὸν δὲ
 Αἰνεῖαν μετ' Ἀγχίσου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ παιδὸς Ἀσκανίου
 λαὸν ἀθροίσαντα πλεῦσαι, καὶ οἱ μὲν οἰκῆσαι περὶ τὸν Μακε-
 δονικὸν Ὀλυμπόν φασιν, οἱ δὲ περὶ Μαντίνειαν τῆς Ἀρκαδίας
 κτίσαι Καπύας, ἀπὸ Κάπνος θέμενον τοῦνομα τῷ πολιό-
 20 ματι, οἱ δ' εἰς Αἴγεσταν κατᾶραι τῆς Σικελίας σὺν Ἐλύμφῳ

1. λυρνησσὸν x. 2. πέρσω F πέρσας or. 3. τὸ, et ω pr. m. supra add., D. — λόγων CDw. 4. θρυλλούμενα codd., exc. D, edd. 10. παρ' αὐτοῦ rw. 11. παρδαλίαν Coxk παρδαλείαν hi παρδαλίην Eust. ad II. Γ, 207 p. 405, 30 R. — πρὸ om. Eust. l. c. 12. προτεθειται D τεθῆναι i. — εἶναι ἐαθῆναι F, proxima usque ad νομένων desunt spatio dimidii fere versus vacuo relicto: sed εἶναι sec. m. deletum et in lacuna sec. m. addita sunt haec: τὴν οἰκίαν. τὸν μὲν οὖν ἀντήγορα καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν νομένων: simul ultimae hae syllabae, quae post lacunam etiam pr. m. scriptae leguntur, sec. m. atramento inductae sunt. 13. παραγενομένων Dhῖ νομένων C spatio vacuo pro omissis relicto, λεγομένων rwx, plane om. mox; περιγενομένων exhibit Eust. l. c. atque inde rec. Cor.: idem scribendum censuit Schaeff. Melel. crit. p. 117. 14. αινετῶν Dh. — περισωθῆναι] περαιοθῆναι Cor. — διεκπεσεῖν Eust. l. c. 15. ἐν τῷ ἀδρία Eust. l. c. — αινετικὴν Dh εινετικὴν xx (hic post corr.). 18. μαντινίαν CDhoxx. 19. καπίας ἀπὸ κάπιος Dhῖ. 20. De nominis Αἴγεστα scriptura v. quae notavimus ad VI, 254. — ἐλύμφω codd., exc. F: verum restituit Tzsch. e conii. Xyl. coll. Dionys. A. R. I, 52. Virg. Aen. V, 73.

Τρωὶ καὶ Ἐρκα καὶ Αἰλύβαιον κατασχεῖν, καὶ ποταμοὺς περὶ Αἴγρεσταν προσαγορεῦσαι Σκάμανδρον καὶ Σιμόεντα· ἔνθεν δ' εἰς τὴν Λατίην ἐλθόντα μείναι κατὰ τι λόγιον τὸ κελεῦον μένειν, ὅπου ἂν τὴν τράπεζαν καταφάγη· συμβῆναι δὲ τῆς Λατίης περὶ τὸ Λαουίνιον τοῦτο, ἄρτου μεγάλου τεθέντος ἀντὶ τραπέζης κατὰ ἀπορίαν καὶ ἅμα ἀναλωθέντος τοῖς ἐπ' αὐτῷ κρέασιν. Ὅμηρος μέντοι συνηγορεῖν οὐδετέροις ἔοικεν, οὐδὲ τοῖς περὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Σκῆψεως λεχθεῖσιν· ἐμφαίνει γὰρ μεμετηκότα τὸν Αἰνείαν ἐν τῇ Τροίᾳ καὶ διαδεδεγμένον τὴν ἀρχὴν καὶ παραδεδωκότα παισὶ παίδων τὴν διαδοχὴν αὐτῆς, ἠφανισμένον τοῦ τῶν Πριαμιδῶν γένους·

ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων.

νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει

καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένονται.

οὕτω δ' οὐδ' ἡ τοῦ Σκαμανδρίου διαδοχὴ σώζουτ' ἂν. πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖς ἑτέροις διαφωνεῖ τοῖς μέχρι καὶ Ἰταλίας αὐτοῦ τὴν πλάνην λέγουσι καὶ αὐτόθι ποιοῦσι τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου. τινὲς δὲ γράφουσιν

Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει,

καὶ παῖδες παίδων,

τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες.

54. Ἐκ δὲ τῆς Σκῆψεως οἱ τε Σωκρατικοὶ γεγονόασιν Ἐραστος καὶ Κορίσκος καὶ ὁ τοῦ Κορίσκου υἱὸς Νηλεὺς, ἀνὴρ καὶ Ἀριστοτέλους ἠκροαμένος καὶ Θεοφράστου, διαδεδεγμένος δὲ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Θεοφράστου, ἐν ἧ ἦν καὶ ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους· ὁ γοῦν Ἀριστοτέλης τὴν ἑαυτοῦ Θεοφράστου παρέδωκεν,

1. τρωὶ om. Dh (in hoc post add.) i. — λύβαιον CDhⁱ (in hoc li post add.) owx. 2. ἐκείθεν Eust. ad ll. Y, 299 p. 1209, 14 R. ubi liberius hunc locum refert. 3. τὴν om. μοx. 4. καταφάγοι Dhix. — τοῖς λατίνοις D (sed pr. m. mut. in τῆς λατίνης) h (in hoc Tzsch. refert etiam esse τῆ λατίνῃ) i^{rw} ald. ἐν τῆ λατίνῃ μοx: genitivum, quem Tzsch. receperat de con. Tyrwh., exhibent codd. rell. 6. ἀπειρίαν codd.: Cas. corr. 13. αινείας βίη Fh. — ἀνάσει owx. 14. παῖδες παίδων Xyl. — τοὶ καὶ Dh. — γένονται D γεννῶνται x. 19. νῦν δὲ δὴ ante Αἰνείαο add. edd. inde a Xyl. — αινεία hⁱ. — ἀνάσει x. 24. ἀριστοτέλου F. 26. γοῦν] γὰρ edd.

ὅπερ καὶ τὴν σχολὴν ἀπέλιπε, πρῶτος, ὃν ἴσμεν, συναγαγὼν
 βιβλία καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλείας βιβλιοθήκης σύν-
 ταξιν. Θεόφραστος δὲ Νηλεῖ παρέδωκεν· ὁ δ' εἰς Σκῆψιν κο- C. 609
 μίσας τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκεν, ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἱ κα-
 5 τάλειστα εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα· ἐπειδὴ δὲ
 ἤσθητο τὴν σπουδὴν τῶν Ἀτταλικῶν βασιλείων, ὑφ' οἷς ἦν ἡ
 πόλις, ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περγάμῳ
 βιβλιοθήκης, κατὰ γῆς ἔκρουσαν ἐν διώρῳ γινεῖ· ὑπὸ δὲ νοτίας
 καὶ σπητῶν κακωθέντα ὅπερ ποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τοῦ γένους
 10 Ἀπελλικῶντι τῷ Τηῖ πολλῶν ἀργυρίων τὰ τε Ἀριστοτέλους
 καὶ τὰ τοῦ Θεοφράστου βιβλία· ἦν δὲ ὁ Ἀπελλικῶν φιλόβιβλος
 μᾶλλον ἢ φιλόσοφος· διὸ καὶ ζητῶν ἐπανόρθωσιν τῶν διαβρω-
 μάτων εἰς ἀντίγραφον καινὰ μετήνεγκε τὴν γραφήν, ἀναπληρῶν
 οὐκ εὖ, καὶ ἐξέδωκεν ἀμαρτάδων πλήρη τὰ βιβλία. συνέβη δὲ
 15 τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μετὰ Θεόφραστον A. 907
 οὐκ ἔχουσιν ὅλως τὰ βιβλία πλὴν ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐξω-
 τερικῶν, μηδὲν ἔχειν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ θέσεις
 ληκνθίζειν· τοῖς δ' ὕστερον, ἀφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προῆλθεν,
 ἄμεινον μὲν ἐκείνων φιλοσοφεῖν καὶ ἀριστοτελίζειν, ἀναγκάζε-
 20 σθαι μέντοι τὰ πολλὰ εἰκότα λέγειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρ-
 τιῶν. πολὺ δὲ εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ῥώμη προσελάβετο· εὐθύς γὰρ
 μετὰ τὴν Ἀπελλικῶντος τελευτὴν Σύλλας ἦρε τὴν Ἀπελλικῶν-
 τος βιβλιοθήκην ὁ τὰς Ἀθήνας ἐλὼν, δεῦρο δὲ κομισθεῖσαν
 25 Τυραννίων τε ὁ γραμματικὸς διεχειρίσατο φιλαριστοτέλης ὦν,
 θεραπεύσας τὸν ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης, καὶ βιβλιοπῶλαι τινες
 γραφεῦσι φαύλοις χρωμένοι καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες, ὅπερ καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πρᾶσιν γραφομένων βι-

5. ἐπεὶ x. 6. τὴν σπουδὴν om. *Dhi*. 10. ἀπελλικοντι (sine acc.) *F* ἀπελικοντι x ἀπελλικοντι *moz* ald. ἀπελλικωντι codd. *rell.*: posui eum tenorem, quem *F* constanter exhibet et in proximis et XIV p. 644, quemque codd. omnes praebent ap. Athenaeum V, 53 p. 214 et Suidam s. v. 11. ἀπελλικων xz ἀπελλικων codd. *rell.*, exc. *F*, edd. 15. ἐκ — τοῖς om. *w*. 16. ὅλως οὐκ ἔχουσι edd. 21. ῥώνη *F*. — προσεβάλετο *moz*. 22. ἀπελλικοντος *Dhimoz* ἀπελλικωντος *C* *Cor*. — ἦρε] εἴλε *Dhi* ald. — ἀπελλικωντος *C* *Cor*. ἀπελλικοντος *Dhimoz*, 23. δὲ om. *moz*. 24. ἐνεχειρίσατο *moz*.

βλίων καὶ ἐνθάδε καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. περὶ μὲν οὖν τούτων ἀπόχρη.

55. Ἐκ δὲ τῆς Σκήψεως καὶ ὁ Δημήτριός ἐστιν, οὗ μεμνή-
μεθα πολλάκις, ὁ τὸν Τρωικὸν διάκοσμον ἐξηγησάμενος γραμ-
ματικός, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γεγονώς Κράττη καὶ Ἀρι-
στάρχῳ· καὶ μετὰ τούτων Μητροδώρος, ἀπὸ τοῦ φιλοσόφου
μεταβεβληκώς ἐπὶ τὸν πολιτικὸν βίον καὶ ῥητορῶν τὸ πλεόν
ἐν τοῖς συγγράμμασιν· ἐχρήσατο δὲ φράσεώς τινι χαρακτῆρι
καινῷ καὶ κατεπλήξατο πολλούς· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν Χαλκη-
δόνι γάμου λαμπροῦ πένης ὧν ἔτυχε καὶ ἐχρημάτισε Χαλκηδό-
10 νιος· Μιθριδάτην δὲ θεραπεύσας τὸν Εὐπάτορα συναπήρην εἰς
τὸν Πόντον ἐκείνῳ μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ ἐτιμήθη διαφερόν-
C. 610 τως, ταχθεὶς ἐπὶ τῆς δικαιοδοσίας, ἀφ' ἧς οὐκ ἦν τῷ κριθέντι
ἀναβολὴ τῆς δίκης ἐπὶ τὸν βασιλέα. οὐ μέντοι διητυχήσεν,
A. 908 ἀλλ' ἐμπεσὼν εἰς ἔχθραν ἀδικωτέρων ἀνθρώπων ἀπέστη τοῦ 15
βασιλέως κατὰ τὴν πρὸς Τιγράνην τὸν Ἀρμένιον πρεσβείαν·
ὁ δ' ἄκοντα ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Εὐπάτορι, φεύγοντι ἤδη τῆς
προγονικῆς, κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν κατέστρεψε τὸν βίον εἰθ' ὑπὸ
τοῦ βασιλέως, εἰθ' ὑπὸ νόσου· λέγεται γὰρ ἀμφοτέρω. περὶ
μὲν τῶν Σκηπίων ταῦτα. 20

56. Μετὰ δὲ Σκῆψιν Ἄνδαιρα καὶ Πιονία καὶ ἡ Γαργα-
ρίς. ἔστι δὲ λίθος περὶ τὰ Ἄνδαιρα, ὃς καιόμενος σίδηρος
γίνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινος καμινευθεὶς ἀποστάζει ψευδάργυ-
ρον, ἢ προσλαβοῦσα χαλκὸν τὸ καλούμενον γίνεται κρᾶμα, ὃ

9. κατεπλήξαντο F κατέπληξε ποxx, unde Cor. coniecit κατέπληξε
τοὺς πολλούς, quod satis arripet. 10. ἐχρημάτισε x. — καλχηδόσιος
Dh. 12. πόντον] τόπον F. 13. καὶ ante ἐπὶ add. F. — ἀφ']
ἐφ' codd., Cor. corr. e con. Cas. 14. ἀναβολή] βουλή codd., Cor.
corr. e con. Cas.; quod suspicatur idem, scribendum esse ἐκκλησις, nimis
abhorret a codicum scriptura. 18. Vocem βασιλείαν post προγονικῆν
add. edd., e paterno regno fugienti Guar.: nec tamen necessaria illa vox.
21. ἀνδρα DEhi Epit.: alteram scripturam praeter codd. rell. firmat
Steph. s. v. hunc Strabonis locum secutus: cf. p. 614. — πιονίας Dh
ald. Πιονία edd. inde a Cas., eamque formam exhibet Hierocl. p. 663
Vvess. — ἡ om. F. 22. ἀνδρα Di. 24. προσλαβὼν x: unde
Cor. in nota ad Interpret. Gall. scribendum esse suspicatur ἦ (quod in C
legi ait) προσλαβῶν, ita ut omnia referantur ad vocem λίθος. Atque

τινες ὀρείχαλκον καλοῦσι· γίνεται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τρωῶλον. ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ χωρία, ἃ οἱ Ἀελεγες κατεῖχον· ὡς δ' αὐτῶς καὶ τὰ περὶ Ἄσσον.

57. Ἔστι δὲ ἡ Ἄσσος ἐρμυῆ καὶ εὐτειχῆς, ἀπὸ θαλάττης 5 καὶ τοῦ λιμένος ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα· ὥστ' ἐπ' αὐτῆς οἰκειῶς εἰρησθαι δοκεῖ τὸ τοῦ Στρατονίκου τοῦ κισθαριστοῦ·

Ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.

ὁ δὲ λιμὴν χώματι κατεσκευάσται μεγάλῳ. ἐντεῦθεν ἦν Κλεάν- 10 θης, ὁ στωικὸς φιλόσοφος ὁ διαδεξάμενος τὴν Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως σχολήν, καταλιπὼν δὲ Χρυσίππῳ τῷ Σολεῖ· ἐνταῦθα δὲ καὶ Ἀριστοτέλης διέτριψε διὰ τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν τύραννον κηδεῖαν. ἦν δὲ Ἑρμείας ἐνούχος, τραπεζίτου τινὸς οἰκέτης· γενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἠκροάσατο καὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστο- 15 τέλους· ἐπανελθὼν δὲ τῷ δεσπότῃ συνετυράνησε, πρῶτον ἐπιθεμῆναι τοῖς περὶ Ἀταρνέα καὶ Ἄσσον χωρίοις· ἔπειτα διεδέξατο ἐκεῖνον, καὶ μετεπέμψατο τὸν τε Ἀριστοτέλην καὶ Ξενοκράτην καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν· τᾶ δ' Ἀριστοτέλει καὶ θυγατέρα ἀδελ- 20 φοῦ συνώκισε. Μένων δ' ὁ Ῥόδιος ὑπηρετῶν τότε τοῖς Πέρσαις καὶ στρατηγῶν, προσποιησάμενος φιλίαν καλεῖ πρὸς ἐαν- A. 909 τὸν Ξετίας τε ἅμα καὶ πραγμάτων προσποιητῶν χάριν, συλλαβῶν

favere videtur huic opinionioni Stephanus, qui l. c. Strabone et Theopompo auctoribus haec exhibet: ὃς καίόμενος σίδηρος γίγνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινος καμινενθεῖς ἀποστάζει ψευδάργυρον, εἶτα κραθεῖς χαλκῷ ὀρείχαλκος γίγνεται. Sed coniunctio ista ἢ parum placet; requiri videtur sive ipsum illud εἶτα, quod praebet Steph., sive καί. Ceterum de ipsa re quae h. l. tractatur cf. Beckmann, ad Arist. de mir. ausc. c. 63 p. 133. — κρᾶμα] In marg. E pr. m. add. χύμα. 2. τὰ om. w. — ἃ om. F. 4. εὐτειχῆς (sic) D Epit. εὐτειχος E. 5. τοῦ om. rw. 8. ἄσσον Epit., atque hoc tenore constanter idem nomen exhibet. — ὀλέθρου om. w. 9. κατεσκευάσατο w. 10. στωικὸς F. — ὁ ante φιλόσοφος add. C. — τὴν om. E. 11. κητιέως Di. 18. τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ ποσ — ἀδελφιδοῦ ad. 19. δ' δὲ edd. Ceterum Diodor. XVI, 52 eadem de re pluribus agens Mentorem, non Memnonem cepisse Hermeam tradit. — ποτε Dhi. 21. ἅμα] ὀνόματι ποσ edd., praemisso simul ἅμα Cor.; hospitalitatis nomine et tractandarum rerum gratia Guar. — πρὸς ποιητῶν F προσποιήτων z.

δ' ἀνέπεμψεν ὡς τὸν βασιλέα, κάκει κρεμασθεῖς ἀπόλειτο· οἱ φιλόσοφοι δ' ἐσόθησαν, φεύγοντες τὰ χωρία, ἃ οἱ Πέρσαι κατέσχον.

58. Φησὶ δὲ Μυρσίλος Μηθυμναίων κτίσμα εἶναι τὴν Ἀσσον, Ἑλλάνικός τε καὶ Αἰολίδα φησίν, ὡς *τε* καὶ τὰ Γάργαρα καὶ ἡ Λαμπωνία Αἰολέων. Ἀσσίων γὰρ ἐστὶ κτίσμα τὰ
C. 611 Γάργαρα, οὐκ εὖ συνοικούμενα· ἐποίκους γὰρ οἱ βασιλεῖς εἰσ-
 ἤγαγον ἐκ Μιλητυπόλεως, ἐρημόσαντες ἐκείνην, ὥστε ἡμιβαρ-
 βάρους γενέσθαι φησὶ Δημήτριος αὐτοὺς ὁ Σκῆπιος ἀντὶ Αἰο-
 λέων. καθ' Ὅμηρον μέντοι ταῦτα πάντα ἦν Αελέγων, οὓς τινες 10
 μὲν Κᾶρες ἀποφαίνουσι, Ὅμηρος δὲ χωρίζει.

πρὸς μὲν ἄλλος Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Αελεγες καὶ Κανκωνες.

ἔτεροι μὲν τοῖνυν τῶν Καρῶν ὑπῆρξαν· ὄκνον δὲ μεταξὺ τῶν ὑπὸ τῷ Αἰνεΐα καὶ τῶν καλουμένων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Κιλίκων· 15
 ἐκπορθηθέντες δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως μετέστησαν εἰς τὴν Κα-
 ρίαν, καὶ κατέσχον τὰ περὶ τὴν νῦν Ἀλικαρνασὸν χωρία.

59. Ἡ μέντοι νῦν ἐκλειφθεῖσα ὑπ' αὐτῶν πόλις Πήδασος οὐκέτ' ἐστίν. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῶν Ἀλικαρνασέων τὰ Πή-
 δασα ὑπ' αὐτῶν ὀνομασθέντα ἦν πόλις, † καὶ ἡ νῦν χώρα 20
 Πηδασίς λέγεται. φασὶ δ' ἐν αὐτῇ καὶ ὀκτώ πόλεις ὄκισθαι
 ὑπὸ τῶν Αελέγων πρότερον εὐανδρησάντων, ὥστε καὶ τῆς Κα-

2. φυγοντες (sine acc.) F. 5. καὶ ἑλλάνικος δὲ μο (?) Cas. ἑλλά-
 νικός τε δὲ x Ἑλλάνικος δὲ Tzsch. Cor. — τε om. Cor. 6. εἰσὶν
 post Αιολέων excidisse censet Grosk. haud improbabilius. 8. μιλῆτου
 πόλεως codd. Μιλητυπόλεως Cor. in eo haud dubie probandus, quod in
 unum nomen coniunxit utramque vocem, cum vehementer langueat πό-
 λις adiectum nomini urbis celeberrimae; de forma autem nominis v. ad
 XII, 575. Sed parum apta mihi videtur sententiarum connexio, quae
 multo melius procederet, si scriberetur εἰς Μιλητούπολιν: quae quam
 facile corrumpi potuerint satis liquet: cf. supra p. 600 init. 14. μὲν
 τοῖνυν] μέντοι μοx. 17. ἀλικαρνασσὸν codd., exc. Dlxz, edd.: v. ad
 VIII, 374. 18. ἡ μὲν τοῖνυν ald. — ἐκλειφθεῖσα DFhx ἐξαλειφθεῖσα
 μοx. Verum exhibet Eust. ad Iliad. Z, 21 p. 623, 24 R. 19. ἀλι-
 καρνασσέων CF edd. inde a Xyl. 20. καὶ ἡ νῦν χώρα non feren-
 dum recte iudicans Grosk. scribendum esse censet καὶ ἡ χώρα νῦν s. ἐν
 νῦν: καὶ καὶ νῦν ἡ χώρα. 21. ὄκισθαι οxz Tzsch. Cor. ὄκισθαι ald.

ρίας κατασχεῖν † τῆς μέχρι Μύνδου καὶ Βαργυλίων, καὶ τῆς Πισιδίας ἀποτεμέσθαι πολλήν. ὕστερον δ' ἅμα τοῖς Καρσί στρατευόμενοι κατεμερίσθησαν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ἠφανίσθη τὸ γένος, τῶν δ' ὀκτὼ πόλεων τὰς ἑξ Μανσώλος εἰς
5 μίαν τὴν Ἀλικαρνασὸν συνήγαγεν, ὡς Καλλισθένης ἱστορεῖ. Σνάγγελα δὲ καὶ Μύνδον διεφύλαξε. τοῖς δὲ Πηδάσεῦσι τούτοις φησὶν Ἡρόδοτος ὅτε μέλλοι τι ἀνεπιτήδειον ἔσεσθαι καὶ τοῖς περιοίκους, τὴν ἰερίαν τῆς Ἀθηνᾶς πάγωνα ἴσχειν· τοῖς δὲ συμβῆναι τοῦτο αὐτοῖς. Πηδάσον δὲ καὶ ἐν τῇ νῦν Στρα-
10 τονικέων πολίχνιον ἔστιν. ἐν ὅλῃ δὲ Καρία καὶ ἐν Μιλήτῳ Λελέγων τάφοι καὶ ἐρύματα καὶ ἴχνη κατοικιῶν δεικνύνται.

60. Μετὰ δὲ τοὺς Λελέγας τὴν ἐξῆς παραλίαν ᾤκουν Κί- A. 910
λικες καθ' Ὀμηρον, ἣν νῦν ἔχουσιν Ἀδραμυττηνοὶ τε καὶ Ἀταρ-
ρεῖται καὶ Πιταναῖοι μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Καΐκου. διήρητο
15 δ' εἰς δύο δυναστείας οἱ Κίλικες, καθάπερ εἶπομεν, τὴν τε ὑπὸ
τῷ Ἡετίωνι καὶ τὴν ὑπὸ Μύνητι.

61. Τοῦ μὲν οὖν Ἡετίωνος λέγει πόλιν Θήβην·

φρόμεθ' εἰς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος.

τούτου δὲ καὶ τὴν Χρύσαν [τὴν ἔχουσαν] τὸ ἱερόν τοῦ Σμιν-

1. Pro τῆς scribendum est τὰ s. τὴν. — μίνδου x. 2. ποδοσιδίας F. — ἀποτέμεσθαι F. 4. μανσώλος DFh: at v. Steph. s. v. Αἰτωλία et Eust. ad Il. B, 638 p. 311, 18 R. 5. ἀλικαρνασσὸν codd. edd. 6. συναγγελα CDx σὺν ἀγγέλα ἡτοιμασται συναγγελας (sine acc.) F Συναγγελα Tzsch. Cor. de conii. Cas., coll. Steph. s. v.: quod ipse scripsi et catalogis tributorum Atticorum firmatur, quos Boeckhii editurus est, et ad codd. scripturam proxime accedit. — μύνδον DFh μίνδον x. 7. ὅτι x. — μέλλει μοx. — ἐπιτήδειον codd. (ἐπιτήδιον F), Xyl. corr.: cf. Herod. I, 175. 8. ἰερίαν F. — σχεῖν codd., Cor. corr. ex Herod. I. c. — τρεῖς C. 9. πηδάσος μοx: Πηδάσιον scribendum censet Salmas. ad Steph. s. v. Πηδάσα in ed. Berkel. p. 638. 10. καὶ ἐν Μιλήτῳ om. Dhi. 13. δὴ post ἦν add. edd. — ἀδραμυττηνοὶ μοx. — ἀταρρεῖται x Epit. ἀπαρρεῖται Ex. 14. καὶ πιταναῖοι om. x πιταναῖα CDhw πιταναῖαι μοx πεντανοὶ E: verum servarunt F Epit. 16. τῷ ante Μύνητι add. D (sed pr. m. postea deletum) hi edd. 17. λέγει — Ἡετίωνος om. F. 19. δὲ om. ald. — τὴν ἔχουσαν om. codd., exc. μοx, ex quibus recepit Tzsch.: causa, cur exciderint haec verba, liquet.

θείως Ἀπόλλωνος ἔμφαινει, εἶπερ ἡ Χρυσῆς ἐκ τῆς Θήβης ἔαλω·

ᾠχόμεθα, γάρ φησιν, ἐς Θήβην·
 τὴν δὲ διεπράδομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
 J. 612 καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν [νῆες Ἀχαιῶν], 5
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσίδα.

τοῦ δὲ Μύνητος τὴν Ἀυρηησόν· ἐπειδὴ
 Ἀυρηησόν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης
 τὸν τε Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον ἀνεΐλεν Ἀχιλλεύς· ὥστε,
 ὅταν φῆ ἡ Βρισηΐς, 10

οὐδέ μ' ἕασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 ἔκτεινε, πέρσεν δὲ πόλιν θείου Μύνητος,
 οὐ τὴν Θήβην λέγει ἄν (αὕτη γὰρ Ἡετίωνος), ἀλλὰ τὴν Ἀυρηησόν· ἀμφότεραι δ' ἦσαν ἐν τῷ κληθέντι μετὰ ταῦτα Θήβης
 πεδίῳ, ὃ διὰ τὴν ἀρετὴν περιμάχῃον γενέσθαι φασὶ Μυσοῖς 15
 μὲν καὶ Ἀυδοῖς * τοῖς* πρότερον, τοῖς δ' Ἑλλήσιν ὕστερον τοῖς
 ἐποιήσασιν ἐκ τῆς Αἰολίδος καὶ τῆς Λέσβου. ἔχουσι δὲ νῦν
 Ἀδραμυτηνοὶ τὸ πλεόν· ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ Θήβη καὶ ἡ
 Ἀυρηησός, ἐρμυῶν χωρίον· ἐρημοὶ δ' ἀμφότεραι· διέχουσι
 δὲ Ἀδραμυττίου σταδίους ἢ μὲν ἐξήκοντα, ἢ δὲ ὀγδοήκοντα 20
 καὶ ὀκτῶ ἐπὶ θάτερα.

62. Ἐν δὲ τῇ Ἀδραμυτηνῇ ἐστὶ καὶ ἡ Χρῦσα καὶ ἡ Κίλλα·
 πλησίον οὖν τῆς Θήβης † ἐστὶ νῦν Κίλλα τις τόπος λέγεται,
 ἐν ᾧ Κιλλαίου Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερόν· παραρρεῖ δ' αὐτῷ ἐξ

3. γάρ φησιν om. x. — εἰς C. 4. τε om. Dh. 5. μετὰ σφίσιν om. x. — νῆες Ἀχαιῶν om. codd.: sed abesse haud facile potest. 6. καλλιπάρῃον post Χρυσίδα add. edd., ac videtur sane casu quodam intercidisse in codd. 9. ὃ ante Ἀχιλλεύς add. F. — ὥσθ' ὅταν D. 12. ἔκτεινε πέρσε xz. 16. καὶ post Ἀυδοῖς add. F. — τοῖς ante πρότερον om. Cor. recte. 17. νῦν om. F. 20. ἀδραμυτίου x. — π̃ καὶ ἡ ἐπὶ F ὀγδοήκοντα καὶ ἡ ἐπὶ CDhi ald., quae Tyrwh. primus ad veram scripturam revocavit. 21. Verba καὶ ὀκτῶ ἐπὶ θάτερα om. Etox Epit. 22. ἀδραμυτινῇ Ez. 23. ἐστὶ om. x. — λεγόμενος μοx edd. inde a Cas.: quam scripturam ex coniectura ortam esse apparet; sed videtur potius ἐστὶ mutandum esse in καί. 24. κιλλεύς C κιλλεύς Dhῶ κιλεύς (s. acc.) F κιλέου μοx: Cas. corr. — αὐτὸ F αὐτὸν μοx.

Ἰδης φερόμενος ὁ Κίλλαιος ποταμός· ταῦτα δ' ἐστὶ κατὰ τὴν **A. 911**
Ανταδρίαν· καὶ τὸ ἐν Λέσβῳ δὲ Κίλλαιον ἀπὸ ταύτης τῆς
 Κίλλης ὠνόμασται· ἐστὶ δὲ καὶ Κίλλαιον ὄρος μεταξὺ Γαργά-
 ρων καὶ Αντάνδρου. φησὶ δὲ Δάης ὁ Κολωναεὺς ἐν Κολωναῖς
 ἰδρυσθῆναι πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πλευσάντων Αἰο-
 λέων τὸ τοῦ Κίλλαιου Ἀπόλλωνος ἱερὸν· καὶ ἐν Χρύσῃ δὲ λέ-
 γουσι Κίλλαιον Ἀπόλλωνα ἰδρῦσθαι, ἄδηλον, εἴτε τὸν αὐτὸν
 τῷ Σμινθεῖ, εἴθ' ἕτερον.

63. Ἡ δὲ Χρῦσα ἐπὶ θαλάττῃ πολίχμιον ἦν ἔχον λιμένα,
 10 πλησίον δὲ ὑπέρεκται ἡ Θήβη· ἐνταῦθα δ' ἦν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ
 Σμινθεῖος Ἀπόλλωνος καὶ ἡ Χρυσῆς· ἡρήμωται δὲ νῦν τὸ χω-
 ρίον τελείως· εἰς δὲ τὴν νῦν Χρῦσαν τὴν κατὰ Ἀμαξιτὸν μεθί-
 δρυνται τὸ ἱερὸν τῶν Κιλικῶν τῶν μὲν εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκπε-
 σόντων, τῶν δὲ εἰς Ἀμαξιτόν. οἱ δ' ἀπειρότεροι τῶν παλαιῶν
 15 ἱστοριῶν ἐνταῦθα τὸν Χρῦσῃ καὶ τὴν Χρυσήδια γεγονέναι
 φασὶ καὶ τὸν Ὅμηρον τούτου τοῦ τόπου μεμνησθαι. ἀλλ' οὔτε
 λιμὴν ἐστὶν ἐνταῦθα, ἐκεῖνος δὲ φησιν·

οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο·

οὔτ' ἐπὶ θαλάττῃ τὸ ἱερὸν ἐστίν, ἐκεῖνος δ' ἐπὶ θαλάττῃ ποιεῖ
 20 τὸ ἱερὸν·

ἐκ δὲ Χρυσῆς γῆς βῆ πορτοπόροιο·

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς **C. 613**
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει·

οὐδὲ Θήβης πλησίον, ἐκεῖνος δὲ πλησίον· ἐκεῖθεν γοῦν ἀλοῦσαν
 25 λέγει τὴν Χρυσήδια. ἀλλ' οὐδὲ Κίλλα τόπος οὐδεὶς ἐν τῇ Ἀλε-
 ξανδρέων χώρῃ δεῖκνυται, οὐδὲ Κίλλαιου Ἀπόλλωνος ἱερὸν·
 ὁ ποιητὴς δὲ συζεύγνυσιν·

1. κίλλεός *F* κίλλεος codd. rell. *K*ίλλος Tzsch. Cor. de sent. Cas. coll. Eust. ad Iliad. *A*, 38 p. 34, 1 R. Idem tamen paulo ante *K*ίλλαιον nominaverat eundem fluvium, neque eius auctoritate infirmari potest codicum consensus. 2. κίλλεον codd., Tzsch. corr. 3. κίλλεον ο.α.κ. 4. κολωναεὺς *F* edd.: scribendum videtur Κολωναεῖς secundum Steph. s. v. Φαράϊ. 5. ἰδρυνθῆναι *F*. 6. κίλλεον *C*τοακ. 7. κίλλεον codd. 10. πλησίον δὲ om. *F*. — Verba ἐνταῦθα — Ἀπόλλωνος om. *w*. 13. τὴν om. *E*. 14. εἰς] κατὰ *D*hi. — τὴν ante Ἀμαξιτόν add. *C*κ. 24. οὐδὲ] Videtur scribendum οὔτε. 26. Literae αίου verbi Κίλλαιου deletae sunt in *C*; κίλλεον *κ*. 27. ὁ δὲ ποιητὴς edd.

ὅς Χρῦσιν ἀμφιβέβηκας

Κίλλαν τε ζαθέην·

ἐν δὲ τῷ Θήβης πεδίῳ δαίκνυται πλησίον· ὃ τε πλοῦς ἀπὸ μὲν τῆς Κιλικίου Χρῦσης ἐπὶ τὸ ναύσταθμον ἑπτακοσίων που 5 σταδίων ἐστὶν ἡμερήσιός πως, ὅσον φαίνεται πλεῦσας ὁ Ὀδυσσεύς. ἐκβὰς γὰρ εὐθὺς παρίστησι τὴν θυσίαν τῷ θεῷ καὶ τῆς ἐσπέρας ἐπιλαβούσης μένει ἀντόθι, πρωὶ δὲ ἀποπλεῖ· ἀπὸ δὲ Ἀμαξιτοῦ τὸ τρίτον μόλις τοῦ λεχθέντος διαστήματός ἐστιν, ὥστε παρῆν τῷ Ὀδυσσεῖ ἀνθημερὸν ἀναπλεῖν ἐπὶ τὸ ναύσταθμον 10 τελέσαντι τὴν θυσίαν. ἔστι δὲ καὶ Κίλλου μῆμα περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Κιλλαίου Ἀπόλλωνος, χῶμα μέγα· ἡνίοχον δὲ
A. 912 τοῦτον Πέλοπος φασιν ἡγησάμενον τῶν τόπων, ἀφ' οὗ ἴσως ἢ Κιλικία ἢ ἔμπαιιν.

64. Τὰ οὖν περὶ τοὺς Τεύκρους καὶ τοὺς μύας, ἀφ' ὧν ὁ Σμινθεύς, ἐπειδὴ σμίνθιοι οἱ μύες, δεῦρο μετενεκτέον. παρα- 15 μνθοῦνται δὲ τὴν ἀπὸ μικρῶν ἐπίκλησιν τοιοῦτοις τισί· καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν κωνοπίων, οὓς οἱ Οἰταῖοι κόνροπας λέγουσι, Κωνοπίωνα τιμᾶσθαι παρ' ἐκείνοις Ἡρακλέα ἀπαλλαγῆς ἀκρίδων χάριν· Ἰποκτόνον δὲ παρ' Ἐρυθραίοις τοῖς τὸν Μίμαντα οἰκοῦσιν, ὅτι φθαρτικός τῶν ἀμπελοφάγων ἰπῶν· καὶ δὴ παρ' ἐκείνοις μό- 20 νοις τῶν Ἐρυθραίων τὸ θηρίον τοῦτο μὴ γενέσθαι. Ῥόδιοι δὲ

4. Χρῦσης — ναύσταθμον om. w. — τὸν CFx ald. 5. πως] πλοῦς x. — ὁ om. E. 6. εὐθὺς xz Tzsch. Cor.: v. Lobeck. ad Phryg. p. 145. 7. δὲ post ἀπὸ om. CE, post Ἀμαξιτοῦ colloc. moz edd. 9. τὸ] τὸν x Tzsch. 11. κιλίου moz. 12. τὸν τόπον Dh. 13. ἀνάπαιιν Eust. ad Iliad. A, 38 p. 34, 1 R. 15. σμίνθιοι, uti legitur apud alios (v. ad Hesych. II, p. 1230), recte malunt Cas. et Villosion. ad Apoll. lex. s. v. Σμινθεῦ, ubi itidem extat σμίνθιοι: ita scribendum censet Cor. in nott., scripsit Grosk. 16. τῶν ante μικρῶν add. h Cor. 17. Οἰταῖοι] ὁῖτοι codd., exc. E, qui verum servavit, ut Eust. ad II. A, 39 p. 34, 47 R. — κωνοπίας moz. — κωνοπίων m (?) oz. 18. τινα ante τιμᾶσθαι add. E. — ἀκρίδων om. moz. 19. εἰποκτόνον CFw. — Μίμαντα] μελιούντα codd. Miliuntem Guar.: Cor. corr. ex con. Holsten. ad Ortel. p. 119 coll. Strab. XIV, 645. Herculis templum apud Erythraeos commemorat Paus. VII, 5, 3: atque ipse Hercules in eorum numis saepe expressus cernitur. 20. ὁ ante φθαρτικός add. z. — ἰπῶν CFw ἰπῶν, et alterum π supra π add., z. 21. γίνεσθαι moz Cor. aptissime.

Ἐρυθρίβιου Ἀπόλλωνος ἔχουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ἱερόν, τὴν ἐρυσίβην καλοῦντες ἐρυθρίβην· παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσία μεις τις καλεῖται Πορροπίων, οὕτω τοὺς πάροπας καλούντων Βοιωτῶν, καὶ θυσία συντελεῖται Πορροπίωνι Ἀπόλλωνι.

- 5 65. Μυσία μὲν οὖν ἐστὶν ἢ περὶ τὸ Ἄδραμύτιον, ἣν δέ ποτε ὑπὸ Ἀνδοῖς, καὶ νῦν Πύλαι Λύδαι καλοῦνται ἐν Ἄδραμυτίῳ, Ἀνδῶν, ὡς φασί, τὴν πόλιν ἐκτικότερον. Μυσίας δὲ Ἄστυρα τὴν πλησίον κώμην φασίν. ἣν δὲ πολίγη ποτιέ, ἐν ἣ τὸ τῆς Ἄστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν ἐν ἄλσει, προστατούμε-
 10 τον μετὰ ἀγιστίας ὑπ' Ἄντανδρίων, οἷς μᾶλλον γειννῆ· διέχει δὲ τῆς παλαιᾶς Χρύσης εἴκοσι σταδίους, καὶ αὐτῆς ἐν ἄλσει τὸ ἱερόν ἐχούσης. αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀχιλλεῖος χάραξ· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ἀπὸ πενήκοντα σταδίων ἐστὶν ἡ Θήβη ἔρημος, ἣν C. 614
 φησιν ὁ ποιητὴς ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση· οὔτε δὲ Πλάκος ἢ Πλάξ A. 91:
 15 ἐκεῖ τι λέγεται, οὗθ' ὕλη ὑπέρεκται, καίτοι πρὸς τῇ Ἰδη. Ἄστυρων δ' ἡ Θήβη διέχει εἰς ἑβδομήκοντα σταδίους, Ἀνδείρων δὲ ἐξήκοντα. πάντα δὲ ταῦτά ἐστι τὰ ὀνόματα τόπων ἐρήμων ἢ φαύλως οἰκουμένων ἢ ποταμῶν χειμάρρων· τεθρύλλεται δὲ διὰ τὰς παλαιὰς ἱστορίας.

- 20 66. Πόλεις δ' εἰσὶν ἀξιόλογοι Ἄσσος τε καὶ Ἄδραμύτιον. ἠτύχησε δὲ τὸ Ἄδραμύτιον ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ· τὴν γὰρ βουλήν ἀπέσφαξε τῶν πολιτῶν Διόδωρος στρατηγός, χαριζόμενος τῷ βασιλεῖ, προσποιούμενος δ' ἅμα τῶν τε ἐξ Ἀκαδημίας φιλοσόφων εἶναι καὶ δίκας λέγειν καὶ σοφιστεῦναι τὰ
 25 ῥητορικά· καὶ δὴ καὶ συναπῆρεν εἰς τὸν Πόντον τῷ βασιλεῖ· καταλυθέντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἔτισε δίκας τοῖς ἀδικηθεῖσιν· ἐγλημμάτων γὰρ ἐπενεχθέντων ἅμα πολλῶν, ἀπεκαρτέρησεν αἰ-

1. ἐρυθρίβου C ἐρεθρίβου μοx ἐριβου τw. — ἐρυσίβην om. 2. ἐρεθρίβην Corx ἐριθρίβην F. — μεις τις D (sed i sup. v add.) μοxx μύσων τις ἢ μυσίς C: μείς τις, quod conl. Cas., legitur in EF. 3. παρροπίων D (sed o sup. a pr. m. add.) mo. 8. καὶ ante Ἄστυρα add. Cor. satis commode. 9. ἀστυρινῆς h ἀστιρινῆς i. 10. μεθ' ἡix edd. — ἀγιστίας CF. 13. ἔρημος om. μοx. 14. φασιν F. — ὑποπλάκῳ x. — ὑλήεσι F. — Πλάκος] ὑπόπλακος μοx. 16. ἀνδήρων D (sed η in i mut. pr. m.) Eι. 18. τεθρύλλεται codd., exc. Dx, cdd. 25. καὶ post δὴ om. x. — Πόντον] τόπον x.

σχωῶς, οὐ φέρων τὴν δυσφημίαν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. ἀνὴρ δὲ Ἀδραμυττηνὸς ῥήτωρ ἐπιφανὴς γεγένηται Ξενοκλῆς, τοῦ μὲν Ἀσιανοῦ χαρακτήρος, ἀγωνιστῆς δέ, εἴ τις ἄλλος, καὶ εἰρηκῶς ὑπὲρ τῆς Ἀσίας ἐπὶ τῆς συγκλήτου, καθ' ὃν καιρὸν αἰτίαν εἶχε Μιθριδατισμοῦ.

67. Πρὸς δὲ τοῖς Ἀστύροις λίμνη καλεῖται Σάπρα βαραθρώδης, εἰς ῥαχιώδη τῆς θαλάττης αἰγιαλὸν τὸ ἔκρηγμα ἔχουσα. ὑπὸ δὲ τοῖς Ἀνδείροις ἱερόν ἐστι Μητρὸς θεῶν Ἀνδειρηνῆς ἅγιον καὶ ἄντρον ὑπόνομον μέχρι Παλαιᾶς. ἔστι δ' ἡ Παλαιὰ κατοικία τις οὕτω καλουμένη, διέχουσα τῶν Ἀνδείρων ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίου· ἔδειξε δὲ τὴν ὑπονομήν χίμαρος ἐμπροσθεν εἰς τὸ στόμα καὶ ἀνευρεθεὶς τῇ ὑστεραίᾳ κατὰ Ἀνδαιρα ὑπὸ τοῦ ποιμένος κατὰ τύχην ἐπὶ θυσίαν ἤκοντος. Ἀταρνὲς δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Ἐρμείου τυραννεῖον, εἴτα Πιτάνη, πόλις Αἰολική, δύο
A. 914 ἔχουσα λιμένας, καὶ ὁ παραρρέων αὐτὴν ποταμὸς Εὐῆρος, ἐξ οὗ τὸ ὑδραγωγεῖον πεποιήται τοῖς Ἀδραμυττηνοῖς. ἐκ δὲ τῆς Πιτάνης ἐστὶν Ἀρκεσίλαος, ὁ ἐκ τῆς Ἀκαδημίας, Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως συσχολαστῆς παρὰ Πολέμωνι. καλεῖται δὲ καὶ ἐν τῇ Πιτάνῃ τις τόπος ἐπὶ θαλάττῃ Ἀταρνὲς ὑπὸ τῇ Πιτάνῃ, κατὰ τὴν καλουμένην νῆσον Ἐλεοῦσαν. φασὶ δ' ἐν τῇ Πιτάνῃ τὰς 20

1. βλασφημίαν *D* (sed *du* in ipsis literis βλα add. pr. m.) *hi*. — πόλει om. *D* (in fine paginae) *h* (in hoc post additum est) *i*. 8. ἀνδρῶν *Di* ἀδρῶν *Cw* ἀνδριῶν *x*. — ἀνδιρηνῆς *C* ἀνδιρηνοῦς *Dh* (in hoc *i* in *ei* post mutatum) ἀνδειρηνῆς *Fmoz*. 10. λεγομένη *w*. — ἀνδρῶν *CD*. 11. χείμαρος *moz* χείμαρος *Cwz*. 12. τὸ om. *rw*, simul *τι* post στόμα add. *r*. — ἀνδαιρα *CDh*. 14. ἱερῶν *codd.*, exc. *F*: huic concinit Eust. ad *Il. B*, 628 p. 356, 8; cf. p. 610. — τυραννίον *C*. 15. εὐώως *oz*. 16. ὑδραγωγεῖον πεποιήται] ὑδωρ ὑδραγωγεῖται *ald.* — ἀδραμυττηνοῖς *C*. 18. παρὼν πολέμωνι *F*. 19. ἐπὶ] ἐν *Dhi*. — ὑπὸ] ἐπὶ *F*. — Verba κατὰ — Πιτάνῃ om. *F*. 20. Ἐλεοῦσαν] ἔχουσαν *codd.*, in quo latere Ἐλεοῦσαν recte vidit Palmer. (v. emendd. ad auctt. Gr. p. 341): Elacusam enim insulam in his partibus sitam fuisse tradit Pliu. V, c. 38 s. 31. Neque in eo haecrendum est, quod inter insulas iuxta Smyrnam sitas eam recenset minus accurate; huc enim pertinere vel propter Elaeae urbis vicinitatem recte monet Grosk.: ἔχουσαν servavit Cor., lacunae signis et ante et post νῆσον positis; neque tamen significavit, quid scriptum fuisse censuerit.

πλίνθους ἐπιπολάζειν ἐν τοῖς ὕδασι, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Τυρρη-
 νία νησὶς πέπονθε· κουφοτέρα γὰρ ἢ γῆ τοῦ ἐπισόγκου ὕδατός
 ἐστίν, ὥστ' ἐποχεῖσθαι. ἐν Ἰβηρία δέ φησιν ἰδεῖν Ποσειδώνιος
 ἐκ τινος γῆς ἀργιλώδους, ἣ τὰ ἀργυρώματα ἐκμάττεται, πλίν- C. 615
 θους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλεούσας. μετὰ δὲ τὴν Πιτάνην ὁ
 Κάικος εἰς τὸν Ἐλαίτην καλούμενον κόλπον ἐν τριάκοντα στα-
 δίοις ἐκδίδωσιν. ἐν δὲ τῷ πέραν τοῦ Καΐκου, δώδεκα διέχουσα
 τοῦ ποταμοῦ σταδίους Ἐλαία πόλις Αἰολικὴ καὶ αὕτη Περγα-
 10 γάμου.

68. *Εἰτ'* ἐν ἑκατὸν σταδίοις ἢ Κάνη, τὸ ἀνταῖρον ἀκρωτή-
 ριον τῷ Λεκτῷ καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυττηρὸν κόλπον, οὗ μέρος
 καὶ ὁ Ἐλαϊτικὸς ἐστίν. Κάναι δὲ πολίχριον Λοκρῶν τῶν ἐκ
 Κύνου κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου τὰ νοτιώτατα κείμενον ἐν
 15 τῇ Καναίᾳ· αὕτη δὲ μέχρι τῶν Ἀργινοῦσσῶν διήκει καὶ τῆς
 ὑπερκειμένης ἄκρας, ἣν Αἰγὰ τινες ὀνομάζουσιν ὁμωνύμως τῷ
 ζῶφ· δεῖ δὲ μακροῦς τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν Αἰγᾶν,
 ὡς Ἀκτᾶν καὶ Ἀρχᾶν· οὕτω γὰρ καὶ τὸ ὄρος ὅλον ὀνομάζετο,

1. τυραννία CDFh. 2. νησὶς in γῆ τις mut. Cor., parum apte.
 — τοῦτο ante πέπονθε add. Cor., quod ut non incommodum sit, necessa-
 rium tamen non est. — τοῦ ἐπίσου ὄγκου Cor. 4. ἀργιλώδους Chz
 ἀργυλώδους D (sed i sup. v pr. m. add.) r ἀργυλώδους sz. 6. κά-
 ῖκος F. — Ἐλαϊτικὸν ald., quod cum Tzsch. codd. secutus mutaverit,
 denuo recepit Cor.: cf. p. 624. 8. ἰλέα Coxz. 9. σταδίοις mz. —
 τοῦ] τῆς μοz: reliquis codd. concinit Epit. et Eust. ad Odyss. A, 518
 p. 1697, 16 R. Y, 190 p. 1944, 13 R. 12. ἐν ante τῷ add. CDh. —
 ἀδραμυττηρὸν CD. 13. κάνη E. 14. κύνου μοz. — κατὰ]
 καὶ h. 15. καντα CDhix. — ἀργινοῦσσῶν CDz. 16. αἰγᾶ D
 (sed etiam supra ai circumflexus pictus est, postea tamen eodem atra-
 mento inductus) αἰγᾶν hoz (hic e corr.), αἰγᾶ Epit.: videtur Artemi-
 dorum h. l. respicere Strabo, uti colligere licet e Stephano s. v. Αἰγᾶ
 et e Constantino Porphyrog. de Themat. I, c. 17. 17. ἐκφέρειν συλ-
 λαβὴν D. — αἰγᾶν Ez. Longe a codicum scriptura aberrat Eust. ad
 Il. B, 447 p. 252, 13 R., ubi haec exhibet: — Αἰγὶς ὄρος καὶ ἄκρα
 κατὰ ἔκτασιν τῆς δευτέρας συλλαβῆς περὶ που τὰ κατὰ Λέσβου.
 18. ἀκτᾶν καὶ ἀρχᾶν EF: atque ita scribendum censet Cor. in nott.
 ad Interpr. Par. et Grosk. haud incommodè quidem, sed non licet certi
 quid statuere. — οὕτως D. — ὀνομάζεται E.

915 ὁ οὖν Κάην καὶ Κάνας λέγουσι. κύκλω δὲ περὶ τὸ ὄρος πρὸς νότον μὲν καὶ δύσιν ἢ θάλαττα, πρὸς ἑὸν δὲ τὸ Καΐκου πεδίον ὑπόκειται, πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ Ἐλαΐτις· αὐτὸ δὲ καθ' αὐτὸ ἰκανῶς συνέσταλται, προσενεὺει δὲ ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ὅθεν αὐτῷ καὶ τοῦνομα· ὕστερον δὲ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον Αἰγαῖ ἵκε- 5 κλησθαι, ὡς Σαπφῷ, τὸ δὲ λοιπὸν Κάην καὶ Κάνας.

69. Μεταξὺ δὲ Ἐλαίας τε καὶ Πιτάνης καὶ Αταρνέως καὶ Περγάμου Τευθρανία ἐστὶ, διέχουσα οὐδεμιᾶς αὐτῶν ὑπὲρ ἑβδομήκοντα σταδίου ἐντὸς τοῦ Καΐκου, καὶ ὁ Τεύθρας Κιλικίων καὶ Μυσῶν ἰστόρηται βασιλεύς. Εὐρυπίδης δ' ὑπὸ Ἀλέου φησί, 10 τοῦ τῆς Αὔρης πατρός, εἰς λάρνακα τὴν Αὔρην κατατεθεισαν ἅμα τῷ παιδί Τηλέφῳ καταποτωθῆναι, φωράσαντος τὴν ἐξ Ηρακλείους φθορᾶν· Ἀθηναῖς δὲ προνοία τὴν λάρνακα περαιωθεῖσαν ἐκπεσεῖν εἰς τὸ στόμα τοῦ Καΐκου, τὸν δὲ Τεύθρατα, ἀναλαβόντα τὰ σώματα, τῇ μὲν ὡς γαμετῇ χηρέσασθαι, τῷ δ' 15 ὡς ἑαυτοῦ παιδί. τοῦτο μὲν οὖν μῦθος, ἄλλην δὲ τινα δεῖ γεγονέναι συντυχίαν, δι' ἣν ἢ τοῦ Ἀρκάδος θυγάτηρ τῷ Μυσῶν βασιλεῖ συνῆλθε καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς διεδέξατο τὴν ἐκείνου βασιλείαν. πεπίστενται δ' οὖν, ὅτι καὶ ὁ Τεύθρας καὶ ὁ Τηλέφω ἐβασίλευσαν τῆς χώρας τῆς περὶ τὴν Τευθρανίαν καὶ τὸν Κάι- 20

1. περὶ] πρὸς F. — πρὸς δύσιν μὲν καὶ νότον F. 2. δύσιν, sup. pr. m. εως, D δύσος (?) et δύσιν h δύσεως Crw. 3. καθ' αὐτὸ E. — συνέσταλται ἰκανῶς F. 4. δὲ καὶ καθ' αὐτὸ τὸ Αἰγαῖον ald., unde manasse videtur καὶ, quod Tzsch. add. ante ἐπὶ. 5. αἶγα DE, quam scripturam, a Cor. in nott. praelatam, parum probabilem esse, ex iis quae supra docentur liquet: quod si ita est, scribendum erit cum Grosk. κέκληται. Invectus videtur infinitivus propter ipsam illam scripturam αἶγα. 6. φησι post Σαπφῷ add. mox Guar. edd. Ac parum apte cohaerent verba ὡς Σαπφῷ cum proximis, ita ut nascatur suspicio, addita fuisse primum in margine, ut passim similia, atque inde in seriem male recepta. 7. ἐλαίας Coxz. — δὲ post Αταρνέως add. CDFhi. 8. οὐδεμιᾶς] μιᾶς ἐκάστης mox edd. praeter Tzsch. 9. καὶ ὁ] ὁ δὲ E. 10. ἀλάου F ἀλάου codd. rell., Xyl. corr. 17. τῷ] τῶν oz. — μυσῶν, et sup. pr. m. φ̄, D μυσῶ Chi. 20. καὶ ante τῆς περὶ add. rw. Post Τευθρανίαν dimidia pagina vacua relicta est in F; sed pagina proxime insequens incipit a καὶ, ac nihil omissum esse satis liquet.

κον, ὁ δὲ ποιητὴς ἐπὶ τοσοῦτον μέμνηται μόνον τῆς ἱστορίας ταύτης·

ἀλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῶ
ἦρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι

5 Κήτειοι κτείνοντο γυναιῶν εἵνεκα δῶρων·

αἶνιγμα τιθεὶς ἡμῖν μᾶλλον ἢ λέγων τι σαφές. οὔτε γὰρ τοὺς C. 614
Κητείους ἴσμεν, οὔστινας δεῖξασθαι δεῖ, οὔτε τὸ γυναιῶν εἵ-
νεκα δῶρων· ἀλλὰ καὶ οἱ γραμματικοὶ μυθάρια παραβάλλον-
τες εὐρεσιλογοῦσι μᾶλλον ἢ λύουσι τὰ ζητούμενα.

10 70. Ἐάσθω δὴ ταῦτα, ἐκείνο δ', ὅπερ ἐστὶ μᾶλλον ἐν φα-
νερῶ, λαβόντες λέγωμεν· ὅτι ἐν τοῖς περὶ τὸν Κάικον τόποις
φαίνεται βεβασιλευκῶς καθ' Ὅμηρον ὁ Εὐρύπυλος, ὥστ' ἴσως
καὶ τῶν Κιλικίων τι μέρος ἦν ὑπ' αὐτῶ, καὶ οὐ δύο δυναστεῖαι
μόνον, ἀλλὰ καὶ τρεῖς ὑπῆρξαν ἐν αὐτοῖς. τῶ δὲ λόγῳ τούτῳ A. 914

15 συνηγορεῖ τὸ ἐν τῇ Ἐλαίτιδι χειμαρρῶδες ποτάμιον δεῖκνυσθαι
Κήτειον· ἐμπίπτει δ' οὗτος εἰς ἄλλον ὁμοιον, εἰτ' ἄλλον, κατα-
στρέφουσι δὲ εἰς τὸν Κάικον· ὁ δὲ Κάικος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἰδης
ῥεῖ, καθάπερ εἶρηκε Βακχλίδης, † οὐθ' ὡς Εὐρυπίδης τὸν Μαρ-
σῶαν φησὶ

20

τὰς διωνομασμένας

καίειν Κελαινὰς ἐσχάτους Ἰδης τόποις·

πολὺ γὰρ τῆς Ἰδης ἄπωθεν αἱ Κελαιναί, πολὺ δὲ καὶ αἱ τοῦ
Καΐκου πηγαί· δείκνυνται γὰρ ἐν πεδίῳ. Τῆμον δ' ἐστὶν ὄρος,
ὃ διορίζει τοῦτο τε καὶ τὸ καλούμενον Ἀπίας πεδίον, ὃ ὑπέρ-
25 κεται ἐν τῇ μεσογαίᾳ τοῦ Θήβης πεδίου· ῥεῖ δ' ἐκ τοῦ Τήμον

5. κήτιοι CDhix. 6. τι post αἶνιγμα add. ald. 7. κητίους CDhix. Eust. ad Od. A, 520 p. 1697, 37 R. haec Strabonis verba paulo liberius referens habet οὗς δεῖ δεῖξασθαι ἤτοι νοῆσαι, atque in proximis τὸ ζητούμενον. 9. εὐρησιλογοῦσι Dh. 10. δη] δὲ ald. 11. λέγωμεν F. 13. μέρος τι edd. 15. δείκνυσθαι om. μοx. 16. κήτιον Cx. — οὗτος om. μοx. 17. τὸ καικὸν F. 18. οὐχ F. Negationem οὐθ' sic ferri non posse recte indicat Grosk.: neque tamen feliciter suspicatur, scriptum fuisse οὐ [τ' ἀλη]θῶς. Equidem malim delere particulam οὐθ'. 21. κελαινὰς F. 23. τήκνον codd., Xyl. corr.: cf. Ptolem. V, 2; eaque scriptura confirmari videtur nomine urbis in istis partibus sitae. 25. τῶν τήκνων CFrwX τοῦ τήκνου DhimoX, Xyl. corr.

ποταμὸς Μύσιος, ἐμβάλλον εἰς τὸν Κάικον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ, ἀφ' οὗ δέχονται τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμηδόσι προλόγου·

ἰὼ Κάικε Μυσιαί τ' ἐπιρροαί.

ἐγγὺς δὲ τῶν πηγῶν κόμη Γέργιθά ἐστίν, εἰς ἣν μετόπισεν ὁ Ἄτταλος τοὺς ἐν τῇ Τρωάδι, τὸ χωρίον ἐξελαίν.

CAPUT II.

1. Ἐπεὶ δὲ τῇ παραλία τῇ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν ἀντιπαρατέταται νῆσος ἢ Λέσβος, λόγου ἀξία πλείστου (περίκειται δὲ αὐτῇ καὶ νησία, τὰ μὲν ἔξωθεν, τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ μεταξὺ αὐτῆς τε καὶ τῆς ἠπείρου), καιρὸς ἤδη περὶ τούτων εἰπεῖν· καὶ γὰρ ταῦτά ἐστιν Αἰολικά, σχεδὸν δὲ τι καὶ μητρόπολις ἢ Λέσβος ὑπάρχει τῶν Αἰολικῶν πόλεων. ἀρκτέον δ', ἀφ' ὧν περ καὶ τὴν παραλίαν ἐπήλθομεν τὴν κατ' αὐτήν.

2. Ἀπὸ Λεκτοῦ τοίνυν ἐπὶ Ἄσσον πλεύουσιν ἀρχὴ τῆς Λεσβίας ἐστὶ κατὰ Σίγριον τὸ πρὸς ἀρκτον αὐτῆς ἄκρον. ἐνταῦθα δὲ πού καὶ Μήθυμνα πόλις Λεσβίων ἐστὶν ἀπὸ ἐξήκοντα σταδίων τῆς ἐκ Πολυμηθίου πρὸς τὴν Ἄσσον παραλίας. οὗσης δὲ τῆς περιμέτρου σταδίων χιλίων ἑκατόν, ἣν ἡ σύμπασα ἐκκληροῖ νῆσος, τὰ καθέκαστα οὕτως ἔχει· ἀπὸ Μηθύμνης εἰς Μαλίαν τὸ νοτιώτατον ἄκρον ἐν δεξιᾷ ἔχουσι τὴν νῆσον, καθ' ἧς αἱ Κάναι C. 617 μάλιστα ἀντίκεινται τῇ νήσῳ καὶ συναπαρτίζουσι, στάδιοι εἰσι A. 917 τριακόσιοι τετραράκοντα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Σίγριον, ὅπερ ἐστὶ τῆς νήσου τὸ μῆκος, πεντακόσιοι ἐξήκοντα· εἰτ' ἐπὶ τὴν Μήθυμναν διακόσιοι δέκα. Μιτυλήνη δὲ κεῖται μεταξὺ Μηθύμνης 25

3. μυρμηδόσι C. 5. γέργιθα codd., Cor. corr., coll. p. 589. 8. ἐπὶ codd., exc. oz (ex corr.): Cas. corrigendum esse vidit. — τῆς παραλίας F. — κάνων F. 9. ἀντιπαρατέταται, addito pr. m. * supra antepaenultimam, D. — λέσβος ἢ νῆσος ald., ἢ νῆσος Λέσβος edd. inde a Tzsch., qui ita in codd. legi falso tradit. 10. τῇ] τῷ Cor. recte, ut opinor. 12. τι] τοι oz. 13. ἀφ'] ἀμφ' F. 15. ἄσσον x, et sic infra. 16. σιγρίαν Chimoz σίγριαν Dw: verum servaverunt EF, cf. Arrhian. de exp. Alex. II, 1, 3. 18. τῆν] τὸν F. 24. Μηθυμναίαν codd. edd.: quod cum manifesto falsum sit, mutare non dubitavi.

καὶ τῆς Μαλίας ἡ μεγίστη πόλις, διέχουσα τῆς Μαλίας ἑβδομήκοντα σταδίους, τῶν δὲ Κανῶν ἑκατὸν εἴκοσι, ὅσους καὶ τῶν Ἀργινοῦσσῶν, αἱ τρεῖς μὲν εἰσὶν οὐ μεγάλαί τῃσι, πλησιάζουσι δὲ τῇ ἡπείρῳ, παρακείμεναι * δὲ * ταῖς Κάναις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Μιτυλήνης καὶ τῆς Μηθύμνης κατὰ κόμην τῆς Μηθυμναίας, καλουμένην Αἴγειρον, στενωτάτη ἐστὶν ἡ νῆσος, ἐπέρβασιν ἔχουσα εἰς τὸν Πυρραίων Εὐριπον σταδίων, εἴκοσι. ἴδονται δ' ἡ Πύρρα ἐν τῷ ἑσπερίῳ πλευρῷ τῆς Λέσβου, διέχουσα τῆς Μαλίας ἑκατόν. ἔχει δ' ἡ Μιτυλήνη λιμένας δύο, ὧν ὁ νότιος κλειστός † τριήρει καὶ ἐν ναυσὶ πεντήκοντα, ὁ δὲ βόρειος μέγας καὶ βαθύς, χώματι σκεπαζόμενος· πρόκειται δ' ἀμφοῖν ἡσίον, μέρος τῆς πόλεως ἔχον αὐτόθι συνοικούμενον· κατεσκεύασται δὲ τοῖς πᾶσι καλῶς.

3. Ἄνδρας δ' ἔσχεν ἐνδόξους τὸ παλαιὸν μὲν Πιπτακόν, ἓνα τῶν ἑπτὰ σοφῶν, καὶ τὸν ποιητὴν Ἀλκαῖον καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἄντιμενίδαν, ὃν φησὶν Ἀλκαῖος Βαβυλωνίοις συμμαχοῦντα τελεῖσαι μέγαν ἄθλον καὶ ἐκ πόνων αὐτοὺς ῥύσασθαι, κτείναντα ἄνδρα μαχαίταν βασιλῆων

παλαιίσταν (ὡς φησι) ἀπολείποντα μόνον μίαν
παχέων ἀπὸ πέμπων.

σνήγκασε δὲ τούτοις καὶ ἡ Σαπφώ, θαυμαστόν τι χρῆμα·

2. σταδίων ald. — ὄσων ald. 3. ἀργινοῦσσῶν CDx. 4. δὲ om. μοx Cor. 6. μηθυμνιας CDhix. 7. πυρραίων hmoxx edd. 10. τριήρει καὶ ναυσὶ μοx edd. (ἐν ante ναυσὶ exhibit edd. ante Tzsch.): quam scripturam e coniectura ortam, sed mendosam et ipsam esse satis liquet. VVesseling. ad Diod. XIII, 79 suspicatur scribendum esse τριηρικὸς καὶ ναύσταθμον ναυσὶ πεντήκοντα, coll. XIV, p. 656. Multo probabilius est quod proposuit Plehnus (v. Lesbiorum lib. p. 13) τριηρικὸς ναυσὶ πεντήκοντα, eique coniecturae favet quodammodo scriptura F, qui pro ἐν ναυσὶ praebet ἐναυσὶ: E enim illud ortum videatur ex Σ. Grosk. omissa nonnulla esse censet, ita fere restituenda: κλειστός [τριάκοντα ἱκανὸς ἐστὶ] τριήρεισι κτλ. 16. ἀντιμενίδην μοx. — φασιν CDFh. 17. κτείναντα Cor. 18. μαχαίταν Tzsch. Cor. — βασιλῆων codd. edd.: βασιλῆιον Müller., quem secutus est Bergk. in Poëtt. Iyr. p. 578, dubitans tamen de scripturae veritate. 19. παλαιίσταν DFh. — ἀπολείποντα codd. edd.: Müller. corr. iubente metro. — μίαν] ἀνταν codd. edd., Müller. corr. 20. παχέων] τ' ἀχέων μοx edd. — ἀπυπέμπων F ἀποπέμπων codd. rell. edd., Müller. corr.

- οὐ γὰρ ἴσμεν ἐν τῷ τοσούτῳ χρόνῳ τῷ μνημονομένῳ φανεῖσάν τινα γυναῖκα ἐνάμιλλον, οὐδὲ κατὰ μικρόν, ἐκείνη ποιήσεως χάριν. ἐτυραννήθη δὲ ἡ πόλις κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ὑπὸ πλειόνων διὰ τὰς διχοστασίας, καὶ τὰ στασιωτικὰ καλούμενα τοῦ Ἀλκαίου ποιήματα περὶ τούτων ἐστίν· 5
ἐν δὲ τοῖς τυράννοις καὶ ὁ Πιττακὸς ἐγένετο. Ἀλκαῖος μὲν οὖν ὁμοίως ἐλοιδορεῖτο καὶ τούτῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, Μυρσίφῳ καὶ Μελάγχρῳ καὶ τοῖς Κλεανακτίδαις καὶ ἄλλοις τισίν, οὐδ' αὐτὸς καθαρῶν τῶν τοιούτων νεωτερισμῶν. Πιττακὸς δ' εἰς μὲν τὴν τῶν δυναστειῶν κατάλυσιν ἐχρήσατο τῇ μοναρχίᾳ 10
καὶ αὐτὸς, καταλύσας δὲ ἀπέδωκε τὴν ἀὐτονομίαν τῇ πόλει. ὕστερον δ' ἐγένετο χρόνους πολλοῖς Διοφάνης ὁ ῥήτωρ· καθ' ἡμᾶς δὲ Ποτάμων καὶ Λεσβοκλῆς καὶ Κριναγόρας καὶ ὁ συγγραφεὺς Θεοφάνης. οὗτος δὲ καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ ὑπήρξε καὶ Πομπηῖῳ τῷ Μάρκῳ κατέστη φίλος, μάλιστα διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῆν, καὶ πάσας συγκατώρθωσεν αὐτῷ τὰς πράξεις· ἀφ' ὧν τὴν τε πατρίδα ἐκόσμησε τὰ μὲν δι' ἐκείνου, τὰ δὲ δι' ἑαυτοῦ, καὶ ἑαυτὸν πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐπιφανέστατον ἀνέδειξεν· 15
C. 618 τοῦ, καὶ ἑαυτὸν πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐπιφανέστατον ἀνέδειξεν· υἱὸν τε ἀπέλιπε Μάρκον Πομπήμιον, ὃν τῆς Ἀσίας ἐπίτροπον κατέστησέ ποτε Καῖσαρ ὁ Σεβαστός, καὶ νῦν ἐν τοῖς πρώτοις 20
ἐξετάζεται τῶν Τιβερίου φίλων. Ἀθηναῖοι δ' ἐκινδύνευσαν μὲν ἀνηκέστῳ νόγῳ περιπεσεῖν, ψηφισάμενοι Μιτυληναίους ἠβηδὸν ἀποσφαγῆναι, μετέγνωσαν δέ, καὶ ἐφθῆ μὲν θάττον ἡμέρῃ τὸ ψήφισμα ἀφιγμένον ὡς τοὺς στρατηγούς, πρὶν ἢ πράξαι τὸ προσταχθέν. 25

4. Ἡ δὲ Πύρρα κατέστραπται, τὸ δὲ προάστειον οἰκεῖται καὶ ἔχει λιμένα, ὅθεν εἰς Μιτυλήνην ὑπέρβασις σταδίων ὀγδοή-

1. τοιούτῳ DFhmozw. — φανῆσαν F. 2. ἐκείνη post ἐνάμιλλον collocant x Cor. 3. ἐτυραννήθη F. 4. καὶ τὰ διχοστασιαστικὰ ποιήματα τοῦ ἀλκαίου περὶ τούτων κτλ. ald. 8. μελάνδρῳ F μεγαλαγρῳ codd. rell. edd.: veram scripturam, quam praebent Suidas s. v. Πιττακός et Diog. Laert. I, 74, uti censuerunt complures VV. DD., inter quos et Grosk., recipere non dubitavi. — κλεανατίδαις oz. 12. ὕστερος mox. 13. καὶ ante ὁ om. F. 14. καὶ ante πολιτικὸς om. F. 16. ταύτην Cor., satis probabiliter. 18. τῶν om. codd., exc. Dh. — ἀπέδειξεν ἰ, quod sane usitatius est hoc sensu. 19. Μάρκον scribendum esse censet Ryck. ad Tac. Annal. IV, 18. 24. ὡς] ὁ F ἐπὶ ald. 26. προάστειον C.

κοιτα. εἴτ' Ἐρεσσός ἐστι μετὰ τὴν Πύρραν· ἴδρται δ' ἐπὶ
 λόφον καθήκει τε ἐπὶ θάλατταν· εἴτ' ἐπὶ τὸ Σίγγριον ἐντεῦθεν
 στάδιοι εἰκοσιοκτώ· ἐξ Ἐρεσσοῦ δ' ἦσαν Θεόφραστός τε καὶ
 Φανίας, οἱ ἐκ τῶν περιπάτων φιλόσοφοι, Ἀριστοτέλους γνά-
 5 ρμοι. Τύρταμος δ' ἐκαλεῖτο ἔμπροσθεν ὁ Θεόφραστος, μετω-
 νόμασε δ' αὐτὸν Ἀριστοτέλης Θεόφραστον, ἅμα μὲν φεύγων
 τὴν τοῦ προτέρου ὀνόματος κακοφωνίαν, ἅμα δὲ τὸν τῆς φρά-
 σεως αὐτοῦ ζῆλον ἐπισημαινόμενος· ἅπαντας μὲν γὰρ λογίους
 ἐποίησε τοὺς μαθητὰς Ἀριστοτέλης, λογιώτατον δὲ Θεόφρα-
 10 στον. Ἄντισσα δ' ἐφεξῆς ἐστὶ τῷ Σιγγρίῳ πόλις, ἔχουσα λι-
 μένα· ἔπειτα Μήθυμνα· ἐντεῦθεν δ' ἦν Ἀρίων ὁ ἐπὶ τῷ
 δελφῖνι μαθεύμενος ὑπὸ τῶν περὶ Ἡρόδοτον εἰς Ταίναρον σω-
 θῆναι, καταποντωθεὶς ὑπὸ τῶν ληστῶν· οὗτος μὲν οὖν κιθα-
 ρφός. καὶ Τέρπανδρον δὲ τῆς αὐτῆς μουσικῆς τεχνίτην γε-
 15 γονέαι φασὶ καὶ τῆς αὐτῆς νήσου, τὸν πρῶτον ἀντὶ τῆς τε-
 τραχόρδου λύρας ἑπταχόρδῳ χρησάμενον· καθάπερ καὶ ἐν τοῖς
 ἀναφερομένοις ἔπεσιν εἰς αὐτὸν λέγεται·

σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρον ἀποστρέψαντες αἰοιδῆν,

ἑπτατόνῳ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

20 καὶ Ἑλλάνικος δὲ Λέσβιος συγγραφεὺς καὶ Καλλίας ὁ τὴν
 Σαπφῶ καὶ τὸν Ἀλκαῖον ἐξηγησάμενος.

5. Κατὰ δὲ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς
 Λέσβου νησία ἐστὶ περὶ εἴκοσιν, ὡς δὲ Τιμοσθένης φησί, τε-
 ταράκοντα· καλοῦνται δ' Ἐκατόνησοι συνθέτως, ὡς Πελοπόν-
 25 νησος, κατὰ ἔθος τι τοῦ Ν γράμματος πλεονάζοντος ἐν τοῖς
 τοιοῦτοις, ὡς Μυόννησος καὶ Προκόννησος λέγεται καὶ Ἀλόν-
 νησος, ὥστε Ἐκατόνησοί εἰσι, οἷον Ἀπολλωνόννησοι· Ἐκατος
 γὰρ ὁ Ἀπόλλων· παρὰ πᾶσαν γὰρ δὴ τὴν παραλίαν ταύτην ὁ
 Ἀπόλλων ἐκτετιμῆται μέχρι Τενέδου, Σμινθεὺς ἢ Κιλλαῖος κα-
 30 λούμενος ἢ Γρυνεὺς ἢ τινα ἄλλην ἐπωνυμίαν ἔχων. πλησίον

6. ὁ ante Ἀριστοτέλης add. edd. 12. τέναρον CDh. 18. τε-
 τράγγρον Dh. 19. ἐοὺς DFh. — κελαδήσομεν ποκ. 20. ὁ ante
 Καλλίας add. F, omisso καὶ. 21. ἠγησάμενος Dh (hic postea corr.) ε.
 22. τῆς ante Ἀσίας om. E. 26. λέγεται om. E. 27. ἀπολόννησοι
 ποκ ἀπολλώννησοι Cx Epit. edd. 28. παρὰ — Ἀπόλλων om. w. — δὴ
 om. ald. 29. Σμινθεὺς — ἔχων om. x. 30. γυννεὺς CDhix.

δὲ τούτων ἐστὶ καὶ ἡ Πορδοσελήνη, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα
 C. 619 ἐν αὐτῇ· καὶ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη νῆσος * πόλις *
 μείζων αὐτῆς ὁμώνυμος ἕρημος, ἱερὸν ἅγιον ἔχουσα Ἀπόλ-
 λωρος.

A. 920 6. Τὰς δὲ δυσφημίας τῶν ὀνομάτων φεύγοντές τινες ἐν- 5
 ταῦθα μὲν Πορδοσελήνην δεῖν λέγειν φασί, τὸ δ' Ἀσπόρδηρον
 ὄρος τὸ περὶ Πέργαμον, τραχὺ καὶ λυπρὸν ὄν, Ἀσπόρηνον, καὶ
 τὸ ἱερὸν τὸ ἐνταῦθα τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν Ἀσπορηνῆς. τί οὖν
 φήσομεν τὴν Πόρδαλιν καὶ τὸν Σαπέρδην καὶ τὸν Περδίκκαν
 καὶ τὸ Σιμωνίδου 10

σὺν πορδακοῖσιν ἐκπεσόντες εἴμασιν
 ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις, καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ που κωμωδία
 πορδακὸν τὸ χωρίον,
 τὸ λυμνάζον. διέχει δ' ἡ Λέσβος τὸ ἴσον ἀπὸ τῆς Τενέδου καὶ
 Λήμνου καὶ Χίου σχεδὸν τι τῶν πεντακοσίων ἐνδοτέρω στα- 15
 δίων.

CAPUT III.

1. Τοιαύτης δὲ τῆς πρὸς τοὺς Τρωᾶς οἰκειότητος ὑπαρ-
 χούσης τοῖς τε Λέλεξι καὶ τοῖς Κίλιξι, ζητοῦσιν αἰτίαν, δι' ἣν

1. ἐστὶ om. F. — παρδοσελήνη *Dhitrwx*, sed in hoc o supra a
 pr. m. additum, παρδοσελήνη o. 2. αὐτῇ *DFh* ἐαντῇ *moxx* edd.
 — πόλις F, πόλις post αὐτῆς collocat ald. et, praemisso καὶ, *moxx* edd.
 inde a Cas., quapropter nomen insulae istius excidisse sive ante μείζων
 sive post αὐτῆς censuerunt Cor. et Grosk. Videtur autem verbum πόλις
 ex coniectura antiquitus additum esse ab aliquo, qui νῆσος minus aptum
 putaret, atque inde in ipsam verborum seriem transiisse. Elicendum igitur
 esse censeo, quamquam fateor, vel sic plura inesse in hoc loco, quae
 parum placeant. 3. μείζων *DF*. — ἅγιον post ἔχουσα collocat F,
 om. *Cmorwxv*, sed in hoc inter ἱερὸν et ἔχουσα spatium vacuum relic-
 tum est. 5. φυγόντες codd., Cor. corr. 6. λέγεσθαι *moz*. —
 ἀσπόρδηρον F. 7. ἀσπόρηνον F ἀσπόρηνον *oz*. 8. ἀσπορηνῆς *oz*.
 9. περδίκαν *CDhrxz*. 11. ἰμάσιν codd., correxi ex coni. Tyrwh.,
 probata etiam Cor. et Grosk.: magis etiam corruptus hic versus extat
 ap. Schol. ad Aristoph. Pac. 1148, ex quo loco alterum sumptum est
 exemplum a Strabone allatum. Ibi vero cum nunc legatur παρδακὸν,
 Cas. ita hic quoque legendum esse falso censuit. 14. ἴσον E. —
 τῆς om. E.

οὐ συγκαταλέγονται καὶ οὗτοι ἐν τῷ καταλόγῳ. εἰκὸς δὲ διὰ τὴν τῶν ἡγεμόνων διαφθορὰν καὶ τὴν τῶν πόλεων ἐκπόρθησιν ὀλίγους ὑπολειφθέντας τοὺς Κίλικας ὑπὸ τῷ Ἐκτορι τάττεσθαι· ὃ τε γὰρ Ἡετίων καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ λέγονται πρὸ τοῦ κατα-
 5 λόγου διαφθαρήναι·

ἦτοι μὲν πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικίων,

Θήβην ὑψίπυλον.

οἱ δὲ μοι ἑπτὰ κασιγνήτοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 10 οἱ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἤματι Αἴδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς.

ὡς δ' αὐτως καὶ οἱ ὑπὸ Μύνητι τοὺς τε ἡγεμόνας ἀποβεβλή-
 κασι καὶ τὴν πόλιν·

καδ' δὲ Μύνητ' ἔβαλε καὶ Ἐπίστροφον,

15 πέρσεν δὲ πόλιν θείωιο Μύνητος.

τοὺς δὲ Λελεγας τοῖς μὲν ἀγῶσι παρόντας ποιεῖ, ὅταν † δὲ
 οὕτω λέγῃ·

πρὸς μὲν ἀλὸς Κᾶρες καὶ Παιόνες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λελεγες καὶ Καύκωνες·

20 καὶ πάλιν·

Σάττιον οὕτασε δουρὶ

Οἰνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῖς ἀμύμων

Οἴνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σαττιόεντος.

οὐ γὰρ οὕτως ἐξελελοίπεσαν τελέως, ὥστε μὴ καὶ καθ' αὐτοὺς A. 921
 25 ἔχειν τι σύστημα, ἅτε τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἔτι περιόντος,

Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπολέμοισιν ἀνάσσει,
 καὶ τῆς πόλεως οὐ τελέως ἠφανισμένης· ἐπιφέρει γὰρ

2. διαφορὰν CEFμοιωκx. — τὴν om. Dh. 6. ἀμὸν] ἐμὸν
 codd., Xyl. corr. ex Il. Z, 414. — ἀπέκτεινε C ἀπέκτονε DFημοιακ.
 7. εὐ ταυετάωσαν post Κιλικίων add. edd. inde a Xyl. 8. ὑψίπυλον C.
 10. ἰὼ] οἰῶ orx. 14. ἔβαλεν F ἔβαλε rell. codd., exc. Dh. 15. πέρσε
 DFμοι. 16. δὲ] τε edd. inde a Xyl., sed ne id quidem satis aptum
 est, ac particulam illam ortam potius crediderim ex N male repetito.
 17. λέγει μοιακ. 18. πρὸ μοιακ. — Παίονες] πέονται F. 19. καύ-
 κωνες CDFh. 22. Ἡνοπίδην edd. inde a Xyl.: v. supra ad p. 605.
 23. Ἡνοπι F edd. inde a Xyl. 26. ἀλλά τε ὡς λελέγεσσι F.

καὶ ἔγγυς σφόδρα ἐν διακοσίοις ποῦ σταδίοις, ὥστ' οὐκ ἂν λέγοιτο πιθανῶς ὁ Ἰππόθοος πεσεῖν ἐν τῷ ὑπὲρ Πατρόκλοῦ ἀγῶνι

τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης,

5 ταύτης γε, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς περὶ Κύμην· χίλιοι γάρ ποῦ στάδιοι μεταξὺ· τρίτη δ' ἐστὶ Λάρισα, κώμη τῆς Ἐφεσίας ἐν τῷ Καῦστρίῳ πεδίῳ, ἣν φασὶ πόλιν ὑπάρξαι πρότερον, ἔχουσαν καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Λαρισηνοῦ, πλησιάζουσαν τῷ Τρωάφ μᾶλλον ἢ τῇ Ἐφέσῳ· ταύτης γὰρ ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα διέ-
10 χει σταδίους, ὥστε ὑπὸ τοῖς Μήσοις ἂν τις τάττοι ταύτην. Ἐφέσιοι δ' αὐξηθέντες ὕστερον πολλὴν τῆς τῶν Μηρόνων, οὗς A. 922
νῦν Ἀνδούς φασιν, ἀπετέμοντο, ὥστ' οὐδ' αὐτὴ ἂν ἢ τῶν Πελασγῶν Λάρισα εἴη, ἀλλ' ἐκείνη μᾶλλον. καὶ γὰρ τῆς μὲν ἐν τῇ Καῦστριανῇ Λαρίσῃ οὐδὲν ἔχομεν τεκμήριον ἰσχυρόν, ὡς
15 ἦν ἤδη τότε· οὐδὲ γὰρ τῆς Ἐφέσου. τῆς δὲ περὶ τὴν Κύμην μαρτυριὸν ἐστὶ πᾶσα ἡ Αἰολικὴ ἱστορία, μικρὸν ὕστερον τῶν C. 621
Τρωικῶν γενομένην.

3. Φασὶ γὰρ τοὺς ἐκ τοῦ Φρικίου τοῦ ὑπὲρ Θερμοπυλῶν Λοκρικοῦ ὄρους ὀρηθέντας κατᾶραι μὲν εἰς τὸν τόπον, ὅπου
20 νῦν ἡ Κύμη ἐστὶ, καταλαβόντας δὲ τοὺς Πελασγοὺς κεκακωμένους ὑπὸ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, κατέχοντας δ' ὅμως ἔτι τὴν Λάρισαν διέχουσαν τῆς Κύμης ὅσον ἑβδομήκοντα σταδίους, ἐπι-
τειχίσαι αὐτοῖς τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον Νέον τεῖχος ἀπὸ τριάκοντα
σταδίων τῆς Λαρίσης, ἐλόντας δὲ κτίσαι τὴν Κύμην καὶ τοὺς
25 περιγενομένους ἀνθρώπους ἐκεῖσε ἀνοικίσαι· ἀπὸ δὲ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους τὴν τε Κύμην Φρικωνίδα καλοῦσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Λάρισαν· ἐρήμη δ' ἐστὶ νῦν. ὅτι δ' οἱ Πελασγοὶ μέγα ἦν ἔθνος, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας οὕτως ἐκμαρτυρεῖσθαι φασὶ· Μενεκράτης γοῦν ὁ Ἐλαίτης ἐν τοῖς περὶ κτίσεων φησὶ

4. λαρίσης codd. edd.: et sic constanter in proximis. 6. τὸ ante μεταξὺ add. mx. — ἐστὶ om. edd. 11. τῆς] τὴν oz. 12. ἢ] ὑπὸ h.
14. καυστριανῇ moz. — λαρίση F. 15. ἐφεσίον F. 18. ἐν τῷ φρικίῳ codd., Tzsch. corr. e con. Tyrwh. 20. κεκακωμένους Di. 23. νέον om. F. 24. ἐλόντας codd., Cor. corr., quem sequi non dubitavi, quamquam Larisam tum captam esse nullo alio ex loco constat. 28. τοῦτο ἐκμαρτυρεῖσθαι Dhi, unde τοῦτο Cor. rec. 29. κτίσεως D.

τὴν παραλίαν τὴν νῦν Ἰωνικὴν πᾶσαν, ἀπὸ Μυκάλης ἀρξαμένην, ὑπὸ Πελασγῶν οἰκεῖσθαι πρότερον καὶ τὰς πλησίον ἡσους. Λέσβιοι δ' ὑπὸ Πυλαίῳ τετάχθαι λέγουσι σφᾶς, τῷ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένῳ *τῷ* τῶν Πελασγῶν ἄρχοντι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς ὄρος ἔτι Πύλαιον καλεῖσθαι. καὶ Χίοι δὲ οἰκιστὰς ἑαυτῶν Πελασγούς φασι τοὺς ἐκ τῆς Θετταλίας. πολὺπλανον δὲ καὶ ταχὺ τὸ ἔθνος πρὸς ἀναστασεις, ἠνέχθη τε ἐπὶ πολὺ καὶ ἀθρόαν ἔλαβε τὴν ἔκλειπιν, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν τῶν Αἰολέων καὶ τῶν Ἰώνων περαιοῦσιν εἰς τὴν Ἀσίαν. 10

4. Ἴδιον δέ τι τοῖς Λαρισαίοις συνέβη τοῖς τε Καῦστριανοῖς καὶ τοῖς Φρικωνεῦσι καὶ τρίτοις τοῖς ἐν Θετταλίᾳ· ἅπαντες γὰρ ποταμόχωστον τὴν χώραν ἔσχον οἱ μὲν ὑπὸ τοῦ Καῦστρου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Ἐρμου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Πηρνεῖος. ἐν δὲ τῇ Φρικωνίδι Λαρίση τετιμῆσθαι λέγεται Πίσιος, ὃν φασιν ἄρχοντα Πελασγῶν ἐρασθῆναι τῆς θυγατρὸς Λαρίσης, βιασάμενον δ' αὐτὴν τίσαι τῆς ὕβρεως δίκην· ἐγκύψαντα γὰρ εἰς πύθον οἶνον καταμαθοῦσαν τῶν σκελῶν λαβομένην ἐξᾶραι καὶ 15
A. 923 καθεῖναι αὐτὸν εἰς τὸν πύθον. τὰ μὲν οὖν ἀρχαῖα τοιαῦτα.

5. Ταῖς δὲ νῦν Αἰολικαῖς πόλεσιν ἔτι καὶ τὰς Αἰγὰς προσ-
ληπτέον καὶ τὴν Τῆμνον, ὅθεν ἦν Ἐρμαγόρας ὁ τὰς ῥητορικὰς τέχνας συγγράψας· ἴδρονται δ' αἱ πόλεις αὗται κατὰ τὴν ὄρεινὴν τὴν ὑπερκειμένην τῆς τε Κυμαίας καὶ τῆς Φωκαέων καὶ Συμρ-

4. τῷ om. Cor. recte. 6. τῆς om. Fl, ut Eust. ad Il. B, 840 p. 357, 27 R. 7. ἐπαναστάσεις codd. (ἐπαναστασίας w), Cor. corr. — ἠνέχθη F. 9. ἰόνων F. 11. λαρισσαίοις codd., exc. Dh, edd. — καῦστρηνοῖς CDEhimoz Eust. ad Il. B, 841 p. 357, 42 R.: idem exhibit pedion Καῦστρηνόν ad Il. B, 460 p. 254, 24 R. et ad Dionys. Perieg. v. 837, alium Strabonis locum (p. 629) secutus. Ibi vero, uti p. 620 et 626, codd. tantum non omnes exhibent καυστριανόν, quam formam Xyl. nostro quoque loco recepit. Tzsch. autem reposuit καυστρηνοῖς, quod est in Fx ald., quodque codd. exhibent ap. Steph. s. v. Καῦστριον πεδίον, parum recte, ut opinor. 12. φρικωνεῦσι E. — τοῖς τρίτοις rw. 16. λαρίσης codd. edd. 17. κίψαντα Tzsch. Cor., incuria an consulto incertum. 20. αἰγὰς Dh. 21. τήνον E. 22. ἐγγράψας rw. — δὲ πόλεις CFx (in hoc tamen αἱ in ε mutatum est) ald. 23. φωκέων oxz.

αίων γῆς, παρ' ἣν ὁ Ἑρμος ῥεῖ. οὐκ ἄπωθεν δὲ τούτων τῶν πό-
 λεων οὐδ' ἡ Μαγνησία ἐστίν ἢ ὑπὸ Σιπύλῳ, ἐλευθέρᾳ πόλιν ὑπὸ
 Ῥωμαίων κεκριμένη. καὶ ταύτην δ' ἐκάκωσαν οἱ νεωστὶ γενό-
 μενοι σεισμοί. εἰς δὲ τὰναντία τὰ ἐπὶ τὸν Κάικον νεύοντα C. 62i
 5 ἀπὸ Λαρίσης μὲν διαβάντι τὸν Ἑρμον εἰς Κύμην ἑβδομήκοντα
 στάδιοι, ἐντεῦθεν δ' εἰς Μύριαν τετταράκοντα στάδιοι, τὸ δ'
 ἴσον ἐντεῦθεν εἰς Γρύνιον, κάκειθεν εἰς Ἐλαίαν· ὡς δ' Ἀρτε-
 μίδωρος, ἀπὸ τῆς Κύμης εἰσὶν Ἄδαι, εἴτ' ἄκρα μετὰ τετταρά-
 κοντα σταδίου, ἣν καλοῦσιν Ὑδραν, ἢ ποιοῦσα τὸν κόλπον
 10 τὸν Ἐλαϊτικόν, πρὸς τὴν ἀπεναντίον ἄκραν Ἀρματοῦντα. τοῦ
 μὲν οὖν στόματος τὸ πλάτος περὶ ὄγδοήκοντα σταδίου ἐστίν,
 ἐγκολπιζοῦσι δὲ Μύριαν ἐν ἑξήκοντα σταδίοις, Αἰολίς πόλις
 ἔχουσα λιμένα, εἴτ' Ἀχαιῶν λιμὴν, ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν δώδεκα
 θεῶν, εἶτα πολίχιον Μυρναίων Γρύνιον καὶ ἱερὸν Ἀπόλλω-
 15 νος καὶ μαρτεῖον ἀρχαῖον καὶ νεῶς πολυτελὲς λίθου λευκοῦ,
 στάδιοι δ' ἐπ' αὐτὴν τετταράκοντα· εἰθ' ἑβδομήκοντα εἰς Ἐλαίαν,
 λιμένα ἔχουσαν καὶ ναύσταθμον τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων, Με-
 νεσθέως κτίσμα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀθηναίων τῶν συστρατευ-
 σάντων ἐπὶ Ἴλιον. τὰ δ' ἐξῆς εἴρηται τὰ περὶ Πιτάνην καὶ
 20 Ἀταρνέα καὶ τἄλλα τὰ ταύτη.

1. ἄποθεν CF. 5. λαρίσης codd., exc. D, edd. 6. μύρι-
 ραν E. — στάδια D (sed a sec. m. add.) ἡιοxx; hoc verbum om. E.
 7. ἐλέαν ox. 8. τῆς om. E. — Κύμης] Ἰδης ald. 10. Herma-
 tunte m Guar. 11. σταδίων E. 12. δὲ om. ald. — μύριαν E.
 13. ὅπου οἱ] ὅποι Dw. 14. μυρναίων ald. μυρναίων E. — Ad
 Apollinis hoc templum referenda videntur, quae nullo signo addito in
 margine inferiore paginae scripta sunt in x manu Cyriaci ipsius, ut opi-
 nor (v. vol. I, Praef. p. XXVII): Κυριακὸς δ' ἐγὼ αὐτὸς μεταξὺ μυ-
 ρίνης καὶ κύμης ἐς τὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπόλλωνος ἱεροῦ ἐρείπια ἐν τῷ ὑπερ-
 κειμένῳ λίθῳ τῆς πύλης μεγίστοις καὶ καλλίστοις γράμμασι παλαιοῖς
 τότε ἐπίγραμμα εὔρον

ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΙ
 ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ ΑΤΤΑΛΟΥ.

Eadem leguntur in o et in Cyriaci Scholiis mss. Leidensibus (v. Tzsch.
 ad h. l.). — γρῦμιον Dh. 15. πολυτελοῦς rw. 16. εἶτα ἐλάια
 E., idem tamen postea exhibet ἔχουσαν. — ἐλέαν ox. 17. ἔχουσα
 C (?) ἡοτωxx.

6. Μεγίστη δέ ἐστι τῶν Αἰολικῶν καὶ ἀρίστη Κύμη καὶ
 A. 924 σχεδὸν μητρόπολις αὐτῆ τε καὶ ἡ Λέσβος τῶν ἄλλων πόλεων,
 περὶ τριάκοντά που τὸν ἀριθμὸν, ὧν ἐκλειοίπασιν οὐκ ὀλίγαι.
 σκώπτεται δ' εἰς ἀναισθησίαν ἡ Κύμη κατὰ τοιαύτην τινά, ὡς
 φασιν ἔνιοι, δόξαν, ὅτι τριακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον τῆς κτίσεως 5
 ἀπέδοντο τοῦ λιμένος τὰ τέλη, πρότερον δ' οὐκ ἔκαρπούτο τὴν
 πρόσοδον ταύτην ὁ δῆμος· κατέσχευεν οὖν δόξα, ὡς ὄψα ἤσθημέ-
 νων, ὅτι ἐπὶ θαλάττῃ πόλιν οἰκοῖεν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος, ὅτι
 δανεισάμενοι χρήματα δημοσίᾳ τὰς στοὰς ὑπέθευτο, εἴτ' οὐκ
 ἀποδιδόντες κατὰ τὴν ὀρισμένην ἡμέραν εἴργοντο τῶν περι- 10
 πάτων· ὅτε μέντοι ὄμβρος εἶη, κατ' αἰδῶ τινα κηρύττειεν οἱ
 δανεισταί, κελύοντες ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέρχεσθαι· τοῦ δὲ κή-
 ρυκος οὕτω φθεγγομένον „ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέλθετε“, ἐκπεσεῖν
 λόγον, ὡς Κυμαίων οὐκ αἰσθανομένων, ὡς ἐν τοῖς ὄμβροισι
 ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέλθετέον, ἂν μὴ σημάη τις αὐτοῖς διὰ κηρύ- 15
 γματος. ἀνήρ δ' ἄξιος μνήμης ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως ἀναντι-
 λέκτως μὲν ἐστὶν Ἐφορος, τῶν Ἰσοκράτους γνωρίμων τοῦ ῥή-
 τορος, ὁ τὴν ἱστορίαν συγγράψας καὶ τὰ περὶ τῶν εὐρημάτων·
 καὶ ἔτι πρότερος τούτου Ἡσίοδος ὁ ποιητής· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν,
 ὅτι ὁ πατήρ αὐτοῦ Δίος μετώκησεν εἰς Βοιωτούς, Κύμην Αἰο- 20
 λίδα προλιπών·

νάσσατο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος οἰζυρῆ ἐνὶ κόμῃ

Ἄσκη, χειμα κακῆ, θέρει ἀργαλή, οὐδέ ποτ' ἐσθλῆ.

C. 623 Ὅμηρος δ' οὐχ ὁμολογουμένως· πολλοὶ γὰρ ἀμφισβητοῦσιν αὐ-
 τοῦ. τὸ δ' ὄνομα ἀπὸ Ἀμαζόνος τῇ πόλει τεθεῖσθαι, καθάπερ 25
 καὶ τῇ Μυρίνῃ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῇ
 Βατιείᾳ·

τὴν ἧτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,

ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης.

σκώπτεται δὲ καὶ ὁ Ἐφορος, διότι τῆς πατρίδος ἔργα οὐκ ἔχων 30

3. περὶ om. rw. 9. δημόσια codd., Tzsch. corr. ex sent. Cas.
 10. ἀποδόντες ald. 12. εἰσέρχεσθαι oz. 15. σημάει F. 16. μνή-
 μης om. moz. 20. μετώκησεν C. 23. ἀργαλή (sic) F' ἀλγενή w.
 24. ὁμολογουμένως Fz. 25. τεθεῖσθαι D (in hoc tamen η non plane
 certum est) hoz. 27. βατεία xz. 30. ὅτι x.

γράφειν ἐν τῇ διαριθμήσει τῶν ἄλλων πράξεων, οὐ μὴν οὐδ' ἀμνημόνευτον αὐτὴν εἶναι θέλων, οὕτως ἐπιφωνεῖ· κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν Κυμαῖοι τὰς ἡσυχίας ἤγον. ἐπεὶ δὲ διεληλύθαμεν τὴν Τρωικὴν ἅμα καὶ τὴν Αἰολικὴν παραλίαν, ἐφε-
5 ἕξ ἂν εἶη τὴν μεσόγαιαν ἐπιδραμεῖν μέχρι τοῦ Ταύρου, φυλάσσοιτας τὴν αὐτὴν τῆς ἐφόδου τάξιν.

CAPUT IV.

1. Ἐχει δὲ τινα ἡγεμονίαν πρὸς τοὺς τόπους τούτους τὸ Πέργαμον, ἐπιφανὴς πόλις καὶ πολὺν συνεντυχήσασα χρόνον
10 τοῖς Ἀτταλικοῖς βασιλεῦσι· καὶ δὴ καὶ ἐντεῦθεν ἀρκτέον τῆς A. 925
ἕξῃς περιουσίας, καὶ πρῶτον περὶ τῶν βασιλέων, ὁπόθεν ὠρμήθησαν καὶ εἰς ἃ κατέστρεψαν, ἐν βραχέσι δηλωτέον. ἦν μὲν δὴ τὸ Πέργαμον Λυσιμάχου γαζοφυλάκιον τοῦ Ἀγαθοκλέους, ἐνὸς τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων, αὐτὴν τὴν ἄκραν τοῦ ὄρους
15 συντοικουμένην ἔχον· ἔστι δὲ στροβιλοειδὲς τὸ ὄρος εἰς ὄξειαν κορυφὴν ἀπολήγον. ἐπεπίστευτο δὲ τὴν φυλακὴν τοῦ ἐρύματος τούτου καὶ τῶν χρημάτων (ἦν δὲ τάλαντα ἑννακισχίλια) Φιλέταιρος, ἀγὴρ Τυανός, θλιβίας ἐκ παιδός· συνέβη γὰρ ἐν τινι ταφῇ θείας οὔσης καὶ πολλῶν παρόντων, ἀποληφθεῖσαν ἐν τῷ
20 ὄλῳ τὴν κομίζουσαν τροφὸν τὸν Φιλέταιρον ἔτι νήπιον συνθλιβῆναι μέχρι τοσοῦδε, ὥστε πηρωθῆναι τὸν παιδα. ἦν μὲν δὴ εὐνοῦχος, τραφεὶς δὲ καλῶς ἐφάνη τῆς πίστεως ταύτης ἄξιος. τέως μὲν οὖν εὐνοὺς διέμεινε τῷ Λυσιμάχῳ, διενεχθεὶς δὲ πρὸς Ἀρσινὸν τὴν γυναικα αὐτοῦ διαβάλλουσαν αὐτὸν ἀπέ-
25 στησε τὸ χωρίον καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς ἐπολιτεύετο, ὁρῶν ἐπι-

1. ἂν post οὐδ' add. codd., exc. F³, ald.: Cor. om. 2. Inde a voce κατὰ alia manus incipit in F. 3. ἐπεὶ mox edd. 4. τρωικὴν F. — παραλογίαν F. 5. ἐπεδραμεῖν D, sed ε̄ inter ε̄ et x pr. m. ita additum est, ut hoc pro εκ legendum esse videatur. 10. ἐνθεν Dh edd. inde a Cas. 11. περιουσίας DF. — πόθεν mox. 18. τυανός C τυανός x τυανένος mox, vir Tyanensis Guar., unde illud rec. Tzsch. Cor.: verum non Tyanis, sed Tio oriundus erat Philetaerus, ut Strabo docet XII, 543. — θλιβίας F. 19. ἀποληφθεῖσαν CDFhi. 20. συντριβῆναι Dhⁱ. 21. τοσοῦτον rw. — πληρωθῆναι Fw. 23. διέμεινε CDxx Cor.

τηδείους πρὸς νεωτερισμόν· ὁ τε γὰρ *Λυσίμαχος* κακοῖς οἰκείοις περιπεσὼν ἠραγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν *Ἀγαθοκλέα*, *Σελευκός* τε ἐπελθὼν ὁ *Νικάτωρ* ἐκεῖνόν τε κατέλυσε καὶ αὐτὸς κατέλυθη, δολοφονηθεὶς ὑπὸ *Πτολεμαίου τοῦ Κεραυνοῦ*. τοιοῦτων δὲ *Θορύβων ὄντων*, διεγένετο μένων ἐπὶ τοῦ ἐρύματος ὁ εὐνούχος καὶ πολιτενόμενος δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας αἰὲς πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐγγὺς παρόντα· διετέλεσε γοῦν ἔτη εἴκοσι κύριος ὢν τοῦ φρουρίου καὶ τῶν χρημάτων.

- C. 624 2. Ἦσαν δ' αὐτῶ δύο ἀδελφοί, πρεσβύτερος μὲν *Εὐμένης*, νεώτερος δ' *Ἄτταλος*. ἐκ μὲν οὖν τοῦ *Εὐμένους* ἐγένετο ὁμίονμος τῷ πατρὶ *Εὐμένης*, ὅσπερ καὶ διεδέξατο τὸ *Πέργαμον*, καὶ ἦν ἡδὴ δυνάστης τῶν κύκλω χωρίων, ὥστε καὶ περὶ *Σάρδεις* ἐνίκησε μάχῃ συμβαλὼν *Ἀντίοχον τὸν Σελεύκον*. δύο δὲ καὶ εἴκοσι ἀρχῆς ἔτη τελευτᾷ τὸν βίον. ἐκ δὲ *Ἄτταλου* καὶ *Ἀντιοχίδος*, τῆς *Ἀχαιοῦ*, γεγονώς *Ἄτταλος* διεδέξατο τὴν ἀρχήν, καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς πρῶτος, νικήσας *Γαλάτας* μάχῃ μεγάλῃ. οὗτος δὲ καὶ *Ῥωμαίοις* κατέστη φίλος καὶ συνεπολέμησε πρὸς *Φίλιππον* μετὰ τοῦ *Ῥοδίων ναυτικοῦ*. γηραιὸς δὲ ἐτελεύτα, βασιλεύσας ἔτη τρία καὶ τετταράκοντα, κατέλιπε δὲ τέτταρας υἱοὺς ἐξ *Ἀπολλωνίδος Κυζικηνῆς* γυναικός, *Εὐμένην*, *Ἄτταλον*, *Φιλέταιρον*, *Ἀθήναιον*. οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέλεσαν ἰδιῶται, τῶν δ' ἄλλων ὁ πρεσβύτερος *Εὐμένης* ἐβασίλευσε· συνεπολέμησε δὲ οὗτος *Ῥωμαίοις* πρὸς τε *Ἀντίοχον τὸν μέγαν* καὶ πρὸς *Περσέα*, καὶ ἔλαβε παρὰ τῶν *Ῥωμαίων* ἅπασαν τὴν ὑπ' *Ἀντιόχῳ* τὴν ἐντὸς τοῦ *Ταύρου*. πρότερον δ' ἦν τὰ περὶ *Πέργαμον* οὐ πολλὰ χωρία μέχρι τῆς *θαλάττης* τῆς κατὰ τὸν

1. ὁ τε] ὅτε CDFhiw. 3. ἐπανελεθῶν μοx ald. — Verba κατέλυθη — τοῦ om. w, idemque pro Κεραύνου exhibet κεραυνούται. 6. δι'] μεθ' μοx. 9. εὐμένης F. 10. εὐμενοῦς F. 11. εὐμένης F. — τό om. rw. 12. τῶν χωρίων τῶν κύκλω Dh. 15. διεδέξατο — καὶ om. w. 16. οὗτος ante πρῶτος add. edd. 18. ῥωθίων F. — δι] καὶ F. 19. ἐτελεύτησε μοx. 20. κυζικηνῆς D. — εὐμενῆ F' εὐμένην xz. 21. ἀθηναῖον codd., Tzsch. corr. coll. Eust. ad II. B, 648 p. 313, 22 R. 22. εὐμένης F. 23. καὶ ante οὗτος add. ald., idque postquam Tzsch. eiecerat Cor. denuo recepit. 25. ἀντιόχον C. — τῆς ἐντὸς CF, γῆν ante τὴν add. Epit.

Ἐλαίτην κόλπον καὶ τὸν Ἀδραμνυτηνόν. κατεσκεύασε δ' οὗτος
 τὴν πόλιν καὶ τὸ Νικηφόριον ἄλσει κατεφύτευσε, καὶ ἀναθή-
 ματα καὶ βιβλιοθήκας καὶ τὴν ἐπὶ τοσόνδε κατοικίαν τοῦ Περ-
 γάμου τὴν νῦν οὖσαν ἐκεῖνος προσεφιλοκάλησε· βασιλεύσας [δὲ]
 5 ἔτη τετταράκοντα καὶ ἑννέα ἀπέλιπεν νιῶ τὴν ἀρχὴν Ἀττάλω,
 γεγονότι ἐκ Στρατονίκης τῆς Ἀριαράθου θυγατρὸς τοῦ Καπ-
 παδόκων βασιλέως. ἐπίτροπον δὲ κατέστησε καὶ τοῦ παιδὸς
 νέου τελέως ὄντος καὶ τῆς ἀρχῆς τὸν ἀδελφὸν Ἀτταλον. ἐν δὲ
 καὶ εἴκοσιν ἔτη βασιλεύσας γέρων οὗτος τελευτᾷ, κατορθώσας
 10 πολλά· καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκατεπολέμησεν
 Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχου καὶ συνεμάχησε Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸν
 Ψευδοφιλιππον, ἐχειρώσατο δὲ καὶ Διήγυλιν τὸν Καινῶν βα-
 σιλέα στρατεύσας εἰς τὴν Θράκην, ἀνείλε δὲ καὶ Προυσίαν,
 ἐπισυστήσας αὐτῷ Νικομήδην τὸν υἱόν, κατέλιπε δὲ τὴν ἀρ-
 15 ῆν τῷ ἐπιτροπευθέντι Ἀττάλῳ· βασιλεύσας δὲ οὗτος ἔτη
 πέντε καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ ἐτελεύτα νόσῳ τὸν βίον, κατέλιπε
 δὲ κληρονόμους Ῥωμαίους· οἱ δ' ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν τὴν χώ-
 ραν, Ἀσίαν προσαγορεύσαντες, ὁμώνυμον τῇ ἡπείρῳ. παραρρεῖ A. 92
 δ' ὁ Κάικος τὸ Πέργαμον, διὰ τοῦ Καΐκου πεδίου προσαγο-
 20 ρενομένον σφόδρα εὐδαίμονα γῆν διεξιῶν, σχεδὸν δέ τι καὶ
 τὴν ἀρίστην τῆς Μυσίας.

3. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο ἐλλόγιμοι καθ' ἡμᾶς Περγαμηνοὶ C. 62
 Μιθριδάτης τε [ὁ] Μηροδότου υἱὸς καὶ [τῆς] Ἀδοβογιῶνος,
 [ὄς] τοῦ τετραρχικοῦ τῶν Γαλατῶν γένους ἦν, [ῆν] καὶ *δν*

2. ἄλσος *μορωx* edd. 3. Verba ἐπὶ τοσόνδε ante τὴν collo-
 canda censet Grosk., orationis aequabilitatem ita turbari non animad-
 vertens. 4. προσεφιλοκάλησεν *F* ald. — δὲ om. codd., exc. *x*, τε
 exhibent *moz*: illud primus rec. Tzsch. 5. τῷ ante νιῶ add. ald., κα-
 τέλιπεν διάδοχον τὸν υἱὸν ἄτταλος *Epit.* 6. σετονικῆς *F*. — ἀριαράθου
F. — καππαδοκῶν *Fh.* 12. διήγυλιν *Epit.* — ἐκείνων *CDhιμορωx*
ἐκεῖνον F καινὸν *Epit.*: correxit Tzsch. e coniectura Palmerii, quem vid.
 in Exerc. in Gr. auctt. p. 342. 14. καὶ ante τὴν ἀρχὴν add. codd.,
 exc. *Fx*: Cor. om. 15. ἐπιτροπευομένῳ ald. 18. παραρρεῖ *F*.
 19. καίκου προσαγορευομένου πεδίου *Dh.* 20. τι] τοι *μορωx* ald.
 23. Μιθριδάτης τε καὶ μηροδότης υἱὸς ald.: ὁ om. codd., Tzsch.
 add. e con. Cas. — καὶ ἀδοβογιῶν ὄς τοῦ κτλ. codd. ald., Tzsch. corr.
 e con. Cas. (τῆς tamen omissum operarum, ut videtur, errore). 24. ἦν

παλλακεῦσαι τῷ βασιλεῖ Μιθριδάτῃ φασίν· ὅθεν καὶ τοῦνομα
 τῷ παιδί θέσθαι τοὺς ἐπιτηδείους, προσποιησαμένους ἐκ τοῦ
 βασιλέως αὐτὸν γεγονέναι. οὗτος γοῦν Καίσαρι τῷ Θεῷ γε-
 νόμενος φίλος εἰς τοσόνδε προῆλθε τιμῆς, ὥστε καὶ τετραρχίης
 ἀπεδείχθη [ἀπὸ] τοῦ μητρῴου γένους καὶ βασιλεὺς ἄλλων τε καὶ 5
 τοῦ Βοσπόρου· κατελύθη δ' ὑπὸ Ἀσάνδρου τοῦ καὶ Φαρνάκην
 ἀνελότος τὸν βασιλέα καὶ κατασχόντος τὸν Βόσπορον. οὗτός
 τε δὴ ὀνόματος ἤξιώται μέγαλον, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ ῥήτωρ
 ὁ τὰς τέχνας συγγράψας καὶ τὴν Ἀπολλοδώρειον αἵρεσιν πα-
 ραγαγὼν, ἥτις ποτ' ἐστί· πολλὰ γὰρ ἐπεκράτει, μίζονα δὲ 10
 ἢ καθ' ἡμᾶς ἔχοντα τὴν κρίσιν, ὧν ἔστι καὶ ἡ Ἀπολλοδώρειος
 αἵρεσις καὶ ἡ Θεοδώρειος. μάλιστα δὲ ἐξῆρε τὸν Ἀπολλόδω-
 ρον ἢ τοῦ Καίσαρος φιλία τοῦ Σεβαστοῦ, διδάσκαλον τῶν λό-
 γων γενόμενον· μαθητὴν δ' ἔσχεν ἀξιόλογον Διονύσιον τὸν ἐπι-
 κληθέντα Ἄττικόν, πολίτην αὐτοῦ· καὶ γὰρ σοφιστὴς ἦν ἱκανὸς 15
 καὶ συγγραφεὺς καὶ λογογράφος.

A. 928
 4. Προϊόντι δ' ἀπὸ τοῦ πεδίου καὶ τῆς πόλεως ἐπὶ μὲν
 τὰ πρὸς ἑὸ μέρη πόλις ἐστὶν Ἀπολλωνία, μετεώροις ἐπικει-
 μένη τόποις· ἐπὶ δὲ τὸν νότον ὄρεινὴ ῥάχις ἐστίν, ἣν ὑπερβάσι
 καὶ βαδίζουσιν ἐπὶ Σάρδεων πόλις ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Ὀνάτειρα, 20
 κατοικία Μακεδόνων, ἣν Μυσῶν ἐσχάτην τινὲς φασίν. ἐν δεξιᾷ
 δ' Ἀπολλωνίς, διέχουσα Περγάμου τριακοσίους σταδίους, τοὺς
 δὲ ἴσους καὶ τῶν Σάρδεων, ἐπάνυμος δ' ἐστὶ τῆς Κυζικηνῆς
 Ἀπολλωνίδος· εἴτ' ἐκδέχεται τὸ Ἐρμου πεδίον καὶ Σάρδεις· τὰ
 δὲ προσάρακτα τῷ Περγάμῳ τὰ πλείστα ὑπὸ Μυσῶν ἔχεται τὰ 25

om. codd., Tzsch. rec. e coni. Cas. — ὄν om. Tzsch. Cor. e coni. Cas.,
 qui corruptissimum hunc locum optime restituit. 2. τῶν ἐπιτηδείων
 προσποιησαμένων μοx Tzsch.: idem probaverat Cas. 5. ἀπὸ om.
 codd., Tzsch. add. e coni. Cas., coll. Hirtio de bello Alex. c. 78, ubi
 Tetrarchia adjudicata dicitur iure gentis et cognationis. — βασιλεύσας
 Dhi. — Post ἄλλων Grosk. censet excidisse χωρίων s. τόπων. 6. Ἀ-
 σάνδρου codd., Tzsch. corr. e coni. Cas., coll. Dione XLII, 48. Appian.
 Mithrid. c. 20, et supra VII, p. 311. XI, p. 495. 9. ἀπολλοδώριον
 codd. 10. εἴ τις Tzsch., Guarinum male secutus. — ἐπικρατεῖ Cor.
 11. ἀπολλοδώριος et mox θεοδώριος codd. 20. σάρδεις μοx Tzsch.
 Cor. 23. τῶν om. E.

ἐν δεξιᾷ τῶν Ἀβασειῶν λεγομένων, οἷς συνάπτει ἡ Ἐπίκτητος
μέχρι Βιθυνίας.

5. Αἱ δὲ Σάρδεις πόλις ἐστὶ μεγάλη, νεωτέρα μὲν τῶν
Τρωικῶν, ἀρχαία δ' ὅμως, ἄκραν ἔχουσα εὐερκῆ· βασιλείων δ'
5 ὑπῆρξε τῶν Λυδῶν, οὓς ὁ ποιητὴς καλεῖ Μήονας, οἱ δ' ὕστε-
ρον Μαίονας, οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς τοῖς Λυδοῖς, οἱ δ' ἐτέρους
ἀποφαινοῦντες· τοὺς δ' αὐτοὺς ἄμεινόν ἐστι λέγειν. ὑπέρκειται
δὲ τῶν Σάρδεων ὁ Τρωῶλος, εὐδαιμον ὄρος, ἐν τῇ ἀκρωρείᾳ
σκοπὴν ἔχον, ἐξέδραν λευκοῦ λίθου, Περσῶν ἔργον, ἀφ' οὗ κα-
10 ποτιένεται τὰ κύκλω πεδία, καὶ μάλιστα τὸ Καῦστρινόν· πε-
ριοικῶσι δὲ Λυδοὶ καὶ Μυσοὶ καὶ Μακεδόνες. ῥεῖ δ' ὁ Πακτω-
λὸς ἀπὸ τοῦ Τρωῶλου, καταφέρων τὸ παλαιὸν ψῆγμα χρυσοῦ
πολύ, ἀφ' οὗ τὸν Κροίσου λεγόμενον πλοῦτον καὶ τῶν προγό- C. 626
νων αὐτοῦ διονομασθῆναί φασι· νῦν δ' ἐκλείπει τὸ ψῆγμα.
15 καταφέρεται δ' ὁ Πακτωλὸς εἰς τὸν Ἐρμον, εἰς ὃν καὶ ὁ Ἰλ-
λος ἐμβάλλει, Φρύγιος νῦν καλούμενος· συμπεσόντες δ' οἱ τρεῖς
καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι σὺν αὐτοῖς εἰς τὴν κατὰ Φωκαίαν ἐκ-
διδόασι θάλατταν, ὡς Ἡρόδοτός φησιν. ἄρχεται δ' ἐκ Μυσίας ὁ
Ἐρμος, ἐξ ὄρους ἱεροῦ τῆς Δινδυμῆνης, καὶ διὰ τῆς Κατακε-
20 καμένης εἰς τὴν Σαρδιανὴν φέρεται καὶ τὰ συνεχῆ πεδία, A. 929
†ὡς εἴρηται, μέχρι τῆς θαλάττης. ὑπόκειται δὲ τῇ πόλει τὸ τε Σαρ-

I. ἀβλιῶν E Cor. ἀβλιῶν codd. rell. et edd.: correxi e conii.
Kiepert, v. ad XII, 576. — οἷς] ἦς F. 5. οὓς] ὅς F. 9. ἔχων
Cor. — ἐξέδραν Palmer. (v. Exercitt. in auctt. Gr. p. 342) mutandum
esse censet in ἐξέδρον, quod interpretatur *sex sedilia habentem* vel *sex
latera et capacem septem* (sex?) *virorum sedentium*: sed caret illud
adiectivum auctoritate, neque licebit recipere, quamvis mira sit codicum
scriptura, reddita etiam ab Eust. ad II. B, 866 p. 366, 19 R. 10. καὶ
μάλιστα om. Di. — καυστρινόν E ald. 11. Pro Μακεδόνες Cas.
suspiciatur scribendum esse Μαίονες parum feliciter, ut vel ex proxime
superioribus intelligitur; non improbat tamen Tzsch.: Macedones his in
locis commemorat etiam Plin. V, 29, et Strabo ipse paulo ante. 17. φώ-
καιαν x. 18. ἀρχεται, supra scripto sec. m. colore viridi ἀπτεται,
x: inde ἀπτεται male transit in mo ald. — δ' ἐκ] δὲ καὶ codd.,
exc. E, ex quo recepi δ' ἐκ, et x, qui exhibet ἀπὸ, sicut Eust. I. c., quod
rec. Cor. 20. κατὰ συνεχῆ CFw ald. κατὰ τὰ συνεχῆ Dhmox Cas.,
καὶ τὰ συνεχῆ servarunt Eix. 21. Mira sunt verba ὡς εἴρηται, cum

διανόν πεδίον καὶ τὸ τοῦ Κύρου καὶ τὸ τοῦ Ἑρμου καὶ τὸ Καῦ-
στριανόν, συνεχῆ τε ὄντα καὶ πάντων ἄριστα πεδίων. ἐν δὲ
σταδίοις τετραράκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως ἐστὶν ἡ Γυγαία μὲν
ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένη [λίμνη], Κολόη δ' ὕστερον μετονο-
μασθεῖσα, ὅπου τὸ ἱερόν τῆς Κολοηῆς Ἀρτέμιδος, μεγάλην
ἀγιστείαν ἔχον. φασὶ δ' ἐνταῦθα χορεύειν τοὺς καλάθους κατὰ
τὰς ἐορτάς, οὐκ οἶδ' ὅπως ποτὲ παραδοξολογοῦντες μᾶλλον ἢ
ἀληθεύοντες.

6. Κειμένων δ' οὕτω πως τῶν ἐπῶν παρ' Ὀμήρω·

Μήσοιν αὖ Μείσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθη, 10

νῆε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,

οἷ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρωίῳ γεγαῶτας,

προσγράφουσί τινες τοῦτο τέταρτον ἔπος·

Τρωίῳ ὑπὸ νιφόντι, ὕδης ἐν πίονι δήμῳ.

de his supra nondum egerit Strabo; neque magnopere proficimus, si post
θαλάντης collocantur haec verba, quod proponit Cor. ad Interpr. Paris.,
modo ne scribas cum Grosk. ἡς εἴρηται, quae valde arrident. — τῆς
om. E. 1. κόρου codd., Tzsch. corr. coll. p. 629: Καίκου infelicitèr
suspiciatur Cor. 4. λίμνη om. codd., Cor. recte adiecit: videtur pro-
pter syllabarum praecedentium similitudinem excidisse. 5. κολοῖνης F
κολοηῆς cum Dh exhibet Eust. ad Il. B, 865 p. 366, 1 R. 6. ἀγιστίαν
C. — τοὺς om. edd. — καλάθους] καθόλου τῷ πιθήκους m (ex
corr.? ad hunc enim fortasse referenda sunt, quae Tzsch. falso tradit de
Ven. 2) x ald. Cas.: quae scriptura prorsus caret auctoritate, neque est,
cur quaeramus unde detorta sit, quod frustra fecit Lobeck. in Aglaoph.
p. 226, coniciens πιθάκνας. Neque probanda videtur aliorum coniectura
καλάμους, de qua v. Grosk. ad h. l. 10. ἄντηφος F. 11. παλαι-
μένεος Dhivw ald., ad quam Scrimger. nullam adnotavit discrepantiam:
πυλαιμένεος CEF (nihil certe ex iis adnotatum invenio ad hanc scriptu-
ram) x Cas. Pylemon Guar.: Cor. restituit eam nominis formam, quae
legitur in Il. B, 865. — τῷ] τὸν E. 12. ὑπὸ] ἀπὸ CDhx, unde
in hoc legitur etiam τρωίλου. — γεγαῶτας ox. 13. προσγράφουσι —
ἔπος om. Dhi. — τούτῳ edd. 14. ὕλης CDFhivwx Cor.: atque arridet
sane haec scriptura, maxime propter sequentia, quae repugnare videntur
manifesto iis, quae traduntur a Strabone ipso XI, 407 extr. sqq., ubi
docet Hyden esse in Lydia, Hysten in Boeotia. Nihilominus ὕδης, quod
exhibent Emox, unice est verum. Minime enim hic agitur de discrimi-
mine urbium Hyles et Hydes, uti altero illo loco, sed de urbibus Hydes
situ. Atque magna auctoritate hic sunt quae leguntur apud Eust. ad

οὐδεμία δ' εὐρίσκεται Ἰδῆ ἐν τοῖς Λυδοῖς. οἱ δὲ καὶ τὸν Τυ-
χιον ἐνθένδε ποιοῦσιν, ὃν φησὶν ὁ ποιητής·

σκητοτόμων ὄχ' ἄριστος Ἰδῆ ἐνι.

προστιθέασι δὲ καί, διότι δρυμώδης ὁ τόπος καὶ κεραννόβολος,
5 καὶ ὅτι ἐνταῦθα οἱ Ἄριμοι· καὶ γὰρ τοῦτως

εἰν Ἄριμοις, ὅθι φασὶ Τυφωῆος ἔμμεναι εὐνάς

ἐπισφέρουσι

χώρῳ ἐνὶ δρυόνετι, Ἰδῆς ἐν πίονι δήμῳ.

ἄλλοι δ' ἐν Κιλικίᾳ, τινὲς δ' ἐν Συρίᾳ πλάττουσι τὸν μῦθον

10 τοῦτον, οἱ δ' ἐν Πιθηκούσαις, οἱ καὶ τοὺς πιθήκους φασὶ

παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς ἀρίμους καλεῖσθαι· οἱ δὲ τὰς Σάρδεϊς

Ἰδῆν ὀνομάζουσι, οἱ δὲ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς. πιθανωτάτους

δ' ὁ Σκῆπιος ἡγεῖται τοὺς ἐν τῇ Κατακεκαυμένη τῆς Μυσίας

τοὺς Ἄριμους τιθέντας. Πίνδαρος δὲ συνοικεῖοι τοῖς ἐν τῇ

15 Κιλικίᾳ τὰ ἐν Πιθηκούσαις, ἅπερ ἐστὶ πρὸ τῆς Κυμαίας, καὶ A. 930

τὰ ἐν Σικελίᾳ· καὶ γὰρ τῇ Αἴτη φησὶν ὑποκείσθαι τὸν Τυφῶνα·

II. B, 866 p. 366, 14 R.: ἡ δὲ κατ' Εὐριπίδην μετὰ τὸν τρίτον
στίχον, οὐ ἀρχὴ τὸ οὐ καὶ Μήνοας ἦγον, γράφει τέταρτον τοῦτον κατὰ
σχῆμα ἐπαναλήψεως, Τριῶν ὑπὸ νεφέντι, Ἰδῆς ἐν πίονι δήμῳ, οὐ
δὲ στίχου καὶ ὁ γεωγράφος μνησθεὶς φησιν, ὡς οὐδεμία Ἰδῆ ἐν τοῖς
Λυδοῖς. Minime igitur editio illa Euripidea, quam h. l. significat Strabo,
recessit in nomine isto a recepta scriptura: eamque in proximis constan-
ter exhibent optimi codd. Neque quae subiunguntur obstant, quominus
recipiatur hic: non enim negatur fuisse Hyde urbs Lydiae, sed inveniri
in Lydis. Iam optime quadrat quod infra addit, nonnullos Sardes ap-
pellare Hyden, alios earum arcem, unde liquido patet, de hac urbe unice
agi. — δημῶ F. 1. ἴλη CDFhix. — τύχιον codd., Tzsch. corr.
2. ὄν — ποιητής om. h. 3. ἴλη h (ex corr.) orx Cor. 4. ὅτι x
Tzsch. Cor. — δρυμώδης F. — κεραννόβολος codd. edd.: correxi e sent.
Cor.: cf. infra p. 628. 5. ἀριμοι (sic) F. — καὶ οὕτως γὰρ ald.
οὕτως in τούτῳ mutavit Cor., atque sive hoc scribendum est, sive ex E,
ubi legitur καὶ τῶ, recipiendum est τῶ, quod magis placet. 6. ἀριμ-
μοις (sic) F. 7. Post ἐπισφέρουσι inter versus minutissimis literis
pr. m. additur τὸ in D: inde ἐπισφέρουσι τε h. 8. ἴλης horx Cor.
— δημῶ F. 10. πιθηκούσαις codd., exc. Fh Epit.: his concinit East.
ad II. B, 783 p. 346, 39 R. 11. τοῖς om. E. — ἀριμμοῦς F. 14.
ἀριμμοῦς F. — δὲ] τε CDEFhix. — τῇ om. E. 15. πιθηκούσαις x.
16. Σικελί[α] κικιλία C (?). — φασὶν CDFmowx ald., Cas. corr.

τόν ποτε

C. 627 Κιλίκιον· θρέφει πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιερκές ὄχθαι
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει στέργα λαχνηέντα.

καὶ πάλιν·

κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμός ὑπερφιάλος
ἀμφίκειται.

καὶ πάλιν·

ἀλλ' οἷος ἄπλατον κεραΐζει θεῶν
Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον ἀνάγκη Ζεὺς πατήρ
ἐν Ἀρίμοις ποτέ. 11

οἱ δὲ τοὺς Σύρων Ἀρίμους δέχονται, οὓς νῦν Ἀραμαίους λέγουσι, τοὺς δὲ Κιλικίας τοὺς ἐν Τροίᾳ μεταναστάντας εἰς Συρίαν ἀνοικισμένους, ἀποτεμέσθαι παρὰ τῶν Σύρων τὴν νῦν λεγομένην Κιλικίαν. Καλλισθένης δ' ἐγγὺς τοῦ Καλυκάδου καὶ 11 τῆς Σαρπηδόνης ἄκρας παρ' αὐτὸ τὸ Κορύνιον ἄντρον εἶναι τοὺς Ἀρίμους, ἀφ' ὧν τὰ ἐγγὺς ὄρη λέγεσθαι Ἄριμα.

7. Περιέκειται δὲ τῇ λίμνῃ τῇ Κολῷ τὰ μνήματα τῶν βασιλέων. πρὸς δὲ ταῖς Σάρδεσιν ἐστὶ τὸ τοῦ Ἀλνάττου ἐπὶ κρηπίδος ὑψηλῆς χῶμα μέγα, ἐργασθέν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, 20 ὑπὸ τοῦ πλήθους τῆς πόλεως, οὗ τὸ πλεῖστον ἔργον αἱ παῖδες αὐτοῦ συνετέλεσαν· λέγει δ' ἐκεῖνος καὶ πορνεύεσθαι πάσας, τινὲς δὲ καὶ πόρνης μνῆμα λέγουσι τὸν τάφον. χειροποίητον

1. τόν ποτε — ἐν Ἀρίμοις ποτέ om. x. 2. ματευθ' CDFh μὲν τοῦ θ' ἰ μὰν κεύθει, omisso ὑπὲρ, μοx ματευέθ' τῷ ματευθ' ald. 3. κῦμ' αλιερκές Dīμοx κῦμ' αλιερκεσε (sic) F' κῦμ' αλιερκές Ch κῦμα αλιερκές τῷ κῦμ' ἀλιερκεί ald. — ὄχθε CF ὄχθεσι καὶ λλαν (pro σικελία) τῷ, omissa est illa vox in μοx ὄχθαι ald. 4. τ'] δ' codd. — λαχνηέντα codd.: Xyl. totum hunc locum restituit coll. Pind. Pyth. I, 16 (32). 9. ἀλλοῖος Dh. — κεραΐζει Tzsch. Cor. 10. ἐα-
τοντακάφανον scribendum censent Herm. et Boeckh., coll. Iulian. Epist. XXIV, p. 395 et Pind. Pyth. I, c., πεντηκοντακέφαλλον scripsit Bergk., metrum lenissima medicina restituens. — ζεῦ τῷ edd. — πάτερ Fῷ edd. 11. ἐν Boeckh. — ἀριμοῖς F. 12. ἀράμους codd. Eust. ad II. B, 782 p. 346, 41 R., Tzsch. corr. e conii. Cas., coll. I, 42. XVI, 785. 13. τῇ ante Τροίᾳ add. edd. 17. ἀριμοῖς F. 18. τῇ ante Κολῷ om. ald. 19. ἀλνάτου x ἀλνάτου x.

δὲ τὴν λίμνην ἐνιοὶ ἱστοροῦσι τὴν Κολόην πρὸς τὰς ἐκδοχὰς τῶν πλημμυρίδων, αἱ συμβαίνουσι τῶν ποταμῶν πληρουμένων. Ἐπαῖπα δὲ πόλις ἐστὶ καταβαίνουσιν ἀπὸ τοῦ Τρωῶλου πρὸς τὸ τοῦ Καῦστρου πεδίον.

- 5 8. Φησὶ δὲ Καλλισθένης ἀλῶναι τὰς Σάρδεϊς ὑπὸ Κιμμερίων πρῶτον, εἰθ' ὑπὸ Τρηρῶν καὶ Ἀνκίων, ὅπερ καὶ Καλλί-
 10 τον δηλοῦν, τὸν τῆς ἐλεγείας ποιητὴν, ὅστατα δὲ τὴν ἐπὶ Κύρου καὶ Κροίσου γενέσθαι ἄλωσιν. λέγοντος δὲ τοῦ Καλλίνου τὴν ἐφοδὸν τῶν Κιμμερίων ἐπὶ τοὺς Ἡσιονῆας γεγονέναι, καθ' ἣν A. 931
 αἱ Σάρδεϊς ἐάλωσαν, εἰκάζουσιν οἱ περὶ τὸν Σιήσιον ἰαστὶ λέγεσθαι Ἡσιονεῖς τοὺς Ἀσιονεῖς· τάχα γὰρ ἡ Μηονία, φησὶν, Ἀσία ἐλέγετο, καθ' ἣ καὶ Ὀμηρὸς εἶρηκεν.

Ἀσίῃ ἐν λειμῶνι Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.

- ἀναληφθεῖσα δ' ἀξιολόγως ὕστερον διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας
 15 ἡ πόλις καὶ οὐδεμιᾶς λειπομένη τῶν ἀστυγεντόνων, νεωστὶ ὑπὸ σεισμῶν ἀπέβαλε πολλὴν τῆς κατοικίας. ἡ δὲ τοῦ Τιβερίου πρότοια, τοῦ καθ' ἡμᾶς ἡγεμόνος, καὶ ταύτην καὶ τῶν ἄλλων συγχρᾶς ἀνέλαβε ταῖς εὐεργεσίαις, ὅσαι περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἰκοινώθησαν τοῦ αὐτοῦ πάθους.

- 20 9. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγονάσι τοῦ αὐτοῦ γένους Διόδω-
 25 ροὶ δύο οἱ ῥήτορες, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐκαλεῖτο Ζωνᾶς, ἀπὸ πολλοῦ ἀγῶνας ἡγωνισμένος ὑπὲρ τῆς Ἀσίας, κατὰ δὲ τὴν Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως ἐφοδὸν αἰτίαν ἐσχηκώς, ὡς ἀπιστὰς παρ' αὐτοῦ τὰς πόλεις, ἀπελύσατο τὰς διαβολὰς ἀπολογησά-
 25 μενος· τοῦ δὲ νεωτέρου φίλου ἡμῖν γενομένου καὶ ἱστορικὰ συγγράμματά ἐστι καὶ μέλη καὶ ἄλλα ποιήματα, τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἐπιφαίνοντα ἰκανῶς. Ξάνθος δὲ ὁ παλαιὸς συγγραφεὺς Ἀνδρὸς μὲν λέγεται, εἰ δὲ ἐκ Σάρδεων, οὐκ ἴσμεν.

10. Μετὰ δὲ Ἀνδρῶν εἰσὶν οἱ Μυσοὶ καὶ πόλις Φιλαδέλ-

6. καλλίνου F. 8. λέγοντες F. 10. ἰαστὶ F. 11. ἀσιανός x. 16. σειμοῦ rw. 20. Ἄνδρες — γένους om. h: pro iis ad sarcicendam scilicet lacunam leguntur in i haec: ἐγένοντο δ' ἄνδρες ἐν τῇδε τῇ πόλει Διόδωροι κτλ. Ex hoc videtur iure colligi posse, cod. i descriptum esse ex cod. h. 24. τὰς παρ' αὐτοῦ πόλεις codd., Xyl. corr. 27. ἐπιφαίνοντα om. i; ἐμφαίνοντα ald. 28. σαρδέων F. 29. φιλαδέλφια F.

φεια σεισμῶν πλήρης. οὐ γὰρ διαλείπουσιν οἱ τοῖχοι διστάμνοι, καὶ ἄλλοι ἄλλο μέρος τῆς πόλεως κακοπαθοῦν· οἰκοῦσιν οὖν ὀλίγοι διὰ τοῦτο τὴν πόλιν, οἱ δὲ πολλοὶ καταβιοῦσιν ἐν τῇ χώρᾳ γεωργοῦντες, ἔχοντες εὐδαίμονα γῆν· ἀλλὰ καὶ τῶν ὀλίγων θαυμάζειν ἐστίν, ὅτι οὕτω φιλοχωροῦσιν, ἐπισφαλεῖς τὰς οἰκῆσεις ἔχοντες· ἔτι δ' ἂν τις μᾶλλον θαυμάσειε τῶν κεισάντων αὐτήν.

11. Μετὰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἡ Κατακεκαυμένη λεγομένη χώρα μῆκος μὲν καὶ πεντακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τετρακοσίων, A. 932 εἴτε Μυσίαν χεῖρ καλεῖν, εἴτε Μηονίαν (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως), 10 ἅπαντα ἄδενδρος πλὴν ἀμπέλου τῆς τὸν Κατακεκαυμένην φερούσης οἶνον, οὐδενὸς τῶν ἐλλογίμων ἀρετῇ λειπόμενον. ἐστὶ δὲ ἡ ἐπιφάνεια τεφρώδης τῶν πεδίων, ἡ δ' ὄρεινὴ καὶ πετρώδης μέλαινα, οἷς ἂν ἐξ ἐπικαύσεως. εἰκάζουσι μὲν οὖν τινες ἐκ κερανοβολιῶν καὶ πρηστήρων συμβῆναι τοῦτο, καὶ οὐκ 15 ὀκνοῦσι τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα ἐνταῦθα μυθολογεῖν. Ξάνθος δὲ καὶ Ἀριμοῦν τινα λέγει τῶν τόπων τούτων βασιλέα. οὐκ εὖλογον δὲ ὑπὸ τοιούτων παθῶν τὴν τοσαύτην χώραν ἐμψησθῆναι ἀθρόως, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ γηγενοῦς πυρός, ἐκλιπεῖν δὲ νῦν τὰς πηγὰς· δεικνύνται δὲ καὶ βόθροι τρεῖς, οὓς φύσας κα- 20 λοῦσιν, ὅσον τετταράκοντα ἀλλήλων διστωτέες σταδίους· ὑπέρκεινται δὲ λόφοι τραχεῖς, οὓς εἰκὸς ἐκ τῶν ἀναψυθηθέντων σεσωρευθῆναι μύδρων. τὸ δ' εὐάμπελον τὴν τοιαύτην ὑπάρχειν γῆν, λάβοι τις ἂν καὶ ἐκ τῆς Καταναίας τῆς χωσθείσης τῇ σποδῶ καὶ νῦν ἀποδιδούσης οἶνον δαρυλῆ καὶ καλόν. ἀστεί- 25 ζόμενοι δὲ τινες, εἰκότως πυριγενῇ τὸν Διόνυσον λέγεσθαί φασιν, ἐκ τῶν τοιούτων χωρίων τεκμαιρόμενοι.

12. Τὰ δ' ἐξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκάς ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὥστε καὶ τὰ Φρύγια καὶ τὰ Καρικὰ καὶ τὰ Λύδια καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν δυσδιάκριτα 30

1. τύχοι F. 9. καὶ om. Ew, ac commodius sane abesset. 11. εὐδενδρος r. — ἀμπέλου ἀγαθὸν ἀποδιδούσης οἶνον καὶ οὐδενὸς κτλ. E. 22. τραχεῖς] τρεῖς Dh. 23. ὑπάρχειν ante τὴν τοιαύτην collocatur in F. 24. καταναίας codd., Xyl. corr. 25. ἀστιζόμενοι CDF. 27. τῶν om. CD (?) himorxx. 30. καὶ τὰ λύδια καὶ τὰ καρικὰ D (supra posito tamen illis β, his α, quibus ordinem mutandum esse in-

εἶναι, παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα· εἰς δὲ τὴν σύγχυσιν ταύτην C. 61
 οὐ μικρὰ συλλαμβάνει τὸ τοὺς Ῥωμαίους μὴ κατὰ φύλα δι-
 λειν αὐτούς, ἀλλὰ ἕτερον τρόπον διατάξαι τὰς διοικήσεις, ἐν
 αἷς τὰς ἀγοραίους ποιοῦνται καὶ τὰς δικαιοδοσίας. ὁ μὲν γε
 5 Τρωῖλος ἱκανῶς συνῆκται καὶ περιγραφὴν ἔχει μετρίαν, ἐν αὐ-
 τοῖς ἀφοριζόμενος τοῖς Λυδίοις μέρεσιν, ἣ δὲ Μεσσηνίς εἰς τὸ
 ἀντικείμενον μέρος διατείνει μέχρι Μυκάλης, ἀπὸ Κελαινῶν
 ἀρξάμενον, ὡς φησι Θεόπομπος· ὥστε τὰ μὲν αὐτοῦ Φρύγες
 κατέχουσι, τὰ πρὸς ταῖς Κελαιναῖς καὶ τῇ Ἀπαμείᾳ, τὰ δὲ
 10 Μυσοὶ καὶ Λυδοί, τὰ δὲ Κἄρες καὶ Ἴωνες. οὕτω δὲ καὶ οἱ ποτα- A. 93
 μοί, καὶ μάλιστα ὁ Μαίανδρος, τὰ μὲν διορίζοντες τῶν ἐθνῶν,
 δι' ἧν δὲ μέσοι φερόμενοι, δύσληπτον ποιοῦσι τὰ κριβέες· καὶ
 περὶ τῶν πεδίων δὲ τῶν ἐφ' ἐκάτερα τῆς τε ὀρεινῆς καὶ τῆς
 ποταμίας ὁ αὐτὸς λόγος. οὐθ' ἡμῖν ἴσως ἐπὶ τοσοῦτον φρο-
 15 τιστέον, ὡς ἀναγκαῖον χωρομετροῦσιν, ἀλλὰ τοσοῦτον μόνον
 ὑπογραπτέον, ὅσον καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν παραδεδώκασι.

13. Τῷ δὲ Καῦστριανῷ πεδίῳ μεταξὺ πίπτοντι τῆς τε
 Μεσσηνίδος καὶ τοῦ Τρωίλου, συνεχές ἐστι πρὸς ἕω τὸ Κιλβια-

dicitur) *hi* edd.; articulum utroque loco om. *x*. 4. τὰς] τοὺς *C*. — ἀγορὰς *μοαχ*. — δικαιοδοσίας] διοικήσεις *C*. 5. συνῆκται *codd.*, exc. *E*, qui exhibet *συνῆκται*, quod con. *Cor.*, coll. p. 615 (ἱκανῶς συνίσταται). 6. τοῖς τῆς Λυδίας μέρεσιν *μοα*. — μεσόγαιος *F* *ald.* μεσόγειος *codd. rell.*: corr. *Tzsch.* ex con. *Palmer.* (v. *Exercitt. in auct. Gr.* p. 343), duplici *σ* exhibens hic et infra constanter; *Stephanum Byz.* (v. s. v.) secutus: sed simplex *σ* *Strabonis codd.* ubique praebent, sicut *Eust.* ad *ll. B.* 460 p. 254, 21 *R.* 7. μυκάλης *F*. 9. ταῖς om. *Ew.* — ἀπαμία *F*. 12. φέρονται *μοα*. 14. οὐδ' *x* οὐ δ' *Cor.*: cf. ad *I.*, 43. 15. ἀναγκαῖον] ἄρα κενῆ *codd.* (exc. *F*, in quo post ἀναγκαῖον add. κενῆ punctis supra pictis atramento paululum diverso) *edd.*: quae scriptura sensu apto prorsus caret; nec magis tamen probandum quod *Cor.* coniecit ὡς ἄρα γε *nῦν*, secutus *Guar.*, qui habet: *ut κενε loca metiamur*. Quod recepimus contra verum esse sponte sua liquet: non enim *χωρομετρίαν* agit (v. *XVI.*, 757 coll. 787), sed *γεωγραφικὴν*, quam *κολοσσουρίαν* quandam esse *I.*, 13 extr. significat. Ac satis apparet, quomodo orta sit illa verae scripturae corruptela. 16. περιγραπτέον *Dhi*. — πρὸ om. *CD* (in hoc spatium vacuum relictum est inter *οἱ* et *ἡμῶν*) *hi* *οἱ* πρὸ om. *w*. 17. δῆ] δὲ *Ex*. — καῦστρηνῷ *E*. 18. μεσσηνιάτιδος *CDEFhi* μεσσηνιάτιδος *στ* μεσσηνιάτιδος

τὸν πεδῖον, πολὺ τε καὶ συνοικούμενον εὐ καὶ χώραν ἔχον σπουδαίαν· εἶτα τὸ Ὑρκάνιον πεδῖον, Περσῶν ἐπονομασάντων καὶ ἐποίκους ἀγαγόντων ἐκεῖθεν (ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Κύρου πεδῖον *δ* Πέρσαι κατονομάσασα)· εἶτα τὸ Παλτινὸν πεδῖον, ἤδη Φρύγιον, καὶ τὸ Κιλλάνιον καὶ τὸ Ταβηρόν, ἔχον τὰς πολίχνας 5 μίξοφρυγίους, ἐχούσας τι καὶ Πισιδικόν, ἀφ' ὧν αὐτὰ κατονομάσθη.

14. Ὑπερβάλλουσι δὲ τὴν Μεσσηγίδα τὴν μεταξὺ Καρῶν τε καὶ τῆς Νυσαίδος, ἣ ἐστὶ χώρα κατὰ τὸ τοῦ Μαιάδρον πέραν μέχρι τῆς Κιβυράτιδος καὶ τῆς Καβαλίδος, πόλεις *δ* εἰσί, 10 πρὸς μὲν τῇ Μεσσηγίδι κατασκευησάμεναι Ἰεράπολις, ὅπου τὰ θερμὰ ὕδατα καὶ τὸ Πλουτῶνιον, ἀμφω παραδοξολογίαν τινα ἔχοντα. τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ οὕτω ῥαδίως εἰς πόρον μεταβάλλει πηγετόμενον, ὥστ' ὀρετοὺς ἐπάγοντες φραγμοὺς ἀπεργάζονται μονολίθους. τὸ δὲ Πλουτῶνιον ὑπ' ὄφρῦ μίκαρ τῆς 15

A. 934 ὑπερκειμένης ὄρεινῆς στόμιόν ἐστι σύμμετρον, ὅσον ἀνθρώπου δεξασθαι δυνάμενον, βεβάνθονται δ' ἐπὶ πολὺ· πρόκειται δὲ τούτου δρυφάκτωμα τετράγωνον, ὅσον ἡμιπλήθρον τὴν περίμετρον·

ald.: Μεσσηγίδος Tzsch. Cor. e conl. Cas. — κίβανόν E Eust. ad II. B, 460 p. 254, 24 R. et ad Dionys. Perieg. 837, ubi ad hunc respicit locum. 2. Post ἐπονομασάντων Grosk. censet addendum esse ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας propter ἐκεῖθεν, quod sine verbis illis non habeat quo referatur: quae satis commoda quidem sunt, sed non ita necessaria, ut in liberiore quadam orationis conformatione carere iis non possimus. 4. ὁ asteriscus recte inclusit Cor. — πελτηρόν EF. 5. ταβηρόν ox: per η hoc nomen scribitur ap. Suid. s. v. Μαρσάας. — ἔχοντας Dh ἔχον τὰς codd. rell., exc. i, in quo ἔχοντα, quod rec. Cor. 6. πεισιδικόν F. 8. ὑπερβαλλούσας E ὑπερβαλοῦσι x Cor., quod valde placet. — μεσσηγίδα codd., exc. CF, Μεσσηγίδα Tzsch. Cor. 9. κατὰ τὸ om. x, τὸ om. CF ald., τοῦ om. E, κατὰ τὰ τοῦ ox Cor.: quod recepi, est in D (quamquam dubitatio aliqua relinquitur, τὰ an τὸ legi voluerit librarius) hi. 10. κιβυράτιδος ποιεω κιβυράτιδος F. — καβαλλίδος codd., exc. ox; illis concinunt plerique codd. infra p. 630; simpliciter λ scribitur nomen, ut apud alios auctores, sic apud Steph. s. v., laudato hoc ipso Strabonis libro. — δ' om. recte x Tzsch. Cor. 11. μεσσηγίδι CDEhiw μεσσηγία max ald. 12. παραδοξολογίαν παραδοξίαν F. 13. ὕδωρ ὡς εἰς πόρον μεταβάλλει F. 15. ὑπ' ἐπ' Cor. 17. βεβάνθονται ald. 18. δρυφάκτωμα edd., ad quam scripturam etiam

τοῦτο δὲ πλήρῃς ἐστὶν ὀμιχλώδους παχείας ἀχλύος, ὥστε μόγις
 τοῦδαφος καθορᾶν. τοῖς μὲν οὖν κύκλῳ πλησιάζουσι πρὸς τὸν
 δρύφακτον ἄλπος ἐστὶν ὁ ἀήρ, καθαρεύων ἐκείνης τῆς ἀχλύος
 ἐν ταῖς νηνεμίαις· συμμένει γὰρ ἐντὸς τοῦ περιβόλου· τῷ δ' C. 63
 5 εἴσω παριόντι ζῳφ θάνατος παραχρῆμα ἀπαρτᾶ· ταῦροι γοῦν
 εἰσαχθέντες πίπτουσι καὶ ἐξέλκονται νεκροί, ἡμεῖς δὲ στρουθία
 ἐπέμφαμεν καὶ ἔπεσον εὐθὺς ἐκπνεύσαντα· οἱ δ' ἀπόκοποι Γάλ-
 λοι παρίασιν ἀπαθεῖς, ὥστε καὶ μέχρι τοῦ στομίου πλησιάζειν
 καὶ ἐγκύπτειν καὶ καταδύνειν μέχρι ποσοῦ συνεχόντας ὡς ἐπὶ
 10 τὸ πολὺ τὸ πνεῦμα· ἐωρῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὕψεως ὡς ἂν πνιγώ-
 δους τινὸς πάθους ἔμφρασιν, †εἴτε πάντων [τῶν] οὕτω πεπη-
 ρωμένων τοῦτο, εἴτε μόνων τῶν περὶ τὸ ἱερόν, καὶ εἴτε θεία
 προνοία, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν εἰκός, εἴτε ἀντιδότοις
 τισὶ δυνάμεσι τούτου συμβαίοντος. τὸ δὲ τῆς ἀπολιθώσεως
 15 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Λαοδικεῖα ποταμῶν φασὶ συμβαίνειν, καίπερ
 ὄντων ποτίμων. ἔστι δὲ καὶ πρὸς βαφὴν ἐρίων θαυμαστῶς
 σύμμετρον τὸ κατὰ τὴν Ἰεράπολιν ὕδωρ, ὥστε τὰ ἐκ τῶν ῥιζῶν
 βαπτόμενα ἐνάμιλλα εἶναι τοῖς ἐκ τῆς κόκκου καὶ τοῖς ἀλουρ-
 γέσιν· οὕτω δ' ἐστὶν ἄφθονον τὸ πλήθος τοῦ ὕδατος, ὥστε ἡ
 20 πόλις μεστὴ τῶν αὐτομάτων βαλανείων ἐστί.

discrepantiam non video enotatam ex C, tamen ita legi in eo vix crediderim: ceterum cf. Pierson ad Moerid. p. 127. 2. καθορᾶσθαι ποχ Cor., quod manifesto e coniectura natum est: subaudiendum est τινα, cf. I, 12. 21 extr. — τοῖς] τοὺς F. 3. δρύφακτον τω δρύφακτον edd. inde a Xyl. 4. νηνεμίαις F. 6. ἐξέρχονται τω. 7. ἔπεσαν C ἔπεσον codd. rell., exc. F, ex quo recepi singularem. — γάλιοι εκκ. 8. παρίασιν F. 9. κατὰ δύναμιν τω. — πόσου F' πολλοῦ ε' πολλοῦ x. 11. ἐκ' [ἐπι] Cor. scripsit satis probabiliter. — τῶν om. codd., Cor. add. e con. Cas. — οὕτω Dhī. — πεπληρωμένων CD (sed in hoc πηρω supra additum pr. m.) Fh (sed in hoc λ postea additum) ἐρο(τ)ω πεπειρωμένων xκ πεπειρωμένων m. Verum rec. Tzsch. e con. Cas. 12. τούτου ποχ Cor., infelicissime sane; haud felicius tamen Grosk. censet πασχόντων excidisse post τοῦτο. Pronomen plane om. Epit., ceteroquin fideliter hunc locum reddens, ita ut sequi eam haud absolum videatur: quod si non placet, nescio an collocandum sit post ἱερόν. — μόνων ald. — καὶ om. F. 14. τούτων] οὕτω Dhī Cor. 17. ἱεράν πόλιν F. 18. τῆς] τοῖς F. — τοῖς] ταῖς codd., exc. Fxκ, quos Cor. primus secutus est. 20. βαλανίων CF.

μηῆσαι δ' εἰκοτέ τοι μηρία καλά βοῶν

.....

Σμύρνα δ' ἦν Ἀμαζῶν ἡ κατασχοῦσα τὴν Ἐφεσον, ἀφ' ἧς τοῦ-
νομα καὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῇ πόλει, ὡς καὶ ἀπὸ Σισυροβῆς
Σισυροβῆται τινες τῶν Ἐφεσίων ἐλέγοντο· καὶ τόπος δὲ τις τῆς
Ἐφέσου Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἰππῶναξ·

ᾧκει δ' ὄπισθε τῆς πόλεως ἐν Σμύρῃ
μεταξὺ Τρηχίης τε καὶ Λεπρῆς ἀκτῆς.

ἐκαλεῖτο γὰρ Λεπρῆ μὲν ἀκτὴ ὁ Πριῶν ὁ ὑπαρκείμενος τῆς νῦν
πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὄπισθεν τοῦ 10

- λ. 634 Πριῶνος κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρῆι· Τρα-
χεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ περὶ τὸν Κορησοῦν παρώρειος. ἡ δὲ πόλις
ἦν τὸ παλαιὸν περὶ τὸ Ἀθήναιον τὸ νῦν ἔξω τῆς πόλεως ὄν
κατὰ τὴν καλουμένην Ἰπέλαιον, ὥστε ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ
νῦν γυμνάσιον ὄπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρη- 15
χεῖης τε καὶ Λεπρῆς ἀκτῆς. ἀπελθόντες δὲ παρὰ τῶν Ἐφεσίων
οἱ Σμυρναῖοι στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ νῦν ἐστὶν ἡ
Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς ἐκτίσαν

βοῶν om. μοχα: inutilia nimirum videbantur, cum id de quo agitur h. l., Smyrnaeorum mentio exciderit; verissime haud dubie Cas. suspicatus est additum fuisse a Strabone Σμυρναῖοι κατέκταν. 3. σμύρνη δ' ἡ ἀμαζῶν F. 4. καὶ ὡς C. 5. σισυροβῆται CFs: verum servavit Steph. s. v. Σισυρβα. 7. πόλιος codd. manifesto errore. 8. τρηχέας F. — λέπρης codd., exc. C, quem hic et paulo post recte secutus est Cor. 9. πρηῶν Cos Cor, fortasse recte: Πριῶν appellabatur collis, in quo sita erat Sardinum arx (cf. Polyb. XII, 15, 6), fuitque Carthagine quoque τόπος καλούμενος Πριῶν (cf. Polyb. I, 85, 7), quem ex instrumenti similitudine nomen suum traxisse diserte docet Polybius, ita ut Casauboni sententia, ubique potius scribendum esse Πρηῶν, ab hoc certe loco sit aliena. 11. πρηῶνος C Cor. 12. περὶ] ὑπὲρ codd., Cor. corr. coll. p. 640. — παρώρειος C. 13. περὶ] παρὰ μοχ edd.: cf. l. c. 14. κρήνην post καλουμένην excidisse suspicatur Salmas. in Exerc. Plin. p. 570 aliique; fontem enim Ephesi ita fuisse nominatum docet Athen. VIII, p. 361: verumtamen infra p. 640, ubi denuo commemoratur hic fons, non magis additur illud nomen; neque rara est haec ellipsis. — σμύρνη F. 15. τῆς νῦν] ποτε F, unde τότε scribendum esse facile suspiceris, cum ad urbis situm, qui fuit tempore Hipponactis, haec sint referenda. — δὲ om. F. — τρηχέας F. 16. λεπρῆς codd., Cas. corr.

τὴν παλαιὰν Σμύρναν, διέχουσαν τῆς νῦν περὶ εἴκοσι σταδίου.
 ὕστερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα,
 καὶ μετὰ τῶν ἐνθάνδε ἐπιόντας τὴν σφετέρην ἀπέλαβον· κα-
 θάπερ καὶ Μίμνερος ἐν τῇ Ναρνοῖ φράζει, μνησθεὶς τῆς
 5 Σμύρνης, ὅτι περιμάχτος αἰεί·

ἡμεῖς αἰπύ *τε* Πύλον Νηλήιον ἄστν λιπόντες,
 ἡμερτὴν Ἀσίην νησίον ἀφικόμεθα.

ἐς δ' ἐράτην Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
 ἐζόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες.

A. 941

10 καίθεν †δ' Ἀστήεντος ἀπορνούμενοι ποταμοῖο
 θεῶν βουλῇ Σμύρναν εἴλομεν Αἰολίδα.

ταῦτα μὲν περὶ τούτων· ἐφοδευτέον δὲ πάλιν τὰ καθ' ἕκαστα,
 τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἡγεμονικωτέρων τόπων ποιησαμένους, ἐφ'
 ὧν καὶ πρῶτον αἱ κτίσεις ἐγένοντο, λέγω δὲ τῶν περὶ Μί-
 15 λητον καὶ Ἐφεσον· αὗται γὰρ ἀρισταὶ πόλεις καὶ ἐνδοξόταται.

5. Μετὰ δὲ τὸ Ποσειδίων τὸ Μιλησίων ἐξῆς ἔστι τὸ μαν-

3. ἐπανιότες Cor. 6. ἡμεῖς om. CFmo ald. — δ' post ἡμεῖς
 add. edd. inde ab Hopper. — αἰπύ] ἐπί F. — τε om. edd. inde
 ab Hopp. — πύλον codd. edd., corr. Bergk. (v. Poett. lyr. Gr. p. 316).
 8. δ' ἄρα τὴν codd. edd., correxi de con. VVyttbachii (v. Bergk. l. c.).
 10. διαστήεντος CFox δι' ἀστήεντος s δ' ἀναστάντες x δ' Ἀστέεντος
 edd.: δ' Ἀληέντος Tzsch. conii., cum prope Colophona fluvius Ἄλης com-
 memoretur a Pausania VII, 5, 5. VIII, 28, 2 et a Tzetze ad Lycophr.
 v. 868; nominatur idem *Halesus* a Plin. V, 29. Liv. XXXVII, 36.: δὲ
 κρουέντος scripsit Bergk. l. c., simul δὲ στιβήντος proponens, quod sane
 propius accedit ad codd. scripturam, atque haud iniuria suspicans ad
 hanc ipsum locum respicere Pausaniam VIII, 28, 2 scribentem Ἄλενος
 δὲ τοῦ ἐν Κολοφῶνι καὶ ἐλεγείων ποιηταὶ τὴν ψυχρότητα ἄδουσιν.
 Ceterum cum parum quadrent hi versus ad ea quae Strabo ipse tradi-
 derat in proximis, subnascitur suspicio non ab ipso additos fuisse, sed
 ab alio in margine primum adiectos, non nimis dextere ex Mimnermi
 carmine electos, inde denique in ordinem receptos esse: qua de re egri-
 mus in praef. vol. I, p. LXXXVII sq. Inde orta videatur scripturae cor-
 ruptela insignis, in omnibus fere istis locis similiter obvia. Quod Cor.
 proposuit ὄσαντ' pro ἐζόμεθ' nullo modo est probandum. 11. εἴ-
 δομεν codd., Cor. corr. e con. Clavierii (*Histoire des premiers tems
 de la Grèce* II, p. 80, not. 4). 13. ἀφ' codd., Cor. corr. 14. πρῶ-
 των Cor. — μλήτων F. 16. ποσιδίων F. — μλήσιον codd., Cor.

οὐδέ τε καὶ μέγα χαῖρε·
 ιατικὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων· καὶ ἡ Ἄρτεμις ἀπὸ τοῦ ἀρτεμίας
 ποιεῖν· καὶ ὁ Ἥλιος δὲ καὶ ἡ Σελήνη συνοικειοῦνται τούτοις,
 ὅτι τῆς περὶ τοὺς ἀέρας εὐκρασίας αἴτιοι· καὶ τὰ λοιμικὰ δὲ
 5 πάθη καὶ τοὺς αὐτομάτους θανάτους τούτοις ἀνάπτουσι τοῖς
 θεοῖς.

7. Ἄνδρες δ' ἄξιοι μνήμης ἐγένοντο ἐν τῇ Μιλήτῳ Θαλῆς
 τε, εἰς τῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν, ὁ πρῶτος φυσιολογίας ἄρχας ἐν τοῖς
 Ἑλλήσι καὶ μαθηματικῆς, καὶ ὁ τούτου μαθητὴς Ἀναξίμανδρος
 10 καὶ ὁ τούτου πάλιν Ἀναξίμενης, ἔτι δ' Ἐκαταῖος ὁ τὴν ἱστο-
 ρίαν συντάξας, καθ' ἡμᾶς δὲ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ, ὃς ἐν φυγῇ
 διετέλεσε, παρηρησιασάμενος πέρα τοῦ μετρίου πρὸς Πομπήιον
 Μάγρον. ἠτύχησε δ' ἡ πόλις, ἀποκλείσασα Ἀλέξανδρον καὶ βία
 ληφθεῖσα, καθάπερ καὶ Ἀλικαρνασός· ἔτι δὲ πρότερον ὑπὸ
 15 Περσῶν· καὶ φησὶ γὰρ Καλλισθένης, ὑπ' Ἀθηναίων χιλίας δραχ-
 μαῖς ζημιωθῆναι Φρύνιχον τὸν τραγικόν, διότι δραῖμα ἐποίησε
 Μιλήτου ἄλωσιν ὑπὸ Λαρείου. πρόκειται δ' ἡ Αἰδὴ νῆσος
 πλησίον καὶ τὰ περὶ τὰς Τραγαίας νησία, ὑφόρους ἔχοντα
 λησταῖς.

20 8. Ἐξῆς δ' ἐστὶν ὁ Λατμικὸς κόλπος, ἐν ᾧ Ἡράκλεια ἡ
 ὑπὸ Λάτμῳ λεγομένη, πολίχνιον ὑφορμον ἔχον· ἐκαλεῖτο δὲ
 πρότερον Λάτμος ὁμωνύμως τῷ ὑπερκειμένῳ ὄρει, ὃπερ Ἐκα-
 ταῖος μὲν ἐμφαίνει τὸ αὐτὸ εἶναι νομίζων τῷ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ
 Φθειρῶν ὄρει λεγομένῳ (ὑπὲρ γὰρ τῆς Λάτμου φησὶ τὸ Φθει-
 25 ρῶν ὄρος κείσθαι), τινὲς δὲ τὸ Γρίον φασίν, ὡς ἂν παράλλη- A. 943

1. καὶ om. moz. 4. ἀέρας] ἀστέρως moz. 11. συγγράφας
 post συντάξας add. F. — Ante καθ' ἡμᾶς Cor. excidisse putat καὶ
 Κάδμος, quem cum Hecataeo commemoraverit I, 18, probante Grosk.:
 admodum incerta tamen est res, eo magis quod parum videtur proba-
 bile, nomen ita nude fuisse positum; cf. ad p. 642. — αἰσχίνης F.
 12. διετέλεσεν F. 13. ἠτύχησεν F. 14. ἀλικαρνασσός codd., exc.
 F, edd. 15. φησὶν F. 16. ἐποίησεν F. 18. καὶ asteriscis incl.
 Cor. — τὰ om. codd., exc. E, edd. — τραγαίας xx. — ἔχουσα C.
 20. λατομικὸς F λατομικὸν s λατομικὸς codd. rell. ald., Xyl. corr.
 22. περικειμένῳ F. 24. φθειρῶν codd., exc. E, Tzsch. Cor.: cf. Hom.
 ll. B, 868 et schol. ad h. l. — φησὶν F. — φθειρῶν codd. (in E haec
 verba non legantur) Tzsch. Cor.

C. 636 *λον τῷ Λάτμῳ ἀνήκον ἀπὸ τῆς Μιλησίας πρὸς ἕω διὰ τῆς Καρίας μέχρι Εὐρώμου καὶ Χαλκητόρων· ὑπέρεκειται δὲ ταύτης ἐν ὕψει. μικρὸν δ' ἄπωθεν διαβάντι ποταμίσιον πρὸς τῷ Λάτμῳ δεικνύται τάφος Ἐνδυμίωνος ἐν τινι σπηλαίῳ· εἶτα ἀφ' Ἡρακλείας ἐπὶ Πύρραν πολίγνην πλοῦς ἑκατὸν πον σταδίων.*

9. Μικρὸν δὲ πλεόν τὸ ἀπὸ Μιλήτου εἰς Ἡρακλείαν ἐγκολπιζοῦντι, εὐθυπλοία δ' εἰς Πύρραν ἐκ Μιλήτου τριάκοντα· τοσαύτην ἔχει μακροπορίαν ὁ παρὰ γῆν πλοῦς. ἀνάγκη δ' ἐπὶ τῶν ἐνδόξων τόπων ὑπομένειν τὸ περισκελῆς τῆς τοιαύτης γεωγραφίας. 10

10. Ἐκ δὲ Πύρρας ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Μαιάνδρου πενήκοντα· τεναγώδης δ' ὁ τόπος καὶ ἐλώδης· ἀναπλεύσαντι δ' ὑψηρετικοῖς σκάφεσι τριάκοντα σταδίους πόλις Μυοῦς, μία τῶν Ἰάδων τῶν δώδεκα, ἣ νῦν δι' ὀλιγανδρίαν Μιλησίοις συμπεπόλισται. ταύτην ὄνον λέγεται Θεμιστοκλεῖ δοῦναι Ξέρξης, 15
ἄρτον δὲ Μαγνησίας, οἶνον δὲ Λάμψακον.

11. Ἐνθεν ἐν σταδίοις τέσσαρσι κώμη Καρικὴ Θυμβρία, παρ' ἣν ἄορον ἐστὶ σπήλαιον ἱερόν, Χαρώνιον λεγόμενον, ὀλεθρίου ἔχον ἀποφοράς. ὑπέρεκειται δὲ Μαγνησία ἢ πρὸς Μαιάνδρῳ, Μαγνήτων ἀποικία τῶν ἐν Θετταλίᾳ καὶ Κρητῶν, περὶ 20
ἧς αὐτίκα ἐροῦμεν.

12. Μετὰ δὲ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μαιάνδρου ὁ κατὰ Πριήνην ἐστὶν αἰγιαλός· ὑπὲρ αὐτοῦ δ' ἡ Πριήνη καὶ Μυκάλῃ τὸ ὄρος, εὐθρον καὶ εὐδενδρον. ἐπίκειται δὲ τῇ Σαμίᾳ καὶ ποιεῖ πρὸς αὐτὴν ἐπέκεινα τῆς Τρωγιλίου καλουμένης ἄκρας ὅσον ἑπτα- 25
στάδιον πορθμόν. λέγεται δ' ὑπὸ τινῶν ἡ Πριήνη Κάδμη, ἐπειδὴ Φιλώτας ὁ ἐπικτίσας αὐτὴν Βοιωτίος ὑπῆρχεν· ἐκ Πριήνης δ' ἦν Βίας, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἰππῶνας·
καὶ δικάσασθαι Βιάντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων.

2. ταύτη F. 3. ἐν ὕψει cum sensum commodum haud praebent, Grosk. haud improbabiler mutanda censet in ἐν ὄψει coll. XIII, 620. V, 233, 238. Idem mendum infra recurrit XVII, 809 init. 6. μικρῷ Es. 11. πύρας F. 13. ἡπειρετικοῖς E. 14. ὀλιγανδρεία C. 17. ἐν om. mox. — τέσσαρων F. 18. Χαρώνειον Cor. 23. ἡ ante Μυκάλῃ add. edd.: ex codd. certe om. CEF. 25. στρωγιλίου Βμοσ et ex corr. x στρωγγιλίου s. 26. ἦ] καὶ F. 27. φιλωτᾶς F. 29. δικά-

13. Τῆς δὲ Τρωγίλιον πρόκειται ἠσιόν ὁμώνυμον· ἐντυ-
θεν δὲ τὸ ἔγγυτάτω διαγράμ· ἐστὶν ἐπὶ Σούνιον σταδίων χιλίων
ἑξακοσίων, κατ' ἀρχὰς μὲν Σάμον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι καὶ Ἰκαρίαν
καὶ Κορσίαις, τοὺς δὲ Μελαρτίους σκοπέλους ἐξ εὐώνυμων, τὸ
5 λοιπὸν δὲ διὰ μέσων τῶν Κυκλάδων νήσων. καὶ αὐτὴ δ' ἡ A. 94
Τρωγίλιος ἄκρα πρόπους τις τῆς Μυκάλῃς ἐστὶ. τῇ Μυκάλῃ
δ' ὄρος ἄλλο πρόκειται τῆς Ἐφεσίας Πακτύης· καὶ ἡ Μεσωγίς
δὲ εἰς αὐτὴν καταστρέφει.

14. Ἀπὸ δὲ τῆς Τρωγίλιον στάδιοι τετταράκοντα εἰς τὴν
10 Σάμον· βλέπει δὲ πρὸς νότον καὶ αὐτὴ καὶ ὁ λιμὴν, ἔχων ναύ-
σταθμον. ἐστὶ δ' αὐτῆς ἐν ἐπιπέδῳ τὸ πλεόν, ὑπὸ τῆς θαλάτ- C. 63
της κλυζόμενον, μέρος δέ τι καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνέχει τὸ ὑπερ-
κείμενον. ἐν δεξιᾷ μὲν οὖν προσπλέουσι πρὸς τὴν πόλιν ἐστὶ
τὸ Ποσειδίων, ἄκρα ἢ ποιούσα πρὸς τὴν Μυκάλῃν τὸν ἑπτα-
15 στάδιον πορθμόν, ἔχει δὲ νεῶν Ποσειδῶνος· πρόκειται δ' αὐ-
τοῦ ἠσιδίων ἢ Ναρθηκίς· ἐπ' ἀριστερᾷ δὲ τὸ προάστειον τὸ
πρὸς τῷ Ἡραίῳ καὶ ὁ Ἰμβρασος ποταμὸς καὶ τὸ Ἡραῖον, ἀρ-
χαιὸν ἱερὸν καὶ νεὸς μέγας, ὃς νῦν πινακοθήκη ἐστὶ· χωρὶς

σασθαι codd. edd.; Suidas s. v. Βίαντος Πινηρέως δίκη et Diog. Laert. I, 5, 3 exhibent δικάζεσθαι: equidem secutus sum Schneidewinum (v. Dlect. poett. elegg.). — κρέσσον codd., Hopper. corr. 1. μετὰ δὲ τὴν τρωγίλιου καλουμένην ἄκραν in w legi h. l. refert Tzsch., quae tamen cum Scrimgerus non enotaverit, vereor ne falso sint tradita. 2. τῷ ἔγγυτάτω CFwx edd. τὸ ἔγγυτάτῳ μοx: quod recepi exhibit E. 4. κορσίαις F, Κορρασίαις Tzsch. Cor., atque ita hoc nomen effertur supra X, 488. Plin. IV, 23 s. 12. Sed altera forma exhibetur ab eodem Plinio V, 37 s. 31. et ab Agathemero I, 4; Κορραῖαι habet Steph., addito auctore Hecataeo, adiciens simul Ἡρωδιανὸς Κορραία διὰ τοῦ ε: non licebit igitur recedere a communi codicum scriptura. — μελανθίους codd., Tzsch. corr. ex sent. Is. Vossii, coll. Apoll. Rhod. IV, 1707 (ad quem locum Schol. diserte tradit ἀπὸ Μέλαντος, qui olim hunc locum tenuerit, nomen esse deductum), Scylac. p. 55 Huds., Hesych. s. v., Apollodor. I, 9, 26. 5. μέσον E. 7. πρόκειται E πρόκειται F. — μεσωγίς E Μεσσωγίς edd.: cf. ad X, 444. 9. τρωγίλιον E. 11. ἐστιν F. 13. προσπλέουσι F. 14. ποσίδιον F. — πρὸς τὴν Μυκάλῃν om. x. 15. ποσειδῶνος F. 16. ἐν ἀριστερᾷ E, sed in marg. add. ἐπ' ἀριστερᾷ. — προάστειον F.

δὲ τοῦ πλήθους τῶν ἐνταῦθα κειμένων πινάκων ἄλλαι πινακοθῆκαι καὶ ναῖσκοι τινές εἰσι πλήρεις τῶν ἀρχαίων τεχνῶν· τό τε ὑπαιθρον ὁμοίως μεστὸν ἀνδριάντων ἐστὶ τῶν ἀρίστων· ὧν τρία Μύρωνος ἔργα κολοσσικὰ ἰδρυμένα ἐπὶ μιᾷ βάσει, ἃ ἦρε μὲν Ἀντώνιος, ἀνέθηκε δὲ πάλιν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ εἰς τὴν αὐτὴν βᾶσιν τὰ δύο, τὴν Ἀθηναίων καὶ τὸν Ἡρακλῆα, τὸν δὲ Δία εἰς τὸ Καπετώλιον μετήνευκε, κατασκευάσας αὐτῶ ναῖσκον.

15. Περίπλους δ' ἐστὶ τῆς Σαμίων ἡῶσον σταδίων ἑξακοσίων. ἐκαλεῖτο δὲ Παρθενία πρότερον οἰκούντων Καρῶν, εἶτα Ἀνθεμοῦς, εἶτα Μελάμφυλος, εἶτα Σάμος, εἶτ' ἀπὸ τινος ἐπιχωρίου ἤρωος, εἶτ' ἐξ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας ἀποικίσαντος. καλεῖται μὲν οὖν καὶ ἄκρα τις Ἀμπελος βλίπουσά πως πρὸς τὸ τῆς Ἰκαρίας Δρέπανον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄρος ἅπαν, ὃ ποιεῖ τὴν ὄλην ἡῶσον ὄρεινὴν, ὁμωνύμως λέγεται· ἐστὶ δ' οὐκ εἰνους, 15 καίπερ εἰνιουσῶν τῶν κύκλω ἡῶσον, καὶ τῆς ἠπείρου σχεδόν τι A. 945 τῆς προσεχοῦς πάσης τοὺς ἀρίστους ἐκφερούσης οἴνους· †οἶον Χίου καὶ Λέσβου καὶ Κῶ. καὶ μὴν καὶ ὁ Ἐφέσιος καὶ Μητροπολίτης ἀγαθοί, ἧ τε Μεσωγίς καὶ ὁ Τρωῖλος καὶ ἡ Κατακεκαυμένη καὶ Κνίδος καὶ Σμύρνα καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι τόποι 20 διαφόρως χρηστοινοῦσιν ἢ πρὸς ἀπόλαυσιν ἢ πρὸς διαίτας ἰατρικὰς. περὶ μὲν οἴνους οὐ πᾶν εὐτυχεῖ Σάμος, τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, ὡς δῆλον ἔκ τε τοῦ περιμάχτην γενέσθαι καὶ ἐκ

4. ἐπὶ] ἐκ x. 7. μετήνευκεν F. 9. trecentorum stadiorum Guar.; ἐπτακοσίων contra scribendum esse suspicatur Cas., coll. Plin. V, 37 s. 31: sed Agathemerus quoque 630 stadiorum esse insulae circuitum tradit. 10. παρθενιεύς E παρθενιάς codd. rell.: Tzsch. mutavit, secutus communem consensum aliorum auctorum Strabonisque ipsius X, 457. 11. Ἀνθεμῖς Tzsch. Cor. ex l. c., quem sequitur Eust. ad Dion. 533; ab aliis auctoribus Ἀνθεμοῖσα nominatur, quam formam hic quoque recipendam putarem, nisi infra in simili prorsus nomine duplex forma Ἐλεοῦσσα (p. 651. 652) et Ἐλεοῦς (p. 655) iidem occurreret. 12. ἤρωος Cox. — εἶτ' om. Moz. — ἀποικίσαντος F. 13. πως asteriscis incl. Cor. 15. ὄρεινὴν F. — ἔστιν F. 16. Post ἡῶσον videntur esse collocanda οἶον Χίου καὶ Λέσβου καὶ Κῶ, quae, ut nunc leguntur, vix ferenda sunt. 17. ἐκφερούσων Fvx. 19. Μεσωγίς Tzsch. Cor.

τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας μὴ ὀκνεῖν ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λέγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα, καθάπερ πον καὶ Μέταυρος ἔφη. τοῦτο δὲ καὶ τῶν τυραννίδων αἴτιον αὐτῇ κατέστη, καὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους ἔχθρας.

- 5 16. Αἱ μὲν οὖν τυραννίδες ἤκμασαν κατὰ Πολυκράτη μά-
 λιστα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Συλοσῶντα· ἦν δ' ὁ μὲν καὶ τύχη
 καὶ δυνάμει λαμπρὸς, ὥστε καὶ θαλαττοκρατῆσαι· τῆς δ' ἐπ-
 10 τυχίας αὐτοῦ σημεῖον τιθέασιν, ὅτι ῥίφαντος εἰς τὴν θάλατ-
 ταν ἐπίτηδες τὸν δακτύλιον λίθου καὶ γλύμματος πολυτελοῦς, C. 63
 ἀνήνεγκε μικρὸν ὕστερον τῶν ἀλιέων τις τὸν καταπίοντα ἰχθὺν
 αὐτόν· ἀνατμηθέντος δ' εὐρέθη ὁ δακτύλιος· πυθόμενον δὲ
 τοῦτο τὸν Αἴγυπτίων βασιλέα φασὶ μαντικῶς πως ἀποφθῆναι
 15 ὁ τοσοῦτον ἐξηγμένος ταῖς εὐπραγίαις· καὶ δὴ καὶ συμβῆναι
 τοῦτο· ληφθέντα γὰρ ἐξ ἀπάτης ὑπὸ τοῦ σατραπόου τῶν Περ-
 σῶν κρεμασθῆναι. τούτῳ συνεβίωσεν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός·
 καὶ δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῆς περὶ αὐτοῦ μνήμης.
 ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Πυθαγόραν ἱστοροῦσι ἰδόντα φρομένην τὴν
 τυραννίδα ἐλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ ἀπελθεῖν εἰς Αἴγυπτον καὶ
 20 Βαβυλῶνα φιλομαθείας χάριν· ἐπανιόντα δ' ἐκεῖθεν, ὄρωντα
 ἔτι συμμένουσαν τὴν τυραννίδα, πλεύσαντα εἰς Ἰταλίαν ἐκεῖ δια-
 τελέσαι τὸν βίον. περὶ Πολυκράτους μὲν ταῦτα.

17. Συλοσῶν δ' ἀπελείφθη μὲν ἰδιώτης ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ,
 Λαρεῖφ δὲ τῷ Ἰστάσπεω χαρισάμενος ἐσθῆτα, ἧς ἐπεθύμησεν
 25 ἐκείνος φοροῦντα ἰδῶν, οὐπω δ' ἐβασίλευε τότε, βασιλεύσαν-
 τος ἀντέλαβε δῶρον τὴν τυραννίδα. πικρῶς δ' ἤρξεν, ὥστε καὶ
 ἐλιπαύνησεν ἡ πόλις· ἀκεῖθεν ἐκπεσεῖν συνέβη τὴν παροιμίαν·
 ἔκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρή.

3. τὸ ante τῶν add. ald. 5. πολυκράτην C(?)ox Tzsch. Cor.
 6. συλόσωντα F. 10. ἀνήνεγκεν F. — καπιόντα F. 12. τοῦ-
 τον F. 13. καταστρέψοι Cpoz. 15. κράτη ante ληφθέντα add.
 ald., unde καταληφθέντα effinxit Hopper. 18. ἱστοροῦσιν F. 20. φι-
 λομαθείας C edd. 23. σίλων F. — ἀπελήφθη F. 24. ἰσταπιῶν
 F ἰστάσπεως ald. 25. ἐβασίλευεν F. 27. ἐλιπαύνησεν CFx, sed
 per e effert hoc verbum etiam E, in quo hic locus legitur in brevius
 contractus. 28. συλόσωντος F, sine accentu scriptum hoc nomen in E.

A. 946 18. Ἀθηναῖοι δὲ πρότερον μὲν πέμψαντες στρατηγὸν Περικλέα καὶ σὺν αὐτῷ Σοφοκλέα τὸν ποιητὴν πολιορκίᾳ κακῶς διέσθηκαν ἀπειθοῦντας τοὺς Σαμίους, ὕστερον δὲ καὶ κληροῦχος ἐπέμψαν δισχιλίους ἐξ ἑαυτῶν, ὧν ἦν καὶ Νεοκλῆς, ὁ Ἐπικούρου τοῦ φιλοσόφου πατήρ, γραμματοδιδάσκαλος, ὡς φασι· 5 καὶ δὴ καὶ τραφήναι φασιν ἐνθάδε καὶ ἐν Τέφῳ, καὶ ἐφηβεῦσαι Ἀθήησι· γενέσθαι δ' αὐτῷ συνέφηβον Μένανδρον τὸν κωμικόν· Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὃν φασι δεξάμενον ξενία ποτὲ Ὅμηρον, λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφήν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἄλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τοῦναρτίον 10 ἐμφαίνει δι' ἐπιγράματός τινος, ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος, λεγομένου δ' Ὁμήρου διὰ τὴν λεγομένην ξενίαν·

τοῦ Σαμίου πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον
δεξάμενον· κλαίω δ' Ἐὔρυτον, ὅσος ἔπαθεν,
καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν· Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι 15
γραμμα· Κρεωφύλω, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

C. 639 τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τοῦτόν φασιν, οἱ δ' οὐ ταῦτον, ἀλλ' Ἀριστέαν τὸν Προκονήσιον.

19. Παράκειται δὲ τῇ Σάμῳ νῆσος Ἰκαρία, ἀφ' ἧς τὸ Ἰκάριον πέλαγος. αὕτη δ' ἐπώνυμός ἐστιν Ἰκάρου, παιδὸς τοῦ 20 Δαιδάλου, ὃν φασι τῷ πατρὶ κοινωνήσαντα τῆς φυγῆς, ἥνικα ἀμφοτέρω περωθέντες ἀπῆραν ἐκ Κρήτης, πεσεῖν ἐνθάδε, μὴ κρατήσαντα τοῦ δρόμου· μετεωρισθέντι γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ἐπὶ πλεόν περιρρηῆναι τὰ πτερά, τακέντος τοῦ κηροῦ. τριακοσίων δ' ἐστὶ τὴν περίμετρον σταδίων ἡ νῆσος ἅπασα καὶ ἀλί- 25 μνος, πλὴν ὑφόρων, ὧν ὁ κάλλιστος Ἴστοι λέγονται· ἄκρα δ' ἐστὶν ἀνατείνουσα πρὸς ζέφυρον. ἐστὶ δὲ καὶ Ἀρτέμιδος ἱερόν, καλούμενον Ταυροπόλιον, ἐν τῇ νήσῳ καὶ πολισμάτιον

3. ἀπειθοῦντας F. 5. φασιν F. 7. ἀθήησιν F. 12. λεγομένην δ' Ὁμήρου διὰ τὴν ξενίαν Cor. nimis audacter et parum concinne. — λεγομένην] λεγομένην F, om. x. 14. κείω codd., Xyl. corr. 15. ἰολίαν F. — ὁμήριον Fmoz. 18. ἀρισταία CFv ἀριστία wx ald. ἀρισταῖον moz Eust. ad ll. B, 730 p. 331, 8 R. *Auristum* (sic) Guar., Cas. corr.: similiter idem nomen corruptum est XIII, 589. 19. ἡ καρία ald., unde ἡ Ἰκαρία edd. inde a Xyl. 24. περιρρηῆναι F. 26. λέγεται moz. 28. ταυροπόδιον F.

Οἰοῦν, καὶ ἄλλο Δράκονον, ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ, ἐφ' ἣ ἴδρυνται, **A. 94**
 πρόσρομον ἔχον· ἡ δὲ ἄκρα διέχει τῆς Σαμίων ἄκρας, τῆς
 Καθαρίου καλουμένης, ὀγδοήκοντα σταδίους, ὅπερ ἐστὶν ἐλά-
 χιστον διάγραμμα τὸ μεταξὺ. νυνὶ μέντοι λειπαυδροῦσαν Σάμιοι
 5 τίμονται τὰ πολλὰ βοσκημάτων χάριν.

20. Μετὰ δὲ τὸν Σάμιον πορθμὸν τὸν πρὸς Μυκάλῃ πλέου-
 σιν εἰς Ἐφεσον ἐν δεξιᾷ ἐστὶν ἡ Ἐφεσίων παραλία· μέρος δέ
 τι ἔχουσιν αὐτῆς καὶ οἱ Σάμιοι. πρῶτον δ' ἐστὶν ἐν τῇ παρα-
 λίᾳ τὸ Πανιώνιον, τρισὶ σταδίοις ὑπερκείμενον τῆς θαλάττης,
 10 ὅπου τὰ Πανιώνια, κοινῇ πανήγυρις τῶν Ἰώνων, συντελεῖται
 τῷ Ἐλικωνίῳ Ποσειδῶνι καὶ Θυσία· ἱερῶνται δὲ Πιργεῖς·
 εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. εἶτα Νεά-
 πολις, ἡ πρότερον μὲν ἦν Ἐφεσίῳ, νῦν δὲ Σαμίων, διαλλαξα-
 μένων πρὸς τὸ Μαραθῆσιον, τὸ ἐγγυτέρω πρὸς τὸ ἀπωτέρω·
 15 εἶτα Πύγεια πολίχριον, ἱερὸν ἔχον Ἀρτέμιδος Μονυχίας, ἴδρυμα
 Ἀγαμέμνονος, οἰκούμενον ὑπὸ μέρος τῶν ἐκείνου λαῶν· πυ-
 γαλλίας γάρ τινος καὶ γενέσθαι καὶ κληθῆναι, κάμνοντας δ'
 ὑπὸ τοῦ πάθους καταμεῖναι, καὶ τυχεῖν οἰκείου τοῦδε τοῦ ὀνό-
 ματος τὸν τόπον. εἶτα λιμὴν Πάνομος καλούμενος, ἔχον ἱερὸν
 20 τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος· εἶθ' ἡ πόλις. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ παραλίᾳ
 μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐστὶ καὶ ἡ Ὀρτυγία, διαπρεπὲς ἄλ-

1. Δράκονον exhibit Steph. s. v., laudans hunc Strabonis librum: nec licet apud eum scripturam mutare propter gentilia quae subiicit; eique concidit Nonn. Dionys. 9, 16. Alteram tamen formam tuetur multorum scriptorum auctoritas: cf. Euphor. Epigr. (in Anthol. Pal. VII, 651) Hesych. s. v. Δρακάνιον, Theocr. Id. 26, 33, Hymn. Hom. in Bacch. init. Nec diversum hoc promontorium est ab eo quod Δρέπανον appellatur p. 637, quamquam aliter ibi vocatur Sami promontorium huic oppositum. — ἐφ' ἧς m. 3. καθαρίου, et γ est supra κ positum, F. 4. λειπαυδροῦσαν CF, attamen non sibi constant in huius verbi scriptura. 7. μέρος — παραλία om. mox. 10. ἔστι ante κοινῇ inserit w. 11. ποσιδῶν F. — πριήρεις F. 13. ἦ] ὃ CF. 15. πύγεια Cx. 16. πυγαλλίας Cxx πυγαλλίας codd. rell., Cor. corr. e conl. Schneideri in Lex. Gr., coll. Etym. M. s. v. Πύγεια, ubi leguntur haec: ὠνόμασται παρὰ τὰς πυγὰς ὡς ἤλγησαν οἱ Ἀγαμέμνονος ἐρέται· κἀντεῦθεν ἀπομείναντες (l. καταμεῖναντες) τῆς συμφορᾶς ἐπόνυμον ἐποίησαν τὴν πόλιν. 21. ἐστὶν F.

- A. 948** σος παρτοδαπῆς ὕλης, κυπαρίττου δὲ τῆς πλείστης. διαρρεῖ δὲ ὁ Κέγγριος ποταμός, οὗ φασὶ εἴρασθαι τὴν Λητῶ μετὰ τὰς ὠδίνας. ἐνταῦθα γὰρ μυθεύουσι τὴν λοχείαν καὶ τὴν τροφὸν τὴν Ὀρτυγίαν καὶ τὸ ἄδυτον, ἐν ᾧ ἡ λοχεία, καὶ τὴν πλησίον ἐλαίαν, ἣν πρῶτον ἐπαναπαύσασθαι φασὶ τὴν θεὸν ἀπολυθεῖσαν 5
- C. 640** τῶν ὠδίνων. ὑπέρεκειται δὲ τοῦ ἄλλου ὄρου ὁ Σολμισσός, ὅπου στάντας φασὶ τοὺς Κουρήτας τῷ πρόφω τῶν ὀπλων ἐκπλήξαι τὴν Ἥραν ζηλοτύπως ἐφεδρεύουσαν, καὶ λαθεῖν συμπράξαντας τὴν λοχείαν τῇ Λητοῖ. ὄντων δ' ἐν τῷ τόφῳ πλείωνων ναῶν, τῶν μὲν ἀρχαίων, τῶν δ' ὕστερον γενομένων, ἐν μὲν τοῖς ἀρχαίοις ἀρχαῖά ἐστι ξόανα, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον Σκόπα ἔργα· ἡ μὲν Λητῶ σκῆπτρον ἔχουσα, ἡ δ' Ὀρτυγία παρέστηκεν ἐκατέρω τῇ χειρὶ παιδίον ἔχουσα. πατήγυρις δ' ἐνταῦθα συντελεῖται κατ' ἔτος, ἔθει δὲ τινι οἱ νέοι φιλοκαλοῦσι, μάλιστα περὶ τὰς ἐνταῦθα εὐωχίας λαμπρυνόμενοι· τότε δὲ καὶ τῶν Κουρήτων ἀρχειὸν συνάγει συμπόσια, καὶ τινας μυστικὰς θυσίας ἐπιτελεῖ. 15

21. Τὴν δὲ πόλιν ᾤκουν μὲν Κᾶρές τε καὶ Ἀέλεγες, ἐκβαλὼν δ' ὁ Ἄνδροκλος τοὺς πλείστους ᾤκισεν ἐκ τῶν συνελθόντων αὐτῷ περὶ τὸ Ἀθήναιον καὶ τὴν Ὑπέλαιον, προσπεριλαβὼν καὶ τῆς περὶ τὸν Κορησσὸν παρωρείας. μέχρι μὲν δὴ τῶν κατὰ Κροῖσον οὕτως ᾤκεῖτο, ὕστερον δ' ἀπὸ τῆς παρωρείου καταβάντες, περὶ τὸ νῦν ἱερὸν ᾤκησαν μέχρι Ἀλεξάνδρου. Λυσίμαχος δὲ τὴν νῦν πόλιν τειχίσας, ἀηδῶς τῶν ἀνθρώπων μεθισταμένων, τηρήσας καταρράκτην ὄμβρον συνήργησε καὶ αὐτὸς καὶ τοὺς ῥινοῦχους ἐνέφραξεν, ὥστε κατακλύσαι τὴν πόλιν· 25

1. διαρεῖ F. 2. φασιν F. — λιτὸ C. 3. λοχείαν, et paulo post λοχία, F. 6. τοῦ] τοὺς F. 9. λοχίαν F. 11. σκολιὰ σκό^π ἔργα F σκολιὰ ἔργα codd. (sed σκόπα add. in marg. v): Cor. corr. e conl. Tyrwhitti, codice F satis firmata: cf. de hoc loco vehementer agitato Jacobs. (in Böttiger *Amalthea* II, 5) et Uhden. (in *Wolf Mus. für Alterthumswissenschaft* II, p. 397). 12. λητῶ F. — ἐκτέρω F. 15. τότε δὲ καὶ] τό τε ποx Cor. 20. κορησσὸν CF κορησὸν ox: cf. p. 634. — παρωρείας CF παραλίαις ε, sed in marg. add. παρωρείας. 21. κροῖσον F κροῖσσον ox κατὰ τὸν Κροῖσον x. — χρόνων post Κροῖσον add. Cor. haud incommode. — παρωρείου CF παρωρείας sw. 22. μέγρις C. 25. ἐφραξεν x.

οὐ δὲ μετέστησαν ἄσμενοι. ἐκάλεσε δ' Ἀρσινόην ἀπὸ τῆς γυναικὸς τὴν πόλιν, ἐπεκράτησε μὲντοι τὸ ἀρχαῖον ὄνομα. ἦν δὲ γερούσια καταγραφομένη, τούτοις δὲ συνήεσαν οἱ ἐπίκλητοι καλούμενοι καὶ διφίκον πάντα.

5 22. Τὸν δὲ νεῶν τῆς Ἀρτέμιδος πρῶτος μὲν Χερσίφρων A. 949
 ἡγετεκτόνησεν, εἴτ' ἄλλος ἐποίησε μείζω· ὡς δὲ τοῦτον Ἡρό-
 στρατός τις ἐνέπρησεν, ἄλλον ἀμείνω κατεσκευάσαν συνετέγκαν-
 τες τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας, διαθήμενοι
 δὲ καὶ τοὺς προτέρους κίονας· τούτων δὲ μαρτυρία ἐστὶ τὰ
 10 γενηθέντα τότε ψηφίσματα, ἅπερ ἀγνοοῦντά φησιν ὁ Ἀρτεμί-
 δωρος τὸν Ταυρομενίτην Τίμαιον, καὶ ἄλλως βιάσκονον ὄντα
 καὶ συκοφάντην (διὸ καὶ Ἐπιτίμιον κληθῆναι), λέγειν, ὡς ἐκ
 τῶν Περσικῶν παρακαταθηκῶν ἐποίησαντο τοῦ ἱεροῦ τὴν ἐπι-
 σκεπὴν· οὔτε δὲ ὑπάρξαι παρακαταθήκας τότε, εἴ τε ὑπῆρξαν,
 15 συνεμπεροῦσθαι τῷ ναῷ· μετὰ δὲ τὴν ἔμπρησιν τῆς ὀροφῆς
 ἠφανισμένης, ἐν ὑπαίθρῳ τῷ σηκῷ τίνα ἂν ἐθελῆσαι παρα-
 καταθήκην κειμένην ἔχειν; Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς Ἐφεσίοις ὑπο-
 σχέσθαι τὰ γεγονότα καὶ τὰ μέλλοντα ἀναλώματα, ἐφ' ᾧ C. 641
 τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὸν ἔχειν, τοὺς δὲ μὴ ἐθελῆσαι, πολὺ μᾶλλον
 20 οὐκ ἂν ἐθελῆσαντας ἐξ ἱεροσυλίας καὶ ἀποστερήσεως φιλοδο-
 ξεῖν· ἐπαινεῖ τε τὸν εἰπόντα τῶν Ἐφεσίων πρὸς τὸν βασιλέα,
 ὡς οὐ πρόποι θεῶν θεοὺς ἀναθήματα κατασκευάζειν.

23. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ νεῶ συντέλειαν, ὃν φησιν εἶναι Χειροκρά-

1. μετανάστησαν F. 5. πρῶτον F et Epit. Paris. no. 1409 (v. Praef. vol. I, p. XLV). — χερσίφρων C ἀρχίφρων μοx. 6. ἄλλον codd. (ex C non est enotatum negligentia, ut opinor.), Xyl. corr. 9. μαρτυρία codd., Cor. corr. 12. ἐπιτίμιον codd., exc. F; verum restituit Tzsch. e conji. Cas., coll. Diod. V, 1. Athenaeo VI, 20 p. 272 Cas. 18. τε om. Cms Cor. 19. ἀπογραφὴν F. — αὐτῶν F. 22. πρέπει Cwx. 23. δεινοκράτους w, itidemque in marg. o additum est δεινοκράτης: atque ita nominatur Alexandriae architectus a Valerio Max. I, 4, 1. Plin. H. N. VII, 38 s. 37. (cf. V, 11 s. 10) Solin. 32; quae de Atho monte hic traduntur itidem referuntur ad Dinocratem a Vitruvio II, 1, ad Stasicratem quendam a Plut. in Alexandro c. 72, et de fortuna Alexandri or. 2 (p. 324 Reisk.). Inde Δεινοκράτους h. l. scribendum esse censuit Salm. ad Sol. l. c. satis probabiliter, idque Cor. recepit. Quod Guar. exhibet Chinocratis operam errori videtur tri-

τους ἔργον (τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν· τὸν δ' αὐτὸν ὑποσχέσθαι Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ἄθω διασκευάσειν εἰς αὐτόν, ὡσανεὶ ἐκ πρόχου τινὸς εἰς φιᾶλῃν καταχέοντα σπονδὴν, ποιήσονται πόλεις δύο, τὴν μὲν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους, τὴν δ' ἐν ἀριστερᾷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἐτέρας εἰς τὴν ἐτέραν ῥέοντα ποταμόν), μετὰ δ' οὖν τὸν νεῶν τὸ τῶν ἄλλων ἀναθημάτων πλῆθος εὐρέσθαι τῇ ἐκτιμήσει τῶν δημοουργῶν, τὸν δὲ δὴ βωμὸν εἶναι τῶν Πραξιτέλους ἔργων ἅπαντα σχεδὸν τι πλήρη. ἡμῖν δ' εἰδείκνυτο καὶ τῶν Θράσωσός τινα, ὅσπερ καὶ τὸ Ἐκατήσιον

A. 950 εἶσι καὶ ἡ † κρήνη Πηνελόπη καὶ ἡ πρεσβυτίς ἡ Εὐρύκλεια. 10 ἱερέας δ' εὐνούχους εἶλον, οὓς ἐκάλον Μεγαβύτους, καὶ ἀλλὰ χόθεν μειζόντες αἰεὶ τινὰς ἀξίους τῆς τοιαύτης προστασίας, καὶ ἦγον ἐν τιμῇ μεγάλῃ· συνιεῖσθαι δὲ τοῖσι ἐχρῆν παρθένους. νῦν δὲ τὰ μὲν φυλάττεται τῶν νομίμων, τὰ δ' ἔττον, ἄσυλον δὲ μένει τὸ ἱερὸν καὶ νῦν καὶ πρότερον· τῆς δ' ἄσυλίας τοὺς 15 ὄρους ἀλλαγῆναι συνέβη πολλάκις, Ἀλεξάνδρου μὲν ἐπὶ στάδιον ἐκτείνατος, Μιθριδάτου δὲ τόξενμα ἀφέντος ἀπὸ τῆς γωνίας τοῦ κεράμου καὶ δόξαντος ὑπερβαλέσθαι μικρὰ τὸ στάδιον, Ἀντωνίου δὲ διπλασιάσαντος τοῦτο καὶ συμπεριλαβόντος τῇ ἄσυλίᾳ μέρος τι τῆς πόλεως· ἐφάνη δὲ τοῦτο βλαβερὸν καὶ ἐπὶ 20 τοῖς κακούργοις ποιοῦν τὴν πόλιν, ὥστ' ἠκύρωσεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ.

buendum. 1. δ' om. *moz.* 2. ὑποσχέσθαι — αὐτὸν om. *w.* 3. προύχου *F.* 4. ποιήσαντα codd., exc. *F.*; ald.: ποιήσειν τε *Cor.* satis commode. 7. δὲ asteriscis incl. *Cor.* 10. κρήνη *F.*; κρήνη, quod exhibent codd. rell., quid significare possit h. l., parum liquet; praeterea turbata totius loci structura suspectam reddit illam scripturam: plana e contrario est quam exhibet *F.* Nihilominus cum nullum aliud opus simile e cera factum apud scriptores veteres, quod sciam, commemoretur, recipere eam non ausus sum. — πηνελόπη *F.* πηνελοπία ald. Πηνελοπία edd. inde a *Xyl.* — τε post Πηνελοπία add. *Cor.* ex sent. *Tyrwh.* — ἡ ante Εὐρύκλεια asteriscis incl. *Cor.* 11. μεγαλοβύτους *C.* μεγαλοβύτους rell. codd., exc. *F.*; edd.: scripturam, quam ex *F.* recepi, quamque *Cas.* aliique commendarunt, confirmat *Xenoph. Anab. V, 3, 6.* — καὶ] ἄλλους *Cor.* 15. ἡ ante καὶ πρότερον add. *Cor.*: malim ὡς πρότερον. 18. δόξαντα codd., exc. *CF.* 19. πλησιάσαντας τούτῳ codd., exc. *CF.* 20. ἐπι] ὑπὸ *πκ.*

24. Ἐχει δ' ἡ πόλις καὶ νεώρια καὶ λιμένα· βραχύστομον δ' ἐποίησαν οἱ ἀρχιτέκτονες, συνεξαπατηθέντες τῷ κελεύσαντι βασιλεῖ. οὗτος δ' ἦν Ἄτταλος ὁ Φιλάδελφος· οἴηθεις γὰρ οὗτος βαθὺν τὸν εἰσπλον ὀλκᾶσι μεγάλαις ἔσεσθαι καὶ αὐτὸν
 5 τὸν λιμένα, τεναγῶδη ὄντα πρότερον διὰ τὰς ἐκ τοῦ Καύστρου προσχώσεις, ἐὰν παραβληθῇ χῶμα τῷ στόματι, πλατεῖ τελείως ὅτι, ἐκέλευσε γενέσθαι τὸ χῶμα. συνέβη δὲ τούναντίον· ἐντὸς γὰρ ἡ χοῦς εἰργομένη τεναγίζειν μᾶλλον ἐποίησε τὸν λιμένα σύμπαντα μέχρι τοῦ στόματος· πρότερον δ' ἰκανῶς αἱ πλημμυ-
 10 ρίδες καὶ ἡ καλίρροια τοῦ πελάγους ἀφήρει τὴν χοῦν καὶ ἀνέσπα πρὸς τὸ ἐκτός. ὁ μὲν οὖν λιμὴν τοιοῦτος· ἡ δὲ πόλις τῇ πρὸς τὰ ἄλλα εὐκαιρίᾳ τῶν τόπων αὐξεται καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἱμπόριον οὕσα μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τὴν ἐντὸς τοῦ C. 642
 Ταύρου.

15 25. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγόνασιν ἐν αὐτῇ τῶν μὲν παλαιῶν Ἡράκλειτός τε ὁ σκοτεινὸς καλούμενος καὶ Ἐρμόδωρος, περὶ οὗ ὁ αὐτὸς οὗτός φησιν· ἄξιον Ἐφεσίοις ἠβηδὸν ἀπάγξασθαι, οἵτινες Ἐρμόδωρον ἄνδρα ἐωντῶν ὀνήιστον ἐξέβαλον, φάντες, ἡμέων μηδεὶς ὀνήιστος ἔστω, εἰ δὲ μή, ἄλλη τε καὶ
 20 μετ' ἄλλων· δοκεῖ δ' οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμους τινὰς Ῥωμαίοις συγ- A. 951
 γράφαι. καὶ Ἰππῶναξ δ' ἐστὶν ὁ ποιητὴς ἐξ Ἐφέσου καὶ Παρράσιος ὁ ζωγράφος καὶ Ἀπελλῆς, τῶν δὲ νεωτέρων Ἀλέξανδρος ῥήτωρ ὁ Λύγχος προσαγορευθείς, ὃς καὶ ἐπολιτεύσατο καὶ συνέγραψεν ἱστορίαν καὶ ἔπη κατέλιπεν, ἐν οἷς τὰ τε οὐράνια
 25 διατίθεται καὶ τὰς ἡπείρους γεωγραφεῖ, καθ' ἐκάστην ἐκδοὺς ποίημα.

26. Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Καύστρου λίμνη ἐστὶν ἐκ τοῦ

5. ἐκ om. C. 6. προσχώσεις codd., exc. Eto. 8. ἐποίησεν F. 13. ἱμπορεῖον οὐκ Cor. 16. ἠράκλητος F. — σκοτεινὸς C. 18. ἐωυ-
 τὸν C. 19. μηδεὶς ἡμέων μοκ: apud Diog. Laert. IX, 1, 2, ubi
 haec Heracliti verba iudem referuntur, habetur μηδὲ εἰς: in aliis longius
 etiam recedit a Strabone. 20. Ῥωμαίους wx. 21. παρᾶσιος Fμοιwx.
 22. Ante Ἀλέξανδρος excidisse censet Cor. Ἀρτεμίδωρος καὶ, probante
 Groak.: at hunc si commemorasset, certe non tam nude nomen posuisset,
 sed nonnulla saltem de eius scriptis, ut facere solet, addidisset: v. ad
 p. 635. 23. ὁ ante ῥήτωρ add. wx. 26. ποιήματα codd., exc. F, edd.

πελάγους ἀναχαιομένη, καλεῖται δὲ Σελινοουσία, καὶ ἐφεξῆς ἄλλη σύρρους αὐτῇ, μεγάλας ἔχουσαι προσόδους· ὥς οἱ βασιλεῖς μὲν, ἱεράς οὐσας, ἀφείλοντο τὴν θεόν, Ῥωμαῖοι δ' ἀπέδοσαν· πάλιν δ' οἱ δημοσιῶναι βιασάμενοι περιέστησαν εἰς ἑαυτοὺς τὰ τέλη, πρᾶσθαι δὲ ὁ Ἀρτεμίδωρος, ὡς φησι, τὰς τε λίμνας ἀπέλαβε τῇ θεῷ, καὶ τὴν Ἡρακλεῶτιν ἀφισταμένην ἐξετίκασε, κριθεὶς ἐν Ῥώμῃ· ἀντὶ δὲ τούτων εἰκόνα χρυσῆν ἀνέστησεν ἡ πόλις ἐν τῷ ἱερῷ. τῆς δὲ λίμνης ἐν τῷ κοιλοτάτῳ βασιλείως ἐστὶν ἱερόν· φασὶ δ' Ἀγαμέμνονος ἴδρυμα.

27. Ἐἶτα τὸ Γαλλήσιον ὄρος καὶ ἡ Κολοφῶν, πόλις Ἰωνική, καὶ τὸ πρὸ αὐτῆς ἄλσος τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν ποτε παλαιόν. λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ δεῦρο ἀφικέσθαι, περιτυχῶν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντι κατὰ τὴν Κλάρων, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίον θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον· προτεῖναι γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμόν, ἐρινεὸς † ὄσους ὀλύνθους
 οὗτος ἔχει, μικρὸς περ ἑών· εἵποις ἂν ἀριθμόν; 24
 τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·
 252 μύριοι εἰσιν ἀριθμόν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·
 εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπερθέμεν οὐ κε δύναιο.

1. σεληνοουσία *xx*. 5. ὦς] ὡς *C*, *om. maxx*. 6. ἐξετίκασεν *F*. 8. αὐτῷ post πόλις add. *Cor.*: atque aegre caremus hoc verbo; sed post τούτων facilius exciderit, quam h. l. 9. φασὶν *F*. 10. γαλλήσιον *CF*. Duplex λ tuctur Steph. s. v. — κολοφῶν *F*. 11. καρῶν *F* καρῶν *x*. 12. μαντεῖον *F*. — ποτε] τὸ *F*. Ceterum viguisse hoc oraculum Strabonis ipsius aetate liquet ex Taciti Ann. II, 54. 13. ἀντιλόχου codd. *Epit.*, *Xyl.* corr. ex *Odyss. O*, 248: Guar. etiam exhibit cum *Amphiloco* (sic). 14. δὲ αὐτοῦ *F*. 17. τοιοῦτον *xx*. 19. ὄσους *Epit.* ὄσσον ὀλύνθων con. *Xyl.*, quem secutus est Götting. (v. fr. CXLIX); ὄσους ἐρινεὸς ὀλύνθους, iam antea in *Epit.* receptum, scripserunt Tzsch. *Cor.*, probante Meinek. ad Theocr. II, 3 aliisque. — ὀλύνθους *F* ὀλύνθους *xx*. 23. ἐπερθέμεν codd. *edd.*, correxi e con. Spohnii (v. de extr. parte *Odyss. p.* 72). — οὐκ ἐδύναιο *CF* *Epit.* οὐκ ἐδύναο *ix* οὐκ ἂν δύναιο *max* *edd.*: quod scripsi viderat Meinek. de

ὡς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρον.

καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

Φερεκίδης δέ φησιν ἔν προβαλεῖν ἔγκνον τὸν Κάλχαντα, πό- C. 643
 σους ἔχει χοίρους, τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἓνα θῆλυν· ἀλη-
 5 θεύσαντος δ', ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης. οἱ δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα
 προβαλεῖν τὴν ἔν φασι, τὸν δὲ ἐρινεόν, καὶ τὸν μὲν εἰπεῖν τὰ
 ληθές, τὸν δὲ μὴ, ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ λύπης καὶ κατὰ τι λόγιον.
 λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει, ὡς εἰμαρμένον
 εἶη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει περιτύχη· οὗτος
 10 δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν καὶ τὸν θάνατον τοῦ
 Κάλχαντος. τὰ μὲν παλαιὰ ποιαῦτα.

28. Ἐκτίσαντο δὲ ποτε καὶ ναυτικὴν ἀξιόλογον δύναμιν
 Κολοφώνιοι καὶ ἱππικὴν, ἐν ἧ̄ τοσοῦτον διέφερον τῶν ἄλλων,
 ὥσθ', ὅπου ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαταλύτοις πολέμοις τὸ ἱππικὸν
 15 τῶν Κολοφωνίων ἐπικουρήσειε, λύεσθαι τὸν πόλεμον· ἀφ' οὗ
 καὶ τὴν παροιμίαν ἐκδοθῆναι τὴν λέγουσαν, τὸν Κολοφῶνα ἐπέ-
 θηκεν, ὅταν τέλος ἐπιτεθῆ̄ βέβαιον τῷ πράγματι. ἄνδρες δ'
 ἐγένοντο Κολοφώνιοι τῶν μνημονομένων Μίμνερος, αὐλητῆς
 ἅμα καὶ ποιητῆς ἐλεγείας, καὶ Ξενοφάνης ὁ φυσικός, ὁ τοὺς
 20 σῖλλους ποιήσας διὰ ποιημάτων· λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πο-
 λύμναστον τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἔλλογιμων·

φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου Κολοφω-
 νίου ἀνδρός·

καὶ Ὅμηρον δὲ τινες ἐντεῦθεν εἶναί φασιν. εὐθυπλοῖα μὲν οὖν
 25 ἑβδομήκοντα στάδιοι εἰσιν ἐξ Ἐφέσου, ἐγκολπίζοντι δὲ ἑκατὸν
 καὶ εἴκοσι.

29. Μετὰ δὲ Κολοφῶνα ὄρος Κοράκιον καὶ νησίον ἱερὸν
 Ἀρτέμιδος, εἰς ὃ διαηχομένης τίκτειν τὰς ἐλάφους πεπιστευ-
 κασιν. εἶτα Λίβεδος, διέχουσα Κολοφῶνος ἑκατὸν καὶ εἴκοσι·

Euphor. p. 103 (ed. pr.). 1. μέτρον swx. 2. κάλυψεν F Epit.
 3. σῶν Epit. — καὶ ἐρωτήσαι ante πόσους add. edd.: praegnantī sue
 oblata Chalcantem interrogasse Guar. 6. τὸν ante ἐρινεόν add. xx
 Cor. 7. καὶ om. Cor. 12. καὶ om. E. 15. ἐπικουρήσει E, sed
 dubia est scriptura. 16. τὴν λέγουσαν ποx. 19. ὁ τοὺς σῖλλους —
 ποιημάτων om. x. 21. τῶν] τὸν C. 22. πᾶν κοινὸν xx. — κο-
 λοφωνίου F. 29. λίβενδος x. — σταδίου post εἴκοσι add. edd.

ἐταῦθα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἢ σύνοδος καὶ κατοικία τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἑλλησπόντου, ἐν ἣ παγήνυρις τε καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συντελοῦνται τῷ Διονύσῳ. ἐν Τέῳ δὲ ὄγκον πρότερον τῇ ἐφεξῆς πόλει τῶν Ἰώνων· ἐμπεισοῦσης δὲ

A. 953 στάσεως, εἰς Ἐφεσον κατέφυγον. Ἀττάλου δ' εἰς Μυόννησον αὐτοὺς καταστήσαντος μεταξὺ Τέῳ καὶ Λεβέδου, προσβέβησται Τήιοι δεόμενοι Ῥωμαίων, μὴ περιδεῖν ἐπιτελιζομένην σφίσι τὴν Μυόννησον, οἱ δὲ μετέστησαν εἰς Λέβεδον, δεξαμένων τῶν Λεβεδίων ἀσμένως διὰ τὴν κατέχουσαν αὐτοὺς ὀλιγανδρίαν. καὶ Τέως δὲ Λεβέδου διέχει ἑκατὸν εἴκοσι, μεταξὺ δὲ τῆσος Ἀσπίς, 10 οἱ δ' Ἀρκόννησον καλοῦσι· καὶ ἡ Μυόννησος δὲ ἐφ' ὕψους χερρονησίζοντος κατοικεῖται.

D. 644 30. Καὶ ἡ Τέως δὲ ἐπὶ χερρονήσῳ ἵδρται, λιμένα ἔχουσα· ἐνθὲνδ' ἐστὶν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, ἐφ' οὗ Τήιοι, τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, εἰς Ἀβδηρα ἀπέκησαν, Θρακίαν πόλιν, οὐ φέροντες 15 τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν, ἀφ' οὗ καὶ τοῦτ' εἴρηται·

Ἄβδηρα, καλὴ Τηίων ἀποικία.

πάλιν δ' ἐπανήλθον τινες αὐτῶν χρόνῳ ὕστερον· εἴρηται δὲ καὶ περὶ Ἀπελλικῶντος, ὅτι Τήιος ἦν κάκεϊνος· γέγονε δὲ καὶ συγγραφεὺς Ἐκαταῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως. ἔστι καὶ ἄλλος λιμὴν 20 ὁ πρόσβορος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς πόλεως, Γερραΐδα.

31. Εἶτα Χαλκιδεῖς [καὶ] ὁ τῆς Χερρονήσου ἰσθμὸς τῆς Τηίων καὶ Ἐρυθραίων· ἐντὸς μὲν οὖν τοῦ ἰσθμοῦ οἰκοῦσιν οὗτοι, ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ ἰσθμῷ Τήιοι καὶ Κλαζομένιοι· τὸ μὲν γὰρ νότιον τοῦ ἰσθμοῦ πλευρὸν ἔχουσι Τήιοι, τοὺς Χαλκιδεάς, 25

5. μυόννησον CF. 6. λεβένδου x. 7. τήιοι C τελίοι x. 8. μυόννησον F. — λέσβον ο λέβενδον x. 10. ἢ ante Τέως add. mo. — λεβένδου x. — σταδίου post εἴκοσι add. μοxx στάδια edd. 11. ἀρκόννησον F. — μυόννησος F. 12. χερρονησιάζοντος edd. 14. ἐνθὲν δ' codd. edd.: Cor. corr. 15. ἀβδηρα moiw. 19. ἀπελλικῶντος Cs Cor. ἀπελλικόντος moix Tzsch. ἀπελλῶνος ald. ἀπελλῶνος Xyl.: cf. ad XIII, 609. 21. πρόσβορος Cor. — γερραΐδα x γερραΐδα (quod Tzsch. falso ait etiam in C legi) edd.: idem haud dubie est portus, quem Geraesticum appellat Livius XXXVII, 27. 22. καὶ om. codd.: Tzsch. add. e conji. Siebelisii (v. Ἑλληνικά p. 41). 25. τοὺς Χαλκιδεάς om. E: quod in nott. ad interpret. Gallicam suspicatur Cor., κατὰ s. πρὸς hic excidisse, postea ipse videtur non probasse, cum in editione

τὸ δὲ πρόσβορον Κλαζομένιοι, καθ' ὃ συνάπτουσι τῇ Ἐρυθραίᾳ. κείται δ' Ὑπόκρημος ὁ τόπος ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ἐντὸς μὲν ἀπολαμβάνων τὴν Ἐρυθραίαν, ἐκτὸς δὲ τὴν τῶν Κλαζομένων. ὑπέρεκειται δὲ τῶν Χαλκιδέων ἄλλος καθιερωμένος Ἀλεξάνδρου τῷ Φιλίππου, καὶ ἀγὼν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰώνων Ἀλεξάνδρεια καταγγέλλεται, συνταλούμενος ἐνταῦθα. ἡ δ' ὑπέρβασις τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείου καὶ τῶν Χαλκιδέων μέχρι τοῦ Ὑποκρήμου πενήκοντά εἰσι στάδιοι, ὃ δὲ περίπλους πλείους ἢ χίλιοι. κατὰ μέσον δὲ πον τὸν περίπλον αἱ Ἐρυθραί, πόλις Ἰωνική, λιμένα ἔχουσα, καὶ ἠσιδας προκειμένας τέταρτας Ἰππους καλουμένας.

32. Πρὶν δ' ἔλθειν ἐπὶ τὰς Ἐρυθράς, πρῶτον μὲν Ἐραι A. 95: πολίχνιον ἔστι Τηίων· εἶτα Κωρυνκος, ὄρος ὑψηλόν, καὶ λιμὴν ὑπ' αὐτῷ Κασύστης καὶ ἄλλος Ἐρυθρᾶς λιμὴν καλούμενος καὶ ἐφεξῆς πλείους ἕτεροι. φασὶ δὲ τὸν παράπλον τοῦ Κωρύνκου πάντα ληστήριον ὑπάρχει τῶν Κωρυνκαίων καλουμένων, εὐρωμένων τρόπον καινὸν τῆς ἐπιβουλῆς τῶν πλοῖζομένων· κατασπαρμένους γὰρ ἐν τοῖς λιμέσι τοῖς καθορμιζομένους ἐμπόροις προσφοιτᾶν καὶ ὠτακουστεῖν, τί φέροιεν καὶ ποῦ πλείοιεν, εἶτα 20 συνελθόντας ἀναχθεῖσι τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίθεσθαι καὶ καθαρχάζειν· ἀφ' οὗ δὴ πάντα τὸν πολυπράγμονα καὶ κατακούειν ἐπιχειροῦντα τῶν λάθρα καὶ ἐν ἀπορρήτῳ διαλεγόμενων Κωρυνκαίων καλοῦμεν, καὶ ἐν παροιμίᾳ φασί·

sua non commemoraverit: non diversi sunt oī Χαλκιδεῖς a regione, quam Χαλκίτιν appellat Paus. XII, 5, 12. 1. πρόσβορον Cor. — καθὸ codd. edd.: correxi de sent. Cor. 2. Ὑπόκρημος, quod p. 645 plerique codd. exhibent, hic et in proximis posuit Cor. — ὁ asterisc. incl. Cor. — ἐντὸς] ἐκτὸς E. 4. τῶν] τὸ w. 5. ὑπὸ] ἀπὸ codd., Cor. corr. 7. τοῦ ante ἀπὸ om. x, τὸ exhibent codd. rell., exc. C. — ἀλεξανδρείου F. 8. Ὑποκρήμου Cor. 10. εἰσὶν ante αἱ Ἐρυθραὶ add. F. 12. γέφυραι μοι Γέραι Cas., quod frustra tueri studet Grosk., γ' Ἐραι Tzsch. falso tradens ita legi in codd.: ceterum cf. Thucyd. VIII, 19 sq., ubi ὄξυτορεῖται hoc nomen. 13. ἔστι] εἶτα μοι Cas. — τήμον codd., exc. F, qui genitivum exhibet a Tzsch. restitutum. 14. κασσιστής F. — καὶ ἄλλως fortasse scribendum esse suspicatur Cor. paulo avidius. 16. εὐρωμένων F εὐρωμένων s εὐραμένων μοι x edd.: v. XII, 558. 17. πλωζομένων C.

τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρινθαῖος ἠκροάζετο,
ὅταν δοκῇ τις πράττειν δι' ἀπορρήτων ἢ λαλεῖν, μὴ λαθάνῃ
δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας καὶ φιλοπευστοῦντας τὰ μὴ προσ-
ήκοντα.

33. Μετὰ δὲ Κώρινκον Ἀλόνησος νησίον· εἶτα τὸ Ἄργεν-
645 νον, ἄκρα τῆς Ἐρυθραίας πλησιάζουσα μάλιστα τῷ Χίον Πο-
σειδίῳ, ποιοῦντι πορθμὸν ὅσον ἐξήκοντα σταδίων. μεταξὺ δὲ
τῶν Ἐρυθρῶν καὶ τοῦ Ὑποκρήμιου Μίμας ἐστὶν ὄρος ὑψηλόν,
εὐθρον, πολίδενδρον· εἶτα κώμη Κυβελία καὶ ἄκρα Μέλαινα
καλουμένη, μύλων ἔχουσα λατόμιον. 10

34. Ἐκ δ' Ἐρυθρῶν Σίβυλλά ἐστὶν, ἐνθους καὶ μαντικῆ
γυνὴ τῶν ἀρχαίων τις· κατ' Ἀλέξανδρον δὲ ἄλλη ἦν τὸν αὐτὸν
τρόπον μαντικῆ, καλουμένη Ἀθηναῖς, ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως·
καὶ καθ' ἡμᾶς Ἡρακλείδης Ἡροφίλιος ἰατρός, συσχολαστῆς
Ἀπολλωνίου τοῦ Μυός. 15

955 35. Ἡ δὲ Χίος τὸν μὲν περίπλου ἐστὶ σταδίων ἑννακο-
σίων παρὰ γῆν φερομένη, πόλιν δ' ἔχει εὐλίμενον καὶ ναύστα-
θμον ναυσὶν ὀγδοήκοντα. ἐν δὲ τῷ περίπλῳ δεξιὰν τὴν νῆσον
ἔχοντι ἀπὸ τῆς πόλεως πρῶτον μὲν ἐστὶ τὸ Ποσειδίων, εἶτα
Φάται, λιμὴν βαθύς, καὶ νεὸς Ἀπόλλωνος καὶ ἄλσος φοινί- 20
κων· εἶτα Νότιον, ὕφορμος αἰγιαλός· εἶτα Λαίους, καὶ οὗτος
ὕφορμος αἰγιαλός, ὅθεν εἰς τὴν πόλιν ἐξήκοντα σταδίων ἰσθμός·
περίπλους δὲ τριακοσίων ἐξήκοντα, ὃν ἐπήλθομεν. εἶτα Μέλαινα

1. ἄρ' codd., ἄρα Cor.; accentum mutavi iubente metro: cf. Eust.
ad Dion. Perieg. v. 855 ed. Bernh. 2. λαθεῖν w. — λαθάνει C.
5. ἀλόνησος C ἀλόνησος F. — ἐστὶ ante νησίον add. F. — ἄργενον
CF: Ἀργῖνον nominatur idem hoc promontorium a Thucyd. VIII, 34;
diversum contra est quod Ἀργενόν commemoratur a Stephano s. v. Ἀρ-
γέννουσα. 8. Ἀποκρήμιου Cor. 9. Κυβελία scribitur hoc nomen
a Steph. 10. μύλον F. 11. σύβυλλα C. 14. ἠρόφιλος codd.,
quod reposuit Tzsch., postquam Cas. scripserat ἠροφίλιος: Cor. verum
restituit, cf. XII, 580. — σχολαστῆς F. 16. ἐρακοσίων z. 17. Ante
εὐλίμενον Grosk. excidisse suspicatur ὁμώνυμον καὶ. 18. δεξιᾶ now.
19. ποσίδιον F. 21. νότιος mz. — λαιούς C: iure suspectum est
Cas. hoc nomen; Ἐλαιούς scripsit Cor., mutatione facili sane, sed parum
certa; Λάινος s. Λαίνους (sic) coniecit Grosk. parum feliciter, quam-
quam illa huius orae pars vocatur hodie Λιθί.

ἄκρα, καθ' ἣν τὰ Ψύρα, νῆσος ἀπὸ πενήτηκοντα σταδίων τῆς ἄκρας, ὑψηλή, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα· κύκλος δὲ τῆς νήσου τετταράκοντα στάδιοι. εἶθ' ἡ Ἀριουσία χώρα τραχεῖα καὶ ἀλίμενος, σταδίων ὅσον τριάκοντα, οἶνον ἄριστον φέρουσα τῶν Ἑλληνικῶν. εἶτα τὸ Πελιναῖον ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐν τῇ νήσῳ. ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ λατόμιον μαρμάρου λίθου. ἄνδρες δὲ Χῖοι γεγόνασιν ἐλλόγμοι· Ἴων τε ὁ τραγικὸς καὶ Θεόπομπος ὁ συγγραφεὺς καὶ Θεόκριτος ὁ σοφιστής· οὗτοι δὲ καὶ ἀντεπολιτεύσαντο ἀλλήλοις. ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ Ὀμήρου Χῖοι, μαρτύριον *μετὰ* τοὺς Ὀμηρίδας καλουμένους ἀπὸ τοῦ ἐκείνου γένους προχειρίζομενοι, ὧν καὶ Πίνδαρος μέμνηται·

ὄθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι

ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' αἰοιοί.

ἐκέκτηντο δὲ καὶ ναυτικόν ποτε Χῖοι, καὶ ἀνθήπτοντο τῆς κατὰ θάλατταν ἀρχῆς καὶ ἐλευθερίας. ἐκ Χίου δ' ἐς Λέσβον νότῳ τετρακόσιοι πον στάδιοι.

36. Ἐκ δὲ τοῦ Ἰποκρήμνου Χύτριόν ἐστι τόπος, ὅπου πρό- A. 951
τερον ἴδροντο Κλαζομεναί· εἶθ' ἡ νῦν πόλις, ἧσία ἔχουσα προ-
κειμενα ὅκτω γεωργούμενα· Κλαζομένιος δ' ἦν ἀνὴρ ἐπιφανής
20 Ἀναξαγόρας ὁ φυσικός, Ἀναξιμένους ὁμικλήτης τοῦ Μιλήσιου·

1. τὰ ψήρα C. 3. Ἀρυσία legisse videtur in codice suo Steph., qui s. v. haec habet: Ἀρυσία χώρα τῶν Ψύρων καὶ Χίου, τραχεῖα καὶ ἀλίμενος, ὅσον σταδίων τριάκοντα, οἶνον ἄριστον ἔχουσα καλούμενον Ἀρυσινόν, οὗ μέμνηται Στράβων ἰδ'. In quibus tamen complura sunt, quae valde mireris, atque nullo modo inde attractandum nomen, quod exhibent magno consensu codd., quodque confirmatur frequenti mentione vini Ariusii. 4. τριακοσίων codd., sed τριάκοντα e Steph. l. c. recipere non dubitavi, quod hic numerus unice respondet et locorum naturae et iis quae Strabo ipse tradit de huius regionis finibus totiusque insulae circuitu; praeterea frequentissima est siglorum A et T confusio. 9. καὶ Χῖοι Ὀμήρου x Cor. καὶ ἀλλήλοις Χῖοι περὶ Ὀμήρου w. 10. μετὰ] μὲν ποxx Xyl. κατὰ w, μετὰ om. E Eust., in Prooemio p. 4 paulo liberius hunc locum citans, Cor. — καλουμένους om. E. — δὲ post ἀπὸ add. ald. 12. περ om. ποxx: v. Pind. Nem. II, init. 14. καὶ ante ἀνθήπτοντο om. ald., addens δὲ post idem hoc verbum. 15. δ' εἰς Exx. — νότῳ om. s. 17. ἀποκρήμνου codd., exc. F, edd.: v. p. 644. — ὅπου] ὁ Cx οὗ ποxx ῥ' ald. ἐν ῥ' edd. inde a Cas. 19. ἦν om. ποxx.

δηκουσαν δὲ τούτου Ἀρχάλαος ὁ φυσικὸς καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιη-
τής. εἶθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ θερμὰ ὕδατα καὶ ὁ Σμυρναίων
κόλπος καὶ ἡ πόλις.

- C. 646 37. Ἐξῆς δὲ ἄλλος κόλπος, ἐν ᾧ ἡ παλαιὰ Σμύρνα ἀπὸ
εἴκοσι σταδίων τῆς νῦν. Λυδῶν δὲ κατασπασάντων τὴν Σμύρ-
ναν, περὶ τετρακόσια ἔτη διετέλεσεν οἰκουμένη κωμηδόν· εἶτα
ἀνήγειρεν αὐτὴν Ἀντίγονος, καὶ μετὰ ταῦτα Λυσίμαχος, καὶ
νῦν ἐστὶ καλλίστη τῶν πασῶν, μέρος μὲν τι ἔχουσα ἐπ' ὄρει
τετειχισμένον, τὸ δὲ πλεόν ἐν πεδίῳ πρὸς τῷ λιμένι καὶ πρὸς
τῷ Μητρώῳ καὶ πρὸς γυμνασίῳ. ἔστι δ' ἡ ὀνυμοτομία διάφο- 10
ρος ἐπ' εὐθειῶν εἰς δύναμιν καὶ αἱ ὁδοὶ λιθόστρωτοι στοαί
τε μεγάλαι τετράγωνοι, ἐπίπεδοί τε καὶ ὑπερῶοι· ἔστι δὲ καὶ
βιβλιοθήκη καὶ τὸ Ὀμήρειον, στοὰ τετράγωνος, ἔχουσα νεῶν
Ὀμήρου καὶ ξόανον· μεταποιοῦνται γὰρ καὶ οὗτοι διαφερόντως
τοῦ ποιητοῦ, καὶ δὴ καὶ νόμισμά τι χαλκοῦν παρ' αὐτοῖς Ὀμή- 15
ρειον λέγεται. ῥεῖ δὲ πλησίον τοῦ τείχους ὁ Μέλης ποταμός.
ἔστι δὲ πρὸς τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ τῆς πόλεως καὶ λιμὴν κλι-
στός. ἐν δ' ἐλάττωμα τῶν ἀρχιτεκτόνων οὐ μικρόν, ὅτι τὰς
ὁδοὺς στορεννύντες, ὑπορρύσεις οὐκ ἔδωκαν αὐταῖς, ἀλλ' ἐπι-
πολάζει τὰ σκύβαλα, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ὄμβροισι ἐπαφαιμένον 20
τῶν ἀποσκευῶν. ἐνταῦθα Δολοβέλλας Τρεβώνιον ἐκπολιορκή-
σας ἀνεῖλεν, ἕνα τῶν δολοφονησάντων Καίσαρα τὸν Θεόν, καὶ
A. 957 τῆς πόλεως παρέλυσε πολλὰ μέρη.

38. Μετὰ δὲ Σμύρναν αἱ Λεῦκαι πολίχριον, ὃ ἀπέστησεν
Ἀριστόνικος μετὰ τὴν Ἀττάλου τοῦ Φιλομήτορος τελευτήν, δο- 25
κῶν τοῦ γένους εἶναι τοῦ τῶν βασιλέων καὶ διανοούμενος εἰς
θαντὸν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν· ἐνταῦθεν μὲν οὖν ἐξέπεσεν, ἡττη-
θεὶς ναυμαχίᾳ περὶ τὴν Κυμναίαν ὑπὸ Ἐφεσίων, εἰς δὲ τὴν
μεσόγαιαν ἀνιῶν ἤθροισε διὰ ταχέων πλῆθος ἀπόρων τε ἀν-
θρώπων καὶ δούλων ἐπ' ἐλευθερίᾳ κατακεκλημένων, οὓς Ἡλιο- 30

8. τῶν om. edd. 9. ἐν τῷ πεδίῳ ποx Cor. 13. ὀμήριον CFx.
14. ἀντιποιοῦνται ποx ald.; quod cum Tzsch. mutavisset, Cor. repro-
suit. 15. ὀμήριον CFx. 19. στορεννύντες E στορενήντες F. — ὑπο-
ρύσεις Fx. 21. παρασκευῶν codd.: Cor. corr. ex sent. Cas., coll. Poll.
V, 14. — δολοβέλλας F. 26. τοῦ ante γένους om. ox. 29. μεσο-
γίαν F. — ἰών ald.

πολίτας ἐκάλεσε. πρῶτον μὲν οὖν παρεισέπесен εἰς Θυάτειρα, εἰτ' Ἀπολλωνίδα ἔσχεν, εἰτ' ἄλλων ἐφίετο φρουρίων· οὐ πολλὸν δὲ διεγένετο χρόνον, ἀλλ' εὐθὺς αἶ τε πόλεις ἐπεμψαν πλῆθος, καὶ Νικομήδης ὁ Βιδυνὸς ἐπεκούρησε καὶ οἱ τῶν Καππαδόκων βα-
 5 σιλεῖς. ἔπειτα πρέσβεις Ῥωμαίων πέντε ἦκον, καὶ μετὰ ταῦτα στρατιὰ καὶ ὑπατος Πόπλιος Κράσσος, καὶ μετὰ ταῦτα Μάρκος Περπέραντας, ὃς καὶ κατέλυσε τὸν πόλεμον, ζωγρία λαβὼν τὸν Ἀριστόνικον καὶ ἀναπέμψας εἰς Ῥώμην. ἐκείνος μὲν οὖν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ κατέστρεψε τὸν βίον, Περπέραντα δὲ νόσος
 10 διέφθειρε, Κράσσος δὲ περὶ Λεύκας, ἐπιθεμένων τιῶν, ἔπесен ἐν μάχῃ. Μάνιος δ' Ἀκύλλιος, ἐπελθὼν ὑπατος μετὰ δέκα πρεσβευτῶν, διέταξε τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὸ νῦν ἔτι συμμέμον τῆς πολιτείας σχῆμα. μετὰ δὲ Λεύκας Φώκαια ἐν κόλφῳ· περὶ C. 647
 δὲ ταύτης εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ Μασσαλίας λόγῳ. εἰθ' οἱ
 15 ὄροι τῶν Ἰωνῶν καὶ τῶν Αἰολέων· εἰρηται δὲ καὶ περὶ τούτων. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Ἰωνικῆς παραλίᾳ λοιπά ἐστι τὰ περὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἐφέσου μέχρι Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Μαιάνδρου. ἔστι δὲ καὶ τὰ χωρία ταῦτα Λυδοῖς καὶ Καροῖν ἐπίμικτα καὶ τοῖς Ἑλλήσι.

20 39. Πρῶτη δ' ἐστὶν ἐξ Ἐφέσου Μαγνησία, πόλις Αἰολίς, λεγομένη δὲ ἐπὶ Μαιάνδρῳ· πλησίον γὰρ αὐτοῦ ἴδρονται· πολὺ δὲ πλησιαίτερον ὁ Ληθαῖος, ἐμβάλλον εἰς τὸν Μαιάνδρον, τὴν δ' ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Πακτύου τοῦ τῶν Ἐφεσίων ὄρους· ἕτερος δ' ἐστὶ Ληθαῖος ὁ ἐν Γορτύνη καὶ ὁ περὶ Τρίκην, ἐφ' ᾧ ὁ
 25 Ἀσκληπιὸς γεννηθῆναι λέγεται, καὶ ἔτι ἐν τοῖς Ἐσπερίταις Λίβυσι. κεῖται δ' ἐν πεδίῳ πρὸς ὄρει καλουμένῳ Θώρακι ἢ πό- A. 958

4. καππαδοκῶν F. 6. στρατεία codd., Cor. corr. 7. περ-
 πέντας x ex corr., Guar. 9. περπέρανταν (sic) F. 10. κρᾶσσος F.
 13. φωκία (sic) CFxx. 14. ταύτην w. 16. μεσογαία F. 17. μέ-
 χρις x. 23. πακτίου codd., Xyl. corr.: cf. p. 636. 24. Inde a
 voce Ληθαῖος denuo incipiunt Dhī: v. ad p. 632. — τρίκην D (ex
 corr.) h. In D summo margini paginae sec. m. addita leguntur haec:
 τρίκην ὄμηρος δι' ἐνὸς συμφώνου γράφει καὶ δῆλον ἐκ τούδε τοῦ ἔπους·
 λαῶν οἱ οἱ ἔποντο τρίκης ἐξ ἰπποβότοιο (v. ll. A, 202). Scripta sunt
 haud dubie ab eo, qui alterum x erasit. 25. ταῖς C. 26. ἐν τῷ
 κεδίῳ F.

λις, ἐφ' ᾧ σταυρωθῆναι φασὶ Δαφίταν τὸν γραμματικόν, λοιδορήσαντα τοὺς βασιλέας διὰ διστίχον·

πορφύρειοι μώλωπες, ἀπορρητήματα γάζης

Ἀνσιμάχου, Ἀνδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίας.

καὶ λόγιον δ' ἐκπεσεῖν αὐτῷ λέγεται, φυλάττεσθαι τὸν Θώρακα. 5

40. Δοκοῦσι δ' εἶναι Μάγνητες Δελφῶν ἀπόγονοι, τῶν ἐποικησάντων τὰ Δίδυμα ὄρη ἐν Θετταλία, περὶ ὧν φησὶν Ἡσίοδος·

ἢ οἷη Διδύμους ἱερὸνς ναίονσα κολωνούς,

Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρουος ἄντ' Ἀμύριοιο,

νύφατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής. 10

ἐνταῦθα δ' ἦν καὶ τὸ τῆς Δινδυμῆνης ἱερόν, Μητρὸς θεῶν· ἱεράσασθαι δ' αὐτοῦ τὴν Θεμιστοκλέους γυναικα, οἱ δὲ θυγατέρα παραδιδόασι· νῦν δ' οὐκ ἔστι τὸ ἱερόν διὰ τὸ τὴν πόλιν εἰς ἄλλον μετακίσθαι τόπον· ἐν δὲ τῇ νῦν πόλει τὸ τῆς Λευκοφρυγίας ἱερόν ἐστὶν Ἀρτέμιδος, ὃ τῷ μὲν μεγέθει τοῦ ναοῦ καὶ 15 τῷ πλήθει τῶν ἀναθημάτων λείπεται τοῦ ἐν Ἐφέσῳ, τῇ δ' εὐρυθμία καὶ τῇ τέγγῃ τῇ περὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ σηκοῦ πολὺ διαφέρει· καὶ τῷ μεγέθει ὑπεραίρει πάντας τοὺς ἐν Ἀσίᾳ πληρυνεῖν, τοῦ ἐν Ἐφέσῳ καὶ τοῦ ἐν Διδύμοις. καὶ τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνησιν ὑπὸ Τηρηῶν ἄρδην ἀναιρεθῆναι, Κιμ- 20 μερικοῦ ἔθρους, εὐτυχήσαντος πολὺν χρόνον· † τῷ δ' ἔξης ἔτι

1. δαφίτανον εἰς δαμόβαν i. 2. στίχου codd., exc. F, edd. 3. ἀπορρητήματα F. 5. δ' om. C. — θώρακα Dh. 9. ἀντιμύριοιο C ἀνταμύριοιο Dh. 10. βιάδος C. 11. δηνδυμηνής F δινδυμηνής x. — ἱεράσθαι codd., exc. Dh, qui verum servarunt. 12. τοῦ ante Θεμιστοκλέους add. Dh. 13. οὐκ ἔστι] οὐκίτι Cws. 14. ἄλλων C. 15. τὸ μὲν C. 17. σηκοῦ] ναοῦ x. 18. δ' ante ὑπεραίρει add. Cor. — πάντας ὑπεραίρει Dh. 19. τοῦ ante ἐν Διδ. om. i. — καὶ ante τὸ παλαιὸν om. ox Cor. 20. ἀναλωθῆναι (add. γρ. ἀναιρεθῆναι) w. Inde ab hoc verbo alia manus incipit in F. 21. εὐτυχήσαντας F. — τὸ δ' ἔξης ἔτι D (sed s. sec. m. in ε, mut.) h: eamque scripturam a Corae ad Interpr. Gall. commendatam Grosk. secutus est; similiter Guar. haec verba reddit per *postea*, Xyl. per *deinceps*: nec dubium esse potest totam huius loci rationem et connexum consideranti, quin certa illa anni definitio parum sit probabilis. Haud magis tamen in altera scriptura placet particula ἔτι. Iam vero cum pro *Μιλησίους* scribendum esse *Ἐφεσίους* post Coraem (v. not. ad Interpr. Gall.) Grosk. et ex ipso huius loci connexu et ex Athenaeo l. XII, p. 525 idem de Ephesiis referente ostenderit, nescio an lateant

Μιλησίους κατασεῖν τὸν τόπον. Καλλίνος μὲν οὖν ὡς ἐντυ-
χούτων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατορθούτων ἐν τῷ
πρὸς τοὺς Ἐφεσίους πολέμῳ, Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνω-
ρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν·

5 κλαίειν †θάσων, οὗ τὰ Μαγνήτων κακά·

ἐξ οὗ καὶ τὸ νεώτερον εἶναι τοῦ Καλλίνου τεκμαίρεσθαι πάρε- C. 64
στιν. ἄλλης δὲ τιως ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μέμνηται προ-
σβυτέρως ὁ Καλλίνος, ἐπὶ τῷ φῆ·

νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀβριμοεργῶν·

10 ἐν ᾗ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν δηλοῖ.

A. 95

41. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Μάγνητες Ἡγησίας τε ὁ
ῥήτωρ, ὃς ἤρξε μάλιστα τοῦ Ἀσιανοῦ λεγομένου ζήλου, παρα-
φθειράς τὸ καθεστηκὸς ἔθος τὸ Ἀττικόν, καὶ Σίμων ὁ μελο-
ποιός, παραφθειράς καὶ αὐτὸς τὴν τῶν προτέρων μελοποιῶν
15 ἀγωγὴν καὶ τὴν Συμφδίαν εἰσαγαγών, καθάπερ ἔτι μᾶλλον
Ἀσιωφοὶ καὶ Μαγφοὶ, καὶ Κλεόμαχος ὁ πύκτης, ὃς εἰς ἔρωτα
ἐμπεισῶν κιναιδῶν τινὸς καὶ παιδίσκης ὑπὸ κιναιδῶν τρεφομένης
ἀπειμιμήσατο τὴν ἀγωγὴν τῶν παρὰ τοῖς κιναιδῶσι διαλέκτων
καὶ τῆς ἠθοποιίας· ἤρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος τοῦ κιναι-
20 δολογεῖν, ἔπειτα Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός· ἀλλ' οὗτοι μὲν ἐν
ψιλῷ λόγῳ, μετὰ μέλους δὲ Ἀῦσις, καὶ ἔτι πρότερος τούτου ὁ

in particula illa syllabarum *εφε* vestigia, ita ut legendum sit τὸ δ' ἐξῆς
Ἐφεσίους. Qua in re admonere iuvabit proxima quoque multis labo-
rare mendis, ita ut suspicari liceat maiorem h. l. contraxisse corruptelam
ἀρχέτυπον, e quo manaverint codd. nostri. 3. τοὺς om. *Dh* edd.
5. κλαίει *F*. — θάσων *F*, sed σ pr. m. add. inter versus, θάσων μοx
ald. θείων x, τὰ Θασίων *Tzsch.* Cor. e conl. Tyrwh., Θάσον μὲν *Bergk.*
in *Roëtt. Iyr. gr.*, alii alia. *Heraclides Pont. Polit. XXII.* exhibet: κλαίειν
θαλασσῶν οὐ τὰ κτλ. Difficile dictu, quae scriptura sit vera habenda.
— οὗ *Tzsch.* Cor. e Tyrwh. conl. 6. τὸ] τὸν *F*rw. — νεώτερα μοx.
— τὸν καλλίνον x. 8. καλλίνος *Dh*. 9. ὀβριμος ἔργων *CDh*ιος
ὄμβριμος ἔργων *Fm*x ald. ὄμβριμοεργῆς x ὄμβριμοίργων (sic) *Xyl.*
13. καθεστῶς *E*. — Σίμος *Tzsch.*, quia a *Strabone* ipso mox ita no-
minetur et ab *Athenaeo XIV*, p. 620, quem sequitur *Eust. ad Od. ψ, 143*;
idque sane est probabile: tutius tamen visum codices sequi cum *Corae*.
15. σιμωνίαν *i*. 16. κλεομάχος *F*. — ὃς] ὁ *C*. 17. τῷ ante κι-
ναιδῶ add. *Cor*. 20. ὁ ante Ἀλέξανδρος add. *F*. 21. δέ] μὲν x.

χας καλοῦσιν· ὧν Πυθόδωρός τε ἦν, ἀνὴρ Νυσαεὺς τὸ ἐξ ἀφ-
 ηῆς, ἐκεῖσε δὲ μεταβεβηκὼς διὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἐν τῇ πρὸς
 Πομπήιον φιλίᾳ διαπρέπων μετ' ὀλίγων· περιεβέβλητο δὲ καὶ
 οὐσίαν βασιλικὴν πλειόνων ἢ δισχιλίων ταλάντων, ἣν ὑπὸ Καί-
 5 σαρος τοῦ Θεοῦ παραθεῖσαν διὰ τὴν πρὸς Πομπήιον φιλίαν ἐξω-
 ησάμενος οὐχ ἤττω τοῖς παισὶ κατέλιπε· τούτου δ' ἐστὶ θυ-
 γάτηρ Πυθόδωρίς, ἣ νῦν βασιλεύουσα ἐν τῷ Πόντῳ, περὶ ἧς
 εἰρήκαμεν. οὗτός [τε] δὴ καθ' ἡμᾶς ἤμασε καὶ Μηρόδωρος,
 ἀνὴρ λόγιος καὶ ἄλλως σεμνὸς καὶ βαρὺς, ἔχων τὴν ἱερωσύνην
 10 τοῦ Διὸς τοῦ Λαρισαίου· κατεστασιάσθη δ' ὑπὸ τῶν Δομητίου
 τοῦ Ἀηνοβάβρου φίλων, καὶ ἀνέβλεν αὐτὸν ἐκεῖνος, ὡς ἀφι-
 σιάντα τὸ ναυτικόν, πιστεύσας τοῖς ἐνδειξαμένοις. ἐγένοντο
 δὲ καὶ ῥήτορες ἐπιφανεῖς Διονυσοκλῆς τε καὶ μετὰ ταῦτα Λά-
 μασος ὁ Σκόμβρος. κτίσμα δὲ φασιν εἶναι τὰς Τραλλεῖς Ἀρ-
 15 γείων καὶ τινων Θρακῶν Τραλλίων, ἀφ' ὧν τοῦνομα. τυραν-
 ηθῆται δ' ὀλίγον συνέπεσε χρόνον τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν Κρα-
 τίππου παιδῶν κατὰ τὰ Μιθριδατικά.

43. Νῦσα δ' ἴδρονται πρὸς τῇ Μεσσωγίδι τὸ πλέον τῷ ὄρει
 προσανακεκλιμένη, ἐστὶ δ' ὡσπερ δίπολις· διαιρεῖ γὰρ αὐτὴν
 20 χαράδρα τις, ποιούσα φάραγγα, ἧς τὸ μὲν γέφυραν ἐπικειμένην
 ἔχει, συνάπτουσαν τὰς δύο πόλεις, τὸ δ' ἀμφιθεάτρῳ κεκόσμη-
 ται, κρυπτὴν ἔχοντι τὴν ὑπόρρουσιν τῶν χαραδρωδῶν ὑδάτων·
 τῷ δὲ θεάτρῳ δύο ἄκραι, ὧν τῇ μὲν ὑπόκειται τὸ γυμνάσιον

1. νυσαεὺς *Dh* νησαεὺς *C*. 2. δὲ om. *F* (?) ald. 8. τε om.
 codd.: Cor. recepit e conii. Cas., qui confert XIII, 625. 10. τοῦ λα-
 ρισσαίου διὸς μοx. — λαρισσαίου codd. (sed in *D* alterum σ sec. m.
 add.) edd.: Λαρισίσιος dicitur supra IX, 440, eamque scripturam commen-
 dat quod legitur in numo Tralliano Ζεὺς Λαράσιος: v. Eckhel. doctr.
 num. P. I, vol. III, p. 124. — δομητίου *w* (cf. IV, 191) Δομητίου
 Tzsch. Cor., neque quidquam ex *F* adnotavi ad hanc scripturam. 11. ἀνο-
 βάβρου *CDhims* ἀνουβάβρου *o*. 15. Τραλλίων om. codd., exc. *EF*,
 edd.: cf. Steph. s. v. Τραλλία. 16. κρατίσκου *Dhi* κρατίσπου *xz*.
 18. νύσσα *DEhx*. — μεσσωγίδι *D* (ο ex ω mut. pr. m.) *EFh* μεσο-
 γαία x Μεσσωγίδι Tzsch. Cor. 21. κεκόμηται *F*. 22. ἔχον ald.
 23. Post ἄκραι Grosk. putat excidisse πρόσκεινται: quod quamvis non sit
 probabile, insolentem sane esse structuram fatendum est. Fortasse prae-
 positio ἐπὶ s. πρὸς omissa est.

τῶν νέων, τῇ δ' ἀγορᾷ καὶ τὸ γερουτικόν· πρὸς δὲ νότον ὑποπέπτωκε τῇ πόλει τὸ πεδίον, καθάπερ καὶ ταῖς Τράλλεσιν.

44. Ἐν δὲ τῇ ὁδοῦ τῇ μεταξὺ τῶν Τράλλεων καὶ τῆς Νύσης, κόμη τῶν Νυσαίων ἐστὶν οὐκ ἄπωθεν τῆς πόλεως Ἀχάρακα, ἐν ἣ τὸ Πλουτώνιον, ἔχον καὶ ἄλλος πολυτελὲς καὶ νεὼν 5
- A. 961 Πλουτώνιος τε καὶ Κόρης, καὶ τὸ Χαράνιον, ἄντρον ὑπερκείμενον τοῦ ἄλλου θανμαστόν τῇ φύσει· λέγουσι γὰρ δὴ καὶ τοὺς νοσοῦντας καὶ προσέχοντας ταῖς τῶν θεῶν τούτων θεραπείαις φοιτᾶν ἐκεῖσιν καὶ διατᾶσθαι ἐν τῇ κόμῃ πλησίον τοῦ ἄντρον παρὰ τοῖς ἐμπείροις τῶν ἱερέων, οἱ ἐγκοιμῶνται τε 10 ὑπὲρ αὐτῶν καὶ διατάττουσιν ἐκ τῶν ὀνείρων τὰς θεραπείας. οὗτοι δ' εἰσὶ καὶ οἱ ἐγκαλοῦντες τὴν τῶν θεῶν ἰατρίαν· ἀγοῦσι δὲ πολλάκις εἰς τὸ ἄντρον καὶ ἰδρῶσιν μένοντας καθ' ἡσυχίαν
- C. 650 ἐκεῖ, καθάπερ ἐν φωλεῶ σιτίων χωρὶς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἰδίους ἐνυπνίους οἱ νοσηλεύμενοι προσέχουσι, μυστα- 15 γωγοῖς δ' ὁμοῦ καὶ συμβούλοις ἐκείνοις χρῶνται, ὡς ἂν ἱερεῶσι τοῖς δ' ἄλλοις ἄντιός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ὀλέθριος. πατήγυρις δ' ἐν τοῖς Ἀχαρακοῖς συντελεῖται κατ' ἔτος, καὶ τότε μάλιστα ὄραν ἔστι καὶ ἀκούειν περὶ τῶν τσοσούτων τοὺς πατηγυρίζοντας· τότε δὲ καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν ὑπολαβόντες ταῦρον οἱ 20 ἐκ τοῦ γυμνασίου νέοι καὶ ἔφηβοι, γυμνοὶ τ' ἀπαλημμένοι, μετὰ

3. τῆς τράλλεως *D*hi. — νύσης *DE*hox. 4. νυσαίων *DE*hox. — ἄπωθεν *F*. 5. πλουτώνιον, et ei sup. s add. pr. m., *E*. 6. ἄρας *D* (sed alterum η in α mut. sec. m.) *F*x ἴρας codd. rell., sed in *C* sec. m. mut. in κόρης: idem hoc con. Spanhem. in epist. 2. ad Morellium p. 113; cf. ad Callim. in Cerer. v. 9. 7. δὴ om. *Di*. — καὶ ast incl. *Cor.*, sive hanc particulam sive δὴ delendum esse censens. 12. ἐγκαλοῦντες iure suspectum *Corai*, qui simul suspicatur a Strabone scriptum fuisse ἐγκαλοῦντες s. ἐμπολοῦντες s. ἀγγέλλοντες: proxime tamen abest a codicum scriptura ἐπικαλοῦντες, quod ipsa consuetudine graeci sermonis commendari *Coraeum* non fugit (v. nott. ad *Interpr.* Gall.). 13. μένοντες codd., *Tasch.* corr. e con. *Tyrwh.* 14. πλείους *F*. 15. μυσταγυγῆς *F*. 19. τσοσούτων *mz*, quod *Grosk.* recipiendum censet; *νοσοῦντων* scripsit *Cor.* satis probabiliter. 20. δὲ] δὴ *Xyl.* — τὴν om. *ald.* — μεσημβρίαν *F*. 21. ἀπαλημμένοι *CD* (in hoc eo mut. in ε) *F*. ἀπαλημμένοι x ἀπαλημμένοι x ὑπαλημμένοι *Tasch.* ἐπαλημμένοι *Cor.*: videtur scribendum esse λίπα ἀλημμένοι, quod *Meinekius* comiecit.

σπουδῆς ἀνακομίζουσιν εἰς τὸ ἄντρον· ἀφεθεῖς δέ, μικρὸν προελθὼν πίπτει καὶ ἔκπνους γίνεται.

45. Ἀπὸ δὲ τριάκοντα σταδίων τῆς Νύσης ὑπερβάσι † Τμῶλον τὸ ὄρος τὴν Μεσσηγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη καλεῖται τόπος Λειμῶν, εἰς ὃν ἐξοδεύουσι πατηγυριούντες Νυσαεῖς τε καὶ οἱ κύκλω πάντες· οὐ πόρρω δὲ τούτου στόμιόν ἐστιν ἱερὸν τῶν αὐτῶν θεῶν, ὃ φασὶ καθήκειν μέχρι τῶν Ἀχαράκων. τοῦτον δὲ τὸν λειμῶνα ὀνομάζειν τὸν ποιητὴν φασιν, ὅταν φῆ,

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι,

δεικνύντες Κאַύστριον καὶ Ἀσίον τινὸς ἡρώων καὶ τὸν Κάνστρον πλησίον ἀπορρέοντα.

46. Ἱστοροῦσι δὲ τρεῖς ἀδελφούς, Ἄθυμβρόν τε καὶ Ἀθύμ- A. 962
βραδον καὶ Ἰδρηλον, ἐλθόντας ἐκ Λακεδαιμόνος, τὰς ἐπωνύμους ἑαυτῶν κτίσαι πόλεις, λειπανδροῆσαι δ' ὕστερον, ἐξ ἐκείνων δὲ συνοικισθῆναι τὴν Νύσαν· καὶ νῦν Ἄθυμβρον ἀρχηγέτην νομίζουσιν οἱ Νυσαεῖς.

47. Περιέκινται δὲ ἀξιόλογοι κατοικίαι πέραν τοῦ Μαϊάνδρου, Κοσκινία καὶ Ὀρθωσία· ἐντὸς δὲ Βριούλα, Μάσταρα, Ἀχάρακα, καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐν τῷ ὄρει τὰ Ἄρομα, † συ-

1. προελθὼν ald. 2. προπίπτει Dh. 3. νύσης DElh. — Tmolum montem ab hoc loco prorsus alienum esse neminem fugit, qui meminerit quae de eius situ Strabo in superioribus tradidit: inde Xyl. iam hoc nomen in interpretatione sua praetermisit: neque tamen ita sanatur difficillimus hic locus, cum non magis congruant cum situ locorum quae sequuntur ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη. Sed nemo scribere audebit πρὸς τὸν ἄντρον aut τὸν Κάνστρον, quae in mentem venerant Palmerio; nec felicior est tertia eius coniectura πρὸς Ἰττοανατῶν μέρη. Magis arrident quae proposuit Grosk.: ὑπερβάσι τὴν Μεσσηγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη Τμῶλου τοῦ ὄρους. 4. καὶ ante τὴν Μεσσηγίδα add. E edd. inde a Cas., qui recepit ex Eust. ad Il. B, 460 p. 254, 20 R. hanc locum liberius afferente. — μεσσηγίδα D (e corr.) E Eust. l. c. Μεσσηγίδα Tzsch. Cor. — πρὸς νότον E. 5. νυσαεῖς Dhoxx νυσιεῖς F ησιεῖς C. 7. αὐτῶν] αὐτόθι x. 11. ἡρώων CDhx τινῶν ἡρώων i ἡρώα edd. 12. ἀπορέοντα F. 13. καὶ ante τρεῖς add. i Cor. 14. τὰς] τρεῖς Cor. 16. νύσαν D. 17. νυσαεῖς Dis. 19. Βριούλα om. E: βοιοῦλα codd. rell., Tzsch. corr. 20. ἀρώματα CD (in hoc scripto e pr. m. add. o) F ἀρώματα Ehimox ald.: Cor. corr. propter adiectivi

στελλόντες τὸ ῥῶ γράμμα· ὅθεν ἄριστος Μεσσωγίτης οἶνος ὁ Ἄρομεύς.

48. Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἐνδοξοὶ Νυσαεῖς Ἀπολλωνίος τε ὁ Στωϊκὸς φιλόσοφος, τῶν Παναϊτίου γνωρίμων ἄριστος, καὶ Μενεκράτης, Ἀριστάρχου μαθητής, καὶ Ἀριστοδήμος, ἐκείνου υἱός, οὗ διηκούσαμεν ἡμεῖς ἐσχατόγηρω νέοι παντελῶς ἐν τῇ Νύσῃ· καὶ Σώστρατος δέ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀριστοδήμου, καὶ ἄλλος Ἀριστοδήμος, ἀνεπιὸς αὐτοῦ, ὁ παιδεύσας Μάγνον Πομπήιον, ἀξιόλογοι γεγόνασι γραμματικοί· ὁ δ' ἡμέτερος καὶ ἐρηγτόρευε καὶ ἐν τῇ Ρόδῳ, καὶ ἐν τῇ πατρίδι δύο σχολὰς συν- 10 εἶχε, πρῶι μὲν τὴν ῥητορικὴν, δευτέρῳ δὲ τὴν γραμματικὴν σχολὴν· ἐν δὲ τῇ Ρώμῃ τῶν Μάγνου παίδων ἐπιστατῶν ἤρκειτο τῇ γραμματικῇ σχολῇ.

CAPUT II.

1. Τὰ δὲ πέραν ἤδη τοῦ Μαιάνδρου, τὰ λειπόμενα τῆς πε- 15
C. 651 ριοδείας, πάντα ἔστι Καρικὰ, οὐκέτι τοῖς Ἀνδοῖς ἐπιμεμιγμένον ἐνταῦθα τῶν Καρῶν, ἀλλ' ἤδη καθ' αὐτοὺς ὄντων, πλὴν εἴ τι Μιλήσιοι καὶ Μνούσιοι τῆς παραλίας ἀποτέμνηται. ἀρχὴ μὲν οὖν τῆς παραλίας ἐστὶν ἡ τῶν Ροδίων περαιὰ πρὸς Θαλάττης,

formam, quam exhibet etiam Steph. s. v. Ἄρωμα et Μεσσωγίς. — συστῆ-
λειαι δὲ E συστειλλόντων Cor. 1. τὸ ῥῶ Eποαx τὸ ο Tzsch. Cor. e
coni. Cas.: malim τὸ ω, quamquam ne hoc quidem valde mihi placeat,
neque abhorreo a suspicione, adulterina esse haec verba. — μεσσωγίτης F
μεσσωγίτης, et ι sup. ei add. pr. m., E Μεσσωγίτης Tzsch. Cor. — οἶνος
σαρωμεύς CDFhw οἶνος σαρωμεύς ι οἶνος ἀρωμεύς ποαx. Articulus ad-
ditur a Steph. haec Strabonis verba afferente s. v. Ἄρωμα et Μεσσωγίς:
simul utroque loco codd. exhibent ἀρωμεύς. — ὁ Ἄρομεύς om. E. 3. ἐν-
δοξοί] ἄριστοι x. — νυσαεῖς Dhx νυσαιεῖς C. 4. στοϊκός F. 6. ἐσχατῶ γήρα w. 7. νύσση DEhx. — δέ om. F ald. 8. τὸν
ante Πομπήιον add. F edd.: non solet Strabo addere huic nomini ar-
ticulum. 10. ἐρηγτόρευεν D (alterum q sec. m. add.) Fxx ald. ἐρη-
γόρευσε w: duplex q primus scripsit Tzsch. 11. πρῶην F. 15. πέφα
F. — περιοδείας DF. 16. πάντα codd., exc. EF, edd. 17. εἴ τι]
εἴ τι F. 18. οἴ ante τῆς add. Cmosx ald. 19. τῆς παραλίας qui
ferri possit non video: namque etiamsi Cariae litus intelligatur, id quod
volunt interpretes, non liquet cur adiecta sint verba πρὸς Θαλάττης, mal-

τέλος δὲ τὸ Ποσειδῖον τῶν Μιλησίων· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τὰ ἄκρα τοῦ Ταύρου μέχρι Μαιάνδρου. λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ταύρου τὰ ὑπερκείμενα ὄρη τῶν Χελιδονίων καλουμένων ἡσων, αἵπερ ἐν μεθορίῳ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Λυκίας πρό-
 5 κείται· ἐντεῦθεν γὰρ ἐξαιρεται πρὸς ὕψος ὁ Ταῦρος· τὸ δ' ἀληθές καὶ τὴν Λυκίαν ἅπασαν ὄρεινὴν ῥάχιν τοῦ Ταύρου διείργει πρὸς τὰ ἐκτὸς καὶ τὸ νότιον μέρος ἀπὸ τῶν Κιβυρατικῶν
 μέτρι τῆς περαιίας τῶν Ῥοδίων. κἀνταῦθα δ' ἐστὶ συνεχῆς ὄρεινὴ, πολὺ μέντοι ταπεινοτέρα, καὶ οὐκετι τοῦ Ταύρου νο-
 10 μίζεται, οὐδὲ τὰ μὲν ἐκτὸς αὐτοῦ, τὰ δ' ἐντός, διὰ τὸ σποράδας εἶναι τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰς εἰσοχὰς ἐπίσης †τε πλάτος καὶ μῆκος τῆς χώρας ἀπάσης καὶ μηδὲν ἔχειν ὅμοιον διατετρίσματι. ἐστὶ δ' ἅπας μὲν ὁ περίπλους κατακολπίζοντι σταδίων τετρακισχιλίων ἐννακοσίων, αὐτὸς δὲ ὁ τῆς περαιίας τῶν Ῥοδίων
 15 ἰ ἐγγὺς χιλίων καὶ πεντακοσίων.

2. Ἀρχὴ δὲ τὰ Δαιδάλα, τῆς Ῥοδίας χωρίον, πέρας δὲ τὸ καλούμενον ὄρος Φοίνιξ, καὶ τοῦτο τῆς Ῥοδίας. πρόκειται δ' Ἐλεοῦσσα νῆσος διέχουσα τῆς Ῥόδου σταδίους ἑκατὸν εἴκοσι. μεταξὺ δὲ πρώτον μὲν ἀπὸ Δαιδάλων πλέουσιν ἐπὶ τὴν δύσιν
 1) ἐπ' εὐθείας τῇ ἐκ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας παραλία κόλπος ἐστὶν ἐνλίμενος, Γλαῦκος καλούμενος, εἶτα τὸ Ἀρτεμίσιον ἄκρα καὶ ἱερόν, εἶτα τὸ Ἀητῶν ἄλος· ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ καὶ τῆς θαλάττης ἐν ἐξήκοντα σταδίοις Κάλυνδα πόλις·

toque minus quid significare possint quae sequuntur ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ κτλ. Omnia vero sunt plana, si scribitur Καρίας pro παραλάς, quod ex superioribus videtur huc male translatum. — ῥοδέων F. — θαλάττη ex (e corr.) z. 1. ποσιδῖον F. 3. χελιδονέων ποxx ald. 4. μεθ-αρῶ F. 5. γὰρ om. E. — ἐξαιρετος F. 6. ὄρεινὴ F. 7. κιβυρατικῶν F. 9. ὄρεινὴ F. 11. τε] κατὰ Cor. satis commode: proprius tamen a codicum scriptura foret εἰς τε κτλ. — μῆκος καὶ πλάτος Dh πλάτους καὶ μῆκος E, sed os utroque loco inter versus add. pr. m. 13. Γ (sed non plane certa est sigli forma) > E. 16. ὄρος τὸ καλούμενον ποxx. 18. δ' ἐλεούσσα D δὲ λέουσσα Fhx δὲ λέουσα Cποxx ald. δ' ἐλαιούσσα Tzsch. Cor., quam formam ratio commendat: nolui tamen recedere a codd. in ε consentientibus etiam p. 652. 655. 19. πρώτα C. — τοῖς ante ἀπὸ add. E. 20. ἐγκυλικίας F. 21. κόλπος] τόπος Dh. 23. κάλυμνα codd., Cor. corr. e conii. Cas.

4. Ἐξῆς δὲ Φύσκος πολίγη, λιμένα ἔχουσα, καὶ ἄσος Λη-
 τῶν· εἶτα Λαύριμα, παραλία τραχεῖα, καὶ ὄρος ὑψηλότατον
 τῶν ταύτη· ἐπ' ἄκρῳ δὲ φρούριον ὁμώνυμον τῷ ὄρει Φοίνιξ·
 5 πρόκειται δ' ἡ Ἐλεοῦσσα νῆσος ἐν τέτρασι σταδίοις κύκλον
 ἔχουσα ὅσον ὀκτωστάδιον.

5. Ἡ δὲ τῶν Ῥοδίων πόλις κεῖται μὲν ἐπὶ τοῦ ἑωθινοῦ
 ἀκρωτηρίου, λιμέσι δὲ καὶ ὁδοῖς καὶ τείχεσι καὶ τῇ ἄλλῃ κα-
 τασκευῇ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων, ὥστ' οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν
 ἕτεραν, ἀλλ' οὐδὲ πάρισον, μὴ τί γε κρείττω ταύτης τῆς πό-
 10 λεως. Θαναμαστὴ δὲ καὶ ἡ εὐνομία καὶ ἡ ἐπιμέλεια πρὸς τε
 τὴν ἄλλην πολιτείαν καὶ τὴν περὶ τὰ ναυτικά, ἀφ' ἧς ἐθαλατ-
 τοκράτησε πολὺν χρόνον καὶ τὰ ληστήρια καθεῖλε καὶ Ῥωμαίοις
 ἐγένετο φίλη καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλορωμαίοις τε καὶ φι-
 15 λῆλῃσιν· ἀφ' ὧν ἀντόνομός τε διετέλεσε καὶ πολλοῖς ἀναθήμα-
 τιν ἐκοσμήθη, ἃ κεῖται τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τῷ Διονυσίῳ καὶ
 τῷ γυμνασίῳ, ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις τόποις. ἄριστα δὲ ὁ τε τοῦ
 Ἥλιου κολοσσός, ὃν φησιν ὁ ποιήσας τὸ ἱαμβεῖον, ὅτι
 ἐπτάκις δέκα

Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

20 κεῖται δὲ νῦν ὑπὸ σεισμοῦ πεσών, περικλασθεῖς ἀπὸ τῶν γο-
 νάτων· οὐκ ἀνέστησαν δ' αὐτὸν κατὰ τι λόγιον. τοῦτο τε δὴ
 τῶν ἀναθημάτων κρᾶτιστον (τῶν γοῦν ἐπτά θεαμάτων ὁμο-
 λογεῖται), καὶ αἱ τοῦ Πρωτογένους γραφαί, ὃ τε Ἰάλυος καὶ
 ὁ Σάτυρος παρεστῶς στύλῳ, ἐπὶ δὲ τῷ στύλῳ πέρδιξ ἐφειστή-

2. λάριμα E. 3. Φοίνιξ nomen insolentius h. l. additum ne-
 scio an a Strabone collocatum fuerit sive ante ὄρος sive post ταύτη.
 4. ἰλέουσα DFh ἡλέουσα C λέουσα x ἰλέουσα μοx Ἐλαιουῦσα Tzsch.
 Cor.: v. ad p. 651. 5. ὅσον om. x. — ὀκταστάδιον Chz. 7. κόλ-
 που post ἀκρωτηρίου add. w. — καὶ τείχεσι om. x. 9. μὴ τί] μήτε
 E. — γε] δὲ codd. — κρείττων F. 11. τὴν περὶ om. edd. 14. ἀνα-
 θήμασι F. 15. καὶ τῷ γυμνασίῳ om. F. 17. ἱάμβιον CDF Epit.,
 in qua huic verbo subiiciuntur haec: οὕτως· κολοσσὸν ἤλλου ποθ' ἐπτά-
 κικς κτλ. Haud una in re a Strabone recedunt quae exhibentur in An-
 thol. Gr. 21. τε] om. x, δὲ exhibent codd. rell.: Cor. corr. 22. ἀνα-
 θυμάτων F. — τῶν γοῦν] καὶ τῶν, omissa simul particula γοῦν, μοx.
 23. ἰάλυος Di ἰάλιος οxκ ὑάλιος F. 24. στύλλῳ C. — ἐφειστή-
 κει CF.

κει· πρὸς δὲ οὕτως ἐκεχήγεσαν, ὡς ἔοικεν, οἱ ἄνθρωποι, νεωστὶ ἀνακειμένον τοῦ πίνακος, ὥστ' ἐκείνον ἐθαύμαζον, ὁ δὲ Σάτυρος παρεωρᾶτο, καίτοι σφόδρα κατορθωμένος· ἐξέπληττον δ' ἔτι μᾶλλον οἱ περιδικτορόφοι, κομίζοντες τοὺς τιθασσοὺς καὶ τιθέντες κατανικρῦ· ἐφθέγγοντο γὰρ πρὸς τὴν γραφὴν οἱ πέρδικες καὶ ὀχλαγῶνον. ὁρῶν δὲ ὁ Πρωτογένης τὸ ἔργον πάρεργον γεγορὸς ἐδεήθη τῶν τοῦ τεμένους προεστώτων ἐπιτρέψαι παρελθόντα ἐξαλεῖψαι τὸν ὄρνιν καὶ ἐποίησε. δημοκρηδεῖς δ' εἰσὶν οἱ Ῥόδιοι, καίπερ οὐ δημοκρατούμενοι, συντέχειν δ' ὅμως βουλόμενοι τὸ τῶν πενήτων πλῆθος. **C. 653** σιταρχεῖται δὲ ὁ δῆμος καὶ οἱ εὐποροὶ τοὺς ἐνδεεῖς ὑπολαμβάνουσιν ἔθει τιτὶ πατρίφ, λειτουργίαι τέ τιτές εἰσὶν † ὀψωνιαζόμενοι, ὥσθ' ἅμα τὸν τε πένητα ἔχειν τὴν διατροφὴν καὶ τὴν πόλιν τῶν χρεῶν μὴ καθυστερεῖν, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς ναυστολίαις. τῶν δὲ ναυστάθμων τινὰ καὶ κρηπτά ἦν καὶ ἀπόρητα τοῖς πολλοῖς, τῶν δὲ κατοπτενύσαντι ἢ παρελθόντι εἰσω θάνατος ὄριστο ἢ ζημία. κενταῦθα δέ, ὥσπερ ἐν Μασσαλία καὶ Κυζίκῳ, τὰ περὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας καὶ τὰς ὄργανοποιίας καὶ θησαυροὺς ὄπλων τε καὶ τῶν ἄλλων ἐσπούδασαι διαφερόντως, καὶ ἔτι γε τῶν παρ' ἄλλοις μᾶλλον.

6. Λωριεῖς δ' εἰσὶν, ὥσπερ καὶ Ἀλικαρνασεῖς καὶ Κριδίαι καὶ Κῶοι. οἱ γὰρ Λωριεῖς οἱ τὰ Μέγαλα κτίσαντες μετὰ τὴν Κόδρον τελευτήν, οἱ μὲν ἔμειναν αὐτόθι, οἱ δὲ σὺν Ἀλθαιμίει τῶν Ἀργείφ τῆς εἰς Κρήτην ἀποικίας ἐκονώνησαν, οἱ δ' εἰς τὴν Ῥόδον καὶ τὰς λεχθεΐσας ἀρτίως πόλεις ἐμερίσθησαν. ταῦτα δὲ νεώτερα τῶν ἔφ' Ὀμήρου λεγομένων ἐστί· Κριδίος μὲν γὰρ

1. ἐκεχήγεσαν *Cor.* 3. κατορθωμένος *F.* 6. ὀχλαγῶνον *F.*
 7. γεγορὸς *C.* 9. συντέχει *F.* 10. σιταρχεῖται inde a *Cas.* — δὴ] τε δὴ *Cs Cor.*, δὲ δὴ *ald.* 12. λειτουργίαι *F.* — ἴστι *EF.* — ὀψωνιαζόμενοι *om.* x, ὀψωνιζόμεναι *F.* ὀψωνιαζόμεναι *Cor.*, quod non magis quam vulgatam ferri posse crediderim: fortasse scribendum est ὀψωνιασσοῦ.
 14. τοὺς ante πρὸς; add. *Dh.* 19. ἔτι] ἴστι *codd.*, sic *DF.*
 21. ἀλικαρνασεῖς *CD* (hic e corr. sec. m.) *li* *edd.* inde a *Xyl.* — 22. μέγαλα *codd.*, *Xyl.* corr. 23. ἀλθαιμίει *Cmoeas* συνήλθον *F.* σὺν ἄλλοις θεμένοι *Dh.*

καὶ Ἀλικαρνασὸς οὐδ' ἦν πω, Ῥόδος δ' ἦν καὶ Κῶς, ἀλλ'
ἠκείτο ὑφ' Ἡρακλειδῶν. Τληπόλεμος μὲν οὖν ἀνδρωθεὶς
ἀντίκα πατρός ἐοῖο φίλον μήτρα κατέκτα
ἤδη γηράσκοντα, Λικύμνιον.
ἀλφα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας
βῆ φεύγων.

εἰκά φησιν·

εἰς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος,
τριχθὰ δὲ ἤκηθεν καταφυλαδόν.

A. 966

καὶ τὰς πόλεις ὀνομάζει τὰς τότε,

Λίνδον, Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόντα Κάμειρον,
τῆς Ῥοδίων πόλεως οὐπω συνφικισμένης. οὐδαμοῦ δὲ ἐνταῦθα
Δωριέας ὀνομάζει, ἀλλ', εἰ ἄρα Αἰολέας ἐμφαίνει καὶ Βοιω-
τούς, εἴπερ ἐκεῖ ἡ κατοικία τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Λικυμνίου·
εἰ δ', ὥσπερ καὶ ἄλλοι φασίν, ἐξ Ἄργους καὶ Τίρυνθος ἀπή-
ρην ὁ Τληπόλεμος, οὐδ' οὕτω Δωρικὴ γίνεται ἢ ἐκείθεν ἀποι-
κία· πρὸ γὰρ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου γεγένηται. καὶ τῶν
Κῶων δὲ

Φεῖδιππὸς τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθη,

Θεσσαλοῦ νίε δύο Ἡρακλείδαο ἀνακτος·

καὶ οὗτοι τὸ Αἰολικὸν μᾶλλον ἢ τὸ Δωρικὸν γένος ἐμφαίνοντες.

7. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Ῥόδος πρότερον Ὀφιοῦσσα καὶ Σταδία,
εἶτα Τελχινίς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὐδ'
οἱ μὲν βασικάνους φασὶ καὶ γόητας, θείῳ καταρρέοντας τὸ τῆς C. 654

1. ἀλικαρνασσός CD (hic e corr. sec. m.) hi edd. inde a Xyl.
4. λικύμνιον F. 8. ἵξεν] ἤκειν μοξ. — ἀλγεα πάσχων post ἀλώμε-
νος add. Hopp. ex ll. B, 667. 9. δ' F. 11. λίνδον F. — ἰηλυσον
DFhxx Ἰηλυσόν edd. inde a Xyl. — ἀργινόντα κατέκτεινον w.
12. οὐπω] οὕτως DFh οὕτω codd. rell.: Xyl. corr. 13. ἡ ἄρα codd.,
Cor. corr. 14. ἡ] οἱ F. — Ἡρακλέος F. — λικυμνίου μοξ. 17. Post
γεγένηται denuo ἡ ἐκείθεν ἀποικία add. w. — Verba καὶ — ἐμφαι-
νοντες om. x. — τῶν Κῶων δὲ om. edd. inde ab Hopp., pro iis in-
ferentes ex ll. B, 678 τῶν δ' αἰ: Cor. veram scripturam restituit.
18. δὲ om. Dhi. 19. φεῖδιππος F. 20. δύο DFh. 22. ὀφι-
οῦσσα Dhx Epit. — κασταδία F. 24. καταρραίνοντας μοξ
edd.; alteram scripturam praeter codd. optt. exhibet etiam Epit.: cf. Plut.

Στυγὸς ὕδαρ ζώων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρον χάριν· οἱ δὲ τέχναις διαφέροντας τούναντίον ὑπὸ τῶν ἀντιτέχνων βασκανθῆναι καὶ τῆς δυσφημίας τυχεῖν ταύτης· ἐλθεῖν δ' ἐκ Κρήτης εἰς Κύπρον πρῶτον, εἴτ' εἰς Ρόδον· πρώτους δ' ἐργάσασθαι σίδηρόν τε καὶ χαλκόν, καὶ δὴ καὶ τὴν ἄρπην τῷ Κρόνῳ δημιουργῆσαι. εἶρη- 5 ται μὲν οὖν καὶ πρότερον περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ ποιεῖ τὸ πολύμυθον ἀναλαμβάνειν πάλιν ἀναπληροῦντας, εἴ τι παρελίπομεν.

8. Μετὰ δὲ τοὺς Τελχίνας οἱ Ἡλιάδαι μωθεύονται κατασχεῖν τὴν νῆσον, ὣν ἐνὸς Κερκάρου καὶ Κυδιόπης γενέσθαι παῖδας τοὺς τὰς πόλεις κτίσαντας ἐπωνύμους αὐτῶν, 10

Λίνδον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργιόνετα Κάμειρον·

ἔνιοι δὲ τὸν Τληπόλεμον κτίσαι φασί, θίεσθαι δὲ τὰ ὀνόματα ὁμωνύμως τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τισίν.

9. Ἡ δὲ νῦν πόλις ἐκτίσθη κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος, ὡς φασιν, ὑφ' οὗ καὶ ὁ Πειραιεύς· οὗ 15 συμμέτει δ' ὁ Πειραιεύς, κακοθεὶς ὑπὸ τε Λακεδαιμονίων πρότερον τῶν τὰ σκελὴ καθελόντων καὶ ὑπὸ Σύλλα, τοῦ Ῥωμαίου ἡγεμόνος.

10. Ἱστοροῦσι δὲ καὶ ταῦτα περὶ τῶν Ῥοδίων, ὅτι οὐ μόνον 57 ἀφ' οὗ χρόνου συνήκισαν τὴν νῦν πόλιν εὐτόχον κατὰ θά- 20 λατταν, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς Ὀλυμπικῆς θίσεως συγχροῖς ἔτεσιν ἔπλεον πόρρω τῆς οἰκείας ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων· ἀφ' οὗ καὶ μέχρι Ἰβηρίας ἔπλευσαν, κάκει μὲν τὴν Ρόδον ἔκτισαν, ἦν ὕστερον Μασσαλιῶται κατέσχον, ἐν δὲ τοῖς Ὀπικοῖς τὴν Παρθενόπην, ἐν δὲ Δαντίοις μετὰ Κῶν Ἑλπίας. τινὲς δὲ 25

Galb. c. 27. Lucian. Nigr. c. 35. Eurip. Hec. 526. aliosque. 1. τέχνας F ald. τέχνη E. 6. καὶ om. Dh. 7. πάλιν om. Dh. — εἴ τι] ὅτι w. — παρελίπομεν F. 9. ἐνὸς;] ἔνιοι Tzsch., ἐνὸς voluerat Cas.: cf. Pind. Ol. VII, 65. — κερκάρου C. 10. ἐπωνύμους αὐτῶν om. F. 11. λίδον F. — Ἰηλυσόν Tzsch. — ἀργιόνετα F. 15. πηραιεύς utroque loco F. 16. συμβαίνει F. — κακοθεὶς F. 20. συνήκισαν ald. — εὐτόχονσαν Dh εὐτοχοῖσι i. 21. ὀλυμπικῆς C (?) x (sed in hoc a post deletum) edd. 23. Ῥόδην Tzsch. Cor., idque et ipse probaverim; Ῥόδον tamen praeter codd. tuetur etiam Enst. ad Dion. v. 504: cf. ad III, 160. 25. καννίους x. — Σαλπίας Cor.: recensetur tamen Ἑλπίς urbs suo loco a Steph., et commemoratur Elpis Rhodius Salapiae conditor a Vitruvio I, 4, unde nihil mutandum esse

μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἄφοδον τὰς Γυμνησίας νήσους ὑπ' αὐτῶν
 κτισθῆναι λέγουσιν, ὧν τὴν μείζω φησὶ Τίμαιος μερίστην εἶναι
 μετὰ τὰς ἐπτά, Σαρδῶ, Σικελίαν, Κύπρον, Κρήτην, Εὐβοίαν,
 5 Κύρρον, Λέσβον, οὐ τᾶληθῆ λέγων· πολὺ γὰρ ἄλλαι μείζους.
 † διότι τὰς Γυμνησίας Βαlearίδας λεχθῆναι. τινὲς δὲ τῶν
 Ῥοδίων καὶ περὶ Σύβαριν ᾤκησαν κατὰ τὴν Χωρίαν. ἔοικε
 δὲ καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖν τὴν ἐκ παλαιοῦ παροῦσαν τοῖς Ῥο-
 10 δίοις εὐδαιμονίαν εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης κτίσεως τῶν τριῶν
 πόλεων·

τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἣδ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διός, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ἀνάσσει,
 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

οἱ δ' εἰς μῦθον ἀνήγαγον τὸ ἔπος καὶ χρυσὸν ὑσθῆναι φασιν C. 655
 15 ἐν τῇ νήσῳ κατὰ τὴν Ἀθηναῖς γένεσιν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός,

appareat, nisi quis putet singularem e Steph. esse reponendum. Nullo modo contra ferendum est quod proposuit Meurs. (v. Rhod. I, 28) μετὰ Κῶν Σαλαπταν ἔκτισεν Ἑλλάς, aut Grosk. μετὰ Κῶν Ἑλλάς Σαλαπταν. 1. ἔφοδον codd., exc. Di. — ἡμνησίας F γυμνασίας codd. rell. 2. φασιν, et η sup. α pr. m. add., F. 3. εὐβοίαν F. 4. οὐτ' ἀλῆ (sic) F οὐτ' ἀληθῆ ald. οὐτ' ἀληθῆ Alm. 5. ἡμνησίας F γυμνησίας h γυμνητίας ald. Γυμνητίας Tzsch. — Βαlearεῖς scribendum esse censet Cas. sane probabiliter, coll. Polyb. III, 33: πρὸς δὲ τούτοις Βαlearεῖς· οὓς κυρίως μὲν καλοῦσι σφενδονήτας, ἀπὸ δὲ χρείας ταύτης συνωνύμως καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν προσαγορεύουσι καὶ τὴν νῆσον. Similiter Eust. ad Dion. v. 457: διὸ καὶ Βαlearεῖς λέγονται, ὃ ἔστι σφενδονήται κατὰ τὴν ἑγχώριον γλῶσσαν. 6. διότι] διὰ τὸ x Tzsch. falso: καὶ διὰ τοῦτο Cor., coniciens idem multo aptius διὸ καὶ. Putat simul aliquid excidisse, ac parum certe ad sermonem institutum facere videntur, ut recte ait Cas., haec verba. — γυμνασίας codd., Cor. corr.: quamquam enim *Gymnasiae* vocantur haec insulae a Plin. III, 11 s. 5, alteram tamen formam constanter tnetur Strabo, atque hic maxime fas erat servare. — βαlearίδας F βαλερίδας Dh, in hoc tamen e corr. βαλερίδας, quod exhibent codd. rell. 7. χωρίαν CDh χαορίαν μοxx ald. Χώρη Cor., quam formam Strabo haud dubie praetulerat VI, 255: altera tamen cum et ipsa proba sit (v. Steph. s. v. Χώνη), longius nolui recedere a codd. 9. εὐμελίαν F. 11. ἣ δὲ F. 12. ὥστε et postea ἀνάσσειν Dh. 13. σφι Dhxx. 14. οἱ δ'] οὐδ' F. — ἰσῆται F e corr. pr. m. 15. τῆς ante Ἀθηναῖς add. D (?) μοxx edd.

ως εἶρηκε Πίνδαρος. ἡ δὲ νῆσος κύκλον ἔχει σταδίων ἑννακοσίων εἰκοσιν.

11. Ἔστι δὲ πρώτη μὲν Αἴνδος ἀπὸ τῆς πόλεως πλείουσι ἐν δεξιᾷ ἔχουσι τὴν νῆσον, πόλις ἐπὶ ὄρους ἰδρυμένη, πολὺ πρὸς μεσημβρίαν ἀνατείνουσα καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν μάλιστα· ἱερὸν δὲ ἐστὶν Ἀθηναῖς Λινδίας αὐτόθι ἐπιφανές, τῶν Δαναῶδων ἴδρυμα. πρότερον μὲν οὖν καθ' αὐτοὺς ἐπολιτεύοντο οἱ Αἰνδιοὶ, καθάπερ καὶ Καμειρεῖς καὶ Ἰαλυσιοὶ, μετὰ ταῦτα δὲ συνήλθον ἅπαντες εἰς τὴν Ῥόδον. ἐντεῦθεν δ' ἐστὶν εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλος.

12. Μετὰ δὲ Αἴνδον Ἰξία χωρίον καὶ Μνασύριον· εἶθ' ὁ Ἀτάβυρις, ὄρος τῶν ἐνταῦθα ὑψηλότατον, ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου· εἶτα Κάμειρος· εἶτ' Ἰαλυσὸς κώμη, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν ἀκρόπολις ἐστὶν Ὀχύρωμα καλουμένη· εἶθ' ἡ τῶν Ῥοδίων πόλις ἐν ὀρθοκοντὰ πον σταδίοις. μεταξὺ δ' ἐστὶ τὸ Θεοάντιον, ἀκτὴ τις, ἧς μάλιστα πρόκειται αἱ Σποράδες αἱ περὶ τὴν Χαλκίαν, ὧν ἐμνήσθημεν πρότερον.

13. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο μνήμης ἄξιοι πολλοὶ στρατηλάται τε καὶ ἀθληταί, ὧν εἰσι καὶ οἱ Παναίτιον τοῦ φιλοσόφου πρόγονοι· τῶν δὲ πολιτικῶν καὶ τῶν περὶ λόγους καὶ φιλοσοφίας ὃ τε Παναίτιος αὐτὸς καὶ Στρατοκλῆς καὶ Ἀνδρόνικος ὁ ἐκ τῶν περιπάτων καὶ Λεωνίδης ὁ στωικός· ἔτι δὲ πρότερον Πραξιφάνης καὶ Ἰερώνυμος καὶ Εὐδήμος. Ποσειδώνιος δ' ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐσοφίστευσεν, ἦν δ' Ἀπαμεύς ἐκ τῆς Συρίας, καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακὸς καὶ Μόλων· ἦσαν γὰρ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλέους μαθηταὶ τοῦ ῥήτορος. ἐπεδήμησε δὲ πρότερον Ἀπολλώνιος, ὅπῃ δ' ἤκεν ὁ Μόλων, καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος· ὅπῃ μολών, ἀντὶ τοῦ ἐλθῶν· καὶ Πείσανδρος δ' ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράφας ποιητῆς Ῥόδιος, καὶ Συμμίας ὁ γραμματικός καὶ Ἀριστοκλῆς ὁ καθ' ἡμᾶς· Διονύσιος δὲ ὁ Θραξ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, Ἀλεξαν-

1. ἑνακοσίων x. 6. δαναιδῶν F. 7. ἱαντοὺς F. 9. δ'] δὲ D. 11. ἰξία F. 12. ἀτάβυρις F. 15. θεοάντιον D. 20. φιλοσοφίαν i Cor. 22. στωικός F σοφιστής Di. 23. ποσειδώνιος F. 25. ἀπολλώνιος F. — καὶ Μόλων om. Dh. 28. πείσανδρος F.

δρεῖς μὲν, ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι. περὶ μὲν Ῥόδου ἀποχρώντως εἶρηται.

14. Πάλιν δὲ τῆς Καρικῆς παραλίας τῆς μετὰ τὴν Ῥόδον, ἀπὸ Ἐλεοῦντος καὶ τῶν Λωρῦμων, καμπτήρ τις ἐπὶ τὰς ἄρ-
5 κτους ἐστὶ, καὶ λοιπὸν ἐπ' εὐθείας ὁ πλοῦς μέχρι τῆς Προπον-
τίδος, ὡς ἂν μεσημβρινὴν τινα ποιῶν γραμμὴν ὅσον πεντακισ-
χιλίων σταδίων ἢ μικρόν ἀπολείπουσαν. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ
λοιπὴ τῆς Καρίας καὶ Ἴωνες καὶ Αἰολεῖς καὶ Τροία καὶ τὰ
περὶ Κυζίκου καὶ Βυζάντιον. μετὰ δ' οὖν τὰ Λώρυμα τὸ Κυ- C. 656
10 ρὸς σῆμά ἐστι καὶ Σύμη νῆσος.

15. Εἶτα Κνίδος, δύο λιμένας ἔχουσα, ὧν τὸν ἕτερον κλει-
στὸν τριηρικὸν καὶ ναύσταθμον ναυσὶν εἴκοσι. πρόκειται δὲ
νῆσος ἑπταστάδιός πως τὴν περίμετρον, ὑψηλὴ, θεατροειδῆς,
συναπτομένη χώμασι πρὸς τὴν ἠπειρον καὶ ποιούσα δίπολιν
15 τρόπον τινα τὴν Κνίδον· πολὺ γὰρ αὐτῆς μέρος οἰκεῖ τὴν νῆ-
σον, σκαπάζουσαν ἀμφοτέρους τοὺς λιμένας. κατ' αὐτὴν δ' ἐστὶν
ἡ Νίσυρος πελαγία. ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι Κνίδιοι πρῶτον μὲν
Εὐδοξος ὁ μαθηματικός, τῶν Πλάτωνος ἐταίρων, εἶτ' Ἀγα-
θαρχίδης ὁ ἐκ τῶν περιπάτων, ἀνὴρ συγγραφεύς, καθ' ἡμᾶς
20 δὲ Θεόπομπος, ὁ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ φίλος τῶν μεγάλα δυ-
ναμένων, καὶ υἱὸς Ἀρτεμίδωρος. ἐντεῦθεν δὲ καὶ Κτησίας ὁ
ἰατρεύσας μὲν Ἀραξέρξην, συγγράψας δὲ τὰ Ἀσσυριακὰ καὶ τὰ
Περσικὰ. εἶτα μετὰ Κνίδον Κέραμος καὶ Βάργασα πολίχνια
ὑπὲρ θαλάττης.

25 16. Εἶθ' Ἀλικαρνασός, τὸ βασιλεῖον τῶν τῆς Καρίας δυ-
ναστῶν, Ζεφύρα καλουμένη πρότερον. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ τε
τοῦ Μανσωλοῦ τάφος, τῶν ἐπὶ θεαμάτων, ἔργον, ὅπερ Ἀρ-

4. σελειουτος (sic) F. — καμπτήρ F καμπή ew Cor. 5. ἐστιν
post τις collocant Dh. 9. λώρυμα Eox. 10. σῆμη D. 12. δὲ]
δ' ἢ codd., Cor. corr. 20. μέγα Cor. 22. ἀσσυριακὰ Dhx ἀσσυ-
ριακὰ edd., exc. Xyl, qui exhibuit τὰ συριακὰ. — καὶ τὰ Περσικὰ om.
F. 25. ἀλικαρνασσός codd., exc. Dx, edd.: v. ad VIII, 374. 26. Ζε-
φυρία e Steph. s. v. Ἀλικαρνασσός reponere mavult Siebelis. (v. Obs.
critt. ad Ἑλληνικά p. 42). 27. μανσωλοῦ DFh Epit.: at v. Steph.
s. v. Αἰτωλία et Eust. ad Il. B, 638 p. 311, 19 R. — ἐν post θεα-
μάτων add. Cor., atque legitur in Epit. hic locus ita: ἐν τῶν ἐπὶ θεα-
μάτων

A. 970 τερμίσια τῷ ἀνδρὶ κατασκεύασε, καὶ ἡ Σαλμακίς κρήνη, διαβεβλημένη, οὐκ οἶδ' ὅπόθεν, ὡς μαλακίζουσα τοὺς πiónτας ἀπ' αὐτῆς. ἔοικε δ' ἡ τρυφή τῶν ἀνθρώπων αἰτιασθαι τοὺς ἀέρας ἢ τὰ ὕδατα· τρυφῆς δ' αἷτια οὐ ταῦτα, ἀλλὰ πλοῦτος καὶ ἡ περὶ τὰς διαίτας ἀκολασία. ἔχει δ' ἀκρόπολιν ἡ Ἀλικαρνασσός· πρόκειται δ' αὐτῆς ἡ Ἀρκόνησος. οἰκιστὰι δ' αὐτῆς ἐγένοντο ἄλλοι τε καὶ Ἄσθης μετὰ Τροϊζηνίων. ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἐξ αὐτῆς Ἡρόδοτός τε ὁ συγγραφεύς, ὃν ὕστερον Θουρίων ἐκάλεσαν διὰ τὸ κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας, καὶ Ἡράκλειτος ὁ ποιητής, ὁ Καλλιμάχου ἐταῖρος, καὶ καθ' ἡμᾶς Διονύσιος ὁ συγγραφεύς.

17. Ἐπταίσει δὲ καὶ αὐτῇ ἡ πόλις βία ληφθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. Ἐκατόμνω γὰρ τοῦ Καρῶν βασιλέως ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μαύσωλος καὶ Ἰδριεύς καὶ Πιξώδαρος, καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ Μαύσωλος συνήκησεν, ὁ πρεσβύτατος τῶν ἀδελφῶν, ὁ δὲ δεύτερος Ἰδριεύς Ἄδα, τῇ ἐτέρᾳ ἀδελφῇ· ἐβασίλευσε δὲ Μαύσωλος· τελευτῶν δ' ἄτεκνος τὴν ἀρχὴν κατέλιπε τῇ γυναικί, ὑφ' ἧς αὐτῷ κατασκευάσθη ὁ λεχθεὶς τάφος· φθίσει δ' ἀποθανούσης διὰ πένθος τοῦ ἀνδρός, Ἰδριεύς ἤρξασα καὶ τοῦτον ἡ γυνὴ Ἄδα διεδέξατο νόσφ τελευτήσαντα· ἐξέβηλα ¹⁵

μάτων, ὅπερ Ἀρτεμισία κτλ.: idem simul lacunam post Ἰργον indicavit, Σκόπα fortasse excidisse coniciens, coll. Plin. H. N. XXXVI, 5; Grosk. autem, cum praeter Scopam tres alios artifices opus illud exornasse et Plinius l. c. et Vitruvius (v. Praef. l. VII) tradant, ante Ἰργον scripta fuisse suspicatur Σκόπα καὶ ἄλλων τεχνιτῶν: possis etiam suspicari Ἰργον ortum esse ex ἐν et proximis literis in unum coniunctis, praesertim si ὄνπερ scriptum fuisse cum E statuas: sed de omnibus his nihil certius ausim affirmare. — ὄνπερ E. 2. ποιόντας F. 5. ἀλικαρνασσός codd. edd. 6. ἀρκόνησος F: v. Meinek. ad Steph. s. v. 13. ἐκατόμνον ald. Ἐκατόμνω μοx Tzsch. Cor.: cf. Boeckh. C. I. No. 2691. — τῷ καρῶν βασιλεὶ μοx Tzsch. Cor. 14. μαυσωλός DFghs. — ιδριεύς Coax. — πιξώδαρος C. 15. ἡ πρεσβυτέρα ἀρτεμισία codd., exc. μοx Epit., ald. — μαυσωλῷ συνήκησεν ὁ πρεσβύτατος s. ἡ συνήκησε μαυσωλός u. συνήκησε τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν ἀδελφῶν μαυσωλῷ ald. — συνήκησεν] οὐν ῥήσεν F. 16. ιδριεύς C. — ἀδᾶ Dguy. 17. μαυσωλός DFgsw. 19. τοῦ ἀνδρός om. w. Post ἀνδρός in x add. haec: ὁ λοιπὸς τῶν ἀδελφῶν.

δὲ ταύτην Πιζώδαρος, ὁ λοιπὸς τῶν Ἐκατόμω παίδων. περ- C. 65'
 σίας δὲ μεταπέμπεται σατράπην ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρχῆς· ἀπελ-
 θόντος δ' ἐκ τοῦ ζῆν καὶ τούτου, κατεῖχεν ὁ σατράπης τὴν
 Ἀλικαρνασόν· ἐπελθόντος δὲ Ἀλεξάνδρου, πολιορκίαν ὑπέμεινεν,
 5 ἔχων Ἄδα γυναικα, ἣτις θυγάτηρ ἦν Πιζωδάρου ἐξ Ἀφρηίδος
 Καππαδοκίσης γυναικός. ἡ δὲ τοῦ Ἐκατόμω θυγάτηρ Ἄδα,
 ἦν ὁ Πιζώδαρος ἐξέβαλεν, ἰκετεύει τὸν Ἀλέξανδρον καὶ πείθει A. 97'
 κατάγειν αὐτὴν εἰς τὴν ἀφαιρεθεῖσαν βασιλείαν, ὑποσχομένη
 ἐπὶ τὰ ἀφροσώτα συμπράξαι αὐτῷ· τοὺς γὰρ ἔχοντας οἰκείους
 10 ὑπάρχειν αὐτῇ· παρεδίδου δὲ καὶ τὰ Ἄλιδα, ἐν ᾧ διετριβεν
 αὐτῇ· ἐπαινήσας δὲ καὶ βασιλίσσαν ἀναδείξας, ἀλούσης τῆς πό-
 λεως πλὴν τῆς ἄκρας (διττὴ δ' ἦν), ἐκείνη πολιορκεῖν ἔδωκεν·
 ἰάλω δὲ ὀλίγω * δ' * ὕστερον καὶ ἡ ἄκρα, πρὸς ὀργὴν ἤδη καὶ
 ἀπέχθειαν τῆς πολιορκίας γενομένης.

15 18. Ἐξῆς δ' ἐστὶν ἄκρα Τερμέριον Μυνηδίων, καθ' ἣν ἀν-
 τίκειται τῆς Κώας ἄκρα Σκανδαρία, διέχουσα τῆς ἠπειροῦ στα-
 δίους τετταράκοντα· ἔστι δὲ καὶ χωρίον Τέρμερον ὑπὲρ τῆς Κώας.

19. Ἡ δὲ τῶν Κώων πόλις ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Ἀστυπά-
 λαια, καὶ ᾠκεῖτο ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὁμοίως ἐπὶ θαλάττῃ· ἔπειτα
 20 διὰ στάσιμ μεταφῆσαν εἰς τὴν νῦν πόλιν περὶ τὸ Σκανδάριον,

1. ὁ ante Πιζώδαρος add. *sw.* — πηζώδαρος *F.* — ἰκατόμω *moz*
 edd. — μηδίσας *Epit.* 4. ἀλικαρνασόν codd. edd. — ὑπέμειν (sic) *F.*
 5. ἄδα *F.* ἀδὰ *Di.* ἀδὰν *g.* Ceterum verba ἔχων — γυναικός post
 Ἀλικαρνασόν collocanda esse censet *Grosk.*, commodiore sane connexu.
 6. ἰκατόμω *moz* edd. 10. ᾧ] οἷς edd.; *Tzsch.* suspicatur excidisse
 χωρίον coll. *Arrhian.* I, 23, ubi haec exhibentur τὰ Ἄλιδα, χωρίον
 ὀχυρώτατον: quod parum probabile est. Videtur ἐν ᾧ positum pro ἐν
 ᾧ τόπῳ: cf. *X.* 445, ubi non erat tentanda codicum scriptura; laud dis-
 similis structura est infra p. 658 extr. 12. πλὴν] πρὶν *Dhi.* — δι-
 ττὴν *x.* 13. δ' om. edd. inde a *Xyl.* 15. τερμέριον *F.* 16. ἄκρας
 κανδαρία *Cgmoσνωx* ἄκρας κανδαρία *Dh* ἄκρας σκανδαρία ἰ ἄκρα
 κανδαρία *E.* 17. τῆς ἄκρας pro τῆς Κώας scribendum esse *Palmer.*
 (*Exerc.* in auct. *Gr.* p. 348) rectissime coniecit, cum apto sensu careat
 scriptura vulgata et promontorium ab oppido isto nomen accepisse satis
 liquet. Commemoratur autem *Termera* inter Cariae urbes a *Plinio* (v.
 H. N. V, 29) atque, ut videtur, a *Steph.* s. v. *Τέλμερα.* 20. μετῆμι-
 σαν *C.* — παρὰ *moz.* — τὸ σκάνδαλον *E* τὸ σκανδάλιον codd. rell.,
Tzsch. corr.

καὶ μετωνόμασαν Κῶν ὁμοσύνως τῇ νήσῳ. ἡ μὲν οὖν πόλις οὐ μεγάλη, κάλλιστα δὲ πασῶν συμφικισμένη καὶ ιδέσθαι τοῖς καταπλέουσιν ἡδίστη. τῆς δὲ νήσου τὸ μέγεθος ὅσον πεντακοσίων σταδίων καὶ πενήκοντα· εὐκαρπὸς δὲ πᾶσα, οἶνον δὲ καὶ ἀρίστη, καθάπερ Χίος καὶ Λέσβος· ἔχει δὲ πρὸς τότον μὲν ἄκραν τὸν Λακκητῆρα, ἀφ' οὗ ἐξήκοντα εἰς Νίσυρον (πρὸς δὲ τῷ Λακκητῆρι χωρίον Ἀλίσαρρα), ἀπὸ δύσεως δὲ τὸ Δρέκατον καὶ κόμην καλουμένην Στομαλίμην· τοῦτο μὲν οὖν ὅσον διακοσίους τῆς πόλεως διέχει σταδίου· ὁ δὲ Λακκητῆρ προσλαμβάνει πέντε καὶ τριάκοντα τῷ μήκει τοῦ πλοῦ. ἐν δὲ τῷ προαστίῳ τὸ Ἀσκληπιεῖον ἔστι, σφόδρα ἔνδοξον καὶ πολλῶν ἀναθημάτων μεστὸν ἱερόν, ἐν οἷς ἔστι καὶ ὁ Ἀπελλοῦ Ἀντίγονος. ἦν δὲ καὶ ἡ ἀναδυομένη Ἀφροδίτη, ἣ τῶν ἀνάκειται τῷ Θεῷ Καίσαρι ἐν Ρώμῃ, τοῦ Σεβαστοῦ ἀναθέντος τῷ πατρὶ τὴν ἀρχηγέτιν τοῦ γένους αὐτοῦ· φασὶ δὲ τοῖς Κῳοῖς ἀντὶ τῆς γραφῆς ἑκατὸν ταλάτων ἄφρῃσι γενέσθαι τοῦ προσταχθέντος φόρου. φασὶ δ' Ἰπποκράτην μάλιστα ἐκ τῶν ἐπιταῦθα ἀνακειμένων θεραπειῶν γυμνάσασθαι τὰ περὶ τὰς διαίτας· οὗτός τε δὴ ἔστι τῶν ἐνδόξων Κῳος ἀγῆρ καὶ Σῆμος ὁ ἰατρός, Φιλῆτας τε ποιητὴς ἄμα καὶ κριτικός, καὶ καθ' ἡμᾶς Νικίας ὁ καὶ τετρακοντήσας Κῳων, καὶ Ἀρίστων ὁ ἀκροασάμενος τοῦ περιπατητικοῦ καὶ κληρονομήσας ἐκείνον· ἦν δὲ καὶ Θεόμνηστος ὁ ψάλτης ἐν ὀνόματι, ὃς καὶ ἀντεπολιτεύσατο τῷ Νικίᾳ.

20. Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ τῆς ἠπείρου κατὰ τὴν Μυνδίαν Ἀστυπάλαιά ἐστιν ἄκρα καὶ Ζεφύριον· εἰτ' εὐθὺς ἡ Μύνδος, λιμένας

3. μὲν ante μέγεθος add. x 4. καὶ post οἶνον δὲ om. mox. 5. χίος F. 6. λακκητῆρα et mox λακκητῆρι ald. 7. λακκητῆρι χωρίῳ codd., Cor. corr.: locus est quidam Guar. 8. κόμη C. — στομαλίμην CDF^{ew} στόμα λιμνης ald. 9. ἀπέχει τῆς πόλεως edd. — λακκητῆρ ald. 10. προαστίῳ CDF. 11. ἀσκληπιεῖον xz — ἔδοξον (sic) F. 12. ἱερόν om. F, ac parum est commodum. — ἀπελλοῦ F. 19. κῳων D, sed literae v est σ superscriptum: inde κῳών et κῳος exhibet h. — σίμος F. — φιλήτας CDFh. 20. κρητικός C. — νικίας CDhz. 21. κῳων F. 22. κληρονομήσας. ἐκείνον ἦν καὶ κτλ. ald. κληρονομήσας. ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Horp. Xyl. Cas. κληρονομήσας ἐκείνον. ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Tzsch. Cor. — θεόμνηστος C. 23. νικίᾳ CDhz. 24. ἀστυπάλαια E ἀστυπάλαια codd. tell.

ἔχουσα, καὶ μετὰ ταύτην Βαργύλια, καὶ αὐτὴ πόλις· ἐν δὲ τῷ
 μεταξὺ Καρύανδα λιμῆν καὶ νῆσος ὁμώνυμος †ταύτη, ἣν ᾠκουν
 Καρυανδεῖς. ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγρα-
 φεύς. πλησίον δ' ἐστὶ τῶν Βαργυλίων τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν
 5 τῆς Κινδυάδος, ὃ πεπιστεύκασι περῶεσθαι· ἦν δὲ ποτε καὶ
 χωρίον Κινδύη. ἐκ δὲ τῶν Βαργυλίων ἀνὴρ ἑλλόγιμος ἦν ὁ
 Ἐπικούρειος Πρώταρχος ὁ Δημητρίου καθηγησάμενος τοῦ Λά-
 κωνος προσαγορευθέντος.

21. Εἶτ' Ἰασὸς ἐπὶ νήσῳ κεῖται προσκειμένη τῇ ἠπειρῷ,
 10 ἔχει δὲ λιμένα, καὶ τὸ πλείστον τοῦ βίου τοῖς ἐνθάδε ἐκ θα-
 λάττης· εὐνοεῖ γὰρ χώραν τ' ἔχει παράλμπρον. καὶ δὴ καὶ
 διηγήματα τοιαῦτα πλάττουσιν εἰς αὐτήν· κιθαρῳδοῦ γὰρ ἐπι-
 δεκνυμένον, τέως μὲν ἀκροῦσθαι πάντας, ὡς δ' ὁ κώδων ὁ
 15 κατὰ τὴν ὄψοπωλίαν ἐψόφησε, καταλιπόντας ἀπελθεῖν ἐπὶ τὸ
 ὄψον, πλὴν ἐνὸς δυσκώφου· τὸν οὖν κιθαρῳδὸν προσίοντα εἶ-
 πεῖν, ὅτι, ὦ ἄνθρωπε, πολλήν σοι χάριν οἶδα τῆς πρὸς με
 τιμῆς καὶ φιλομουσίας· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἅμα τῷ κώδωνος
 ἀκοῦσαι ἀπύοντες οἴχονται· ὁ δὲ, τί λέγεις; ἔφη, ἤδη γὰρ ὁ
 κώδων ἐψόφηκεν; εἰπόντος δὲ, εὖ σοι εἶη, ἔφη καὶ ἀναστάς
 20 ἀπῆλθε καὶ αὐτός. ἐντεῦθεν δ' ἦν ὁ διαλεκτικὸς Διόδωρος ὁ
 Κρόνος προσαγορευθεῖς, κατ' ἀρχὰς μὲν ψευδῶς· Ἀπολλώνιος

1. βαργυλία codd., Tzsch. corr. 2. λιμνη codd.; idem error est in
 codd. Steph. s. v. Καρύανδα, diu correctus coll. ipso Scylace, qui p. 39
 ed. Huds. habet Καρύανδα νῆσος καὶ πόλις καὶ λιμῆν: inde λιμῆν et
 hic reposuit Tzsch. — ταύτη om. E, neque legitur apud Steph. l. c.,
 qui Strabonem videtur sequi auctorem; ταύτην scripsit Cor., omisso post
 ἦν: equidem malim eiicere ταύτη. 3. Steph. l. c. exhibet λογογράφος,
 non συγγραφεύς. 5. ὅπερ edd. — Casaub. coniecit μὴ ἕεσθαι, πε-
 ρῶεσθαι δὲ coll. Polyb. XVI, 12, 3; Cor. (ad Interpr. Paris.) μὴ ἕεσθαι:
 quod quamquam probabilius foret, ipse tamen iure in editione sua omit-
 tendum duxit. 7. ἐπικούρειος CDhxx. 9. ἰασὸς codd., exc. CDh,
 quos cum Tzschuckio secutus sum propter titulum, numerum plerorum-
 que et scriptorum consensum: v. Naekii Choerilus p. 41. 10. τῆς ante
 θαλάττης add. edd. 11. καὶ post δὴ om. F. 12. διηγήματα scri-
 bendum coniecit Cor. haud male, coll. p. 651. 13. ἠκροῦσθαι Dhi.
 16. πρὸς ἐμὲ edd. 17. ἅμα τοῦ κώδωνος CF ἅμα τῷ τοῦ κώδωνος
 i Cor. 19. ἐψόφησεν Di. — val post εἰπόντος δὲ add. max edd.,
 exc. Hopp. et Xyl., qui mutarunt in καὶ. 20. θεόδωρος F ald.

γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ Κρόνος, ὁ ἐπιστατήσας ἐκείνου· μετήνεγκαν δ' ἐπ' αὐτὸν διὰ τὴν ἀδοξίαν τοῦ κατ' ἀλήθειαν Κρόνου.

22. Μετὰ δ' Ἰασὸν τὸ τῶν Μιλησίων Ποσειδίων ἐστίν. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τρεῖς εἰσι πόλεις ἀξιόλογοι, Μύλασα, Στρατονίκεια, Ἀλάβανδα· αἱ δὲ ἄλλαι περιπόλιοι τούτων ἢ τῶν παραλίων, ὧν εἰσιν Ἀμυζών, Ἡράκλεια, Εὐρωμος, Χαλκήτωρ· τούτων μὲν οὖν ἐλάττων λόγος.

23. Τὰ δὲ Μύλασα ἴδρονται ἐν πεδίῳ σφόδρα εὐδαίμονι· ὑπέρεκειται δὲ κατὰ κορυφὴν ὄρος αὐτοῦ, λατόμιον λευκοῦ λίθου κάλλιστον ἔχον· τοῦτο μὲν οὖν ὄφελός ἐστιν οὐ μικρόν, τὴν λιθίαν πρὸς τὰς οἰκοδομίας ἄφθονον καὶ ἐγγύθεν ἔχον, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων ἔργων κατασκευάς· τοιγάρτοι στοαῖς τε καὶ ναοῖς, εἴ τις ἄλλη, κηκόσμηται παγκάλως. θαυμάζειν δ' ἐστὶ τῶν ὑποβαλόντων οὕτως ἀλόγως τὸ κτίσμα ὀρθίῳ καὶ ὑπερδεξίῳ κρημνῷ· καὶ δὴ τῶν ἡγεμόνων τις εἰπεῖν λέγεται, θαυμάσας τὸ πρᾶγμα· ταύτην γάρ, ἔφη, τὴν πόλιν ὁ κτίσας, εἰ μὴ ἐφοβεῖτο, ἄρ' οὐδ' ἤσχευετο; ἔχουσι δ' οἱ Μυλασεῖς ἱερὰ δύο τοῦ Διός, τοῦ τε Ὀσογῶ

2. κατὰ D. 3. Ἰασὸν codd., exc. C (?). — ποσειδίων F ποσειδειον x. 4. καὶ ante τρεῖς add. edd. — μύλασσα F. — στρατονίκεια xx. 6. Χαλκήτορα Tzsch., auctore Mannerto (v. Geogr. ant. VI, 3 p. 286), parum considerate propter genitivum Χαλκητόρων qui legitur supra p. 636: iure enim hunc a nominativo Χαλκητόρες esse deducendum monet Grosk. sive pro urbis ipsius sive pro incolarum nomine (v. Steph. s. v. Χαλκητόριον) habendo. 9. Ante verba κατὰ κορυφὴν Grosk. excidisse putat κρημῶδες s. ἀπότομον propter ea, quae in proximis traduntur; sed videatur hic ipse sensus inesse in illis verbis: cf. Polyb. XVIII, 13, 3 et ap. Gemin. Isagog. c. 13. Plutarchi Moralia p. 938. A. 10. τοῦτο — ἔχον om. Dhisw. — οὖν om. edd. — ὄφελος C. 11. λιθίαν xx. 12. τῶν ante δημοσίων repetunt DFhi. 14. δὲ D. 16. καὶ ante τῶν add. C(?) ποx edd.: ac solet quidem addere Strabo. 17. γὰρ ἔφη asteriscis incl. Cor.; similem tamen epinalepsin v. apud Charitonem V, 8, 121 ἔλεγεν οὖν· εἰπέ, φησί κτλ.: de toto hoc loquendi genere cf. Lob. ad Aiac. 757. — ἄρ' οὐδ' ἤσχευετο, Cor. corr. 18. Διός] ἱερώς F, quo verbo post atramento inducto nulum aliud est additum. — Ὀσογῶ CF Ὀσογῶ D, quem sequi malui, quamquam de accentu nominis barbari nihil certi licet statuere; de codd. reliquorum scriptura parum constat: Ὀσογῶ edd. Quae leguntur apud Paus.

καλουμένου, καὶ Λαβρανδηνού· τὸ μὲν ἐν τῇ πόλει, τὰ δὲ
 Λάβρανδα κώμη ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν τὴν ἐξ
 Ἀλαβάνδων εἰς τὰ Μύλασα, ἀποθεν τῆς πόλεως· ἐνταῦθα A. 974
 νεὼς ἐστὶν ἀρχαῖος καὶ ξόανον Διὸς Στρατίου· τιμᾶται δὲ ὑπὸ
 5 τῶν κύκλω καὶ ὑπὸ τῶν Μυλασέων, ὁδὸς τε ἐστρωται σχεδόν
 τι καὶ ἐξήκορτα σταδίων μέχρι τῆς πόλεως, ἱερὰ καλουμένη,
 δι' ἧς πομποστολεῖται τὰ ἱερά· ἱερῶνται δ' οἱ ἐπιφανέστατοι
 τῶν πολιτῶν αἰεὶ διὰ βίου. ταῦτα μὲν οὖν ἴδια τῆς πόλεως,
 τρίτον δ' ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Καρίου Διὸς κοινὸν ἀπάντων Κα-
 10 ρῶν, οὗ μέτεστι καὶ Λυδοῖς καὶ Μυσοῖς ὡς ἀδελφοῖς. ἱστο-
 ρεῖται δὲ κώμη ὑπάρξει τὸ παλαιόν, πατρις δὲ καὶ βασιλεῖον
 τῶν Καρῶν τῶν περὶ τὸν Ἑκατόμνω· πλησιάζει δὲ μάλιστα τῇ
 κατὰ Φύσκον θαλάττη ἢ πόλις, καὶ τοῦτ' ἐστὶν αὐτοῖς ἐπίγειον.

24. Ἀξιολόγους δ' ἔσχεν ἄνδρας καθ' ἡμᾶς τὰ Μύλασα,
 15 ῥήτοράς τε ἄμα καὶ δημαγωγούς τῆς πόλεως, Εὐθύδημόν τε
 καὶ Ὑβρέαν. ὁ μὲν οὖν Εὐθύδημος ἐκ προγόνων παραλαβὼν
 οὐσίαν τε μεγάλην καὶ δόξαν, προσθεὶς καὶ τὴν δεινότητα, οὐκ
 ἐν τῇ πατρίδι μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῆς πρώ-
 20 τῆς ἡξιοῦτο τιμῆς· Ὑβρέα δ' ὁ πατήρ, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο ἐν τῇ
 σχολῇ καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν ὁμολόγητο, ἡμίσητον κατέλιπε ξυ-
 λοφοροῦντα καὶ ἡμισητόν· διοικούμενος δ' ὑπὸ τούτων ὀλίγον
 χρόνον, Διοτρέφους τοῦ Ἀντιοχέως ἀκροασάμενος ἐπανῆλθε καὶ
 τῷ ἀγορανομίῳ παρέδωκεν αὐτόν· ἐνταῦθα δὲ κυλινηθεὶς καὶ
 χρηματισάμενος μικρὰ ὄρησεν ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τοῖς

VIII, 10, de eodem deo loquentem, καλοῦσιν Ὁγῶα mutanda censeo in
 καλοῦσιν Ὁσογῶ, ita ut a ex insequenti verbo Ἀθηναίους adhaesisse sta-
 tuam: possit etiam scribi Ὁσογῶν. 1. λαβραυνδηνού Cosx. 2. λά-
 βραυνδα Cosx. 3. ἀλαβανδῶν F. — ἀποθεν CF. — ἐνταῦθα Διὸς
 ἴστι νεὼς ἀρχαῖος edd. 6. καὶ om. C (?) Tzsch. Cor.: ante hanc
 vocem ald. add. ὁδός, quod cum sensu careret, Casaub. mutavit in ὁκτώ.
 7. κόμπος τελεῖται F. 8. ἴδια] διὰ codd., Xyl. corr. 10. μυσοῖς καὶ
 λυδοῖς Dh, uti ap. Herodot. I, 177, unde haec deprompta sunt. 12. τὸν]
 τὸ CF τῶν m τῷ codd. rell., Cor. corr. — Ἑκατόμνω ald., Ἑκάτομον
 Cor. — λησιάζει F, sed erasa est litera ante λ. 13. αὐτῆς Di Cor.
 — ἰπίνιον F. 17. μεγάλην om. Dh. 20. ὁμολογεῖτο μοιx.
 22. καὶ ante Διοτρέφους add. ἰ Cor. — διοτρεφούς codd., Cor. corr.
 23. ἰαυτόν Dh edd.

ἀγοραίοις συνακολουθεῖν. ταχὺ δὲ αὐξήσιν ἔσχε καὶ ἐθασμά-
 σθη *μάλιστα* ἔτι μὲν καὶ Εὐθύδημον ζῶντος, ἀλλὰ τελευτή-
 σαντος μάλιστα, κύριος γενόμενος τῆς πόλεως. ζῶν δ' ἐπεκρά-
 τει πολὺ ἐκείνος, δυνατὸς ὢν ἅμα καὶ χρήσιμος τῇ πόλει, ὡστ',
 εἰ καὶ τι τυραννικὸν προσῆν, τοῦτ' ἀπελύετο τῷ παρακολουθεῖν
 τὸ χρήσιμον. ἐπαινοῦσι γοῦν τοῦτο τοῦ Ἰβρείου, ὅπερ δημηγο-
 ρῶν ἐπὶ τελευτῆς εἶπεν· Εὐθύδημε, κακὸν εἰ τῆς πόλεως ἀναγ-
 καῖον· οὔτε γὰρ μετὰ σοῦ δυνάμεθα ζῆν οὔτ' ἄνευ σοῦ. αὐξηθῆις
 C. 660 οὖν ἐπὶ πολὺ καὶ δόξας καὶ πολίτης ἀγαθὸς εἶναι καὶ ῥήτωρ
 ἐπταισεν ἐν τῇ πρὸς Λαβιῆνον ἀντιπολιτεία. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι μὲθ' 11
 ὀπλων ἐπιόντι καὶ Παρθικῆς συμμαχίας, ἤδη τῶν Παρθουαίων
 A. 975 τῆν Ἀσίαν ἐχόντων, εἴξαν, ἅτε ἄσπλοι καὶ εἰρηνικοί· Ζήρων
 δ' ὁ Λαοδικεὺς καὶ Ἰβρέας οὐκ εἴξαν, ἀμφοτέροισι ῥήτορες, ἀλλὰ
 ἀπίστησαν τὰς ἑαυτῶν πόλεις· ὁ δ' Ἰβρέας καὶ προσηλαρῶντι
 φωνῇ τιτι μισθῶσιον εὐερέθιστον καὶ ἀνοίας πλήρες. ἐκείνου 15
 γὰρ ἀπειρότοιο ἑαυτὸν Παρθικὸν ἀντοκράτορα, οὐκοῦν, ἔφη,
 καὶ γὰρ λέγω ἑμαυτὸν Καρικὸν ἀντοκράτορα. ἐκ τούτου δὲ ἐπὶ
 τὴν πόλιν ὄρμησε, τάγματα ἔχων ἤδη συσταταγμένα Ῥωμαίων
 τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ· αὐτὸν μὲν ὅν οὐ κατέλαβε, παραχωρήσαντα
 εἰς Ῥόδοιο, τὴν δ' οἰκίαν αὐτοῦ διελθόντα, πολυτελεῖς ἔχουσαν 20
 κατασκευάς, καὶ διήρπασεν· ὡς δ' αὐτῶς καὶ τὴν πόλιν ὄλην
 ἐκάκωσεν. ἐκλιπόντος δ' ἐκείνου τὴν Ἀσίαν, ἐπανῆλθε καὶ ἀπέ-
 λαβεν ἑαυτὸν τε καὶ τὴν πόλιν. περὶ μὲν ὅν Μελιάσων ταῦτα.
 25. Στρατονείκεια δ' ἐστὶ κατοικία Μακεδόνων· ἐκασμῆθη
 δὲ καὶ αὐτὴ κατασκευαῖς πολυτελεῖσιν ὑπὸ τῶν βασιλέων. ἐστὶ 25
 δ' ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Στρατονείκων δύο ἱερά, ἐν μὲν Ἀσπίου
 τῆς Ἐκάτης ἐπιφανέστατον, πωγγύρεϊς μεγάλας συνάγου
 κατ' ἐνιαυτὸν· ἐγγὺς δὲ τῆς πόλεως τὸ τοῦ Χρυσσοκρέως Διὸς
 κοινὸν ἀπάντων Καρῶν, εἰς ὃ συνίασι θύσσοντες τε καὶ βουλε-

2. μάλιστα om. edd., nec ferri potest. — Verba ἔτι — μάλιστα
 omnia primum in D postea in marg. pr. m. addita sunt praefixo verbo
 κείμενον: desunt in g. — καὶ om. C(?) F edd. 7. μετὰ post ἀναγ-
 καῖον add. w. 10. ἀλλήλων CDGhimars. 11. λέγω καὶ
 μετ. 22. μιλιάσων, et σ alteram inter versus add., D μιλιάσων
 Fgh. 24. στρατονείκεια F. 27. συμαχῶν, et e sup. w add., C.
 28. κοινῶν C.

όμενοι περὶ τῶν κοινῶν· καλεῖται δὲ τὸ σύστημα αὐτῶν Χρυσασορέων, συνεστηκὸς ἐν κωμῶν· οἱ δὲ πλείστας παρεχόμενοι κώμας προέχουσι τῇ ψήφῳ, καθάπερ Κεραμιῆται· καὶ Στρατονικεῖς δὲ τοῦ συστήματος μετέχουσιν, οὐκ ὄντες τοῦ Καρικοῦ γένους, ἀλλ' ὅτι κώμας ἔχουσι τοῦ Χρυσασορικοῦ συστήματος. κἀνταῦθα δ' ἀνήρ ἀξιόλογος γεγένηται ῥήτωρ Μένιππος κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν, Κοτόκας ἐπικαλούμενος, ὃν μάλιστα ἐπαιτεῖ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ῥητόρων, ὧν ἠκροάσατο, Κικέρων, ὧς φησιν ἐν τινι γραφῇ αὐτός, συγκρίνων Ξενοκλεῖ καὶ τοῖς κατ' 10 ἐκείνον ἀκμάζουσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Στρατονικεῖα, ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ καλουμένη, πολίχνιον προσκειόμενον τῷ ὄρει.

26. Ἀλάβανδα δὲ καὶ αὐτὴ μὲν ὑπόκειται λόφοις δυσὶ συγκειμένοις οὕτως, ὥστ' ὄψιν παρέχεσθαι καθήλιον κατεστρωμένον. καὶ δὴ καὶ ὁ Μαλακὸς Ἀπολλώνιος σκόπτων τὴν πόλιν εἰς τε ταῦτα καὶ εἰς τὸ τῶν σκορπίων πλῆθος, ἔφη αὐτὴν 15 εἶναι σκορπίων καθήλιον κατεστρωμένον· μεστὴ δ' ἔστι καὶ αὕτη καὶ ἡ τῶν Μυλασέων πόλις τῶν θηρίων τούτων καὶ ἡ μεταξὺ πᾶσα ὄρεινῃ. τρυφητῶν δ' ἔστιν ἀνθρώπων καὶ καπνιστῶν, ἔχουσα ψαλτρίας πολλάς. ἄνδρες δ' ἐγένοντο λόγου 20 ἀξιοὶ δύο ῥήτορες ἀδελφοὶ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλῆς τε, οὗ ἐμνήσθημεν μικρὸν ἐπάνω, καὶ Ἰεροκλῆς καὶ οἱ μετοικήσαντες εἰς τὴν Ῥόδον ὃ τε Ἀπολλώνιος καὶ ὁ Μόλων.

27. Πολλῶν δὲ λόγων εἰρημένων περὶ Καρῶν, ὁ μάλισθ' ὁμολογούμενός ἐστιν οὗτος, ὅτι οἱ Κᾶρες ὑπὸ Μίνω ἐτάττοντο, 25 τότε Ἀέλεγες καλούμενοι, καὶ τὰς νήσους ᾤκουν· εἶτ' ἠπειρώται

1. χρυσασορέων *Coxx* ald. Χρυσασόρειον *Cor.* 3. κεραμιῆται ald. — στρατονικεῖς *DFh.* 6. ῥήτωρ om. *C.* 7. κατοκᾶς *F* κατοκάς *h* *Guar.* edd.: aliunde de hoc nomine nihil constat. 8. Vid. Ciceron. *Brut.* c. 91. 11. πολίχνιον — ὄρει om. *x.* 12. αὕτη codd. edd. 13. κατεστρωμένον codd. *Guar.* *Cor.*: quae scriptura cum apto sensu careat, eam repositi quam exhibent edd. rell. 14. σκόπτων *F.* 15. ταῦτὸ *E.* — τὸ om. *Fw.* — τῶν om. *E.* — Verba πλῆθος — σκορπίων om. *F.* 16. σκορπίων *C* σκορπίον (sic) *E.* — καθήλιον *F.* — κατεστρωμένον codd. *Cor.* κατεστρωμένον ald., *Cas.* corr. 17. μυλασέων, et *σ* inter versus sec. m. add., *D.* 19. σαλτρίας *F.* 20. μενεκλεῆς *F.* 21. μετοικήσαντες *F.* 22. ἀπολλώνιος ὁ μόλων καὶ ὁ ποσειδώνιος *i.* 24. ἐτάττον (sic) *F.* 25. ἐπειρώται *D.*

γερόμενοι, πολλὴν τῆς παραλίας καὶ τῆς μεσογαίας κατέσχον, τοὺς προκατέχοντας ἀφελόμενοι· καὶ οὗτοι δ' ἦσαν οἱ πλείους Λέλεγες καὶ Πελασγοί· πάλιν δὲ τούτους ἀφείλοντο μέρος οἱ Ἕλληνες, Ἴωνές τε καὶ Δωριεῖς. τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τὰ τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ τοὺς λόφους· ἅπαντα γὰρ λέγεται Καρικὰ· Ἀνακρέων μὲν γε φησί· διὰ δεῦτε Καρικοεργέος ὄχανου χεῖρα τιθέμεναι. ὁ δ' Ἀλκαῖος, λόφον τε σείων Καρικόν.

28. Τοῦ ποιητοῦ δ' εἰρηκότες οὕτωςί·

Μάσθλης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων, 10
οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδῶς ἔθνη βάρβαρα μόνους εἰ-
ρηκε βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας, βαρβάρους δ' οὐδένας; οὔτ'
οὖν Θουκυδίδης ὀρθῶς· οὐδὲ γὰρ λέγεσθαι φησι βαρβάρους
διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνᾶς πω ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρί-
σθαι· τό τε γὰρ μηδὲ Ἑλληνᾶς πω ψεῦδος αὐτὸς ὁ ποιητὴς 15
ἀπελέγγει·

ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὸν καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
καὶ πάλιν·

εἶτ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

2. κατέχοντας F. 4. οἱ ante Δωριεῖς add. codd., exc. D, edd.: sed Cor. aster. inclusit. — τοῦ δὲ στρατιωτικοῦ ζήλου Dk. 6. μὲν ante γὰρ add. codd., exc. Fux. — γε] γὰρ C. 7. δία F. — καρικὰ ὁ ἴργος CF καρικὰ ἐεργέος; Dk. καρικὰ εὐεργέος ω καρικὸν εὐεργέος μοx ald. καρικοῦ εὐεργέος mx Tzsch. Verum exhibet E, cui concinit Eust. ad ll. B, 867 p. 367, 25 R., ubi respicit hunc Strabonis locum: idem tamen καρικοεργέος exhibet ad ll. Θ, 193 p. 707, 61 R., secutus h. l., ut videtur, alium auctorem: v. Scholl. Ven. ad h. l. Inde Καρικοεργέος Cor. — ὄχανοιο Cor., sed uti in proxime superiore verbo, sic in hoc Strabo poeticas formas non servavit, ita ut versibus numeri non consent, quos hoc modo constituit Bergkiius:

Διὰ δεῦτε Καρικοεργέος
ὄχανοιο χεῖρα τιθέμεναι.

— τιθέναι F τιθέμενοι DEi Cor. 9. οὕτως, μᾶσθλης (sic, sine spir.) ὃ καρῶν F. 10. Νίστης Cor. ex ll. B, 867: at videtur error Straboni potius tribuendus quam librario. Sed ne illa quidem scriptura videtur sana, cum Μῆσθλης sp. Homerum legatur in ll. B, 864. 11. εἰδῶν F. 12. βαρβαροφώνων, et ου; sup. ων pr. m. add. F. 14. ἀντίπαλον — πω om. C. 15. μήτε codd., Cor. corr. 19. ἐθῆλης C (?) ald. — τραφθῆ-

μη λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἔμελλον εὖ λεχθήσεσθαι τὸ βαρβαροφώνων; οὔτε δὴ οὗτος εὖ, οὔτ' Ἀπολλόδωρος ὁ γραμματικός, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι ἰδίως καὶ λοιδορίας ἐχρῶντο οἱ A. 97'
 Ἕλληνες κατὰ τῶν Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες
 5 αὐτοὺς διὰ τὴν ἐχθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας· ἐχρῆν γὰρ οὕτως βαρβάρους ὀνομάζειν. ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἄπαξ. ὅτι, φησί, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπίπτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἶρηκε βαρβάρους. ἀλλ' αὐτὴ μὲν ἢ πτώσις οὐκ ἐμπίπτει, ἢ δ' ὀρθή
 10 οὐ διαφέρει τῆς Δάρδαοι·

Τρωῆς καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδαοι.

C. 665

τοιούτων δὲ καὶ τὸ

οἶοι Τρώιοι ἵπποι.

οὐδὲ γε ὅτι τραχυτάτη ἢ γλωττα τῶν Καρῶν· οὐ γὰρ ἔστιν,
 15 ἀλλὰ καὶ πλείστα Ἑλληνικὰ ὀνόματα ἔχει καταμεμυγμένα, ὡς φησι Φίλιππος ὁ τὰ Καρικὰ γράψας. οἶμαι δέ, τὸ βάρβαρον κατ' ἀρχὰς ἐκπεφωνήσθαι οὕτως κατ' ὀνοματοποιίαν ἐπὶ τῶν δυσεκφώρων καὶ σκληρῶς καὶ τραχέως λαλούντων, ὡς τὸ βαταρίζειν καὶ τραυλίζειν καὶ ψελλίζειν· εὐφνέστατοι γὰρ ἔσμεν
 20 τὰς φωνὰς ταῖς ὁμοίαις φωναῖς κατονομάζειν διὰ τὸ ὁμογενές· ἢ δὴ καὶ πλεονάζουσι *μὲν* ἐνταῦθα αἱ ὀνοματοποιαί, οἷον τὸ κελαρύζειν καὶ κλαγγὴ δὲ καὶ ψόφος καὶ βοή καὶ κρότος, ὧν τὰ πλείστα ἤδη καὶ κυρίως ἐκφέρεται· πάντων δὴ τῶν παχυστομούτων οὕτως βαρβάρων λεγομένων, ἐφάνη τὰ τῶν ἄλλο-
 25 ἔθνων στόματα τοιαῦτα, λέγω δὲ τὰ τῶν μὴ Ἑλλήνων. ἐκείνους ὧν ἰδίως ἐκάλεσαν βαρβάρους, ἐν ἀρχαῖς μὲν κατὰ τὸ λαΐδορον,

να CDFhis τεροφθῆναι codd. rell. ald.: Cor. corr. ex Od. O, 80. 4. οἱ om. F. 8. οἶκ ante εἰς add. E. 10. διαφέρει C. 11. καὶ Δάρδαοι om. Dhiosx; sed in D inter versus pr. m. addita, postea vero tantum non plane erasa sunt. 14. βαρυτάτη Cmoxx. 16. δέ] δὴ Dh. — γε post τὸ add. i Cor. 18. βαταρίζειν codd. et Eust. ad II. B, 867 p. 367, 29 R. hunc Strabonis locum afferens. 20. ὁμοίαις] ἰδίαις s. 21. ἢ δὴ] ἢδη codd., Cor. corr.: cf. ad III, 153. — μὲν om. Cor. 22. κελαρύζειν D κελαρύζει F. — δὲ om. x Cor. 23. τραχυστομούτων E Eust. I. c. 24. οὔτως] ἢδη E. 25. τοιαῦτα] ταῦτα F — τῶν om. E. 26. ἐκάλεσε codd., Xyl. corr. — κατὰ om. F.

- ὡς ἂν παχυστόμους ἢ τραχυστόμους, εἶτα κατεχρησάμεθα ὡς ἐθνικῶ κοινῶ ὀνόματι, ἀντιδιαιροῦντες πρὸς τοὺς Ἕλληνας. καὶ γὰρ δὴ τῇ πολλῇ συνηθείᾳ καὶ ἐπιπλοκῇ τῶν βαρβάρων οὐκέτι ἐφαίμετο κατὰ παχυστομίαν καὶ ἀφύϊαν τινὰ τῶν φωνητηρίων ὀργάνων τοῦτο συμβαῖνον, ἀλλὰ κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων ἰδιότητος. ἄλλη δέ τις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διαλέκτῳ ἀνεφάνη κακοστομία καὶ οἷον βαρβαροστομία, εἴ τις ἐλληνίζων μὴ κατορθοίη, ἀλλ' οὕτω λέγει τὰ ὀνόματα, ὡς οἱ βάρβαροι οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὸν ἐλληνισμόν, οὐκ ἰσχύοντες ἀριστομεῖν, ὡς οὐδ' ἡμεῖς ἐν ταῖς ἐκείνων διαλέκτοις. τοῦτο δὲ μάλιστα συνέβη τοῖς Καροῖ· τῶν γὰρ ἄλλων οὐτ' ἐπιπλεκομένων πως σφόδρα τοῖς Ἕλλησιν, οὐδ' ἐπιχειροῦντων Ἑλληνικῶς ζῆν ἢ μανθάνειν τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, πλὴν εἴ τινες σπάνιοι καὶ κατὰ τύχην ἐπερίχθησαν καὶ κατ' ἄνδρα ὀλίγοι τῶν Ἑλλήνων τισίν· οὗτοι δὲ καθ' ὅλην ἐπλανήθησαν τὴν Ἑλλάδα, μισθοῦ στρατεύοντες. ἦδη οὖν τὸ βαρβαρόφωνον ἐπ' ἐκείνων πυκνὸν ἦν, ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτῶν στρατείας· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεπόλασε πολὺ μᾶλλον, ἀφ' οὗ τὰς τε νήσους μετὰ τῶν Ἑλλήνων ᾤκησαν, κακῆσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπεσόντες, οὐδ' ἐνταῦθα χωρὶς Ἑλλήνων οἰκεῖν ἠδύναντο, ἐπιδιαβάντων τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Δωριέων. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τὸ βαρβαρίζειν λέγεται· καὶ γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν κακῶς ἐλληνιζόντων εἰώθαμεν λέγειν, οὐκ ἐπὶ τῶν καριστι λαλούντων. οὕτως οὖν καὶ τὸ βαρβαροφωνεῖν καὶ τοὺς βαρβαροφώνους δεκτέον τοὺς κακῶς ἐλληνίζοντας· ἀπὸ δὲ τοῦ καρίζειν καὶ τὸ βαρβαρίζειν μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ ἐλληνισμόν

1. τραχυστόμους ἢ παχυστόμους *E*. In *D* scriptum est in marg. γρ. δαχυστόμους, nullo signo addito, ex quo liqueat, ad quod verbum respiciat haec nota. 2. Verba καὶ — βαρβάρων cum bis legantur in *C*, priore loco ἦδη scriptum est pro δὴ. 3. ἡ πολλὴ συνηθεια καὶ ἐπιπλοκῇ codd., exc. *E*: Xyl. corr. 4. τινὰ post παχυστομίαν collocat *E*. 5. ἀλλ' οὐ μοx. 7. Verba καὶ οἷον βαρβαροστομία inter versus scripta sunt in *C*. 8. λέγει *F*. 11. οὐτ'] οὐκ ald. — πως om. *E*; πω scripsit Cor. haud incommode. 12. οὐδ'] οὐτ' Cor. 14. ὀλίγο cum inconcinnum sane sit ac vix ferendum, mutandum esse crediderim in ὀλίγοις. — δὲ asteriscis inclusit Cor. paulo audacius, quamquam saepius librarii male inseruerunt hanc particulam. 19. ἰδιόνατο *D*. 23. καὶ post οὖν om. *F*. 24. λεκτέον *D*.

τέγνας καὶ τὸ σολοικίζειν, εἴτ' ἀπὸ Σόλων, εἴτ' ἄλλως τοῦ ὀνόματος τούτου πεπλασμένον.

29. Φησὶ δὲ Ἀρτεμίδωρος ἀπὸ Φύσκου τῆς Ῥοδίων περαιάς ἰοῦσιν εἰς Ἐφεσον μέχρι μὲν Λαγίνων ὀκτακοσίους εἶναι
 5 καὶ πεντήκοντα σταδίου, ἐντεῦθεν δ' εἰς Ἀλάβανδα πεντήκοντα ἄλλους καὶ διακοσίους, εἰς δὲ Τράλλεις ἑκατὸν ἐξήκοντα· ἀλλ' ἢ εἰς Τράλλεις ἐστὶ διαβάντι τὸν Μαϊάνδρον κατὰ μέσην ποντὴν ὁδόν, ὅπου τῆς Καρίας οἱ ὄροι· γίνονται δ' οἱ πάντες ἀπὸ Φύσκου ἐπὶ τὸν Μαϊάνδρον κατὰ τὴν εἰς Ἐφεσον ὁδὸν χίλιοι
 10 ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. πάλιν ἀπὸ τοῦ Μαϊάνδρου τῆς Ἰωνίας ἐφεξῆς μῆκος ἐπιόντι κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπὸ μὲν τοῦ ποταμοῦ εἰς Τράλλεις, ὀγδοήκοντα, εἴτ' εἰς Μαγησίαν ἑκατὸν τετταράκοντα, εἰς Ἐφεσον δ' ἑκατὸν εἴκοσιν, εἰς δὲ Σμύρναν
 15 τριακόσιοι εἴκοσιν, εἰς δὲ Φώκαιαν καὶ τοὺς ὄρους τῆς Ἰωνίας ἐλάττους τῶν διακοσίων· ὥστε τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς Ἰωνίας εἴη ἂν κατ' αὐτὸν μικρῶν πλέον τῶν ὀκτακοσίων. ἐπεὶ δὲ κοινή τις ὁδὸς τέτριπται ἅπασιν τοῖς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ὁδοποροῦσιν ἐξ Ἐφέσου, καὶ τὰύτη μὲν ἔπεισιν, ἐπὶ μὲν τὰ Κάρορα τῆς Καρίας ὄριον πρὸς τὴν Φρυγίαν διὰ Μαγησίας καὶ
 20 Τραλλέων, Νύσης, Ἀντιοχείας ὁδὸς ἑπτακοσίων καὶ τετταράκοντα σταδίων· ἐντεῦθεν δὲ ἡ Φρυγία διὰ Λαοδικείας καὶ

1. σολοικίζειν F. 4. λαγίνων codd.: at v. p. 660 et Steph. s. v. 7. Ante ἐστὶ Grosk. falso censet excidisse διχα διηρημένη vel ὡς ἂν διπλή vel simile quid: dativus liberius adiectus est, ut passim apud Strabonem: cf. IX, 405. 8. γίνονται οἱ F. 9. εἰς om. F. 10. ἐπὶ τῆς Ἰωνίας F [τὸ] τῆς Ἰωνίας Cor. 13. ἢ δὲ εἰς σμύρναν F. 14. φωκίαν CDH&K. 15. ἐλάττους — Ἰωνίας om. w. — τῆς om. F. 16. ἂν om. C. — κατ' αὐτὸ ἢ codd., exc. mxx, in quibus est κατὰ ταὐτὸ ἢ: Cor. recte reposuit κατ' αὐτὸν, non intelligens tamen ἢ, quod exhibent codd., ortum esse ex v, lacunae signum posuit inter αὐτὸν et ἢ: Grosk. verum vidit. 18. Verba ταύτη μὲν ἔπεισιν cum manifesto sint corrupta, nec satisfaciat ταύτη, quod Falconer. reposuit Xylandri interpretationem secutus (ταύτη legitur in ed. Tzschuckii, ipsius an operum errore incertum), Cor. scripsit valde probabiliter ταύτην ἔπεισιν, ad Artemidorum haec quoque referens: Grosk., qui apte confert XVI, 776, ἔτι fortasse in μὲν latere suspicatur. 20. τραλλέων x. — νύσης DEmxx. — Ἀντιοχείας om. F. — ψμ F. — καὶ om. ald. 21. λαοδικείας et ἀπαμίας F.

- A. 979 Ἀπαμείας καὶ Μητροπόλεως καὶ Χελιδονίων· ἐπὶ μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν τῆς Παρωρείου, τοὺς Ὀλμους, στάδιοι περὶ ἑννακασίους καὶ εἰκοσὶν ἐκ τῶν Καρούρων· ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς τῇ Ἀνκαονίᾳ πέρασ τῆς Παρωρείου τὸ Τυριαῖον διὰ Φιλομηλίου μικρῶ πλείους τῶν πεντακασίων. εἶθ' ἡ Ἀνκαονία μέχρι Κοροπασσοῦ διὰ Λαοδικείας τῆς κατακεκαυμένης ὀκτακασίοι τετραράκοντα· ἐκ δὲ Κοροπασσοῦ τῆς Ἀνκαονίας εἰς Γαρσαύονρα, πολίχνην τῆς Καππαδοκίας, ἐπὶ τῶν ὄρων αὐτῆς ἰδρυσμένον, ἑκατὸν εἰκοσὶν· ἐντεῦθεν δ' εἰς Μάζακα τὴν μητροπόλιν τῶν Καππαδόκων διὰ Σοάνδου καὶ Σαδακόρων ἑξακασίοι ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Εὐφράτην μέχρι Τομισῶν χωρίου τῆς Σοφηνῆς διὰ Ἡρῶν πολίχνης χίλιοι τετρακασίοι τετραράκοντα. τὰ δ' ἐπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰσθμῆς τὰ αὐτὰ κέεται καὶ παρὰ τῷ Ἀρτεμιδίῳ, ἅπερ καὶ παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει. λέγει δὲ καὶ Πολύβιος, περὶ τῶν ἐκεῖ μάλιστα δεῖν πιστεύειν ἐκείνῳ. 15
- C. 664 ἄρχεται δὲ ἀπὸ Σαμοσάτων τῆς Κομμαγήνης, ἡ πρὸς τῇ διαβάσει καὶ τῷ Ζεύγματι κέεται· εἰς δὲ Σαμοσάτα ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Καππαδοκίας τῶν περὶ Τόμισα ὑπερθέτει τὸν Ταῦρον σταδίους εἶρηκε τετρακασίους καὶ πενήκοντα.

1. χελιδόνων ἢ χελιδονίων x: suspectum hoc nomen, nusquam nisi hoc loco in his partibus commemoratum. Inde Φιλομηλίου scribendum esse suspicatur Palmer. (in Gr. auct. p. 348), Κελαωνῶν Mannert. (v. Geogr. VI, 3, 124), quorum hoc certe ferri nequit, illud parum probabile est. — οὖν om. E. 2. παρωρείου E παρωρίου D παρωρίου hxx. — τοῦ σόλμους F. — ἑννακασίων Dh τx F. 3. τὸ] τῇ D τὴν i: om. m. 4. περαίαν i πέραν m. — παρωρίου D παρωρίου xx. — τυριαῖον codd., exc. w, in quo τυρκιον: cf. Xenoph. Exped. Cyri I, 2, 14. VVesseling. ad Hierocl. p. 672. 5. κοροπασσοῦ x κοροπασσοῦ CDFs: cf. XII, 568. 6. λαοδικίας F. 7. κοροπασσοῦ xx (hic postea corr.) κοροπασσοῦ CDFs. 8. καππαδοκίας F. 9. μάζα καὶ τὴν C. — τῆς καππαδοκίας i. 10. σοάνδρου C σοάδρου w. — σαδακόρων DEx σαδρακόρων C (?). 11. τοῦ εὐφράτου E. — τὸ μισσοῦ CD τέμισσοῦ x τομισσοῦ codd. rell.; Τομισῶν Cor.: at cf. p. 664 et XII, 535. — σοφηνῆς CF σοφινῆς Dh. 12. Ἡρῶα hoc oppidum vocatur XII, 537. 539. 13. ἐπ'] ἀπ' codd., exc. x. 15. καὶ ante μάλιστα add. x. 16. κομμαγήνης F. — ἡ F. 17. σαμοσάτα F. — τῶν ὄρων CF edd. inde a Xyl. 18. τῆς καππαδοκίας F. — Τόμισαν postquam Tzsch. correxerat, Cor. denuo reposuit contra codd.

CAPUT III.

1. Μετὰ δὲ τὴν Ῥοδίων περῆαιαν, ἧς ὄριον τὰ Δαίδαλα, ἐφεξῆς πλείουσι πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἢ Λυκία κείται μέχρι Παμφυλίας, εἰθ' ἢ Παμφυλία μέχρι Κιλικίων τῶν τραχείων, 5 εἰθ' ἢ τούτων μέχρι τῶν ἄλλων Κιλικίων τῶν περὶ τὸν Ἴσικὸν κόλπον· ταῦτα δ' ἐστὶ μέρη μὲν τῆς χειρρονήσου, ἧς τὸν ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ἀπὸ Ἴσσοῦ ὁδὸν μέχρι Ἀμισσοῦ ἢ Σινωπίης, ὡς τι-
τες, *ἢ* ἐκτὸς δὲ τοῦ Ταύρου ἐν στενῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Λυ-
κίας μέχρι τῶν περὶ Σόλους τόπων, τὴν νῦν Πομπηιοπόλιν·
10 ἔπειτα ἤδη εἰς πεδία ἀναπέπταται ἢ κατὰ τὸν Ἴσικὸν κόλπον
παραλία ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ ἀρξαμένη. ταύτην οὖν ἐπι-
θῶσιν ὁ πᾶς περὶ τῆς χειρρονήσου λόγος ἔσται περιωδευμένος·
εἶτα μεταβησόμεθα ἐπὶ τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἀσίας τὰ ἐκτὸς τοῦ
Ταύρου. τελευταῖα δ' ἐκθήσομεν τὰ περὶ τὴν Λιβύην.
- 15 2. Μετὰ τοίνυν Δαίδαλα τὰ τῶν Ῥοδίων ὄρος ἐστὶ τῆς Λυ-
κίας ὁμίωνμον ἀπτοῖς Δαίδαλα, ἀφ' οὗ λαμβάνει τὴν ἀρχὴν
ὁ παράπλους ἄπας ὁ Λυκιακός, σταδίων μὲν ὦν χιλίων ἑπτα-
κοσίων εἴκοσι, τραχὺς δὲ καὶ χαλεπός, ἀλλ' εὐλύμενος σφόδρα A. 980
καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων συνοικούμενος σωφρόνων· ἐπεὶ ἢ γε τῆς
20 γῶρας φύσις παραπλησία καὶ τοῖς Παμφύλοις ἐστὶ καὶ τοῖς
Τραχειώταις Κίλιξιν· ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ὀρητηγίους ἐχρῶσαντο
τοῖς τόποις πρὸς τὰ ληστήρια, αὐτοὶ πειρατεύοντες ἢ τοῖς πει-

3. ἐφεξῆς] εὐθύς w. — τὸν ante ἥλιον add. ald. — ἴλιον C. —
λίαι E. 4. τῶν ante Κιλικίων add. D. 5. μέχρι τῶν om. F.
6. χειρρονήσου F. 7. μέχρις π. — ἀμισσοῦ Dhx. 8. ἢ delendum
cise Grosk. recte vidit. 9. τῇ νῦν πομπηιοπόλει codd. (πομπηιο-
πόλει CD), Cor. corr., servans tamen formam Πομπηιοπόλιν: equidem
alteram praetuli, quam codd. magno consensu praebent infra p. 665.
671. III, 161, quamque unice probat Spanhem. de Usu etc. I, p. 528.
10. ἤδη] δὲ E. — πεδιάδα E. 12. χειρρονήσου F. — ἐστὶ E.
13. μεταβησόμεθα F. — τᾶλλα edd., nec scriptura discrepans enotata
et nisi ex DF. 14. ἐκθήσομεν F. 15. τὰ τῆς γῶρας περῆαιας x.
— λυκίας D. 17. μὲν ὦν om. x Cor., ὦν om. Moz Tzsch. μὲν ὄδον
praebent codd. rell., exc. E, in quo est ὦν, quod Cas. scribendum esse
coniecerat. 18. δὲ] μὲν Cor. — σφόδρα om. E. 20. παμφύλης F.
21. τραχειώταις CDFhew: cf. p. 668. Eust. ad Dion. 874.

ραταῖς λαφυροποιῶλια καὶ ναύσταθμα παρέχοντες· ἐν Σίδῃ γοῦν πόλει τῆς Παμφυλίας τὰ ναυπήγια συνίστατο τοῖς Κίλιξιν, ὑπὸ κήρυκά τε ἐπώλουν ἐκεῖ τοὺς ἀλόττας ἐλευθέρους ὁμολογούντες· Ἀνίκιο δ' οὕτω πολιτικῶς καὶ σωφρόνως ζῶντες διατέλεσαν, ὥστ', ἐκείνων διὰ τὰς εὐτυχίας θαλαττοκρατησάντων μέχρι τῆς Ἰταλίας, ὅμως ὑπ' οὐδενὸς ἐξήρθησαν αἰσχροῦ κέρδους, ἀλλ' ἔμειναν ἐν τῇ πατρίῳ διοικήσει τοῦ Ἀνικιακοῦ συστήματος.

3. Εἰσὶ δὲ τρεῖς καὶ εἴκοσι πόλεις αἱ τῆς ψήφου μετέχουσαι· συνέρχονται δὲ ἐξ ἑκάστης πόλεως εἰς κοινὸν συνέδριον, 10 ἢν ἂν δοκιμάσωσι πόλιν ἐλόμενοι· τῶν δὲ πόλεων αἱ μέγισται μὲν τριῶν ψήφων ἔστιν ἑκάστη κυρία, αἱ δὲ μέσαι δυεῖν, αἱ C. 665 δ' ἄλλαι μιᾶς· ἀνὰ λόγον δὲ καὶ τὰς εἰσφορὰς εἰσφέρουσι καὶ τὰς ἄλλας λειτουργίας. ἐξ δὲ τὰς μεγίστας ἔφη ὁ Ἀρταμίδωρος, Ξάνθου, Πάταρα, Πίναρα, Ὀλυμπον, Μύρα, Τλῶν, κατὰ τὴν 15 ὑπέρθεσιν τὴν εἰς Κίβυρα κειμένην. ἐν δὲ τῷ συνεδρίῳ πρώτον μὲν Ἀνικιάρχης αἰρεῖται, εἴτ' ἄλλαι ἀρχαὶ αἱ τοῦ συστήματος· δικαστήριά τε ἀποδείκνυται κοινῇ· καὶ περὶ πολέμου δὲ καὶ εἰρήνης καὶ συμμαχίας ἐβουλευόντο πρότερον, τῶν δ' οὐκ εἰκός, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτ' ἀνάγκη κεῖσθαι, πλην εἰ 20 ἐκείνων ἐπιτραπέζων, ἢ ὑπὲρ αὐτῶν εἴη χρήσιμον· ὁμοίως δὲ καὶ δικασταὶ καὶ ἄρχοντες ἀνὰ λόγον ταῖς ψήφοις ἐξ ἑκάστης προχειρίζονται πόλεως. οὕτω δ' εὐνομούμενοις αὐτοῖς συνέβη παρὰ Ῥωμαίοις ἐλευθέρους διατελέσαι, τὰ πάτρια νέμουσι, τοὺς δὲ ληστὰς ἐπιδειν ἄρδην ἠφανισμένους, πρότερον μὲν ὑπὸ Σαρ- 25 ουιλίου τοῦ Ἰσαυρικοῦ, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὰ Ἰσαυρα ἐκαίνοσ καθεῖλεν, ὕστερον δὲ Πομπηίου τοῦ Μάγνου, πλείω τῶν χιλίων καὶ τριακοσίων σκαφῶν ἐμπρήσαντος, τὰς δὲ κατοικίας ἐκκόψαντος, τῶν δὲ περιγενομένων ἀνθρώπων ἐν ταῖς μάχαις τοὺς

2. συνίσταντο F. 6. ὑπ' οὐδενὸς ἐξ οὐδενὸς ἐπήρθησαν μοx
7. πατρίῳ F. 9. δὲ om. F. 11. δοκιμάσωσι F. 12. κυρία
ἐκάστη ἔστιν μοx. 13. ἀνάλογον codd. edd. — εἰς ante τὰς add. F.
16. θείων codd., Cor. corr. de coni. Cas. — κίβυρα ox. 18. δὲ om.
ox. 20. εἰ om. m. 21. ἐκείνων om. ald. — εἰ post ἢ add. F.
23. εὐνοοῦμένοις w. 25. σίφου ἰουλίου Dhī. 26. καιρὸν v.
27. ατ' F. 28. ἐμπλήσαντος D.

μὲν καταγαρόντος εἰς Σόλους, ἣν ἐκεῖνος Πομπηόπολιν ὠνόμασε, τοὺς δ' εἰς Λύμην λειπανδρήσασαν, ἣν νυνὶ Ῥωμαίων ἀποικία νέμεται. οἱ ποιηταὶ δέ, μάλιστα οἱ τραγικοί, συγγέοντες τὰ ἔθνη, καθάπερ τοὺς Τρωᾶς καὶ τοὺς Μυσοὺς καὶ 5 τοὺς Λυδοὺς Φρύγας προσαγορεύουσιν, οὕτω καὶ τοὺς Λυκίους Κᾶρας.

4. Μετὰ δ' οὖν τὰ Λαίδαλα, τὸ τῶν Λυκίων ὄρος, πλησίον ἐστὶ Τελμησσός, πολίγνη Λυκίων, καὶ Τελμησσὸς ἄκρα, λιμένα ἔχουσα. ἔλαβε δὲ τὸ χωρίον τοῦτο παρὰ Ῥωμαίων Εὐμένης 10 ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ πολέμῳ, καταλυθείσης δὲ τῆς βασιλείας ἀπέλαβον πάλιν οἱ Λύκιοι.

5. Εἰθ' ἐξῆς ὁ Ἀντίκρατος, ὄρθιον ὄρος, ἐφ' ᾧ Καρμυλησσός, χωρίον ἐν φάραγγι φηκόμενον, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Κράτος, ἔχων ἄκρας ὀκτώ καὶ πόλιν ὁμώνυμον. περὶ ταῦτα μω- 15 θένεται τὰ ὄρη τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας· ἐστὶ δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χιμαίρα φάραγξ τις, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. ὑπόκειται δὲ τῷ Κράτῳ Πίναρα ἐν μεσογαίᾳ, τῶν μεγίστων

1. σέλους *Μοx* (ex corr.) x σελούς *F* σέλλους *w*. — πομπηοῦ-πολιν *μοx* edd. 2. *δυμήνην CDFhw* *δυσμένην ἰ διδυμήνην ποx*: Tzsch. corr. de conl. Cas. coll. VIII, 388. — *νῦν C*. 3. ἀποικίαν *F*. — *συγγέοντες Di*. 4. τοὺς ante *Μυσοὺς* om. *F*. — *μισσοὺς F*. 7. δ' οὖν] δὲ *μοx* Cor. — ὁ τῶν Λυκίων ὄρος Tzsch., male secutus Mannertum (v. Geogr. ant. VI, 3, 176): v. p. 664. — οὗ ante *πλησίον* add. ald. 8. *τελμίσσός CD* *τελμισσός*, ε supra ε pr. m. add., *F* *τελμίσσός h* *τελμισσός* codd. rell., ut videtur (*τελμίσσός* tamen et *μοx* *τελμίσσός* ex Mediceo citat A. Gronov. ad Melam p. 993), Eust. ad Il. Z, 181 p. 635, 16 R. et ad Dionys. 859: idem praebent libri ap. Steph. v., ubi laudat hunc Strabonis locum, sed Meinek. restituit *Τελμησσός*, quod hic quoque recipere non dubitavi; eadem scripturae fluctuatio est in nomine *Τετρησσός* supra XII, 570. — *τελμίσσός C* *τελμίσσός os* *τελμίσσός ἰ* *τελμίσσός F* *τελμισσός Dh* *τελμισσός* Eust. ad Dion. l. c. *τελμισσός* id. ad Il. l. c. edd. 9. *εὐμένης F*. 12. ἐφ'] ὑφ' Cor. de sent. Falconeri. — *καρμυλησός CD* (in hoc alterum σ sec. m. supra add.) o. 13. ἐν φαραγγίῳ κείμενον *F* ἐν φαραγγίῳ κείμενον codd. rell., exc. *E*, qui praebet quod restituit Cor. de conl. 14. ἄκρας] *κράτας* codd.: ἄκρας habet Eust. ad Il. l. c., ubi tamen δύο legitur pro ὀκτώ, et ad Dion. 847. 15. τῆς om. *E*. 16. τοῦ om. *CDμοx* Eust. ad Il. l. c., idem tamen ad Dion. l. c. articulum addit.

οὐσα πόλεων ἐν τῇ Λυκίᾳ. ἐνταῦθα δὲ Πάνδαρος τιμᾶται, τυχὸν ἴσως ὁμώνυμος τῷ Τρωικῷ· ὡς καὶ

Πανδαρίου κούρη γλωρηὶς ἀηδῶν.

καὶ γὰρ τοῦτον ἐκ Λυκίας φασίν.

6. Εἶθ' ὁ Ξάνθος ποταμός, ὃν Σύβριν ἐκάλουον οἱ πρότερον· ἀναπλεύσαντι δ' ὑψηρετικοῖς δέκα σταδίους τὸ Αἰγαῖον
C. 666 ἔστιν· ὑπὲρ δὲ τοῦ ἱεροῦ προελθόντι ἐξήκοντα ἢ πόλις ἢ τῶν Ξανθίων ἐστί, μεγίστη τῶν ἐν Λυκίᾳ. μετὰ δὲ τὸν Ξάνθον Πάταρα, καὶ αὕτη μεγάλη πόλις, λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, κτίσμα Πατάρου. Πτολεμαῖος δ' ὁ Φιλάδελφος 16 ἐπισκευάσας Ἀρσινόην ἐκάλεσε τὴν ἐν Λυκίᾳ, ἐπεκράτησε δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς ὄνομα.

7. Εἶτα Μύρα ἐν εἴκοσι σταδίοις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐπιμετρώων λόφον. εἶθ' ἡ ἐκβολὴ τοῦ Λιμύρου ποταμοῦ καὶ ἀν-
A. 982 ὄντι πεζῇ σταδίου εἴκοσι τὰ Λιμύρα πολίτην. μετὰ δ' ἐν 15 τῷ λεγθέντι παράλω νησία πολλὰ καὶ λιμένες, ὧν καὶ Μεγίστη νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος, † ἡ Κισθήνη. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ χωρία Φελλὸς καὶ Ἀντίφελλος καὶ ἡ Χίμαιρα, ἧς ἐμνήσθημεν ἐπάνω.

8. Εἶθ' Ἰερά ἄκρα καὶ αἱ Χελιδόνιαι, τρεῖς νῆσοι τραχεῖαι, 20 πᾶρισοι τὸ μέγεθος, ὅσον πέντε σταδίοις ἀλλήλων διέχουσαι· τῆς δὲ γῆς ἀφροσῶσιν ἐξαστάδιον· μία δ' αὐτῶν καὶ πρόσορμον ἔχει. ἐντεῦθεν τομιζοῦσιν οἱ πολλοὶ τὴν ἀρχὴν λαμβάνειν τὸν Ταῦρον, διὰ τε τὴν ἄκραν ὑψηλὴν οὖσαν καὶ καθήκουσαν ἀπὸ τῶν Πισιδικῶν ὄρων τῶν ὑπερκειμένων τῆς Παμφυλίας καὶ διὰ 25

5. σύβριν edd.: Σύβριν appellatum esse Xanthum tradit Enst. ad 11. M, 313 p. 907, 30 R. nota commutatione inter β et μ. — οἱ] τὸ F. 6. δ' ὑψηρετικοῖς; E. — σταδ' E σταδίοις codd. rell., exc. F, qui exhibet accusativum a Corae repositum. — λιμύρων F. 8. τὴν Ξάνθον Fw. 9. ἱερὸν Ἀπόλλωνος] ἱερά πολλὰ codd.: quae cum nimis laescent, Cor. recte rec. coniecturam Barthii (v. ad Stati Thebaid. I, 696); notissimum vero est Apollinis templum, quod Pataris erat, celeberrimum: v. Mela I, 15. 14. εἶθ' F. — λιμύρον codd., exc. EF, ald.: Xyl. corr. 16. καὶ post ὧν om. F. 17. καὶ post ἡ add. Cor. de sent. Mannerti (v. Geogr. ant. VI, 3 p. 168); Greek. mavult scribi καὶ ἡ α. καὶ Ἀφροσῶσιν: sed incerta haec omnia. — κισθήνη E. 18. καὶ ἀντίφελλο: om. w. 20. χελιδόνια D. 22. τῆς δὲ γῆς] τοῦ: δὲ τῆς F.

- τὰς προκειμένας νήσους, ἔχούσας ἐπιφανές τι σημεῖον ἐν τῇ θαλάττῃ κρασπέδου δίκην. τὸ δ' ἀληθές ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περιαιίας ἐπὶ τὰ πρὸς Πισιδίαν μέρη συνεχῆς ἐστὶν ἡ ὄρεινή, καλεῖται δὲ καὶ αὕτη Ταῦρος. δοκοῦσι δὲ καὶ αἱ Χελιδόναι κατὰ 5 Κάνωβόν πως πίπτειν· τὸ δὲ διάγραμμα λέγεται τετρακισχιλίων σταδίων. ἀπὸ δὲ τῆς Ἱερᾶς ἄκρας ἐπὶ τὴν Ὀλβίαν λείπονται στάδιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα ἑπτὰ· ἐν τούτοις δ' ἐστὶν ἡ τε Κράμβουσα καὶ Ὀλυμπος, πόλις μεγάλη καὶ ὄρος ὁμώνυμον, ὃ καὶ Φοινικοῦς καλεῖται· εἶτα Κώρονκος αἰγιαλός.
- 10 9. Εἶτα Φασηλῖς, τρεῖς ἔχουσα λιμένας, πόλις ἀξιόλογος καὶ λίμνη. ὑπέρεκται δ' αὐτῆς τὰ Σόλυμα ὄρος καὶ Τερμησσός, Πισιδικὴ πόλις ἐπικειμένη τοῖς στενοῖς, δι' ὧν ὑπέρβασις ἐστὶν εἰς τὴν Μιλιάδα. καὶ ὁ Ἀλέξανδρος διὰ τοῦτο ἐξεῖλεν αὐτὴν, ἀνοίξει βουλόμενος τὰ στενά. περὶ Φασηλῖδα δ' ἐστὶ 15 κατὰ Θάλατταν στενά, δι' ὧν Ἀλέξανδρος παρήγαγε τὴν στρατιάν. ἔστι δ' ὄρος Κλίμαξ καλούμενον, ἐπίκειται δὲ τῷ Παμφυλίῳ πελάγει, στενὴν ἀπολείπον πάροδον ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ, ταῖς μὲν θηγεμίας γυμνουμένην, ὥστε εἶναι βάσιμον τοῖς ὀδεύουσι, πλημύροτος δὲ τοῦ πελάγους ὑπὸ τῶν κυμάτων καλυπτομένη 20 ἦν ἐπὶ πολὺ· ἡ μὲν οὖν διὰ τοῦ ὄρους ὑπέρβασις περιόδον ἔχει καὶ προσάντης ἐστὶ, τῷ δ' αἰγιαλῷ χρῶνται κατὰ τὰς ἐνδίας. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς χειμέριον ἐμπροσθὼν καιρὸν καὶ τὸ πλεόν ἐπιτρέπων τῇ τύχῃ, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κύμα ὄρμησε, καὶ C. 66'

3. ἐπὶ om. Dh κατὰ exhibit i. 4. χελιδόναι F. 8. ὁ ante Ὀλυμπος add. edd. satis commode. 9. κώρονκος ὁ αἰγιαλός F. 10. φασηλῖς, et i supra ei pr. m. add., F φασιλῖς codd. rell.: προπαροξεντικῶς esserri hoc nomen, ut scribitur apud Herodotum, Thucydidem, Stephanum, monet Eust. ad Dion. 855; apud Strabonem codd. constanter ὀξευτικῶς scriptum exhibit, eundemque accentum Eust. ipse servat in verbis Strabonis, quae subiicit l. c. 11. λίμνη F: East. liberius referens hunc locum l. c. haec exhibit: εἶτα Φάσηλις λίμνη καὶ πόλις ἀξιολόγους ἔχουσα τρεῖς λιμένας. — δὲ ταύτης E. — τελμισσός E Eust. l. c. τελμισός codd. rell., Xyl. corr.: cf. XIII, 630, 631. 12. ἐπιχειμέριος E. 13. μιλιάδα E. — δὲ post Ἀλέξανδρος add. ald. 14. περὶ] παρὰ E. — φασιλῖδα CDhos φιλῖδα F. 15. τὰ ante κατὰ add. edd. inde a Cas. satis commode. — στρατιάν CD (in hoc sec. m. corr.) F. 17. ἀπολείπων ald.

ὄλην τὴν ἡμέραν ἐν ὕδατι γενέσθαι τὴν πορείαν συνέβη, μέχρι ὀμφαλοῦ βαπτιζομένων. ἔστι μὲν οὖν καὶ αὕτη ἡ πόλις Λυκιακή, ἐπὶ τῶν ὄρων ἰδρυμένη τῶν πρὸς Παμφυλίαν, τοῦ δὲ κοινοῦ τῶν Λυκίων οὐ μετέχει, καθ' αὐτὴν δὲ συνέστηκεν.

10. Ὁ μὲν οὖν ποιητὴς ἑτέρους τῶν Λυκίων ποιεῖ τοὺς Σολύμους· ὑπὸ γὰρ τοῦ τῶν Λυκίων βασιλέως πεμφθεὶς ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ δεῦτερον τοῦτον ἄθλον

Σολύμοισι μαχέσασατο κυδαλίμοισιν.

οἱ δὲ τοὺς Λυκίους πρότερον καλεῖσθαι Σολύμους φάσκοιτες, ὕστερον δὲ Τερμίλας, ἀπὸ τῶν ἐκ Κρήτης συγκατελθόντων τῷ Σαρπηδόνι, μετὰ δὲ ταῦτα Λυκίους ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίωνος, ὃν ἐκπεσόντα τῆς οἰκείας ἰδέξατο Σαρπηδῶν ἐπὶ μέρει τῆς ἀρχῆς, οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσιν Ὀμήρω· βελτίους δ' οἱ φάσκοιτες λέγεσθαι Σολύμους ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τοὺς τῶν Μιλίας προσαγορευομένους, περὶ ὧν εἰρήκαμεν.

15

CAPUT IV.

1. Μετὰ Φασηλίδα δ' ἐστὶν ἡ Ὀλβία, τῆς Παμφυλίας ἀρχή, μέγα ἔρμα, καὶ μετὰ ταύτην ὁ Καταράκτης λεγόμενος, ἀφ' ὑψηλῆς πέτρας καταράττων ποταμὸς πολὺς καὶ χειμαρρῶδης, ὥστε πόρρωθεν ἀκούεσθαι τὸν ψόφον. εἶτα πόλις Ἄτταλεια, ἐπὶ ὄνυμος τοῦ κτίσαντος Φιλαδέλφου, καὶ οἰκίσαντος εἰς Κόρυκον, πολίχνιον ὁμορον, ἄλλην κατοικίαν καὶ μεῖζω περιβόλον περιθέντος. φασὶ δ' ἐν τῷ μεταξὺ Φασηλίδος καὶ Ἄτταλείας δεῖκνυσθαι Θήβην τε καὶ Λυρνησσόν, ἐκπεσόντων ἐκ τοῦ Θή-

1. ὕδασι edd. — μέχρις Esck. 3. τῶν ὄρων codd. edd.: corrigi de sent. Grosk.; cf. p. 663. 8. σολύμοις Fhcx. — μαχίσασατο D, sed alterum σ sec. m. add., μαχίσασατο Cor. 12. οἰκίας codd., exc. x. — μέρη D, sed η sec. m. in ει mut. 14. ἀπὸ D. 15. περὶ om. F. 17. φασιλίδα codd., exc. E. — ἀρχή] ἀμφὶ F. 18. Καταράκτης dd. inde a Xyl. 19. καταράττων edd. inde a Xyl. — χειμαρρῶδης EF. 20. ὥστε] ὡς ποιωxx. — ἄτταλεια F ἀτάλεια E. 21. οἰκίσαντος F. — κόρυκον D, sed o sec. m. in ω mutatum ita ut simile sit literis or: inde κόρυκον h. 22. ὁμορον post κατοικίαν collocant codd. et edd. — μεῖζω] μεῖζω μικρὸν Cw μικρὸν codd. rell., exc. F, edd. — περιβόλαιον h. 23. φασιλίδος codd., exc. E. — ἄτταλείας F παμφυλίας, et supra add. ἄτταλείας, E.

βης πεδίου τῶν Τρωικῶν Κιλικίων εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκ μέ-
ρους, ὡς εἶρηκε Καλλισθένης.

2. Εἶθ' ὁ Κίστρος ποταμός, ὃν ἀναπλεύσαντι σταδίου
ἑξήκοντα Πέργη πόλις, καὶ πλησίον ἐπὶ μετεώρου τόπου τὸ τῆς
5 Περγαίας Ἀρτέμιδος ἱερόν, ἐν ᾧ πανήγυρις κατ' ἔτος συντελεῖ-
ται. εἶθ' ὑπὲρ τῆς θαλάττης ὅσον τετταράκοντα σταδίοις †πό-
λις ἐστὶν ὑψηλὴ τοῖς ἐκ Πέργης ἑποπτος· εἶτα λίμνη εὐμεγέθης
Καπρία, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ποταμός, ὃν ἀναπλεύ-
σαντι ἑξήκοντα σταδίου Ἀσπενδος πόλις, εὐανδροῦσα ἱκανῶς,
10 Ἀργείων κτίσμα· ὑπέγκειται δὲ ταύτης Πετρηλισσός· εἶτ' ἄλλος
ποταμός, καὶ νησία προκείμενα πολλά· εἶτα Σίδη, Κυμαίων
ἄποικος· ἔχει δ' Ἀθηναῖς ἱερόν. πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ἡ Κιβυ-
ρατῶν παραλία τῶν μικρῶν· εἶθ' ὁ Μέλαις ποταμός καὶ ὕφορ- A. 98.
μος· εἶτα Πτολεμαῖς πόλις· καὶ μετὰ ταῦθ' οἱ ὄροι τῆς Παμ-
15 φυλίας καὶ τὸ Κορακῆσιον, ἀρχὴ τῆς τραχείας Κιλικίας. ὁ δὲ
παράπλους ἅπας ὁ Παμφύλιος στάδιοι εἰσὶν ἑξακόσιοι τεσσα-
ράκοντα.

3. Φησὶ δ' Ἡρόδοτος τοὺς Παμφύλους τῶν μετὰ Ἀμφι- C. 661
λόχου καὶ Κάλχαντος εἶναι λαῶν, μιγάδων τινῶν ἐκ Τροίας
20 συνακολουθησάντων· τοὺς μὲν δὴ πολλοὺς ἐνθάδε καταμῆναι,
τινὰς δὲ σκεδασθῆναι πολλαχοῦ τῆς γῆς. Καλλίνος δὲ τὸν μὲν
Κάλχαντα ἐν Κλάρω τελευτῆσαι τὸν βίον φησὶ, τοὺς δὲ λαοὺς
μετὰ Μόψου τὸν Ταῦρον ὑπερθέοντας, τοὺς μὲν ἐν Παμφυλίᾳ
μεῖναι, τοὺς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερισθῆναι καὶ Συρίᾳ μέχρι καὶ
25 Φοινίκης.

1. καὶ ante Κιλικίων add. E. 3. κίστρος F κίστρος E. 4. καὶ
om. F. 7. Post ὑψηλὴ puncta posuit Cor., lacunae signa: atque
nomen urbis haud dubie excidit, id quod Tzsch. iam animadvertit,
recte idem iudicans intelligendum esse oppidum, quod Arrhian. (v. Exp.
Alex. I, 26 p. 74) vocat Σύλλιον, Steph. Σύλειον, Eust. ad Dion. 815
scribi tradit ἐν δυσι λλ ἢ καὶ δι' ἐνόσ, subiiciens mox: δῆλον δὲ ὅτι
καὶ Σύλλιον τὸ τοιοῦτον γράφεται: in ΣΤΑΛΙΟΙΣ latere ΣΥΛΛΙΟΝ
s. ΣΥΛΛΙΟΝ bene suspicatur Meinek. — ὡς ante τοῖς add. ald. —
ὑποπτος E ἑποπτος F, sed * inter ε et π pr. m. atramento pallidiorē
add. 10. Πετρηλισσός Tzsch. Cor.: cf. ad XII, 570. 13. μελίας E.
21. σκεδασθῆναι F. 22. ἐν Κλάρω] ἐκλάρω F. 23. ἐμπαφυ-
λια (sic) F.

CAPUT V.

1. Τῆς Κιλικίας δὲ τῆς ἕξω τοῦ Ταύρου ἢ μὲν λέγεται τραχεῖα, ἢ δὲ πεδιάς· τραχεῖα μὲν, ἣς ἢ παραλία στεγὴ ἐστὶ, καὶ οὐδὲν ἢ σπανίως ἔχει τι χωρίον ἐπίπεδον, καὶ ἔτι ἣς ὑπέρκειται ὁ Ταῦρος, οἰκούμενος κακῶς, μέχρι καὶ τῶν προσβόρων 5 πλευρῶν τῶν περὶ Ἰσανρα καὶ τοὺς Ὀμοναδείας μέχρι τῆς Πισιδίας· καλεῖται δ' ἢ αὐτὴ καὶ Τραχειώτις καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Τραχειώται· πεδιάς δ' ἢ ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ μέχρι Ἰσοῦ, καὶ ἔτι ὧν ὑπέρκειται κατὰ τὸ πρόσβορον τοῦ Ταύρου πλεον 10 ρὸν Καππάδοκες· αὕτη γὰρ ἢ χώρα τὸ πλεον πεδίων εὐπορεῖ καὶ χώρας ἀγαθῆς. ἐπεὶ δὲ τούτων τὰ μὲν ἐστὶν ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὰ δ' ἐκτὸς, περὶ μὲν τῶν ἐντὸς εἴρηται, περὶ δὲ τῶν ἐκτὸς λέγωμεν, ἀπὸ τῶν Τραχειωτῶν ἀρξάμενοι.

2. Πρῶτον τοίνυν ἐστὶ τῶν Κιλικίων φρούριον τὸ Κορακῆσιον, ἰδρυμένον ἐπὶ πέτρας ἀπορρωῶγος, ᾧ ἐχρήσατο Διόδωτος 15 ὁ Τρύφων προσαγορευθεὶς ὀρημητηρίῳ, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέστησε τὴν Συρίαν τῶν βασιλέων καὶ διεπολέμει πρὸς ἐκείνους, τοτὲ μὲν κατορθῶν τοτὲ δὲ πταίων. τοῦτον μὲν οὖν Ἀντίοχος ὁ Δημητρίου κατακλείσας εἰς τι χωρίον ἠνάγκασε διεργάσασθαι τὸ σῶμα. τοῖς 20 δὲ Κίλιξιν ἀρχὴν τοῦ τὰ πειρατικά συνίστασθαι Τρύφων αἴτιος
A. 985 κατέστη, καὶ ἢ τῶν βασιλέων οὐδένεια τῶν τότε ἐν διαδοχῆς ἐπιστατούντων τῆς Συρίας ἅμα καὶ τῆς Κιλικίας· τῷ γὰρ ἐκείνου νεωτερισμῷ συνενεωτέρισαν καὶ ἄλλοι, διχοστατούντες τε ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους ὑποχείριον ἐποιοῦν τὴν χώραν τοῖς ἐπιτιθεμένοις. ἢ δὲ τῶν ἀνδραπόδων ἐξαγωγή προῦκαλεῖτο μά- 25

2. ἢ om. F. 5. οἰκουμένη E haud incommodè: οἰκουμένης Cor. parum apte. — προσβόρων Cor. 7. καὶ post αὐτὴ om. ald. — τραχειώτις, et i supra ei pr. m. add., D. 8. τραχιῶται D. — πεδιάς δὴ F πεδιάς δὲ E πεδιάς δὲ δὴ codd. rell., exc. z, e quo Cor. recepit Πεδιάς δ' ἢ. 9. ἔτι] ὅτι F. — Pro ὧν videtur scribendum ἣς. — ὑπέρκειται Dhmox. 10. καππαδοκίας CDhι καππαδοκίας F καππαδοκίαι μοxπ. — πεδίων F. 11. πάρας F. — ἐπεὶ] ἐπὶ DFis. 13. λέγωμεν DEhs. 19. ἠνάγκασεν F. 20. ἀρχὴ codd. edd.; correxi de conl. Grosk. 21. βασιλέα F. — οὐδένεια CD, sed in hoc sec. m. corr. 23. οἱ ante ἄλλοι add. Dh Cor. 24. ἀδελφούς F. — τοῖς om. C.

λιστα εἰς τὰς κακουργίας, ἐπικαρδεστάτη γενομένη· καὶ γὰρ
 ἤλικοτο ἑαδίως, καὶ τὸ ἐμπόριον οὐ παντελῶς ἄπωθεν ἦν
 μέγα καὶ πολυχρήματον, ἢ Ἀῆλος, δυναμένη μυριάδας ἀνδρα-
 πόδων ἀθημερὸν καὶ δεῖξασθαι καὶ ἀποπέμψαι, ὥστε καὶ
 5 παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο· ἐμπορε, κατάπλευσον, ἐξελοῦ,
 πάντα πέπραται. αἴτιον δ', ὅτι πλούσιοι γενομένοι Ῥωμαῖοι
 μετὰ τὴν Καρχηδόνα καὶ Κορίνθου κατασκαφὴν οἰκετῆρας
 ἐχρῶντο πολλαῖς· ὀρώντες δὲ τὴν εὐπέτειαν οἱ λησταὶ ταύτην C. 669
 ἐξήρθησαν ἀθρόως, αὐτοὶ καὶ ληζόμενοι καὶ σωματεμποροῦν-
 10 τες. συνήρουν δ' εἰς ταῦτα καὶ οἱ τῆς Κύπρου καὶ οἱ τῆς
 Αἰγύπτου βασιλεῖς, ἐχθροὶ τοῖς Σύροις ὄντες· οὐδ' οἱ Ῥόδιοι
 δὲ φίλοι ἦσαν αὐτοῖς, ὥστ' οὐδὲν ἐβοήθουν· ἅμα δὲ καὶ οἱ
 λησταὶ προσποιούμενοι σωματεμπορεῖν, ἄλυσαν τὴν κακουργίαν
 εἶλον. ἀλλ' οὐδὲ Ῥωμαῖοὶ πω τοσοῦτον ἐφρόντιζον τῶν ἔξω
 15 τοῦ Ταύρου, ἀλλ' ἔπεμψαν μὲν καὶ Σικελίωνα τὸν Αἰμιλιανόν,
 ἐπισκεψόμενον τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις, καὶ πάλιν ἄλλους τι-
 νὰς· ἔγνωσαν δὲ κακία τῶν ἀρχόντων συμβαῖνον τοῦτο, εἰ καὶ
 τὴν κατὰ γένος διαδοχὴν τὴν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος,
 αὐτοὶ κεκρωκότες, ἠδοῦντο ἀφαιρεῖσθαι. τοῦτο δὲ συμβὰν τῆς
 20 μὲν χώρας ἐποίησε κυρίως Παρθναίους, οἱ τὰ πέραν τοῦ Εὐ-
 φράτου κατέσχον· τὸ τελευταῖον δὲ καὶ Ἀρμενίους, οἱ καὶ τὴν
 ἐκτὸς τοῦ Ταύρου προσέλαβον μέχρι καὶ Φοινίκης, καὶ τοὺς
 βασιλεῖας κατέλυσαν εἰς δύναμιν καὶ τὸ γένος αὐτῶν σύμπαν,
 τὴν δὲ θάλατταν τοῖς Κίλιξι παρέδωκαν. εἰτ' ἀξήθéntας
 25 ἠραγκάσθησαν καταλύειν Ῥωμαῖοι πολέμῳ καὶ μετὰ στρατιᾶς,
 οὓς ἀξιομένους οὐκ ἐκώλυσαν. ὀλιγοῖαν μὲν οὖν αὐτῶν χα-

1. γὰρ om. C. 2. ἐμπορεῖον codd., exc. Fx, edd. 6. αἴτιοι F.
 7. καρχηδόνα D. — καταστροφὴν ποx. — οἰκετῆρας ο οἰκετῆρας codd.,
 exc. Dh, edd. 9. σώματ' ἐμποροῦντες w σώματ' ἐμποροῦντες Tzsch.
 10. οἱ ante τῆς Αἰγύπτου om. F. 13. σώματ' ἐμπορεῖν Tzsch. — ἄλυ-
 κων x ἄλυσαν πο Tzsch. Cor. 14. πω] ὑπὸ F. 15. αἰμιλιανόν Dh.
 17. τοῦτον F. — εἰς τὴν codd., exc. x, in quo est εἰ τὴν, et x, qui
 exhibet e corr. εἰ καὶ τὴν, quae recte recepit Tzsch.: s ortum videtur
 e compendio pro particula καὶ posito. 22. προσελάβοντο D, simul
 in eo ante hoc verbum erasa est vox decem fere litterarum. 24. ἀξή-
 θéntας Dh (in eodem est etiam ἀξήθéntας) ios. 25. πολέμῳ ῥω-
 μαῖοι F. — στρατείας Dh. 26. ὀλιγοῖα F.

A. 986 λεπὸν καταγῶται· πρὸς ἑτέροις δὲ ὄντες τοῖς ἐγγυτέρω καὶ κατὰ χεῖρα μᾶλλον οὐχ οἰοί τε ἦσαν τὰ ἀπωτέρω σκοπεῖν. ταῦτα μὲν οὖν ἔδοξεν ἡμῖν ἐν παρεκβάσει διὰ βραχέων εἰπεῖν.

3. Μετὰ δὲ τὸ Κορακίσιον † Ἀρσινόη πόλις, εἰθ' Ἀμαξία, ἐπὶ βουνοῦ κατοικία τις ὕφορμον ἔχουσα, ὅπου κατὰγεται ἢ ταναπηγῆσιμος ἕλη. κέδρος δ' ἐστὶν ἢ πλείστη, καὶ δοκεῖ ταῦτα τὰ μέρη πλεονεκτεῖν τῇ τοιαύτῃ ξυλείᾳ· καὶ διὰ τοῦτ' Ἀντώνιος Κλεοπάτρα τὰ χωρία ταῦτα προσένευεν, ἐπιτήδεια ὄντα πρὸς τὰς τῶν στόλων κατασκευάς. εἶτα Αἰάρτης, φρούριον ἐπὶ λόφον μαστοειδοῦς ὕφορμον ἔχον· εἶτα Σελινοῦς † ποτα- 11 μός· εἶτα Κράγος, πέτρα περίρημος πρὸς θαλάττη· εἶτα Χαραδροῦς, ἔρμα καὶ αὐτὸ ὕφορμον ἔχον (ὑπέρεκειται δ' ὄρος Ἄνδρικλος) καὶ παράπλους τραγός, Πλατανιστός καλούμενος· εἶτ' Ἀνεμούριον ἄκρα, καθ' ἣν ἢ ἡπειρος ἐγγυτάτω τῆς Κυπρίας ἐστὶν ἐπὶ Κρομμῖνον ἄκρα, ἐν διάρματι σταδίων τριακοσίων 15 πενήκοντα. εἰς μὲν οὖν τὸ Ἀνεμούριον ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Παμφυλίας ὁ Κιλίκιος παράπλους σταδίων ἐστὶν ὀκτακοσίων ἑκοσι, λοιπὸς δ' ἐστὶ μέχρι Σόλων ὅσον πεντακοσίων παράπλους C. 670 σταδίων. [ἐν] τούτῳ δ' ἐστὶ Νάγιδος πρώτη μετὰ τὸ Ἀνεμού-

2. τ' ἦσαν F. 3. ταῦτα — εἰπεῖν om. w. 4. Ἀρσινόη, quod falsum esse liquido apparet, in Συδρῆ mutavit Hopper., in Σύνδρα Tzsch., recte, ut videtur. 7. ξυλία F. 8. τῆ ante Κλεοπάτρα add. edd., in quibus simul post ταῦτα legitur hoc nomen. 10. σεμστοειδοῦς F. — σεληνοῦς Cos. Ceterum Selinunta urbem in his partibus multi memorant scriptores, fluvium nemo: neque licebit nisi de urbe cogitare in iis quae infra p. 682 apud Strabonem ipsum leguntur. Simul VIII, 387, ubi fluvios ita nominatos enumerat, huius qui in Cilicia fluat non facit mentionem: recte igitur, ut opinor, Grosk. coniicit πόλις scribendum esse, non ποταμός; (cf. Mannert. Geogr. ant. VI, 2, 85). 11. τῆ θαλάττη E. 13. ἀνδρικλος E ἀνδρικος w (ἄδρικος falso assert Cas.), quod probat Grosk., cum περίπλους apud Mannertum (v. VI, 2, 85) exhibeat Ἄδρακος: idem simul καὶ mutat in εἶτα, utrumque audaciū — πλατανιστής E. 14. ἢ om. F. 15. ἄκρα E. 16. ἀνεμούριον F. 18. πεντακοσίων] Multo longius inter haec loca esse intervallum apparet ex optimis tabulis geographicis. 19. [ἐν] τούτῳ] τοῦτο codd., exc. E: Tzsch. corr. de coni. Cas. In E post σταδίων spatium vacuum relictum est nonnullis vocibus sufficiens; deinde subiiciuntur haec: πρῶτον μὲν οὖν μετὰ τὸ ἀνεμούριον πόλις . εἶτ' ἀρσινόη κτλ. Quae

ριον πόλις· εἶτ' Ἀρσινόη πρόσορμον ἔχουσα· εἶτα τόπος Με-
 λανία καὶ Κελένδρις, πόλις λιμένα ἔχουσα. τινὲς δὲ ταύτην
 ἀρχὴν τίθενται τῆς Κιλικίας, οὐ τὸ Κορακήσιον, ὧν ἔστι καὶ
 ὁ Ἀρτεμίδωρος· καὶ φησιν ἀπὸ μὲν τοῦ Πηλουσιακοῦ στόμα-
 5 τος εἶναι τρισχιλίους ἑννακοσίους σταδίους εἰς Ὀρθωσίαν, ἐπὶ
 δὲ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν χίλια ἑκατὸν τριάκοντα, ἐπὶ δὲ τὰς
 πύλας ἐξῆς πεντακόσια εἰκοσιπέντε, ἐπὶ δὲ τοὺς ὄρους τῶν Κι-
 λίκων χίλια διακόσια ἐξήκοντα.

4. Εἶδ' Ὀλμοι, ὅπου πρότερον ᾤκουν οἱ νῦν Σελευκεῖς·
 10 πισθείσης δ' ἐπὶ τῷ Καλυκάδνῳ τῆς Σελευκείας, ἐκεῖ μετακί-
 σθησαν. εὐθὺς γάρ ἐστιν ἡ τοῦ Καλυκάδνου ἐκβολὴ κάμψαντι
 ἡμόνα, ποιούσαν ἄκραν, ἣ καλεῖται Σαρπηθῶν. πλησίον ἔστι
 τοῦ Καλυκάδνου καὶ τὸ Ζεφύριον, καὶ αὕτη ἄκρα· ἔχει δὲ ὁ
 ποταμὸς ἀνάπλουν εἰς τὴν Σελεύκειαν, πόλιν εὖ συνοικουμένην
 15 καὶ πολὺν ἀφροστῶσαν τοῦ Κιλικίου καὶ Παμφυλίου τρόπον. ἐν A. 987
 ταῦθα ἐγένοντο κατ' ἡμᾶς ἄνδρες ἀξιόλογοι τῶν ἐκ τοῦ περι-
 πάτου φιλοσόφων Ἀθηναῖός τε καὶ Ξέναρχος, ὧν ὁ μὲν Ἀθή-
 ναιος καὶ ἐπολιτεύσατο καὶ ἐδημαγωγῆσεν χρόνον τινα ἐν τῇ
 πατριδί· εἶτ' ἐμπεσὼν εἰς τὴν Μουρήνα φιλίαν ἐκείνῳ συνεάλω
 20 φάγων, φωραθείσης τῆς κατὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ συ-
 σταθείσης ἐπιβολῆς· ἀναίτιος δὲ φανεῖς ἀφείθη ὑπὸ Καίσα-

satis placent, sed videntur esse Epitomatoris, non Strabonis. — ἔστιν ἄγ-
 νος codd., exc. Di, in quibus est ἀτιδος: Tzsch. corr. e con. Cas. alio-
 rumque. Post hoc nomen πόλις collocant edd. — πρῶτον codd.: correxi
 e con. Grosk. 2. κελένδερρος F. 4. πηλουσιακοῦ F. Qui subiiciuntur
 numeri ex parte diversi sunt ab iis, qui referuntur XVI, 760, ubi eadem
 intervalla commemorantur eodem auctore Artemidoro laudato. Inde cum
 recte iudicasset Grosk. in alterutro loco corruptos esse numeros, hunc
 locum ex illo emendandum esse argumentis haud spernendis ostendit,
 quae eo magis probanda sunt, quod quae affertur stadiorum summa inter
 Pelasium et Orthosiam non respondet ei, quae efficitur computatis totius
 intervalli partibus. 6. ὀρόντην ἰοακ. 7. πεντακόσια εἰκοσι cum
 legatur l. c., nescio an πέντε ortum sit ex litera ε male repetita. 10. Μα-
 λιμ ἐκείσε. 12. δ' ἔστι ἐκ Cor., quod sane aridet. 13. καὶ αὕτη
 om. E. — ἣ post αὕτη add. F. 15. τοῦ παμφυλίου καὶ κιλικίου
 τρόπου E. 17. ἀθηναῖος codd., Tzsch. accentum retraxit. 19. μου-
 ρῆνα Dh.

μήτη τῆ ἠπειρώ, ἣν συνώκισεν Ἀρχέλαος καὶ κατεσκευάσατο βασιλεῖον, λαβὼν τὴν Τραχειῶτιν Κιλικίαν ὅλην πλὴν Σελευκείας, καθ' ὃν τρόπον καὶ Ἀμύντας πρότερον εἶχε καὶ ἔτι πρότερον Κλεοπάτρα. εὐφροῦς γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πρὸς τὰ λη-
 5 στήρια καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν (κατὰ γῆν μὲν διὰ A. 98
 τὸ μέγεθος τῶν ὄρων καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν, πεδία καὶ γέωργια ἐχόντων μεγάλα καὶ εὐκατατρόχαστα, κατὰ θάλατταν δὲ διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς τε ναυπηγησίμου ὕλης καὶ τῶν λιμένων καὶ ἐρυμάτων καὶ ὑποδυτηρίων), ἐδόκει πρὸς ἅπαν τὸ
 10 τοιοῦτο βασιλευσθαι μᾶλλον τοὺς τόπους, ἢ ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἡγεμόσιν εἶναι, τοῖς ἐπὶ τὰς κρίσεις πεμπομένοις, οἳ μήτ' αἰεὶ παρεῖναι ἔμελλον, μήτε μεθ' ὄπλων. οὕτω μὲν Ἀρχέλαος ἔλαβε πρὸς τῆ Καππαδοκίᾳ τὴν τραχειῶν Κιλικίαν. εἰσὶ δ' ὄροι ταύτης μεταξὺ Σόλων τε καὶ Ἐλαιούσης ὁ Λάμος πο-
 15 ταμὸς καὶ κώμη ὁμώνυμος.

7. Κατὰ δὲ τὰς ἀκρωρείας ταῦ Ταύρου τὸ Ζηρικέτον πευρατήριον ἐστὶν ὁ Ὀλυμπος, ὄρος τε καὶ φρούριον ὁμώνυμον, ἀφ' οὗ κατοπτρεύεται πᾶσα Λυκία καὶ Παμφυλία καὶ Πισιδία καὶ Μιλυάς· ἀλόντος δὲ τοῦ ὄρους [ὑπὸ] τοῦ Ἰσαυρικοῦ, ἐπέρη-
 20 σαν ἱαντὸν πανοίκιον. τούτου δ' ἦν καὶ ὁ Κώρυκος καὶ ἡ Φασηλὶς καὶ πολλὰ τῶν Παμφύλων χωρία· πάντα δ' ἔλεον ὁ Ἰσαυρικός.

8. Μετὰ δὲ Λάμον Σόλοι, πόλις ἀξιόλογος, τῆς ἄλλης Κιλικίας ἀρχὴ τῆς περὶ τὸν Ἰσόν, Ἀχαιῶν καὶ Ῥοδίων κτίσμα
 25 τῶν ἐκ Λίνδου· εἰς ταύτην λειπανδρήσασαν Πομπηίος Μάγνος

1. κατεσκευάσατο τὸ βασιλεῖον *Dhi*. 2. τραχειῶτιν *CDF*. 6. ὑποκειμένων *Cor*. de conl. *Palm*. (Exerc. in auct. Gr. p. 349). 9. ὑποδεικνύων *w* edd. inde a *Cas*. 10. τοιοῦτον *Diap*. — μᾶλλον] μὲν *Dhi*: μᾶλλον ante βασιλευσθαι collocat *x*. — τῶν ἑσμάτων *F*. 11. μηδ' codd., *Cor*. corr. 14. ἐλειούσης *CD* (in hoc alteram *σ* sec. m. add.) *Fh* ἐλειούσης codd. rell. ald.: *Tzsch*. mut. — λάγμος, et *τ* supra *γ* add., *C* λάτμος codd. rell., *Tzsch*. corr. coll. *Ptolem*. V, 6. *Steph*. s. v.; idem error paulo post recurrit in codd. 16. ζηρικέτου *F*. 19. καὶ Μιλυάς om. *moz* edd. — Μιλυάς] λιλυάς *CDhw* λικυάς *i*. — ὑπὸ om. codd.: *Tzsch*. add. de sent. *Cas*. 20. ἡ κώρυκος *w*. 21. φασηλὶς codd., *Hopp*. corr. 23. λάγμον, et *τ* sup. *γ* add., *C* λάτμον codd. rell., *Tzsch*. corr.: v. supra. 24. τὸν om. *EF*. 25. καλίνδου *D* κα-

κατώκισε τοὺς περιγενομένους τῶν πειρατῶν, οὓς μάλιστα ἔγνω σωτηρίας καὶ προνοίας τινὸς ἀξίους, καὶ μετωνόμασε Πομπηιοπόλιν. γέγονασι δ' ἄνδρες ἐνθένδε τῶν ὀνομαστῶν Χρῦσιππὸς τε ὁ στωικὸς φιλόσοφος, πατρὸς ᾧν Ταρσείως ἐκείθεν μετοικήσαντος, καὶ Φιλῆμων, ὁ κωμικὸς ποιητής, καὶ Ἄρατος, ὁ τὰ φαινόμενα συγγράψας ἐν ἔπεσιν.

9. Εἶτα Ζεφύριον ὁμώνυμον τῷ πρὸς Καλυκάδην· εἴτ' Ἀγγιᾶλη μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, κτίσμα Σαρδαναπάλλου, C. 672 φησὶν Ἀριστόβουλος· ἐνταῦθα δ' εἶναι μνημα τοῦ Σαρδαναπάλλου καὶ τύπον λίθινον, συμβάλλοντα τοὺς τῆς δεξιᾶς χειρὸς 11 δακτύλους, ὡς ἂν ἀποκροτοῦντα, καὶ ἐπιγραφὴν εἶναι Ἀσσυριοῖσι γράμμασι τοιαύδε· Σαρδανάπαλλος ὁ Ἀνακυνδαράξω παῖς, Ἀγγιᾶλην καὶ Ταρσὸν ἰδεδειμεν ἡμέρη μιῇ ἔσθιε, πῖνε, παῖζε· ὡς τᾶλλα τούτου οὐκ ἄξια, τοῦ

λύδου ἰ. — μάγνη; F. 2. καὶ προνοίας et μετωνόμασε om. w. — τινὸς om. DEi. — πομπηιοπόλιν E edd.: v. ad p. 664. 3. ἐνθάδε F ald. ἐντεῦθεν E, in quo hic locus in brevius contractus legitur. — ὀνομασιοτάτων Dhí ὀνομάτων ἄξια (?) s. 4. μετοικήσαντος; F. 6. ποιήσας γρ. συγγράψας w. 7. καλύδην codd., exc. E. *Εποωχ*, ita ut multo maioris auctoritatis sit h. l. brevior forma, quam usurpatam esse a quibusdam tradit Steph. s. v. Ὑρία. Nihilominus Strabonem lectore non monito formas mutasse haud facile crediderim. 8. τῆς om. E. — σαρδαναπάλλου C. *μοχ* edd. 9. σαρδαναπάλλου C. *μοχ* edd. 11. ἀποκροτοῦντα E. Apud Athen. XII, p. 530 eadem ex Aristobulo referentem legitur ἐπικροτοῦντα. — ἔνιοι δὲ ante καὶ add. codd., exc. E, edd.: quae cum non habeant, quo referantur, ac praeterea sequentia quoque ab Aristobulo tradita esse ex Athenaei l. c. appareat, omittere ea cum E non dubitavi. — φασί post εἶναι add. edd. inde a Xyl. 12. σαρδανάπαλος C. *μοχ* edd. — κυνδαράξω exhibet Steph. s. v. Ἀγγιᾶλη, sed plenior formam tuentur Athen. l. c. et VIII, 335. Arrhian. de Exp. Alex. II, 5. Suid. s. v. Σαρδαναπάλλου. 13. ἐν ante ἡμέρη add. Cas. 14. Ante ἔσθιε ald. addit verba: σὺ δ' ὦ ξέε, quae leguntur apud Arrhian. Suidam ll. cc. Schol. ad Aristoph. Av. v. 1022; sed non adduntur ap. Athen. et Steph. ll. cc. Recte igitur Tsch. ea eiecit. — Verba ὡς τᾶλλα — ἀποκροτήματος om. *μοχ* Guar. In ald. omnia inde ab ὡς τᾶλλα — λείπεται post epigramma reiiciuntur, quod in plerisque edd. h. l. legi ad proxima adnotabimus, quodque in *μοχ* ald. subiicitur verbo παῖζε. Praeterea post τᾶλλα ald. add. τὰ ἀνθρώπων ex Arrhiano haud dubie petita; cf. Suid. l. c.

ἀποκροτήματος. μέμνηται δὲ καὶ Χοιρίλος τούτων· καὶ δὴ A. 989
καὶ περιφέρεται τὰ ἔπη ταυτί·

ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἀφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπην' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λείπεται.

5 10. Ὑπέρεται δὲ τὰ Κύνδα τῆς Ἀγχιάλως ἔρμα, φ'
ἐγρήσαντό ποτε οἱ Μακεδόνες γαζοφυλακίῳ· ἦρε δὲ τὰ χρέ-
ματα Εὐμένης, ἀποστάς Ἀντιγόνου. ἔτι δ' ὑπερθεν τούτου τε
καὶ τῶν Σόλων ὀρεινὴ ἔστιν, ἐν ᾗ Ὀλβη πόλις, Διὸς ἱερὸν

I. Post ἀποκροτήματος in edd. a Cas. usque ad Cor. leguntur
hi versus:

εὔ εἰδώς, ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος θαλλῆσι· θανόντι τοι οὐ τις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπην' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λείπεται.
ἦδε σοφὴ βιότοιο παραίνεις ἀνθρώποισιν.

Qui versus plane om. in *DFhi*, in margine leguntur, praemissis verbis
τὸ ὄλον ἐπίγραμμα, in *Cgsv*. Post verba τὰ ἔπη ταυτί collocantur in
uxy, ita ut versus illi duo ταῦτ' ἔχω — λείπεται semel modo legantur,
ultimus vero ἦδε σοφὴ — ἀνθρώποισιν omittatur: quod cur factum sit,
satis liquet. Inde liquido apparet a Strabone ipso epigramma illud non
fuisse additum, sed in margine primum a docto quodam lectore adno-
tatum ac postea in verborum seriem ab aliis alio loco receptum. Recte
igitur Cor. e Strabonianis remotum in paginae calcem reiecit. Nec fu-
giet quemquam, corruiere nunc magna ex parte ea, quae Naekius, acutis-
simus vir, disputavit de hoc loco in libro de Choerilo Samio p. 203 sqq.
Offenditur autem in versibus istis haec scripturae varietas: v. 1. τὸν θυ-
μὸν *Cs*; idem legitur ap. Athen. VIII, p. 336 et in Anthol. Plan.: cf.
Iacobs. Anthol. Gr. VI (I, 1), p. 375 sqq. — v. 2. θαλείαις *uxy*; quod
ex *C Tzsch.* affert *θαίσι* non invenio a *Veilandio* enotatum, nec verum
pato. — v. 4. τοῦτ' ἔχω *g*. — καὶ ἀφύβρισα *Cguxy* ἀφύβρισα *os*.
— χοιρίλογος *Dh* χοιρίλογος *gv* χοιρίλος *uy*. — τούτου ποίω Cor.
3. ἐφύβρισα *moz* edd., idemque alii auctores exhibent, inter quos Steph.
s. v. *Αγχιάλω* Strabonem videtur esse secutus; nostram scripturam reddi-
disse videri possit Cicero in *Tusc.* quaest. V, 35. 4. ἔμαθον *F*. — τὰ
δ' ἄλλα καὶ *F*. 5. ἀγχιάλου *ald.* cum Arrhian. de Exp. Alex. II, 5, 6.
6. εὔρε *F*. 7. εὐμένης *F*. — ὑπερθε *CE* edd. 8. ὄλβοι *CEFMoz*
ὄλβια x ὄλβος *g* *ald.*: Ὀλβη, quod *Dhioy* exhibent, *Tzsch. rec.*, atque
ita vocatur etiam ab Hierocle p. 709; aliis audit Ὀλβα.

- ἔχουσα, Αἴαντος ἴδρυμα τοῦ Τεύκρου· καὶ ὁ ἱερὸς δυνάστης ἐγένετο τῆς Τραχιώτιδος· εἰτ' ἐπέθετο τῇ χώρᾳ τύραννοι πολλοί, καὶ συνέστη τὰ ληστήρια. μετὰ δὲ τὴν τούτων κατάλυσιν ἐφ' ἡμῶν ἤδη τὴν τοῦ Τεύκρου δυναστείαν ταύτην ἐκάλουσιν, τὴν δ' αὐτὴν καὶ ἱερωσύνην· καὶ οἱ πλείστοί γε τῶν ἱερωσαμένων ὠνομάζοντο Τεῦκροι ἢ Αἴαντες. εἰσιούσα δὲ Ἄβα κατ' ἐπιγαμίαν εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ἢ Ζηροφάνους θυγάτηρ, ἐπὸς τῶν τυράννων, αὐτὴ κατέσχε τὴν ἀρχήν, προλαβόντος τοῦ πατρὸς ἐν ἐπιτρόπου σχήματι· ὕστερον δὲ καὶ Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα κατεχαρίσαντο ἐκείνη, θεραπειῶν ἐκλιπαρηθέντες· ἔπειθ' ¹
- A. 990 ἢ μὲν κατελύθη, τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ γένους διέμεινεν ἡ ἀρχή. μετὰ δὲ τὴν Ἀγχιάλην αἱ τοῦ Κύδνου ἐκβολαὶ κατὰ τὸ Ῥήγμα καλούμενον. ἔστι δὲ λιμνάζων τόπος, ἔχων καὶ παλαιὰ νεώρια, εἰς ὃν ἐκπίπτει ὁ Κύδνος ὁ διαρρέων μέσσην τὴν Ταρσόν, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως Τυύρου· καὶ ¹⁵ ἔστιν ἐπίγειον ἢ λίμνη τῆς Ταρσοῦ.
- C. 673 11. Μέχρι μὲν δὴ δεῦρο ἢ παραλία πᾶσα, ἀπὸ τῆς Ῥοδίας περαιῶν ἀρξάμενη, πρὸς ἰσημερινὰς ἀνατολὰς ἀπὸ τῶν ὀμω-
νύμων ἐκτείνεται δύοσεων· εἰτ' ἐπὶ τὴν χειμερινὴν ἀνατολὴν ἐπιστρέφει μέχρι Ἰσοῦ, κἀντεῦθεν ἤδη καμπὴν λαμβάνει πρὸς νό- ²⁰
τον μέχρι Φοινίκης, τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς δύσιν μέχρι στηλῶν τελευτᾷ. τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς ὁ ἰσθμὸς τῆς περιωδενμένης χειρορήσου οὗτός ἐστιν ὁ ἀπὸ Ταρσοῦ καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύδνου μέχρι Ἀμισοῦ· τὸ γὰρ ἐλάχιστον ἐξ Ἀμισοῦ διάστημα ἐπὶ τοὺς Κιλίκων ὄρους τοῦτ' ἔστιν· ἐντεῦθεν δὲ ἑκατὸν εἰκοσὶν εἰς ²⁵
εἰς Ταρσὸν στάδιοι, κἀκεῖθεν οὐ πλείους ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ

1. τοῦ] καὶ D. 2. τραχιώτιδος CF. 5. ἱερωσαμένων F ἱερωσαμένων ald. 7. τούτων Cor. 8. αὐτῇ F. — προλαβόντος F. 12. ῥήγμα F. 13. πάλαι codd., exc. impx. 14. ἐκπίπτει edd. 16. ἐπίτηρον F. 20. κάμπτην F. 26. πέντε post πλείους add. codd., exc. F, edd.: quem numerum a Strabone scribi non potuisse liquet ex iis quae et ab aliis auctoribus et a Strabone ipso traduntur de Tarsi situ. Ac ridiculum prorsus foret quod mox additur: οὗτ' ἐκ Ταρσοῦ ἐπὶ Ἰσοῦν ἰγγυτέρω ἐστὶν ἢ ἐπὶ Κύδνον. Non dubitasti igitur omittere cum F numerum, ortum haud dubie ex litera ε male repetita.

Κύδνου. καὶ μὴν ἐπὶ γε Ἴσσον καὶ τὴν κατ' αὐτὴν θάλατταν οὐτ' ἄλλη ὁδὸς συντομωτέρα ἐστὶν ἐξ Ἀμισοῦ τῆς διὰ Ταρσοῦ, οὐτ' ἐκ Ταρσοῦ ἐπὶ Ἴσσον ἔγγυτέρω ἐστὶν ἢ ἐπὶ Κύδνον, ὥστε δηλον, ὅτι ταῖς μὲν ἀληθείαις οὗτος ἂν εἴη ὁ ἰσθμὸς, λέγεται δ' ὅμως ὁ μέγρι τοῦ Ἴσσιου κόλπου, παρακλεπτόντων διὰ τὸ σμειῶδες. διὰ δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὴν ἐκ τῆς Ῥοδίας γραμμῆν, ἣν μέγρι τοῦ Κύδνου κατηγάγομεν, τὴν αὐτὴν ἀποφαινομεν τῇ μέγρι Ἴσσοῦ, οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι, καὶ τὸν Ταῦρόν φαμεν διήκειν ἐπ' εὐθείας τῆδε τῇ γραμμῇ μέγρι τῆς Ἰνδικῆς.

12. Ἡ δὲ Ταρσὸς κεῖται μὲν ἐν πεδίῳ, κτίσμα δ' ἐστὶ τῶν μετὰ Τριπτολέμου πλανηθέντων Ἀργείων κατὰ ζήτησιν Ἴσοῦ· διαρρεῖ δ' αὐτὴν μέσην ὁ Κύδνος παρ' αὐτὸ τὸ γυμνάσιον τῶν νέων· ἄτε δὲ τῆς πηγῆς οὐ πολὺ ἄπωθεν οὔσης, καὶ τοῦ ρείθρου διὰ φάραγγος βαθείας ἰόντος, εἴτ' εὐθὺς εἰς τὴν πόλιν ἐκπίπτοντος, ψυχρόν τε καὶ ταχὺ τὸ ρεῦμά ἐστιν, ὅθεν καὶ τοῖς παχυνερούσι ῥοιζομένοις καὶ κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις ἐπικουρεῖ. A. 991

13. Τοσαύτη δὲ τοῖς ἐνθάδε ἀνθρώποις σπουδὴ πρὸς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἄλλην παιδείαν ἐγκύκλιον ἅπασαν γέγονεν, ὥσθ' ὑπερβέβληται καὶ Ἀθήνας καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ εἴ τινα ἄλλον τόπον δυνατὸν εἰπεῖν, ἐν ᾧ σχολαὶ καὶ διατριβαὶ φιλοσόφων γεγόνασι. διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι ἐνταῦθα μὲν οἱ

3. ἔγγυτερον E. 4. τῇ μὲν ἀληθεία x. 5. περικυπτόντων ald. a praedonibus Guar., quem secutus Tzsch. inepte scripsit παρὰ κλεπτόντων. 6. δέ] δὴ μοx. 7. ἦν om. E Cor. parum apte, ut verborum structurae nimirum consulerent. — ἀποφαινόμενοι codd. edd., correxi e conī. Grosk., quam verissimam esse cum ipsius verbi vis tum verborum connexus docet. 8. τῇ] τὴν CDFημοῦ τῇ τὴν E. 9. διήκειν om. Dhi. 14. δὴ] δὲ Cor. — ἄποθεν Cg. 16. ταχὺ γλίx ald. 17. καὶ ῥοιζομένοις κτήνεσι Cor. ῥοιζεσθαι falso explicans (v. nott. ad Interpr. gall.) fluxione laborare; simili sensu Xyl. scripserat ποδαρχομένοις verbo donans Strabonem novo atque inaudito. Quod Falcon. tradit ῥοιζομένοις καὶ ἀρχομένοις legi in os, haud dubie falsum est. Eus. ad Dion. v. 867 om. ῥοιζομένοις satis commode. 22. δυνατὸν om. Di. — τῶν ante φιλοσόφων add. edd. 23. τῶν λόγων post φιλοσόφων add. ald., iisque καὶ praemisit Xyl.: inde καὶ τῶν φιλολόγων

φιλομαθοῦντες ἐπιχώριοι πάντες εἰσί, ξένοι δ' οὐκ ἐπιδημοῦσι
 ρηδίως· οὐδ' αὐτοὶ οὔτοι μένουσιν αὐτόθι, ἀλλὰ καὶ τελειοῦν-
 ται ἐκδημήσαντες, καὶ τελειωθέντες ξενιτεύουσιν ἠδέως, κατέρ-
 χονται δ' ὀλίγοι. ταῖς δ' ἄλλαις πόλεσιν, ἄς ἀρτίως εἶπον,
 πλὴν Ἀλεξανδρείας, συμβαίνει τάναντία· φοιτῶσι γὰρ εἰς αὐ- 5
 C. 674 τὰς πολλοὶ καὶ διατρίβουσιν αὐτόθι ἄσμενοι, τῶν δ' ἐπιχωρίων
 οὐ πολλοὺς· οὐτ' ἂν ἔξω φοιτῶντας ἴδοις κατὰ φιλομάθειαν,
 οὐτ' αὐτόθι περὶ τοῦτο σπουδάζοντας· Ἀλεξανδρεῦσι δ' ἀμφο-
 τερα συμβαίνει· καὶ γὰρ δέχονται πολλοὺς τῶν ξένων καὶ ἐκ-
 πέμπουσι τῶν ἰδίων οὐκ ὀλίγους. καὶ εἰσι σχολαὶ παρ' αὐτοῖς 10
 παντοδαπαὶ τῶν περὶ λόγους τεχνῶν, καὶ τὰλλα τ' εὐανδρεῖ
 καὶ πλείστον δύναται, τὸν τῆς μητροπόλεως ἐπέχουσα λόγον.

14. Ἄνδρες δ' ἐξ αὐτῆς γέγονασι τῶν μὲν στωικῶν Ἀντί-
 πατρύς τε καὶ Ἀρχεδημος· καὶ Λέστωρ, ἐτι δ' Ἀθηρόδωρος
 δύο· ὡς ὁ μὲν, Κορνηλίῳ καλούμενος, συνεβίωσε Μάρκῳ Κά- 15
 τωρι, καὶ ἐτελέετα παρ' ἐκείνῳ, ὁ δὲ τοῦ Σάνδωνος, ὃν καὶ
 Καναρίτην φασὶν ἀπὸ κώμης τινός, Καίσαρος καθηγῆσατο καὶ
 τιμῆς ἔτιχε μεγάλης· κατιῶν τε εἰς τὴν πατρίδα ἔδη γραιῶς
 κατέλθοις τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν, κακῶς γερομένην ὑπὸ τε
 ἄλλων καὶ Βοηθοῦ, κακοῦ μὲν ποιητοῦ, κακοῦ δὲ πολίτου, δε- 20
 μοκοπιῆς ἰσχυρόντος τὸ πλέον. ἐπέχε δ' αὐτὸν καὶ Ἀγνώσιος,
 κατ' ἀρχαῖς ἀποδεξάμενος τὸ γραιῶν εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις τί-
 κην ἔπος, καὶ ἐτι μᾶλλον ἢ εὐχρητικῆ ἢ ἐπιπαλάζουσα παρὰ τοῖς
 Τιμοστέω, αἰστ' ἀπαύστως σχεδίαζειν παρὰ χροῖμα πρὸς τὴν

scribensdem censuit Cas. Cor. scripsit καὶ τῶν λόγων: Tisch. vero u-
 cinis incluserat. 3. κατέχονται coul., exc. EF. 5. συμπίειν E.
 8. περὶ τοῦτου F. 11. ἄλλων post τῶν uhl. g. ead. partem apte:
 ceterum cum haec paulo inconcinnius ad Tarsenses referantur, non ad
 Alexandrinos proxime praecedentes, deesse quaedam ante uhl. eis uel
 suspicatus est Cas. iudiciumque Grossk. lacunas, quas detexisse sibi uisus
 est, exhibuit: uterque frustra. Simpliciter Falconeri est ratio, qui in pro-
 ximis scribendum esse censet non τὰλλα Τάρσος εὐανδρεῖ: sed ne haec
 quidem est probanda. — τῶν λόγων αὐτ. τῶν λόγων Xyl. — τ'] δ' C
 Cor. 12. ἀπεχέουσα CD (in hoc tamen e sup. a sec. m. uhl.) g.
 H. τὰλεῖται coul., Cor. corr. 18. 22] δ' D. 24. ἀπαύστως coul.
 Cas. de uarieta pœsi Grossk. p. 153. uel. Bamh.: ἀπαύστως ἀπαύστως scri-
 psit Cor., paulo iudicium uerbum inuolucris nullo alio exemplo probatum.

δεδομένην ὑπόθεσιν· καὶ δὴ καὶ γυμνασιαρχίαν ὑποσχόμενος
 Ταρσεῦσι τοῦτον ἀντὶ γυμνασιάρχου κατέστησε, καὶ τὰ ἀνα-
 λώματα ἐπίστευσεν αὐτῷ. ἐφωράθη δὲ νοσφισάμενος τὰ τε
 ἄλλα καὶ τοῦλαιον· ἐλεγχόμενος δ' ὑπὸ τῶν κατηγορῶν ἐπὶ τοῦ A. 99ῖ
 5 Ἀντωνίου, παρηγεῖτο τὴν ὀργήν, σὺν ἄλλοις καὶ ταῦτα λέγων,
 ὅτι, ὡσπερ Ὅμηρος ἐξύμνησεν Ἀχιλλέα καὶ Ἀγαμέμνονα καὶ
 Ὀδυσσεά, οὕτως ἐγὼ σέ· οὐ δίκαιος οὖν εἰμι εἰς τοιαύτας ἀγε-
 σθαι διαβολὰς ἐπὶ σοῦ. παραλαβὼν οὖν ὁ κατήγορος τὸν λό-
 γον, ἀλλ' Ὅμηρος μὲν, ἔφη, ἔλαιον *μὲν* Ἀγαμέμνονος οὐκ
 10 ἔκλεπεν, ἀλλ' οὐδὲ Ἀχιλλέως, σὺ δέ· ὥστε δώσεις δίκην. δια-
 κρουσάμενος δ' οὖν θεραπείαις τισὶ τὴν ὀργήν, οὐδὲν ἦττον
 διετέλεσεν ἄγων καὶ φέρων τὴν πόλιν μέχρι τῆς καταστροφῆς
 τοῦ Ἀντωνίου. τοιαύτην δὲ τὴν πόλιν καταλαβὼν ὁ Ἀθηνό-
 δωρος, τέως μὲν ἐπεχειρεῖ λόγῳ μετάγειν κάκεινον καὶ τοὺς
 15 συστρασιώτας· ὡς δ' οὐκ ἀπείχοντο ὕβρεως οὐδεμιᾶς, ἐχρήσατο
 τῇ δοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ἐξουσίᾳ καὶ ἐξέβαλεν αὐτούς,
 καταγνοὺς φυγῆν. οἱ δὲ πρῶτον μὲν κατετοιχογράφησαν αὐ-
 τοῦ τοιαῦτα·

ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερόντων. C. 67ῖ
 20 ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος ἐν παιδιᾷς μέρει δεξιάμενος ἐκέλευσε παρεπι-
 γραφᾶν — βρονταὶ δὲ γερόντων, καταφρονήσας *δέ* τις τοῦ
 ἐπιεικοῦς, εὐλυτον τὸ κοιλίδιον ἔχων, προσέεργαρε πολὺ τῇ θύρᾳ
 καὶ τῷ τοίχῳ, σὺν τῶν παριῶν τὴν οἰκίαν. ὁ δὲ τῆς στάσεως
 κατηγορῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, τὴν νόσον τῆς πόλεως, ἔφη, καὶ τὴν
 25 καχεξίαν πολλαχόθεν σκοπεῖν ἔξεστι, καὶ δὴ καὶ ἐκ τῶν δια-
 χωρημάτων. οὗτοι μὲν στωικοὶ ἄνδρες· ἀκαδημαϊκὸς δὲ Νέ-

2. ἀντιγυμνασιάρχον codd., exc. sw, ex quibus Tzsch. rec. ἀντὶ
 γυμνασιάρχου, quod quamvis et ipsum insolentius dictum sit, tamen
 unice verum videtur: haud facile enim dicatur, quid sit ἀντιγυμνασιάρχος.
 7. οἶν om. C. 9. μὲν post ἔλαιον om. ποιωτx Cor. 10. ἀλλ' om.
 ιτε, atque insolentius sane additum est. Grosk. suspicatur οὐδ' Ὀδυσ-
 σεως excidiisse post ἀλλ'. 11. δ' om. D. 13. ταύτην F. — τοιαύτην
 μὲν καταλαβὼν τὴν πόλιν D μὲν exhibent etiam hi. 14. λόγῳ] λέ-
 γῳ Dh. 15. συστρασιώτας ald., συστρατιώτας Hopp. 17. κα-
 τετοιχογράφησαν D. 20. ἐπειτ' codd., Xyl. corr. 21. δ' ἔτε
 Δεπωτx (sed hic post corr.) δέ τε F; δέ Cor. asteriscis includit, nec

στον ὁ καθ' ἡμᾶς, ὁ Μαρκέλλον καθηγησάμενος, τοῦ Ὀκταουίας παιδός, τῆς Καίσαρος ἀδελφῆς. καὶ οὗτος δὲ προέστη τῆς πολιτείας, διαδεξάμενος τὸν Ἀθηνόδωρον, καὶ διετέλεσε τιμώμενος παρά τε τοῖς ἡγεμόσι καὶ ἐν τῇ πόλει.

15. Τῶν δ' ἄλλων φιλοσόφων,

οὓς κεν ἐν γνοίην καὶ τούνομα μυθησαίμην,

Πλουτιάρχης τε ἐγένετο καὶ Διογένης τῶν περιπολιζόντων καὶ σχολᾶς διακτιθεμένων εὐφυῶς· ὁ δὲ Διογένης καὶ ποιήματα ὡσπερ ἀπεφοίβαζε, τεθείσης ὑποθέσεως, τραγικὰ ὡς ἐπὶ πολλῶν γραμματικοὶ δέ, ὧν καὶ συγγράμματά ἐστιν, Ἀρτεμίδωρος τε 11
A. 993 καὶ Αἰσώδωρος· ποιητῆς δὲ τραγωδίας ἄριστος τῶν τῆς Πλαί-
δος καταριθμουμένων Διονυσίδης. μάλιστα δ' ἡ Ραίμη δόξαται διδάσκειν τὸ πλῆθος τῶν ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως φιλολόγων· Ταρσίων γάρ καὶ Ἀλεξανδρίων ἐστὶ μαστή. τοιαύτη μὲν ἡ Ταρσός. 12

16. Μετὰ δὲ τὸν Κύντον ὁ Πύραμος ἐκ τῆς Καταονίας βίαι, ὡσπερ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν· φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος, ἐντεῦθεν εἰς Σάλλον ἐθνηπλοίᾳ σταδίους εἶναι πεντακοσίους. πλησίον δὲ καὶ Μαλλός, ἐφ' ὅφουσι κειμένη, κτίσμα Ἀμφιλόχου καὶ Μύου, τοῦ Ἀπολλωνος καὶ Μαρτοῦς, περὶ ὧν πολλὰ μὲν 13
Φαλαγγεῖται· καὶ δὲ καὶ ἡμεῖς ἐμνήσθημεν αὐτῶν ἐν τοῖς περὶ Κιλικίας λόγοις καὶ τῆς ἐρίδος, ἣν ἔποιον περὶ τῆς μασπ-
κῆς ὁ τε Κιλίκης καὶ ὁ Μύου· ταύτην τε γὰρ τῆν ἔριν με-
ταφύρουσιν ἐνοῖ. καθάπερ καὶ Σαροαλῆς, εἰς τὴν Κιλικίαν, καλεῖται· ἐκείνου αὐτῆν Παμφυλίαν τραγικῶς. καθάπερ καὶ τῆν 14
Ἀγκίαν Κιλικίαν καὶ τῆν Τροίαν καὶ Ἀνδρίαν *καὶ* Φρυγίαν.

1 ἐν οὐκ. Dd. 6 ἡ ὄνομα (sic) F. 7. τε] δε CDacc.

9 ἐν οὐκ. οὐκ. ἀδ. C (·) εὐκ. ὡς ἐκ. ὡς ἐκ. ἐκφρατικῶς est: α v. Pollic. IX. 131. 15 ἀφ' ὅφουσι ποιε ποιήσεων ἀδ. α 16 κύντων ἐπί-
μαχος F. 18 σάλλον F. de E hic licet in hęcis contractis in
legibus: εἰς σάλλον ε ποιε σταδίων 21 Μαρτούς] ἀρτούς codd. Xf.
acc.: α p. 462 22 τε ποιε ταύτην οὐκ. ἀδ. εἰ l. 5A est. II, 115
23 Ἀγκίαν] Κιλικίαν ἀδ.: α p. 463 Xf., p. 373 est. — καὶ ἄπει
καὶ ἄπειρα ἀδ. (acc. E. ubi legitur uelutem pro καὶ ἄπειρα), C.
acc. (α p. 463 X. 463): καὶ οὐκ. ἀμύριαν ε Xf. iam dictum Tach.
notā recitatur.

καὶ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Κάλχαντος ἐνταῦθα παραδιδόασιν αλλοιοι τε καὶ Σοφοκλῆς. οὐ μόνον δὲ τὴν περὶ τῆς ματικῆς ἔριν μεμνεύκασιν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς. τὸν γὰρ Μόψον φασὶ καὶ τὸν Ἀμφίλοχον ἐκ Τροίας ἐλθόντας κτίσαι Μαλλόν· εἴτ' Ἀμ- C. 676
 5 φίλοχον εἰς Ἄργος ἀπελθεῖν, δυσαρροσθήσαντα δὲ τοῖς ἐκεῖ πάλιν ἀναστρέψαι δεῦρο, ἀποκλειόμενον δὲ τῆς κοιωνίας συμβαλεῖν εἰς μονομαχίαν πρὸς τὸν Μόψον, πεσόντας δ' ἀμφοτέρους ταφῆναι μὴ ἐν ἐπόψει ἀλλήλοις· καὶ νῦν οἱ τάφοι δείκνυνται περὶ Μάγαρσα τοῦ Πυράμου πλησίον. ἐντεῦθεν δ' ἦν Κράτης
 10 ὁ γραμματικὸς, οὗ φησι γενέσθαι μαθητῆς Παναίτιος.

17. Ὑπέγκνεται δὲ τῆς παραλίας ταύτης Ἀλῆιον πεδίον, δι' οὗ Φιλώτας διήγαγεν Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἵππον, ἐκείνου τὴν φάλαγγα ἀγαγόντος ἐκ τῶν Σόλων διὰ τῆς παραλίας καὶ τῆς Μαλλώτιδος ἐπὶ τε Ἰσσὸν καὶ τὰς Δαρείου δυνάμεις. φασὶ
 15 δὲ καὶ ἐναγίσαι τῷ Ἀμφιλόχῳ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τὴν ἐξ Ἄργους συγγένειαν. Ἡσιόδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος A. 994
 ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφιλόχον φησιν, οἱ δὲ περὶ τὸ Ἀλῆιον πεδίον, οἱ δ' ἐν Συρίᾳ, ἀπὸ τοῦ Ἀλῆιου ἀπύοντα διὰ τὴν ἔριν.

18. Μετὰ δὲ Μαλλὸν Αἰγαῖα πολίχνιον, ὕφορμον ἔχον·
 20 εἴτ' Ἀμανίδες πύλαι, ὕφορμον ἔχουσαι, εἰς ἃς τελευτᾷ τὸ Ἀμα-
 τὸν ὄρος ἀπὸ τοῦ Ταύρου καθήκον, ὃ τῆς Κιλικίας ὑπέγκνεται
 κατὰ τὸ πρὸς ἕω μέρος, αἰεὶ μὲν ὑπὸ πλειόνων δυναστευόμενον
 τυράννων, ἐχόντων ἐρύματα· καθ' ἡμᾶς δὲ κατέστη κύριος πάν-

3. τὸν γὰρ] τὸ μὲν γὰρ μοx. — φησι C. 4. ἀντίλοχον CFίμοxικx ἀντίλοχον w. — Verba ἐκ — Ἀμφίλοχον om. C. — μαλλ-
 λον F. 5. ἐλθεῖν ald. 6. ἀνατρέψαι ald. 8. μὴ ἐν] μὲν ἐw. 9. μάγαρσα CF μάργασα codd. rell., exc. E, qui verum servavit.
 10. οὗ φασὶ γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιον ald. Cor. 11. ἀλῆμιον codd., exc. D (sed in hoc v. erasum est) Ehi, ald.; Xyl. verum restituit: cf. ll. Z, 201. Herod. VI, 95. Arrhian. de exp. Alex. II, 5, 11. Articulum prae-
 mitit E commodissime. 12. φιλωτᾶς F. 14. μαλώτιδος οxικ. —
 δαρῶν F. 16. ἄργον F. — σολοῖς F. 17. ἀλῆμιον codd., exc. D
 (in hoc v. erasum) hi: atque ita paulo post. 18. οἱ δ'] οὐδ' F.
 19. αἰγαῖα D (sed αἰ sup. α sec. m. add.) E: ε in paenultima exhibent Dio Cass. XLVII, 30. Tacit. Ann. XIII, 8. numi: v. Eckhel. Doctr.
 num. I, 3, p. 35 sqq. 20. εἴθ' ἄμανίδες D. — εὐμενίδης, et ε sup. η
 add., F. 22. ὑπὸ om. F. 23. ἔρυμα F. — κύριος om. Dh.

των ἀνὴρ ἀξιόλογος καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνομάσθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας Ταρκονδίμοτος, καὶ τὴν διαδοχὴν τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκε.

19. Μετὰ δὲ Αἰγαίας Ἴσσοὺς πολίχριον ὕφορμον ἔχον καὶ ποταμὸς Πίναρος. ἐνταῦθα ὁ ἀγὼν συνέπεσεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δαρείῳ· καὶ ὁ κόλπος εἴρηται Ἴσσιος· ἐν αὐτῷ δὲ πόλις Ῥωσὸς καὶ Μυρίανδρος πόλις καὶ Ἀλεξάνδρεια καὶ Νικόπολις καὶ Μόψου ἐστία καὶ Πύλαι λεγόμεναι, ὄριον Κιλικίων τε καὶ Σύρων. ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ ἐστὶ καὶ τὸ τῆς Σαρπηδονίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν καὶ ματεῖον, τοὺς δὲ χρησμοὺς ἐνθεοὶ προθεοπί- 11 ζουσι.

20. Μετὰ δὲ τὴν Κιλικίαν πρώτη πόλις ἐστὶ τῶν Σύρων Σελευκεία ἢ ἐν Πιερίᾳ, καὶ πλησίον Ὀρόντης ἐκδίδουσι ποταμὸς. ἐστὶ δ' ἀπὸ Σελευκείας εἰς Σόλους ἐπ' εὐθείας πλοῦς
A. 995 ὀλίγον ἀπολείπων τῶν χιλίων σταδίων. 15

21. Τῶν δ' ἐν Τροίᾳ Κιλικίων, ὧν Ὅμηρος μέμνηται, πολλὸν διεστώτων ἀπὸ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου Κιλικίων, οἱ μὲν ἀποφαίνουσι ἀρχηγέτας τοὺς ἐν τῇ Τροίᾳ τούτων καὶ δεικνύουσι τινὰς τόπους κἀνταῦθα, ὥσπερ ἐν τῇ Παμφυλίᾳ Θήβην καὶ Ἀρνησσόν, οἱ δ' ἔμπαιιν καὶ Ἀλήϊόν τι πεδίον κἀκεῖ δεικνύουσι. 20 περιωδευμένων δὲ καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου μερῶν τῆς προειρημένης χερρονήσου, προσθετέον ἐστὶ καὶ ταῦτα.

C. 677 22. Ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ νεῶν ἔτι καὶ τοιαῦτα λέγει· τοὺς γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἀπαντας καταριθμῆσθαι φησὶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χερρονή- 25

2. ταρκονδίμοτος CF ταρκονδήμετος D atque, ut videtur, codd. rell.: Tzsch. corr. de sent. Cas., coll. Dion. Cass. XLI, 63. Cicero. ad. div. XV, 1. et numis. 4. ἔχων edd. inde a Xyl. 5. πίνδος D πίνδος codd. rell., Tzsch. corr., postquam multi ante eum verum viderant, coll. cum aliis tum Arrhian. de exp. Alex. II, 7, 2. 6. δαρῖον F. — ῥωσὸς (altero σ inter versus sec. m. addito) D ῥωσσοὺς h ῥωσσοὺς F. 7. ἐτέρα ante πόλις add. edd.; πόλις om. x, ac satis incommodum est. 8. μοψουεστία F. — αἱ ante Πύλαι add. edd. inde a Cas. — διαλεγόμεναι F. 13. ὀρόντης xx. 18. δεικνύουσι F. 19. λυρρησόν x. 20. ἀλήϊον codd., exc. Ex (hic e corr.). 22. χερρονήσου F. — Quae leguntur inde a προσθετέον usque ad ἐχέτω πέρας (v. p. 681) om. x. 24. ταῦτα] ταῦτα Cor. 25. χερρονήσου F. — καταριθμῆσθαι codd. edd.

σου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενωτάτος ἰσθμός ἐστι τὸ μεταξὺ
 τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δ' ἐκτὸς πλευραί, φησί,
 τριγωνοειδοῦς οὔσης, εἰσὶ μὲν ἄνισοι, παρήκουσι δὲ ἢ μὲν ἀπὸ
 Κιλικίας ἐπὶ Χελιδονίας, ἢ δ' ἐνθένδε ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐ-
 5 ξείνου, ἢ δ' ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθένδε. τὸ μὲν οὖν μόνους
 τοὺς ἐν τῇ χειρονήσῳ διὰ τῶν αὐτῶν ἐλέγχοιτ' ἂν ψεῦδος ὄν,
 δι' ὧν ἠλέγξαμεν πρότερον, μὴ μόνους τοὺς ἐντὸς Ἄλως. οἱ
 γὰρ περὶ Φαρνακίαν τόποι, ἐν οἷς τοὺς Ἀλιζώνους ἔφαμεν,
 ὡσπερ ἔξω τοῦ Ἄλως εἰσιν, οὕτω καὶ ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ, εἶπερ
 10 καὶ τῶν στενωῶν τῶν μεταξὺ Σινώπης καὶ Ἰσσοῦ, καὶ οὐ τού-
 των γε μόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν κατ' ἀλήθειαν στενωῶν τῶν με-
 ταξὺ Ἀμισοῦ τε καὶ Ἰσσοῦ· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ὀρθῶς ἀφώρι-
 σται τὸν ἰσθμὸν καὶ τὰ κατ' αὐτὸν στενά, ἐκεῖνα ἀντὶ τούτων
 τιθεῖς. πάντων δ' εὐηθέστατον τὸ τὴν χειρονήσον τριγωνοειδῆ
 15 φήσαντα τρεῖς ἀποφήρασθαι τὰς ἔξω πλευράς· ὁ γὰρ τὰς ἔξω
 λέγων πλευράς ἔοικεν ὑπεξαιρουμένῳ τὴν κατὰ τὰ στενά, ὡς
 καὶ ταύτην οὔσαν πλευράν, οὐκ ἔξω δὲ οὐδ' ἐπὶ θαλάττῃ. εἰ
 μὲν τοίουν τὰ στενά ταῦτα οὕτως ἦν συνηγμένα, ὥστε μικρὸν
 ἀπολείπειν τοῦ συνάπτειν *ἐπ' * ἀλλήλαις τὴν τε ἐπὶ Ἰσσοῦν καὶ
 20 τὴν ἐπὶ Σινώπην πίπτουσαν πλευράν, συνεχώρει ἂν τριγωνοειδῆ
 λέγεσθαι τὴν χειρονήσον· νῦν δὲ γε τρισχιλίους σταδίους ἀπο-
 λειπόντων μεταξὺ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων στενωῶν, ἀμαθία
 τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρο-
 γραφικόν. ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κομμικῷ μέτρῳ,
 25 γῆς περίοδον ἐπιγράψας. μένει δ' ἢ αὐτὴ ἀμαθία, κἄν εἰς

1. στενωτάτος F. 2. τοῦ] τὸ F. — κατὰ] μετὰ D. 3. παρ-
 ἦκουσι] παροίκους F. 4. χελιδονίας D (sed ε sec. m. est) h.
 5. σινώπην F. 6. χειρονήσῳ F. — δι' αὐτῶν F. 7. ἄλιος F.
 8. φαρμακία F. — ἀλιζώνας D ἀλιζῶνας i Cor. 10. σινώπης F.
 12. Ταρσοῦ pro Ἰσσοῦ scribendum censent Cor. et Grosk. propter ea
 quae p. 673 disputavit Strabo, parum recte illis usi: agitur hic tantum de
 Amiso pro Sinope in definiendo isthmo adhibenda: v. II, 68. 14. χει-
 ρόνησον F. 15. γάσαντα F. — ἀποφαίνεσθαι codd. (?), exc. CDx.
 — Verba ὁ γὰρ — πλευράς om. Dhi. — γὰρ] δὲ mox. 18. μικρὸν]
 μῆρὸν F. 19. ἀπολείπει F. — ἐπ' asteriscis incl. Cor. 20. ἐνεχώρει
 * Tsch. Cor. 21. γε om. w. 22. ἀμάθεια C. 23. τοιοῦτο CDh.
 24. ὁ] οὐ F. 25. μένει δ' ἂν ἢ x Cor. — ἀμάθεια C.

τοῖλάχιστον καταγάγη διάστημά τις τὸν ἰσθμόν, ὅσον εἰρήκα-
 σιν οἱ πλείστον ψευδάμενοι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός, ὅσον εἰρήκα
 996 καὶ Ἀρτεμίδωρος, χιλίους καὶ πεντακοσίους σταδίους· οὐδὲ
 γὰρ τοῦτο συναγωγὴν πω τριγωνοειδοῦς ποιεῖ σχήματος. ἀλλ'
 οὐδὲ τὰς πλευρὰς ὀρθῶς διήρηται τὰς ἕξω, τὴν ἀπὸ Ἴσσοῦ
 μέχρι Χελιδονίων εἰπών· λοιπὴ γὰρ ἐστὶν ὅλη ἐπ' εὐθείας ἢ
 Ἀνικακὴ παραλία ταύτη, καὶ ἡ τῶν Ῥοδίων περὶαία μέχρι Φύ-
 σκον· ἐντεῦθεν δὲ καμπὴν λαβοῦσα ἢ ἤπειρος ἄρχεται τὴν δευ-
 10 τέραν καὶ δυσμικὴν ποιεῖν πλευρὰν ἄχρι Προποντίδος καὶ Βυ-
 ζαντίου.

678 23. Φήσατος δὲ τοῦ Ἐφόρου, διότι τὴν χειρότησον κα-
 τοικεῖ ταύτην ἑκκαίδεκα γένη, τρία μὲν Ἑλληνικά, τὰ δὲ λοιπὰ
 βάρβαρα χωρὶς τῶν μιγάδων, ἐπὶ θαλάττῃ μὲν Κίλικες καὶ
 Πάμφυλοι καὶ Ἀνικιοὶ καὶ Βιθυννοὶ καὶ Παφλαγόνες καὶ Μα-
 15 ριανδννοὶ καὶ Τρωῆς καὶ Κᾶρες, Πισίδαι δὲ καὶ Μυσοὶ καὶ
 Χάλυβες καὶ Φρυγες καὶ Μιλήαι ἐν τῇ μεσογαίᾳ, διαιωῶν ταῦτα
 ὁ Ἀπολλόδωρος ἑπτακαίδεκάτῳ φησὶν εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν,
 ὃ νεώτερόν ἐστι τοῦ Ἐφόρου, τῶν δ' εἰρημένων τὰ μὲν Ἑλλη-
 νικά μήπω κατὰ τὰ Τρωικὰ καταφικίσθαι, τὰ δὲ βάρβαρα πολ-
 20 λὴν ἔχει σύγχυσις διὰ τὸν χρόνον· καταλέγεσθαι δ' ὑπὸ τοῦ
 ποιητοῦ τό τε τῶν Τρώων καὶ τῶν νῦν ὀνομαζομένων Πα-
 φλαγόνων καὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Καρῶν καὶ Ἀνικίων,
 Μήονας [τε] ἀντὶ Ἀνδῶν καὶ ἄλλους ἀγνωῶτας, οἷον Ἀλιζῶ-
 νας καὶ Καύκωνας· ἐκτὸς δὲ τοῦ καταλόγου Κητειούς τε καὶ
 Σολύμους καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου καὶ Λιλεγας·
 25 Παμφύλους δὲ καὶ Βιθυννοὺς καὶ Μαριανδννοὺς καὶ Πισίδας

1. καταγάγοι C καταγάγει F κατάγει w. — διαστήματι Dῆ διά-
 στημά τι ισx. 5. ὀρθῶς F. — διήρηται F διήρηκε x. 7. λυακὴ C.
 8. δευτέρα F. 9. δυτικὴν w. — ποιεῖ w Tzsch. 11. ὅτι μοx Cor.
 14. βυθυνοὶ D βηθνηνοὶ F. — Verba καὶ Μαριανδννοὶ — καὶ Φρύ-
 γες om. F. — μαριανδννοὶ D. 16. μίλλαι F. — διαιωῶν codd., Tzsch.
 corr. e coni. Cas.: cf. p. 679. 19. μήπω καὶ τὰ codd., Cas. corr.
 20. ἔχει codd., exc. F, ald.: Tzsch. corr. de coni. Cas. — σύγχυσι F.
 21. ποιητοῦ om. F. — τρωικῶν codd., exc. μοx. 22. λιπῶν F κί-
 λικων codd. rell.: Cor. corr. 23. μήονας codd., exc. io. — τε om.
 codd., exc. i, ex quo rec. Cor. — ἰγνωῶτας F. 24. κητιούς codd.

καὶ Χάλυβας καὶ Μιλίας καὶ Καππάδοκας μὴδ' ὀνομάσθαι, τοὺς μὲν διὰ τὸ μηδέπω τοὺς τόπους κατοικήναι τούτους, τοὺς δὲ διὰ τὸ ἐτέροις γένεσι περιέχεσθαι, ὡς Ἰθριεῖς μὲν καὶ Τερμίλαι Καρσί, Δολιῶνες δὲ καὶ Βέβρονκες Φρυγί.

- 5 24. Φαίνεται δ' οὔτε τοῦ Ἐφόρου τὴν ἀπόφασιν διαιτωῶν ἰατωῶς, τὰ τε τοῦ ποιητοῦ ταράττων καὶ καταφενδόμενος. Ἐφόρου τε γὰρ τοῦτο πρῶτον ἀπαιτεῖν ἐχοῖν, τί δὴ τοὺς Χάλυβας τίθησιν ἐντὸς τῆς χειρρονήσου, τοσοῦτον ἀφροσῶτας καὶ Σινώπης καὶ Ἀμισοῦ πρὸς ἔω; οἱ γὰρ λέγοντες τὸν ἰσθμὸν A. 997
- 10 τῆς χειρρονήσου κατέτης τὴν ἀπὸ Ἰσοῦ γραμμὴν ἐπὶ τὸν Εὐξῆινον, ὡς ἂν μεσημβριεὴν τινα τιθέασι κατέτην, [ἦν] οἱ μὲν εἶναι νομίζουσι τὴν ἐπὶ Σινώπης, οἱ δὲ τὴν ἐπ' Ἀμισοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν Χαλύβων οὐδεῖς· λοξὴ γὰρ ἐστὶ τελείως. ὁ γὰρ δὴ διὰ Χαλύβων μεσημβριεὶς διὰ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας γράφουτ'
- 15 ἂν καὶ τοῦ Εὐφράτου τὴν Καππαδοκίαν ὅλην ἐντὸς ἀπολαμβάνων καὶ τὴν Κομμαγηνὴν καὶ τὸν Ἀμανὸν καὶ τὸν Ἰσοικὸν κάλπον. εἰ δ' οὖν καὶ τὴν λοξὴν γραμμὴν ὀρίζειν τὸν ἰσθμὸν συγχωρήσασιν, τὰ πλεῖστά γε τούτων, καὶ μάλιστα ἡ Καππαδοκία ἐντὸς ἀπολαμβάνουτ' ἂν καὶ ὁ πῦν ἰδίως λεγόμενος Πόντος, τῆς Καππαδοκίας μέρος ὧν τὸ πρὸς τῷ Εὐξείνῳ· ὥστ' εἰ τοὺς Χάλυβας τῆς χειρρονήσου θετέον μέρος, πολὺ μᾶλλον τοὺς Κατάοντας καὶ Καππάδοκας ἀμφοτέρους καὶ Λυκάοντας δέ, οὓς καὶ αὐτοὺς παρήκε. διὰ τί δ' ἐν τοῖς μεσογαίοις ἔταξε τοὺς Χάλυβας, οὓς ὁ ποιητὴς Ἀλιζῶνας ἐκάλεσεν, ὥσπερ καὶ C. 679

1. καὶ Χάλυβας om. F. 3. περιδέχεται w. — ἰθριεῖς CDhois: cf. Herod. V, 118. Steph. s. v. Ἰθριεῖς. — τερμίλαι codd., Xyl. corr. 4. δολιῶνες codd., Cas. corr. 5. ἀπόφασι F. 7. Pro Ἐφόρου expectaveris Ἐφορον, atque ita scribendum esse censeo. 11. ἦν om. codd., Cor. add. 13. τῶν] τὴν DFh. — τελείως ald. — δὴ astericis incl. Cor. 14. χαλύβην F. 15. ἀπολαμβάνοντος moz. 16. Ἰσοικὸν] ἰσοῦ F. 17. ὀρίζει F. 19. ὑπολαμβάνουτ' ἂν F. 20. ὧν] ὡν Dhi. — τὸ om. Dhi, τῆς exhibit moz Tzsch. 21. μέρη codd., cc. Emox. 23. αὐτοὺς Eī Cor.: cf. p. 680 init. 24. ἀλιζῶνους CEFsw, uti XII, 549, 550, 552 constanter exhibit codd., et p. 677 tantum non omnes: alteram tamen formam, aliis etiam scriptoribus probatam, paulo ante et p. 680 tenent non minus constanter codd. omnes, ut incertum sit, utram praetulerit Strabo.

νησον τῶν τῆν, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν τοῦ Ἐφόρου διορισμόν, οὐκ Ἴωνες μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι, καθάπερ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα δεδήλωται. τοιαῦτα μὲν δὴ πρὸς τὸν Ἐφορον διαπορεῖν ἄξιον, Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν ἐφρόντισεν οὐδέν· τοῖς δὲ
5 ἑκαίδεκα ἔθνεσι προστίθῃσιν ἑπτακαίδεκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρήσιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν διάτακιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐ δέον· εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν αὐτός, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκείνου ἡλικίας.

10 27. Μεταβὰς δ' ἐπὶ τὸν ποιητὴν τοῦτο μὲν ὀρθῶς λέγει, διότι πολλὴ σύγχυσις γένηται τῶν βαρβάρων ἔθνων ἀπὸ τῶν Τρωικῶν εἰς τὰ νῦν διὰ τὰς μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγέρονε τινα καὶ ἠλλέλοιπε καὶ διέσπασται καὶ συνῆκται εἰς ἓν. οὐκ εὖ δὲ τὴν αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηται
15 τῶν ὁ ποιητῆς· ἢ τῷ μήπω τότε οἰκείσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους C. 680 τούτου, ἢ τῷ ἐν ἑτέρῳ γένει περιέχεσθαι. τὴν γὰρ Καππαδοκίαν οὐκ εἴρηκεν, οὐδὲ τὴν Καταονίαν, ὡς δ' αὐτῶς τὴν Λυκαονίαν, δι' οὐδέτερον τούτων· οὐ γὰρ ἔχομεν τοιαύτην ἱστορίαν ἐπ' αὐτῶν οὐδεμίαν. γελοῖόν τε τὸ τοῦ Καππάδοκας καὶ Λυκάονας διὰ τί μὲν Ὀμηρος παρέλιπε, φροντίσαι καὶ ἀπολογήσασθαι, διὰ τί δ' Ἐφορος παρήλθε, παρελθεῖν καὶ αὐτόν, καὶ ταῦτα παραθέμενον πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὴν ἀπόφασιν τάνδρός, πρὸς τὸ ἐξετάσαι καὶ διαιτῆσαι· καί, διότι μὲν Μήνονας ἀντι
20 Λυδῶν Ὀμηρος εἶπε, διδάξαι, ὅτι δ' οὔτε Λυδοὺς οὔτε Μήνονας εἴρηκεν Ἐφορος, μὴ ἐπισημῆρασθαι.

28. Φήσας δὲ ἀγνώτων τινῶν μεμνησθαι τὸν ποιητὴν, Καύκωνας μὲν ὀρθῶς λέγει καὶ Σολύμους καὶ Κητεῖους καὶ Λέλε-

1. τοῦ om. Eros. 2. ἑκάστοις F. 7. ὑπὸ om. Frosow. 8. πάντα om. Cor. 11. ὅτι μοx. — σύγχυσις F. 12. ἐς codd. (?), ex. DF, edd. 13. ἠλλέλειπται C ἠλλοίπειν F. — ἴσπασται Dhí. 14. οὐ om. Cor. operarum haud dubie errore. 16. ἐν ἑτέρῳ] ἀνωτέρῳ w. 17. οὐδ' αὖ τὴν Λυκαονίαν μοx οὐδ' αὐτὴν Λυκαονίαν Cor., quod probandum videtur ita, ut articulus addatur: v. p. 678 extr. 19. Post Καππάδοκας Grosk. haud iniuria suspicatur excidisse καὶ Καύκωνας. 22. τοῦ ἀνδρός Cswx. 25. ἐπισημείνασθαι F. 27. κητεῖους codd., Xyl. corr. — λέλενας F.

γας και Κιλικιας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου, τοὺς δ' Ἀλιζώνας αὐτὸς πλάττει, μᾶλλον δ' οἱ πρῶτοι τοὺς Ἀλιζώνας ἀγροῖσάν-
τες, τίνες εἰσὶ, καὶ μεταγράφοντες πλεοναχῶς καὶ πλάττοντες
τὴν τοῦ ἀργύρου γενέθλην καὶ ἄλλα πολλὰ μέταλλα, ἐκλειψι-
μένα ἅπαντα. πρὸς ταύτην δὲ τὴν φιλοτιμίαν κάκεινας συνή-
γαγον τὰς ἱστορίας, ἃς ὁ Σκῆψιος τίθησι παρὰ Καλλισθένους
λαβῶν καὶ ἄλλων τινῶν, οὐ καθαρώντων τῆς περὶ τῶν Ἀλι-
ζώνων ψευδοδοξίας· ὡς ὁ μὲν Ταυτάλου πλοῦτος καὶ τῶν Πε-
λοπιδῶν ἀπὸ τῶν περὶ Φρυγίαν καὶ Σίτυλον μετάλλων ἐγένετο·
ὁ δὲ Κάδμου περὶ Θράκην καὶ τὸ Παργαῖον ὄρος· ὁ δὲ 10
Πριάμου ἐκ τῶν ἐν Ἀσύροις περὶ Ἄβυδον χρυσείων, ὧν καὶ
A. 999 ὧν ἔτι μικρὰ λείπεται· πολλὴ δ' ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὀρύγματα
σημεῖα τῆς πάλαι μεταλλείας· ὁ δὲ Μίδου ἐκ τῶν περὶ τὸ Βίρ-
μιον ὄρος· ὁ δὲ Γύγου καὶ Ἀλυάττου καὶ Κροίσου ἀπὸ τῶν
ἐν Λυδία † τῆς μεταξὺ Ἀταρνέως τε καὶ Περγάμου πολίχνης 15
ἐρήμῃ, ἐκμεταλλευμένα ἔχουσα τὰ χωρία.

29. Ἔτι καὶ ταῦτα μέμφαιτο ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου,
ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς Ὀμηρικὰς
ἀποφάσεις, εἰωθὼς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ πλεον, ἐνταῦθα οὐκ ὀλι-
γώρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰναντία εἰς ἐν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύ- 20
τως λεγόμενα. ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωικὰ
φῆσιν ἐλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστε-
ρῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκί-
των καὶ Ἀσκανίας. ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι
τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὀμηρος, ἧς ὁ Ξάνθος· 25

1. ἀλιζώνας F. 4. μεγάλα codd., Cor. corr. — ἐκλειψιμένα ald.
5. ἅπαντὰ CDhm. 6. περὶ F. 7. ἀλιζόνων C ἀλιζόνων D ἀλι-
ζόνων F. 9. μετάλων z. 10. ἐκ τῶν ante περὶ add. Cor., atque
hoc vel simile quid a Strabone scriptum fuisse liquet. 11. ἐκ τῶν
ἀσυροῖς CDFiw ald. ἐκ τῶν συρίας h ἐκ τῶν περὶ ἄβυδον moz, Xyl.
corr.: cf. XIII, 591 extr. — χρυσείων Dhi. 12. πολλὰ CD (?) λίμνα.
15. καὶ ante τῆς add. Cor. — τῆς] τῆ moz. — πολίχνης ἐρήμῃ Epi.
πολίχνης ἐρήμης Tzsch. Cor. de sent. Cas. ex Epit. a Gelenio ita corre-
cta. 16. ἐκμεταλλευόμενα codd., verum servavit Epit. — ἐχούση moz
ἐχουσα codd. rell. Epit., ἐχούσης Tzsch. Cor. de sent. Cas.: equi-
dem nescio quomodo restituendus sit hic locus. 17. ἔτι] ἔτε C.
18. καινοτομούντων F. 21. γὰρ om. F.

Φόρκης δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάσιος θεοειδῆς
τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.

ἀλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν C. 681
Τρωικῶν γεγονῆα, ἐν δὲ τοῖς Τρωικοῖς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ
5 ποιητοῦ ἐπικουρικὸν ἦκεν ἐκ τῆς περαιίας ἐκ τῶν Βερεκύντων
καὶ τῆς Ἀσκανίας. τίνες οὖν Φρύγες ἦσαν,

οἳ ῥα τότε' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο,
ὅτε ὁ Πριάμος,

ἐπικουρος εἶν μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην,

10 φησί; πῶς δὲ ἐκ μὲν Βερεκύντων μετεπέμπετο Φρύγας ὁ Πριά-
μος, πρὸς οὓς οὐδὲν ἦν αὐτῷ συμβόλαιον, τοὺς δ' ὁμόρους καὶ
οἷς αὐτὸς πρότερον ἐπεκούρησε παρελίπεν; οὕτω δὲ περὶ τῶν
Φρυγῶν εἰπὼν ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ ὁμολο-
γούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κώμην
15 Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάσιον πο-
ταμὸν ῥεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων·

Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο.

καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

οἳ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόφω,

20 λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χεῖλεσιν· ἐνθα Δολίων
νιὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

καλοῦσι δέ, φησί, Δολιονίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον
ἵσται εἰς Μιλητούπολιν. εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ ἐκμαρ-
τυρεῖται ὑπὸ τῶν δεικνυμένων νῦν καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, τί
25 ἐκώλυε τὸν Ὅμηρον ταύτης μεμνησθαι τῆς Ἀσκανίας, ἀλλὰ
μὴ τῆς ὑπὸ Ξάνθου λεγομένης; εἴρηται δὲ καὶ πρότερον περὶ A. 106
τούτων ἐν τῷ περὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν λόγῳ, ὥστε ἐχέτω
πίρασ.

1. φόρκης F. — ἦγαγε F. 5. ἐκ τῶν] καὶ τῶν E. 6. οἱ
ante Φρύγες add. Cor. 9. ἐλέχθη Tzsch. Cor.: v. ad XII, 552.
12. πρότερον αὐτὸς Dh. 13. εἰπῶν F. 14. μὲν ante γάρ add. F.
19. οἳ] εἰ CDEFh. Supra XII, 566 in eodem versu legitur ἐπ' Ἀσκα-
σιον — ῥόφω. 21. σιληνοῦ Dh: alteram scripturam codd. omnes
tuentur l. c. 22. δολιονίδα CDFe δολίνας E. 25. μνησθῆναι F.

CAPUT VI.

1. Λοιπὸν δὲ τὴν πρὸς νότον παρακειμένην τῇ χειρρονήσῳ ταύτῃ περιοδοῦσαι νῆσον τὴν Κύπρον. εἴρηται δ', ὅτι ἡ περιεγομένη θάλαττα ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης καὶ Συρίας καὶ τῆς λοιπῆς παραλίας μέχρι τῆς Ῥοδίας σύνθετός πῶς ἐστὶν ἔκ τε τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους καὶ τοῦ Παμφυλίου καὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἰσικὸν κόλπον. ἐν δὲ ταύτῃ ἐστὶν ἡ Κύπρος, τὰ μὲν προσάρκτια μέρη συνάπτοντα ἔχουσα τῇ Τραχείᾳ Κιλικίᾳ, καθ' ἃ δὴ καὶ προσεχσεστάτῃ τῇ ἡπειρῶ ἐστὶ, τὰ δὲ ἔφα τῷ Ἰσικῷ κόλπῳ, τὰ δ' ἐσπέρια τῷ Παμφυλίῳ κλυζόμενα πελάγει, τὰ δὲ νότια τῷ Αἰγυπτίῳ. τοῦτο μὲν οὖν σύρρον ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῷ Λιβυκῷ καὶ τῷ Καρπαθίῳ πελάγει, ἀπὸ δὲ τῶν νοτιῶν καὶ τῶν ἑφῶν μερῶν ἢ τε Αἰγυπτός ἐστι καὶ ἡ ἐφεξῆς παραλία μέχρι Σελευκίας τε καὶ Ἰσοῦ, πρὸς ἄρκτον δ' ἢ τε Κύπρος καὶ τὸ Παμφύλιον πέλαγος. τοῦτο δὲ ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων περιέχεται τοῖς τε ἄρκτοις τῆς Τραχείας Κιλικίας καὶ τῆς Παμφυλίας καὶ Λυκίας μέχρι τῆς Ῥοδίας, ἀπὸ δὲ τῆς δύσεως τῇ Ῥοδίῳ νήσῳ, ἀπὸ δὲ τῆς ἀνατολῆς τῇ Κύπρῳ τῇ κατὰ Πάφον καὶ τὸν Ἀκάμαντα, ἀπὸ δὲ τῆς μισημβρίας σύρρον ἐστὶ τῷ Αἰγυπτίῳ πελάγει.

2. Ἔστι δ' ὁ μὲν κύκλος τῆς Κύπρου σταδίων τρισχιλίων καὶ τετρακοσίων εἴκοσι κατακολπίζοντι· μήκος δὲ ἀπὸ Κλειδῶν ἐπὶ τὸν Ἀκάμαντα πεζῇ σταδίων χιλίων τετρακοσίων ὀδόνοντι ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν. εἰσὶ δὲ αἱ μὲν Κλειδες νησὶα δύο προκείμενα τῇ Κύπρῳ κατὰ τὰ ἐσθινὰ μέρη τῆς νήσου, τὰ διέχοντα τοῦ Πυράμου σταδίους ἑπτακοσίου· ὁ δ' Ἀκάμας ἐστὶν ἄκρα δύο μαστοὺς ἔχουσα καὶ ὕλην πολλήν, κείμενος μὲν

2. νότον *Fimosu*. — χειρρονήσῳ, altero ν inter versus sec. m. add., *D* χειρρονήσῳ *F*. 3. περιχυομένη (sic) *F*. 5. Ῥοδίῳ edd. 7. νήσος post Κύπρος add. edd. 9. καθ' *E*. 10. πελάγη *F*. 14. σελευκίας *F*. 17. καὶ ante μέχρι add. *E*. — τῆς Ῥοδίας om. *C* in fine paginae. 22. τῶν ante Κλειδῶν add. *F* (?) edd. 24. ἀπ' ἐπ' *F* ἀπὸ *Dhi* edd. 25. προσκείμενα *E* Cor.: at legitur paulo post *itidem* πρόκεινται δὲ πλησίον αἱ Κλειδες, idque verbum multo *apertius* est. 26. Malim abesse τὰ. 27. καὶ om. *F*.

ἐπὶ τῶν ἐσπερίων τῆς νήσου μερῶν, ἀνατείων δὲ πρὸς ἄρκτους, ἰγνιᾶτω μὲν πρὸς Σελινούντα τῆς Τραχείας Κιλικίας ἐν διάρ-
ματι χιλίων σταδίων, πρὸς Σίδην δὲ τῆς Παμφυλίας χιλίων
καὶ ἑξακοσίων, πρὸς δὲ Χελιδονίας χιλίων ἑννακοσίων. ἔστι
5 δὲ ἐτερόμηκες τὸ ὅλον τῆς νήσου σχῆμα, καὶ πον καὶ ἰσθμὸς
ποιεῖ κατὰ τὰς τὸ πλάτος διοριζούσας πλευράς· ἔχει δὲ καὶ
τὰ καθ' ἕκαστα, ὡς ἐν βραχέσιν εἰπεῖν, οὕτως, ἀρξαμένους ἀπὸ
τοῦ προσεχεστάτου σημείου τῆ ἡπίεω.

3. Ἔφαμεν δὲ πον κατὰ τὸ Ἄνεμούριον, ἄκραν τῆς Τρα- A. 1001
χίας Κιλικίας, ἀντικείμεναι τὸ τῶν Κυπρίων ἀκρωτήριον τὴν
10 Κρομμίου ἄκραν ἐν τριακοσίοις καὶ πενήκοντα σταδίοις· ἐν-
ταῦθεν δ' ἤδη δεξιὰν τὴν νήσον ἔχουσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν
ἡπειραν, πρὸς ἄρκτον ὁ πλοῦς ἔστι καὶ πρὸς ἑω καὶ πρὸς τὰς
Κλειδας εὐθυπλοία σταδίων ἑπτακοσίων. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ
15 Λάπαθός τε ἔστι πόλις, ὕφορμον ἔχουσα καὶ νεώρια, Λακώ-
νων κτίσμα καὶ Πραξάνδρου, καθ' ἣν ἡ Νάγιδος· εἴτ' Ἀφρο-
δίσιον, καθ' ὃ στενὴ ἡ νήσος· εἰς γὰρ Σαλαμίνα ὑπέρβασις
σταδίων ἑβδομήκοντα· εἴτ' Ἀχαιῶν ἀκτὴ, ὅπου Τεύκρος προσ-
ωρμίσθη πρῶτον [ὁ] κτίσας Σαλαμίνα τὴν ἐν Κύπρῳ, ἐκβλη-
20 θείς, ὡς φασιν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμώνος· εἶτα Καρπασία
πόλις, λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ τὴν ἄκραν τὴν Σαρπη-
δόνα· ἐκ δὲ τῆς Καρπασίας ὑπέρβασις ἔστιν ἰσθμοῦ τριάκοντα
σταδίων πρὸς τὰς νήσους τὰς Καρπασίας καὶ τὸ νότιον πέ-
λαγος· εἴτ' ἄκρα καὶ ὄρος· ἡ δ' ἀκρώρεια καλεῖται Ὀλυμπος,

1. ἄρκτον *mw*. 2. ἐλυούντα *EF* ἐλυούντα *D* (sed *σ* et *ι* sec. m. add.) σελινούντα *C*. 3. προσίδην *F*. 4. χελιδονίας *codd.*, exc. *E*. — χιλίων ἑννακοσίων] *αλ F*. 6. ποιεῖ *om. E*. — τὸ *om. EF*. 8. τοῦ *om. E*. — προσεχεστάτους *F*. 9. δέ] *δὴ Cor*. 10. ἀκρωτήριον *F*. 12. δεξιᾷ *E* (sed δεξιὰν primum videtur scriptum fuisse) *imo*: unde *Cor*. scripsit ἐν δεξιᾷ, quod sane concinnius est. 14. κλειὰς *F*. — εὐθὺ δια *F*. 15. Λάπηθος vocatur hoc oppidum a plerisque scriptoribus (cf. *Vessel*. ad *Diod. XIX*, 59. *Meurs*. in *Cypro* p. 39 sq.), etiam a *Steph. s. v.*, qui hunc ipsum *Strabonis* locum videtur sequi: inde hic quoque ita videtur esse scribendum. 16. ἦν ἄγιδος *codd.*: *Cor*. corr. de *coni. Cas*. 18. εἶτα χάρων ἀκτὴ *codd.*, exc. *moz*: v. *Pol. V*, 14. 19. ὁ *om. codd. edd.*, sed necessarium est. 23. καρπασίας *λι*.

ἔχουσα Ἀφροδίτης Ἀκραιάς ναόν, ἄδυτον γυναιξὶ καὶ ἀόρατα
 πρόκεινται δὲ πλεσίον αἱ Κλειδες καὶ ἄλλαι δὲ πλείους, ε
 αἱ Καρπασαῖαι τῆσοι, καὶ μετὰ ταύτας ἡ Σαλαμίς, ὅθεν
 Ἄριστος ὁ συγγραφεύς· εἴτ' Ἀρσινόη πόλις καὶ λιμὴν· ε
 ἄλλος λιμὴν Λεύκολλα· εἴτ' ἄκρα Πηδάλιον, ἧς ὑπέρεκείται
 φος τραχὺς, ὑψηλός, τραπεζοειδής, ἱερὸς Ἀφροδίτης, εἰς
 ἀπὸ Κλειδῶν στάδιοι ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα· εἶτα κολπώι
 καὶ τραχὺς παράπλους ὁ πλείων εἰς Κίτιον· ἔχει δὲ λιμ
 κλειστόν· ἐντεῦθεν ἐστὶ Ζήνων τε, ὁ τῆς στοικῆς αἰρέσε
 683 ἀρχηγέτης, καὶ Ἀπολλώνιος ἰατρός· ἐντεῦθεν εἰς Βηρυτόν σ
 διοι χίλιοι πεντακόσιοι. εἴτ' Ἀμαθοῦς πόλις καὶ μεταξὺ κ
 λίγνη, Παλαιὰ καλουμένη, καὶ ὄρος μαστοειδὲς Ὀλυμπος· εἰ
 1002 Κουριάς χειρρονησιώδης, εἰς ἣν ἀπὸ Θρόνων στάδιοι ἑπτακόσι
 εἶτα πόλις Κούριον, ὄρμον ἔχουσα, Ἀργείων κίσιμα. ἦδη ο
 πάρεστι σκοπεῖν τὴν ῥαθυμίαν τοῦ ποιήσαντος τὸ ἐλεγεῖον τοῦ
 οὗ ἢ ἀρχή·

ἱεραὶ τῷ Φοίβῳ, πολλὸν διὰ κῦμα θέουσαι,

ἦλθομεν αἱ ταχισταὶ τόξα φνεῖν ἔλαφοι·

εἶθ' Ἠδύλος ἐστίν, εἶθ' ὅστισοῦν· φησὶ μὲν γὰρ ὀρυθηναῖαι ε
 ἐλάφους Κωρνηκῆς ἀπὸ δειράδος, ἐκ δὲ Κιλίσσης ἡτόνος ε
 ἀκτὰς διατρήσασθαι Κουριάδας, καὶ ἐπιφθέγγεται, διότι
 μυρίον ἀνδράσι θαῦμα νοεῖν πάρα, πῶς ἀνόδεντον
 χεῦμα δι' εἰαρινῶν ἐδράμομεν ζεφύρων.

3. ταῦτα Fw. — ἦν om. F. 4. εἶτα F. 5. ἄλλος om.
 — λείκολλα codd., Cas. mutavit ita, ut scribitur hoc nomen saepius ap
 Plin. (H. N. V, 26. 35. XXXVI, 34.) in Pamphylia et Lycia id co
 memorantem. — ἧς] εἰς ἦν codd., exc. F, qui verum servavit, a Cor
 de con. restitutum. 6. ὄν] ὁ F. 8. πλέον w πλέον i πλείως
 πλέοντι con. Cor. — κῆτιον CDEFh κύτιον x: excidisse nonnu
 post Κῆτιον haud iniuria Grosk. suspicatur, audacius proponens haec: π
 λίχτιον μὲν ἐστὶ τὸ Κῆτιον, coll. Suida s. v. Mīrum est Θρόνον I
 non commemorari. 9. στοικῆς F. 12. μαστοειδῶν F. 13. P
 Κουριάς Grosk. ἄκρα excidisse censet haud iniuria. — χειρρονησιώδης al
 14. Verba ἦδη — διαρμα δ' οὐδέν om. x. 17. ἱεραὶ Cx (?) — φάβω
 18. ταχισταὶ x. 19. εἶθ' ἢ δῆλος codd., exc. F: ἡδύλλος legitur
 marg. o: verum nomen restituit Cas. — φασὶ CDhiox. — γὰρ om.
 Cas. 21. ὅτι ox Cor. 23. δι' αἰρινῶν ποx διερῶν codd. rel

ἀπὸ γὰρ Κωρώνου περίπλους μὲν ἔστιν εἰς Κουριάδα ἀκτὴν, οὔτε
 ζεφύρω δέ, οὔτε ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἡσόν, † οὔτ' ἐν ἀριστερᾷ,
 διάγραμμα δ' οὐδέν. ἀρχὴ δ' οὖν τοῦ δυσμικοῦ παράπλου τὸ Κού-
 ριον τοῦ βλέποντος πρὸς Ρόδον, καὶ εὐθύς ἐστιν ἄκρα, ἀφ' ἧς
 5 ῥίπτοσσι τοὺς ἀψαμένους τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος· εἶτα
 Τρήτα καὶ Βοόσουρα καὶ Παλαίπαφος, ὅσον ἐν δέκα σταδίοις
 ἐπὲρ τῆς θαλάττης ἰδρυμένη, ὑφορμόν ἔχουσα, καὶ ἱερὸν ἀρχαῖον
 τῆς Παφίας Ἀφροδίτης· εἶτ' ἄκρα Ζεφυρία, πρόσορμον ἔχουσα,
 καὶ ἄλλη Ἀρσινόη, ὁμοίως πρόσορμον ἔχουσα καὶ ἱερὸν καὶ
 10 ἄλσος· μικρὸν δ' ἀπὸ τῆς θαλάττης καὶ ἡ Ἱεροκηπία. εἶθ' ἡ
 Πάφος, κτίσμα Ἀγαπήνορος, καὶ λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὰ εὖ
 κατεσκευασμένα· διέχει δὲ πεζῇ σταδίοις ἐξήκοντα τῆς Παλαι-
 πάφου, καὶ πανηγυρίζουσι διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης κατ' ἔτος ἐπὶ
 τὴν Παλαίπαφον ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξίν συνιόντες καὶ ἐκ τῶν
 15 ἄλλων πόλεων. φασὶ δ' εἰς Ἀλεξάνδρειάν τινες ἐκ Πάφου στα-
 δίοις εἶναι τρισχιλίους ἑξακοσίους. εἶθ' ὁ Ἀκάμας ἐστὶ μετὰ
 Πάφου· εἶτα πρὸς ἑω μετὰ τὸν Ἀκάμαντα πλοῦς εἰς Ἀρσι-
 νίην πόλιν καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄλσος· εἶτα Σόλοι πόλις, λιμένα
 ἔχουσα καὶ ποταμὸν καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἴσιδος· κτίσμα
 20 δ' ἐστὶ Φαλήρου καὶ Ἀκάμαντος Ἀθηναίων· οἱ δ' ἐνοικοῦντες
 Σόλοι καλοῦνται. ἐντεῦθεν ἦν Στασάνωρ τῶν Ἀλεξάνδρου A. 1003

κyl. corr.: εἰαρῶ — Ζεφύρω scribendum esse suspicatur Meinek. in
 Anall. Alexandr. p. 119, quod satis arridet. 2. οὔτ' om. Tzsch. Cor.,
 addito δὲ post ἀριστερᾷ, ex coniectura. Cas.: minus probabilis est Groskurdi
 opinio οὔτ' in ἄλλ' mutantis. 3. περίπλου Eμοx edd. 6. τρήτα
 Dk τρήτα F. — πάλαι πάφος F. — ὅσον ἑνδεκα F. 7. τῆς om.
 E. — ἀρχῆον F, om. E. 8. Post ἔχουσα adduntur haec in i: καὶ
 ἱερὰ εὖ κατεσκευασμένα. 9. καὶ ἄλλη — ἔχουσα om. x. — ὁμοίως
 om. C. — καὶ ante ἄλσος om. C Cor. 10. καὶ om. Cor. — ἡ om. ox.
 — Ἱεροκηπία idem locus bis vocatur paulo post. 11. καὶ ante λιμένα
 om. Cor. 12. πάλαι πάφου DF. 14. πάλαι πάφου DE. — καὶ
 om. codd., exc. DF, edd. 18. σολοὺς E σολοῦς F σόλους codd.
 Tell., Tzsch. corr. de sent. Cellarii, constantem usum aliorum scripto-
 rum secutus: qui confirmatur ipsa forma nominis gentilis quod subiici-
 tur. Videtur error ille ortus esse inde, quod falso referebatur nomen
 ad praepositionem εἰς. 20. Inde a δ' ἐστὶ alia manus incipit in F
 δὲ ἐστὶ D. 21. σόλοι E.

σον, καὶ γέγονε στρατηγικὴ ἐπαρχία καθ' αὐτήν. μάλιστα δ' αἴτιος τοῦ ὀλέθρου κατέστη τῷ βασιλεῖ Πόπλιος Κλαύδιος Πούλχερ· ἐμπροσθὶν γὰρ εἰς τὰ ληστήρια, τῶν Κιλικίων ἀμαζόντων τότε, λύτρον αἰτούμενος ἐπέστειλε τῷ βασιλεῖ, δεόμενος πέμψαι καὶ ῥύσασθαι αὐτόν· ὁ δ' ἔπεμψε μὲν, μικρὸν δὲ τελῶς, ὥστε καὶ τοὺς ληστὰς αἰδεσθῆναι λαβεῖν, ἀλλὰ ἀναπέμψαι πάλιν, τὸν δ' ἄνευ λύτρων πολῦσαι. σωθεῖς δ' ἐκείνος ἀπεμνημόνευσεν ἀμφοτέροις τὴν χάριν, καὶ γενόμενος δήμαρχος, ἴσχυσε τοσοῦτον, ὥστε ἐπέμφθη Μάρκος Κάτων, ἀφαιρούμενος τὴν Κύπρον τὸν κατέχοντα. ἐκείνος μὲν οὖν ἔφθη διαχειρισάμενος αὐτόν, Κάτων δὲ ἐπελθὼν παρέλαβε τὴν Κύπρον, καὶ τὴν βασιλικὴν οὐσίαν διέθετο, καὶ τὰ χρήματα εἰς τὸ δημόσιον ταμιεῖον τῶν Ῥωμαίων ἐκόμισεν· ἐξ ἐκείνου δ' ἐγένετο ἐπαρχία ἢ νῆσος, καθάπερ καὶ νῦν ἐστι, στρατηγικῆ· ὀλίγον δὲ χρόνον τὸν μεταξὺ Ἀντωνίου Κλεοπάτρας καὶ τῆς ἀδελφῆς Ἀρσινόης παρέδωκε· καταλυθέντος δὲ ἐκείνου, συγκατελήθησαν καὶ αἱ διατάξεις αὐτοῦ πᾶσαι.

C. 685

1. δὲ αἴτιος D. 9. ὥστ' ἐπέμφθη D ὥστ' ἔφθη w. 10. τὴν ἀρχὴν τῆς κύπρου ald. 11. αὐτόν CDF. — δ' ἐπελθὼν F δ' ἐλθὼν w. 13. τῶν Ῥωμαίων om. moz. 17. In fine huius libri haec add. in C F g u x y: ἐν τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ βιβλίῳ λέγει περὶ ἰωνίας καὶ σάμου καὶ χίου καὶ καρίας καὶ ῥόδου καὶ κῷ καὶ λυκίας καὶ παραφλίης καὶ κιλικίας καὶ κύπρου.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΤΟΥ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ πεντεκαδέκατον περιέχει Ἰνδίαν καὶ Περσίδα.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

1005 1. *Τὰ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, πλὴν Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας, τὰ *δ* ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι Νεῖλου μεταξὺ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς ἕξω θαλάττης τῆς νοτίου κείμενα. μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν ἢ Λιβύην ἐστὶ, 10 περὶ ἧς ἐροῦμεν ὕστερον, νῦν δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτίον· πρώτη γὰρ ἔκκειται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ μεγίστη.*

2. *Δεῖ δ' εὐγνωμόνως ἀκούειν περὶ αὐτῆς· καὶ γὰρ ἀπώτατό ἐστὶ, καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατώπτευσαν αὐτήν·*

1006 *οἱ δὲ καὶ ἰδόντες μέρη τινὰ εἶδον, τὰ δὲ πλείω λέγουσιν ἐξ 15*

3. Argumentum om. F. — βιβλίον post πεντεκαδέκατον add. Tsch. — περιέχει] περὶ codd., exc. sw: cf. argumenta libb. X. XI. XIII. XIV. Cor. aliud recepit argumentum quod in fine huius libri exhibent plerique codd. 7. περιλειπόμενα F. 8. δ' incommodissimum est: non enim diversa sunt haec et τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου. 9. ἕξωθεν π. 10. λυβίη C. 12. καὶ om. codd., exc. DEF, edd. 13. δὲ εὐγνωμόνως D. 14. οὐ] οἱ F. — πολλοὶ] πολὺ ox. 15. τὰ] τῷ F.

ἀκοῆς· καὶ ἃ εἶδον δέ, ἐν παρόδῳ στρατιωτικῇ καὶ δρόμῳ κατέμαθον· διόπερ οὐδὲ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐξαγγέλλουσι, καὶ τὰυτα συγγράψαντες ὡς ἂν πεφροτισμένως ἐξηγησάμενα, τινὲς *δ' αὐτῶν καὶ συστρατεύσαντες ἀλλήλοις καὶ συνεπιδημήσαντες, καθάπερ οἱ Ἀλεξάνδρῳ συγκαταστρεφάμενοι τὴν Ἀσίαν· ἀλλ' ἕκαστος ἑκάστῳ τὰναντία λέγει πολλάκις. ἵπον δὲ περὶ τῶν ὀραθέντων οὕτω διαφέρονται, τί δεῖ νομίζειν περὶ τῶν ἐξ ἀκοῆς;

3. Καὶ μὴν οὐδ' οἱ *πολλοὶ* πολλοῖς χρόνοις ὕστερον συγγράψαντές τι περὶ τούτων, οὐδ' οἱ νῦν πλείοντες ἐκείσε, ἀπορρίνονται τι ἀκριβές. Ἀπολλόδωρος γοῦν ὁ τὰ Παρθικά ποιήσας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νυάτορος, φησὶ μὲν αὐτοὺς ἀξήθენტας ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰνδικῇ οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ, πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους ἢ Μακεδόνας καταστρέφασθαι λέγων· Εὐκρατίδα γοῦν πόλεις χιλίας ὕφ' αὐτῷ ἔχειν· ἐκείνοι δὲ γε αὐτὰ τὰ μεταξὺ ἔθνη τοῦ τε Ἰδάκου καὶ τοῦ Ἰπάλου τὸν ἀριθμὸν ἐννέα, πόλεις τε σχεῖν πεντακισχιλίας, ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ τῆς Μεροπίδος ἐλάττω· αὐτὴν δὲ πᾶσαν τὴν χώραν καταστρεφάμενον Ἀλεξάνδρῳ παδοῦναι Πάρῳ.

4. Καὶ οἱ νῦν δὲ ἐξ Αἰγύπτου πλείοντες ἐμπορικοὶ τῷ Νεῖλῳ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς σπάνιοι μὲν καὶ περιπεπλευκάσι μέχρι τοῦ Γάγγου, καὶ οὗτοι δ' ἰδιῶται καὶ οὐδὲν πρὸς ἱστορίαν τῶν τόπων χρήσιμοι. κάκειθεν δὲ ἀφ' ἑσθῆς τόπου καὶ παρ' ἐνὸς βασιλέως, Πανδίωνος †καὶ ἄλλου Πά-

4. δὲ αὐτῶν D. — αὐτῶν] αὐτῶν. 5. οἱ ἐν ἀλεξάνδρῳ F. 7. καὶ ante περὶ add. F. — δεῖ] δὴ D, sed sec. m. corr. 9. οἱ ἄλλοι ald.; πολλοὶ om. Cor. recte. 11. ἀκριβῶς, sed ε sec. m. supra w add., D. — παρθυκά D. 13. περὶ μοχ. 15. Mirificus genitivus τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, pro quo dativum potius exspectares. 18. ἐκεῖνους edd. inde a Xyl., omisso γε quod deest etiam ald., parum apte: sed ne codicum quidem scriptura satis concinna; fortasse λέγουσιν quod consideratur latet in γε. 20. μὴ δὲ μίαν F. 25. καὶ ante περιπ. om. Cramer Tisch. Cor. 27. καὶ ἄλλου Πάρου cum manifesto sint corrupta,

ρον, ἦκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεία καὶ ὁ κατακαύσας ἑαυτὸν Ἀθήνησι σοφιστῆς Ἰνδός, καθάπερ καὶ ὁ Κάλανος Ἀλεξάνδρῳ τὴν τοιαύτην θείαν ἐπιδειξάμενος.

A. 1007 5. Εἰ τοίνυν ταῦτ' ἀφείς τις τὴν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατείας ἐπιβλέποι μνήμην, πολὺ ἂν εὖροι τούτων τυφλότες Ἀλεξάνδρῳ μὲν οὐκ πιστεύειν τοῖς τοιούτοις εἰκός, τετυφωμένων ταῖς τοσαύταις εὐτυχίαις. φησὶ γοῦν Νέαρχος φιλονεικῶσαι αὐτὸν διὰ τῆς Γεδρωσίας ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν, πεπνυρηγόν, διότι καὶ Σεμίραμις ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἰνδοὺς καὶ Κύρου ἀλλ' ἢ μὲν ἀνέστρεψε, φεύγουσα μετὰ εἰκοσι ἀνθρώπων, ἐκνος δὲ μεθ' ἑπτά· ὡς σεμνὸν τό, ἐκείνων τοσαῦτα παθόντα αὐτὸν καὶ στρατόπεδον διασῶσαι μετὰ νίκης διὰ τῶν αὐτῶν ἐθνῶν τε καὶ τόπων· ἐκεῖνος μὲν δὴ ἐπίστευσεν.

6. Ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς τοιαύτης στρατείας τοῦ Κύρου ἢ τῆς Σεμιράμιδος συναποφαινεταὶ δὲ πως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ λεύων ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὐτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταληναί ποτε στρατιάν, οὐτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ κρατῆσαι, πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων. καίτοι Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτου

C. 687 καὶ Τεάρκωνα τὸν Αἰθιοπία ἕως Εὐρώπης προελθεῖν. Ναβι κοδρόσορον δὲ τὸν παρὰ Χαλδαίοις εὐδοκίμησαντα Ἡρακλίον μᾶλλον καὶ ἕως Στηλῶν ἐλάσαι· μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τιάρκωνα ἀφικέσθαι· ἐκεῖνον δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν

Grosk. sive ἢ καὶ ἄλλου sive ἢ κατ' ἄλλους scribendum censet; quorum alterum hoc satis placet; neque necessarium est ἢ: cf. pag. 719. 1. *καίσαρα D*, sed ἕξ sec. m. in ὡς mut. 2. *Ἰνδός σοφιστῆς μοι* 5. *στρατίας F* ex corr. pr. m. 8. *στρατεῖαν* codd., exc. *xx*, quae primus secutus est Cor. 9. ὅτι *ἰμοxx*. — *σεμιράμις F*. — διὰ ταύτης excidisse post *Σεμίραμις* suspicatur Grosk. 10. *εἰκοσι* edd omisi *v* cum *DF*, quamquam in hac re nulla fere est codicum auctoritas. 12. *αὐτῶν μοιxx*. — καὶ] τὸ *Ἰμοxx* Tzsch. Cor. 14. *γενοίτο δικαία πίστις D*. 15. *στρατίας F*. — τῆς κύρου *μοι*. — *σεμιράμιδος F*. 18. *στρατεῖαν CDh* *στρατίαν* (sic) *F* *πρεσβείαν* sed in marg. *στρατεῖαν*. 21. *τεάρκων* (sic) *F*: aliter conformatum e nomen hoc I, 61. — In marg. codicis *F* add. h. l.: *περὶ ναβοκοδρόσορον ὃν ἢ γραφῆ ἡμῶν ναβοχοδονόσορον καλεῖ*. 24. *καὶ om. i* Cor.

Θράκη καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν· Ἰδάνθυρον δὲ τὸν Σκύθην ἐπιδραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου· τῆς δὲ Ἰνδικῆς μηδένα τούτων ἀψασθαι· καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως· Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι Ὑδρακας, ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι, ἀλλ' ἐργὸς ἔλθεῖν μόνον, ἥνίκα Κῦρος ἤλανεν ἐπὶ Μασσαγέτας.

7. Καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους δὲ καὶ Διονύσου Μεγασθένης μὲν μετ' ὀλίγων πιστὰ ἡγεῖται, τῶν δ' ἄλλων οἱ πλείους, ὧν ἔστι καὶ Ἐρατοσθένης, ἀπιστα καὶ μυθώδη, καθάπερ καὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. ὁ μὲν γὰρ ἐν ταῖς Βάκχαις ταῖς Εὐριπίδου Διόνυσος τοιαῦτα νεανιεύεται·

λιπῶν δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γῆρας
Φρυγῶν τε Περσῶν θ' ἠλιοβλήτους πλάκας
Βάκτριά τε τείχη τὴν τε δύσχευμον χθόνα
Μήδων ἐπῆλθον Ἀραβίαν [τ'] εὐδαιμονα
Ἀσίαν τε πᾶσαν.

A. 100ε

παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ τίς ἐστι τὴν Νῦσαν καθυμνῶν, ὡς τὸ Διονύσῳ καθιερωμένον ὄρος·

ὄθεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην
βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν, ἣν ὁ βούκερος
Ἰακχος αὐτῷ μαίαν ἠδίστην νέμει,
ὅπου τίς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει;

καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ μηροτραφῆς δὲ λέγεται· καὶ ὁ ποιητὴς περὶ Ἀνκούργου τοῦ Ἡδωνοῦ φησιν οὕτως·

2. μέγας Cxz. — δὲ CDh. 3. σεμίραμιν F. 5. Ὁξυδράκας scribendum censet Grosk. paulo audacius: idem tamen populus cum haud dubie intelligendus sit, accentus videtur mutandus esse; ceterum v. ad §. 8. 10. παρ' Ἕλλησιν μοx. 12. γῆρας h, i erasum est in D. 14. δύσχευμερον x. 15. ἐπῆλθῶν edd. cum Euripide ipso (v. Bacchae v. 17): codicibus tamen videbatur parendum esse. — τ' om. codd., sed cum abesse vix possit, ex Euripide recepi, Almloveenium secutus. 16. τε] δὲ CF. 17. νύσαν codd., exc. C, edd. — κατείδων C. — βεβακχιωμένην μοx. 20. βροτοῖς F. — νύσαν codd. edd. 21. αὐτῷ CDFh. — μοίραν x. 22. κλαγγάζει x. 23. καὶ — λέγεται om. x, asteriscis inclusit Cor., ac fatendum est haec verba parum commode hic interiecta valde redolere illius manum, qui tot aliis locis Strabonis verba additamentis auxit. Quod Eust. ad Dion. v. 1153 exhibet μηροτραφῆς

ὅς ποτε μαινωμένοιο Διονύσιοι τιθήνας
σεῦε κατ' ἡγάθειον Νυσήιον.

τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ Διονύσου. περὶ δὲ Ἡρακλέους οἱ μὲν ἐπὶ
τὰναντία μόνον μέχρι τῶν ἐσπερίων περάτων ἰστοροῦσιν, οἱ
δ' ἐφ' ἑκάτερα.

8. Ἐκ δὲ τῶν τοιούτων Νυσαίους δὴ τινὰς ἔθνος προσ-
ωνόμασαν καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νῦσαν, Διονύσου κτίσμα, καὶ
ὄρος τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρόν, αἰτιασάμενοι καὶ τὸν αὐτόθι
κισσὸν καὶ ἄμπελον, οὐδὲ ταύτην τελεσίκαρπον· ἀπορρεῖ γὰρ
ὁ βότρυς, πρὶν περῆσαι διὰ τοὺς ὄμβρους τοὺς ἄδην· Διονύ-
σου δ' ἀπογόνους τοὺς Συδράκας, ἀπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς παρ'
αὐτοῖς καὶ τῶν πολυτελῶν ἐξόδων, βακχικῶς τὰς τε ἐκστρα-
C. 688 τείας ποιουμένων τῶν βασιλείων καὶ τὰς ἄλλας ἐξόδους μετὰ
τυμπανισμοῦ καὶ εὐανθοῦς στολῆς· ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ παρὰ
τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς. Ἄορον δὲ τινὰ πέτραν, ἧς τὰς εἴδας ὁ 15
Ἰνδὸς ὑπορρεῖ πλησίον τῶν πηγῶν, Ἀλεξάνδρου κατὰ μίαν
προσβολὴν ἐλόντος, σεμνύοντες ἔφασαν, τὸν Ἡρακλέα τρις μὲν

alienum est ab hoc loco, atque *μηροστραφῆς* praebet idem ad II. B, 637
p. 310, 6 R. ad hunc ipsum locum haud dubie respiciens. I. ὁ ποτι
F. — μαινωμένας x. — διονύσιοιο *ημοαχ* διονύσιος ὁ τιθήνας Cw.
3. τοῦ ante Διονύσου add. CFxz. 6. νυσαίους D, sed alterum σ
erasum est. 7. νύσαν D νύσαν codd. rell. edd. 8. αἰτησάμενοι F.
10. ἄρδην codd., Tzsch. corr. de con. Tyrwh. 11. σύδρακας F ὀξύ-
δρακας σύδρακας s ὀξυδράκας codd. rell., exc. C, edd.: alteram tamen
formam a Strabone usurpatam fuisse ex codd scriptura et h. l. et p. 701
satis liquet: qui enim factum foret, ut nomen, quod nisi apud Plinium
(v. H. N. XII, 12) nusquam invenitur, induceretur a librariis pro no-
mine apud scriptores haud paucos obvio ac satis noto? Ceterum Sydra-
cas hos non diversos esse ab eo populo, quem alii auctores vocant Oxy-
dracas, non est quod pluribus ostendam: quamquam aliter sentit Lassen.
(v. *Indische Alterthumskunde* I, p. 800, II, p. 174 n. 1), illos eum
esse populum ratus, qui sua lingua vocetur *Çudra* s. *Sudra*, hos vero
eum, cui nomen sit *Xudraka*. *Υδράκας* contra a Strabone supra com-
memoratos eosdem esse, quos *Συδράκας* idem docet l. c. I, p. 800, ne-
que distinxerat ab Oxydracis in opere priore *de Pentapotamia Ind.*
p. 27: similiterque pro variis eiusdem nominis formis tria illa nomina
habet Ritter. (v. *Erdkunde etc.* V, 469). Quae utcumque sunt, de
Strabonis et scriptura et sententia dubitari nequit.

προβαλεῖν τῇ πέτρᾳ ταύτῃ, τρεῖς δ' ἀποκρουσθῆναι. τῶν δὲ
 κοινοησάντων αὐτῷ τῆς στρατείας ἀπογόνους εἶναι τοὺς Σί-
 βας, σύμβολα τοῦ γένους σώζοντας, τό τε δορὰς ἀμπέχασθαι,
 καθάπερ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸ σκυταληφορεῖν καὶ ἐπικεκαῦ- A. 1009
 5 σθαι βουσί καὶ ἡμίονοις ῥόπαλον. βεβαιουῦνται δὲ τὸν μῦθον
 τοῦτον καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸν Κανάκασον καὶ τὸν Προμηθεῖα· καὶ
 γὰρ ταῦτα μετετηγόχασιν ἐκ τοῦ Πόντου δεῦρο ἀπὸ μικρᾶς προ-
 φάσεως, ἰδόντες σπήλαιον ἐν τοῖς Παροπαμισάδαῖς ἱερὸν· τοῦτο
 γὰρ ἐνεδείξαντο Προμηθεῖως δεσμοτῆριον, καὶ δεῦρο ἀφιγμένον
 10 τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ Προμηθεῖως, καὶ τοῦ-
 τος εἶναι τὸν Κανάκασον, ὃν Ἕλληνες Προμηθεῖως δεσμοτῆριον
 ἀπέφηναν.

9. Ὅτι δ' ἐστὶ πλάσματα ταῦτα τῶν κολακευόντων Ἀλέ-
 ξάνδρον, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλήλοις τοὺς συγ-
 15 γραφίας δῆλον, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέγειν, τοὺς δὲ μὴδ' ἀπλῶς με-
 μῆσθαι· οὐ γὰρ εἰκός, τὰ οὕτως ἐνδοξα καὶ τύφου πλήρη μὴ
 πεπίσθαι, ἢ πεπίσθαι μὲν, μὴ ἄξια δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν, καὶ
 ταῦτα τοὺς πιστοτάτους αὐτῶν· ἔπειτα ἐκ τοῦ μὴδὲ τοὺς με-
 ταξὺ, δι' ὧν ἐχρῆν τὴν ἐς Ἰνδοὺς ἄφιξιν γενέσθαι τοῖς περὶ
 20 τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα, μὴδὲν ἔχειν τεκμήριον δεικνύ-
 ναι τῆς ἐκείνων ὁδοῦ διὰ τῆς σφετέρως γῆς. καὶ ἡ τοῦ Ἡρα-
 κλέους δὲ στολῆ ἢ τοιαύτη πολὺ νεωτέρα τῆς Τρωικῆς μνήμης
 ἐστί, πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσαν-
 δρος ἦν, εἴτ' ἄλλος τις· τὰ δ' ἀρχαῖα ξόανα οὐχ οὕτω διε-
 25 σκεύασται.

10. Ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις οὐκ ἀποδέχεται δεῖ πᾶν τὸ
 ἐγγιτάτω πίστεως. ἐποιησάμεθα δ' ἡμεῖς καὶ ἐν τοῖς πρώτοις
 λόγοις τοῖς περὶ γεωγραφίας διαίταν, ἣν δυνατὸν ἦν, περὶ τοῦ-
 30 των καὶ νῦν ἐκείνοις τε ἐξ ἐτοίμου χρησόμεθα, καὶ ἕτερα προσ-
 θήσομεν, ὅσον ἂν δεῖν δόξῃ πρὸς τὴν σαφήνειαν. μάλιστα

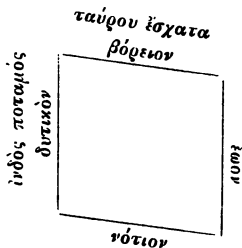
3. δορὰς F. 4. σκυταληφορεῖν C. — καὶ ἐπικεκαῦσθαι —
 ῥόπαλον om. x. 8. παροπαμισάδαῖς CDh παρομισάδαῖς x. 10. καὶ
 — Προμηθεῖως om. ew. 13. πλάσμα ox. 17. καὶ — ἐκ om. w.
 21. σφετέρως] ἐκείνων ποικ. — Ἡρακλέως F. 28. ἦν] ἢ Cor. 29. τε]
 γὰρ ποικιλ. γε codd. rell., Cor. corr. 30. ὅσον codd. exc. F'i. —
 δέξω ald. — σαφήνειαν C.

ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς τότε πιστότατα εἶναι τὰ ὑπὸ τῶν Ἑρατοσθένους ἐν τῷ τρίτῳ τῶν γεωγραφικῶν ἐκτεθέντα, φαλαιωδῶς περὶ τῆς τότε νομιζομένης Ἰνδικῆς, ἥνικα Ἀλέξανδρος ἐπῆλθε· καὶ ἦν ὁ Ἰνδὸς ὄριον ταύτης τε καὶ τῆς Ἀριανῆς

C. 689 ἦν ἐφεξῆς πρὸς τῇ ἐσπέρα κειμένην Πέρσαι κατεῖχον· ὕστερ
A. 1010 γὰρ δὴ καὶ τῆς Ἀριανῆς πολλὴν ἔσχον οἱ Ἴνδοι λαβόντες καὶ τῶν Μακεδόνων. ἔστι δὲ τοιαῦτα, ἃ λέγει ὁ Ἑρατοσθένης.

11. Τὴν Ἰνδικὴν περιώριεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων ἐπὶ Ταύρου τὰ ἔσχατα ἀπὸ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἐφ' ἑαυτῆς θαλάσσης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμαδὸν καὶ Ἰμαίον καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Κανκάσων ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς· τῆς δὲ νότιον καὶ ἡ προσεφθον πλευρὸν, πολὺ μείζων τῶν ἐτέρων ὄντα, προπέπτωκε εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς γῆρας σχῆμα τῶν μειζόνων πλευρῶν ἐκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὶ τὸ ἀπεναντίον πλευρὸν καὶ τρισχιλίους σταδίους, ὅσων ἐστὶν ἡ κοινὸν ἄκρον τῆς τε ἐωθινῆς παραλίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς· ἔξω προπεπτωκὸς ἔξ ἴσης ἐφ' ἐκάτερον παρὰ τὴν ἄλλην ἡμίση τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Κανκασίων ὄρων ἐπὶ

1. δ' ante ἐκ add. Cor. commodissime. 5. ἐσπερία codd. exc. F, qui praebet ἐσπέρα a Corae recte scriptum de con. — κατεῖχον πῆσαι x. 6. παρὰ] περὶ C. 7. ὁ om. E. 8. Hoc loco in DEghuety haec figura trapezio aut rhombo similis appicta est, in aliis paulatim aliter conversa, qua Indiae forma describitur: eadem extat etiam apud Eust. in commentario ad Dion. 1134

10. ἡμωδῶν C. 11. μαῶν CF μάον Dhxx, sed hic post correctas: λιμαῶν E. 12. δὲ ante τῆς om. codd., exc. EF. 13. πρὸς τῶν ποταμῶν x. 16. καὶ om. ποx Tzsch. Cor. — ὅσον codd., exc. F, edd.

τὴν τότε ἰσχυρὰν θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ· ὥστ' ἀπειραντίον ἢ ἰωθινή προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους ἴσται μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων· τοῦτο μὲν οὖν πλάτος τῆς χώρας τὸ τ' ἐλάχιστον καὶ τὸ μέγιστον· μήκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἑω· τούτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβόθρων ἔστι τις ἂν βεβαιότερος εἶπειν· καταμεμέτρηται γὰρ σχολιοῖσι, καὶ ἔστιν ὁδὸς βασιλικὴ σταδίων *δισ* μυρίων· τὰ δ' ἐπέκεινα στογασμῷ λαμβάνεται διὰ τῶν ἀνάπλων τῶν ἐκ θαλάττης διὰ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Παλιβόθρων· εἴη δ' ἂν τι σταδίων ἑξακισχιλίων· ἕκασται δὲ τὸ πᾶν, ἢ βραχύτερον, μυρίων ἑξακισχιλίων, οἷς ἐκ τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταθμῶν τῆς πεπιστευμένης μάλιστα λαβεῖν Ἐρατοσθένους φησί· καὶ ὁ Μεγασθένης οὕτω συσποφαίνεται, Πατροκλῆς δὲ χιλίοις ἑλαττόν φησι· τούτω δὲ πάλιν τῷ διαστήματι προστεθὲν τὸ τῆς ἄκρας διάστημα τὸ προκείμενον ἐπὶ πλεον πρὸς τὰς ἀνατολάς, οἱ τρισχίλιοι στάδιοι ποιήσουσι τὸ μέγιστον μήκος· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἐξῆς ἡίονα, μέχρι τῆς λεγόμενης ἄκρας καὶ τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς τερμῶνων· οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα οἱ Κωριακοὶ καλούμενοι.

12. Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὄρεᾶν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δημάχου μετριασάντων μᾶλ· C. 690

2. Ἰνδικὸν F. 4. σταδίων om. E. 7. ἔχει CDh. — βεβαιότερον E. — σχολιοῖσι Cor. parum considerate, quamquam ap. Arrhian. ita legitur in Indic. c. 3 §. 4. 8. δισμυρίων falsum esse liquet et ex iis quae subiiciuntur et ex II, 69, nec fugerat Cas.: syllaba δισ orta videtur ex altera parte verbi σταδίων male repetita. 10. δ' ἀντὶ CDFh τι om. μοιχα edd. inde a Cas. 11. ἢ] ἢ Dh. 16. προσπλάτων codd., Cor. corr. 20. Κωριακοὶ et hic et p. 691 scribendum esse censet Salmasius ad Solin. p. 783. coll. Dionys. 1148 Mela III, 7, 5 Plin. VI, 22: eamque uti multi alii, ita et ipse veram formam esse puto, sed a codicum consensu recedere non sum ausus. 21. ὅσα D, sed rec. m. corr. 23. ὄνησικρίτου D. 24. διὰ τοῦ πεδίου scribendum esse suspicatur Cor. — δημάχου F.

λον· ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίους τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον, Δηίμαχος δ' ὑπὲρ τοὺς τριακμυρίους κατ' ἐπίουσι τόπους· πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις εἴρηται. νῦν δὲ τοσοῦτον εἰπεῖν ἱκανόν, ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις συγγνώμην, ἕάν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν λέγοντες μὴ δισχυρίζωνται.

13. Ἄπασα δ' ἐστὶ κατάρρητος ποταμοῖς ἡ Ἰνδική, τοῖς μὲν εἰς δύο τοὺς μεγίστους συρρηγνυμένοις, τὸν τε Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην, τοῖς δὲ κατ' ἴδια στόματα ἐκιδουῖσιν εἰς τὴν θάλατταν· ἅπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου τὴν ἀρχὴν ἔχουσι καὶ φέρονται μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ πρῶτον εἶθ' οἱ μὲν μόνουσι ἐπὶ τῆς αὐτῆς φορᾶς, καὶ μάλιστα οἱ εἰς τὸν Ἰνδὸν συμβάλλοντες, οἱ δ' ἐπιστρέφονται πρὸς ἕω, καθάπερ καὶ ὁ Γάγγης ποταμός. οὗτος μὲν οὖν καταβὰς ἐκ τῆς ὄρεινῆς ἐπαδὰν ἄφηται τῶν πεδίων, ἐπιστρέφας πρὸς ἕω καὶ ῥυεῖς παρὰ τὰ Παλίβοθρα, μεγίστην πόλιν, πρόεισιν ἐπὶ τὴν ταύτη θάλατταν καὶ μίαν ἐκβολὴν ποιεῖται, μέγιστος ὢν τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν. ὁ δὲ Ἰνδὸς δυοὶ στόμασιν εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐκπίπτει θάλατταν, ἐμπεριλαμβάνων τὴν Παταληνὴν καλομένην χώραν, παραπλησίαν τῇ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα. ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσοῦτων ποταμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων, ὡς Ἐρατοσθένης φησί, βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὄμβροις ἡ Ἰνδική, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία· ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὄμβροις λίνον σπείρεται καὶ κέγχρος· πρὸς τούτοις σήσαμον, ὄρυζα, βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς πυροί, κριθαί,

3. διήμαχος F. 8. συρρηγνυμένους λιμοξ. 13. συνάπτορες s sed in marg. add. συμβάλλοντες. — καὶ asteriscis inclus. Cor. 14. ὄρεινῆς F. 16. παλίβοθρα Cx βαλίβοθρα F. — πόλιν om. E. ταύτης C. 18. μεσημβριανὴν F. 19. ἐκπεριλαμβάνων CDFhi. — παταληνὴν F παταληνὴν edd., quam scripturam servare non debet XI, 516. — λεγομένην E sed καλου inter versus pr. m. add. 22. ὅτι ante βρέχεται add. μοξ. 23. καὶ om. μοξ. 24. κέγχρον codd. exc. xi et E, in quo et ipso quidem κέγχρον scriptum sed os supra pr. m. additum est: masculinum cum Corae recepi, quia neutrum nullo alio exemplo, quod sciam, confirmatur. 25. ὄρυζαν CDFhw ὄρυζον E, quod fortasse recipiendum est: v. Theophr. Hist. pl. 4. 5.

ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. σχεδὸν δέ τι τοῖς ἐν Αἰθιοπία καὶ κατ' Αἴγυπτον τὰ αὐτὰ φέρεται καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ, καὶ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς, πλὴν ἵππου ποταμίον, τὰ ἄλλα φέρουσι καὶ οἱ Ἰνδικοί. Ὀρησίκριτος δὲ καὶ τούτους ἵππους γίνεσθαι φησι. τῶν δ' ἀνθρώπων οἱ μὲν μεσημβρινοὶ τοῖς Αἰθιοφῶν εἰσιν ὅμοιοι κατὰ τὴν χροίαν, κατὰ δὲ τὴν ὕψην καὶ τὴν τρίχωσιν τοῖς ἄλλοις (οὐδὲ γὰρ οὐλοτριχοῦσι διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ ἀέρος), οἱ δὲ βόρειοι τοῖς Αἴγυπτίοις.

14. Τὴν δὲ Ταπροβάνην πελαγίαν εἶναι φασὶ νῆσον, ἀπέχουσαν τῶν νοτιωτάτων τῆς Ἰνδικῆς τῶν κατὰ τοὺς Κωνιακούς πρὸς μεσημβρίαν ἡμερῶν ἑπτὰ πλοῦν, μῆκος μὲν ὡς ὀκταμισχίλιον σταδίων τὴν Αἰθιοπίαν· ἔχειν δὲ καὶ ἐλέφαντας. τρωαῖται μὲν ἀπὸ τοῦ Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις. προστεθεῖσαι δὲ καὶ αἱ τῶν ἄλλων, εἴ ποῦ τι προσακριβοῦσιν, ἰδιοποιήσουσι τὴν γραφὴν.

15. Οἷον περὶ τῆς Ταπροβάνης Ὀρησίκριτός φησι, μέγεθος C. 691 μὲν εἶναι πενταμισχίλιον σταδίων, οὐ διορίσας μῆκος οὐδὲ πλάτος, διέχειν δὲ τῆς ἡπείρου πλοῦν ἡμερῶν εἴκοσι· ἀλλὰ κακοκλεῖν τὰς ναῦς, φανύως μὲν ἰστιοπεποιημένας, † κατεσκευα-

2. ζῳίος post Αἴγυπτον excidisse censet Grosk., ac desideratur sane hoc verbum, sive hoc loco additum fuit sive alio. 3. τῷ ποταμῷ E. 8. βόρειοι Ctwz. 10. κονίσκουσ E: cf. ad 689 extr. 11. πενταμισχίλιον scribendum censet Grosk. haud improbabilius coll. II, 72 (ubi eadem Eratosthenem sequi videtur) et 130, ac proclivis sane est siglorum ε et η commutatio: Plinius tamen (v. H. N. VI, 24) tradit ab Eratosthene insulae mensuram proditam esse longitudinis VII M. stad., latitudinis V M. 14. εἰδοποιήσουσι Cor. recte, ut opinor. 16. εἶναι μέγεθος ω. 19. κατεσκευασμένων Tzsch. de con. Is. Vossii (ad Mel. III, 7) facili sane, sed falsa tamen, ut ex ipsa enunciati forma satis liquet: recte e contrario videtur coniecisse Salmas. ad Solin. p. 781 καὶ ante μετρῶν esse omissum. Sed ne ita quidem cur ἀμφοτέρωθεν additum sit liquet, ac nescio an maius quoddam ulcus lateat, ad quod detegendum facere videntur quae Plinius (H. N. VI, 24) tradit eadem de re agens. Ibi enim leguntur haec: „quondam credita (Taprobane) ἄσπετον navigatione a Prasiana gente distare, mox, quia papyraceis navibus armamentisque Nili peteretur, ad nostrarum navium cursus VII dierum intervallo taxata. Mare interest vadosum senis non amplius altitudinis passibus, sed certis canalibus ita profundum, ut nul-

A. 1013 *σμένας δὲ ἀμφοτέρωθεν ἐγκοιλίων μητρῶν χωρίς· εἶναι δὲ κα ἄλλας ἤσους αὐτῆς μεταξὺ καὶ τῆς Ἰνδικῆς, τοσιωτάτην δ' ἐκεῖ νην. κήτη δ' ἀμφίβια περὶ αὐτὴν γίνεσθαι, τὰ μὲν βουσί, τὰ δ' ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χεισαίοις εὐκότα.*

16. *Νέαρχος δὲ περὶ τῆς ἐν τῶν ποταμῶν ἐπιχοῆς παρα δείγματα φέρει τὰ τοιαῦτα, ὅτι καὶ τὸ Ἑρμον, καὶ Καῦστρου πεδίον καὶ Μαιάνδρου καὶ Καΐκου παραπλησίως εἴρηται, διὰ [τὸ] τὴν ἐπιφορομένην τοῖς πεδίοις χοῦν αὔξειν αὐτά, μᾶλλον δὲ γεννᾶν, ἐκ τῶν ὄρων καταφερομένην, ὅση εὐγεως καὶ μαλακή· καταφέρειν δὲ τοὺς ποταμούς, ὥστε τούτων ὡς ἂν γενήματα ὑπάρχειν τὰ πεδία· καὶ εὐ. λέγεσθαι, ὅτι τούτων ἐστὶ τὰ πεδία. τοῦτο δὲ ταυτόν ἐστι τῷ ὑπὸ τῷ ἑσπέρου λέγθεντι ἐπὶ τοῦ Νείλου καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ γῆς, ὅτι τούτου δωρόν ἐστι· διὰ τοῦτο δ' ὀρθῶς καὶ ὁμώνυμον τῇ Αἰγύπτῳ φησὶ λεχθῆναι τὸν Νεῖλον ὃ Νέαρχος.*

17. *Ἀριστόβουλος δὲ μόνα καὶ ὕεσθαι καὶ νίφεσθαι τὰ ὄρη καὶ τὰς ὑπωρείας φησὶ, τὰ πεδία δὲ καὶ ὄμβρων ὁμοίως ἀπηλλάχθαι καὶ νίφεσθαι, ἐπικλύεσθαι δὲ μόνον κατὰ τὰς ἐπιβάσεις τῶν ποταμῶν· νίφεσθαι μὲν οἶν τὰ ὄρη κατὰ χειμῶνα, τοῦ δὲ ἔαρος ἀρχομένου καὶ τοὺς ὄμβρους ἐνάρχεσθαι, καὶ αἰεὶ καὶ μᾶλλον λαμβάνειν ἐπίδοσιν· τοῖς δ' ἐτησίαις καὶ ἀδιαλείπτως νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐκχεῖσθαι καὶ λάβρους ἕως ἐπιτολῆς Ἀρκτούρου· ἐκ τε δὴ τῶν χιόνων καὶ τῶν ὑετῶν πληρομένους [ποταμούς] ποτίζειν τὰ πεδία. κατανοηθῆναι δὲ*

lae ancorae sidant: ob id navibus utrimque prorae, ne per angustias alvei circummagi sit necesse." Inde suspiceris πρόραις vel simile quid excidisse post ἀμφοτέρωθεν. 1. *μητρῶν DFh.* 6. τὰ om. s. — *ἐρμου F.* — *Καῦστρου]* Ἰστρου *D* sed καῦ sec. m. supra add. 8. τὸ om. codd., a Cas. recte insertum Tzsch. denuo expulit. 12. *λεχθέντι om. C.* 13. *ὑπ' αὐτῷ codd.* Tzsch. Cor.: quod cum sensum aptum non praebeat, restitui ἐπ' αὐτῷ, quod est in edd. ante Tzsch. 16. *νίφεσθαι D.* 17. *ὑπωρείας F.* — καὶ ante ὄμβρων om. *ms.* 20. *συνάρχεσθαι D* sed ἐν sup. add. sec. m. 21. καὶ ante μᾶλλον om. *Ei*, quod satis arridet. — τοῖς δ' ἐτησίαις]. τοῖς δὲ τῆς αἰτίας codd. (in *D* pro τοῖς est τῆς): Tzsch. corr. e conii. Tyrwh. — ἀδιαλείπτως scribendum censet Grosk. 24. *ποταμούς om. codd. edd.*: addidi de sent. Grosk.

ταῦτα καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φησίν, ὠρηκώτων
 μὲν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀπὸ Παροπαμισαδῶν· μετὰ δὲ δυσμῶς
 Πηλιάδων, καὶ διατριφάντων κατὰ τὴν ὄρεινὴν ἐν τε τῇ Ἰπα-
 σίῳ καὶ τῇ Ἀσσακανοῦ γῆ τὸν χειμῶνα, τοῦ δ' ἔαρος ἀρχο-
 μένου καταβεβηκώτων εἰς τὰ πεδία καὶ πόλιν Τάξιλα εὐμεγέθη,
 ἵππευθεν δ' ἐπὶ Ἰθάσπην καὶ τὴν Πῶρον χώραν· τοῦ μὲν οὖν
 χειμῶτος ὕδωρ οὐκ ἰδεῖν, ἀλλὰ χιόνας μόνον· ἐν δὲ τοῖς Ταξι-
 λους πρώτον ὑσθῆναι, καὶ ἐπειδὴ καταβῶσιν ἐπὶ τὸν Ἰθάσπην
 καὶ νικήσασιν Πῶρον ὁδὸς ἦν ἐπὶ τὸν Ἰπανιν πρὸς ἕω κάκει-
 ἠθον ἐπὶ τὸν Ἰθάσπην πάλιν, ὕεσθαι συνεχῶς, καὶ μάλιστα τοῖς
 ἡπείαις, ἐπιτελειαντος δὲ Ἀρκτούρου, γενέσθαι παύλαν· διατρί-
 φοντας δὲ περὶ τὴν ναυπηγίαν ἐπὶ τῷ Ἰθάσπην καὶ πλεῖν ἀρξα-
 μένους πρὸ δύσεως Πηλιάδος οὐ πολλαῖς ἡμέραις, καὶ τὸ φθι-
 νώπωρον πᾶν καὶ τὸν χειμῶνα καὶ τὸ ἐπιὸν ἔαρ καὶ θέρος ἐν
 τῇ κατάπλω πραγματευθέντας ἐλθεῖν εἰς τὴν Παταληνὴν περὶ
 Κηρὸς ἐπιτολήν· δέκα μὲν δὴ τοῦ κατάπλου γενέσθαι μῆρας,
 οὐδαμοῦ δ' ὑετῶν αἰσθῆσθαι, οὐδ' ὅτε ἐπήμασαν οἱ ἐτησίου,
 τῶν δὲ ποταμῶν πληρουμένων τὰ πεδία κλύζεσθαι· τὴν δὲ
 θάλατταν ἄπλουν εἶναι τῶν ἀνέμων ἀντιπνεόντων, ἀπογαίας
 δὲ μηδεμιᾶς πνοῆς ἐκδεξαμένης.

C. 692

A. 1014

18. Τοῦτο μὲν οὖν αὐτὸ καὶ ὁ Νέαρχος λέγει, περὶ δὲ τῶν
 θεινῶν ὄμβρων οὐχ ὁμολογεῖ, ἀλλὰ φησιν ὕεσθαι τὰ πεδία θέ-
 ρους, χειμῶτος δ' ἄνομβρα εἶναι. λέγουσι δ' ἀμφότεροι καὶ
 τὰς ἀναβάσεις τῶν ποταμῶν. ὁ μὲν γε Νέαρχος τοῦ Ἀκείνου

2. παροπαμισαδῶν F. — δυσμοῦς C. 3. ἱασίων ἢ Ἰπασίων
 Tsch. de conil. Cas.: Ἀσπασίων Cor. de conil. Schmieder. ad Arrh.
 Indic. p. 6, coll. Exped. Alex. IV, 23 et 24, quae scriptura, si quid
 mutandum est, praeferenda erit: altera enim Ἰπασίοι omni caret au-
 ctoritate. Verumtamen cum infra p. 498 codd. iidem exhibeant Ὑπά-
 σοι, haec scriptura non videtur esse atrectanda. 4. μουσικανοῦ codd.
 edd.: Cor. corr. coll. p. 698 et Arrh. Exped. Alex. IV, 27. Musicani
 enim regnum aberrat ab his regionibus de quibus hic agitur: v.
 p. 694. 701 Arrh. I. c. IV, 15. 5. τὰ ξύλα F. 8. κατάβασιν F.
 15. παταληνὴν ποττ (ex his quidem nulla scripturae discrepantia est
 notata) edd.: cf. p. 690. 17. αἰσθῆσθαι] γενέσθαι x ἰσθῆσθαι ox.
 19. ἀπὸ γαίας codd., Cor. corr. 20. μὴ δὲ μιᾶς F. 21. αὐτοὶ
 codd., Xyl. corr.

πλησίον στρατοπεδεύοντάς φησιν ἀναγκασθῆναι μεταλαβῆναι τόπον ἄλλον ὑπερδέξιοι κατα τὴν ἀνάβασιν, γενέσθαι δὲ τοῦτο κατὰ θερινὰς τροπὰς. ὁ δ' Ἀριστόβουλος καὶ μέτρα τῆς ἀναβάσεως ἐκτίθεται τετταράκοντα πήχεις, ὧν τοὺς μὲν εἴκοσι ὑπὲρ τὸ προὔπαρχον βάθος πληροῦν μέχρι χειλούς τὸ ῥεῖθρον, τοῖς δ' εἴκοσι ὑπέρχουσι εἶναι εἰς τὰ πεδία. ὁμολογοῦσι δὲ καὶ διότι συμβαίνει νησιζειν τὰς πόλεις ἐπάνω χωμάτων ἰδρυμένας, καθάπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Αἰθιοπία· μετὰ δὲ Ἀρκτοῦρον παύεσθαι τὴν πλήμυραν, ἀποβαίνοντος τοῦ ὕδατος· ἐπὶ δ' ἡμίφικτον σπειρεσθαι τὴν γῆν, ὑπὸ τοῦ τυχόντος ὄρνικτον ἡ χαραχθεῖσαν, καὶ ὅμως φύεσθαι τὸν καρπὸν τέλειον καὶ καλόν· τὴν δ' ὄρνιζάν φησιν ὁ Ἀριστόβουλος πρῶταν εἶναι ἐν ὕδατι κλειστῶ, πρασιάς δ' εἶναι τὰς ἐχούσας ἀστῆν· ὕψος δὲ τοῦ φυτοῦ τετράπηγν, πολύσταχύ τε καὶ πολύνκαρπον· θερίζεσθαι δὲ περὶ δύσιν Πληιάδος καὶ πίσεισθαι ὡς τὰς ζειάς· φύνεσθαι δὲ καὶ ἐν τῇ Βακτριανῇ καὶ Βαβυλωνίᾳ καὶ Σουσίδι·

A. 1015 καὶ ἡ κάτω δὲ Συρία φύει. Μέγίλλος δὲ τὴν ὄρνιζαν σπειρεσθαι μὲν πρὸ τῶν ὄμβρων φησίν, ἀρθείας δὲ καὶ φυτείας [μὴ] δεῖσθαι, ἀπὸ τῶν κλειστῶν ποτιζομένην ὕδατων. περὶ δὲ τοῦ βόσμορον, *ὄν* φησιν Ὀνησίκριτος, διότι σιτός ἐστὶ μικρότερος τοῦ πυροῦ· γεννᾶται δ' ἐν ταῖς μεσοποταμίαις. φρὴγεται

1. στρατεύοντος *CDF* στρατεύοντα *E* στρατοπεδεύοντος *codd.* *rell.*: Tzsch. corr. de conl. Cas. coll. Arrh. Ind. 6, 5. 4. τῆς μὲν *ald.* τοῖς μὲν *Xyl.* 6. τοὺς δὲ *F(?)xz* Tzsch. *Cor.* 7. χωμάτων *E.* 9. πλημύραν *codd. edd.* — ὑποβαίνοντος *moz Cor.*, recte, ut videtur. 10. ἀπὸ τοῦ ψύχοντος *codd. exc. E*, in quo est τυχόντος: idem hoc scripsit Tzsch. de conl. Cas. coll. VII, 311; ἀπὸ in ὑπὸ mut. *Cor.* 15. δὲ] τε *E.* — πτερεσθαι *CD* (sed. sec. m. mut. in πίσεισθαι) *EFxz* πτερεσθαι *sw* βαπτίζεσθαι *m.*: Tzsch. corr. de sent. Cas. 18. μὴ *om. codd.*; *Cor.* add., sed in nott. dubitat de scripturae veritate: de qua nemo dubitabit, ut opinor, qui oryzae culturam noverit. *Grosk.* μὴ ante ποτιζομένην addendum censet, κλειστὰ ὕδατα falso putans aquam fossis receptam. 19. ἀπὸ] ὑπὸ *Cor.* 20. βόσμορον *CDho.* — ὄν *Cor.* *om. recte.* — ὅτι *moz.* — σιτός *codd.*: Tzsch. corr. ex *Epit.*; omiserat hoc verbum *E* reliquis in brevius iis contractis: ὁ δὲ βόσμορός ἐστι μικρότερος κτλ.

δ', ἐπὰν ἀλοηθῇ, προομνύτων μὴ ἀποίσειν ἄπυρον ἐκ τῆς αἰα τοῦ μὴ ἐξάγεσθαι σπέρμα.

19. Τὴν δ' ὁμοίτητα τῆς χώρας ταύτης πρὸς τε τὴν Αἴ-
 ρυπτον καὶ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ πάλιν τὴν ἐναντιότητα παρα-
 5 θείς ὁ Ἀριστόβουλος, διότι τῷ Νείλω μὲν ἐκ τῶν νοτίων ὄμ-
 βρων ἐστὶν ἡ πλήρωσις, τοῖς Ἰνδικοῖς δὲ ποταμοῖς ἀπὸ τῶν
 ἀρκτικῶν, ζητεῖ, πῶς οἱ μεταξὺ τόποι οὐ κατομβροῦνται· οὔτε C. 693
 γὰρ ἡ Θηβαῖς μέχρι Συήνης καὶ τῶν ἐγγὺς Μερῶς, οὔτε τῆς
 Ἰνδικῆς τὰ ἀπὸ τῆς Παταληνῆς μέχρι τοῦ Ὑδάσπου· τὴν δ'
 10 ἄνω ταῦτα τὰ μέρη χώραν, ἐν ἧ καὶ ὄμβροι καὶ νιφετοί, πα-
 ραπλησίως ἔφη γεωργεῖσθαι τῇ ἄλλῃ τῇ ἔξω τῆς Ἰνδικῆς χώρα·
 ποτιζεσθαι γὰρ ἐκ τῶν ὄμβρων καὶ χιόνων. εἰκὸς δ' οἷς εἴ-
 ρηκεν οὗτος καὶ εὐσειστον εἶναι τὴν γῆν, χαυνουμένην ὑπὸ τῆς
 πολλῆς ὑγρασίας καὶ ἐκρήγματα λαμβάνουσαν, ὥστε καὶ ῥεῖθρα
 15 ποταμῶν ἀλλάττεσθαι. πεμφθεὶς γοῦν ἐπὶ τινα χρεῖαν ἰδεῖν
 φησὶν ἐρημωθεῖσαν χώραν πλειόνων ἢ χιλίων πόλεων σὺν κώ-
 μαις, ἐκλιπόντος τοῦ Ἰνδοῦ τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρον, ἐκτραπομένου
 δ' εἰς τὸ ἕτερον ἐν ἀριστερᾷ κοιλότερον πολὺ, καὶ οἶον καταρ-
 ράζαντος, ὡς τὴν ἀπολειφθεῖσαν ἐν δεξιᾷ χώραν μηκέτι ποτι-
 20 ζεσθαι ταῖς ὑπερχύσεσι, μετεωροτέραν οὔσαν οὐ τοῦ ῥεῖθρον
 τοῦ καινοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερχύσεων.

20. Ταῖς δὲ τῶν ποταμῶν πληρώσεσι καὶ τῷ τοὺς ἀπο-
 γαίους μὴ πνεῖν ὁμολογεῖ καὶ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Ὀνησικρίτου·
 25 τεναγώδη γὰρ φησὶν εἶναι τὴν παραλίαν, καὶ μάλιστα κατὰ τὰ
 στόματα τῶν ποταμῶν, διὰ τε τὴν χοῦν καὶ τὰς πλημμυρίδας
 καὶ τὴν τῶν πελαγίων ἀνέμων ἐπικράτειαν. Μεγασθένης δὲ
 τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται τῷ δίκαιρον εἶναι
 καὶ δίφορον· καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπῶν
 σφόρον χειμερινόν, τὸν δὲ θερινόν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν A. 101

4. τὴν ante ἐναντιότητα om. moz. 5. ὅτι x. 6. δὲ post
 ποταμοῖς collocant edd. 9. παταληνῆς m edd. 12. τῶν ante
 χιόνων add. edd. 14. λαμβανούσης moz. 18. τὸ asteriscis incl.
 Cor., in τῷ mutandum esse censet Grosk.: nihil tamen mutandum. —
 21. κενῷ CDFhix. 22. τῷ] τὸ CDF: in
 hoc praeterea om. τοῦς. 29. σφόρον] δίσπορον hi. — ὄμβρων Dh.

γὰρ ἔτος εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρον μηδέποτε τῆς γῆς οὐσης· τούς τε ξυλίνοὺς καρποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς καὶ τὰς ῥίζας τῶν φυτῶν, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει καὶ ἐψησει, γλιαινομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις τοῦ τ' ἐκπίκτοτος ἐκ Διὸς καὶ τοῦ ποταμίου. τρόπον δὴ τῆα λέγειν βούλεται, διότι ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις λεγομένη πέψις καὶ καρπῶν καὶ χυμῶν παρ' ἐκείνοις ἐψησίς ἐστι, καὶ κατεργάζεται τοσοῦτον εἰς εὐστομίαν, ὅσον καὶ ἢ διὰ πυρός· διὸ καὶ τοῖς κλάδους φησὶν εὐκαμπεῖς εἶναι τῶν δένδρων, ἐξ ὧν οἱ τραχοί· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐνίοις καὶ ἐπανθεῖν ἔριον. ἐκ τούτου δὲ Νέαρχός φησι τὰς εὐητρίους ὑφαίνεσθαι συνδόνας, τοὺς δὲ Μακεδόνας ἀντὶ κναφάλλων αὐτοῖς χρῆσθαι καὶ τοῖς σάγμασι σάγης· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ Σηρικά, ἐκ τινων φλοιῶν ζαινομένης βύσσου. εἴρηκε δὲ καὶ περὶ τῶν καλάμων, ὅτι ποιούσιν μελι, μελισσῶν μὴ οὐσῶν· καὶ γὰρ δένδρον εἶναι καρποφόρον, ἐκ δὲ τοῦ καρποῦ συντίθεσθαι μελι, τοὺς δὲ φαγόντας ὁμοῦ τοῦ καρποῦ μεθύειν.

21. Πολλὰ γὰρ δὴ καὶ δένδρα παράδοξα ἢ Ἰνδικῆ τρέφει, ὧν ἐστὶ καὶ τὸ κάτω νεύοντας ἔχον τοὺς κλάδους, τὰ δὲ φύλλα ἀσπίδος οὐκ ἐλάττω. Ὀρησίκριτος δὲ καὶ περιεργότερον τὰ ἐν τῇ Μουσικανῷ διεξιὼν, ἃ φησι νοτιώτατα εἶναι τῆς Ἰνδικῆς,

1. τοὺς ante καιροὺς add. *moz.* 4. τῶν καλάμων τῶν μεγάλων *E.* 6. ἐκ θεοῦ *E.* — δὴ] *δέ Cor.* 7. διότι] ὅτι *x Cor.* 9. εὐδοκίαν *F.* — διότι τὰς κλάδους *sw.* 12. εὐετηρίους (*et q sup. ε pr. m. add.*) *s,* εὐκτηρίους *w,* εὐητρίους *om. μουιx:* reliquis codicibus concinit Eust. ad Dion. v. 1107. 13. κναφάλλων *codd., exc. CF, edd.* 14. σάγην *codd., Tzsch. corr. de conl. Salm., male tamen mutans τοῖς in τῆς. — συρικά F.* 16. καὶ] οὐ *codd., exc. EFx.* γὰρ *om. x Tzsch. Cor.* 17. Verba συντίθεσθαι — τοῦ καρποῦ *om. codd., exc. EF* qui soli servarunt integrum hunc locum, sed habuit haec verba in codice suo etiam Eustath., qui ad Dion. 1125 exhibet: καλάμοι ποιούσιν μελι, μελισσῶν μὴ οὐσῶν, τοὺς δὲ φαγόντας ὁμοῦ τούτου μεθύειν, atque, ut videtur, is qui confecit Epit., ubi leguntur haec: ἴσται δὲ καὶ δένδρα παρ' αὐτοῖς μελι ποιούντα ἀνευ ζῶων, ἐξ ὧν οἱ φαγόντες μεθύσκονται: cf. Schneider. ad Theophr. opp. IV, p. 823. 19. καὶ *ast. incl. Cor.* — τρέφειν *x.* 20. ἔχον] ἔχειν *CF.* 22. μουσικανῶν *F.*

διηγείται μεγάλα δένδρα τινά, ὧν τοὺς κλάδους ἀΐξθέντας ἐπὶ πήχεις καὶ δώδεκα, ἔπειτα τὴν λοιπὴν ἀΐξθιν καταφερῆ λαμβάνειν, ὡς ἂν κατακαμπτομένους, ἕως ἂν ἄνωγται τῆς γῆς· ἔπειτα κατὰ γῆς διαδοθέντας ῥιζοῦσθαι ὁμοίως ταῖς κατώρ- A. 1017
ξιν, εἴτ' ἀναδοθέντας στελεγοῦσθαι· ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ ἀΐξθι κατακαμψθέντας ἄλλην κατώρυγα ποιεῖν, εἴτ' ἄλλην, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥστ' ἀφ' ἐνὸς δένδρου σκιαδίον γίνεσθαι μακρόν, πολυστόμφ σκηρῆ ὁμοίον. λέγει δὲ καὶ μεγέθη δένδρων, ὥστε πέντε ἀνθρώποις δυσπερίληπτα εἶναι τὰ στελέχη. κατὰ δὲ τὸν Ἀλεσίνην καὶ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς Ἰάροτιν καὶ Ἀριστόβουλος εἶρηκε περὶ τῶν κατακαμπτομένων ἐχόντων τοὺς κλάδους καὶ περὶ τοῦ μεγέθους, ὥστ' ὑφ' ἐνὶ δένδρῳ μεσημβρίῳ σκιαζομένους ἰσπέας πενήκοντα· οὗτος δὲ τετρακοσίους. λέγει δὲ ὁ Ἀριστόβουλος καὶ ἄλλο δένδρον οὐ μέγα, λεπὸς ἔχον, ὡς ὁ κύαμος, δεκαδακτύλους τὸ μήκος, πλήρεις μιλτος· τοὺς δὲ φαρόντας οὐ ῥαδίως σώζεσθαι. ἅπαντας δ' ὑπερβέβληται περὶ τοῦ μεγέθους τῶν δένδρων οἱ φήσαντες ἐωραῖσθαι πέραν τοῦ Ἰαρώτιδος δένδρον ποιῶν σκιάν ταῖς μεσημβρίαῖς πενταστάδιον. καὶ τῶν ἐριοφόρων δένδρων φησὶν οὗτος τὸ ἄνθος ἔχειν πυρῆνα· ἐξαιρεθέντος δὲ τούτου, ξαίνεσθαι τὸ λοιπὸν ὁμοίως ταῖς ἐρείαις.

1. εἶναι post δένδρα add. edd. 2. καταφερῆ *max* edd. 4. διαδοθέντα *E* διαδύντας et *max* ἀναδύντας paulo audacius conii. Cor. 5. ἀναδοθέντα codd., sed in *h* σ supra est additum. 6. κατακαμψθέντα codd., Cor. corr. 7. σκιαδίον *Dh.* — γενέσθαι codd., Cor. corr. 8. μεγέθει *D.* 14. οὐ μεγαλολεπισματαποῦς *C* (in hoc e supra antepenultimam add. et ποῦς scriptum est) *DFh* οὐ μεγάλα λεπίσματα πῶς ἔχον ἢ οὐ μεγαλοπερπισματαποῦς ε οὐ μεγαλοπερπίσματον ποῦς *w* οὐ μεγάλους λοβούς *max* οὐ μέγα λοβούς μεγάλους *x* (incertum tamen est an οὐ μέγα legatur: v. Falconer. nott.) μεγάλους λοβούς *E* οὐ μεγάλους λοβούς λεπίσματα καρπὸς ald. οὐ μέγα μεγάλους λοβούς *Tzsch.* μεγάλους λοβούς Cor.: unice vera esse ea quae scriptissimum facile apparet: λεπίσματα inter versus primum additum ad λεπὸς in ordinem postea ita receptum est, ut monstrum illud efficeretur. 15. πλήρης *Dh.* 16. ἅπαντες *F.* 18. ἐωραῖναι *x.* — Ἰαρώτιδος, et *w* sup. α pr. m. add., *F.* 19. δὲ ante δένδρων add. Cor. haud incommode.

22. Ἐν δὲ τῇ Μουσικατοῦ καὶ σίτον ἀποφυῆ λέγει πυρῶ παραπλήσιον καὶ ἀμπελον, ὥστε οἰνοφορεῖν, τῶν ἄλλων αἰοιων λεγόντων τὴν Ἰνδικήν· ὥστε μὴδ' αὐλὸν εἶναι κατὰ τὸν Ἀνάχαρσιν, μὴτ' ἄλλο τῶν μουσικῶν ὄργάνων μὴδὲν πλὴν κυμβάλων καὶ τυμπάνων καὶ κροτάλων, ἃ τοὺς θανατοποιοὺς κη-
A. 1018 κτῆσθαι. καὶ πολυφάρμακον δὲ καὶ πολύρριζον τῶν τε σωτηρίων καὶ τῶν ἐναγτίων, ὥσπερ καὶ πολυχρώματον καὶ οὗτος εἴρηκε, καὶ ἄλλοι γε. προστίθησι δ' οὗτος, ὅτι καὶ νόμος αἶψά τὸν ἀνευρόντα τι τῶν ὀλεθρίων, εἴαν μὴ προσανεύρη καὶ τὸ ἄκος αὐτοῦ, θανατοῦσθαι· ἀνευρόντα δὲ τιμῆς τυγχάνειν παρὰ
C. 695 τοῖς βασιλεῦσιν. ἔχειν δὲ καὶ κιννάμωμον καὶ γάρδον καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα τὴν νότιον γῆν τὴν Ἰνδικήν ὁμοίως, ὥσπερ τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, ἔχουσάν τι ἐμφερέες ἐκείναις κατὰ τοὺς ἡλίους· διαφέρειν δὲ τῷ πλεονασμῷ τῶν ὑδάτων, ὥστ' ἐνικμον εἶναι τὸν ἀέρα καὶ τροφικώτερον παρὰ τοῦτο καὶ γόνιμον μᾶλλον, ὡς δ' αὐτῶς καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ ὕδωρ· ἧ δὲ καὶ μεῖζω τὰ τε χερσαῖα τῶν ζῴων καὶ τὰ καθ' ὕδατος τὰ ἐν Ἰνδοῖς τῶν παρ' ἄλλοις εὐρίσκεσθαι. καὶ τὸν Νεῖλον δ' εἶναι γόνιμον μᾶλλον ἐτέρων καὶ μεγαλοφυῆ γεννᾶν καὶ τᾶλλα καὶ τὰ ἀμφίβια, τὰς τε γυναικας ἔσθ' ὅτε καὶ τετραδύμα τι κτεῖν τὰς Αἰγυπτίας· Ἀριστοτέλης δὲ τινα καὶ ἐπτάδύμα ἱστορεῖ τετοκέσαι, καὶ αὐτὸς πολύγονον καλῶν τὸν Νεῖλον καὶ τρόφιμον διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων μετρίαν ἔψησιν, αὐτὸ καταλειπόντων τὸ τρόφιμον, τὸ δὲ περιττὸν ἐκθυμίωντων.

1. μουσικάνου *F.* 3. μὴτ' *Cor.*: Anacharsis dictum quod h. l. respicitur v. ap. Diog. Laert. I, c. 8, 5. 4. τι post ἄλλο add. *F.* 5. τυμπάνων καὶ κυμβάλων *Dh.* — θανατοποιοὺς *CDh.* 6. πολύρριζον *F.* 8. ὅτι om. *tox.* 11. κιννάμωμον *EFxz.* 13. ἀραβίαν *C.* — ἐκείνης *Coz.* 16. ἧδη *codd., Cor. corr.:* cf. ad III, 153. 19. μεγαλοφυεῖν *codd., Xyl. corr.,* eiecta simul recte particula καὶ. 21. τινα *E.* — ἐπτάδύμα *Cor. de sent. Cas.,* quod Gell. N. A. X, 2 a Aristotele mulierem in Aegypto uno partu quinque pueros enixam refert et ipse Aristoteles de Generat. anim. IV, 4 et in Hist. anim. VII, 4 quinarium numerum omnino summum facit: nihilo minus a *codd. et Epit. consensu* recedere non licet, praesertim cum alii auctores in eo numero consentiant: v. Plin. H. N. VII, 3, Solin. I, 3, Paul. Digest. V, tit. 4, 3. 22. καλῶν om. *E.* 23. ἔψησιν *F.* — καταλειπόντων *codd., Cor. corr.* 24. πε-

23. Ἄπο δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τοῦτο συμβαίνειν εἰκός, ὅπερ φησὶν οὗτος, ὅτι τῶ ἡμίσει πυρὶ ἔπει τὸ τοῦ Νεῖλου ὕδωρ ἢ τὰ ἄλλα. ὅσω δὲ γέ φησι τὸ μὲν τοῦ Νεῖλου ὕδωρ δι' ἐπιχειρίας ἔπεισι πολλὴν χώραν καὶ στενὴν καὶ μεταβάλλει πολλά κλίματα καὶ πολλοὺς ἀέρας, τὰ δ' Ἰνδικὰ θέματα ἐς πεδία ἀναγεῖται μείζω καὶ πλατύτερα, ἐνδιατρίβοντα πολὺν χρόνον τοῖς αὐτοῖς κλίμασι· τὸσῶδε ἐκεῖνα τούτου τροφικώτερα, διότι καὶ τὰ κήτη μείζω τε καὶ πλείω· καὶ ἐκ τῶν νεφῶν δὲ ἐφθὸν ἤδη χεῖσθαι τὸ ὕδωρ.

24. Τοῦτο δ' οἱ μὲν περὶ Ἀριστόβουλον οὐκ ἂν συγχωροῖεν A. 1019 οἱ φάσκοιτες μὴ ἔσθαι τὰ πεδία. Ὀμησκρίτω δὲ δοκεῖ τὸδε τὸ ὕδωρ αἴτιον εἶναι τῶν ἐν τοῖς ζῳοῖς ἰδιωμάτων, καὶ φέρε σημεῖον τὸ καὶ τὰς χόρας τῶν πινόντων βοσκημάτων ξενικῶν ἀλλάττεσθαι πρὸς τὸ ἐπιχώριον. τοῦτο μὲν οὖν ἐν' οὐκ ἐστὶ δὲ καὶ [τὸ] τοῦ μελανας εἶναι καὶ οὐλότριγας τοὺς Αἰθίοπας ἐν φιλοῖς τοῖς ὕδασι τὴν αἰτίαν τιθέναι, μέμφεσθαι δὲ τὸν Θεοδέκτην εἰς αὐτὸν τὸν ἥλιον ἀναφέροντα τὸ αἴτιον, ὃς φησιν οὕτως·

οἷς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν
σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνός
εἰς σώματ' ἀνδρῶν, καὶ συνέστρεψεν κόμας
μορφαῖς ἀναυξήτοισι συντήξας πυρός.

ρητὸν] λοιπὸν E. — ἐκθυμίωντων F. 2. περιεψέτο F πυρὶ ἐψέτο Di πυρὶ ἐψέται codd. rell. edd., quod ortum est haud dubie ex corruptione infelici scripturae illius corruptae. 8. ὅτι x. 11. τὸδε τὸ] τό δε (sic) Dx τὸ δε τὸ h τότε F τὸδε ast. incl. Cor. paulo audacius, in nott. infelicissime suspicatus scribendum esse: — δοκεῖ τοῦ δε τὸ ὕδωρ — ἰδιωμάτων, φέρε κτλ. Caeterum in margine cod. F notatum est h. l. ὁμοιωμάτων quod referendum esse videtur ad ἰδιωμάτων. 15. τὸ om. codd., Cor. add. 17. ὅς] ὡς codd., exc. DFhi. 18. οὗτος codd., exc. CDF. 19. ἡς CDFhi. 20. σκοτινὸν C. 21. συνέστρεψε σω συνέστρεψε Cimo. — κόμας C. 22. ἀναυξήτησι D (?) edd. Ceterum cum hic versus non videatur sanus esse, varie tentatus est, sed parum feliciter: Grosk. suspicatur excidisse θάλαπαι, quod post πρὸς positum fuerit initio versus proximi. Equidem crediderim πυρὶ scriptum fuisse, a librario postea male ad μορφαῖς relatum ac subinde mutatum.

ἔχει δ' ἂν τινα λόγον· φησι γὰρ μήτε ἐγγυτέρω τοῖς Αἰθίοφιν εἶναι τὸν ἥλιον ἢ τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ κάθετον εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ἐπικαίεσθαι πλέον, ὥστ' οὐκ εὖ λέγεσθαι ἀγχιτέρμονα αὐτοῖς τὸν ἥλιον, ἴσον πάντων διέχοντα· μήτε τὸ

C. 696 θάλασπος εἶναι τοῦ τοιούτου πάθους αἴτιον· μηδὲ γὰρ τοῖς ἐν 5 γαστρὶ, ὧν οὐχ ἄπτεται ἥλιος. βελτίους δὲ οἱ τὸν ἥλιον αἰτιώμενοι καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπικανσιν, κατ' ἐπίλειψιν σφοδρὰν τῆς ἐπιπολῆς ἰκμάδος· καθ' ὃ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς μὴ οὐλοτρικεῖν φασιν, μηδ' οὕτω † πεπεισμένως ἐπικακαῦσθαι τὴν χροῶν, ὅτι ὑγροῦ κοινωνοῦσιν ἀέρος. ἐν δὲ τῇ γαστρὶ ἤδη κατὰ σπερμα- 10 τικὴν διάδοσιν τοιαῦτα γίνεται, οἷα τὰ γεννώντα· καὶ γὰρ

A. 1020 πάθη συγγενικὰ οὕτω λέγεται καὶ ἄλλαι ὁμοιότητες. καὶ τὸ πάντων δ' ἴσον ἀπέχειν τὸν ἥλιον πρὸς αἰσθησιν λέγεται, ὅ πρὸς λόγον· καὶ πρὸς αἰσθησιν, οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὡς φασιν σημαίου λόγον ἔχειν τὴν γῆν πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου σφαιρῶν· 15 ἐπεὶ πρὸς γε τὴν τοιαύτην αἰσθησιν, καθ' ἣν θάλασπος ἀντιλαμβανόμεθα, ἐγγύθεν μὲν μᾶλλον, πόρρωθεν δὲ ἤττω, οὐκ ἴσον· οὕτω δ' ἀγχιτέρμων ὁ ἥλιος λέγεται τοῖς Αἰθίοφιν, οὐχ ὡς Ὀνησικριτῶ δέδοκται.

25. Καὶ τοῦτο δὲ τῶν ὁμολογουμένων ἐστὶ καὶ τῶν συζότων τὴν πρὸς τὴν Αἴγυπτον ὁμοιότητα καὶ τὴν Αἰθιοπία, ὅτι, τῶν πεδίων ὅσα μὴ ἐκίλνιστα, ἄκαρπά ἐστι διὰ τὴν ἀπδρία. Νέαρχος δὲ τὸ ζητούμενον πρότερον ἐπὶ τοῦ Νεῖλου,

1. δ' om. Cor., verbis ὅ; φησιν — πρὸς in parenthesi positus, in ut unus verborum ambitus efficiatur inde ab οὐκίτι usque ad λόγον: quae ratio cum per se sit impedita, tum repugnat iis quae sequuntur.
4. ἴσον F. 7. τὴν ἑαυτοῦ CDFhiv τὴν αὐτοῦ Emsxz quod cum fieri possit, auctoritate parum valet atque ex coniectura videtur ortum: verum haud dubie restituit Cas. — ἐπίλειψιν Dh (in hoc es add. supra η) i: inde ἀπόληψιν Cor. 9. οὕτως CFhiz. — πεπεισμένως Dh (in hoc es add. sup. υ) πεπεισμένους x (ex corr.) z πεπεισμένως; codd. red: in E tamen om. hoc verbum haud dubie corruptum: πεπλησμένως Cas. quod satis placet, sed exemplo caret. At legitur apud scriptores posteriores πεπληθυσμένως et πεπληρωμένως. 11. διάθεσιν codd., exc. F, edd. 12. λέγεται parum apte positum videtur mutandum esse in γίνεται. 19. ὁμοιότητος CDhizgr. — δέδοκται CDhizgr: in duobus ultimis in marg. add. pr. m. γρ. οὐχ ὡς δέδοκται. 23. πρότερον post πρότερον add.

πόθεν ἢ πλήρωσις αὐτοῦ, διδάσκων ἔφη τοὺς Ἰνδικούς ποταμούς, ὅτι ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων συμβαίνει. Ἀλέξανδρον δ' ἐν μὲν τῷ Ἑλλάσπῃ κροκοδείλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῷ Ἀκείσῃ γάμους Αἴγυπτίους, εὐρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς, καὶ παρασκευάζεσθαι στόλον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὡς τῷ ποταμῷ τούτῳ μέχρι ἐκεῖσε πλευσόμενον· μικρὸν δ' ὕστερον γινώσκων, διότι οὐ δύναται, ὃ ἤλπισε·

μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δευὰ ῥέεθρα,

Ἑκεανὸς μὲν πρῶτον,

ἕως ὃν ἐκδιδόασιν οἱ Ἰνδικοὶ πάντες ποταμοί· ἔπειτα ἡ Ἀριανὴ καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος καὶ ὁ Ἀράβιος καὶ αὐτὴ ἡ Ἀραβία καὶ ἡ Τρωγλοδυτικὴ. τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὄμβρων τοιαῦτα λέγεται καὶ τῆς πληρώσεως τῶν ποταμῶν καὶ τῆς ἐπικλύσεως τῶν πεδίων.

26. Δεῖ δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα περὶ τῶν ποταμῶν εἰπεῖν, ἵσα πρὸς τὴν γεωγραφίαν χρήσιμα καὶ ὅσων ἱστορίαν παρελήφμεν. ἄλλως τε γὰρ οἱ ποταμοί, φυσικοὶ τινες ὄροι καὶ μεγεθῶν καὶ σχημάτων τῆς χώρας ὄντες, ἐπιτηδειότητα πολλὴν παρέχουσι πρὸς ὅλην τὴν νῦν ὑπόθεσιν. ὁ δὲ Νεῖλος καὶ οἱ

κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πλεονέκτημά τι ἔχουσι παρὰ τοὺς ἄλλους διὰ C. 697

τὸ τὴν χώραν ἀοίκητον εἶναι χωρὶς αὐτῶν, πλωτὴν ἅμα καὶ γεωργήσιμον οὖσαν, καὶ μήτ' ἐφοδενέσθαι δυναμένην ἄλλως, μήτ' οἰκείσθαι τὸ παράπαν. τοὺς μὲν οὖν εἰς τὸν Ἰνδὸν καταφερομένους ἱστοροῦμεν τοὺς ἀξίους μνήμης καὶ τὰς χώρας, A. 102.

25 δι' ὧν ἡ φορὰ, τῶν δ' ἄλλων ἐστὶν ἄγνοια πλείων ἢ γινώσκων. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ μάλιστα ταῦτ' ἀνακαλύψας κατ' ἀρχὰς μὲν, ἠνίκα οἱ Δαρεῖον δολοφονήσαντες ὤρμησαν ἐπὶ τὴν τῆς Βακτριανῆς ἀπόστασιν, ἔγνω προουργαίτατον ὃν διώκειν καὶ καταλύειν ἐκείνους. ἦκε μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς πλησίον δι' Ἀριανῶν, ἀφίεις δ' αὐτὴν ἐν δεξιᾷ ὑπερέβη τὸν Παροπάμισον εἰς τὰ

3. κροκοδείλους F. — ἰδόντα C. 6. πλευσόμενον π. 7. ὅτι Eποπ. Cor. 8. μέσον ποπ. ald. μέσω codd. rell.: Cor. corr. ex Od. A, 157 quem locum iam II, 111 attulerat. — ῥέεθρα codd., exc. E, Cor. correxit. 9. πρῶτα Cor. ex Od. l. l. 12. ἀέρων F sed in marg. add. pr. m. ἀνέμων. 19. νῦν om. F. 28. προουργαίτατον ποπ. ald. 29. ἀρειανῶν E'. 30. παραπάμισον CDFhi.

προσάρκτια μέρη καὶ τὴν Βακτριανὴν καταστρεφόμενος· δὲ τὰκεῖ πάντα, ὅσα ἦν ὑπὸ Πέρσαις, καὶ ἔτι πλείω, τότε ἦδη καὶ τῆς Ἰνδικῆς ἀρέχθη, λεγόντων μὲν περὶ αὐτῆς πολλῶν, οὐ σαφῶς δέ. ἀνέστρεψε δ' οὖν ὑπερθεὶς τὰ αὐτὰ ὄρη κατ' ἄλλας ὁδοὺς ἐπιτομωτέρας, ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὴν Ἰνδικήν, εἴτ' ἐπέστρεψεν εὐθὺς ἐπ' αὐτήν καὶ τοὺς ὄρους τοὺς ἐσπερίους αὐτῆς καὶ τὸν Κώφην ποταμὸν καὶ τὸν Χοάσπην, ὃς εἰς τὸν Κώφην ἐμβάλλει ποταμὸν * καὶ * κατὰ Πλημύριον πόλιν, ὅνεις παρὰ Γάωνδι, ἄλλην πόλιν, καὶ διεξιὼν τὴν τε Βανδοβηγὴν καὶ τὴν Γανδαριτίν. ἐπυθάνετο δ' οἰκήσιμον εἶναι μάλιστα καὶ ἡ καρπὸν τὴν ὄρεινὴν καὶ προσάρκτιον· τὴν δὲ νότιον τὴν μὲν ἄνυδρον, τὴν δὲ ποταμὸκλυστον καὶ τελέως ἔκτυρον, θηρίους τε μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις σύμμετρον. ὤρμησεν οὖν τὴν ἐπαυτομένην κατακτᾶσθαι πρότερον, ἅμα καὶ τοὺς ποταμοὺς εὐπεραιότερους νομίσας τῶν πηγῶν πλησίον, οὓς ἀναγκαῖον ἦν διαβαίνειν, ἐπικαρσίους ὄντας καὶ τέμνοντας ἢ ἐπήγει γῆν. ἅμα δὲ καὶ ἤκουσεν εἰς ἐν πλείους συνιόντας ῥεῖν, καὶ τοῦτ' αἰεὶ καὶ μᾶλλον συμβαίνειν, ὅσῳ πλείον εἰς τὸ πρόσθεν †προοδεῖν, ὥστ' εἶναι δυσπεραιότεραν, καὶ ταῦτα ἐν πλοίων ἀπεριεδεδιώξας οὖν τοῦτο διέβη τὸν Κώφην, καὶ κατεστρέφετο τὴν ὄρεινὴν, ὅση ἐτέτραπτο πρὸς ἔω.

27. Ἦν δὲ μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἶθ' ὁ Ἰδάσπης, εἶθ' ὁ Ἀκσιόνης καὶ ὁ Ἰάρωτις, ἕστατος δ' ὁ Ἰπασις. παραιτέρω γὰρ προελθεῖν ἐκωλύθη, τοῦτο μὲν μαρτυροῦσι πα

4. ὑπερθεὶς *max* ald. 6. αὐθις *Cor.*, *Guar.* *secutus*. 8. καὶ aster. incl. *Cor.*, nec ferendum est: caeterum cf. de hoc loco *Lassen* in *Indische Alterthumskunde* II, 129 n. 1. — πλεῦρον s (idem legitur in marg. *CF*) πλημύριον *max* edd. 9. γωνυθι ἄλλη πόλις x γωνυθι ἄλλην πόλιν i *Cor.* γωνυθάλην πόλιν ald. — βανδοβηγὴν *D* βανδοβηγην *F*. 10. γανδαριτίν *F* γανδαριτίαν *h*. — δ' om. x II. ὄρεινὴν *F*. 13. τε om. x. 14. κτᾶσθαι *E*. — εὐπεραιότερος *Emax*. 16. τραποντας s θυμαροντας w. — ἐποικε *C*. 18. προῖα *E* προῖοεν *Cor.* bene: incertum tamen est, pluralem an singularem scripserit *Strabo*. 19. δυσπεραιότεραν *C* *Emax*: δυσπεραιότερους scribendum esse *Grosk.* suspicatur haud iniuria. — πλοίων *C*. 20. αἰεὶ *E*. 24. μαρτυροῦσι *D* (sed i. sec. m. mut. in ε) *F*.

προσέχων, τούτο δ' ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἀπηγορευκείας ἤδη πρὸς τοὺς πόρους ἀναγκασθεῖς· μάλιστα δ' ἐκ τῶν ὑδάτων ἔκαμνον, συνεχῶς ὑόμενοι. ταῦτ' οὖν ἐγένετο γνώριμα ἡμῖν τῶν ἐωθιῶν τῆς Ἰνδικῆς μερῶν, ὅσα ἐντὸς τοῦ Ἰπάνιος, καὶ εἴ τινα C. 69ε
 προσιστόρησαν οἱ μετ' ἐκεῖνον περαιτέρω τοῦ Ἰπάνιος προελθόντες μέχρι τοῦ Γάγγου καὶ Παλιβόθρων. μετὰ μὲν οὖν τὸν A. 10ε
 Κώφην ὁ Ἰνδὸς ῥεῖ· τὰ δὲ μεταξὺ τούτων τῶν δυεῖν ποταμῶν ἔχουσιν Ἀστακηνοὶ τε καὶ Μασσιανοὶ καὶ Νυσαῖοι καὶ Ἰπάσιοι· εἰθ' ἡ Ἀσσακανοῦ, ὅπου Μασόγα πόλις, τὸ βασιλεῖον τῆς χω-
 10 ρας. ἤδη δὲ πρὸς τῷ Ἰνδοῦ πάλιν ἄλλη πόλις Πευκολαῖτις, πρὸς ἣ ζευῦγμα γενηθὲν ἐπεραίωσε τὴν στρατιάν.

28. Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἰθάσπου Τάξιλά ἐστι, πόλις μεγάλη καὶ εὐνομοτάτη, καὶ ἡ περικειμένη χώρα συ-
 15 ἰδαξαντό τε δὴ φιλανθρωπίως τὸν Ἀλέξανδρον οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ταξίλης· ἔτυχόν τε πλειόνων ἢ αὐτοὶ παρέσχον, ὥστε φθονεῖν τοὺς Μακεδόνας καὶ λέγειν, ὡς οὐκ εἶχεν, ὡς εἰκεν, Ἀλέξανδρος, οὗς εὐεργετήσει, πρὶν ἢ διεβῆ τὸν Ἰνδόν. φασὶ δ' εἶναι τινες τὴν χώραν ταύτην Αἰγύπτου
 20 μείζονα. ὑπὲρ δὲ ταύτης ἐν τοῖς ὄρεσιν ἡ τοῦ Ἀβισάρου χώρα, παρ' ᾧ δύο δράκοντας ἀπήγγελλον οἱ παρ' αὐτοῦ πρέσβεις τρέφεσθαι, τὸν μὲν ὀγδοήκοντα πηγῶν, τὸν δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν, ὡς εἶρηκεν Ὀνησίκριτος· ὃν οὐκ Ἀλεξάνδρου μάλ-
 λον ἢ τῶν παραδόξων ἀρχικυβερνήτην προσείποι τις ἄν. πάν-

1. στρατιᾶς F. 5. πρὸς ἱστορίαν w. 7. τούτων τοῖν δυῶν (δυεῖν Cor.) ποταμοῖν edd. 8. βασιανοὶ Dhī. — νυσσαῖοι E. — πάσιοι w Ἰπάσιοι Tzsch. de conī. Cas. Ἀσπάσιοι Cor. de conī. Schmieder.: v. ad p. 691 et Lassen. Indische Alterth. II, p. 129, 3. 9. ἐν' ἡ F. — ἀσσακανοῦ Dh ἀσσακανοῦς s. — Μάσσαγα Tzsch. Cor. de sent. Cas. ex Arrh. Exp. Alex. IV, 26, 1 recte, ut videtur; idem tamen in Ind. I, 8 habet Μάσσακα idque ex eo Steph. s. v., neque aliter Diodor. in ind. I. XVII; Curtius VIII, 10 exhibet Mazaga. 10. πευ-
 15 κολαῖτις CDEFs πευκολάστις w. 11. ἦν ald. — ζευῦγματος γεγο-
 16 νητος μοx Cor. — γεννηθὲν C. 12. τοῦ Ἰνδοῦ om. w. — ὑδα-
 17 σπου F. — τὰ ξίλα F. 13. παρακειμένη E. 15. ἐδέξαντο δὲ
 18 τότε δὴ Dhī. 19. φασὶ δὲ τινες εἶναι Dhī, edd. 20. ἀβυσάρου εν
 ἀβυσάρου o. 22. ὀγδοήκοντα] λ' E.

τες μὲν γὰρ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον τὸ θαυμαστὸν ἀντὶ τάλανθους ἀπεδέχοντο μᾶλλον, ὑπερβάλλεσθαι δὲ δοκεῖ τοὺς τοσοῦτους
 A. 1023 ἐκεῖνος τῇ τερατολογίᾳ· λέγει δ' οὖν τινα καὶ πιθανὰ καὶ μὴ-
 μης ἄξια, ὥστε καὶ ἀπιστοῦντα μὴ παραλθεῖν αὐτά. περὶ
 δ' οὖν τῶν δρακόντων καὶ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἐν τοῖς Ἡμο- 5
 δοῖς ὄρεσι θηρεύουσι καὶ τρέφουσιν ἐν σπηλαίοις.

29. Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰδάσπου καὶ τοῦ Ἀκείνου ἢ τε τοῦ
 Πῶρον ἐστὶ, πολλὴ καὶ ἀγαθὴ, σχεδόν τι καὶ τριακοσίων πό-
 λεων, καὶ ἡ πρὸς τοῖς Ἡμωδοῖς ὄρεσιν ὕλη, ἐξ ἧς Ἀλέξανδρος
 κατήγαγε τῷ Ἰδάσπῃ κόψας ἐλάτην τε πολλὴν καὶ πεύκην καὶ 10
 κέδρον καὶ ἄλλα παντοῖα στελέχη ναυπηγήσιμα, ἐξ ὧν στήλων
 κατασκευάσατο ἐπὶ τῷ Ἰδάσπῃ πρὸς ταῖς ἐκτισμέναις ὑπ' αὐ-
 τοῦ πόλεσιν ἐφ' ἐκότερα τοῦ ποταμοῦ, ὅπου τὸν Πῶρον ἐνίκα
 διαβάς· ὧν τὴν μὲν Βουκεφαλίαν ἀνόμασεν ἀπὸ τοῦ πεσόντος
 ἵππου κατὰ τὴν μάχην τὴν πρὸς τὸν Πῶρον (ἐκαλεῖτο δὲ Βου- 15
 κεφάλαιον ἀπὸ τοῦ πλάτους τοῦ μετώπου· πολεμιστῆς δ' ἦν ἀγα-
 C. 699 θός, καὶ αἰεὶ τούτῳ ἐκέρητο κατὰ τοὺς ἀγῶνας), τὴν δὲ Νί-
 καιαν ἀπὸ τῆς νίκης ἐκάλεσεν. ἐν δὲ τῇ λεχθείσῃ ὕλη καὶ τὸ
 τῶν κερκοπιθήκων διηγούνται πλήθος ὑπερβάλλον καὶ τὸ μέ-
 γεθος ὁμοίως· ὥστε τοὺς Μακεδόνας ποτέ, ἰδόντας ἐν τισιν
 ἀκρολοφίαις ψιλαῖς ἐστῶτας ἐν τάξει κατὰ μέτωπον πολλοὺς
 (καὶ γὰρ ἀνθρωπονούστατον εἶναι τὸ ζῶον, οὐχ ἦττον τῶν
 ἐλεφάντων), στρατοπέδον λαβεῖν φαντασίαν καὶ ὀρμησαί μὲν
 ἐπ' αὐτούς, ὡς πολεμίους, μαθόντας δὲ παρὰ Ταξίλου, συνό-
 τος τότε τῷ βασιλεῖ, τὴν ἀλήθειαν παύσασθαι. ἡ δὲ θήρα 20
 τοῦ ζῴου διττὴ· μιμητικὸν δὲ καὶ ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναφρευτι-

2. ἀποδέχονται ald., quod cum Tzsch. correxisset e codd., Cor. re-
 posuit. — ὑπερβαλέσθαι x Cor. 3. λέγειν codd. Cor. corr. de sent.
 Cas. 5. ἡμωδοῖς F ἡμωδῶν E. 7. ἀκείνου D. 9. ἡ μῶδοις F.
 10. κατήγαγεν ἐν τῷ x. 14. βουκεφάλαιον E quam formam Politus
 ad Eust. II. B, 637 ex eo et ex Steph. s. Βοός κεφαλαὶ restituiti val:
 eaque forma utuntur Arrhian. V, p. 350 Blanc. Diod. XVII, 95; sed
 complures aliae formae passim inveniuntur, inter quas Βουκεφαλα est
 ap. Plut. de fortit. Alex. I, 5. 16. τοῦ πλάτους om. w. — δ' ἦ]
 δ' οὖν F. 17. κέρητο CD. 19. καὶ] κατὰ E. 21. ὑψηλαῖς s.
 22. ἀνθρωπονῶστατον F. — εἶναι] ἐστὶ μοx Cor. 24. μαθόν-
 τες Dhi. 25. δὲ] γὰρ x. 26. ἀναφρευτικὸν F.

κόν· οἱ οὖν θηρεύοντες, ἐπὶ ἰδωσιν ἐπὶ δένδρων ἰδρῦμένον, ἐν ὄρει θέντες τρυβλίον ὕδωρ ἔχον, τοὺς ἑαυτῶν ὀφθαλμοὺς ἐναλείφουσιν ἐξ αὐτοῦ· εἴτ', ἀντὶ τοῦ ὕδατος ἰσοῦ τρυβλίον θέντες, ἀπίασιν καὶ λοχῶσι πόρρωθεν· ἐπὶ δὲ καταπηθῆσαν ἐπὶ τὸ θηρίον ἐγγρίσθαι τοῦ ἰσοῦ, † καταμύσαντος δ' ἀποληφθῆ τὰ βλέφαρα, ἐπιόντες ζωροῦσιν. εἰς μὲν οὖν τρόπος οὗτος, ἄλλος δέ· ὑποδυσάμενοι θυλάκους, ὡς ἀναξυρίδας, ἀπίασιν, ἄλλους καταλιπόντες δασεῖς, τὰ ἐντὸς κεχρισμένους ἰξῶ· ἐνδύτας δὲ εἰς αὐτοὺς ῥαδίως αἰροῦσι.

- 40 30. Καὶ τὴν Κάθαιαν δέ τινες [καὶ] τὴν Σωπείδους, τῶν A. 10: νομαρχῶν τινος, κατὰ τὴνδε τὴν μεσοποταμίαν τιθέασιν· ἄλλοι δὲ καὶ τοῦ Ἀκσίνου πέραν καὶ τοῦ Ἰαρώτιδος, ὁμορον τῇ Πάρον τοῦ ἐτέρου, ὃς ἦν ἀνεπιὸς τοῦ ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἀλόντος· καλοῦσι δὲ Γανδαρίδα τὴν ὑπὸ τούτῳ χώραν. ἐν δὲ τῇ
 15 Καθαίᾳ καινότερον ἱστορεῖται τὸ περὶ τοῦ κάλλους, ὅτι τιμᾶται διαφερόντως, ὡς ἵππων καὶ κνῶν· βασιλεία τε γὰρ τὸν κάλλιστον αἰρεῖσθαι φησὶν Ὀνησίκριτος, γενόμενόν τε παιδίον μετὰ δῖμνον κρίνεσθαι δημοσίᾳ, πότερον ἔχει τὴν ἔννομον μορφὴν καὶ τοῦ ζῆν ἄξιαν, ἢ οὐ· κριθέντα δ' ὑπὸ τοῦ ἀπο-
 20 δευθέντος ἄρχοντος ζῆν ἢ θανατοῦσθαι· βιάπεσθαι τε πολλοῖς εὐανθεστάτοις χρώμασι τοὺς πάγωνας αὐτοῦ τούτου χάριν, καλλωπιζομένους· τοῦτο δὲ καὶ ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελῶς

1. δένδρον x quod Grosk. frustra commendat. — τρυβλίον D (in hoc v. pr. m. supra prius i add.) xz. 4. ἀπίασιν F. 5. ἐγγρήσθαι C. — ἀπολειφθῆ Ch (in hoc est etiam ἀποληφθῆ) ixw ald., idem fuerat in D, qui nunc habet ἀποληφθῆ e corr. sec. m., ἀληφθῆ x ἀλειφθῆ mo quod rec. Cas. Tzsch. ἐπαλειφθῆ Cor.; quae scripturae tamēn quam incommodaē sint, sponte sua liquet: equidem scribendum cen-
 1 seo καταμύσαν δ' ἀποληφθῆ τὰ βλέφαρα. 6. οὖν om. codd., exc. Dh. 7. ἀποδυσάμενοι Dh. ὑποδυσάμενοι CE. — ἀπίασιν F. 9. αἰροῦσι F. 10. καθῆαν codd. Tzsch. corr., coll. cum aliis aucto-
 1 ribus tum Steph. s. v., qui hunc Strabonis locum secutus est. — καὶ post τινες om. codd., Cor. add. recte, uti liquet ex sequentibus et Diod. XVII, 91. — σωπίθους F. 11. νομάρχων F. 13. τοῦ ante Πά-
 1 ρον add. edd. — τῇ ἐτέρου E. 14. τὴν τούτου E. 15. καθῆα codd. 16. τε om. moz. 18. ἔχει codd. (?), exc. CDFx, edd. 21. χρώμασι εὐανθεστάτους Dh. 22. τοῦτο — Ἰνδῶν om. x. — ἄλλως codd., exc. hie, ex quibus ἄλλους rec. Cor.

συχνούς τῶν Ἰνδῶν (καὶ γὰρ δὴ φέρειν τὴν χώραν χροᾶς θαυμαστάς) καὶ θριξὶ καὶ ἐσθῆσι· τοὺς δ' ἀνθρώπους τὰ ἄλλα μὲν εὐτελεῖς εἶναι, φιλοκόσμους δέ. ἴδιον δὲ τῶν Καθαίων καὶ τοῦτο ἰστορεῖται, τὸ αἰρεῖσθαι νυμφίον καὶ νόμφην ἀλήλους καὶ τὸ συγκατακαίεσθαι τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι τὰς ἑρναῖκας κατὰ τοιαύτην αἰτίαν, ὅτι ἐρῶσαι ποτε τῶν νέων

C. 700 ἀφίσταντο τῶν ἀνδρῶν ἢ φαρμακεύουεν αὐτούς· νόμον οὖν
 Λ. 1025 θέσθαι τοῦτον, ὡς πανσομένης τῆς φαρμακείας· οὐ πιθανὸς μὲν οὖν ὁ νόμος, οὐδ' ἡ αἰτία λέγεται. φασὶ δ' ἐν τῇ Σωπειθους χώρᾳ ὄρηκτῶν ἀλῶν ὄρος εἶναι, ἀρκεῖν δυνάμενον ὅλη τῇ Ἰνδικῇ· καὶ χρυσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἀποθεῖν ἐν ἄλλοις ὄρεσιν ἰστορεῖται καλά, ὡς ἐδήλωσε Γόργος ὁ μπαλεντής. οἱ δ' Ἰνδοὶ μεταλλείας καὶ χωνείας ἀπείρως ἔχοντες, οὐδ' ὧν εὐποροῦσιν ἴσασιν, ἀλλ' ἀπλούστερον μεταχειρίζονται τὸ πρᾶγμα.

31. Ἐν δὲ τῇ Σωπειθους καὶ τὰς τῶν κυνῶν ἀρετὰς δηγοῦνται θαυμαστάς· λαβεῖν γοῦν τὸν Ἀλέξανδρον παρὰ τοῦ Σωπειθους κύνας πενήκοντα καὶ ἑκατόν· διαπεύρας δὲ χάριν λέοντι προσαφέντας δύο, κρατουμένων *δ' * αὐτῶν, δύο ἄλλους ἐπαφείναι· τότε δ' ἤδη καθεστῶτων εἰς ἀντίπαλα, τὸν μὲν Σωπειθην κελῦσαι τῶν κυνῶν ἓνα ἀποσπᾶν τοῦ σκελους τινὰ λαβόμενον, εἰὰ δὲ μὴ ὑπακούῃ, ἀποτεμεῖν· τὸν Ἀλέξανδρον δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν οὐ συγχωρεῖν ἀποτεμεῖν, φειδόμενον τοῦ κυνός, εἰπόντος δ' ὅτι τέτταρας ἀντιδώσω σοι, συγχωρῆσαι, καὶ τὸν κύνα περιδεῖν ἀποτμηθέντα τὸ σκελος βραδεία τομῇ, πρὶν ἀνεῖναι τὸ δῆγμα.

32. Ἡ μὲν οὖν μέχρι τοῦ Ἰδάσπου ὁδὸς τὸ πλεόν ἦν ἐπὶ μεσημβριαν, ἢ δ' ἐνθένδε πρὸς ἕω μᾶλλον μέχρι τοῦ Ἰπάνιος, ἅπαντα δὲ τῆς ὑπωρείας μᾶλλον ἢ τῶν πεδίων ἐχομένη. ὁ δ' οὖν Ἀλέξανδρος ἀπὸ τοῦ Ἰπάνιος ἀναστρέψας ἐπὶ τὸν Ἰθά

2. αἰσθήσει F. 3. καθέων codd. 7. ἀφίσταντο codd. Cor. corr. 8. φαρμακίας Fx. — πιθανός DFhis. 11. χρυσεῖα DFh. — ἀργυρεῖα CDFh. — ἀποθεν C. 16. σωπίθους F. 18. σωπίθους F. — ρ' καὶ ν' F. — διὰ πέρας Fh. 19. προσαφέντος CFwx προσαφέντα μοx edd. — δ' Cor. om. recte. 22. ἀποτεμεῖν F. 29. ἅπας CDix. — ἦ] ἡ Dh. 30. γοῦκα E.

σπην καὶ τὸν ναύσταθμον, ἤρτικρότεϊ τὸν στόλον· εἴτ' ἔπλει
 τῷ Ἰθάσπῃ. πάντες δ' οἱ λεχθέντες ποταμοὶ συμβάλλουσιν εἰς
 ἓνα τὸν Ἰνδόν· ὕστατος δ' ὁ Ἰπανις· πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς
 σύμπαντας συρρεῖν φασί, τοὺς γε ἀξιολόγους· πληρωθεῖς δ' ἐκ
 πάντων (ὥστε καὶ ἐφ' ἑκατὸν σταδίους, ὡς οἱ μὴ μετριάζοντές
 φασιν, εὐρύνεσθαι κατὰ τινὰς τόπους, ὡς δ' οἱ μετριάτεροι,
 πεττήμοντα τὸ πλεῖστον, ἐλάχιστον δὲ ἑπτὰ· καὶ πολλὰ ἔθνη
 καὶ πόλεις εἰσὶ πέριξ·) ἔπειτα δυοὶ στόμασιν εἰς τὴν νοτίαν
 ἐκδίδωσι θάλατταν, καὶ τὴν Παταληνὴν προσαγορευομένην ποιῶ
 10 ἡῶσον. ταύτην δ' ἔσχε τὴν διάνοιαν Ἀλέξανδρος, ἀφείς τὰ
 πρὸς ἑὸ μέρη πρῶτον μὲν διὰ τὸ κωλυθῆναι διαβῆναι τὸν
 Ἰπανιν, ἔπειτα καὶ ψευδῆ καταμαθῶν τῇ πείρᾳ τὸν προκα-
 τέχοντα λόγον, ὡς ἔκπυρα εἶη καὶ θηρίοις μᾶλλον οἰκίσμα A. 102
 τὰ ἐν τοῖς πεδίοις ἢ ἀνθρωπιῶν γένει· διόπερ ὠρμησεν ἐπὶ
 15 ταῦτα, ἀφείς ἐκεῖνα, ὥστε καὶ ἐγνώσθη ταῦτα ἀντ' ἐκεῖνων
 ἐπὶ πλέον.

33. Ἡ μὲν οὖν μεταξὺ τοῦ Ἰπάνιος καὶ τοῦ Ἰθάσπον
 λέγεται ἑννέα ἔχειν ἔθνη, πόλεις δὲ εἰς πενταμισχλίαις, οὐκ C. 701
 ἑλάττους Κῶ τῆς Μεροπίδος· δοκεῖ δὲ πρὸς ὑπερβολὴν εἰρη-
 20 σθαι τὸ πλήθος· ἢ δὲ μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἰθάσπον,

I. τὸ ναύσταθμον *Doxx* Cor. — ἤρτικροτι (sic) *F* ἤρτικόνι *C*
 (inter versus add. συνεκρότεϊ) ἤρτικροτῆ *Dh* ἀρτικρότῆ ἢ συνεκρότεϊ
 codd. rell. edd.: at alterum illud verbum, quamquam nusquam alibi in-
 venit, non videtur repudiandum propter optimorum codicum consen-
 sum; nec magis usitatum est adiectivum ἀρτίστομος similiter compositum,
 quo bis utitur Strabo V, 244, XVII, 791. 5. ὡς om. *D*. — οἱ
 om. *Dh*. — μὴ om. *F*. 6. δ'] θ' *F*. 8. εἶναι codd., exc. *DF*,
 edd. inde a Cas. — πάρεξ *D* (sed in marg. sec. m. add. γρ. εἶναι
 πέριξ) *F* (sed in marg. pr. m. add. γρ. πέριξ): servavi codd. rell. et
 edd. scripturam, cum sensum altera non praebeat; sed difficile est dictu
 quid faciendum sit his verbis καὶ πολλὰ — πέριξ: aliena enim esse ab
 hoc loco satis liquet, neque magis tamen ferri possunt post ἀξιολόγους,
 quo transtulit Grosk. Verumtamen ubi melius collocari possint, non
 video: inde spuria esse haec verba atque ex margine male recepta haud
 iniuria suspiceris. 9. Παταληνὴν edd. 14. διόπερ om. *E*.
 15. ἀφείς ἐκεῖνα om. *E*. — μᾶλλον ante ταῦτα habet *E*, om. post ἐπὶ
 πλέον. 18. ἔχειν ἑννέα *Dh*. — τὰ ἔθνη *E*. — εἰς om. *C*.

εἶρηται σχεδόν τι, ὅφ' ὧν οἰκεῖται τῶν ἀξίων μνήμης. κάτω δ' ἐξῆς εἰσιν οἱ τε Σίβαι λεγόμενοι, περὶ ὧν καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, καὶ Μαλλοὶ καὶ Συδράκαι, μεγάλα ἔσθη· καὶ Μαλλοὶ μὲν, παρ' οἷς ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν Ἀλέξανδρος, τραθεῖς ἐν ἀλώσει πολίχνης τινός, Συδράκαι δέ, οὗς τοῦ Διονύσου συγγενεῖς ἔφαμεν μεμνηθεῖσθαι. πρὸς αὐτῇ δ' ἦδη τῇ Παταληνῇ τὴν τε τοῦ Μουσικανοῦ λέγουσι καὶ τὴν Σάβου, τὰ Σινδόμανα, καὶ ἐτι τὴν Πορτικανοῦ καὶ ἄλλων, ὧν ἐκράτησεν ἀπάντων Ἀλέξανδρος, τὴν τοῦ Ἰνδοῦ παροικούντων ποταμίας, ὑστάτης δὲ τῆς Παταληνῆς, ἣν ὁ Ἰνδὸς ποιεῖ, σχισθεῖς εἰς δύο προχοάς. Ἀριστόβουλος μὲν οὖν εἰς χιλίους σταδίους διέχευ ἀλλήλων φησὶν αὐτάς. Νέαρχος δ' ὀκτακοσίους προστίθησιν, Ὅμησικριτος δὲ τὴν πλευρὰν ἐκάστην τῆς ἀπολαμβανομένης τῆσου τριγώνου τὸ σχῆμα δισχιλίων, τοῦ δὲ ποταμοῦ τὸ πλάτος, καθ' ὃ σχίζεται εἰς τὰ στόματα, ὅσον διακοσίων· καλεῖ δὲ τὴν νῆσον Δέλτα, καὶ φησὶν ἴσην εἶναι τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα, οὐκ ἀληθές τοῦτο λέγων. τὸ γὰρ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα χιλίων καὶ τριακοσίων λέγεται σταδίων ἔχειν τὴν βάσιν, τὰς δὲ πλευρὰς ἐκατέραν ἐλάττω τῆς βάσεως. ἐν δὲ τῇ Παταληνῇ

1. καὶ post τι add. *moz.* 2. σίβαι *moz.* 3. μάλλοι *F.* — σιδράκαι *Dh* δξυδράκαι *E* edd.: v. ad 687. — καὶ ante Μαλλοὶ om. *Cor.* — μάλλοι *F.* 5. Ὁξυδράκαι *codd.*, exc. *F* (sed in hoc quoque add. in marg.), edd. 6. πατταληνῇ edd. 7. καὶ — Σινδόμανα om. *x.* — σαβούτα σινδογαλλαν *moz* σαβούτα σινδολλίαν *ew* σάβου τὰ σινδογάλλια *CDFh* Tzsch. *Cor.*: Grosk. recipiendum esse recte iudicavit τὰ Σινδόμανα ex Arrh. Exp. Alex. VI, 16, 5, quae scriptura nihil fere differt ab ea, quae est in *codd.* optt. Idem cum recte animadvertisset urbis nomen poni non posse de terra, nimis audacter iussit inseri ἥς μητροπόλις: omnia optime procedunt, si post Σάβου inseratur οὐ. Ceterum de hoc loco cf. Lassen. l. c. II, p. 175 n. 1. 8. ἐπὶ *CFh.* 9. πρὸς ante τὴν add. *F.* 10. πατταληνῆς *moz* Tzsch. *Cor.* — σχισθεῖς *moz* *F.* 15. ἕκκοσι pro διακοσίων scribendum esse frustra censet Grosk., quantumvis nimium esse illum numerum facile concedamus. Quem si quis corruptum putet, ἐκατὸν probabilius scribet ex Arrh. Exp. Alex. V, 20, ita ut σ ex ρ natum statuatur, quorum discrimen est levissimum. 16. καὶ — Δέλτα om. *w.* — τοῦ] τῷ *Cor.* 17. δὲ post ἀληθές add. *F.* 19. Πατταληνῇ *moz*, edd.

πόλις ἐστὶν ἀξιόλογος τὰ Πάταλα, ἀφ' ἧς καὶ ἡ νῆσος καλεῖται.

34. Φησὶ δ' Ὀησίκριτος τὴν πλείστην παραλίαν τὴν ταύτη πολὺ τὸ τετραγῶδες ἔχειν, καὶ μάλιστα κατὰ τὰ στόματα τῶν ποταμῶν, διὰ τε τὴν χοῦν καὶ τὰς πλημμυρίδας καὶ τὸ μὴ πνεῖν ἀπογαίους, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πελαγίων ἀνέμων κατέχεσθαι τούτους τοὺς τόπους τὸ πλεόν. λέγει δὲ καὶ περὶ τῆς Μουσικανοῦ χώρας ἐπὶ πλεόν, ἐγκωμιάζων αὐτήν, ὧν τινα κοινὰ καὶ ἄλλοις Ἰνδοῖς ἰστοροῦνται, ὡς τὸ μακρόβιον, ὥστε καὶ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν προσλαμβάνειν (καὶ γὰρ τοὺς Σῆρας ἔτι τούτων μακροβιωτέρους τινές φασι) καὶ τὸ λιτόβιον καὶ τὸ ὑγιεινόν, καίπερ τῆς χώρας ἀφθονίαν ἀπάντων ἐχούσης. ἴδιον δὲ τὸ συσσίτια τινα Λακωνικὰ αὐτοῖς εἶναι δημοσία σιτουμένων, ὅσα δ' ἐκ θήρας ἐχόντων· καὶ τὸ χρυσῶ μὴ χρῆσθαι, μηδ' ἀργύρῳ, μετᾶλλον ὄντων· καὶ τὸ ἀντὶ δούλων τοῖς ἐν ἀκμῇ χρῆσθαι νέοις, ὡς Κρήτες μὲν τοῖς Ἀφραμιώταις, Λάκωνες δὲ τοῖς Εἰλωσι· μὴ ἀκριβοῦν δὲ τὰς ἐπιστήμας πλὴν ἰατρικῆς· ἐπὶ τινων γὰρ κακουργίαν εἶναι τὴν ἐπὶ πλεόν ἄσκησιν, ὅσον ἐπὶ τῆς πολεμικῆς καὶ τῶν ὁμοίων· δίκην δὲ μὴ εἶναι πλὴν φόρον καὶ ὕβρεως· οὐκ ἐπ' αὐτῶ γὰρ τὸ μὴ παθεῖν ταῦτα, τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐπ' αὐτῶ ἐκάστω, ὥστε ἀνέχεσθαι δεῖ, εἴαν τις παραβῆ τὴν πίστιν, ἀλλὰ καὶ προσέχειν, ὅτῳ πι-

1. τὰ om. *D*. — Πάταλα *moz* edd. — καὶ om. *E*. 4. τοῦ ποταμοῦ scribendum esse suspicatur *Cor*. haud iniuria. 5. πλημμυρίδας *F*. 6. ἀπὸ γέας *CFmoz* ἀπὸ γαίας *D* (ἀπο ex ὑπὸ mutatum, accentus deletus) ἢ ὑπογαίας ἢ ἀπογαίας *sx* *Cas*. corr. 7. τούτους om. ἢ *Cor*. — βουσικανοῦ *E* μουσικάνου *F*. 8. ante ὧν *Grosk*. suspicatur excidisse aliquid, velut πολλῶν ἕνεκα, parum probabiliter illud, quomquam minus concinna Strabonis verba esse fatendum est. — κοινὰ om. *moz*. 10. καὶ — φασι om. *x*: ac subnasci facile potest suspicio haec verba, parum commode hic addita, petita esse ex p. 702 extr. atque e margine huc irrepisse. 11. τινάς *CDEhiz*, om. *moz*. — φησι *E*. — κατὰ τὸ λιτόβιον *Tzsch*. de conl. Villebr. 13. τινα om. *Dmozx*. 14. τὸ] τῆ *Cx*. 17. εἰλωσι *D*. — ἀκριβοῦντες *CDFhiz* ἀκριβοῦντας *w*. 18. γὰρ] δὲ *moz*. 19. τοῖς πολεμικοῖς *codd.*, exc. *EF*, *ald.* τῶν πολεμικῶν *Tzsch*. *Cor.*, Planudem secuti. 20. ταύτας *codd.*, exc. *CD* (?) *E*. 22. οὔτῳ *F*.

στευτέον, καὶ μὴ δικῶν πληροῦν τὴν πόλιν. ταῦτα μὲν οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου στρατεύσαντες λέγουσιν.

35. Ἐκδέδοται δὲ τις καὶ Κρατεροῦ πρὸς τὴν μητέρα Ἀριστοπάτραν ἐπιστολή, πολλά τε ἄλλα παράδοξα φράζουσα καὶ οὐχ ὁμολογοῦσα οὐδενί, καὶ δὴ καὶ τὸ μέχρι τοῦ Γάγγου προελθεῖν τὸν Ἀλεξάνδρον· αὐτός τε φησὶν ἰδεῖν τὸν ποταμὸν καὶ ἰκῆτη τὰ ἐπ' αὐτῷ καὶ μεγέθους καὶ πλάτους καὶ βάθους πόρου πίστεως μᾶλλον ἢ ἐγγύς. ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἡπείρους, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδός, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἰστρος καὶ ὁ Νεῖλος, ἰκανῶς συμφυεῖται· τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τοῦλάχιστον πλάτος, οἱ δὲ καὶ τριῶν, .. 1028 Μεγασθένης δέ, ὅταν ἦ μέτριος καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυιῶν τοῦλάχιστον.

36. Ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τούτου τε καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ τὰ Παλίβοθρα ἰδρῦσθαι, σταδίων ὀγδοήκοντα τὸ μήκος, πλάτος δὲ πεντεκαίδεκα, ἐν παραλληλογραμμῷ σχήματι, ἕξινον περιβόλον ἔχουσαν κατατετρημένον, ὥστε διὰ τῶν ὀπῶν τοξεύειν· προκεισθαι δὲ καὶ τάφρον φυλακῆς τε χάριν καὶ ὑποδοχῆς τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀπορροιῶν. τὸ δ' ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῇ, καλεῖσθαι Πρασίους, διαφορώτατον τῶν πάντων·

3. κραταιοῦ C. 7. ἐπ'] ἐν Cor., sed ne ita quidem concinna est oratio, nisi τὰ addas ante κῆτη. — Pro μεγέθους κτλ. Cor. scribendum esse suspicatur μέγεθος κτλ., quae tam sunt inconcinna, ut ferri nequeant. Grosk. igitur ante μεγέθους excidisse putat λέγει περὶ, quod ne ipsum quidem magnopere arripet. Nescio an scribi possit λέγει pro κῆτη, quorum mentio nescio quid habet admirationis; deinde reponatur καὶ μέγεθος κτλ. 9. ὁ et mox δὲ om. D, sed inter vers. add. sec. m. 11. αὐτῶν codd., exc. F qui exhibet αὐτοῦ a Corae de conii. restitutum. 12. καὶ om. E, ast. incl. Cor. 14. ὀργυιῶν C. 15. τε atramento pallidissimo add. in D: om. h. — τοῦ ἄλλου sana non esse liquido apparet: nomen enim alterius fluminis desideratur. Qui cum Ἐρανοβόας nominetur ab Arrh. (v. Ind. c. 10), qui eundem sequitur Megasthenem, ἄλλον in Ἐρανοβόα mutandum esse censuit Schmied. ad Arh. l. c.: probabilius hoc nomen inter τοῦ et ἄλλον collocatum fuisse suspicatur Grosk., qui recte refellit Coraem de Iomane h. I. cogitantem: cf. Ritter. (die Erdkunde V, p. 508). 18. ἔχουσα CEημοκx. 20. ἀπορροῶν F. 21. αὐτῇ om. E.

τὸν δὲ βασιλεύοντα ἐπώνυμον δεῖν τῆς πόλεως εἶναι, Παλίβο-
θρον καλούμενον πρὸς τῷ ἰδίῳ τῷ ἐκ γενετῆς ὀνόματι, καθά-
περ τὸν Σανδρόκοττον, πρὸς ὃν ἦκεν ὁ Μεγασθένης πεμφθείς.
οιοῦτο δὲ καὶ τὸ παρὰ τοῖς Παρθυαίοις· Ἀρσάκαι γὰρ κα-
λοῦνται πάντες, ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν Ὀρωδης, ὁ δὲ Φραάτης, ὁ
δ' ἄλλο τι.

37. Ἀρίστη δ' ὁμολογεῖται πᾶσα ἡ τοῦ Ὑπάνιος πέραν·
οὐκ ἀκριβοῦνται δέ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν ἐκτοπισμὸν
λέγεται πάντ' ἐπὶ τὸ μείζον ἢ τὸ τερατωδέστερον· οἷα τὰ τῶν
10 χρυσωρύχων μυρμηκῶν καὶ ἄλλων θηρίων τε καὶ ἀνθρώπων
ἰδιομόρφων καὶ δυνάμεσί τισιν ἐξηλλαγμένων· ὡς τοὺς Σήρας
μακροβίους φασί, πέρα καὶ διακοσίων ἐτῶν παρατείνοντας.
λέγουσι δὲ καὶ ἀριστοκρατικὴν τινα σύνταξιν πολιτείας αὐτόθι
ἐκ πεντακισχιλίων βουλευτῶν συνεστῶσαν, ὧν ἕναστον παρέχε-
15 σθαι τῷ κοινῷ ἑλέφαντα. καὶ τίγρεις δ' ἐν τοῖς Πρασίοις φη- C. 703
σιν ὁ Μεγασθένης μεγίστους γίνεσθαι, σχεδὸν δέ τι καὶ διπλα-
σίους λεόντων, δυνατούς δέ, ὥστε τῶν ἡμέρων τινά, ἀγόμενον
ὑπὸ τεττάρων, τῷ ὀπισθίῳ σκέλει δραξάμενον ἡμόνον, βιά-
σασθαι καὶ ἐλκύσαι πρὸς ἑαυτόν. κερκοπιθήκους δὲ μείζους
20 τῶν μεγίστων κυνῶν, λευκοὺς πλὴν τοῦ προσώπου· τοῦτο δ' εἶ-
ναι μέλαν· παρ' ἄλλοις δ' ἀνάπαλιν· τὰς δὲ κέρκους μείζους
δυεῖν πήχων· ἡμερωτάτους δὲ καὶ οὐ κακοήθεις περὶ ἐπιθέσεις
καὶ κλοπὰς. λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιβανόχρους, γλυκντέρους
σίκων ἢ μέλιτος. ἀλλαχοῦ δὲ διπήχεις ὄφεις ὑμενοπτέρους, A. 102
25 ὥσπερ αἱ νυκτερίδες· καὶ τούτους δὲ νύκτωρ πέτεσθαι, στα-
λαγμοὺς ἀφιέρτας οὖρων, τοὺς δὲ ἰδρώτων, διασήποντας τὸν

1. δεῖ codd., exc. F, edd. 3. σαδρόκοττον CDFimox: cf. II, 70
α. infra p. 724. 4. τοιοῦτον himox edd. 5. ἠρώδης mox Guar.
6. ἀκριβοῦνται Ew Tzsch. (operarum errore, ut apparet ex eius nota
ad h. l.) Cor. 9. τερατωδέστερον F. 14. βουλευμάτων codd.,
exc. Etoxz. 15. τίγρεις, et ei sup. alterum i add., E. 19. κερ-
κοπηθίκους Dh. 20. Quae leguntur inde a λευκοὺς usque ad γενο-
μίον (p. 704) detracto folio exciderunt in h: eadem desiderantur in i.
21. τὰς] τοὺς F. 22. ἡμερωτέρους D. — οὐκ ἀηθεῖς x. 23. λι-
βανοχρόους F. 24. ὑμενοπτέρους F ὑμενοπερώτους Epit. 25. πέ-
τεσθαι om. E. 26. τοὺς δὲ] οἱ δὲ x. — ἰδρώτας w. — διακόπτο-
τας E.

αὐτῶν ἕκαστος συντάξῃ τῶν χρησίμων ἢ τηρήσῃ πρὸς ἐπιτη-
ρίαν καρπῶν τε καὶ ζῳῶν καὶ περὶ πολιτείας, προσφέρει
τοῦτ' εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρεῖς ἐψευσμένος ἀλῶ, νόμος ἐστὶ
αἰγᾶν διὰ βίον· τὸν δὲ κατορθώσαντα ἄφορον καὶ ἀτελεῆ κρί- C. 704
ψουσι.

40. Δεύτερον δὲ μέρος εἶναι τὸ τῶν γεωργῶν, οἱ πλεῖστοι
τέ εἰσι καὶ ἐπιεικέστατοι * οἱ * ἀστρατεία καὶ ἀδεία τοῦ ἐρ-
γάζεσθαι, πόλει μὴ προσιόντες μηδ' ἄλλη χρεία μηδ' ὀχλήσει A. 1030
κοιτῆ· πολλάκις γοῦν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τόπῳ τοῖς μὲν
90 παρατετάχθαι συμβαίνει καὶ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς πολε-
μίους, οἱ δ' ἀρούσιν ἢ σκάπτουσιν ἀκινδύνως, προμάχους ἔχον-
τες ἐκίνουσ. ἐστὶ δ' ἡ χώρα βασιλικὴ πᾶσα· μισθοῦ δ' αὐ-
τὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν.

41. Τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ θηρευτῶν, οἷς μόνοις
15 ἔξιπτι θηρεύειν καὶ θρεμματοτροφεῖν, ὧνά τε παρέχειν καὶ
μισθοῦ ζεύγη· ἀντὶ δὲ τοῦ τὴν γῆν ἐλευθεροῦν θηρίων καὶ τῶν
σπερμολόγων ὀρνέων μετροῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως σῆτον, πλά-
τητα καὶ σκηνήτην νεμόμενοι βίον. ἵππον δὲ καὶ ἐλέφαντα
τρέφειν οὐκ ἔξιπτιν ἰδιώτῃ· βασιλικὸν δ' ἐκάτερον νερόμισται
20 τὸ κτήμα, καὶ εἰσιν αὐτῶν ἐπιμεληταί.

42. Θήρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιάδε. χωρίον ψιλὸν
ὅσον τετάρων ἢ πέντε σταδίων τάφρῳ περιχαράξαντες βα-
θεία γεφυροῦσι τὴν εἴσοδον στενωπάτῃ γεφύρῃ· εἰτ' εἰσαφιάσι
θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς ἢ τέτταρας, αὐτοὶ δ' ἐν καλυ-
25 βίους κρυπτοῖς ὑποκάθηται λοχῶντες· ἡμέρας μὲν οὖν οὐ προσ-
ίαςιν οἱ ἄγριοι, νύκτωρ δ' ἐφ' ἕνα ποιοῦνται τὴν εἴσοδον·
εἰσιόντων δέ, κλείουσι τὴν εἴσοδον λάθρα, εἶτα τῶν ἡμέρων
ἀθλητῶν τοὺς ἀλκιμωτάτους εἰσάγοντες διαμάχονται πρὸς αὐ-

1. ἕκαστος αὐτῶν EF (??) edd. — συντάξει F συντάξει E. —
τηρήσει F τηρήσει E. 2. περὶ ante ζῳῶν coll. codd.: transposuit
Cor. de sent. Cas. — προσφέρει Cor. satis commode. 4. ἄφορον x.
7. οἱ ἀστρατεία CDw ald. οἷα στρατεία Fx ὡς ἐν ἀστρατεία μοx
οἱ ἐν ἀστρατεία Tzsch. οἱ recte om. Xyl. Cor. 8. μήτε πόλει προσ-
ιόντες E. 11. ἦ] καὶ w Cor. 12. δ' ἢ om. w. 15. τε] δὲ CDz.
16. σκηνήτην D. 23. εἰσαφίουσι CFzw, etiam in D ου sec. m. add.
sup. α. 25. κρυπτής D.

τούς, ἅμα καὶ λιμῶ καταπονοῦντες· ἤδη δὲ καμνόντων, οἱ εὐ-
 θαρσέστατοι τῶν ἡνιόχων λάθρα καταβαίνοντες ὑποδύουσι
 ἕκαστος τῇ γαστρὶ τοῦ οἰκείου ὀγγήματος· ὀρμώμενος δ' ἐν-
 θένδε ὑποδύει τῷ ἀγρίῳ καὶ σύμποδα δεσμεῖ· γενομένου δὲ
 τούτου, κελεύουσι τοῖς τιθασσοῖς τύπτειν τοὺς συμποδισθέντας, 5
 ἕως ἂν πέσωσιν εἰς τὴν γῆν, πεσόντων δ' ὠμοβοίνοις ἰμάσι
 προσλαμβάνονται τοὺς ἀνένας αὐτῶν πρὸς τοὺς τῶν τιθασ-
 σῶν· ἵνα δὲ μὴ σειόμενοι τοὺς ἀναβαίνειν ἐπ' αὐτοὺς ἐπιγα-
 ρῶντας ἀποσειοῖντο, τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ἐμβάλλονται κώλη
 τομάς, καὶ κατ' αὐτάς τοὺς ἰμάντας περιτιθέασιν, ὥσθ' ὑπ' ἄ- 10
 γηδόνων εἴκειν τοῖς δεσμοῖς καὶ ἡσυχάζειν· τῶν δ' ἄλόντων
 ἀπολέξαντες τοὺς πρεσβυτέρους ἢ νεωτέρους τῆς χρείας τοῖς
 λοιποῦς ἀπάγουσιν εἰς τοὺς σταθμούς, δῆσαντες δὲ τοὺς μὴ
 πόδας πρὸς ἀλλήλους, τοὺς δὲ ἀνένας πρὸς κίονα εὖ πεπ-
 γότα, 705 δαμάζουσι λιμῶ· ἔπειτα χλόη καλάμου καὶ πόας ἀνα- 15
 1031 λαμβάνουσι· μετὰ δὲ ταῦτα πειθαρχεῖν διδάσκουσι, τοὺς μὲν
 διὰ λόγον, τοὺς δὲ μελισμῶ τινι καὶ τυμπανισμῶ κηλοῦντες·
 σπάνιοι δ' οἱ δυστιθάσεντοι· φύσει γὰρ διάκεινται πρῶτος καὶ
 ἡμέρωσ, ὥστ' ἐγγὺς εἶναι λογικῶ ζῴῳ· οἱ δὲ καὶ ἐξάίματος τοὺς
 ἡνιόχους ἐν τοῖς ἀγῶσι πεσόντας ἀνελόμενοι σῶζουσιν ἐκ τῆς 20
 μάχης, τοὺς δὲ ὑποδύοντας μεταξὺ τῶν προσθίων ποδῶν ὑπερ-
 μαχόμενοι διέσωσαν· τῶν δὲ χορτοφόρων καὶ διδασκάλων ἢ
 τινα παρὰ θυμὸν ἀπέκτειναν, οὕτως ἐπιποθοῦσιν, ὥσθ' ὑπ'
 ἀνίας ἀπέχεσθαι τροφῆς, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀποκαρτερεῖν.

43. Βιβάζονται δὲ καὶ τίκτουσιν, ὡς ἵπποι, τοῦ ἔαρος 25
 μάλιστα· καιρὸς δ' ἐστὶ τῷ μὲν ἄρρηνι, ἐπειδὴν οἷστρω κατὶ

4. συμποδοδεσμεῖ conl. Cas., verbum fingens aliunde non notum.
 5. τοὺς τιθασσοὺς Dh. 6. ὠμοβοίνοις C. 7. προσλαμβάνον-
 τες mox. 8. αὐτῶν x. 9. ἀποσειοῖτο F (οἱ in litura scriptum
 est) ἀποσειοῦντο iw. 11. ἤκειν Dh. — ἄλόντων F. 12. ἢ νε-
 ωτέρους om. w. 16. πειθαρχεῖν F. 17. διὰ λόγον] δι' ἄλιγου F,
 idem pr. m. add. in marg. g. — καταυλοῦντες D (in marg. sec. m.
 add. γρ. κηλοῦντες) h (inter versus sec. m. add. κη) i: idem legitur in
 marg. Fgv. 18. δυστιθάσεντοι D. 19. οἱ δὲ] τινὲς γὰρ mox Cor.
 21. τοὺς] οἱ mox Tisch. — καὶ ante ὑποδύοντας add. Dhimes. —
 ἐπροσθίων mox. 25. βινάζονται mox.

γῆται καὶ ἀγριαίνῃ· τότε δὴ καὶ λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀρίστων, ἣν ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους· ταῖς δὲ θηλείαις, ὅταν ὁ αὐτὸς οὗτος πόρος ἀνεργῶς τυγχάνῃ. κύνουσι δὲ τοὺς μὲν εὐερίστους ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλαχίστους δ' ἑκαταίδεκα· τρέφει δ' ἡ μήτηρ ἕξ ἔτη· ζῶσι δ' ὅσον μακροβιώτατοι ἄνθρωποι οἱ πολλοί, τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ διακόσια διατείνουσιν ἔτη· πολύνουσι δὲ καὶ θυσιάζουσι. ἄκος δὲ πρὸς ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα προσκλυζόμενον, τοῖς πλείστοις δὲ τῶν νοσημάτων ὁ μέλας οἶτος πινόμενος, τραύμασι δὲ ποτὸν μὲν βούτυρον (ἐξάγει γὰρ τὰ σιδήρια), τὰ δ' ἔλη σαρκῆν ὑδατῶσι. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ ἕως τριακοσίων ἐτῶν ζῆν φησι, σπάνιον δὲ καὶ ἕως πεντακοσίων, κρατίστους δ' εἶναι περὶ τὰ διακόσια ἔτη, κτισσέσθαι δὲ δεκαετίαν. μείζους δὲ τῶν Λιβυκῶν καὶ ἑρρωμεποτέρους ἐκεῖνός τε εἶρηκε καὶ ἄλλοι· ταῖς οὖν προβοσκίαις ἐπέλξεις καθαιρεῖν καὶ δένδρα ἀνασπᾶν πρόρριζα, διανισταμένους εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Νέαρχος δὲ καὶ ποδάγρας ἐν ταῖς θήραις τίθεσθαι κατὰ τινὰς συνδρομούς φησί, συνελάνθεσθαι δ' ὑπὸ τῶν τιθασῶν τοὺς ἀγρίους εἰς ταύτας, κρειττόνων ὄντων καὶ ἡμιχοιμένων. οὕτως δ' εὐτιθασεύτους εἶναι, ὥστε καὶ λιθάξιν ἐπὶ σκοπὸν μαθάνειν καὶ ὄπλοις χρῆσθαι πῆν τε κάλλιστα· μέγιστόν τε νομίζεσθαι κτήμα ἑλεφάντων ἄρμα· ἄγεσθαι δ' ὑπὸ ζυγὸν †καὶ καμήλους· γυναικα δ' εὐδοκίμειν, εἰ λάβοι παρὰ ἑραστοῦ δῶρον ἑλέφαντα. οὗτος ὁ λόγος ἐπὶ ὁμολογεῖ τῶν φήσαντι μόνων βασιλέων εἶναι κτήμα ἵππων καὶ ἑλέφαντα.

A. 1032

1. δῆ] δὲ CDh, om. x. 2. ἴσχει F. 3. οὗτος om. D, sed inter versus sec. m. add. — τοὺς] οἱ x. 4. ἐλάχιστοι x. 5. ὅσοι F. 9. τραῦμα, et ex corr. πρὸς τραῦμα, x. — δὲ] μὲν Dh. — ποτὸν] πρῶτον ποτ. 11. ἑλέφαντα post φησι add. Dh. — σπάνιοι F. 13. λιβυκῶν C. 15. πρόρριζα F. 18. τιθασῶν F. 19. οὕτω Exx. εὐτιθασεύτους Fx. 22. ἄρματα w. — ἄγεσθαι — ἑλέφαντα om. w. ἰσγῶν codd., exc. CDFh, ald. — ὡς ante καὶ addendum esse censuerunt Tzsch. Grosk. facili mutatione, sed non ea, quae satisfaciat; audacius multo atque infeliciter ἀχαλίνοισι scripsit Cor. coll. p. 709 in. Ipse vero melius quod proponam non habeo. 23. οὗτος — ἑλέφαντα om. ποτ. 24. μόνων codd., exc. F, edd. — κτήμα εἶναι codd., exc. F, edd.

44. Τῶν δὲ μυρμήκων τῶν χρυσορῦχων δέρματα ἰδεῖν φησιν οὗτος παρδαλαῖς ὅμοια. Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτω φησίν, ὅτι ἐν Λέρδαις, ἔθνει μεγάλῳ τῶν προσεφῶν καὶ ὀρειῶν Ἰνδῶν, ὀροπέδιον εἶη τρισχιλίῳ πως τὸν κύκλον σταδίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσορῦχίων, οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμηκες, θηρία ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττω, τάχος ὑπερφυῆς ἔχοντα καὶ ζῶντα ἀπὸ θήρας· ὀρύττει δὲ χιμῶνι τὴν γῆν, σωρεύει τε πρὸς τοῖς στομίοις, καθάπερ οἱ ἀσφάλακες· ψῆγμα δ' ἐστὶ χρυσοῦ μικρᾶς ἐψήσεως δεόμενον· τοῦθ' ὑποζυγίους μετρίασιν οἱ πλησιόχωροι λάθρα· φανερώς γάρ 10 διαμάχονται καὶ διώκουσι φεύγοντας, καταλαβόντες δὲ διαχρώνται καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ ὑποζύγια. πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν κρῖν θήρεια προτιθέασιν κατὰ μέρος· περισπασθέντων δ' ἀναίρουσται τὸ ψῆγμα καὶ τοῦ τυχόντος τοῖς ἐμπόροις ἀργὸν διατίθενται, χωνεύειν οὐκ εἰδότες. 15

45. Ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν θηρευτῶν λόγῳ καὶ περὶ τῶν θηρίων ἐμνήσθημεν, ὧν τε Μεγασθένης εἶπε καὶ ἄλλοι, προσθετέον καὶ ταῦτα. ὁ μὲν γὰρ Νέαρχος τὸ τῶν ἔρπετων θαυμάζει πλήθος καὶ τὴν κακίαν· ἀναφεύγειν γὰρ ἐκ τῶν πεδίων εἰς τὰς κατοικίας τὰς διαλανθανούσας ἐν ταῖς ἐπικλύσεσι καὶ πληροῦν τοὺς οἴκους· διὰ δὲ τοῦτο καὶ ὑψηλὰς ποιεῖσθαι τὰς κλίνας, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐξοικίζεσθαι πλεονασάντων· εἰ δὲ μὴ τὸ πολὺ τοῦ πλήθους ὑπὸ τῶν ὑδάτων διεφθείρετο, κἂν ἐρημωθῆναι τὴν χώραν. καὶ τὴν μικρότητα δ' αὐτῶν εἶναι χαλεπὴν καὶ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους, τὴν μὲν διὰ τὸ δυσφύλακτον, τὴν δὲ δι' ἰσχύν, ὅπου καὶ ἐκκαϊδεκαπήχεις ἐχίδνας ὀρᾶσθαι· ἐπωδὸς δὲ περιφοιτᾶν ἰᾶσθαι πεπιστευμένους, καὶ εἶναι σχεδὸν τι μόνην ταύτην ἰατρικὴν· μηδὲ γὰρ νόσους εἶναι

4. ὀρειῶν F. 5. τούτων Dh. — χρυσορῦχίων CDFh. 6. θηρίων codd. edd.: correxi propter sequentia; et quis unquam dixit θηρία ἀλώπεκες? — ἐλάττους μοx edd. inde a Cas. 7. ἔχοντες et μοx ζῶντες codd. edd. — ὀρύττουσι Eh edd. 8. σωρεύουσι E edd. 9. ἀσφάλακες edd. inde a Xyl. 10. μετρίων F. 13. προστιθέασιν DFh. — περισπωμένων x Cor. 14. τῷ τυχόντι τῶν ἐμπόρων μοx ald. 24. μακρότητα F μικρότητα μοx Cor. 26. διὰ τὴν ἰσχύν x.

πολλὰς διὰ τὴν λιτότητα τῆς διαίτης καὶ τὴν αἰνίαν· εἰ δὲ γένοιτο, ἰᾶσθαι τοὺς σοφιστάς. Ἀριστόβουλος δὲ τῶν θρυλουμένων μεγεθῶν οὐδὲν ἰδεῖν φησιν, ἔχιδναν δὲ μόνον ἐννέα πηγῶν καὶ σπιθαμῆς. καὶ ἡμεῖς δ' ἐν Αἰγύπτῳ κομισθεῖσαν ἰκκίθεον τηλικαύτην πως εἶδομεν. ἔχεις δὲ πολλοὺς φησι πολὺ ἰλάττους καὶ ἀσπίδας, σκορπίους δὲ μεγάλους. οὐδὲν δὲ τούτων οὕτως ὀγλείν, ὡς τὰ λεπτὰ ὄφειδια, οὐ μείζω σπιθαμαίων· εὐρίσκεσθαι γὰρ ἐν σκηναῖς, ἐν σκεύεσιν, ἐν θριγγοῖς ἰγκερυμμένα· τοὺς δὲ πληγέντας αἰμορροεῖν ἐκ παντὸς πόρου μετὰ ἐπωδυνίας, ἔπειτα ἀποθνήσκειν, εἰ μὴ βοηθῆσει τις εὐθὺς· τὴν δὲ βοήθειαν ῥαδίαν εἶναι διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν Ἰνδικῶν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων. κροκοδείλους τε οὔτε πολλοὺς οὔτε βλαπτικὸν ἀνθρώπων ἐν τῷ Ἰνδοῦ φησιν εὐρίσκεσθαι, καὶ τὰ ἄλλα δὲ ζῷα τὰ πλείστα τὰ αὐτὰ, ἄπερ ἐν τῷ Νεῖλῳ, γεννᾶσθαι πλὴν ἵππου ποταμίου. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ τοῦτόν φησι γεννᾶσθαι. τῶν δ' ἐκ θαλάττης φησὶν ὁ Ἀριστόβουλος εἰς μὲν τὸν Νεῖλον ἀνατρέχειν μηδὲν ἔξω θρίσσης καὶ κεστρέως καὶ δελφίνος διὰ τοὺς κροκοδείλους, ἐν δὲ τῷ Ἰνδοῦ πλῆθος· τῶν δὲ καρίδων τὰς μὲν μικρὰς μέχρι ὄρους ἀναθεῖν, τὰς δὲ μεγάλας μέχρι τῶν συμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἀκεσίου. περὶ μὲν οὖν τῶν θηρίων τσαῦτα λέγεται· ἐπανιώντες δ' ἐπὶ τὸν Μεγασθιῆν λέγωμεν τὰ ἐξῆς, ὧν ἀπελίπομεν.

46. Μετὰ γὰρ τοὺς θηρευτὰς καὶ τοὺς ποιμένας τέταρτόν φησιν εἶναι μέρος τοὺς ἐργαζομένους τὰς τέχνας καὶ τοὺς καλλιπλοῦς καὶ οἷς ἀπὸ τοῦ σώματος ἡ ἐργασία· ὧν οἱ μὲν φρό-

1. ἀνοίαν F. 2. γίνονται C (?) ald. — θρυλλομένων codd., exc. D, edd. 5. ἰδομεν CFhz Cor. ἰδαμεν D, sed sec. m. in εἶδομεν mut. — ἔχεις x ἔχειν w. 6. δὲ ante τούτων sec. m. add. in D. 7. σπιθαμαίων D (in hoc i post insertum) F σπηθαμαίων C. 8. θρούεις CDEFhiew θριγγοῖς x θριγκοῖς Cor. 10. βοήθειση F βοηθήση C. 12. κροκοδείλους F. 16. ὁ om. edd. 19. ὄρους, quod sane est mirum, Cor. mutandum suspicatur in Οὐρων, coll. Plin. H. N. VI, 20 s. 23, ubi Uri nominantur Indi fluminis accolae: quos cum antea non commemoraverit Strabo, non tam nude h. l. eorum nomen posuisset; probabilius Grosk. coniecit ὄρων, in quo tamen desideramus articulum; urbis nomen in illa scriptura latere putat Tyrwh., certius vero nihil afferens. 22. ἀπελίπομεν F.

των ὑπηρέτας· ἐκπέμπουσί τε πρὸς κώδωνας τοὺς χορτολόγους, τιμῇ καὶ κολάσει τὸ τάχος κατασκευαζόμενοι καὶ τὴν ἀσφάλειαν. τρίτοι δὲ εἰσιν οἱ τῶν πεζῶν ἐπιμελούμενοι· τέταρτοι δ' οἱ τῶν ἵππων· πέμπτοι δ' ἄρμάτων· ἕκτοι δὲ ἐλεφάντων· βασιλικοὶ τε σταθμοὶ καὶ ἵπποις καὶ θηρίοις, βασιλικὸν δὲ καὶ

C. 709 ὄπλοφυλάκιον· παραδίδωσι γὰρ ὁ στρατιώτης τὴν τε σκεπὴν εἰς τὸ ὄπλοφυλάκιον καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἵππῶνα καὶ τὸ θηρίον ὁμοίως· χρωῶνται δ' ἀγαλινώτοις. τὰ δ' ἄρματα ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἔκουσιν, οἱ δὲ ἵπποι ἀπὸ φορβειᾶς ἄγονται τοῦ μὴ παρεμπίπρασθαι τὰ σκέλη, μηδὲ τὸ προθύμον αὐτῶν τὸ ὑπὸ τοῖς ἄρμασιν ἀμβλύνεσθαι. δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἄρματι παραβάται πρὸς τῷ ἡνιόχῳ· ὁ δὲ τοῦ ἐλέφαντος ἡνιόχος τέταρτος, τρεῖς δ' οἱ ἀπ' αὐτοῦ τοξεύοντες.

53. Εὐτελείς δὲ κατὰ τὴν διαίταν Ἴνδοὶ πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς στρατείαις· οὐδ' ὄχλῳ περιττῷ χαιρούσι· διώκει δὲ εὐκόσμοῦσι. πλείστη δ' ἐνεχειρία περὶ τὰς κλοπὰς· γενόμενος γοῦν ἐν τῷ Σανδροκόττου στρατοπέδῳ φησὶν ὁ Μεγασθένης, τετταράκοντα μυριάδων πλήθους ἰδρυμένου, μηδεμίαν ἡμέραν ἰδεῖν ἀνηνεγμένα κλέμματα πλειόνων ἢ διακοσίων δραστηῶν ἄξια, ἀγράφοις καὶ ταῦτα νόμοις χρωμένοις. οὐδὲ γὰρ γράμματα εἰδέειν αὐτούς, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἕκαστα διοικεῖσθαι εὐπραγεῖν δ' ὅμως διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν· οἷόν τε γὰρ οὐ πίνειν, ἀλλ' ἐν θυσίαις μόνον, πίνειν δ' ἀπ' ὀρύζης ἀντὶ κριθίων συντιθέντας· καὶ σιτία δὲ τὸ πλέον ὄρουζαν εἶναι ῥοφητὴν. καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ καὶ συμβολαίοις τὴν ἀπλότητα

1. κώδωνα Cor. haud improbabilitur. 2. κατασφαλιζόμενοι Dh. 9. φορβείας (sic) F φορβείας Dhī edd. 11. τὸ om. edd. — ἐπὶ τῷ ἄρματι om. x. 12. ἀναβάται μοx. — πρὸς om. F, sed in marg. pr. m. est add. — τῷ om. codd., exc. F, edd. 14. οἱ ante Ἴνδοὶ add. edd. 15. στρατείας F στρατιαῖς codd. rell., exc. s in 9° στρατείας, a Cor. recte repositum. — οὐχ ὄπλω F. 16. ἐνεχειρία F. — γενόμενος codd. Tzsch. corr. de sent. Cas. 17. δ' οἷν codd., exc. F. — σαδρακόττου μοx. 22. εὐ πράττειν codd., exc. F. 23. ἀπὸ ὄρυζης F. 24. κριθίνου Cor.: ac sive ita, sive κριθίων videtur scribendum esse. — συντιθέναι F. 25. ῥοφητὴν] τροφήν w. — ἐν τοῖς ante συμβολαίοις add. edd.

τητα ἐλέγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυδίκους εἶναι· οὔτε γὰρ ὑποθή-
κης οὔτε παρακαταθήκης εἶναι δίκας, οὐδὲ μαρτύρων οὐδὲ
σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιστεύειν παραβαλλομένους· καὶ
τὰ οἴκοι δὲ τὸ πλεόν ἀφρουρεῖν. ταῦτα μὲν δὴ σωφρονικά,
ἰάλλα δ' οὐδ' ἂν τις ἀποδέξαιτο· τὸ μόνους δειπᾶσθαι ἀεὶ A. 10^ε
καὶ τὸ μὴ μίαν εἶναι πᾶσιν ὄραν κοινήν δείπνου τε καὶ ἀρί-
στον, ἀλλ' ὅπως ἐκάστῳ φίλον· πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικὸν καὶ
τὸν πολιτικὸν βίον ἐκείνως κρεῖττον.

54. Γυμνάσιον δὲ μάλιστα τρεῖς δοκιμάζουσι καὶ ἄλλως
καὶ διὰ σκυταλίδων ἐβενίνων λείων ἐξομαλίζονται τὰ σώματα
καὶ δὲ καὶ αἱ ταφαὶ καὶ μικρὰ χρώματα· ὑπεραντίως δὲ τῇ
ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται· χρυσοφοροῦσι γὰρ καὶ διαλίθῳ κό-
σμφ χρῶνται σινδόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς καὶ σκιάδια αὐ-
τοῖς ἔσται· τὸ γὰρ κάλλος τιμῶντες ἀσκοῦσιν, ὅσα καλλωπίζε
15 τῆν ὄψιν· ἀλήθειάν τε ὁμοίως καὶ ἀρετὴν ἀποδέχονται· διόπερ
οὐδὲ τῇ ἡλικίᾳ τῶν γερόντων προνομίαν διδόασιν, ἂν μὴ καὶ
τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι. πολλὰς δὲ γαμοῦσιν ὠνητάς παρὰ
τῶν γονέων, λαμβάνουσι τε ἀντιδιδόντες ζεύγος βοῶν, ὧν τὰς
μὲν εὐπειθείας χάριν, τὰς δ' ἄλλας ἡδονῆς καὶ πολυτεκνίας·
20 εἰ δὲ μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσαιεν, πορνεύειν ἔξεστι. θύει δὲ C. 71^ε
οὐδεὶς ἐστεφανωμένος οὐδὲ θυμᾶ οὐδὲ σπένδει, οὐδὲ σφάττουσι
τὸ ἱερεῖον, ἀλλὰ πνίγουσιν, ἵνα μὴ λελωβημένον, ἀλλ' ὀλόκληρον
διδῶται τῷ θεῷ. ψευδομαρτυρίας δ' ὁ ἀλοὺς ἀκρωτηριάζεται,
ἵ τε πηροίσας οὐ τὰ αὐτὰ μόνον ἀντιπάσχει, ἀλλὰ καὶ χειρο-
25 ποκεῖται· ἐὰν δὲ καὶ τεχνίτου χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν ἀφέληται,
θανατοῦται. δούλοις δὲ οὗτος μὲν φησι μηδένα Ἰνδῶν χρῆ-
σθαι, Ὀρησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀπο-

1. ἐπιθήκης codd., Tzsch. corr. de coni. Tyrwh. 2. οὐδὲ μαρτύ-
ρων om. x. 4. τὰ πλεονα φρουρεῖν C τὰ πλεόν Dw ἀφρουρεῖν DF.
5. ἰάλλα δ' οὐκ πιx Cor. τᾶλλ' οὐδ' ald. 6. εἰ (sic) F. — πᾶσιν
om. Dh. 9. γυμνασίων Cor. 10. σκυταλίων Dh. 13. σκιά-
δια Dh. 19. εὐπαθείας εἰ, quam scripturam non recepit pœni-
te se ait iniuria Cor. in nott. 22. ἀλλ' ἀποπνίγουσιν C. — δι-
δῶται ἀλλ' ὀλόκληρον Dh. 23. ἀλοὺς om. F, sed spatium vacuum
relictum est. 25. καὶ ante τεχνίτου add. edd. 27. μουσικά-
νου F.

φαίνει, καὶ ὡς κατορθωμά γε· καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει τῆς χάριτος ταύτης κατορθώματα, ὡς εὐνομοτατίας.

55. Τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τοῦ σώματος θεραπεία διὰ γυναικῶν ἐστίν, ἀνητῶν καὶ αὐτῶν παρὰ τῶν πατέρων· ἔξω δὲ τῶν θυρῶν οἱ σωματοφύλακες καὶ τὸ λοιπὸν στρατιωτικόν· μισθῶντα δὲ κτείνασα γυνὴ βασιλεία γέρας ἔχει συνεῖναι τῷ ἐκείνῳ διαδεξαμένῳ· διαδέχονται δ' οἱ παῖδες· οὐδ' ὑπνοῖ μὲθ' ἡμέραν ὁ βασιλεύς· καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ὄραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην ἀλλάττειν διὰ τὰς ἐπιβουλάς. τῶν τε μὴ κατὰ πόλεμον ἔξόδων μία μὲν ἐστίν ἢ ἐπὶ τὰς κρίσεις, ἐν αἷς διημεροῦν 10 διακοῦσαν οὐδὲν ἤττον, κἂν ὄρα γένηται τῆς τοῦ σώματος θ-
A. 1037 ραπειας· αὕτη δ' ἐστίν ἢ διὰ τῶν σκνταλίδων τρυφίς· ἅμα γὰρ καὶ διακοῦει καὶ τριβεται τεττάρων περιστάτων τριβίω· ἑτέρα δ' ἐστίν ἢ ἐπὶ τὰς θυσίας ἔξοδος· τρίτη δ' ἐπὶ θήρῳ βαρκική τις, κύκλω γυναικῶν περιεχυμένων, ἔξωθεν δὲ τῶν 15 δορυφόρων· παρεσχοίνισται δ' ἡ ὁδός, τῷ δὲ παρελθόντι ἐπὶ τὸς μέχρι γυναικῶν θάνατος· προηγούνται δὲ τυμπανισταὶ καὶ κωδωνοφόροι. κνηγετῆ δ' ἐν μὲν τοῖς περιφράγμασιν ἀπὸ βήματος τοξεύων (παρεσῆσι δ' ἔνοπλοι δύο ἢ τρεῖς γυναῖκες), ἐν δὲ ταῖς ἀφράκτοις θήραις ἀπ' ἐλέφαντος· αἱ δὲ γυναῖκες αἱ μὲν ἐφ' ἀρμάτων, αἱ δ' ἐφ' ἵππων, αἱ δὲ καὶ ἐπ' ἐλεφάντων, ὡς καὶ συστρατεύουσιν, ἡσκημέναι παντὶ ὄπλῳ.

56. Ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα πολλὴν ἀήθειαν πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν, ἔτι μέντοι μᾶλλον τὰ τοιάδε. φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Κάκασον οἰκοῦντας ἐν τῷ φανερῷ γυναιξὶ μίσγασθαι καὶ σαρκωφραγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα· πετροκυλιστὰς δ' εἶναι κερκοπιθήκους, οἱ λίθους κατακυλίουσι κρημνοβατοῦντες ἐπὶ τοὺς διακόντας· τὰ τε παρ' ἡμῖν ἡμερὰ ζῶα τὰ πλείστα παρ' ἐκείνοις ἄγρια εἶναι· ἵππους τε λέγει μονοκέρωτας ἐλαφοκράνους· καλάμους δέ, μῆκος μὲν τριάκοντα ὀργυῶν τοὺς ὀρθίους, τοὺς 20

7. μεθ' ἡμέρας Dh. 8. καὶ om. Dh. 9. τῶν γε μὴν codd., Cor. corr. 13. γὰρ] δὲ D. — καὶ ante διακοῦει ast. incl. Cor. 16. ἐκτὸς CDFmosw. 17. μέχρι] δίχα x. 20. θύρας F. 23. ἀφ' θεαν F et in marg. add. pr. m. ἀπίθειαν (sic). 25. μίγνυσθαι D. 29. ἐλαφοκράνους μονοκέρωτας Dh. 30. ὀργυῶν F.

δὲ χαμαικλιεῖς πενήκοντα, πάχος δέ, ὥστε τὴν διάμετρον τοῖς C. 711
μὲν εἶναι τρίπηχυν, τοῖς δὲ διπλάσιον.

57. Ὑπερεκπίπτων δ' ἐπὶ τὸ μινθῶδες πεντασπιθάμους ἀν-
θρώπους λέγει καὶ τρισπιθάμους, ὧν τινὰς ἀμύκτηρας, ἀνα-
πνοὰς ἔχοντας μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ στόματος· πρὸς δὲ τοὺς
τρисπιθάμους πόλεμον εἶναι ταῖς γεράνοις (ὃν καὶ Ὅμηρον δη-
λοῦν) καὶ τοῖς πέρδιξιν, οὓς χηρομεγέθειν εἶναι· τούτους δ' ἐκλέ-
γει αὐτῶν τὰ ὠὰ καὶ φθείρειν· ἐκεῖ γὰρ ὠτοκεῖν τὰς γε-
ράνους· διόπερ μηδαμοῦ μητ' ὠὰ εὐρίσκεσθαι γεράνων, μητ'
ὡν νεοττία· πλειστάκις δ' ἐκπίπτειν γέρανον χαλκῆν ἔχουσαν
ἀκίδα ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν πληγμάτων. ὅμοια δὲ καὶ τὰ περι τῶν
ἔνωτοκοιτῶν καὶ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ἄλλων τερατω-
δῶν. τοὺς μὲν οὖν ἀγρίους μὴ κομισθῆναι παρὰ Σανδρόκοτο-
ν· ἀποκαρτερεῖν γάρ· ἔχειν δὲ τὰς μὲν πτέρνας πρόσθεν,
15 τοὺς δὲ ταρσοὺς ὀπισθεν καὶ τοὺς δακτύλους· ἀστόμους δὲ
πᾶσας ἀχθῆναι, ἡμέρους ἀνθρώπους· οἰκεῖν δὲ περὶ τὰς πηγὰς
τοῦ Γάγγου, τρέφεσθαι δ' ἀτμοῖς ὀπτῶν κρεῶν καὶ καρπῶν A. 1038
καὶ ἀνθέων ὀσμαῖς, ἀντὶ τῶν στομάτων ἔχοντας ἀναπνοὰς,
χαλεπαίνειν δὲ τοῖς δυσώδεσι, καὶ διὰ τοῦτο περιγίνεσθαι μό-
λις, καὶ μάλιστα ἐν στρατοπέδῳ. περὶ δὲ τῶν ἄλλων διηγεῖ-
σθαι τοὺς φιλοσόφους, Ὠκύποδάς τε ἱστοροῦντας, ἵππων μάλ-
λον ἀπιόντας, ἔνωτοκοίτας τε ποδῆρη τὰ ὠτα ἔχοντας, ὡς
ἐγκαθεύδειν, ἰσχυροὺς δ', ὥστε ἀνασπᾶν δένδρα καὶ ῥήττειν
πυράν, Μονομάτους τε ἄλλους, ὠτα μὲν ἔχοντας κυνός, ἐν
20 μέσῳ δὲ τῷ μετώπῳ τὸν ὀφθαλμόν, ὀρθοχαίτας, λασίους τὰ
στέθη· τοὺς δὲ Ἀμύκτηρας εἶναι παμφάγους, ὠμοφάγους, ὀλι-

1. περίμετρον x. 2. τρίπηχυν CFμοx τριπήχην x τριπήχη ald.
— διπλάσιον μοx τετραπλάσιον ald. 3. ὑπερεκπιπτόντων DFx
ὑπερεκπίπτοντες C. — πεντασπηθάμους C. 4. τρισπηθάμους C. —
ἀμυκτῆρας F. 6. τρισπηθάμους C. 9. μηδ' ante ὠὰ codd. Cor. mut.
10. νεοττία F. 11. τὰ om. F. 12. ἐνωτοκοίτων D. 13. σαν-
θρόκοτον CFx σανδρόκοτον x. < 17. γάγγου F. — ἀτμαῖς C (?) Cas.
— καρπῶν καὶ ἀνθέων om. i. 18. τὰς ante ἀναπνοὰς add. x Cor.
19. καὶ διὰ τοῦτο] χαλεπαίνειν C. 20. κάλλιστα w. 22. τε] δὲ
codd., mutavi de sent. Grosk. — ὠτα om. C. 24. τε] δὲ codd., mu-
tavi postulante connexu. 26. ἀμυκτῆρας F.

γοχρονίους, πρὸ γήρωσ θνήσκοντας· τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω προχειλότερον εἶναι πολὺ. περὶ δὲ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ ἀντὰ λέγει Σιμωνίδη καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις. μῦθος δὲ καὶ τὸ ὑπὸ Τιμαγένους λεχθέν, * ὡς * ὅτι χαλκὸς ὕοιτο σταλαγμοῖς χαλκοῖς καὶ σύροιο. ἐγγυτέρω δὲ πίστωσὶς φησιν ὁ Μεγασθένης, ὅτι οἱ ποταμοὶ καταφέρουσι ψῆγμα χρυσοῦ καὶ ἀπ' αὐτοῦ φόρος ἀπάγεται τῷ βασιλεῖ· τούτο γὰρ καὶ ἐν Ἰβηρίᾳ συμβαίνει.

58. Περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων λέγων τοὺς μὲν ὄρεινους αἰτῶν φησιν ὑμηγὰς εἶναι τοῦ Διονύσου, δεικνύσας τεκμήρια τὴν ἀγρίαν ἀμπέλον, παρὰ μόνους φησιν, καὶ κισθὸν καὶ δάφνην καὶ μυρρίνην καὶ πύξον καὶ ἄλλα τῶν αἰθθαλῶν, ἃ μὴδὲν εἶναι πέραν Εὐφράτου, πλὴν ἐν παραδείσοις σπάνια καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας σωζόμενα. Διονυσιακὸν δὲ καὶ τὸ εὐδοιοφορεῖν καὶ τὸ μιτροῦσθαι καὶ μυροῦσθαι καὶ βάπτεισθαι ἄνθηνα καὶ τοὺς βασιλέας κωδωνοφορεῖσθαι καὶ τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους. τοὺς δὲ πεδιασίους τὸν Ἡραλίαν τιμᾶν. ταῦτα μὲν οὖν μυθώδη καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐλεγχόμενα, καὶ μάλιστα [τὰ] περὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου· πέραν γὰρ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐστὶ πολλὴ καὶ ἡ Μεσοποταμία ὅλη καὶ ἡ Μηδία ἐξῆς μέχρι καὶ Περσίδος καὶ Καρμανίας· τούτων δὲ τῶν ἐθνῶν ἐκάστου πολὺ μέρος εὐάμπελον καὶ εὐοῖνον λέγεται.

59. Ἄλλην δὲ διαίρεσιν ποιῆται * περὶ * τῶν φιλοσόφων, ὅτι γένη φάσκων, ὧν τοὺς μὲν Βραχυᾶνας καλεῖ, τοὺς δὲ Γαρμᾶνας. τοὺς μὲν οὖν Βραχυᾶνας εὐδοικεῖν [μᾶλλον]· μᾶλλον γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἐν τοῖς δόγμασιν· ἤδη δ' εὐθὺς καὶ κνομένους ἔχειν ἐπιμελητάς, λογίους ἄνδρας, οὓς προσιόντας λόγῳ

2. τῶν ante Ὑπερβορέων add. F. 4. ὡς om. mx Cor., nec ferendum est. 7. γὰρ] δὲ Dh. 10. τεκμήριον Dh. 11. αὐτοῖς post μόνους add. F (?) cdd. 13. τοῦ ante Εὐφράτου add. codd., ex DFh. 21. μῆδεια F. 24. περὶ aster. incl. Cor., nec video qui ferri possit. 25. γερμᾶνες mox Epit.: eisdem Σαρμᾶνας appellat Clem. Alex. Strom. I, 305. 26. μᾶλλον semel modo exhibent codd., Cor. bis ponendum esse recte vidit. 27. καὶ ante κνομένους om. D. 28. λόγων CDFh λόγον codd. rell. ald.: Cor. corr. de conl. Tyrwh.

μὲν ἐπάδειν δοκεῖν καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸν κνόμενον εἰς εὐ-
 τεκνίαν, τὸ δ' ἀληθὲς σωφρονικὰς τινὰς παρανώσεις καὶ ὑπο-
 θήκας διδόναι· τὰς δ' ἥδιστα ἀκρωμένους μάλιστα εὐτέκνους
 εἶναι νομίζεσθαι. μετὰ δὲ τὴν γένεσιν ἄλλους καὶ ἄλλους δια-
 λέγεσθαι τὴν ἐπιμέλειαν, αἰεὶ τῆς μείζονος ἡλικίᾳς χαριστέ-
 ρων τυγχανούσης διδασκάλων. διατρίβειν δὲ τοὺς φιλοσόφους
 ἐν ἄλσει πρὸ τῆς πόλεως ὑπὸ περιβόλῳ συμμετρῶ, λιτῶς ζῶν-
 τας ἐν στιβάσι καὶ δοραῖς, ἀπεγομένους ἐμψύχων καὶ ἀφρο-
 σίων, ἀκρωμένους λόγων σπουδαίων, μεταδιδόντας καὶ τοῖς
 ἰθίλοισι· τὸν δ' ἀκρωόμενον οὔτε λαλῆσαι θέμις οὔτε χρέμπα-
 ρθαι, ἀλλ' οὐδὲ πύσαι· ἢ ἐκβάλλεσθαι τῆς συνουσίας τὴν ἡμέ-
 ραν ἐκείνην, ὡς ἀκολασταίνοντα. ἔτη δ' ἑπτὰ καὶ τριάκοντα
 ἔστω ζήσαντα ἀναχωρεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ κτῆσιν ἕκαστον. καὶ
 ἦν ἀδεῶς καὶ ἀνειμένως μᾶλλον, σινδονοφοροῦντα καὶ χρυσο-
 φοροῦντα μετριῶς ἐν τοῖς ὡσὶ καὶ ταῖς χερσί, προσφερόμενον
 κέρκας τῶν μὴ πρὸς τὴν χρείαν συνεργῶν ζῶων, δριμύων καὶ
 ῥυτῶν ἀπεχόμενον· γαμῆν δ' ὅτι πλείστας εἰς πολυτεκνίαν·
 καὶ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι ἂν, ἀδουλοῦσί
 τε τὴν ἐκ τέκνων ὑπηρεσίαν, ἐγγυτάτω οὔσαν, πλείω δεῖν πα-
 ασκευάζεσθαι. ταῖς δὲ γυναιξὶ ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφιλοσο-
 ρεῖν τοὺς Βραχμᾶνας· εἰ μὲν μοχθηραὶ γένοιτο, ἵνα μὴ τι
 ὦν οὐ θεμιτῶν ἐκφέροιεν εἰς τοὺς βεβήλους· εἰ δὲ σπουδαῖαι,
 ἢ καταλείπειεν αὐτούς. οὐδένα γὰρ ἡδονῆς καὶ πόνον κατα-
 φοροῦντα, ὡς δ' αὐτῶς ζωῆς καὶ θανάτου, ἐθέλειν ὑφ' ἐτέρῳ
 εἶναι· τοιοῦτον δ' εἶναι τὸν σπουδαῖον καὶ τὴν σπουδαίαν.

A. 1039

3. ἀκρωμένης F. — μᾶλλον F (?) edd. — εὐτέκνης F. 4. καὶ
 ἰλλας Di. 7. περιβόλων συμμετρῶν Dh. 10. λαλῆσθαι C.
 13. οὔτω Dhx. — κτῆσιν] κότεν F. 14. καὶ χρυσοφοροῦντα om.
 Dh (in hoc sec. m. in marg. add.) i. 16. μηκέτι τῶν εν μὴ τῶν
 vadd. rell., exc. moz. 18. ἂν — παρασκευάζεσθαι om. moz Guar.
 ἰναδουλοῦσι τε τὴν ἐκ τέκνων μὴ ἔχουσι δούλους ὑπηρεσίαν κτλ. codd.
 vll. ald., in qua praeterea ἦν add. ante μὴ. In quibus verba μὴ ἔχουσι
 δούλους pro interpretamento habenda atque efficienda esse recte vidit
 Tzsch., coniciens praeterea ἂν ἀδούλοις οὔσι, quae rec. Tzsch. Cor.
 sed his verbis quis unquam adiciet interpretamentum? Vel hanc igitur
 causam ἀδουλοῦσι repudiare non ausim, verbum inusitatum quidem,
 sed recte formatum. 23. καταλίπειν Dhx.

- C. 713** πλείστους δ' αὐτοῖς εἶναι λόγους περὶ τοῦ θανάτου· νομίζειν γὰρ δὴ τὸν μὲν ἐνθάδε βίον ὡς ἂν ἀκμὴν κομμένων εἶναι, τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον καὶ τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφήσασιν· διὸ τῆ ἀσκήσει πλείστη χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐτοιμοθάνατον· ἀγαθὸν δὲ ἢ κακὸν μηδὲν εἶναι τῶν συμβαινόντων 5 ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ἂν τοῖς αὐτοῖς τοὺς μὲν ἄχθεσθαι, τοὺς δὲ χαίρειν, ἐνπνυαῖοις ὑπολήψεις ἔχοντας, καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν ἄχθεσθαι, τοτὲ δ' αὖ χαίρειν μεταβαλλομένους. τὰ δὲ περὶ φύσιν, τὰ μὲν εὐθείαν ἐμφαίνειν φησὶν· ἐν ἔργοις γὰρ αὐτοὺς κρείττους ἢ λόγοις εἶναι, διὰ μύθων τὰ 10 πολλὰ πιτυομένους· περὶ πολλῶν δὲ τοῖς Ἑλλήσιν ὁμοδοξεῖν·
- A. 1040** ὅτι γὰρ γενητὸς ὁ κόσμος καὶ φθαρτὸς, λέγειν κάκεινους, καὶ ὅτι σφαιροειδῆς, ὃ τε διοικῶν αὐτὸν καὶ ποιῶν θεὸς δι' ὅλου διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ· ἀρχαὶ δὲ τῶν μὲν συμπάντων ἕτεραι, τῆς δὲ κοσμοποιίας τὸ ὕδωρ· πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι στοιχείοις 15 πέμπτη τίς ἐστὶ φύσις, ἐξ ἧς ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ ἄστρα· γῆ δ' ἐν μέσῳ ἴδρυται τοῦ παντός· καὶ περὶ σπέρματος δὲ καὶ ψυχῆς ὁμοία λέγεται καὶ ἄλλα πλείω· παραπλέκουσι δὲ καὶ μύθους, ὡσπερ καὶ Πλάτων περὶ τε ἀφθαρσίας ψυχῆς καὶ τῶν καθ' ἕξου κρίσεων καὶ ἄλλα τοιαῦτα. περὶ μὲν τῶν Βραχμάνων 20 ταῦτα λέγει.
- 60.** Τοὺς δὲ Γαρμᾶνας, τοὺς μὲν ἐντιμωτάτους Ἰγλοβίους φησὶν ὀνομάζεσθαι, ζῶντας ἐν ταῖς ὕλαις ἀπὸ φύλλων καὶ καρπῶν ἀγρίων, † ἐσθῆτος φλοιῶν δενδρείων, ἀφροδισίων χωρὶς καὶ οἴνου· τοῖς δὲ βασιλεῦσι συνεῖναι, δι' ἀγγέλων πυνθα- 25

1. πλείστον et mox λόγον E. 3. καὶ om. μοxx Cor. 4. τὸν ἐτοιμον θάνατον w. 8. τοτὲ μὲν ἄχθεσθαι om. w. 10 κρείττον μοx. — λόγους F. 11. ἀπιστυομένους DFh. — πολλῶν] πολλὰ μοx. 12. γενητὸς C Cor. 14. διαπεφύτηκεν F: quod quodammodo favet coniecturae Cor. διαπέφυκεν, ex Stoicorum philosophia petita. 19. καὶ ante ψυχῆς add. F. 22. δε om. F. — γαρμᾶνας F γερμᾶνας codd. rell.: cf. p. 712. — ἐντιμωτάτους codd., exc. D, edd. 23. φύλων D. 24. ἐσθῆτας δ' ἔχειν ἀπὸ μοx Tzsch. Cor.; quae cum auctoritate careant, tum orationis connexum tam incommode interruptunt, ut a Strabone profecta non esse satis liqueat: qui quid scripserit affirmare non ausim, nescio tamen an οὔσης exciderit post ἐσθῆτος: Meinek. coniect. ἐσθητους φλοιῶ δενδρείω. — δενδρίων CF δένδρων x.

- νομένοις περὶ τῶν αἰτίων καὶ δι' ἐκείνων θεραπεύουσι καὶ λιτανεύουσι τὸ θεῖον. μετὰ δὲ τοὺς Ἰλοβίους δευτερεύειν κατὰ τιμὴν τοὺς ἰατρικούς καὶ ὡς περὶ τὸν ἄνθρωπον φιλοσόφους, λιτοὺς μὲν, μὴ ἀγροῦλους δέ, ὀρύζῃ καὶ ἀλφίτοις τρεφομένους,
- 5 ἃ παρέχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα καὶ ὑποδεξάμενον ξενίᾳ· δύνασθαι δὲ καὶ πολυγόνους ποιεῖν καὶ ἀρρενογόνους καὶ θηλυγόνους διὰ φαρμακευτικῆς· τὴν δὲ ἰατρείαν διὰ σιτίων τὸ πλεόν, οὐ διὰ φαρμάκων ἐπιτελεῖσθαι· τῶν φαρμάκων δὲ μάλιστα εὐδοκιμεῖν τὰ ἐπίχριστα καὶ τὰ καταπλάσματα,
- 10 τἄλλα δὲ κακουργίας πολὺ μετέχειν. ἀσκεῖν δὲ καὶ τούτους κἀκείνους καρτερίαν, τὴν τε ἐν πόνοις καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπιμοταῖς, ὥστ' ἐφ' ἐνὸς σήματος ἀκίνητον διατελεῖσαι τὴν ἡμέραν ὄλην. ἄλλους δ' εἶναι τοὺς μὲν μαντικούς καὶ ἐφοδούς καὶ τῶν περὶ τοὺς κατοικομένους λόγων καὶ νομίμων ἐμπείρους,
- 15 ἐπαιτοῦντας *καὶ* κατὰ κόμας καὶ πόλεις, τοὺς δὲ χαριστέ- C. 714
ρους μὲν τούτων καὶ ἀστειοτέρους, οὐδ' αὐτοὺς δὲ ἀπεχομένους τῶν καθ' ἄθην θρυλουμένων, ὅσα δοκεῖ πρὸς εὐσέβειαν καὶ ὀσιότητα· συμφιλοσοφεῖν δ' ἐνίοις καὶ γυναῖκας, ἀπεχομένας καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων.
- 20 61. Ἀριστόβουλος δὲ τῶν ἐν Ταξίλοις σοφιστῶν ἰδεῖν δύο φησί, Βραχμᾶνας ἀμφοτέρους, τὸν μὲν πρεσβύτερον ἐξυρημένον, τὸν δὲ νεώτερον κομήτην, ἀμφοτέροις δ' ἀκολουθεῖν μαθητάς· τὸν μὲν οὖν ἄλλον χρόνον κατ' ἀγορὰν διατρίβειν, τιμωμένους ἀπὲ συμβούλων, ἐξουσίαν ἔχοντας, ὃ τι βούλονται τῶν ὀνίων, A. 1041
25 φέρεσθαι δωρεάν· ὅτω δ' ἂν προσίωσι, καταχεῖν αὐτῶν τοῦ σησαμίνου λίπους, ὥστε καὶ κατὰ τῶν ὀμμάτων ῥεῖν· τοῦ τε μέλιτος πολλοῦ προκειμένου καὶ τοῦ σησάμου, μάζας ποιουμέ-

3. ἰατροὺς F. — καὶ ast. incl. Cor.. 4. ὑγραῖλους codd., exc. E, ald. Xyl. corr. — ὀρύζῃ E. — τρεφομένοις D. 5. καὶ ast. incl. Cor. — ὑποδεξαμένους hē. 6. δὲ om. Dh. 11. τε ante κἀκείνους add. oz. — ὑπομοναῖς moz. 14. κατηχομένους F. 15. καὶ om. oz Cor. nec videtur ferri posse. 16. Ad vocem ἀστειοτέρους in marg. F pr. m. adnotatur λογιωτέρους. 17. καθ' ἄθου moz edd. — θρυλουμένων codd., exc. Dh, edd. 18. τείνει post ὀσιότητα add. Cor. nimis audacter. 22. κομήτην F. 24. ὃ τι βούλωνται x ὃ τι ἂν βούλωνται x Tzsch. Cor. 25. κατασχεῖν F. — αὐτὸν Dh. 26. τηρεῖν F.

νοὺς τρέφεσθαι δωρεάν· παρερχομένους δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου τράπεζαν, παραστάτας δειπνεῖν [καὶ] καρτερίαν διδάσκειν, παραχωροῦντας εἰς τινα τόπον πλησίον, ὅπου τὸν μὲν πρεσβύτερον, πεινότερον ὑπτιον, ἀνέχεσθαι τῶν ἡλίων καὶ τῶν ὄμβρων· ἤδη γὰρ εἶναι, ἀρχομένου τοῦ ἔαρος· τὸν δ' ἐστάναι 5 μονοσκελῆ, ξύλον ἐπηρμένον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὅσον τρίπηγην· κάμνοντος δὲ τοῦ σκέλους, ἐπὶ θάτερον μεταφέρειν τὴν βάσιν καὶ διατελεῖν οὕτως τὴν ἡμέραν ὅλην· φανῆναι δ' ἐγκρατέστερον μακροῦ τὸν νεώτερον· συνακολουθήσαντα γὰρ μικρὰ τῷ βασιλεῖ ταχὺ ἀναστρέψαι πάλιν ἐπ' οἶκον, μετιόντος τε, 10 αὐτὸν κελύσαι ἦκειν, εἰ τοῦ βούλεται τυγχάνειν· τὸν δὲ συναπαῖραι μέχρι τέλους καὶ μεταμφιάσασθαι καὶ μεταθέσθαι τὴν δίαιταν, συνόντα τῷ βασιλεῖ· ἐπιτιμώμενον δ' ὑπὸ τινων λέγειν, ὡς ἐκπληρώσειε τὰ τετταράκοντα ἔτη τῆς ἀσκήσεως, ἃ ὑπέσχετο. Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ δοῦναι δωρεάν. 15

62. Τῶν δ' ἐν Ταξιλοῖς νομίμων καινὰ καὶ ἀήθη λέγει· τό τε τοὺς μὴ δυναμένους ἐκδιδόναί τὰς παῖδας ὑπὸ πενίας προάγειν εἰς ἀγορὰν ἐν ἀκμῇ τῆς ὄρας, κόχλω τε καὶ τυμπάνοις, οἷσπερ καὶ τὸ πολεμικὸν σημαίνουσιν, ὄχλου προσκληθέντος, τῷ δὲ προσελθόντι τὰ ὀπίσθια πρῶτον ἀνασύρεσθαι μέχρι 20 τῶν ὤμων, εἶτα τὰ πρόσθεν, ἀρέσασαν δὲ καὶ συμπεισθεῖσσαν, ἐφ' οἷς ἂν δοκῆ, συνοικεῖν· καὶ τὸ γυμνὸν ῥίπτεσθαι τὸν τετελευτηκότα· τὸ δὲ πλείους ἔχειν γυναῖκας κοινὸν καὶ ἄλλων. παρὰ τισὶ δ' ἀκούειν φησὶ καὶ συγκατακαυομένας τὰς γυναῖκας τοῖς ἀνδράσιν ἀσμένας, τὰς δὲ μὴ ὑπομενούσας ἀδοξεῖν· εἴρη- 25 ται καὶ ἄλλοις ταῦτα.

63. Ὀμηρίκριτος δὲ πεμφθῆναί φησιν αὐτὸς διαλεξόμενος
C. 715 τοῖς σοφισταῖς τούτοις· ἀκούειν γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον, ὡς γυμνοὶ διατελοῖεν καὶ καρτερίας ἐπιμελοῖντο οἱ ἄνθρωποι, ἐν τιμῇ τε ἀγοινο πλείστη, παρ' ἄλλους δὲ μὴ βαδίζοιεν κληθέντες, 30

2. καὶ om. codd., Cor. add. 3. δ' ante εἰς add. moz. — εἰς codd., alteram praepositionis formam constanter a Strabone usurpatam Cor. restituit. 6. ξύλων F. — ἐπηρτημένον x. 11. εἴτ' οὐ F. — βούλοιο Cor. 18. χάρας C. — ὄχλω codd., exc. CFx. — τε om. CDHmw. 22. δοκεῖ ald. — ῥύπτεσθαι F. 25. δὲ post εἴρηται add. Cor.

ἀλλὰ κελεύοιεν ἐκείνους φοιτῆν παρ' αὐτούς, εἰ του μετασχεῖν
 ἐθέλοιεν τῶν πραττομένων ἢ λεγομένων ὑπ' αὐτῶν· τοιοῦτων **A. 1042**
 δὴ ὄντων, ἐπειδὴ οὔτε αὐτῶ πρόπειν ἐδόκει παρ' ἐκείνους φοι-
 τῆν οὔτε ἐκείνους βιάζεσθαι παρὰ τὰ πάτρια ποιεῖν τι ἄκον-
 5 τας, αὐτὸς ἔφη πεμφθῆναι. καταλαβεῖν δὲ ἄνδρας πεντεκαί-
 δεκα ἀπὸ σταδίων εἴκοσι τῆς πόλεως, ἄλλον ἐν ἄλλῃ σχήματι
 ἐστῶτα ἢ καθήμενον ἢ κείμενον γυμνόν, ἀκίνητον ἕως ἐσπέρας,
 εἴτ' ἀπερχόμενον εἰς τὴν πόλιν· χαλεπώτατον δ' εἶναι τὸ τὸν
 ἥλιον ὑπομεῖναι οὕτω θερμόν, ὥστε τῶν ἄλλων μηδένα ὑπο-
 10 μένειν γυμνοῖς ἐπιβῆναι τοῖς ποσὶ τῆς γῆς ῥαδίως κατὰ με-
 σημβρίαν.

64. Διαλεχθῆναι δ' ἐνὶ τούτων Καλάνῳ, ὃν καὶ συνακο-
 λουθῆσαι τῷ βασιλεῖ μέχρι Περσίδος καὶ ἀποθανεῖν τῷ πα-
 τρὶ νόμῳ, τεθέντα ἐπὶ πυρκαϊάν· τότε δ' ἐπὶ λίθων τυχεῖν
 15 κείμενον. προσιών ὄν καὶ προσαγορεύσας εἰπεῖν ἔφη, διότι
 πεμφθεῖ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀκροασόμενος τῆς σοφίας αὐτῶν,
 καὶ ἀπαγγελῶν πρὸς αὐτόν· εἰ οὖν μηδεὶς εἴη φθόνος, ἔτοιμος
 εἴη μετασχεῖν τῆς ἀκροάσεως. ἰδόντα δ' ἐκείνον χλαμύδα καὶ
 καυσίαν φοροῦντα καὶ κρηπίδα, καταγελάσαντα, τὸ παλαιόν,
 20 φάναι, πάντ' ἦν ἀλφίτων καὶ ἀλεύρων πλήρη, καθάπερ τῶν
 κόψεως· καὶ κρηναὶ δ' ἔρρεον, αἱ μὲν ὕδατος, γάλακτος δ' ἄλ-
 λαι, καὶ ὁμοίως μέλιτος, αἱ δ' οἴνου, τινὲς δ' ἐλαίου· ὑπὸ
 πλησμονῆς δ' οἱ ἄνθρωποι καὶ τρυφῆς εἰς ὕβριν ἐξέπεσον. Ζεὺς
 δὲ μισήσας τὴν κατάστασιν ἠφάνισε πάντα καὶ διὰ πόνον τὸν
 25 βίον ἀπέδειξε· σωφροσύνης δὲ καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς παραλ-
 θούσης εἰς μέσον, πάλιν εὐπορία τῶν ἀγαθῶν ὑπῆρξεν· ἐγγὺς
 δ' ἐστὶν ἤδη νυνὶ κόρου καὶ ὕβρεως τὸ πρᾶγμα, κινδυνεύει τε
 ἀφανισμὸς τῶν ὄντων γενέσθαι. ταῦτα εἰπόντα κελεύειν, εἰ
 βούλοιο ἀκροάσασθαι, καταθέμενον τὴν σκευὴν γυμνόν ἐπὶ τῶν
 30 αὐτῶν λίθων κείμενον, μετέχειν τῶν λόγων. ἀπορουμένου δὲ

1. ἐκείνους] αὐτούς ald. — παρ' αὐτοῖς Dh. — εἴτ' οὐ DFHé.
 6. εἴκοσι.] ὀκτὼ F (confusae notae η et κ). — ἄλλον — κείμενον om. w.
 9. θερμόν] γυμνόν Dh. 10. ἐπιβαίνειν Dh. 15. ὅτι μάχ. 21. ἔλεον F.
 27. ἤδη om. μοx. — νυνὶ ἤδη κόρου x. 28. ταῦτ' εἰπόντα Dx
 ταῦτα δ' εἰπόντα i.

αὐτοῦ, Μάνθανιν, ὅσπερ ἦν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος αὐ-
 τῶν, τὸν μὲν ἐπιπλῆξαι ὡς ὑβριστήν, καὶ ταῦτα ὑβρεως κατη-
 γορήσαντα, αὐτὸν δὲ προσκαλέσασθαι καὶ εἰπεῖν, ὡς τὸν μὲν
 A. 1043 βασιλεία ἐπαινοίη, διότι ἀρχὴν τοσαύτην διοικῶν ἐπιθυμοίη σο-
 φίας· μόνον γὰρ ἴδοι αὐτὸν ἐν ὄπλοις φιλοσοφοῦντα· ὄφελι-
 μώτατον δ' εἶη τῶν ἀπάντων, εἰ οἱ τοιοῦτοι φρονοῖεν, οἷς πάρ-
 C. 716 ἐστι δύναμις τοὺς μὲν ἐκουσίους πείθειν σωφρονεῖν, τοὺς δ'
 ἀκουσίους ἀναγκάζειν· αὐτῷ δὲ συγγνώμη εἶη, εἰ δι' ἐρμηνέων
 τριῶν διαλεγόμενος, πλήν φωνῆς μηδὲν συνιέντων πλέον ἢ οἱ
 πολλοί, μηδὲν ἰσχύσει τῆς ὀφελείας ἐπίδειξιν ποιήσασθαι· 11
 ὁμοιον γάρ, ὡς ἂν εἰ διὰ βορβόρου καθαρὸν ἀξιοῖ τις ὕδαρ
 ῥεῖν.

65. Τὰ γοῦν λεχθέντα εἰς τοῦτ' ἔφη συντείνεν, ὡς εἶη
 λόγος ἄριστος, ὃς ἡδονὴν καὶ λύπην ψυχῆς ἀφαιρήσεται· καὶ
 ὅτι λύπη καὶ πόνος διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ πολέμιον, τὸ δὲ φίλιον 15
 αὐτοῖς, τὰ γε σώματα ἀσκοῦσι πρὸς πόνον, ἢν' αἱ γινώμαι ῥω-
 νήνυτο, ἀφ' ὧν καὶ στάσεις παύοιεν καὶ σύμβουλοι πᾶσιν ἀγα-
 θῶν παρείεν καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ· καὶ δὴ καὶ Ταξίλη νῦν συμ-
 βουλευέσσει δέχεσθαι τὸν Ἀλέξανδρον· κρεῖττω μὲν γὰρ αὐτοῦ
 δεξάμενον εὖ πείσεσθαι, χεῖρω δὲ εὖ διαθήσειν. ταῦτ' εἰπόντα 21
 ἐξερέσθαι, εἰ καὶ ἐν τοῖς Ἑλλήσι λόγοι τοιοῦτοι λέγοντο· εἰ-
 πόντος δ', ὅτι καὶ Πυθαγόρας τοιαῦτα λέγοι, κελεύοι τε ἐμ-

I. *κάνθανις* scribitur hoc nomen in *E*. Ab aliis auctoribus (v. Arrh. Exp. Al. VII, 2, 2, Plut. Alex. 8 et 65, Palladii Historia de Brachmanibus in Lambecii Comment. de bibl. Vindob. V, p. 183 ed. Kollar.) *Μάνθανις* vocatur hic vir, quod hic quoque reponendum censuerunt nonnulli: sed codicum scriptura recurrit p. 718. 2. *τῷ* codd., exc. *z*, edd. — *ὑβριστῆ* et mox *κατηγορήσαντι* Tzsch. et Cor. de sent. Tyrwh.: at v. Plato Protag. p. 327 A. et supra VII, 299 extr. [4. *ὅτι μοx*. 6. *τοιοῦτον* C. 7. *ἐκουσίως* F. 8. *ἀκουσίως* DF. 10. *ἰσχύση* Dh. 11. *ἀξίω* F. 15. *λύπει* C. — *διαφέρει* fortasse scribendum est: v. quae sequuntur. — *φίλιον* codd., exc. *E*, edd. 16. *αὐτῆς* Cas. — *γε*] δὲ codd.: correxī de sent. Grosk., quo orationis connexio restituere-
 tur. 18. *τάξει* ἢ codd., exc. *E*, qui exhibet *ταξίλη*, quod Tzsch. receperat e conī. Tyrwh. atque auctoritate Planud. — *συμβουλευέσσειεν* Dhī *συμβουλευέσειεν* Planud. Tzsch. 20. *πήσεισθαι* F. 21. *ἐξέρε-
 σθαι* codd. (?), exc. DF, ald. 22. *λέγει*, *κελεύει* codd., exc. DFh.

ψύχων ἀπέχεσθαι, καὶ Σωκράτης καὶ Διογένης, οὐ καὶ αὐτοὺς ἀκροάσασθαι, ἀποκρίνασθαι, ὅτι τάλλα μὲν νομίζοι φρονίμως αὐτοῖς δοκεῖν, ἐν δ' ἀμαρτάνειν, νόμον πρὸ τῆς φύσεως τιθε- μένους· οὐ γὰρ [ἄν] αἰσχύνεσθαι γυμνούς, ὡσπερ αὐτόν, διά- 5 γειν, ἀπὸ λιτῶν ζῶντας· καὶ γὰρ οἰκίαν ἀρίστην εἶναι, ἣτις ἂν ἐπισκευῆς ἐλαχίστης δέηται· ἔφη δ' αὐτούς καὶ τῶν περὶ φύσιν πολλὰ ἐξετάσαι καὶ προσημασιῶν, ὄμβρων, ἀνέμων, νόσων· ἀπίοντας δ' εἰς τὴν πόλιν κατὰ τὰς ἀγορὰς σκεδάννυσθαι· ὅταν δ' ἂν κομίζονται σῦκα ἢ βότρως παρατύχωσι, λαμ- 10 βάνειν δωρεὰν παρέχοντος· εἰ δ' ἔλαιον εἴη, καταχεῖσθαι αὐτῶν καὶ ἀλείφεσθαι· ἅπασαν δὲ πλουσίαν οἰκίαν ἀνεῖσθαι αὐτοῖς μέχρι γυναικωνίτιδος, εἰσιόντας δὲ δεῖπνον κοινωνεῖν καὶ λόγων· αἰσχιστον δ' αὐτοῖς νομίζεσθαι νόσον σωματικὴν· τὸν δ' ὑπονοήσαντα καθ' αὐτοῦ τοῦτο, ἐξάγειν ἑαυτὸν διὰ πυρός, 15 ἤσαντα πυρᾶν, ὑπαλειψάμενον δὲ καὶ καθίσαντα ἐπὶ τὴν πυρᾶν ὑφάψαι κελεύειν, ἀκίνητον δὲ καίεσθαι.

66. Νέαρχος δὲ περὶ τῶν σοφιστῶν οὕτω λέγει· τοὺς μὲν Βραχμῆνας πολιτεύεσθαι καὶ παρακλουνθεῖν τοῖς βασιλεῦσι συμβούλους, τοὺς δ' ἄλλους σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν φύσιν· τούτων A. 1044
 20 δ' εἶναι καὶ Κάλανον· συμπιλοσοφεῖν δ' αὐτοῖς καὶ γυναικας, τὰς δὲ διαίτας ἀπάντων σκληράς. περὶ δὲ τῶν κατὰ τοὺς ἄλλους νομίμων τοιαῦτα ἀποφαίνεται· τοὺς μὲν νόμους ἀγράφους εἶναι, τοὺς μὲν κοινούς, τοὺς δ' ἰδίους, ἀήθειαν ἔχοντας πρὸς τοὺς τῶν ἄλλων· οἷον τὸ τὰς παρθένους ἄθλον παρὰ τισι C. 717
 25 προκεῖσθαι τῷ πυγμῆν νικήσαντι, ὡστ' ἀπροίκους συνεῖναι· παρ' ἄλλοις δὲ κατὰ συγγένειαν κοινῇ τοὺς καρποὺς ἐργασαμέ- νους, ἐπ' ἂν συγκομίσωσιν, αἶρεσθαι φορτίον ἕκαστον εἰς δια- τροφήν τοῦ ἔτους, τὸν δ' ἄλλον ἐμπιπράναι τοῦ ἔχειν εἰσαῦθις ἐργάζεσθαι καὶ μὴ ἀργὸν εἶναι. ὀπλισμὸν δ' εἶναι τόξον καὶ

2. ἀποκρίνεσθαι CD (in hoc tamen primum scriptum fuerat ἀποκρίνασθαι). — νομίζει μοx ald. 4. ἂν om. codd., Cor: add.: v. ad. I, 9. 9. ὃ τῶ (sic) F. — περιτύχωσι codd., exc. E, edd. 10. αὐτῶ conl. Grosk.: cf. p. 714. 12. δὲ om. E. 14. καθ' αὐτοῦ τὸ (sic) F. — πυρός] πυρᾶς D. 15. καθήσαντα CFos. 19. τοῦτον F. 20. δ' post συμφ. et μοx καὶ om. Dhī. 23. ἀήθειαν F. 25. κείσθαι ald. 26. ἐργαζόμενος Cmox. 28. ἐμπιπράναι F.

πιστους εριπηχεις, ἢ αὐτόν, καὶ πέλτην καὶ μάχαιρας πλα-
τυαν εριπηχον· ἀντι δὲ χαλιῶν φημοῖς χρησθαι κημῶν μικρῶν
βιαζομένων, ἅλοις δὲ τὰ χεῖλη διασπάρθαι.

67. Ἐν δὲ φιλοτεχνίᾳ τῶν Ἰνδῶν ἐμφανίζων σπόγγος
μῆτιν ἴσους ταυτὶ τοῖς Μακεδόσι μιμήσασθαι, τρίχας καὶ ἰ-
σχυρία λεπταὶ καὶ ἀπεδότους διαρράφαστας εἰς ἔρια, καὶ μετὰ
το τελεῖται τα μὲν ἐξελέκυσσας, τὰ δὲ βάρυνστας πρῶται·
σπλεγγυδοποιους τε καὶ λιχνθοποιους ταχὺ γενέσθαι πολλοῖς·
ἐπιτολις δὲ γράφειν ἐν σινδόσι λίαν κεκοτημέναις, τῶν ἄλ-
λων γράμμῃσι ἀνεῦδος μὴ χρησθαι φασίενται· χαλιῶν δὲ πρῶ-
σθαι χεῖρ, ἐν δ' ἐλατῶ μὴ· τὴν δ' αἰτίαν οὐκ εἶπε, καί τι
τὴν ἀποκρινεῖται ἐπὶ τὴν περικουλουθῶσαν, ὅτι θραύεται κρέ-
A. 1045 μου δικην γὰρ σκευὴ πεσόντα. τῶν δὲ περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγ-
μένων καὶ εὐθὺς ἐστίν, ὅτι ἀντι τοῦ προσκοπιεν προσετέχεται
τοῖς βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ὑπεροχῇ πέρι·
φῆσι δὲ καὶ λιθίαν ἢ χαίμα πολυτελεῖ χρυστάλλων καὶ ἀθρέ-
κων περτωίων, καθύστερ τῶν μαργαριτῶν.

68. Τῆς δ' ἀπομολογίας τῶν συγγραφέων ἔστω παρ-
δειγμα καὶ ἡ περὶ τοῦ Καλίου λόγος· ὅτι μὲν γὰρ σπηῆδον
Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἀπέθιεν ἐκὼν πικρὸν αὐτῶ δια πικρὸς, ὁμοί-
A γοῦσι· τὸν δὲ τρόπον οὐ τὸν αὐτὸν φασιν, οὐδὲ κατὰ τὰς αἰ-
τίας αἰτίας. ἀλλ' οἱ μὲν οὕτως εἰρήκασιν· σπικουλουθῆσαι γὰρ
οἷς ἐγκωμιεστην τοῦ βασιλέως ἔξω τῶν τῆς Ἰνδικῆς ὄρων παρὰ
το κληῖον ἔθος τῶν ἐκεῖ φιλοσόφων· ἐκείνους γὰρ τοῖς ἀπὸ
συνεῖναι βασιλεῦσαι, ὑψηλομένους τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, ὡς πρὸς ἑ-
μάγους τοῖς Πέρσαις· ἐν Πισσαργάδαις δὲ νοσήσαντα, πᾶ

1. σκευὴν *Dh*, alterum accentum tuentur codd. omn. p. 734, d. Artlian. Ind. c. 16, 10. — Ad πέλτην in marg. *F* pr. m. adnot. προ-
την. 2. τριπηχὴν codd., sed in *D* atramento pallidissimo inter versus
sup. η add. *uv*, *Cor.* corr.: cf. p. 711. — φημοῖς *F* κημοῖς *Dh*. —
μικρῶν *Dh*. 7. πλῆσαι codd., *Tsch.* corr. de con. *Cas.* — ἐξελέ-
σαντα et mox βάρυνστας *Dh*. 16. λιθίαν *hoxz* λιθίας, et *av* sup.
add., s. — πολυτελεῖς, et ἡ sup. add., s. πολλὴν *w*. — χρυστάλλων *Dh*.
17. τῶν] καὶ *πκ*. 21. φησιν *Cs*. 22. αὐτὸν post γὰρ add. *πκ*
codd. 24. τοῖς] τοὺς *Dh*. 26. πασσαργάδαις *F* (ab ἐν alia manus
incipit in hoc cod.) πασσαργάδαις *Dh*.

πρῶτον αὐτῷ νόσου γενομένης, ἐξαγαγεῖν ἑαυτόν, ἄγοντα ἔτος
 ἑβδομηκοστὸν καὶ τρίτον, μὴ προσέχοντα ταῖς τοῦ βασιλέως
 δεήσεσι· γενομένης δὲ πυρᾶς καὶ τεθείσης ἐπ' αὐτῆς χρυσῆς
 κλίης, κατακλιθέντα εἰς αὐτήν, ἐγκαλυφάμενον ἐμπρησθῆναι·
 5 οἱ δὲ ξύλινον οἶκον γενέσθαι, φυλλάδος δ' ἐμπλησθέντος καὶ
 ἐπὶ τῆς στεγῆς πυρᾶς γενομένης, ἐγκλεισθέντα, ὡσπερ ἐκέλευσε,
 μετὰ τὴν πομπήν, μεθ' ἧς ἦκε, ῥίψαντα ἑαυτόν ὡς ἂν δοκὸν
 συνεμπρησθῆναι τῷ οἴκῳ. Μεγασθένης δ' ἐν τοῖς μὲν φιλοσό- C. 718
 φοις οὐκ εἶναι δόγμα φησὶν ἑαυτοὺς ἐξάγειν· τοὺς δὲ ποιοῦν-
 10 τας τοῦτο νεανικοὺς κρίνεσθαι, τοὺς μὲν σκληροὺς τῇ φύσει
 φερομένους ἐπὶ πληγὴν ἢ κρημόν, τοὺς δ' ἀπόνους ἐπὶ βυθόν,
 τοὺς δὲ πολυπόνους ἀπαγχομένους, τοὺς δὲ πυρῶδεις εἰς πῦρ
 ὠθουμένους· οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλατος ἄνθρωπος
 καὶ ταῖς Ἀλεξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος· τοῦτον μὲν οὖν
 5 βέβησθαι, τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινεῖσθαι, ὃς τῶν τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου ἀγγέλων καλούμετων πρὸς τὸν Διὸς υἱὸν πειθομένῳ τε
 δῶρα ἔσεσθαι ὑπισχνουμένων, ἀπειθοῦντι δὲ κόλασιν· μῆτ' ἐκεῖ- A. 104
 νον φαίη Διὸς υἱόν, ὃν γε ἄρχειν μὴδὲ πολλοστοῦ μέρους τῆς
 γῆς· μῆτε αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ὧν οὐδεὶς κό-
 10 ρος· μῆτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, ᾧ ζῶντι μὲν ἀρκούσα εἴη
 τροφὸς ἢ Ἰνδική, ἀποθανῶν δὲ ἀπαλλάξαιτο τῆς τετραχωμένης
 ἀπὸ γήρως σαρκός, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον·
 ὥστ' ἐπαινεῖσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι.

5. ἐμπλησθείσης codd., exc. *moz.* 7. εἶχε codd., exc. *F.* edd.:
 quod cum sensu careret, aliquid excidisse statuit Cor., suspicatus scriptum
 fuisse σιολῆς, pro quo mavult Grosk. διασκευῆς, subiiciens praeterea falso
 prorsus εἰς πυρᾶν. 8. ἐν μὲν τοῖς codd., exc. *DFh.* edd. 11. ἀπνους *F.*
 12. πολύπνους *F.* 13. κάλλανος *DF.* 14. μὲν οὖν] γούν *moz.*
 15. τοῦ *om. E.* 16. πειθομένῳ — υἱόν *om. w.* 17. ἀπειθοῦντι *D* (*sed*
sec. m. mut. in ei) *F.* 18. ὃς γε ἄρχει *moz.* 19. μὴδὲ codd.,
 Cor. corr. — ᾧ *moz* edd.: Arrh. (v. Exp. Alex. VII, 2, 3) eandem rem
 referens, eodem Megasthene auctore, habet οὐτ' οὖν ποθεῖν τι αὐτός,
 ὅτου κύριος ἦν Ἀλέξανδρος δοῦναι κτλ.: unde πόθος pro κόρος scriben-
 dum esse haud incommode suspicaris, quam coniecturam sequitur inter-
 pretatio Italica a Corae laudata. 21. τροφή *E.* — ἀποθανῶν *F* ἀπο-
 θανόντι codd. rell., exc. *E.* in quo est ἀποθανῶν quod scribendum esse
 Cor. coniecerat coll. Arrh. l. c. 22. ἀπό] ὑπό Cor. fortasse recte.

69. Λέγεται δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων, ὅτι σέβονται μὲν τὸν ὄμβριον Δία Ἴνδοι καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν καὶ τοὺς ἐγγωρίους δαίμονας. ὅταν δὲ βασιλεὺς λούῃ τὴν τρίχα, μεγάλην ἑορτὴν ἄγουσι καὶ μεγάλα δῶρα πέμπουσι, τὸν ἑαυτοῦ κλοῦτον ἕκαστος ἐπιδεικνόμενος κατὰ ἄμυλλαν. τῶν τε πορμύ- 5
κων τῶς καὶ περρωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσορῶχων· ψήγματα τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμούς, καθάπερ τοὺς Ἰβηριοὺς· ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἑορτὰς πομπαῖς πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες πέμπονται χρυσοῦ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρου, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοϊκὰ ζῶν· εἶθ' ἢ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσοῦματα 10
δὲ τῶν μεγάλων λεβήτων καὶ κρατῆρων ὀργυαίαι· καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ χαλκοῦ * καὶ * τράπεζαι τε καὶ θρόνοι καὶ ἐκτόματα καὶ λουτήρες, λιθοκόλλητα τὰ πλείστα σμαράγδοις καὶ βηρύλλοις καὶ ἀσθραξίν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικιλῆ χρυσοῦπα-
στος, καὶ ασοὶ καὶ παρδαλεῖς καὶ λέοντες τεθασσοὶ καὶ 15
τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφρόγγων πλήθος. ὁ δὲ Κλείταρχος φησὶν ἀμάξας τετρακότους, δένδρα κομιζούσας τῶν μεγαλοφυλλῶν, εἷς ὧν ἀπέρχεται γένη τεθασσευμένων ὀρνέων, ὧν εὐφωτότατον μὲν εἶρηκε τὸν ὠρίωνα, λαμπρότατον δὲ κατὰ τὴν ὄψιν καὶ πλείστην ἔχοντα ποικιλίαν τὸν καλούμενον κατρέα· 20
τὴν γὰρ ιδέαν ταῦ μάλιστα ἐγγίζειν, τὴν δὲ λοιπὴν εἰκονογρα-
φίαν παρ' ἐκείνου ληπτέον.

1. σέονται F. 2. ὄμβριον F. — ἰδία DFhk. — οἱ ante Ἴνδοι add. codd. 5. κλοῦτον] βίον Dh. 9. τέθριππα F. 11. ὀργυαίων F. 12. καὶ ante τράπεζαι om. Cor. recte. — τε] δὲ codd., Cor. corr. — ἐκτόματα CD (in hoc u. sec. m. sup. add.) 15. καὶ ασοὶ spatios, quod sex fere literis sufficiat, vacuo relicto C (in hoc pro ασοὶ scribitur σοὶ) DFhg ald. καὶ ασοὶ τῶ καὶ παρδαλεῖς s καὶ ἄρκοι καὶ παρδαλεῖς; i καὶ θηρία παρδαλεῖς; x: inde καὶ θηρία ... ασοὶ Tzsch. καὶ θηρία ἄρκοι Cor. infelicitissime sane. Videtur autem scribendam esse καὶ βότασοι, quod Tzsch. quaquam dubitantes proposuit. 17. μεγαφυλλῶν F. 18. ἀπέρχεται codd., Cor. corr. e com. Schneid. ad Aelian. hist. anim. XVII, 22, coll. Curtio VIII, 9, 25. — γένη τε τεθασσευμένων codd., exc. x. in quo om. τε quemque Cor. secutus est: recte tamen Grosk. vidit scribendam esse τεθασσευμένων, quod exhibet E in brevius conuincas hunc locum. 19. ὠρίωνα DFk: cf. Ael. l. c. Hesych. 20. κατρέα Dh κατρέα F.

70. Φιλοσόφους τε τοῖς Βραχμᾶσιν ἀντιδιαιροῦνται Πρά- A. 1047
 νας, ἔριστικούς τινας καὶ ἔλεγκτικούς· τοὺς δὲ Βραχμᾶνας C. 719
 φυσιολογίαν καὶ ἀστρονομίαν ἀσκεῖν, γελωμένους ὑπ' ἐκείνων
 ὡς ἀλαζόνας καὶ ἀνοήτους. τούτων δὲ τοὺς μὲν ὄρεινους κα-
 5 λείσθαι, τοὺς δὲ γυμνήτας, τοὺς δὲ πολιτικούς καὶ προσχω-
 ρίους· τοὺς μὲν ὄρεινους δοραῖς ἐλάφων χρῆσθαι, πήρας δ'
 ἔχειν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων μεστάς, προσποιουμένους ἰατρικὴν
 μετὰ γοητείας καὶ ἐπωδῶν καὶ περιάπτων. τοὺς δὲ γυμνήτας
 κατὰ τὸννομα γυμνοὺς διαζῆν, ὑπαιθρίους τὸ πλεόν, καρτερίαν
 10 ἀσκούντας, ἦν ἔφαμεν πρότερον, μέχρι ἑπτὰ [ἐτῶν] καὶ τριά-
 κοντα, γυναϊκὰς δὲ συνεῖναι, μὴ μιγνυμένας αὐτοῖς· τούτους δὲ
 θαυμάζεσθαι διαφερόντως.

71. Τοὺς δὲ πολιτικούς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν ἢ καὶ
 κατ' ἀγρούς, καθημένους νεβρίδας ἢ δορκάδων δοράς· ὡς
 15 δ' εἰπεῖν, Ἴνδους ἐσθῆτι λευκῇ χρῆσθαι καὶ σινδόσι λευκαῖς
 καὶ καρπάσοις, ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν εὐανθέστατα αὐτοὺς
 ἀμπέχεσθαι φορήματα· κομᾶν δὲ καὶ παγωνιστροφεῖν πάντας,
 ἀναπλεκομένους δὲ μετροῦσθαι τὰς κόμας.

72. Ἀρτεμίδωρος δὲ τὸν Γάγγην φησὶν ἐκ τῶν Ἡμωδῶν
 20 ὄρῶν καταφερόμενον πρὸς νότον, ἐπειδὴν κατὰ τὴν Γάγγην
 γένηται πόλιν, ἐπιστρέφειν πρὸς ἕω μέχρι Παλιβόθρων καὶ
 τῆς εἰς τὴν θάλατταν ἐκβολῆς· τῶν δὲ συρροόντων εἰς αὐτὸν
 Οἰδάνην τινὰ καλεῖ· τρέφειν δὲ καὶ κροκοδείλους καὶ δελφίνας·

4. ὄρεινους F. — καλεῖσθαι — ὄρεινους om. w. 5. γυμνήτας D.
 6. καὶ ante τοὺς μὲν add. codd., exc. DFh, edd. — ὄρωους F. —
 ἑλεφάντων E. 8. γοητίας F. — περιαιμάτων ποx. — γυμνήτας D.
 10. ἦν om. F. — ἐτῶν om. codd., exc. E, edd.: Cor. post τριάκοντα
 add. 11. καὶ ante γυναϊκὰς add. codd., exc. DF, edd. 13. καὶ
 om. DEhw. 14. καθημένους CDEFhix καθημένους w ἐνημένους
 ποx Cor. — ἔχοντας post δοράς add. x. 15. Ἴνδους om. E. 16. καρ-
 πάσοις F. 17. δωρήματα x. 18. μετροῦσθαι F. 20. τὴν
 om. E. 21. ἐπιστρέφει E. 22. τὴν om. E. 23. Οἰδάνης flu-
 vius cum nemini praeterea scriptori commemoretur, Coraes recte iudicat
 hoc nomen corruptum esse: verumtamen pro Οἰμάνην, quod scribendum
 esse suspicatur coll. Jomane Plinii (v. H. N. VI, 17 s. 19) praestabit
 reponere Ἰομάνην quae levissima est mutatio. — καλεῖν codd., Cas. corr.
 — κροκοδείλους F.

λέγει δὲ καὶ ἄλλα τινά, συγκυμμένως δὲ καὶ ἀργῶς, ὧν οὐ φροντιστέον. προσθείη δ' ἂν τις τούτοις καὶ τὰ παρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ Νικολάου.

73. Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Λάφνῃ παρα-
 τυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν, ἀφιγμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν 5
 Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦσθαι, σω-
 θῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησι, τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ
 μήκους τῶν ὁδῶν διαφθαρῆναι τὸ πλεόν· τὴν δ' ἐπιστολὴν ἐλ-
 ληγίζεν ἐν διφθέρα γεγραμμένην, δηλοῦσαν, ὅτι Πῶρος εἴη ὁ
 γράφας, ἑξακοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων, ὅμως περὶ πολλοῦ 10
 ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἔτοιμος εἴη διόδοόν τε παρέ-
 χειν, ὅπῃ βούλεται, καὶ συμπράττειν, ὅσα καλῶς ἔχει. ταῦτα
 A. 1048 μὲν ἔφη λέγειν τὴν ἐπιστολὴν, τὰ δὲ κομισθέντα δῶρα προσ-
 ενεγκεῖν ὀκτὼ οἰκέτας γυμνοῦς, ἐν περιζώμασι καταπεπασμέ-
 νους ἀρώμασιν· εἶναι δὲ τὰ δῶρα τὸν τε Ἑρμᾶν, ἀπὸ τῶν 15
 ὄμων ἀφρηγμένον ἐκ νηπίου τοὺς βραχίονας, ὃν καὶ ἡμεῖς
 εἶδομεν, καὶ ἐχίδνας μεγάλας καὶ ὄφιν πηγῶν δέκα καὶ γελώ-
 νην ποταμίαν τρίπηχυν, πέρδικά τε μείζω γυπός. συνῆν δέ,
 C. 720 ὡς φησι, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατακαύσας ἑαυτὸν· ποιεῖν δὲ τοῦτο
 τοὺς μὲν ἐπὶ νακοπραγία ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων, 20
 τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγία, καθάπερ τοῦτον· ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώ-
 μην πράξαντα μέχρι νῦν ἀπιέναι δεῖν, μὴ τι τῶν ἀβουλήτων
 χρονίζοντι συμπέσοι· καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἀλέσθαι γυμνὸν ἐπα-
 λημιμένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυρᾶν· ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ
 τάφῳ· Ζαρμανοχηγᾶς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ 25
 πάτρια Ἰνδῶν ἔθῃ ἑαυτὸν ἀπαθανατίσας κεῖται.

1. δὲ post συγκ. om. codd., exc. CF. 11. εἴη] εἶναι D om. C.
 12. βουλεύεται w. — ἔχει edd. 14. καταπεπασμένους C. 17. ἴδομεν
 CFHτω. — ὄφιν D. 18. καὶ πέρδικα δὲ hi. 19. φασι codd.,
 Cor. corr. — αὐτὸν Dh. 20. Ante ζητοῦντας verba τοὺς δὲ διὰ ἄλ-
 λην τινὰ δυστυχίαν add. w. — τῶν παρόντων om. C. 23. ἀλλεσθαι
 Dh ἄλεσθαι F ἄλεσθαι Cs ἀλλασθαι x ἀλλίσασθαι w ἄλασθαι
 ποx Tzsch. Cor. — ἐπαλιμιμένον F ἐπαλημιμένον codd. rell., exc.
 D: fortasse hic quoque ut XIV, 650 scribendum est λίπα ἀλλημιμένον.
 25. ζαρμανοχᾶνης x ζάρμανος χήγαν w Cor. satis probabiliter, cum Ζάρ-
 μαφος appellatur idem homo a Dione (LIV, 9), Χήγαν autem videatur
 esse dignitatis nomen. — ἀπὸ — Ἰνδῶν om. w. — βαργόσης Dh. 26. ἀπα-

CAPUT II.

1. Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἔστιν ἡ Ἀριανή, μερὶς πρώτη τῆς
 ὑπὸ Πέρσαις τῆς μετὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ τῶν ἄνω σατρα- A. 1049
 πειῶν τῶν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, τὰ μὲν νότια καὶ τὰ ἀρκτικά
 5 μέρη τῇ αὐτῇ Θαλάττῃ καὶ τοῖς αὐτοῖς ὄρεσιν ἀφοριζομένη,
 οἷσπερ καὶ ἡ Ἰνδική, καὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, μέσον
 ἔχουσα αὐτὸν εἰαυτῆς τε καὶ τῆς Ἰνδικῆς, ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὴν
 ἑσπέραν ἐκτεινομένη, μέχρι τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Καρ-
 10 μαμανίαν γραφομένης γραμμῆς, ὥστε εἶναι τετράπλευρον τὸ σχῆμα.
 τὸ μὲν οὖν νότιον πλευρὸν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν ἄρχεται τοῦ Ἰν-
 δοῦ καὶ τῆς Παταληνῆς, τελευτᾷ δὲ πρὸς Καρμανίαν καὶ τοῦ
 Περσικοῦ κόλπον τὸ στόμα, ἄκραν ἔχον ἐκκειμένην ἰκανῶς πρὸς
 νότον· εἶτα εἰς τὸν κόλπον λαμβάνει καμπὴν ὡς ἐπὶ τὴν Περ-
 15 σίδα. οἰκοῦσι δὲ Ἀρβιες πρῶτον, ὁμώνυμοι τῷ ποταμῷ Ἄρ-
 βει τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠρειῶν, ὅσον χιλίων
 σταδίων ἔχοντες παραλίαν, ὡς φησι Νέαρχος· Ἰνδῶν δ' ἔστι
 μερὶς καὶ αὕτη. εἰτ' Ὠρεῖται ἔθνος αὐτόνομον· τούτων δ' ὁ
 παράπλους χιλίων ὀκτακόσιων, ὁ δὲ τῶν ἐξῆς Ἰχθυοφάγων
 ἐπτακισχίλιοι τετρακόσιοι, ὁ δὲ τῶν Καρμανίων τρισχίλιοι ἐπτα-
 20 κόσιοι μέχρι Περσίδος· ὥσθ' οἱ σύμπαντες μύριοι τρισχίλιοι
 ἐννακόσιοι.

ναθανάτισας D (sed literae an post ἀπ semierasae sunt) ἀπαθανατή-
 σας Cμοx ἀποθανάτισας F. 3. τῆς] τοῖς Chi. — σατραπιῶν F.
 4. τοῦ om. Fx. 7. τῆς om. Cμοx. 11. παταληνῆς Cμοx edd.
 12. ἔχων Dh (in hoc tamen o sup. ω add.). 14. τῷ om. codd.,
 exc. Fμοx, edd. 15. ὠρειῶν codd., Tzsch. corr. coll. Steph. s. v.,
 qui hunc ipsum affert Strabonis locum, et Eust. ad Dion. v. 1095.
 17. ὠρεῖται codd. Tzsch. corr. 18. ἰχθυοφάγων F. 20. ξύμπα-
 ντες F. — δισχίλιοι codd., quem numerum a Strabone, si qui praecedunt
 singuli ab eo scripti sunt, scribi non potuisse diu est observatum.
 In his quidem hoc mirum est, quod Arrhian. in Ind. 25 et 29, eundem
 Nearchum auctorem secutus, Straboni non concinit: qui dissensus quo-
 modo explicandus sit, nunc non licet diiudicare. Strabonem vero illos
 numeros scripsisse, efficitur ex iis quae leguntur p. 724 in.: eadem au-
 tem scripturae τρισχιλίων in δισχιλίων mutatio facta esse videtur p. 727
 ubi v. nott. Inde veram scripturam recipere non dubitavi.

2. Ἀλιτενής δ' ἐστὶν ἡ τῶν Ἰχθυοφάγων καὶ ἄδενδρος ἡ
A. 1050 πλείστη [πλήν] φοινίκων καὶ ἀκάνθης τιγὸς καὶ μυρίκης· καὶ
 ὕδατων δὲ καὶ τροφῆς ἡμέρον σπάνις· τοῖς δ' ἰχθύσι χρῶνται
 καὶ αὐτοὶ καὶ θρεμμάτα καὶ τοῖς ὄμβροῖσι ὕδασι καὶ ὄρνυτοῖς·
 καὶ τὰ κρέα δὲ τῶν θρεμμάτων ἰχθύων προσβάλλει· οἰκήσεις 5
 δὲ ποιοῦνται τοῖς ὀστέοις τῶν κητῶν χρῶμενοι καὶ κόγχαις
 ὀστρέων τὸ πλεόν, δοκοῖς μὲν ταῖς πλευραῖς καὶ ὑπερείμασι,
 θρωμάσι δὲ ταῖς σιαγόνσιν· οἱ σπόνδυλοι δ' αὐτοῖς εἰσὶν ὄλμοι,
 ἐν οἷς πτίσσουσι τοὺς ἰχθύας ἐν ἡλίῳ κατοπηθέντες· εἰτ' ἀρ-
C. 721 τοποιοῦνται σίτου μικρὰ καταμίξαντες· καὶ γὰρ μύλοι αὐτοῖς 10
 εἰσι, σιδήρον μὴ ὄντος· καὶ τοῦτο μὲν ἦντον θαυμαστόν· καὶ
 γὰρ ἄλλοθεν ἐνέγκασθαι δυνατόν· ἀλλὰ πῶς ἐπικόπτουσι ἀπο-
 τριβέντα; λίθοις μέντοι φασίν, οἷς καὶ τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκοντί-
 σματα πεπυρακτωμένα ἀποξύνουσι· τοὺς δ' ἰχθύας, τοὺς μὲν
 ἐν κλιβάνοις κατοπτῶσι, τοὺς δὲ πλείστους ἀμοφαγοῦσι· περι- 15
 βάλλονται δὲ *καὶ* δικτύοις φλοιοῦ φοινικίνου.
3. Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἡ Γεδρωσία, τῆς μὲν Ἰνδικῆς
 ἦντον ἔμπυρος, τῆς δ' ἄλλης Ἀσίας μᾶλλον, καὶ τοῖς καρποῖς
 καὶ τοῖς ὕδασι ἐνδεὴς πλὴν θέρους, οὐ πολὺ ἀμείνων τῆς τῶν
 Ἰχθυοφάγων· ἀρωματοφόρος δὲ νάρδον μάλιστα καὶ σμύρνης, 20
 ὥστε τὴν Ἀλεξάνδρου στρατιὰν ὀδεύουσαν ἀντὶ ὀρόφου καὶ
 στρωμάτων τούτοις χρῆσθαι, εὐωδιαζομένην ἅμα καὶ ὑγιεινό-
 τερον τὸν ἀέρα ἔχουσαν παρὰ τοῦτο· γενέσθαι δ' αὐτοῖς θέ-
 ρους τὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἄφοδον ἐπίτηδες συνέβη· τότε γὰρ
 ὄμβρους ἔχειν τὴν Γεδρωσίαν καὶ τοὺς ποταμοὺς πληροῦσθαι 25
 καὶ τὰ ὕδρεϊα, χειμῶνος δ' ἐπιλείπειν· πίπτειν δὲ τοὺς ὄμβρους

2. πλὴν om. codd., exc. *Ez* (in hoc post adiectum): addendum esse Tyrwh. viderat. 4. καὶ ante αὐτοὶ om. *Dhi*. — τὰ ante θρεμμάτα add. *Dhi* Tzsch. Cor. 5. προσβάλλει ποx ald. 8. ὄλμοι *E* ald. ὄλμοι *h*. 9. πτίττουσι *CDhosgw* (in duobus ultimis add. γρ. πτήσσουσι) πτήττουσι *ixz* (hic postea corr.) πτίττουσι *F* πτήσσουσι ald.: Cas. corr. 10. σίτα *E*. 12. ἐπιτριβέντα, et ἀπο sub ἐπι add., *C* ἀποτριβέντα scribendum esse censet Cor. satis probabiliter. 14. τὰ ante πεπυρακτωμένα add. Cor. — ἰχθύας *F*. 15. κατοπτῶσι *zx*. 16. καὶ om. *x* Cor. nec ferendum sane videtur. 18. τοῖς ante καρποῖς et ὕδασι om. *x*. 22. τούτους *C*. — εὐωδιαζομένην *D* (in hoc α sec. m. add.) *os*. 23. περὶ *w*. — δ' om. *Dhi*.

ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῖς προσαρκτίοις καὶ ἐγγὺς τῶν ὄρων·
 πληρουμένων δὲ τῶν ποταμῶν, καὶ τὰ πεδία τὰ πλησιάζοντα
 τῇ θαλάττῃ ποτίζεσθαι καὶ ὑδρείων εὐπορεῖν. προέπεμψε δ' **A. 10**
 εἰς τὴν ἔρημον μεταλλευτὰς τῶν ὑδρείων ὁ βασιλεὺς καὶ τοὺς
 5 ναύσταθμα αὐτῶ καὶ τῷ στόλῳ κατασκευάσοντας.

4. Τριχῆ γὰρ διελὼν τὰς δυνάμεις, τῇ μὲν αὐτὸς ὤρμησε
 διὰ τῆς Γεδρωσίας, ἀφιστάμενος τῆς θαλάττης τὸ πλεῖστον
 πεντακοσίους σταδίους, ἴν' ἅμα καὶ τῷ ναυτικῷ τὴν παραλίαν
 ἐπιτηδεῖαν παρασκευάζοι, πολλάκις δὲ καὶ συνάπτων τῇ θα-
 10 λάττῃ, καίπερ ἀπόρους καὶ τραχείας ἐχούσῃ τὰς ἀκτᾶς· τὴν
 δὲ προέπεμψε μετὰ Κρατεροῦ διὰ τῆς μεσογαίας, ἅμα χειρού-
 μενόν τε τὴν Ἀριαγὴν καὶ προϊόντα ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους,
 ἐφ' οὓς Ἀλέξανδρος τὴν πορείαν εἶχε· τὸ δὲ ναυτικὸν Νεάρχῳ
 καὶ Ὀνησικριτέῳ τῷ ἀρχικυβερνήτῃ παραδοὺς ἐκέλευσεν, οἰκείας
 15 στάσεως ἐπιλαμβανομένους ἐπακολουθεῖν καὶ ἀντιπαραπλεῖν αὐ-
 τοῦ τῇ πορείᾳ.

5. Καὶ δὴ καὶ φησιν ὁ Νεάρχος, ἤδη τοῦ βασιλέως τε-
 λούτος τὴν ὁδὸν, αὐτὸς μετοπώρου κατὰ πλειάδος ἐπιτολὴν
 ἔσπεριαν ἀρξασθαι τοῦ πλοῦ, μήπω μὲν τῶν πνευμάτων οἰ-
 20 κείων ὄντων, τῶν δὲ βαρβάρων ἐπιχειρούντων αὐτοῖς καὶ ἐξε-
 λανόντων· καταθαροῦσαι γάρ, ἀπελθόντος τοῦ βασιλέως, καὶ
 ἐλευθεριάσαι. Κρατερός δ' ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου ἀρξάμενος δι'
 Ἀραχωτῶν ἦει καὶ Δραγγῶν εἰς Καρμανίαν. πολλὰ δ' ἔταλαι-
 πώρει ὁ Ἀλέξανδρος καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν διὰ λυπρᾶς ἰών· πόρ- **C. 72**
 25 ρωθεν δ' ὅμως ἐπεχορηγεῖτο μικρὰ καὶ σπάνια, ὥστε λιμώττειν
 τὸ στρατεύμα· καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέλιπε, καὶ τὰ σκευὴ κατελεί-
 πετο ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τοῖς στρατοπέδοις· ἀπὸ δὲ τῶν φοινί-

2. πλησιάζοντα] λιμνάζοντα Dh. 5. κατασκευάσαντες Dh.
 9. ἐνάπτων F. 10. ἐχούσης codd., Tzsch. corr. 11. χειρουμένου
 et mox προϊόντος scribendum esse censet Grosk., satis probabiliter: codi-
 cum scriptura certe, nisi structuram πρός τὸ νοούμενον paulo audaciorē
 statuas, nullo modo ferri potest. 13. νάρῳ codd. (sed x postea corr.), Xyl.
 corr. 14. τῷ νεαρχικυβερνήτῃ C. 19. ἄψασθαι Dh. 22. κρα-
 τερῶς Dh (in hoc o sup. ω add.) — διὰ ἀραχωτῶν FD (?) hi. 23. ἦει]
 εἶη DFhi. 25. ὁμοίως Cor. — ἐπεχορηγεῖτο om. mox. 26. δ'
 post ὑποζύγια add. Cor. — κατελίπετο codd. Cor. corr.

τασκευῆς ἐξηλείφθη πολλή· καὶ τῶν καθοδηγῶν δὲ κατ' ἄγνοιαν
πολὴ εἰς τὴν μεσόγαιαν ἐκτραπομένων, ὥστε μηκέτι ὄρᾶν τὴν
θάλατταν, *δ* συνεῖς ὁ βασιλεύς, ἐξαντῆς ὠρμησε, ζητήσων
τὴν ἡίονα, καὶ ἐπειδὴ εὔρε καὶ ὀρύξας εἶδεν ὕδωρ πότιμον, με-
5 ταπέμπεται τὸ στρατόπεδον, καὶ λοιπὸν μέχρι ἡμερῶν ἐπὶ τὰ
πλησίον ἦει τῆς ἡίονος, εὐπορῶν ὕδρειας· ἔπειτ' αὐτὸς εἰς τὴν
μεσόγαιαν ἀνεχώρησεν.

7. Ἦν δὲ τι ὅμοιον τῇ δάφνῃ φυτόν, οὗ τὸ γευσάμενον
τῶν ὑποζυγίων ἀπέθνησκε μετὰ ἐπιληψίας καὶ ἀφροῦ· ἄκανθα
10 δὲ τοὺς καρποὺς ἐπὶ γῆς κεχυμένη, καθάπερ οἱ σίκνοι, πλήρης
ἦν ὀποῦ· τούτου δὲ ῥανίδες, εἰς ὀφθαλμὸν ἐμπεσοῦσαι, πᾶν C. 723
ἀπετύφλων ζῶν· οἳ τε ὠμοὶ φοίνικες ἐπιγονοὶ πολλοὺς. ἦν
δὲ κίνδυνος καὶ ἀπὸ τῶν ὄφρων· ἐν γὰρ τοῖς θισίν ἐπεφύκει
βοτάνη, ταύτη δ' ὑποδεδυκότες ἐλάνθανον, τοὺς δὲ πληγέντας
5 ἀπέκτεινον. ἐν δὲ τοῖς Ὀρίταις τὰ τοξεύματα χρίεσθαι θα-
νασίμοις φαρμάκοις ἔφασαν, ξύλινα ὄντα καὶ πετυρακτωμένα·
τρωθέντα δὲ Πτολεμαῖον κινδυνεύειν· ἐν ὕπνῳ δὲ παραστάτα
τινὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ δεῖξαι ῥίζαν ἀνόπρημον, ἣν κελῦσαι
τρίβοντα ἐπιτιθέναι τῷ τρωθέντι· ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου γενόμενον, A. 105
10 μεμνημένον τῆς ὄφρεως εὐρεῖν ζητοῦντα τὴν ῥίζαν πολλὴν πε-
φυκνῶσαν καὶ χρῆσασθαι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους· ἰδόντας
δὲ τοὺς βαρβάρους εὐρημένον τὸ ἀλέξιμα ὑπηκόους γενέσθαι
τῷ βασιλεῖ. εἰκὸς δὲ τινα μνηῦσαι τῶν εἰδότην· τὸ δὲ μυ-
θῶδες προσετέθη κολακείας χάριν. ἐλθὼν δ' εἰς τὸ βασιλεῖον
15 τῶν Γεδρωσίων ἐξηκοσταῖος ἀπὸ Ὀρῶν, διαναπαύσας τὰ πλήθη
μικρόν, ἀπῆρεν εἰς τὴν Καρμανίαν.

1. ἐξελήφθη F. — ὀδηγούντων μοx καθοδηγούντων ald. — δὲ om.
μοx, τε codd. rell., exc. C (?): Cor. corr., turbatum hunc locum recte
restituens. — ἄνοιαν F. 2. πολλοὶ C. — μεσογαιαν ἐκτραπομέ-
νων F. 3. ὁ asterisc. incl. Cor., ac ferri nequit. — ἐξ αὐτῆς D.
6. ἦει] εἶη F. 7. μεσογαιαν F. 10. δὲ] τε x. — τῆς ante γῆς
add. CDhix edd. — ἰστρωμένη CDhix edd.; in marg. F haec addita
sunt: ἄκανθα δὲ σὺν τοῖς καρποῖς ἐπὶ γῆς ἰστρωμένη (sic). — σικνοὶ F
σύκιοι D. 11. εἰς ὀφθαλμὸν om. μοx ἐς ὀφθαλμὸν codd. rell.,
exc. h. 14. ταύτην μοx ald. 15. ἀπέκτεινον DF ἀπέκτεινον
codd. rell. ἀπέκτανον Cas., verum restituit Cor. — ὀρίταις F ὠρέταις
codd. rell. — θύεσθαι w. 25. ὄρων C ὄρων F ὄρων Dh ὄρει-

σίοις· οἱ δ' Ἄριοι τοῖς Δράγγαις ἅμα καὶ πρὸς ἄρκτον πα-
ράκεινται καὶ πρὸς ἐσπέραν, ἐγκυκλούμενοι μικρὰ πως· ἡ δὲ
Βακτριανὴ τῇ τε Ἀρίε πρὸς ἄρκτον παράκεινται καὶ τοῖς Πα-
ροπαμισαδαῖς, δι' ὧνπερ Ἀλέξανδρος ὑπερέβαλε τὸν Κανκάσον,
ἐλαύνων τὴν ἐπὶ Βάκτρων· πρὸς ἐσπέραν δὲ ἐφεξῆς εἰσι τοῖς 5
Ἀρίοις Παρθυαῖοι καὶ τὰ περὶ τὰς Κασπίους πύλας· πρὸς
νότον δὲ τούτοις ἡ ἔρημος τῆς Καρμανίας, εἰθ' ἡ λοιπὴ Καρ-
μενία καὶ Γεδρωσία.

10. Γνωίη δ' ἂν τις τὰ περὶ τὴν λεχθεῖσαν ὄρεινὴν ἔτι
μᾶλλον, προσιστορήσας τὴν ὁδόν, ἣ ἐχρήσατο διώκων τοὺς περὶ 10
Βησσόν ὡς ἐπὶ Βάκτρων Ἀλέξανδρος ἐκ τῆς Παρθυηνῆς. εἰς
γὰρ τὴν Ἀριανὴν ἦκεν· εἴτ' εἰς Δράγγας, ὅπου Φιλώταν ἀνεῖλε
τὸν Παρμενίωνος υἱόν, φωράσας ἐπιβουλήν· ἐπεμψε δὲ καὶ
εἰς Ἐκβάτανα τοὺς καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀνελοῦντας, ὡς κοι-
νωνόν τῆς ἐπιβουλῆς· φασὶ δ' αὐτοὺς ἐπὶ δρομάδων καμῆλων 15
ὁδὸν ἡμερῶν τριάκοντα ἢ καὶ τετταράκοντα ἑνδεκαταίους δια-

A. 1055 νόσαι καὶ τελεντῆσαι τὴν πρᾶξιν· οἱ δὲ Δράγγαι περσιζόντες
τάλλα κατὰ τὸν βίον οἴνου σπανίζουσι, γίνεται δὲ παρ' αὐτοῖς
καττίτερος· εἴτ' ἐκ Δραγγῶν ἐπὶ τε τοὺς Εὐεργέτας ἦκεν, οὓς
ὁ Κῦρος οὕτως ὠνόμασε, καὶ τοὺς Ἀραχωτούς, εἶτα διὰ τῶν 20

C. 725 Παροπαμισαδῶν ὑπὸ Πλειάδος δύσιν· ἔστι δ' ὄρεινὴ καὶ κηιο-
ροβόλητο τότε, ὥστε χαλεπῶς αἰδεύετο· πυκναὶ μέντοι κῶμαι
δεχόμεναι πάντων εἴποροι πλὴν ἐλαίου παρμενθοῦντο τὰς δυσ-
κολίας· εἰχόν τε ἐν ἀριστερᾷ τὰς ἀκρωρείας. ἔστι δὲ τὰ
μεσημβρινὰ μὲν τοῦ ὄρους τοῦ Παροπαμισοῦ Ἰνδικὰ τε καὶ 25

1. δράγγαις C. 3. ἄρκτον] ἀριστερόν codd. edd.: mutare ta-
men non dubitavi scripturam et sensu et forma parum convenientem.
4. ὑπερέβαλλε Dh. 5. τὴν ἐπὶ] ἐπὶ τὴν codd., exc. E, cuius scriptu-
ram recepi: ἐπὶ τῶν Cor. — δ' εἰσὶ ἐφεξῆς E. 6. κασπίας E.
11. παρθυηνῆς DFh. 12. Ἀρίαν scribendum esse recte censet Cor.
— φιλωτάς EFhmvxz. 14. εἰς βάτανα Dh. 16. ὁδῶν F. 19. ἐκ]
εἰς codd. exc. Emoz. 20. ἀραχωτούς F ἀραχωτάς E. — εἶτα]
ἦτοι codd., Cor. corr. 21. Post δύσιν lacunae signa apposuit Cor.,
idem in nott. suspiciens scribendum esse fortasse εἴτ' ἐπὶ τὴν τῶν κτλ.:
simplicius est quod Grosk. proposuit διὰ τῆς τῶν κτλ., sed nihil vide-
tur mutandum esse, cum in populi nomine lateat terra ab eo habitata.
24. ἀκρωρείας F.

- Ἀριανά· τὰ δὲ προσάρκτια τὰ μὲν πρὸς ἐσπέραν Βάκτρια.*
τοῖς Βακτροῖσι βαρβάρων. διαχειμάσας δ' αὐτόθι, ὑπερδέξιον
ἔχων τὴν Ἰνδικήν, καὶ πόλιν κτίσας ὑπερήκρυσεν εἰς τὴν Βακ-
τριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν πλὴν τερμίνθου θαμνώδους ὀλίγης,
 5 *ἀπορούμενος καὶ τροφῆς, ὥστε ταῖς τῶν κτηνῶν σαρκὶ χρῆ-*
σθαι, καὶ ταύταις ὤμαῖς διὰ τὴν ἀξύλιαν· πρὸς δὲ τὴν ὠμο-
σιτιάν πεπτικὸν ἦν αὐτοῖς τὸ σίλφιον, πολὺ πεφυκός. πεντε-
καυδεκαταῖος δὲ ἀπὸ τῆς κτισθείσης πόλεως καὶ τῶν χειμαδίων
ἦκεν εἰς Ἄδραφα, πόλιν τῆς Βακτριανῆς.
- 10 11. *Περὶ ταῦτα δὲ πού τὰ μέρη τῆς ὁμόρου τῇ Ἰνδικῇ καὶ*
τὴν Χωαρηγὴν εἶναι συμβαίνει· ἔστι δὲ τῶν ὑπὸ τοῖς Παρ-
θναίοις αὐτῇ προσεχιστατῇ τῇ Ἰνδικῇ· διέχει δὲ τῆς † Ἀριανῆς
δι' Ἀραχωτῶν καὶ τῆς λεχθείσης ὄρεινῆς σταδίου † μυρίους
ἑννακισχιλίους. ταύτην δὲ τὴν χώραν διεξιὼν Κρατερός, κα-
 15 *ταστρεφόμενος ἅμα τοὺς ἀπειθοῦντας, ἦει συμμῖξαι τὴν ταχί-*
στην σπεύδων τῷ βασιλεῖ. καὶ δὴ περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους
σχεδόν τι συνέδραμον εἰς τὴν Καρμανίαν αἱ πεζαὶ δυνάμεις
ἀμφοτέραι. καὶ μικρὸν ὕστερον οἱ περὶ Νέαρχον εἰσέπλευον εἰς
 20 *τὸν Περσικὸν κόλπον, πολλὰ τάλαιπωρήσαντες διὰ τὴν ἄλλην*
καὶ τὴν τάλαιπωρίαν καὶ τὰ μεγέθη τῶν κητῶν.

1. τὰ μὲν] καὶ μοx καὶ τὰ x edd. 2. τοῖς Βακτροῖσι βαρβάρων om. E (sed spatium vacuum relictum est, quod tribus verbis sufficiat) μοx τοῖς βακτροῖσι βαρβάροις inx Cor. qui tamen haec verba asteriscis inclusit, ut priores edd. inde a Cas.: excidisse contra nonnulla recte statuit Grosk., quae coniectura assequi vix poteris; fuisse tamen in iis suspiceris fere haec: τὰ δὲ πρὸς ἔω Σογδιανὰ, de quibus cf. XI, 514. 517. — διαχειμάσασα αὐτόθι F. 5. χρῆσθαι C. 9. Ἄδραφα Cor. ex XI, 516 extr., ad quem locum vid. quae adnotavimus. 11. χωαρηγὴν C χωαρηγὴν Dh quod Tzsch. Cor. rec. coll. XI, 514: sed quae ibi commemoratur Chorene s. Choarene ab hac regione plane diversa est. 12. τῇ om. codd. exc. EFx. — Ἀριανῆς] ἀριανῆς F σαριανῆς D (?) hi: Ἀριανῆς cum nullo modo ferri possit, Grosk. coni. Καρμανίας infelicitissime; videatur potius scribendum esse Βακτριανῆς. 13. μυρίους ἑννακισχιλίους ferri non posse Grosk. recte ex iis, quae de Arianae magnitudine supra (§. 1 et 8) traduntur, demonstrat: sed male idem σταδίου μυρίους post Ἀραχωτῶν collocanda censet; fortasse ἢ inter utrumque numerum excidit. 14. δὴ CDmxx. 15. ἀπειθοῦντας F. 19. διὰ τε τὴν ἄλλην τάλαιπωρίαν Cor., ex parte secutus Xyl.

69. Λέγεται δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων, ὅτι σέβονται μὲν τὸν ὄμβριον Δία Ἰνδοὶ καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν καὶ τοὺς ἐγκωρίους δαίμονας. ὅταν δὲ βασιλεὺς λούῃ τὴν τρίχα, μεγάλην ἑορτὴν ἄγουσι καὶ μεγάλα δῶρα πέμπουσι, τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον ἕκαστος ἐπιδεικνύμενος κατὰ ἄμιλλαν. τῶν τε μυρμηκῶν τινῶς καὶ πτερωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσορύχων· ψήγματά τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμούς, καθάπερ τοὺς Ἰβηρικοὺς· ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἑορτὰς πομπαῖς πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες πέμπονται χρυσοῦ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρω, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοικὰ ζεύγη· εἶθ' ἢ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα 10 δὲ τῶν μεγάλων λεβήτων καὶ κρατήρων ὀργυαίων· καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ χαλκοῦ * καὶ * τράπεζαι τε καὶ θρόνοι καὶ ἐκπόματα καὶ λουτήρες, λιθοκόλλητα τὰ πλεῖστα σμαράγδοις καὶ βηρύλλοις καὶ ἄσθραξιν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικίλη χρυσόπαστος, καὶ ασοὶ καὶ παρδάλεις καὶ λέοντες τιθασσοὶ καὶ 15 τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφρόγγων πλῆθος. ὁ δὲ Κλείταρχος φησὶν ἀμάξας τετρακύλους, δένδρα κομιζούσας τῶν μεγαλοφύλλων, ἐξ ὧν ἀπήρηται γένη τιθασσευμένων ὀρνέων, ὧν εὐφρονότατον μὲν εἶρηκε τὸν ὠρίωνα, λαμπρότατον δὲ κατὰ τὴν ὄψιν καὶ πλείστην ἔχοντα ποικιλίαν τὸν καλούμενον κατρεία· 20 τὴν γὰρ ἰδέαν ταῦ μάλιστα ἐγγίζειν, τὴν δὲ λοιπὴν εἰκονογραφίαν παρ' ἐκείνου ληπτέον.

1. σέονται F. 2. ὄμβριον F. — ἰδία DFh. — οἱ ante Ἰνδοὶ add. edd. 5. πλοῦτον] βλον Dh. 9. τέθριππα F. 11. ὀργυαίων F. 12. καὶ ante τράπεζαι om. Cor. recte. — τε] δὲ codd., Cor. corr. — ἐκπόματα CD (in hoc ω sec. m. sup. add.) 15. καὶ ασοὶ spatia, quod sex fere literis sufficiat, vacuo relicto C (in hoc pro ασοὶ scribitur σοὶ) DFhg ald. καὶ ασοὶ τῷ καὶ παρδάλεις s καὶ ἄρκοι καὶ παρδάλεις i καὶ θηρία παρδάλεις x: inde καὶ θηρία . . . ασοὶ Tzsch. καὶ θηρία ἄρκοι Cor. infelicissime sane. Videtur autem scribendam esse καὶ βόνασοι, quod Tzsch. quamquam dubitanter proposuit. 17. μεγαφύλλων F. 18. ἀπείργεται codd., Cor. corr. e con. Schneid. ad Aelian. hist. anim. XVII, 22, coll. Curtio VIII, 9, 25. — γένη τε τιθασσευμένων codd., exc. x, in quo om. τε quemque Cor. secutus est: recte tamen Grosk. vidit scribendum esse τιθασσευμένων, quod exhibet E in brevius contrahens hunc locum. 19. ὀρίωνα DFh: cf. Ael. l. c. Hesych. 20. κατρεία Dh κάτρεα F.

70. Φιλοσόφους τε τοῖς Βραχμῶσιν ἀντιδιαιοῦνται Πρά- A. 1047
 μνας, ἔριστικούς τινας καὶ ἔλεγκτικούς· τοὺς δὲ Βραχμῶνας C. 719
 φυσιολογίαν καὶ ἀστρονομίαν ἀσκεῖν, γελωμένους ὑπ' ἐκείνων
 ὡς ἀλαζόνας καὶ ἀνοήτους. τούτων δὲ τοὺς μὲν ὄρεινους κα-
 5 λείσθαι, τοὺς δὲ γυμνήτας, τοὺς δὲ πολιτικούς καὶ προσχω-
 ρίους· τοὺς μὲν ὄρεινους δοραῖς ἐλάφων χρῆσθαι, πήρας δ'
 ἔχειν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων μυστάς, προσποιουμένους ἰατρικὴν
 μετὰ γοητείας καὶ ἐπωδῶν καὶ περιάπτων. τοὺς δὲ γυμνήτας
 κατὰ τούνομα γυμνοὺς διαζῆν, ὑπαιθρίους τὸ πλεον, καρτερίαν
 10 ἀσχοῦντας, ἣν ἔφαμεν πρότερον, μέχρι ἑπτὰ [ἐτῶν] καὶ τριά-
 κοντα, γυναῖκας δὲ συνεῖναι, μὴ μιγνυμένας αὐτοῖς· τούτους δὲ
 θαυμάζεσθαι διαφερόντως.

71. Τοὺς δὲ πολιτικούς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν ἢ καὶ
 κατ' ἀγρούς, καθημμένους νεβρίδας ἢ δορκάδων δοράς· ὡς
 15 δ' εἰπεῖν, Ἴνδους ἐσθῆτι λευκῇ χρῆσθαι καὶ σινδόσι λευκαῖς
 καὶ καρπάσοις, ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν εὐανθέστατα αὐτοὺς
 ἀμπέχεσθαι φορήματα· κομᾶν δὲ καὶ πωγωνιστροφεῖν πάντας,
 ἀναπλεκομένους δὲ μετροῦσθαι τὰς κόμας.

72. Ἀρτεμίδωρος δὲ τὸν Γάγγην φησὶν ἐκ τῶν Ἡμωδῶν
 20 ὄρων καταφερόμενον πρὸς νότον, ἐπειδὴν κατὰ τὴν Γάγγην
 γένηται πόλιν, ἐπιστρέφειν πρὸς ἕω μέχρι Παλιβόθρων καὶ
 τῆς εἰς τὴν θάλατταν ἐκβολῆς· τῶν δὲ συρρέοντων εἰς αὐτὸν
 Οἰδάνην τινὰ καλεῖ· τρέφειν δὲ καὶ κροκοδείλους καὶ δελφίνας·

4. ὄρεινους F. — καλεῖσθαι — ὄρεινους om. w. 5. γυμνήτας D.
 6. καὶ ante τοὺς μὲν add. codd., exc. DFh, edd. — ὄρωνους F. —
 ἰλεφάντων E. 8. γοητίας F. — περιαιμμάτων ποx. — γυμνήτας D.
 10. ἣν om. F. — ἐτῶν om. codd., exc. E, edd.: Cor. post τριάκοντα
 add. 11. καὶ ante γυναῖκας add. codd., exc. DF, edd. 13. καὶ
 om. DEhw. 14. καθημμένους CDEFhix καθημμένους w ἰνημμένους
 ποx Cor. — ἔχοντας post δοράς add. x. 15. Ἴνδους om. E. 16. καρ-
 πάσοις F. 17. δωρήματα x. 18. μετροῦσθαι F. 20. τὴν
 om. E. 21. ἐπιστρέφει E. 22. τὴν om. E. 23. Οἰδάνης flu-
 vius cum nemini praeterea scriptori commemoretur, Coraes recte iudicat
 hoc nomen corruptum esse: verumtamen pro Οἰμάνην, quod scribendum
 esse suspicatur coll. Jomane Plinii (v. H. N. VI, 17 s. 19) praestabit
 reponere Ἰομάνην quae levissima est mutatio. — καλεῖν codd., Cas. corr.
 — κροκοδείλους F.

λέγει δὲ καὶ ἄλλα τινά, συγκεχυμένως δὲ καὶ ἀργῶς, ὧν οὐ φροντιστέον. προσθεῖη δ' ἂν τις τούτοις καὶ τὰ παρὰ τοῦ Λαμασκηνοῦ Νικολάου.

73. Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Λάφῃ παρα-
 τυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν, ἀφιγμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν 5
 Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦσθαι, σω-
 θῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησι, τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ
 μήκους τῶν ὁδῶν διαφθαρῆναι τὸ πλεόν· τὴν δ' ἐπιστολὴν ἐλ-
 ληνίζων ἐν διφθέρα γεγραμμένην, δηλοῦσαν, ὅτι Πῶρος εἴη ὁ
 γράψας, ἑξακοσίων δὲ ἄρχων βασιλείων, ὅμως περὶ πολλοῦ 10
 ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἔτοιμος εἶη διόδοόν τε παρέ-
 χειν, ὅπῃ βούλεται, καὶ συμπράττειν, ὅσα καλῶς ἔχει. ταῦτα
 A. 1048 μὲν ἔφη λέγειν τὴν ἐπιστολὴν, τὰ δὲ κομισθέντα δῶρα προσ-
 ενεγκεῖν ὀκτὼ οἰκέτας γυμνοὺς, ἐν περιζώμασι καταπεπασμέ-
 νους ἀρώμασιν· εἶναι δὲ τὰ δῶρα τὸν τε Ἐρμᾶν, ἀπὸ τῶν 15
 ὄμων ἀφρημένον ἐκ νηπίου τοὺς βραχίονας, ὃν καὶ ἡμεῖς
 εἶδομεν, καὶ ἐχίδνας μεγάλας καὶ ὄφιν πηγῶν δέκα καὶ γελῶ-
 νην ποταμίαν τρίπηχυν, πέρδικά τε μείζω γηπός. συνῆν δέ,
 C. 720 ὡς φησι, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατακαύσας ἑαυτὸν· ποιεῖν δὲ τοῦτο
 τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγίᾳ ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων, 20
 τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγίᾳ, καθάπερ τοῦτον· ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώ-
 μην πράξαντα μέχρι νῦν ἀπιέναι δεῖν, μὴ τι τῶν ἀβουλήτων
 χρονίζοντι συμπέσοι· καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἀλέσθαι γυμνὸν ἐπα-
 ληλιμμένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυρᾶν· ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ
 τάφῳ· Ζαρμανοχηγᾶς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ 25
 πάτρια Ἰνδῶν ἔθῃ ἑαυτὸν ἀπαθανατίσας κεῖται.

1. δὲ post συγκ. om. codd., exc. CF. 11. εἴη] εἶναι D om. C.
 12. βουλεύεται w. — ἔχει edd. 14. καταπεπασμένους C. 17. ἴδομεν
 CFhtow. — ὄφιν D. 18. καὶ πέρδικα δὲ hi. 19. φασι codd.,
 Cor. corr. — αὐτὸν Dh. 20. Ante ζητοῦντας verba τοὺς δὲ διὰ ἄλ-
 λην τινά δυστηγίαν add. w. — τῶν παρόντων om. C. 23. ἄλλεσθαι
 Dh i ἄδεσθαι F ἄλεσθαι C i ἄλλασθαι x ἀλλίσασθαι w ἄλασθαι
 moz Tzsch. Cor. — ἐπαλιμμένον F ἐπαλημμένον codd. rell., exc.
 D: fortasse hic quoque ut XIV, 650 scribendum est λιπα ἀλημμένον.
 25. Ζαρμανοχᾶνης x Ζάρμανος χήγαν w Cor. satis probabiliter, cum Ζάρ-
 μαρος appelletur idem homo a Dione (LIV, 9), Χήγαν autem videatur
 esse dignitatis nomen. — ἀπὸ — Ἰνδῶν om. w. — βαργώσης Dh. 26. ἀπα-

CAPUT II.

1. Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐστὶν ἡ Ἀριανή, μερὶς πρώτη τῆς
 ὑπὸ Πέρσαις τῆς μετὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ τῶν ἄνω σατρα- A. 1049
 πειῶν τῶν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, τὰ μὲν νότια καὶ τὰ ἀρκτικά
 5 μέρη τῆ αὐτῆς Θαλάττης καὶ τοῖς αὐτοῖς ὄρεσιν ἀφοριζομένη,
 οἷσπερ καὶ ἡ Ἰνδική, καὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, μέσον
 ἔχουσα αὐτὸν ἐαυτῆς τε καὶ τῆς Ἰνδικῆς, ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὴν
 ἐσπέραν ἐκτεινομένη, μέχρι τῆς ἀπὸ Κασιπίων πυλῶν εἰς Καρ-
 10 μανίαν γραφομένης γραμμῆς, ὥστε εἶναι τετράπλευρον τὸ σχῆμα.
 τὸ μὲν οὖν νότιον πλευρὸν ἀπὸ τῶν ἐμβολῶν ἄρχεται τοῦ Ἰν-
 δοῦ καὶ τῆς Παταληνῆς, τελευτᾷ δὲ πρὸς Καρμανίαν καὶ τοῦ
 Περσικοῦ κόλπου τὸ στόμα, ἅκρην ἔχον ἐκκειμένην ἰκανῶς πρὸς
 νότον· εἶτα εἰς τὸν κόλπον λαμβάνει καμπὴν ὡς ἐπὶ τὴν Περ-
 15 βει τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὀρειῶν, ὅσον χιλίων
 σταδίων ἔχοντες παραλίαν, ὡς φησι Νέαρχος· Ἰνδῶν δ' ἐστὶ
 μερὶς καὶ αὕτη. εἰτ' Ὀρεῖται ἔθνος αὐτόνομον· τούτων δ' ὁ
 παράπλους χιλίων ὀκτακοσίων, ὁ δὲ τῶν ἐξῆς Ἰχθυοφάγων
 ἐπτακισχίλιοι τετρακόσιοι, ὁ δὲ τῶν Καρμανίων τρισχίλιοι ἐπτα-
 20 κόσιοι μέχρι Περσιίδος· ὥσθ' οἱ σύμπαντες μύριοι τρισχίλιοι
 ἐννακόσιοι.

ναθανατίσας D (sed literae an post ἀπ semierasae sunt) ἀπαθανατή-
 σας Ctoz ἀποθανατίσας F. 3. τῆς] τοῖς Chi. — σατραπιῶν F.
 4. τοῦ om. Fx. 7. τῆς om. Ctoz. 11. παταληνῆς Ctoz edd.
 12. ἔχων Dh (in hoc tamen o sup. ω add.). 14. τῷ om. codd.,
 exc. Ftoz, edd. 15. ὀρειῶν codd., Tzsch. corr. coll. Steph. s. v.,
 qui hunc ipsum affert Strabonis locum, et Eust. ad Dion. v. 1095.
 17. ὀρεῖται codd. Tzsch. corr. 18. ἰχθυοφάγων F. 20. ξύμπαν-
 τες F. — δισχίλιοι codd., quem numerum a Strabone, si qui praece-
 dunt singuli ab eo scripti sunt, scribi non potuisse diu est observatum.
 In his quidem hoc mirum est, quod Arrhian. in Ind. 25 et 29, eundem
 Nearchum auctorem secutus, Straboni non concinit: qui dissensus quo-
 modo explicandus sit, nunc non licet diiudicare. Strabonem vero illos
 numeros scripsisse, efficitur ex iis quae leguntur p. 724 in.: eadem au-
 tem scripturae τρισχιλίων in δισχιλίων mutatio facta esse videtur p. 727
 ubi v. nott. Inde veram scripturam recipere non dubitavi.

2. Ἀλιτενῆς δ' ἐστὶν ἡ τῶν Ἰχθυοφάγων καὶ ἄδενδρος ἡ
A. 1050 πλείστη [πλήν] φοινίκων καὶ ἀκάνθης τιγὸς καὶ μυρίκης· καὶ
 ὕδατων δὲ καὶ τροφῆς ἡμέρον σπάνις· τοῖς δ' ἰχθύσι χρῶνται
 καὶ αὐτοὶ καὶ θρεμμάτα καὶ τοῖς ὄμβριοις ὕδασι καὶ ὀρνυκοῖς·
 καὶ τὰ κρέα δὲ τῶν θρεμμάτων ἰχθύων προσβάλλει· οἰκήσεις 5
 δὲ· ποιοῦνται τοῖς ὀστέοις τῶν κητῶν χρώμενοι καὶ κόγχαις
 ὀστρέων τὸ πλεόν, δοκοῖς μὲν ταῖς πλευραῖς καὶ ὑπερείσμασι,
 θρωμάσι δὲ ταῖς σιαγόνσιν· οἱ σπόνδυλοι δ' αὐτοῖς εἰσιν ὄλμοι,
 ἐν οἷς πίσσουνσι τοὺς ἰχθύας ἐν ἡλίῳ κατοπιθήσαντες· εἰτ' ἀρ-
C. 721 τοποιοῦνται σίτου μικρὰ καταμύζαντες· καὶ γὰρ μύλοι αὐτοῖς 10
 εἰσι, σιδήρον μὴ ὄντος· καὶ τοῦτο μὲν ἦττον θυμαστόν· καὶ
 γὰρ ἄλλοθεν ἐνέγκασθαι δυνατόν· ἀλλὰ πῶς ἐπικόπτουσι ἀπο-
 τριβέντα; λίθοις μέντοι φασίν, οἷς καὶ τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκοντί-
 σματα πεπυρακτωμένα ἀποξύνουσι· τοὺς δ' ἰχθύας, τοὺς μὲν
 ἐν κλιβάνοις κατοπιῶσι, τοὺς δὲ πλείστους ὠμοφαγοῦσι· περι- 15
 βάλλονται δὲ *καὶ* δικτύοις φλοιοῦ φοινικίνου.
3. Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἡ Γεδρωσία, τῆς μὲν Ἰνδικῆς
 ἦττον ἔμπυρος, τῆς δ' ἄλλης Ἀσίας μᾶλλον, καὶ τοῖς καρποῖς
 καὶ τοῖς ὕδασι ἐνδεὴς πλήν θέρους, οὐ πολὺ ἀμείνων τῆς τῶν
 Ἰχθυοφάγων· ἀρωματοφόρος δὲ νάρδον μάλιστα καὶ σμόρνης, 20
 ὥστε τὴν Ἀλεξάνδρου στρατιὰν ὀδεύουσαν ἀντὶ ὀρόφου καὶ
 στρωμάτων τούτοις χρῆσθαι, εὐωδιαζομένην ἅμα καὶ ὑγιεινό-
 τερον τὸν ἀέρα ἔχουσαν παρὰ τοῦτο· γενέσθαι δ' αὐτοῖς θέρους
 τὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἄφοδον ἐπίτηδες συνέβη· τότε γὰρ
 ὄμβρους ἔχειν τὴν Γεδρωσίαν καὶ τοὺς ποταμοὺς πληροῦσθαι 25
 καὶ τὰ ὕδρευα, χειμῶνος δ' ἐπιλείπειν· πίπτει δὲ τοὺς ὄμβρους

2. πλήν om. codd., exc. *Ex* (in hoc post adiectum): addendum esse Tyrwh. viderat. 4. καὶ ante αὐτοὶ om. *Dhi*. — τὰ ante θρεμμάτα add. *Dhi* Tzsch. Cor. 5. προσβάλλει *moz* ald. 8. ὄλμοι *E* ald. ὄλμοι *h*. 9. πίπτουσι *CDhosgw* (in duobus ultimis add. γρ. πτήσσουνσι) πήττουσι *ix* (hic postea corr.) πίπτουσι *F* πτήσσουνσι ald.: *Cas.* corr. 10. σίτα *E*. 12. ἐπιτριβέντα, et ἀπο sub ἐπι add., *C* ἀποτριβέντας scribendum esse censet *Cor.* satis probabiliter. 14. τὰ ante πεπυρακτωμένα add. *Cor.* — ἰχθύας *F*. 15. κατοπιτοῦσι *xx*. 16. καὶ om. *x* *Cor.* nec ferendum sane videtur. 18. τοῖς ante καρποῖς et ὕδασι om. *x*. 22. τούτους *C*. — εὐωδιαζομένην *D* (in hoc α sec. m. add.) *os*. 23. περὶ *w*. — δ' om. *Dhi*.

ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῖς προσαρκτίοις καὶ ἐγγὺς τῶν ὄρων·
 πληρουμένων δὲ τῶν ποταμῶν, καὶ τὰ πεδία τὰ πλησιάζοντα
 τῇ θαλάττῃ ποτίζεσθαι καὶ ὑδρείων εὐπορεῖν. προέπεμψε δ' **A. 1051**
 εἰς τὴν ἔρημον μεταλλευτὰς τῶν ὑδρείων ὁ βασιλεὺς καὶ τοὺς
 5 ναύσταθμα αὐτῶ καὶ τῶ στόλῳ κατασκευάσαντας.

4. Τριχῆ γὰρ διελὼν τὰς δυνάμεις, τῇ μὲν αὐτὸς ὤρμησε
 διὰ τῆς Γεδρωσίας, ἀφιστάμενος τῆς θαλάττης τὸ πλείστον
 πεντακοσίους σταδίους, ἵν' ἅμα καὶ τῶ ναυτικῷ τὴν παραλίαν
 ἐπιτηδεῖαν παρασκευάζοι, πολλάκις δὲ καὶ συνάπτων τῇ θα-
 10 λάττῃ, καίπερ ἀπόρους καὶ τραχείας ἐχούσῃ τὰς ἀκτῆς· τὴν
 δὲ προέπεμψε μετὰ Κρατεροῦ διὰ τῆς μεσογαίας, ἅμα χειροῦ-
 μενόν τε τὴν Ἀριαγὴν καὶ προϊόντα ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους,
 ἐφ' οὓς Ἀλέξανδρος τὴν πορείαν εἶχε· τὸ δὲ ναυτικὸν Νεάρχῳ
 καὶ Ὀνησικρίτῳ τῷ ἀρχικυβερνήτῃ παραδοὺς ἐκέλευσεν, οἰκείας
 15 στάσεως ἐπιλαμβάνομένους ἐπακολουθεῖν καὶ ἀντιπαραπλεῖν αὐ-
 τοῦ τῇ πορείᾳ.

5. Καὶ δὴ καὶ φησιν ὁ Νεάρχος, ἤδη τοῦ βασιλέως τε-
 λοῦντος τὴν ὁδόν, αὐτὸς μετοπώρου κατὰ πλειάδος ἐπιτολῆν
 ἐσπερίαν ἄρξασθαι τοῦ πλοῦ, μήπω μὲν τῶν πνευμάτων οἰ-
 20 κείων ὄντων, τῶν δὲ βαρβάρων ἐπιχειρούντων αὐτοῖς καὶ ἐξα-
 λανόντων· καταθαροῦν γὰρ, ἀπελθόντος τοῦ βασιλέως, καὶ
 ἐλευθεριάσαι. Κρατερός δ' ἀπὸ τοῦ Ἰθάσπου ἀρξάμενος δι'
 Ἀραχωτῶν ἦει καὶ Δραγγῶν εἰς Καρμανίαν. πολλὰ δ' ἔταλαι-
 πώρει ὁ Ἀλέξανδρος καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν διὰ λυπρᾶς ἰών· **C. 722**
 25 ρωθεν δ' ὅμως ἐπεχορηγεῖτο μικρὰ καὶ σπάνια, ὥστε λιμώττειν
 τὸ στρατεύμα· καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέλιπε, καὶ τὰ σκεύη κατελεί-
 πετο ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τοῖς στρατοπέδοις· ἀπὸ δὲ τῶν φοινί-

2. πλησιάζοντα] λιμνάζοντα Dh. 5. κατασκευάσαντες Dh.
 9. ἐνάπτων F. 10. ἐχούσης codd., Tzsch. corr. 11. χειρομένου
 et mox προϊόντος scribendum esse censet Grosk., satis probabiliter: codi-
 cum scriptura certe, nisi structuram πρὸς τὸ νοούμενον paulo audaciorē
 statuas, nullo modo ferri potest. 13. νάρῳ codd. (sed x postea corr.), Xyl.
 corr. 14. τῷ νεαρχικυβερνήτῃ C. 19. ἄψασθαι Dh. 22. κρα-
 τερός Dh (in hoc o sup. ω add.) — διὰ ἀραχωτῶν FD (?) hi. 23. ἦει]
 εἶη DFhi. 25. ὁμοίως Cor. — ἐπεχορηγεῖτο om. mox. 26. δ'
 post ὑποζύγια add. Cor. — κατέλιπετο codd. Cor. corr.

κων ἦν ἡ σωτηρία, τοῦ τε καρποῦ καὶ τοῦ ἐγκεφάλου. φασὶ δὲ φιλονεικῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον, καίπερ εἰδότα τὰς ἀπορίας, πρὸς τὴν κατέχουσαν δόξαν, ὡς Σεμίραμις μὲν ἐξ Ἰνδῶν φεύγουσα σωθεῖη μετὰ ἀνδρῶν ὡς εἴκοσι, Κῦρος δὲ ἑπτά, εἰ δύναται αὐτὸς τοσοῦτο στράτευμα διασῶσαι διὰ τῆς αὐτῆς χώρας, νικῶν καὶ ταῦτα. 5

A. 1052 6. Πρὸς δὲ τῇ ἀπορίᾳ χαλεπὸν ἦν καὶ τὸ καῦμα καὶ τὸ βᾶθος τῆς ψάμμου καὶ ἡ θερμότης, ἔστι δ' ὅπου καὶ θῖνες ὑψηλοί, ὥστε πρὸς τῷ δυσχερῶς ἀναφέρειν τὰ σκέλη, καθάπερ ἐκ βυθοῦ, καὶ ἀναβάσεις εἶναι καὶ καταβάσεις· ἀνάγκη δ' ἦν 10 καὶ σταθμούς ποιῆσθαι μακροῦς διὰ τὰ ὑδρεῖα, διακοσίων καὶ τετρακοσίων σταδίων, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἑξακοσίων, νυκτοποροῦντας τὸ πλεόν. πόρρω δὲ τῶν ὑδρείων ἐστρατοπεδεύοντο ἐν τριάκοντα σταδίοις πολλάκις τοῦ μὴ ἐμφορεῖσθαι κατὰ δίψου· πολλοὶ γὰρ ἐπιπίπτοντες σὺν ὄπλοις ἔπινον ὡς ἂν ὑποβρυχιοί, 15 φνσώμενοι δ' ἐπέπλεον ἐκπεπνευκότες καὶ τὰ ὑδρεῖα βραχεὰ ὄντα διέφθειρον· οἱ δ' ἐν τῷ ἡλίῳ κατὰ μέσσην τὴν ὁδὸν ἀπηγορευκότες ἔκειντο ὑπὸ δίψου· ἔπειτα τρομῶδεις μετὰ παλμοῦ χειρῶν καὶ σκελῶν ἔθνησκον παραπλησίως, ὡς ἂν [ὑπὸ] ῥίγους καὶ φρίκης ἐχόμενοι. συνέβαινε δὲ τισι καὶ ἐκτραπομένοις τὴν 20 ὁδὸν καταδαρθεῖν κρατουμένοις ὑπὸ ὕπνου καὶ κόπου· ὑστερήσαντες δ' οἱ μὲν ἀπώλοντο πλάνη τῶν ὁδῶν καὶ ὑπὸ ἀπορίας ἀπάντων καὶ καύματος, οἱ δ' ἐσώθησαν, πολλὰ ταλαιπωρησάντες· πολλὰ δὲ κατέκλυσε καὶ τῶν σωμαίων καὶ τῶν χρηστηρίων ἐπιπεσῶν χειμάρρους νύκτωρ· καὶ τῆς βασιλικῆς δὲ κα- 25

1. φησὶ Cor.: tribuitur Nearcho, quod hic refertur, et supra p. 686 et ab Arrhiano VI, 24. 2. φιλονικῆσαι x. 3. μὲν om. *Dhi*. 4. εἰ δύναται] ἠδύνατο *Dhi*. 5. τοσοῦτον *Cmox* edd. 6. καὶ ταῦτα νικῶν *mox*. 9. πρὸς τῷ om. *mox* πρὸς τὸ codd. *rell.*, Cor. corr. 11. ὑδρεῖα *F*. 12. νυκτοποροῦντας *C*. 13. ὑδρείων *F*. 14. ἐμφορεῖσθαι *Dh* (sed hic postea corr.) ἐμφορεῖσθαι *i*. — τὸ ante δίψου add. *mox* edd. — δίψου *CFew*. 15. ὡς ἂν] καὶ ἦσαν Cor. *ew* ἦσαν *Grosk*. 16. ὑδρεῖα *F*. 17. διέφθειραν *C* *ald*. 18. ἔκειντο om. Cor. errore operarum, ut videtur. 19. περιπλησίως *F*. — ὑπὸ om. codd., exc. *mox*, Tzsch.: videtur excidisse propter similitudinem literarum insequentium. 23. ὀλίγοι post ἐσώθησαν add. *s*. — ταλαιπωρησάντες *Dhimz* Tzsch. Cor.

τασκευῆς ἐξηλείφθη πολλή· καὶ τῶν καθοδηγῶν δὲ κατ' ἄνοιαν πολὺ εἰς τὴν μεσόγειαν ἐκτραπομένων, ὥστε μηκέτι ὄρᾶν τὴν θάλατταν, *δ* συνεῖς ὁ βασιλεύς, ἐξαντῆς ὄρμησε, ζητήσων τὴν ἡίονα, καὶ ἐπειδὴ εὔρε καὶ ὀρύξας εἶδεν ὕδωρ πότιμον, με-
5 ταπέμπεται τὸ στρατόπεδον, καὶ λοιπὸν μέχρι ἡμερῶν ἐπὶ τὰ πλησίον ἦει τῆς ἡίονος, εὐπορῶν ὑδρείας· ἔπειτ' αὐθις εἰς τὴν μεσόγειαν ἀνεχώρησεν.

7. Ἦν δὲ τι ὅμοιον τῇ δάφνῃ φυτὸν, οὗ τὸ γευσάμενον τῶν ὑπόζυγιον ἀπέθνησκε μετὰ ἐπιληψίας καὶ ἀφροῦ· ἄκανθα
10 δὲ τοὺς καρπούς ἐπὶ γῆς κεχυμένη, καθάπερ οἱ σίκνοι, πλήρης ἦν ὀπού· τούτου δὲ ῥανίδες, εἰς ὄφθαλμὸν ἐμπροσθεῖσαι, πᾶν C. 723 ἀπετύφλων ζῶον· οἳ τε ὁμοὶ φοίνικες ἐπνυγον πολλούς. ἦν δὲ κίνδυνος καὶ ἀπὸ τῶν ὄφρων· ἐν γὰρ τοῖς θισίν ἐπεφύκει βοτάνη, ταύτη δ' ὑποδεδυκότες ἐλάνθανον, τοὺς δὲ πληγέντας
15 ἀπέκτεινον. ἐν δὲ τοῖς Ὠρίταις τὰ τοξεύματα χρίσθαι θανασίμοις φαρμάκοις ἔφασαν, ξύλινα ὄντα καὶ πεπυρακτωμένα· τρωθέντα δὲ Πτολεμαῖον κινδυνεύειν· ἐν ὕπνῳ δὲ παραστάντα
τινὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ δεῖξαι ῥίζαν αὐτόπρεμον, ἣν κελεῦσαι τριβόντα ἐπιτιθέναι τῷ τρωθέντι· ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου γενόμενον, A. 1053
20 μεμνημένον τῆς ὄψεως εὔρειν ζητοῦντα τὴν ῥίζαν πολλὴν πεφυκυῖαν καὶ χρίσασθαι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους· ἰδόντας δὲ τοὺς βαρβάρους εὐρημένον τὸ ἀλέξημα ὑπηκόους γενέσθαι τῷ βασιλεῖ. εἰκὸς δὲ τινα μνηῦσαι τῶν εἰδότεων· τὸ δὲ μυθῶδες προσετέθη κολακείας χάριν. ἐλθὼν δ' εἰς τὸ βασίλειον
25 τῶν Γεδρωσίων ἐξηκοσταῖος ἀπὸ Ὠρῶν, διαναπαύσας τὰ πλήθη μικρόν, ἀπῆρεν εἰς τὴν Καρμανίαν.

1. ἐξηλείφθη F. — ὀδηγούντων μοx καθοδηγούντων ald. — δὲ om. μοx, τε codd. rell., exc. C (?): Cor. corr., turbatum hunc locum recte restituens. — ἄνοιαν F. 2. πολλοὶ C. — μεσογείαν ἐκτραπομένων F. 3. ὁ asterisc. incl. Cor., ac ferri nequit. — ἐξ αὐτῆς D. 6. ἦει] εἴη F. 7. μεσογείαν F. 10. δὲ] τε x. — τῆς ante γῆς add. CDhix edd. — ἰστρωμένη CDhix edd.; in marg. F haec addita sunt: ἄκανθα δὲ σὺν τοῖς καρποῖς ἐπὶ γῆς ἰστρωμένη (sic). — σίκνοι F σύκιοι D. 11. εἰς ὄφθαλμὸν om. μοx ἐς ὄφθαλμὸν codd. rell., exc. h. 14. ταύτην μοx ald. 15. ἀπέκτεινον DF ἀπέκτεινον codd. rell. ἀπέκτανον Cas., verum restituit Cor. — ὄρταις F ὠρέταις codd. rell. — ὄρεσθαι w. 25. ὠρῶν C ὄρων F ὄρων Dh ὠρει-

8. Τὸ μὲν δὴ νότιον τῆς Ἀριανῆς πλεονὸν τοιαύτην τινα ἔχει τὴν τῆς παραλίας διάθεσιν καὶ τῆς ὑπερκειμένης πλησίον γῆς τῆς τῶν Γεδρωσίων καὶ Ὠρειῶν. πολλή δ' ἐστὶ καὶ εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνέχουσα καὶ ἡ Γεδρωσία μέχρι τοῦ συνάφαι Δράγγαις τε καὶ Ἀραχωτοῖς καὶ Παροπαμισάδαις, περὶ ὧν 5 Ἐρατοσθένους οὕτως εἴρηκεν· οὐ γὰρ ἔχομέν τι λέγειν βέλτιον περὶ αὐτῶν. ὀρίζεσθαι μὲν γὰρ φησι τὴν Ἀριανὴν ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἑω τῷ Ἰνδοῦ, πρὸς νότον δὲ τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Παροπαμισῶ καὶ τοῖς ἐξῆς ὄρεσι μέχρι Κασπίων πωλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἐσπέραν τοῖς αὐτοῖς ὄροις, οἷς ἡ μὲν Παρ- 10 θωνῆ πρὸς Μηδίαν, ἡ δὲ Καρμανία πρὸς τὴν Παρατακηνῆν καὶ Περσίδα διώριστα· πλάτος δὲ τῆς χώρας τὸ τοῦ Ἰνδοῦ μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ Παροπαμισοῦ μέχρι τῶν ἐκβολῶν, μύριοι καὶ δισχίλιοι στάδιοι (οἱ δὲ τρισχίλιους φασί)· μῆκος δὲ ἀπὸ Κασπίων πωλῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σταθμοῖς ἀναγέγρα- 15 πται, διττόν. μέχρι μὲν Ἀλεξανδρείας τῆς ἐν Ἀρίοις ἀπὸ Κασπίων πωλῶν διὰ τῆς Παρθναίας μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁδός· εἰθ' ἡ μὲν ἐπ' εὐθείας διὰ τῆς Βακτριανῆς καὶ τῆς ὑπερβάσεως τοῦ ὄρους εἰς Ὀρτόσπανα ἐπὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον, ἣτις ἐστὶν ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις· ἡ δ' ἐκτρέπεται μικρὸν ἀπὸ τῆς 20 Ἀρίας πρὸς νότον εἰς Προφθασίαν τῆς Δραγγιανῆς· εἶτα πάλιν

τῶν x Ὠρειῶν Tzsch. Cor., atque hic populus haud dubie intelligitur: sed cum Arrh. VI, 28 eadem de re, eodem Nearcho auctore locutus, itidem habeat ἐξ Ὠρῶν ὄρηθεις, atque a Plinio (H. N. VI, 23 s. 26) nominentur Ori (apud eundem VII, 2 commemorantur Oritae), codicum scriptura non est atrectanda, quantumvis mira videatur. 3. τῆς om. Dhí. — τῶν ante ὠρειῶν add. E. — ὄρειῶν x ὠρειῶν codd. rell. 5. ἀραχωτοῖς F ἀραχωταῖς E. 7. μὲν post ὀρίζ. om. Dhí Cor. 8. πρὸς δὲ νότον E. 9. παραπαμισῶ F παραπαμισῶ i. 10. ὄρεσιν Eπαχ: intelligitur linea a portis Caspiis ducta ad Carmaniam v. p. 720, II, 78. — παρθναοὶ D παρθναῆ (et η sup. a add.) h παρθναῆ i. 11. μηδείαν F. — παρατακηνῆν E. 12. Ἰνδικοῦ F. 13. παροπαμισοῦ F. 15. τῶν ante Κασπίων add. F. 16. τῆς ἐν Ἀρίοις] τὸν σεναροῖς F τῶν σεναροῖς Di. 17. καὶ om. F. 19. ὄρτοσπανα codd., Cas. corr. coll. XI, 514, Plin. VI, 17 s. 21, Ammiano Marc. XXIII, 6, 70, Ptolem. VI, 10. — ἐπὶ] διὰ codd., καὶ Cor., correxi de sent. Grosk. coll. XI, 514. — βάκτρων F. 21. ἀρείας F. — δραγγιανῆς F.

ἡ λοιπὴ μέχρι τῶν ὄρων τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοῦ Ἰνδοῦ· ὥστε μακροτέρα ἐστὶν αὕτη ἢ διὰ τῶν Δραγγῶν καὶ Ἀραχωτῶν, σταδίων μυρίων πεντακισχιλίων τριακοσίων ἢ πᾶσα. εἰ δὲ τις ἀφ᾽ ἐλοῖ τοὺς χιλίους τριακοσίους, ἔχοι ἂν τὸ λοιπὸν τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς χώρας, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων· οὐ πολὺ γὰρ ἔλαττον [τὸ] τῆς παραλίας, κἂν παραύξωσί τινες αὐτό, πρὸς τοῖς μυρίοις τὴν Καρμανίαν ἑξακισχιλίων τιθέντες· ἢ γὰρ σὺν τοῖς κάλποις φανοῦνται τιθέντες ἢ σὺν τῇ ἐντὸς τοῦ Περσικοῦ κόλπου παραλίᾳ τῆ Καρμανικῆ. ἐπεκτείνεται δὲ τούτομα τῆς Ἀριανῆς μέχρι μέρους τινὸς καὶ Περσῶν καὶ Μήδων καὶ ἔτι τῶν πρὸς ἄρκτον Βακτριῶν καὶ Σογδιανῶν· εἰσι γάρ πως καὶ ὁμόγλωττοι παρὰ μικρόν.

9. Ἡ δὲ τάξις τῶν ἐθνῶν τοιαύτη· παρὰ μὲν τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, ὧν ὑπέρεκειται ὁ Παροπαμισὸς ὄρος, εἰτ' Ἀραχωτοὶ πρὸς νότον, εἰτ' ἐφεξῆς πρὸς νότον Γεδρωσινοὶ σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς τὴν παραλίαν ἔχουσιν· ἅπασιν δὲ παρὰ τὰ πλάτη τῶν χωρίων παράκειται ὁ Ἰνδός. τούτων δ' ἐκ μέρους τῶν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ἔχουσί τινα Ἰνδοί, πρότερον ὄντα Περσῶν· ἃ ἀφεύλετο μὲν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν Ἀριανῶν καὶ κατοικίας ἰδίας συνεστήσατο, ἔδωκε δὲ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ Σανδροκόττω, συνθέμενος ἐπιγαμίαν καὶ ἀντιλαβὸν ἐλέφαντας πεντακοσίους. τοῖς Παροπαμισάδαις δὲ παράκειται πρὸς τὴν ἐσπέραν Ἄριοι, τοῖς δὲ Ἀραχωτοῖς Δράγγαι καὶ τοῖς Γεδρω-

1. ἡ λοιπῆ CDFhἰ ἢ λοιπῆ ew ἢ λ..... μεθ' ἡ ὅ..... μέχρι ποσ ἢ ληκτῆ ald., Tzsch. corr. de conl. Xyl. — ὄρων F. 3. δὲ] codd., exc. CFx, edd. 4. χιλίους] τριαχιλίους Dh (hic postea corr.) i. — ἔχει F. 6. γὰρ om. ποσ. — τὸ om. codd. edd.: correxi e conl. Grosk., coll. p. 720 (ubi v. quae adnot. ad c. 2, §. 1 extr.) II, 84. — αὐτῶν codd. exc. x, quem secutus est primus Cor. 7. ἑξακισχιλίους edd. — ἂν post γὰρ add. codd. exc. Fx. 9. κερμανικῆ D. 11. σορδιακῶν Fh. 13. καὶ ante τῶν ἐθνῶν add. E. — ἰδὸν F. 14. παροπεμισὸς F. 15. ἀραχωτῶν E. — γεδρωσινοὶ CDhἰ. 17. τοῦτων δ' ἐκ μέρους τῶν παρὰ τὸν Ἰνδὸν cum aperte corrupta sint, Grosk. τῶν in ὄντων mutandum censuit, quod non unam ob causam displicet: fortasse ἐκ μέρους tollenda sunt, sive ex proximis, sive aliunde huc translata putantur. 18. τὸν] τῶν D. — ἰδὸν F. 20. σανδροκόττω D. 21. ἐπιγαμίαν συνθέμενος E. 23. ἀραχωτοὶς F ἀραχωτῶν E.

οἷσις· οἱ δ' Ἄριοι τοῖς Δράγγαις ἅμα καὶ πρὸς ἄρκτον πα-
ράκειται καὶ πρὸς ἐσπέραν, ἐγκυκλούμενοι μικρὰ πως· ἡ δὲ
Βακτριανὴ τῇ τε Ἀρίᾳ πρὸς ἄρκτον παράκειται καὶ τοῖς Πα-
ροπαμισαδαῖς, δι' ὧν περ Ἀλέξανδρος ὑπερέβαλε τὸν Κανύασον,
ἐλαύνων τὴν ἐπὶ Βάκτρων· πρὸς ἐσπέραν δὲ ἐφεξῆς εἰσι τοῖς 5
Ἄριοις Παρθναῖοι καὶ τὰ περὶ τὰς Κασπίους πύλας· πρὸς
τότον δὲ τούτοις ἡ ἔρημος τῆς Καρμανίας, εἰθ' ἡ λοιπὴ Καρ-
μανία καὶ Γεδρωσία.

10. Γνωίη δ' ἂν τις τὰ περὶ τὴν λεχθεῖσαν ὄρεινὴν ἔτι
μᾶλλον, προσισοτήσας τὴν ὁδόν, ἣ ἐχρήσατο διώκων τοὺς περὶ 10
Βησσὸν ὡς ἐπὶ Βάκτρων Ἀλέξανδρος ἐκ τῆς Παρθνηῆς. εἰς
γὰρ τὴν Ἀριανὴν ἦκεν· εἴτ' εἰς Δράγγας, ὅπου Φιλώταν ἀνεῖλε
τὸν Παρμενίωτος υἱόν, φωράσας ἐπιβουλήν· ἔπειθε δὲ καὶ
εἰς Ἐκβάτανα τοὺς καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀνελοῦντας, ὡς κοι-
νωνόν τῆς ἐπιβουλῆς· φασὶ δ' αὐτοὺς ἐπὶ δρομάδων καμήλων 15
ὁδὸν ἡμερῶν τριάκοντα ἢ καὶ τετταράκοντα ἑνδεκαταίους δια-

A. 1055 νόσαι καὶ τελευτήσαι τὴν προῶξιν· οἱ δὲ Δράγγαι περσίζοντες
τάλλα κατὰ τὸν βίον οἴνου σπανίζουσι, γίνεται δὲ παρ' αὐτοῖς
καττίτερος· εἴτ' ἐκ Δραγγῶν ἐπὶ τε τοὺς Εὐεργέτας ἦκεν, οὗς
ὁ Κῦρος οὕτως ἀνόμασε, καὶ τοὺς Ἀραχωτούς, εἶτα διὰ τῶν 20

C. 725 Παροπαμισαδῶν ὑπὸ Πλειάδος δύσιν· ἔστι δ' ὄρεινὴ καὶ κεχι-
νοβόλητο τότε, ὥστε χαλεπῶς ὠδενέτο· πυκναὶ μέντοι κῶμαι
δεχόμεναι πάντων εὐποροὶ πλήν ἐλαίου παρεμυθοῦντο τὰς δυσ-
κολίας· εἰλόν τε ἐν ἀριστερεῇ τὰς ἀκρωρείας. ἔστι δὲ τὰ
μεσημβρινὰ μὲν τοῦ ὄρους τοῦ Παροπαμισοῦ Ἰνδικὰ τε καὶ 25

1. δράγγους C. 3. ἄρκτον] ἀριστερόν codd. edd.: mutare ta-
men non dubitavi scripturam et sensu et forma parum convenientem.
4. ὑπερέβαλλε Dh. 5. τὴν ἐπὶ] ἐπὶ τὴν codd., exc. E, cuius scriptu-
ram recepi: ἐπὶ τῶν Cor. — δ' εἰσι ἐφεξῆς E. 6. κασπίας E.
11. παρθνηῆς DFh. 12. Ἀριαν scribendum esse recte censet Cor.
— φιλώτας EFhmwx. 14. εἰς βάτανα Dh. 16. ὁδὸν F. 19. ἐκ]
εἰς codd. exc. Emoz. 20. ἀραχώτους F ἀραχώτας E. — εἶτα]
ἦτοι codd., Cor. corr. 21. Post δύσιν lacunae signa apposuit Cor.,
idem in nott. suspicans scribendum esse fortasse εἴτ' ἐπὶ τὴν τῶν κτλ.:
simplicius est quod Grosk. proposuit διὰ τῆς τῶν κτλ., sed nihil videretur
mutandum esse, cum in populi nomine lateat terra ab eo habitata.
24. ἀκρωρείας F.

Ἀριανά· τὰ δὲ προσάρκτια τὰ μὲν πρὸς ἑσπέραν Βάκτρια.....
τοῖς Βακτρίοις βαρβάρων. διαχειμάσας δ' αὐτόθι, ὑπερδέξιον
ἔχων τὴν Ἰνδικήν, καὶ πόλιν κτίσας ὑπερήκρυσεν εἰς τὴν Βακ-
τριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν πλὴν τερμίνθου θαμνώδους ὀλίγης,
 5 *ἀπορούμενος καὶ τροφῆς, ὥστε ταῖς τῶν κτηνῶν σαρκὶ χρῆ-*
σθαι, καὶ ταύταις ὤμαῖς διὰ τὴν ἀξυλίαν· πρὸς δὲ τὴν ὠμο-
σιτιάν πεπτικὸν ἦν αὐτοῖς τὸ σίλφιον, πολὺ πεφνκός. πεντε-
καυδεκαταῖος δὲ ἀπὸ τῆς κτισθείσης πόλεως καὶ τῶν χειμαδίων
ἦκεν εἰς Ἄδραψα, πόλιν τῆς Βακτριανῆς.
 10 11. *Περὶ ταῦτα δὲ πον τὰ μέρη τῆς ὁμόρου τῇ Ἰνδικῇ καὶ*
τὴν Χααρηγὴν εἶναι συμβαίνει· ἔστι δὲ τῶν ὑπὸ τοῖς Παρ-
θναίοις αὐτῇ προσεχιστατῇ τῇ Ἰνδικῇ· διέχει δὲ τῆς † Ἀριανῆς
δι' Ἀραχωτῶν καὶ τῆς λεχθείσης ὀρεινῆς σταδίου † μυρίου
ἐννακισχιλίου. ταύτην δὲ τὴν χώραν διεξιὼν Κρατερός, κα-
 15 *ταστρεφόμενος ἅμα τοὺς ἀπειθοῦντας, ἦει συμμῖξαι τὴν ταχί-*
στην σπεύδαν τῷ βασιλεῖ. καὶ δὴ περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους
σχεδὸν τι συνέδραμον εἰς τὴν Καρμανίαν αἱ πεζαὶ δυνάμεις
ἀμφοτέραι. καὶ μικρὸν ὕστερον οἱ περὶ Νέαρχον εἰσέπλεον εἰς
 20 *τὸν Περσικὸν κόλπον, πολλὰ τάλαιπωρήσαντες διὰ τὴν ἄλλην*
καὶ τὴν τάλαιπωρίαν καὶ τὰ μεγέθη τῶν κητῶν.

1. τὰ μὲν] καὶ μοx καὶ τὰ x edd. 2. τοῖς Βακτρίοις βαρβάρων om. E (sed spatium vacuum relictum est, quod tribus verbis sufficiat) μοx τοῖς βακτρίοις βαρβάρους ἔνx Cor. qui tamen haec verba asteriscis inclusit, ut priores edd. inde a Cas.: excidisse contra nonnulla recte statuit Grosk., quae coniectura assequi vix poteris; fuisse tamen in iis suspiceris fere haec: τὰ δὲ πρὸς ἔω Σογδιανὰ, de quibus cf. XI, 514. 517. — διαχειμάσασα αὐτόθι F. 5. χρᾶσθαι C. 9. Ἀάραψα Cor. ex XI, 516 extr., ad quem locum vid. quae adnotavimus. 11. χσαρηγὴν C χωαρηγὴν Dh quod Tzsch. Cor. rec. coll. XI, 514: sed quae ibi commemoratur Chorene s. Choarene ab hac regione plane diversa est. 12. τῇ om. codd. exc. EFx. — Ἀριανῆς] ἀριωνῆς F σαριωνῆς D (?) h: Ἀριανῆς cum nullo modo ferri possit, Grosk. coni. Καρμανίας infelicissime; videatur potius scribendum esse Βακτριανῆς. 13. μυρίους ἐννακισχιλίους ferri non posse Grosk. recte ex iis, quae de Arianae magnitudine supra (§. 1 et 8) traduntur, demonstrat: sed male idem σταδίους post Ἀραχωτῶν collocanda censet; fortasse ἦ inter utrumque numerum excidit. 14. δὴ CDmxx. 15. ἀπειθοῦντας F. 19. διὰ τε τὴν ἄλλην τάλαιπωρίαν Cor., ex parte secutus Xyl.

12. Εἰκὸς μὲν οὖν πρὸς ὑπερβολὴν ἠδολεσχηκέναι πολλὰ τοὺς πλεῦσσαντις, ὅμως δ' οὖν εἰρήκασι παραδηλοῦντες ἅμα καὶ τὸ παραστὰν αὐτοῖς πάθος, διότι προσδοκία μᾶλλον ἢ κίνδυνος ὑπῆρχε τοῖς ἀληθείσι. τὸ δὲ μάλιστα ταράττον φουσητήρων μεγέθη, ῥοῦν ἀπεργαζομένων μέγαν ἀθρόον καὶ ἀχλὺν ἐκ τῶν 5
 A. 1056 ἀναφουσημάτων, ὥστε τὰ πρὸ ποδῶν μέρη μὴ ὀρᾶσθαι· ἐπεὶ δ' οἱ καθηγεμόνες τοῦ πλοῦ, δεδιότων ταῦτα τῶν ἀνθρώπων, τὴν δ' αἰτίαν οὐχ ὀρώτων, ἐμήνησαν, ὅτι θηρία εἶη, τάχα δ' ἀπαλλάττοιο σάλπιγγος ἀκούσαντα καὶ κρότου, ἐκ τούτου Νέαρχος ταῖς ναυσὶν ἐπῆγε μὲν τὸ ῥόθιον, καθ' ἅπερ ἐκόλων, 10 καὶ ἅμα ταῖς σάλπιγγιν ἐφόβει· τὰ δὲ θηρία ἔδυνε, εἰτ' ἀνεφραίνετο κατὰ πρόμηναν, ὥστε ναυμαχίας ἀγωνίαν παρεῖχεν· ἀλλ' αὐτίκα ἀφίστατο.

13. Λέγουσι μὲν οὖν καὶ οἱ τῶν πλείοντες εἰς Ἰνδοὺς μεγέθη θηρίων καὶ ἐπιφανείας, ἀλλ' οὔτε ἀθρόων οὔτ' ἐπιφερο- 15 μένων πολλάκις, ἀλλ' ἀποσοβηθέντα τῇ κραυγῇ καὶ τῇ σάλπιγγι ἀπαλλάττεσθαι. φασὶ δ' αὐτὰ μὲν μὴ πλησιάζειν τῇ γῆ, τὰ δ' ὅσα διαλυθέντων ψιλωθέντα ἐκκαμίνεσθαι ῥαδίως καὶ χορηγεῖν τὴν λεχθεῖσαν ὕλην τοῖς Ἰχθυοφάγοις περὶ τὰς καλυβοποιίας. μέγεθος δὲ τῶν κητῶν φησὶν ὁ Νέαρχος τριῶν 20 καὶ εἴκοσιν ὀργυῶν. πιστευθέν τι δὲ ἰκανῶς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ στόλῳ φησὶν ὁ Νέαρχος ἐξελέγξαι ψευδὸς ὄν· ὡς εἶη τις ἐν τῷ πόρῳ νῆσος, ἣ ἀφανίζοι τοὺς προσορμισθέντας· κέρκουρον γάρ τινα πλείοντα, ἐπειδὴ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην ἐγεγόνει, μη-

2. οὖν sec. m. add. in *D*, commodiusque abesset. 5. ἀθρόον quamquam ferri potest, scripserim tamen ἀθρόων ex iis, quae paulo post leguntur ἀλλ' οὔτε ἀθρόων οὔτ' ἐπιφερομένων πολλάκις: cf. XVII, 824. 6. ἔπειθ' οἱ *CDFhi*x. 9. ἀπαλλάττοιο *μαχ*. 10. ἐπῆγε μέγα τὸ ῥόθιον, καθ' ἅπερ ἐκέλευον οἱ καθηγεμόνες τοῦ πλοῦ *E* (in quo ommissa sunt verba ἐπεὶ δ' οἱ καθηγεμόνες — κρότου). — καθ' ἅπερ *Dh*. 11. ἐφώνει *E*. 14. οὖν] νοῦν *F*. 19. ῥηθείσαν *E*. 20. τῶν κητῶν post Νέαρχος collocat *D* (praeterea inter versus supra δὲ sec. m. add., eademque atramento induxit) *h*. — τριῶν καὶ om. *E*. Longius abit Epit., in qua monstra ista esse traduntur πηχῶν δύο καὶ ἑβδομήκοντα: Arrh. in Indic. c. 30 eodem Nearcho auctore laudato εἴκοσι καὶ πέντε ὀργυῖās iis tribuit. 21. οὐργυῶν *C*. 23. ἀφανίζει codd. exc. *CF*. — προσορμηθέντας *D*, sed sec. m. corr.

κέτι ὀραθῆναι· πεμφθέντας δὲ τινας ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἐκβῆναι
 μὲν μὴ θαρρεῖν εἰς τὴν νῆσον ἐκπλέοντας, ἀνακαλεῖν δὲ κραυγῇ
 τοὺς ἀνθρώπους, μηδενὸς δ' ὑπακούοντος, ἐπανελθεῖν. ἀπάν-
 των δ' αἰτιωμένων τὴν νῆσον, αὐτὸς ἔφη πλεῦσαι καὶ προσορ-
 5 μισθεῖς ἐκβῆναι μετὰ μέρους τῶν συμπλευσάντων καὶ περιελ-
 θεῖν τὴν νῆσον· ὡς δ' οὐδὲν εὗρισκεν ἴχνος τῶν ζητουμένων,
 ἀπογόνοντα ἐπανελθεῖν καὶ διδάξαι τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἢ μὲν
 νῆσος ψευδῆ τὴν αἰτίαν ἔχοι (καὶ γὰρ αὐτῷ καὶ τοῖς συνεκ-
 βῆσιν ὁ αὐτὸς ὑπάρξει [ἂν] φθόρος), ἄλλος δὲ τις τῷ κερ-
 10 κούρῳ τρόπος τοῦ ἀφανισμοῦ συμβαίη, μυρίων ὄντων δυνατῶν.

14. Ἡ δὲ Καρμανία τελευταία μὲν ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰν-
 δοῦ παραλίας, ἄρκτικωτέρα δ' ἐστὶ πολὺ τῆς τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβο-
 λῆς· τὸ μέντοι πρῶτον αὐτῆς ἄκρον ἔκκειται πρὸς νότον εἰς
 τὴν μεγάλην θάλατταν, ποιήσασα δὲ τὸ στόμα τοῦ Περσικοῦ
 15 κόλπου πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς εὐδαιμόνου Ἀραβίας ἄκραν, ἐν ἀπό-
 ψει οὔσαν, κάμπτεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον, ἕως ἂν συν-
 ἄψῃ τῇ Περσίδι· πολλὴ δὲ καὶ [ἐν] τῇ μεσογαίᾳ ἐστὶν ἐκτει-
 νομένη μεταξὺ τῆς Γεδρωσίας καὶ τῆς Περσίδος, παραλλάτ-
 τουσα πλέον τῆς Γεδρωσίας πρὸς τὴν ἄκρον. δηλοῖ δ' ἢ
 20 εὐκαρπία· καὶ γὰρ πάμφορος καὶ μεγαλόδενδρος πλὴν ἐλαίας
 καὶ ποταμοῖς κατάρρυντος. ἢ δὲ Γεδρωσία διαφέρει μικρὸν τῆς A. 1057
 τῶν Ἰχθυοφάγων, ὥστ' ἀκαρπία κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάτ-
 τουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω ταμιευόμενοι. Ὅμη-
 σίκριτος δὲ λέγει ποταμὸν ἐν τῇ Καρμανίᾳ καταφέροντα ψῆγ-

1. ἐπὶ] ὑπὸ h. 2. δ' ἀνακαλεῖν, omisso postea δὲ, x: inde Grosk. conī. παραπλέοντας δ' ἀνακαλεῖν κτλ., nimis audacter. 7. ἀπογόνοντα C. 8. ἂν post γὰρ add. x, ac saepius haec particula in causa fuisse videtur, cur omitteretur illa: v. ad I, 9, XV, 716. 9. ἂν om. codd., exc. *μοx*, in quibus de conī. est additum. 12. Verba παραλλάσσας — Ἰνδοῦ om. codd., exc. *EF*, edd. 14. Post θάλατταν complura excidisse suspicatur Grosk., argumentis usus parum firmis: cf. p. 720. — ποιήσας codd. (ex *F* tamen nihil adnotavi incuria, ut opinor): ποιήσαν edd. inde a Xyl., quod parum quadrat ad ea quae sequuntur; levissima igitur mutatione verum restituisse mihi videor. 16. οὔσα *Dh* (sed in hoc v supra add.). — συνάψοι πρὸς τῇ περσίδι *E*. 17. ἐν om. codd. exc. *E*: Cas. addendum viderat coll. p. 727. 21. διαφέροι *F*. 22. παρέχοι *D*, sed. sec. m. corr.

ματα χρυσοῦ· καὶ ὄρουκτοῦ δὲ εἶναι μέταλλον καὶ ἀργύρου καὶ
 χαλκοῦ καὶ μίλτον· ὄρη τε εἶναι δύο, τὸ μὲν ἀρσενικοῦ, τὸ δὲ
 ἄλλος. ἔχει δὲ τινα καὶ ἔρημον συνάπτουσαν ἤδη τῇ Παρθυαίᾳ
 καὶ τῇ Παρατακηνῇ. γεώργια δ' ἔχει παραπλήσια τοῖς Περ- 5
 σικοῖς, τὰ τε ἄλλα καὶ ἄμπελον· ταύτης δ' ἡ Καρμανία λεγο-
 μένη παρ' ἡμῖν καὶ δίτηχον ἔχει πολλάκις τὸν βότρου, πυκνόρ-
 ρωγὰ τε ὄντα καὶ μεγαλόρρωγα, ἣν εἰκὸς ἐκεῖ εὐερεστέραν εἶ-
 C. 727 και. χρῶνται δ' ὄνοις οἱ πολλοὶ καὶ πρὸς πόλεμον σπάνει τῶν
 ἵππων· ὄνον τε θύουσι τῷ Ἄρει, ὅσπερ σέβονται θεῶν μόνον,
 καὶ εἰσι πολεμισταί· γαμῆ δ' οὐδεὶς, πρὶν ἂν πολεμίον κεφα- 10
 λὴν ἀποτεμῶν ἀνεγέγκῃ ἐπὶ τὸν βασιλεῖα· ὁ δὲ τὸ κρανίον μὲν
 ἐπὶ τῶν βασιλείων ἀνατίθησι, τὴν δὲ γλῶτταν λεπτοτομήσας
 [καὶ] καταμήξας ἀλεύρω, γευσάμενος αὐτὸς δίδωσι τῷ ἀνεγέ-
 καντι καὶ τοῖς οἰκείοις κατασιτήσασθαι· ἐνδοξότατος δ' ἐστίν,
 ᾧ πλείοται κεφαλαὶ ἀνηγέθησαν. Νέαρχος δὲ τὰ πλείοστα ἔθῃ 15
 καὶ τὴν διάλεκτον τῶν Καρμανιτῶν Περσικά τε καὶ Μηδικὰ
 εἴρηκε. τὸ δὲ στόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου [οὔ] μείζον δια-
 ματος ἡμερησίον.

CAPUT III.

1. Μετὰ δὲ Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστὶ, πολλὴ μὲν ἐν τῇ 20
 παραλίᾳ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου κόλπου, πολὺ δὲ μείζων
 ἐν τῇ μεσογαίᾳ, καὶ μάλιστα ἐπὶ μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ νότου καὶ
 τῆς Καρμανίας ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὰ περὶ Μηδίαν ἔθνη.
 τρίτη δ' ἐστὶ καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ τῶν ἀέρων κράσει. ἡ μὲν
 γὰρ παραλία κανυματηρά τε καὶ ἀμμώδης καὶ σπαισιτῆ καρποῖς 25

4. πατακηνῇ CDFhi. — παρσικοῖς F. 6. πυκνόρρωγα et με-
 γαλόρρωγα D (in hoc tamen alterum ρ sec. m. add.) F πυκνόρρωγα et με-
 γαλόρρωγα C. 9. ὄνων F. — ὄν πέρσαι codd., quae in ὄπραι καὶ mu-
 tavit Cor. de coni. Corn. Bertrami; minus commodum tamen videtur
 καὶ, ac facile error iste explicatur ex syllaba σε male repetita. — σέου-
 νται F. 11. ἀνεγέγκει D (sed ει in η post mut.) F. 13. καὶ om. codd.
 exc. vx. 14. κατασιτήσασθαι CF κατασιτήσασθαι Dhi. 15. ἔθνη F.
 17. οὐ om. codd.: Cor. add.; cf. Arrh. Ind. c. 32. 21. μείζον CDFhor.
 24. τρίτη codd. exc. Ex. 25. ἀνεμώδης codd., Cor. corr. de coni.
 Tyrwh., quam confirmat Arrh. Ind. c. 40. — καρποῦ alid.

ἔστι πλὴν φοινίκων, ὅσον ἐν τετρακισχιλίοις καὶ τετρακοσίοις ἢ τριακοσίοις ἕξταζομένη σταδίοις· καταστρέφουσα εἰς ποταμὸν μέγιστον τῶν ταύτη, καλούμενον Ὀρόατιν. ἢ δ' ὑπὲρ ταύτης ἔστι πάμφορος καὶ πεδινή καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τροφός,
 5 ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληθύνει. τρίτη δ' ἔστιν ἢ πρὸς βορρ. A. 101
 ρᾶν χειμέριος καὶ ὄρεινῆ· πρὸς δὲ ταῖς ἐσχατιαῖς εἰσὶν οἱ καμυλοβοσκοί. μῆκος μὲν οὖν ἔστι κατ' Ἐρατοσθένη τὸ ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὰς Κασπίους πύλας περὶ ὀκτακισχιλίων, ἢ κατὰ
 10 τινὰς προπιπτούσας ἄκρας. λοιπὴ δ' ἔστιν ἐπὶ Κασπίους πύ-
 λας οὐ πλείων ἢ τῶν δισχιλίων. πλάτος δὲ τὸ ἐν τῇ μεσογαίᾳ τὸ ἀπὸ Σούσων εἰς Περσέπολιν στάδιοι τετρακισχιλιοὶ διακόσιοι· κἀντεῦθεν ἐπὶ τοὺς τῆς Καρμανίας ὄρους ἄλλοι χίλιοι ἕξακόσιοι. φύλα δὲ οἰκεῖ τὴν γῶραν οἳ τε Πατισχορεῖς λε-
 γόμενοι καὶ οἱ Ἀχαιμενίδαι καὶ [οἱ] Μάγοι· οὗτοι μὲν οὖν
 15 σεμνοῦ τινός εἰσι βίον ζηλωταί, Κύρτιοι δὲ καὶ Μάρδοι λη-
 στρικοί, ἄλλοι δὲ γεωργικοί.

1. ὅσων F. 3. μέγιστον om. ποx. — τῶν] τὸν C. — καλουμένων Dh (sed hic post corr.). — ὄρεκτην Dh (in hoc ὀρόντην supra add.) i ὄρεκτιν F, sed in marg. add. ὄροτιν, cuius tamen initio litera quaedam intercidiit; ὀρόντην g, sed in marg. add. γρ. ἢ ὄρεκτιν ἢ ἄραότιν, ὄροάτιν s: cf. p. 729. Ptolem. VI, 4. Plin. VI, 28 et 31. 4. πεδινῆ F. 6. ὄρινῆ F. — ἐσχατίας codd. exc. Ex. 7. ἐρατοσθέην Dixx.

8. ἢ F ὡ E ὀκτακισχιλίους ἴμοx Cor.: genitivum retinui cum codd. melioribus, quamquam nulla fere in his est codicum auctoritas. Caeterum turbatus est hic locus ac verborum complurium omissione corruptus, id quod liquet ex II, 80 ubi habentur haec: — τὸ μὲν διὰ τῆς Περσικῆς κατὰ μῆκος ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς ὡς ἐπὶ Μηδίαν καὶ τὰς ἄρκτους οὐκ ἔλαττον εἶναι δοκεῖ τῶν ὀκτακισχιλίων, ἀπὸ δὲ τῶν ἀκρωτηρίων καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑνακισχιλίους, τὸ δὲ λοιπὸν διὰ τῆς Παρατακηνῆς καὶ Μηδίας ἐπὶ Κασπίους πύλας ὡς τρισχιλίων. Inde pro τὰς Κασπίους πύλας scribendum esse τὴν Μηδίαν censuit Grosk., in eo probandus, quod Mediae mentio desideratur: praeterea post ὀκτακισχιλίων excidisse videantur ἢ καὶ ἑνακισχιλίων. 9. προπιπτούσας CDhox. 10. πλείων τῶν β E πλείων ἢ ix Cor. (qui tamen ast. inclusit ἦ) πλείους ald.: cf. Lob. ad Phryn. p. 410. — τρισχιλίων scribendum esse recte statuit Grosk. ex l. c., coll. XI, 525. 11. περσαίπολιν codd. exc. E. 13. δὲ] τε codd. — πατισχορεῖς DE πατισχορεῖς h. 14. ἀχαιμενίδαι F. — οἱ om. codd. 15. μαραοὶ codd., Tzsch. corr. de con. Cas., coll. XI, 523:

2. Σχεδὸν δέ τι καὶ ἡ Σουσίς μέρος γεγένηται τῆς Περσίδος, μεταξὺ αὐτῆς κειμένη καὶ τῆς Βαβυλωνίας, ἔχουσα πόλιν ἀξιολογοτάτην τὰ Σούσα. οἱ γὰρ Πέρσαι κρατήσαντες Μήδων καὶ ὁ Κῦρος, ὀρώντες τὴν μὲν οἰκίαν γῆν ἐπ' ἐσχάτοις 5
 που ταττομένην, τὴν δὲ Σουσίδα ἐνδοτέρω καὶ πλησιαιτέραν τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν, ἐταῦθα ἔθεντο τὸ τῆς ἡγεμονίας βασιλείων· ἅμα καὶ τὸ ὅμορον τῆς χώρας ἀποδεξά-
 C. 728 μeroι καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ κρείττον τὸ μηδέποτε καθ' ἑαυτὴν τὴν Σουσίδα πραγμάτων μεγάλων ἐπήβολον γεγενέαι, ἀλλ' αἰεὶ ὑφ' ἑτέροις ὑπάρξαι καὶ ἐν μέρει τετάχθαι συν- 10
 στήματος μείζωνος, πλὴν εἰ ἄρα τὸ παλαιὸν τὸ κατὰ τοὺς ἥρωας. λέγεται γὰρ δὴ καὶ κτίσμα Τιθωνοῦ τοῦ Μέμνονος πατρός, κύκλον ἔχουσα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων, παραμήκης τῷ σχήματι· ἢ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνόνιον· λέγονται δὲ καὶ Κίσιοι οἱ Σούσιοι· φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα 15
 Μέμνονος Κισσίαν. ταφῆναι δὲ λέγεται Μέμνων περὶ Πάλλον τῆς Συρίας παρὰ Βαδᾶν ποταμόν, ὡς εἶρηκε Σιμωνίδης ἐν
 A. 1059 Μέμνονι διθυράμβῳ τῶν Δηλικῶν. τὸ δὲ τεῖχος ὠκοδόμητο τῆς πόλεως καὶ ἱερὰ καὶ βασιλεία παραπλησίως, ὥσπερ τὰ τῶν Βαβυλωνίων ἐξ ὁπῆς πλίνθον καὶ ἀσφάλτου, καθάπερ εἰρή- 20
 κασί τινες. Πολύκλειτος τε διακοσίων φησὶ τὸν κύκλον καὶ ἀτείχιστον.

3. Κοσμήσαντες δὲ τὰ ἐν Σούσις βασιλεία μάλιστα τῶν ἄλλων, οὐδὲν ἦττον καὶ τὰ ἐν Περσепόλει καὶ τὰ ἐν Πασαργάδαις ἐξετίμησαν· καὶ ἦ γε γάζα καὶ οἱ θησαυροὶ καὶ τὰ 25
 μνήματα ἐνταῦθα ἦν τοῖς Πέρσαις, ὡς ἐν τόποις ἐρμυνοτέροις· καὶ ἅμα προγονικοῖς. ἦν δὲ καὶ ἄλλα βασιλεία τὰ ἐν Γάβαις

cf. Herod. I, 125, Arrh. Ind. c. 40, Curt. V, 6. 3. ἀξιολογοτάτην F. 8. ὃν post κρείττον addendum censet Cas. parum apte: ferri possit, si ὡς addatur ante κρείττον, ut IV, 183: τρίτον scripsit Cor. de con. Tyrwh. 9. σουσιάδα F. — ἐπίβολον C ἐπήβολον D, sed inter o et λ littera crasa est. 10. ὑφ'] ἐφ' Fh. — τέτακται codd., Cor. corr. 11. μείζωνος F. 12. καὶ om. Ex Cor. 14. Μεμνόνειον edd. 16. παλτόν F. 17. βαδᾶν μοιζ. 18. δαλιδιακῶν ald. unde δαλακῶν scripsit Xyl. 21. Πολύκλειτος — ἀτείχιστον om. x. — τε] δὲ Cor. satis commode. 24. περσαιπόλει οαζ. — πασαργινάδαις Dhí. 27. προγονικῆς F. — γάμαις F.

ἐν τοῖς ἀνωτέρω που μέρεσι τῆς Περσίδος καὶ τὰ ἐν τῇ παραλία τὰ κατὰ τὴν Ταόκην λεγομένην· ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχήν. οἱ δ' ὕστερον ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐχρήσαντο, ὡς εἰκόσ, εὐτελεστέροις τισίν, ἅτε καὶ τῆς Περσίδος
 5 ἡλαττωμένης ὑπὸ τε τῶν Μακεδόνων καὶ ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῶν Παρθυαίων. καὶ γὰρ εἰ βασιλεύονται μέχρι νῦν ἴδιον βασιλεία ἔχοντες οἱ Πέρσαι, τῇ γε δυνάμει πλεῖστον ἀπολείπονται καὶ τῷ Παρθυαίων προσέχουσι βασιλεῖ.

4. Τὰ μὲν οὖν Σοῦσα ἐν μεσογαίῳς κεῖται ἐπὶ τῷ Χοά-
 10 σπῆ ποταμῷ περαιτέρω κατὰ τὸ ζευῖγμα, ἣ δὲ χώρα μέχρι τῆς θαλάττης καθήκει· καὶ ἔστιν αὐτῆς ἡ παραλία μέχρι τῶν ἐκβολῶν σχεδόν τι τοῦ Τίγριος ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Περσικῆς παραλίας σταδίων ὡς τρισχιλίων. ῥεῖ δὲ διὰ τῆς χώρας ὁ Χοάσπης εἰς τὴν αὐτὴν τελευτῶν παραλίαν, ἀπὸ τῶν Οὐξίων τὰς
 15 ἀρχὰς ἔχων. παρεμπίπτει γὰρ τις ὄρεινῃ τραχεῖα καὶ ἀπότομος μεταξὺ τῶν Σουσίων καὶ τῆς Περσίδος, στενὰ ἔχουσα δυσπάροδα καὶ ἀνθρώπους ληστάς, οἱ μισθοὺς ἐπράττοντο καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖας κατὰ τὴν ἐκ Σούσων εἰς Πέρσας εἰσβολήν. φησὶ δὲ Πολύκλειτος εἰς λίμνην τινὰ συμβάλλειν τὸν τε
 20 Χοάσπην καὶ τὸν Εὐλαιοὺν καὶ ἔτι τὸν Τίγριν, εἴτ' ἐκείθεν εἰς τὴν θάλατταν ἐκδιδόναί· πρὸς δὲ τῇ λίμνῃ καὶ ἐμπόριον εἶναι, τῶν ποταμῶν μὲν οὐ δεχομένων τὰ ἐκ τῆς θαλάττης, οὐδὲ καταπεμπόντων διὰ τοὺς καταράκτας ἐπίτηδες γενομένους, πεζῇ
 25 † λέγουσιν ἄλλοι· ἄλλοι δὲ φασὶ τοὺς διὰ Σούσων ποταμοὺς A. 106 C. 729

2. Ταόκην] ὤκην Dh ὄκην codd. rell. (ὀκὴν F): Cor. corr. de conī. Cas. aliorumque, coll. Arrh. Ind. c. 39. Ptolem. VI, 4. 5. τε om. edd. 9. μεσογαία x. 10. ἣ ante κατὰ Cor. de conī. Cas. prorsus falso. 12. τίγριος D (sed in marg. pr. m. add. γρ. τίγριος) li. 13. διαχιλίων scribendum censet Gossell. propter ea quae mox traduntur ex Nearcho: sed haec parum sunt perspicua. 20. εὐλειον CDhoz. — ἐς codd., exc. Fmaz, edd. 21. ἐμπορεῖον codd., exc. F, edd. 22. μὲν] δὲ C, Cor. om. 23. καταράκτας codd., exc. DF, edd. 25. ἄλλοι om. Cor., sed facile intelligitur minime sanari locum hoc uno verbo omissio, cum ad unum Polyclitum haec sint referenda. Crediderim igitur sive delenda esse verba illa λέγουσιν ἄλλοι, utpote orta aliqua ratione ex proximis, sive excidisse quaedam, id quod minus probabile

εἰς ἐν ῥεῦμα τὸ τοῦ Τίγριος συμπίπτειν καὶ τὰς μεταξὺ διώρυγας τοῦ Εὐφράτου· διὰ δὲ τοῦτο κατὰ τὰς ἐκβολὰς ὀνομάζεσθαι Πασίτιγριν.

5. Νέαρχος δὲ τὸν παράπλουν τῆς Σουσίδος τετραγῶδη φήσας πέρασ ἀντοῦ λέγει τὸν Εὐφράτην ποταμόν· πρὸς δὲ τῷ 5 στόματι κώμην οἰκεῖσθαι τὴν ὑποδεχομένην τὰ ἐκ τῆς Ἀραβίας φορτία· συνάπτει γὰρ ἐφεξῆς τὴν τῶν Ἀράβων παραλίαν τῷ στόματι τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Πασίτιγριος, τὸ δὲ μεταξὺ πᾶν ἐπέχειν λίμνην, τὴν ὑποδεχομένην τὸν Τίγριν. ἀναπλεύσαντι δὲ τῷ Πασίτιγρει σταδίους πενήκοντα καὶ ἑκατόν, τὴν σχεδίαν 10 εἶναι τὴν ἄγουσαν ἐπὶ Σούσων ἐκ τῆς Περσίδος, ἀπέχουσαν Σούσων σταδίους ἑξήκοντα· τὸν δὲ Πασίτιγριν ἀπὸ τοῦ Ὄροάτιδος διέχειν περὶ δισχιλίους σταδίους· διὰ δὲ τῆς λίμνης ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Τίγριος τὸν ἀνάπλου εἶναι σταδίων ἑξακοσίων· πλησίον δὲ τοῦ στόματος κώμην οἰκεῖσθαι ἡ τὴν Σουσιατὴν, 15 διέχουσαν τῶν Σούσων σταδίους πεντακοσίους· ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Εὐφράτου καὶ μέχρι Βαβυλῶνος τὸν ἀνάπλου εἶναι διὰ γῆς οἰκουμένης καλοῦς σταδίων πλειόνων ἢ τρισχιλίων. Ὀησίκριτος δὲ πάντας φησὶν ἐκβάλλειν εἰς τὴν λίμνην, τὸν τε Εὐφράτην καὶ τὸν Τίγριν· ἐκπεσόντα δὲ πάλιν τὸν Εὐφράτην ἐκ τῆς λίμνης ἰδίῳ στόματι πρὸς τὴν θάλατταν συνάπτειν. 20

6. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πλείω στενὰ διεκβάλλοντι τὰ ἐν τοῖς

est, post Σούσα. Praeterea χιλίους excidisse ante ὀκτακοσίους suspicantur coniectura parum firma Goss. et Grosk., coll. Arrh. Ind. c. 42, Plin. VI, 27 s. 31; fortasse intelligenda est Ἄγωνις κώμη illa, quam ad Tigris ostia sitam atque D. stadia Susis abesse tradidit Nearchus: v. §. 5. et Arrh. Ind. c. 42. 1. καὶ] κατὰ Cor. — διώρυγας F (?) edd. 2. δὲ] δὴ xz. 3. πασίτιγριν F. 5. πέρασ] τέλος w. 12. ἑξάκοντα F: verum numerum illum non esse sponte sua apparet, nec tamen dici potest, quem numerum scripserit Strabo: ἑξακοσίους satis quadraret, cum quartis castris Alexandrum Susis ad Pasitigrim pervenisse tradant Curtius V, 10, Diod. XVII, c. 67. 15. Nomen Ἄγωνι a Strabone additum fuisse recte suspicatur Cor., coll. Arrh. Ind. c. 42. 17. καὶ om. edd. 18. γῆς] τῆς codd., Tzsch. corr. de conl. Cas. 19. ἐκβάλλειν E, atque malim sive hoc sive εἰσβάλλειν. 23. διεκβάλλοντι μοx.

Οὐξίοις κατ' αὐτὴν τὴν Περσίδα, ἃ καὶ αὐτὰ βία διήλθεν
 Ἀλέξανδρος, κατὰ τε τὰς Περσικὰς πύλας καὶ κατ' ἄλλους
 τόπους διεξιὼν τὴν χώραν, καὶ κατοπτεύσαι σπεύδων τὰ κυ-
 ριώτατα μέρη καὶ τὰ γαζοφυλάκια, ἃ τοσούτοις χρόνοις ἐξεπε-
 5 πλήρωτο, οἷς ἔδασμολόγησαν Πέρσαι τὴν Ἀσίαν· ποταμοὺς δὲ
 διέβη πλείους τοὺς διαρρέοντας τὴν χώραν καὶ καταφερομέ-
 νους εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. μετὰ γὰρ τὸν Χοάσπην ὁ Κο-
 πράτας ἐστὶ καὶ ὁ Πασίτιγρις, ὃς ἐκ τῆς Οὐξίας καὶ αὐτὸς
 ρεῖ· ἐστὶ δὲ καὶ Κῦρος ποταμός, διὰ τῆς κοίτης καλουμένης
 10 Περσίδος ῥέων περὶ Πασαργάδας, οὗ μετέλαβε τὸ ὄνομα βα-
 σιλεὺς, ἀντὶ Ἀγραδάτου μετονομασθεὶς Κῦρος. πρὸς αὐτῇ δὲ A. 106
 τῇ Περσεπόλει τὸν Ἀράξην διέβη· ἦν δὲ ἡ Περσέπολις μετὰ
 Σοῦσα κάλλιστα κατασκευασμένη μεγίστη πόλις, ἔχουσα βασι-
 λεια ἐκπρεπῆ, καὶ μάλιστα τῇ πολυτελείᾳ τῶν κειμένων. ῥεῖ
 15 δ' ὁ Ἀράξης ἐκ τῶν Παραιτακῶν· συμβάλλει δ' εἰς αὐτὸν ὁ
 Μῆδος, ἐκ Μηδίας ὄρηθραί. φέρονται δὲ δι' αὐλῶνος παμ-
 φόρον συνάπτοτος τῇ Καρμανίᾳ καὶ τοῖς ἐωθινοῖς μέρεσι τῆς
 χώρας, καθάπερ καὶ αὐτῇ ἡ Περσέπολις. ἐνέπηρε δὲ ὁ Ἀλέ-
 ξανδρος τὰ ἐν Περσεπόλει βασίλεια, τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησι, C. 730
 20 ὅτι κακείων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διε-
 πόρθησαν.

7. Εἰτ' εἰς Πασαργάδας ἦκε· καὶ τοῦτο δ' ἦν βασιλεῖον
 ἀρχαῖον. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Κύρον τάφον εἶδεν ἐν παρα-
 δεῖσφ, πύργον οὐ μέγαν, τῷ δάσει τῶν δένδρων ἐναποκεκρυμ-

4. ἐξεπλήρωτο D (sed επ supra add. atramento pallidissimo) hi.
 6. πλείους] τέλους, quod ex πλέους videtur corruptum, F. — δια-
 ρέοντας F. — καταφερομένους F. 7. κοπράτης E, qua forma utitur
 etiam Diod. XIX, 18. 8. πασιτίγρις DFh. 9. καὶ om. Dh.
 10. μετέβαλε Tzsch. Cor. de con. Cas. — τὸ ὄνομα ald. — ὁ ante
 βασιλεὺς add. edd. 11. μετονομάσας Κύρον Cor. 12. τῇ om.
 codd. exc. D (in hoc quoque sec. m. deletum) h. — περσαίπολις codd.
 exc. D (αι sup. ε sec. m. add.) Eι. — περσαίπολις codd. exc. Dh. —
 Verba μετὰ — πόλις exciderunt in codd., exc. F, edd. 14. καὶ om.
 Dh Tzsch. 15. παρατάκων CDFh. 16. μηδείας CF. 18. περ-
 σαίπολις codd. exc. DEh. 19. περσαίπολις codd. exc. DEh. 20. κα-
 κείων C κακίνοι μοx. — πόλις F. — οἱ πέρσαι Dh.

μένον, κάτω μὲν στερεόν, ἄνω δὲ στέγην ἔχοντα καὶ σηκόν, στεγὴν τελῶς ἔχοντα τὴν εἴσοδον· δι' ἧς παρελθεῖν εἰσω φησὶν Ἀριστόβουλος, κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, καὶ κοσμηῆσαι τὸν τάφον· ἰδεῖν δὲ κλίνην τε χρυσῆν καὶ τράπεζαν σὺν ἐκπώμασι καὶ πύelon χρυσῆν καὶ ἐσθῆτα πολλὴν κόσμον τε λιθοκόλλητον· κατὰ μὲν οὖν τὴν πρώτην ἐπιδημίαν ταῦτ' ἰδεῖν, ὕστερον δὲ συληθῆναι καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐκκομισθῆναι, τὴν δὲ κλίνην θρασυθῆναι μόνον καὶ τὴν πύelon, μεταθέντων τὸν νεκρόν, δι' οὗ δῆλον γενέσθαι, διότι προνομευτῶν ἔργον ἦν, οὐχὶ τοῦ σατράπου, καταλιπόντων ἂ μὴ δυνατὸν ἦν ῥαδίως ἐκκομίσαι· συμβῆναι δὲ ταῦτα, καίπερ φυλακῆς περικειμένης Μάγων, σίτισιν λαμβανόντων καθ' ἡμέραν πρόβατον, διὰ μηνὸς δ' ἵππον. ἀλλ' ὁ ἐκτοπισμὸς τῆς Ἀλεξάνδρου στρατιᾶς εἰς Βάκτρα καὶ Ἰνδοὺς πολλά τε ἄλλα νεωτερισθῆναι παρεσκεύασε, καὶ δὴ καὶ τοῦθ' ἐν τῶν νεωτερισθέντων ἰπῆρξεν. οὕτω μὲν οὖν Ἀριστόβουλος εἶρηκε, καὶ τὸ ἐπίγραμμα δὲ ἀπομνημονεύει τοῦτο· ὦ ἄνθρωπε, ἐγὼ Κῦρός εἰμι, ὁ τὴν ἀρχὴν τοῖς Πέρσiais κτησάμενος καὶ τῆς Ἀσίας βασιλεύς· μὴ οὖν φθονήσης μοι τοῦ μνήματος. Ὀνησίκριτος δὲ τὸν μὲν πύργον δεκάστεγον εἶρηκε· καὶ ἐν μὲν τῇ ἀνωτάτῳ στέγῃ κεῖσθαι τὸν Κῦρον· ἐπίγραμμα δ' εἶναι Ἑλληνικόν, Περσικοῖς κεχαραγμένον γράμμασιν· ἐνθ' ἂδ' ἐγὼ κεῖμαι Κῦρος βασιλεύς βασιλῶν· καὶ ἄλλο περσίζον πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν.

8. Μένηται δ' Ὀνησίκριτος καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Δαρείου τάφου γράμμα τόδε· φίλος ἦν τοῖς φίλοις· ἰππεὺς καὶ τοξότης ἄριστος ἐγενόμην· κυνηγῶν ἐκράτου· πάντα ποιεῖν ἠδυνάμην. Ἄριστος δ' ὁ Σαλαμίνιος πολὺ μὲν ἐστὶ νεώτερος τούτων, λέγει δὲ δίστεγον τὸν πύργον καὶ μέγαν, ἐν δὲ τῇ Περσῶν διαδοχῇ ἰδρῦσθαι, φυλάττεσθαι δὲ τὸν τάφον·

1. κάτωθεν *moz* Cor. — στεραιὸν *F* στερεὸν *D*. 4. ἐκπώμασι *D* (ο in ω mut. sec. m.). 5. ἐσθῆτα *E*. 7. καὶ τὰ] κατὰ *F*. 8. μετατεθέντων *F* μετατεθῆναι *moz*. 9. δι' οὗ] δ' οὐ codd., Tzsch. corr. de conl. Tyrwh. 23. βασιλέων Cor. ex Arrhiano. — περσίζων *Dh*. — πρὸς om. *Dh*. 24. τοῦ] τῷ *moz* edd. 25. ἐπίγραμμα *i*, atque ita haud dubie scribendum. 26. γενόμην codd., Xyl. corr.

ἐπίγραμμα δὲ τὸ λεχθὲν Ἑλληνικὸν καὶ ἄλλο Περσικὸν πρὸς
τὸν αὐτὸν νοῦν. τοὺς δὲ Πασαργάδας ἐτίμησε Κῆρος, ὅτι τὴν
ὑστάτην μάχην ἐνίκησεν Ἀστυάγην ἐνταῦθα τὸν Μῆδον, καὶ
τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας μετήνεγκεν εἰς ἑαυτὸν καὶ πόλιν ἔκτισε
5 καὶ βασιλεῖον κατεσκεύασε τῆς νίκης μνημεῖον.

9. Πάντα δὲ τὰ ἐν τῇ Περσίδι χρήματα ἐξεσκενάσατο εἰς C. 731
τὰ Σούσα, καὶ ἀνὰ θησαυρῶν καὶ κατασκευῆς μεστά· οὐδὲ
τοῦθ' ἤγειτο τὸ βασιλεῖον, ἀλλὰ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ διενοεῖτο
ταύτην προσκατασκευάζειν· κἀνταῦθα δ' ἔκειντο θησαυροί. φασὶ
10 δέ, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλῶνι καὶ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν
παρὰ ταῦτα μὴ ληφθέντων ἀνὰ τὰ ἐν Σούσοις καὶ τὰ ἐν
Περσίδι τέτταρας μυριάδας ταλάντων ἐξετασθῆναι· τινὲς δὲ
καὶ πέντε λέγουσιν· ἄλλοι δὲ πάντα πάντοθεν συναχθῆναι πα-
ραδεδωκάσιν εἰς Ἑκβάτανα ὀκτωκαίδεκα μυριάδας ταλάντων· A. 1063
15 τὰ δὲ Λαρεῖφ φυγόντι ἐκ τῆς Μηδίας συνεκκομισθέντα τάλαντα
ὀκτακισχίλια διήρπασαν οἱ δολοφονήσαντες αὐτόν.

10. Τὴν γοῦν Βαβυλῶνα ὁ Ἀλέξανδρος προέκρινεν, ὁρῶν
καὶ τῷ μεγέθει πολὺ ὑπερβάλλουσαν καὶ τοῖς ἄλλοις. εὐδαί-
μων δ' οὐσα ἢ Σουσίς, ἔκπυρον τὸν ἀέρα ἔχει [καὶ] κανυμα-
20 τηρόν, καὶ μάλιστα τὸν περὶ τὴν πόλιν, ὡς φησὶν ἐκεῖνος· τὰς
γοῦν σαύρας καὶ τοὺς ὄφεις, θέρους ἀκμάζοντος τοῦ ἡλίου κατὰ
μεσημβρίαν, διαβῆναι μὴ φθάνειν τὰς ὁδοὺς τὰς ἐν τῇ πόλει,
ἀλλ' ἐν μέσαις περιφλέγεσθαι· ὅπερ τῆς Περσίδος μηδαμοῦ
συμβαίνειν, καίπερ νοτιωτέρας οὔσης· λουτρὰ δὲ ψυχρὰ προ-
25 τεθέντα ἐκθερμαίνεσθαι παραχρῆμα, τὰς δὲ κριτὰς διασπα-
ρείσας εἰς τὸν ἥλιον ἀλεινεσθαι, καθάπερ ἐν τοῖς ἱπποῖς τὰς

2. οὐι, et ε sup. i sec. m. add., D. 5. νίκης] μνήμης μοx.
7. τὰ om. E. — καὶ ante κατ. om. E. — καὶ ante οὐδὲ add. E. 8. τὸ
om. Cor: ἤγειτο βασιλεῖον conl. Grosk. 9. φασὶ δὲ om. Dh (in hoc
post add.) i ald. 10. δὲ post χωρὶς add. Dh (in hoc post del.) i ald.
11. παρὰ] περὶ codd., Cor. corr. recte, sed idem μὴ falso incl. aster.
— τὰ ἐν Πέρσοις (sic) post αὐτὰ add. Dh (in hoc tamen punctis sup-
positis notantur) i. 13. παρὰχρόθεν E. 15. μηδείας CF. 19. καὶ
om. codd. exc. Eiw, Cor. add.: cf. XVI, 740. 20. ἐκεῖνος quo re-
ferendum sit, prorsus obscurum est, nec tamen videtur coniectura esse
tentandum: haud pauca praeterita negligentiae vestigia in hac Straboniani
operis parte offenduntur. 25. θερμαίνεσθαι Dhi. 26. ἀλήθεσθαι μοx

κάχρους· διὸ καὶ ταῖς στέγαις ἐπὶ δύο πήχεις τὴν γῆν ἐπιειθε-
σθαι, ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι στενοὺς μὲν μακροὺς
δὲ ποιεῖσθαι τοὺς οἴκους, ἀπορουμένους μακρῶν μὲν δοκῶν,
δεομένους δὲ μεγάλων οἴκων διὰ τὸ πνίγος. ἴδιον δὲ τι πά- 5
σχειν τὴν φοινικίνην δοκὸν· στερεὰν γὰρ οὔσαν, παλαιουμένην
οὐκ εἰς τὸ κάτω τὴν ἔνδοσιν λαμβάνειν, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος
κωρυθῆσθαι τῷ βάρει καὶ βελτιον ἀνέχειν τὴν ὄροφν. αἴτιον
δὲ τῶν κανυμάτων λέγεται τὸ ὑπερκεῖσθαι πρὸς ἄρκτον ὄρη
ὑψηλὰ τὰ προειδεχόμενα ἅπαντας τοὺς βορείους ἀνέμους· ὑπερ-
πετεῖς δὲ πνέοντες ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων μετέωροί τε τῶν πε- 10
δίων οὐ προσάπτονται, ἀλλὰ παρελεύθουσιν εἰς τὰ νοτιώτερα
τῆς Σουσιδος· αὕτη δὲ νημεῖαις κατέχεται, καὶ μάλιστα τότε,
ἡνίκα ἐτησίαι τὴν ἄλλην γῆν καταπύχουσιν ἐκκαομένην ὑπὸ τῶν
κανυμάτων.

11. Πολύσιτος δ' ἄγαν ἐστίν, ὥστε ἑκατοντάχουν δι' ὀμα- 15
λοῦ καὶ κριθὴν καὶ πυρὸν ἐκτρέφειν, ἔστι δ' ὅτε καὶ διακο-
σιοντάχουν· διόπερ οὐδὲ πυκνὰς τὰς αὐλακὰς τέμνουσι· πυ-
κνούμεναι γὰρ κωλύουσιν αἱ ῥίζαι τὴν βλάστην. τὴν δ' ἄμπελον
οὐ φνομένην πρότερον Μακεδόνες κατεφύτευσαν κάκει καὶ ἐν
Βαβυλῶνι, οὐ ταφρεύοντες, ἀλλὰ παττάλους κατασειδηρωμέ- 20
C. 732 νους ἐξ ἄρκων πῆπτοντες, εἴτ' ἐξαιρουῦντες, ἀντὶ δ' αὐτῶν τὰ
κλήματα καθιέντες εὐθέως. ἡ μὲν δὲ μεσόγαια *πολλάκις, καὶ

ald. φρύγεσθαι Epit. ἄλλεσθαι Cor., coll. Plut. Alex. c. 35, Theophr.
VIII, 11: nihil tamen mutandum, cum ea quae subiiciuntur satis ostend-
ant, quo sensu accipiendum sit verbum ἀλεαίνεσθαι. 1. κέγχρους
μοxx ald. κέγχρους CDh κάγχρους E: sed κάχρους exhibet praeter F
etiam Epit. — στάγαις F. — τὴν asteriscis incl. Cor. 2. μικροῦς
Tzsch. de conii. Xyl. 5. φοινίκην D (corr. postea pr. m.) w. 10. δὲ
Dhi γὰρ μοxx edd. — τε om. x Cor.: post τῶν coll. codd. rell. exc. E.
11. προσελαίνουσι E. 13. ἐκκαομένην ald. ἐκκαομένην μοxx Cor.
15. δι' ὄλου x. 16. διακοσιοντάχουν F. 19. οἱ ante Μακεδόνες
add. E. 20. ἄτε σειδηρωμένους CDFhi ἄτε om. μοxx Cor. κατε-
σειδηρωμένους x, unde Cor. ad Interpr. Gallicam recte coniecit quod
scripsimus. 21. πῆπτοντες F. 22. Verba πολλάκις — συνέβη ex
§. 12. miro errore in codd. huc translata sunt, atque quae hic excide-
runt τοιαύτη — γοῦν infra post Σουσιανῆ posita sunt: Cor. ac Grosk.
verum viderunt.

δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοτ' ἄλλως συνέβη* [τοιαύτη· ἡ δὲ παραλία
 τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἀλίμενος· διὰ τοῦτο γοῦν] καὶ φησιν ὁ A. 106
 Νέαρχος μηδὲ καθοδηγῶν ἐπιχωρίων τυγχάνειν, ἥνικα τῷ
 στόλῳ παρέπλει πρὸς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς, ὅτι
 5 πρὸς ὀρούμους οὐκ εἶχεν, οὐδ' ἀνθρώπων εὐπορεῖν οἷός τ' ἦν τῶν
 ἡγησομένων κατ' ἐμπειρίαν.

12. Γειτνιαῖ δὲ τῆ Σουσίδι τῆς Βαβυλωνίας ἡ Σιτακηνῆ
 μὲν πρότερον, Ἀπολλωνιάταις δὲ ὕστερον προσαγορευθεῖσα. ἀπὸ
 τῶν ἄρκτων δ' ὑπέρεκκενται ἀμφοῖν πρὸς ἕω Ἑλυμαῖοι τε καὶ
 10 Παρατακηνοί, ληστρικοὶ ἄνδρες καὶ ὄρεινῃ τραχείᾳ πεποιθό-
 τες· μᾶλλον δ' οἱ Παρατακηνοὶ τοῖς Ἀπολλωνιάταις ἐπίκειν-
 ται, ὥστε καὶ χεῖρον ἐκείνους διατιθέασιν. οἱ δὲ Ἑλυμαῖοι
 κάκεινοις καὶ τοῖς Σουσίοις, τούτοις δὲ καὶ οἱ Οὐξιοὶ προσ-
 πολεμοῦσιν· ἦττον δὲ νῦν, ὡς εἰκός, διὰ τὴν τῶν Παρθυαίων
 15 ἰσχύν, ὑφ' οἷς εἰσὶν ἅπαντες οἱ ταύτη. εὐ μὲν οὖν πραττόν-
 των ἐκείνων, εὐ πράττουσιν ἅπαντες καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν·
 στασιαζόντων δέ, ὅπερ συμβαίνει πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ'
 ἡμῶν, ἄλλοτ' ἄλλως συμβαίνει καὶ οὐ τὰ αὐτὰ πᾶσι· τοῖς μὲν
 γὰρ συνήνεγκεν ἡ ταραχὴ, τοῖς δὲ παρὰ γνώμην ἀπήνησεν. ἡ
 20 μὲν δὴ χώρα ἡ τε Περσίς καὶ ἡ Σουσιανὴ τοιαύτη. * ἡ δὲ
 παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἀλίμενος. διὰ τοῦτο γοῦν*

13. Τὰ [δ'] ἔθνη τὰ Περσικὰ καὶ τούτοις καὶ Μήδοις τὰ
 αὐτὰ καὶ ἄλλοις πλείοσι, περὶ ὧν εἰρήκασι μὲν πλείους, τὰ δὲ
 καίρια καὶ ἡμῖν λεκτέον. Πέρσαι τοίνυν ἀγάλματα μὲν καὶ
 25 βωμοὺς οὐχ ἰδρύνονται, θύουσι δ' ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, τὸν οὐρανὸν
 ἡγούμενοι Δία· τιμῶσι δὲ καὶ Ἥλιον, ὃν καλοῦσι Μίθραν, καὶ
 Σελήνην καὶ Ἀφροδίτην καὶ πῦρ καὶ γῆν καὶ ἀνέμους καὶ
 ὕδωρ· θύουσι δ' ἐν καθαρῷ τόπῳ κατενξάμενοι, παραστησά- A. 106
 μένοι τὸ ἱερεῖον ἐστεμμένον· μελίσαντος δὲ τοῦ Μάγου τὰ κρέα

5. ἔχειν codd. edd., correxi sensu flagitante. 7. σιτακηνῆ DEFh: sed iidem aliis locis simplex τ tuentur. 10. παρατακηνοὶ Dhī. — ληστρικοὶ ἄνδρες] τοῖς Ἀπολλωνιάταις C. 11. παρατακηνοὶ Dhī. 13. κακείνους D. 15. ὑφ' ἧς Dh ὑφ' ἧ ἰ. 20. Verba ἡ δὲ — γοῦν ex superioribus male huc translata: v. ad §. 11. 22. δ' om. codd. Cor. add. 25. οὐκ F. 26. μίθραν E. 28. καὶ ante παραστησάμενοι edd. add. inde a Cas. 29. ἰστέμμενοι suspicatur Cor. coll. Herod. I, 132.

τοῦ ὑψηλομένου τὴν ἱερουργίαν ἀπίασι διελόμενοι, τοῖς θεοῖς οὐδὲν ἀπονειμάττες μέρος· τῆς γὰρ ψυχῆς φασὶ τοῦ ἱεροῦ δεῖσθαι τὸν θεόν, ἄλλον δὲ οὐδενός· ὁμοῦς δὲ τοῦ ἐπίπλου τι μικρὸν τιθέασιν, ὡς λέγουσί τινες, ἐπὶ τὸ πῦρ.

14. Διαφερόντως δὲ τῷ πυρὶ καὶ τῷ ὕδατι θύουσι, τῷ 5
μὲν πυρὶ, προστιθέντες ξηρὰ ξύλα τοῦ λέπους χωρὶς, πιμελὴν ἐπιτιθέντες ἄνωθεν· εἶθ' ὑφάπτουσι, ἔλαιον καταχέοντες, οὐ φουσῶντες, ἀλλὰ ῥιπίζοντες· τοὺς δὲ φουσήσαντας ἢ τεκρὸν ἐπὶ πῦρ θέντας ἢ βόλβιτον θανατοῦσι· τῷ δ' ὕδατι, ἐπὶ λίμνην ἢ ποταμὸν ἢ κρήνην ἐλθόντες, βόθρον ὀρύξαντες εἰς τοῦτον 10
C. 733 σφαγιάζονται, φυλαττόμενοι, μὴ τι τοῦ πλησίον ὕδατος αἰμαχθεῖν, ὡς μιανούντες· εἶτ' ἐπὶ μυρρίνην ἢ δάφνην διαθέντες τὰ κρέα, ῥάβδοις λεπτοῖς ἐφάπτονται οἱ Μάγοι καὶ ἐπάδουσι, ἀποσπένδοντες ἔλαιον ὁμοῦ γάλακτι καὶ μέλιτι κεκραμένον οὐκ εἰς πῦρ, οὐδ' ὕδωρ, ἀλλ' εἰς τοῦδαφος· τὰς δ' ἐπωδὰς ποι- 15
οῦνται πολὺν χρόνον ῥάβδων μυρικίνων λεπτῶν δέσμην κατέχοντες.

15. Ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ (πολὺ γὰρ ἔστι τὸ τῶν Μάγων φῦλον, οἱ καὶ Πύρραιθοι καλοῦνται· πολλὰ δὲ καὶ τῶν Περσικῶν θεῶν ἱερά·) οὐδὲ μαχαίρα θύουσι, ἀλλὰ κορμῶ τινι, ὡς 20
A. 1066 ἂν ὑπέρω τύπτοντες. ἔστι δὲ καὶ Πυρραιθεῖα, σηκοὶ τινες ἀξιόλογοι· ἐν δὲ τούτοις μέσοις βωμός, ἐν ᾧ πολλή τε σποδός, καὶ πῦρ ἄσβεστον φυλάττουσι οἱ Μάγοι· καὶ καθ' ἡμέραν δὲ

7. ἐπιχέοντες ποκ καταχέαντες edd. — οὐ om. F. 9. ἐπιθέν-
τας Dh. 11. καθαροῦ post ὕδατος add. Xyl. 12. μυρρίνην F.
— ἐπιθέντες hi. 13. ἐφάπτονται et e corr. ὑφάπτουσι x, unde
ὑφάπτουσι πο: Cor. suspicatur scribendum esse ἐφαπτόμενοι ὑφάπτουσι,
artissime conferens Phoenicis versus ap. Athen. XII, p. 530:

οὐ παρὰ Μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν,
ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ (i. e. πυρός) ψάων,
atque ignem accensum aliqua ratione indicari necessarium videtur. —
ἐπάδοντες, omisso ἀποσπένδοντες Dh. 15. οὐδ' οὐχ codd. exc. x,
in quo οὐκ εἰς, quod rec. Cor.: sed simplicior visa est illa mutatio.
16. μυρικίνων Dhoxx μυρρηκίνων F. 18. γὰρ] μᾶλλον Dh. —
κάκει ante ἔστι addendum censet Grosk. atque ita vel potius ἔστιν ἐκεῖ
videtur scribendum esse. 21. πυρραιθία F πυρραιθεῖα ποκ. 22. σπον-
δός F. 23. καὶ ante καθ' om. C (?) edd.

εἰσιόντες, ἐπάρδουσιν ὄραν σχεδόν τι, πρὸ τοῦ πυρὸς τὴν δέ-
σμην τῶν ῥάβδων ἔχοντες, τιάρας περικείμενοι πιλωτάς, κα-
θεικνίας ἐκατέρωθεν μέχρι τοῦ καλύπτειν τὰ χεῖλη τὰς παρα-
γναθίδας. ταῦτα δ' ἐν τοῖς τῆς Ἀναίτιδος καὶ τοῦ Ῥμανοῦ
5 ἱεροῖς νενομίσται· τούτων δὲ καὶ σηκοὶ εἰσι, καὶ ξόανον τοῦ
Ῥμανοῦ πομπεῦει. ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς ἐωράκαμεν, ἐκεῖνα
δ' ἐν ταῖς ἱστορίαις λέγεται καὶ τὰ ἐφεξῆς.

16. Εἰς γὰρ ποταμὸν οὗτ' οὐρούσιον οὔτε νίπτονται Πέρ-
σαι, οὐδὲ λούονται οὐδὲ νεκρὸν ἐμβάλλουσιν οὐδ' ἄλλα τῶν δο-
10 κούντων εἶναι μισαρῶν. ὅτῳ δ' ἂν θύσῃσι θεῶ, πρῶτῳ τῷ
πυρὶ εὐχονται.

17. Βασιλεύονται δ' ὑπὸ τῶν ἀπὸ γένους· ὁ δ' ἀπειθῶν
ἀποτυμηθεὶς κεφαλὴν καὶ βραχίονα ῥίπτεται· γαμοῦσι δὲ πολ-
λὰς καὶ ἅμα παλλακὰς τρέφουσι πλείους πολυτεκνίας χάριν.
15 τιθέασιν δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς ἄθλα πολυτεκνίας κατ' ἔτος· τὰ
δὲ τρεφόμενα μέχρι ἑτῶν τεττάρων οὐκ ἄγεται τοῖς γονεῦσιν
εἰς ὄψιν. οἱ δὲ γάμοι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας
ἐπιτελοῦνται· παρέρχεται δ' ἐπὶ τὸν θάλαμον, προφαγῶν μῆλον
ἢ καμήλον μυελόν, ἄλλο δ' οὐδὲν τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην.

20 18. Ἀπὸ δὲ πέντε ἑτῶν ἕως τετάρτου καὶ εἰκοστοῦ παι-
δεύονται τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ ἱππάεσθαι καὶ ἀληθεύειν,
διδασκάλους τε λόγων τοῖς σωφρονεστάτοις χρῶνται, οἱ καὶ τὸ
μυθῶδες πρὸς τὸ συμφέρον ἀνάγοντες παραπλέκουσι, καὶ μέ-
λους χωρὶς καὶ μετ' ὀδῆς ἔργα θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν τῶν ἀρί-
25 στων ἀναδιδόντες. συνάγουσι δ' εἰς ἓνα τόπον, ψόφῳ χαλκοῦ
πρὸ ὄρθρου διεγείροντες ὡς ἐπὶ ἐξοπλισίαν ἢ θήραν· τάξαντες
δ' ἀπὸ πεντήκοντα ἡγεμόνα τῶν βασιλείως τινὰ παιδῶν αὐτοῖς ἡ

3. καὶ ante τὰς add. ald. 4. ταῦτα codd., Cor. corr. — ναί-
τιδος codd., Xyl. corr. — ὠμάνου DFh. 6. ὠμάνου DFh. — ἐορά-
καμεν D. 7. ἄλλαις ante ἱστορίαις add. ald., unde Cor. finxit πα-
λαιῶς. 9. ἐμβάλλουσιν CD (?) μοακ edd., ἐμβάλλουσιν praeter codd.
rell. exhibet etiam Epit. 10. θεῶν Dh. — πρῶτον μοακ. 12. ἀπι-
θῶν F. 14. ποτεκνίας D. 17. ἰσημερίδας F. 18. Mirum est
non addi subiectum, sive ὁ νυμφίος sive aliud verbum simile. 20. εἰ-
κοσι codd., exc. F, edd. 21. καὶ ἀκοντίζειν om. hi 25. παρα-
διδόντες Cor., mutationis tamen se poenitere confessus in nott.

- C. 734** *σατραπὸν τρέγοντι κελεύουσιν ἔπεσθαι, χωρίον ἀφορίσαντες τριάκοντα ἢ τετταράκοντα σταδίων. ἀπαιτοῦσι δὲ καὶ λόγον ἐκάστον μαθήματος, ἅμα καὶ μεγαλοφωμίαν καὶ πνεῦμα καὶ πλευρὰν ἀσκοῦντες, καὶ πρὸς καῦμα δὲ καὶ πρὸς ψύχος καὶ ὄμβρους καὶ χειμάρρων διαβάσεις, ὥστ' ἄβροχα φυλάττειν καὶ ὄπλα καὶ ἐσθήτα, καὶ ποιμαίνειν δὲ καὶ ἀγρανλεῖν καὶ καρποῖς ἀγρίοις χρῆσθαι, τερμίνθῳ δρυοβαλάνοις ἀγράδι. *καλοῦνται δ' οὗτοι Κάρδακες, ἀπὸ κλωπείας τρεφόμενοι· κάρδα γὰρ τὸ ἀνδρῶδες καὶ πολεμικὸν λέγεται.* ἡ δὲ καθ' ἡμέραν δίαιτα ἄρτος μετὰ τὸ γυμνάσιον καὶ μάζα καὶ κάρδαμον καὶ ἄλων χόνδρος καὶ κρέα ὅπτα ἢ ἐφθὰ ἐξ ὕδατος, ποτὸν δ' ὕδωρ. θηρέουσι δὲ σάνια ἀφ' ἵππων βάλλοντες καὶ τοξεύματα καὶ σφενδοοῦντες. δείλης δὲ φντουργεῖν καὶ ῥιζοτομεῖν ἀσκοῦσι καὶ ὀπλοποιεῖν καὶ λῖνα καὶ ἄρκυς φιλοτεχνεῖν. οὐχ ἄπτονται δὲ τῶν θηρευμάτων οἱ παῖδες, ἀλλὰ κομίζειν οἴκαδε ἔθος. τίθεται δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἄθλα δρόμον καὶ τῶν ἐν τοῖς πεντάθλοις. κοσμοῦνται δ' οἱ παῖδες χρυσοῦ, τὸ πυρωπὸν τιθεμένων ἐν τιμῇ· διὸ οὐδὲ νεκρῶ προσφέρουσι, καθάπερ οὐδὲ τὸ πῦρ, κατὰ τιμὴν.*
- A. 1067** *χρησθαι, τερμίνθῳ δρυοβαλάνοις ἀγράδι. *καλοῦνται δ' οὗτοι Κάρδακες, ἀπὸ κλωπείας τρεφόμενοι· κάρδα γὰρ τὸ ἀνδρῶδες καὶ πολεμικὸν λέγεται.* ἡ δὲ καθ' ἡμέραν δίαιτα ἄρτος μετὰ τὸ γυμνάσιον καὶ μάζα καὶ κάρδαμον καὶ ἄλων χόνδρος καὶ κρέα ὅπτα ἢ ἐφθὰ ἐξ ὕδατος, ποτὸν δ' ὕδωρ. θηρέουσι δὲ σάνια ἀφ' ἵππων βάλλοντες καὶ τοξεύματα καὶ σφενδοοῦντες. δείλης δὲ φντουργεῖν καὶ ῥιζοτομεῖν ἀσκοῦσι καὶ ὀπλοποιεῖν καὶ λῖνα καὶ ἄρκυς φιλοτεχνεῖν. οὐχ ἄπτονται δὲ τῶν θηρευμάτων οἱ παῖδες, ἀλλὰ κομίζειν οἴκαδε ἔθος. τίθεται δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἄθλα δρόμον καὶ τῶν ἐν τοῖς πεντάθλοις. κοσμοῦνται δ' οἱ παῖδες χρυσοῦ, τὸ πυρωπὸν τιθεμένων ἐν τιμῇ· διὸ οὐδὲ νεκρῶ προσφέρουσι, καθάπερ οὐδὲ τὸ πῦρ, κατὰ τιμὴν.*

19. *Στρατεύονται δὲ καὶ ἄρχουσιν ἀπὸ εἴκοσιν ἐτῶν ἕως πενήκοντα, πεζοὶ τε καὶ ἵππεῖς· ἀγορᾶς δὲ οὐχ ἄπτονται· οὔτε γὰρ πωλοῦσιν οὔτ' ὠνοῦνται. ὀπλίζονται δὲ γέροφ ῥομβοειδεῖ, παρὰ δὲ τὰς φαρέτρας σαγάρεις ἔχουσι καὶ κοπίδας, περὶ δὲ τῇ κεφαλῇ πύλημα πυργωτόν, θώραξ δ' ἐστὶν αὐτοῖς φολιδωτός. ἐσθῆς δὲ τοῖς ἡγεμόσι μὲν ἀναξυρὶς τριπλῆ, χιτῶν δὲ χειριδωτός διπλοῦς ἕως γόνατος, ὁ ὑπερδύτης μὲν λευκός, ἀνθινός δ' ὁ ἐπάνω· ἱμάτιον δὲ θέρουσ μὲν πορφυροῦν ἢ ἀνθι-*

1. *σατραπῶν F.* 3. *καὶ πλευρὰν om. E.* 7. *Verba καλοῦνται — λέγεται a Strabone non profecta esse recte iudicant Cor. et Grosk.; praeterquam enim quod incommodissime interrumpunt quae de iuvenum educatione exponuntur, Cardaces fuisse homines barbaros a Persis diversos, alii scriptores tradunt.* 8. *κλωπείας D (in hoc verba ἀπὸ — τρεφόμενοι sec. m. sunt add.) h κλωπίας CF.* 10. *κάρδαμα E.* 13. *λίνα F.* 14. *ἄρκυς F.* 16. *ἄλων addendum esse censet Grosk., cum cursus et ipse fuerit quinquentii pars: ac mira certo est loquendi ratio.* 20. *δὲ om. E.* 22. *παρὰ] περὶ E.* 23. *φολιδωτός F.* 25. *οὔ ante ὁ add. Cor.* 26. *λανθινὸν Cor. e conl. Cas., haud improbabilliter.*

νόν, χειμῶνος δ' ἀνθινόν, τιᾶραι παραπλήσιαι ταῖς τῶν Μάγων, ὑπόδημα κοῖλον διπλοῦν, τοῖς δὲ πολλοῖς χιτῶν ἕως μεσοκημίου καὶ διπλοῦς, ῥάκος δὲ σινδόριόν τι περὶ τῆ κεφαλῆ· ἔχει δ' ἕκαστος τόξον καὶ σφενδόνην. δειπνοῦσι πολυτελῶς Πέρσαι, 5 τιθέντες καὶ ὀλομελῆ καὶ πολλὰ καὶ ποικίλα· κόσμος τε λαμπρὸς στρωμνῆς ἐκπωμάτων τε τῶν ἄλλων, ὥστε χρυσῶ καὶ ἀργύρῳ καταλάμπεσθαι.

20. Ἐν οἴνῳ τὰ μέγιστα βουλευόνται, καὶ βεβαίωτερα τῶν ἐν νήψει τίθενται. τῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς συναντώντων τοὺς 10 μὲν γνωρίμους καὶ ἰσθίμους φιλοῦσι προσιόντες, τοῖς δὲ ταπεινότεροις παραβάλλουσι τὴν γνώθον καὶ δέχονται ταύτῃ τὸ φίλημα· οἱ δ' ἔτι ταπεινότεροι προσκνυοῦσι μόνον. θάπτουσι C. 735 δὲ κρηῶ περιπλάσαντες τὰ σώματα, τοὺς δὲ Μάγους οὐ θά- A. 1068 πτουσιν, ἀλλ' οἰωνοβρότους ἔῶσι· τούτοις δὲ καὶ μητράσι συν- 15 ἔρχεσθαι πάτριον νενόμισται. τοιαῦτα μὲν τὰ ἔθνη.

21. Ἔστι δ' ἴσως καὶ ταῦτα τῶν ἐθίμων, ἃ φησι Πολύκριτος. ἐν γὰρ Σούσοις ἐκάστῳ τῶν βασιλέων ἐπὶ τῆς ἄκρας 20 ἰδία πεποιῆσθαι οἴκησιν καὶ θησαυροὺς καὶ παραθέσεις ὧν ἐπράττοντο φόρων, ὑπομνήματα τῆς οἰκονομίας· πράττεσθαι δ' ἐκ μὲν τῆς παραλίας ἀργύριον, ἐκ δὲ τῆς μεσογαίας ἃ φέρει 25 ἐκάστη χώρα, ὥστε καὶ χρώματα καὶ φάρμακα καὶ τρίχα [ἢ] ἐρέαν ἢ τι τοιοῦθ' ἕτερον καὶ θρέμματα ὁμοίως. τὸν δὲ διατάξαντα τοὺς φόρους Δαρεῖον εἶναι †τὸν Μακρόχειρα, καὶ κάλλιστον ἀνθρώπων, πλὴν τοῦ μήκους τῶν βραχιόνων καὶ τῶν 25 πῆχεων· ἄπτεσθαι γὰρ καὶ τῶν γονάτων· τὸν δὲ πλείστον χρυ-

1. ἀνθινόν D (e corr. sec. m.) ἀνθινόν, et ei sup. i add., E. — τοῖς EFD (?) hr (sec. m.) x. 3. καὶ om. Cor. — διπλοῖς F. — σινδονίου, omisso τι, Cor. 4. καὶ δειπνοῦσι x, δειπνοῦσι δὲ Eix Cor. 5. καὶ ante πολλὰ om. Dh. 6. τε] δὲ D. — καὶ ante τῶν ἄλλων add. x Cor. 7. πάντα λάμπεσθαι s (in marg) Cor. 9. νήψει D (sed i in η mut. sec. m.) Fh, sed η sup. i add. 10. προσιόντας codd., exc. D, edd. 14. οἰωνοβρότους w οἰωνοβρότους codd., exc. C, edd. 16. Πολύκριτος bene con. Müller (v. Fragm. Polycl. post Arrianum Didot. p. 131). 22. ἢ om. codd. edd., καὶ scripsit Cor. — ἢ τι] εἴ τι hē. 23. καὶ om. Cor. recte, ut videtur: sed omnia haec verba ipse a τὸν μακρόχειρα usque ad γονάτων diu suspecta sunt visa, neque ego crediderim a Strabone esse addita. 25. τὸ δὲ πλείστον καὶ χρυσὸν κτλ. ald.

σὸν καὶ ἄργυρον ἐν κατασκευαῖς εἶναι, νομίσματι δὲ οὐ πολλῷ· πρὸς τε τὰς δωρεὰς ἐκεῖνα κεχαρισμένα νομίζουσιν μᾶλλον καὶ πρὸς κειμηλίων ἀπόθεσιν· τὸ δὲ νόμισμα τὸ πρὸς τὰς χρείας ἀκοῦν ἱκανὸν εἶναι, κόπτειν δὲ πάλιν τὸ τοῖς ἀναλώμασι σύμμετρον.

22. Τὰ μὲν οὖν ἔθθη σωφρονικὰ τὰ πλείω· διὰ δὲ τὸν 5 πλοῦτον εἰς τρυφήν ἐξέπεσον οἱ βασιλεῖς, ὥστε πυρὸν μὲν ἐξ Ἄσσου τῆς Αἰολίδος μετήεσαν, οἶνον δ' ἐκ Συρίας τὸν Χαλυβώνιον, ὕδωρ δὲ ἐκ τοῦ Εὐλαίου πάντων ἐλαφρότατον, ὥστ' ἐν Ἀττικῇ κοτύλη δραχμῇ ἀφοικότερον εἶναι.

23. Συνέβη δὲ τοῖς Πέρσαις ἐνδοξοτάτοις γενέσθαι τῶν βαρ- 10 βάρων πικρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι τῶν μὲν ἄλλων οὐδένας τῶν τῆς Ἀσίας ἀρχάντων Ἕλλήνων ἤρξαν, οὐδ' ἤδεισαν οὐδ' ἐκείνοι τούτους, οὐδ' οἱ Ἕλληνες τοὺς βαρβάρους, ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν μόνον ἐκ τῆς πόρρωθεν ἀκοῆς. Ὅμηρος γοῦν οὔτε τὴν τῶν Σύρων οὔτε τὴν τῶν Μήδων ἀρχὴν οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἄν, Θήβας Αἰγυπτίας ὄνο- 15 μάζων καὶ τὸν ἐκεῖ καὶ τὸν ἐν Φοινίκῃ πλοῦτον, τὸν ἐν Βαβυλῶνι καὶ Νίνῳ καὶ Ἐκβατάνοις παρεσιώπησε. πρῶτοι δὲ Πέρσαι καὶ Ἕλλήνων ἐπήρξαν, Λυδοὶ δὲ ἐπήρξαν μὲν, ἀλλ' οὔτε τῆς Ἀσίας ὅλης ἐπάρξαντες, ἀλλὰ μέρους τινὸς μικροῦ, τοῦ ἐντὸς Ἄλως μόνον, καὶ ταῦτ' ἐπ' ὀλίγον χρόνον τὸν κατὰ Κροῖσον 20 καὶ Ἀλάττην. κρατηθέντες δ' ὑπὸ Περσῶν, εἰ καὶ τι τῆς δόξης ἦν αὐτοῖς, ἀφῆρέθησαν τοῦθ' ὑπ' ἐκείνων. Πέρσαι δ', ἀφ' οὗ κατέλυσαν τὰ Μήδων, εὐθὺς καὶ Λυδῶν ἐκράτησαν καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἕλληνας ὑπηκόους ἔσχον· ὕστερον δὲ καὶ διέβησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἠττηθέντες πολλοῖς †καὶ 25

C. 736 πολλάκις ἀγῶσιν, ὅμως διετέλεσαν τὴν Ἀσίαν μέχρι τῶν ἐπὶ θαλάττῃ τόπων κατέχοντες, ἕως ὑπὸ Μακεδόνων κατεπολεμηθῆσαν.

3. δὲ om. C. 7. ἄσου Dh. 9. ἀφοικώτερον Dh ἀφοικώτερον F ἀφοικώτερον C. 12. οὐτ' ἐκείνοι Cor. 13. οὐθ' οἱ Cor. 15. ἄν om. hi. 17. καὶ Νίνῳ om. μοx νελλω CDFHνωx σοῖσσις i. 18. καὶ om. Cor. 19. ἐπάρξαντες om. μοx Cor. 20. ἐπ' ὀλίγων χρόνων τῶν CDHμοx ἐπ' ὀλίγον χρόνον τῶν F τὸν om. E. 21. τῆς ast. incl. Cor. 25. καὶ ante διέβησαν om. Cor. — πολλοῖς καὶ πολλάκις (sic) ἀγῶσιν καὶ πολλάκις F πολλοῖς ἀγῶσιν καὶ πολλάκις μοx edd., parum apte: equidem πολλάκις mutaverim in μεγάλους.

24. Ὁ μὲν οὖν εἰς τὴν ἡγεμονίαν καταστήσας αὐτοὺς Κῦ-
 ρος ἦν· διαδεξάμενος δὲ τοῦτον Καμβύσης υἱὸς ὑπὸ τῶν Μά-
 γων κατελύθη· τούτους δ' ἀνελόντες οἱ ἑπτὰ Πέρσαι Δαρείω
 τῷ Ἰστάσπεω παρέδωσαν τὴν ἀρχήν· εἶθ' οἱ ἀπὸ τούτου δια-
 5 δεχόμενοι κατέληξαν εἰς Ἄρσην, ὃν ἀποκτείνας Βαγῶος ὁ εὐ-
 νοῦχος κατέστησε Δαρεῖον, οὐκ ὄντα τοῦ γένους τῶν βασιλέων.
 τοῦτον δὲ καταλύσας Ἀλέξανδρος αὐτὸς ἤρξε † δέκα ἢ ἑν-
 δεκά ἔτη· εἶτ' εἰς πλείους τοὺς διαδεξαμένους καὶ τοὺς ἐπιγόν-
 οὺς τούτων μερισθεῖσα ἡ ἡγεμονία τῆς Ἀσίας διελύθη· συν-
 10 ἔμεινε δ' ὅσον πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς διακοσίοις ἔτη. νῦν δ' ἤδη
 καθ' αὐτοὺς συνεστῶτες οἱ Πέρσαι βασιλέας ἔχουσιν ὑπηκόους
 ἑτέροις βασιλεῦσι, πρότερον μὲν Μακεδόσι, νῦν δὲ Παρθυαίοις.

2. ὁ ante υἱὸς add. Cor. 3. ἑπτὰ] ἕπετα F. — δαρίω F.
 4. ἰστάσπου ald., quod cum Tzsch. ex codd. auctoritate mutavisset de-
 nuo rec. Cor.: cf. XVI, 737. 5. ἀρσὴν F. — μαγῶος Dh. 7. δώ-
 δεκα Dh Cor. verba ἢ ἑνδεκά asteriscis includeus, coll. Arrh. Exp. Alex.
 VII, 28, Diod. XVII, 117: nec credibile videtur Strabonem scripsisse
 quae vulgo leguntur. 11. κατ' αὐτοὺς Dh. — ὑπηκόοις F. 12. In
 fine libri exhibent CDFv haec: ἐν τῷ πεντεκαδεκάτῳ βιβλίῳ λέγει περὶ
 τῆς ἰνδικῆς καὶ ἀριανῆς καὶ περσίδος καὶ σούσων, iisque praemittuntur
 praeterea in F ea, quae leguntur initio libri XVI usque ad Βαβυλωνίαν.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΟΥ ἘΚΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ ἑκαίδεκατον περιέχει τὴν Ἀσσυρίων χώραν, ἐν ᾗ Βαβυλῶν καὶ Νίσιβις, πόλεις μέγισται, καὶ τὴν Ἀδιαβηνήν καὶ Μεσοποταμίαν, Συρίαν πάσαν, Φοινίκην, Παλαιστίνην, Ἀραβίαν πάσαν καὶ ὅσα τῆς Ἰνδικῆς τῇ Ἀραβίᾳ * ἢ * συνάπτει καὶ τὴν Σαρακηνῶν, ἣν Σκηνητίην καλεῖ, καὶ πάσιν τὴν παρακειμένην τῇ τε νεκρᾷ θαλάσῃ καὶ τῇ ἐρυθρᾷ. 5

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ἘΚΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

10

A. 1070 1. Τῇ δὲ Περσίδι καὶ τῇ Σουσιανῇ συνάπτουσιν οἱ Ἀσσύριοι· καλοῦσι δ' οὕτω τὴν Βαβυλωνίαν καὶ πολλὴν τῆς κύκλω γῆς, ἣς ἐν μέρει καὶ ἡ Ἀτουρία ἐστίν, ἐν ᾗπερ ἡ Νίνος καὶ ἡ Ἀπολλωνιάτις καὶ Ἐλυμαῖοι καὶ Παραϊτάκαι καὶ ἡ περὶ

1. Argumentum om. F. 2. ἑκαίδεκατον D ἑκαίδεκατον codd., Cor. corr. 3. ἑκαίδεκατον D ἑκαίδεκατον codd., Cor. corr. — περὶ codd. exc. w, in quo περιέχει. — ἀσσυρίαν τι ἀσσύριον CDHoxz: quod recepi, est in w. — χώραν] γῆν edd. 4. Νίσιβις] Νίνος Cor. 6. ἢ unciis incl. Cas., om. Tzsch. Cor. — τῶν ante Σαρακηνῶν add. C. 7. νεκρᾷ] ἡμετέροι Cor. — Aliud argumentum in marg. inferiore D minio scriptum est pr. m. in hunc modum: τοῦ ἑκαίδεκατου: ἀτουρία. ἀπολλωνιάτις (sic). ἔλυμαῖοι. παραϊτάκαι. χαωνίτις (sic). δολομηνή. καλαχηνοὶ. γαζηνή. ἀδιαβηνή. γορδιαῖοι. νίσιβις. μυγδόνας. 11. δὲ om. h. ald. 12. οὕτως CDFxz. 13. νίνος codd. (sic const.) Cor. corr.

τὸ Ζάγγρον ὄρος Χαλωνίτις καὶ τὰ περὶ τὴν Νίνον πεδιά, Δο-
 λομηγή τε καὶ Καλαχηγή καὶ Χαζηνή καὶ Ἀδιαβηνή, καὶ τὰ A. 10
 τῆς Μεσοποταμίας ἔθνη τὰ περὶ Γορδουαίους καὶ τοὺς περὶ
 Νίσιβιν Μυγδόνας μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ τὸν Εὐφρά-
 5 την καὶ τῆς πέραν τοῦ Εὐφράτου πολλή, ἣν Ἄραβες κατέχουσι,
 καὶ οἱ ἰδίως ὑπὸ τῶν νῦν λεγόμενοι Σύροι μέχρι Κιλικῶν καὶ
 Φοινίκων καὶ Ἰουδαίων καὶ τῆς θαλάττης τῆς κατὰ τὸ Αἰ- C. 73
 γύπτιον πέλαιος καὶ τὸν Ἴσσικὸν κόλπον.

2. Δοκεῖ δὲ τὸ τῶν Σύρων ὄνομα διατεῖναι ἀπὸ μὲν τῆς
 10 Βαβυλωνίας μέχρι τοῦ Ἴσσικοῦ κόλπου, ἀπὸ δὲ τούτου μέχρι
 τοῦ Εὐξείνου τὸ παλαιόν. οἱ γοῦν Καππάδοκες ἀμφοτέροι, οἱ
 τε πρὸς τῷ Ταύρω καὶ οἱ πρὸς τῷ Πόντῳ, μέχρι νῦν Λευκό-
 συροὶ καλοῦνται, ὡς ἂν ὄντων τινῶν Σύρων καὶ μελάνων·
 οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου· λέγω δὲ Ταῦρον, μέχρι τοῦ
 15 Ἄμανοῦ διατεῖναι τοῦνομα. οἱ δ' ἱστοροῦντες τὴν Σύρων ἀρ-
 χὴν ὅταν φῶσι Μήδους μὲν ὑπὸ Περσῶν καταλθῆναι, Σύρους
 δὲ ὑπὸ Μήδων, οὐκ ἄλλους τινὰς τοὺς Σύρους λέγουσιν, ἀλλὰ
 τοὺς ἐν Βαβυλῶνι καὶ Νίνῳ κατασκευασμένους τὸ βασιλεῖον·
 ὧν ὁ μὲν Νίνος ἦν ὁ τὴν Νίνον ἐν τῇ Ἀτουρίᾳ κτίσας, ἣ δὲ
 20 τούτου γυνή, ἣπερ καὶ διεδέξατο τὸν ἄνδρα, Σεμίράμις· ἣς
 ἐστὶ κτίσμα ἢ Βαβυλῶν. οὗτοι δὲ ἐκράτησαν τῆς Ἀσίας, καὶ
 τῆς Σεμιράμιδος, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἔργων, πολλὰ *δὲ*
 καὶ ἄλλα κατὰ πᾶσαν γῆν σχεδὸν δεῖκνυται, ὅση τῆς ἠπείρου

1. ζάγγρον E ζάγγριον *Dhix* Tzsch. Cor. — χαλωνίτις codd. exc. D, in quo est χαλωνίτης: verum vidit Cas. coll. XI, 529, Polyb. V, 54, 7, Dionys. Perieg. 1014, Plin. H. N. VI, 27. — δολομηγή D. 2. γαζηνή D χαζηνή F. 3. γορδουαίους C. 5. πολλῆς codd. edd., sed flagitante sensu mutare non dubitavi. 6. ἰουδαίων post νῦν add. sw. 7. Ἰουδαίων] λιβύων codd., sed in marg. Fz pr. m. add. καὶ ἰουδαίων, in marg. C add. ἰουδαίων, denique in x scriptum est καὶ ἰουδαίων καὶ λιβύων quod recepit Cor. At Libyes, quos ab Aegyptiis Strabo constanter distinguit, ab his partibus plane alieni sunt: quapropter alteram scripturam in optimis codd. oblatam atque a Du Theilio et Grosk. commendatam recepi. 11. καππαδόκαι ποζ. 14. Hoc loco in marg. *Dhmx* leguntur haec: τοῦτο νῦν μαῦρον ὄρος γασί. 15. τὸ ὄνομα E. 19. ἀτουρία F. 20. σεμίραμις CFh (ex corr.). 22. σεμιράμιδος CF. — δὲ om. E Cor.: nec ferri potest. 23. ὅσα Dh.

ταύτης ἐστὶ, τὰ τε χάρματα, ἃ δὴ καλοῦσι Σεμιράμιδος, καὶ τεῖχη καὶ ἐρυμάτων κατασκευαὶ καὶ συρίγγων τῶν ἐν αὐτοῖς καὶ ὑδρείων καὶ κλιμάκων καὶ διωρύγων ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις καὶ ὁδῶν καὶ γεφυρῶν. ἀπέλιπον δὲ τοῖς μεθ' ἑαυτοῦς τὴν ἀρχὴν μέχρι † τῆς Σαρδαναπάλλου καὶ Ἀρβάκου· μετέστη δ' 5 εἰς Μήδους ὕστερον.

3. Ἡ μὲν οὖν Νίνος πόλις ἠφανίσθη παραχρῆμα μετὰ τὴν τῶν Σύρων κατάλυσιν. πολὺ δὲ μείζων ἦν τῆς Βαβυλώως, ἐν πεδίῳ κειμένη τῆς Ἀτουρίας· ἢ δ' Ἀτουρία τοῖς περὶ Ἀρβηλα τόποις ὁμορός ἐστι, μεταξὺ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμόν. 10 τὰ μὲν οὖν Ἀρβηλα τῆς Βαβυλωνίας ὑπάρχει, † ἂ κατ' αὐτὴν ἐστὶν· ἐν δὲ τῇ περαιοῖα τοῦ Λύκου τὰ τῆς Ἀτουρίας πεδία τῇ
A. 1072 Νίνῳ περιέκειται. ἐν δὲ τῇ Ἀτουρία ἐστὶ Γαυγάμηλα κόμη, ἐν ἣ συνέβη νικηθῆναι καὶ ἀποβαλεῖν τὴν ἀρχὴν Λαρεῖον. ἐστὶ μὲν οὖν τόπος ἐπίσημος οὗτος καὶ τούνομα· μεθερμηνευθέν 15

1. σεμιράμιδος *CF*. 2. Ad voc. συρίγγων in marg. *D* sec. m. add.: ἃς ἢ ἰδιῶτις γλῶσσα τζερεμπούλους θρυλεῖ: eadem leguntur in marg. *h* ita tamen ut τζερεμπούλους distractum sit in τοὺς ἐρεμπούλους: cf. de hoc vocabulo *Cor.* not. ad h. l. 3. διωρύγων codd. (?) edd.: alteram tamen scripturam ab optt. codd. constanter fere servatam et hic praetuli. 4. ἀπέλιπον *F*. — τοῖς] τοὺς *DFh*. 5. τῆς] τοῦ *E*. — σαρδαναπάλλου *CD*. — ἀρβάκου codd., *Cas.* corr.: qui recte simul observat verba haec Strabonis obscuriora esse. Mirabilis iam haec Sardanapali atque Arbacis connexio, sed mirabilior videbitur propter praemisum articulum τῆς: quem mutare cum *E* nemo audebit. Neque tamen, id quod unum restat, subaudire licebit ἀρχῆς. Suspiciari igitur possis μάχης excidisse post Ἀρβάκου, cui errori ansam praebere potuit proximarum literarum similitudo. Sed ne hoc quidem valde mihi placere fateor. 6. ὕστερον] σήμερον *Dhi*. 7. νίνων *CDFhiw*, *Cas.* corr.: nisi forte scribendum videtur *Nινίων*, quod tamen minus aptum foret. — ἠφανίσθη *F*. — μετὰ] κατὰ *Es*, haud male. 8. τῶν om. *Dh*. 9. κειμένης *F*. — ἄρβυλα *Ds*. 10. ὁμοίος codd. exc. *Eax* (ex corr.). — μεταξὺ τὸν λύκον ἔχουσα *F*. 11. καθ' αὐτὴν *CEF* κατ' αὐτὸν *Cor.* infelicissime, cum Arbela non ad Lycum fluvium essent sita (v. §. 4.): neque tamen quae in codd. leguntur sensum praebent, qui ferri possit: suspicari possis excidisse καὶ ante ἃ ita, ut haec verba significarent loca circum Arbela sita; de αὐτὴν ad τὰ Ἀρβηλα relato cf. VIII, 340. 360. 385. X, 450. XI, 517. 15. οὐκ ante ἐπίσημος add. *Cor.* et quod Gaugamela a Strabone ipso mox traditur

γάρ ἐστι καμήλου οἶκος· ὠνόμασε δ' οὕτω Δαρείος ὁ Ὑστάσπεω, κτῆμα δούς εἰς διατροφήν τῆ καμήλω τῆ συνεκπεπονηκῶς μάλιστα τὴν ὁδὸν τὴν διὰ τῆς ἐρήμου Σκυθίας μετὰ τῶν φορτίων, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ διατροφή τῷ βασιλεῖ. οἱ μέντοι
 5 Μακεδόνες, τοῦτο μὲν ὀρώντες κώμιον εὐτελές, τὰ δὲ Ἄρβηλα κατοικίαν ἀξιόλογον, κτίσμα, ὡς φασιν, Ἄρβηλου τοῦ Ἄθμονέως, περὶ Ἄρβηλα τὴν μάχην καὶ νίκην κατεφῆμισαν καὶ τοῖς συγγραφεῦσιν οὕτω παρέδωκαν.

4. Μετὰ δὲ Ἄρβηλα καὶ τὸ Νικατόριον ὄρος (ὃ προσωνό-
 10 μασεν Ἀλέξανδρος, νικήσας τὴν περὶ Ἄρβηλα μάχην) ὁ Κάπρος ἐστὶ ποταμὸς ἐν ἴσῳ διαστήματι, ὅσῳ καὶ ὁ Λύκος· ἡ δὲ χώρα Ἀρτακηνὴ λέγεται. περὶ Ἄρβηλα δὲ ἐστὶ καὶ Δημητριᾶς C. 73κ πόλις· εἶθ' ἡ τοῦ νάφθα πηγὴ καὶ τὰ πυρὰ καὶ τὸ τῆς Ἀναίας ἱερὸν καὶ Σαδράκαι, τὸ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπεω βασιλίου, καὶ

esse κώμιον εὐτελές et ab Arrh. (v. Exped. Alex. VII, 11.) χῶρος οὐκ ὀνομαστός: sed falsam eius esse opinionem, evincitur ex iis quae opponuntur οἱ μέντοι Μακεδόνες κτλ. — τὸ ὄνομα F. 1. γάρ om. Ex Cor., sublata distinctione post τοῦνομα. — ὀστάσπεω (sic) F ὑστάσπου ald. Cor.: v. ad XV, 737. 2. συμπεπονηκῶς μοx Cor. 3. κατὰ ante τὴν ὁδὸν add. μοx Cor. 5. Hoc loco in marg. F pr. m. add. κωμίδριον, quod tamen inferioris est Graecitatis. 6. φησιν Cw. ἄρβηλου Dh. — ἄθμονέως D. 7. ἄρβυλα Dh. — τὴν ante νίκην add. E. • 9. ἄρβηλαν F ἄρβυλα Dh. 10. μάχην] νίκην E. — ὁ om. E. 12. Ἀρτακηνή cum hoc uno loco commemoretur, diu pro suspecto habitum est: inde Grosk. Cellarium (v. Geogr. Ant. I, 771.) secutus Ἀρβηληνὴ scribendum esse suspicatur, eandem intelligens regionem, quam Arbelitin nominant Ptolem. VI, 1, Plin. H. N. VI, 13 s. 16: nusquam tamen invenitur illa nominis gentilicii forma, nec obtrudere eam Straboni licebit. Probabilius mihi quidem videtur Strabonem scripsisse Ἀδιαβηνῆς, cuius partem Arbelitin fuisse Plin. tradit l. c., cui concinunt quae leguntur infra p. 739. 745. 13. εἶθ' ἡ] ἡ τε Cor. — καὶ τὰ πυρὰ om. Dhi. — ἀνάας codd., Xyl. mut.: Ανατιδος scribendum esse censet Cas., nec dubium est, quin intelligenda sit haec dea; Grosk. contra codd. scripturam servandam censet, cum complures illius nominis formae apud scriptores Graecos inveniantur ita corruptae, ut librariorum erroris accusare non liceat. Nihilominus, cum ε et αι saepissime confundantur, eam malui retinere scripturam, quae proxime accederet ad veram. 14. τοῦ ante Δαρείου add. E. — Ὑστάσπου ald. Cor.

7. Τὰ δὲ Βόροσιπα ἱερὰ πόλις ἐστὶν Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος, λιουργεῖον μέγα. πληθύνουσι δὲ ἐν αὐτῇ ρυκτερίδες μείζους πολὺ τῶν ἐν ἄλλοις τόποις· ἀλίσκονται δ' εἰς βρωσὶν καὶ ταριχεύονται.

8. Περιέχεται δ' ἡ χώρα τῶν Βαβυλωνίων ἀπὸ μὲν τῆς 5 ἡοῦς ὑπὸ τε Σουσίων καὶ Ἐλυμαίων καὶ Παραιτακηγῶν, ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τῶν Χαλδαίων μέχρι Ἀράβων τῶν Μεσηγῶν, ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας ὑπὸ τε Ἀράβων τῶν Σκηνιτῶν μέχρι τῆς Ἀδιαβηνῆς καὶ τῆς Γορδουαίας, ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ὑπὸ τε Ἀρμενίων καὶ Μήδων 10 μέχρι τοῦ Ζάγγου καὶ τῶν περὶ αὐτὸ ἔθνων.

9. Διαρρεῖται δ' ὑπὸ πλειόνων μὲν ποταμῶν ἡ χώρα, μεγίστων δὲ τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος· μετὰ γὰρ τοὺς Ἰνδικοὺς οὗτοι λέγονται δευτερεύειν κατὰ τὰ τότια μέρη τῆς 15 Ἀσίας οἱ ποταμοί· ἔχουσι δ' ἀνάπλους, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Ὀπιῖν καὶ τὴν νῦν Σελεύκειαν (ἡ δὲ Ὀπις κώμη ἐμπόριον τῶν κύκλω τόπων), ὁ δ' ἐπὶ Βαβυλῶνα, πλειόνων ἢ τρισχιλίων σταδίων.

C. 740 οἱ μὲν οὖν Πέρσαι τοὺς ἀνάπλους ἐπίτηδες κωλύειν θέλοντες,
A. 1075 φόβῳ τῶν ἔξωθεν ἐφόδων, καταράκτας χειροποιήτους κατασκευάκεισαν· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐπιών, ὅσους οἴος τε ἦν, ἀνε- 20 σκεύασε, καὶ μάλιστα τοὺς ἐπὶ τὴν Ὀπιῖν. ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῶν διωρύγων· πλημμυρεῖ γὰρ ὁ Εὐφράτης κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους, ἀπὸ τοῦ ἕαρος ἀρξάμενος, ἡνίκα τήκονται αἱ χιόνες αἱ ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, ὥστ' ἀνάγκη λιμνάζειν καὶ κατακλύζεσθαι τὰς ἀρούρας, εἰ μὴ διοχετεύει τις ταφρεῖαις καὶ διώ- 25 ρυξι τὸ ἐκπίπτον τοῦ ῥοῦ καὶ ἐπιπολάζον ὕδωρ, καθάπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ τοῦ Νείλου· ἐντεῦθεν μὲν οὖν αἱ διώρυγες γε-

6. σοῦσων D. — καὶ ante Ἐλυμαίων om. E. 8. καὶ ante μέχρι add. F. — ἐλεσηγῶν F ἀλεσηγῶν codd. rell., Cor. corr. de conl. Letronnii, coll. II, 84. — ὑπό] ἀπὸ E. 9. σκηνηγῶν D (e corr. m. sec.) Eh. — διαβηνῆς F. 12. διαρρεῖται F. 14. ἰνδοῦς F, sed in marg. pr. m. add. ἰνδικούς. 15. οἱ μὲν Dh. 16. ἐμπορίων C ἐμπορείων Dh ἐμπορεῖον mox edd. 18. ἐπίτηδες Dh. — ἐθέλοντες ald. Cor. 19. καταράκτας codd., exc. F, edd. 22. διωρύγων mox edd. 24. λιμνάζεσθαι Dh. 25. διοχετεύει edd. 26. ῥοῦ] ῥέυματος C sed ῥοῦ supra additum. 27. διώρυγες mox edd.

γένηται. χρεία δὲ ἐστὶν ὑπουργίας μεγάλης· βαθεῖα γὰρ ἡ γῆ καὶ μαλακὴ καὶ εὐένδοτος, ὥστε καὶ ἐκούρεται ῥαδίως ὑπὸ τῶν ῥευμάτων καὶ γυμνοῖ τὰ πεδία, πληροὶ δὲ τὰς διώρυγας καὶ τὰ στόματα αὐτῶν ἐμφράττει ῥαδίως ἢ χοῦς· οὕτω δὲ 5 συμβαίνει πάλιν τὴν ὑπέρχουσιν τῶν ὑδάτων εἰς τὰ πρὸς τῆ θαλάττῃ πεδία ἐκπίπτουσαν λίμνας ἀποτελεῖν καὶ ἔλη καὶ καλαμῶνας, ἐξ ὧν καλάμινα πλέκεται παντοῖα σκεύη, τὰ μὲν ὑγροῦ δεκτικά, τῆ ἀσφάλτῳ περιλειφόντων, τοῖς δ' ἄλλοις ψιλῶς χρωμένων· καὶ ἰστία δὲ ποιοῦνται καλάμινα, ψιάθους 10 ἢ ῥοπὶ παραπλήσια.

10. Τὸ μὲν οὖν παντάπασιν κωλύειν τὴν τοιαύτην πλήμυραν οὐχ οἷόν τε ἴσως, τὸ δὲ τὴν δυνατὴν προσφέρειν βοήθειαν ἡγεμόνων ἀγαθῶν ἐστίν. ἡ δὲ βοήθεια αὕτη τὴν μὲν πολλὴν παρέκχυσιν ἐμφράξει κωλύειν, τὴν δὲ πλήρωσιν, ἣν ἢ 15 χοῦς ἐργάζεται, τούναντίον ἀνακαθάρσει τῶν διωρύγων καὶ ἐξανοίξει τῶν στομάτων. ἡ μὲν οὖν ἀνακάθαρσις ῥαδία, ἡ δὲ ἔμφραξις πολυχειρίας δεῖται· εὐένδοτος γὰρ οὕσα ἡ γῆ καὶ μαλακὴ τὴν ἐπιφορηθεῖσαν οὐχ ὑπομένει χοῦν, ἀλλ' εἰκονσα συνεφέλεται κάκεινήν καὶ ποιεῖ δυσέγχωστον τὸ στόμα. καὶ γὰρ 20 καὶ τάχους δεῖ πρὸς τὸ ταχέως κλεισθῆναι τὰς διώρυγας καὶ μὴ ἴαν ἐκπεσεῖν ἐξ αὐτῶν τὸ ὕδωρ. ξηρανθεῖσαι γὰρ τοῦ θέρους ξηραίνουσι καὶ τὸν ποταμόν· ταπεινωθεῖς δὲ τὰς ἐποχτείας οὐ δύναται παρέχεσθαι κατὰ καιρόν, ὧν δεῖται πλειστον τοῦ θέρους ἔμπυρος οὕσα ἡ χώρα καὶ κανματηρά· δια- 25 φέρι δ' οὐδὲν ἢ τῷ πλήθει τῶν ὑδάτων κατακλύζεσθαι τοὺς καρπούς, ἢ τῇ λεηλυδρίᾳ τῷ δίψει διαφθεῖρεσθαι· ἅμα δὲ καὶ τοὺς ἀνάπλους, πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχοντας, ἀεὶ λυμαιομένους ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν λεχθέντων παθῶν, οὐχ οἷόν τε ἐπανορ-

3. διώρυγας *nox* edd. 9. ψιλοῖς *E*. 15. τούναντίον] τούναντιων *C* τῶν διωρύγων *mz*. — διωρύγων *x* *Tzsch. Cor.* 18. συννεφέλεται *Dh*. 19. δυσέγχωστον *F* δυσέχωστον *codd. rell.*, *Cor. corr. de conl. Schneider. in lex. Gr.* 20. κλησθῆναι *ald.* quod in κλυσθῆναι *mut. Cas.* — διώρυγας *x* *Tzsch. Cor.* 21. ξηρανθεῖσα *C*. 24. κανματηρά *C*. 26. καὶ ante τῷ δίψει *add. Tzsch. de sent. Cas.* 27. γὰρ post λυμαιομένους *add. codd. exc. F*; *ast. incl. Cor.*, δὲ *scribendum esse censuit Grosk.*

θούσιν, εἰ μὴ ταχὺ μὲν ἐξανοίγοιτο τὰ στόμια τῶν διωρύγων, **A. 1076** ταχὺ δὲ κλείοιτο, καὶ αἱ διώρυγες αἰεὶ μετριάζουεν, ὥστε μήτε πλεονάζειν ἐν αὐταῖς τὸ ὕδωρ μήτ' ἑλλείπειν.

C. 741 11. Φησὶ δ' Ἀριστόβουλος τὸν Ἀλέξανδρον αὐτόν, ἀνα-
πλέοντα καὶ κυβερνῶντα τὸ σκάφος, ἐπισκοπεῖν καὶ ἀνακαθαί- 5
ρειν τὰς διώρυγας μετὰ τοῦ πλήθους τῶν συνακολοθησάτων·
ὡς δ' αὐτως καὶ τὰ στόμια ἐμφράττειν, τὰ δ' ἀνοίγειν· κα-
τανοήσαστα δὲ μίαν τὴν μάλιστα τείνουσας ἐπὶ τὰ ἔλη καὶ τὰς
λίμνας τὰς πρὸ τῆς Ἀραβίας, δυσμεταχειρίστον ἔχουσαν τὸ
στόμα καὶ μὴ ῥαδίως ἐμφράττεσθαι δυναμένην διὰ τὸ εὐέχδο- 10
τον καὶ μαλακόγειον, ἄλλο ἀνοιξάει καιρὸν στόμα, ἀπὸ σταδίων
τριάκοντα ὑπόπετρον λαβόντα χωρίον, κάκει μεταγαγεῖν τὸ ρεῖ-
θρον· ταῦτα δὲ ποιεῖν, προνοοῦντα ἅμα καὶ τοῦ μὴ τὴν Ἀρα-
βίαν δυσεἰσβολὸν τελέως ὑπὸ τῶν λιμνῶν ἢ καὶ τῶν ἰλῶν ἀπο-
τελεσθῆναι, ηρησίζουσαν ἤδη διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος· δια- 15
ροεῖσθαι γὰρ δὴ κατακτᾶσθαι τὴν χώραν ταύτην καὶ στόλους
καὶ ὀρμητήρια ἤδη κατασκευάσθαι, τὰ πλοῖα τὰ μὲν ἐν Φοι-
νίκη τε καὶ Κύπρῳ ναυπηγησάμενον διάλυτά τε καὶ γομφωτά,
ἃ κομισθέντα εἰς Θάψακον σταθμοῖς ἐπτά εἰτα τῷ ποταμῷ
κατακομισθῆναι μέχρι Βαβυλῶνος, τὰ δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ 20
συμπηξάμενον τῶν ἐν τοῖς ἄλσεσι καὶ τοῖς παραδείσοις κῆπα-
ρίτων· σπάνις γὰρ ὕλης ἐνταῦθα· ἐν δὲ Κοσσαίοις καὶ ἄλ-
λοις τισὶ μετρία τίς ἐστὶν ἐμπορία. σκήψασθαι μὲν οὖν αἰτίαν
τοῦ πολέμου φησὶν, ἐπειδὴ μόνον τῶν ἀπάντων οὐ πρεσβεύ-
σαιντο οἱ Ἀραβες ὡς αὐτόν, τὸ δ' ἀληθὲς ὀρεγόμενον πάντων 25
εἶναι κύριον· καὶ ἐπεὶ δύο θεοὺς ἐπυρθάνετο τιμᾶσθαι μόνους
ὑπ' αὐτῶν, τὸν τε Δία καὶ τὸν Διόνυσον, τοὺς τὰ κυριώτατα
πρὸς τὸ ζῆν παρέχοντας, τρίτον ὑπολαβεῖν ἑαυτὸν τιμῆσεσθαι,

1. διωρύγων x Tzsch. Cor. 2. κλείοιτο codd. edd. — μηδὲ codd.,
Cor. corr. 8. συντείνουσαν codd. 14. ἢ καὶ τῶν ἰλῶν inter verus
addita sunt in C. 15. τῶν ὑδάτων Dhj. 17. κατασκέβασθαι F. —
τὰ πλοῖα] καὶ πλοῖα x Tzsch. Cor. 18. γομφωτά F. 19. σταθμοῖς]
σταδίοις codd., exc. F (in quo et ipso hoc verbum in marg. add.), edd.:
inde σταδίοις χιλίοις ἑπτακοσίοις scripsit Cor. de conl. Gossellini; sed
verum Forster. conl. invenerat, quem Letronn. sequitur in Interpr. Gall.,
coll. XV, 722. 22. κοσσαίοις D. 26. κύριον γενέσθαι w.

κρατήσαντα καὶ ἐπιτρέψαντα τὴν πάτριον ἀντονομίαν ἔχειν, ἣν ἔχον πρότερον. ταῦτά τε δὴ πραγματεύεσθαι περὶ τὰς διώρυγας τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τοὺς τάφους σκευωρεῖσθαι τοὺς τῶν βασιλέων καὶ δυναστῶν· τοὺς γὰρ πλείστους ἐν ταῖς λίμναις εἶναι.

12. Ἐρατοσθένης δέ, τῶν λιμνῶν μνησθεὶς τῶν πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ, φησὶ τὸ ὕδωρ ἀπορούμενον διεξόδων ἀνοίξαι πόρους ὑπὸ γῆς καὶ δι' ἐκείνων ὑποφέρεσθαι μέχρι Κοιλοσύρων· ἀναθλίβεσθαι δὲ εἰς τοὺς περὶ Ῥινοκόρουρα καὶ τὸ Κάσιον ὄρος
10 τόπους καὶ ποιεῖν τὰς ἐκεῖ λίμνας καὶ τὰ βάραθρα· οὐκ οἶδα A. 1077 δ', εἰ πιθανῶς εἴρηκεν. αἱ γὰρ τοῦ Εὐφράτου παρεκχύσεις αἱ ποιοῦσαι τὰς πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ λίμνας καὶ τὰ ἔλη πλησίον εἰς τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης, ὃ δὲ διείργων ἰσθμὸς οὔτε πολὺς ἐστίν οὔτε πετρώδης, ὥστε ταύτη μᾶλλον εἰκὸς ἦν βιά-
15 σασθαι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, εἴτ' ὑπὸ γῆς εἴτ' ἐπιπολῆς, C. 742 ἢ πλείους τῶν ἑξακισχιλίων σταδίων διανύειν, ἀνδρον καὶ ξηρὰν οὕτω, καὶ ταῦτα ὄρων ἐν μέσῳ κειμένων, τοῦ τε Λιβάνου καὶ τοῦ Ἀντιλίβανου καὶ τοῦ Κασίου· οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα λέγουσι.

20 13. Πολύκλειτος δὲ φησὶ μὴ πλημμυρεῖν τὸν Εὐφράτην· διὰ γὰρ πεδίον φέρεσθαι μεγάλων, τὰ δ' ὄρη τὰ μὲν δισχίλους ἀφεστάναι σταδίους, τὰ δὲ Κοσσαῖα μόλις χιλίους, οὐ πάντῃ ὑψηλά, οὐδὲ νιφόμενα σφοδρῶς, οὐδ' ἀθρόαν ἐπιφέροντα τῇ χιόνι τὴν τῆξιν· εἶναι γὰρ καὶ τὰ ὕψη τῶν ὄρων ἐν τοῖς
25 ὑπὲρ Ἐκβατάνων μέρεσι τοῖς προσβορείοις· ἐν δὲ τοῖς πρὸς

9. πόρους post τοὺς add. ew. — Ῥινοκόρουραν ald. Ῥινοκόλουραν Xyl. Ῥινοκόλουρα Tzsch. Cor.: quam scripturam codd. praeferunt tantum non omnes p. 759 et 781. Etiam ap. alios scriptores codd. fluctuantur inter utramque formam: ρ tuetur Steph. s. v. Ῥινοκούρουρα Strabonem ipsum laudans auctorem. — κάσιον CF. 10. τόπους] ποταμούς codd. Cor. corr.: nulli enim in his locis sunt fluvii; cf. I, 50. 11. ἐπεξεκχύσεις F, sed in marg. add. pr. m. παρεκχύσεις. 12. αἱ ποιοῦσαι] ποιοῦσαι E. — τὰς om. Dh. 15. γῆν πτω Tzsch. Cor. 17. οὕτω] οὔσαν x Tzsch. 18. μασσίου CDF μασσίου hisw μασσίου x μαρσίου μοx Masysam Guar. κασσίου ald.; verum restituit Tzsch. 20. πολικλείτους (sic) F. 21. δισχίλους post σταδίους collocant Dh. 22. κοσαῖα μοx. 25. προσβόρος μοx. — ἐν] αἰε codd. Cor. corr.

τότον σχιζόμενα καὶ πλατυνόμενα πολὺ ταπεινοῦσθαι, ἅμα δὲ καὶ τὸ πολὺ τοῦ ὕδατος ἐκδέχασθαι τὸν Τίγρις. τὸ μὲν οὖν ὕστατον ῥηθὲν φανερώς ἄτοπον· εἰς γὰρ τὰ ἀντὰ κατέρχεται πεδία· †καὶ οὕτως τὰ πλημμυρεῖν λεχθέντα ἕψη τῶν ὄρων ἀνωμαλίαν ἔχει, πῆ μὲν ἐξηρημέτα μᾶλλον, τὰ βόρεια, πῆ δὲ 5 πλατυνόμενα, τὰ μεσημβρινά· ἢ δὲ χιῶν οὐ τοῖς ὕψεσι κριεταί μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κλίμασι· τό τε ἀπὸ ὄρους τὰ βόρεια μέρη κίφεται μᾶλλον ἢ τὰ νότια, καὶ τὴν χιῶνα συμμένουσαν ἔχει μᾶλλον ἐκεῖνα ἢ ταῦτα. ὁ μὲν οὖν Τίγρις ἐκ τῶν νοτιωτάτων μερῶν τῆς Ἀρμενίας, ἃ πλησίον ἐστὶ τῆς Βαβυλωνίας, 10 δεχόμενος τὸ ἐκ τῶν χιῶνων ὕδωρ οὐ πολὺ ὄν, ἅτε ἐκ τῆς νοτίου πλευρᾶς, ἦτον ἂν πλημμύροι· ὁ δὲ Εὐφράτης τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δέχεται τῶν μερῶν, καὶ οὐκ ἐξ ἐνὸς ὄρους, ἀλλὰ πολλῶν, ὡς ἐδηλοῦμεν ἐν τῇ περιηγήσει τῆς Ἀρμενίας, προστιθεὶς τὸ μήκος τοῦ ποταμοῦ, ὅσον μὲν τὸ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ 15 διέξεισι καὶ τῇ μικρᾷ, ὅσον δὲ τὸ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας καὶ τῆς Καππαδοκίας διὰ τοῦ Ταύρου διεκβαλὼν ἕως Θαπάκου φέρεται, τὴν κάτω Συρίαν καὶ τὴν Μεσοποταμίαν ἀφορίζων, ὅσον δὲ τὸ λοιπὸν μέχρι Βαβυλώνος καὶ τῆς ἐκβολῆς ὁμοῦ τρισμυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς 20 διώρυγας τοιαῦτα.

14. Ἡ δὲ χώρα φέρει κριθὰς μὲν, ὅσας οὐκ ἄλλη· καὶ A. 1078 γὰρ †τριακοσάχρα λέγουσι, τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τοῦ φοίνικος παρήγε-

4. καὶ οὕτως quid in hoc connexu significare possint, haud facile dixeris, nec magis liquet, quo modo montes possint πλημμυρεῖν; neque est denique in proximis, quod respondeat membro priori τὸ μὲν οὖν — ἄτοπον: corruptus igitur videatur esse hic locus ac nescio an verba καὶ οὕτως πλημμυρεῖν collocanda sint post Τίγρις, ac scribendum sit τὰ δὲ λεχθέντα κτλ. 5. ἀνωμαλία F. — ποῖ μὲν — ποῖ δὲ Dhi. 6. μεσημβρινά C. 8. μέρει C. 12. πλημύροι F πλημμυροῖ D (sed sec. m. accentum mut.) h, πλημμύρει Tzsch. 13. ἀλλ' ἀπὸ C. 14. ἰδὴλον Cor. propter προστιθεὶς: illa enim structura poetis satis usitata (v. Lob. ad Soph. Ai. 191 p. 152 ed. 2) mirabilis videatur h. l.; simul scriptura codd. facile ex praepositione ἐν male repetita nasci potuit; nihil minus servanda erat. 17. διὰ ante τῆς Καππαδοκίας add. ἴσοx. 18. συρίαν F. 23. τριακοσιάχρα ald. τριακοσιάχρα Tzsch. Cor. ex con. Tyrwh., sed τριακοσιόχρα potius scribendum esse

ται· καὶ γὰρ ἄρτον καὶ οἶνον καὶ ὄξος καὶ μέλι καὶ ἄλφιτα·
 τὰ τε πλεκτὰ παντοῖα ἐκ τούτου· τοῖς δὲ πυρῆσιν ἀντ' ἀν-
 θράκων οἱ χαλκεῖς χρῶνται, βρεχόμενοι δὲ τοῖς σιζομένοις
 εἰσι τροφή βουσι καὶ προβάτοις. φασὶ δ' εἶναι καὶ Περσικὴν
 5 φθῆν, ἐν ἣ τὰς ὠφελείας τριακοσίας καὶ ἐξήκοντα διαριθ-
 μοῦνται· ἐλαίῳ δὲ χρῶνται τῷ σησαμίνῳ τὸ πλείον· οἱ δ' ἄλ- C. 743
 λοι τόποι σπανίζονται τούτου τοῦ φυτοῦ.

15. Γίνεται δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ ἄσφαλτος πολλή, περὶ
 ἧς Ἑρατοσθένης μὲν οὕτως εἶρηκεν, ὅτι ἡ μὲν ὑγρά, ἦν κα-
 10 λούσι νάφθαν, γίνεται ἐν τῇ Σουσίδι, ἡ δὲ ξηρά, δυναμένη
 πῆττεσθαι, ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ· ταύτης δ' ἐστὶν ἡ πηγὴ τοῦ Εὐ-
 φράτου πλησίον· πλημμύροντος δὲ τούτου κατὰ τὰς τῶν χιό-
 νων τήξεις καὶ αὐτὴ πληροῦται καὶ ὑπέρχουσιν εἰς τὸν ποταμὸν
 λαμβάνει· ἐνταῦθα δὲ συνίστανται βῶλοι μεγάλοι πρὸς τὰς
 15 οἰκοδομὰς ἐπιτιθέδαι τὰς διὰ τῆς ὀπτῆς πλίνθου. ἄλλοι δὲ
 καὶ τὴν ὑγρὰν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ γίνεσθαι φασί. περὶ μὲν
 οὖν τῆς ξηρᾶς εἶρηται, πόσον τὸ χρῆσιμον τὸ ἐκ τῶν οἰκοδο-
 μιῶν μάλιστα· φασὶ δὲ καὶ πλοῖα πλέεσθαι, ἐμπλασθέντα δ'
 20 ἄσφαλτῳ πυκνοῦσθαι. τὴν δὲ ὑγρὰν, ἦν νάφθαν καλοῦσι, πα-
 ρυρὶ πλησίον ἀναρπάζει τὸ πῦρ, κὰν ἐπιχρίσας αὐτῷ σῶμα

censet Lobeck. ad Phryn. p. 765: neutra tamen forma alibi invenitur, ac plane diversa forma supra XV, 731 legitur διακοσιοντάχου: malui igitur intactam relinquere codd. scripturam, quantumvis videatur corrupta. Nec neutrum qui ferri possit satis liquet: femininum potius ad κριθᾶς referendum desideramus. — παρέχονται ald. quod restituendum censet Grosk. praeter necessitatem. 1. ἐκ γὰρ αὐτοῦ E καὶ γὰρ αὐτὸν codd. rell. (sed ἄρτον additum in marg. rw) exc. x, in quo est καὶ γὰρ αὐτοῖς: Casaub. corr. Guarinum secutus. — οἶνος x Tzsch. Cor. 4. εἰς τροφήν codd., exc. E, edd. — εἰσι post τροφήν add. x, unde recep. Tzsch. Cor. 5. τοῦ φοίνικος post ὠφελείας add. edd. 8. γίγνεται Tzsch. Cor. 9. καλοῦσιν ἄφθαν D (sed γ sec. m. sup. ᾶ add.) F. 10. γίγνεται Tzsch. Cor. — σουσία x. 11. τοῦ Εὐφράτου] τοῦ νάφθα ποκ. 12. δ' αὐτοῦ E. 13. πληροῦται] πλημμυρεῖται h. 15. οἰκοδομίας E. — τὰς om. C. — ὀπῆς F. 19. ἦν ἄφθαν F. 20. προσαφθεῖς codd., exc. D (sed in hoc φ sec. m. in χ mut.) E h Epit.

προσαγγής, γλιέται· ερίσαι δ' ὕδατι οὐκ οἶόν τε (ἐκπαίεται γὰρ μάλλον), πλὴν εἰ πάντε πολλῶ, ἀλλὰ πηλῶ καὶ ὄξει καὶ στυπτηρίᾳ καὶ ἰσφ̄ ἱπυρίστα ερίσσεται. πύρα; δὲ χάρει φασὶν Ἀλεξάνδροι ἐν λουτρῶ προσχίαι παιδὶ τοῦ τάφου καὶ προσαγγεῖν λόγρον· γλιέροντες δὲ τὸν παιδα ἔγγος ἔλθειν 5 τοῦ ἀποκίεσθαι, πλὴν πολλῶ σφάρα καταπιλῶντες τῷ ὕδατι ἐξίσουσαν καὶ διύσωσαν οἱ περισιώται. Ποσειδάωνιο; δὲ φησι τοῦ ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ τάφου τὰς πύρας, τὰς μὲν εἶναι λευκοῦ, τὰς δὲ μελανοῦ· τοῦτοι; δὲ τὰς μὲν εἶναι θείου ἔργου, λέγου δὲ τὰς τοῦ λευκοῦ (καύτας δ' εἶναι τὰς ἐπισκώπια; τὰς 10 φλόγας), τὰς δὲ τοῦ μελανοῦ, ἀσφάλτου ἔργου, φ' ἀντ' ἐλαίου τοὺς λόγρον; κάουσι.

16. Πάλαι μὲν οὖν ἡ Βαβυλωνίη ἦν μητροπόλι; τῆς Ἀσσυρίας, τῶν δὲ Σιλεκίων, ἡ ἐπὶ τῇ Τύρῳ λεγομένη. πλησίον δ' ἐστὶ κόμη, Κτησιφῶν λεγομένη, μεγάλη· ταύτη δ' ἐποιεῦντο 15 χειμάδιον οἱ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖς, φειδόμενοι τῶν Σιλεκίων, ἵνα μὴ καταστιάθμενοιτο ὑπὸ τοῦ Σαρδικοῦ φέλου καὶ στρατιωτικοῦ· δευτέρῃ οὖν Παρθικῇ πόλει ἀντὶ κόμης ἐστὶ καὶ τὸ μέγεθος τοσοῦτόν γε πληθος δεχομένη καὶ τὴν κατασκευὴν ὑπ' ἐκείνων αὐτῶν κατασκευασμένη καὶ τὰ ὄνια καὶ 20 τὰς τέχνας προσφόρους ἐκείνοις πεπορισμένη. εἰώθασι γὰρ ἐνταῦθα τοῦ χειμῶτος διάγειν οἱ βασιλεῖς διὰ τὸ εὐάερον· θέρους δὲ ἐν Ἐφρατάνοισι καὶ τῇ Τυρατίᾳ διὰ τὴν ἐπιπράτειαν τῆς παλαιᾶς δόξης. ὥσπερ δὲ Βαβυλωνίαν τὴν χώραν καλοῦμεν, οὕτω καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκείθεν Βαβυλωνίον; καλοῦ- 25
C. 744 μεν, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας· ἀπὸ δὲ τῆς

1. προσάγγη; F. 3. καὶ ἰσφ̄ aster. incl. Cor. — πηγεῖς ερίσσεται E, πηγὴν καταερίσσεται Cor. parum apte: sed vel recipiendum est quod exhibet E, vel, quod verius crediderim, πηγὴντα ερίσσεται. — φησὶν Chx. 4. περιχέαι κ Cor.: Plut. in Alexandro c. 35 eandem rem narrans habet περιελίφαι. 7. ποσειδάωνιο; F. 10. δὲ] δὴ Dh Tisch. Cor. 12. καινοῖσι CFmoxz edd.: v. XV, 731. 13. σιλεκίων; Dh. 14. τέγγητι x τέγγι μοx. 15. ἐστὶ om. E. — κτησιφῶν F. 16. χειμάδιον Dh. — φειδόμενοι τῶν Σιλεκίων om. C. — σιλεκίων x. 18. παρθικῇ Dh παρθικῆ codd. rell. edd. 19. δεχομένοι δὲ F.

Σελευκειάς ἦττον, κὰν ἐκεῖθεν ὄσι, καθάπερ Διογένη τὸν Στωϊκὸν φιλόσοφον.

17. Ἔστι δὲ καὶ Ἀρτεμίτα, πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα πεντακοσίους τῆς Σελευκειάς σταδίους, πρὸς ἕω τὸ πλεόν, καθάπερ καὶ ἡ Σιτακηνή. καὶ γὰρ αὕτη, πολλή τε καὶ ἀγαθή, μέση Βαβυλῶνος τέτακται καὶ τῆς Σουσίδος, ὥστε τοῖς ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Σοῦσα βαδίζουσι διὰ τῆς Σιτακηνῆς ἢ ὁδοῦ ἅπασα πρὸς ἕω· πρὸς ἕω δ' ἐστὶ καὶ τοῖς ἐκ Σούσων εἰς τὴν μεσόγαιαν τῆς Περσίδος διὰ τῆς Οὐξίας καὶ τοῖς ἐκ τῆς Περσίδος εἰς τὰ μέσα τῆς Καρμανίας. τὴν μὲν οὖν Καρμανίαν ἐγκλιούται πρὸς ἄρκτον ἢ Περσίς, πολλή οὔσα· ταύτῃ δὲ συνάπτει ἡ Παραιτακηνή καὶ ἡ Κοσσαία μέχρι Κασπίων πλῶν, ὄρειά καὶ ληστρικὰ ἔσθῃ· τῇ δὲ Σουσίδι ἡ Ἐλυμαίς, καὶ αὕτη τραχεῖα ἢ πολλή καὶ ληστρική· τῇ δὲ Ἐλυμαῖδι τὰ περὶ τὸν Ζάγρον καὶ ἡ Μηδία.

18. Κοσσαῖοι μὲν οὖν εἰσι τοξόται τὸ πλεόν, καθάπερ καὶ οἱ συνεχεῖς ὄρειοί, προνομεύοντες αἰεῖ· χώραν γὰρ ἔχουσιν ὀλίγην τε καὶ λυπράν, ὥστ' ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἀνάγκη ζῆν· ἀνάγκη δὲ καὶ ἰσχυρεῖν· ἅπαντες γάρ εἰσι μάχιμοι· τοῖς γοῦν Ἐλυμαίοις 20 συνεμάχουν μύριοι καὶ τρισχίλιοι, πολεμοῦσι πρὸς τε Βαβυλωνίους καὶ Σουσίους. οἱ δὲ Παραιτακηνοὶ μᾶλλον μὲν τῶν Κοσσαίων ἐπιμελοῦνται γῆς· ὅμως δὲ καὶ αὐτοὶ ληστηρίων οὐκ ἀπέχονται. Ἐλυμαῖοι δὲ καὶ μείζω τούτων κέκτηνται χώραν A. 10ε καὶ ποικιλωτέραν. ὅση μὲν οὖν ἀγαθὴ γεωργοῦς ἔχει τοὺς ἐνοί-

1. διογένην *D* (sed *v* sec. m. add.) *hiz.* — σοικὸν *F.* 3. Ἀρτεμίτα *Tzsch. Cor.* 5. σιτακηνή *E.* — μέχρι βαβυλῶνος τέτακται *E.* 7. σιτακηνῆς *E.* — πρὸς ἕω post ἅπασα om. codd., exc. *F.* 8. μεσογαίαν *Dh.* Post hoc verbum in fine versus sec. m. καὶ add. in *D*, ac τῆς mutato in τοῖς inter versus posuit ἐκ τῆς: deinde ἐκ τῆς denuo deleta sunt ac τοῖς mutatum in τῆς, sed καὶ relictum est: inde καὶ τῆς ἐκ τῆς legitur in *h*, punctis tamen sub καὶ τῆς ἐκ positis, καὶ τοῖς ἐκ τῆς in *h*. 9. τοῖς] τῆς *F.* — τῆς post ἐκ om. *E.* 11. πρὸς ἑσπέραν καὶ ante πρὸς ἄρκτον addendum esse censet *Grosk.* haud male. 13. ἔλυμάντις *F* ἔλυμαίτις codd. *rell.*, *Tzsch.* corr. de sent. *Cellar.*, ἔλυμαίτις *Cor.*, nullo tamen alio huius formae exemplo allato. 14. ἔλυμαῖτις codd., *Tzsch.* corr., ἔλυμαῖτις *Cor.* — τὸν om. *E.* 15. μήδεια *F.* 19. τοὺς γοῦν ἔλυμαίους *F.*

κούττας, ἡ δ' ὄρεινῇ στρατιώτας τρέφει, τοξότας τοὺς πλεί-
 στους· πολλῇ δὲ οὖσα πολὺ καὶ τὸ στρατιωτικὸν παρέχεται,
 ὥστε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν δύναμιν κεκτημένος μεγάλην οὐκ
 ἀξιοὶ τῶ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖ παραπλησίως τοῖς ἄλλοις
 ἑπήκοος εἶναι· ὁμοίως δὲ †καὶ πρὸς τοὺς Μακεδόνας ὕστερον 5
 τοὺς τῆς Συρίας ἄρχοντας διέκειτο. Ἀντίοχον μὲν οὖν τὸν
 Μέγαν τὸ τοῦ Βήλου σὺλᾶν ἱερὸν ἐπιχειρήσαντα ἀνεῖλον ἐπι-
 θέμενοι καθ' αὐτοὺς οἱ πλησίον βάρβαροι. ἐκ δὲ τῶν ἐκείνῳ
 συμβάντων παιδευθεὶς ὁ Παρθυαῖος χρόνοις ὕστερον ἀκούων
 τὰ ἱερὰ πλοῦσια παρ' αὐτοῖς, ὄρων δ' ἀπειθοῦντας, ἐμβάλλει 10
 μετὰ δυνάμει μεγάλης, καὶ τό τε τῆς Ἀθηναῶν ἱερὸν εἶλε καὶ
 τὸ τῆς Ἀρτέμιδος, τὰ Ἄζαρα, καὶ ἦρε ταλάντων μυρίων γά-
 ζαν· ἤρθε δὲ καὶ πρὸς τῶ Ἡδουῶντι ποταμῷ Σελεύκεια, με-
 γάλῃ πόλις· Σολόχη δ' ἐκαλεῖτο πρότερον. τρεῖς δ' εἰσὶν εἰς
 τὴν χώραν εὐφρεῖς εἰσβολαί· ἐκ μὲν τῆς Μηδίας καὶ τῶν περὶ 15
 τὸν Ζάγγρον τόπων διὰ τῆς Μασσαβατικῆς, ἐκ δὲ τῆς Σουσιδος
 C. 745 διὰ τῆς Γαβιανῆς (ἐπαρχία δ' εἰσὶν αὐταὶ τῆς Ἑλυμαίας ἢ
 τε Γαβιανῆ καὶ ἡ Μασσαβατικῆ), τρίτη δ' ἐστὶν ἡ ἐκ τῆς Περ-
 σίδος. ἔστι δὲ καὶ Κορβιανῆ ἐπαρχία τῆς Ἑλυμαίδος. ὁμοιοί
 δ' εἰσὶ τούτοις Σαραπηνοὶ τε καὶ Σιλακηνοὶ, δυναστεῖαι μικραί. 20
 τοσαῦτα μὲν καὶ τοιαῦτα ἔθνη πρὸς ἕω τὰ ὑπερκείμενα τῆς
 Βαβυλωνίας· πρὸς ἄρκτον δὲ τὴν Μηδίαν ἔφαμεν καὶ τὴν Ἀρ-
 μενίαν· ἀπὸ δὲ δύσεώς ἐστιν ἡ Ἀδιαβηνῆ καὶ ἡ Μεσοποταμία.

19. Τῆς μὲν οὖν Ἀδιαβηνῆς ἡ πλείστη πεδιάς ἐστι, καὶ
 αὐτὴ τῆς Βαβυλωνίας μέρος οὖσα, ἔχουσα δ' ὁμως ἄρχοντα 25
 ἴδιον, ἐστὶν ὅση καὶ τῆ Ἀρμενία προσχωρεῖσα. οἱ γὰρ Μη-

1. τοὺς] τε D, sed. corr. sec. m. 5. ὕστερον sive delendum,
 sive in πρότερον mutandum esse censet Letr.: nec ferendum est, nisi
 statuas excidisse καὶ πρὸς τοὺς Πέρσας. Solet ita fere componere Per-
 sas Macedones Parthos: v. XI, 524. 531. 10. ἀπειθοῦντας F. 12. τὰ
 ἄζαρα F τὰ Ζάρα Tzsch. Cor. de sent. Cas.: cf. ad XI, 527. 14 σο-
 λιχ-ῆ F. 15. μηθείας C. — τῶν] τῆς DFhixz. 16. τόπον D
 πε-ταμὸν i. 19. κυρβιανὰ ποx κορβιανὰ F κορβιανὰ codd. rell.,
 E: Κυρβιανῆ Cor. — ελυμαίας πx. 22. μηθείαν F. — Ἀρ-
 μενίαν] βαβυλωνίαν F, sed in marg. add. γρ. καὶ ἄρμενίαν. 23. ἡ
 E utroque loco. 24. ἐστι om. E. 25. μέρους Dh.

δοι καὶ οἱ Ἀρμένιοι, τρίτοι δὲ Βαβυλώνιοι τὰ μέγιστα τῶν
 ἔθνῶν τῶν ταύτῃ διετέλουσιν οὕτως ἐξ ἀρχῆς συνεστῶτες, ὥστ' **A. 10**
 ἀλλήλοις ἐπιτίθεσθαι κατὰ καιροὺς τοὺς οἰκείους ἕκαστοι καὶ
 πάλιν διαλύεσθαι· καὶ τοῦτο καὶ μέχρι τῆς τῶν Παρθυαίων
 5 ἐπικρατείας διέμεινε. τῶν μὲν οὖν Μήδων καὶ τῶν Βαβυλω-
 νίων ἐπάρχουσι Παρθυαῖοι, τῶν δ' Ἀρμενίων οὐδ' ἅπαξ· ἀλλ'
 ἔφοδοι μὲν γέγονασι πολλάκις, ἀνὰ κράτος δ' οὐχ ἔαλωσαν,
 ἀλλ' ὁ γε Τιγράνης καὶ ἐρωμένως ἀντεπεκράτησεν, ὡς ἐν τοῖς
 Ἀρμενιακοῖς εἴρηται. ἡ μὲν οὖν Ἀδιαβηνῆ τοιαύτη· καλοῦν-
 10 ται δ' οἱ Ἀδιαβηνοὶ καὶ Σακκόποδες· περὶ δὲ τῆς Μεσοποτα-
 μίας ἐροῦμεν ἐφεξῆς καὶ τῶν πρὸς μεσημβρίαν ἔθνῶν, ἐπιόν-
 τες ἐπὶ μικρὸν πρότερον τὰ λεγόμενα περὶ τῶν ἔθνῶν τῶν παρὰ
 τοῖς Ἀσουρίοις.

20. Τάλλα μὲν οὖν ἔοικε τοῖς Περσικοῖς, ἴδιον δὲ τὸ κα-
 15 θεστάναι τρεῖς ἄνδρας σόφρονας ἐκάστης ἀρχοντας φυλῆς, οἱ
 τὰς ἐπιγάμους κόρας προσάγοντες εἰς τὸ πλῆθος ἀποκηρύττουσι
 τοῖς νυμφίοις αἰεὶ τὰς ἐντιμωτέρας πρώτας. οὕτω μὲν αἱ συ-
 ζυγίαι τελοῦνται· ὅσακις δ' ἂν μιχθῶσιν ἀλλήλοις, ἐπιθυμιά-
 σοντες ἐξανίστανται ἐκάτερος χωρὶς· ὄρθρον δὲ λούονται, πρὶν
 20 ἀγγεῖον τιπὸς ἄψασθαι· παραπλησίως γάρ, ὥσπερ ἀπὸ νεκροῦ
 τὸ λουτρὸν ἐν ἔθει ἐστίν, οὕτω καὶ ἀπὸ συνουσίας. πάσαις
 δὲ ταῖς Βαβυλωνίαις ἔθος κατὰ τι λόγιον ξένη μίγνυσθαι,
 πρὸς τι Ἀφροδίσιον ἀφικομέναις μετὰ πολλῆς θεραπείας καὶ
 ὄχλου· θάμιγξι δ' ἔστεπται ἐκάστη· ὁ δὲ προσιῶν καταθεῖς
 25 ἐπὶ τὰ γόνατα, ὅσον καλῶς ἔχει ἀργύριον, συγγίνεται, ἅποθεν
 τοῦ τεμένους ἀπαγαγόν· τὸ δ' ἀργύριον ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης

5. διέμεινε F. 8. ἀντεπεκράτησεν w. 10. σακκόποδες F.
 De quo nomine quid suspicari sint VV. DD. v. ap. Tzschuck. ad h. l.
 Mihi verba calouuntur — Σακκόποδες, quae incommodissime hic inse-
 runtur, valde suspecta sunt. 14. οὖν om. C. 15. ἐκάστης om. F.
 — φυλακῆς F. 17. ἐντιμωτέρας codd., exc. h. 19. ἐπιθυμιάσαντες
 codd. edd.: quod cum sensu careat correxi de sent. Grosk., cf. Herod.
 I, 198. 23. ἀφικουμέναις ald. ἀφικνουμέναις Cas. 24. θάμιγξι
 σιγὰ ἐκ φωνικών: σχοιόν (hoc sec. m. add.) legitur in marg. D et,
 omissis θάμιγξι et σχοιόν, in marg. F: eadem haec verba inseruntur
 post ἀφικουμέναις in w. 25. ἅποθεν C.

νομιζεται. ἀρχαία δ' ἐστὶ τρία, τὸ τῶν ἀφαιμένων ἤδη τῆς στρατείας καὶ τὸ τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ τὸ τῶν γερότων, χω-
C. 746 ρίς τοῦ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καθισταμένου. τούτου δ' ἐστὶ τὸ
A. 1082 τὰς παρθένους ἐκδιδόναι καὶ τὸ τὰς περὶ τῆς μοιχείας δικάζειν δίκας, ἄλλον δὲ τὸ τὰς τῆς κλοπῆς, τρίτου τὸ περὶ τῶν 5
 βιβαίων. τοὺς δ' ἀρρώστους εἰς τὰς τριόδους ἐκτιθέντες πυνθάνονται τῶν παριόντων, εἴ τις τι ἔχει λέγειν τοῦ πάθους ἄκος· οὐδεὶς γάρ ἐστιν οὕτω κακὸς τῶν παριόντων, ὃς οὐκ ἐν-
 τυχῶν, εἴ τι φρονεῖ σωτήριον, ὑποτίθεται. ἐσθῆς δ' αὐτοῖς ἐστὶ χιτῶν λινοῦς ποδήρης καὶ ἐπανδύτης ἑρεοῦς, ἱμάτιον λευ- 10
 κόν, κόμη μακρὰ, ὑπόδημα ἐμβάδι ὁμοιον. φοροῦσι δὲ καὶ σφραγίδα καὶ σκήπτρον οὐ λιτόν, ἀλλ' ἐπίσημον, ἔχον ἐπάνω μῆλον ἢ ῥόδον ἢ κρίνον ἢ τι τοιοῦτον· ἀλείφονται δ' ἐκ τοῦ σησαμόου· θρηνοῦσι δὲ τοὺς ἀποθανόντας, ὡς Αἰγύπτιοι καὶ πολλοὶ τῶν ἄλλων· θάπτουσι δ' ἐν μέλιτι, κηρῶ περιπλάσαντες. 15
 τρεῖς δ' εἰσὶ φρατρία τῶν ἀπόρων σίτου· ἔλειοι δ' εἰσὶν οὗτοι καὶ ἰχθυοφάγοι, διαιωόμενοι παραπλησίως τοῖς κατὰ τὴν Γεδρωσίαν.

21. [H] Μεσοποταμία δ' ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ὠνόμα-
 σται· εἴρηται δ', ὅτι κεῖται μεταξὺ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τί- 20
 γριος καὶ διότι ὁ μὲν Τίγρις τὸ ἐσθινὸν αὐτῆς μόνον κλύζει πλεονρόν, τὸ δ' ἐσπέριον καὶ νότιον ὁ Εὐφράτης· πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Ταῦρος ὁ τοὺς Ἀρμενίους διορίζων ἀπὸ τῆς Μεσοποτα-
 μίας. τὸ μὲν οὖν μέγιστον ὁ ἀφίστανται διάστημα ἀπ' ἀλλή-
 λων τὸ πρὸς τοῖς ὄρεσιν ἐστὶ· τοῦτο δ' ἂν εἴη τὸ αὐτό, ὅπερ 25

1. ἀφαιμένων E. 3. καθισταμένου E. — καὶ ante τὸ add. edd.
 5. ἄλλω CDFHmox ἄλλο w Cas.: Tzsch. corr. — τρίτον codd., Tzsch. corr.
 6. ἐκτιθέντες F. 11. μικρὰ codd.: Cor. corr., cf. Herod. I, 195.
 12. ἐς' ἄνω CEF εἰς τ' ἄνω x εἰς τὸ ἄνω mox. 13. ἐκ om. E.
 14. θρηνοῦσι om. F, spatium vacuo relicto. — ἀποθανόντας E. — οἱ ante Αἰγύπτιοι add. edd. 15. ἄπτουσι F. — μελικήρῳ περιπλάσαντες E μελικη περιπλάσαντες F, sed ita corrosa haec verba, ut facile literae quaedam evanuerint: cf. Herod. I, 198.
 16. φατρία CD (?) hix. — εἰσὶν om. E. 17. τὴν om. Eox. 19. H om. codd., Cor. add. 20. μεταξὺ post Εὐφράτου collocant codd. — τίγριος x τίγριδος w. 21. ὅτι x Cor. — τήγρις E.

εἶρηκεν Ἐρατοσθένης, τὸ ἀπὸ Θαψάκου, καθ' ὃ ἦν τὸ ζεύγμα
 τοῦ Εὐφράτου τὸ παλαιόν, ἐπὶ τὴν τοῦ Τίγριος διάβασιν, καθ'
 ἦν διέβη Ἀλέξανδρος αὐτόν, δισχιλίων τετρακοσίων· τὸ δ' ἐλά-
 χιστον μικρῷ πλέον τῶν διακοσίων κατὰ Σελεύκειάν που και
 5 Βαβυλῶνα. διαρρεῖ δ' ὁ Τίγρις τὴν Θωπίτιν καλουμένην λίμνην
 κατὰ πλάτος μέσην· περαιοθεῖς δ' ἐπὶ θάτερον χεῖλος κατὰ
 γῆς δύεται μετὰ πολλοῦ ψόφου και ἀναφνοσημάτων· ἐπὶ πολὺ
 δ' ἐνεχθεῖς ἀφανῆς, ἀνίσχει πάλιν οὐ πολὺ ἄπωθεν τῆς Γορ-
 δυαίας· οὕτω δὲ σφοδρῶς διεκβάλλει τὴν λίμνην, ὡς φησιν
 10 Ἐρατοσθένης, ὥστε ἀλμυρὰν αὐτὴν οὖσαν καὶ ἀνιχθὸν γλυκεῖαν A. 1083
 κατὰ τοῦτ' εἶναι τὸ μέρος και ἠοάδη και ἰχθύνων πληρη.

22. Ἐπὶ μῆκος δὲ συχνὸν προπέπτωκεν ἡ συναγωγὴ τῆς
 Μεσοποταμίας, και πλοῖα πως ἔοικε· ποιεῖ δὲ τὸ πλεῖστον τῆς
 περιφερείας ὁ Εὐφράτης· και ἔστι τὸ μὲν ἀπὸ τῆς Θαψάκου
 15 μέχρι Βαβυλῶνος, ὡς εἶρηκεν Ἐρατοσθένης, τετρακισχίλιοι και
 ὀκτακόσιοι στάδιοι· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγηγὴν ζεύγμα-
 τος, ἡπερ ἔστιν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, οὐκ ἔλαττον τῶν δις C. 747
 χιλίων σταδίων ἕως ἐπὶ Θαψακον.

23. Ἔστι δ' ἡ μὲν παρόριος εὐδαίμων ἰκανῶς· ἔχουσι δ'
 20 αὐτῆς τὰ μὲν πρὸς τῷ Εὐφράτῃ και τῷ Ζεύγματι, τῷ τε πῶν
 τῷ κατὰ τὴν Κομμαγηγὴν και τῷ πάλαι τῷ κατὰ τὴν Θά-
 ψακον, οἱ *τε* Μυγδόνες κατονομασθέντες ὑπὸ τῶν Μακεδό-
 νων· ἐν οἷς ἔστιν ἡ Νίσιβις, ἣν και αὐτὴν Ἀντιόχειαν τὴν ἐν
 τῇ Μυγδορία προσηγόρευσαν, ὑπὸ τῷ Μασίῳ ὄρει κειμένην,

2. τίγρις x. 5. θωπίτην (sic) Dr θωπίτιν xx θωλίτιν Epit.
 (ibidem tamen paulo post legitur θωπίτιδος) θωπίτιν E edd.: cf. quae
 adnotavimus ad XI, 529. 6. περιαιρεθεῖς F. 8. ἀναχθεῖς Cm.
 — ἄποθεν C. — γορδιαίας Dh. 9. διαβάλλει F, sed ἐκβάλλει in marg.
 add., διεκβαίνει ποx. 13. ἐφκει codd. Cor. corr.: cf. II, 79, 80.
 14. ψαθάκου Dh (hic tamen post corr.). 18. ψάθακον D, sed corr.
 sec. m. 19. παρόριος Dh παρόριος codd. rell. exc. E, qui verum
 servavit, παρώριος edd.: cf. Lob. ad Phryn. 712. 21. τὴν ante Θά-
 ψακον add. edd. 22. τε delendum esse vidit Grosk.; haud incommode
 poneretur in proximis ἡ τε Νίσιβις, unde fortasse huc translatum est. —
 μύγδορες codd. (?) exc. Dh: v. ad VII, 295. Choerob. vol. I, p. 289, 15.
 Arcad. p. 11, 6. 24. τῇ om. D (sed sec. m. add.) E. — τῷ τα-
 μασίῳ E; in F μ ita est scriptum, ut εἶ pro x aut β haberi possit.

ῥαδίως εἰς ἄλλους τόπους, ὅταν ἐπιλείπωσιν αἱ νομαὶ καὶ αἱ
 λεηλασίαι. τοῖς οὖν παρορθείοις ὑπὸ τε τούτων κακοῦσθαι συμ-
 βαίνει καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων· ὑπέρκεινται δὲ καὶ καταδυνα-
 στεύουσι διὰ τὴν ἰσχύν· τέλος δ' ὑπ' ἐκείνοις εἰσὶ τὸ πλέον ἢ
 5 τοῖς Παρθυαίοις· ἐν πλευραῖς γάρ εἰσι κάκεινοι, τὴν τε Μη-
 δίαν ἔχοντες καὶ τὴν Βαβυλωνίαν.

27. Μεταξὺ δὲ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος ῥεῖ καὶ ἄλ-
 λος ποταμός, Βασίλειος καλούμενος, καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμου-
 σίαν ἄλλος, Ἀβόρρας· διὰ δὲ τῶν Σκηνητιῶν, † ὑπὸ τῶν Μα- C. 74
 10 λίων νηὶ λεγομένων, καὶ τῆς ἐκείνων ἐρημίας ἢ ὁδὸς τοῖς ἐκ
 τῆς Συρίας εἰς Σελεύκειαν καὶ Βαβυλῶνα ἐμπορευομένοις ἐστίν.
 ἢ μὲν οὖν διάβασις τοῦ Εὐφράτου κατὰ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἐστὶν
 αὐτοῖς, τόπον τῆς Μεσοποταμίας· ὑπέρκειται δὲ τοῦ ποταμοῦ,
 σχοίνους τέτταρας διέρουσα, ἢ Βαμβύκη, ἣν καὶ Ἐδεσσαν καὶ A. 10
 15 Ἱερὰν πόλιν καλοῦσιν, ἐν ἣ ἑτιμῶσι τὴν Συρίαν θεὸν τὴν Ἄταρ-
 γάτιν. διαβάτων γὰρ ἢ ὁδὸς ἐστὶ διὰ τῆς ἐρήμου μέχρι Σκη-
 νῶν, ἀξιολόγου πόλεως, † ἐπὶ τοὺς τῆς Βαβυλωνίας ὄρους, ἐπὶ
 τινος διώρυγος ἰδρυμένης. ἔστι δ' ἀπὸ τῆς διαβάσεως μέχρι
 Σκηνητῶν ἡμερῶν πέντε καὶ εἴκοσι ὁδός. καμηλῖται δ' εἰσὶ, κα-

1. ἐπιλείπωσιν, sed ei add. sup. alterum ι, E. 2. παρορθείοις Fx
 παρορθείοις CDh παρωρείοις edd. 7. τίγριτος x. 9. ἀβόρας Epit.
 σκηνητιῶν D (in hoc alterum η est e corr. sec. m.) Eh. — ὑπὸ τῶν
 Tzsch., quod a Strabonis consuetudine abhorret, ὑπὸ τῶν Cor., ac sive
 hoc recipiendum est, sive potius ὑπὸ τῶν νηὶ quod proposuit Letronn.:
 Maliorum nomen hoc uno loco legitur, ac nescio an pro additamento
 haec verba habenda sint a Strabonianis alieno. 12. ἀνάβασις codd.,
 exc. F, in quo legitur διάβασις in textu, ἀνάβασις in marg.; in E quo-
 que, quantum e vestigiis verbi paene deleti cognosci potest, scriptum fue-
 rat διάβασις: idque Cas., Guarinum secutus, restituendum censuit, Cor.
 restituit. 14. Ἱδεσαν EFxx. Caeterum Edessam diversam fuisse
 a Bambyce post alios Grosk. ostendit ad h. l.: quem errorem utrum
 Strabo ipse admisserit, an alius ei obtruserit, in medio est relinquendum.
 16. γὰρ in δὲ mutandum esse censet Grosk. 17. Verba ἐπὶ — ὄρους
 incommodissime verborum seriem interrumpunt: videntur collocanda esse
 post ἐρήμου. — ἐπὶ] ἀπὸ codd., Xyl. corr. 18. διώρυχος edd.
 19. καμηλῖται DFh καμηλιᾶται Cw: inde suspicari possis scriptum
 fuisse καμηληᾶται: altera tamen scriptura supra quoque (I, 39) obvia.

ταγωγὰς ἔχοντες τοτὲ μὲν ὑδρείων εὐπόρους, τῶν λακκαίων τὸ πλεόν, τοτὲ δ' ἑπακτοῖς χρωόμενοι τοῖς ὕδασι. παρέχουσι δ' αὐτοῖς οἱ Σκηνῖται τὴν τε εἰρήνην καὶ τὴν μετριότητα τῆς * γὰρ * τῶν τελῶν πράξεως, ἧς χάριν φεύγοντες τὴν παραποταμίαν διὰ τῆς ἐρήμου παραβάλλονται, καταλιπόντες ἐν δεξιᾷ τὸν ποταμὸν 5 ἡμερῶν σχεδὸν τι τριῶν ὁδόν. οἱ γὰρ παροικοῦντες ἐκατέρωθεν τὸν ποταμὸν φύλαρχοι, χώραν οὐκ εὐπορον ἔχοντες, ἦττον δὲ ἄπορον νεμόμενοι, δυναστείαν ἕκαστος ἰδίᾳ περιβεβλημένος ἴδιον καὶ τελώνιον ἔχει, καὶ τοῦτ' οὐ μέτριον. χαλεπὸν γὰρ ἐν τοῖς τοσοῦτοις καὶ τούτοις αὐθάδεσι κοινὸν ἀφορισθῆναι μέ- 10 τρον τὸ τῷ ἐμπόρῳ λυσιτελέσ. διέχουσι δὲ τῆς Σελευκείας αἱ Σκηναὶ σχοίνους ὀκτωκαίδεκα.

28. Ὅριον δ' ἐστὶ τῆς Παρθναίων ἀρχῆς ὁ Εὐφράτης καὶ ἡ περαία· τὰ δ' ἐντὸς ἔχουσι Ῥωμαῖοι καὶ τῶν Ἀράβων οἱ φύλαρχοι μέχρι Βαβυλωνίας, οἱ μὲν μᾶλλον ἐκείνοις, οἱ δὲ τοῖς 15 Ῥωμαίοις προδέχοντες, οἷσπερ καὶ πλησιόχωροί εἰσιν· ἦττον μὲν Σκηνῖται οἱ νομάδες οἱ τῷ ποταμῷ πλησίον, μᾶλλον δ' οἱ ἄπωθεν καὶ πρὸς τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ. οἱ δὲ Παρθναῖοι καὶ πρότερον μὲν ἐφρόντιζον τῆς πρὸς Ῥωμαίους φιλίας, τὸν δὲ ἀρξάντα πολέμου Κράσσον ἠμύναντο· καὶ αὐτοὶ ἀρξάντες τῆς 20 μάχης τῶν ἴσων ἔτυχον, ἠνίκα ἔπεμψαν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν Πάκορον. Ἀντώνιος δέ, συμβούλῳ τῷ Ἀρμενίῳ χρωόμενος, προῦδόθη καὶ κακῶς ἐπολέμησεν· ὁ δ' ἐκείνον διαδεξάμενος Φραάτης, τοσοῦτον ἐσπούδασε περὶ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς Καίσαρα τὸν Σεβαστόν, ὥστε καὶ τὰ τρόπαια ἔπεμψεν, ἃ κατὰ Ῥω- 25 μαίων ἀνέστησαν Παρθναῖοι· καὶ καλέσας εἰς σύλλογον Τίτιον

1. ὑδρείων CFz. — εὐποροῦντες Cor. de Cas. conī., post ἔχοντες maiore signo incidens orationem; nec magis probandum, quod voluit Grosk., χρωόμενας. 3. σκηνῖται Dhi. — γὰρ om. ow edd. 8. ἰδίαν Cor. — παραβεβλημένος codd., exc. DFh. 9. τοῦτο οὐ x Cor. — γὰρ καὶ ἐν D (sed καὶ post atramento inductum) h. 10. τούτοις] τοῖς codd., Cor. corr. 11. ἔχουσι F. 17. μὲν] δὲ D. — σκη- νῖται D (alterum η e corr. sec. m.) h. 20. τῆς om. x. 21. μά- χης om. F. 21. Post Πάκορον excidisse quaedam, velut τὸν τοῦ Ὁράθου παιδα, suspicantur Letronn. et Grosk., ut in proximis ἐκείνον habeat, quo referatur, cum Pacorus rex Parthorum non fuerit.

τὸν ἐπιστατοῦντα τότε τῆς Συρίας, τέτταρας παῖδας γησίους ἐνεχείρισεν ὄμηρα αὐτῷ, Σερασπαδάνην καὶ Ῥωδάσπην καὶ Φραάτην καὶ Βορώνην, καὶ γυναῖκας τούτων δύο καὶ νιῖς A. 1086
 τέτταρας, δειδιῶς τὰς στάσεις καὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους αὐτῷ.
 5 ἦδει γὰρ μηδένα ἰσχύοντα καθ' ἑαυτὸν, ἂν μὴ τινα ἐπιλάβῃ C. 749
 τοῦ Ἀρσακίου γένους διὰ τὸ εἶναι σφόδρα φιλαρσάκας τοὺς Παρθυαίους· ἐκποδῶν οὖν ἐποίησε τοὺς παῖδας, ἀφελῆσθαι
 ζητῶν τὴν ἐλπίδα ταύτην τοὺς κακουργοῦντας. τῶν μὲν οὖν
 παίδων ὅσοι περιέεισι ἐν Ῥώμῃ δημοσίᾳ βασιλικῶς τημελοῦν-
 10 ται· καὶ οἱ λοιποὶ δὲ βασιλεῖς προσβευόμενοι καὶ εἰς συλλόγους
 ἀφικνούμενοι διατετελέκασιν.

CAPUT II.

1. Ἡ δὲ Συρία πρὸς ἄρκτον μὲν ἀφώρισται τῇ Κιλικίᾳ
 καὶ τῷ Ἀμανῷ· ἀπὸ θαλάττης δ' ἐπὶ τὸ ζεύγμα τοῦ Εὐφρά-
 15 του σταδίοι εἰσιν * (ἀπὸ τοῦ Ἰσικοῦ κόλπου μέχρι τοῦ ζεύγ-
 ματος τοῦ κατὰ Κομμαγηνῆν)* οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες
 οὐκ ἐλάττους τῶν [χιλίων καὶ] τετρακισίων· πρὸς ἕω δὲ τῷ
 Εὐφράτῃ καὶ τοῖς ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Σκηνήταις Ἀραβι· πρὸς
 δὲ νότον τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ· πρὸς δύσειν
 20 δὲ τῷ † Αἰγυπτιακῷ πελάγει μέχρι Ἰσοῦ.

2. *σαραπάδην* D *σαρασπάδην* codd. rell., Tzsch. corr. hoc et proximum nomen e titulo in Scalig. Isag. III, p. 523 et Grut. Thes. Inscr. p. 288, coll. Vaillant. de Arsacidarum imp. I, p. 177, et Longuerue in Annall. Arsacidarum p. 30. — *κεροσπάδην ἱμοκ κεροπάσδην* codd. rell. 3. *φραάτην* codd., exc. x, Tzsch. corr. — *βορώνην* codd., Tzsch. corr. 5. *ἐπολάβῃ* codd., exc. *ποκ*, e quibus Cor. scripsit *προσλάβῃ*, quae mera est coniectura; nec altera scriptura ferri potest: *ὑποβάλη* mavult Cas.; praestat, ni fallor, quod scripsi levisima mutatione. 15. Verba ἀπὸ — Κομμαγηνῆν incommodissime intericiuntur inter σταδίοι εἰσιν et οἱ τὸ λεχθὲν κτλ.: ac per se satis mira est haec explicatio verbis minime obscuris adiecta, in qua praeterea praepositionis mutatio displacet; inde suspecta sunt haec verba, neque a Strabone videntur esse profecta. 17. *χιλίων καὶ* om. codd., Tzsch. add. de sent. Cas. coll. Plin. H. N. V, 12 s. 13 qui „latitudinem a Seleucia Pieria ad oppidum in Euphrate Zeugma CLXXV M. passuum“ esse ait. 18. *σκηνήταις* D (e corr. sec. m.) *Ελί*. 20. *τῷ αἰγυπτίῳ τε καὶ συριακῷ πελάγει*

2. Μέρη δ' αὐτῆς τίθεμεν ἀπὸ τῆς Κιλικίας ἀρξάμενοι καὶ τοῦ Ἀμανοῦ τὴν τε Κομμαγηνὴν καὶ τὴν Σελευκίδα καλουμένην τῆς Συρίας, ἔπειτα τὴν Κοίλην Συρίαν, τελευταίαν δ' ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ τὴν Φοινίκην, ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τὴν Ἰουδαίαν. ἔτιοι δὲ τὴν Συρίαν ὅλην εἰς τε Κοιλοσύρους καὶ Σύρους καὶ 5 Φοινίκας διελόντες τούτοις ἀναμεμῖχθαί φασι τέτταρα ἔθνη, Ἰουδαίους, Ἰδουμαίους, Γαζαίους, Ἀζωτίους, γεωργικοὺς μὲν, ὡς τοὺς Σύρους καὶ Κοιλοσύρους, ἐμπορικοὺς δέ, ὡς τοὺς Φοινίκας.

3. Καθόλου μὲν οὕτω, καθ' ἕκαστα δὲ ἡ Κομμαγηνὴ μι- 10 κρὰ τίς ἐστιν· ἔχει δ' ἐρμυνὴν πόλιν Σαμόσατα, ἐν ἣ τὸ βασιλεῖον ὑπῆρχε· νῦν δ' ἐπαρχία γέγονε· χώρα δὲ περιέκειται σφόδρα εὐδαίμων, ὀλίγη [δέ]. ἐνταῦθα δὲ νῦν ἐστι τὸ ζυῖγμα τοῦ Εὐφράτου· κατὰ τοῦτο δὲ Σελεύκεια ἴδρυται, φρούριον τῆς Μεσοποταμίας, προσωρισμένον ὑπὸ Πομπηίου τῷ Κομμαγηνῷ· 15 A. 1088 ἐν ᾧ τὴν Σελήην ἐπικληθῆσαν Κλοπάραρον Τιγράτης ἀνεῖλε, καθείρξας χρόνον τινά, ἤνικα τῆς Συρίας ἐξέπεσεν.

4. Ἡ δὲ Σελευκίς ἀρίστη μὲν ἐστὶ τῶν λεχθεισῶν μερίδων, καλεῖται δὲ Τετραπόλις καὶ ἐστὶ κατὰ τὰς ἐξεχούσας ἐν αὐτῇ πόλεις, ἐπεὶ πλείους γέ εἰσι· μέγισται δὲ τέτταρες, Ἀντιόχεια 20 ἢ ἐπὶ Λάφνη καὶ Σελεύκεια ἢ ἐν Πιερίᾳ καὶ Ἀπάμεια δὲ καὶ Λαοδίκεια, αἵπερ καὶ ἐλέγοντο ἀλλήλων ἀδελφαὶ διὰ τὴν ὁμόνοιαν, Σελεύκου τοῦ Νικάτορος κτίσματα· ἡ μὲν οὖν μεγίστη τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπώνυμος, ἡ δ' ἐρμυνοτάτη αὐτοῦ· αἱ δ' ἄλ- C. 750 λαι, ἡ μὲν Ἀπάμεια τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀπάμας, ἡ δὲ Λαο- 25 δίκεια τῆς μητρός. οἰκείως δὲ τῇ τετραπόλει καὶ εἰς σατραπείας διήρητο τέτταρας ἢ Σελευκίς, ὡς φησι Ποσειδώνιος, εἰς

Epit. totum hunc locum accuratissime referens, quae recipienda esse Grosk. censet eo probabilius, quod haud facile illa adiectivi forma ita invenitur usurpata. 1. αὐτοῖς Dh. — τίθενται F τίθεται s. 5. καὶ Σύ- ρους om. codd., exc. E, edd.: necessaria esse haec verba, quae in proximis etiam adduntur, recte iudicaverat Grosk. 13. δὲ om. codd., Tzsch. add. de con. Cas. 14. τῆς om. E. 15. τῇ κομμαγηνῇ mox Tzsch. Cor. 21. δὲ aster. incl. Cor. 23. κτίσμα F. 27. διη- ρεῖτο codd., sed in D διήρητο fuerat scriptum pr. m., postea sec. m. corr.: Cor. corr. de con. Cas. — τε ante τέτταρας add. F. — δὲ post ἢ

- ὄσας καὶ ἡ Κοίλη Συρία, τρεῖς μίαν δ' ἡ Μεσοποταμία. ἔστι
 δ' ἡ μὲν Ἀντιόχεια καὶ αὕτη τετράπολις, ἐκ τετάρων συν- A. 1089
 εστῶσα μερῶν· τετείχισται δὲ καὶ κοινῶν τείχει καὶ ἰδίῳ καθ'
 ἕκαστον τὸ κτίσμα· τὸ μὲν οὖν πρῶτον αὐτῶν ὁ Νικάτωρ
 5 συνώκισε, μεταγαγὼν ἐκ τῆς Ἀντιγονίας τοὺς οἰκήτορας, ἣν
 πλησίον ἐτείχισεν Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου μικρὸν πρότερον, τὸ
 δὲ δευτέρον τοῦ πλήθους τῶν οἰκητόρων ἔστι κτίσμα, τὸ δὲ
 τρίτον Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου, τὸ δὲ τέταρτον Ἀντιόχου τοῦ
 Ἐπιφανοῦς.
- 10 5. Καὶ δὴ καὶ μητρόπολις ἔστιν αὕτη τῆς Συρίας, καὶ τὸ
 βασιλεῖον ἐνταῦθα ἴδρυτο τοῖς ἄρχουσι τῆς χώρας· οὐ πολὺ τε
 λείπεται καὶ δυνάμει καὶ μεγέθει Σελευκείας τῆς ἐπὶ τῷ Τίγρει
 καὶ Ἀλεξανδρείας τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ. συνώκισε δ' ὁ Νικάτωρ
 ἐνταῦθα καὶ τοὺς ἀπογόνους Τριπτολέμου, περὶ οὗ μικρῶ πρό-
- 15 σθεν ἐμήσθημεν· διόπερ Ἀντιοχεῖς ὡς ἤρωα τιμῶσι, καὶ ἄρου-
 σιν ἑορτὴν ἐν τῷ Κασίῳ ὄρει τῷ περὶ Σελεύκειαν. φασὶ δ'
 αὐτὸν ὑπ' Ἀργείων πεμφθέντα ἐπὶ τὴν Ἰοῦς ζήτησιν, ἐν Τύρῳ
 πρῶτον ἀφανοῦς γενηθείσης, πλανᾶσθαι κατὰ τὴν Κιλικίαν·

add. codd., exc. DFh. 1. ἡ Μεσοποταμία qui h. l. commemorari
 possit, satis obscurum est: inde cum suspectus iam fuisset hic locus Ca-
 saubono, Bakius (v. Reliqq. Posid. 117) scribendum esse censet εἰς μίαν
 δ' ἡ Κομμαγηνή. Quae tamen mutatio iusto violentior est. Comma-
 genes autem mentio cum videatur necessaria, Grosk. proposuit εἰς μίαν
 δ' ἡ Κομμαγηνή, καθάπερ καὶ ἡ Μεσοποταμία, vel quod probabilius
 ei videtur εἰς μίαν δ' ἡ Κομμαγηνή καὶ ὁμοίως ἡ Παραποταμία coll.
 p. 753, §. 11 et Polyb. V, 69. Sed in his mirum foret Parapotamiam,
 antea nondum a Strabone commemoratam, tam nude hic adici. Diffi-
 cile igitur est certi quid affirmare de his verbis, neque assentiri ausim
 Mannerto qui (in Geogr. ant. Pers. p. 444) abiudicanda esse opinatur
 Straboni, cum maiorem redoleant doctrinam, quam quae inveniatur in
 eiusmodi additamentis: paulo insolentius tamen dictum videri potest διή-
 ρητο — εἰς μίαν (σατραπείαν) κτλ. 4. τὸ κτίσμα om. E. 5. συν-
 ὄκησεν CF. 6. μικρῶ edd. 12. τίγρει x τίγρι x. 14. ἀπο-
 γόνος (sic) w ἀπὸ γένους codd. rell. exc. Ei, qui exhibent ἀπογόνους
 de coniectura fortasse, sed vera illa. — μικρὸν F. — πρότερον Dhi.
 16. κασίῳ codd. exc. ox. — ὄρει om. D. — τῷ ante περὶ] τὸ D. 17. ἐπὶ
 τῆς D, sed s in v mut. sec. m., qua in proximis ζήτησιν add. in spa-
 tio vacuo relicto. — ἡοῦς C. 18. πρότερον hi. — γενομένης D (sed

ἐνταῦθα δὲ τῶν σὺν αὐτῷ τινος Ἀργείων κτίσαι τὴν Ταρσὸν ἀπελθόντας παρ' αὐτοῦ· τοὺς δ' ἄλλους συνακολουθήσαντας εἰς τὴν ἐξῆς παραλίαν, ἀπογόντας τῆς ζητήσεως ἐν τῇ ποταμῷ τοῦ Ὀρόντου καταμεῖναι σὺν αὐτῷ· τὸν μὲν οὖν υἱὸν τοῦ Τριπτολέμου Γόρδον, ἔχοντά τινος τῶν σὺν τῷ πατρὶ λαῶν, 5 εἰς τὴν Γορδυναίαν ἀποικῆσαι· τῶν δ' ἄλλων τοὺς ἀπογόνους συνοίκους γενέσθαι τοῖς Ἀντιοχεῦσιν.

A. 1090 6. Ὑπέρκειται δὲ τετταράκοντα σταδίοις ἡ Δάφνη, κατοικία μετρία, μέγα δὲ καὶ συνηρηφὲς ἄλσος, διαρροόμενον πηγαιῖς ὕδασι, ἐν μέσῳ δὲ ἄσυλον τέμενος καὶ νεὸς Ἀπόλλωνος 10 καὶ Ἀρτέμιδος. ἐνταῦθα δὲ πανηγυρίζειν ἔθος τοῖς Ἀντιοχεῦσι καὶ τοῖς ἀστυγείοσι· κύκλος δὲ τοῦ ἄλσους ὀγδοήκοντα στάδιοι.

7. Πρὶ δὲ τῆς πόλεως πλησίον Ὀρόντης ποταμός· οὗτος δ' ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας τὰς ἀρχὰς ἔχων, εἶθ' ὑπὸ γῆν ἐνε- 15 χθεῖς, ἀναδίδωσι πάλιν τὸ ῥεῦμα, καὶ διὰ τῆς Ἀπαμίων εἰς τὴν Ἀντιόγειαν προελθὼν, πλησιάσας τῇ πόλει πρὸς τὴν θάλατταν καταφέρεται τὴν κατὰ Σελεύκειαν· τὸ δ' ὄνομα τοῦ γεφυρώσαντος αὐτὸν Ὀρόντου μετέλαβε, καλούμενος πρότερον Τυφῶν. μυθεύουσι δ' ἐνταῦθά που τὰ περὶ τὴν κεράνῳσι 20 τοῦ Τυφῶνος καὶ τοὺς Ἀρίμους, περὶ ὧν εἵπομεν καὶ πρότερον· φασὶ δὲ τυπτόμενον τοῖς κεραννοῖς (εἶναι δὲ δράκοντα) φεύγειν κατάδυσιν ζητοῦντα· τοῖς μὲν οὖν ὀλκοῖς ἐντεμεῖν τὴν γῆν καὶ ποιῆσαι τὸ ρεῖθρον τοῦ ποταμοῦ, καταδύντα δ' εἰς γῆν

C. 751

sec. m. supra add. γρ. γενηθεισης ἢ γεννηθεισης F. 2. αὐτοὺς codd., Cor. corr. 4. ὀρρόντου Cx. 5. γόρτυν DFh (in hoc δ supra add.). 6. γορδιαίαν C. — ἀποικίσαι D (sed sec. m. corr.) s. 8. σταδίου C (?) edd. 9. καὶ om. F. — διαρροόμενον D (sed alterum ρ sec. m. add.). 10. ναὸς Dhī. 12. στάδια D, sed oi supra a sec. m. add. 15. ὑπὸ τὴν ἐνεχθεισαν F ἀναχθεις D, sed sec. m. corr.: inde ἐνεχθεις, a supra ε utroque loco addito, h. 16. γῆς post Ἀπαμίων add. Eust. ad Dionys. v. 919, afferens hunc locum paulo liberius. 19. μετέβαλε Dhīs, in duobus his λαβε supra add. idem in marg. h. 20. μυθεύονται D, sed sec. m. corr. — που om. Eust. ad Il. B, 782, p. 346, 43 R. — τὰ om. Dh. 21. καὶ om. Cxxx (in hoc postea add.). 22. φασὶ δὲ] φασὶ γὰρ x. — τυπτόμενον κεραννῶ Eust. l. c. 24. Verba ρεῖθρον — ἀναστ — om. codd., exc. F u (in hac parte de-

ἀναρρῆσαι τὴν πηγὴν· ἐκ δὲ τούτου γενέσθαι τούνομα τῶ πο-
ταμῶ. πρὸς δύσιν μὲν οὖν θάλαττα ὑπόκειται τῇ Ἀντιοχείᾳ
κατὰ Σελσῦκειαν, πρὸς ἣ καὶ τὰς ἐκβολὰς ὁ Ὀρόντης ποιεῖται,
διερούση τῶν μὲν ἐκβολῶν σταδίους τετραράκοντα, τῆς δ' Ἀν-
5 τιοχείας ἑκατὸν εἴκοσιν. ἀνάπλους δ' ἐκ θαλάττης ἐστὶν εἰς
τὴν Ἀντιόχειαν αὐθημερόν. πρὸς ἕω δ' ὁ Εὐφράτης ἐστὶ καὶ
ἡ Βαμβύκη καὶ ἡ Βέρροια καὶ ἡ Ἡράκλεια τῇ Ἀντιοχείᾳ, πρὸς
λίχνια τυραννοῦμένα ποτε ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλέωνος. διέ-
χει δ' ἡ Ἡράκλεια σταδίους εἴκοσι τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἱεροῦ τῆς
10 Κυρρησιδος.

8. Εἶτα ἡ Κυρρηστικὴ μέχρι τῆς Ἀντιοχίδος· ἀπὸ δὲ τῶν
ἄρκτων ἐστὶ τό τε Ἀμανὸν πλησίον καὶ ἡ Κομμαγηνή· συνά-
πτει δὲ τούτοις ἡ Κυρρηστικὴ μέχρι δεῦρο παρατείνουσα. ἐν-
ταῦθα δ' ἐστὶ πόλις Γίνδαρος, ἀκρόπολις τῆς Κυρρηστικῆς καὶ
15 ληστήριον εὐφρές, καὶ Ἡράκλειόν τι καλούμενον πλησίον· περὶ
οὗς τόπος ὑπὸ Οὐεντιδίου Πάκορος διεφθάρη, ὁ πρᾶσβύτατος
τῶν τοῦ Παρθυαίου παιδῶν, ἐπιστρατεύσας τῇ Συρίᾳ. τῇ δὲ
Γινδάρῳ συνάπτουσιν αἱ Πάγραι τῆς Ἀντιοχίδος, χωρίον ἐρ-
μὸν κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν τοῦ Ἀμανοῦ τὴν ἐκ τῶν Ἀμανίδων

scriptus est ex π) π e corr. petita haud dubie ex Eust. l. l. (v. Praef. vol. I, p. LXXVII sqq.): in *D* pr. m. scriptum est τὸ ρηγ (sic) τῆν, atque literae nonnullae ante τῆν erasae, deinde ξα supra γ sec. m. add.; in *g* leguntur haec: τῆν γῆν. |. ἐκ δὲ τούτου κτλ. et in marg. pr. m. add. |. καὶ ποιῆσαι τὸ ῥῆξαι θρον πηγῆν: inde ποιῆσαι τὸ ῥῆξαιθρον πηγῆν ξ , quae scriptura exhibetur in edd. usque ad Tzsch., qui plurimorum codicum reposuit scripturam, sensu prorsus carentem: Cor. verum restituit. — καταδοῦντα π . 3. ἡ ante κατὰ add. *E*. 4. διέχουσαν scribendum esse suspicatur Cor. 7. βέρροια *DE*hi π : simplex ρ tuentur nummi. — ἡ ante Ἡρ. om. *DEFh* incommodissime. 10. κυριστιδος *w* κυρις (sic) τ κυριστιδος codd. rell.: η huic nomini et hic et in proximis restituit Xyl., duplex ρ Tzsch.: per ϵ scribi a Strabone, sicut a Polybio, ipso allato hoc loco tradit Steph. s. v. *Κύρρος*, quem tamen sequi dubitavi contra codicum consensum, qui η antiquitus scriptum fuisse videtur evincere: eadem haec scriptura nummorum auctoritate confirmatur. 11. κυριστικὴ codd. 12. ἄμανον *DE*. 13. κυριστικὴ codd. 14. τινδάρως codd., Xyl. corr. hic et paullo post. — κυριστικῆς codd. 15. ἱερὸν post καλούμενον *Dh*, unde rec. Cor. 18. τὴν δάρον *D* τινδάρω *C* τινδάρω codd. rell. — ϕ ante συνάπτουσιν add. *E*. — συνάπτουσαν *D*. 19. ἄμανου *D*.

πυλῶν εἰς τὴν Συρίαν κείμενον. ὑποπίπτει μὲν οὖν ταῖς Πά-
 γραις τὸ τῶν Ἀντιοχείων πεδίων, δι' οὗ ῥεῖ ὁ Ἄρκενθος πο-
 ταμὸς καὶ ὁ Ὀρόντης καὶ ὁ Λαβώτας. ἐν δὲ τούτῳ ἐστὶ τῷ πε-
 δίῳ καὶ ὁ Μελεάγρον χάραξ καὶ ὁ Οἰνοπάραις ποταμὸς· ἐφ' ᾧ
 τὸν Βάλαν Ἀλέξανδρον μάχῃ νικήσας ὁ Φιλομήτωρ Πτολεμαῖος 5

- A. 1091 ἐτελεύτησεν ἐκ τραύματος. ὑπέγκειται δ' αὐτῶν λόφος Τραπε-
 ζῶν ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καλούμενος, ἐφ' ᾧ Οὐεντίδιος πρὸς
 Φρανκιάτην, τὸν Παρθυαίων στρατηγόν, ἔσχε τὸν ἀγῶνα. πρὸς
 θαλάττῃ δὲ τούτων ἐστὶν ἡ Σελεύκεια καὶ ἡ Πιερία, ὄρος συν-
 εχὲς τῷ Ἀμανῷ, καὶ ἡ Ῥωσός, μεταξὺ Ἰσσοῦ καὶ Σελευκείας 10
 ἰδρυμένη. ἐκαλεῖτο δ' ἡ Σελεύκεια πρότερον Ἔδατος ποταμοί·
 ἔρμα δὲ ἐστὶν ἀξιόλογον καὶ κρείττον βίας ἢ πόλις. διόπερ
 καὶ ἔλευθέραν αὐτὴν ἔκρωε Πομπήιος, ἀποκλείσας Τιγράτην.
 πρὸς νότον δ' ἐστὶ τοῖς μὲν Ἀντιοχεῦσιν Ἀπάμεια, ἐν μεσογαίᾳ
 κειμένη, τοῖς δὲ Σελευκεῦσι τὸ Κάσιον ὄρος καὶ τὸ Ἀντικά- 15
 σιον· ἐτι δὲ πρότερον μετὰ τὴν Σελεύκειαν αἱ ἐκβολαὶ τοῦ
 Ὀρόντου· εἶτα τὸ Νυμφαῖον, σπήλαιόν τι ἱερὸν· εἶτα τὸ Κά-
 σιον· ἐφεξῆς δὲ Ποσειδίων πόλις καὶ Ἡράκλεια.

9. Εἶτα Λαοδικεία, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κάλλιστα ἐκτισμένη
 καὶ εὐλίμενος πόλις, χώραν τε ἔχουσα πολύνουον πρὸς τῇ ἄλλῃ 20

- C. 752 εὐκαρπία. τοῖς μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῦσιν αὕτη παρέχει τὸ πλει-
 στον τοῦ οἴνου, τὸ ὑπερκείμενον τῆς πόλεως ὄρος πᾶν κατὰμ-
 πελον ἔχουσα μέχρι σχεδόν τι τῶν κορυφῶν· αἱ δὲ κορυφαὶ
 τῆς μὲν Λαοδικείας πολὺ ἄπωθὲν εἰσιν, ἡρέμα ἀπ' αὐτῆς καὶ
 κατ' ὀλίγον ἀνακλιόμεναι· τῆς Ἀπαμείας δ' ὑπερκύπτουσι 25

3. λαβώτας Chi λαβώτας mpx marg. F, ubi fluminum horum no-
 mina repetuntur edd. — ταῦτῳ m Tzsch. — ἐστὶ post πεδίῳ collo-
 cant μοx edd. — ἐφ'] ἐν E. 6. τραπεζῶν D. 8. φρανκιά τὴν
 Di νικάτην ald.: Φαραπατίτην Tzsch. Cor. coll. Dion. Cass. XLVIII, 41.
 Plut. Anton. c. 33. Eundem ducem Φραάτην nominat Pseudo-Appian.
 in Parthiis p. 72 Schwgh. : in re satis incerta codicum scripturam ser-
 vandam esse recte censuerunt Letr. et Grosk., quamquam non videtur
 plane sana esse. 10. ἀμάνῳ DF. — ῥωσός μοx. 12. κρείττων
 CD (ex corr. sec. m.) hinox: νεωvrum exhibet etiam Eust. ad Dion.
 Perieg. 922. 18. ποσειδειον F. — πολύχριον C πολύχριον E.
 19. κάλλιστα om. E. 20. χώρον codd., Cor. corr. 21. μὲν οὖν
 om. E. 24. ἄποθεν F.

ἐπ' ὄρθιον ὕψος ἀνατεταμέναι. ἐλύθησε δ' οὐ μετρίως Δολαβέλλας καταφυγῶν εἰς αὐτὴν καὶ ἐμπολιορηθεῖς ὑπὸ Κασσίου μέχρι θανάτου, συνδιαφθείρας ἑαυτῶ καὶ τῆς πόλεως πολλὰ μέρη.

- 5 10. Ἡ δ' Ἀπάμεια καὶ πόλιν ἔχει τὸ πλεόν εὐερκῆ· λόφος γάρ ἐστιν ἐν πεδίῳ κοίλῳ τετειχισμένος καλῶς, ὃν ποιεῖ χερροησιζόντα ὁ Ὁρόντης † καὶ λίμνη περικειμένη μεγάλη καὶ ἔλη πλατεία λειμῶνάς τε βουβότους καὶ ἵπποβότους διαχεομένους ὑπερβάλλοντας τὸ μέγεθος· ἢ τε δὴ πόλις οὕτως ἀσφαλῶς κεί-
 10 ται, καὶ δὴ καὶ Χερρόνησος ἐκλήθη διὰ τὸ συμβεβηκός, καὶ χώρας εὐπορεῖ παμπόλλης εὐδαίμονος, δι' ἧς ὁ Ὁρόντης ῥεῖ· καὶ περιπόλια συχνὰ ἐν ταύτῃ. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Νικάτωρ Σέλευκος τοὺς πεντακοσίους ἐλέφαντας ἔτρεφε καὶ τὸ πλεόν τῆς στρατιᾶς, καὶ οἱ ὕστερον βασιλεῖς. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πέλλα
 15 ποτὲ ὑπὸ τῶν πρώτων Μακεδόνων διὰ τὸ τοὺς πλείστους τῶν Μακεδόνων ἐνταῦθα οἰκῆσαι τῶν στρατευομένων, τὴν δὲ Πέλλαν ὡσπερ μητρόπολιν γεγονέναι τῶν Μακεδόνων, τὴν Φιλίππον καὶ Ἀλεξάνδρον πατρίδα. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ λογισητήριον
 20 τὸ στρατιωτικὸν καὶ τὸ ἵπποτρόφιον· θήλειαι μὲν ἵπποι βασιλικαὶ πλείους τῶν τρισμυρίων, ὄχεια δὲ τούτων τριακόσια· ἐνταῦθα δὲ καὶ πωλοδάμναι καὶ ὀπλομάχοι καὶ ὅσοι παιδευταὶ τῶν πολεμικῶν ἐμισθοδοτοῦντο. δηλοῖ δὲ τὴν δύναμιν ταύτην ἢ τε τοῦ Τρύφωνος, ἐπικληθέντος Διοδότου, παραύξησης καὶ ἐπίθεις τῇ βασιλείᾳ τῶν Σύρων, ἐντεῦθεν ὀρηθέντος. ἐγεγέ-
 25 νητο μὲν γὰρ ἐν Κασσιανοῖς, φρουρίῳ τινὶ τῆς Ἀπαμείων γῆς,

A. 1092

1. δολλαβέλλας C δολοβέλλας mox ald. δολοβέλλας ex Cor. et sic codd. exhibent XIV, 646. 2. κασίου xx. 6. χερροησιζόντα Em. 8. διαχεομένους F: ceterum verba καὶ λίμνη — τὸ μέγεθος sana non esse liquet: Cor. igitur scripsit εἰς ἔλη — διαχεομένη de conl. Cas.; Letronn. proposuit εἰς λίμνην περικειμένην μεγάλην — διαχεόμενος: quae ratio satis arridet, ita tamen, ut scribendum esse crediderim κατὰ λίμνην. 11. εὐδαίμονος marg. F. — ὀρότης F. 12. περιπολεῖ codd., Cor. corr.: cf. VII, 325. XVII, 837. 14. καὶ ante Πέλλα aster. incl. Cor. 20. ὄχεια] κηλώνια E, sed cum duo puncta supra hoc verbum sint appicta, videtur alia scriptura in marg. addita fuisse, quae a bibliopego cum ipso margine praecisa est. 24. ἐγεγένητο D ἐγεγένητο Cor. 25. κασσιανοῖς w κασσιανοῖς codd. rell.; correxī de conl. Grosk., qui recte, ut

τραφεῖς δ' ἐν τῇ Ἀπαμείᾳ καὶ οὐσταθεῖς τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς
περὶ αὐτόν, ἐπειδὴ νεωτερίζειν ὄρησεν, ἐκ τῆς πόλεως ταύτης
ἔσχε τὰς ἀφορμὰς καὶ τῶν περιουκίδων, Λαρίσης τε καὶ τῶν
Κασιανῶν καὶ Μεγάρων καὶ Ἀπολλωνίας καὶ ἄλλων τοιούτων,
αἱ συντελοῦν εἰς τὴν Ἀπάμειαν ἄσασαι· ἐκεῖνός τε δὴ βασιλεὺς 5
ἐκ τῆσδε τῆς χώρας ἀνεδείχθη καὶ ἀντέσχ' πολὺν χρόνον·
Βάσσος τε Κεκίλιος μετὰ δυεῖν ταγμάτων ἀποστήσας τὴν Ἀπά-
μειαν διεκαρτέρησε τοσοῦτον χρόνον πολιορκούμενος ὑπὸ δυεῖν
στράτοπέδων μεγάλων Ῥωμαϊκῶν, ὥστ' οὐ πρότερον εἰς τὴν
ἔξουσιαν ἦκε, πρὶν ἐκὼν ἐνεχείρισεν ἑαυτόν, ἐφ' οἷς ἐβεβούλητο· 10
C. 753 καὶ γὰρ τὴν στρατιάν ἀπέτρεφεν ἡ χώρα καὶ συμμάχων εὐπό-
ρει τῶν πλησίον φυλάρχων, ἐχόντων εὐερεκῆ χωρία· ὧν ἔστι
καὶ ἡ Λυσιᾶς, ὑπὲρ τῆς λίμνης κειμένη τῆς πρὸς Ἀπαμεία, καὶ
Ἀρέθουσα ἡ Σαμψικεράμου καὶ Ἰαμβλίχου, τοῦ ἐκείνου παι-
δός, φυλάρχων τοῦ Ἑμισσηνῶν ἔθνους· οὐ πόρρω δ' οὐδ' Ἡλιού· 15
A. 1093 πόλις καὶ Χαλκίς ἢ ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ Μενναίου, τῷ τὸν
Μασσίαν κατέχοντι καὶ τὴν Ἰτουραίων ὄρεινῃν. τῶν δὲ συμ-
μαχούντων τῷ Βάσσῳ ἦν καὶ Ἀλχαίδαμνος, ὁ τῶν Ῥαμβαίων
βασιλεὺς τῶν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου νομάδων· ἦν δὲ φίλος Ῥω-
μαίων, ἀδικεῖσθαι δὲ νομίσας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἐκπεσὼν εἰς 20

opinor, ad Casium montem referendum esse censet hoc nomen non mi-
nus quam Κασιῶν; eodemque ducit codicum scriptura in proximis.
3. καὶ post ἀφορμ. om. C. — λαρίσης codd. edd. 4. κασιανῶν
codd. exc. orx: Κοσιανῶν Cor. 6. ἐκ om. edd., nec ferri potest. —
ιδείχθη F. — ἀσασχε CFmz. 7. τε] δὲ codd. Cor. corr. — καὶ
κίλιος w ald. Καικίλιος edd. inde a Xyl. 9. ταγμάτων E, sed in
marg. add. στρατοπέδων. — μεγάλων om. Ex. 10. ἐνεχείρησεν C.
11. ἡπόρει Cmoxx edd. 12. πλησίον ald. 13. τῇ πρὸς μοx. — ἀπά-
μειαν E ald. 14. ἀρεθούση codd. exc. E. — καὶ ante ἡ add. moxx.
— σαμψικεράμου F. — ἡαμβλίχου F. 15. αἰμισσηνῶν F' Ἑμισση-
νῶν edd. 16. ἡ om. C. 17. μασσίαν Di μασίαν r μαρσίαν moxx
edd., atque ita legitur apud Polyb. V, 45. 61: alteram vero scripturam
cum codd. tueantur constanter (v. §. 11, p. 755. 756), mutare veritus sum.
17. τῆν] τῶν Cmoxx ald. τὴν τῶν Cor. — ὄρεινῃν F. 18. ἀλχαί-
δαμνος D, sed ρ ita superadditum est literae λ, ut difficile dictu sit,
utrum fuerit prius; ἀρχαίδαμος hr ἀρχίδαμος x ἀλχαίδαμος mox
edd.: eundem hominem Ἀλχανθόνιον nominat Dio Cass. XLVII, 27.

τὴν Μεσοποταμίαν ἐμισθοφόρει τότε τῷ Βάσῳ. ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ Ποσειδώνιος ὁ Στωικός, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος.

11. Ὅμορος δ' ἐστὶ τῇ Ἀπαμέων πρὸς ἑω μὲν ἢ τῶν φν-
5 λάρχων Ἀράβων καλουμένη Παραποταμία καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἀπὸ
τοῦ Μασσίου καθήκουσα καὶ πᾶσα ἢ πρὸς νότον τοῖς Ἀπα-
μεῦσιν, ἀνδρῶν Σκηριτῶν τὸ πλεον· παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς
ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ νομάσιν· αἰεὶ δ' οἱ πλησιαίτεροι τοῖς Σύ-
ροις ἡμερώτεροι καὶ ἤττον Ἀραβες καὶ Σκηριται, ἡγεμονίας
10 ἔχοντες συντεταγμένους μᾶλλον, καθάπερ ἡ Σαμψικεράμου † Ἀρέ-
θουσα καὶ ἡ Γαμβάρου καὶ ἡ Θέμελλα καὶ ἄλλων τοιούτων.

12. Τοιαύτη μὲν ἡ μεσόγαια τῆς Σελευκίδος, ὁ δὲ παρά-
πλους ὁ λοιπὸς ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἐστὶ τοιοῦτος· τῇ γὰρ
Λαοδικείᾳ πλησιάζει πολίχνια, τὸ τε Ποσειδίον καὶ τὸ Ἡρά-
15 κλειον καὶ τὰ Γάβαλα· εἰτ' ἤδη ἡ τῶν Ἀραδίων παραλία, Πάλ-
τος καὶ Βαλαναία καὶ Κάροτος, τὸ ἐπίγειον τῆς Ἀράδου λι-
μένιον ἔχον· εἰτ' Ἐνυδρα καὶ Μάραθος, πόλις Φοινίκων ἀρχαία
κατεσπασμένη. τὴν δὲ χώραν Ἀράδιοι κατεκληρούχησαν καὶ
τὰ Σίμυρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον· τούτοις δ' ἡ Ὀρθωσία συνεχῆς

1. Βάσῳ] βασιλεὶ C. 2. ποσιδώνιος F ποσειδόνιος C. 6. μασ-
σιου F μασίου i κασσίου x μαρσίου μοx edd. 7. σκηριτῶν D (c
corr. sec. m) Ehs. 8. νομεῦσι Dhī. — αἰεὶ DFxz. 9. σκηριται
D (c corr. sec. m) hxz. 10. σαμψικεράμου CD. 11. καὶ ἡ ante Θέμ.
declenda esse censuit Cas., cui adsentiantur Cor. Letronn. Grosk., ita ut
Themella sit Gambari oppidum ac sedes: mihi contra tam incommoda
videtur oppidi mentio, ut vel Arethusae nomen ab hoc loco censeam alic-
num atque euiciendum. Facile enim e superioribus in margine primum
annotatum in verborum seriem potuit recipi. — ἄλλαι τοιαῦται μοx
Tzsch. Cor. de sent. Cas. 14. Idem hoc oppidum supra p. 751 ap-
pellatur Ἡράκλεια. 15. ἀραδιῶν Dh ἀριδίων E. — παραλία] παλαιά
codd. Tzsch. corr. de conl. Cas.: idem error notatus est III, 145: haud
spemenda etiam Letronnii coniectura est περαία. 16. κάροτος codd,
Tzsch. corr.: cf. Steph. s. v. Κάροη. Post hoc nomen πόλις φοινίκων
add. i. — ἐπίγειον F. 17. ἔχον F. 19. ταξιμυρα Dhx τὰ ξι-
μυρα CEFosx Tzsch. corr., monente Cas.: cf. Steph. s. v. Σίμυρος. —
ὄρθωσιὰς C ὄρθωσιὰς codd. rell. exc. E, Cor. corr.: in hac enim scri-
ptura codd. conspirant XIV, 670 et infra p. 754. 756. 760, et corruptelae
causa h. l. manifesta: altera tamen nominis forma invenitur ap. Hieroclem

ἔστι καὶ ὁ Ἐλεύθερος ὁ πλησίον ποταμός, ὅπερ ὄριον ποιοῦνται τινες Σελευκίδος πρὸς τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Κοίλην Συρίαν.

13. Πρόκειται δ' ἡ Ἄραδος ῥαχιώδους τιπὸς καὶ ἀλιμένον παραλίας, μεταξύ τοῦ τε ἐπιπυλίου αὐτῆς μάλιστα καὶ τῆς Μαράθου, διέχουσα τῆς γῆς σταδίους εἴκοσιν. ἔστι δὲ πέτρα περικλυστος, ὅσον ἐπὶ τὸν κύκλον σταδίων, πλήρης κατοικίας· τοσαύτη δ' εὐανδρία κέχρηται μέχρι καὶ νῦν, ὥστε πολυορόφους οἰκοῦσι τὰς οἰκίας. ἐκτίσαν δ' αὐτὴν φυγάδες, ὡς φασιν, ἐκ Σιδῶνος· τὴν δ' ὑδρείαν τὴν μὲν ἐκ τῶν ὀμβρίων καὶ λακκαίων 10

C. 754 ὑδάτων ἔχουσι, τὴν δ' ἐκ τῆς περαιίας· ἐν δὲ ταῖς πολέμοις ἐκ
A. 1094 τοῦ πόρου μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως ὑδρεύονται, πηγὴν ἔχοντος ἀφθόγου ὕδατος· εἰς ἣν περικαταστρέφεται κλιβανος, καθεσθεις ἀπὸ τοῦ ὑδρευομένου σκάφους, μολιβοῦς, εὐρύστομος, εἰς πνυθμένα συνηγμένος στενόν, ἔχοντα τρημα μέτριον· τῷ δὲ πνυθμένῳ 15 περιόσφιγκται σωλὴν σκύτινος, εἴτε ἄσκαμα δεῖ λέγειν, ὁ δεχόμενος τὸ ἀναθλιβόμενον ἐκ τῆς πηγῆς διὰ τοῦ κλιβάνου ὕδωρ. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀναθλιβὲν τὸ τῆς θαλάττης ἔστι· περιμειναντες δὲ τὴν τοῦ καθαροῦ καὶ ποτίμου ὕδατος ῥύσιν, ὑπολαμβάνουσι εἰς ἀγγεῖα παρεσκευασμένα, ὅσον ἂν δέη, καὶ πορθ- 20 μένουσιν εἰς τὴν πόλιν.

14. Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν οἱ Ἀράδιοι καθ' αὐτοὺς ἐβασιλεύοντο παραπλησίως, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη πόλεων τῶν Φοινικίδων· ἔπειτα τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' οἱ Μακεδόνες, τὰ δὲ νῦν Ῥωμαῖοι μετέθηκαν εἰς τὴν παροῦσαν τάξιν. 25 οἱ δ' οὖν Ἀράδιοι μετὰ τῶν ἄλλων Φοινικίων ὑπήκουον τῶν

in Synecdemo (v. VVessel. Itin. vett. p. 716) et Maccab. I, 15, 37; agrum oppidi intelligit Letronn. 2. τῆς ante Σελευκίδος add. edd. 5. ἐπιπυλίου F. 6. πολυκλυστος D, sed postea pr. m. corr. 9. οἰκοίας F. — ὡς φασιν, φυγάδες Dh. 10. σιδῶνος codd., Cor. mutavit: alteram enim scripturam supra (I, 40. 58. II, 134) constanter exhibent codd. omnes, in proximis plerique. — ὑδρείαν C. — ὀμβρίων καὶ om. μοx. 12. ἐχοντες codd. Tzsch. corr. e conji. Cas. 13. καθεσθεις μοx. 14. μολιβοῦς F (? nescio enim an scripturae discrepantiam annotare neglexerim) edd.: v. Lob. ad Phryn. 148. — εὐρύστοματος w. 16. εἴτ' ἄλλο τι post λέγειν add. w, quae male rec. Cor. — ὁ δεχόμενος — ὕδωρ om. w. 19. ὑπολαμβάνοντες C. 20. ὅσω F.

Συριακῶν βασιλέων, ἅτε φίλων· ἔπειτα στασιασάντων ἀδελφῶν δυεῖν, τοῦ τε Καλλινίκου Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἰέρακος προσαγορευθέντος, προσθήμενοι τῷ Καλλινίκῳ ποιοῦνται συμβάσεις, ὥστ' ἐξεῖναι δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ τῆς βασιλείας παρ' αὐτοὺς, καὶ μὴ ἐκδιδόναι ἄκοντας· μὴ μέντοι μηδ' ἐκπλεῖν ἂν ἄνευ τοῦ ἐπιστρέψαι βασιλείᾳ. συνέβη δὲ ἐκ τούτου μεγάλα αὐτοῖς πλεονεκτήματα· οἱ γὰρ καταφεύγοντες ἐπ' αὐτοὺς οὐχ οἱ τυχόντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ τὰ μέγιστα πεπιστευμένοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων δεδιότες· ἐπιξενούμενοι δ' αὐτοῖς 10 εὐεργέτας ἠγοῦντο καὶ σωτήρας τοὺς ὑποδεξαμένους, ἀπεμνημόνεον τε τὴν χάριν, καὶ μάλιστα ἐπανελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν· ὥστ' ἐκ τούτου χώραν τε ἐκτήσαντο τῆς περαιῆς πολλήν, ἧς τὴν πλείστην ἔχουσι καὶ νῦν, καὶ τάλλα εὐθύνουν. προσέθεσαν δὲ τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ καὶ πρόνοιαν καὶ φιλοπονίαν πρὸς 15 τὴν θαλασσοργίαν· ὀρώντες τε τοὺς γειτονεύοντας Κίλικας τὰ πειρατήρια συνισταμένους οὐδ' ἄπαξ ἐκοινώνουν αὐτοῖς τῆς τοιαύτης ἐπιτηδεύσεως.

15. Μετὰ δὲ Ὀρθωσίαν ἐστὶ καὶ τὸν Ἐλεύθερον Τρίπολις, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν ἐπίκλησιν εἰληφνῦα· τριῶν γάρ ἐστι 20 πόλεων κτίσμα, Τύρου, Σιδῶνος, Ἀράδου· τῇ δὲ Τριπόλει συν- A. 1095
εχῆς ἐστὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος· μεταξὺ δὲ Τριήρης, χωρίον τι-

16. Ἄνο δὲ ταῦτ' ἐστὶν ὄρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοίλην κα-
λουμένην Συρίαν, ὡς ἂν παρ' ἄλληλα, ὃ τε Λίβανος καὶ ὁ Ἄν- 25
τιλίβανος, μικρὸν ὑπερθεῖν τῆς θαλάττης ἀρχόμενα ἄμφω· ὁ C. 755
μὲν Λίβανος τῆς κατὰ Τρίπολιν, κατὰ τὸ τοῦ Θεοῦ μάλιστα
πρόσωπον, ὁ δ' Ἀντιλίβανος τῆς κατὰ Σιδῶνα· τελευτῶσι δ'
ἐγγὺς πῶς τῶν Ἀραβίων ὀρῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Λαμασκηγῆς καὶ

3. προσαγορευθέντος om. w. 6. ἐπιστρέψαι F. 9. ἐπιξενόμενοι D (sed sec. m. corr.) rw ἐπιξενιζόμενοι x. 11. παρελθόντες w. — οἰκίαν Fl. 13. πλείστην F. 15. τε] γε codd. exc. moz, unde τε rec. Cor. 16. ἐκοινώνησαν Cor. 20. σιδῶνος D. 22. χωρίον τε τριήρης x. 23. ταῦτα E: om. Xyl. 24. Συρίαν] γονίαν CDHmazx (c corr.) γονίαν marg. F, qui in textu ipso exhibet συρίαν, ut E et Eust. ad Dionys. v. 899. 26. κατὰ τὸ] καὶ τὸ ἢ Tzsch. — μάλιστα F. 27. σιδῶνα D (c corr. sec. m.) hm. 28. ἀραβικῶν Eust. l. c.

τῶν Τραχανῶνων ἐκεῖ λεγομένων εἰς ἄλλα ὄρη γεώλοφα καὶ καλ-
 λίκαρπα. ἀπολείπουσι δὲ μεταξὺ πεδίων κοῖλον· πλάτος μὲν
 τὸ ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ διακοσίων σταδίων, μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς
 Θαλάττης εἰς τὴν μεσόγειαν ὁμοῦ τι διπλάσιον. διαρρεῖται δὲ
 ποταμοῖς ἄρδουσι χώραν εὐδαίμονα καὶ πάμπορον, μεγίστην 5
 δὲ τῷ Ἰορδάνῃ. ἔχει δὲ καὶ λίμνην, ἣ φέρει τὴν ἀρωματῆτιν
 σχοῖνον καὶ κάλαμον, ὡς δ' αὐτῶς καὶ ἔλη· καλεῖται δ' ἡ
 λίμνη Γεννησαρῆτις· φέρει δὲ καὶ βάλσαμον. τῶν δὲ ποταμῶν
 ὁ μὲν Χρυσορροῶς, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Λαμασκηῶν πόλεως
 καὶ χώρας, εἰς τὰς ὀχτείας ἀναλίσσεται σχεδόν τι· πολλὴν γὰρ 10
 ἐπάρδει καὶ βαθεῖαν σφόδρα· τὸν δὲ Λύκον καὶ τὸν Ἰορδάνην
 ἀναπλέουσι φορτίσις, Ἀράδιοι δὲ μάλιστα.

17. Τῶν δὲ πεδίων τὸ μὲν πρῶτον, τὸ ἀπὸ τῆς Θαλάττης,
 Μάκρας καλεῖται καὶ Μάκρα πεδίων· ἐν τούτῳ δὲ Ποσειδώνιος
 ἱστορεῖ τὸν δρᾶκοντα πεπτωκότα ὀραθῆναι γεκρόν, μῆκος σχε- 15
 δόν τι καὶ πλεθραῖον, πάχος δ', ὡστ' ἰππέας ἐκατέρωθεν πα-
 ραστάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν, χάσμα δέ, ὡστ' ἔφιππον δέ-
 ξασθαι, τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἐκάστην ὑπεραίρουσαν θυρεοῦ.

A. 1096 18. Μετὰ δὲ τὸν Μάκραν ἐστὶν ὁ Μασσῶνας, ἔχων τινὰ καὶ
 ὄρεινὰ, ἐν οἷς ἡ Χαλκίς, ὡσπερ ἀκρόπολις τοῦ Μασσῶνου· ἀρχὴ 20
 δ' αὐτοῦ Λαοδίχεια ἢ πρὸς Λιβάνῳ. τὰ μὲν οὖν ὄρεινὰ ἔχουσι
 πάντα Ἰτουραῖοί τε καὶ Ἄραβες, κακοῦργοι πάντες, οἱ δ' ἐν
 τοῖς πεδίοις γεωργοί· κακούμενοι δ' ὑπ' ἐκείνων ἄλλοτε ἄλλης
 βοήθειας δέονται. ὀρητηγίοις δ' ἐρμυνοῖς χρωῶνται, καθάπερ

1. τραχανῶν codd. Tzsch. corr., coll. p. 756. — γεώλοφα CDhixw
 γαιολόφια F: verum exhibet praeter Eμοx etiam Eust. l. c. 3. τῇ
 om. E. — τῆς om. E. 4. ὁμοῦ] σχεδόν E. 5. τε ante καὶ add.
 edd. 6. ἀρωματῆτιν D (sed postea corr.) h ἀρωματῆτιν F. 7. σχι-
 νον Tzsch. (qui a Cas. ita scriptum esse falso tradit) Cor.: v. Plin. H. N.
 XII, 48, Theophr. Hist. plant. IX, 7, aliosque quos Grosk. laud. ad h. l.
 8. ἡ ante Γεννησαρῆτις add. Cz. — τὸν δὲ ποταμὸν E. 9. χρυσορροῶς:
 CD (in hoc alterum ρ sec. m. add.) Fz (e corr.). — δαμασκηῆς E.
 11. σφόδρα] χθόνα E. 14. δέ] τε EF (in hoc e corr.). — ποσι-
 δάντος F. 15. μὲν post μῆκος add. Dhī Cor. satis commode. 16. καὶ
 om. D aster. incl. Cor. 18. φολίδος CF. — θυρεαίου C. 19. μαρ-
 σῶνας edd.: v. ad p. 753. 20. μαρσῶνου edd. 21. ὄρεινὰ F. 22. τε
 om. D (sec. m. post add.) E. 23. καλούμενοι D.

οὐ τὸν Αἰβανὸν ἔχοντες ἄνω μὲν ἐν τῷ ὄρει Σινῶν καὶ Βόρ-
 ραμα καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔχουσι τείχη, κάτω δὲ Βότρυν καὶ Γί-
 γαρτον καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θαλάττης σπήλαια καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Θεοῦ
 προσώπῳ φρούριον ἐπιτεθέν, ἃ κατέσπασε Πομπήιος, ἀφ' ὧν
 5 τὴν τε Βύβλον κατέτρεχον καὶ τὴν ἐφεξῆς ταύτην Βηρυτόν, αἱ
 μεταξὺ κείνται Σιδόνος καὶ τοῦ Θεοῦ προσώπου. ἡ μὲν οὖν
 Βύβλος, τὸ τοῦ Κινύρου βασιλείον, ἱερὰ ἐστὶ τοῦ Ἀδωνίδου,
 ἣν τυραννομένην ἠλευθέρωσε Πομπήιος πελεκίσας ἐκείνον· κεί-
 ται δ' ἐφ' ὕψους τινὸς μικρὸν ἄνωθεν τῆς θαλάττης.

10 19. Ἐἴτα μετὰ ταύτην Ἄδωνις ποταμὸς καὶ ὄρος Κλίμαξ
 καὶ Παλαιβυβλος· εἶθ' ὁ Λύκος ποταμὸς καὶ Βηρυτός· αὕτη
 δὲ κατεσπάσθη μὲν ὑπὸ Τρύφωνος, ἀνελήφθη δὲ νῦν ὑπὸ Ρω- C. 756
 μαίων, δεξαμένη δύο τάγματα, ἃ ἴδρυσεν Ἀγρίππας ἐνταῦθα,
 προσθεὶς καὶ τοῦ Μασσίου πολλὴν μέγρι καὶ τῶν τοῦ Ὀρόντου
 15 πηγῶν, αἱ πλησίον τοῦ τε Αἰβάνου καὶ τοῦ Παραδείσου καὶ
 τοῦ Αἰγυπτίου τείχους περὶ τὴν Ἀπαμίων γῆν εἰσι. ταῦτα
 μὲν οὖν τὰ ἐπὶ θαλάττη.

20 20. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μασσίου ἐστὶν ὁ καλούμενος Αὐλῶν βα-
 σιλικὸς καὶ ἡ Λαμασκηγὴ χώρα, διαφερόντως ἐπαινουμένη· ἐστὶ
 20 δὲ καὶ ἡ Λαμασκὸς πόλις ἀξιόλογος, σχεδὸν τι καὶ ἐπιφανε-
 στάτη τῶν ταύτην κατὰ τὰ Περσικά· ὑπέρκεινται δ' αὐτῆς δύο
 λεγόμενοι Τράχωνες· ἔπειτα πρὸς τὰ Ἀράβων μέρη καὶ τῶν
 Ἰουραίων ἀναμιξ ὄρη δύσβατα *ἦν* ἐν οἷς καὶ σπήλαια βα-
 θύστομα, ὧν ἐν καὶ τετρακισχιλίους ἀνθρώπους δεξασθαι δυ- A. 1097
 25 νάμενον ἐν καταδρομαῖς, αἱ τοῖς Λαμασκηνοῖς γίνονται πολ-

1. βορραμά F βόραμα x. 2. τινὰ post ἄλλα add. edd. — βό-
 στρυν Dhi βόστρα ποx ald. 5. κατέτρεχε codd., exc. F, qui exhi-
 bet κατέτρεχον, quod Xyl. iam censuit scribendum esse, Cor. scripsit.
 6. σιδῶνος CEFs. 8. ἠλευθέρωσεν ἐκεῖνος ὁ Πομπήιος x. — ἐκεί-
 των C. 11. πάλαι βύβλος CD$\lambda\mu\omega\pi\chi$ παλαιβυβλος i βύβλος ald.
 12. τρύφωνος F. 13. ἀγρίππας x. 14. Μασσίου edd. 18. μαρ-
 σίου C (?) ποx edd. 21. δύο λεγόμενοι (sic) E et in marg.
 pr. m. add. λόφοι: quae vox videtur recipienda esse. 22. τραχῶνες
 codd., Tzsch. mut. — ἔπειτα] ἐπὶ τὰ Cor. — τὰ om. Cor. — τῶν
 om. w, in quo tamen τιτουραίων legitur, Cor. 23. ἦν om. Tzsch.
 Cor.; videtur ortum ex praepositionis proximae repetitione; post σπή-
 λαια iterat ald.

λαχόθεν. τὸ μέντοι πλέον τοὺς ἀπὸ τῆς εὐδαιμόνος Ἀραβίας ἐμπόρους λεηλατοῦσιν οἱ βάρβαροι· ἤττον δὲ συμβαίνει καταλυθέντων ἅντι τῶν περὶ Ζηρόδορον ληστῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἐνομίαν καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ τρεφομένων.

21. Ἄπασα μὲν οὖν ἡ ὑπὲρ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀραβίαν ἀνίσχουσα χώρα Κοίλη Συρία καλεῖται, ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλιβάνῳ ἀφωρισμένη. τῆς δὲ λοιπῆς ἡ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία Φοινίκη καλεῖται, στεγὴ τις καὶ ἀλιτεγῆς· ἡ δ' ὑπὲρ 10 ταύτης μεσόγαια μέχρι τῶν Ἀράβων ἢ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου Ἰουδαία λέγεται.

22. Ἐπεὶ οὖν τὴν ἰδίως λεγομένην Κοίλην Συρίαν ἐπεληλύθαμεν, ἐπὶ τὴν Φοινίκην μέτιμεν· ταύτης δὲ τὰ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Βηρυτοῦ λόγου τετύχηκε. μετὰ δὲ Βηρυτόν 15 ἔστι Σιδῶν ὅσον ἐν τετρακοσίοις σταδίοις· μεταξὺ δὲ ὁ Ταμύρας ποταμὸς καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄλσος καὶ Λεόντων πόλις. μετὰ δὲ Σιδῶνα μεγίστη τῶν Φοινίκων καὶ ἀρχαιοτάτη [πόλις] Τύρος ἐστίν, *ἢ* ἐνάμιλλος αὐτῇ κατὰ τε μέγεθος καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ πολλῶν μύθων 20 παραδεδομένη. οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ τὴν Σιδῶνα τεθρυλήκασιν μᾶλλον (Ὀμηρος δὲ οὐδὲ μέμνηται τῆς Τύρου), αἱ δ' εἰς τὴν Λιβύην καὶ τὴν Ἰβηρίαν ἀποικίαι μέχρι καὶ ἔξω Σηηλῶν τὴν Τύρον †πλέον ἐξυμνοῦσιν μᾶλλον· ἀμφοτέραι δ' οὖν ἐνδοξοὶ καὶ λαμπραὶ καὶ πάλαι καὶ νῦν· ὀποτέραν δ' ἂν τις εἴποι μητρό- 25 πολιν Φοινίκων, ἕρις ἐν ἀμφοτέροις ἐστίν. ἡ μὲν οὖν Σιδῶν ἐπὶ εὐφρεῖ λιμένι τῆς ἡπείρου τὴν ἰδρυσιν ἔχει.

1. τοὺς] τὸ codd. Cor. corr. 3. ζηρόδοτον ox sed in hoc posita mut. est in ζηρόδορον. 6. ἡ om. ald. — τῆς σελευκίδος CDh. 8. ἐν post ἢ add. E. 13. κοίλην om. E. 14. μετέμιμεν C μετίωμεν x. 16. ταβύριος E. 18. σιδῶνα D (e corr. sec. m.) Eh Eust. ad Dion. v. 911. 19. πόλις om. codd. — ἢ om. Cor. — τε om. Dh. 21. παραδεδομένη codd. Cor. corr. — σιδῶνα D (e corr. m. sec.) Eh. — τεθρυλήκασιν codd., exc. Dh, cdd. 23. Σηηλῶν om. E. 24. μᾶλλον om. Exx Cor.: atque aut hoc aut πλέον delendum erit. 25. εἴπη Cor. 26. οὖν om. Dh.

23. Τύρος δ' ἐστὶν ὄλη νῆσος σχεδόν τι συνακισμένη πα-
ραπλησίως, ὡσπερ ἡ Ἄραδος, συνῆπται δὲ χάματι πρὸς τὴν C. 75'
ἠπειρον, ὃ κατεσκευάσε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος· δύο δ' ἔχει λι-
μένας τὸν μὲν κλειστόν, τὸν δ' ἀνειμένον, ὃν Αἰγύπτιον καλοῦ- A. 104
5 σιν. ἐνταῦθα δὲ φασὶ πολυστέγους τὰς οἰκίας, ὥστε καὶ τῶν
ἐν Ῥώμῃ μᾶλλον· διὸ καὶ σεισμούς γενομένους ἀπολιπεῖν μι-
κρὸν τοῦ ἄρδην ἀφανίσαι τὴν πόλιν. ἠτύχησε δὲ καὶ ὑπ' Ἀλε-
ξάνδρον πολιορκία ληφθεῖσα· ἀλλὰ τῶν τοιούτων συμφορῶν
κατέστη κρείττων καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν τῇ τε ναυτιλίᾳ, καθ' ἣν
10 ἀπάντων τῶν αἰεὶ κρείττους εἰσὶ κοινῇ Φοῖνικες, καὶ τοῖς πορ-
φυρείοις· πολὺ γὰρ ἐξήτασται πασῶν ἡ Τυρία καλλίστη πορ-
φυρεῖα· καὶ ἡ θήρα πλησίον καὶ τᾶλλα εὐπορα τὰ πρὸς βαφῆν
ἐπιτήδεια· καὶ δυσδιάγωγον μὲν ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία
τῶν βαφείων, πλουσίαν δὲ διὰ τὴν τοιαύτην ἀνδρείαν. οὐχ
15 ὑπὸ τῶν βασιλέων δ' ἐκρίθησαν αὐτόνομοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
τῶν Ῥωμαίων, μικρὰ ἀναλώσαντες, βεβαιωσάντων τὴν ἐκείνων
γνώμην. τιμᾶται δὲ καθ' ὑπερβολὴν Ἡρακλῆς ὑπ' αὐτῶν. τῆς
δὲ περὶ τὰς ναυστολίας δυνάμεως τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος
τῶν ἀποικίδων ἐστὶ πόλεων τεκμήριον· οὗτοι μὲν οὖν τοιοῦτοι.
20 24. Σιδῶνιοι δὲ πολύτεργοί τινες παραδέδονται καὶ καλλι-
τεργοί, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ καὶ φιλόσοφοι
περὶ τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρ-
ξάμενοι καὶ τῆς νυκτιπλοίας· ἐμπορικὸν γὰρ καὶ ναυκληρικὸν
ἐκάτερον· καθάπερ καὶ τῶν Αἰγυπτίων εὗρεμα γεωμετρίαν φασὶ
25 ἀπὸ τῆς χωρομετρίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται, συγγέων τοὺς

2. καὶ ante ἡ add. F. 5. ὥστε om. Cor.: mirabilis sane est verbi
omissio, ac suspicari possis scriptum fuisse ὥστ' εἶναι καὶ κτλ. 6. σει-
σμῶν γενομένων ποxx Cor. 7. ἀφανισθῆναι x Cor.: Eust. legisse
hunc locum ita, ut exhibent codd. rell., apparet ex iis quae affert ad
Dion. l. c. 10. πορφυροῖς codd., exc. Eoxz, e quibus Cor. corr.
11. ἐξίσταται C (in hoc ητ add. inter versus) DEh ἐξίσταται w.
12. θύρα C. 14. βαφίων F ad. βαφίων CDrw. — ἀνδρείαν ποxx
εὐανδρίαν Cor. e conji. Toup.: Letronn. apte confert III, 140, Arist.
Eth. Nicom. III, p. 48 B. 16. Verba μικρὰ ἀναλώσαντες perincom-
mode hic inseruntur, ac dubito an collocanda sint post μόνον. 18. ναυ-
στολογίας codd. 20. σιδῶνιοι D (e corr. sec. m.) EF. 24. εἴρημα
ποxx cdd.: v. ad VIII, 354. 25. χωρογραφίας E.

ὄρους κατὰ τὰς ἀναβάσεις. τοῦτο μὲν οὖν παρ' Αἰγυπτίων ἤκειν εἰς τοὺς Ἑλληνας πεπιστεύκασιν, ἀστρονομίαν δὲ καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων· νυνὶ δὲ πάσης καὶ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας εὐπορίαν πολὺ πλείστην λαβεῖν ἔστιν ἐκ τούτων τῶν πόλεων· εἰ δὲ δεῖ Ποσειδωνίῳ πιστεῦσαι, καὶ τὸ περὶ τῶν 5 ἀτόμων δόγμα παλαιόν ἔστιν ἀνδρὸς Σιδονίου Μώχου πρὸ τῶν Τρωικῶν χρόνων γεγονότος. τὰ μὲν οὖν παλαιὰ ἐάσθω· καθ' ἡμᾶς δὲ ἐκ Σιδῶνος μὲν ἐνδοξοὶ φιλόσοφοι γεγόνασι Βοηθός τε, ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τὰ Ἀριστοτελεια, καὶ Διόδωτος, ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἐκ Τύρου δὲ Ἀντίπατρος, καὶ μικρὸν 10 πρὸ ἡμῶν Ἀπολλώνιος ὁ τὸν πίνακα ἐκθεῖς τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων. διέχει δὲ τῆς Σιδῶνος ἢ Τύρου C. 758 οὐ πλείους τῶν διακοσίων σταδίων· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ πολί- A. 1099 χριον, Ὀρεσίθων πόλις λεγομένη· εἶτα πρὸς Τύρῳ ποταμὸς ἐξίησι· μετὰ δὲ τὴν Τύρον ἢ Παλαιτύρος ἐν τριάκοντα στα- 15 δίοις.

25. Εἶθ' ἢ Πτολεμαῖς ἔστι μεγάλη πόλις, ἣν Ἄκην ὠνόμαζον πρότερον· ἣ ἐχρῶντο ὀρηγητήριον πρὸς τὴν Αἴγυπτον οἱ Πέρσαι. μεταξὺ δὲ τῆς Ἄκης καὶ Τύρου θινώδης αἰγιαλὸς ἔστιν ὁ φέρων τὴν ὑαλίτιν ἄμμον· ἐνταῦθα μὲν οὖν φασὶ μὴ 20 χεῖσθαι, κομισθεῖσαν εἰς Σιδῶνα δὲ τὴν χωνεῖαν δέχεσθαι· τινὲς δὲ καὶ τοῖς Σιδονίοις εἶναι τὴν ὑαλίτιν ψάμμον ἐπιτηδείαν εἰς χύσιν, οἱ δὲ πᾶσαν πανταχοῦ χεῖσθαι φασιν. ἤκουσα δ' ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῶν ὑαλουργῶν, εἶναι τινα καὶ κατ' Αἴγυπτον ὑαλίτιν γῆν, ἣς χωρὶς οὐχ οἶόν τε τὰς πολυ- 25 χροῦς καὶ πολυτελεῖς κατασκευὰς ἀποτελεσθῆναι, καθάπερ καὶ

1. κατὰ] καὶ F. 6. παλαιοῦ x Cor. — Μώχου Hopp. Μόσχου Xyl. 8. σιδῶνος D (e corr. m. sec.) h. 11. ζήνωνος C. 12. σιδῶνος D (e corr. m. sec.) Eh. 15. ἔξεισι x Cor. — τὴν om. E. — ἢ παλαι τύρος CDh. — ἐν τριάκοντα om. D spatio vacuo relicto. 20. ὑαλίτην, addito pr. m. i supra η, D. — ψάμμον F sed ψαμμu litteris minoribus est exaratum, ita ut postea addita videatur haec verbi pars. 21. δὲ post κομισθεῖσαν colloc. edd. inde a Xyl. — σιδῶνα D (e corr. sec. m.) Ehx. 22. σιδωνίους hx. — τὴν aster. incl. Cor. 23. κενεῖσθαι codd. exc. F, in quo legitur κείσθαι: veram scripturam reposuit Cor. de coni. Tyrwh. 24. τῇ om. E.

ἄλλοις ἄλλων μιγμάτων δεῖν· καὶ ἐν Ῥώμῃ δὲ πολλὰ παρεν-
ρίσκεσθαι φασὶ καὶ πρὸς τὰς χροῶς καὶ πρὸς τὴν ῥαστώνην
τῆς κατυσκευῆς, καθάπερ ἐπὶ τῶν κρυσταλλοφανῶν· ὅπου γὰρ
καὶ τρυβλίον χαλκοῦ πρίασθαι καὶ ἐκπωμάτιον ἔστιν.

- 5 26. Ἰστορεῖται δὲ παράδοξον πάθος τῶν πάντων σπανίων,
κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦτον τὸν μεταξὺ τῆς τε Τύρου καὶ τῆς
Πτολεμαΐδος. καθ' ὃν γὰρ καιρὸν οἱ Πτολεμαεῖς, μάχην συν-
άψαντες πρὸς Σαρπηδόνα τὸν στρατηγόν, ἐλείφθησαν ἐν ἰσθ-
τόπῳ τούτῳ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς, ἐπέκλυσεν ἐκ τοῦ πελά-
10 γους κῆμα τοὺς φεύγοντας ὅμοιον πλημμυρίδι, καὶ τοὺς μὲν εἰς
τὸ πέλαγος ἀφῆρασαν καὶ διέφθειρεν, οἱ δ' ἐν τοῖς κοίλοις τό-
ποις ἔμειναν νεκροί· διαδεξαμένη δὲ ἡ ἄμπωτις πάλιν ἀνεκάλυψε
καὶ εἶδειξε τὰ σώματα τῶν κειμένων ἀναμιξὲν ἐν νεκροῖς ἰχθύσι.
15 τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τὸ Κάσιον συμβαίνει τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ,
σπασμῶ τινι ὀξεῖ καὶ ἀπλῶ περιπιπτούσης τῆς γῆς καὶ εἰς
ἐκάτερον μεταβαλλομένης ἅπαξ· ὥστε τὸ μὲν μετεωρισθὲν αὐ- A. 1100
τῆς μέρος ἐπαγαγεῖν τὴν θάλατταν, τὸ δὲ συνιζῆσαν διέξασθαι,
τραπομένης δὲ τὴν ἀρχαίαν πάλιν ἔδραν ἀπολαβεῖν τὸν τόπον,
τοτὲ μὲν οὖν καὶ ἐξαλλάξεώς τινος γενομένης, τοτὲ δ' οὖν, τάχα
20 καὶ περιόδοις τισὶν ἐνδεδεμένων τῶν τοιούτων παθῶν ἀδήλοισι
ἡμῖν, καθάπερ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Νεῖλον ἀναβάσεων
λέγεται διαφόρων γινομένων, ἄδηλον δὲ τὴν τάξιν ἔχουσῶν.

27. Μετὰ δὲ τὴν Ἄκην Στράτωνος πύργος, πρόσορον
ἔχων. μεταξὺ δὲ ὃ τε Κάριμος τὸ ὄρος καὶ πολιχνίων ὀνό-
25 ματα, πλεόν δ' οὐδέν, Συκαμίνων πόλις, Βουκόλων καὶ Κρο-
κοδείλων πόλις καὶ ἄλλα τοιαῦτα· εἶτα δρυμὸς μέγας τις.

4. χαλκοῖν codd. exc. EF: Tzsch. correxerat de conī. Cas. 7. συν-
ῆσαν Cor. de conī. Cas. 8. ἐλήφθησαν F, hoc verbum omittunt codd.
rell.: recipere tamen non dubitavi non minus sensu ipso postulante, quam
commendante Athenaeo VIII, 2, p. 333, ubi eadem haec res e Posidonio
refertur accuratius atque idem verbum usurpatur: quae quomodo non Ptole-
maeenses victos esse, sed potius Sarpedonem indidem apparet. 11. κόλοις F.
13. εἶδειξαν Dh, sed in hoc ε sup. α add. 15. ἀπλῶ] παλμῶ Cor.
17. ἐπάγειν codd., exc. F, edd. — συνιζῆσιν codd., Xyl. corr. 19. τότε
μὲν — τότε δὲ DFh ποτὲ μὲν — ποτὲ δὲ edd. inde a Xyl. 20. ἀδή-
λως codd., Cor. corr. 22. λεγομένων C. — διαφόρος C (?) F ald.
25. πόλις post Βουκόλων add. Cor. de Cas. sent.: sed καὶ adiectum vi-

- C. 759 28. *Εἶτα Ἰόπη, καθ' ἣν ἡ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παραλία σημειωδῶς ἐπὶ τὴν ἄρκτον κάμπτεται, πρότερον ἐπὶ τὴν ἕω τεταμένη. ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσί τινες τὴν Ἀνδρομέδαν ἐκπεθῆναι τῷ κήτει· ἐν ὕψει γάρ ἐστιν ἰκανῶς τὸ χωρίον, ὥστ' ἀφορασθαί φασιν ἀπ' αὐτοῦ τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν τῶν Ἰουδαίων μητρόπολιν· καὶ δὴ καὶ ἐπινείρ τούτῳ κέχρηται καταβάντες μέχρι θαλάττης οἱ Ἰουδαῖοι· τὰ δ' ἐπίεια τῶν ληστῶν ληστήρια δηλονότι ἐστί. τούτων δὲ καὶ ὁ Κάρμηλος ὑπῆρξε καὶ ὁ δρυμός· καὶ δὴ καὶ εὐάνδρησεν οὗτος ὁ τόπος, ὥστ' ἐκ τῆς πλησίον κόμης Ἰαμνείας καὶ τῶν κατοικιῶν τῶν κύκλῳ τέταρας μυριάδας ὀπλίζεσθαι. εἰσὶ δ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ Κάσιον τὸ πρὸς Πηλουσίῳ μικρῷ πλείους ἢ χίλιοι στάδιοι, τριακόσιοι δ' ἄλλοι πρὸς αὐτὸ τὸ Πηλούσιον.*
29. *Ἐν δὲ τῷ μεταξὺν καὶ ἡ Γαδαρίς ἐστίν, ἣν καὶ αὐτὴν*
- A. 1101 *ἔξειδιάσαντο οἱ Ἰουδαῖοι· εἰπ' Ἀζωτὸς καὶ Ἀσκαλῶν. ἀπὸ δὲ Ἰαμνείας εἰς Ἀζωτὸν καὶ Ἀσκαλῶνά εἰσιν ὅσον διακόσιοι στάδιοι. †κρομμύων τ' ἀγαθός ἐστίν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνιτῶν, πόλισμα δὲ μικρόν. ἐντεῦθεν ἦν Ἀπίοχος ὁ φιλόσοφος, μικρὸν πρὸ ἡμῶν γεγονώς. ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημος τε ὁ Ἐπικούρειος *γεγονώς* καὶ Μελέαργος καὶ Μένιππος ὁ σπουδογέλιος καὶ Θεόδωρος ὁ καθ' ἡμᾶς ῥήτωρ.*
30. *Εἴθ' ὁ τῶν Γαζαίων λιμὴν πλησίον· ὑπέρεκται δὲ καὶ*
- A. 1102 *ἡ πόλις ἐν ἑπτὰ σταδίοις, ἔνδοξός ποτε γενομένη, κατεσπα-*

detur esse argumento Strabonem id non addidisse. 1. *Ἰόπη* codd., exc. *Εμοχ*, edd. inde a Xyl.: altera tamen scriptura exhibetur I, 43, in nummo ap. Eckh. III, p. 433 et Dionys. Perieg. v. 910. 2. *τεταμένη Dh*. 3. *ἐκπεθῆναι F*. 4. *γάρ* suspectum est: ὕψος enim quid ad Andromedae expositionem faciat, parum liquet. Grosk. igitur excidisse quaedam post *κήτει* suspicatur parum probabiliter: fortasse *γάρ* mutandum est in *δέ*. 5. *τῶν om. E*. 6. *ἐπινείρ F*. 11. *κάσιον CF*. 12. *τῷ* ante *πηλουσίῳ* add. *μοχ*. — *χίλιοι] μέγιοι m* (e corr.). 14. *αὐτοὶ Ex*. 15. *οἱ om. Dh* τοῖς ἰουδαίοις *F*. 17. *κρομμύων τ' ἀγαθῶν x κρομμύοις τ' ἀγαθῆ μοχ* Tzsch. Cor., quae satis placent, sed auctoritate carent: videtur scribendum esse *κρομμύων τ' ἀγαθῆ κτλ*. 18. *φιλόσοφος om. E*. — *μικρῷ πρὸ ἡμῶν D*. 19. *τῶν om. E*. 20. *ἐπικούρειος Cxx*. — *γεγονώς* ast. incl. Cor.: e superioribus male est repetitum. 22. *γαζίων D* (sed *αι* add. sup. ε) *x*.

σμένη δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ μένουσα ἔρημος. ἐντεῦθεν δ' ὑπέρ-
 βασις λέγεται χιλίων διακοσίων ἐξήκοντα σταδίων εἰς Αἴλαν
 πόλιν ἐπὶ τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου κειμένην· διττὸς δ'
 5 ἐστίν· ὁ μὲν ἔχων εἰς τὸ πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Γάζῃ μέ-
 ρος, ὃν Αἰλανίτην προσαγορεύουσιν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ πόλεως,
 ὁ δ' εἰς τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν Ἡρώων πόλιν, εἰς ὃν ἐκ
 Πηλουσίου ἢ ὑπέρθεις ἐπιτομωτέρα· δι' ἐρήμων δὲ καὶ ἀμ-
 μωδῶν χωρίων αἱ ὑπερβάσεις ἐπὶ καμήλων· πολὺ δὲ καὶ τὸ
 τῶν ἔρπειων ἐν αὐταῖς πλήθος.

10 31. Μετὰ δὲ Γάζαν Ῥαφία, ἐν ἣ μάχῃ συνέβη Πτολεμαίῳ
 τε τῷ τετάρτῳ καὶ Ἀντιόχῳ τῷ Μεγάλῳ. εἶτα Ῥινοκόρουρα,
 ἀπὸ τῶν εἰσφομισμένων ἐκεῖ τὸ παλαιὸν ἀνθρώπων ἠκρωτη-
 ριασμένων τὰς ῥίνας οὕτω καλουμένη· τῶν γὰρ Αἰθιοπίων τις,
 ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους
 15 ἀποτέμνων τὰς ῥίνας ἐνταῦθα κατόκιζεν, ὡς οὐκ ἂν ἔτι τολ-
 μήσοντας κακοῦργεῖν διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὄψεως.

32. Καὶ αὕτη μὲν οὖν ἢ ἀπὸ Γάζης λυπρὰ πᾶσα [καὶ]
 ἀμμώδης· ἔτι δὲ μᾶλλον τοιαύτη ἢ ἐφεξῆς ὑπερκειμένη, ἔχουσα
 τὴν Σιρβωνίδα λίμνην παράλληλόν πως τῇ θαλάττῃ μικρὰν δίο- C. 761
 20 δον ἀπολείπουσαν μεταξὺ μέχρι τοῦ Ἐκρήγματος καλουμένου,

2. αἰλᾶν F αὔλαν τῷ αἶλα (sic) Epit. αἶλαν codd. rell., exc. E, qui praebet quod recepi: Αἶλαν Cor., Xylandro ac Casaubono idem iam suspicantibus, recte ut opinor: cf. p. 768. 4. ὁ μὲν εἰς ἔχων τὸ codd. ald. εἰσέχων [εἰς] Cor., mihi simplicius visum ac rectius transponere verba: cf. Herod. I, 191. II, 17. IV, 42 passim. 11. τετράρχῳ D, sed sec. m. corr. — ῥινοκόλουρα codd., exc. E, qui tuetur alteram scripturam in codd. omnibus servatam supra 741: Ῥινοκούρουρα exhibet Steph. s. v. hunc ipsum locum afferens. 12. Verba ἐκεῖ — ἠκρωτηριασμένων om. codd. exc. EF: eadem exhibet etiam Steph. l. c.; κεκολουσμένων scripserat Cor. 13. καλουμένων Dh (in hoc νη supra add.) s. 15. κατόκιζεν ald. 16. κακ εἶν, erasis reliquis, C ἀναιρεῖν μοx ald. ἀνελεθεῖν Xyl. κατελεθεῖν Cor. 17. αὐτῇ Cor. — καὶ omī. codd. 18. τοιαύτην ἐφεξῆς codd. — ἢ ante ὑπερκειμένη add. Tzsch. Cor. — ὑπερκειμένην codd., correxi de sent. Cas. 19. σερβωνίδα E Cor.: v. ad I, 50. — πως] πρὸς codd., correxi de conī. Cas., recte commendata a Letronnio coll. III, 137. 158. IV, 190; idem mendum admissum esse V, 230 ab eodem bene observatum, quod neglexisse me poenitet. 20. ἀπολιποῦσαν codd., exc. E, qui exhibet quod

μήκος ὅσον διακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον πενήκοντα· τὸ δ' Ἐκρηγμα συγκέχωστα. εἶτα συνεχῆς ἄλλη τοιαύτη ἢ ἐπὶ τὸ Κάσιον, κάκειθεν ἐπὶ τὸ Πηλούσιον.

A. 1103 33. Ἔστι δὲ τὸ Κάσιον θινώδης τις λόφος ἀκρωτηριάζων ἄνδρος, ὅπου τὸ Πομπηίου τοῦ Μάγνου σῶμα κείται καὶ 5 Διός ἐστιν ἱερὸν Κασίον· πλησίον δὲ καὶ ἐσφάγη ὁ Μάγνος, δαλοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. εἶθ' ἢ ἐπὶ Πηλούσιον ὁδός, ἐν ἧ τὰ Γέερα καὶ ὁ Χαβρίον λεγόμενος χάραξ καὶ τὰ πρὸς τῷ Πηλουσίῳ βάραθρα, ἃ ποιεῖ παρεκχόμενος ὁ Νεῖλος, φύσει κοίλων καὶ ἐλαδῶν ὄντων τῶν τόπων. τοιαύτη μὲν ἢ Φοι- 10 νίκη. φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος εἰς τὸ Πηλούσιον ἐκ μὲν Ὁρθωσίας εἶναι σταδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους πενήκοντα κατακολπίζοντι· ἐκ δὲ Μελαινῶν ἢ Μελανιῶν τῆς Κιλικίας τῶν πρὸς Κελένδεριν ἐπὶ μὲν τὰ μεθόρια τῆς Κιλικίας καὶ Συρίας χιλίους καὶ ἑννακοσίους· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Ὁρόντην πεντακο- 15 σίους εἴκοσι· εἶτ' ἐπὶ Ὁρθωσίαν χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα.

34. Τῆς δ' Ἰουδαίας τὰ μὲν ἐσπέρια ἄκρα τὰ πρὸς τῷ Κασίῳ κατέχουσιν Ἰδουμαῖοί τε καὶ ἡ λίμνη. Ναβαταῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰδουμαῖοι· κατὰ στάσιν δ' ἐκπεσόντες ἐκεῖθεν προσεχώρησαν τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τῶν νομίμων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις 20 ἐκοινώνησαν· πρὸς θαλάττη δὲ ἡ Σιρβωνίς τὰ πολλὰ κατέχει καὶ ἡ συνεχῆς μέχρι Ἱεροσολύμων· καὶ γὰρ ταῦτα πρὸς θα-

Cor. recte reposuit. 1. μήκος CDFhz. 2. συγγέχωστα F. — τοσαύτη codd., correxi de sent. Letr. 3. κάσιον CDFhxx. 4. κάσιον CDFhxx. 5. μεγάλου w. 6. κασσίου CDFhi. — καὶ om. x. 9. ὁ παρεκχόμενος Νεῖλος ald. 12. Eadem intervalla supra XIV, 670 afferuntur itidem Artemidoro auctore allato, sed numeris additis ex parte diversis: quos ex hoc loco corrigendos Grosk. censet haud improbabiliiter. 13. μελανίας x Cor., ut legitur l. c. — τῆς om. E. — τῶν] τὴν ald. τῆς Cor. 14. μὲν om. Cx. — τῆς ante Συρίας add. edd. 15. εἴκοσι post ἑννακοσίους add. edd. inde a Cas., qui hoc verbum ex manuss. se addidisse ait: qui error inde videtur explicandus, quod verba ἐντεῦθεν — πεντακοσίους om. w ita, ut εἴκοσι in hoc codice excipiat ἑννακοσίους. 18. κασσίῳ CDFh. — οἱ ante Ἰδουμαῖοι add. C. — τε om. E. — ναβαταῖοι C. 21. σερβωνίς E ald., quam scripturam cum Tzsch. mutasset, Cor. reposuit. — κατέχε codd. Cor. corr. 22. καὶ ante Ἱεροσολύμων add. F.

- λάττει ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπινηίου τῆς Ἰόπης εἴρηται ὅτι ἐστὶν ἐν ὄρει· ταῦτα μὲν προσάρκτια· τὰ πολλὰ δ' ὡς ἕκαστά εἰσιν ὑπὸ φύλων οἰκούμενα μικτῶν ἔκ τε Αἰγυπτίων ἐθνῶν καὶ Ἀραβίων καὶ Φοινίκων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τὴν Γαλιλαίαν ἔχοντες καὶ τὸν Ἰερικοῦντα καὶ τὴν Φιλαδελφίαν καὶ Σαμάρειαν, ἣν Ἡρώδης Σεβαστὴν ἐπωνόμασεν. οὕτω δ' ὄντων μιγάδων, ἡ κρατοῦσα μάλιστα φήμη τῶν περὶ τὸ ἱερόν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πιστενομένων Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τοὺς προγόνους τῶν νῦν Ἰουδαίων λεγομένων.
- 10 35. Μωσῆς γὰρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων, ἔχων τι μέρος A. 1104 τῆς [κάτω] καλουμένης χώρας, ἀπῆρεν ἐκέισε ἐνθένδε, δυσχεράνας τὰ καθεστῶτα, καὶ συνεξήραν αὐτῷ πολλοὶ τιμῶντες τὸ θεῖον. ἔφη γὰρ ἐκεῖνος καὶ ἐδίδασκεν, ὡς οὐκ ὀρθῶς φρονοῖεν οἱ Αἰγύπτιοι θηρίοις εἰκάζοντες καὶ βοσκήμασι τὸ θεῖον, 15 οὐδ' οἱ Αἴβυες· οὐκ εὖ δὲ οὐδ' οἱ Ἕλληνες, ἀνθρωπομόρφους τυποῦντες· εἴη γὰρ ἐν τούτῳ μόνον θεὸς τὸ περιέχον ἡμᾶς C. 761 ἄπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν καὶ κόσμον καὶ τὴν τῶν ὄντων φύσιν. τούτου δὴ τίς ἂν εἰκόνα πλάττειν θαρρήσειε νοῦν ἔχων ὁμοίαν τινὶ τῶν παρ' ἡμῖν; ἀλλ' ἔαν 20 δεῖν πᾶσαν ξουνοποιῖαν, τέμενος [δ'] ἀφορίσαντας καὶ σηκὸν ἀξιόλογον τιμᾶν ἔδους χωρὶς. ἐγκοιμᾶσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλους τοὺς εὐνοεῖρους· καὶ προσδοκᾶν δεῖν ἀγαθὸν παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ δῶρον αἰεὶ τι καὶ σημεῖον τοὺς σωφρόνως ζῶντας καὶ μετὰ δικαιοσύνης, τοὺς δ' 25 ἄλλους μὴ προσδοκᾶν.

1. ἐπινηίου F. — ἰόπης CF edd. 3. φυλῶν D φυλλῶν E.
 5. ἱερικοῦντα E ald. ἱρικοῦντα codd. rell., exc. s. — φιλαδελφίαν edd., quae rectior haud dubie est scriptura: sed contra codd. consentientes licet et p. 763 recipere non ausus sum. 11. κάτω om. codd.: Cor. add. de conit.: cf. I, 30, XVII, 788. — ἐκεῖθεν F. 13. Hoc loco in marg. F add. m. pr.: ὀρθοτάτη διήγησις ἔσον ἐν ἡμῖν. 14. οἱ om. Tzsch. Cor. 16. τυποῦντες] ποιῶντες r. — ἐν τούτῳ D, sed sec. m. corr.: ἐν τῷ ἂν μοxx Cor. 19. τινὰ codd., Cor. corr. de conit. Cas. 20. δεῖ codd., corr. de sent. Cor. — δ' om. codd., Cor. add. 21. αἰδοῦς FD (sed deleto ai sec. m. supra add. ε in marg. adi. ἔδους) ἔδους h quod Cor. recte recepit: εἶδους codd. rell. 23. ἀγαθὸν om. ald. 25. ἄλλους] ἄλλως Cor.

36. Ἐκεῖνος μὲν οὖν τοιαῦτα λέγων ἔπεισεν εὐγνώμονας ἀνδρας οὐκ ὀλίγους καὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου τῶν ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κτίσμα. κατέσχε δὲ ῥαδίως, οὐκ ἐπίφθορον ὄν τὸ χωρίον, οὐδ' ὑπὲρ οὗ ἂν τις ἐσπουδασμένως μαχέσαιοτο· ἔστι γὰρ πετρῶδες, αὐτὸ μὲν εὐδρον, τὴν δὲ 5 κύνκλω χώραν ἔχον λυπρὰν καὶ ἀνυδρον, τὴν δ' ἐντὸς ἐξήκοντα σταδίων καὶ ὑπόπετρον. ἅμα δ' ἀντὶ τῶν ὄπλων τὰ ἱερὰ προῦβάλλετο καὶ τὸ θεῖον, ἴδρυσιν τούτου ζητεῖν ἀξιώων, καὶ παραδῶσειν ὑπισχνούμενος τοιοῦτον σεβασμὸν καὶ τοιαύτην ἱεροποιίαν, ἣτις οὔτε δαπάναις ὀχλήσει τοὺς χρωμένους οὔτε θεοφορίαις οὔτε ἄλλαις πραγματείαις ἀτόποις. οὗτος μὲν οὖν εὐδοκίμησας τούτοις συνεστήσατο ἀρχὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀπάντων προσχωρησάντων ῥαδίως τῶν κύνκλω διὰ τὴν ὁμιλίαν καὶ τὰ προτεινόμενα.

37. Οἱ δὲ διαδεξάμενοι χρόνους μὲν τινες ἐν τοῖς αὐτοῖς 15 διέμενον δικαιοπραγούντες καὶ θεοσεβεῖς ὡς ἀληθῶς ὄντες· ἔπειτ' ἐφισταμένων ἐπὶ τὴν ἱεροσύνην τὸ μὲν πρῶτον δεισιδαιμόνων, ἔπειτα τυραννικῶν ἀνθρώπων, ἐκ μὲν τῆς δεισιδαιμονίας αἱ τῶν βρωμάτων ἀποσχέσεις, ὡν περ καὶ τῶν ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς ἀπέχεσθαι, καὶ [αἱ] περιτομαὶ καὶ αἱ ἐκτομαὶ καὶ εἴ 20 τινα τοιαῦτα ἐνομίσθη, ἐκ δὲ τῶν τυραννίδων τὰ ληστήρια. οἱ μὲν γὰρ ἀφιστάμενοι τὴν χώραν ἐκάκουν καὶ αὐτὴν καὶ τὴν γεινιῶσαν, οἱ δὲ συμπράττοντες τοῖς ἄρχουσι καθήραζον τὰ ἀλλότρια καὶ τῆς Συρίας κατεστρέφεοντο καὶ τῆς Φοινίκης πολλήν. ἦν δ' ὁμως εὐπρέπεία τις περὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν, οὐχ 25 ὡς τυραννεῖον βδελυτομένων, ἀλλ' ὡς ἱερὸν σεμνυνόντων καὶ σεβομένων.

38. Πέφυκε γὰρ οὕτω, καὶ κοινόν ἐστὶ τοῦτο καὶ τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις. πολιτικοὶ γὰρ ὄντες ἀπὸ προστάγματος κοινοῦ ζῶσιν· ἄλλως γὰρ οὐχ οἷόν τε τοὺς πολλοὺς ἐν 30

6. ἔχων Dh. 10. οὐδὲ δαπάναις codd. Cor. corr. 12. τὴν ante ἀρχὴν add. Dh. 13. προσχωρησάντων F. 16. διέμεινον (sic) edd. 17. δεισιδαιμόνων C. 18. δεισιδαιμονίας C. 20. αἱ ante περιτομαὶ om. codd. edd. — αἱ ante ἐκτομαὶ om F edd. — ἐκτομαὶ codd. exc. Fh. 26. ὑγάρων CDFh sed in marg. D et F pr. m. add. τυραννοτορ (sic).

τι και ταυτό ποιειν ἡρμοσμένως ἀλλήλοις, ὅπερ ἦν τὸ πολι-
τεύεσθαι, και ἄλλως πως νέμειν βίον κοινόν. τὸ δὲ πρόσταγμα
διττόν· ἢ γὰρ παρὰ θεῶν ἢ παρὰ ἀνθρώπων· και οἱ γε ἀρ- C. 76:
χαῖτοι τὸ παρὰ τῶν θεῶν ἐπρέσβευον μᾶλλον και ἐσέμνον, 5
και διὰ τοῦτο και ὁ χρηστηριαζόμενος ἦν τότε πολὺς και τρέ-
χων εἰς μὲν Δωδώνην, ὅπως

ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
συμβούλω τῷ Διὶ χροόμενος, εἰς δὲ Δελφούς,
τὸν ἐκτεθένητα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
10 εἰ μηκέτ' εἴῃ·
αὐτὸς δ' ὁ παῖς

ἔστειχε τοὺς τεκόντας ἐκμαθεῖν θέλων
πρὸς δῶμα Φοίβου.

και ὁ Μίνως παρὰ τοῖς Κρησὶν

15 ἐννέωρος βασιλευε Διὸς μέγαλον ὀαριστῆς·

δι' ἐννέα ἐτῶν, ὡς φησι Πλάτων, ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ ἄντρον
τοῦ Διὸς και παρ' ἐκείνου τὰ προστάγματα λαμβάνων και πα-
ρακομίζων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. τὰ δ' ὅμοια ἐποίει και Λυ-
κοῦργος ὁ ζηλωτῆς αὐτοῦ· πυκνὰ γάρ, ὡς ἔοικεν, ἀποδημῶν
20 ἐπνυθάνετο παρὰ τῆς Πυθίας, ἃ προσήκει παραγγέλλειν τοῖς
Λακεδαιμονίοις.

39. Ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀληθείας ἔχει, παρὰ γε τοῖς
ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο και ἐνενομίστο, και διὰ τοῦτο και οἱ
μάντις ἐτιμῶντο, ὥστε και βασιλείας ἀξιούσθαι, ὡς τὰ
25 παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα και ἐπανορ-
θώματα και ζῶντες και ἀπόθανόντες· καθάπερ και ὁ Τει-
ρεσίας,

1. κατ' αὐτὸ CDFHir κατὰ ταὐτὸ μοxx ald.: Cor. corr. 2. ἀμω-
γέπως fortasse scribendum esse suspicatur Cor. 3. Hoc loco in marg.
F add. haec: ὃ στραβὲ στράβων παρὰ θεοῦ γράφε και μὴ παρὰ θεῶν·
εἰς γὰρ θεός, ὃ λατρεύομεν, ἐν τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι γνωρίζομενος.
5. ὁ om. C. — χρηστηριαζόμενος C. 7. ὑπακούσῃ codd., Cor. corr.,
coll. Odys. ε, 328 et supra VII, 329. 10. μηκέτι CF. 12. ἔστιχε
CFixx. — τοὺς φύσαντας nunc legitur ap. Eurip. Phoeniss. 34. 17. δια-
κομίζων μοxx Cor. 20. προσήκει s. προσήκει scribendum esse suspi-
catur Cor. satis probabiliter. 22. ἔχεω CDFoxx.

τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόρεια
οἷφ πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαί αἰσσοῦσι.

L. 1106 τοιοῦτος δὲ ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ [ὁ] Ὀρφεὺς
καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, τὸ μὲν παλαιὸν
Ζάμολξις, Πυθαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίστα 5
θεσπίζων, Δεκαίτεος· παρὰ δὲ τοῖς Βοσποροηνοῖς Ἀχαικάρος,
παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς θὶ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις
οἱ Μάγοι καὶ νεκρομάντις καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντις
καὶ ὑδρομάντις, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ
δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρητικοὶ φάροσκοποι. τοιοῦτος δὲ τις 10
ἦν καὶ ὁ Μωσῆς καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκείνον, τὰς μὲν ἀρχὰς
λαβόντες οὐ φάυλας, ἐκτραπόμενοι δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον.

40. Ἦδη δ' οὖν φανερώς τυραννουμένης τῆς Ἰουδαίας, πρῶ-
τος ἀνθ' ἱερέως ἀνέδειξεν ἑαυτὸν βασιλεὺς Ἀλέξανδρος· τούτου
δ' ἦσαν υἱοὶ Ἐρκανός τε καὶ Ἀριστόβουλος· διαφερομένων δὲ 15
περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπῆλθε Πομπήιος καὶ κατέλυσεν αὐτοὺς καὶ
τὰ ἐρόματα αὐτῶν κατέσπασε καὶ αὐτὰ ἐν πρώτοις τὰ Ἱερο-
σόλυμα βίβη καταλαβών· ἦν γὰρ πετρῶδες καὶ εὐερέως ἔρμα,
C. 763 ἐντὸς μὲν εὐνδρον, ἐκτὸς δὲ παντελῶς διμηρόν, τάφρον λατο-
μητὴν ἔχον βάθος μὲν ἐξήκοντα ποδῶν, πλάτος δὲ πεντήκοντα 20
καὶ διακοσίων· ἐκ δὲ τοῦ λίθου τοῦ λατομηθέντος ἐπεπύργωτο
τὸ τεῖχος τοῦ ἱεροῦ. καταλάβετο δ', ὡς φασι, τηρήσας τὴν

1. τεθνηῶτι *xx* Cor. 2. πεπνύσθαι *F*. 3. καὶ post δὲ add.
Cor. — ἀμφιάρεως *x* Cor. — ὁ ante Ὀρφεὺς om. codd. 5. πυθα-
γόρειος *CD* (sed in hoc *s* in *ei* sec. m. mut.) *Fxx*. — βυρεβίστα *CDFh*
βυρεβίστα *i* Βουρεβίστα Cor.: v. ad VII, 298. 6. δεκαίτεος *F* δεκινέος
Στουxx δεκινάιος *Dhí*: v. ad l. c. — βοσποροηνοῖς *μουxx* ald. Βο-
σποροηνοῖς edd. inde a *Xyl.*, qua forma plerumque Strabo utitur, sed
non constanter: v. ad VII, 309. 7. τοῖς ante Ἰνδοῖς om. *C*. 8. νε-
κρομάντις *F*. 9. τοῖς om. *C*. 10. τοῖς om. codd. exc. *Chi*. —
τυρρητικοὶ *F*. — φάροσκοποι corruptum esse iudicavit Cas. recte, ut opi-
nor, neque audiendus est Grosk. qui Strabonem sermonis latini inscientia
haruspicum nomen male ita reddidisse censet: legendum esse suspica-
tur Cas. ἱεροσκόποι, quod expressit Letronn. in interpretatione franco-
gallica, vel potius οἰωνοσκόποι quod recepit Cor., quodque verum et
ipse crediderim: cf. XVII, 813. 13. δ' om. *μουxx* Cor. 18. κατα-
λαβών codd., Cas. corr. — καὶ om. codd. exc. *Dh*. 20. ἔχων *μουxx*.

τῆς νηστείας ἡμέραν, ἥνικα ἀπέιχοντο οἱ Ἰουδαῖοι παρὰ τὸς ἔργον, πληρώσας τὴν τάφρον καὶ ἐπιβαλὼν τὰς διαβάθρας· καταπάσαι δ' οὖν ἐκέλευσε τὰ τεῖχη πάντα καὶ ἀνείλεν εἰς δύναμιν τὰ ληστήρια καὶ τὰ γαζοφυλάκια τῶν τυράννων. ἦν δὲ
5 δύο μὲν τὰ ταῖς εἰσβολαῖς ἐπικείμενα τοῦ Ἰερικοῦντος Θορῆξ τε καὶ Ταῦρος, ἄλλα δὲ Ἀλεξάνδριόν τε καὶ Τρκάνιον καὶ Μαχαιροῦς καὶ Λυσίας καὶ τὰ περὶ τὴν Φιλαδελφίαν καὶ ἡ περὶ Γαλιλαίαν Σκνθόπολις.

41. Ἰερικοῦς δ' ἐστὶ πεδίον κύκλω περιεχόμενον ὄρεινῃ τινι
10 καὶ πον καὶ θεατροειδῶς πρὸς αὐτὸ κεκλιμένη· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ φοινικῶν, μεμιγμένην ἔχων καὶ ἄλλην ὕλην ἡμερον καὶ εὐκαρπον, πλεονάζων δὲ τῷ φοίνικι, ἐπὶ μῆκος σταδίων ἑκα- **A. 11**
τόν, διάρροντος ἅπας καὶ μεστὰς κατοικιῶν· ἐστὶ δ' αὐτοῦ καὶ βασιλειον καὶ ὁ τοῦ βαλσάμου παράδεισος· ἐστὶ δὲ τὸ φυτόν
15 θαμνωδες, κυτίσφ εἰοικός καὶ τερμίνθφ, ἀρωματίζον· σὺ τὸν φλοιὸν ἐπισχίσαντες ὑπολαμβάνουσιν ἀγγείοις τὸν ὀπὸν, γλίσχωφ γάλακτι παραπλήσιον· ἀναληφθεὶς δ' εἰς κογχάρια λαμβάνει πῆξιν· λυεὶ δὲ κεφαλαλγίας θαυμαστῶς καὶ ὑποχύσεις ἀρχομένας καὶ ἀμβλυωπίας· τίμιος οὖν ἐστὶ, καὶ διότι ἐνταῦθα
20 μόνον γεννᾶται· καὶ ὁ φοινικῶν δὲ τοιοῦτος, ἔχων τὸν καρνωτὸν φοίνικα ἐνταῦθα μόνον, πλὴν τοῦ Βαβυλωνίου καὶ τοῦ ἐπέκεινα πρὸς τὴν ἕω· μεγάλη οὖν ἀπ' αὐτῶν ἡ πρόσσδος· καὶ τῷ ξυλοβαλσάμφ δὲ ὡς ἀρώματι χρῶνται.

42. Ἡ δὲ Σιρβωνὶς λίμνη πολλὴ μὲν ἐστὶ· καὶ γὰρ χιλίων
25 σταδίων εἰρήκασί τινες τὸν κύκλον· τῇ μέντοι παραλίᾳ παρεκτέταται μικρῷ τι πλεόν τῶν διακοσίων σταδίων μῆκος ἐπιλαμβάνουσα, ἀγχιβαθῆς, βαρύτερον ἔχουσα ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν

2. καταπάσαι F. 6. ἀλεξάνδρειον Dh. — ἰρκάνιον Dh. — λύδας post Μαχαιροῦς add. w καὶ λύδας post Λυσίας add. F. 7. φιλαδέλφειαν Cor. — ἡ περὶ] ὑπερὶ F. 9. ἰερικοῦς E ἰερικοῦς codd. rell., Tisch. corr. 10. κεκλιμένη F. 12. εὐκαρπον καὶ ἡμερον π. — πλεονάζων E. 15. εἰοικός Eh. 16. ἀπολαμβάνουσα πο. — ἀγγέλω E. 18. ὑποχύσεις F. 19. καὶ διὰ τοῦτο Cor. add. post ἐστὶ. 20. καρνωτὸν E sed ω inter versus add. 24. σερβωνὶς E Cor. 26. μικρὸν πο. — τινι s Cor. — ἀπολαμβάνουσα ο. 27. ἀγχιβαθὺς D (sed u in η pr. m. mut.) hi. — βαρύτερον π.

κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ προβάτῃ
 εὐθὺς ἐξαιρέσθαι· μεστὴ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου· ἡ αὕτη τοῦτο δὲ
 ἀναφυσᾷται κατὰ καιροῦς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάθους μετὰ
 πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφά- 5
 νεια λόφον φαντασίαν παρῆχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἀσβολος
 πολλή, καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἀδηλος, ὑφ' ἧς κα-
 τιούται καὶ χαλκὸς καὶ ἄργυρος καὶ πᾶν τὸ στιλπνὸν μέχρι καὶ
 χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιούσθαι τὰ σκευὴ γνωρίζουσιν οἱ πε-
 ριοικοῦντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἀσφάλτου, καὶ παρα-
 σκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτοῦ, ποιησάμενοι σχεδίας 10

C. 764 καλαμίνας. ἔστι δ' ἡ ἀσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγρανωμένη μὲν
 A. 1108 ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἀναφυσωμένη καὶ διαχεομένη, πάλιν δὲ μετα-
 βάλλουσα εἰς πάγον ἰσχυρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, οἷόν ἐστι
 τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἴτ' ἐπι-
 πολάζουσα διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος, καθ' ἣν ἔφαμεν μηδὲ 15
 κολύμβου δεῖσθαι, μηδὲ βαπτίζεσθαι τὸν ἐμβάντα, ἀλλ' ἐξαι-
 ρεσθαι· προσπλεύσαντες δὲ ταῖς σχεδίαις κόπτουσι καὶ φέρον-
 ται τῆς ἀσφάλτου ὅσον ἕκαστος δύναται.

43. Τὸ μὲν οὖν συμβαῖνον τοιοῦτον· γόγγας δὲ ὄντας
 σκῆπτεσθαι φησὶν ἐμφθὰς ὁ Ποσειδάωνιος τοὺς ἀνθρώπους καὶ 20
 οὖρα καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρά, ἃ περικαταχέαντας καὶ ἐκπιά-
 σαντας πῆττειν τὴν ἀσφαλτον, εἴτα τέμνειν· εἰ μὴ τίς ἐστὶν
 ἐπιτηδειότης τῶν οὖρων τοιαύτη, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς κύστεσι
 τῶν λιθιώντων, καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν οὖρων ἡ χρυσόκολλα συν-
 ἴσταται· ἐν μέσῃ δὲ τῇ λίμνῃ τὸ πάθος συμβαίνειν εὐλογον, 25
 ὅτι καὶ ἡ πηγὴ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἀσφάλτου κατὰ μέσον ἐστὶ

1. προεμβάντα CDFhi προελθόντα x: hoc verbum om. Epit. commodissime. 2. τοῦτο eiiciendum esse Grosk. censuit: ac sive hoc sive αὕτη, quod male retulerunt ad λίμνη, delendum est: certius vero affirmari nequit, cum in proximis quoque eadem fluctuatio offendatur in genere substantivὶ ἀσφαλτος. 5. συναναφάνεται E. — ἀσβαλος E ἀσβῶλος F βῶλος Epit. 6. δὲ om. E. 9. τῆς Ex Cor. 10. μεταλείαν E. — αὐτῆς Ex Cor. 11. ὑγρανωμένη F. 13. ἀπὸ E. — τοῦ om. E. 14. καὶ ante τὸ add. E. 21. ἄ aster. incl. Cor. περικαταχόντας codd. — ἐκπιάζοντας x ἐκπιέσαντας i Cor. 24. λιθιώντων C. 26. τῆς] τοῦ ποζ. — μέσην C.

καὶ τὸ πλῆθος ἄτακτος δὲ ἡ ἀναφύσῃσις, ὅτι καὶ ἡ τοῦ πνυ-
ρὸς κίνησις οὐκ ἔχει τάξιν ἡμῖν φανεράν, ὡσπερ καὶ ἄλλων
πνευμάτων πολλῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Ἡπει-
ρώτιδι.

- 5 44. Τοῦ δ' ἔμπυρον τὴν χώραν εἶναι καὶ ἄλλα τεκμήρια
φέρουσι πολλά· καὶ γὰρ πέτρας τινὰς ἐπικεκαμμένας δεικνύουσι
τραχείας περὶ Μοασάδα καὶ σήραγγας πολλαχοῦ καὶ γῆν τε-
φρώδη, σταγόνας τε πίσεως ἐκ λισσάδων λειβομένηας καὶ δυσ-
ώδεις πόρωθεν ποταμοὺς ζέοντας, κατοικίας τε ἀνατετραμ-
10 μένας σποράδην· ὥστε πιστεύειν τοῖς θρυλουμένοις ὑπὸ τῶν
ἐγγχωρίων, ὡς ἄρα φησὺντό ποτε τρισκαίδεκα πόλεις ἐνταῦθα,
ὧν τῆς μητροπόλεως Σοδόμων σώζοιτο κύκλος ἐξήκοντά που
σταδίων· ὑπὸ δὲ σεισμῶν καὶ ἀναφυσημάτων πυρὸς καὶ θερ-
μῶν ὑδάτων ἀσφαλτωδῶν τε καὶ θειωδῶν ἡ λίμνη προπέσει
15 καὶ πέτραι πυρίληπτοι γένοιντο, αἱ τε πόλεις αἱ μὲν καταπο-
θεῖεν, ὡς δ' ἐκλείπειν οἱ δυνάμενοι φηγεῖν. Ἐρατοσθένης δὲ A. 11
φησι τὰναντία, λιμναζούσης τῆς χώρας, ἐκρήγμασιν ἀνακαλυ-
φθῆναι τὴν πλείστην, καθάπερ τὴν †θάλατταν.

45. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν λιμναῖον,
20 οὗ τὰ γενεόμενα κτήνη τρίχας καὶ ὄπλας καὶ κέρατα ἀποβάλ-
λει. ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις Ταριχείαις ἡ λίμνη μὲν ταριχείας

1. πυρὸς om. F. 5. καὶ] τὰ Cas. 7. βοασάδα Dh Μασάδα
ab aliis auctoribus appellatur hoc oppidum. 8. στογόνας F. — ἐκ
κλεισσάδων CF ἐκ κλισσάδων Dh ἐκλυσσάδων x ἐκ κλεισσάδων
or: verum vidit Xyl., idque servavit E. — καὶ ante ποταμοὺς
collocavit Cor. 9. τε] δὲ codd., exc. DE: τε scribendum esse Cor.
etiam suspicatus erat. 10. λεγομένοις D, sed sec. m. corr.: θρυλου-
μένοις codd. rell., exc. h, edd. 11. φησὺν πάποτε D. — τρισκαί-
δεκα F. 15. αἱ ante πέτραι add. Cor. haud male. — πυρίληπτοι C.
— τε om. D. 16. ἐκλείπειν ald. — οἱ] ἡ E. 18. τὴν Θετταλίαν
Cor. recte, ut opinor: Letronn. contra de iisdem h. l. Strabonem cogi-
tare ratus, quae tradidit I, p. 38 extr. verbum ταπεινωθῆναι post θά-
λατταν supplendum esse censet. Quod cum in universum parum pro-
babile sit (nimis obscure enim significaretur illa opinio), tum καθάπερ
in hoc connexu minime ferendum foret. 19. γαρίτιδι Dh. 21. τα-
ριχείαις F ταριχείαις codd. rell., Tzsch. corr. de sent. Salm. ad Solin.
p. 408 coll. Steph. s. v. — ταριχείας F.

ἰχθύων ἀστείας παρέχει, φύει δὲ δένδρα καρποφόρα, μηλείαις ἐμφορῇ· χρωῶνται δ' Αἰγύπτιοι τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς ταρχίας τῶν νεκρῶν.

46. Πομπήιος μὲν οὖν περικόψας τινὰ τῶν ἐξειδιασθέντων
 D. 765 ἑπὶ τῶν Ἰουδαίων κατὰ βίαν ἀπέδειξεν † Ἡρώδη τὴν ἱερουσό- 5
 νην· τῶν δ' ἀπὸ γένους τις ὕστερον Ἡρώδης, ἀνὴρ ἐπιχώριος,
 παραδὺς εἰς τὴν ἱερουσόνην, τοσοῦτον διήνεγκε τῶν πρὸ αὐτοῦ,
 καὶ μάλιστα τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁμιλίᾳ καὶ πολιτείᾳ, ὥστε καὶ
 βασιλεὺς ἐχημάτισε, δόντος τὸ μὲν πρῶτον Ἀντωνίου τὴν ἐξου-
 σίαν, ὕστερον δὲ καὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ· τῶν δ' υἱῶν 10
 τοὺς μὲν αὐτὸς ἀνείλεν, ὡς ἐπιβουλεύσαντας αὐτῷ, τοὺς δὲ
 τελευτῶν διαδόχους ἀπέλιπε, μερίδας αὐτοῖς ἀποδούς. Καῖσαρ
 δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς ἐτίμησε τοῦ Ἡρώδου καὶ τὴν ἀδελφὴν Σα-
 λώμην· καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα Βερενίκην· οὐ μέντοι εὐτύχη-
 σαν οἱ παῖδες, ἀλλ' ἐν αἰτίαις ἐγένοντο, καὶ ὁ μὲν ἐν φωνῇ 15
 διετέλει, παρὰ τοῖς Ἀλλόβριξι Γαλάταις λαβὼν οἴκησιν, οἱ δὲ
 θεραπεῖα πολλῇ μόλις εὔροντο κάθοδον, τετραρχίας ἀποδειχθεί-
 σης ἑκατέρωφ.

CAPUT III.

1. Ὑπέρεκειται δὲ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Κοίλης Συρίας 20
 μέχρι Βαβυλωνίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας πρὸς νότον
 Ἀραβία πᾶσα χωρὶς τῶν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ Σκηνητιῶν. περὶ
 μὲν οὖν τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῶν νεμομένων αὐτὴν ἔθνων
 εἰρηται· τὰ δὲ πέραν τοῦ Εὐφράτου τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἐκβο-

5. Ἡρώδι F Ἡρώδη codd. rell. Lacerum hunc locum cum iudicasset
 Xylander, lacunae signum et ante et post Ἡρώδη apposuit Cas.: sed
 nihil deesse satis liquet. Herodis vero nomen, quod falsum esse diu
 animadversum, a Strabone scribi non potuisse, vel ex iis apparet quae
 supra p. 762 extr. traduntur: recte igitur Ὑρκανῷ Cor. videtur reposuisse.
 6. τισιν codd., exc. hz, in quibus τις legitur e corr., quod Cor. rec.
 9. ἐχημάτισε CF. 10. καὶ om. Dhw. 13. υἱεῖς D. 14. βε-
 ρενικὴν θυγατέρα codd., unde suspicari possis vocem θυγατέρα non a
 Strabone fuisse additam. 16. διετέλεσε ald. — τὴν ante οἴκησιν ald. Dh.
 17. ἀποδοθείσης ald. 21. Verba τοῦ Εὐφράτου ποταμίας primum
 omitta postea inter versus addita sunt in C. — νότου E. 22. σκη-
 νητιῶν D (in hoc e corr. sec. m.) Eh.

λαῖς αὐτοῦ νέμονται Βαβυλώνιοι καὶ τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος (εἰρηται δὲ περὶ τούτων), τὰ δ' ἐξῆς τῆς Μεσοποταμίας μέχρι Κοίλης Συρίας, τὸ μὲν πλησιάζον τῷ ποταμῷ † καὶ τὴν Μεσοποταμίαν Σκηνηταὶ κατέχουσιν Ἀραβες, δυναστείας ἀποτε-
 5 τμημένοι μικρὰς ἐν λυπροῖς χωρίοις διὰ τὰς ἀνδρίας, γεωργοῦντες μὲν ἢ οὐδὲν ἢ μικρά, νομὰς δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν θρεμμάτων, καὶ μάλιστα καμήλων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἔρημος ἐστὶ πολλή· τὰ δὲ τούτων ἔτι νοτιώτερα ἔχουσιν οἱ τὴν εὐδαίμονα καλουμένην Ἀραβίαν οἰκοῦντες. τάντης δὲ τὸ μὲν προσάρκτιον A. 11
 10 πλευρὸν ἢ λεχθεῖσά ἐστὶν ἔρημος, τὸ δ' ἔφον ὁ Περσικὸς κόλπος, τὸ δὲ ἐσπέριον ὁ Ἀράβιος, τὸ δὲ νότιον ἢ μεγάλη θάλαττα ἢ ἔξω τῶν κόλπων ἀμφοῖν, ἦν ἅπασαν Ἐρυθρὰν καλοῦσιν.

2. Ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ ἡ κατὰ Πέρσας
 15 θάλαττα. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ἐρατοσθένης οὕτως, ὅτι τὸ μὲν στόμα φησὶν εἶναι στενὸν οὕτως, ὥστ' ἐξ Ἀρμόζων, τοῦ τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου, τῆς Ἀραβίας ἀφορᾶται τὸ ἐν Μάκαις· ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος ἢ ἐν δεξιᾷ παραλία περιφερῆς οὕσα κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἕω μικρόν, εἴτα πρὸς
 20 ἄρκτον νεύει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἐσπέραν μέχρι Τερηδότος καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου· περιέχει δὲ τὴν τε Καρ-

2. καὶ ante περὶ add. x Cor. — αὐτῶν E. 3. πλησιάζων F. τῇ μεσοποταμίᾳ i: idem cum Xyl. scribendum esse coniecisset, receperunt Tzsch. Cor.; crediderim tamen potius scriptum fuisse ὡς καὶ τὴν Μεσοποταμίαν: cf. p. 747. 4. σκηνηταὶ D (e corr. sec. m.) Ehi. 5. ἀνυδρείας CFxz. 15. αὐτοῦ F. 16. φασὶν Tzsch. — ἐξαρμοζων CEFx (in hoc ω mut. in ο) ἐναρμοζωντο D (sed το in τοῦ mut. sec. m.), inde ἐναρμοζων h (sed ξ add. supra ν) ἐναρμοζέιν i ἐξαρμοζον ποx ald. ἐξ ἀρμόζον Epit. ἐξ Ἀρμόζοντος Cas., coll. Ammiano Marcellino XXIII, 6 qui itidem, ut videtur, ex Eratosthene de mari Persico tradit haec: cuius ostia adeo esse perhibentur angusta, ut ex Harmazonte Carmaniae promontorio contra oppositum aliud promontorium, quod appellant incolae Maces, sine impedimento cernatur. Ἀρμόζον scripsit Cor., Ptolemaeum secutus, qui VI, 8 habet Ἀρμόζον ἄρκον: multo probabilior tamen, ne dicam unice vera est Cas. sententia; nihilominus, cum tanta in nominibus propriis inveniatur apud scriptores antiquos scribendi varietas, sequi eam non sum ausus. 17. μακαῖς F. 20. τὴν ὀμ. E.

μανίων παραλίαν καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσιῶν καὶ Βαβυλωνίων ἀπὸ μέρους, ὅσον μυρίων οὔσα σταδίων· περὶ ὧν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν· τὸ δ' ἐντεῦθεν ἐξῆς ἐπὶ τὸ στόμα πάλιν ἄλλοι τασοῦτοι, καθάπερ καὶ Ἀνδροσθένη λέγειν φησὶ τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχῳ συμπλεύσαντα ἑκαθ' αὐτόν· ὥστε δῆλον ἐκ 5 τούτων εἶναι, διότι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγέθει τῆς κατὰ τὸν Εὐξείνιον θαλάττης αὐτῆ ἢ θάλαττα· λέγειν δέ φησιν ἐκεῖνον περιπεπλευκότεα στόλῳ τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ Τερηδόνος ἐξῆς ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἠπειρον ὁ παράπλους ἔχει προκειμένην νῆσον Ἴκαρον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἅγιον ἐν αὐτῇ καὶ μαντεῖον 10 Ταυροπόλου.

3. Παραπλεύσαντι δὲ τῆς Ἀραβίας εἰς δισχιλίους καὶ τετρακοσίους σταδίους ἐν βαθεῖ κόλῳ κείται πόλις Γέρρα, Χαλδαίων φυγᾶδων ἐκ Βαβυλῶνος οἰκούντων τὴν ἀλμυρίδα καὶ ἐχόντων ἀλίνας τὰς οἰκίας, ἅς, ἐπειδὴ λεπίδες τῶν ἀλῶν ἀφι- 15 στάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκασιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταρραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι· διέχει δὲ τῆς θαλάττης διακοσίους σταδίους ἢ πόλις· πεζέμποροι δ' εἰσὶν οἱ Γερραῖοι τὸ πλεόν τῶν Ἀραβίων φορτίων καὶ ἀρωμάτων. Ἀριστόβουλος δὲ τούναντίον φησὶ τοὺς Γερραίους 20 τὰ πολλὰ σχεδίασι εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐμπορεύεσθαι, ἐκεῖθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θάψακον, εἴτα πεζῇ κομίζεσθαι πάντη.

4. Πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλεόν ἄλλαι νῆσοι, Τύρος καὶ Ἄραδας, εἰσὶν, ἱερὰ ἔχουσαι τοῖς Φοινικικοῖς ὅμοια· καὶ φασὶ γε 25

2. οὔσαν codd., exc. D, edd. 4. φασὶ codd., exc. w, Cor. corr. 5. κατ' αὐτὸ x; καὶ ante καθ' αὐτόν Cor. add. de conl. Tyrwh. parum commendabili; Letronn. recte vidit excidisse quaedam, et coll. Arrhiano VII, 20 ita fere lacunam explevit: καὶ τὴν Ἀραβῶν χώραν (sive potius παραλίαν Grosk.) παραπλεύσαντα καθ' αὐτόν. 6. ὅτι μοx. — σικρὸν E. 7. φασιν Tzsch. 10. ἱάριον codd., exc. E, qui exhibet ἴκαρον, uti scripsit Cor. coll. Arrhiano l. c. Aeliano de Anim. XI, 9. Dionys. Perieg. v. 609. Eustath. ad h. l. — αὐτῷ Dh. 11. ταυροπόλου C. 14. φυγᾶδων om. E. 15. οἰκίας C. — ἅς om. Cor., mutato simul ἐπειδὴ in ἐπεὶ δὲ. 17. καταρραίνοντες F. 20. ἀρωματικῶν codd., exc. i. 22. τὰ φορτία om. x. — ψάθακον D sed sec. m. corr. 25. φοινικοῖς CDh φοινικίους ο φοινικίους x Cor.

οἱ ἐν αὐταῖς οἰκοῦντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινίκων νήσους
καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαντῶν. διέχουσι δὲ αἱ νῆσοι αὗται Τε- A. 1111
ρηδόνας μὲν δεχήμερον πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ στόμα ἄκρας
τῆς ἐν Μάκαις ἡμερήσιον.

5 5. Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι καὶ Νέαρχος καὶ Ὀρ-
θαγόρας νῆσον Ὠγυριν κεῖσθαι πρὸς νότον πελαγίαν ἐν δισχι-
λίοις σταδίοις, ἐν ἧ τάφος Ἐρυθρα δεικνύται, χαῖμα μέγα
ἀγρίοις φοίνεσι κατάφυτον· τοῦτον δὲ βασιλεῦσαι τῶν τόπων
καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν θάλατταν ἐπώνυμον καταλιπεῖν· δηλῶσαι
10 δὲ ταῦτά φησιν αὐτοῖς Μιθρωπάστην τὸν Ἀρσίτου τοῦ Φρυ-
γίας σατραπῶν, φησὶν μὲν Λαρεῖον, διατρέψαντα δ' ἐν τῇ
νήσῳ, συμμίξαντα δὲ αὐτοῖς καταχθεῖσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλ-
πον καὶ ζητοῦντα κάθοδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν.

6. Καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς παραλίαν κατὰ βυθοῦ
15 φέεται δένδρα ὅμοια δάφνη καὶ ἐλαία, ταῖς μὲν ἀμπώτισιν
ὄλα ὑπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε ὄλα
καλυπτόμενα, καὶ ταῦτα τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρον οὔσης,
ὥστε ἐπιτείνεσθαι τὸ παράδοξον. περὶ μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρ- C. 767.

1. οἱ ἐνοικοῦντες E. 5. Πυθαγόρας scribendum esse pro cer-
tissimo affirmat Bernhardy in Eratosth. p. 101 coll. Athen. IV, 183,
F. XIV, 634 A., eumque sequitur Geier in fragm. Nearchi (v. Alexan-
dri M. historiarum scriptores aetate suppare p. 140): quod
tamen ne temere factum sit magnopere verendum est, quoniam Ortho-
goras testis de iisdem his regionibus laudatur ab Aeliano H. A. XVI, 35,
XVII, 6. Philostr. Vita Apoll. p. 137. 6. τυχλίην CDFhixx τυχρηνήν E
τυχρίην ald. Ὠγυρον Cor. coll. p. 767: alii alia proposuerunt. Equi-
dem cum Ὠγυρις nominetur haec insula a Dion. Perieg. v. 607. Plin.
VI, 28. s. 32. Mela III, 8. Steph. s. v., Salmasium maxime secutus
hoc nomen reposui levissima mutatione. — καλεῖσθαι D. — ἐν τ στα-
δίοις E. 7. δεικνύται] φαίνεται ix. 8. τούτων ποικ. 10. ἀγρίων
codd. edd., correxi de conii. Stuelei V. D.: nullus enim Phrygiae satrapa,
neque ullus omnino Persa commemoratur, qui illud nomen gesserit. Ar-
sitem vero Phrygiae Helleponticae satrapam Arrhian. tradit cladis ad
Granicum auctorem fuisse (v. I, 12) et paulo post illam cladem mortem
sibi conscivisse (I, 16): cf. Paus. I, 29, 10. Illius autem filius cur in
exilium abierit, facile intelligitur ex altero loco Arrhiani. 15. φαίρε-
ται E. — ἀμπώτισιν F ἀμπώτισιν ald. Cor. 18. ἐπιτείνεσθαι codd.
Cor. corr. de conii. Cas.: cf. III, 156. 158.

σας θαλάττης, ἣν ἐφάν πλευρὰν ἔραμεν εἶναι τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, τοιαῦτα εἶρηκεν Ἐρατοσθένης.

7. Φησὶ δ' ὁ Νέαρχος τὸν Μιθρωπάστην ἐντυχεῖν αὐτοῖς μετὰ Μαζήνου· τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν ἡσίου τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ· καλεῖσθαι δὲ τὴν ἡσίου Λωράκτα· εἰς 5 ταύτην δὲ τὸν Μιθρωπάστην καταφυγόντα ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν ἐξ Ἐγγύριος γενομένην ἀφοδον, καὶ δὴ καὶ συνελθεῖν τῷ Μαζήνῃ συσταθησόμενον τοῖς ἐν τῷ στόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Μαζήνην καὶ καθηγεμόνα τοῦ πλοῦ γενέσθαι. λέγει δὲ καὶ ἐν
 .. 1112 ἀρχῇ τοῦ Περσικοῦ παράκλου ἡσίου, ἐν ἣ μαργαρίτης πολὺς 10 καὶ πολυτίμητός ἐστιν, ἐν ἄλλαις δὲ ψῆφοι τῶν διαγῶν καὶ λαμπρῶν· ἐν δὲ ταῖς πρὸ τοῦ Εὐφράτου ἡσίοις δένδρα φύεσθαι λιβάνου πνέοντα, ὧν τὰς ῥίζας κλωμένων ὀπὸν ῥέει· παγούρων δὲ καὶ ἐχίνων μεγέθη, ὅπερ κοινὸν ἐν πάσῃ τῇ ἔξω θαλάττῃ· τοὺς μὲν γὰρ εἶναι μείζονες κανσίων, τοὺς δὲ καὶ 15 δικτυόλους· ἐποκεῖλαν δὲ κῆτος ἰδεῖν πενήμοντα πηχῶν.

CAPUT IV.

1. Ἀρχὴ δὲ τῆς Ἀραβίας ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶν ἡ Μαικιρή· πρόκειται δὲ ταύτης τῇ μὲν ἡ ἔρημος τῶν Ἀράβων, τῇ δὲ τὰ ἔλη τὰ κατὰ Χαλδαίους, ἃ ποιεῖ παρεκχόμενος ὁ 20 Εὐφράτης, τῇ δὲ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα. θυσάερος; [δὲ] οὔσα καὶ ὀμιχλώδης· καὶ ἐπομβρος· ἅμα καὶ κακματιγρά, κελίκαρπος· *δέ* ἐστὶν ὅμως· ἡ δ' ἄμπειλος ἐν ἔλεσι φύεται, κα-

4. μαζήνον F. 5. δωρακτα πολτ Όωρακτα Cor. de sent. Salm. coll. Artb. Ind. c. 37. Marcián. Heracl. p. 21. Ptolem. VI, 8: ac videtur sane hoc nomen fuisse illius insulae; sed cum Steph. ipso hoc Strabonis loco allato exhibeat Λωρα (s. v. h.), quantumvis novo errore laborare videatur haec scriptura, a codd. recedere ausus non sum. 7. ἄγγεροι codd. Cor., Tisch. corr. de sent. Salm.: v. ad p. 766. 8. ἀμαζήνη codd. exc. x, in quo est ἀμαζήνη et e corr. μαζήνη: Tisch. corr. 9. μαζήνην x ἀμαζήνην θ, sed in marg. add. μαζήνην. 12. πρὸς F. 13. μέτ F. 14. δέ? ve codd. 16. ἐπομβρίας CD (hic corr. sec. m.) F. 19. μακιστή C (?) F. μακιστή xz codd. inde a Xyl.: quod exhibuitis praebent DE. — ἡ οσ. m. 20. παρεκχόμενα x. — ὁ Εὐφράτης om. C. 21. δὲ om. codd., Cor. ex proximis huc transposuit. 23. δι Cor. om.

λαμίνας ῥαπὴν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτ' ἂν τὸ φυτόν, ὥστε φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἶτα κορτοῖς ἀποθρεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν ἔδραν.

2. Ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὰς Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις, ἃς ἐξῆς
 5 περὶ τῆς Ἀραβίας ἐκτίθεται. φησὶ δὲ περὶ τῆς προσαρκτίου
 καὶ ἐρήμης, ἣτις ἐστὶ μεταξὺ τῆς τε εὐδαίμονος Ἀραβίας καὶ
 τῆς Κοιλοσύρων καὶ τῶν Ἰουδαίων, μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀρα-
 βίου κόλπου, διότι ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, † ἣτις ἐστὶ πρὸς τῷ
 Νεῖλῳ μυχὸς τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πρὸς μὲν τὴν Ναβαταίων
 10 Πέτραν εἰς Βαβυλῶνα πεντακισχίλιοι ἑξακόσιοι, πᾶσα μὲν πρὸς
 ἀνατολὰς θερινάς, διὰ δὲ τῶν παρακειμένων Ἀραβίων ἐθνῶν
 Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων καὶ Ἀγραίων· ὑπὲρ δὲ τούτων
 ἢ Εὐδαίμων ἐστίν, ἐπὶ μυρίου καὶ δισχιλίους ἐκκειμένη στα-
 δίους πρὸς νότον μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. ἔχουσι δ'
 15 αὐτὴν οἱ μὲν πρῶτοι μετὰ τοὺς Σύρους καὶ τοὺς Ἰουδαίους
 ἄνθρωποι γεωργοί· μετὰ δὲ τούτους διάμμος ἐστὶ γῆ καὶ λυ-
 πρά, φοίνικας ἔχουσα ὀλίγους καὶ ἄκωνθαν καὶ μυρικήν καὶ
 ὀρυκτὰ ὕδατα, καθάπερ καὶ ἡ Γεδρωσία· σκηνῆται δ' ἔχουσιν
 αὐτὴν Ἀραβες καὶ καμηλοβοσκοί. τὰ δ' ἔσχατα πρὸς νότον C. 768
 20 καὶ ἀνταίροντα τῇ Αἰθιοπία βρέχεται τε θερινοῖς ὄμβροισι καὶ
 δισπορεῖται παραπλησίως τῇ Ἰνδικῇ, ποταμοὺς δ' ἔχει κατανα-
 λισκομένους εἰς πεδία καὶ λίμνας, εὐκαρπία δ' ἐστὶν ἢ τε ἄλλη

1. ὅσην ox. 2. ὥστ' ἐφορητὴν o. — ἀποθρεῖσθαι F. 6. τε om. F. 7. τῶν om. edd. 8. ὅτι μοx. — Verba ἣτις — μυχὸς corrupta esse liquet, nec sanantur coniectura VValtheri (v. Animadvers. hist. et crit. p. 287) Tzschuckio probata ἢ τις κτλ. Propius a vera scriptura abest Letronn., qui scribendum censet ἣτις ἐστὶ πρὸς τῷ μυχῷ: sed cum duo sint μυχοὶ sinus Arabici, accuratius hoc maxime loco erat significandum, uter esset intelligendus; idque factum esse a Strabone ex iis videtur apparere quae leguntur p. 768 ἔστι δ' ἡ Ἀλανα ἐν θατέρῳ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τῷ κατὰ Γάξαν. Proxime igitur ad verum accessit Cor., reponens ἣτις ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Νεῖλον μυχῷ, quibus simillima sunt quae p. 804 extr. exhibentur. 9. ἄβαταίων F ναβαταίων codd. rell., edd.: cf. 776 extr. 10. πέτραν edd. 12. ναβαταίων (sic) E ἄβαταίων codd. rell. 18. σκηνῆται Ekl. 19. καὶ μηλοβοσκοί Dh καὶ om. codd. rell., exc. F, edd. 20. τε om. edd. 21. δις πορεῖται (sic) C διασπορεῖται E.

καὶ μελιτουργεῖα δαφυλῆ, βοσκημάτων τε ἀφθονία πλὴν ἵππων
καὶ ἡμιόνων καὶ ὑῶν, ὄρνεά τε παντοῖα πλὴν χηνῶν καὶ ἀλε-
κτορίδων. κατοικεῖ δὲ τὰ μέγιστα τέτταρα ἔθνη τὴν ἐσχάτην
λεχθεῖσαν χώραν· Μιναῖοι μὲν ἐν τῷ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν μέρει,
A. 1113 πόλις δ' αὐτῶν ἡ μεγίστη Κάρνα ἢ Κάρνανα· ἐχόμενοι δὲ τούτων 5
Σαβαῖοι, μητρόπολις δ' αὐτῶν Μαρίαβα· τρίτοι δὲ Κατταβα-
νεῖς, καθήκοντες πρὸς τὰ στενὰ καὶ τὴν διάβασιν τοῦ Ἀρα-
βίου κόλπου, τὸ δὲ βασίλειον αὐτῶν Τάμνα καλεῖται· πρὸς ἑω
δὲ μάλιστα Χατραμωτῖται, πόλιν δ' ἔχουσι Σάβαταν.

3. Μοναρχοῦνται δὲ πᾶσαι καὶ εἰσιν εὐδαίμονες, κατεσκευα- 10
σμένοι καλῶς ἱεροῖς τε καὶ βασιλείοις· αἱ τε οἰκίαι ταῖς Αἴ-
γυπτίαις εἰκόασι κατὰ τὴν τῶν ξύλων ἔνδρασι· χώραν δ' ἐπέ-
χουσιν οἱ τέτταρες νομοὶ μείζω τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα·
διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν οὐ παῖς παρὰ πατρός, ἀλλ' ὅς ἂν
πρῶτος γεννηθῆ τι τῶν ἐπιφανῶν παῖς μετὰ τὴν κατάστα- 15
σιν τοῦ βασιλέως· ἅμα γὰρ τῷ κατασταθῆναί τινα εἰς τὴν
ἀρχὴν ἀναγράφονται τὰς ἐγκύους γυναικας τῶν ἐπιφανῶν ἀν-
δρῶν, καὶ ἐπιστάσι φύλακας· ἧτις [δ'] ἂν πρώτη τέκη, τὸν
ταύτης υἱὸν νόμος ἐστὶν ἀναληφθέντα τρέφεσθαι βασιλικῶς,
ὡς διαδεξόμενον. 20

4. Φέρει δὲ λιβανωτὸν μὲν ἡ Κατταβανία, σμύρναν δὲ ἡ

1. μελιτουργεῖα (sic) F μελιουργία codd. rell. edd. — δαφυλῆς Eμοxx
edd. 4. μιναῖοι Dhi μειναῖοι codd. rell., exc. E, qui hic et infra
constanter exhibet μιναῖοι, uti scribitur hoc nomen ap. alios scriptores:
v. Steph. s. v., VVessel. ad Diod. III, 42. 5. δ' om. codd. exc. E:
Cor. addiderat de coni. — ἡ καρνανῶν F ἡ καρνανῶ CDh ἡ καρνανά vx:
om. haec verba Eμοxx Tzsch. Cor.: quam reposui nominis formam al-
teram confirmat Steph. s. v.; priorem exhibent Ptol. VI, 7. Eust. ad
Dion. v. 954 qui hunc ipsum Strabonis locum sequi videtur. 6. καταβα-
νεῖς DE. 9. χατραμωτῖται CDF χατραμίται E: cf. Steph. s. v. —
χαβάτανον CD (e corr. sec. m. χατάβανον pr. m.) Eh καβάτανον F (?)
μοxx edd.: correxi e coni. Grosk. coll. Peripl. maris erythr. p. 15.
Ptol. VI, 7. Plin. VI, 32, XII, 14. Fest. Avien. v. 1135. 11. αἰ-
γυπτίους F. 16. καταταθῆναι F κατασιθῆναι Hopper., quod cum
Tzsch. correxisset, Cor. reposuit. 18. δ' om. codd. Cor. add. — τὸν
αὐτῆς υἱὸν codd. Cor., haec verba om. edd. ante Cor. 21. κατα-
βανία codd. exc. EF.

Χατραμωτίτις· καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα μεταβάλλονται τοῖς ἐμπόροις. ἔρχονται δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐξ Αἰλιάνων μὲν εἰς Μιναιάν ἐν ἑβδομήκοντα ἡμέραις· ἔστι δ' ἡ Αἴλιανα πόλις ἐν θατέρῳ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῷ κατὰ Γάζαν
 5 τῷ Αἰλιανίτῃ καλουμένῳ, καθάπερ εἰρήκαμεν· Γερραῖοι δ' εἰς τὴν Χατραμωτίτιν ἐν τετραράκοντα ἡμέραις ἀφικνουῦνται. τοῦ δ' Ἀραβίου κόλπου τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἀραβίαν πλευρὸν ἀρχομένοις ἀπὸ τοῦ Αἰλιανίτου μυχοῦ, καθάπερ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον ἀνέγραψαν καὶ Ἀναξικράτη, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων στα-
 10 δίων ἔστιν· εἶρηται δὲ ἐπὶ πλέον. τὸ δὲ κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, ὅπερ ἔστιν ἐν δεξιᾷ ἀποπλέουσιν ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, μέχρι μὲν Πτολεμαΐδος καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας, ἐννακισχίλιοι πρὸς μεσημβρίαν στάδιοι καὶ μικρὸν ἐπὶ τὴν ἑῶ· ἐντεῦθεν δὲ μέχρι τῶν στενωῶν, ὡς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι
 15 πρὸς τὴν ἑῶ μᾶλλον. ποιεῖ δὲ ἄκρα τὰ στενὰ πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν, Δειρὴ καλουμένη, καὶ πολίχριον ὁμώνυμον αὐτῆ· κατοικοῦσι δὲ Ἰχθυοφάγοι. καὶ φασιν ἐνταῦθα στήλην εἶναι
 Σεσώστριος τοῦ Αἰγυπτίου, μνηύουσαν ἱεροῖς γράμμασι τὴν διάβασιν αὐτοῦ. φαίνεται γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα καὶ τὴν Τρωγλο-

C. 769

A. 1114

1. χατραμῶτις E. — παραβάλλοντα μοx. 2. ἐλεῶν μοx. 3. μιναιάν CDFhw μιναιάν ἰx μινείαν ox: verum servavit E. — ἀλλενα Dhs ἔλινα μοx. 4. μυχῷ F. 5. ἐλιανίτῃ μοx. — γαβαῖοι codd. exc. E, qui exhibet γερραῖοι, sed in marg. legitur pr. m. additum γρ. σαβ (sic: reliqua cum margine praecisa sunt); γερραῖοι pr. m. additum est etiam in marg. F et affertur ex hoc loco a Steph. s. v. Χατραμωτίτις: inde recipere hanc scripturam a Cas. iam commendatam non dubitavi, cum neque Γαβαῖοι neque Σαβαῖοι, quod Mann. (v. Geogr. ant. VI, 1 p. 110) et Grosk. scribendum esse censent, ferri queat: cf. p. 776 extr. 6. χατραμωτήτιν F. 7. ἐλιανίτου μοx. 8. ἀναξικράτην ox: malim Ἀναξικράτης. 9. εἶρηται δὲ ἐπὶ πλέον quid significant, obscurum est: neque enim, articulo omisso, ἐπὶ πλέον explicari poterit καθ' ὑπερβολὴν ut λέγεσθαι ἐπὶ τὸ μείζον dicitur p. 702, quae est sententia Letronnii; inde nescio an scribendum sit δὲ ἐπὶ πλέον: cf. I, 35. II, 100 extr. — τρωγλοδυτικὴν E τρωγοδυτικὴν F atque λ non tantum omittit in hoc nomine Epit., sed diserte docet ὅτι Τρωγοδύται ἄνευ τοῦ λ λέγεσθαι ὁ Στράβων. Nihilominus a codicum scriptura communi consensu tot locis servata recedere non licet. 12. μὲν om. x. 14. δὲ om. E. — καὶ om. E. 16. θηρὴ C. 19. τρωγλοδυτικὴν E τρωγοδυτικὴν F.

δυτικὴν πρῶτος καταστρεφόμενος οὗτος, εἶτα διαβάς εἰς τὴν Ἀραβίαν, κἀντεῦθεν τὴν Ἀσίαν ἐπελθὼν τὴν σύμπασαν· διὸ δὴ πολλαχοῦ Σεσώστριος χάρακες προσαγορεύονται, καὶ ἀφιδρύματά ἐστιν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερῶν. τὰ δὲ κατὰ Λειψὴν στενὰ συνάγεται εἰς σταδίους ἐξήκοντα· οὐ μὴν ταῦτά γε κα- 5
λεῖται νυνὶ στενά, ἀλλὰ προσπλεύσασιν ἀπωτέρω, καθὸ τὸ μὲν διάγραμμα ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἡπείρων διακοσίων πον σταδίων, ἐξ δὲ ἡῆσοι συνεχεῖς ἀλλήλαις τὸ διάγραμμα ἐκπληροῦσαι στενοὺς τελέως διάπλους ἀπολείπουσι, δι' ὧν σχεδίαίς τὰ φορτία κομίζουσι δεῦρο κἀκεῖσε, καὶ λέγουσι ταῦτα στενά. μετὰ δὲ τὰς 10
ἡῆσους ὁ ἐξῆς πλοῦς ἐστὶν ἐγκολπιζουσι παρὰ τὴν σμυρνοφόρον ἐπὶ τὴν μισημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἔω μέχρι πρὸς τὴν τὸ κινάμωμον φέρουσιν, ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων· πέρα δὲ ταύτης οὐδένα ἀφ᾽ ἧχθαί φασιν μέχρι νῦν. πόλεις δ' ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ μὴ πολλὰς εἶναι, κατὰ δὲ τὴν μεσόγειον πολλὰς οἴκου- 15
μένας καλῶς. τὰ μὲν δὴ τοῦ Ἐρατοσθένους περὶ τῆς Ἀραβίας τοιαῦτα· προσθετέον δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων.

5. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῆς Ἀραβίας ἀκρωτήριον τῇ Λειψῇ καλεῖσθαι Ἀκύλαν· τοὺς δὲ περὶ τὴν Λειψὴν κολοβούς εἶναι τὰς βαλάνους. ἀπὸ δὲ Ἡρώων πόλεως 20
πλέουσι κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πόλιν εἶναι Φιλωτέραν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου προσαγορευθεῖσαν, Σατύρου κτίσμα τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν διερεύνησιν τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας καὶ τῆς Τρωγλοδυτικῆς· εἶτα ἄλλην πόλιν Ἀρσιονήν· εἶτα θερμῶν ὑδάτων ἐκβολὰς πικρῶν καὶ ἀλμυρῶν, 25
κατὰ πέτρας τιτὸς ὑψηλῆς ἐκδιδόντων εἰς τὴν θάλατταν, καὶ πλησίον ὄρος ἐστὶν ἐν πεδίῳ μιλιῶδες· εἶτα Μνὸς ὄρμον, ὃν καὶ

3. δῆ] δὲ ald. καὶ edd. inde a Xyl. 4. ἱερά x. 7. τὸ om. E. — ἐν ante μεταξὺ add. F. 12. κινάμωμον F. 13. πέραν edd. 14. Videtur φησι esse scribendum, ut ad Eratosthenem referatur. 19. ἀκύλαν Dh, in w additur γρ. ὠκύλαν: a Ptolemaeo (VI, 7), Arrhiano (Peripl. mar. erythr. p. 14 Huds.), Plin. (VI, 26) appellatur Ὀκηλις. 20. τὰς] τοὺς DFh (sed in hoc a supra add.). 21. τρωγλοδυτικὴν E. 27. μῦλος, ὄρμων F. — ὃν om. codd. exc. E: Cor. add. de con. Cas., qui confert Agatharchidem (de rubro mari ap. Phot. Bibl. p. 456, 5) haec exhibentem: λιμὴν μέγας, ὃς πρότερον μὲν Μνὸς ἐκαλεῖτο

Ἀφροδίτης ὄρμον καλεῖσθαι, λιμένα μέγαν, τὸν εἰσπλον ἔχοντα
 σκολιόν· προκεῖσθαι δὲ νήσους τρεῖς, δύο μὲν ἐλαίαις κατα-
 σκίους, μίαν δ' ἦττον κατάσκιον, μελεαγρίδων μεστήν· εἰθ' ἐξῆς
 τὸν Ἀκάθαρτον κόλπον, καὶ αὐτὸν κατὰ τὴν Θηβαίδα κείμε-
 5 νον, καθάπερ τὸν Μυδὸς ὄρμον, ὄντως δὲ ἀκάθαρτον· καὶ γὰρ
 ὑφάλους χοιράσι καὶ ῥαχίαις ἐκτετραχύνται καὶ πνοιαῖς κατα-
 ριζούσαις τὸ πλεόν. ἐντρῶθα δὲ ἰδρῦσθαι Βερενίκην πόλιν ἐν
 βάθει τοῦ κόλπου. A. 11.
C. 77

6. Μετὰ δὲ τὸν κόλπον ἡ Ὀφιδῆς καλουμένη νῆσος ἀπὸ
 10 τοῦ συμβεβηκότος, ἣν ἠλευθέρωσε τῶν ἔρπετῶν ὁ βασιλεύς, αἶμα
 καὶ διὰ τὰς φθορὰς τῶν προσορμιζομένων ἀνθρώπων τὰς ἐκ
 τῶν θηρίων καὶ διὰ τὰ τοπάζια. λίθος δὲ ἐστὶ διαφανῆς χρυ-
 σοειδὲς ἀποσιλβῶν φέγγος, ὅσον μεθ' ἡμέραν μὲν οὐ ῥάδιον
 ἰδεῖν ἐστὶ (περιανωγῆται γάρ), νύκτωρ δ' ὀρῶσιν οἱ συλλέγον-
 15 τες· περικαθάφαντες δὲ ἀγγεῖον σημείον χάριν μεθ' ἡμέραν
 ἀνορῶντουσι· καὶ ἦν σύστημα ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένων εἰς
 τὴν φυλακὴν τῆς λιθείας ταύτης καὶ τὴν συναγωγὴν, σιταρχού-
 μενον ὑπὸ τῶν τῆς Αἰγύπτου βασιλέων.

7. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ταύτην πολλὰ ἐστὶν Ἰχθυοφάγων
 20 γένη καὶ Νομάδων· εἰθ' ὁ τῆς Σωτείρας λιμὴν, ὃν ἐκ κινδύ-
 νων μεγάλων τινὲς σωθέντες τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
 κότος οὕτως ἐκάλεσαν. μετὰ δὲ ταῦτα ἐξάλλαξις πολλὴ τῆς
 παραλίας καὶ τοῦ κόλπου· τὸν γὰρ παράπλον οὐκέτι συμβαί-
 νει τραχὺν εἶναι, συνάπτειν τέ πως τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ τὸ πέλαγος
 25 ταπεινὸν εἶναι σχεδόν τι καὶ ἐπὶ δύο ὀργυιάς, ποάζειν τε τὴν
 ἐπιφάνειαν διαφαινομένου τοῦ μνίου καὶ τοῦ φύκου, ὅπερ

ὄρμος, ἔπειτα δὲ Ἀφροδίτης ὠνομάσθη. 4. τὴν om. E. — Θυβαίδα F.
 5. οὕτως Dh οὕτω codd. rell., exc. F, in quo legitur ὄντως, quod Cor.
 scripserat de conī: ita IV, 185 extr. nomini Aeriae additur eodem
 Artemidoro teste allato τῷ ὄντι ἀεργα. 6. πνοαῖς E. — καταριζού-
 σαις F. 13. ἀπολάμπων CEμοακ. — ὄν Cor. 14. ὑπερανῶνται
 E quod verum esse censeo. 17. λιθείας CE edd. Hoc loco in marg. F
 leguntur haec: ἀκριβέστερον περὶ τούτων ἱστορήται ἀγαθαργίδη (sic)
 ἐν τῷ περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὑπομνήματι: eadem (sed ἱστορήκει
 pro ἱστόρηται) exhibentur etiam in marg. gv. — σιταρχούμενον Cor.
 de conī. Cas.: v. XIV, 652. 19. ἰχθυόφαγα E. 20. ἔφνη ald.

πλεονάζει κατὰ τὸν πόρον· ὅπου γὰρ καὶ δένδρα φύνται καθ' ὑδάτος παρὰ τοῖς ἐνταῦθα· ἔχει δὲ καὶ κνωῶν πλῆθος τῶν θαλαττίων ὁ πόρος· εἶδ' οἱ Τεῦροι, δύο ὄρη τύπον τινὰ πορρωθεν δεικνύντα τοῖς ζώοις ὅμοιον· εἰτ' ἄλλο ὄρος ἱερὸν ἔχει τῆς Ἰσίδος, Σεσώστριος ἀφίδουμα· εἶτα νῆσος ἑλαία κατὰστος ἐπικυζομένη· μεθ' ἣν ἡ Πτολεμαῖς πρὸς τῇ θήρᾳ τῶν ἐλεφάντων, κτίσμα Εὐμήδους τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν θήραν ὑπὸ Φιλαδέλφου, λάθρα περιβαλομένου χροροσήσω τικὶ τάφρον καὶ περίβολον, εἰτ' ἐκθεραπεύσαντος τοὺς κολύουτας καὶ κατεσκευασμένου φίλους ἀντὶ δυσμενῶν.

8. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἐκδίδωσιν ἀπόσπασμα τοῦ Ἀσταβόρα καλουμένου ποταμοῦ, ὃς ἐκ λίμνης τὴν ἀρχὴν ἔχων μέρος μὲν τι ἐκδίδωσι, τὸ δὲ πλεόν συμβάλλει τῷ Νεῖλω· εἶτα νῆσοι ἕξ Ἀατομίαι καλούμεναι· καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Σαβαίτικόν στόμα λεγόμενον καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ φροσύριον, Τοσσόχου ἰδρυμά· εἶτα 15 λίμνη καλούμενος Ἐλαία καὶ ἡ Στράτωνος νῆσος· εἶτα λίμνη Σαβὰ καὶ κνήγιον ἐλεφάντων, ὁμώνυμον αὐτῷ· ἡ δ' ἐν βάθει τούτων χώρα Τηρεσίς λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ παρὰ Ψαμμιτίχου φρυγάδες Αἰγυπτίων· ἐπονομάζονται δὲ Σεμβρῆται, ὡς

- C. 771 ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δ' ὑπὸ γυναικός, ὕφ' ἣν ἔστι καὶ ἡ 20
A. 1116 Μερόη, πλησίον τῶν τόπων οὗσα τούτων ἐν τῷ Νεῖλω νῆσος, ὑπὲρ ἧς ἄλλη ἔστι νῆσος οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν τῷ ποταμῷ, κατοικία τῶν αὐτῶν τούτων φρυγᾶδων. ἀπὸ δὲ Μερόης ἐπὶ τήνδε τὴν θάλατταν εὐζώνη ὁδὸς ἡμερῶν πεντεκαίδεκα. περὶ δὲ τὴν Μερόην καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ τε Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Ἀστάπου 25 καὶ εἶτι τοῦ Ἀστασόβα πρὸς τὸν Νεῖλον.

6. θύρα C. 7. ἐπὶ] ὑπὸ C. 8. τοῦ ante Φιλαδέλφου add. codd., exc. DFh, edd. — περιβαλλομένου codd. Cor. corr. 10. κατεσκευασμένου CDFh: malim κατασκευασμένου. 11. τὸ ante ἀπόσπασμα add. D. 15. τὸ σούχου codd., exc. E, edd., sed Τοσσόχου scribendum esse Cor. suspicatur in nott.; etiam in F to seiunctum quidem est a σούχου, sed sine accentu scriptum. 16. ἑλαία DFh ε supra ai add. etiam in E. 17. αὐτῶν codd., Cor. corr. 18. Τηρεσίς edd.: in marg. F add. pr. m. τιμισσός. 19. σαβρῆται E σεβρῆται codd. rell., Cor. corr. coll. XVII, 786 et Plin. VI, 35 qui Semberritas eos appellat. 20. ὕφ' ἧς DFh: ceterum contraria plane sunt his, quae traduntur XVII, 786. 22. ἐστὶ om. E. — ἄποθεν F. 26. ἀσταγάβα

9. Παροικοῦσι δὲ τούτοις οἱ Ῥιζοφάγοι καὶ Ἐλαιοι προ-
 αγορευόμενοι διὰ τὸ ἐκ τοῦ παρακειμένου ῥιζοτομούντας ἔλους
 κόπτειν λίθοις καὶ ἀναπλάσσειν μάζας, ἠλιάσαντας δὲ σιτεῖ-
 σθαι· λεοντόβατα δ' ἐστὶ τὰ χωρία· ταῖς δ' ὑπὸ κυνὸς ἐπιτο-
 5 λήν ἡμέραις ὑπὸ κωνόπων μεγάλων ἐξελαύνεται τὰ θηρία ἐκ
 τῶν τόπων· εἰσὶ δὲ καὶ Σπερμοφάγοι πλησίον, οἱ τῶν σπερ-
 μάτων ἐπιλιπόντων ὑπὸ τῶν ἀκροδρύων τρέφονται, σκευάζοντες
 παραπλησίως, ὥσπερ τὰς ῥίζας οἱ Ῥιζοφάγοι. μετὰ δὲ τῆς
 Ἐλαίας αἱ Δημητρίου σκοπιαὶ καὶ βωμοὶ Κόνωνος· ἐν δὲ τῇ
 10 μεσογαίᾳ καλάμων Ἰνδικῶν φύεται πλήθος· καλεῖται δὲ ἡ
 χώρα Κορακίον· ἦν δὲ τις ἐν βιάθει Ἐνδέρω, γυμνητῶν ἀνθρώ-
 πων κατοικία, τόξαις χρωμένωσιν καλαμίτοισι καὶ πετυρακτωμέ-
 νοις διστοῖσι· ἀπὸ δένδρων δὲ τοξένουσι τὰ θηρία τὸ πλέον,
 ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ γῆς· πολλὰ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλήθος τῶν
 15 ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ δὲ τῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεο-
 φαγίας ζῶσιν, ἐπὶ δὲ μηδὲν θηρεῶσιν, τὰ ξηρὰ δέρματα
 ἐπ' ἀνθρακίᾳς ὀπῶντες ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ· ἔθος
 δ' ἐστὶν αὐτοῖς ἀγῶνα τοξείας προτιθέναι τοῖς ἀνήθοις παισὶ,
 μετὰ δὲ τοὺς Κόνωνος βωμοὺς ὁ Μήλιος λιμὴν ὑπέρεκται
 20 δ' αὐτοῦ φρούριον Κοράου καλούμενον καὶ κνήμιον τοῦ Κο-
 ράου καὶ ἄλλα φρούριον καὶ κνήμια πλείω· εἶτα ὁ Ἀντιφίλων
 λιμὴν καὶ οἱ ὑπὲρ τούτου Κρεοφάγοι, κολοβοὶ τὰς βαλάνους
 καὶ αἱ γυναῖκες Ἰουδαϊκῶς ἐκτετυμημένοι.

10. Ἔτι δ' ὑπὲρ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κνω-

codd. sed in marg. F add. ἀστοσόβα (sic): Cor. corr. coll. p. 786. 821
 extr. — τῶν νεύων F. 4. λεοντόβατα D (sed in hoc λεοντόβατα
 primum fuerat scriptum) himox edd., atque malim et ipse scribere
 λεοντοβάτα, ut p. 747. 6. σπερματοφάγοι E (?) edd., atque ita vo-
 catur hic populus a Diod. III, 28. 7. ἐπιλιπόντων edd. 9. ἐλαίας,
 et ε sup. ai add., E ἐλίαν codd. rell., exc. ix. — δημητρου F. —
 σκοπαι edd. inde a Cas. 11. δ' ἐτι E δὲ τι CDFhi. — ἐνγερα, et
 δ sup. γ add., E. 13. δένδρω F. 15. κρεοφαγίας codd., exc. CF,
 edd.: v. Lob. ad Phryn. p. 691 sqq. 17. ἀνθρακίᾳς, et κων sup.
 add., E. 18. τοξείας F. 20. Verba Κοράου — φρούριον. om.
 codd., exc. EF, edd. 22. οἱ om. Cas. — κρεοφάγοι CE κρεοφάγοι
 codd. rell., exc. F, edd.

μολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐμποτίων Ἄγριοι καλούμενοι, κατακόμοι, καταπώγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἷς θηρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς πλησιοχώρου βόας Ἰνδικούς, εἶδ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαυνομένους εἴτε σπάνει νομῆς· ἢ δ' ἐφοδος αὐτῶν ἀπὸ θεριῶν τροπῶν μέχρι μέσου χειμῶτος. τῷ δ' Ἀντιφίλου 5

A. 1117 λιμὴν ἐξῆς ἐστὶ λιμὴν καλούμενος Κολοβῶν ἄλλος καὶ Βερενίκη πόλις ἢ κατὰ Σαβὰς καὶ Σαβαί, πόλις εὐμεγέθης· εἶτα τὸ τοῦ Εὐμένους ἄλλος. ὑπέρκειται δὲ πόλις Λάραδα καὶ κνηγίον ἑλεφάντων τὸ πρὸς τῷ φρέατι καλούμενον· κατοικοῦσι δ' Ἐλε-

C. 772 φατοφάγοι, τὴν θήραν ποιούμενοι τοιαύτην· ἀπὸ τῶν δέν- 10
δρων ἰδόντες ἀγέλην διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην τῇ μὲν οὐκ ἐπιτίθενται, τοὺς δ' ἀσπλαγηθέντας ἐκ τῶν ὀπισθεν λάθρα προσιόντες νευροκοποῦσι· τινὲς δὲ καὶ τοξεύμασιν ἀναιροῦσιν αὐτοὺς χολῇ βεβαμμένοις ὄψεων· ἢ δὲ τοξεία διὰ τριῶν ἀνδρῶν στυλεῖται, τῶν μὲν κατεχόντων τὸ τόξον καὶ προβεβη- 15
κόντων τοῖς ποσὶ, τοῦ δ' ἔλκοντος τὴν νευράν· ἄλλοι δὲ σημειωσάμενοι τὰ δένδρα, οἷς εἰδῶθαι προσαναπαύεσθαι, προσιόντες ἐκ θατίρου μέρους τὸ στέλεχος ὑποκόπτουσι· ἐπὰν οὖν προσιὸν τὸ θηρίον ἀποκλίῃ πρὸς αὐτό, πεσότος τοῦ δένδρου πίπτει καὶ αὐτό, ἀναστῆναι δὲ μὴ δυναμένον διὰ τὸ τὰ σκέλη 20
διηρηκὲς ὄστοῦν ἔχειν καὶ ἀκαμπές, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων ἀνατέμνουσιν αὐτό· τοὺς δὲ κνηγούς οἱ Νομάδες ἀκαθάρτους καλοῦσιν.

11. Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στρουθοφάγων, παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες, πετᾶσθαι μὲν οὐ 25
δυναμένοι, θέοντες δὲ ὀξέως, καθάπερ οἱ στρουθοκάμηλοι· θηρεύουσι δ' αὐτοὺς οἱ μὲν τόξοις, οἱ δὲ ταῖς δοραῖς τῶν στρουθῶν σκεπασθέντες τὴν μὲν δεξιὰν καλύπτουσι τῷ τραχηλιμαίῳ μέρει καὶ κινουῖσιν οὕτως, ὥσπερ τὰ ζῷα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῇ δὲ ἀριστερᾷ σπέρμα προχέουσιν ἀπὸ πῆρας πα- 30

2. καὶ ante καταπώγωνες add. Cor. 6. καλούμενος om. E.
7. σαβὰς καὶ σαβαί F. 8. εὐμενοῦς CF. — δαραβὰ μοx edd.
14. βεβαμμένος Dht. — ὄιστοις post ὄψεων add. mox edd. — τοξία F.
18. ἀποκόπτουσιν mox. 21. διηρηκὲς CFxx. 24. στρουθοφάγον F. 25. πετᾶσθαι D, sed ε sup. α sec. m. add., πέτεσθαι h Cor.: fortasse scribendum πέτασθαι. 29. οὕτω DFxx.

ρηρημένης, καὶ τούτω δαλεάσαντες τὰ ζῷα εἰς φάραγγας συν-
ωθοῦσιν· ἐνταῦθα δ' ἐφροσῶτες ξυλοκόποι κατακόπτουσι· καὶ
ἀμπέχονται δὲ καὶ ὑποστόρννται τὰ δέρματα ταῦτα· πολε-
μοῦσι δὲ τούτοις οἱ Σιμοὶ καλούμενοι Αἰθίοπες, κέρασιν ὀρύ-
5 γων ὄπλοις χρώμενοι.

12. Πλησιώχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ μελανώτεροί τε τῶν ἄλ- A. 1118
λων καὶ βραχύτεροι καὶ βραχυβιώτατοι Ἀκριδοφάγοι· τὰ γὰρ
τετταράκοντα ἔτη σπανίως ὑπερτιθέασιν, ἀποθηριουμένης αὐ-
τῶν τῆς σαρκός· ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκριδων, ἃς οἱ ἑαρινοὶ λίβες
10 καὶ ζέφυροι, πνέοντες μεγάλοι, συνελάνθουσιν εἰς τοὺς τόπους
τούτους· ἐν ταῖς χαράδραις δὲ ἐμβαλόντες ὕλην καπνώδη καὶ
ὑφάψαντες μικρὸν· ὑπερπετάμεναι γὰρ τὸν καπνὸν
σκοποῦνται καὶ πίπτουσι· συγκόψαντες δ' αὐτὰς μεθ' ἄλμυρι-
δος μάζας ποιοῦνται καὶ χρῶνται. τούτων δ' ἔξημος ὑπέρκει-
15 ται μεγάλη, νομάς δαψιλεῖς ἔχουσα, ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλῆ-
θους σκορπίων καὶ φαλαγγίων τῶν τετραγνάθων καλουμένων,
ἐπιπολάσαντός ποτε καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φηγὴν
παντελεῆ.

13. Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχρι Λειρῆς καὶ τῶν κατὰ
20 τὰς ἕξ ῥήσους στενῶν Ἰχθυοφάγοι καὶ Κρεοφάγοι κατοικοῦσι
καὶ Κολοβοὶ μέχρι τῆς μεσογαίας. εἰσὶ δὲ καὶ Θῆραι πλείους C. 773

3. ὑποστρώνννται C¹ox edd. 4. σίλλοι codd., sed μοι pr. m.
supra add. in E, unde non dubitavi recipere scripturam a Cas. iam
commendatam coll. Agatharch. Phot. p. 453, 24. Diod. III, 27. 6. με-
λανώτεροί μοx. 7. Ἀκριδοφάγοι om. codd., sed pr. m. add. in
marg. F: Cor. addiderat οἱ Ἀκριδοφάγοι coll. Diod. III, 28. 8. ἀποτε-
θηριουμένης (sic) τῆς σαρκός αὐτῶν E. 9. λίβες E. 11. ἐμβάλ-
λοντες codd., exc. E qui ἐμβαλόντες habet e corr. pr. m., edd. 12. Post
μικρὸν spatium vacuum relictum est decem fere literis sufficiens in E:
quo egregie confirmatur, quod Grosk. suspicatus erat, deesse h. l. non-
nulla, quae talia fere fuisse iure coniciat: θηρέουσι ε. λαμβάνουσι αὐ-
ταῖς. — ὑπερπετόμεναι D^hi ὑπερπετόμεναι E ὑπερπετασθέντων, quod
postea mutatum est in ὑπερπετασθεισῶν, x: inde ὑπερπετασθεισῶν mo
Cor. — γὰρ om. μοx Cor. — εἶτα σκοτουμένων καὶ πιπτουσῶν μοx
Cor. 13. δ' om. μοx Cor. 15. μεγάλη om. codd., exc. E, edd.
ἐκλειφθείσας CDEF^hi ἐκλειφθείσης ald., Cas. corr. 19. εὐμενοῦς F.
— θηρῆς E. 20. κρεοφάγοι codd., exc. CF, edd.

- μολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων Ἄγριοι καλούμενοι, κατάκομοι, καταπώγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἷς θηρεύουσι τοὺς ἐπαρχομένους ἐκ τῆς πλησιοχώρου βόας Ἰνδικούς, εἶθ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαυνομένους εἴτε σπάνει νομῆς· ἢ δ' ἐφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν τροπῶν μέχρι μέσου χειμῶνος. τῷ δ' Ἀντιφίλων 5
- A. 1117 λιμῆνι ἐξῆς ἐστὶ λιμὴν καλούμενος Κολοβῶν ἄλσος καὶ Βαρενίκη πόλις ἢ κατὰ Σαβᾶς καὶ Σαβαί, πόλις εὐμεγέθης· εἶτα τὸ τοῦ Εὐμέρους ἄλσος. ὑπέρκειται δὲ πόλις Δάραδα καὶ κνηγίων ἐλεφάντων τὸ πρὸς τῷ φρέατι καλούμενον· κατοικοῦσι δ' Ἐλεφατοφάγοι, τὴν θήραν ποιοῦμενοι τοιαύτην· ἀπὸ τῶν δένδρων 10 ἰδόντες ἀγέλην διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην τῇ μὲν οὐκ ἐπιτίθενται, τοὺς δ' ἀποπληθύνοντας ἐκ τῶν ὀπισθεν λάθρα προϊόντες νευροκοποῦσι· τινὲς δὲ καὶ τοξεύμασιν ἀναιροῦσιν αὐτοὺς χολῇ βεβαμμένοις ὄψεων· ἢ δὲ τοξεία διὰ τριῶν ἀνδρῶν συντελεῖται, τῶν μὲν κατεχόντων τὸ τόξον καὶ προβαβη- 15 κόντων τοῖς ποσὶ, τοῦ δ' ἔλκοντος τὴν νευράν· ἄλλοι δὲ σημαιοσάμενοι τὰ δένδρα, οἷς εἰσάθασι προσαναπαύεσθαι, προϊόντες ἐκ θατέρου μέρους τὸ στέλεχος ὑποκόπτουσι· ἐπὶ αὐτῶν οὖν προϊὼν τὸ θηρίον ἀποκλίη πρὸς αὐτό, πεσότος τοῦ δένδρου πίπτει καὶ αὐτό, ἀναστῆναι δὲ μὴ δυναμένου διὰ τὸ τὰ σκέλη 20 διηρηκῆς ὅστω ἔχειν καὶ ἀκαμπές, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων ἀνατέμνουσιν αὐτό· τοὺς δὲ κνηγούς οἱ Νομάδες ἀκαθάρτους καλοῦσιν.

11. Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στρουθοφάγων, παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες, πετᾶσθαι μὲν οὐ 25 δυνάμενοι, θέοντες δὲ ὀξέως, καθάπερ οἱ στρουθοκάμηλοι· θηρεύουσι δ' αὐτοὺς οἱ μὲν τόξοις, οἱ δὲ ταῖς δοραῖς τῶν στρουθῶν σκεπασθέντες τὴν μὲν δεξιὰν καλύπτουσι τῷ τραχηλιμαίῳ μέρει καὶ κινῶσιν οὕτως, ὥσπερ τὰ ζῷα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῇ δὲ ἀριστερᾷ σπέρμα προχέουσιν ἀπὸ πήρας πα- 30

2. καὶ ante καταπώγωνες add. Cor. 6. καλούμενος om. E.
7. σαβᾶς καὶ σαβαί F. 8. εὐμενοῦς CF. — δαραβᾶ μοxx edd.
14. βεβαμμένους Dhi. — ὄιστοῖς post ὄψεων add. μοx edd. — τοξία F.
18. ἀποκόπτουσι μοx. 21. διηρηκῆς CFxx. 24. στρουθοφάγον F.
25. πετᾶσθαι D, sed e sup. α sec. m. add., πέτεσθαι h Cor.: fortasse scribendum πέτασθαι. 29. οὕτω DFxx.

ρηρημένης, καὶ τούτω δελεάσαντες τὰ ζῷα εἰς φάραγγας συν-
ωθοῦσιν· ἐνταῦθα δ' ἐφροσώτερες ξυλοκόποι κατακόπτουσι· καὶ
ἀμπέχονται δὲ καὶ ὑποστόρνονται τὰ δέρματα ταῦτα· πολε-
μοῦσι δὲ τούτοις οἱ Σιμοὶ καλούμενοι Αἰθίοπες, κέρασιν ὀρύ-
5 γων ὄπλοις χρώμενοι.

12. Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ μελανώτεροί τε τῶν ἄλ- A. 1118
λων καὶ βραχύτεροι καὶ βραχυβιώτατοι Ἀκριδοφάγοι· τὰ γὰρ
τετταράκοντα ἔτη σπανίως ὑπεριθιάσιν, ἀποθηριουμένης αὐ-
τῶν τῆς σαρκός· ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκριδῶν, ἃς οἱ ἑαρινοὶ λίβες
10 καὶ ζέφυροι, πνεότες μεγάλοι, συνελάνθουσι εἰς τοὺς τόπους
τούτους· ἐν ταῖς χαράδραις δὲ ἐμβalόντες ὕλην καπνώδη καὶ
ὑφάψαντες μικρὸν ὑπερπετάμεναι γὰρ τὸν καπνὸν
σκοποῦνται καὶ πίπτουσι· συγκόψαντες δ' αὐτὰς μεθ' ἄλμυρί-
15 ται μεγάλη, νομάς δαφιλεῖς ἔχουσα, ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλή-
θους σκορπίων καὶ φαλαγγίων τῶν τετραγνάθων καλουμένων,
ἐπιπολάσαντός ποτε καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φυγὴν
παντελεῖ.

13. Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχρι Λειρῆς καὶ τῶν κατὰ
20 τὰς ἑξήσους στενῶν Ἰχθυοφάγοι καὶ Κροφάγοι κατοικοῦσι
καὶ Κολοβοὶ μέχρι τῆς μεσογαίας. εἰσὶ δὲ καὶ Θῆραι πλείους C. 773

3. ὑποστρώννεται *Cmox* edd. 4. σίλλοι *codd.*, sed *μοὶ* *pr. m.*
supra add. in *E*, unde non dubitavi recipere scripturam a *Cas.* iam
commendatam coll. *Agatharch. Phot.* p. 453, 24. *Diod.* III, 27. 6. με-
λανώτεροὶ *mox*. 7. Ἀκριδοφάγοι *om. codd.*, sed *pr. m.* add. in
margin. *F*: *Cor.* addiderat οἱ Ἀκριδοφάγοι coll. *Diod.* III, 28. 8. ἀποτα-
θηριουμένης (sic) τῆς σαρκός αὐτῶν *E*. 9. λίβες *E*. 11. ἐμβal-
λοντες *codd.*, exc. *E* qui ἐμβalόντες habet e corr. *pr. m.*, edd. 12. Post
μικρὸν spatium vacuum relictum est decem fere literis sufficiens in *E*:
quo egregie confirmatur, quod *Grosk.* suspicatus erat, deesse h. l. non-
nulla, quae talia fere fuisse iure conicias: *θηρέουσι* s. *λαμβάνουσι* αὐ-
ταῖς. — ὑπερπετάμεναι *Dh* ὑπερπετόμεναι *E* ὑπερπετασθέντων, quod
postea mutatum est in ὑπερπετασθειῶν, π: inde ὑπερπετασθειῶν *m*
Cor. — γὰρ *om. mox* *Cor.* — ἔτα σκοτουμένων καὶ πιπτουσῶν *mox*
Cor. 13. δ' *om. mox* *Cor.* 15. μεγάλη *om. codd.*, exc. *E*, edd.
ἐκλειφθείσας CDEFh ἐκλειφθείσης *ald.*, *Cas.* corr. 19. εὐμενοῦς *F*.
— *θηρῆς E*. 20. κροφάγοι *codd.*, exc. *CF*, edd.

ἐντὸς τῶν στενῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς πολλή· ἔστι δὲ
 τις καὶ Φιλίππου νῆσος, καθ' ἣν ὑπέρεκειται τὸ Πυθαγγέλου
 καλούμενον τῶν ἐλεφάντων κνήγιον· εἴτ' Ἀρσινόη πόλις καὶ
 λιμὴν, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Λειρῆ· καὶ τούτων ὑπέρεκειται θήρα
 5 τῶν ἐλεφάντων. ἀπὸ δὲ τῆς Λειρῆς ἡ ἐφεξῆς ἔστιν ἀρωμα-
 τοφόρος, πρώτη μὲν ἡ τὴν σμύρναν φέρουσα, καὶ αὕτη μὲν
 Ἰχθυοφάγων καὶ Κρεοφάγων· φύει δὲ καὶ περσέαν καὶ συνκά-
 μινον Αἰγύπτιον· ὑπέρεκειται δ' ἡ Λίχα θήρα τῶν ἐλεφάντων·
 πολλαχοῦ δ' εἰσὶ συστάδες τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ὧν ἀναξηραν-
 10 θεισῶν οἱ ἐλέφαντες ταῖς προβοσκίσι καὶ τοῖς ὁδοῦσι φρεω-
 ρηγοῦσι καὶ ἀνευρίσκουσιν ὕδωρ. ἐν δὲ τῇ παραλία ταύτῃ C. 774
 μέχρι τοῦ Πυθολάου ἀκρωτηρίου δύο λίμναι εἰσὶν εὐμεγέθεις·
 ἡ μὲν ἀλμυροῦ ὕδατος, ἣν καλοῦσι θάλατταν, ἡ δὲ γλυκίος,
 ἡ τρέφει καὶ ἵππους ποταμίους καὶ κροκοδείλους, περὶ τὰ χεῖλη
 15 δὲ πάπυρον· ὀρῶνται δὲ καὶ ἴβεις περὶ τὸν τόπον· ἦδη δὲ καὶ
 οἱ πλησίον τῆς ἄκρας τῆς Πυθολάου τὰ σώματα ὀλόκληροί
 εἰσι· μετὰ δὲ τούτους ἡ λιβανωτοφόρος· ἐνταῦθα ἄκρα ἔστι
 καὶ ἱερὸν αἰγαιρῶνα ἔχον. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ποταμία τις
 Ἰσιδος λεγομένη καὶ ἄλλη τις Νεῖλος, ἄμφω καὶ σμύρναν καὶ
 20 λίβανον παραπεφυκότα ἔχουσαι. ἔστι δὲ καὶ δεξαμένη τις τοῖς
 ἐκ τῶν ὀρῶν ὕδασι πληρουμένη καὶ μετὰ ταῦτα Λέοντος σκοπή
 καὶ Πυθαγγέλου λιμὴν· ἡ δ' ἐξῆς ἔχει καὶ ψευδοκασίαν. συνε-
 χῶς δ' εἰσὶ ποτάμια τε πλείους ἔχουσαι λίβανον παραπεφυ-
 κότα καὶ ποταμοὶ μέχρι τῆς Κιναμομοφόρου· ὁ δ' ὀρίζων
 25 ταύτην ποταμὸς φέρει καὶ φλοῦν πάμπολυν· εἴτ' ἄλλος ποτα-
 μὸς καὶ Λαφροῦς λιμὴν καὶ ποταμία Απόλλωνος καλουμένη, A. 114

1. καὶ om. F. 5. ἔστιν om. C. 6. αὐτὴ F. 7. κρεοφά-
 γων codd., exc. CF, edd. — περσαίαν codd.: v. XVII, 823. 12. τοῦ]
 τὰ Dh (in hoc ou sup. add.) ἐς τὰ i. — πυθολάου xx. — ἀκρωτήρια
 Dhix. 13. γλυκίος F. 14. δὲ post περὶ collocant edd. 15. ὀρῶν-
 ται γὰρ codd., exc. EF, edd. 16. οἱ] ἡ F. — τῆς] τοῦ CEmox
 edd. — πυθολάου Dxx. 17. ἐνταῦθα et ἔστι om. E. 18. ἔχουσα
 imox. — τις] τῆς Tzsch. Cor. 19. καὶ ante σμύρναν om. Tzsch.
 Cor. 21. λεοντοσκόπη (sic) CDFh λεοντοσκοπή E λέοντος κόπη s
 (sed o sup. ω add.) xx λέοντος κόπη ald. λέοντος κόμη Cas.: Cor. corr.
 22. καὶ post ἔχει om. E. — ψευδοκασίαν codd., exc. F, edd. 24. πο-
 τὰμὸς mxx. — τῆς om. edd.

ἔχουσα πρὸς τῇ λιβάνῳ καὶ σμύρναν καὶ κιννάμωμον· τοῦτο δὲ πλεονάζει μᾶλλον περὶ τοὺς ἐν βάρθει τόπους· εἶθ' ὁ Ἐλέφας τὸ ὄρος, ἐκκείμενον εἰς θάλατταν, καὶ διωρῶξ καὶ ἐφεξῆς Ψυγμοῦ λιμὴν μέγας καὶ ὕδρευμα, τὸ Κυνοκεφάλων καλούμενον, καὶ τελευταῖον ἀκρωτήριον τῆς παραλίας ταύτης, τὸ Νότου κέρως. κάμψαντι δὲ τοῦτο ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν οὐκέτι, φησὶν, ἔχομεν λιμένων ἀναγραφὰς οὐδὲ τόπων διὰ τὸ μηκέτι εἶναι γινώριμον † ἐν δὲ τῇ ἐξῆς παραλίᾳ.

15. Εἰσὶ [δὲ] καὶ στήλαι καὶ βωμοὶ Πυθολάου καὶ Λίχα καὶ Πυθαγγέλου καὶ Λέοντος καὶ Χαριμόρτου κατὰ τὴν γινώριμον παραλίαν τὴν ἀπὸ Λειψῆς μέχρι Νότου κέρως, τὸ δὲ διάστημα οὐ γινώριμον. πληθύνει δ' ἐλέφασιν ἡ χώρα καὶ λένουσι τοῖς καλουμένοις μύρηξιν· ἀπεστραμμένα δ' ἔχουσι τὰ αἰδοῖα † καὶ χρυσοειδεῖς τὴν χεῖραν, ψιλότεροι δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν· φέρεται δὲ καὶ παρδάλλεις ἀλκίμους καὶ ῥινοκέρωτας· οὗτοι δὲ μικρὸν ἀπολείπονται τῶν ἐλεφάντων * οἱ ῥινοκέρωτες*, [οὐχ], ὡσπερ Ἀρτεμίδωρος φησιν, ἐπὶ σειρᾶν τῇ μήκει, καίπερ ἰωρακέναι φήσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀλλὰ σχεδὸν τι ὅσον τῇ

1. κιννάμωμον F. 2. πλεόν ἀκμάζει codd. sed πλεονάζει pr. m. add. in marg. F, quod Cor. coniecit. — δὲ post μᾶλλον add. F. 3. τὸ om. F. — γυμνοῦ λιμὴν CDEFhīr sed Ψυγμοῦ add. pr. m. in marg. Fr: nec mutandam esse censui insolentio rem hanc scripturam, quam haud facile ex altera natam esse dixeris. 4. ἕδρευμα edd. — λεγόμενον Dh. 8. γινώριμα τὰ ἐν τῇ ἐξῆς παραλίᾳ Cor. paulo audacius; γινώριμον οὐδὲν ἐν τῇ κτλ. proposuit Grosk., quod etiāmsi pro οὐδὲν, ut par erat, μηδὲν scripsisset, parum placet: equidem scriptum fuisse censeo γινώριμον τὴν ἐξῆς παραλίαν. Foedissime totus hic locus est corruptus. — ἐν τῇ δὲ CDh. 9. δὲ om. codd.: Cor. add. — πυθολάου D. 10. χαριμόρτου edd. inde a Xyl. 13. δ' om. mox. 14. χρυσοειδῆ Ex Cor.: Grosk. καὶ eiiciendum esse censet, equidem εἰσι ποῖους excidisse crediderim. — ψιλότεροι CEF. 16. οἱ ῥινοκέρωτες haud dubie e margine irrepserunt, nec dubitavi pro spuris aster. notare. — οὐχ om. codd., Cor. add. 17. Mira sunt verba ἐπὶ σειρᾶν ac difficilia ad explicandum: excidisse igitur nonnulla ante haec verba putavit Cas.: ἀπὸ κεφαλῆς ἐπὶ οὐρᾶν scribendum esse censet Grosk.: sed haec quoque forent superflua. 18. Post ὅσον deesse verbum quo indicetur, quanto superetur rhinoceros altitudine ab elephante, recte intellexit Grosk.: idem vero num recte suppleverit σπιθαμὴν affirmare non ausim.

ὑφει, ἀπό γε τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὀραθέντος· ὅτε πύξω τὸ χροῶμα
 ἐμφορές, ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον· μέγεθος δ' ἐστὶ ταύρου· μορφῇ
 δ' ἔγγυτάτω σάγγρον, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν προτομήν, πλήν
 τῆς ῥινός, ὅτι ἐστὶ κέρας σιμὸν στερεώτερον ὀστέου παντός·
 5 χρῆται δ' ὄπλω, καθάπερ καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ὁ σάγγρος· ἔχει δὲ
 καὶ τύλους δύο, ὡς ἂν σπείρας δρακόντων ἀπὸ τῆς ῥάχεως C. 771
 μέχρι τῆς γαστρὸς περικειμένας, τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφῳ, τὴν δὲ
 πρὸς τῇ ὀσφύνι. ἐκ μὲν δὴ τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὀραθέντος ταυτὰ
 φασιν ἡμεῖς, ἐκείνος δὲ προσδιασαφεῖ, διότι καὶ ἐλεφαντομά-
 10 χον ἰδίως ἐστὶ τὸ ζῶον περὶ τῆς νομῆς, ὑποδύνον τῇ προτομῇ
 καὶ ἀνακείρον τὴν γαστέρα, ἔαν μὴ προληφθῇ τῇ προβοσκίδι
 καὶ τοῖς ὀδοῦσι.

16. Γίνονται δ' ἐν τούτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ καμηλο-
 παρδάλεις, οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσαι παρδάλει· τὸ γὰρ ποικίλων
 15 τῆς χροῆς νεβρίσι μᾶλλον ἔοικε ῥαβδωτοῖς σπύλοις κατεστιγ-
 μέναις· τελείως δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων
 ἐστίν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίῳ μέρει, τὸ ὕψος
 βόδς ἔχοντι, τὰ δὲ ἐμπρόσθια σκέλη τῶν καμηλείων οὐ λείπα-
 ται· τράχηλος δ' εἰς ὕψος ἐξηρημένος ὀρθός, τὴν κορυφὴν δὲ
 20 πολὺν ὑπερπεπεστέραν ἔχει τῆς καμήλου· διὰ δὲ τὴν ἀσυμμε-
 τρίαν αὐτῆν οὐδὲ τάχος οἶμαι τοσοῦτον εἶναι περὶ τὸ ζῶον,
 ὅσον εἴρηκεν Ἀρτεμίδωρος, ἀνυπέρβλητον φήσας· ἀλλ' οὐδὲ
 θηρίον ἐστίν, ἀλλὰ βόσκημα μᾶλλον· οὐδεμίαν γὰρ ἀγριότητα
 ἐμφαίνει· γίνονται δὲ, φησί, καὶ σφίγγες καὶ κυνοκέφαλοι καὶ

1. ὑφ'] ἀφ' codd., exc. D. 2. τοῦ ταύρου CDhi. 3. ἔγγυ-
 ταιος C (?) τω ἔγγυτάτ F ἔγγυτάτον ald. 4. Verba ὅτι — παντός
 om. C. — στερεώτερον Dh. 6. τύλους codd., exc. EF: τύλας Cor.
 scripserat de con. Tyrwh. 9. προσδιασαφοῖ ox. — ὅτι μοσχ.
 11. ἂν edd. 13. γίνονται codd., exc. Exx, edd. — καμηλοπάρδει
 Dh. In marg. D pr. m. addita sunt h. l.: τὰ τῇ δημότιδι γλώσση ζι-
 ράφια ἀδόμυνα. 15. ῥαβδωτοῖς F. — τύλοις E πύλοις codd. rell.,
 Tisch. corr. de con. Salm. ad Solin. p. 276. — κατεστιγμένοι codd. Cas.,
 dativum, quem exhibet ald., reposuit Cor. 17. συγκαθίσθαι C συ-
 γκαθεῖσθαι F. 18. καμηλίων CD. 19. ἐξηρημένος codd., exc. Dhix.
 — καὶ τὴν E. 20. τῆς τοῦ καμήλου Di τῆς bis ponit C. — ἀμε-
 τρίαν μοσχ. 24. γίνονται codd. edd.

κῆβοι λείοντες μὲν πρόσωπον ἔχοντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάν-
 θηρος, μέγεθος δὲ δορκάδος· καὶ ταῦροι δ' εἰσὶν ἄγριοι καὶ
 σαρκοφάγοι, μεγέθει πολὺ τοὺς παρ' ἡμῖν ὑπερβεβλημένοι, καὶ
 τάχει, πυρροὶ τὴν χροῖαν· κροκούττας δ' ἐστὶ μῖγμα λύκου καὶ
 κυνός, ὡς φησὶν οὗτος. ἃ δ' ὁ Σκύψιος λέγει Μητροδόωρος 5
 ἐν τῷ περὶ συνηθείας βιβλίῳ μύθοις ἔοικε καὶ οὐ φροντιστέον
 αὐτῶν. καὶ δρακόντων δ' εἴρηκε μεγέθει τριάκοντα πηχῶν ὁ
 Ἀρτεμίδωρος ἐλέφαντας καὶ ταύρους χειρουμένων, μετριάσας
 ταύτη γε· οἱ γὰρ Ἰνδικοὶ μυθωδέστεροι καὶ οἱ Λιβυκοί, οἷς γε
 καὶ πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται. 10

17. Νομαδικὸς μὲν οὖν ὁ βίος τῶν Τρωγλοδυτῶν, τυραν-
 νοῦνται δὲ καθ' ἕκαστα, κοινὰ δὲ καὶ γυναῖκες καὶ τέκνα πλὴν
 τοῖς τυράννοις, τῷ δὲ τὴν τυράννου φθείραντι πρόβατον ἢ ζη-
 μία ἐστὶ· στιβίζονται δ' ἐπιμελῶς αἱ γυναῖκες, περικρίνεται δὲ
 τοῖς τραχήλοις κογχία ἀντὶ βασκανίων. πολεμοῦσι δὲ περὶ τῆς 15
 νομῆς, κατ' ἀρχὰς μὲν διωθόμενοι ταῖς χερσίν, εἶτα λίθοις,
 δευτέρῳ δὲ τραῦμα γένηται, καὶ τοξεύμασι καὶ μαχαίρῃσι· δια-
 λθῆναι δὲ γυναῖκες, εἰς μέσους προῖοῦσαι καὶ δεήσεις προσενή-
 κασαι· τροφή δ' ἔκ τε σαρκῶν καὶ κῶν ὀστέων κοπτομένων
 ἀναμίξ καὶ εἰς τὰς δορὰς ἐνειλουμένων, εἰτ' ὀπτομένων καὶ 20
 ἄλλως πολλαχῶς σκεναζομένων ὑπὸ τῶν μαγείρων, οὓς καλοῦ-
 σιν ἀκαθάργτους· ὥστε μὴ κρεοφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀστο-
 φαγεῖν καὶ δερματοφαγεῖν· χρωῖνται δὲ καὶ τῷ αἵματι καὶ τῷ
 A. 1122 γάλακτι καταμιζάντες. ποτὸν δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀπόβρογμα
 παλιούρου, τοῖς δὲ τυράννοις μελίκρατον, ἀπ' ἄνθους τινὸς ἐκ- 25
 πιεζομένου τοῦ μέλιτος. ἔστι δ' αὐτοῖς χεიმῶν μὲν, ἥνικα οἱ
 ἐτησίαι πνέουσι (κατομβροῦνται γάρ), θέρους δ' ὁ λοιπὸς χρό-
 νος. γυμνῆται δὲ καὶ δερματοφόροι καὶ σκυταληφόροι δια-

1. κῆποι C¹οα² edd. κῆτοι pr. m. add. in marg. F: cf. XVII, 812
 extr.

7. μεγέθει εἴρηκε Dh. 10. πόα (sic) codd., Tzsch. corr.:
 cf. p. 827. 11. τρωγλοδυτῶν E. 13. τῶν τυράννων ποα. 14. στιμι-
 μίζονται E. — ὡς ante αἱ γυναῖκες add. Cor. 18. δὲ] δ' αἱ Cor.
 — εἰς om. ald. — μέσον x ald. 19. δ' ἔκ] δὲ C. 20. ἀν-
 λουμένων CF ἀνειλουμένων codd. rell., Cor. corr. — ὀπτομένων C.
 21. μεγείρων F. 22. κρεοφαγεῖν codd., exc. F, edd. 25. ἀπ' —
 μέλιτος om. x. 27. αἰτεσίαι F.

τελοῦσιν· εἰσὶ δ' οὐ κολοβοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περιτετμημένοι
 τινές, καθάπερ Αἰγύπτιοι. οἱ δὲ Μεγαβάροι Αἰθίοπες τοῖς
 ῥοπαλοῖς καὶ τύλους προστιθέασι σιδηροῦς, χρωῶνται δὲ καὶ
 λόγχαις καὶ ἀσπίσιν ὠμοβυρσίναις, οἱ δὲ λοιποὶ Αἰθίοπες τό-
 5 ξοῖς καὶ λόγχαις. θάπτουσι δὲ τινες τῶν Τρωγλοδυτῶν, ῥά-
 βδοις παλιουρίναις δήσαντες τὸν ἀγκύνα τῶν νεκρῶν πρὸς τὰ
 σκέλη· ἔπειτα εὐθὺς καταλεύουσιν ἰλαροί, γελῶντες ἅμα, ἕως
 ἂν τοῦ τὴν ὕψιν σώματος ἀποκρῦψωσιν· εἴτ' ἐπιθέντες κέρας
 αἰγείων ἀπίασιν. ὁδοιποροῦσι δὲ νύκτωρ ἐκ τῶν ἀρρένων θρημ-
 10 μάτων κώδωνας ἐξάψαντες, ὥστ' ἐξίστασθαι τὰ θηρία τῷ
 ψόφῳ· καὶ λαμπάσι τε καὶ τόξοις ἐπὶ τὰ θηρία χρωῶνται, καὶ
 διαγρυπνοῦσι δὲ τῶν ποιμνίων χάριν, φθῆ τινα χρώμενοι πρὸς
 τῷ πυρί.

18. Ταῦτ' εἰπὼν περὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν προσ-
 15 χῶρων Αἰθίοπων ἐπάνεισιν ἐπὶ τοὺς Ἄραβας· καὶ πρώτους
 ἔπεισι τοὺς τὸν Ἀράβιον κόλπον ἀφορίζοντας καὶ ἀντικειμένους
 τοῖς Τρωγλοδύταις, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου. φησὶ δὲ
 ἐνδοτέρω κεῖσθαι τοῦτο τοῦ *Ἐλανίτου* μυχοῦ· συνεχῆ δὲ τοῦ
 Ποσειδίου φοινικῶνα εἶναι εὐνδρον, τιμᾶσθαι τε κομιδῇ διὰ
 20 τὸ πᾶσαν τὴν κύκλω κανματηράν τε καὶ ἄνυδρον καὶ ἄσκιον
 ὑπάρχειν, ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν εὐκαρπίαν τῶν φοινίκων εἶναι
 θαναμαστήν· προσετήκασι δὲ τοῦ ἄλσους ἀνῆρ καὶ γυνή, διὰ
 γένους ἀποδεδειγμένοι, δερματοφόροι, τροφήν ἀπὸ τῶν φοινί-
 25 κων ἔχοντες· κοιτάζονται δ' ἐπὶ δένδρων καλυβοποιησάμενοι
 διὰ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. εἶθ' ἐξῆς ἐστὶ νῆσος Φωκῶν, ἀπὸ

2. μεγαραιοθίοπες D (οἱ sup. primum ε pr. m. add.) ἢ μεγαροῖ E
 μέγαροι codd. rell.: Cas. corr., cf. XVII, 786, 819. 4. ὠμοβυρσίναις C.
 5. ῥάνδοις F. 6. παλιουρίνοις ald. 7. καταλέγουσιν codd., Tzsch.
 corr. de conl. Cas. coll. Agatharch., Diod. III, 32. 9. θρημμάτων]
 ζῶων οκ. 11. τε] δὲ Eox Cor. om. ux. 12. δὲ om. x Cor. —
 ποιμένων F. 14. τρωγλοδυτῶν C. — προσφόρων C. 18. ἐλανί-
 του, et ai sup. ε add., E Ἀλλανίτου Cor.: hoc nomen vero cum Gossel.
 falsum esse demonstrasset, Grosk. a Strabone additum non fuisse recte
 iudicavit; neque aliud nomen omissum est: Diodorus quoque III, 41.
 iisdem de locis agens, eundemque secutus auctorem, ait πάλιν ἀναλα-
 βόντες ἀπὸ τοῦ μυχοῦ, ac Strabo ipse saepius Heroopoliticum sinum
 nominat τὸν μυχόν: v. I, 35. XVII, 815. 19. ποσιδίου F.

A. 1124 δὲ μεσπίλου, μέγιστον δὲ καρύνου· τρήσαντες δὲ ταῦτα ἐναλλάξ λίθοις διαφανέσιν ὄρμους ποιοῦνται διείροντες λίνον; περιτίθενται δὲ περὶ τοὺς τραχήλους καὶ καρπούς· πωλοῦσι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀστυγέιτονας εὐωνον τὸν χρυσόν, τριπλάσιον ἀντιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ † ἀργύρου διὰ τε τὴν 5 ἀπειρίαν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν σπάνιν τῶν ἀντιλαμβανομένων, ὧν ἡ χρεία πρὸς τοὺς βίους ἀναγκαιοτέρα.

19. Συνάπτει δ' ἡ τῶν Σαβαίων εὐδαιμονοστάτη, μέγιστον ἔθνος, παρ' οἷς καὶ σμύρνα καὶ λίβανος καὶ κιννάμωμον· ἐν δὲ τῇ παραλία καὶ βάλσαμον καὶ ἄλλη τις πόα σφόδρα ἐνώ- 10 δης, ταχὺ δ' ἐξίτηλον τὴν ὄσμην ἔχουσα· εἰσὶ δὲ καὶ φοίνικες ἐνώδεις καὶ κάλαμος, ὄφεις δὲ σπιθαμιαῖοι, φοινικοὶ τὴν χροάν, προσαλλόμενοι καὶ μέχρι λαγόνος, τὸ δῆγμα ἔχοντες ἀνήκεστον. διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν καρπῶν ἀργοὶ καὶ ῥέθυμοι τοῖς βίοις εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι· κοιτάζονται δὲ ἐπὶ † τῶν ῥιζῶν τῶν 15 δένδρων ἐκτέμνοντες οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοί· διαδεχόμενοι δ' οἱ σύγγενος ἀεὶ τὰ φορτία, τοῖς μετ' αὐτοὺς παραδιδόασιν μέχρι Συρίας καὶ Μεσοποταμίας· καρούμενοι δ' ὑπὸ τῶν εὐωδιῶν, αἶρουσι τὸν κάρρον ἀσφάλτου θνυιάματι καὶ τράγου πώγωνος. ἡ δὲ πόλις τῶν Σαβαίων, ἡ Μαρίαβα, κεῖται μὲν ἐπ' 20

quem reponendum esse censuerat Cas. 1. καρύνου F. — ἐναλλάξ F. 2. λίνου E. 4. τὸ χρυσόν E. — ἀντιδόντες codd., exc. E. 5. τοῦ om. F. Ceterum propter ea, quae Agatharchides tradit de hac re, διπλάσιον δὲ τοῦ σιδήρου καὶ δεκαπλάσιον τοῦ ἀργύρου Strabonem scripsisse censet Bochart. (v. Phaleg. II, 27 p. 139.): ferri vero et non argenti mentionem factam esse cum ex iis quae subiiciuntur haud iniuria videatur colligendum esse, Grosk. ἀργύρου mutat in σιδήρου, coll. Dioid. l. c., ubi itidem ferrum, non argentum commemoratur. Nihilominus Bocharti opinio, qua melius explicatur erroris origo, probabilior est. — τε] δὲ DFημουx, om. i, expunctum est in x. 9. λίβανον E. — κιννάμωμον E. 12. σπηθαμιαῖοι C σπιθαμιαῖοι Dμοx Cor.: v. IV, 208, Lob. ad Phryn. 544. — φοινικοὶ F. 15. τῶν ῥιζῶν, quae quomodo ferri possint non video, delenda esse videntur: cf. quae leguntur p. 776 κοιτάζονται δ' ἐπὶ δένδρων, καλυβοποιησάμενοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. 16. οἱ — δημοτικοὶ om. μοx: unde uncis inclusit Cas. 20. μερίαβα CFημουx μεριάβα E μερία Dhi: Tzsch. corr., coll. p. 768, Steph. s. v. aliisque.

ὄρους εὐδέδρον, βασιλέα δ' ἔχει κύριον τῶν κρίσεων καὶ τῶν
 ἄλλων· ἐκ δὲ τῶν * ἄλλων * βασιλείων οὐ θέμις ἐξιέναι, ἣ
 καταλεύουσιν αὐτὸν παρακρημα οἱ ὄχλοι κατὰ τι λόγιον· ἐν
 κλιδῆ δ' ἐστὶ γυναικεία καὶ αὐτὸς καὶ οἱ περὶ αὐτόν· τὰ δὲ
 5 πλήθη τὰ μὲν γεωργεῖ, τὰ δ' ἐμπορεύεται τὰ ἀρώματα τὰ τε
 ἐπιχώρια καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας, πλείοντες ἐπ' αὐτὰ διὰ
 τῶν στενῶν δερματινοῖς πλοίοις· τσαῦτα δ' ἐστὶ τὸ πλήθος,
 ὥστ' ἀντὶ φρυγάνων καὶ τῆς κασιμίμου ὕλης χοῦσθαι κιννα-
 μώμω καὶ κασίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. γίνεται δ' ἐν τοῖς Σα-
 10 βαίοις καὶ τὸ λάριμον, εὐωδέστατον θυμίαμα. ἐκ δὲ τῆς ἐμπο- A. 11:
 ρίας οὗτοί τε καὶ Γερραῖοι πλουσιώτατοι πάντων εἰσίν, ἔχουσι
 τε παμπληθῆ κατασκευὴν χρυσαμάτων τε καὶ ἀργυρωμάτων,
 κλινῶν τε καὶ τριπόδων καὶ κρατήρων σὺν ἐκπώμασι καὶ τῆ
 τῶν οἴκων πολυτελείᾳ· καὶ γὰρ θυρώματα καὶ τοῦχοι καὶ ὄρο-
 15 φαὶ δι' ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου λιθοκολλήτου τυγ-
 χάνει διαπεποικιλμένα. ταῦτα μὲν περὶ τούτων εἴρηκε, ἄλλα
 δὲ τὰ μὲν παραπλησίως τῷ Ἐρατοσθένει λέγει· τὰ δὲ καὶ παρὰ
 τῶν ἄλλων ἱστορικῶν παρατίθησιν.

20. Ἐρυθρὰν γὰρ λέγειν τινὰς τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς χοιῆς C. 77:
 20 τῆς ἐμφαινομένης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἡλίου κατὰ κο-
 ρυφὴν ὄντος εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐρυθραινομένων ἐκ τῆς ἀπο-
 καύσεως· ἀμφοτέρως γὰρ εἰκάζειν· Κτησίαν δὲ τὸν Κνίδιον
 πηγὴν ἱστορεῖν ἐκδιδοῦσαν εἰς τὴν θάλατταν ἐρευθεὶς καὶ μιλ-
 τῶδες ὕδωρ· Ἀγαθαρχίδην δὲ τὸν ἐκείνου πολίτην παρὰ τινος

2. ἄλλων βασιλέων codd., Tzsch. corr. de conī. Leopardi, coll.
 Agath. et Diod. — ἐξιέναι codd. edd. 3. καταλύουσιν codd., Tzsch.
 corr. de conī. Leop. — λόγιον F. 6. τῆς om. E. 8. κιννα-
 μώμω E. 9. κασίᾳ codd., exc. Dhk, edd. 10. εὐπορίας CDhvwz (hic
 post corr.). 12. τε om. Eh. 13. Pro τριπόδων cum ἀργυρωμάτων
 scriptum esset in F, postea vq atramento paululum diverso mutatum est
 in π, ut nunc legatur ἀργυρωμάτων: voluit scribere corrector, ut vide-
 tur, ἐκπώματων. — ἐκπώμασι D (ex corr. pr. m.: antea scriptum
 fuit ω). 15. καὶ ante λιθοκολλήτου add. ald. 17. καὶ om. F.
 19. γὰρ] δὲ E. — τὴν om. E. 20. φαινομένης E. 21. ἀπὸ
 τῆς ἐκκαύσεως x ἀπὸ τῆς καύσεως Eust. ad Dion. v. 38 ἐκ τῆς ἐπι-
 καύσεως Cor. 22. εἰκάζει μοx Cor. 23. τὴν om. F. — δὲ ante
 καὶ add. Dh.

Βόξον, [Πέρσου] τὸ γένος, ἰστορήσαι, διότι Πέρσης τις Ἐρύθρας, ἰπποφορβίου τινὸς ὑπὸ λεαινῆς οἴστρω κατασχομέτης ἐξελαθέντος μέχρι θαλάττης κάκειθεν εἰς νῆσον τινα διάραντος, σχεδίαν πηξάμενος πρῶτος περαιωθεὶς πρὸς τὴν νῆσον· ἰδὼν δὲ καλῶς οἰκήσιμον, τὴν μὲν ἀγέλην εἰς τὴν Περσίδα ἀπαγάγοι πάλιν, ἀποίκους δ' ἐκεῖ στείλαι τε καὶ τὰς ἄλλας νήσους καὶ τὴν παραλίαν, ἐπώνυμον δὲ ποιήσειεν ἑαυτοῦ τὸ πέλαιος. τοὺς δὲ Περσεῶς υἱὸν ἀποφαίνεσθαι τὸν Ἐρύθραν, ἠγγήσασθαι τε τῶν τόπων. λέγεται δ' ὑπὸ τινων τὰ ἀπὸ τῶν στενωῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς κινναμομοφόρου τῆς ἐσχάτης πεντακισχιλίων σταδίων, οὐκ εὐκρινῶς, εἴτ' ἐπὶ νότον εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνατολάς. λέγεται δὲ καὶ διότι ὁ σμάραγθος καὶ ὁ βήρυλλος ἐν τοῖς τοῦ χρυσοῦν μετάλλοις ἐγγίνεται. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλες εὐώδεις ἐν Ἀραβίᾳ, ὡς φησι Ποσειδώνιος.

21. Πρῶτοι δ' ὑπὲρ τῆς Συρίας Ναβαταῖοι καὶ Σαβαῖοι 15 τὴν εὐδαιμόνα Ἀραβίαν νέμονται καὶ πολλὰκις κατέτρεχον αὐτῆς, πρὶν ἢ Ῥωμαίων γενέσθαι· νῦν δὲ κάκεινοι Ῥωμαίοις εἰσὶν ὑπήκοοι καὶ Σύροι. μητρόπολις δὲ τῶν Ναβαταίων ἐστὶν ἡ Πέτρα καλουμένη· κεῖται γὰρ ἐπὶ χωρίῳ τᾶλλα ὀμαλοῦ καὶ ἐπιπέδου, κύκλω δὲ πέτρα φρουρουμένου, τὰ μὲν ἐκτὸς ἀποκορή- 20 μνου καὶ ἀποτόμου, τὰ δ' ἐντὸς πηγὰς ἀφθόνοους ἔχοντος εἰς A. 1126 τε ὑδρείαν καὶ κηρείαν. ἔξω δὲ τοῦ περιβόλου χώρα ἔρημος ἢ πλείστη, καὶ μάλιστα ἢ πρὸς Ἰουδαίᾳ· ταύτη δὲ καὶ ἐγγυτάτω ἐστὶ τριῶν ἢ τεττάρων ὁδὸς ἡμερῶν εἰς Ἰερικοῦντα, εἰς δὲ τὸν φοινικῶνα πέντε. βασιλεύεται μὲν οὖν ὑπὸ τινος ἀεὶ 25

1. βόξον *Dh* ἐρόσου *C*, idem add. pr. m. in marg. *F*. — Πέρσου om. codd., Cor. add. (post γένος) de sent. Cas., qui ex Agatharchidē restituendum esse vidit. — διότι] ὅτι *moxx*. 2. κατασχομένου codd. exc. *mox*. 3. ἐξελαθέντος δὲ *CDh*. 6. στείλαι τε] στέλλεται *CDEFhiv* ald στέλλει *mox*: verum exhibet *x*. — εἰς τὰς *x*. 8. περσίων (sic) *F*. 10. κινναμομοφόρου *F*. 11. οὐτ' ἐπὶ νότον, οὐτ' codd., exc. *E*, in quo est εἴτ' — εἴτ' restitutum a Cor. de conii. 12. καὶ ante διότι om. *x*. — ὅτι *moxx*. 13. εὐρίσκεται *i*. — καὶ om. codd., exc. *E*: Cor. reposuerat de conii. 14. ποσιδώνιος *F*. 15. ναβάτιω *F*. — σααῖβοι *Frv*. 17. ἢ om. Cor. 18. σύροι *Di*. 20. φρουρούμενοι *CDFhiv*. — κρημοῦ ἀποτόμου ald. 24. ἱρικοῦντα *CDFhv* ἱερικοῦντα, addito *x* sup. *x*, *E* ἱερικοῦντα *moxx*. 25. μὲν οὖν] δὲ *E*.

τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους, ἔχει δ' ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπον τῶν
 ἐταίρων τινά, καλούμενον ἀδελφόν· σφόδρα δ' ἐννομεῖται· γε-
 νόμενος γοῦν παρὰ τοῖς Πετραίοις Ἀθηνόδωρος, ἀνὴρ φιλό-
 σοφος καὶ ἡμῖν ἐταῖρος, διηγείτο θαυμάζων· εὐρεῖν γὰρ ἐπι-
 5 δημοῦντας ἔφη πολλοὺς μὲν Ῥωμαίων, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλ-
 λων ξένων· τοὺς μὲν οὖν ξένους ὄραν κρινομένους πολλάκις
 καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους, τῶν δ' ἐπιχω-
 ρίων οὐδένας ἀλλήλοις ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ τὴν πᾶσαν εἰρήνην
 ἄγοντας πρὸς ἑαυτούς.

- 10 22. Πολλὰ δὲ καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τοὺς Ἄραβας στρα- C. 780
 τεῖα νεωστὶ γενηθεῖσα ἐφ' ἡμῶν, ὧν ἡγεμὼν ἦν Αἴλιος Γάλ-
 λος, διδάσκει τῶν τῆς χώρας ἰδιωμάτων. τοῦτον δ' ἔπεμψεν
 ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ διαπειρασόμενον τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν τό-
 πων τούτων τε καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν, ὄρων τὴν τε Τρωγλοδυ-
 15 τικὴν τὴν προσεχῆ τῇ Αἰγύπτῳ γειτονεύουσαν τούτοις, καὶ τὸν
 Ἄράβιον κόλπον στενὸν ὄντα τελείως τὸν διείργοντα ἀπὸ τῶν
 Τρωγλοδυτῶν τοὺς Ἄραβας· προσοικειοῦσθαι δὴ διανοήθη
 τούτους ἢ καταστρέφεσθαι· ἦν δέ τι καὶ τὸ πολυχηρημάτων
 ἀκούειν ἐκ παντὸς χρόνου, πρὸς ἄργυρον καὶ χρυσὸν τὰ ἀρώ-
 20 ματα διατιθεμένους καὶ τὴν πολυτελεστάτην λιθίαν, ἀναλίσκον-
 τας τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μηδέν· ἢ γὰρ φίλοις ἤλιξις
 πλουσίους χρήσεσθαι ἢ ἐχθρῶν κρατήσκειν πλουσίων· ἐπῆρε δ'
 αὐτὸν καὶ ἡ παρὰ τῶν Ναβαταίων ἐλπίς, φίλων ὄντων καὶ
 συμπράξειν ἅπανθ' ὑπισχυομένων.
- 25 23. Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν ἔστειλε τὴν στρατείαν ὁ Γάλλος.
 ἐξηπάτησε δ' αὐτὸν ὁ τῶν Ναβαταίων ἐπίτροπος Συλλαῖος,
 ὑποσχόμενος μὲν ἡγήσεσθαι τὴν ὁδὸν καὶ χορηγήσειν ἅπαντα
 καὶ συμπράξειν, ἅπαντα δ' ἐξ ἐπιβουλῆς πράξας, καὶ οὔτε πα-
 ράπλουν ἀσφαλῆ μηνῶν, οὔθ' ὁδόν, ἀλλὰ ἀνοδίας καὶ κυκλο- A. 1127

3. οὖν E. — πετρίοις EFz (e corr.) πατρίοις codd. rel., sed in
 marg. i additum est πετράιοις. — ἀνὴρ om. E. 7. τοὺς ἀλλήλους
 ald. 8. ἐγκαλοῦντας F. 14. ὄρων codd. exc. F. — τρωγλωδυτι-
 κὴν E. 15. τῇ (sic) προσεχῆ F. 17. τρωγλωδυτῶν E. 18. ἦν
 δ' ἔτι CDEh. 20. λιθίαν Eox. 22. χρήσασθαι codd., exc. E,
 edd. 23. τῶναβαταίων (sic) F. 25. οὖν om. E. 27. ὑποσχόμενος
 μέρος μὲν Dh. — ἡγήσασθαι codd., Cor. corr. 29. οὐδ' codd. — μν-

πορείαις καὶ πάντων ἀπόροις χωρίοις, ἣ ἑσχαίαις ἀλιμένοις παραβάλλων ἢ χωριάδων ὑφάλων μεσταῖς ἢ τεραγώδεσι· πλεῖστον δὲ αἱ πλημμυρίδες ἐλύπον, ἐν τοιούτοις καὶ τὰτα χωρίοις, καὶ αἱ ἀμπώτεις. πρῶτον μὲν δὴ τοῦθ' ἀμάρτημα συνέβη τὸ μακρὰ κατασκευάσασθαι πλοῖα, μηδεὶς ὅτιος μὴδ' ἐσομένον 5 κατὰ θάλατταν πολέμου. οὐδὲ γὰρ κατὰ γῆν σφόδρα πολεμισαί εἰσιν, ἀλλὰ κάπηλοι μᾶλλον οἱ Ἄραβες καὶ ἐμπορικοί, μῆτι γε κατὰ θάλατταν· ὁ δ' οὐκ ἔλαττον ὀδοήκοτα ἐναπηγήσατο δίκροτα καὶ τριήρεις καὶ φασήλους κατὰ Κλεοπατρίδα τὴν πρὸς τῇ παλαιᾷ διώρυγι τῇ ἀπὸ τοῦ Νεῖλου. γνοὺς δὲ 10 διεψευσμένος ἐναπηγήσατο σκευαγωγὰ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα, οἷς ἐπλευσεν ἔχων περὶ μυρίους πεζοὺς τῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμέχων, ὧν ἦσαν Ἰουδαῖοι μὲν πεντακόσιοι, Ναβαταῖοι δὲ χίλιοι μετὰ τοῦ Συλλαίου. πολλὰ δὲ παθὼν καὶ ταλαιπωρηθεὶς πεντεκαιδεκαταῖος ἦκεν εἰς Λευκὴν κώ- 15 μιν τῆς Ναβαταίων γῆς, ἐμπόριον μέγα, πολλὰ τῶν πλοίων ἀποβαλὼν, ὧν ἔνια καὶ αὐτανδρα ὑπὸ δυσπλοίας, πολεμίου δ' οὐδενός· τοῦτο δ' ἀπειργάσατο ἢ τοῦ Συλλαίου κακία τοῦ πεζῆ φήσατος ἀνόδευτα εἶναι στρατοπέδοις εἰς τὴν Λευκὴν κώμην, 20 εἰς ἣν καὶ ἐξ ἧς οἱ καμηλέμποροι τοσούτω πλήθει ἀνδρῶν καὶ 20 καμήλων ὀδεύουσιν ἀσφαλῶς καὶ εὐπόρως εἰς Πέτραν [καὶ] ἐκ Πέτρας, ὥστε μὴ διαφέρειν μηδὲν στρατοπέδου.

C. 781

24. Συνέβαινε δὲ τοῦτο τοῦ μὲν βασιλείως τοῦ Ὀβόδα μὴ πολὺ φροντίζοντος τῶν κοινῶν, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ πόλεμον (κοινὸν δὲ τοῦτο πᾶσι τοῖς Ἀράβων βασιλεῦσιν), ἅπαντα δὲ ἐπὶ 25 τῇ τοῦ ἐπιτρόπου ποιουμένου [ἐξουσίᾳ] τοῦ Συλλαίου· τούτου δ' ἅπαντα δόλω στρατηγούντος καὶ ζητούντος, ὡς οἶμαι, κατο-

κλωπορείαις xx κυκλοπορείαις edd. 1. παραβαλὼν codd. exc. Ex. 2. τεγάσει Cmoz. 4. τὸ] τὰ D. 6. πολεμίου scribendum esse suspicatur Cas. 8. γε om. F. — οὐκ ἔλαττον] ὀκέλαττον F. 9. φασήλους CFxz. 10. γνοῦσα D (sed sec. m. corr.) w. 11. διεψευσμένος F. 15. ἦλθεν x. 16. ἐμπορεῖον CD (sed hic sec. m. corr.) moz edd. — πλείων C. 20. ἐξ ἧς] ἐξῆς Dhmozx. 21. καὶ om. codd., add. Cor. 25. ἐπὶ] ὑπὸ moz. 26. ἐξουσία om. codd., exc. moz, nec dubium est, quin sive hoc sive simile quid a Strabone sit scriptum. — τούτω CDFhw.

πτευσαι μὲν τὴν χώραν καὶ συνεξελεῖν τινὰς αὐτῶν πόλεις
 καὶ ἔθνη μετὰ τῶν Ῥωμαίων, αὐτὸν δὲ καταστήναι κύριον
 ἀπάντων, ἀφανισθέντων ἐκείνων ὑπὸ λιμοῦ καὶ κόπου καὶ νό-
 σων καὶ ἄλλων, ὧσων δόλφ παρεσκευάσεν ἐκείνος· εἰς γοῦν
 5 τὴν Λευκὴν κόμην κατήρην, ἤδη στομακάκη τε καὶ σκελοτύρβη
 πειραζομένης τῆς στρατιᾶς, ἐπιχωρίοις πάθεισι, τῶν μὲν περὶ
 τὸ στόμα, τῶν δὲ περὶ τὰ σκέλη παράλυσιν τινὰ δηλούντων
 ἔκ τε τῶν ὑδρείων καὶ βοτανῶν. ἠναγκάσθη γοῦν τό τε θέ-
 ρος καὶ τὸν χειμῶνα διατελέσαι αὐτόθι, τοὺς ἀσθενούντας
 10 ἀναγκάζομενος. ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κόμης εἰς Πέτραν, ἐν-
 τεῦθεν δ' εἰς Ῥινοκόλoura τῆς πρὸς Αἰγύπτω Φοινίκης τὰ φορ-
 τία κομίζεται, κἀντεῦθεν εἰς τοὺς ἄλλους· νυνὶ δὲ τὸ πλεόν
 εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νεῖλῳ· κατὰγεται *τὰ* δ' ἐκ τῆς
 Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυὸς ὄρμον· εἶθ' ὑπέρθεις εἰς
 15 Κοπτὸν τῆς Θηβαΐδος καμήλοισ ἐν διώρῳγι τοῦ Νεῖλου κειμή-
 νην· [εἰτ'] εἰς Ἀλεξάνδρειαν. πάλιν ἐκ τῆς Λευκῆς κόμης ὁ
 Γάλλος ἀναξεύξας τὴν στρατιὰν διὰ τοιούτων ἤει χωρίων, ὥστε
 καὶ ὕδωρ καμήλοισ κομίζειν μοχθηρία τῶν ἡγεμόνων τῆς ὁδοῦ·
 διόπερ πολλαῖς ἡμέραις ἤκεν εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν, συγγενοῦς τῷ
 20 Ὀβόδα· ἐδέξατο μὲν οὖν αὐτὸν Ἀρέτας φιλικῶς καὶ δῶρα
 προσήνεγκεν, ἣ δὲ τοῦ Συλλαίου προδοσία κἀκείνην ἐποίησε
 τὴν χώραν δυσπόρευτον· τριάκοντα γοῦν ἡμέραις διῆλθεν αὐ-
 τήν, ζεῖαὺς καὶ φοίνικας ὀλίγους παρέχουσαν καὶ βούτρουρον ἀντ'
 ἐλαίου, διὰ τὰς ἀνοδίας· ἣ δ' ἐξῆς, ἣν ἐπήει, Νομάδων ἦν
 25 καὶ ἔρημος τὰ πολλὰ ὡς ἀληθῶς, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀραρηνή· βα-
 σιλεὺς δ' ἦν Σάβως· καὶ ταύτην ἀνοδίαις διῆλθε κατατρίψας

2. Inde a verbis καὶ ἔθνη alia manus incipit in F. 3. νόσων καὶ
 κόπου Dh. 4. ὅσα edd. 5. τὴν om. x. — σκελοτύρβη codd., Cas.
 corr. 8. τῶν βοτανῶν edd. 11. Malim Ῥινοκόρουρα: v. ad p. 741.
 759. 13. Νεῖλῳ κατὰγεται τὰ δ' ἐκ κτλ. codd., sed τὰ delendum
 esse Grosk. recte vidit: cf. XVII, 815. 14. ὑπερθέσεις codd., Tzsch.
 corr. de sent. Cas. 15. ἐν] ἣ Tzsch. Cor. de con. Cas. — κειμένη
 codd., exc. E, κἀκεῖθεν Cor. secutus Cas., qui coniecerat ἐκεῖθεν: verum
 vidit Letronn. 16. εἰτ' om. codd., addidi de con. Letr. 17. εἴη F.
 19. ἀρετὰ F. 20. ἀρετὰς F. 23. ὀλίγας codd., exc. Fix. 25. καὶ
 om. edd. inde a Cas. — ἔρημα codd. exc. μοx. 26. σαβῶς Dh σάβος
 μοxwx edd.

- ἡμέρας πενήκοντα μέχρι πόλεως Νεγραίων καὶ χώρας εἰρη-
 κῆς τε καὶ ἀγαθῆς· ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἔφυγεν, ἡ δὲ πόλις
 ἐξ ἐφόδου κατελήφθη· ἐκεῖθεν ἡμέραις ἐξ ἤκεν ἐπὶ τὸν ποτα-
 μόν. συναπάντων δ' αὐτόθι τῶν βαρβάρων εἰς μάχην, περι
 C. 782 μύριους αὐτῶν ἔπεσον, τῶν δὲ Ῥωμαίων δύο· ἐχρῶντο γὰρ 5
 ἀπείρως τοῖς ὄπλοις, ἀπόλεμοι τελέως ὄντες, τῶσις τε καὶ
 λόγχοις [καὶ] ξίφεσι καὶ σφενδόχαις, οἱ πλεῖστοι δ' αὐτῶν ἀμ-
 φιστόμοις πελέκεσιν· εὐθύς δὲ καὶ τὴν πόλιν εἴλε κλονομένην
 Ἀσκᾶ, † συλληφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἐντεῦθεν εἰς Ἀθροῦλα
 πόλιν ἦκε, [καὶ] κρατήσας αὐτῆς ἀκονιτί, φρουρὰν ἐμβαλὼν 10
 καὶ παρασκευάσας σίτου καὶ φοινίκων εἰς πόλιν Μαρ-
 σίαβα προῆλθεν ἔθρους τοῦ Ῥαμματιῶν, οἱ ἦσαν ὑπὸ Ἰλα-
 σάρφ. ἐξ μὲν οὖν ἡμέρας προσβαλὼν ἐπολιόρκει, λειψυδρίας
 δ' οὔσης ἀπέστη· δύο μὲν οὖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέσχε τῆς ἀρω-
 ματοφόρου, καθάπερ τῶν αἰχμαλώτων ἀκούειν ἦν. ἐξ δὲ μη- 15
 ι. 1129 ρῶν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς κατέτριψε, φαύλως ἀγόμενος· ἔγνω
 δ' ἀναστρέφων, ὅψε τὴν ἐπιβουλὴν *καὶ* καταμαθῶν καὶ καθ'
 ἑτέρας ὁδοὺς ἐπαυελθῶν· ἐνναταῖος μὲν γὰρ εἰς Νέγρανα ἦκεν,
 ὅπου ἡ μάχη συμβεβήκει, ἐνδεκαταῖος δ' ἐκεῖθεν εἰς Ἑπτὰ φρέ-
 ατα καλούμενα ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· ἐντεῦθεν ἦδη δι' εἰρηγι- 20

1. ἀγραίων F ἀγραῶν CDhix νεγραῶν μοx: cf. p. 782. Plin. VI, 32. Ptolem. VI, 7. 3. κατελείφθη Dh (sed in hoc η sup. add.). — Nomen fluminis videtur excidisse, ut complura alia in hac operis parte. 6. ὄχλοις CFs. — τελέως F. 7. καὶ om. codd., Cor. add. 9. ἄσκα F. — ἀπολειφθεῖσαν Cor. de coni. Cas: καταλειφθεῖσαν aut simile quid scribendum esse suspicatus erat Xyl.; derelictam convertit Guar. — Ἀθροῦλλα edd. 10. καὶ om. codd., Cor. add. — ἀκονιτεὶ CFx. 11. τροφὰς ante σίτου add. x ἐφόδια μοx edd. atque excidit haud dubie aliquid. — μαρσαβαὶ CDh μαρσάβα μοx Cor.: videtur scribendum Μαρσάβα, quod oppidum ab Aelio Gallo dirutum esse tradit Plin. VI, 32. Similiter paulo post ὑπέρθεσις scriptum est pro ὑπερθεῖς. 12. ῥαμμανειῶν F ῥαμαντιῶν Cwx edd. 13. ξξ — ἀπέστη om. i. — ἐπολιόρκει C. — λειψυδρίας Dh. 17. ὄψει codd., Xyl. corr. — καὶ ante καταμαθῶν recte om. Cor. 18. γὰρ] οὖν Dhs Cor. — ἀνάγρανα codd. exc. w, in quo est ἀνάγραν, et F, qui exhibet νέγρανα, quod Cor. reposuerat de coni.: quae a Cas. affertur e Mss. scriptura εἰς τὰ νάγρανα in nullo extat. 20. εἰρήνης codd. ἐρήμης Tzsch. de Cas. coni.: verum reposuit Cor.

κῆς εἰς Χάαλλα κώμην καὶ πάλιν ἄλλην Μαλόθραν πρὸς ποταμῷ
 κειμένην ἀφικνεῖται· εἶτα δι' ἐρήμης ὀλίγα ὕδρευα ἔχουσης ὁδὸς
 μέχρι Ἐγραῶς κώμης· ἔστι δὲ τῆς Ὀβόδα· κείται δ' ἐπὶ θαλάτ-
 τῆς· τὴν δὲ πᾶσαν ὁδὸν ἐξηκοστῆς ἐξήντισε κατὰ τὴν ἐπά-
 5 νοδον, ἀναλαΐσας ἕξ μῆνας ἐν τῇ ἕξ ἀρχῆς ὁδῷ· ἐντεῦθεν δ'
 ἐπεραίωσε τὴν στρατιὰν ἑνδεκαταῖος εἰς Μνὸς ὄρμον, εἰθ' ὑπερ-
 θείς εἰς Κοπτὸν μετὰ τῶν ἴωνηθῆναι δυναμένων κατῆρεν εἰς
 Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς δ' ἄλλους ἀπέβαλεν, οὐχ ὑπὸ πολεμίων,
 ἀλλὰ νόσων καὶ κόπων καὶ λιμοῦ καὶ μοχθηρίας τῶν ὁδῶν·
 10 ἐπεὶ κατὰ πόλεμον ἑπτὰ γέ μόνους διαφθαρῆναι συνέβη, δι' αἷς
 αἰτίας οὐδ' ἐπὶ πολὺ πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν τόπων ὤνησεν ἡ
 στρατεία αὐτῆ· μικρὰ δ' ὅμως συνήργησεν. ὁ δ' αἴτιος τούτων
 ὁ Συλλαῖος ἔτισε δίκας ἐν Ρώμῃ, προσποιούμενος μὲν φιλίαν,
 ἐλεγχθεὶς δὲ πρὸς ταύτῃ τῇ πονηρίᾳ καὶ ἄλλα κακουργῶν καὶ
 15 ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν.

25. Τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον διαιροῦσιν εἰς τέτταρας
 μερίδας, ὥσπερ εἰρήκαμεν· τῶν ἀρωμάτων δὲ λίβανον μὲν καὶ
 σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαί φασι, κασίαν δὲ καὶ ἐκ θάμνων·
 τινὲς δὲ τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν εἶναι, τοῦ δὲ λιβάνου βέλτιστον
 20 τὸν πρὸς τῇ Περσίδι. κατ' ἄλλην δὲ διαίρεισιν σύμπεσαν τὴν
 Εὐδαίμονα πενταχῆ σχίζουσιν εἰς βασιλείας, ὧν ἡ μὲν τοὺς μα-
 χίμους ἔχει καὶ προαγωνιστὰς ἀπάντων, ἡ δὲ τοὺς γεωργοὺς,
 παρ' ὧν ὁ σίτος εἰς τοὺς ἄλλους εἰσάγεται, ἡ δὲ τοὺς βαναν-

3. ἡγραῶς ἰω νεγραῶς μοx, unde νεραῶς ald. Ἐγραῶς Cor., atque ita
 legitur ap. Steph. s. v. Ἰάθριππα. — ὀβάδα CDHx.

4. ἐξηκοστὸν
 CDHixx ἐξηκος EF ἐξηκοστὴν μοx Tzsch. corr. de con. Cas. 6. ὑπερ-
 θεσις codd., Cor. corr. 7. γοῦν post μετὰ add. μοx. — ὤνηθῆναι E
 Cor., parum apte: σωθῆναι Strabonem scripsisse crediderim. Mire cor-
 rupta est haec ultima libri pars. 8. ἀπέβαλεν C. 10. γε μόνους
 om. μοx γερόμενον F γερομένων codd. rel., exc. E: γε μόνον Tzsch.
 Cor. de con. Cas. 12. στρατιὰ codd., exc. E. — ὁ δ'] ὁ τ'
 codd. 13. Ab ἔτισε novum verborum ambitum incipiunt edd., prae-
 terea δὲ καὶ post ἔτισε add. ald., δὲ Cor., qui tamen codices sequendos
 esse in nott. censet. 14. ταύτῃ] αὐτῇ codd., Cor. corr. de con. Cas. — τῇ
 om. F. 18. κασίαν codd. edd. — καὶ om. Cor. — θάμνων] λιμῶν codd.,
 Cor. corr. coll. Theophr. Hist. plant. IX, 5, cui Grosk. addit Plin. H. N.
 XII, 43. Cels. V, 23, 1 et 2. 20. τὸ πρὸς E. 21. πανταχῆ C.

σοτεχνούοντας, καὶ ἡ μὲν σμυρνοφόρος, ἡ δὲ λιβανοτοφόρος·
 C. 783 αἱ δ' αὐταὶ καὶ τὴν κασίαν καὶ τὸ κιννάμωμον καὶ τὴν νάρ-
 δον φέρουσι· παρ' ἀλλήλων δ' οὐ μεταφοιτᾷ τὰ ἐπιτηδευ-
 ματα, ἀλλ' ἐν τοῖς πατρίοις διαμένουσιν ἕκαστοι. οἶνος δ' ἐκ
 φοινίκων ὁ πλείων. ἀδελφοὶ τιμιώτεροι τῶν τέκνων· κατὰ 5
 πρεσβυγένειαν καὶ βασιλεύουσιν οἱ ἐκ τοῦ γένους καὶ ἄλλας
 ἀρχὰς ἄρχουσι· κοινῇ κτήσεις ἅπασι τοῖς συγγενέσι, κύριος δὲ
 ὁ πρεσβύτατος· μία δὲ καὶ γυνὴ πᾶσιν, ὃ δὲ φθάσας εἰσιὼν
 .. 1130 μίγνται, προθεῖς τῆς θύρας τὴν ῥάβδον· ἐκάστω γὰρ δεῖν
 ῥαβδοφορεῖν ἔθος· νυκτερεύει δὲ παρὰ τῷ πρεσβυτάτῳ· διὸ 10
 καὶ πάντες ἀδελφοὶ πάντων εἰσὶ· μίγνται δὲ καὶ μητρᾷσι·
 μοιχῶ δὲ ζημία θάνατος· μοιχὸς δ' ἐστὶν ὁ ἐξ ἄλλου γένους.
 θυγάτηρ δὲ τῶν βασιλέων τινὸς θαυμαστῆ τὸ κάλλος, ἔχουσα
 ἀδελφὸν πεντεκαίδεκα ἐρωῶντας αὐτῆς πάντας, καὶ διὰ τοῦτ'
 ἀδιαλείπτως ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ παριόντα ὡς αὐτὴν, κάμνουσα ἦδη, 15
 παραδεδόται νοήματι χρῆσασθαι τοιούτῳ· ποιησαμένη ῥάβδους
 ὁμίδας ταῖς ἐκείνων, ὅτ' ἐξίοι παρ' αὐτῆς τις, αἰεὶ τινα προ-
 τίθει τῆς θύρας τὴν ὁμοίαν ἐκείνη, καὶ μικρὸν ὕστερον ἄλλην,
 εἴτ' ἄλλην, στοχαζομένη, ὅπως μὴ ἐκείνη τὴν παραπλησίαν ἔχοι
 ὁ μὲλλον προσιέναι· καὶ δὴ πάντων ποτὲ κατ' ἀγορὰν ὄντων, 20
 εἶνα προσιόντα τῇ θύρᾳ καὶ ἰδόντα τὴν ῥάβδον, ἐκ μὲν ταύτης
 εἰκάσαι, διότι παρ' αὐτὴν τις εἶη· ἐκ δὲ τοῦ τούτου ἀδελφούς
 πάντας ἐν τῇ ἀγορᾷ καταλιπεῖν ὑπονοῆσαι μοιχόν· δραμόντα
 δὲ πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐπαγαγόντα ἐκείνον ἐλεγχθῆναι κα-
 ταψευσάμενον τῆς ἀδελφῆς. 25

26. Σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ Ναβαταῖοι καὶ κτητικοί, ὥστε
 καὶ δημοσίᾳ τῷ μὲν μειώσαντι τὴν οὐσίαν ζημία κεῖται, τῷ

2. κασίαν codd., exc. F, edd. 3. δ' om. CDF. 4. ἕκαστοι om. E.
 6. καὶ κατὰ πρεσβυγένειαν βασιλεύουσιν Cor. — πρεσβυτερίαν CDFhi
 πρεσβυτερίαν E. 7. κτίσις F. — συγγενέσι DFhi. 8. ὁ ante
 πρεσβ. om. CDFh. 9. δεῖν] δὴ μοιχ., om. edd. 10. νυκτεῦει μοιχ.
 12. μοιχῶ F. 15. ἀδιαλείπτως D. — κάμνουσαν codd. 17. ἐξήει
 μοιχ Cor. 19. εἴτ' ἄλλην om. codd., exc. F, edd. — ἐκείνην codd.,
 Tzsch. corr. de conl. Cas. — ἐχῆ edd. 22. ὅτι μοιχ. — αὐτῇ Cor.
 εἶη] εἰσῆ] ald. — τοῦ om. F. 24. ἀπαγαγόντα codd., Cor. corr.
 26. νοβαταῖοι F. — κτηματικοὶ x.

δ' αὐξήσαντι τιμαί. ὀλιγόδουλοι δ' ὄντες ὑπὸ τῶν συγγενῶν
 διακονοῦνται τὸ πλεόν ἢ ὑπ' ἀλλήλων ἢ αὐτοδιάκονοι, ὥστε καὶ
 μέχρι τῶν βασιλέων διατείνειν τὸ ἔθος. συσσίτια δὲ ποιοῦνται
 κατὰ τρισκαίδεκα ἀνθρώπους, μουσουργοὶ δὲ δύο τῷ συμπο-
 5 σίῳ ἐκάστῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ μεγάλῳ πολλὰ συνέχει
 συμπόσια· πίνει δ' οὐδεὶς πλεόν τῶν ἑνδεκα ποτηρίων ἄλλῳ
 καὶ ἄλλῳ χρυσῷ ἐκπώματι. οὕτω δ' ὁ βασιλεὺς ἐστὶ δημοτι-
 κός, ὥστε πρὸς τῷ αὐτοδιακόνῳ καὶ τὸ ἀντιδιάκονον τοῖς
 ἄλλοις καὶ αὐτὸν γίνεσθαι· πολλάκις δὲ καὶ ἐν τῷ δήμῳ δι-
 10 δῶσιν εὐθύνας, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐξετάζεται τὰ περὶ τὸν βίον· οἰ-
 κήσεις δὲ διὰ λίθου πολυτελεῖς, αἱ δὲ πόλεις ἀτείχιστοι δι' εἰ-
 ρήνην· εὐκαρπος ἢ πολλὴ πλὴν ἐλαίου, χρῶνται δὲ σησαμίνῳ.
 πρόβατα λευκότριχα, βόες μεγάλοι, ἵππων ἄφορος ἢ χώρα· κά- C. 78:
 μηλοι δὲ τὴν ὑπουργίαν ἀντ' ἐκείνων παρέχονται· ἀχίτωνες δ'
 15 ἐν περιζώμασι καὶ βλαντίοις προΐασι, καὶ οἱ βασιλεῖς, ἐν πορ-
 φύρῳ δ' οὗτοι· εἰσαγώγιμα δ' ἐστὶ τὰ μὲν τελέως, τὰ δ' οὐ
 παντελῶς, ἄλλως τε καὶ ἐπιχωριάζει, καθάπερ χρυσὸς καὶ ἄρ-
 γυρος καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἀρωμάτων· χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος
 καὶ ἔτι πορφυρᾷ ἐσθῆς, στύραξ, κρόκος, κοστάρια, τόρευμα,
 20 γραφή, πλάσμα οὐκ ἐπιχώρια· ἴσα κοπρίαις ἡγούνται τὰ νεκρὰ A. 11:
 σώματα, καθάπερ Ἡράκλειτός φησι· Νέκυες κοπρίων ἐβλη-
 τότεροι· διὸ καὶ παρὰ τοὺς κοπρῶνας κατορύττουσι καὶ τοὺς

4. τρισκαίδεκα *D*. 5. ὄγκῳ *codd.*, correxi de Tyrwh. conī. propter sequentia; et prorsus alienus esse videtur ab 'his hominibus ὄγκος. — συνεχῆ *codd.*, exc. *Ex*, ex quibus συνέχει recepi: etenim ποιεῖ, quod subiicitur in *moz* *edd.*, auctoritate prorsus caret. 6. πλείον *x* πλείω *edd.* 7. ἐκπώματι *D* *pr. m.*, sed *o* in *ω* *sec. m.* mut. — δηλωτικός *F*. 8. τὸ *om.* *E* ποτ' scripsit *Cor.* haud male. 9. καὶ ante αὐτὸν *om.* *edd.* 10. δὲ post ὅτε *add. edd.* — τὰ] τὰς *CFxz*. 12. σησαμίνῳ *C* σησαμένῳ *F*. 14. ὑπουργίαν τ' ἐκείνων *F*. — χιτώνες *codd.*, exc. *E*: *Cor.* correxerat de conī. *Cas.* 17. ἐπιχωριάζειν *codd.*, exc. *E*: καὶ ἄλλα δὲ ἐπιχωριάζει *conī. Cas.*, ἄλλως τε καὶ [τὰ] ἐπιχωριάζοντα *Cor.*, quod probat *Grosk.* omisso *ann.* articulo. Fortasse ὅτι addendum est ante ἐπιχωριάζει. — χρυσὸν καὶ ἄργυρον *codd.*, exc. *E*: *Cor.* correxerat de conī. *Cas.* 18. δὲ *om.* *E*. 19. κρόκος δὲ καὶ *codd.*, exc. *E*, in quo particulae omittuntur: τε καὶ *Cor.* — Verba τόρευμα — ἐπιχώρια *om.* *F*. 20. κόπρα *F* κοπρίων *CDHs* κοπρία

βασιλεῖς. ἦλιον τιμῶσιν ἐπὶ τοῦ δώματος ἰδρυσάμενοι βωμόν, σπένδοντες ἐν αὐτῷ καθ' ἡμέραν καὶ λιβανωτίζοντες.

27. Τοῦ δὲ ποιητοῦ λέγοντος,

Αἰθιοπίας θ' ἰκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς,
διαποροῦσι καὶ περὶ τῶν Σιδονίων μὲν, εἴτε τινὰς χρῆ λῆγειν τῶν 5
ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ κατοικούντων, ὧν ἄποικοι οἱ παρ' ἡμῖν
Σιδόνιοι, καθάπερ καὶ Τυρίους τινὰς ἐκεῖ ηἰσιώτας ἱστοροῦσι
καὶ Ἀραδίους, ὧν ἀποίκους τοὺς παρ' ἡμῖν φασιν, εἴτ' αὐτοὺς
τοὺς Σιδονίους· ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῶν Ἐρεμβῶν ἢ ζήτησις,
εἴτε τοὺς Τρωγλοδύτας ὑπονοητέον λέγεσθαι, καθάπερ οἱ τὴν 10
ἐτυμολογίαν βιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαίνειν, ὅπερ
ἐστὶν εἰς τὴν γῆν, εἴτε τοὺς Ἀραβάς. ὁ μὲν οὖν Ζήνων ὁ ἡμέ-
τερος μεταγράφει οὕτως·

καὶ Σιδονίους Ἀραβάς τε.

πιθανώτερον δὲ Ποσειδώνιος γράφει τῷ παρὰ μικρὸν ἀλλάξαι 15

καὶ Σιδονίους καὶ Ἀραμβούς,

ὡς τοῦ ποιητοῦ τοὺς νῦν Ἀραβάς οὕτω καλέσαντος, καθάπερ
καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὠνομάζοντο κατ' αὐτόν. φησὶ δὲ ταῦτα
τρία ἔσθῃ, συνεχῆ ἀλλήλοις ἰδρυμένα, ὁμογενεῖάν τινα ἐμφαίνειν
πρὸς ἄλληλα, καὶ διὰ [τοῦ]το παρακειμένους ὀνόμασι κεκλησθαι, 20
τοὺς μὲν Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἀραμαίους, τοὺς δὲ Ἀραμβούς·

μοιx edd.: pluralem praebet E. 1. βώματος μοx. 4. θ' δ' ald. — ἰκοίμην F. 5. μὲν post διαποροῦσι collocavit Cor. — σιδωνίων E. — εἴτε om. codd., exc. E, in quo tamen hic locus paulo liberius refertur: Cor. reposuerat de con. Tyrwh. — τινὰς om. x. 7. σιδόνιοι, et ω sup. o sec. m. add., D σιδώνιοι Ehx. 8. ἀραβλους Dhi. 9. σιδονίους, et ω sup. o sec. m. add., D σιδωνίους Eh. — περὶ] ἐπὶ CDhmz ἐπὶ x. — τῶν om. ald. 10. τῆ ἐτυμολογία codd. (ἐτοιμολογία F.) 11. ὅπερ] ἦγουν μοx. 14. σιδωνίους xx. 15. ποσειδώνιος F. 16. ἐρεμβούς codd., Ἀρεμβούς Cor. de con. Tyrwh.: v. quae mox notabuntur. 17. οὕτως F. 20. διὰ τὸ codd., correxi de con. Grosk. 21. Ἀραμαίους] ἀραμίους F ἀράβους ἢ ἀραβλους codd. rell. ἀραβας edd.; quod nomen plane alienum esse ab hoc loco liquet: verum servatum est in marg. F, ubi haec leguntur: ση ἐν ἄλλω τοὺς δὲ ἀρ μαίους (sic) τοὺς δὲ Ἀραμβούς. — ἐρεμβούς codd., exc. marg. F, edd.: ceterum cf. I, 42.

ὥσπερ δὲ ἀπὸ ἕθνους [ἐνός] ὑπολαμβάνειν ἐστὶν εἰς τρία διη-
 ρῆσθαι κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἐξελ-
 λαττομένων, οὕτω καὶ τοῖς ὀνόμασι χρήσασθαι πλείοσιν ἀνθ'
 ἐνός. οὐδ' οἱ Ἑρμενοὺς γράφοντες πιθανοί· τῶν γὰρ Αἰθίο-
 5 πων μᾶλλον ἴδιον. λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἀρίμους ὁ ποιητής, οὓς
 φησι Ποσειδάωνιος δέχεσθαι δεῖν μὴ τόπον τινὰ τῆς Συρίας
 ἢ τῆς Κιλικίας ἢ ἄλλης τινὸς γῆς, ἀλλὰ τὴν Συρίαν αὐτήν·
 Ἀραμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ· τάχα δ' οἱ Ἕλληνες Ἀριμαίους ἐκά- C. 78i
 λον ἢ Ἀρίμους. αἱ δὲ τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις, καὶ μάλι-
 10 στα τῶν βαρβαρικῶν, πολλαί· καθάπερ τὸν Δαρήκηην Δαρεῖον A. 11:
 ἐκάλεσαν, τὴν δὲ Φάρζιριν Παρύσατιν, Ἀταργατὴν δὲ τὴν Ἀθά-
 ραν· Δερκετῶ δ' αὐτὴν Κτησίας καλεῖ. τῆς δὲ τῶν Ἀράβων
 εὐδαιμονίας καὶ Ἀλέξανδρον ἂν τις ποιήσαιτο μάρτυρα τὸν
 διανοηθέντα, ὡς φασι, καὶ βασιλείον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ
 15 τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον. πᾶσαι μὲν οὖν αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ
 κατελύθησαν, τελευτήσαντος παραχρῆμα τὸν βίον· μία δ' οὖν
 καὶ αὕτη τῶν ἐπιχειρήσεων ἦν, εἰ μὲν ἐκόντες παραδέχοντο
 αὐτόν· εἰ δὲ μὴ, ὡς πολεμήσαντος· καὶ δὴ ὄρων μήτε πρότε-
 ρον μὴθ' ὕστερον πέμψαντας ὡς αὐτὸν πρέσβεις, παρεσκευά-
 20 ζετο πρὸς τὸν πόλεμον, ὥσπερ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

1. ἀπὸ ἕθνους] πιθανῶς Cor. — ἐνός om. codd., addidi de coni. Tyrwh. 3. οὕτως DF. 5. ἀριθμοὺς F. 6. ποσιδάωνιος F ποσιδώνιος C. 7. τῆς om. E. 8. Mire erravit Eust. ad Iliad. B, 783 p. 347 in. afferens ex hoc loco talia: ὅτι Ἀριμοὶ κατὰ Ποσειδάωνιον οὐ τόπος Συρίας ἢ Κιλικίας ἀλλὰ αὐτὴ ἡ Τυρία ἦγουν ἢ περὶ Τύρον χώρα. — ἀριμαῖοι codd., Cor. corr.: cf. XIII, 627. — ἀραμαίους codd., Cor. corr. 11. φάρζιριν F. — παρύσατιν D (sed i sec. m. sup. η add.) παροίσατιν CF^mtrxx. — ἀταργατὴν D (sed in sup. add. sec. m.). — ἀθάρα codd., exc. Dhi: Ἀσθάραν scribendum esse valde probabiliter coni. Cas. ad Athen. VIII, 8, p. 346. 15. αὐτῶν CDlx. 17. In marg. F addita sunt h. l. haec: ἔλλειπτικῶς ἢ φράσις συνήθως τοῖς ἀθηναίοις ὡς ἔχει καὶ παρ' ὀμήρω τὸ ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσιν ἀχαιοὶ (Il. A, 135) eadem extant in gv, addito tamen οὐ ante συνήθως, et in brevius contracta in u. — δέχονται F. 18. πολεμήσαντες codd., Xyl. corr. 19. μὴθ'] μὴδ' CDhix. 20. Post ἔμπροσθεν adduntur in F prima proximi libri

verba usque ad αὐτῆν, deinde *maecander* pictus et initio scripta sunt

—*ov*
 haec: τὸ ις ^{—*ov*} βιβλίον περιέχει περὶ τῆς βαβυλωνίας καὶ ἐλυμηίδος (sic)
 καὶ παρατακτηῆς μέχρι τῆς ἀδιαβητῆς καὶ τῆς μεσοποταμίας καὶ τῆς
 ἐπὶ εὐφράτου συρίας καὶ φοινίκης καὶ τῶν συνίθτων τῶν συναπτόν-
 των τῇ ἀραβίᾳ καὶ τῷ νεῖλῳ. Eadem leguntur in C^o (sed in his initio
 legitur τὸ ις) xy, qui tamen exhibent ἐλυμαίδος.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΤΟΥ ἙΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ ἑπτακαίδεκατον περιέχει Αἴγυπτον πᾶσαν καὶ Λιβύην πᾶσαν.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

5

ἙΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

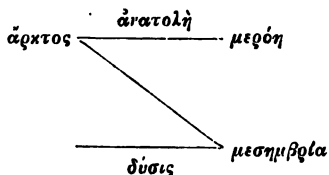
1. Ἐπεὶ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐφοδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους A. 11:
συμπεριελάβομεν τοὺς σφίγγοντας αὐτὴν καὶ ποιούστας χειρό-
νησον, τὸν Περσικὸν καὶ τὸν Ἀράβιον, τούτῳ δὲ τινα συμ-
10 περιωδεύθη καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, τὰ τῶν Τρω-
γλοδυντῶν καὶ τῶν ἐξῆς μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς κινναμωμοφόρου·
τὰ λειπόμενα καὶ συνεχῆ τοῖς ἔθνεσι τούτοις, ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ
περὶ τὸν Νεῖλον, ἐκθετέον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Λιβύην ἔπιμεν,
ἥπερ ἐστὶ λοιπὴ τῆς συμπάσης γεωγραφίας. κἀνταῦθα δ' Ἑρα-
15 τοσθένους ἀποφάσεις προεκθετέον.

2. Φησὶ δὴ τοῦ Ἀραβίου κόλπου πρὸς τὴν ἐσπέραν χιλί-

1. Argumentum om. F. 3. Αἴγ. ἄπασαν edd. 9. κόλπον post Ἀράβιον add. moux. 11. κινναμοφόρου Dh. 13. ἔπιμεν CFHxz. 14. τῆς] καὶ ald. 16. ἑνακισχιλίου codd. ἑνακιστοῦς Cor. de conl. Cas.; ἑνακιστοῦς ἢ χιλίου proponit Grosk.: ego vero cum in F legatur in contextu ipso ϑ, in margine pr. m. appositum α, hoc, quod e codice hand dubie petitum est, ut reliqua in marg. huius codicis adiecta (v. ad XVI, 784 extr.), recipere non dubitavi: neque magnam siglorum

οὗς σταδίου διεῖχει τὸν Νεῖλον, παραπλήσιον ὄντα *κατὰ
 C. 786 τὸ στόμα*. τῷ γράμματι τῷ *N* κειμένῳ ἀνάπαλιν. ὄνεις γάρ,
 l. 1134 φησί, ἀπὸ Μερῶς ἐπὶ τὰς ἄρκτους ὡς διαχιλίους καὶ ἑπτα-
 κοσίους σταδίου, πάλιν ἀναστρέφει πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὴν
 χειμερινὴν δύσιν ὡς τριχιλίους καὶ ἑπτακοσίους σταδίου, καὶ 5
 σχεδὸν ἀντάρας τοῖς κατὰ Μερῶν τόποις καὶ εἰς τὴν Λιβύην
 πολὺ προπεσῶν καὶ τὴν ἐτέραν ἐπιστροφὴν ποιησάμενος πρὸς
 τὰς ἄρκτους φέρεται πεντάκισχιλίους μὲν καὶ τριακοσίους στα-
 δίου ἐπὶ τὸν μέγαν καταράκτην, μικρὸν παρεπιστρέφων πρὸς
 τὴν ἕω, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους τοὺς ἐπὶ τὸν ἐλάττω τὸν 10
 κατὰ Συήνην, πεντακισχιλίους δὲ ἄλλους καὶ τριακοσίους ἐπὶ
 τὴν θάλατταν. ἐμβάλλουσι δ' εἰς αὐτὸν δύο ποταμοί, φερόμε-
 νοι μὲν ἕκ τινων λιμνῶν ἀπὸ τῆς ἕω, περιλαμβάνοντες δὲ ἦσον
 εὐμεγέθη τὴν Μερῶν· ὧν ὁ μὲν Ἀσταβόρας καλεῖται κατὰ τὸ
 πρὸς ἕω πλευρὸν ῥέων, ἄτερος δ' Ἀστάπου· οἱ δ' Ἀστασόβαν 15
 καλοῦσι, τὸν δ' Ἀστάπον ἄλλον εἶναι, ῥέοντα ἕκ τινων λιμνῶν
 ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ σχεδὸν τὸ κατ' εὐθείαν σῶμα τοῦ Νεῖλον
 τοῦτον ποιεῖν· τὴν δὲ πλήρωσιν αὐτοῦ τοὺς θερινοὺς ὄμβρους
 παρασκευάζειν. ὑπὲρ δὲ τὰς συμβολὰς τοῦ Ἀσταβόρα καὶ τοῦ
 Νεῖλον σταδίου ἑπτακοσίους Μερῶν εἶναι πόλιν ὁμώνυμον 20

illorum commutatio habet admirationem. 1. κατὸ στόμα *F*. Haec verba, sano sensu carentia, adulterina Grosk. recte indicavit. 2. τῷ *νυ* *EFrD*, sed in hoc *N* supra *υ* additum est: inde *υ*, supra addito *ν*, exhibetur in *h*, cui scripturae Letronn. superstruxit coniecturam a vero prorsus abhorrentem. Ceterum in *DF* aliisque compluribus codd. h. l. appicta est haec figura

4. πρὸς τὴν μεσημβρίαν *Dh*. 7. πολὺς *xx* (?) edd. — προσπεσῶν codd., exc. *E*, edd.: quod recepi ex *E*, Grosk. coniecerat scribendum *εμ*. 9. καταράκτην *iox* Tzsch. Cor. 12. ἐμβάλλουσι *F*. 15. ἀστόβαν *F* ἀστοσάβαν codd. rell., Cor. corr.: v. ad XVI, 771 init. et infra 821.

τῆ νήσῳ· ἄλλην δ' εἶναι νῆσον ὑπὲρ τῆς Μερόης, ἣν ἔχουσιν οἱ Αἰγυπτίων φρυγάδες οἱ ἀποστάντες ἐπὶ Ψαμμητίχῳ, καλοῦνται δὲ Σεμβροῖται, ὡς ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δὲ ὑπὸ γυναικός, ὑπακούουσι δὲ τῶν ἐν Μερόῃ. τὰ δὲ κατωτέρω ἑκα-
 5 τέρωθεν Μερόης, παρὰ μὲν τὸν Νεῖλον πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν Μεγάβαροι καὶ Βλέμνες, Αἰθιοπῶν ὑπακούοντες, Αἰγυπτίους δ' ὄμοροι· παρὰ θάλατταν δὲ Τρωγλοδύται· διεστᾶσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸν οἱ κατὰ τὴν Μερόην Τρωγλοδύται τοῦ Νεῖλου. ἐξ ἀριστερῶν δὲ τῆς ῥύσεως τοῦ Νεῖλου Νοῦβαι κα-
 10 τοικοῦσιν ἐν τῇ Λιβύῃ, μέγα ἔθνος, ἀπὸ τῆς Μερόης ἀρξάμενοι μέχρι τῶν ἀγκώνων, οὐχ ὑποταττόμενοι τοῖς Αἰθίοφιν, ἀλλ' ἰδίᾳ κατὰ πλείους βασιλείας διελημμένοι. τῆς δ' Αἰγύπτου τὸ παρὰ τὴν θάλατταν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος πρὸς τὸ Κανωβικὸν στάδιο *τρις* χίλιοι τριακόσιοι. Ἐρατοσθένης A. 1135
 15 μὲν οὖν οὕτως.

3. Δεῖ δὲ ἐπὶ πλεόν εἰπεῖν, καὶ πρῶτον τὰ περὶ τὴν Αἰγυπτῶν, ὅπως ἀπὸ τῶν γνωριματέρων ἐπὶ τὰ ἐξῆς προΐωμεν. κοινὰ μὲν γὰρ τινα καὶ ταύτῃ τῇ χώρᾳ καὶ τῇ συνεχεῖ καὶ ὑπὲρ αὐτὴν τῇ τῶν Αἰθιοπῶν ὁ Νεῖλος παρασκευάζει, ποτίζων τε
 20 αὐτὰς κατὰ τὰς ἀναβάσεις καὶ τοῦτ' οἰκήσιμον αὐτῶν τὸ μέρος ἀπολείπων μόνον τὸ καλυπτόμενον ἐν ταῖς πλημμυρίσι, τὸ δ' ὑπερδέξιον καὶ μετεωρότερον τοῦ ῥεύματος πᾶν ἀοίκητον διεξιῶν ἑκατέρωθεν καὶ ἔρημον διὰ τὴν αὐτὴν ἀνυδρίαν. ἀλλὰ C. 787

2. ἐπὶ] ἀπὸ Cor., et sic legitur ap. Herod. II, 30. — ψαμμητίχον CDFhiuz. 4. ἐπαρχούσης δὲ τῶν ἐν Μερόῃ Cor. propter ea, quae XVI, 771 traduntur ex Artemidoro; in eandemque sententiam alii aliter tentarunt hunc locum: sed concinit prorsus iis, quae apud alios auctores, maxime Herod. II, 30 de his hominibus leguntur. — τῶν] τῷ codd., exc. F. 7. παρὰ] περὶ edd. 8. τὴν om. E. — τοῦ Νεῖλου om. x. 10. ἀρξάμενοι D, sed pr. m. post corr. 11. ἀγγώνων x ἀγκώνων h ἀγγώνων x ald. 14. γσ' E τρισχίλιοι τριακόσιοι codd. rell., sed in marg. h rec. manu add. κάτω χίλιοι λέγει: ac sic quidem scribendum esse multi censuerunt, Cor. scripsit, auctore ipso Strabone I, 64. XV, 701. XVII, 791. Ortus esse videtur error ex A et Γ inter se commutatis. 16. πλείον CFuxz. — τὴν] τὸν F om. E. 18. τῆ ante ὑπὲρ add. E. 20. αὐτῶ DFmυxk αὐτῆς, sup. addito ὦ, E αὐτὸ C (?) hio: Cor. corr. 21. ἀπολιπὼν CDFhiuz.

τὴν μὲν Αἰθιοπίαν οὕτε πᾶσαν διέξεισιν ὁ Νεῖλος οὕτε μόνος
 οὐτ' ἐπ' εὐθείας οὐτ' οἰκουμένην καλῶς· τὴν δὲ Αἴγυπτον καὶ
 μόνος καὶ πᾶσαν καὶ ἐπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ μικροῦ καταράκτου
 ὑπὲρ Σήνης καὶ Ἐλεφαντίτης ἀρξάμενος, οἵπερ εἰσὶν ὄροι τῆς
 Αἴγυπτον καὶ τῆς Αἰθιοπίας, ἕως τῶν ἐπὶ θάλατταν ἐκβολῶν 5
 * τοῦ Νεῖλου.* καὶ μὴν οἱ γε Αἰθίοπες τὸ πλεόν νομαδικῶς
 ζῶσι καὶ ἀπόρως διὰ τε τὴν λυπρότητα τῆς χώρας καὶ τὴν τῶν
 ἀέρων ἀσυμμετρίαν καὶ τὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκτοπισμόν, τοῖς δ' Αἴ-
 γυπτίοις ἅπαντα τὰναντία συμβέβηκε· καὶ γὰρ πολιτικῶς καὶ
 ἡμέρως ἐξ ἀρχῆς ζῶσι καὶ ἐν γεωρίμοις ἰδρυνταὶ τόποις, ὥστε 10
 καὶ αἱ διατάξεις αὐτῶν μνημονεύονται· καὶ ἐπαινοῦνται γε,
 δοκοῦντες ἀξίως χρῆσασθαι τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ, μερί-
 σαντές τε εὖ καὶ ἐπιμεληθέντες. βασιλεία γὰρ ἀποδείξαντες
 τρηγῇ τὸ πλῆθος διεῖλον· καὶ τοὺς μὲν στρατιώτας ἐκάλεσαν,
 τοὺς δὲ γεωργούς, τοὺς δὲ ἱερέας· καὶ τοὺς μὲν τῶν ἱερῶν ἐπι- 15
 μελητάς, τοὺς δ' ἄλλους τῶν περὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ τοὺς
 μὲν [τὰ] ἐν τῇ πολέμῳ, τοὺς δ' ὅσα ἐν εἰρήνῃ, γῆν τε καὶ
 πέγνας ἐργαζομένους· ἀφ' ὧνπερ καὶ αἱ πρόσοδοι συνήγοντο τῷ
 βασιλεῖ. οἱ δ' ἱερεῖς καὶ φιλοσοφίαν ἤσκον· καὶ ἀστρονομίαν,
 ὁμιλεῖται τε τῶν βασιλέων ἦσαν. ἡ δὲ χώρα τὴν μὲν πρώτην 20
 διαίρεισιν εἰς νομοὺς ἔσχε, δέκα μὲν ἢ Θηβαίς, δέκα δ' ἢ ἐν
 τῷ Δέλτα, ἐκακίδεκα δ' ἢ μεταξὺ (ὡς δέ τινες, τοσοῦτοι ἦσαν
 A. 1136 οἱ σύμπαντες νομοί, ὅσαι αἱ ἐν τῷ λαβυρινθῷ αὐλαί· αὐταὶ
 δ' ἐλάττους τῶν τριάκοντα)· πάλιν δ' οἱ νομοὶ τομὰς ἄλλας
 ἔσχον· εἰς γὰρ τοπαρχίας οἱ πλείστοι διήρηντο, καὶ αὐταὶ δ' 25
 εἰς ἄλλας τομὰς· ἐλάχισται δ' αἱ ἄρουραι μερίδες. ἐδέησε δὲ
 τῆς ἐπ' ἀκριβῆς καὶ κατὰ λεπτόν διαιρέσεως διὰ τὰς συνεχεῖς

3. καὶ ante ἐπ' εὐθείας om. E. — καταράκτου ux edd. 6. Verba
 τοῦ Νεῖλου admodum incommoda a Strabone non addita esse recte iu-
 dicavit Grosk. — μὴν] νῦν ald. — τὸ πλεῖον E. 9. γὰρ om. Cosuix.
 — τε καὶ ἡμέρως Dhí. 11. γε om. pouix. 12. δοκοῦσι τε EF. —
 ἀξιοχρέως ald. 13. τε om. E. 15. ἱερῶν EF. 17. τὰ om.
 codd. edd.: recepi ex Epit. de sent. Letr. 18. ἐργαζομένων codd.
 21. νόμους Fus (sic const.). 23. αὐταὶ codd., exc. F, edd.: verum
 viderat Grosk. 24. Idem haud iniuria post τριάκοντα excidisse suspi-
 catus est καὶ Ξ, cum haec verba referenda sint ad ea, quae paulo ante
 tradita sunt. 27. ἀκριβοῦς C.

τῶν ὄρων συγγήσεις, ἃς ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται κατὰ τὰς αὐ-
 ξήσεις, ἀφαιρῶν καὶ προστιθείς καὶ ἐναλλάττων τὰ σχήματα
 καὶ τᾶλλα σημεῖα ἀποκρύπτων, οἷς διακρίνεται τό τε ἀλλότριον
 καὶ τὸ ἴδιον· ἀνάγκη δὴ ἀναμετρεῖσθαι πάλιν καὶ πάλιν. ἐν-
 5 τεύθεν δὲ καὶ τὴν γεωμετρίαν συστήναί φασιν, ὡς τὴν λο-
 γιστικὴν καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων διὰ τὰς ἐμπορίας.
 τριχῆ δὲ διήρητο, ὥσπερ τὸ σύμπαν, καὶ τὸ ἐν ἐκάστῳ τῷ
 νομῷ πλῆθος, εἰς τρία ἴσα μερισθείσης τῆς χώρας. ἡ δὲ περὶ
 τὸν ποταμὸν πραγματεία διαφέρει τοσοῦτον, ὅσον τῇ ἐπιμελείᾳ
 10 νικᾶν τὴν φύσιν. φύσει γὰρ πλείονα φέρει καρπὸν καὶ ποτι-
 σθεῖσα μᾶλλον· φύσει δὲ καὶ ἡ μείζων ἀνάβασις τοῦ ποταμοῦ
 πλείω ποτίζει γῆν, ἀλλ' ἡ ἐπιμελεία πολλάκις καὶ τῆς φύσεως
 ἐξίσχυσεν ἐπιλιπούσης, ὥστε καὶ κατὰ τὰς ἐλάττους ἀναβάσεις
 τοσαύτην ποτισθῆναι γῆν, ὅσην ἐν ταῖς μείζουσι, διὰ τε τῶν
 15 διωρῶν καὶ τῶν παραχωμάτων· ἐπὶ γοῦν τῶν πρὸ Πιερω-
 νίου χρόνων ἡ μεγίστη μὲν ἦν φορὰ καὶ ἀνάβασις, ἡνίκα ἐπὶ
 τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις ἀνέβαινεν ὁ Νεῖλος, ἡνίκα δ' ἐπ' ὀκτώ,
 συνέβαινε λιμός· ἐπ' ἐκείνου δὲ ἄρξαντος τῆς χώρας καὶ δώ-
 δεκα μόνον πληρώσαντος πήχεις τοῦ Νεῖλου μέτρον, μεγίστη
 20 ἦν ἡ φορὰ, καὶ ὀκτώ ποτε μόνον πληρώσαντος, λιμοῦ οὐδεὶς
 ἦσθετο. τοιαύτη μὲν ἡ διάταξις· τὰ δ' ἐξῆς λέγωμεν νυνί.

4. Ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ῥεῖ ἐπ' εὐθείας
 ὁ Νεῖλος πρὸς ἄρκτους, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα·
 εἰτ' ἐπὶ κορυφῇν σχιζόμενος *ὁ Νεῖλος* ὡς φησιν ὁ Πλάτων,

4. δὴ] δεῖ *Dh*. 7. τῷ om. *moux*. 13. ἐπιλιπούσης *CDli*. —
 τὰς om. *E*. 14. διὰ τε τὴν τῶν *CDFh*. 16. ἦν] οὖν *E*. —
 φθορὰ codd., exc. *D*, in quo *φ* erasum est, et *Eu*; puncta sec. m. po-
 sita sunt sub *φ* in *z*. 17. ἀναβαίνει *CDEFi* ἀναβαίνειν ald. 18. συμ-
 βαίνει *E*. 19. πήχεις — πληρώσαντος om. *w*. — τοῦ Νεῖλομετρίου
Cor. (v. p. 817), idem tamen in nott. praeferendum esse censet τοῦ Νεῖ-
 λου μέτρον, quod legitur in *r*; paulo concinnius inde *Villebrun*. effinxit
 πήχων — μέτρον: sed nulla est illius codicis auctoritas. — μέτρον om.
moux: atque a librario additum hoc verbum censet *Letrognius* parum
 probabiliter. 20. φθορὰ *CD* (sed *φ* erasum) *Fmox* (φορὰ supra
 est add.) *z* (puncta sub *φ* sec. m. add.). 21. λέγομεν *Ev*. 24. κατὰ
 κορυφῇν aūt *Plato* in *Timaeo* t. III, p. 21 *E*. *Steph.*: nihil tamen mu-
 tandum. — ὁ Νεῖλος asteriscis incl. *Cor.*, nec ferri potest.

- ὡς ἂν τριγώνου κορυφήν ἀποτελεῖ τὸν τόπον τοῦτον· πλευρὰς δὲ τοῦ τριγώνου τὰ σχιζόμενα ἐφ' ἑκάτερα ῥεῖθρα καθήκοντα μέχρι τῆς θαλάττης, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ τῆς κατὰ Πηλοῦσιον, τὸ
- A. 1137 δ' ἐν ἀριστερᾷ τῆς κατὰ Κάνωβον καὶ τὸ πλησίον Ἡράκλειον 5
προσαγορευόμενον· βάσιν δὲ τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ τοῦ Πη-
λουσίου καὶ τοῦ Ἡρακλείου. γέγονε δὴ νῆσος ἕκ τε τῆς θα-
λάττης καὶ τῶν ἑνεμάτων ἀμφοῖν τοῦ ποταμοῦ, καὶ καλεῖται
Δέλτα διὰ τὴν ὁμοίότητα τοῦ σχήματος· τὸ δ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ
χωρίον ὁμωνύμως κέκληται διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι τοῦ λεχθέντος
σχήματος, καὶ ἡ κόμη δὲ ἢ ἐπ' αὐτῷ καλεῖται Δέλτα. δύο 10
μὲν οὖν ταῦτα τοῦ Νείλου στόματα, ὧν τὸ μὲν Πηλουσιακὸν
καλεῖται, τὸ δὲ Κανωβικὸν καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τού-
των ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἱ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ
πλείους· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων μερῶν ἀπορροῶγες πολλαὶ καθ'
ὄλην μερισθεῖσαι τὴν νῆσον πολλὰ καὶ ῥεῖθρα καὶ νήσους ἐποίη- 15
σαν, ὥσθ' ὄλην γενέσθαι πλωτῆν διωρῶγων ἐπὶ διωρῶξι τη-
θεισῶν, αἱ κατὰ ῥαστώνην πλέονται τῶσαύτην, ὥστε καὶ ὀστρά-
κινα ἐνίοις εἶναι πορθμεῖα· τὴν μὲν οὖν περίμετρον ὅσον τρισ-
χιλίων σταδίων ἐστὶν ἢ σύμπασα νῆσος· καλοῦσι δ' αὐτὴν
καὶ τὴν κάτω χώραν σὺν ταῖς ἀπαντικρὺ ποταμίαις τοῦ Δέλτα 20
ἐν δὲ ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου καλύπτεται πᾶσα καὶ πελα-
γίζει πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὐταὶ δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφρῶν ἢ
χωμάτων ἴδρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησίζουσαι
C. 789 κατὰ τὴν πόρρωθεν ὄψιν. πλείους δὲ τετταράκοντα ἡμέρας 25
τοῦ θέρους διαμείναν τὸ ὕδωρ ἔπειθ' ὑπόβασιν λαμβάνει κατ'
ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὔξησιν ἔσχεν· ἐν ἐξήκοντα δὲ ἡμέ-
ραις τελείως γυμνοῦται καὶ ἀναψύχεται τὸ πεδίον· ὅσῳ δὲ
θᾶττον ἢ ἀνάψυξις, τὸσῶδε θᾶττον ὁ ἄροτος καὶ ὁ σπόρος·

3. κατὰ τὸ πηλοῦσιον πορ. 4. κάνωβον F. 6. δὴ] δὲ ἢ codd. edd.: correxi de sent. Grosk. 11. πηλουσιωτικὸν E. 13. καὶ ἄλλαι Di. 15. μερισθεῖσαι om. E in fine pag. 19. κολποῦσι codd., habitant eam Guar.: inde οἰκοῦσι vel κατοικοῦσι eum legisse suspicatur Cas., atque hoc recepit Cor.: correxi de conii. Brequignyi (v. Letr. not. in Interpret. Paris.) coll. I, 30. XVI, 760. 21. καὶ πελαγίζει om. E. 24. ἢ supra δὲ add. pr m. in E, δὲ ἢ x δ' ἢ hmo edd. — ἡμερῶν s. 27. τελείως — τὸ πεδίον om. F. — γυμνοῦνται Di. 28. τὸσῶ δὴ C.

θάπτον δέ, παρ' οἷς τὰ μείζω θάλλη. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Δέλτα ποτίζεται, πλὴν ὅτι ἐπ' εὐθείας ὅσον τετρακισχίλιος σταδίοις δι' ἐνὸς ῥείθρον τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν εἴ ποῦ τις ἐντρέχει νῆσος, ὧν ἀξιολογώτατη ἢ τὸν
 5 Ἡρακλειωτικὸν νομὸν περιέχουσα, ἢ εἴ ποῦ τις ἐκτροπή διώρυνι ἐπὶ πλεόν εἰς λίμνην μεγάλην καὶ χώραν, ἣν ποτίζειν δύναται, καθάπερ ἐπὶ τῆς τὸν Ἀρσινοῦτην νομὸν ποτιζούσης καὶ τὴν Μοίριδος λίμνην καὶ τῶν εἰς τὴν Μαρεῶτιν ἀναχεομένων. συλλήβδην δ' εἰπεῖν, ἡ ποταμία μόνον ἐστὶν Αἴγυπτος ἢ ἐκατέρω-
 10 θεν *ἐσχάτη* τοῦ Νείλου, σπάνιον εἴ ποῦ τριακοσίων σταδίων ἐπέχουσα συνεχῶς πλάτος τὸ οἰκήσιμον, ἀρξαμένη ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας, μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Δέλτα. ἔοικεν A. 1138 οὖν κειρία † ψυχομένη ἐπὶ μῆκος, ὑπεξαιρουμένων τῶν ἐπὶ πλεόν ἐκτροπῶν. ποιεῖ δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ποταμίας, ἥς λέγω,
 15 καὶ τῆς χώρας τὰ ὄρη τὰ ἐκατέρωθεν ἀπὸ τῶν περὶ Σήνην τόπων καταγόμενα μέχρι τοῦ Αἴγυπτίου πελάγους· ἐφ' ὅσον γὰρ ταῦτα παρατείνει καὶ διέστηκεν ἀπ' ἀλλήλων, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ὁ ποταμὸς συνάγεται τε καὶ διαχεῖται καὶ διασημα-

1. θάπτων F. 3. τοῦ om. Dh. 4. εἰ μή ποῦ codd., exc. E (sed in hoc in marg. pr. m. add. εἰ μή ποῦ τις) F, edd. 7. ἀρσινοῦτην codd., exc. D (in hoc i in litura scriptum est) Eh: ἀρσινοῦτης exstat in nummis. — ποιούσης codd. edd.: correxi de conl. Letr. 8. μαραιώτιν codd., exc. E. 10. ἐσχάτη quid sit, frustra explicare conati sunt interpr., nec ferri potest Cas. coniectura ἰσχατιά: equidem delendam censeo hanc vocem, additam casu an consilio incertum. Consimilis prorsus est locus I, 32, iidem voce male inserta corruptus: τί δ' ἄλλο ἢ Αἴγυπτός ἐστι, πλὴν ἡ ποταμία ἣν ἐπικλύζει τὸ ὕδωρ; 11. τὴν οἰκήσιμον F. 12. ὄρων codd., Cor. corr.: intelliguntur οἱ περὶ Σήνην τόποι, ut dicuntur paulo post et p. 790 extr. 13. κηρία C (sed v sup. η add.) EFs κειρία D (ei ex η sec. m. mut.) himowxx κυρία ald. — ψυχομένη codd. edd. manui cuidam expansae Guar.: unde liquet illum iam coniectura tentavisse locum haud dubie corruptum. Xylander recte sane eum convertit fasciae in longum explicatae, sed non addidit, quomodo scribendum esse putaret: τεταμένη suspicatur Cas. parum probabiliter. Proxime ad codd. scripturam accedere crediderim ἀναπτυσσομένη vel ἀνεπτυγμένη. Alii alia proposuerunt, infelicia omnia. 14. τοῦτο om. E. 15. περὶ] κατὰ μοσ. 16. ἀπαγόμενα C.

τίξει τὴν χώραν διαφόρως τὴν οἰκήσιμον· ἣ δὲ ὑπὲρ τῶν ἑρῶν ἐπὶ συχνὸν ἀοίκητός ἐστιν.

5. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι στοχασμῶ τὸ πλεόν, οἱ δ' ἕσταρον αὐτόπται γενηθέντες ἤσθοντο ὑπὸ ὄμβρων θερινῶν πληρούμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κλυζομένης, καὶ μά- 5
 λιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι, παυσάμενων δὲ τῶν ὄμβρων πανομένην κατ' ὀλίγον τὴν πλημμυρίδα· τοῦτο δ' ὑπῆρξε μά-
 λιστα δῆλον τοῖς πλείοσι τὸν Ἀράβιον κόλπον μέχρι τῆς κιν-
 ναμωμοφόρου καὶ τοῖς ἐκπεμπομένοις ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφάντων
 θήραν, καὶ εἰ τινες ἄλλαι χρεῖαι παρῶξνον ἐκεῖσε ἀνδρας προ- 10
 χειρίζεσθαι τοὺς τῆς Αἰγύπτου βασιλέας τοὺς Πτολεμαϊκοὺς.
 οὔτοι γὰρ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων, διαφερόντως δ' ὁ Φιλά-
 δελφος ἐπικληθεὶς, φιλιστορῶν καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώ-
 ματος διαγωγὰς αἰετῆρας καὶ τέρψεις ζητῶν καινοτέρας. οἱ
 πάλαι δὲ βασιλεῖς οὐ πάνυ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· καίπερ 15
 C. 790 οἰκῆοι σοφίας γεγονότες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς, μεθ' ὧν ἦν
 αὐτοῖς ὁ πλείων βίος· ὥστε καὶ θαυμάζειν ἄξιον καὶ διὰ τοῦτο
 καὶ διότι Σέσωστρις τὴν Αἰθιοπίαν ἐπῆλθεν ἅπασαν μέχρι τῆς
 κινναμωμοφόρου, καὶ ὑπομνήματα τῆς στρατείας αὐτοῦ καὶ νῦν
 20 ἔτι δεικνύνται, στήλαι καὶ ἐπιγραφαί. Καμβύσης τε τὴν Αἴγυ-
 πτον κατασχὼν προῆλθε καὶ μέχρι τῆς Μερόης μετὰ τῶν Αἰ-
 γυπτίων· καὶ δὴ καὶ τὸννομα τῆ τε νήσῳ καὶ τῆ πόλει τοῦτο
 A. 1139 παρ' ἐκείνου τεθῆναι φασιν, ἐκεῖ τῆς ἀδελφῆς ἀποθανούσης
 αὐτῷ Μερόης· οἱ δὲ γυναῖκά φασι· τὴν ἐπωνυμίαν οὖν ἐχα-
 ρίσσατο αὐτῇ τιμῶν τὴν ἀνθρωπον· θαυμαστὸν οὖν, πῶς ἐκ 25
 τῶν τοιούτων ἀφορμῶν οὐ τελείως ἐναργῆς ἦν ἡ περὶ τῶν ὄμ-
 βρων ἱστορία τοῖς τότε, καὶ ταῦτα τῶν ἱερῶν φιλοπραγμονέ-
 στερον ἀναφερόντων εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ ἀποτιθεμένων,
 ὅσα μάθησιν περιττὴν ἐπιφαίνει. εἰ γὰρ ἄρα, τοῦτ' ἐχρῆν ζη-

3. οὖν om. C. 8. κινναμωμοφόρου E. 9. ἐκτρεπομένοις F:
 v. XVI, 770. 13. ἐπικληθεὶς om. E. 14. αἰετῆρας om. C. 15. περὶ
 τῶν τοιούτων E. — Post τοιούτων iterantur in C verba διαφερόντως
 δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπικληθεὶς. 16. οἱ om. Dh. 18. αἰθιπτιαν D.
 19. κινναμωμοφόρου E. — τὰ τῆς ald. — στρατείας F. 20. δεικνυ-
 νται (sic) ald., δεικνύνται Xyl. 29. ὑποφαίνει μοx ἐπιτείνει E, idem
 pr. m. add. in marg. F, idque cum primum scriptum fuisset in D,

τεῖν, ὅπερ καὶ νῦν ἐτι ζητεῖται, τί δὴ ποτε θέρους, χειμῶνος
δὲ οὗ, καὶ ἐν τοῖς νοτιωτάτοις, ἐν δὲ τῇ Θηβαίδι καὶ τῇ περὶ
Συήνην οὐ συμπύπτουσιν ὄμβροι· τὸ δ' ὅτι ἐξ ὄμβρων αἱ ἀνα-
βάσεις μὴ ζητεῖν, μηδὲ τοιούτων δεῖσθαι μαρτύρων, οἶους Πο-
5 σιδώνιος εἶρηκε. φησὶ γὰρ Καλλισθένη λέγειν τὴν ἐκ τῶν
ὄμβρων αἰτίαν τῶν θερινῶν, παρὰ Ἀριστοτέλους λαβόντα, ἐκεῖ-
νον δὲ παρὰ Θρασυάλκου τοῦ Θασίου (τῶν ἀρχαίων δὲ φν-
σικῶν εἰς οὗτος), ἐκεῖνον δὲ παρ' ἄλλου, τὸν δὲ παρ' Ὀμήρου
διμετέα φάσκοντος τὸν Νεῖλον·

10 ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτῳ διμετέας ποταμοῖο.

ἀλλ' ἔω ταῦτα πολλῶν εἰρηκότων, ὧν ἀρκέσει δύο μνηῦσαι τοὺς
ποιήσαντας καθ' ἡμᾶς τὸ περὶ τοῦ Νεῖλου βιβλίον, Εὐδώρον
τε καὶ Ἀρίστονα τὸν ἐκ τῶν περιπάτων· πλὴν γὰρ τῆς τά-
ξεως τὰ γε ἄλλα καὶ τῇ φράσει καὶ τῇ ἐπιχειρήσει ταυτὰ ἐστὶ
15 κείμενα παρ' ἀμφοτέροις. ἐγὼ γοῦν ἀπορούμενος ἀντιγράφων
εἰς τὴν ἀντιβολὴν ἐκ θατέρου θάτερον ἀντέβαλον· πότερος δ'
ἦν ὁ τἀλλότρια ὑποβαλλόμενος, ἐν Ἀμμωνος εὔροι τις ἄν. Εὐ-
δώρος δ' ἠζιᾶτο τὸν Ἀρίστονα· ἡ μὲντοι φράσις Ἀριστώνειος
μᾶλλον ἐστίν. οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ πο-
20 τίζόμενον ὑπὸ τοῦ Νεῖλου μόνον Αἰγυπτὸν ἐκάλου, ἀπὸ τῶν
περὶ Συήνην τόπων ἀρξάμενοι μέχρι τῆς θαλάττης· οἱ δ' ὕστε-
ρον μέχρι νῦν προσέλαβον ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἔω μερῶν [τὰ]
μεταξὺ τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τοῦ Νεῖλου σχεδὸν τι πάντα
(οἱ δ' Αἰθίοπες οὐ πᾶν χρῶνται τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ), ἐκ C. 791
25 δὲ τῶν ἐσπερίων τὰ μέχρι τῶν Ἀβάσεων καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ A. 114

pr. m. mutatum est in ἐπιφαίνει, postea autem denuo sec. m. add. in
marg. γρ. ἐπιτείνει. — εἰ γὰρ] ἔπερ E. 2. ἐν ante τοῖς om. E.
3. ὄμβροι om. E. 4. ποσιδώνιος F. 5. φασὶ DFwx (sed hic post
corr.). — καλλισθένην ox. 7. δὲ ante φνσικῶν om. moz. 8. τὸν
δὲ παρ' Ὀμήρου om. x. 10. ποταμοῖο] βασιλῆος Dh (sed in hoc
postea corr.). In marg. F addita sunt h. l. haec: ση ὄμηρος πάντα
τοὺς ποταμοὺς διμετεῖς λέγει παρ' ὅσον τοῖς ἕτεροις αὐξονται ὕδασι.
13. τὸν] τῶν C. — περιπατητικῶν w. 14. γε] τε codd., exc. DF.
— ταῦτα codd., Cor. corr. 16. ἀντέβαλλον CFx (sed in hoc λ post
erasum). 17. ὑποβαλλόμενος Cor. 18. ἀριστώνιος Fx ἀριστόνειος x.
19. ἐστίν] ἦν moz. 21. τῆς om. E. 22. τὰ om. codd., Cor. add.
25. ἀναβάσεων D (sed γρ. ανα sec. m. supra add.) λίρω ἀβάσεων moz.

τὰ ἀπὸ τοῦ Κανωβικοῦ στόματος μέχρι Καταβαθμοῦ καὶ τῆς Κυρηναίων ἐπικρατείας. οἱ τε γὰρ ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου βασιλεῖς ἴσχυσαν τοσοῦτον, οἳ γε καὶ τὴν Κυρηναίαν αὐτὴν κατέσχον καὶ διενείμαντο πρὸς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Κύπρον· Ῥωμαῖοί τε οἱ διαδεξάμενοι τὴν ἐκείνων ἐπαρχίαν κρίναντες 5 τὴν Αἴγυπτον ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅροις διεφύλαξαν. Ἀνάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς οἰκουμένας χώρας, περιεχομένας κύκλω μεγάλαις ἐρημίαις, ὡς ἂν νήσους πελαγίας (πολὺ δὲ τοῦτ' ἔστι κατὰ τὴν Αἰβύνην), τρεῖς δ' εἰσὶν αἱ πρόσχωροι τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐπ' αὐτῇ τεταγμέναι. τὰ μὲν οὖν καθ' ὅλου καὶ 10 ἀνωτάτω περὶ τῆς Αἰγύπτου ταῦτα λέγομεν· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτῆς νῦν διεξιμεν.

6. Ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὸ κυριώτατον ἢ Ἀλεξάνδρεια ἔστι καὶ τὰ περὶ αὐτὴν, ἐντεῦθεν ἀρκτεῖον. ἔστι τοίνυν ἢ ἀπὸ Πηλουσίου παραλία πρὸς τὴν ἐσπέραν πλέ- 15 ονσι μέχρι μὲν τοῦ Κανωβικοῦ στόματος χιλίων πον καὶ τριακοσίων σταδίων, ὃ δὴ καὶ βάσιν τοῦ Δέλτα ἔφαμεν· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Φάρον τὴν νῆσον ἄλλοι στάδιοι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. ἢ δὲ Φάρος νησίον ἔστι παράμηκες, προσεχέστατον τῇ ἠπείρῳ, λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιοῦν ἀμφίστομον. ἡῶν γὰρ ἔστι 20 κολπώδης, ἄκρας εἰς τὸ πέλαγος προβεβλημένη δύο· τούτων δὲ μεταξὺ ἢ νῆσος ἴδρυται κλείουσα τὸν κόλπον, παραβεβληται γὰρ αὐτῷ κατὰ μῆκος· τῶν δ' ἄκρων τῆς Φάρου τὸ μὲν ἑῶν μᾶλλον ἔστι προσεχὲς τῇ ἠπείρῳ καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἄκρᾳ (καλεῖται δ' ἄκρᾳ Λοχιᾶς), καὶ ποιεῖ τὸν λιμένα ἀρτίστομον· πρὸς δὲ τῇ 25

3. ἐπὶ ante τοσοῦτον add. edd. 5. τε καὶ D (καὶ sec. m. atramento inductum) hi. 10. ἐπ'] ὑπ' m Cor. 11. ἐλέγομεν, quod in C legi Brequignyus falso annotaverat, rec. Tzsch. 12. Verba τὰς ἀρετὰς cum in folii fine legantur in F, proxime insequens folium diversa manu scriptum incipit a verbis πτολεμαῖος τὸν τε ἀρχέλιον κτλ. quae leguntur p. 796, ita ut complura folia in hoc codice intercidisse liqucat. 15. τοῦ πηλουσίου E. 16. σταδίων καὶ τριακοσίων sz. 19. προσέσχατον CD πρὸς ἴσχατον codd. rell. πρὸς ἴσχατα Eust. ad Dion. 254: Tzsch. corr. de con. Cas. 23. οὖν ante ἑῶν add. ald. 25. δ' ἀκρολοχιᾶς DE hi δ' ἢ ἀκρολοχιᾶς Cxz Tzsch. δ' ἢ Ἄκρᾳ Λοχιᾶς Cor.: cf. p. 794. — ἀμφίστομον w Cor. quod nullo modo ferendum: ἀρτίστομος similiter usurpatum v. V, 244.

στενότητι τοῦ μεταξύ πόρου καὶ πέτραι εἰσίν, αἱ μὲν ὕφαλοι, **A. 11**
 αἱ δὲ καὶ ἐξέχουσαι, τραχύνουσαι πᾶσαν ὥραν τὸ προσπίπτον
 ἐκ τοῦ πελάγους κλυδώνιον. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς ηἰσίδος
 ἄκρον πέτρα περικλυστος, ἔχουσα πύργον θανμαστῶς κατε-
 5 σκευασμένον λευκοῦ λίθου πολυόροφον, ὁμώνυμον τῇ νήσῳ·
 τοῦτον δ' ἀνέθηκε Σώστρατος Κνίδιος, φίλος τῶν βασιλέων,
 τῆς τῶν πλωιζομένων σωτηρίας χάριν, ὡς φησιν ἡ ἐπιγραφή.
 ἀλλιμένον γὰρ οὔσης καὶ ταπεινῆς τῆς ἐκατέρωθεν παραλίας,
 ἐχούσης δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχη τινά, ἔδει σημεῖον τινὸς
 10 ὑψηλοῦ καὶ λαμπροῦ τοῖς ἀπὸ τοῦ πελάγους προσπλέουσιν, ὥστ'
 εὐστοχεῖν τῆς εἰσβολῆς τοῦ λιμένος. καὶ τὸ ἐσπέριον δὲ στόμα **C. 79'**
 οὐκ εὐεῖσβολόν ἐστιν, οὐ μὴν τοσαύτης γε δεῖται προνοίας·
 ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἄλλον λιμένα τὸν τοῦ Εὐνόστου καλούμε-
 νον· πρόκειται δ' οὗτος τοῦ ὀρνυκτοῦ καὶ κλειστοῦ λιμένος· ὁ
 15 μὲν γὰρ ἐκ τοῦ λεχθέντος πύργου τῆς Φάρου τὸν εἰσπλουν ἔχων
 ὁ μέγας ἐστὶ λιμὴν· οὗτοι δὲ συνεχεῖς ἐν βάθει ἐκείνῳ, τῷ
 ἐπτασταδίῳ καλουμένῳ χώματι διειργόμενοι ἀπ' αὐτοῦ, παρά-
 κεινται· τὸ δὲ χῶμά ἐστιν ἀπὸ τῆς ἠπείρου γέφυρα ἐπὶ τὴν
 νῆσον κατὰ τὸ ἐσπέριον αὐτῆς μέρος ἐκτεταμένη, δύο διάπλους
 20 ἀπολείπουσα μόνον εἰς τὸν Εὐνόστου λιμένα, καὶ αὐτοὺς γεγε-
 φυρωμένους· ἦν δ' οὐ γέφυρα μόνον ἐπὶ τὴν νῆσον τὸ ἔργον
 τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑδραγωγίον, ὅτε γε φέκετο· νῦν δ' ἠρήμωσεν
 αὐτὴν ὁ θεὸς Καῖσαρ ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξανδρείας πολέμῳ, τε-
 ταχμένην μετὰ τῶν βασιλέων· ὀλίγοι δ' οἰκοῦσι πρὸς τῷ πύργῳ
 25 ναυτικοὶ ἄνδρες. ὁ γοῦν μέγας λιμὴν πρὸς τῷ κεκλεισθαι κα-
 λῶς τῷ τε χώματι καὶ τῇ φύσει, ἀγχιβαθῆς τέ ἐστιν, ὥστε

5. πολυόροφον *CDh*. 7. Hoc loco in marg. *C* addita sunt haec: ἐπιγραμματα. σώστρατος κνίδιος δεξιφάνους θεοῖς σωτήρων ὑπὲρ τῶν πλωιζομένων. Eadem post ἐπιγραφή Strabonis verbis inseruntur in *Dhiru* et, omissa voce ἐπιγραμματα, *max*. In edd. cum iisdem h. l. legerentur, a Corae in marg. recte sunt reiecta: a Strabone enim non esse addita cum e connexu satis intelligitur, tum ex eo, quod in *E* non leguntur: cf. quae de eiusmodi additamentis disputavimus in Praef. vol. I, p. LXXXVII. 12. δεῖσθαι *C* sed τ sup. add. 14. κλυστοῦ *C*. 15. τῆς] τοῦ *Cas. Cor.* 19. κατὰ] καὶ *Ci*. 23. ἀλεξανδρείας *C*. 25. τῷ] τὸ *E*. 26. ἀγχιβαθῆς *C*.

A. 1142 τὴν μεγίστην ναῦν ἐπὶ κλίμακος ὄρμεϊν, καὶ εἰς πλείους σχίζεται λιμένας. οἱ μὲν οὖν πρότεροι τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς, ἀγαπῶντες οἷς εἶχον καὶ οὐ πᾶν ἐπεισάκτων δεόμενοι, διαβεβλημένοι πρὸς ἅπαντας τοὺς πλείοντας, καὶ μάλιστα τοὺς Ἑλλήνας (πορθηταὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐπιθυμηταὶ τῆς ἀλλοτρίας κατὰ σπάνιον γῆς), ἐπέστησαν φυλακὴν τῷ τόπῳ τούτῳ, κελεύσαντες ἀπειργεῖν τοὺς προσιόντας· κατοικίαν δ' αὐτοῖς ἔδοσαν τὴν προσαγορευομένην Ῥακῶτιν, ἣ νῦν μὲν τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως ἐστὶ μέρος τὸ ὑπερκείμενον τῶν νεωρίων, τότε δὲ κώμη ὑπῆρχε· τὰ δὲ κύκλω τῆς κώμης βουκόλοις παρέδοσαν, δυναμένοις καὶ αὐτοῖς κωλύειν τοὺς ἔξωθεν ἐπιόντας. ἐπελθὼν δὲ Ἀλέξανδρος, ἰδὼν τὴν εὐκαιρίαν, ἔγνω τειγίζειν ἐπὶ τῷ λιμένι τὴν πόλιν· τῆς δ' ὕστερον ἐπηκολουθηκίας εὐδαιμονίας τῇ πόλει μνημονεύουσί τι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κτίσματος συμβάν· τῶν γὰρ ἀρχιτεκτόνων γῆ λευκῇ διασημαινομένων τὴν τοῦ περιβόλου γραμμὴν, ἐπιλιπούσης τῆς γῆς καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιόντος, οἱ διοικηταὶ τῶν ἀλφίτων μέρος τῶν παρεσκευασμένων τοῖς ἐργάταις παρέσχον, δι' ὧν καὶ αἱ ὁδοὶ κατετμήθησαν εἰς πλείους· τοῦτ' οὖν οἰωνίσθαι λέγονται πρὸς ἀγαθοῦ γεγονός.

7. Ἡ δ' εὐκαιρία πολύτροπος· ἀμφίκλυστόν τε γὰρ ἐστὶ τὸ χωρίον δυοῖ πελάγεσι, τῷ μὲν ἀπὸ τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγυπτίῳ λεγομένῳ, τῷ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῆς λίμνης τῆς Μαρεῖας, ἣ καὶ Μαρεῶτις λέγεται· πληροὶ δὲ ταύτην πολλαῖς διώρυξιν ὁ Νεῖλος, ἄνωθεν τε καὶ ἐκ πλαγίων, δι' ὧν τὰ εἰσκόμιζόμενα πολλῶ πλείω τῶν ἀπὸ θαλάττης ἐστίν, ὥσθ' ὁ λιμὴν ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε πλουσιώτερος τοῦ θαλαττίου· ταύτη δὲ καὶ τὰ

4. πάντας E. 12. καὶ ἰδὼν edd. 15. γῆ] τῆ codd., correxi de conī. Grosk.: γῆ inter versus add. supra λευκῆ et in marg. adiectum sec. m. in D, inde τῆ λευκῆ γῆ legitur in hi, quod rec. Cor. 16. ἐπιλιπούσης C. 18. αἱ om. Dh. 19. οἶμαι post οὖν add. Cmosx. — οἰωνίσσασθαι scribendum esse suspicatur Grosk. — λέγεται μοθ. 20. γεγονότος Dhi. 22. τὸ μὲν codd., exc. E: dativum Cor. reposuerat de conī. 23. τὸ δ' codd., exc. E. — τὸ τῆς D. — μαρίας codd., exc. E. 24. μαραιῶτις codd., exc. E. 25. τε] δὲ codd., exc. E. — καὶ ante τὰ add. edd. 27. δὲ om. ald. δὲ καὶ om. Cas.

ἐκκομιζόμενα ἐξ Ἀλεξανδρείας πλείω τῶν εἰσκομιζομένων ἐστὶ·
 γνοίῃ δ' ἂν τις ἐν τε τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ Δικαιαρχίᾳ γενόμε-
 νος, ὁρῶν τὰς ὀλκάδας ἐν τε τῷ κατάπλω καὶ ἐν ταῖς ἀναγω-
 γαῖς, ὅσον βαρύτεραί τε καὶ κουφότεραί δεῦρο κἀκεῖσε πλείοιεν.
 5 πρὸς δὲ τῷ πλούτῳ τῶν καταγομένων ἐκατέρωσε εἷς τε τὸν A. II:
 κατὰ θάλατταν λιμένα καὶ εἰς τὸν λιμναῖον καὶ τὸ εὐάερον
 ἄξιον σημειώσεώς ἐστιν· ὃ καὶ αὐτὸ συμβαίνει διὰ τὸ ἀμφί-
 κλωστον καὶ τὸ εὐκαιρον τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νείλου. αἱ μὲν
 γὰρ ἄλλαι πόλεις αἱ ἐπὶ λιμνῶν ἰδρυνέται βαρεῖς καὶ πνιγώ-
 10 δεις ἔχουσι τοὺς ἀέρας ἐν τοῖς καύμασι τοῦ θέρους· ἐπὶ γὰρ
 τοῖς χεῖλεσιν αἱ λίμναι τελματουῦνται διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων
 ἀναθυμίασιν· βορβορώδους οὖν ἀναφερομένης τσαυτῆς ἰκμά-
 δος, νοσώδης ὃ ἀήρ ἔλκεται καὶ λοιμικῶν κατάρχει παθῶν. ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τοῦ θέρους ἀρχομένου πληρούμενος ὁ Νεῖλος
 15 πληροῖ καὶ τὴν λίμνην καὶ οὐδὲν ἐᾷ τελματωδὲς τὸ τὴν ἀνα-
 φορὰν ποιῆσον μοχθηρὰν· τότε δὲ καὶ οἱ ἐτησίου πνέουσιν ἐκ
 τῶν βορείων καὶ τοῦ τοσοῦτου πελάγους, ὥστε κάλλιστα τοῦ
 θέρους Ἀλεξανδρεῖς διάγουσιν.

8. Ἔστι δὲ γλαμυδοειδὲς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους τῆς πό-
 20 λεως· οὐ τὰ μὲν ἐπὶ μῆκος πλευρὰ ἐστὶ τὰ ἀμφίκλωστα, ὅσον
 τριάκοντα σταδίων ἔχοντα διάμετρον, τὰ δὲ ἐπὶ πλάτος οἱ
 ἰσθμοί, ἐπτὰ ἢ ὀκτῶ σταδίων ἐκότερος, σφιγγόμενος τῇ μὲν
 ὑπὸ θαλάττης, τῇ δ' ὑπὸ τῆς λίμνης. ἅπανα μὲν ὁδοῖς κατα-
 τέμνεται ἰππηλάταις καὶ ἄρματηλάταις, δυοὶ δὲ πλατυτάταις,
 25 ἐπὶ πλέον ἢ πλέθρον ἀναπεπταμέναις, αἱ δὲ δίχα καὶ πρὸς
 ὀρθὰς τέμνονσιν ἀλλήλας. ἔχει δ' ἡ πόλις τεμένη * τὰ * τε
 κοινὰ κάλλιστα καὶ τὰ βασιλεία, τέταρτον ἢ καὶ τρίτον τοῦ
 παντὸς περιβόλου μέρος· τῶν γὰρ βασιλέων ἕκαστος ὥσπερ
 τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφιλολάλει τινὰ κόσμον, οὕτω καὶ
 30 οἴκησιν ἰδίᾳ περιεβάλλετο πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις, ὥστε νῦν,
 τὸ τοῦ ποιητοῦ,

1. ἐξ inter versus additum in C, om. mox. 2. καὶ ἐν τῇ Ciorxx.
 3. τε] δὲ CD (in hoc sec. m. corr.) tx om. oz. — καὶ ταῖς oux.
 16. ποιῆσαν codd., exc. mox. 19. δὲ καὶ mox. 23. μὲν οὖν i Cor.
 24. ἰππηλάταις καὶ ἄρματηλάταις codd., exc. mox. 25. δὴ ast. incl.
 Cor. ac parum commode additur. 30. περιεβάλλετο Cosz.

ἐξ ἐτέρων ἕτερ' ἐστίν·

ἅπαντα μέντοι συναφῇ καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ λιμένι, καὶ ὅσα
ἔξω αὐτοῦ. τῶν δὲ βασιλείων μέρος ἐστὶ καὶ τὸ Μουσεῖον,

C. 794 ἔχον περίπατον καὶ ἐξέδραν καὶ οἶκον μέγαν, ἐν ᾧ τὸ συσσί-
τιον τῶν μετεχόντων τοῦ Μουσειῦ φιλολόγων ἀνδρῶν. ἐστὶ 5

δὲ τῆ συνόδῳ ταύτῃ καὶ χρήματα κοινὰ καὶ ἱερεὺς ὁ ἐπὶ τῷ

A. 1144 Μουσεῖῳ, τεταγμένος τότε μὲν ὑπὸ τῶν βασιλέων, νῦν δ' ὑπὸ
Καίσαρος. μέρος δὲ τῶν βασιλείων ἐστὶ καὶ τὸ καλούμενον
Σῆμα, ὃ περίβολος ἦν, ἐν ᾧ αἱ τῶν βασιλέων ταφαὶ καὶ ἡ
Ἀλεξάνδρου· ἐφθῆ γὰρ τὸ σῶμα ἀφελόμενος Περδίκκαν ὁ τοῦ 10
Λάγρου Πτολεμαῖος, κατακομίζοντα ἐκ τῆς Βαβυλώνης καὶ ἐκτρε-
πόμενον ταύτῃ κατὰ πλεονεξίαν καὶ ἐξειδιασμόν τῆς Αἰγύπτου·
καὶ δὴ καὶ ἀπώλετο διαφθαρεῖς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐπελθόν-
τος τοῦ Πτολεμαίου καὶ κατακλείσαντος αὐτὸν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ·
ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀπέθανεν ἐμπεριπαρεῖς ταῖς σαρίσσαις, ἐπελ- 15
θόντων ἐπ' αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν· σὺν αὐτῷ δὲ †καὶ οἱ βα-
σιλεῖς, Ἀριδαῖός τε καὶ τὰ παιδία τὰ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἡ γυνή
Ῥωξάνη ἀπῆραν εἰς Μακεδονίαν· τὸ δὲ σῶμα τοῦ Ἀλεξάνδρου
κομίσας ὁ Πτολεμαῖος ἐκίδενσεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου νῦν
ἔτι κεῖται· οὐ μὴν ἐν τῇ αὐτῇ πυέλῳ· ὑάλινῃ γὰρ αὐτῇ, ἐκεῖ- 20
νος δ' ἐν χρυσῇ κατέθηκεν· ἐσύλησε δ' αὐτὴν ὁ Κόκκης καὶ
Παρεΐσακτος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, ἐκ τῆς Συρίας ἐπελθὼν
καὶ ἐκπεσὼν εὐθύς, ὥστ' ἀνόνητα αὐτῷ τὰ σῦλα γενέσθαι.

9. Ἔστι δ' ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι κατὰ μὲν τὸν εἰσπλουν ἐν

6. κοινὰ] πολλά x. — ἐπὶ] ὑπὸ *Dhi*. 9. σῶμα codd., Tzsch.
corr. de conl. Cas., coll. Zenob. Prov. III, 94 ubi leguntur haec: — ἐν
μέσῃ τῇ πόλει μνήμα οἰκοδομήσας (Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ), ὃ νῦν
Σῆμα καλεῖται, πάντας ἐκεῖ τοὺς προπάτορας σὺν αὐτῇ (τῇ μητρὶ)
κατέθετο καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν Μακεδόνα. Codicum scripturam tueri
studet Letronn. allato loco Pseudo-Callisthenis (v. III, c. 34 extr. ed.
Müller ad calc. Arriani Didot.) qui habet haec: — ποιεῖ (ὁ Πτολεμαῖος)
τάφρον ἐν τῷ ἱερῷ τῷ καλουμένῳ Σῶμα Ἀλεξάνδρου κακεῖ τὸ σῶμα
ἦτοι τὸ λείψανον Ἀλεξάνδρου καθίδρυσεν. Sed levior huius scriptoris
est auctoritas, quam cui multum tribui possit. 15. περιπαρεῖς Cor.
16. ἐπ' αὐτῷ, omisso τῶν, *Dhi*. — Post δὲ excidisse aliquid recte suspi-
catur Grosk., sive ὄντες fuit sive aliud verbum simile. — καὶ aster. incl.
Cor. 18. ἀπῆραν ald. 21. αὐτὸν codd., exc. *Emoz*.

δεξιᾷ ἢ νῆσος καὶ ὁ πύργος ὁ Φάρος· κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν
 χεῖρα αἶ τε χοιράδες καὶ ἡ Λοχιάς ἄκρα, ἔχουσα βασιλείον.
 εἰσπλεύσαντι δ' ἐν ἀριστερᾷ ἐστὶ συνεχῆ τοῖς ἐν τῇ Λοχιάδι τὰ
 ἐνδοτέρω βασιλεία, πολλὰς καὶ ποικίλας ἔχοντα διαίτας καὶ ἄλη·
 5 τούτοις δ' ὑπόκειται ὁ τε ὄρυκτός λιμὴν καὶ κλειστός, ἴδιος
 τῶν βασιλείων, καὶ ἡ Ἀντίρροδος, νησίον προκειμενον τοῦ ὄρυ-
 κτοῦ λιμένος, βασιλείον ἅμα καὶ λιμένιον ἔχον· ἐκάλεσαν δ' οὐ-
 τως, ὡς ἂν τῇ Ῥόδῳ ἐνάμιλλον. ὑπέρεται δὲ τούτου τὸ θεά-
 τρον· εἶτα τὸ Ποσειδίον, ἀγκῶν τις ἀπὸ τοῦ Ἐμπορίου καλου-
 10 μένου προπεπτωκός, ἔχων ἱερὸν Ποσειδῶνος· ᾧ προσθεῖς χῶμα
 Ἀντώνιος ἔτι μᾶλλον προνεῦον εἰς μέσον τὸν λιμένα ἐπὶ τῷ
 ἄκρῳ κατεσκεύασε διαίταν βασιλικήν, ἣν Τιμώνιον προσηγό-
 ρησε. τούτο δ' ἔπραξε τὸ τελευταῖον, ἥνικα προλειφθεὶς ὑπὸ
 τῶν φίλων ἀπήρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ κα-
 15 κοπραγίαν, Τιμώνιον αὐτῷ κρίνας τὸν λοιπὸν βίον, ὃν διάξειν
 ἔμελλεν ἔρημος τῶν τοσούτων φίλων. εἶτα τὸ Καισάριον καὶ A. 11.
 τὸ Ἐμπόριον καὶ ἀποστάσεις· καὶ μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια μέχρι
 τοῦ ἑπτασταδίου. ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὸν μέγαν λιμένα.

10. Ἐξῆς δ' Εὐνόστου λιμὴν μετὰ τὸ ἑπταστάδιον· καὶ C. 79!
 20 ὑπὲρ τούτου ὁ ὄρυκτός, ὃν καὶ Κιβωτὸν καλοῦσιν, ἔχων καὶ
 αὐτὸς νεώρια. ἐνδοτέρω δὲ τούτου διῶρυξ πλωτὴ μέχρι τῆς
 λίμνης τεταμένη τῆς Μαρεώτιδος· ἔξω μὲν οὖν τῆς διῶρυγος
 μικρὸν ἔτι λείπεται τῆς πόλεως· εἶθ' ἡ Νεκρόπολις τὸ προά-
 στειον, ἐν ᾧ κῆποι τε πολλοὶ καὶ ταφαὶ καὶ καταγωγαὶ πρὸς
 25 τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν ἐπιτήδεια. ἐντὸς δὲ τῆς διῶρυγος
 τό τε Σαράπιον καὶ ἄλλα τεμένη ἀρχαῖα ἐκλειμμένα πως διὰ
 τὴν τῶν νέων κατασκευὴν τῶν ἐν Νικοπόλει· καὶ γὰρ ἀμφιθέα-

5. ὄρυκτός] κρυπτός codd., Cor. corr. coll. p. 792; et quae subiiciun-
 tur ita scribendum esse satis ostendunt. 6. ἀντίρροδος D (alterum ρ sup.
 add. sec. m.) rz. 9. ἔμπορειον Cz Cor. 10. ᾧ] ὁ Dh. 15. τι-
 μώνιον codd., exc. E, edd. 17. ἔμπορεῖον CD (sed hic postea pr. m.
 corr.) mox edd. — καὶ ἀποστάσεις om. E; articulum add. Cor. com-
 modissime. 20. ὁ om. codd., exc. E, edd. 22. τετμημένη w. —
 μαραιώτιδος codd., exc. E. 23. καὶ ante τὸ add. Emoz edd., sed
 Cor. aster. incl. — προάστιον C. 27. νεκρῶν s νεῶν codd. rell., edd.:
 correxi de sent. Grosk.

τρον καὶ στάδιον καὶ οἱ πεντετηρικοὶ ἀγῶνες ἐκεῖ συντελοῦνται· τὰ δὲ παλαιὰ ἀλιγώρηται. συλλήβδην δ' εἰπεῖν ἡ πόλις μιστὴ ἐστὶν ἀναθημάτων καὶ ἱερῶν· κάλλιστον δὲ τὸ γυμνάσιον, μείζους ἢ σταδιαίας ἔχον τὰς στοάς· ἐν μέσῳ [δὲ] τὸ τε δικαστήριον καὶ τὰ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ Πάνειον, ὕψος τι χειροποίητον στροβιλοειδὲς ἐμφορὲς ὄχθῳ περῶδει διὰ κοιλίου τὴν ἀνάβασιν ἔχον· ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ἐστὶν ἀπίδειν ὄλην τὴν πόλιν ὑποκειμένην ἀντῷ πανταχόθεν. ἀπὸ δὲ τῆς Νεκροπόλεως ἢ ἐπὶ τὸ μῆκος πλατεῖα διατείνει παρὰ τὸ γυμνάσιον μέχρι τῆς πύλης τῆς Κανωβικῆς· εἶθ' Ἰππόδρομος καλούμενός ἐστι καὶ 10 † αἰ παρακείμεναι ἄλλαι μέχρι τῆς διώρυγος τῆς Κανωβικῆς. διὰ δὲ τοῦ Ἰπποδρόμου διελθόντι ἡ Νικιόπολις ἐστὶν, ἔχουσα κατοικίαν ἐπὶ θαλάττῃ πόλεως οὐκ ἐλάττω· τριακόνα δὲ εἰσὶν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας στάδιοι. τοῦτον δὲ ἐτίμησεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ τὸν τόπον, ὅτι ἐνταῦθα ἐνίκα τῇ μάχῃ τοὺς ἐπεξιόντας ἐπ' αὐτὸν μετὰ Ἀντωνίου· καὶ λαβῶν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν ἠνάγκασε τὸν μὲν Ἀντώνιον ἐαυτὸν διαχειρίσασθαι, τὴν δὲ Κλεοπάτραν ζῶσαν ἐλθεῖν εἰς τὴν ἑξουσίαν· μικρὸν δ' ὕστερον ἀκείνην ἐαυτὴν ἐν τῇ φρουρᾷ διαχειρίσατο λάθρα δῆγματι ἄσπιδος ἢ φαρμάκῳ ἐπιχρίστω (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως), καὶ 20 συνέβη καταλυθῆναι τὴν τῶν Λαγιδῶν ἀρχήν, πολλὰ συμμείνασαν ἔτη.

A. 1146 11. Πτολεμαῖος γὰρ ὁ Ἀάγου διεδέξατο Ἀλέξανδρον, ἐκεῖνον δὲ [ὁ] Φιλᾶδελφος, τοῦτον δὲ ὁ Εὐεργέτης, εἶθ' ὁ Φιλοπάτωρ ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, εἶθ' ὁ Ἐπιφανής, εἶθ' ὁ Φιλομήτωρ, παῖς παρὰ πατρὸς αἰὲ διαδεχόμενος· τοῦτον δ' ἀδελφὸς διεδέξατο ὁ δεῦτερος Εὐεργέτης, ὃν καὶ Φύσκωνα προσαγορεύουσι, τοῦτον δ' ὁ Ἀάθουρος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, τοῦτον δ' ὁ Ἀύλητής ὁ καθ' ἡμᾶς, ὅσπερ ἦν τῆς Κλεοπάτρας πατήρ.

4. στοάς ἐν μέσῳ· τὸ δὲ δικαστήριον codd., Cor. corr. 5. πᾶνιον xx. 6. στροβιλοειδὲς D. 10. εἶθ' — Κανωβικῆς om. hi. 11. αἰ ante ἄλλαι add. D (?) edd.: excidisse videtur verbum, velut κατοικίαι. Etenim ὁδοί, quod subaudiri voluerunt interpretes, neque potest subaudiri, neque si posset commodum praerberet sensum. 13. ἐπὶ] ἐν τῇ Di. 24. δὲ φιλάδελφος codd., articulum, ut in proximis, add. Cor. — τοῦτον] τὸν CEmow.

ἅπαντες μὲν οὖν οἱ μετὰ τὸν τρίτον Πτολεμαῖον ὑπὸ τρυφῆς C. 796
 διεφθαρμένοι χεῖρον ἐπολιτεύσαντο, χεῖριστα δ' ὁ τέταρτος καὶ
 [ὁ] ἕβδομος καὶ ὁ ὕστατος, ὁ Ἀύλητής· ὃς χωρὶς τῆς ἄλλης
 ἀσελγείας χοραυλεῖν ἤσκησε, καὶ ἐπ' αὐτῷ γε ἐσεμνύετο τοσοῦ-
 5 τον, ὥστ' οὐκ ἄκνει συντελεῖν ἀγῶνας ἐν τοῖς βασιλείοις, εἰς
 οὓς παρῆει διαμιλλησόμενος τοῖς ἀνταγωνισταῖς. τοῦτον μὲν
 οὖν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον, τριῶν δ' αὐτῷ θυγατέρων οὐσῶν,
 ὧν μία γνησία ἢ πρεσβυτάτη, ταύτην ἀνέδειξαν βασίλισσα·
 οἱ υἱοὶ δ' αὐτοῦ δύο νήπιοι τῆς τότε χρείας ἐξέπιπτον τελείως.
 10 τῇ δὲ κατασταθείσῃ μετεπέμψαντο ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας Κυ-
 βισοσάκην τινά, προσποιησάμενον τοῦ γένους εἶναι τῶν Συρια-
 κῶν βασιλέων· τοῦτον μὲν οὖν ὀλίγων ἡμερῶν ἀπεστραγγάλισεν
 ἢ βασίλισσα, οὐ φέρουσα τὸ βάνανσον καὶ τὸ ἀνελεύθερον. ἦκε A. 114
 δ' ἀντ' ἐκείνου προσποιησάμενος καὶ αὐτὸς εἶναι Μιθριδάτου
 15 υἱὸς τοῦ Εὐπάτορος Ἀρχέλαος, ὃς ἦν μὲν Ἀρχελάου υἱὸς τοῦ
 πρὸς Σύλλαν διαπολεμήσαντος καὶ μετὰ ταῦτα τιμηθέντος ὑπὸ
 Ῥωμαίων, πάππος δὲ τοῦ βασιλεύσαντος Καππαδόκων ὑστάτου
 καθ' ἡμᾶς, ἱερεὺς δὲ τῶν ἐν Πόντῳ Κομάνων. Γαβινίῳ δὲ
 τότε συνδιέτριψεν ὡς συστρατεύσων ἐπὶ Παρθυαίους, λαθῶν
 20 δὲ τοῦτον κομίζεται διὰ τινων εἰς τὴν βασίλισσαν καὶ ἀνα-
 δείκνυται βασιλεύς. ἐν τούτῳ τὸν Ἀύλητὴν ἀφικόμενον εἰς Ῥώ-
 μην δεξάμενος Πομπήιος Μάγνος συνίστησι τῇ συγκλήτῳ καὶ
 διαπραττέεται κάθοδον μὲν τούτῳ, τῶν δὲ πρέσβων τῶν πλεί-
 στων, ἑκατὸν ὄντων, ὄλεθρον τῶν καταπρεσβευσάντων αὐτοῦ·
 25 τούτων δ' ἦν καὶ Δίων ὁ Ἀκαδημαϊκός, ἀρχιπρεσβευτῆς γεγο-
 νώς. καταχθεὶς οὖν ὑπὸ Γαβινίου Πτολεμαῖος τὸν τε Ἀρχέ-
 λαον ἀναιρεῖ καὶ τὴν θυγατέρα, χρόνον δ' οὐ πολὺν τῇ βασιλείᾳ
 προσθεὶς τελευτᾷ νόσῳ, καταλιπὼν δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυ-

3. ὁ ante ἕβδομος om. codd., Cas. add. 4. χοραύλην codd., exc.
 E Epit. — γε] τε codd., om. Cor.: correxī de sent. Grosk. — ἐπὶ
 τοσοῦτον Cx edd. 7. ἐξέβαλλον C. 9. οἱ om. codd., exc. Dhī.
 10. κατασταδήση C. — ἄνδρας Chxz (sed hic post corr.). — κυβι-
 σάκην C. 12. ἀπεστραγγάλισεν C. 13. αὐτοῦ post βάνανσον
 add. edd. 19. συνδιέτριβεν ald. Cor. 20. τινος ald. Cor. 26. σα-
 βίνου codd. γαβίνου ald., Cas. corr. — Inde a voce Πτολεμαῖος denuo
 incipit cod. F: v. ad p. 791.

γατέρας, πρεσβυτάτην δὲ Κλεοπάτραν. οἱ μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῖς ἀπέδειξαν βασιλέας τὸν τε πρεσβύτερον τῶν παιδῶν καὶ τὴν Κλεοπάτραν, οἱ δὲ συνόντες τῷ παιδὶ καταστασιάζοντες ἐξέβαλον τὴν Κλεοπάτραν, καὶ ἀπῆρε μετὰ τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν Συρίαν. ἐν τούτῳ Πτολεμαῖος Μάγνος ἦκε φεύγων ἐκ Παλαι- 5 φαρσάλου πρὸς τὸ Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος· τοῦτον μὲν οὖν δολοφονοῦσιν οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως· ἐπελθὼν δὲ Καίσαρ τὸν τε μειρακίσκον διαφθείρει καὶ καθίστησι τῆς Αἰγύπτου βασίλισσαν τὴν Κλεοπάτραν, μεταπεμφόμενος ἐκ τῆς φυγῆς· συμβασιλεύειν δ' ἀπέδειξε τὸν λοιπὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, νέον παν- 10

C. 797 τελῶς ὄντα. μετὰ δὲ τὴν Καίσαρος τελευτὴν καὶ τὰ ἐν Φιλίπποις διαβάς Ἀντώνιος εἰς τὴν Ἀσίαν ἐξετίμησεν ἐπὶ πλέον τὴν Κλεοπάτραν, ὥστε καὶ γυναῖκα ἔκρινε καὶ ἐτεκνοποιήσατο ἐξ αὐτῆς, τὸν τε Ἀκτιακὸν πόλεμον συνήρατο ἐκείνη καὶ συνέφυγε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπακολουθήσας ὁ Σεβαστὸς Καίσαρ 15 ἀμφοτέρους κατέλυσε καὶ τὴν Αἰγύπτου ἔπαυσε παροικουμένην.

12. Ἐπαρχία δὲ νῦν ἐστὶ, φόρους μὲν τελοῦσα ἀξιολόγους, ὑπὸ σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν διοικουμένη τῶν πεμπομένων ἐπαρχῶν αἰεὶ. ὁ μὲν οὖν πεμφθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως ἔχει τάξιν· ὑπ' αὐτῷ δ' ἐστὶν ὁ δικαιοδότης, ὁ τῶν πολλῶν κρίσεων κύ- 20

A. 1148 ριος· ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ προσαγορευόμενος ἰδιόλογος, ὃς τῶν ἀδεσπότην καὶ τῶν εἰς Καίσαρα πίπτειν ὀφειλόντων ἐξεταστής ἐστὶ· παρέπονται δὲ τούτοις ἀπελεύθεροι Καίσαρος καὶ οἰκονόμοι, μείζω καὶ ἐλάττω πεπιστευμένοι πράγματα. ἐστὶ δὲ καὶ στρατιωτικῷ τρία τάγματα, ὧν τὸ ἐν κατὰ τὴν πόλιν 25 ἴδρῃται, τὰλλα δ' ἐν τῇ χώρᾳ· χωρὶς δὲ τούτων ἐννέα μὲν εἰσι σπεῖραι Ῥωμαίων, τρεῖς μὲν ἐν τῇ πόλει, τρεῖς δ' ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας ἐν Σνήνῃ, φρουρὰ τοῖς τόποις, τρεῖς δὲ κατὰ τὴν ἄλλην χώραν. εἰσὶ δὲ καὶ ἰππαρχαὶ τρεῖς ὁμοίως

1. δὲ] τε codd., exc. x. 4. ἀπῆραν *Dhi.* 5. παλαιοφαρσάλου *ald.* 6. κάσιον codd., exc. *Dhz*, edd. 21. ἴδιος λόγος codd., exc. s, in quo legitur κίριος λόγος, addito tamen in marg. ἴδιος: ἰδιόλογος quod scripsit *Cor.*, et ipse non dubitavi recipere, quiaquam alibi non invenitur hoc verbum; idem iam voluerat *Schneider.* in *Lex. Gr. Eundem hunc esse, qui in Digestis appelletur procurator Caesaris vel rationalis, observat Cas.* 28. ὄρων *Dh.*

διατεταγμένοι κατὰ τοὺς ἐπικαιρίους τόπους. τῶν δ' ἐπιχω-
 ρίων ἀρχόντων κατὰ πόλιν μὲν ὃ τε ἐξηγητὴς ἐστὶ, πορφύραν
 ἀμπεχόμενος καὶ ἔχων πατριῶς τιμὰς καὶ ἐπιμέλειαν τῶν τῆ
 πόλει χρησίμων, καὶ ὁ ὑπομνηματογράφος καὶ [ὁ] ἀρχιδικαστής,
 5 τέταρτος δὲ ὁ νυκτερινὸς στρατηγός. ἦσαν μὲν οὖν καὶ ἐπὶ
 τῶν βασιλείων αὐταὶ αἱ ἀρχαί, κακῶς δὲ πολιτευομένων τῶν
 βασιλείων ἠφραίνετο καὶ ἡ τῆς πόλεως εὐκαιρία διὰ τὴν ἀνο-
 μίαν. ὁ γοῦν Πολύβιος γεγονὼς ἐν τῇ πόλει βδελύττεται τὴν
 τότε κατάστασιν, καὶ φησὶ τρία γένη τὴν πόλιν οἰκεῖν, τὸ τε
 10 Αἰγύπτιον καὶ ἐπιχώριον φῦλον, ὃξὺ καὶ † πολιτικόν, καὶ τὸ
 μισθοφορικόν, βαρὺ καὶ πολὺ καὶ ἀνάγωγον· ἐξ ἔθους γὰρ πα-
 λαιοῦ ξένους ἔτρεφον τοὺς τὰ ὄπλα ἔχοντας, ἀρχεῖν μᾶλλον ἢ
 ἀρχεσθαι δεδιδασμένους διὰ τὴν τῶν βασιλείων οὐδένειαν· τρί-
 τον δ' ἦν γένος τὸ τῶν Ἀλεξανδρέων, οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πο-
 15 λιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, κρεῖττον δ' ἐκείνων ὅμως· καὶ
 γὰρ εἰ μιγάδες, Ἕλληνες ὅμως ἀνέκαθεν ἦσαν καὶ ἐμύμηστο
 τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθους· ἠφραμισμένοι δὲ καὶ τούτω
 τοῦ πλήθους, μάλιστα ὑπὸ τοῦ Εὐεργέτου τοῦ Φύσκωνος, καθ'
 ὃν ἦκεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὁ Πολύβιος (καταστασιαζόμενος C. 798
 20 γὰρ ὁ Φύσκων πλεονάκις τοῖς στρατιώταις ἐφίει τὰ πλήθη καὶ
 διέφθειρε), τοιούτων δὴ, φησὶν, ὄντων τῶν ἐν τῇ πόλει, λοι-
 πὸν ἦν τῷ ὄντι τὸ τοῦ ποιητοῦ·

Αἰγυπτὸν δ' ἵέναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.

A. 1149

13. Τοιαῦτα δ' ἦν, εἰ μὴ χεῖρω, καὶ τὰ τῶν ὕστερον βα-
 25 σιλέων. Ῥωμαῖοι δ' εἰς δύναμιν, ὡς εἶπεῖν, ἐπηνώρθωσαν τὰ
 πολλά, τὴν μὲν πόλιν διατάξαντες, ὡς εἶπον, κατὰ δὲ τὴν χώ-

2. κατὰ πόλιν om. μοx, sed κατὰ τὴν πόλιν leguntur post ἐστὶ:
 κατὰ πόλεις ald. 3. ἐν τῇ Dh. 4. ὁ ante ἀρχιδικαστής om. codd.:
 Cor. add. 5. μὲν] δ' ald. 10. καὶ τὸ ἐπιχώριον codd., exc. F. —
 πολιτικὸν rapum convenire et adiectivo ὃξὺ et iis, quae mox leguntur
 οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικὸν κτλ., cum recte animadvertisset Tyrwh., οὐ
 addendum esse censuit: equidem malim scribere ἀπολιτικόν. 11. βαρὺ
 καὶ om. codd., exc. F: saepius ita usurpat hoc adiectivum Polybius, v.
 II, 23, 1. XXXI, 25, 4. — ἐξ ἔθους CFμοx. 13. οὐδένειαν CF.
 16. εἰ] οἱ Cx. 17. ἔθους CDFi. 18. τοῦ ante Φύσκωνος om. Dh.
 20. πολλάκις μοx. 21. τῶν om. D. 24. εἰ μὴ καὶ χεῖρω F.
 25. καὶ Ῥωμαῖοι δὲ codd., exc. Fx.

ραν ἐπιστρατήγους τινὰς καὶ νομάρχας καὶ ἐθνάρχας καλουμένους ἀποδείξαντες, πραγμάτων οὐ μεγάλων ἐπιστατεῖν ἤξιωμένους. τῆς δ' εὐκαιρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν τὸ μέγιστόν ἐστιν, ὅτι τῆς Αἰγύπτου πάσης μόνος ἐστὶν οὗτος ὁ τόπος πρὸς ἄμφω πεφυκῶς εὖ, τὰ τε ἐκ θαλάττης διὰ τὸ εὐλίμερον, καὶ τὰ ἐκ 5 τῆς χώρας, ὅτι πάντα εὐμαρῶς ὁ ποταμὸς πορθημένει συνάγει τε εἰς τοιοῦτον χωρίον, ὅπερ μέγιστον ἐμπόριον τῆς οἰκουμένης ἐστί. τῆς μὲν οὖν πόλεως ταύτας ἂν τις λέγοι τὰς ἀρετάς· τῆς Αἰγύπτου δὲ τὰς προσόδους *ἄς* ἔν τινι λόγῳ Κικέρων φράζει, φήσας κατ' ἐνιαυτὸν τῷ τῆς Κλεοπάτρας πατρὶ τῷ 10 Αὐλητῇ προσφέρεσθαι φόρον ταλάντων μυρίων δισχιλίων πεντακοσίων. ὅπου οὖν ὁ κάκιστα καὶ ῥαθυμότατα τὴν βασιλείαν διοικῶν τοσαῦτα πρόσωδένετο, τί χρῆ νομίσει τὰ νῦν, διὰ τοσαύτης ἐπιμελείας οἰκονομούμενα καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐμποριῶν καὶ τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηνεξημένων ἐπὶ τοσοῦτον; πρότερον 15 μὲν γε οὐδ' εἴκοσι πλοῖα ἐθάρρει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπερᾶν, ὥστε ἔξω τῶν στενῶν ὑπερκύπτειν, νῦν δὲ καὶ στόλοι μεγάλοι στέλλονται μέχρι τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰθιοπικῶν, ἐξ ὧν ὁ πολυτιμώτατος κομίζεται φόρτος εἰς τὴν Αἰγύπτου, κἀντεῦθεν πάλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόπος· 20 ὥστε τὰ τέλη διπλάσια συνάγεται, τὰ μὲν εἰσαγωγικά, τὰ δὲ ἐξαγωγικά· τῶν δὲ βαρυτίμων βαρέα καὶ τὰ τέλη. καὶ γὰρ δὴ καὶ μονοπωλίας ἔχει· μόνη γὰρ ἡ Ἀλεξάνδρεια τῶν τοιούτων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ὑποδοχεῖόν ἐστι καὶ χορηγεῖ τοῖς ἐκτός. ἔτι δὲ μᾶλλον κατιδεῖν ἐστὶ τὴν εὐφυνίαν ταύτην περιουθεύοντι 25 τὴν χώραν, καὶ πρῶτον τὴν παραλίαν ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ Καταβαθμοῦ· μέχρι δεῦρο γὰρ ἐστὶν ἡ Αἰγύπτου, ἡ δ' ἐξῆς ἐστὶ Κυρηναία καὶ οἱ περιουθεύοντες βάρβαροι Μαμαριδίαι.

14. Ἀπὸ μὲν οὖν Καταβαθμοῦ εἰς Παρατόμιον εὐθυπλο-

1. ἐπιστρατηγούς codd., exc. x. 7. τοιοῦτο codd., exc. Fxz, edd. — ἐμπορεῖον codd., exc. Fx, edd. 9. ἄς om. E Tzsch. Cor. recte. 11. καὶ δισχιλίων C (?) edd. 12. ῥαθυμώτατα CF. 14. ἐμπορεῖων D ἐμποριῶν F. 15. Τρωγλοδυτικῶν] Ἰνδικῶν C sed τρωγλοδυτικῶν sup add. 20. ἐκκομίζεται s sed in marg. add. ἐκπέμπεται. 21. συνάγεσθαι edd. 23. καὶ post δὴ om. F. 26. πρῶτον] μᾶλλον E. 29. παρατόμιον E παρατόνιον F παρατώμιον molxz.

οὔντι σταδίων ἐστὶν ἔννακασίων ὁ δρόμος· πόλις δ' ἐστὶ καὶ
 λιμὴν μέγας τετταράκοντά που σταδίων· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Πα- C. 799
 ραιτόνιον τὴν πόλιν, οἱ δ' Ἀμμωνίαν. μεταξὺ δὲ ἢ τε Αἰγυ- A. 1150
 πτίων κώμη καὶ ἡ Αἰνησίσφρα ἄκρα, καὶ Τυνδάρειοι σκόπελοι,
 5 νησίδια τέτταρα ἔχοντα λιμένα· εἶθ' ἔξῃς ἄκρα Δρέπανον καὶ
 νῆσος Αἰνησίπεια ἔχουσα λιμένα καὶ κώμη Ἄπις, ἀφ' ἧς εἰς
 μὲν Παραιτόνιον στάδιοι ἑκατόν, εἰς δὲ Ἀμμωνος ὁδὸς ἡμε-
 ρῶν πέντε· ἀπὸ δὲ τοῦ Παραιτονίου [εἰς Ἀλεξάνδρειαν] χίλιοι
 που καὶ τριακόσιοι στάδιοι. μεταξὺ δὲ πρῶτον μὲν ἄκρα λευ-
 10 κόγειος, Λευκὴ ἀκτὴ καλουμένη· ἔπειτα Φοινικοῦς λιμὴν καὶ
 Πηνγεῦς κώμη· εἶτα νῆσος Σιδωνία λιμένα ἔχουσα· εἶτ' Ἀντί-
 φραι μικρὸν ἀπωτέρω τῆς θαλάττης· ἅπανα μὲν ἡ χώρα αὕτη
 οὐκ εὖνοιος, πλείω δεχομένου τοῦ κεράμου θάλατταν ἢ οἶνον,
 ὃν δὴ καλοῦσι Λιβυκόν, ᾧ δὴ καὶ τῷ ζύθῳ τὸ πολὺ φῦλον
 15 ἤρηται τῶν Ἀλεξανδρέων· σκώπτονται δὲ μάλιστα αἱ Ἀντί-
 φραι· εἶθ' ὁ Δέρρις λιμὴν, καλούμενος οὕτως διὰ τὴν πλησίον

2. τετταράκοντά που σταδίων om. E. — παραιτόνιον F παραι-
 τώνιον μοxx. 4. νησίσφρα F νησισφῆρα codd. rell. Tzsch. Cor.:
 equidem repositi scripturam a Xyl. receptam auctore Ptolem. IV, 5;
 idem promontorium nominatur Ἐννεσφῆρα in Periplo ap. Mann. Geogr.
 ant. X, 2. p. 32: ac favet huic scripturae nomen insulae Aenesippeae.
 Denique quam proclivis fuerit literarum Al omissio satis liquet. — τυ-
 νδάρειοι E τυνδάριοι codd. rell., exc. F, Tzsch. Cor. 6. ἐνισπίεια
 DEFhi ἐνισπίεια Cxx ald. ἐνισπίια r ἐνισπίεια m ἐνισπέια ο Αἰνη-
 σίπαστα edd. inde ab Hoppero, qui unde sumpserit nescio: Αἰνησίππη
 eadem insula vocatur a Ptolem. l. c. 7. παραιτόνιον μοxx. 8. πα-
 ραιτωνίου μοxx. — Verba εἰς Ἀλεξάνδρειαν om codd. edd.: necessaria
 ea esse animadverterunt Mannert. Letronn. Grosk. 11. σιδωνία Cmox
 ald., quod cum Hopp. mutavisset in Πηδονία, restituerunt Tzsch. Cor.:
 Πηδωνία vocatur bis haec insula a Ptolem. l. c., unde praeferenda for-
 tasse haec scriptura. — εἶτ' Ἀντίφραι om. F. 13. πλείον F. 14. λι-
 βυκόν] βύκιον vel βύκιον scribendum esse docte coni. Meinek. ad Steph.
 s. v. Ἀντίφρα, ubi cum ex hoc loco, ut videtur, legeretur τὸν δ' οἶνον
 καλοῦσι βύκιον, idem scripsit βύκιον, coll. Galemi loco (ed. Kuhn. vol. VI,
 p. 802): δυσώδεις (οἶνους) καὶ ἀηδεῖς καὶ αὐστηροῦς, οἷός ἐστιν ὁ φαῦ-
 λος βικνός (leg. βύκιος) ἐν τοῖς μεγάλαις κεραμίσις. Gronov. quoque
 de Strabonis scriptura dubitaverat. — ζύθῳ codd. Xyl. corr. 16. δέρρις
 codd., exc. EF, edd.

πέτρην μέλαιναν δέρρει εοικυίαν· ὀνομάζουσι δὲ καὶ Ζεφύριον τὸν πλησίον τόπον· εἶτ' ἄλλος λιμὴν Λευκάσπιδος καὶ ἄλλοι πλείονος· εἶτα Κυνὸς σῆμα· εἶτα Ταπόσειρις οὐκ ἐπὶ θαλάττῃ, πανήγυριν δεχομένη μεγάλην· καὶ ἄλλη δ' ἐστὶ Ταπόσειρις ἐπέκεινα τῆς πόλεως ἰκανῶς· αὐτῆς δὲ πλησίον πετρῶδες ἐπὶ τῇ 5 θαλάττῃ χωρίον, καὶ αὐτὸ δεχόμενον πολλοὺς τοὺς κωμάζοντας ἅπασαν ὥραν ἔτους· εἶθ' ἡ Πλινθίνη καὶ Νικίον κώμη καὶ Χερρόνησος φρούριον, πλησίον ἤδη τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νεκροπόλεως ἐν ἑβδομήκοντα σταδίοις. ἡ δὲ Μαρεία λίμνη παρατείνουσα μέχρι καὶ δεῦρο πλάτος μὲν ἔχει πλείονων ἢ περ- 10 τήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίων, μῆκος δ' ἑλατιόνων ἢ τριακοσίων. ἔχει δ' ὀκτὼ νήσους καὶ τὰ κύκλω πάντ' οἰκούμενα καλῶς· εὐ-
A. 1151 οινία τέ ἐστι περὶ τοὺς τόπους, ὥστε καὶ διαχεῖσθαι πρὸς παλαιώσιν τὸν Μαρεώτην οἶνον.

15. Φύεται δ' ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἔλεσι καὶ ταῖς λίμναις 15 ἢ τε βύβλος καὶ ὁ Αἰγύπτιος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, σχεδόν τι ἰσοῦσαι ῥάβδοι ὅσον δεκάποδες. ἀλλ' ἡ μὲν βύβλος ψιλλὴ ῥάβδος ἐστὶν ἐπ' ἄκρῳ χαίτην ἔχουσα. ὁ δὲ κύαμος κατὰ πολλὰ μέρη φύλλα καὶ ἄνθη ἐκφέρει καὶ καρπὸν ὅμοιον τῷ παρ' ἡμῖν κύαμῳ, μεγέθει μόνον καὶ γέυσει διαλλάττοντα. σί 20 οὖν κυμαῶνες ἠδέϊαν ὄψιν παρέχουσι καὶ τέρψιν τοῖς ἐνευχεῖσθαι βουλομένοις· εὐωχοῦνται δ' ἐν σκάφαις θαλαμηγοῖς,
C. 800 ἐνδύροντες εἰς τὸ πύκνωμα τῶν κύαμων καὶ σκιαζόμενοι τοῖς φύλλοις· ἔστι γὰρ σφόδρα μέγала, ὥστε καὶ ἀντὶ ποτηρίων καὶ τρυβλίων χρῆσθαι· ἔχει γάρ τινα καὶ κοιλότητα ἐπιτηδεῖαν 25 πρὸς τοῦτο· καὶ δὴ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια μεστὴ τούτων ἐστὶ κατὰ

1. δέρρει μοx edd.: cf. III, 168. 3. ταπόσειρις, et q̄ sup. p̄ sec. m. add., D ταπόσιρις Ehi ταπόσιρις x: eadem plane scripturae discrepantia mox recurrit. 6. ἀκμάζοντας codd., Cor. corr. de conit. Tyrwh. 7. πλινθινή DEh πλινθινή CFx: fluctuatur huius nominis scriptura etiam apud alios scriptores, sed plerique in i consentiunt. 9. μαρίνα F μαρία codd. rell., exc. E. 12. πάντα codd., exc. DF, edd. 13. διαχεῖσθαι E διαρκεῖσθαι Cor. 14. μαραιώτην CDFh μαρεῶτην Eμοx. 16. βύβλος CFμοx edd. — καὶ τὸ κιβώριον E. 17. δέκα πόδες codd., exc. E. — βύβλος CFμοx edd. 18. ἐπ' ἄκρῳ] ἐπάνω F. 19. φέρει D (in hoc ex sec. m. add.) E. 23. συσκιαζόμενοι ald. 25. τρυβλίων Dh. 26. ἐστι τούτων Dh.

τὰ ἐργαστήρια, ὡς σκεύεσι χρωμένων· καὶ οἱ ἀγροὶ μίαν τιὰ τῶν προσόδων καὶ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀπὸ τῶν φύλλων. ὁ μὲν δὴ κύαμος τοιοῦτος· ἡ δὲ βύβλος ἐνταῦθα μὲν οὐ πολλὴ φύεται (οὐ γὰρ ἀσκειῖται), ἐν δὲ τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Δέλτα πολλή, 5 ἡ μὲν χείρων, ἡ δὲ βελτίων, ἡ ἱερατικὴ· ἀνταῦθα δὲ τινες τῶν τὰς προσόδους ἐπεκτείνειν βουλομένων μετήνεγκαν τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐντρέχειαν, ἣν ἐκεῖνοι παρεῦρον ἐπὶ τοῦ φοίνικος, καὶ μάλιστα τοῦ καρυωτοῦ, καὶ τοῦ βαλσάμου· οὐ γὰρ ἑῶσι πολλαχοῦ φύεσθαι, τῇ δὲ σπάνει τιμὴν ἐπιτιθέντες τὴν πρόσοδον 10 οὕτως αὔξουσι, τὴν δὲ κοινὴν χρεῖαν διαλυμαίνονται.

16. Ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς Κανωβικῆς πύλης ἐξιόντι ἡ διῶρυξ ἐστὶν ἡ ἐπὶ Κάνωβον συνάπτουσα τῇ λίμνῃ· ταύτη δὲ καὶ ἐπὶ Σχεδιάν ὁ πλοῦς ἐπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τὸν Κάνωβον, πρῶτον δὲ ἐπὶ τὴν Ἐλευσίνα· ἔστι δ' αὕτη κατοικία πλησίον 15 τῆς τε Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νικοπόλεως ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διῶρυγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρρίζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξίν, ἀρχὴ τις Κανωβισμοῦ καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας. ἀπὸ δὲ τῆς Ἐλευσίνος προελθοῦσι μικρὸν ἐν δεξιᾷ ἐστὶν ἡ διῶρυξ ἀνάγουσα ἐπὶ τὴν Σχεδιάν· 20 διέχει δὲ τετράσχοιον τῆς Ἀλεξανδρείας ἡ Σχεδιά, κατοικία πόλεως, ἐν ἣ τὸ ναύσταθμον τῶν θαλαμηγῶν πλοίων, ἐφ' οἷς οἱ ἡγεμόνες εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀναπλεύουσιν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ τελώνιον τῶν ἄνωθεν καταγομένων καὶ ἀναγομένων· οὐ χάριν καὶ σχεδία ἔξενκται ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀφ' ἧς καὶ τὸ ὄνομα 25 τῷ τόπῳ. μετὰ δὲ τὴν διῶρυγα τὴν ἐπὶ Σχεδιάν ἄγουσαν ὁ ἐξῆς ἐπὶ τὸν Κάνωβον πλοῦς ἐστὶ παράλληλος τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Φάρου μέχρι τοῦ Κανωβικοῦ στόματος· στενὴ γὰρ τις ταινία μεταξὺ διήκει τοῦ τε πελάγους καὶ τῆς διῶρυγος, ἐν ἣ ἐστὶν ἡ τε μικρὰ Ταπόσειρις μετὰ τὴν Νικόπολιν καὶ τὸ Ζε-

A. 11:

3. βίβλος *Cmax* edd. 6. τὴν πρόσοδον *E*. 8. καρυωτοῦ *C*. 9. ἐπιθέντες *CDEh*. 10. οὕτως *CDFFhsx* αὐτοῖς *Cor*. — διαλυμαίνονται *F*. 14. αὕτη δ' ἐστὶ *E*. 15. τῆς τε *om. E*. — τῆς *om. E*. 18. παρελθοῦσι *F*. 21. θαλαμηγῶν *F*. — ἐφ' ἧς *Di*. 24. ἀφ' ἧς — τόπῳ *om. F*. 28. τειλά *CD* (in hoc *ai sec. m. sup. e* add.). 29. ταπόσειρις *C* ταπόσειρις *D* (*sed q sup. π add. sec. m., qua ei in e mut.*) ταπόσειρις *Eh*. — τὴν *om. E*.

φύριον, ἄκρα ναῖσκον ἔχουσα Ἀρσινόης Ἀφροδίτης· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Θῶνιν τινα πόλιν ἐνταῦθά φασιν, ἐπώνυμον τοῦ βασιλέως τοῦ δεξαμένου Μενελάου τε καὶ Ἑλένην ξενία. περὶ οὖν τῶν τῆς Ἑλένης φαρμάκων φησὶν οὕτως ὁ ποιητής·

C. 801 ἐσθλά, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶτος παρακοιτις. 5

17. Κάνωβος δ' ἐστὶ πόλις ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας πεζῇ ἰούσιν, ἐπώνυμος Κανώβου τοῦ Μενελάου κυβερνήτου, ἀποθανόντος αὐτόθι, ἔχουσα τὸ τοῦ Σαρπίδος ἱερὸν πολλῇ ἀγιστεία τιμώμενον καὶ θεραπείας ἐκφέρου, ὥστε καὶ τοὺς ἔλλογιματάτους ἄνδρας πιστεύειν καὶ ἐγκομᾶσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν ἢ ἐτέρους. συγγράφουσι δὲ τινες καὶ τὰς θεραπείας, ἄλλοι δὲ ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα λογίων. ἀπὸ πάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν πανηγυριστῶν ὄχλος τῶν ἐκ τῆς Ἀλε-

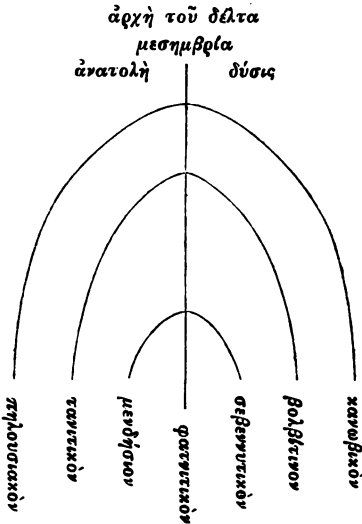
A. 1153 ξανδρείας κατιόντων τῇ διώρυγι· πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νύξ πληθύνει τῶν [μὲν] ἐν τοῖς πλοιαρίοις καταυλουμένων καὶ κατορχουμένων ἀνέδην μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀκολασίας, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τῶν δ' ἐν αὐτῷ τῷ Κανώβῳ καταγωγὰς ἔχόντων, ἐπικειμένους τῇ διώρυγι εὐφυνεῖς πρὸς τὴν τοιαύτην ἄνεσιν καὶ εὐωχίαν.

18. Μετὰ δὲ τὸν Κανώβον ἐστὶ τὸ Ἡράκλειον *τὸ* Ἡρακλέους ἔχον ἱερὸν· εἶτα τὸ Κανωβικὸν στόμα καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Δέλτα. τὰ δ' ἐν δεξιᾷ τῆς Κανωβικῆς διώρυγος ὁ Μενελαΐτης ἐστὶ νομὸς ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου καλούμενος, οὐ μὰ Δία ἀπὸ τοῦ ἥρωος, ὡς ἔνιοί φασιν, ὧν καὶ Ἀρτεμίδωρος. μετὰ δὲ τὸ Κανωβικὸν στόμα ἐστὶ τὸ Βολβίτινον, εἶτα τὸ Σεβενντικὸν καὶ τὸ Φατνιτικόν, τρίτον ὑπάρχον

3. διαδεξαμένου F. 5. πόρε EFxz. 9. ἀγιστεία CD (ι in ei sec. m. mut.) F. — καὶ om. Dhī. 10. ἔλλογιματάτους C. 11. ἐτέρων ald. 12. ἀρεταλογίων CDFh ἀρετολογίων x τερατολογίων i. 15. μὲν om. codd., Cor. add. 16. ἀναίδην codd., exc. h: etiam in D ε sec. m. sup. ai add. 20. τὸν om. E. — ἐστι om. E. — τὸ ante Ἡρακλέους om. Ex Cor, recte. 22. ὁ μὲν ἐλατῆς CDh ὁ ἐλατῆς ποικ. 23. ἀπὸ] ὑπὸ codd., exc. EF. — καλουμένου codd., exc. EF. 25. στόμα om. E. — βολβιτικὸν Eποικ βολβιτικὸν (sic) F. 26. σεβενντικὸν codd., exc. EF qui u tuentur, ut Steph. et nummi. — φατνικὸν codd., exc. EF Epit., edd.

τῷ μεγέθει παρὰ τὰ πρῶτα δύο, οἷς ὄρισται τὸ Δέλτα· καὶ γὰρ οὐ πόρρω τῆς κορυφῆς σχίζεται εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Δέλτα. τῷ δὲ Φατνιατικῷ συνάπτει τὸ Μενθήσιον, εἶτα τὸ Τανατικὸν καὶ τελευταῖον τὸ Πηλουσιακόν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα τούτων με-
 5 ταξύν, ὡς ἂν ψευδοστόματα ἀσημότερα. ἔχει μὲν οὖν εἰσαγωγὰς τὰ στόματα, ἀλλ' οὐκ εὐφρεῖς οὐδὲ μεγάλοις πλοίοις, ἀλλ' ὑπη-
 ρετικοῖς διὰ τὸ βραχέα εἶναι καὶ ἐλώδη. μάλιστα μέντοι τῷ
 Κανωβικῷ στόματι ἐχρῶντο ὡς ἐμπορίῳ, τῶν κατ' Ἀλεξάν-
 δρειαν λιμένων ἀποκεκλιμένων, ὡς προείπομεν. μετὰ δὲ τὸ
 10 Βολβίτινον στόμα ἐπὶ πλέον ἔκκειται ταπεινὴ καὶ ἀμμώδης

2. οὐ] οὐδὲ codd., exc. F, edd. 3. φατνιακῷ codd., exc. EF, edd. — συνάπτει μὲν τὸ Dhi. — τανατικὸν F. 4. Inde a verbis τὸ πηλουσιακόν alia manus incipit in F. Caeterum ad hunc locum in omnibus Strabonis codicibus, quos viderim, appicta est ostiorum Nili delineatio hunc fere in modum:

In nominibus appositis hae offenduntur scripturae discrepantiae: τανα-
 κὸν F φατνιατικὸν Dgx φατνιακὸν xy σεβεννυτικὸν xy σεβεννυτικὸν F
 βολβιτικὸν DEgx βολβιτικὸν F. 8. ἐμπορίῳ CD (sed hic sec. m.
 corr.) z Cor. — κατὰ DF. 9. ἀποκεκλιμένων codd., exc. D ἀπο-
 κελισμένων edd. inde a Xyl. 10. βολβιτικὸν E βολβιτικὸν F.

ἄκρα· καλεῖται δὲ Ἄγρου κέρας· εἶθ' ἡ Περσείως σκοπή· καὶ τὸ Μιλησίων τεῖχος· πλεύσαντες γὰρ ἐπὶ Ψαμμιτίχου τριακόσια πρὸς Μιλήσιοι (κατὰ Κναζάρη δ' οὗτος ἦν τὸν Μῆδον) κατέσχον· εἰς τὸ στόμα τὸ Βολβίτινον, εἰτ' ἐκβάτοντες ἐτείχισαν τὸ λεχθὲν κτίσμα· χρόνον δ' ἀναπλεύσαντες εἰς τὸν Σαίτικόν νομόν καταναυμαχίσαντες Ἰνάρων πόλιν ἔκτισαν Ναύκρατιν οὐ

C. 802 πολὺ τῆς Σχεδίας ὑπερθεν. μετὰ δὲ τὸ τῶν Μιλησίων τεῖχος ἐπὶ τὸ Σεβερντικὸν προΐοντι στόμα λίμναι εἰσίν, ὧν ἡ ἐτέρα Βουτικὴ καλεῖται ἀπὸ Βούτου πόλεως, καὶ ἡ Σεβερντικὴ δὲ πόλις καὶ ἡ Σάις, μητρόπολις τῆς κάτω χώρας, ἐν ἧ' τιμῶσι τὴν Ἀθηναίαν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ αὐτῆς ἡ θήκη κείται τοῦ Ψαμμιτίχου· περὶ δὲ τὴν Βούτον καὶ Ἐρμού πόλις ἐν νήσῳ κειμένη· ἐν δὲ τῇ Βούτῳ Λητούς ἐστι μαντεῖον.

A. 1154

19. Ἐν δὲ τῇ μεσογείῳ τῇ ὑπὲρ τοῦ Σεβερντικοῦ καὶ Φατνιατικοῦ στόματος Ἔδις ἐστὶ καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῷ Σεβερντικῷ νομῷ. ἐστὶ δὲ καὶ Ἐρμού πόλις καὶ Λύκου πόλις καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι καὶ τῶν ζῶων τράγον· ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν, οἱ τράγοι ἐνταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται. πλησίον δὲ Μένδητος καὶ Διὸς πόλις καὶ αἱ περὶ αὐτὴν λίμναι καὶ Λεοντόπολις· εἰτ' ἀπωτέρω ἡ Βούσιρις πόλις ἐν τῷ Βουσιριτῇ

1. δὲ om. E. 2. ψαμμητίκου C ψαμμιτίκου DF ψαμμητίχου x. 3. οὗτος δ' ἦν τῶν μῆδων mox edd., qui Medorum rex fuit Guar. 4. βολβιτικὸν E βολβιτινὸν F. 6. Ἰναρον Dh edd. 8. προσιώντι codd., exc. E. 11. ψαμμητίκου CDFh ψαμμητίχου x. 12. Βούτον πόλιν E. — ἐρμούπολιν Dh ἐρμόπολις EFX edd. inde a Xyl. 14. μεσογεία E edd. — φατνιατικοῦ Dh φατνιατικῷ ἢ φατνικῷ F (?) mox edd. 15. καὶ ante νήσος om. Dhio. 16. Ἐρμούπολις Dhxx. 17. καὶ ζῶων τράγον mox. 18. Post μίγνυνται codd., exc. EF, edd. subiiciunt hos versus:

Μένδητα παρὰ κρημὸν θαλάσσης (sic codd.)

ἔσχατον, Νελλου κέρας, αἰγίβατοι

ὄθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

Pro αἰγίβατοι in mox legitur αἰγίβοτον, sed αἰγίβάται scribendum esse Hermannus vidit. Qui versus cum ex marg. laud dubie sint recepti neque a Strabone additi, optimorum codicum auctoritate loco, quem iniuria obtinuerant, cedere eos iussi: v. ad p. 791. 19. διόσπολις codd., exc. CEF. — καὶ Λεοντόπολις om. E. 20. ἀποτέρω C. — βούσιρις CD (sed in hoc εἰ in ι sec. m. mut.) F. — βουσιριτῇ D (in hoc εἰ in ι

νομῶ καὶ Κυνὸς πόλις. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης κοινὸν μὲν εἶναι τοῖς βαρβάροις πᾶσιν ἔθος τὴν ξηηλασίαν, τοὺς δ' Αἰγυπτίους ἐλέγχεσθαι διὰ τῶν περὶ τὸν Βούσιριν μεμυθευμένων ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῶ, διαβάλλειν τὴν ἀξενίαν βουλομένων τοῦ τό-
 5 πον τούτου τῶν ὕστερον, οὐ βασιλέως, μὰ Δία, οὐδὲ τυράν-
 νου γενομένου τινὸς * τοῦ * Βουσίριδος· προσεπιφημισθῆναι δὲ
 καὶ τὸ

Αἴγυπτόνδ' ἰέναι δολιγὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε,
 προσλαμβάνοντος πρὸς τοῦτο πάμπολυ καὶ τοῦ ἀλιμένου καὶ
 0 τοῦ μηδὲ τὸν ὄντα λιμένα ἀνεῖσθαι τὸν πρὸς τῇ Φάρῳ, φρου-
 ρεῖσθαι δ' ὑπὸ βουκόλων ληστῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς προσομι-
 ζομένοις· Καρχηδονίους δὲ καταποντοῦν, εἴ τις τῶν ξένων εἰς
 Σαρδῶ παραπλεύσειεν ἢ ἐπὶ Στήλας· διὰ δὲ ταῦτ' ἀπιστεῖσθαι
 τὰ πολλὰ τῶν ἐσπερίων· καὶ τοὺς Πέρσας δὲ κακῶς ἠγείσθαι
 15 τοῖς πρέσβεσι τὰς ὁδοὺς κύκλω καὶ διὰ δυσκόλων.

20. Συνάπτει δὲ καὶ ὁ Ἀθριβίτης νομὸς καὶ Ἀθριβις πό-
 λις καὶ ἔτι ὁ Προσωπίτης νομὸς, ἐν ᾧ Ἀφροδίτης πόλις. ὑπὲρ
 δὲ τὸ Μενδήσιον στόμα καὶ τὸ Ταντικὸν λίμνη μεγάλη καὶ ὁ
 Μενδήσιός ἐστι νομὸς καὶ ὁ Λεοντοπολίτης καὶ πόλις Ἀφροδί-
 20 τῆς καὶ ὁ Φαρβητίτης νομὸς· εἶτα τὸ Ταντικὸν στόμα, ὃ τι-
 νες Σαῖτικὸν λέγουσι, καὶ ὁ Τανίτης νομὸς καὶ πόλις ἐν αὐτῷ
 μεγάλη Τάνις.

21. Μεταξὺ δὲ τοῦ Ταντικοῦ καὶ τοῦ Πηλοσιακοῦ λίμναι
 καὶ ἔλη μεγάλα καὶ συνεχῆ κώμας πολλὰς ἔχοντα· καὶ αὐτὸ
 25 δὲ τὸ Πηλοσίον κύκλω περικείμενα ἔχει ἔλη, ἃ τινες Βάραθρα C. 803

sec. m. mut.) F. 3. τῶν] τὸν F. — βούσειριν CF. 4. βουσει-
 ρίτῃ F. 5. οὐ] οὐδὲ codd., exc. DF. 6. τινὸς γενομένου D. —
 τοῦ aster. incl. Cor., nec ferri potest. 11. ἐπικειμένων Eust. ad. Od. A,
 483 p. 1506 in. R. 13. Verba ἐπὶ Στήλας — τὰ πολλὰ om. C. —
 δὲ] δὴ μοx. 15. πρεσβέσασι s πρέσβεσι ald. 16. ἀθριβιτικῆς
 (sic) CF ἀθριβίτης Dh s ἀτριβίτης μοx s ἀθριβίτης ald.: corr. Tzsch.
 — Verba καὶ Ἀθριβις πόλις om. edd.: legerat ea in codice suo Steph.,
 quem cf. s. v. Ἀθριβις. — Ἀθριβίτης CDFh s ἀθριβίτης μοx: verum
 servavit E. 17. προσωπίτης Dh. 18. ταντικὸν CDFh ταντι-
 κὸν ioz. 19. ἴστι om. E. 20. φαρβητίτης E φαρβατίτης x.
 21. αὐτῇ edd. 23. δὲ] δ' αἱ Dmox δὲ αἱ Eh. — ταναϊκοῦ F
 ταναϊκοῦ codd. rell., exc. E.

A. 1155 *καλοῦσι, καὶ τεύματα· ὄκισται δ' ἀπὸ θαλάττης ἐν πλείοσιν ἢ εἴκοσι σταδίοις, τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σταδίων εἴκοσιν· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τοῦ πηλοῦ καὶ τῶν τευμάτων. ταύτη δὲ καὶ δυσείσβολός ἐστιν ἡ Αἴγυπτος ἐκ τῶν ἐσθιωῶν τόπων τῶν κατὰ Φοινίκην καὶ τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκ τῆς Ἀραβίας δὲ 5 τῆς Ναβαταίων, ἥπερ ἐστὶ προσεχής, διὰ τούτων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἡ ὁδός· ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου Ἀραβία μὲν ἐστὶ, καὶ ἐπὶ γε τῶν ἄκρων αὐτῆς ἴδρυνται τὸ Πηλοῦσιον· ἀλλ' ἔρημος ἅπασά ἐστι καὶ ἄβατος στρατοπέδφ. ὁ δὲ μεταξὺ ἰσθμὸς Πηλουσίου καὶ τοῦ μυχῶ τοῦ καθ' 10 Ἡρώων πόλιν χιλίων μὲν ἐστὶ σταδίων, ὡς δὲ Ποσειδωνίος φησιν, ἐλαττόνων ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων· πρὸς δὲ τῷ ἄνδρῳ εἶναι καὶ ἀμμώδης ἐρπετῶν πλῆθος ἔχει τῶν ἀμμοδυντῶν.*

22. *Ἀπὸ δὲ Σχεδίας ἀναπλέουσιν ἐπὶ Μέμφιν ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσι πάμπολλαι κώμαι μέχρι τῆς Μαρείας λίμνης, ὧν ἐστὶ 15 καὶ ἡ Χαβρίου κώμη καλουμένη· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ Ἐρμου πόλις ἐστίν· εἶτα Γυναικῶν πόλις καὶ νομὸς Γυναικοπολίτης· ἐφεξῆς δὲ Μώμεμφις καὶ Μωμεμφίτης νομὸς· μεταξὺ δὲ διώρυγες πλείους εἰς τὴν Μαρεῶτιν. οἱ δὲ Μωμεμφίται τὴν Ἀφροδίτην τιμῶσι, καὶ τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερὰ, καθάπερ ἐν Μέμ- 20 φει ὁ Ἄπις, ἐν Ἡλίῳ δὲ πόλει ὁ Μνεῦις· οὗτοι μὲν οὖν θεοὶ νομίζονται, οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις (παρὰ πολλοῖς γὰρ δὴ ἐν τε τῷ Δέλτα καὶ ἔξω αὐτοῦ τοῖς μὲν ἄρρην, τοῖς δὲ θήλεια τρέφεται), οὗτοι δὲ θεοὶ μὲν οὐ νομίζονται, ἱεροὶ δέ.*

23. *Ὑπὲρ δὲ Μωμεμφεώς εἰσι δύο νιτρία πλείστον νίτρον 25*

2. σταδίους edd. 3. καὶ omittendum censet Grosk. 5. τὴν om. E. 6. τὴν ναβαταίων codd., exc. EF. — ἥπερ] ἥτις edd. — ἐπ' αἴγυπτιον E. 10. τοῦ Πηλουσίου edd. 11. χιλίων] ἑννακοσίων codd. edd.: sed verum servavit Epit.: ortus videtur esse error ex siglorum A et > confusione. Illam autem isthmi mensuram ab Herodoto primo II, 158 et IV, 41 allatam Strabo ipse commemorat I, p. 35 extr., neque minus infra p. 836 significat. Quapropter corrigendum hunc locum Letronn. et Grosk. dudum censuerunt. 12. ἐλαττόνων Cas.: suspiceris οὐκ ἐλαττόνων. 15. σαμαρίας CF σαμαρείας Dh μαρίας μοσεωxx: verum servavit E. — ὧν ἐστὶ om. E. 16. καλουμένη] λεγομένη edd. 19. μαρεῶτιν codd., exc. E. 21. ἡλίῳ πόλει δὲ xx. 22. καὶ παρὰ πολλοῖς ald.

ἔχουσαι καὶ νομὸς Νιτριώτης. τιμᾶται δ' ἐνταῦθα ὁ Σάραπισ
καὶ παρὰ μόνους τούτοις θύεται ἐν Αἰγύπτῳ πρόβατον· πλη-
σίον δὲ καὶ ἐνταῦθα πόλις Μενέλαος, ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἐν τῷ
Δέλτα ἐπὶ μὲν τῷ ποταμῷ Ναύκρατις, ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ
5 δίσχοινον διέχουσα ἡ Σάις καὶ μικρὸν ταύτης ὑπερθε τὸ τοῦ
Ἄσιριδος ἄσυλον, ἐν ᾧ κείσθαι τὸν Ἄσιριν φασιν. ἀμφισβη-
τοῦσι δὲ τούτου πολλοί, καὶ μάλιστα οἱ τὰς Φιλὰς οἰκοῦντες
τὰς ὑπὲρ Σνήης καὶ τῆς Ἐλεφαντίνης. μυθεύουσι γὰρ δὴ, A. 1156
διότι ἡ Ἴσις κατὰ πολλοὺς τόπους κατὰ γῆς θεΐη σοροὺς τοῦ
10 Ἄσιριδος (μία δὲ τούτων ἦν ἔχουσα τὸν Ἄσιριν, ἀφανῆς πᾶσι),
τοῦτο δὲ πράξειε λαθεῖν βουλομένη τὸν Τυφῶνα, μὴ ἐπελθῶν
ἐκρίψει τὸ σῶμα τῆς θήκης.

24. Ἀπὸ μὲν δὴ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὴν τοῦ Δέλτα κο-
ρυφὴν αὐτῆ ἡ περιήγησις. φησὶ δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος σχοίωνων
15 ὅκτω καὶ εἴκοσι τὸν ἀνάπλου, τοῦτο δ' εἶναι σταδίους ὅκτα C. 804
κοσίους τετραράκοντα, λογιζόμενος τριακονταστάδιον τὴν σχοί-
νον· ἡμῖν μέντοι πλέουσιν ἄλλοι ἄλλω μέτρῳ χρώμενοι τῶν
σχοίωνων ἀπεδίδουσαν τὰ διαστήματα, ὥστε καὶ τετραρακοντα-
σταδίους καὶ ἔτι μείζους κατὰ τόπους ὁμολογεῖσθαι παρ' αὐτῶν.
20 καὶ διότι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἄστατόν ἐστι τὸ τῆς σχοίνου
μέτρον, αὐτὸς ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐν τοῖς ἐξῆς δηλοῖ. ἀπὸ μὲν
γὰρ Μέμφως μέχρι Θηβαίδος τὴν σχοῖνον ἐκάστην φησὶν εἶναι
σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, ἀπὸ δὲ τῆς Θηβαίδος μέχρι Σνήης
ἐξήκοντα, ἀπὸ δὲ Πηλουσίου πρὸς τὴν αὐτὴν ἀναπλέουσι κο-
25 ρυφὴν σχοίνους μὲν πέντε καὶ εἰκοσί φησι, σταδίους δὲ ἑπτα-
κοσίους πενήκοντα, τῷ αὐτῷ μέτρῳ χρησάμενος. πρώτην δ'
ἐκ τοῦ Πηλουσίου προελθοῦσιν εἶναι διώρυγα τὴν πληροῦσαν
τὰς κατὰ τὰ ἔλη καλουμένας λίμνας, αἱ δύο μὲν εἰσιν, ἐν ἀρι-
στερᾷ δὲ κείνται τοῦ μεγάλου ποταμοῦ ὑπὲρ τὸ Πηλούσιον ἐν
30 τῇ Ἀραβίᾳ· καὶ ἄλλας δὲ λέγει λίμνας καὶ διώρυγας ἐν τοῖς
αὐτοῖς μέρεσιν ἔξω τοῦ Δέλτα. ἔστι δὲ καὶ νομὸς Σεθρωίτης

5. τὸ om. E. — τοῦ om. Dh. 6. ὀσειριδος C. — Ἄσιριν C.
9. ὅτι μοιχ. 10. ὀσειριδος C. — ὀσειριν C. 13. τῆς om. edd.
15. σταδίων ὀκτακοσίων edd. 16. τριάκοντα σταδίων Cas. 21. ὁ
om. edd. 23. τῆς om. E. 26. πρώτων ald. 30. δὲ om. E. —
λέγει sec. m. add. inter versus. 31. σεθριώτης F σεθριώτης E.

παρὰ τὴν ἑτέραν λίμνην· ἓνα δὲ τῶν δέκα τῶν ἐν τῷ Δέλτα διακριθμεῖται καὶ τούτων· εἰς δὲ τὰς αὐτὰς λίμνας συμβάλλουσι καὶ ἄλλαι δύο διώρυγες.

25. Ἄλλη δ' ἐστὶν ἐκδιδοῦσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον κατὰ πόλιν Ἀρσινόην, ἣν ἔτιοι Κλεοπατρίδα καλοῦσι. διαρρεῖ δὲ καὶ διὰ τῶν πικρῶν καλουμένων λιμνῶν, αἱ πρότερον μὲν ἦσαν πικραί, τμηθείσης δὲ τῆς διώρυγος τῆς λεχθείσης μετεβάλλοντο τῇ κράσει τοῦ ποταμοῦ, καὶ νῦν εἰσι εὐσοί, μεστὰι δὲ καὶ τῶν λιμναίων ὀρνέων. ἐτμήθη δὲ ἡ διώρυξ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ Σεσώστριος πρὸ τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Ψαμμιτίχου παιδός, ἀρξαμένου μόνον, εἴτ' ἐκλιπόντος τὸν βίον, ὕστερον δὲ ὑπὸ Λαρείου τοῦ πρώτου, διαδεξαμένου τὸ ἔξης ἔργον. καὶ οὗτος δὲ δόξῃ ψευδεῖ πεισθεὶς ἀφήκε τὸ ἔργον περὶ συντέλειαν ἤδη· ἐπέισθη γὰρ μετεωροτέραν εἶναι τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν τῆς Αἰγύπτου καί, εἰ διακοπήῃ πᾶς ὁ μεταξὺ ἰσθμὸς, ἐπικλυσθήσεσθαι τῇ θαλάττῃ τὴν Αἴγυπτον· οἱ μέντοι Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς διακόψαντες κλειστὸν ἐποίησαν τὸν Εὐριπον, ὥστε, ὅτε βούλονται, ἐκπλεῖν ἀκάλυτος εἰς τὴν ἔξω θάλατταν καὶ εἰσπλεῖν πάλιν. εἴρηται δὲ καὶ περὶ τῆς τῶν ὑδάτων ἐπιφανείας καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὑπομνήμασι.

26. Πλησίον δὲ τῆς Ἀρσινόης καὶ ἡ τῶν Ἡρώων ἐστὶ πόλις καὶ ἡ Κλεοπατρίς ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τῷ πρὸς Αἴγυπτον καὶ λιμένες καὶ κατοικίαι διώρυγές τε πλείους καὶ λίμναι πλησιάζουσαι τούτοις· ἐνταῦθα δ' ἐστὶ καὶ ὁ Φαργωριοπολίτης νομὸς καὶ πόλις Φαργωριοπόλις. ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς διώρυγος τῆς ἐκδιδοῦσης εἰς τὴν Ἐρυθρὰν ἀπὸ κώμης ἀρχεται Φακκούσης, ἣ συνεχὴς ἐστὶ καὶ ἡ Φίλωνος κώμη· πλάτος δ' ἔχει πηχῶν ἑκατὸν ἢ διῶρυξ, βάθος δ' ὅσον ἀρκεῖν μ-

2. ταύτας τὰς *Ex Cor.* τοσαύτας *codd. rel.*: *corr. de conl. Grosk.*
 3. δύο *E* δύο *om.* *Dh.*: aster. *incl. Cor.* 5. κατὰ] καὶ *codd. edd.*: *correxī de conl. Breg.* 6. καὶ *ast. incl. Cor.* 8. μετεβάλλετο *E* μετεβάλλοντο *codd.*, *exc. x.* 9. δὲ καὶ ἡ διῶρυξ *Dh.* 10. ὑπὸ τῶν σεσώστριος *C.* 11. τοῦ *om. μουπκ.* — ψαμμιτίχου *DFhxx.* 13. ψευδῆ *C.* — προσθεὶς *F.* 21. ἐστὶ *om. E.* 23. τε] δὲ *codd.*, *Cor. corr.* 26. Ἐρυθρὰν θάλατταν *Di Cor.* 27. φακούσης *E.* 28. ἀρκεῖ *ald.*

ριοφόρη γῆ· οὗτοι δ' οἱ τόποι πλησιάζουσι τῇ κορυφῇ τοῦ Δέλτα.

27. Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Βούβαστος πόλις καὶ ὁ Βουβαστίτης νομός· καὶ ὑπὲρ αὐτὸν ὁ Ἡλιοπολίτης νομός. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν 5 ἡ τοῦ Ἥλιου πόλις ἐπὶ χώματος ἀξιολόγου κειμένη, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τοῦ Ἥλιου καὶ τὸν βοῦν τὸν Μνεῦν ἐν σηκῶ τινι τρεφόμενον, ὃς παρ' αὐτοῖς νεόμισται θεός, ὡσπερ καὶ ἐν Μέμφει ὁ Ἄπις. πρόκεινται δὲ τοῦ χώματος λίμναι, τὴν ἀνάχυσιν ἐκ τῆς πλησίον διαύργος ἔχουσαι. νυνὶ μὲν οὖν ἐστὶ πανέρομος 10 ἡ πόλις, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τῷ Αἴγυπτίῳ τρόπῳ κατασκευασμένον ἀρχαῖον, ἔχον πολλὰ τεκμήρια τῆς Καμβύσου μανίας καὶ ἱεροσυλίας, ὃς τὰ μὲν πυρὶ, τὰ δὲ σιδήρῳ διελωβάτω τῶν ἱερῶν, ἀκρωτηριάζων καὶ περικαίων, καθάπερ καὶ τοὺς ὀβελίσκους· ὧν δύο καὶ εἰς Ῥώμην ἐκομίσθησαν οἱ μὴ κεκακωμένοι τε- 15 λέως, ἄλλοι δ' εἰσὶ κάκει καὶ ἐν Θήβαις, τῇ νῦν Διοσπόλει, οἱ μὲν ἐστῶτες ἀκμὴν πυρίβρωτοι, οἱ δὲ καὶ κείμενοι.

28. Τῆς δὲ κατασκευῆς τῶν ἱερῶν ἡ διάθεσις τοιαύτη· κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς τὸ τέμενος λιθόστρωτόν ἐστιν ἔδαφος, πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον ἢ καὶ ἕλαττον, μῆκος δὲ καὶ 20 τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον, ἔστιν ὅπου καὶ μείζον· καλεῖται δὲ τοῦτο δρόμος, καθάπερ Καλλίμαχος εἴρηκεν·

ὁ δρόμος ἱερὸς οὗτος Ἀνούβιδος.

διὰ δὲ τοῦ μήκους παντὸς ἐξῆς ἐφ' ἐκάτερα τοῦ πλάτους σφίγγες ἴδρυνται λίθιναι, πήχεις εἴκοσι ἢ μικρῶ πλείους ἀπ' ἄλ- 25 λήλων διέχουσαι, ὡσθ' ἓνα μὲν ἐκ δεξιῶν εἶναι στίχον τῶν σφίγγων, ἓνα δ' ἐξ ἐωνύμων· μετὰ δὲ τὰς σφίγγας πρόπυλον A. 1159 μέγα, εἴτ' ἄλλο προελθόντι πρόπυλον, εἴτ' ἄλλο· οὐκ ἔστι δὲ διωρισμένος ἀριθμὸς οὔτε τῶν προπύλων οὔτε τῶν σφίγγων· ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις ἱεροῖς, ὡσπερ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη 30 τῶν δρόμων. μετὰ δὲ τὰ προπύλαια ὁ νεὸς πρόραον ἔχων μέγα καὶ ἀξιόλογον, τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ξόανον δ' οὐδέν,

3. βουβαστός codd. (?), exc. E, edd. 4. ὑπὲρ αὐτοῦ μακ.
12. διελωβάτω F. 15. διοσπόλοι C. 18. τῆς εἰς F. 25. στίχον, οἱ sup. i. sec. m. addito, D στοῖχον h̄x. 29. ἀλλ' ἐν ἄλλοις F.
31. μέγαν C (?) edd. — ξύμμετρον Fh̄i.

ἢ οὐκ ἀνθρωπόμορφον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζώων τινός· τοῦ δὲ
 προναίου παρ' ἐκότερον πρόκειται τὰ λεγόμενα περὰ· ἔστι δὲ
 C. 806 ταῦτα ἰσοῦψῃ τῷ νεῷ τεῖχη δύο, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀφεστῶτα
 ἀπ' ἀλλήλων μικρὸν πλέον, ἢ τὸ πλάτος ἔστι τῆς κρηπίδος τοῦ
 νεῷ, ἔπειτ' εἰς τὸ πρόσθεν προΐοντι κατ' ἐπιπνεούσας γραμ- 5
 μὰς μέχρι πηγῶν πενήκοντα ἢ ἐξήκοντα· ἀναγλυφὰς δ' ἔχουσιν
 οἱ τοῖχοι οὗτοι μεγάλων εἰδῶλων, ὁμοίων τοῖς Τυρρητικοῖς καὶ
 τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλησι δημιουργημάτων.
 ἔστι δὲ τις καὶ πολύστυλος οἶκος, καθάπερ ἐν Μέμφει, βαρβα-
 ρικὴν ἔχων τὴν κατασκευὴν· πλήν γὰρ τοῦ μεγάλων εἶναι καὶ 10
 πολλῶν καὶ πολυστίχων τῶν στύλων οὐδὲν ἔχει χαρίεν οὐδὲ
 γραφικόν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφαίνει μᾶλλον.

29. Ἐν δὲ τῇ Ἠλίῳ πόλει καὶ οἴκους εἶδομεν μεγάλους, ἐν
 οἷς διέτριβον οἱ ἱερεῖς· μάλιστα γὰρ δὴ ταύτην κατοικίαν ἱερέων
 γεγονέναι φασὶ τὸ παλαιόν, φιλοσόφων ἀνδρῶν καὶ ἀστρονο- 15
 μικῶν· ἐκλελοιπε δὲ καὶ τοῦτο συνὶ τὸ σύστημα καὶ ἡ ἄσκησις.
 ἐκεῖ μὲν οὖν οὐδεὶς ἡμῖν ἐδείκνυτο τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως προ-
 στωίως, ἀλλ' οἱ ἱεροποιοὶ μόνον καὶ ἐξηγηταὶ τοῖς ξένοις τῶν
 περὶ τὰ ἱερά. παρηκολούθει δὲ τις ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀναπλέουσι
 εἰς τὴν Αἴγυπτον Αἰλίῳ Γάλλῳ τῷ ἡγεμόνι Χαιρήμων τοῦνομα, 20
 προσποιοῦμενος τοιαύτην τινὰ ἐπιστήμην, γελῶμενος δὲ τὸ πλέον
 ὡς ἀλαζῶν καὶ ἰδιώτης· ἐκεῖ δ' οὖν ἐδείκνυτο οἱ τε τῶν ἱερέων
 οἴκοι καὶ Πλάτωνος καὶ Εὐδόξου διατριβαί. συνανέβη γὰρ δὴ
 τῷ Πλάτῳ ὁ Εὐδόξος δεῦρο καὶ συνδιέτριψαν τοῖς ἱερεῦσιν
 ἐνταῦθα ἐκεῖνοι τρισκαίδεκα ἔτη, ὡς εἴρηται τισι· περιπτὸς 25
 γὰρ ὄντας κατὰ τὴν ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων, μυστικούς δὲ

2. λεγόμενα] μεγάλα C. 3. ἰσοψεῖ D (sed hic sec. m. corr.) x.
 — καῶ ald. 4. μικρῷ Dx Cor. — ἢ πλάτος Dh. 5. κατεπνευ-
 ούσας codd., exc. CF, κατ' ἀπονεοούσας Cor. prob. Grosk.: ἀρχὰς
 scilicet τῶν περῶν ad templi crepidinem esse atque inde procedere ea
 statuunt. 6. πηγῶν om. C. 10. μεγάλους εἶναι καὶ πολλοὺς καὶ
 πολυστίχους τοὺς στύλους μοx Cor. 13. ἴδομεν CD (hic sec. m.
 post corr.) Fx. 14. οἱ om. F. 17. ἡμῖν om. x. — ἐδείκνυτο
 ἡμῖν Dh. 18. οἱ om. F. 20. αἱ μιλίῳ CF αἰμίλιῳ Dhμοx αἰ-
 μιλίῳ ald., Xyl. corr. 22. δ' om. ald. 23. συνέβη E. 25. ἔτη
 τρία Epi.

καὶ δυσμεταδότους, τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπειαῖς ἐξελιπάρησαν, ὥστε τινὰ τῶν θεωρημάτων ἱστορήσαι· τὰ πολλὰ δὲ ἀπεκρύψαντο οἱ βάρβαροι. οὗτοι δὲ τὰ ἐπιτρέχοντα τῆς ἡμέρας
 5 καὶ τῆς νυκτὸς μόρια ταῖς τριακοσίαις ἐξήκοντα πέντε ἡμέραις
 εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐνιαυσίου χρόνου παρέδωσαν· ἀλλ' ἤγνο-
 εἶτο τέως ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς καὶ ἄλλα πλείω,
 ἕως οἱ νεώτεροι ἀστρολόγοι παρελάβον παρὰ τῶν μεθρημηνευ-
 σάντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὰ τῶν ἱερέων ὑπομνήματα· καὶ ἔτι
 10 πῦν παραλαμβάνουσι τὰ ἀπ' ἐκείνων, ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Χαλ-
 δαίων.

30. Ἐντεῦθεν δὴ ὁ Νεῖλός ἐστιν ὁ ὑπὲρ τοῦ Δέλτα· τούτου δὴ τὰ μὲν δεξιὰ καλοῦσι Λιβύην ἀναπλέοντι, ὥσπερ καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὴν Μαρεῶτιν, τὰ δ' ἐν ἀριστερᾷ Ἀραβίαν. ἡ μὲν οὖν Ἡλίον πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ ἐστίν,
 15 ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Κερκίσουρα πόλις κατὰ τὰς Εὐδόξου κειμένη σκοπᾶς· δέικνται γὰρ σκοπή τις πρὸ τῆς Ἡλίον πόλεως, καθάπερ καὶ πρὸ τῆς Κνίδου, πρὸς ἣν ἐσημειοῦτο ἐκεῖνος τῶν οὐρανίων τινὰς κινήσεις· ὁ δὲ νομὸς Λητοπολίτης οὗτος. ἀναπλεύσαντι δ' ἐστὶ Βαβυλών, φρούριον ἐρμυρόν, ἀποστάντων ἐν-
 20 ταῦθα Βαβυλωνίων τινῶν, εἶτα διαπραξαμένων ἐνταῦθα κατοικίαν παρὰ τῶν βασιλέων· νηὶ δ' ἐστὶ στρατόπεδον ἐνὸς τῶν τριῶν ταγμάτων τῶν φρουρούντων τὴν Αἴγυπτον· ῥάχης δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου καὶ μέχρι Νεῖλου καθήκουσα, δι' ἧς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τροχοὶ καὶ κοχλῖαι τὸ ὕδωρ ἀνάγου-
 25 σιν, ἀνδρῶν ἑκατὸν πενήκοντα ἐργαζομένων δεσμίων· ἀφορῶνται δ' ἐνθένδε τηλαγωγῶς αἱ πυραμίδες ἐν τῇ περαιᾷ ἐν Μέμφει καὶ εἰσι πλησίον.

31. Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέμφις αὐτῇ, τὸ βασιλεῖον τῶν Αἰγυπτίων· ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ Δέλτα τρίσχοινον εἰς αὐτήν· ἔχει
 30 δὲ ἱερά, τὸ τε τοῦ Ἄπιδος, ὃς ἐστὶν ὁ αὐτὰς καὶ Ὅσιρις, ὅπου

3. οὗτος δὲ καὶ Cor. satis commode. 5. τοῦ ἐνιαυσίου χρόνου] τοῦ ἐνιαυτοῦ E. 7. μεθρημηνευσάντων E. 11. δὴ] δὲ Dh Cor. 12. ὡς E. 13. μαρεῶτιν codd., exc. E. 14. ἡλιοπολίτις codd., exc. E, edd. 15. κερκίσουρα Dh. — ἐνδόξους F. 16. σκοπιᾶς E. 18. λιτοπολίτης Eποικ. 26. ἐνθάδε ald. 28. τὸ om. Cor. 30. δὲ καὶ ἱερά Dh. — ὅσφις C.

- ὁ βούς ὁ Ἄπις ἐν σηκῷ τιμὴν τρέφεται, θεός, ὡς ἔφην, νομιζόμενος, διάλευκος τὸ μέτωπον καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τοῦ σώματος, τάλλα δὲ μέλας· οἷς σημείοις αἰεὶ κρίνουσι τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὴν διαδοχὴν, ἀπογενομένου τοῦ τὴν τιμὴν ἔχοντος. ἔστι δ' αὐτὴν προκειμένη τοῦ σηκοῦ, ἐν ἧ καὶ ἄλλος σηκὸς τῆς μητρὸς τοῦ βούου· εἰς ταύτην δὲ τὴν αὐτὴν ἐξαφιαῖσι τὸν Ἄπιν καθ' ὥραν τινά, καὶ μάλιστα πρὸς ἐπίδειξιν τοῖς ξένοις· ὁρῶσι
- A. 1161 μὲν γὰρ καὶ διὰ θυρίδος ἐν τῷ σηκῷ, βούλονται δὲ καὶ ἕξω ἀποσκιρτήσαντα δ' ἐν αὐτῇ μικρὰ ἀναλαμβάνουσι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν στάσιν. τό τε δὴ τοῦ Ἀπιδός ἐστιν ἱερὸν, παρακείμενον τῷ Ἡφαιστείῳ, καὶ αὐτὸ τὸ Ἡφαιστειον πολυτελῶς κατασκευασμένον ναοῦ τε μεγέθει καὶ τοῖς ἄλλοις. πρόκειται δ' ἐν τῷ δρόμῳ καὶ μονόλιθος κολοσσός· ἔθος δ' ἐστὶν ἐν τῷ δρόμῳ τούτῳ ταύρων ἀγῶνας συντελεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους, οὓς ἐπιτήδες τρέφουσι τινες, ὥσπερ οἱ ἵπποτρόφοι· συμβάλλουσι γὰρ εἰς 15 μάχην ἀφέντες, ὁ δὲ κρείττων νομισθεὶς ἄθλου τυχάνει. ἔστι δ' ἐν Μέμφει καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν, θεᾶς Ἑλληνίδος νομιζομένης· τινὲς δὲ Σελήνης ἱερὸν εἶναι φασιν.
32. Ἔστι δὲ καὶ Σαράπιον ἐν ἀμμώδει τόπῳ σφόδρα, ὡσθ' ὑπ' ἀνέμων θῖνας ἀμμῶν σωρεύεσθαι, ὑφ' ὧν αἱ σφίγγες 20 αἱ μὲν καὶ μέχρι κεφαλῆς ἐωρῶντο ὑφ' ἡμῶν κατακεχωσμένοι, αἱ δ' ἡμιφανεῖς· ἕξ ὧν εἰκάζειν παρῆν τὸν κίνδυνον, εἰ τῷ βαδίζοντι πρὸς τὸ ἱερὸν λαίλαψ ἐπιπέσοι. πόλις δ' ἐστὶ μεγάλη τε καὶ εὐάνδρος, δευτέρα μετὰ Ἀλεξάνδρειαν, μιγάδων ἀνδρῶν, καθάπερ καὶ τῶν ἐκεῖ συνφοκισμένων· πρόκειται δὲ καὶ λίμνη 25 τῆς πόλεως καὶ τῶν βασιλείων, ἃ νῦν μὲν κατέσπασται καὶ ἐστὶν ἔρημα· ἴδρυνται δ' ἐφ' ὕψους καθήκοντα μέχρι τοῦ κάτω τῆς πόλεως ἐδάφους· συνάπτει δ' ἄλσος αὐτῷ καὶ λίμνῃ.
- C. 808

2. ἄλλα μικρὰ τινα F. 3. τὰ δ' ἄλλα codd., exc. EF, edd. — σημειον D (sed pr. m. corr.) hi. 4. τὴν ante διαδοχὴν om. E. 11. ἡφαιστειῷ CFh. — καὶ αὐτὸ δὲ τὸ μοx. — ἡφαιστειον CF. 19. σεράπιον Ch σεράπιον (sic) D sed e sec. m. sup. π add. σεράπειον codd. rell., exc. F, edd.: cf. 795. 801. 803. 20. ἀφ' ὧν C (?) ἐφ' ὧν μοx Cor. 21. τῆς κεφαλῆς Dhi edd. 22. εἰ τῷ] εἶτα D (τα postea lineola transversa inductum) h εἰ τῷ edd. 24. εὐδενδρος E. 25. δὲ om. E. 28. αὐτὸ D sed o sec. m. in ᾧ mut. αὐτῇ x.

33. Τετταράκοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σταδίους προελθόντι
 ὄρεινῇ τις ὄφρὺς ἐστίν, ἐφ' ἣ πολλαὶ μὲν εἰσι πυραμίδες, τά-
 φοι τῶν βασιλείων, τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ
 ἐν τοῖς ἐπτά θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ γὰρ σταδιαῖαι τὸ
 5 ὕψος, τετράγωνοι τῷ σχήματι, τῆς πλευρᾶς ἐκάστης μικρῶ
 μείζον τὸ ὕψος ἔχουσαι· μικρῶ δὲ καὶ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐστὶ
 μείζων· ἔχει δ' ἐν ὕψει μέσως πως † τῶν πλευρῶν λίθον ἐξαι-
 ρέσιμον· ἀρθέντος δὲ σύριγξ ἐστὶ σκολιὰ μέχρι τῆς θήκης· αὐ-
 ται μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων εἰσὶ τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ· ἀπωτέρω
 10 δ' ἐστὶν ἐν ὕψει μείζονι τῆς ὄρεινῆς ἡ τρίτη πολὺ ἐλάττων τῶν
 δυεῖν, πολὺ δὲ μείζονος δαπάνης κατεσκευασμένη· ἀπὸ γὰρ θε-
 μελίων μέχρι μέσου σχεδόν τι μέλανος λίθου ἐστίν, ἐξ οὗ καὶ
 τὰς θυίας κατασκευάζουσι, κομίζοντες πόρρωθεν· ἀπὸ γὰρ τῶν
 τῆς Αἰθιοπίας ὄρῶν καὶ τῷ σκληρὸς εἶναι καὶ θυκατέργαστος
 15 πολυτελῆ τὴν πραγματείαν παρέσχε· λέγεται δὲ τῆς ἐταίρας τάφος
 γεγωνὸς ὑπὸ τῶν ἐραστῶν, ἦν Σαπφῶ μὲν, ἡ τῶν μελῶν ποιή-
 τρια, καλεῖ Δωρίχαν, ἐρωμένην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαράζου
 γεγονυῖαν, οἶνον κατάγοντος εἰς Ναύκρατιν Λέσβιον κατ' ἐμ-
 πορίαν, ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι Ροδόπιν· μυθεύουσι δ', ὅτι, λουο-
 20 μένης αὐτῆς, ἐν τῶν ὑποδημάτων αὐτῆς ἀρπάσας ἀετὸς παρὰ
 τῆς θεραπαίνης κομίσειεν εἰς Μέμφιν καί, τοῦ βασιλέως δι-

A. 1162

1. σταδίους om. E sed post προελθόντι spatium vacuum relictum est. — προσελθόντι Csw, σ erasum est in D. 2. ὄρινῇ F. 4. γὰρ δὴ F. 5. τὸ σχῆμα D (sed pr. m. corr.) xz 6. μείζω F. 7. μιᾶς ante τῶν πλευρῶν excidisse recte suspicatur Letronn., qui de toto hoc loco est consulendus. — ἐξερέσιμον F. 8. σύριξ Cw. — θήκης F. 9. ἐπὶ ante τῷ αὐτῷ videtur excidisse: ἐν suspicatur Cor. — ἀπωτέρω edd. 10. μείζων codd., exc. μοzx. — τοῖν δυοῖν μοx ταῖν δυοῖν edd. 11. θεμελίου Ew. 13. θυίας D (e corr. sec. m.) h Cor.: cf. p. 818 et Lob. ad Phryg. p. 165. — γὰρ om. Cas., oratione post πόρρωθεν non incisa; simul ὃς scripsit pro καὶ nimia audacia ac parum apte. Quamquam participium velut κομίζόμενος aegre desideramus post ὄρῶν. 15. δὲ om. E. 17. χαράζου E. 18. ἐμπορίαν Chmozx. 19. ροδόπιν EF ροδόπην codd. rell.: Cor. corr. coll. Herod. II, 134, atque haec forma apud plerosque scriptores obtinet; sed altera quoque invenitur ap. Lucian. de salt. c. 2. Plin. H. N. XXXVI, c. 17. 20. αὐ- τῆς ast. inclusit Cor.

παιδοτοῦντος ὑπαιθρίου, γενόμενος κατὰ κορυφήν αὐτοῦ ῥίψει τὰ ὑπόδημα εἰς τὸν κόλπον· ὁ δὲ καὶ τῷ ἑνθρῷ τοῦ ὑποδήματος καὶ τῷ παραδόξῳ κινηθεὶς περιπέμψειεν εἰς τὴν χώραν κατὰ ζήτησιν τῆς φορούσης ἀνθρώπου τούτου· εὗρεθεισα δ' ἐν τῇ πόλει τῶν Ναυκρατιῶν ἀναχθείη καὶ γένοιτο γυνὴ τοῦ βασιλέως, τελετήσασα δὲ τοῦ λεχθέντος τύχοι τάφου.

34. Ἐν δὲ τι τῶν ὀραθέντων ὑφ' ἡμῶν ἐν ταῖς πυραμίσι παραδόξων οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν. ἐκ γὰρ τῆς λατύπης σωροὶ τινες πρὸ τῶν πυραμίδων κεῖνται· ἐν τούτοις δ' εὗρίσκεται ψήγματα καὶ τύπων καὶ μεγέθει φακοειδῆ· ἐνίοις δὲ καὶ ὡς 10 ἂν πτίσμα οἶον ἡμιλεπίστων ὑποτρέχει· φασὶ δ' ἀπολιθωθῆναι λείψανα τῆς τῶν ἐργαζομένων τροφῆς· οὐκ ἀπέοικε δὲ· καὶ γὰρ οἴκοι παρ' ἡμῖν λόφος ἐστὶν ἐν πεδίῳ παραμήκης, οὗτος δ' ἐστὶ μεστὸς ψήφων φακοειδῶν λίθου πωρείας· καὶ αἱ θαλάτται δὲ καὶ αἱ ποτάμια ψῆφοι σχεδόν τι τὴν αὐτὴν ἀπο- 15 ρίαν ὑπογράφουσιν· ἀλλ' αὐταὶ μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ ῥεύματος εὗρεσιλογίαν τινὰ ἔχουσιν, ἐκεῖ δ' ἀπορωτέρα ἢ σκέψις. εἴρηται δ' ἐν ἄλλοις καὶ διότι περὶ τὸ μέταλλον τῶν λίθων, ἐξ ὧν αἱ πυραμίδες γέγονασιν, ἐν ὄψει ταῖς πυραμίσι 20 ὄν πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, Τρωικόν τι καλεῖται πετρῶδες ἰκανῶς 20 ὄρος καὶ σπήλαια ὑπ' αὐτῷ καὶ κόμη πλησίον καὶ τούτοις καὶ τῷ ποταμῷ, Τροία καλουμένη, κατοικία παλαιὰ τῶν Μενελάφ

1. ἐν ὑπαίθρῳ x Cor. ὑπαίθριος codd. tell.: correxi flagitante sensu. — κατὰ κορυφῆς μοx. 10. φαρμακοειδῆ F. 11. ἡμιλεπίστα E. — ἐπιτρέχει s Cor., quod sane usitatius est. 12. οὐκ ἀπέοικε suspecta sunt Letronnio ac certe ferri nequeunt, si ad ea referuntur quae proxime praecedunt; nec tamen probabile est quod proponit οὐκ ἐπέοικε, nec aliud quid facile inveniatur, quod probari possit: videntur autem haec verba referenda esse ad rem ipsam, quam modo tradiderat, non ad explicationem a nonnullis propositam. 13. λόφος τις edd. 14. φανοειδῶν F. — πωρείας codd., exc. DEF: πωρίνου scribendum con. Siebel. (de patria Strab. p. 17) Grosk., paulo audacius, quamquam mirifica sane est codicum scriptura. 15. ποτάμιοι Ex. 17. εὗρεσιλογίαν CDhs. 18. ὅτι μοx. 19. Verba ἐν — πυραμίσι om. Eux Guar., uncinis inclusit Cas. — ἐν ὄψει codd., Cor. corr. 20. ὄν πέραν] ὄπερ w Cas. 21. καὶ ante τούτοις om. μοx.

συγκατακολουθησάντων αἰχμαλώτων Τρώων, καταμεινάντων δ' αὐτόθι.

35. Μετὰ δὲ Μέμφιν Ἀκανθος πόλις ὁμοίως ἐν τῇ Λιβύῃ A. 1163
καὶ τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἱερὸν καὶ τὸ τῆς ἀκάνθης ἄλσος τῆς Θη-
5 βαϊκῆς, ἐξ ἧς τὸ κόμμι. εἶθ' ὁ Ἀφροδιτοπολίτης νομὸς καὶ
ἡ ὁμώνυμος πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἣ λευκὴ βοῦς ἱερά τρέ-
φεται. εἶθ' ὁ Ἡρακλεώτης νομὸς ἐν νήσῳ μεγάλῃ, καθ' ἣν ἡ
διωρὺξ ἔστιν ἐν δεξιᾷ εἰς τὴν Λιβύην ἐπὶ τὸν Ἀρσινοίτην νο-
μὸν, ὥστε καὶ δίστομον εἶναι τὴν διωρὺγα, μεταξύ μέρους τινὸς
10 τῆς νήσου παρεμπύπτοντος. ἔστι δ' ὁ νομὸς οὗτος ἀξιολογώ-
τατος τῶν ἀπάντων κατὰ τε τὴν ὄψιν καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν
κατασκευὴν· ἔλαιόφυτός τε γὰρ μόνος ἔστι μέγαλοις καὶ τε-
λείοις δένδροις καὶ καλλικάρποις, εἰ δὲ συγκομίζοι καλῶς τις,
καὶ εὐέλαιος· ὀλιγορροῦντες δὲ τούτου πολλὸν μὲν ποιοῦσιν ἔλαιον,
15 μοχθηρὸν δὲ κατὰ τὴν ὀδμὴν (ἢ δ' ἄλλη Αἴγυπτος ἀνελαίος
ἔστι πλὴν τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν κήπων, οἳ μέχρι τοῦ ἔλαιον
χορηγεῖν ἱκανοὶ εἰσιν, ἔλαιον δ' οὐχ ὑπουργοῦσιν)· ὀλόν τε οὐκ
ὀλίγον ἐκφέρει σῖτόν τε καὶ ὄσπρια καὶ τὰ ἄλλα σπέρματα
πάμπολλα. Θαυμαστὴν δὲ καὶ τὴν λίμνην ἔχει τὴν Μοίριδος

4. Ὀσίριδος C. 5. ἀφροδιτοπολίτης codd., exc. EF. 7. ἡρα-
κλεῶτις C. 8. εἰς τὴν λίμνην ἐπὶ τε τὸν Ἀρσινοίτην νομὸν scriben-
dum esse conii. Bunsen. (v. *Aegyptens Stellung in der Weltgeschichte*
vol. II, p. 221 n. 85): at cum Moeridis lacus nondum commemoratus
sit h. l., parum probabile est, Strabonem, si de eo loqui voluisset, sic
nude scripturum fuisse τὴν λίμνην. Ac quae paulo post subiiciuntur de
hoc lacu liquide ostendunt mentionem eius h. l. non fuisse factam; de-
nique cum νομὸς Ἀρσινοίτης ibi dicatur continere Moeridis lacum, haud
facile ita, ut Bunsen, intelligi vult verba a se proposita, lacus et νομὸς
ille videantur distingui posse. Caeterum longum est pluribus de eius
opinione exponere. — ἀρσινοίτην Dh. 9. μέρος F. Quae sequuntur
difficilia sunt, nec a quoquam ita explicata, ut ad liquidum videantur esse
perducta. Quod Bunsen, l. c. proposuit μέρους τινὸς γῆς παρεμπύπτον-
τος parum est concinnum: omnia vero, ni fallor, plana forent, si pro
verbis τῆς νήσου legeretur τοῦ νομοῦ. 13. συγκομίζει Fx. 16. κατὰ
τὴν ἀλεξάνδρειαν E. 17. ὑπουργοῦσιν C. — τε] δὲ codd.: correxi
de sent. Grosk. 18. τὰλλα C (?) edd. 19. μοίριδος codd., exc. Ew,
etiam D postea correctus est.

καλουμένην, πελαγίαν τῷ μεγέθει καὶ τῇ χροῇ θαλαττοειδῆ· καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς δέ ἐστιν ὄραν εἰκότας τοῖς θαλαττίοις· ὡς ὑπονοεῖν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν κατὰ Ἄμμωνα τόπων καὶ τούτων (καὶ γὰρ οὐδὲ πάμπολυ ἀφροσῆσιν ἀλλήλων καὶ τοῦ Παραιτωνίου), μὴ ὥσπερ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο εἰκάζειν ἐστὶ πρότερον 5 ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἰδρῶσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν τεκμηρίων, καὶ ταῦθ' ὁμοίως τὰ χωρία πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ὑπῆρχεν· ἢ δὲ κάτω Αἴγυπτος καὶ τὰ μέχρι τῆς λίμνης τῆς Σιρβωνίτιδος πέλαγος ἦν, σύρρουν τυχὸν ἴσως τῇ Ἐρυθρᾷ τῇ κατὰ Ἡρώων πόλιν καὶ τὸν Αἰλανίτην μυχόν. 10

36. Εἴρηται δὲ περὶ τούτων διὰ πλειόνων ἐν τῷ πρώτῳ ὑπομνήματι τῆς γεωγραφίας, καὶ νῦν δ' ἐπὶ τοσοῦτον ὑπομνησάειν [τὸ] τῆς φύσεως ἅμα καὶ τὸ τῆς προνοίας ἔργον εἰς ἐν συμφέροντας· τὸ μὲν τῆς φύσεως, ὅτι τῶν πάντων ὑφ' ἐν συννευόντων τὸ τοῦ ὄλου μέσον καὶ σφαιρομένων περὶ τοῦτο, 15 *καὶ* τὸ μὲν πυκνότερον καὶ μεσαίτατον ἐστὶν ἡ γῆ, τὸ δ' ἦτον τοιοῦτον καὶ ἐφεξῆς τὸ ὕδωρ, ἐκότερον δὲ σφαῖρα, ἢ μὲν C. 810 στερεά, ἢ δὲ κοίλη, ἐντὸς ἔχουσα τὴν γῆν· τὸ δὲ τῆς προνοίας, A. 1164 ὅτι βεβούληται, καὶ αὐτὴ ποικίλτρα ἰς οὐσα καὶ μυρίων ἔργων δημιουργός, ἐν τοῖς πρώτοις ζῶα γεννᾶν, ὡς πολὺ διαφέροντα 20 τῶν ἄλλων· καὶ τούτων τὰ κράτιστα θεοὺς τε καὶ ἀνθρώπους, ὧν ἕνεκεν καὶ τὰ ἄλλα συνέστηκε. τοῖς μὲν οὖν θεοῖς ἀπέδειξε τὸν οὐρανόν, τοῖς δ' ἀνθρώποις τὴν γῆν, τὰ ἄκρα τῶν τοῦ κόσμου μερῶν· ἄκρα δὲ τῆς σφαίρας τὸ μέσον καὶ τὸ ἐξωτάτω. ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ περικεῖται τὸ ὕδωρ, οὐκ ἔστι δ' ἔνυ- 25 δρον ζῶον ὁ ἀνθρώπος, ἀλλὰ χερσαῖον καὶ ἐναέριον καὶ πολλοῦ κοινωνικὸν φωτός, ἐποίησεν ἐξοχὰς ἐν τῇ γῇ πολλὰς καὶ

2. τῆς θαλασσίας E. 4. παραιτωνίου ποικ. 5. μήποτε δὲ E. 6. τῇ om. Ew. — καὶ om. Cas. 8. σερβωνίτιδος E cdd. 10. πόλει D (v sec. m. add.) πόλει ald. — ἰλανίτην codd., exc. E. 12. γεωμετρίας Dh. 13. τὸ om. codd., Cor. add. 14. εἰς ἐν Dhi edd. 15. σφαιρομένον codd., Cor. corr. 16. καὶ ante τὸ om. xz Cor., nec ferri potest. — τὸ μεσαίτατον Dh μεσώτατον F. — ἢ om. CFmossz. — τὸ τοιοῦτο Dhi. 17. καὶ aster. incl. Cor. 18. τὸ δὲ om. Dhi. 19. ποικιλοτέρα ald. 26. πολλοῖς codd., Tzsch. corr. lectore non monito, quamquam inusitatissima huius loci est structura: neque tamen quid aliud scribi possit in promptu est.

εἰσοχάς, ὥστ' ἐν αἷς μὲν ἀπολαμβάνεσθαι τὸ σύμπαν ἢ καὶ τὸ πλεόν ὕδωρ ἀποκρύπτουσαν τὴν ὑπ' αὐτῷ γῆν, ἐν αἷς δ' ἐξέχειν τὴν γῆν ἀποκρύπτουσαν ὑφ' ἑαυτῇ τὸ ὕδωρ, πλὴν ὅσον χρησίμον τῷ ἀνθρωπείῳ γένει καὶ τοῖς περὶ αὐτὸ ζώοις καὶ φυτοῖς.
 5 ἐπεὶ δ' ἐν κινήσει συνεχεῖ τὰ σύμπαντα καὶ μεταβολαῖς μεγάλαις (οὐ γὰρ οἶόν τε ἄλλως τὰ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐν τῷ κόσμῳ διοικεῖσθαι), ὑποληπτέον, μήτε τὴν γῆν αἰεὶ συμμένειν οὕτως, ὥστ' αἰεὶ τηλικαύτην εἶναι μηδὲν προστιθεῖσαν ἑαυτῇ μηδ' ἀφαιρουῦσαν, μήτε τὸ ὕδωρ, μήτε τὴν ἔδραν
 10 ἔχειν τὴν αὐτὴν ἐκάτερον, καὶ ταῦτα εἰς ἄλληλα φυσικωτάτης οἴσεως καὶ ἐγγυτάτω τῆς μεταπτώσεως· ἀλλὰ καὶ τῆς γῆς πολλὴν εἰς ὕδωρ μεταβάλλειν, καὶ τῶν ὑδάτων πολλὰ χερσοῦσθαι τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ ἐν τῇ γῆ, καθ' ἣν αὐτὴν τοσαῦται διαφοραί· ἢ μὲν γὰρ εὐθρυπτος, ἢ δὲ στερεὰ καὶ πετρῶδης καὶ
 15 σιδηρεῖτις καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας· ἢ μὲν [γὰρ] ἄλμυρίς, ἢ δὲ γλυκεία καὶ πότιμος, ἢ δὲ φαρμακώδης καὶ σωτήριος καὶ δλέθριος καὶ ψυχρὰ καὶ θερμῆ. τί οὖν θαυμαστόν, εἴ τινα μέρη τῆς γῆς, ἃ νῦν οἰκεῖται, θαλάττη πρότερον κατείχετο, τὰ δὲ νῦν πελάγη πρότερον
 20 ἦκεῖτο; καθάπερ καὶ πηγὰς τὰς πρότερον ἐκλείπειν συνέβη, τὰς δ' ἀνεῖσθαι, καὶ ποταμοὺς καὶ λίμνας, οὕτω δὲ καὶ ὄρη καὶ πεδία εἰς ἄλληλα μεταπίπτειν· περὶ ὧν καὶ πρότερον εἰρήκαμεν πολλά, καὶ νῦν εἰρήσθω.

37. Ἡ δ' οὖν Μοίριδος λίμνη διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ βάθος ἰκανὴ ἐστὶ κατὰ τὰς ἀναβάσεις τὴν πλημμυρίδα φέρειν καὶ μὴ ὑπερπολάζειν εἰς τὰ οἰκούμενα καὶ πεφυτευμένα, εἴτα ἐν τῇ ἀποβάσει τὸ πλεονάζον ἀποδοῦσα τῇ αὐτῇ διώρῳι κατὰ θάτερον τῶν στομάτων ἔχειν ὑπολειπόμενον τὸ χρησίμον πρὸς
 C. 811
 τὰς ἐποχτείας καὶ αὐτὴ καὶ ἡ διώρῳξ. ταῦτα μὲν φυσικά,
 30 ἐπίκειται δὲ τοῖς στόμασιν ἀμφοτέροις τῆς διώρῳγος κλειῖθρα,

2. ἀποκρύπτου CDFew. 13. καθ' ἑαυτὴν codd. κατ' αὐτὴν [τε] Cor.: correxi de con. Grosk. 16. γὰρ om. codd. 20. καὶ τὰς πηγὰς Dh. 23. καὶ νῦν εἰρήσθω om. x. 24. μόριδος Dhimoux. 25. τε ante τὰς add. codd., exc. E, edd.; sed aster. incl. Cor. 26. εἰς om. F. — τὰ om. E. — εἴτα om. F. 27. αὐτῇ om. E. 28. ἔχει E, idem suspicatur Cor. in nott. 30. δὲ] δὴ CFmoux.

39. Μετὰ δὲ τὸν Ἀρσινοΐτην καὶ τὸν Ἡρακλεωτικὸν νομὸν Ἡρακλέους πόλις, ἐν ἧ ὁ ἰχθυόμων τιμᾶται ὑπεραντίως τοῖς Ἀρσινοΐταις· οἱ μὲν γὰρ τοὺς κροκοδείλους τιμῶσι; καὶ διὰ τοῦτο ἢ τε διαῶρξ αὐτῶν ἐστὶ μεστὴ τῶν κροκοδείλων καὶ ἢ τοῦ Μοίριδος λίμνη· σέβονται γὰρ καὶ ἀπέχονται αὐτῶν· οἱ 5 δὲ τοὺς ἰχθυόμονας τοὺς ὀλεθριωτάτους τοῖς κροκοδείλοις, καθάπερ καὶ ταῖς ἀσπίσι· καὶ γὰρ τὰ ὡὰ διαφθείρουσιν αὐτῶν καὶ αὐτὰ τὰ θηρία, τῷ πληθῶ θωρακισθέντες· κυλισθέντες γὰρ ἐν αὐτῷ ξηραίνονται πρὸς τὸν ἥλιον, εἶτα τὰς ἀσπίδας μὲν ἢ τῆς κεφαλῆς ἢ τῆς οὐρᾶς λαβόμενοι κατασπῶσιν εἰς τὸν πο- 10 ταμὸν καὶ διαφθείρουσι· τοὺς δὲ κροκοδείλους ἐνεδρεύσαντες, ἠνίκ' ἂν ἠλιάζονται κεκρηγότες, ἐμπύπτουσι εἰς τὰ χάσματα καὶ διαφαγόντες τὰ σπλάγχνα καὶ τὰς γαστέρας ἐκδύνουσιν ἐκ νεκρῶν τῶν σωμάτων.

40. Ἐξῆς δ' ἐστὶν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς καὶ Κυνῶν πόλις, 15 ἐν ἧ ὁ Ἄρουβις τιμᾶται καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακται τις ἱερά. ἐν δὲ τῇ περαιᾷ Ὀξύρυγχος πόλις καὶ νομὸς ὁμώνυμος· τιμῶσι δὲ τὸν ὀξύρυγχον καὶ ἔστιν αὐτοῖς ἱερὸν ὀξύρυγχον, καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ τιμώντων τὸν ὀξύρυγχον. τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζῴων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν 20 Αἰγύπτιοι, καθάπερ τῶν μὲν πεζῶν τρία, βοῦν κύνα αἴλουρον, A. 1167 τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἱέρακα καὶ ἴβιν, τῶν δ' ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθύν καὶ ὀξύρυγχον· ἄλλα δ' ἐστίν, ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι, καθάπερ Σαῖται πρόβατον καὶ Θηβαῖται, λάτον δὲ τῶν ἐν τῷ Νεῖλῳ τινὰ ἰχθύν Λατοπολίται, λύκον τε Λυκο- 25 πολίται, κυνοκέφαλον δὲ Ἐρμοπολίται, κῆβρον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν· ἔστι δ' ὁ κῆβρος τὸ μὲν πρόσωπον εἰκωὶς σα-

1. καὶ in κατὰ Letronn., in καὶ κατὰ Grosk. mutandum esse censet, quorum neutrum ferri potest: neque omnino videtur tentandus hic locus, quamquam minus apte Ἡρακλεωτικὸς νομὸς adiungitur Arsinoïtae. 5. μούριδος codd. Xyl. corr. 9. ἐν om. ald. 11. ἐνεδρεύοντες F. 12. ἠλιάζονται Dh. 16. σίτησις CDho. 20. γὰρ de quo post ἅπαντες ponitur in Dh. 21. τριῶν CDw. 22. λεπιδωτῶν Dh. 23. ὀξύρυγχον C. 24. σαῖται E σαῖται F. — λάτον F. 25. τῶν] τῶν codd., exc. E. 26. κῆβρον Fmoz edd.: cf. XVI, 775. 27. κῆπος CFmoz edd.

τύρω, τάλλα δὲ κννὸς καὶ ἄρκτου μεταξὺ, γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπία· ἀστὸν δὲ Θηβαῖοι, λέοντα δὲ Λεοντοπολίται, αἶγα δὲ καὶ τράγον Μενδήσιοι, μυγαλῆν δὲ Ἀθριβῖται, ἄλλοι δ' ἄλλο C. 813
τι· τὰς δ' αἰτίας οὐχ ὁμολογουμένης λέγουσιν.

- 5 41. Ἐξῆς δ' ἐστὶν Ἑρμοπολιτικὴ φυλακὴ, τελώνιον τι τῶν ἐκ τῆς Θηβαίδος καταφερομένων· ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῶν ἐξηκοντασταδίων σχοίνων, ἕως Σνήνης καὶ Ἐλεφαντίνης· εἶτα ἡ Θηβαϊκὴ φυλακὴ καὶ διῶρυξ φέρουσα ἐπὶ Τάνιν· εἶτα Λύκων πόλις καὶ Ἀφροδίτης καὶ Πανῶν πόλις, λιουρῶν καὶ λιθουρ-
10 γῶν κατοικία παλαιά.

42. Ἐπειτα Πτολεμαϊκὴ πόλις, μεγίστη τῶν ἐν τῇ Θηβαίδι καὶ οὐκ ἐλάττων Μέμφεως, ἔχουσα καὶ σύστημα πολιτικὸν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τρόπῳ. ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος, ἐν ἣ τὸ Μεμόνιον, βασιλείον θαυμαστῶς κατασκευασμένον † ὀλόλιθον τῇ
15 αὐτῇ κατασκευῇ, ἧπερ τὸν λαβύρινθον ἔφαμεν, οὐ πολλαπλῶν δέ· καὶ κρήνη ἐν βάθει κειμένη, ὥστε καταβαίνειν εἰς αὐτὴν † κατακαμφθειῶν ψαλίδων διὰ μονολίθων ὑπερβαλλόντων τῷ μεγέθει καὶ τῇ κατασκευῇ. ἔστι δὲ διῶρυξ *ἡ* ἄγουσα ἐπὶ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. περὶ δὲ τὴν διῶρυγα
20 ἀκανθῶν τῶν Αἰγυπτίων ἄσος ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. ἔοικε δὲ ὑπάρξαι ποτὲ ἡ Ἄβυδος πόλις μεγάλη, δευτερεύουσα

5. φυλακὴ om. F. 7. σταδίων exprunctum in x. 8. καὶ om. E. 11. πολεμικὴ F. — τῇ om. E. — Θηβαϊκῇ x. 13. μεμόνιον ποx Epit. edd. 14. ὀλόλιθον om. E atque cum incommodissime orationem interrumpat, ex margine videatur male receptum esse; certe, si retineatur, post βασιλείον erit collocandum. 16. καὶ om. F. — κρήνην ἐν βάθει κειμένην codd. edd., qui accusativus cum non haberet, quo referretur, ἔχον ante καὶ excidisse suspicatus est Letr.: simplicius tamen visum est, quod reposui. 17. κατὰ καμφθειῶν Cor. de conl. VVessel. ad Diod. II, 9: quae quamvis sensum qualemcunque efficiant, inconcinne composita esse fatendum est; praeterea verbum μονόλιθος constanter et a Strabone et ab aliis scriptoribus pro adiectivo usurpari recte animadvertit Grosk., conferens simul V, 235 extr., ubi cloacae dicuntur οἱ ἐπόνομοι συννόμῳ λίθῳ κατακαμφθέντες. Magnopere igitur placet quod h. l. scribendum esse censet διὰ κατακαμφθειῶν ψαλίδων μονολίθων ὑπερβαλλούσων τῷ μεγέθει. — ὑπερβαλλόντων F. 18. ἡ quomodo ferri possit non video. 21. ποτὲ om. E.

μετὰ τὰς Θήβας, νῦν δ' ἐστὶ κατοικία μικρά· εἰ δ', ὡς φασιν, ὁ Μέμων ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων Ἰσμάνδης λέγεται, καὶ ὁ λαβύρινθος Μεμόνιον ἂν εἴη καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργον, οὐπερ καὶ τὰ ἐν Ἄβυδῳ καὶ τὰ ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ἐκεῖ λέγεται τινα Μεμόνια.

- A. 1168 κατὰ δὲ τὴν Ἄβυδον ἐστὶν ἡ πρώτη ἀβάσις ἐκ τῶν λεχθεισῶν τριῶν ἐν τῇ Λιβύῃ, διέχουσα ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ ἐνθένδε δι' ἐρημίας, εὐδρός τε κατοικία καὶ εὐοῖνος καὶ τοῖς ἄλλοις ἰκατή· δευτέρα δ' ἡ κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην· τρίτη δὲ ἡ κατὰ τὸ μαρτεῖον τὸ ἐν Ἄμμωνι· καὶ αὗται δὲ κατοικίαι εἰσὶν ἀξιόλογοι.

43. Πολλὰ δ' εἰρηκότες περὶ τοῦ Ἄμμωνος τοσοῦτον εἰ-¹¹ πὲν βουλόμεθα, ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ καὶ ἡ μαρτυρὴ καθόλου καὶ τὰ χρηστήρια, νῦν δ' ὀλιγωρία κατέχει πᾶσιν, τῶν Ῥωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς καὶ τοῖς Τυρρηניκοῖς θεοπροπίοις διὰ τὴν σπλάγγων καὶ ὀρνιθίας καὶ διοσημειῶν. διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἄμμωνι σχεδόν τι ἐκλείπει-¹² πται χρηστήριον, πρότερον δὲ ἐτετίμητο. δηλοῦσι δὲ μάλιστα τοῦτο οἱ τὰς Ἀλεξάνδρον πράξεις ἀναγράφαντες, προστιθέντες μὲν πολὺ καὶ τὸ τῆς κολακειᾶς εἶδος, ἐμφαίνοντες δὲ τι καὶ

- C. 814 πίστεως ἄξιον. ὁ γοῦν Καλλισθένης φησὶ τὸν Ἀλεξάνδρον φιλοδοξῆσαι μάλιστα ἀνελεθεῖν ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐπειδὴ καὶ Περ-²⁰ σία ἤκουσε πρότερον ἀναβῆναι καὶ Ἡρακλεῖα· ὀρμήσαντα δ' ἐκ Παραιτωνίου, καίπερ νότων ἐπιπεσόντων, βιάσασθαι· πλανώμενον δ' ὑπὸ τοῦ κονιορτοῦ σωθῆναι, γενομένων ὄμβρων καὶ δυεῖν κοράκων ἠγῆσαμένων τὴν ὁδόν, ἤδη τούτων κολακευτικῶς λεγομένων· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐξῆς· μόνον γὰρ δὴ τῷ βασιλεῖ²⁵

2. σμάνδης F ἰμάνδης xx μάνδης w: v. ad p. 811. 3. μεμό-
νειον mox edd. — οὗ E. 4. μεμόνεια mox edd. 5. ἀβάσις C
ἐβάσις w. 7. τε om. E. 8. μοῦριδος codd., exc. E. 9. τῷ ἐν D.
11. ἐν om. F. 13. τῆς ante Σιβύλλης add. D (sec. m. insertum) h. x.
14. ὀρνιθίας CDFh. 15. διοσημειῶν codd. διοσημῶν Cor. 16. δη-
λοῦσι δὴ μάλιστα Fx. 17. ἀναγράφαντες D e corr. sec. m.: antea
scriptum fuit συγγράφαντες. 18. δ' ἔτι x δ' ὅτι codd. rell. exc. s:
δ' ὅ, τι Tzsch., sed ne hoc quidem satis commodum. 20. περσία F.
21. ἤκουε DF. 22. παραιτωνίου CD (hic e corr. sec. m.). — νότων,
et ω sec. m. sup. alterum o add., D. — ἐμπεσόντων mox Cor. 23. ὑπὸ]
ἀπὸ Cor. 24. κολακικῶς CDhétw. 25. δὴ] δὲ ald.

τὸν ἱερέα ἐπιτρέψαι παρελθεῖν εἰς τὸν νεὼ μετὰ τῆς συνήθους
στολῆς, τοὺς δ' ἄλλους μετενδῦναι τὴν ἐσθήτα, ἕξωθέν τε τῆς
θεμιστείας ἀκροάσασθαι πάντας πλὴν Ἀλεξάνδρον, τοῦτον δ'
ἐνδοθεν εἶναι· οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδαϊς
5 τὰς ἀποθεσίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις τὰ
πλέον, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρω

ἢ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι τεύσει Κρονίων,

τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένου· τοῦτο μέντοι ἠγῶς εἶ-
πειν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἴη Διὸς υἱός.
10 προστραγηθεὶ δὲ τούτοις ὁ Καλλισθένης, ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνος
τὸ ἐν Βραγχίδαϊς μαντεῖον ἐκλελοιπός, ἐξ ὅτου τὸ ἱερόν ὑπὸ
τῶν Βραγχιδῶν σεσύλητο ἐπὶ Ξέρξου περσιούτων, ἐκλελοιπῆς
δὲ καὶ τῆς κρήνης, τότε ἦ τε κρήνη ἀνάσχει καὶ μαντεῖα πολλὰ
οἱ Μιλησίων πρέσβεις κομίσαιεν εἰς Μέμφιν περὶ τῆς ἐκ Διὸς
15 γενέσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς ἐσομένης περὶ Ἄρβηλα νίκης
καὶ τοῦ Λαρείου θανάτου καὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι νεωτερισμῶν·
περὶ δὲ τῆς εὐγενείας καὶ τὴν Ἐρυθραίαν Ἀθηναίδα φησὶν
ἀνεπιεῖν· καὶ γὰρ ταύτην ὁμοίαν γενέσθαι τῇ παλαιᾷ Σιβύλλῃ
τῇ Ἐρυθραίᾳ. τὰ μὲν δὴ τῶν συγγραφέων τοιαῦτα.

20 44. Ἐν δὲ τῇ Ἀβύδῳ τιμῶσι τὸν Ὀσίριον· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ
τοῦ Ὀσίριδος οὐκ ἔξιστιν οὔτε ὄδον οὔτε αὐλητὴν οὔτε ψάλτην
ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. μετὰ
δὲ τὴν Ἀβυδὸν Διὸς πόλις ἢ μικρά, εἶτα Τέντυρα πόλις· ἐν-
ταῦθα δὲ διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κρο-
25 κόδειλος ἠτίμωται καὶ ἔχθιστος τῶν ἀπάντων θηρίων νεόμι-
σται. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, καίπερ εἰδότες τὴν κακίαν τοῦ ζῴου,
καὶ ὡς ἄλεθριον τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, σέβονται ὅμως καὶ ἀπέ-
χονται· οὗτοι δὲ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι καὶ ἐκφθεύουσιν

1. νεῶν D (v sec. m. add.) himox edd. 2. ἕξωθέντες CD (sed
in hoc τες in τε pr. m. mut.). 4. Ante οὐχ ὥσπερ excidisse καὶ εἶ-
ται vel εἶναι δ' haud male suspicatur Grosk.: certe omissum est aliquid.
8. ὑποκρινομένου ald. 10. προστραγηθεὶ F. 11. τοῦ et μαν-
τείου x. 12. βραγχιδῶν C. 13. ἀνάσχει F. 14. μλησίων C. —
κομισθέντες; codd., Cor. corr. de con. Cas. 15. ἄρβυλα DF. 17. φα-
σὶν Dhmox. 20. ὄσιριον C Epit. 21. ὄσειριδος C. 25. θηρίων-
νόμισται (sic) F. 27. ἀνθρωπείῳ hī Cor. 28. διαφθεύουσιν codd.,

αυτοὺς· ἐνιοὶ δ' ὥσπερ τοὺς Ψύλλους φασὶ τοὺς πρὸς τῇ Κυ-
ρηναίᾳ φυσικὴν τινα ἀντιπάθειαν ἔχειν πρὸς τὰ ἔρπεντά, οὕτω
καὶ τοὺς Τεντυρίτας πρὸς τοὺς κροκοδείλους, ὥστε μηδὲν ὑπ'
αὐτῶν πάσχειν, ἀλλὰ καὶ κολυμβᾶν ἀδεῶς καὶ διαπερᾶν, μηδε-
νὸς ἄλλον θαρροῦντος· εἰς τε τὴν Ῥώμην κομισθεῖσι τοῖς κρο- 5
C. 815 κοδείλοις ἐπιδείξεως χάριν συνηκολούθουν οἱ Τεντυρίται· γενο-
μένης τε δεξαμενῆς καὶ πηγματοῦ τινος ὑπὲρ μιᾶς τῶν πλευρῶν,
ὥστε τοῖς θηρίοις ἐκβᾶσι τοῦ ὕδατος ἡλιαστήριον εἶναι, ἐκεῖνοι
ἦσαν οἱ τοτὲ μὲν ἐξέλκοντες δικτύῳ πρὸς τὸ ἡλιαστήριον, ὡς
καὶ ὑπὸ τῶν θεατῶν ὀραθῆναι, ἐμβαίοντες ἅμα εἰς τὸ ὕδωρ, 10
τοτὲ δὲ πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν κατασπῶντες. τιμῶσι δὲ Ἀφρο-
δίτην· ὀπισθεν δὲ τοῦ νεῶ τῆς Ἀφροδίτης Ἰσιδός ἐστιν ἱερὸν·
εἶτα τὰ Τυφώνια καλούμενα καὶ ἡ εἰς Κοπτὸν διῶρυξ, πόλιν
κοινὴν Αἰγυπτίων τε καὶ Ἀράβων.

45. Ἐντεῦθεν ἐστὶν ἰσθμὸς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν κατὰ πόλιν 15
Βαρσίνην, ἀλίμενον μὲν, τῇ δ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰσθμοῦ καταγωγὰς
ἐπιτηδείους ἔχουσαν. λέγεται δ' ὁ Φιλάδελφος πρῶτος στρα-
τοπέδῳ τεμεῖν τὴν ὁδὸν ταύτην, ἄνδρον οὖσαν, καὶ κατασκευ-
ᾶσαι σταθμούς, * ὥσπερ τοῖς ἐμπορείοις ὁδεύμασι καὶ διὰ τῶν
καμήλων, * τοῦτο δὲ πράξαι διὰ τὸ τὴν Ἐρυθρὰν δύσπλουν εἰ- 20
ναι, καὶ μάλιστα τοῖς ἐκ τοῦ μυχοῦ πλοῖζομένοις. ἐφάνη δὲ
A. 1170 τῇ πείρᾳ πολὺν τὸ χρήσιμον, καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπασ
καὶ ὁ Ἀράβιος καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ πῶ Ἀραβίῳ κόλπῳ κα-
τακομιζόμενος εἰς Κοπτὸν φέρεται, καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἐμπόριον

exc. EF, edd. 1. τοὺς ante πρὸς om. hi. 5. τοῖς om. E. 7. τρη-
ματος μοx. 8. ὥστε καὶ τοῖς ald. — ἐκβᾶσι om. E. — ἡλιαστήριον F.
10. θεαθῆναι D, sed sec. m. corr., w. 13. τὰ om. codd., exc. E,
edd. — τυφώνια E τυφώνεια edd. — σκοπτὸν Dh. 15. ἴστιν om. E.
ὁ ἰσθμὸς Cas. 19. Verba ὥσπερ — καμήλων ferri non posse recte
iudicat Grosk., quia apto careant connexu et cum ceteris et inter se, ac
verba ἐμπορείοις ὁδεύμασι prorsus inusitata sint: sed frustra idem refin-
gere ea conatus est mutatis additisque compluribus verbis. E margine
haud dubie recepta sunt, neque a Strabonis verbis secludere ea dubi-
tavi. — ἐμπορείοις Cz. — ὁδεύουσι mo. 20. πράξαι CDFhw.
21. πλοῖζομένοις CD (c corr. sec. m.) E. — δὴ] δὲ DEhi edd.
22. φόρος codd. (sed x postea corr.) Xyl. corr. 24. σκοπτὸν Dhi.
ἐμπόριον codd., exc. Fx, edd.

τῶν τοιούτων φορτίων. οὐκ ἄποθεν δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ Μυὸς ὄρμος, πόλις ἔχουσα τὸ ναύσταθμον τῶν πλοῖζομένων, καὶ τῆς Κοπτοῦ οὐ πολὺ ἀφέστηκεν ἢ καλουμένη Ἀπόλλωνος πόλις, ὥστε καὶ αἱ διορίζουσαι τὸν ἰσθμὸν δύο πόλεις ἐκατέρωθεν εἰσιν. ἀλλὰ νῦν ἡ Κοπτὸς καὶ ὁ Μυὸς ὄρμος εὐδοκίμει, καὶ χρῶνται τοῖς τόποις τούτοις. πρότερον μὲν οὖν ἐννεκτοπόρουσαν πρὸς τὰ ἄστρα βλέποντες οἱ καμηλέμποροι καὶ καθάπερ οἱ πλείοντες ὠδευον κομίζοντες καὶ ὕδωρ, νυνὶ δὲ καὶ ὕδρευτα κατεσκευάκασιν, ὀρύξαντες πολὺ βάθος, καὶ ἐκ τῶν οὐρανίων, καίπερ ὄντων σπανίων, ὅμως δεξαμενὰς πεποιήνται· ἢ δ' ὁδὸς ἐστὶν ἕξ ἢ ἑπτὰ ἡμερῶν. ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ καὶ τὰ τῆς σμαράγδου μέταλλά ἐστι, τῶν Ἀράβων ὀρυττόντων βαθεῖς τινὰς ὑπονόμους, καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν.

46. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν αἱ Θῆβαι (καλεῖται 15 δὲ νῦν Λιδὸς πόλις),

αἰθ' ἐκατόμυυλοὶ εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἐκάστην ἀνέρες ἐξιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν.

Ὅμηρος μὲν οὕτω· λέγει δὲ καὶ τὸν πλοῦτον·

οὐδ' ὄσα Θήβας

20 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κεῖται.

καὶ ἄλλοι δὲ τοιαῦτα λέγουσι, μητρόπολιν τιθέντες τῆς Αἰγύπτου ταύτην· καὶ νῦν δ' ἔγνη δείκνυται τοῦ μεγέθους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆκος· ἔστι δ' ἱερά [τὰ] πλείω. καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε Καμβύσης· νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται, μέρος μὲν τι ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἧτερ ἡ πόλις, μέρος δέ τι καὶ ἐν τῇ περαιᾷ, ὅπου τὸ Μεμνόνιον· ἐνταῦθα C. 816

1. ἄποθεν CD, sed in hoc o in ω sec. m. mut. 2. τὸν ναύσταθμον C (?) ποx edd. — πλοῖζομένων CD (e corr. sec. m.) E. 3. τῆς δὲ κοπτοῦ E σκοπτοῦ Dh. 4. Articulum ai minus commodum expungere malim. 7. Verba καὶ καθάπερ om. F καὶ om. Dh Tzsch. 9. ὕδρευτα F. 13. Verba καὶ — πολυτελῶν ante τῶν Ἀράβων collocat ald. 17. ἐξιχνεῦσι CD (in hoc o add. sec. m.) Fxx. 19. οὐδ' — κεῖται om. E. — Θήβης Fsi. 20. ἐν Cor. ex II. I, 381. — κτήμασι Dh. 23. τὰ om. codd. edd. 24. δὲ ante κωμηδὸν om. E. 25. συνοικεῖται F. — μὲν] δὲ codd. Cor. corr. 26. δ' ἐστὶ codd., ex E, in quo legitur μέρος δὲ καί: Cor. corr. — μεμνόνιον x Tzsch. Cor.

δὲ δεῖν κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν
 σώζεται, τοῦ δ' ἑτέρου τὰ ἄνω μέρη τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας
 πέπτωκε σεισμοῦ γενηθέντος, ὡς φασί. πεπίστευται δ', ὅτι
 ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ψόφος, ὡς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης,
 ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέ- 5
 ρους· ἀγὼ δὲ παρὰ ἐπὶ τῶν τόπων μετὰ Γάλλου Αἰλίου
 καὶ τοῦ πλήθους τῶν συνόντων αὐτῷ φίλων τε καὶ στρατιω-
 τῶν περὶ ὧραν πρώτην ἤκουσα τοῦ ψόφου· εἶτε δὲ ἀπὸ τῆς
 A. 1171 βάσεως εἶτε ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ εἶτ' ἐπίτηδες τῶν κύκλῳ καὶ
 περὶ τὴν βᾶσιν ἰδρυμένων τινὸς ποιήσαντος τὸν ψόφον, οὐκ 10
 ἔχω δισχυρίσασθαι· διὰ γὰρ τὸ ἄδηλον τῆς αἰτίας πᾶν μᾶλ-
 λον ἐπέρεχεται πιστεύειν ἢ τὸ ἐκ τῶν λίθων οὕτω τεταγμένων
 ἐκπέμπεσθαι τὸν ἦχον. ὑπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονίου θῆκαι βασι-
 λέων ἐν σπηλαίοις λατομηταὶ περὶ τετρακόκοντα, θαυμαστῶς
 κατασκευασμένοι καὶ θέας ἄξιοι· ἐν δὲ ταῖς †θήκαις ἐπὶ τινων 15
 ὀβελίσκων ἀναγραφαὶ δηλοῦσαι τὸν πλοῦτον τῶν τότε βασι-
 λέων καὶ τὴν ἐπικρατείαν, ὡς μέχρι Σκυθῶν καὶ Βακτριῶν
 καὶ Ἰνδῶν καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας διατείνασαν, καὶ φόρων πλήθος
 καὶ στρατιᾶς περὶ ἑκατὸν μυριάδας. λέγονται δὲ καὶ ἀστρονό-
 μοι καὶ φιλόσοφοι μάλιστα οἱ ἐνταῦθα ἱερεῖς· τούτων δ' ἐστὶ 20
 καὶ τὸ τὰς ἡμέρας μὴ κατὰ σελήνην ἄγειν, ἀλλὰ κατὰ ἥλιον,
 τοῖς τριακονθημέροις δώδεκα μηνσὶν ἐπαρόντων πέντε ἡμέρας
 κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον· εἰς δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὄλου ἐνιαυ-
 τοῦ, ἐπιτρέχοντος μορίου τινὸς τῆς ἡμέρας, περιόδόν τινα συν-
 τιθέασιν ἐξ ὄλων ἡμερῶν καὶ ὄλων ἐνιαυτῶν τοσούτων, ὅσα 25
 μόρια τὰ ἐπιτρέχοντα συνελθόντα ποιεῖ ἡμέραν. ἀνατιθέασι
 δὲ τῷ Ἐρμῇ πᾶσαν τὴν τοιαύτην * μάλιστα* σοφίαν· τῷ δὲ

6. δὴ Dh. 13. μεμνονεῖου μοx edd. 15. καὶ om. codd., exc. EF, edd. — In regum sepulcris cum obeliscos fuisse parum credible sit, nullaque praeterea in iis inscriptiones nec sint nec fuerint, quae ad regum potentiam spectent, neque quidquam ibi legatur, nisi quod ad funera inferosque deos referendum sit: Zoëga (v. de usu obeliscorum p. 169) recte censuit scribendum esse ἐν ταῖς Θήκαις, quod Guar. iam interpretatione sua expressit. 16. δηλοῦσι F. 19. καὶ ante ἀστρονόμοι om. E. 26. συνελθόντα om. E. — ἀνατίθησι codd., exc. μοx. 27. τοσαύτην Στοx. — μάλιστα om. edd., atque ex insequentibus male videtur huc translatum.

Δί, ὃν μάλιστα τιμῶσιν, εὐεειδεστάτη καὶ γένους λαμπροτάτου παρθένος ἱερᾶται, ἃς καλοῦσιν οἱ Ἕλληνες παλλάδας· αὕτη δὲ καὶ παλλακεύει καὶ σύνεστιν οἷς βούλεται, μέχρις ἂν ἡ φυσικὴ γένηται κάθαρσις τοῦ σώματος· μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν δίδονται 5 πρὸς ἄνδρα· πρὶν δὲ δοθῆναι, πένθος αὐτῆς ἄγεται μετὰ τὸν τῆς παλλακείας καιρὸν.

47. Μετὰ δὲ Θήβας Ἐρμωνθίδος πόλις, ἐν ἧ ὁ τε Ἀπόλλων C. 817 τιμᾶται καὶ ὁ Ζεὺς· τρέφεται δὲ καὶ ἐνταῦθα βοῦς· ἔπειτα Κροκοδείλων πόλις, τιμῶσα τὸ θηρίον· εἶτα Ἀφροδίτης πόλις 10 καὶ μετὰ ταῦτα Λατόπολις, τιμῶσα Ἀθηνᾶν καὶ τὸν λάτον· εἶτα Εἰλειθυίας πόλις καὶ ἱερὸν· ἐν δὲ τῇ περαιᾷ Ἰεράκων πόλις, τὸν ἱεράκα τιμῶσα· εἰτ' Ἀπόλλωνος πόλις, καὶ αὕτη πολεμοῦσα τοῖς κροκοδείλοις.

48. Ἡ δὲ Συήνη καὶ [ἧ] Ἐλεφαντίνη, ἡ μὲν ἐπὶ τῶν ὄρων 15 τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις, ἡ δ' ἐν τῷ Νεῖλῳ προκειμένη τῆς Συήνης νῆσος ἐν ἡμισταδίῳ καὶ ἐν ταύτῃ πόλις ἔχουσα ἱερὸν Κρούφιδος καὶ νελομέτριον, καθάπερ Μέμφις. ἔστι δὲ τὸ νελομέτριον συννόμφ λίθῳ κατεσκευασμένον A. 1172 ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Νεῖλου φρέαθ, ἐν ᾧ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νεῖ- 20 λου σημειοῦνται τὰς μεγίστας τε καὶ ἐλαχίστας καὶ τὰς μέσας· συναναβαίνει γὰρ καὶ συνταπεινοῦται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ φρέατι ὕδωρ. εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ φρέατος παραγραφαί, μέτρα τῶν τελείων καὶ τῶν ἄλλων ἀναβάσεων· ἐπισκοποῦντες οὖν ταύτας διασημαίνουσι τοῖς ἄλλοις, ὅπως εἶδειεν·

2. παλλάδας post Xylandrum G. Dindorf. (in Steph. thes. s. v. πᾶλλαξ) attractavit, παλλακίδας scribendum esse ratus e Diod. I, 47; quod quam alienum sit a Strabonis mente, verborum connexus satis ostendit: codicum scripturam praeter Epit. tnetur Eust. ad Odys. N, 300 p. 1742, 36 et ad II. A, 200 p. 84, 39 R. 4. τοῦ σώματος κάθαρσις Dhí edd. 5. ἄνδρας codd., exc. ox. 6. παλλακίας F. 8. καὶ Ζεὺς C. — ὁ βοῦς F. 10. λάτῳ πόλις C λατῳ πόλις Dh. — Ἀθηνᾶν καὶ om. E. — λάτον C. 11. εἰλειθυίας CD ειλυθυίας E. — καὶ ἱερὸν om. E. 12. αὐτῇ F. 14. ἡ ante ἐλεφαντίνῃ om. codd. — ἐλεφαντίνῃ F. — τὸν ὄρον F. 17. ὡς ἡ μέμφις x. 18. σὺν μονολίθῳ codd., Tzsch. corr. de con. Casaub., coll. Heliod. IX, p. 445. 19. τοῦ Νεῖλου] τοῦ μονολίθου E. 21. καὶ ταπεινοῦται CF. 22. παραγραφαί C sed παρα sup. add.

πρὸ πολλοῦ γὰρ ἴσασιν ἐκ τῶν τοιούτων σημείων †καὶ τῶν
 ἡμερῶν τὴν ἐσομένην ἀνάβασιν καὶ προδηλοῦσι. τοῦτο δὲ καὶ
 τοῖς γεωργοῖς χρήσιμον τῆς τῶν ὑδάτων ταμείας χάριν καὶ
 παραχωμάτων καὶ διωρύγων καὶ ἄλλων τοιούτων, καὶ τοῖς
 ἡγεμόσι τῶν προσόδων χάριν· αἱ γὰρ μείζους ἀναβάσεις μεί- 5
 ζους καὶ τὰς προσόδους ὑπαγορεύουσιν. ἐν δὲ τῇ Σνήγῃ καὶ
 τὸ φρέαρ ἐστὶ τὸ διασημαῖνον τὰς θερινὰς τροπὰς, * καὶ *
 διότι τῷ τροπικῷ κύκλῳ ὑπόκειται οἱ τόποι οὗτοι *καὶ* ποιοῦ-
 σιν ἀσκίους τοὺς γνώμονας κατὰ μεσημβρίαν*· ἀπὸ γὰρ τῶν
 ἡμετέρων τόπων, λέγω δὲ τῶν Ἑλλαδικῶν, προϊοῦσιν ἐπὶ τὴν 10
 μεσημβρίαν ἐνταῦθα πρῶτον ὁ ἥλιος κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γίνεται
 καὶ ποιεῖ τοὺς γνώμονας ἀσκίους κατὰ μεσημβρίαν· ἀνάγκη δέ,
 κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γινομένου, καὶ εἰς τὰ φρέατα βάλλειν μέχρι
 τοῦ ὕδατος τὰς ἀγῆς, καὶ βαθύτατα ἦ· κατὰ κάθετον γὰρ
 ἡμεῖς τε ἕσταμεν καὶ τὰ ὀρύγματα τῶν φρεάτων κατεσκευά- 15
 σται. εἰσὶ δ' ἐνταῦθα τρεῖς σπεῖραι Ῥωμαίων ἰδρυμέναι φρου-
 ρᾶς χάριν.

49. Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἐλεφαντίνης ἐστὶν ὁ μικρὸς κατα-
 ράκτης, ἐφ' ᾧ καὶ θεῶν τινα οἱ σκαφῖται τοῖς ἡγεμόσιν ἐπι-
 δείκνυνται· ὁ μὲν γὰρ καταράκτης ἐστὶ κατὰ μέσον τὸν ποτα- 20
 μόν, πετρώδης τις ὄφρυς, ἐπίπεδος μὲν ἄνωθεν, ὥστε δέχεσθαι

1. καὶ τῶν ἡμερῶν] καὶ τεκμηρίων scribendum esse suspicatur Cas.,
 καὶ μέτρων scripsit Cor.: codicum scripturam defendere studet Grosk.
 observans, in computationibus istis dierum quoque, quibus Nilus incre-
 menta capere coeperit, rationem fuisse habendam, teste C. Rittero (v.
Erdkunde vol. I, p. 837). Quod si dicere voluit Strabo, obscure sane
 atque inconcinne significavit: quapropter ego quoque corrupta illa verba
 crediderim, probabilius tamen quam quod Cor. posuit nihil inveni. 7. καὶ
 om. μοx Cor. nec ferendum esse videtur. 8. Verba καὶ ποιοῦσιν —
 μεσημβρίαν suspecta mihi, quia eadem prorsus iis docentur, quae pro-
 xime subsequentibus, sed minus bene, vel potius satis inconcinne: simul-
 que si absessent, multo aptior foret orationis connexus. Eicienda igitur
 esse censeo. 10. Ἑλληνικῶν μοx. 14. βαθύτατον *Dhi*. 15. τε] γε
 codd., exc. *E*, in quo om.: *Xyl.* corr. 18. καταράκτης codd., exc. *D*
 (alterum ρ pr. m. insertum postea sec. m. expunctum) *E*, edd. 19. σκα-
 φῖται *CDEh*. 20. καταράκτης codd., exc. *D* (alterum ρ sec. m.
 deletum) *EF*.

- τὸν ποταμόν, τελευτῶσα δ' εἰς κρημνόν, καθ' οὗ καταρρήγνυται τὸ ὕδωρ, ἐκατέρωθεν δὲ πρὸς τῇ γῇ ῥεῖθρον, ὃ μάλιστα καὶ ἀνάπλων ἔχει· ἀναπλεύσαντες οὖν ταύτη καταρρέουσιν ἐπὶ τὸν καταράκτην καὶ ἀθροῦνται μετὰ τῆς σκάφης ἐπὶ τὸν κρημνόν
 5 καὶ σώζονται σὺν αὐτῇ ἀπαθείς. τοῦ δὲ καταράκτου μικρὸν ἐπάνω τὰς Φιλὰς εἶναι συμβαίνει, κοινὴν κατοικίαν Αἰθιοπίων τε καὶ Αἰγυπτίων, κατεσκευασμένην ὥσπερ καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην καὶ τὸ μέγεθος ἴσῃν, ἱερὰ ἔχουσαν Αἰγύπτια· ὅπου καὶ ὄρνεον τιμᾶται, ὃ καλοῦσι μὲν ἰέρακα, οὐδὲν δὲ ὅμοιον ἔμοιγε
 10 ἐφαίνετο ἔχειν τοῖς παρ' ἡμῖν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἰέραξιν, ἀλλὰ καὶ τῷ μεγέθει μεῖζον ἦν καὶ τῇ ποικιλίᾳ πολὺ ἐξηλλαγμένον· Αἰθιοπικὸν δ' ἔφασαν εἶναι, ἀκείθεν κομίζεσθαι, ὅταν ἐκλίπη καὶ πρότερον· καὶ δὴ καὶ τότε εἰδείχθη ἡμῖν πρὸς ἐκλείψει ὄν διὰ νόσον.
- 15 50. Ἦλθομεν δ' εἰς Φιλὰς ἐκ Συήνης ἀπήνη δι' ὀμαλοῦ σφόδρα πεδίου σταδίου ὁμοῦ τι ἑκατόν. παρ' ὅλην δὲ τὴν ὁδὸν ἦν ἰδεῖν ἐκατέρωθεν πολλαχοῦ, ὥσπερ ἐρμαῖα, πέτρων ἠλίβατον στρογγύλον, λεῖον ἰκανῶς, ἐγγὺς σφαιροειδοῦς, τοῦ μέλανος καὶ σκληροῦ λίθου, ἐξ οὗ αἰθυσίαι γίνονται, ἐπὶ πά-
 20 τρω κείμενον μεῖζονι καὶ ἐπ' ἐκείνῳ πάλιν ἄλλον· ἔστι δ' ὅτε

3. καταρροῦσι *E*, sed καταρρέουσι additum fuit in margine, ex parte nunc praeciso. 4. καταράκτην codd., exc. *E*, edd. 5. αὐταῖς codd., exc. *E*, edd. — καταράκτου codd., exc. *E*, edd. 6. φυλάς *D* (sed pr. m. corr.) *E* (sed i sup. v add.). 9. ὄρνεαν *D* (v sec. m. add.) *h*. — καλοῦμεν *Dh*. 10. ἰέραξ *F*. 11. τὸ μέγεθος μοχ. — μεζων *Dh*. 12. ἐκλείπη *C*. 13. καὶ πρότερον om. *F*, neque desiderarentur, si abessent: τὸ πρότερον coni. Letr. parum feliciter. — ἐκλείψει *F* ἠλλίψει *Cosx* ἠλλίψει codd. rell., exc. *E*, edd. 15. δι' ὀμαλοῦ τι *Dhi*. 16. Stadiorum numerus, qui hic traditur, cum intervallum, quod inter Syenen et Philas insulam est, duplo paene superet neque probabile sit Strabonem, qui ipse haec loca visitaverit, tantopere errasse, G. Parthey (v. de Philis insula p. 81 sqq. ubi accuratissime de hoc loco disputat) recte videtur suspicari, scriptum fuisse πεντήκοντα, erroneque ortum esse ex siglorum N et P confusione frequentissima. Heliodoros tamen (v. Aethiop. VIII, 1), Strabonem fortasse secutus, cum itidem scripserit: ἡ γὰρ πόλις αἰ Φιλαι — Συήνης δὲ καὶ Ἐλεφαντίνης ἑκατόν που τοῖς μεταξύ σταδίοις διείργεται, mutare illum numerum fuit religioni. 19. ἐθυσίαι (om. αἰ) *C* αἰ θυσίαι *D* (e corr. sec. m.) *himoz* edd. 20. πάλιν] κείμενον *Dh*.

αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς κίεοντο οἱ πέτροι· ἦν δ' ὁ μὲν μέγιστος τῆν
 διάμετρον ποδῶν οὐκ ἑλαττόνων ἢ δώδεκα, ἅπαντες δὲ μείζους
 ἢ ἡμίσεις τούτων. διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτωνος·
 ὁ δὲ πάκτων διὰ σκνταλίδων πεπηγός ἐστι σκάφιον, ὥστ' ἐπι-
 κέναι διαπλοκίῳ· ἐστῶτες δ' ἐν ὕδατι ἢ καὶ σανιδίῳ τισὶ 5
 προσκαθήμενοι ῥαδίως ἐπεραιώθημεν, δεδιότες μᾶτην· ἀκίνδυνα
 γὰρ ἐστίν, ἂν μὴ τις ὑπέρομον ποιήσῃ τὸ πορθμεῖον.

51. Καθ' ἄλην δὲ τὴν Αἴγυπτον τοῦ φοίνικος ἀγενοῦς ὄν-
 τος καὶ ἐκφέροτος καρπὸν οὐκ εὐβρωτον ἐν τοῖς περὶ τὸ Δέλτα
 τόποις καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ ἐν τῇ Θηβαΐδι φοίνιξ 10
 ἄριστος τῶν ἄλλων φύεται. θαυμάζειν ὄν ἄξιον, πῶς ταῦτα
 κλίμα οἰκοῦντες τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ὄμοροι οἱ περὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν
 Ἀλεξάνδρειαν, τοσοῦτον διαλλάττουσιν, ἐκείνης πρὸς ἄλλῃ φοί-
 νικι καὶ τὸν καρωτὸν γεννώσης, τοῦ πολὺ κρείττονα τοῦ Βα-
 A. 1174 βλωνίου. διτετὸς δ' ἐστίν ὁ τε ἐν τῇ Θηβαΐδι καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰου- 15
 δαίᾳ, ὁ τε ἄλλος καὶ ὁ καρωτὸς· σκληρότερος δ' ὁ Θηβαϊκός,
 ἀλλὰ τῇ γένσει εὐστομώτερος. ἐστὶ δὲ καὶ τῆσος ἢ μάλιστα
 ἐκφέρουσα τὸν ἄριστον, μεγίστην τελοῦσα πρόσδοτον τοῖς ἡγε-
 μῶσι· βασιλικὴ γὰρ ἦν, ἰδιώτη δ' οὐ μετῆν, καὶ νῦν τῶν ἡγε-
 μόνων ἐστί. 20

52. Πολλὰ δ' Ἡρόδοτός τε καὶ ἄλλοι φλυαροῦσιν, ὥσπερ
 μέλος ἢ ἔνθμον ἢ ἡδυσμᾶ τι τῷ λόγῳ τὴν τερατείαν προσφέ-
 C. 819 ροντες· οἷον καὶ τὸ φάσκειν περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ
 Συήνῃ καὶ τῇ Ἐλεφαντίνῃ (πλείους δ' εἰσὶ) τὰς πηγὰς τοῦ
 Νείλου εἶναι, καὶ βάθος ἄβυσσον ἔχειν τὸν πόρον κατὰ τοῦτον 25

1. ταυτοὺς E. 2. ἅπαντες δὲ τούτων οἱ ἡμίσεις μείζους Dh.
 3. πάκτωνα x. 4. σκαφίων CDh. 6. οὐ ante δεδιότες add. παρ
 edd. inde a Cas. — μᾶτην om. codd., exc. EF, edd. 7. πορθμεῖον
 CDFh τὸ σκάφος E sed signo appietto in marg. pr. m. additum cernit-
 tur τὸ πορθ, reliqua cum margine praecisa sunt. 8. ἀγενοῦς ald.
 10. τὴν περὶ ἀλεξάνδρειαν CDFh τοῖς περὶ ἀλεξάνδρειαν E. 13. το-
 σοῦτο CD (sed o in ω sec. m. mut.) τοσοῦτω Ehi. 14. καρωωτὸν
 CD (οι in υ post. mut.) Fh. — οὐ πολὺ κρείττονα cum manifesto falsa
 sint, χείρονα scribendum esse pro κρείττονα censuerunt Salmas. (v. Exerc.
 Plin. p. 355) aliique: minus probabiliter Cor. suspicatur οὐ delendum
 esse. 15. τῇ ante Ἰουδαία om. edd. 16. καρωιωτὸς CDFhs.
 19. δ'] οὐδ' CDh.

τὸν τόπον. νήσους δ' ὁ Νεῖλος κατεσπαρμένας ἔχει παμπόλλας, τὰς μὲν καλυπτομένας ὄλας ἐν ταῖς ἀναβάσεσι, τὰς δ' ἐν μέρους, ἐποχτετεύεται δὲ τοῖς κοχλίαις τὰ λίαν ἔξαλα.

53. Ἦν μὲν οὖν ἡ Αἴγυπτος εἰρηρική τὸ πλεόν ἐξ ἀρχῆς
 5 διὰ τὸ αὐταρκές τῆς χώρας καὶ τὸ δυσείσβολον τοῖς ἔξωθεν, ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων ἀλιμένῳ παραλία καὶ πελάγει τῷ Αἴγυπτιῳ φρουρουμένη, ἀπὸ δὲ τῆς ἔω καὶ τῆς ἐσπέρας ἐρήμοις ὄρεσι, τοῖς τε Αἰβυκοῖς καὶ τοῖς Ἀραβίοις, ὥσπερ ἔφραμεν· λοιπὰ δὲ τὰ πρὸς νότον Τρωγλοδύται [καὶ] Βλέμνες καὶ Νοῦβαι καὶ
 10 Μεγάβαροι οἱ ὑπὲρ Συήτης Αἰθίοπες· εἰσὶ δ' οὗτοι νομάδες καὶ οὐ πολλοὶ οὐδὲ μάχιμοι, δοκοῦντες δὲ τοῖς πάλαι διὰ τὸ ληστρικῶς ἀφυλάκτοις ἐπιτίθεσθαι πολλάκις· οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν καὶ Μερόην ἀνήκοντες Αἰθίοπες, οὐδ' οὗτοι πολλοὶ οὔτε ἐν συστροφῇ, ἄτε ποταμῖαν μακρὰν καὶ στενὴν καὶ σκολιὰν οἰ-
 15 κοῦντες, οἷαν προείπομεν· οὐδὲ παρεσκευασμένοι καλῶς οὔτε πρὸς πόλεμον οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον. καὶ νῦν δὲ διάκενται παραπλησίως ἡ χώρα πᾶσα· σημεῖον δέ· τρισὶ γοῦν σπεύραις, οὐδὲ ταύταις ἐντελείσιν, ἱκανῶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χώρα φρουρεῖται· τολμήσασι δὲ τοῖς Αἰθίοψιν ἐπιθέσθαι κινδυνεῦσαι τῇ
 20 χώρᾳ συνέπεσε τῇ σφετέρᾳ. καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ δυνάμεις αἱ ἐν Αἰγύπτῳ οὔτε τοσαῦται τινές εἰσιν οὔτε ἀθρόαις ἐχρήσαντο οὐδ' ἄπαξ Ῥωμαῖοι· οὐ γὰρ εἰσιν οὔτ' αὐτοὶ Αἰγύπτιοι πολεμισταί, καίπερ ὄντες παμπληθεῖς, οὔτε τὰ περίξ ἔθνη. Γάλλοι μὲν γε Κορηήλιος, ὁ πρῶτος κατασταθεὶς ἐπαρχος τῆς χώρας
 25 ὑπὸ Καίσαρος, τήν τε Ἡρώων πόλιν ἀποσταῖσαν ἐπέλθων δι' ὀλίγων εἴλε, στάσιν τε γενηθεῖσαν ἐν τῇ Θηβαίδι διὰ τοὺς φόρους ἐν βραχεῖ κατέλυσε. Πετρώνιός τε ὕστερον τοῦ Ἀλεξάνδρειον πλήθους τοσοῦτων μυριάδων ὀρηήσαντος ἐπ' αὐτὸν μετὰ

A. 1175

3. ἐποχτετεύει *Dhi*. — ἔξαλα *C*. 7. ἐρήμοι (sic) *F*. 9. τρωγλοδύται *E*. — καὶ ante *Βλέμνες* om. codd. edd.: cf. p. 786. 10. μεγάβαροι, et ὕλοι sup. αροι add. pr. m., *E*. Ceterum post *Αἰθίοπες* crediderim verbum ἔχουσι vel simile quid excidisse. 22. οὔτ' αὐτοὶ γὰρ εἰσιν *x* *Cor*. οὔτε γὰρ εἰσιν οὔτ' αὐτοὶ codd., exc. *F*, in quo est οὐ γὰρ εἰσιν οἱ τ' αὐτοὶ, levissimo errore. — οἱ αἰγύπτιοι codd., exc. *DFx*. 24. μόντοι *D* (sed sec. m. corr.). 26. ὀλίγον *F*. 28. ὀρηήσαντες *F*.

λίθων βολῆς, ἀντοῖς τοῖς περὶ ἑαυτὸν στρατιώταις ἀντέσχε, καὶ διαφθειράς τινὰς αὐτῶν τοὺς λοιποὺς ἔπαυσε. Γάλλος τε Αἴλιος μέρει τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φρουρᾶς εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐμβαλὼν εἴρηται, τίνα τρόπον ἐξήλεγξε τοὺς ἀνθρώπους ἀπολέμους ὄντας· εἰ δὴ μὴ ὁ Συλλαῖος αὐτὸν προὔδιδου, καὶ καταστρέφατο 5 τὴν Εὐδαιμονα πᾶσαν.

- C. 820 54. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Αἰθίοπες, καταφρονήσαντες τῷ μέρος τι τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δυνάμεως ἀπεσπᾶσθαι μετὰ Γάλλον Αἰλίου πολεμοῦντος πρὸς τοὺς Ἀραβας, ἐπῆλθον τῇ Θηβαίδι καὶ τῇ φρουρᾷ τῶν τριῶν σπειρῶν τῶν κατὰ Συήνην καὶ ἐλόντες ἐφθασαν 10 τὴν τε Συήνην καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην καὶ Φιλὰς ἐξ ἐφόδου διὰ τὸ αἰφνίδιον καὶ ἐξηδραποδίσαντα, ἀνέσπασαν, δὲ καὶ τοὺς Καίσαρος ἀνδριάντας· ἐπελθὼν * δὲ * ἐλάττωσιν ἢ μυρίοις πεζοῖς Πετρῶνιος, ἰππεῦσι δὲ ὀκτακοσίοις πρὸς ἄνδρας τρισμυρίους, πρῶτον μὲν ἠνάγκασεν ἀναφυγεῖν αὐτοὺς εἰς Ψέλιν, πόλιν 15 Αἰθιοπικὴν, καὶ προσβέυεται τὰ τε ληφθέντα ἀπαιτῶν καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἤρξαν πολέμου· λεγόντων δ', ὡς ἀδικοῦντο ὑπὸ τῶν νομάρχων, ἀλλ' οὐκ ἔφη τούτους ἡγαμόνας εἶναι τῆς χώρας, ἀλλὰ Καίσαρα· αἰτησαμένων δ' ἡμέρας τρεῖς εἰς βουλὴν καὶ μηδέν, ὃν ἔρχην, ποιούντων, προσβαλὼν ἠνάγκασε προελθεῖν 20 εἰς μάχην, ταχὺ δὲ τροπὴν ἐποίησε, συντεταγμένων τε κακῶς καὶ ὀπλισμένων· μεγάλους γὰρ εἶχον θυρεοὺς, καὶ τούτους ὀμοβοῖνους, ἀμυντήρια δὲ πελέκεις, οἱ δὲ κοντούς, οἱ δὲ καὶ ξίφη. τινὲς μὲν οὖν εἰς τὴν πόλιν συνηλάθησαν, οἱ δ' εἰς τὴν ἐρημίαν ἔφυγον, τινὰς δὲ νῆσος πλησίον ὑπεδέξατο ἐμβάντας 25 εἰς τὸν πόρον· οὐ γὰρ πολλοὶ ἦσαν ἐνταῦθα οἱ κροκόδειλοι διὰ τὸν ῥοῦν. τούτων δ' ἦσαν καὶ οἱ τῆς βασιλείσης στρατη-

1. αὐτὸν ald. 2. αὐτῶν τινὰς Dh. — ΐλειος F. 3. μέρη F. 5. συλαῖος D. 7. ἐπει μοιχα. — τῷ] τὸ F. 9. ἐπελθόντες codd., Cor. corr. 10. τὴν τε συήνην ἐφθασαν Dh. 11. καὶ ἠνδραποδίσαντο (sic) διὰ τὸ αἰφνίδιον C. 12. δὲ om. codd., exc. F. 13. δὲ aster. incl. Cor., nec ferri potest. 15. Inde a verbo πρῶτον alia manus incipit in F. — ψέλιν μοιχα. 17. ἤρξε F. 18. μονάρχων codd., exc. s: verum viderat Cas. 21. τε om. Fsw. 22. θυραιὸς C. 23. καὶ om. F. 24. συνηθροίσθησαν w. 25. ἐμβᾶσιν D (sed ντας sup. σιν sec. m. add.).

γοὶ τῆς Κανδάκης, ἣ καθ' ἡμᾶς ἤρξε τῶν Αἰθιοπῶν, ἀνδρική
 τις γυνὴ πεπηρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν· τούτους τε δι
 ζωγρία λαμβάνει ἅπαντας, ἐπιπλεύσας σχεδίαις τε καὶ ναοσί, **A. 1176**
 καὶ καταπέμπει παραχρημα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐπελθὼν τε τὴν
 5 Ψέλχιν αἰρεῖ· προσαρθιμουμένου δὲ τοῖς ἐάλωκόσι τοῦ πλήθους
 τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ, τοὺς σωθέντας ὀλίγους παντάπασι
 γενέσθαι συνέβη. ἐκ δὲ Ψέλχιος ἤκεν εἰς Πρῆμιν, ἐρμυγὴν
 πόλιν, διελθὼν τοὺς θῖνας, ἐν οἷς ὁ Καμβύσον κατεχούσθη
 στρατὸς ἐμπесόντος ἀνέμου· προσβαλὼν δὲ ἐξ ἐφόδου τὸ φροσ-
 10 ριον αἰρεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα ὄρμησεν ἐπὶ Ναπάτων· τοῦτο δ'
 ἦν τὸ βασιλείον τῆς Κανδάκης, καὶ ἦν ἐνταῦθα υἱὸς αὐτῆς·
 καὶ αὐτὴ δ' ἐν τινι πλησίον ἴδρυτο χωρίῳ. πρεσβευσαμένης δὲ
 περὶ φιλίας καὶ ἀποδόσης τοὺς ἐκ Συήτης αἰχμαλώτους καὶ
 τοὺς ἀνδριάντας, ἐπελθὼν λαμβάνει καὶ τὰ Νάπατα, φυγόντος
 15 τοῦ παιδός, καὶ κατασκάπτει· ἐξανδραποδισάμενος δ' ἀναστρέ-
 φει πάλιν εἰς τοῦπίσω μετὰ τῶν λαφύρων, δύσοδα κρίνας τὰ
 προσωτέρω· τὴν δὲ Πρῆμιν τεχίσας βέλτιον, φρουρὰν ἐμβα-
 λῶν καὶ τροφὴν δεῖν ἐνιαυτῶν τετρακοσίοις ἀνδράσιν, ἀπῆρεν
 εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς μὲν ἐλαφυροπό- **C. 821**
 20 λησε, χιλίους δὲ Καίσαρι ἔπεμψε νεωστὶ ἐκ Καντάβρων ἤκοντε,
 τοὺς δὲ νόσοι διεχρήσαντο. ἐν τούτῳ μυριάσι Κανδάκη πολ-
 λαῖς ἐπὶ τὴν φρουρὰν ἐπῆλθε· Πετρώνιος δ' ἐξεβοήθησε καὶ
 φθάσει προσελθὼν εἰς τὸ φρούριον, καὶ πλείοσι παρασκευαῖς
 ἐξασφαλισάμενος τὸν τόπον, πρεσβευσαμένων, ἐκέλευσεν ὡς Καί-
 25 σαρα πρεσβεύεσθαι· οὐκ εἰδέναι δὲ φασκόντων, ὅστις εἶη Καί-
 σαρ καὶ ὅπῃ βαδιστέον εἶη παρ' αὐτόν, ἔδωκε τοὺς παραπέμ-
 ψοντας· καὶ ἤκον εἰς Σάμον, ἐνταῦθα τοῦ Καίσαρος ὄντος
 καὶ μέλλοντος εἰς Συρίαν ἐντεύθεν προΐεναι, Τιβέριον εἰς Ἀρ-
 μενίαν στέλλοντος. πάντων δὲ τυχόντων, ὧν ἐδέοντο, ἀφῆκεν
 30 αὐτοῖς καὶ τοὺς φόρους, οὓς ἐπέστησε.

3. ἐπιπλεύσασα F. 5. ψέλχην *τοκκ.* — δὲ] δὴ C. 7. ψέλχης *ald.*
 — πρῆμιν F *τοκκ.* *h.*, sed s. *sup.* η *add.* 17. πρῆμιν F *πρῆμνην το*
πρῆμνην i. 20. κανταύρων *DF.* 21. κανδάκη *μυριάσι τοκκ.* 23. προσ-
 εισελθὼν C *προσελθὼν D* (sed *ε* inter *ο* et *σ* sec. m. *add.*) *προεισελθὼν*
codd. rell., exc. F, edd. 24. δ' ἐκέλευσεν *ald.* 25. οὐκ εἶναι *D* (e *corr.*
sec. m.: *antea fuerat scriptum εἰδέναι*) *h.* 27. ἤκεν *codd., exc. τοκκ.*

CAPUT II.

1. Πολλὰ δ' εἴρηται περὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τοῖς πρότερον, ὥστε συμπεριωδευμένα ἂν εἴη τῇ Αἴγυπτῳ καὶ τὰ τούτων. ὡς δ' εἰπεῖν, τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης τὰ παρακείμενα τῇ δυσκράτῳ καὶ ἀοικήτῳ διὰ καῶμα ἢ ψῦχος ἀνάγκη ἀποτεύγματα 5 εἶναι τῆς εὐκράτου καὶ ἐλαττώματα· ταῦτα δ' ἐκ τῶν βίων δῆλα καὶ τῆς πρὸς τὰς χρείας τὰς ἀνθρωπικὰς ἀπορίας. κακὸί τε δὴ καὶ γυμνήτες εἰσι τὰ πολλὰ καὶ νομάδες· τὰ τε βοσκήματα αὐτοῖς ἐσσι μικρά, πρόβατα καὶ αἴγες καὶ βόες· καὶ κύνες μικροί, τραχεῖς δὲ καὶ μάχιμοι. τάχα δὲ καὶ τοὺς 10 Πυγμαίους ἀπὸ τῆς τούτων μικροφωτίας ὑπενόησαν καὶ ἀνέπλασαν· ἑωρακῶς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἐξηγεῖται τῶν πίστεως ἀξίων ἀνδρῶν.

2. Ζῶσι τ' ἀπὸ κέγχρου καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν † αὐτοῖς ἔστιν· ἔλαιον δὲ βούτυρον καὶ στέαρ· οὐδ' 15 A. 1177 ἀκρόδρα ἔχουσι πλὴν φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτοῦνται καὶ κλώνας ἀπαλούς καὶ λωτὸν καὶ καλάμουν ῥίζαν· κρέασι δὲ χρῶνται καὶ αἵματι καὶ γάλακτι καὶ τυρῷ. σέβονται δ' ὡς θεοὺς τοὺς βασιλέας, κατακλείουσιν ὄντας καὶ οἰκουροὺς τὸ πλεόν. ἔστι δὲ τὸ μέγιστον αὐτοῖς βα- 20

3. καὶ τὰ] καὶ κατὰ F. 4. ὡς δ'] ὡστ' F. — καὶ ante τὰ ἄκρα add. edd. 8. τε] δὲ F. 10. ταχεῖς Eo Cor. — Post μάχιμοι in ald. adiciuntur haec: οἰκούντες μικροὶ ὄντες. Quae cum a Cas. iam uncinis essent inclusa, Cor. recte omisit. 11. ἐπενόησαν edd. 14. τ'] δ' edd. 15. ἔστιν om. x ἔστι δὲ ἔλαιον καὶ βούτυρον κτλ. ald. Totum locum sic mutavit Cor.: ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν αὐτοῖς ἔστιν. ἀπὸ δὲ ἔλαιον βούτυρον κτλ. Potuit vel simplicius scribere ἀπὸ ἔλαιον δὲ βούτυρον κτλ.: sed nimiae audaciae est eiicere ποιοῦσιν. Quod retinentes Letr. et Grosk. varie refingere conati sunt locum, Coraem in eo secuti, quod ἀπὸ ἔλαιον a Strabone scriptum esse putarunt; idque commendatur locis similibus III, 155, XVI, 781. Equidem crediderim potius negationem excidisse atque ita fere scribendum esse — ποιοῦσιν· οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔλαιον, βούτυρον δὲ κτλ. Si pronomem suo loco relinquatur, αὐτοῖς scribendum erit cum Grosk. — στηγ F. 19. σεύονται F.

σίλειον ἢ Μερὸν, πόλις ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· τὴν δὲ νῆσον θυ-
 ρουσιδῆ φασὶ τὸ σχῆμα, τό τε μέγεθος τάχα πρὸς ὑπερβολὴν
 εἴρηται μῆκος μὲν ὅσον τρισχιλίων σταδίων, εὖρος δὲ χιλίων.
 ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ ὄρη συχνὰ καὶ δάση μεγάλα· οἰκοῦσι δ' οἱ
 5 μὲν νομάδες, οἱ δὲ θηρευτικοί, οἱ δὲ γεωργοί· ἔστι δὲ καὶ χαλ-
 κωρυχεῖα καὶ σιδηρουργεῖα καὶ χρυσεῖα καὶ λίθων γένη πολυ-
 τελῶν· περιέχεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης θισὶ μεγάλοις, ἀπὸ
 δὲ τῆς Ἀραβίας κρημοῖς συνεχέσιν, ἄνωθεν δ' ἐκ νότου ταῖς
 10 συμβολαῖς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Ἀστάπο-
 δος καὶ τοῦ Ἀστασόβα· πρὸς ἄρκτον δ' ἡ ἐφεξῆς ἕσις τοῦ C. 822
 Νεῖλου καὶ μέχρι Αἰγύπτου κατὰ τὴν λεχθεῖσαν πρότερον σκο-
 λιότητα τοῦ ποταμοῦ. ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν αἱ οἰκίσεις ἐκ φοι-
 νικίων σχιζῶν †διαπλεκόμεναι τοίχων ἢ πλίνθων· ὀρυκτοὶ δὲ
 ἄλλες, καθάπερ ἐν τοῖς Ἄραβι· πλεονάζει δὲ τῶν φυτῶν ὃ τε
 15 φοῖνιξ καὶ ἡ περσέα καὶ ὁ ἔβενος καὶ ἡ κερατία· θήρα δὲ καὶ
 ἑλεφάντων ἔστι καὶ λεόντων καὶ παρδάλεων· εἰσὶ δὲ καὶ δρά-
 κοντες οἱ ἑλεφαντομάχοι καὶ ἄλλα θηρία πλείω· καταφεύγει
 γὰρ ἀπὸ τῶν ἐμπυρωτέρων καὶ ἀνχηροτέρων ἐπὶ τὰ ὑδρηλά
 καὶ ἐλώδη.
 20 3. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Μερὸς ἡ *τε* Ψεβώ, λίμνη μεγάλη
 νῆσον ἔχουσα οἰκουμένην ἱκανῶς. συμβαίνει δὲ τοῦ Νεῖλου τῆν

1. ἡ Μερὸς πόλις ὁμώνυμος κτλ. Cas. — θυραιοσιδῆ CD (hic corr. sec. m.) s. 2. τε] δὲ edd. inde a Xyl. — τάχα] ταῦτα E. 3. χιλια CDEhiwx. 4. ἔχη F. — ἡ νῆσος] ἡ μερόη E ἡ νῆσος om. codd., exc. F, edd. — συχνὰ καὶ ὄρη codd. edd. — ἄλση D, sed sec. m. corr. 5. χαλκωρύχια CDEFhx. 6. σιδηρουργεῖα CDFh. — χρυσία CDEFh. — πολυτελῆ E. — Post πολυτελῶν Grosk. censet παντοδαπὰ recipiendum esse e Diod. I, 33, ubi simillima est Meroës descriptio. 9. ἀσταβόρα codd., exc. F: cf. p. 786. 11. καὶ aster. incl. Cor. 12. φοινίκων D (xin sec. m. supra add.) F. 13. Pro διαπλεκόμεναι Grosk. recte, ut opinor, censet scribendum esse διαπλεκομένων. — καὶ τοίχων ἐκ πλίνθων μοx Cor.: mihi potius τοίχων videtur eiciendum esse. 15. φοῖνιξ F. — περσαδα F. — καὶ κερατία codd., exc. μοx. — καὶ post δὲ om. F. 18. ἐμπυρωτέρων codd., exc. Eh. 20. τε recte delendum censuit Cor. — ψεβῶα F ψεβῶα codd. rell.: correxi de con. Salm. (v. Exerc. Plin. p. 269) coll. Steph. s. v. et Theophr. de Lapid. 396; A ortum ex A male repetito. — μεγάλην F.

- μὲν δυσμικὴν παραποταμίαν ἐχόντων τῶν Αἰβύων, τὴν δὲ πέ-
 ραν Αἰθιοπίων, παρὰ μέρος αὐτῶν τὴν ἐπικράτειαν εἶναι τῶν
 ῥήσων καὶ τῆς ποταμίας, ἐξελαυνομένων τῶν ἐτέρων καὶ πα-
 ραχωρόντων τοῖς κρείττοσι γενομένοις. χρῶνται δὲ καὶ τό-
 ξοις Αἰθιοπες τετραπήχεσι ξυλίνοις πεφυρακτωμένοις· ὀπλίζουσι 5
 δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ
 στόματος χαλκῷ κρίκῳ· κωδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἐρέαν οὐκ ἔχον-
 τες, τῶν προβάτων αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ γυμνήτες εἰσιν, οἱ
 καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐνοῆ. θεὸν 10
 δὲ νομίζουσι τὸν μὲν ἀθάνατον (τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν
 A. 1178 πάντων), τὸν δὲ θνητόν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ· ὡς δ'
 ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ βασιλικούς θεοὺς νομίζουσι,
 καὶ τούτων τοὺς μὲν βασιλέας κοινούς ἀπάντων *μὲν* σωτή-
 ρας καὶ φύλακας, τοὺς δ' ἰδιώτας ἰδίως τοῖς εὐπαθοῦσιν ὑπ'
 αὐτῶν. τῶν δὲ πρὸς τῇ διακεκαυμένη τινὲς καὶ ἄθεοι νομί- 15
 ζονται· οὗς γε καὶ τὸν ἡλίον φασιν ἐχθαίρειν καὶ κακῶς λέ-
 γειν, ἐπειδὴν προσίδωσιν ἀνίσχοντα, ὡς καιόντα καὶ πολεμοῦντα
 αὐτοῖς, καταφύγειν τε εἰς τὰ ἔλη. οἱ δ' ἐν Μερῳῇ καὶ Ἑρα-
 κλέα καὶ Πᾶνα καὶ Ἴσιν σέβονται πρὸς ἄλλῃ τινὶ βαρβαρικῷ
 θεῷ. τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ 20
 δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον· τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σο-
 ροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν, ὄρκον τε τὸν ὑπὲρ αὐτῶν
 ἀπαιτοῦσι καὶ πάντων ἀγιστεύουσι μάλιστα. βασιλέας τε κα-
 θιστάσι τοὺς κάλλει διαφέροντας ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας ἢ ἄν-
 δρεία ἢ πλούτῳ. ἐν δὲ τῇ Μερῳῇ κυριωτάτην τάξιν ἐπιέχον 25
 οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν· οἳ γε καὶ τῷ βασιλεῖ προσέταττον ἔσθ'
 ὅτε ἀποθνήσκειν πέμπαντες ἄγγελον καὶ καθίστασαν ἀντ' αὐτοῦ
 C. 823 ἕτερον· ὕστερον δὲ κατέλυσε τις τῶν βασιλέων τὸ ἔθος, ἐπιὼν
 μεθ' ὄπλων ἐπὶ τὸ ἱερόν, ὅπου ὁ χρυσοῦς νεὸς ἐστί, καὶ τοὺς
 ἱερέας ἀποσφάζας πάντας. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἔθος Αἰθιοπι- 30
 κόν· ὅς γὰρ ἂν τῶν βασιλέων πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος

2. αὐτῶν — τῆς om. C. 8. οὐ καὶ] ἢ καὶ codd., exc. EFh. 13. μὲν
 om. x Cor., recte. 16. ἐχθαίρειν F. 17. ὡς] καὶ x. 19. πάντα D.
 — ἴβιν Dh. 21. ἕαλλον F. — σωροῖς Dh. 22. τὸν] τῶν C. 24. ἀν-
 δρίας Foxp ἀνδρεία; codd. rell. edd. 25. πλούτου codd. edd. 26. εἶγε F.
 27. ἄγγελον et ἀντ' αὐτοῦ om. E. 30. τοῦτο τὸ ἔθος F.

ὀπωσοῦν, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιστα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ τοῦ βασιλείως ἐστὶ πλείστη παρ' αὐτῶν. περὶ μὲν Αἰθιοπίων ἀρκέσει ταῦτα.

- 5 4. Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα ἰδιάζοντα, οἷον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, καὶ ἡ βύβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖς μόνον· ἡ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον καὶ παρ' Αἰθίοψι, δένδρον μέγα, καρπὸν ἔχον γλυκὴν καὶ μέγαν, καὶ ἡ σνκάμιος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λε-
- 10 γόμενον καρπὸν σνκόμορον· σνκφ γὰρ ἔοικεν· ἄτιμον δ' ἐστὶ κατὰ τὴν γεῦσιν· γίνεται δὲ καὶ τὸ κόρσιον καὶ ὅμοιον τι πετέρι τραγήμα, μικρῷ αὐτοῦ μεῖζον. ἰχθύες δ' ἐν τῷ Νεῖλω πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι χαρακτῆρα ἔχοντες ἴδιον καὶ ἐπιχώριον, γνωριμώτατοι δὲ ὁ τε ὀξύργχος καὶ ὁ λεπιδωτὸς καὶ λάτος A. 1179
- 15 καὶ ἀλάβης καὶ κορακίνος καὶ χοῖρος καὶ φαργώριος, ὃν καὶ φάγγρον καλοῦσιν, ἔτι σίλουρος, κιθαρός, θρίσσα, κεστρέυς, λύχνος, φύσα, βοῦς· ὀστρακίων δὲ κοχλῖαι μεγάλοι, φωνὴν ὀλολυγόσιν ὅμοιαν φθεγγόμενοι· ζῳα [δ'] ἐπιχώρια καὶ ὁ ἰχθυῶν καὶ ἡ ἀσπίς ἡ Αἰγυπτία, ἴδιόν τι ἔχουσα παρὰ τὰς ἐν
- 20 ἄλλοις· διττὴ δ' ἐστίν, ἡ μὲν σπιθαμιαία, ἥπερ καὶ ὀξυθανατωτέρα, ἡ δ' ἔγγυς ὀργυιᾶς, ὡς καὶ Νίκανδρος ὁ τὰ Θηριακὰ γράψας εἴρηκε· καὶ τῶν ὀρνέων ἴβις καὶ ἰέραξ ὁ Αἰγύπτιος, ἡμερος παρὰ τοὺς ἄλλοθι, ὡς καὶ ἡ αἰλουρος· καὶ ὁ νυκτικὸ-

6. κιβώριον CDh. 7. βύβλος Ctoxx edd. — γὰρ om. E. — περσαία F. 10. σνκόμορον Eo. 11. καὶ ante ὅμοιον om. E (?) edd. — τι] τῇ CDhί τῷ codd. rell., exc. F, edd. 12. πέτερι codd., exc. CE. — αὐτῶν Cs αὐτὸ D (sed sec. m. in αὐτῶν mut.) x. 14. ὁ τε om. E. — ὀξύργχος C. — ὁ λάτος ox. 15. φαργώριος D (sed in p sec. m. mut.) h. 17. ὀστράκων δὲ λύχνος φύσα βοῦς κοχλῖαι E ὀστρακίων δἰλυχνος φύσα (φύσσα F) βοῦς κοχλῖαι codd. rell. edd.: Cor. vero, cum δἰλυχνος praeter hunc locum nusquam inveniatur inter piscium nomina, δὲ restituendum pisciumque nomina ante ὀστρακίων collocanda esse recte intellexit. — ὀλολυγόσιν codd., exc. E: Tzsch. corr. de conl. Salm. ad Solin. p. 942. 18. δ' om. codd.: Cor. add. 19. καὶ ἡ αἰγυπτία F. — ἴδιον δὲ τι codd., exc. E, edd. — παρὰ τοῖς E. 20. καὶ om. F. 23. γὰρ ante παρὰ add. codd., exc. E, edd. — παρὰ τοῖς Eh. — ἡ] ὁ Cx Cor.

ραξ ιδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀετοῦ μέγεθος ἴσχει
καὶ φθέγγεται βαρῦ, ἐν Αἴγυπτῳ δὲ κολοῦσθ μέγεθος καὶ
φθογγὴ διάφορος· ἡμερώτατον δ' ἡ ἴβις, πελαργώδης μὲν κατὰ
σχῆμα καὶ μέγεθος, διττὴ δὲ τὴν χροάν, ἢ μὲν πελαργώδης, ἢ
δὲ ὄλη μέλαινα· μεστὴ δ' αὐτῶν ἅπασα τριόδος ἐν Ἀλεξαν- 5
δραῖς, πῆ μὲν χρησίμως, πῆ δ' οὐ χρησίμως· χρησίμως μὲν,
ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει καὶ τὰ ἐν τοῖς κρεωπωλείοις καὶ τοῖς
ὄψοπωλείοις ἀποκαθάρματα· δυσχρήστως δέ, ὅτι παμφάγον
καὶ ἀκάθαρτον καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρῶν
καὶ τῶν ἀλλοτριῶν μολυσμοῦ παντός. 10

5. Ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ Ἡροδότου καὶ ἐστὶν Αἴγυπτιακὸν τὸ
τὸν μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ στῆλαρ τὸ εἰς τὴν ἀρ-
C. 824 τοποιᾶν τοῖς ποσὶ. καὶ οἱ κάκεις δὲ ἰδίον τι ἄρτον γένος, στα-
τικὸν κοιλίας, καὶ τὸ κῆκι καρπὸς τις σπειρόμενος ἐν ἀρούραις,
ἐξ οὗ ἔλαιον ἀποθλίβεται εἰς μὲν λύχρον τοῖς ἀπὸ τῆς χώρας 15
σχεδὸν τι πᾶσιν, εἰς ἄλειμμα δὲ τοῖς πεπεσιτέροις καὶ ἐργατι-
κωτέροις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξί· καὶ τὰ Ἰκόκκινα δὲ πλέγ-
ματα Αἴγυπτιακά ἐστι, φρυγῶν τινος, ὅμοια τοῖς σχοινοῖσι ἢ
φοινικίνοις. τὸ δὲ ζύθος ἰδίως μὲν σκευάζεται παρ' ἐκείνοις,
κοινὸν δ' ἐστὶ πολλοῖς, καὶ παρ' ἐκάστοις δὲ αἱ σκευασίαι διά- 20
A. 1180 φοροί. καὶ τοῦτο δὲ τῶν μάλιστα ζηλουμένων παρ' αὐτοῖς τὸ
πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παιδία καὶ τὸ περιτέμνειν καὶ τὰ

1. ιδιότροπος F. 2. κολουσθ C. 3. φθογγὴν διάφορον edd. —
ἡ ἴβις codd., exc. D, edd. 4. διτταὶ E. 5. ὄλη om. C. 7. κρεω-
πωλείοις μοx edd. 8. ὄψοπώλαις E (prior tamen verbi pars deleta) ald.
ὄψοπώλεισιν codd. rell.: Cas. corr. 9. καθαρῶν E. 11. τὸ Ἡρ.] τοῦ
Ἡρ. CDFh, unde fortasse scribendum est τὸ τοῦ Ἡρ. 12. στῆλας D (sec. m.
mut. in σταῖς) F σταῖς h idemque est ap. Herod. II, 36. 13. οἱ κά-
κεις E. Ceterum cum hoc uno loco inveniat hoc nomen, corruptum
esse iudicat Dindorf. (v. Steph. Thes. s. v.) et κολοῦσθ restituentium,
quod panis Aegyptii genus a compluribus scriptoribus commemoratur.
14. κῆκι E. 17. κόκκινα E. Scribendum videtur sive κοῖκινα, quod
censet Cas. coll. Hesych. s. v. Κοῖκες et Polluc. X, 179, sive potius κοῖ-
κινα, quod vult Salmas. (v. Exerc. Plin. p. 574) coll. Peripl. mar. erythr.
p. 19. Theophr. Hist. pl. IV, 2. Plin. Hist. N. XIII, 9 s. 18. 19. ζύθος
codd., exc. Ew. — ἰδίως] ὁμοίως E. 20. δὲ om. E. 21. ζητου-
μένων E. 22. τέμνειν Dhí.

θήλεα ἐκτέμνειν, ὅπερ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις νόμιμον· καὶ οὗτοι δ' εἰσὶν Αἰγύπτιοι τὸ ἀνέκαθεν, καθάπερ εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ. φησὶ δ' Ἀριστόβουλος, ἐκ τῆς θαλάττης μηδὲν ἀνατρέχειν ὕφον εἰς τὸν Νεῖλον πλὴν κεστρέως καὶ θρίσσης
 5 καὶ δελφίνος διὰ τοὺς κροκοδείλους· τοὺς μὲν δελφίνας διὰ τὸ κραιττούς εἶναι, τοὺς δὲ κεστρέας τῷ παραπέμπεσθαι ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν κατὰ τινα οἰκείωσιν φυσικῆν· τῶν δὲ χοίρων ἀπέχεσθαι τοὺς κροκοδείλους, στρογγύλων ὄντων καὶ ἐχόντων ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φερούσας κίνδυνον τοῖς θη-
 10 ρίοις· ἀναθεῖν μὲν οὖν ἕαρος τοὺς κεστρέας γόνον ἔχοντας, μικρὸν δὲ πρὸ δύσεως Πλειάδος καταβαίνειν τεξομένους ἀθρόους, ὅτε καὶ ἡ ἄλωσις αὐτῶν γίνεται περιπιπτότων τοῖς φράγμασιν ἀθρόον· τοιαύτην δὲ τινα εἰκάζειν ἐστὶ καὶ περὶ τῆς θρίσσης αἰτίαν. ταῦτα καὶ περὶ Αἰγύπτου.

15

CAPUT III.

1. Περὶ δὲ Λιβύης ἐφεξῆς λέγωμεν, ὅπερ λείπεται μέρος τῆς συμπάσης γεωγραφίας. εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον πολλὰ καὶ περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὅσα καίρια προσυπομνηστέον, προστιθέντας καὶ τὰ μὴ λεχθέντα πρότερον. οἱ μὲν οὖν πρὸς
 20 τὰς ἡπείρους τὴν οἰκουμένην διελόντες ἀνίσως διεῖλον· ἐμφαίνει γὰρ τὸ τριχῆ τὸ εἰς τρία ἴσα· τοσοῦτο δ' ἀπολείπεται τοῦ τρίτου εἶναι μέρος τῆς οἰκουμένης ἢ Λιβύη, ὥστε καὶ συνθεθεῖσα μετὰ τῆς Εὐρώπης οὐκ ἂν ἐξισάζειν δόξειε τῇ Ἀσίᾳ· τάχα δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐλάττων ἐστὶ, κατὰ δὲ τὴν δύναμιν
 25 καὶ πολλῶν τινι· ἔρημος γὰρ ἐστὶν ἢ πολλὴ τῆς μεσογαίας καὶ τῆς παρωκεανίτιδος, κατοικίαις δὲ κατάστικτός ἐστι μικραῖς,

2. τὸ] τὰ C. 5. μὲν γὰρ D sed γὰρ sec. m. deletum. 6. τῷ] τὸ E. 13. ἀθρόων Dh Cor. haud incommode: cf. XV, 725. 16. ἐξῆς λέγωμεν E. 17. γεωμετρίας CDEF. 18. καὶ ante περὶ om. ποικ edd. — καὶ ante νῦν om. edd. inde a Cas. 19. προσθέντας codd., exc. F, edd. 20. ἀνίσως F. 21. ἴσα EF. — τοσοῦτον ποικ edd. 23. Inter Εὐρώπης et οὐκ complures voces erasae sunt in D, inde etiam in h inter haec verba aliquid spatii vacuum est relictum. 25. ἐστιν om. E. 26. πολλαῖς primum scriptum in E, sed eo expuncto in marg. pr. m. add. μικραῖς.

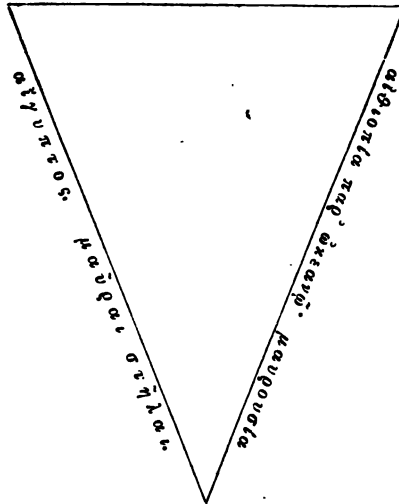
καὶ σποράσι καὶ τομαδικαῖς ταῖς πλείοταις· πρὸς δὲ τῇ ἐρημίᾳ
καὶ τὸ θηριοτρόφον ἐξελάνει καὶ ἐκ τῆς δυναμένης οἰκίσθαι·

C. 825 πολὺ δὲ καὶ τῆς διακεκασμένης ἐπιλαμβάνει ζώνης. ἡ μόντοι
καθ' ἡμᾶς εὐδαιμόνως οἰκεῖται πᾶσα παραλία ἢ μεταξὺ Νεί-
λου καὶ Σηλῶν, καὶ μάλιστα ἡ ἀπὸ Καρχηδονίους γενομένη· 5

A. 1161 ἀνδρῖαι δὲ τινες πάνταῦθα παραμπίπτουσι, οἳαί περὶ τε τὰς
Σόρτεις καὶ τὰς Μαρμαρίδας καὶ τὸν Καταβαθρόν. ἴσθι δὲ
ὀρθογωνίου τριγώνου τὸ σχῆμα, ὡς ἂν τις ἐν ἐπιπέδῳ τοῦ-
σει, βάσει μὲν ἔχον τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν τὴν ἀπὸ τῆς Αἴ-
γύπτου καὶ Νείλου μέχρι Μαυρουσίας καὶ Σηλῶν, πρὸς ὀρθῶς 10
δὲ τᾷ αὐτῇ πλευρᾷ, ἣν ὁ Νεῖλος ποιεῖ μέχρι Αἰθιοπίας, προσ-
εμβαλλόντων ἡμῶν ἕως Ὀκεανοῦ, τὴν δ' ὑποτείνουσαν τῇ ὀρθῇ

6. δέ] τέ codd., exc. E, edd. — οἳαί αἱ περὶ F (?) edd. 8. Ad
hunc locum in Dghux appicta est Africae figura in hunc fere modum:

νεῖλος. αἰθιοπία. ὠκεανός

Intra triangulum scripta sunt haec: *λίβης σχῆμα ὀρθογώνιον*: similis
figura in E appicta est, sed angulo recto. Ceterum scribendum erat
μαῖροι. σήλα. — ἐν om. F. 10. πρὸς ὀρθῆν ald. quod sane com-
modius est. 11. πλευρᾷς ποκ. — προσεμβαλλόντων sed ὁ sup. ρ
appositum.

τὴν παρωικεαντίν ἅπασαν τὴν μεταξὺ Αἰθιοπίων καὶ Μαυρου-
 σίων. τὸ μὲν οὖν κατ' αὐτὴν τὴν κορυφὴν τοῦ λεχθέντος σχή-
 ματος, ἥδη πως ὑποπίπτον τῇ διακεκαυμένη, λέγομεν ἕξ εἰκα-
 5 σμοῦ διὰ τὸ ἀπρόσιτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ μέγιστον πλάτος τῆς
 χάρας ἔχοιμεν ἂν λέγειν· τὸ μέντοι τοσοῦτον ἐν τοῖς πρόσθεν
 λόγοις ἔφαμεν, ὅτι ἕξ Ἀλεξανδρείας εἰς Μερὸν τὸ βασίλειον
 τῶν Αἰθιοπίων πρὸς νότον ἰόντι στάδιοί εἰσι περὶ μυρίου,
 ἐκεῖθεν δ' ἐπ' εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὄρους τῆς διακεκαυμένης καὶ
 τῆς οἰκουμένης ἄλλοι τρισχίλιοι· τὸ γοῦν αὐτὸ θετέον τὸ μέγ-
 10 στον πλάτος τῆς Λιβύης, μυρίου καὶ τρισχιλίους ἢ τετρακισχι-
 λίους σταδίου, μῆκος δὲ μικρῶ ἔλαττον ἢ διπλάσιον. τὰ καθ'
 ὅλον μὲν ταῦτα περὶ Λιβύης· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ λεκτέον, ἀρχα-
 μένοις ἀπὸ τῶν ἐσπερίων μερῶν καὶ τῶν ἐπιφανεστέρων.

2. Οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα Μαυρούσιοι μὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων
 15 λεγόμενοι, Μαῦροι δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐπιχωρίων,
 Λιβυκὸν ἔθνος μέγα καὶ εὐδαιμον, ἀντίπορθμον τῇ Ἰβηρίᾳ.
 κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ κατὰ τὰς Στήλας τὰς Ἡρακλείους πορθ-
 μός ἐστι, περὶ οὗ πολλὰ εἴρηται. ἔξω δὲ προελθόντι τοῦ
 κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ, τὴν Λιβύην ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντι
 20 ὄρος ἐστίν, ὅπερ οἱ μὲν Ἕλληνες Ἄτλαντα καλοῦσιν, οἱ βάρ-
 βαροι δὲ Λύριον. ἐντεῦθεν δὲ πρόπους ἔκκεται τις ὕστατος
 πρὸς δύσιν τῆς Μαυρουσίας αἱ Κώτεις λεγόμεναι· πλησίον δὲ
 καὶ πολίχνιον μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ὅπερ Τρίγγα καλοῦ-
 σιν οἱ βάρβαροι, Λύγγα δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος προσηγόρευκε, Ἐρα-
 25 τοςθέντης δὲ Αἴξον· κεῖται δ' ἀντίπορθμον τοῖς Γαδεΐροις ἐν
 διάρματι σταδίων ὀκτακοσίων, ὅσον ἐκάτερα διέχει τοῦ κατὰ

1. παρωικεαντίν C. 2. αὐτὴν om. Dh Cor. 4. ἂν ante πλά-
 τος add. ald. 6. ἕξ om. C. 9. στάδιοι ἄλλοι F. — τοῦτ' οὖν
 αὐτὸ Cor. 15. Μαῦροι — ἐπιχωρίων post εὐδαιμον collocant codd.
 edd. 17. Ἡρακλείας E. 18. δὲ] διη CD (e corr. sec. m.) Fh.
 21. ἐντεῦθεν πρόπους E. 22. τῆς Μαυρουσίας om. E. 23. τρίγγα E
 Τύγγα edd.: quod commendabilibus videatur, sed in nomine barbaro ne-
 que aliunde noto nihil audendum est. 24. λύγγα E Λύγγα edd.: sed
 v ubique servant codd. in hoc nomine ac tuetur Steph. s. v. Λύγξ, eodem
 Artemidoro auctore allato. — ὁ om. Εποχx edd. — προσηγόρευσεν
 Dh. 25. λῆξον D (e corr. sec. m.) hi. — κείνται F. — ἀντίπορθ-
 μος E.

τὰς Στήλας πορθησῶ· πρὸς νότον δὲ τῆ Αἴξω καὶ ταῖς Κώ-
 ταισι παράκειται κόλπος, Ἐμπορικὸς καλούμενος, ἔχων Φοινικι-
 C. 826 κὰς ἔμπορικὰς κατοικίας. ἔστι μὲν οὖν πᾶσα ἡ συνεχὴς τῶ
 . 1182 κόλπω τούτῳ παραλία κολπώδης, ὑπεξαιρουμένων δὲ τοὺς κόλ-
 πους καὶ τὰς ἐξοχὰς κατὰ τὸ σχῆμα τὸ τριγωνοειδές, ὃ ὑπέ- 5
 γραψα, νοσίσθω μᾶλλον ἐπὶ τὴν μισημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἰσο-
 λαμβάνουσα τὴν αἰξίωσιν ἢ ἡπειρος. τὸ δ' ὄρος διὰ μέσης ἐκτε-
 νόμενον τῆς Μαυρουσίας τὸ ἀπὸ τῶν Κώτειων μέχρι καὶ Σύρ-
 τειων οἰκείται καὶ αὐτὸ καὶ ἄλλα παράλληλα αὐτῶ κατ' ἀρχὰς
 μὲν ὑπὸ τῶν Μαυρουσιῶν, ἐν βάθει δὲ τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ 10
 μεγίστου τῶν Λιβυκῶν ἔθνων, οἱ Γαίτουλοι λέγονται.

3. Πλείστα δὲ πλάσματα τῆ Λιβυκῆ παραλία τῆ ἐπέδος
 προσεψεύσαστο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ Ὀφέλα περι-
 πλου· περὶ ὧν ἐμνήσθημεν πού καὶ πρότερον, καὶ νῦν δὲ λέ-
 γομεν, συγγνώμην αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, εἴαν πού βια- 15
 σθῶμεν ἐκπεσεῖν εἰς τι τοιοῦτο, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῆ πα-
 ραπέμπειν καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἱστορίαν. φασὶ δ' οὖν
 τὸν Ἐμπορικὸν κόλπον ἄντρον ἔχειν εἰσω δεχόμενον τὴν θά-
 λατταν ἐν ταῖς πλημμυρίσι μέχρι καὶ ἑπτὰ σταδίων, προκειμέ-
 νον δὲ τούτου ταπεινὸν καὶ ὀμαλὸν χωρίον, ἔχον Ἡρακλέους 20
 βωμόν, ὃν οὐκ ἐπικλύεσθαι φασιν ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος· ἐν
 δὲ δὴ τι τῶν πλασμάτων νομίζω τοῦτο. ἐγγὺς δὲ τούτῳ τὸ
 ἐν τοῖς ἐξῆς κόλποις κατοικίας λέγεσθαι παλαιὰς Τυρίων, ἃς
 ἐρήμους εἶναι νῦν, οὐκ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων, ἃς

1. λήξω C. 2. κόλπος παράκειται ποσ. — ἔχων C. — φοινικὰς Fw. 3. συνέγγυς F. 5. κατὰ σχῆμα C. 8. τῶν om. E. καὶ om. edd. 11. χέτουλοι F γετούλοι E γέτουλοι codd. rell.: de accentu nominis cf. Eust. ad Dion. Perieg. 215. 13. Ὀφέλα] ὀφρία ald. Ophellas, Cyrenaeorum tyrannus Agathocli aequalis, commemoratur quidem a scriptoribus compluribus (praesertim a Diod. XVIII, 21; XX, 40—42), sed nullus eius περίπλους: propterea Tyrwh. coniecit scribendum esse Ἀπέλλα, cuius περίπλους laudatur a Marciano Heracleota p. 63 Huds.: qua de re difficile est certi aliquid affirmare, v. Letr. not. ad h. l. 14. δὴ πού m edd. 16. τοιοῦτον edd. 17. πληροῦν codd., exc. E qui verum servavit, a Tyrwh. coniectura restitutum. 20. Ἡρακλῆος E. 21. τῶν πλημμυρίδων E. 22. δὲ] μὲν ποσ edd. — τοῦτο Dὲ τούτου x edd. 24. τριακοσίων] τῶν F.

οἱ Φαρούσιοι καὶ οἱ Νιγρίται ἐξεπόρθησαν· διέχειν δὲ τούτους τῆς Λυγγός φασιν ἡμερῶν τριάκοντα ὁδόν.

4. Τὸ μέντοι τὴν Μαυρουσίαν εὐδαίμονα εἶναι χώραν πλὴν ὀλίγης ἐρήμου καὶ ποταμοῖς τε καὶ λίμναις κερορηγῆσθαι παρὰ
5 πάντων ὁμολογεῖται. μεγαλόδενδρός τε καὶ πολύδενδρος ὑπερβαλλόντως ἐστὶ καὶ πάμφορος· τὰς γοῦν μονοξύλους τραπέζας ποικιλωτάτας καὶ μεγίστας ἐκείνη τοῖς Ῥωμαίοις χορηγεῖ. τοὺς δὲ ποταμοὺς ἔχειν φασὶ καὶ κροκοθεῖλους καὶ ἄλλα γένη ζώων ἐμπερῆ τοῖς ἐν τῷ Νεῖλῳ· τινὲς δὲ καὶ τὰς τοῦ Νεῖλου πηγὰς
10 πλησιάζειν οἴονται τοῖς ἄκροις τῆς Μαυρουσίας. ἐν ποταμῷ δὲ τινι γεννᾶσθαι βδέλλας ἐπταπῆχεις, κατατετρημένα ἐχούσας τὰ βραγχία, δι' ὧν ἀναπνεύουσι. καὶ ταῦτα δὲ λέγουσι περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἄμπελος φύεται δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπεριληπτος, βότρυν πηχναῖόν πως ἀποδιδούσα· βοτάνη τε ὑψηλὴ
15 πᾶσα καὶ λάχανον ἴνεαρὸν καὶ δρακόντιον, οἱ δὲ τῶν σταφυλίων καυλοὶ καὶ ἵππομαράθου καὶ σκολύμων δωδεκαπῆχεις, τὸ δὲ πάχος παλαιστῶν τεττάρων· καὶ δρακόντων δὲ καὶ ἑλεφάντων καὶ δορκάδων καὶ βουβάλων καὶ τῶν παραπλησίων ζώων, λεόντων τε καὶ παρδάλεων, παντοδαπὴ τροφὸς ἢ χώρα
20 ἐστὶ. φέρει δὲ καὶ γαλαῖς αἰλούροις ἴσας καὶ ὁμοίας, πλὴν ὅτι τὰ ῥύγγη προπέπτωκε μᾶλλον, πιθήκων τε πάμπολυ πλῆθος, περὶ ὧν καὶ Ποσειδώνιος εἶρηκεν, ὅτι πλέων ἐκ Γαδείρων εἰς τὴν Ἰταλίαν προσερχθεῖν τῇ Λιβυκῇ παραλία καὶ ἴδοι τῶν θηρίων μεστόν τινα τούτων ἀλιτενῆ δρυμόν, τῶν μὲν ἐπὶ τοῖς
25 δένδροις, τῶν δ' ἐπὶ γῆς, ἐχόντων ἐρίων καὶ σκύμνους καὶ ἐπεχόντων μαστόν· γελᾶν οὖν ὄρων βαρυμάστους, ἐρίους δὲ

C. 827

A. 1183

1. φαρούσιοι E. — νιγρίται D νιγρήται codd. rell., exc. Eh.
2. λυγγός μοxx edd. 3. εἶναι] ἔχειν E. 4. καιρορηγῆσθαι D (κε sup. και sec. m. add.) κερορηγῆσθαι For χορηγῆσθαι hxx. 11. τιν] τι F. — κατατετρημένα CDhs. 12. βράγχια Epit. 14. πως ἀποδιδούσα] προσεποδιδούσα Cor. 15. νεαρὸν] ἄρον Cor. idque haud dubie scripserat Strabo, sed excidisse nonnulla videntur inter hoc verbum et λάχανον, quibus plantarum illarum magnitudo indicaretur; eo enim ducunt quae subiiciuntur: neque sufficiunt quae inserenda censuit Grosk. ὅσον τὸ. — δρακόντιον ald. 17. πολλοστῷ Dhí. — δὲ καὶ] τε καὶ EF. 20. γαλαῖς EF. 21. πηθήκων F. 23. καὶ ἴδοι om. E. 26. ὑπεχόντων μοxx. — καὶ ante γελᾶν add. ald.

φαλακρούς, τοὺς δὲ κηλήτας καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιφαινούσας σίνη.

5. Ὑπὲρ ταύτης δ' ἐστὶν ἐπὶ τῇ ἔξω θαλάττῃ ἢ τῶν ἐσπερίων καλουμένων Αἰθιοπίων χώρα, κακῶς οἰκουμένη τὸ πλεόν. ἐνταῦθα δὲ καὶ καμηλοπαρδάλεις φησὶν Ἰφικράτης γεννᾶσθαι 5 καὶ ἐλέφαντας καὶ τοὺς καλουμένους ῥίξεις, οἱ ταυροειδεῖς μὲν εἰσι τὴν μορφὴν, κατὰ δὲ τὴν διαίταν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἄλλην τὴν πρὸς μάχην ἐλέφασιν εἰκασί· δράκοντάς τε λέγει μεγάλους, ὥστε καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι· τοὺς δὲ λέοντας τοῖς πόλοις τῶν ἐλεφάντων ἐπιτίθεσθαι, αἰμάξαντας δὲ φεύγειν, 10 ἐπιουσῶν τῶν μητέρων· τὰς δ', ἐπειδὰν ἴδωσιν ἡμαγμένους, κτείνειν· ἐπανιόντας δὲ τοὺς λέοντας ἐπὶ τὰ πτώματα νεκροφαγεῖν. Βόγον δέ, τὸν βασιλέα τῶν Μαυρουσίων, ἀναβάττα ἐπὶ τοὺς ἐσπερίους Αἰθίοπας, καταπέμψαι τῇ γυναικὶ δῶρα καλάμους τοῖς Ἰνδικοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοίνικας χω- 15 ροῦν ὀκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ' ἐμπερῆ μέγεθῃ.

6. Εἰς δὲ τὴν ἐντὸς θάλατταν πλέουσι ἀπὸ Λυγγὸς πόλις ἐστὶ Ζήλις καὶ †Τίγα, εἶτα τῶν Ἑπτὰ ἀδελφῶν μνήματα καὶ τὸ ὑπερκείμενον ὄρος ὄνομα Ἀβίλη, πολύθηρον καὶ μεγαλόδενδρον. τοῦ δὲ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ τὸ μὲν μῆκος 20

1. τοὺς δὲ] καὶ ald. 5. Ἰφικράτης scriptor cum nusquam commemoretur, Cor. scripsit Ὑψικράτης, quem Strabo VII, 311 et XI, 504 laudat auctorem de locis quidem Pontum Euxinum adiacentibus; Amisenusque fuisse traditur in Lucian. Macrobiis c. 22. Alius Hypsicratis Phoenicis meminit Tatianus p. 128, cumque res Phoenicum lingua Phoenicia scripsisse narrat: qui ut potuerit de his locis agere in opere suo, dubium tamen est, num Straboni innotuerit: cavendum igitur, ne temere nomen illud recipiatur. 7. τὴν ante διαίταν om. E. 9. ὥστε] οἷς γε Cor. 10. πόλοις C. 11. αἰμαγμένους CD (ou e corr. sec. m., qua etiam η sup. αἰ additum est) w ἡμαγμένας μοαx. 15. χωρεῖν EoaX Cor. 17. ἐντὸς codd., exc. F, sed γρ. ἐντὸς additum est in marg. v, unde Cas. recepit. — λυγὸς h λυγγὸς μοαx edd. 18. ζήλις F ζήλος Steph. s. v., allato Strabone ipso auctore: at cf. III, 140. — Τίγα cum corruptum esse recte iudicasset Grosk., Τίγξ reposuit coll. p. 825 extr. paulo audacius: equidem crediderim Strabonem Τίγγις scripsisse hic ut III, 140, e quo facillime nasci potuisse illam scripturam satis liquet. 19. ἀβήλη οx ἀβύλη Dhi edd.: v. ad III, 170. 20. τὰς om. E. — μὲν om. E.

λέγεται σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, τὸ δ' ἐλάχιστον πλάτος κατὰ τὸν Ἐλέφαντα ἐξήκοντα. εἰσπλεύσαντι δ' ἐξῆς πόλεις τε καὶ ποταμοὶ πλείους μέχρι Μολοχᾶθ ποταμοῦ, ὃς ὀρίζει τὴν Μαυρουσίαν καὶ τὴν Μασαισυλίαν γῆν. † καλεῖται δὲ καὶ ἄκρα
 5 μεγάλη πλησίον τοῦ ποταμοῦ καὶ Μεταγώνιον τόπος ἄνδρος καὶ λυπρός, σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ὄρος τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων μέχρι δεῦρο παρατείνει· μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων ἐπὶ τοὺς ὄρους τοὺς τῶν Μασαισυλίαν στάδιοι πεντακισχίλιοι· ἔστι δὲ τὸ Μεταγώνιον κατὰ νέαν που Καρχηδόνα ἐν τῇ περαιᾷ.
 10 Τιμοσθένης δ' οὐκ εὖ κατὰ Μασσαλίαν φησίν· ἔστι δ' ἐκ Καρχηδόνας νέας διάγραμμα εἰς Μεταγώνιον στάδιοι τρισχίλιοι, παρά-
 πλους δὲ εἰς Μασσαλίαν ὑπὲρ ἑξακισχιλίων.

A. 1184
C. 828

7. Οὕτω δ' εὐδαίμονα χώραν οἰκοῦντες τὴν πλείστην οἱ Μαυρουῖοι διατελοῦσιν ὅμως καὶ μέχρι δεῦρο τοῦ χρόνου νο-
 15 μαδικῶς ζῶντες οἱ πολλοί. καλλωπίζονται δ' ὅμως κόμης ἐμπλοκῇ καὶ πώγωνι καὶ χρυσοφορίᾳ σμήξει τε ὀδόντων καὶ ὀνυχισμῶ· σπάνιον τε ἂν ἴδοις ἀπτομένους ἀλλήλων ἐν τοῖς περιπάτοις τοῦ παραμένειν αὐτοῖς ἄθικτον τὸν κόσμον τῶν τριχῶν. μάχονται δ' ἰππῶται τὸ πλεον ἀπὸ ἄκοντος, σχινογαλίνοις χρῶ-
 20 μενοι τοῖς ἵπποις καὶ γυμνοῖς· ἔχουσι δὲ καὶ μαχαίρας· οἱ δὲ πεζοὶ τὰς τῶν ἐλεφάντων δορὰς ὡς ἀσπίδας προβάλλονται· τὰς δὲ τῶν λεόντων καὶ παρδάλεων καὶ ἄρκτων ἀμπέχονται καὶ ἐγκοιμῶνται. σχεδὸν δέ τι καὶ οὗτοι καὶ οἱ ἐφεξῆς Μασαισύλιοι καὶ

1. ρ' καὶ κ' E. 2. τε om. E. 4. μασαισύλων F μασσαι-
 συλίαν codd. rell., exc. E^h, edd. 5. καὶ aster. incl. Cor.: sed a ne-
 mine commemoratur promontorium quod Metagonium appelletur; prae-
 terea quam incommoda sit verborum structura neminem fugit: neque
 satisfacit quod proposuit Letr. καὶ κατοικία Μεταγώνιον, aut quod ma-
 vult Grosk. καὶ προσκειμένη τις κατοικία. Omnia recte procedunt, ni
 fallor, si κείται scribitur pro καλεῖται. 6. δ' ἐκ D δέ τοι μοx. —
 καὶ om. ald. — κωταίων codd., exc. F. 7. μέχρι — Κώτεων om. hⁱ.
 8. μασσαισύλων F μασσαισυλίαν codd. rell. edd. 10. μασσαισύλιαν x.
 — ἔστιν ἐκ codd., exc. z. 12. 5 F τοὺς ἑξακισχιλίους x ἑξακισχι-
 λίους μοx Cor. 14. διατελοῦσι δ' ὅμως D, sed sec. m. corr. —
 μέχρι om. C. — τοῦ δεῦρο χρόνου E. 19. τὸ πλεῖον C. 22 τῶν
 παρδάλεων F. 23. τε] τοι μοx. — μασσαισύλιοι F μασσαισύλιοι D
 μασσαισύλιοι codd. rell., exc. E, edd.

κοινῶς Λίβρες κατὰ τὸ πλεόν ὁμοίσκευοί εἰσι καὶ τὰ ἄλλα ἐμ-
 φρεῖς, μικροῖς ἵπποις χρώμετοι, ὄξέσι δὲ καὶ εὐπειθέσιν, ὥστ'
 ἀπὸ ῥαβδίου οἰακίζεσθαι· περιτραχήλια δὲ ξύλινα ἢ τρίχινα, ἀφ'
 ὧν ὁ ὄντηρ ἀπήρηται· ἐνιοὶ δὲ καὶ χωρὶς ὀλιῆς ἔπονται ὡς
 κύνες· πέλη μικρὰ βυρσίτη, πλατύλογχα μικρὰ, ἄζωστοι πλα- 5
 τύσημοι χιτῶνες, ἐπιπόρημα, ὡς ἔφην, δορὰ καὶ προθωρά-
 κιον. Φαρούσιοι δὲ καὶ Νίγηρες οἱ ὑπὲρ τούτων οἰκοῦντες
 πρὸς τοῖς ἐσπερίοις Αἰθίοψι καὶ τοξεύουσι, καθάπερ καὶ οἱ
 Αἰθίοπες· χρωῖνται δὲ καὶ δρεπατηφόροις ἄρμασι· μίσγονται
 δὲ καὶ τοῖς Μαυρουσίοις οἱ Φαρούσιοι διὰ τῆς ἐρήμου σπα- 10
 νίως, ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν ἵππων ὑπαρτῶντες τοὺς ἀσκούς
 τοῦ ὕδατος· ἔστι δ' ὅτε καὶ εἰς Κίρταν ἀφικνοῦνται διὰ τινων
 τόπων ἐλωδῶν καὶ λιμνῶν. τινὰς δ' αὐτῶν καὶ Τρωγλοδντι-
 κῶς οἰκεῖν φασιν ὀρύττοντας τὴν γῆν. λέγεται δὲ κἀνταῦθα
 A. 1185 τοὺς θερινοὺς ὄμβρους ἐπιπολάζειν, χειμῶνος δὲ εἶναι ἀνυδρίαν. 15
 ἐνίοις δὲ τῶν ταύτη βαρβάρων καὶ ὄφειν καὶ ἰχθύων δοραῖς
 ἀμπερόναις τε καὶ στρώμασι χρῆσθαι. τοὺς δὲ Μαυρουσίους
 ἐνιοὶ φασιν Ἰνδοὺς εἶναι τοὺς συγκατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο.
 μικρὸν μὲν οὖν πρὸ ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλεῖς καὶ Βόκχον
 κατεῖχον αὐτήν, φίλοι Ῥωμαίων ὄντες· ἐκλιπόντων δὲ τούτων, 20
 Ἰούβας παρέλαβε τὴν ἀρχήν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος
 καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχὴν πρὸς τῇ πατρίᾳ· υἱὸς δ' ἦν Ἰούβα
 τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πολεμήσαντος μετὰ Σικυρίωνος.
 Ἰούβας μὲν οὖν νεωστὶ ἐτελεύτα τὸν βίον, διαδέδεκται δὲ τὴν
 ἀρχὴν υἱὸς Πτολεμαῖος, γεγονὼς ἐξ Ἀντωνίου θυγατρὸς καὶ 25
 Κλεοπάτρας.

C. 829 8. Ἀρτεμίδωρος δ' Ἐρατοσθένει μὲν ἀντιλέγει, διότι Λίξον

4. καὶ om. E. 7. φαυρούσιοι E φαρούσιοι C. — νιγηῖτες DFh.
 8. καὶ ante οἱ om. D (in hoc sec. m. add.) max edd. 10. καὶ ast.
 incl. Cor. 12. κίρταν CDh μίρταν F. 13. τρωγλοδντικῶς E.
 14. κἀντεῦθεν E. 16. δὲ om. F. 17. Pharusios, non Maurusios
 cum Hercule ex Oriente huc venisse tradunt Plin. H. N. V, 8, Mela
 III, 10. Sall. Jug. c. 18: unde Strabonem quoque scripsisse Φαρουσίους
 haud iniuria suspicatur Letr. 19. μικρῷ Dhi. — βόκχοι ἢ βόκχοι ἰ
 βόγχοι codd. rel.: Cas. corr. 23. σηκπίωνος codd., exc. CF. 25. καὶ
 om. xx. 27. λίξον codd., exc. F (?) s: v. p. 825 extr.

τινά φησι πόλιν περι τὰ ἄκρα τῆς Μαυρουσίας τὰ ἐσπέρια
 ἀντὶ Λυγγός· Φοινικικὰς δὲ πόλεις κατεσκευασμένας παμπόλλας
 τινάς, ὧν οὐδὲν ἰδεῖν ἐστὶν ἴγνος· ἐν δὲ τοῖς ἐσπερίοις Αἰ-
 θίοφι * τοὺς ἀέρας πλατεῖς φήσας* ταῖς τε ὀρθριναῖς ὥραις
 5 καὶ ταῖς δειλιναῖς παχεῖς καὶ ἀγλυώδεις εἶναι τοὺς ἀέρας· πῶς
 γὰρ ἐν ἀνυμώδεσι καὶ καυματηροῖς τόποις ταῦτ' εἶναι; αὐτὸς
 δὲ τούτων πολὺ χεῖρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους· μετανά-
 στας γάρ τινας ἱστορεῖ Λωτοφάγους, οἳ τὴν ἀνδρον νέμοιντο,
 σιτοῖντο δὲ λωτόν, πόαν τινὰ καὶ ῥίζαν, ἀφ' ἧς οὐδὲν δέοιντο
 10 ποτοῦ. παρήκειν δ' αὐτοὺς μέχρι τῶν ὑπὲρ Κυρήνης τόπων·
 τοὺς δ' ἐκεῖ καὶ γαλακτοποιεῖν καὶ κρεωφαγεῖν, καίπερ ταυτό-
 κλινεῖς ὄντας. καὶ Γαβίνιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεὺς
 οὐκ ἀπέχεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυρουσίαν· πρὸς
 γὰρ τῇ Λυγγὶ Ἀνταίου μνήμα ἱστορεῖ καὶ σκελετὸν πηχῶν ἐξή-
 15 κοντα, ὃν Σερωῖριον γυμῶσαι καὶ πάλιν ἐπιβαλεῖν γῆν. καὶ
 τὰ περὶ τῶν ἐλεφάντων μυθώδη· φησὶ γὰρ τᾶλλα μὲν θηρία
 φεύγειν τὸ πῦρ, τοὺς δ' ἐλέφαντας πολεμεῖν καὶ ἀμύνεσθαι,
 διότι τὴν ὕλην φθείρει· πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους διαμάχεσθαι,
 κατασκόπους προπέμποντας, καί, ὅταν ἴδωσιν ἐκείνους [φεύγον-
 20 τας], φεύγειν καὶ αὐτούς, ἐπειδὴν δὲ τραύματα λάβωσιν, ἰκε-
 τηρίαν προτείνειν κλάδους ἢ βοτάνην ἢ κόνιν.

9. Μετὰ δὲ τὴν τῶν Μαυρουσίων γῆν ἢ τῶν Μασσαισιλίων
 ἐστίν, ἀπὸ τοῦ Μολοχὰθ ποταμοῦ τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσα, τε-
 λενωῖσα δὲ ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἣ καλεῖται [Τρητόν], ὄριον τῆς τε
 25 Μασσαισύλων καὶ τῆς Μασυλιέων γῆς· στάδιοι δ' εἰσὶν ἀπὸ τοῦ

2. λυγγὸς μοαχ Tzsch. Cor. — κατεσκευασμένας F κατεσκευασμέ-
 ρας μοαχ edd. 3. ἰδεῖν om. C. — ἐστὶν ἰδεῖν Dhī edd. 4. τοὺς
 ἀέρας πλατεῖς φήσας aster. incl. Cor. nec ferri possunt. — φήσας om. E.
 8. τὰ ἀνδρα E. 11. κρεωφαγεῖν CDh. 12. τανύσιος F τανύσιος w.
 — ὁ om. x. — συγγραφέων codd. 14. λυγγὶ Dμοαχ Xyl. Τυγγὶ
 Tzsch. Cor., quia Antaei monumentum prope hoc oppidum fuisse tra-
 dunt Mel. 1, 5, Plat. Sert. 9, Solin. 45: ad Lixum autem fuisse certa-
 men Antaei et Herculis tradit Plin. H. N. V, 1, 3. 19. φεύγοντας
 om. codd., Cor. add. 20. δὲ om. codd., exc. Eī. — ἰκετήριον codd.,
 Cor. corr. 22. ἢ om. CDFh. — μασσαισιλίων codd., exc. EF, edd.
 23. μολοχὰθ DEī. 24. Τρητόν om. codd., Cor. add. de conī. Cas.
 25. μασσαισιλίων x μασσαισύλων codd. rell., exc. F, edd. — μασυ-

Μεταγωνίου μέχρι τοῦ Τρητοῦ ἑξακισχίλιοι· οἱ δ' ἑλάττους φα-
 σίν· ἔχει δ' ἡ παραλία πόλεις τε πλείους καὶ ποταμούς καὶ
 χώραν εὐφρῆ, τῶν δ' ἐν ὀνόματι ἀρκεῖ μετρηθῆναι. ἔστι δὲ
 πόλις Σίγα ἐν χίλοις σταδίοις ἀπὸ τῶν λεχθέντων ἕρων, ἢ καὶ
 βασιλεῖον Σόφακος· κατέσπασται δὲ νῦν· τὴν δὲ χώραν μετὰ 5
 Σόφακα κατέσχε Μασσανάσσης, εἶτα Μικίφας, εἶτα καὶ οἱ ἑκαῖ-
 ρον διαδεξάμενοι, καθ' ἡμᾶς δὲ Ἰούβας ὁ πατὴρ τοῦ νεωστὶ
 τελευτήσαντος Ἰούβα· κατέσπασται δὲ καὶ Ζάμα τὸ τούτου βα-
 σίλειον ὑπὸ Ῥωμαίων· μετὰ δὲ τὴν Σίγαν Θεῶν λιμὴν ἐν ἑξα-
 κοσίοις σταδίοις· εἴτ' ἄλλοι ἄσημοι τόποι. τὰ μὲν οὖν ἐν βᾶ 10
 θει τῆς χώρας ὄρεινά καὶ ἔρημα ἴσθ' ὅτε παρέσπαρται, α
 κατέχουσιν οἱ Γαίτουλοι μέχρι καὶ Σύρτεων· τὰ δ' ἐκεῖ πρὸς
 θαλάττη καὶ πεδία εὐδαίμονά ἐστι καὶ πόλεις πολλαὶ καὶ πο-
 τῆμοι καὶ λίμναι.

- C. 830 10. Ποσειδώνιος δ' οὐκ οἶδ' εἰ ἀληθεύει, φήσας ὀλίγοις 15
 καὶ μικροῖς διαρρεῖσθαι ποταμοῖς τὴν Λιβύην· αὐτοὺς γὰρ,
 οὓς Ἀρτεμίδωρος εἴρηκε, τοὺς μεταξὺ τῆς Λυγγὸς καὶ Καρχη-
 δόνος καὶ πολλοὺς εἴρηκε καὶ μεγάλους· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ
 ταῦτ' ἀληθέστερον εἰπεῖν· εἴρηκε δὲ τούτου τὴν αἰτίαν αὐτός·
 μὴ γὰρ κατομβρεῖσθαι τοῖς ἀρκτικοῖς μέρεσι, καθάπερ οὐδὲ τὴν 20
 Αἰθιοπίαν φασί· διὸ πολλάκις λοιμικὰ ἐμπίπτειν ὑπὸ ἀνύμων

λίβων codd. Μασσυλιῶν Cor.: v. ad II, 131. 2. τε om. E. 3. δὲ] δὴ x. 4. καὶ ast. incl. Cor., nec ferendum nisi excidisse nonnulla statuas. 5. σοφάκος C σοφάκας DFhtxx σοφάκα ald. Σύφακος edd. inde a Xyl. 6. σῶφακα, et o sup. ω add., C σοφάκα Dh σοφάκαν xx σοφάκα ald. Σύφακα edd. inde a Xyl. — μασσανάσσης Cι Μασσανάσσης edd. — καὶ om. xx, ast. incl. Cor. 8. Inde a syllabis τήσαντος alia incipit manus in F. 9. σίγα codd., Cor. corr. — λίμνη E. 10. τὰ μὲν οὖν βᾶθη E. 11. Ante ἴσθ' ὅτε excidisse nonnulla recte suspicatus est Grosk. neque displicent quae ad explendam lacunam proposuit: τινὰ δὲ καὶ οἰκήσιμα. — ἴσθ' ὅπη scribendum esse commodissime coni. Cor. 12. γετοῦλοι E γέτουλοι codd. rell. — τὰ δὲ πρὸς E. 15. ἀληθῆς ux Cor. ἀληθῆ codd. rell., exc. E. — ἔφη x. 17. Verba τοὺς — εἴρηκε om. codd., exc. EF, edd.: inde cum hiaret oratio, varie tentatus est hic locus. 18. καὶ ante μεγάλους om. πορωx. 20. κατομβρῆσθαι C κατομβρῆσθαι F. 21. ἐπιπτεῖν F.

καὶ τὰς λίμνας τελμάτων πίμπλασθαι καὶ τὴν ἀκριδα ἐπιπο-
λάζειν. ἔτι φησὶ τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρὰ εἶναι, τὸν γὰρ ἥλιον
ἀνίσχοντα ταρὺ παραλλάττειν, τὰ δ' ἐσπέρια ξηρὰ, ἐκεῖ γὰρ
καταστρέφειν. ὑγρὰ γὰρ καὶ ξηρὰ, τὰ μὲν παρ' ὑδάτων ἀφθο-
5 νίαν ἢ σπάνιν λέγεται, τὰ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἡλίων· βούλεται
δὲ λέγειν τὰ παρὰ τοὺς ἡλίους· ταῦτα δὲ πάντες ἀρκτικοῖς καὶ
μεσημβρινοῖς κλίμασιν ἀφορίζουσι· καὶ μὴν ἀνατολικά τε καὶ
δυσμικά, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκήσεις λεγόμενα, καθ' ἐκάστην τὴν
οἴκησιν καὶ τὴν μετάπτωσιν τῶν ὀριζόντων ἄλλα καὶ ἄλλα ἐστίν,
10 ὥστ' οὐδ' ἔνεστι καθολικῶς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν ἀπεριλήπτων τὸ A. 1187
πλήθος, ὅτι τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρὰ, τὰ δὲ δυσμικά ξηρὰ. ὡς
δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατιὰς τὰς τοι-
αύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγει ἄν, εἰ ἄρα, τὴν
τοιαύτην ἀπόφασιν. τίς οὖν ἡ πιθανότης τῆς αἰτιολογίας; ἐν
15 γὰρ περιφορᾷ συνεχεῖ τε καὶ ἀδιαλείπτῳ τοῦ ἡλίου τίς ἂν εἴη
καταστροφῆ; τό τε τάχος τῆς παραλλαγῆς πανταχοῦ ἴσον. ἄλ-
λως τε παρὰ τὴν ἐνάργειάν ἐστι, τὰ ἐσχατα τῆς Ἰβηρίας ἢ τῆς
Μαυρουσίας τὰ πρὸς δύσιν ξηρὰ λέγειν ἀπάντων μάλιστα· καὶ
γὰρ τὸ περιέχον εὐκρατον ἔχει καὶ πλείστων ὑδάτων εὐπορεῖ.
20 εἰ δὲ τὸ καταστρέφειν τοιοῦτον εἰληπται, ὅτι ἐνταῦθα †τὰ
ὑστατα τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ γῆς γίνεται, τί τοῦτο συντείνει
πρὸς ξηρασίαν; καὶ γὰρ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις
τῆς οἰκουμένης τοῖς ταυτοκλίνεσι, τὸν ἴσον διαλιπῶν χρόνον τὸν
τῆς νυκτός, ἐπάνεισι πάλιν καὶ θερμαίνει τὴν γῆν.
25 11. Ἔστι δὲ που αὐτόθι καὶ ἀσφάλτου πηγὴ καὶ χαλκω-

4. Ante ὑγρὰ γὰρ excidisse quaedam Grosk. suspicatur, talia fere: ἀλλὰ καὶ ταῦτα οὐ πιθανῶς εἴρηκε: quae etsi commode adderentur, necessaria tamen non sunt. — γὰρ om. F. 8. τὴν om. E hic et paulo post. 10. οὐδὲν ἐστι codd., Cor. corr. 13. λέγει F λέγοιτ' edd. — εἰ om. μοx ἄρα om. x; pro εἰ ἄρα edd. exhibent κατά γε: unde variis coniecturis tentatus est hic locus. 15. παραφορᾷ C. — συνεχεῖ C. — τε om. E. 16. παραλλαγῆς] καταστροφῆς F. — ἴσον E. 17. ἐνέργειαν F. 19. γὰρ om. codd., exc. E. — ἔχειν codd. edd.: correxi de sent. Letronn. — πλείστον C. — εὐπορεῖν Dhimox edd. 20. Ante τὰ ὑστατα videtur excidisse κατά. 24. διαθερμαίνει E. 25. καὶ αὐτόθι ἀσφάλτου F. — χαλκωρυχίας D χαλκωρυχία CDE (sed ei sup. add.) F.

- ροχηλα· καὶ σκορπίων δὲ καὶ πιτηῶν καὶ ἀπτιέρων λέγεται πλῆθος, μεγέθει δὲ ἴεπιασπονδύλων, ὁμοίως δὲ καὶ φαλέγγια καὶ μεγέθει καὶ πλῆθει διαφέροντα· σάβρας δὲ διπῆχεις φασίν. ἐν μὲν ὄν τῇ παρορείῳ λίθους εὐρίσκουσθαί φασι τοὺς λυγρί- 5
 τας καὶ κυρρηδοτίους λεγομένους· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὄστρακίων
 C. 831 καὶ χηραμύδων πλῆθος, οἷον ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἄμμωνος λό-
 γοις εἰρήκωμεν· καὶ δένδρον δὲ ἔστι μελιλωτον καλούμενον, ἐξ
 οὗ σκευάζουσιν οἶνον· τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δίκαιρον ἔχουσι τῆν
 γῆν, καὶ δύο θεριστικά καρποῦνται, τὰ μὲν θερινά, τὰ δ' ἑα-
 ρινά· ἔστι δὲ ἡ καλάμη πεντάπηγος τὸ ὕψος, πάχος δὲ τοῦ μι- 10
 κροῦ δακτύλου, τὸν δὲ καρπὸν διακοσιοκαίτετρακοιτάχουν ἀπο-
 δίδωσι· τοῦ δὲ ἕαρος οὐδὲ σπείρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδε-
 δεμέναις ἐπικαταμήσαντες τὴν χώραν τῷ ἔκπεσόντι στάχυϊ κατὰ
 τὸν θερισμὸν ἀροῦνται· τελεσικαρπεῖ γὰρ τὸν θερινὸν καρπὸν.
 A. 1188 διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κημιῖδας ἔχοντες ἐργάζονται καὶ 15
 τᾶλλα δὲ μέρη διφθεροῦνται· καθεδόττες δὲ περιχρῖουσι τοὺς
 κλινώποδας σκορόδοις τῶν σκορπίων χάριν καὶ παλιούροις πε-
 ριδουῖσιν.

12. Ἡν δὲ τῇ παραλία ταύτῃ πόλις Ἰωὺλ ὄνομα, ἣν ἐπι-
 κτίσας Ἰούβας ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατὴρ μετωνόμασε Καισά- 20
 ρειαν, ἔχουσα καὶ λιμένα καὶ πρὸ τοῦ λιμένος ἡσίον. μεταξὺ
 δὲ τῆς Καισαρείας καὶ τοῦ Τρητοῦ μέγας ἔστι λιμὴν, ὃν Σάλ-

1. πιτηῶν τε καὶ E. 2. ἐπιὰ σπονδύλων codd., exc. EF. Ce-
 terum mirificam hanc loquendi rationem esse recte animadvertit Letr. ac
 valde probabiliter suspicatur post μεγέθει excidisse ὑπερβαλλόντων καὶ
 coll. XV, 703 et Luc. de Dipsad. 3. — δὲ ante καὶ om. E. 3. δια-
 πηχίς F. 4. παρορίω Dh παρωρίω C παρωρίω codd. rell., exc. E.
 6. χημιῖδων F χηραμύδων Dx Cor. 7. μελιτον CDhiv. 9. τὰ μὲν
 — ἑαρινά om. ἐν τὰ δ' ἑαρινά om. codd., exc. EF. 10. πενταπήγος
 codd., Cor. corr. 11. διακοσίω καὶ τετρακοιτάχουν ald. διακοσιο
 καὶ τετρακοιτάχουν F' διακοσιοτεσσαρακοιτάχουν Epit. exx edd. inde
 a Cas. 12. δεδεμέναις F. 14. γὰρ om. E. 15. Post verbum
 ἔχοντες folium integrum intercudit in F, ita ut desint quae leguntur inde
 ad ἐργάζονται usque ad συνέπρησεν (v. p. 832). 19. δὲ] δ' ἐν edd. inde
 a Cas.: fortasse tamen scribendum est ἐν δὲ τῇ παραλία. 20. ἰούβας E.
 21. ἔχουσιν codd., exc. ω, sed in D r sec. m. add.: Cor. corr. 22. τῆς
 om. K. — τῆς Καισαρείας] τοῦ λιμένος ποτ.

δαν καλοῦσι· τοῦτο δ' ἐστὶν ὄριον τῆς ὑπὸ τῷ Ἰούβα καὶ τῆς
 ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· πολυτρόπως γὰρ οἱ μερισμοὶ γεγένηται
 τῆς χώρας, ἅτε τῶν νεμομένων αὐτὴν πλείονων γενομένων καὶ
 τῶν Ῥωμαίων ἄλλοτ' ἄλλως τούτων τοῖς μὲν φίλοις χρωμέτων,
 5 τοῖς δὲ καὶ πολεμίοις· ὥστε καὶ ἀφαιραῖσθαι καὶ χαρίζεσθαι
 συνέβαινεν ἄλλοις ἄλλα καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἦν δὲ ἡ μὲν
 πρὸς τῇ Μανρουσίᾳ προσοδικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα, ἡ δὲ
 πρὸς τῇ Καρχηδονίᾳ καὶ τῇ Μασυλιέων ἀνθηροτέρα τε καὶ κα-
 τεσκευασμένη βέλτιον, καίπερ κεκακωμένη διὰ τὰ Καρχηδόνια
 10 τὸ πρῶτον, ἔπειτα διὰ τὸν πρὸς Ἰουγούρθαν πόλεμον· ἐκεῖνος
 γὰρ Ἀδάρβαλα ἐκπολιορκήσας ἐν Ἰτύκῃ καὶ ἀνελών, φίλον ὄντα
 Ῥωμαίων, ἐπέπλησε τὴν χώραν πολέμου· εἶτ' ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις
 συνέστησαν πόλεμοι, τελευταῖος δὲ ὁ πρὸς Σκιπίωνα Καῖσαρι
 τῷ Θεῷ συστάς, ἐν ᾧ καὶ Ἰούβας ἀπέθανε· συνηφανίσθησαν
 15 δὲ τοῖς ἡγεμόσι καὶ αἱ πόλεις, Τισιαιοῦς τε καὶ Οὐάγα καὶ
 Θάλα, ἔτι δὲ καὶ Κάψα, τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ Ἰουγούρθα, καὶ
 Ζάμα καὶ Ζίγχα καὶ πρὸς αἷς κατεπολέμησε Καῖσαρ Σκιπίωνα
 ὁ Θεός, πρὸς Ῥουσπίῳ μὲν πρῶτον νικῶν, εἶτα πρὸς Οὐζί-
 τοις, εἶτα πρὸς Θάψῳ καὶ τῇ πλησίον λίμνῃ καὶ ταῖς ἄλλαις·
 20 πλησίον δὲ καὶ Ζέλλα καὶ Ἀγόλλα, ἐλευθεραὶ πόλεις· εἶλε δ' ἐξ
 ἐφόδου Καῖσαρ τὴν [Κέρκινναν] νῆσον καὶ Θέναν, πολίγηνην
 ἐπιθαλαττιδίαν. τούτων πασῶν αἱ μὲν τελέως ἠφανίσθησαν,
 αἱ δ' ἡμίσπαστοι κατελείφθησαν· Φαράν δ' οἱ Σκιπίωνος ἰπ-
 πεῖς ἐνέπηρσαν.
 25 13. Μετὰ δ' οὖν Τρητὸν ἡ Μασυλιέων ἐστὶ καὶ ἡ Καρχη- C. 832
 δονίων παραπλησία χώρα. Κίρτα τέ ἐστὶν ἐν μεσογαίᾳ, τὸ
 Μασανάσσου καὶ τῶν ἐξῆς διαδόχων βασιλείων, πόλις εὐερε-

1. ἰόβα E. 8. μασσαυλιων ποx μασσαυλιων x μασσυλιων codd.
 rell. edd.: v. ad 829. 13. σκηπίωνα codd., exc. C. 15. οὐάγα codd.,
 correxi de sent. Letr. coll. Ptol. IV, 3, Plut. in Mario c. 8, Plin. H. N.
 V, 4, Salust. lug. 29 passim. 17. ζάμα codd., Xyl. corr. — ζίχα οx
 ζίγχα ex. 18. ρουσπίων codd., Cor. corr. 20. ἐλευθέρως Dhī.
 21. Κέρκινναν om. codd., Cor. add. de Cas. con. coll. Bell. Afric. c. 34.
 24. ἐπέπλησαν Dhī. 25. μασσυλιέων E μασσαυλιων x μασσυλιων x
 μασσυλιων codd. rell. edd. 27. μασσανάσσου ἰπω μασανάσου ποx
 σανάσσου C ald. μασανίσσου edd. indè a Xyl.

σιότη καὶ κατεσκευασμένη καλῶς τοῖς πᾶσι, καὶ μάλιστα ὑπὸ Μικίθα, ὅστις καὶ Ἕλληνας συνήκουσεν ἐν αὐτῇ καὶ τοσαύτην ἰσοποίησεν, ὥστ' ἐκπέμπειν μωρίους ἰκπίας, δεκλασίους δὲ πεζούς.

A. 1169 ἦ τε δὴ Κίρτα ἐνταῦθα καὶ οἱ δύο Ἰακῶνες, ὁ μὲν πλησίον Ἰτόκης, ὁ δὲ ἀπωτέρω πρὸς τῷ Τρητῷ μᾶλλον, ἄρφα βασιλεία. 5 ἡ δὲ Ἰτόκη δευτέρα μετὰ Καρχηδόνα τῷ μεγέθει καὶ τῷ ἀξιώματι· καταλυθείσης δὲ Καρχηδόνας, ἐκείνη ἦν ὡς ἂν μητρόπολις τοῖς Ῥωμαίοις καὶ ὀρηκτῆριον πρὸς τὰς ἐν Λιβύῃ πρόξεις· ἴδονται δ' ἐν τῷ αὐτῷ κόλπῳ τῷ Καρχηδονακῷ, πρὸς θατέρῳ τῶν ἀκρωτηρίων τῶν ποιούτων τὸν κόλπον, ὧν τὸ 10 μὲν πρὸς τῇ Ἰτόκῃ καλοῦσιν Ἀπολλώνιον, θατέρῳ δ' Ἑρμαίαν, καὶ εἰσιν ἐν ἐπόψει ἀλλήλαις αἱ πόλεις. ῥεῖ δὲ τῆς Ἰτόκης πλησίον ὁ Βαγραδάς ποταμός· εἰαὶ δ' ἀπὸ Τρητοῦ μέχρι Καρχηδόνας στάδιοι δισχίλιοι πεντακόσιοι· οὔτε τοῦθ' ὁμολογεῖται δὲ τὸ διάστημα οὔτε τὸ μέχρι Σύρτων. 15

14. Καὶ Καρχηδὼν δὲ ἐπὶ χειρρονήσειν τινὸς ἴδονται, περιγραφούσης κύκλον τριακοσίων· ἐξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεῖχος, οὗ τὸ ἐξήκονταστάδιον μῆκος αὐτὸς ὁ ἀνὴρ ἐπέχει, καθήκον ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν, ὅπου τοῖς Καρχηδοनीοις ἦσαν αἱ τῶν ἐλεφάντων στάσεις καὶ τόπος ἐνρυχωρῆς. κατὰ μέσην 20 δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν, ὀφρὺς ἰκαῶς ὀρθία, κύκλῳ περιουικουμένη, κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἄλωσιν ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσδροῦβα συνέπρησεν αὐτῇ. ὑπόκεινται δὲ τῇ ἀκροπόλει οἱ τε λιμένες καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερὲς Εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχοντι νεωσ- 25 οίκους ἐκατέρωθεν κύκλῳ.

1. καὶ ante κατεσκ. om. edd. 2. μικίθα E. — συνήκουσεν C.
4. πόλις post Κίρτα add. edd., sed Tzsch. uncis, Cor. aster. inclusit.
5. τῷ] τῇ codd., Cor. corr. — τριτῷ C. 7. τῆς Καρχηδόνας edd.
8. ἐν τῇ λιβύῃ E. 9. ἐν αὐτῷ τῷ conl. Cor. 12. ἐν ὄψει E. 13. μα-
γαδῶνας ἢ βαγαδῶνας codd., exc. C. 14. οὐδὲ codd., Cor. corr. 15. δὲ
om. codd., exc. CDh. 16. καὶ om. x Cor. 18. μῆκος] τεῖχος Dh.
— καθήκον codd., correxi de conl. Grosk. 20. καὶ aster. incl. Cor.
satis probabiliter. 23. ἀσκληπιεον x ἀσκληπιον codd., exc. DE.
24. αὐτῇ codd., Cor. corr.: inde ab hoc verbo denuo incipit F; v. ad
831. 25. ἔχον τε Cor.

15. Κτίσμα δ' ἐστὶ Λιδουῶν ἀγαγοσύνης ἐκ Τύρου λαόν· οὕτω δ' εὐτυχῆς ἢ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη καὶ ἡ μέ-
 χρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἕξω Σηλῶν, ὥστε τῆς
 Εὐρώπης ἔτι νῦν τὴν ἀρίστην νέμονται Φοίνικες κατὰ τὴν ἡπει-
 5 ρον καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους, τὴν τε Λιβύην κατεκτήσαντο
 πᾶσαν, ὅσον μὴ νομαδικῶς οἰόν τ' ἦν οἰκεῖν. ἀπ' ἧς δυνάμει
 πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο καὶ τρεῖς ἐπο-
 λέμησαν μεγάλους πρὸς αὐτοὺς πολέμους. γένοιτο δ' ἂν εὐδη-
 λος ἢ δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύ-
 10 θησαν ὑπὸ Σκιπίωνος τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἀρδην ἠφα-
 ρίσθη. ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν τοῦτον τὸν πόλεμον, πόλεις C. 833
 μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει
 μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες
 τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας εἴ-
 15 κοσι, καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθῆσόμε-
 νοι. κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὀπλοποιίαν
 συνεστήσαντο, καὶ ἐκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκα-
 τὸν καὶ τετταράκοντα πεπηγότες, μάχαιραι δὲ τριακόσiai καὶ
 λόγχοι πεντακόσiai, χίλια δὲ βέλη καταπελτικὰ, τρίχα δὲ τοῖς A. 1190
 20 καταπέλταις αἱ θεράπηναι παρεῖχον· ἔτι τοῖνυν ναῦς ἔχοντας
 δαΐδεκα ἕξ ἐτῶν πενήκοντα κατὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ πολέμῳ
 συνθήκας, τότε, καίπερ ἦδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν
 διμήνῳ κατεσκευάσαντο ναῦς ἑκατὸν εἴκοσι καταφράκτους, καὶ
 τοῦ στόματος τοῦ Κώθωνος φρουρουμένου, διώρυσαν ἄλλο
 25 στόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποικει-
 μένη παλαιὰ καὶ τεχνιτῶν πλήθος προσεδρεῦον καὶ σιταρχού-
 μενον δημοσίᾳ. τοιαύτη δ' οὕσα Καρχηδῶν ὁμως ἐάλω καὶ
 κατεσκάφη. τὴν δὲ χώραν, τὴν μὲν ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν Ῥω-

2. αὐτῇ F. 3. ὥστε καὶ τῆς ald. 6. ὅσην E edd. exc. Tzsch.
 10. σκηπίωνος codd., exc. CEF. 11. τοῦτον] τότε E. — πόλε-
 μον] τρόπον codd., exc. EF: Cor. de conl. correxerat. 13. πολιορκ-
 ούμενοι F πολιορκούμενοι E. 15. διασχίλια scribendum esse censet
 Letr. coll. Polyb. XXXVI, 4, quem sequi videatur Strabo, et Appian.
 Pun. c. 80. — πολεμησόμενοι F. 18. τετράκοντα F. 21. ἕξω τῶν
 ῥ' κατὰ F. 22. συμπεφευγότες F. 23. ἑκατὸν εἴκοσι] ρ' F.
 24. φρουρουμένου F. 26. σιταρχούμενον π edd. 28. τὴν μὲν

μαῖοι, τὴν ὑπὸ τοῖς Καρχηδονίοις, τῆς δὲ Μασσανάσσην ἀπέδει-
ξαν κύριον καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς περὶ Μικίφραν. μάλιστα γὰρ
ἐσπουδάσθη παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μασσανάσσης δι' ἀρετὴν καὶ
φιλίαν· καὶ γὰρ δὴ καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς Νομάδας πολιτικούς
κατασκευάσας καὶ γεωργούς, ἔτι δ' ἀντὶ τοῦ ληστεύειν διδάξας 5
στρατεύειν. ἴδιον γάρ τι τοῖς ἀνθρώποις συνέβη τούτοις· χώραν
γὰρ οἰκοῦντες εὐδαίμονα, πλὴν τοῦ θηρίοις πλεονάζειν, εἰσάατες
ἐκφέρειν ταῦτα καὶ τὴν γῆν ἐργάζεσθαι μετὰ ἀδείας ἐπ' ἄλ-
λήλοις ἐτρέποντο, τὴν δὲ γῆν τοῖς θηρίοις ἀφείσαν. οὕτω δ'
αὐτοῖς συνέβαινε πλάνητα καὶ μετανάστην βίον ζῆν, μηδὲν ἤτ- 10
τον τῶν ὑπὸ ἀπορίας καὶ λυπρότητος τόπων ἢ ἀέρων εἰς τοῦτο
περυσταμένων τῶν βίων, ὥστε καὶ ἴδιον τοῦθ' εὕρισκεσθαι
τοῦνομα τοὺς Μασσαιυλίους· καλοῦνται γὰρ Νομάδες. ἀνάγκη
δὲ τοὺς τοιούτους εὐτελεῖς εἶναι τοῖς βίοις καὶ τὸ πλεον ῥιζο-
φάγους ἢ κρεωφάγους, γάλακτι δὲ καὶ τυρῶ τροφόμενους. ἡρη- 15
μωμένης δ' οὖν ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς Καρχηδόνας, καὶ σχεδόν
τι τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅπερ καὶ Κόρινθος, ἀνελήφθη ἄλλιν περὶ
τοὺς αὐτοὺς πῶς χρόνους ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ, πέμψαντος
ἐποίκους Ῥωμαίων τοὺς προαιρουμένους καὶ τῶν στρατιωτῶν
τινας, καὶ νῦν εἴ τις ἄλλη καλῶς οἰκεῖται τῶν ἐν Λιβύῃ πό- 20
λεων.

C. 834 16. * Κατὰ μέσον δὲ τὸ στόμα τοῦ Καρχηδονίου κόλπου νῆ-
σός ἐστι Κόρσουρα. ἀντίπορθμος δ' ἐστὶν ἡ Σικελία τοῖς τό-

om. μοιx μὲν om. C. — οἱ Ῥωμαῖοι edd. 1. μασσανασσην (sic) F
μασσανάσσην ix μασσηνάσσην ald. Μασσηνάσσην edd. inde a Xyl. 3. τοῖς
om. μοx. — μασσανάσσης F μασσανάσσης ix. 4. καὶ ante οὔτος
sec. m. add. in D, om. h Cor. 5. τοὺς πολυτικούς F. 6. τι] τοι
Tzsch. 8. ἐργάσασθαι ald. 9. ἐτρέποντο Cor. — ἀφείκαν μοιx
ἀφῆκαν Cas. 11. τοῦτον Cor. 12. τὸν βίον codd., exc. DFh,
edd. 13. Μασσαιυλίους codd. edd. 14. τοὺς βίους h τὸν βίον
ald. 15. κρεωφάγους CF. 20. ἐν τῇ Λιβύῃ edd. inde a Cas.
23. Κόρσουρα, quod codd. praebent hic et paulo post, praeter hoc locus
nusquam commemoratur, nec diversa est haec insula ab ea, quae Κόρ-
σουρα vocatur II, 123 et VI, 277: ita igitur hic quoque videatur scri-
bendum. Eadem autem insula mox denuo percensetur ac Κόρσουρος
dicitur: unde oriuntur difficultates nullo modo expediendae. Ego vero
quae de Κόρσουρα illa qualicumque parum concinne nec ordine com-

ποις τούτοις ἢ κατὰ Λιλυβαίων, ὅσον ἐν διαστήματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων· τοσοῦτον γάρ φασι τὸ ἐκ Λιλυβαίων μέχρι Καρχηδόνας· οὐ πολὺ δὲ τῆς Κορσούρας διέχουσι, οὐδὲ τῆς Σικελίας ἄλλαι τε νῆσοι καὶ Αἰγίμουρος.* διάπλους δ' ἐστίν
 5 ἐκ Καρχηδόνας ἐξήκοντα σταδίων εἰς τὴν προσεγγῆ περαιάν, ὅθεν εἰς Νέφερον ἀνάβασις σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, πόλιν *δ'* ἐρμυρῆν ἐπὶ πέτρας ὤκισμένην. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ κόλπῳ, ἐν ᾧ περ καὶ ἡ Καρχηδών, Τύνις ἐστὶ πόλις καὶ θερμὰ καὶ λατομίαι A. 1191
 10 τινές· εἰθ' ἡ Ἐρμαία ἄκρα τραχεῖα, καὶ ἐπ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος· εἶτα Νεάπολις· εἶτ' ἄκρα Ταφίτις, καὶ ἐπ' αὐτῇ λόφος Ἀσπίς καλούμενος ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος, ὅπερ συνώκισεν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος Ἀγαθοκλῆς, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέπλευσε τοῖς Καρχηδοίοις· συγκρατεσπάσθησαν δὲ τῇ Καρχηδοσίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων αἱ πόλεις αὗται. ἀπὸ δὲ τῆς Ταφίτιδος ἐν τετρακοσίοις
 15 σταδίοις νῆσός ἐστι Κόσσουρος κατὰ Σελινούντα τῆς Σικελίας ποταμόν, καὶ πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον, ἑκατὸν καὶ πενήκοντα σταδίων οὔσα τὴν περίμετρον, διέχουσα τῆς Σικελίας περὶ ἑξακοσίων σταδίων· ἐστὶ δὲ καὶ Μελίτη νῆσος ἐν πεντακοσίοις σταδίοις ἀπὸ τῆς Κορσούρου. εἶτα Ἀδρύμης πόλις, ἐν ᾗ καὶ
 20 νεώρια ἦν· εἰθ' αἱ Ταρχεῖαι λεγόμεναι, νησία πολλὰ καὶ πικνὰ· εἶτα Θάρος πόλις, καὶ μετὰ ταύτην νῆσος πελαγία Λοπαδοῦσσα· εἶτα ἄκρα Ἄμμωνος Βαλίθωνος †πρὸς θυννοσκο-

modo hic traduntur a Strabone addita esse vix crediderim. 2. φρασ codd., exc. F. 3. οὐ πολὺ δὲ τῆς bis leguntur in F. 4. αἰγίμουρος F. 6. δ' om. Cor. nec ferri potest. 9. ἐπ' αὐτῆς E: malim ἐπ' αὐτῆ. 10. ἄκρα om. E. 11. ὅπερ CEFμωx. 14. αἱ πόλεις ὑπὸ Ῥωμαίων αὗται codd. Multo maiorem insulae Cossurae distantiam et ab Aspide et a Sicilia esse tradit VI, 277, idque verius est. 15. κόρσουρα μωx ald. Κόσσουρα edd. inde a Xyl.: Κόσσυρος Steph. habet s. v., eundem auctorem, ut videtur, quem Strabo secutus, Artemidorum, ni fallor. — σελαινουρτων F. 16. καὶ ante πόλιν asteriscis incl. Cor. 17. οἶσαν codd. — τὴν περίμετρον om. C. 19. κορσούρας μωx ald.: Κορσούρας edd. inde a Xyl. — ἀδρύμης F ἀδρύμης hix ἀδρύμης E ἀδρύμη μωx edd.: cf. Steph. s. v. Ἀδρύμης. — ἐν ᾗ] ἐν ᾧ F. 20. νεώρια ἦν θ' αἱ F. — ταρχεῖαι C. 21. κατὰ ταύτην scribendum videtur, ut habet Steph. s. v. Λοπαδοῦσσα laudato Artemidoro auctore. — λοπάδουσα Cx λοπάδουσσα codd. reliq. 22. Βαλίθωνος om. E Βαί-

πίαν· εἶτα Θέα πόλις παρὰ τὴν ἀρχὴν κειμένη τῆς μικρᾶς Σύρτεως· πολλὰ δ' εἰσὶ καὶ ἄλλαι μεταξὺ πολίχραι οὐκ ἄξια μνήμης· παρακείται δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς Σύρτεως νῆσος παραμήκης, ἡ Κέρκιννα, εὐμεγέθης, ἔχουσα ὁμώνυμον πόλιν, καὶ ἄλλη ἐλάττων Κερκιννίτις.

17. Συνεχῆς δ' ἐστὶν ἡ μικρὰ Σύρτις, ἣν καὶ Λωτοφαγιῖτιν Σύρτιν λέγουσιν. ἔστι δ' ὁ μὲν κύκλος τοῦ κόλπου τούτου σταδίων χιλίων ἑξακοσίων, τὸ δὲ πλάτος τοῦ στόματος ἑξακοσίων· καθ' ἑκατέραν [δὲ] τὴν ἄκραν τὴν ποιοῦσαν τὸ στόμα προσερχεῖς εἰσὶ τῇ ἡπείρῳ νῆσοι, ἧς τε λεχθεῖσα Κέρκιννα καὶ ἡ Μή-
 νιγξ, πάριστοι τοῖς μεγέθεσι. τὴν δὲ Μήνιγγα νομίζουσι εἶναι τὴν τῶν Λωτοφαγίων γῆν τὴν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένην, καὶ δεῖκνυταί τινα σύμβολα, καὶ βωμὸς Ὀδυσσεύως καὶ αὐτὸς ὁ καρπός· πολὺ γάρ ἐστι τὸ δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ καλούμενον λωτόν, ἔχον ἡδιστον καρπὸν· πλείους δ' εἰσὶν ἐν αὐτῇ πολίχραι, μία
 C. 835 εἰσι. κατὰ δὲ τὸν μυθόν ἐστι παμμέγθετος ἐμπόριον, ποταμὸν ἔχον ἐμβάλλοντα εἰς τὸν κόλπον· διατείνεται δὲ μέχρι δεῦρο τὰ τῶν ἀμπώτεων πάθη καὶ τῶν πλημμυρίδων, καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τὴν θήραν τῶν ἰχθύων ἐπιτηδῶσιν οἱ πρόσχωροι κατὰ
 σπουδὴν θέοντες.

18. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν Ζοῦχίς ἐστὶ λίμνη σταδίων τετρακοσίων στενὸν ἔχουσα εἰσπλουν καὶ παρ' αὐτὴν πόλις ὁμοί-

λίθονος πρὸς Θυννοσκοπίαν *om. μοx βαλέθωνος F* καλλίθωννος *x* ἀρμόδιος *z*, quod *Cor.* recepit parum considerate: pro cognomine quodam Punico Ammonis hoc verbum habent nonnulli, qua de re penes peritiores sit iudicium. — ἐν ἧς Θυννοσκο *E*: unde a Strabone scriptum fuisse suspicor πρὸς ἧς Θυννοσκοπεῖον: cf. V, 223. 225; verbum Θυννοσκοπία praeter hunc locum nusquam legitur. 1. θάλα *codd.*, *Cor.* mutavit coll. p. 831 extr. ubi in *ε* consentiunt *codd.*, idque tuentur *Plin.* et *Itin. Antonini*: sed in titulo ap. *Grut.* p. 363 commemorantur coloni thainit. et apud *Ptol.* exstat Θείαινα, ex διττογραφία, ut videtur, ortum. — παρὰ] περὶ *moxx*. 4. κέρκιννα *F*: simplex *v* praebent *codd.* 11, 123. 5. κερκιννίτις *F* κερκινῆτις *i*. 6. λωτοφαγιῖτ *E* λωτοφαγιῖτην *F*. 7. κύκλον *F*. — κόλπου] τόπου *E*. 9. ἐτέραν *E*. — δὲ *om.* *codd.*, exc. *i*: δ' ἄκραν *E*. 11. μῆνιγκα *F*. 12 τὴν λωτοφαγιῖτην γῆν *E*. 16. τιγξ] πολλὰ *F*. 17. ἐμπαρσον (sic) *F* ἐμπαρεῖον *Cmoxx* *edd.*

νημος πορφυροβαφεῖα ἔχουσα καὶ ταριχείας παντοδαπὰς· εἰτ' ἄλλη λίμνη πολὺ ἐλάττων· καὶ μετὰ ταύτην Ἀβρότονον πόλις A. 1192 καὶ ἄλλαι τινές, συννεχῶς δὲ Νεάπολις, ἣν καὶ Λέπτιν καλοῦσιν· ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ διάγραμμα τὸ [ἐπὶ] Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων
 5 τρισχίλιοι ἑξακόσιοι στάδιοι. ἐξῆς δ' ἐστὶ ποταμός· καὶ μετὰ ταῦτα διατείχισμά τι, ὃ ἐποίησαν Καρχηδόνιοι, γεφυροῦντες βάραθρά τινα εἰς τὴν χώραν ἀνέχοντα· εἰσὶ δὲ καὶ ἀλίμενοί τινες ἐνταῦθα τόποι, τῆς ἄλλης παραλίας ἐχούσης λιμένας· εἰτ' ἄκρα ὑψηλὴ καὶ ὑλώδης, ἀρχὴ τῆς μεγάλης Σύρτους, καλοῦσι
 10 δὲ Κεφαλὰς· εἰς ταύτην δὲ τὴν ἄκραν ἐκ Καρχηδόνης στάδιοι εἰσι μικρῶ πλείους τῶν πενταμισχιλίων.

19. Ὑπέρκειται δὲ τῆς ἀπὸ Καρχηδόνης παραλίας μέχρι Κεφαλῶν καὶ μέχρι τῆς Μασσαυλίων ἢ τῶν Λιβφοινίκων γῆ
 15 μέχρι τῆς τῶν Γαιτούλων ὄρεινης, ἣδη Λιβυκῆς οὐσης. ἢ δ' ὑπὲρ τῶν Γαιτούλων ἐστὶν ἢ τῶν Γαραμάντων γῆ παράλληλος ἐκείνη, ὅθεν οἱ Καρχηδόνιοι κομίζονται λίθοι· τοὺς δὲ Γαράμακτας ἀπὸ τῶν Αἰθιοπίων *καὶ* τῶν παρωικανικῶν ἀφεστάναι φασὶν ἡμερῶν ἑννέα ἢ καὶ δέκα ὁδόν· τοῦ δὲ Ἄμμωνος καὶ πεντεκαίδεκα. μεταξὺ δὲ τῆς Γαιτούλων καὶ τῆς ἡμετέρας
 20 παραλίας πολλὰ μὲν πεδία, πολλὰ δὲ ὄρη καὶ λίμναι μεγάλαι καὶ ποταμοί, ὧν τινες καὶ καταδύντες ὑπὸ γῆς ἀφανεῖς γίνονται· λιτοὶ δὲ σφόδρα τοῖς βίοις εἰσὶ καὶ τῷ κόσμῳ, πολυγύναικες δὲ καὶ πολύπαιδες, τᾶλλα δὲ ἑμπερεῖς τοῖς νομάσι τῶν Ἀράβων· καὶ ἵπποι δὲ καὶ βόες μακροτραχηλότεροι τῶν παρ'

2. ἐλάττω DFh (sed in hoc v. sec. m. add.). 3. λέπτην F.
 4. τὸ] τῶν E ἐπὶ Xyl., unde Cor. scripsit τὸ ἐπὶ. 5. Κίνυφος post vocem ποταμός add. edd. inde a Xyl.: atque intelligendus haud dubie fluvius, qui Κίνυψ appellatur a scriptoribus compluribus, Κίνυφος a nomine. 7. βάρθρα Dhí. 8. εἰτα D. 10. δὲ τὴν] δὴ τὴν F. 11. εἰσε om. E. 13. μασσαυλιῶν F μασσαυλιῶν codd. rell. edd. — ἢ] καὶ codd. Tzsch. corr. de coní. Tyrwh. 14. γαιτούλων codd. Xyl. mut. — ὄρεινης F. 15. γαιτούλων codd. Xyl. mut. — γαραμαντῶν codd., exc. E. 16. γαραμάντας F. 17. καὶ delendum esse recte censuit Grosk.: v. I, 3. 39. 131. 19. γαιτούλων codd., exc. F. 20. παραλίας F. 21. καταδύντες F. — ὑπογεῖς C. 24. δὲ] δὴ F. — μακροτραχίλοι E μακροραχλότεροι CDhκ quod res. Tzsch. Cor., μακροχειλότεροι x ald.: verum servavit F.

ἄλλοις ἵπποφορβία δ' ἐστὶν ἐσπουδασμένα διαφερόντως τοῖς βασιλευσίν, ὥστε καὶ ἀριθμὸν ἐξετάζεσθαι πόλων κατ' ἔτος εἰς μυριάδας δέκα. τὰ δὲ πρόβατα γάλακτι καὶ κρέασιν ἐκτρέφεται, καὶ μάλιστα πρὸς τοῖς Αἰθίοφι. τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ μεσογαίᾳ.

20. Ἡ δὲ μεγάλη Σύρτις τὸν μὲν κύκλον ἔχει σταδίων [τρισηκίων] ἑννακοσίων τριάκοντά που, τὴν δ' ἐπὶ τὸν μυχὸν διάμετρον χιλίων πεντακοσίων, τοσοῦτον δὲ που καὶ τὸ τοῦ στόματος πλάτος. ἡ χαλεπότης δὲ καὶ ταύτης τῆς Σύρτιος καὶ τῆς μικρᾶς, ὅτι πολλαχοῦ τετραγώδης ἐστὶν ὁ βυθὸς 10
- C. 836 καὶ κατὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ τὰς πλημμυρίδας συμβαίνει τισὶν ἐμπύπτειν εἰς τὰ βράχη καὶ καθίζειν, σπάνιον δ' εἶναι τὸ σωζόμενον σκάφος. διόπερ πρόρωθεν τὸν παράπλουν ποιῶνται, 15
- A. 1193 φηλαττόμενοι, μὴ ἐμπέσειεν εἰς τοὺς κόλπους ὑπ' ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες· τὸ μέτροι παρακίνδυνον τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων διαπειροῦσθαι ποιεῖ, καὶ μάλιστα τῶν παρὰ γῆν περιπίλων. εἰσπλέοντι δὲ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐν δεξιᾷ μετὰ τὰς Κεφαλάς ἐστὶ λίμνη τριακοσίων που σταδίων τὸ μήκος, ἑβδομήκοντα δὲ τὸ πλάτος, ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν κόλπον, ἔχουσα καὶ 20
- πησία καὶ ὕφορμον πρὸ τοῦ στόματος. μετὰ δὲ τὴν λίμνην τόπος ἐστὶν Ἀσπίς καὶ λιμὴν κάλλιστος τῶν ἐν τῇ Σύρτι.

1. ἵπποφορβεῖα F. 2. πόλων F. 3. ἐτρέφοντο F ἐτρέφετο codd. rell., exc. E, in quo ἐκ inter versus additum est pr. m. 6. τὸν μὲν om. F. 7. τρισηκίων in nullo legitur cod.: in E tamen inter ζα^δ et sigla λ lacuna est, ad quam explendam litera in marg. videtur fuisse adiecta (id quod ex additis punctis suspicor), quae nunc cum margine recisa est: quae in F hoc loco exstant sigla duo ex more librarii, qui hanc codicis partem exaravit, legenda esse videntur ἑννακισχιλίων τριάκοντα: prioris vero forma non multum abest a Γ. Certissimam tamen iudico illam scripturam, a Grosk. commendatam coll. II, 123: πεντακισχιλίων quod legitur in z e corr., quodque Cas. quamvis dubitanter proposuerat, rec. Cor. 8. τὸ om. CEDhw, in ultimo hoc collocatur ante πλάτος. 10. Post μικρᾶς excidisse quaedam, velut ἐκ τούτου γίνεται vel similia, recte iudicat Grosk. 11. καὶ ante κατὰ om. codd., exc. Ex. 12. βάθη Cor., sed sec. m. corr. 14. ἐμπέσειεν E. 16. παράπλων scribendum esse suspicatur Cor. satis probabiliter. 17. δῆ] δὲ E. — κατὰ Dhi. 21. ἐστὶν om. E.

συνεχής δὲ ὁ Εὐφράντας πύργος ἐστίν, ὄριον τῆς πρόταρον Καρ-
 χηδονίας γῆς καὶ τῆς Κυρηναίας τῆς ὑπὸ Πτολεμαίῳ· εἰτ' ἄλ-
 λος τόπος, Χάραξ καλούμενος, ᾧ ἐμπορίῳ ἐχρῶντο Καρχηδόσιοι
 κομίζοντες ὄλνον, ἀντιφορτιζόμενοι δὲ ὀπὸν καὶ σίλφιον παρὰ
 5 τῶν ἐκ Κυρήνης λάθρα παρακομίζόντων· εἰθ' οἱ Φιλαίνων βω-
 μοί· καὶ μετὰ τούτους Ἀυτόμαλα, φρούριον φυλακὴν ἔχον,
 ἰδρυμένον κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου παντός· ἔστι δ' ὁ διὰ
 τοῦ μυχῷ τούτου παράλληλος, τοῦ μὲν δι' Ἀλεξανδρείας μικρῷ
 νοσιώτερος χιλίοις σταδίοις, τοῦ δὲ διὰ Καρχηδόνης ἐλάττωσι·
 10 ἢ δισχιλίοις· πίπτει δ' ἂν τῇ μὲν καθ' Ἡρώων πόλιν τὴν ἐν
 τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῇ δὲ κατὰ τὴν μεσόγειον τῶν
 Μασσαυσίων καὶ τῶν Μαυρουσίων. * ὅπου * τὸ λειπόμενον ἦδη
 τῆς παραλίας ἐστὶν εἰς πόλιν Βερενίκην στάδιοι * ἑννακισχίλιοι
 πεντακόσιοι. ὑπέρκειται δὲ τοῦ μήκους τοῦδε * πλάτους * πα-
 15 ρήκοντες καὶ μέχρι τῶν Φιλαίνου βωμῶν οἱ προσαγορευόμενοι
 Νασσαῶνες, Λιβυκὸν ἔθνος· ἔχει δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα καὶ
 λιμένας οὐ πολλοὺς ὑδροεῖά τε σπάνια. ἔστι δὲ ἄκρα λεγομένη
 Ψευδοπενιάς, ἐφ' ἧς ἡ Βερενίκη τὴν θέσιν ἔχει παρὰ λίμνην
 τινὰ Τριτωνίδα, ἐν ἣ μάλιστα ἠσιὸν ἐστὶ καὶ ἱερὸν τῆς Ἀφρο-
 20 δίτης ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ καὶ λίμνη Ἐσπερίδων, καὶ ποταμὸς

3. ἐμπορίῳ CD sed hic sec. m. corr. 5. εἰθ' ἢ Dh, sed hic
 postea corr. — φιλαίνου E. 6. καὶ μετὰ] μετὰ δὲ F. — φυλακὴν
 ἔχον om. ποκ. 7. παντός om. E. 8. μικρὸν E. 9. ἐλάττωσι F.
 10. πίπτει Dh. — τῇ μὲν ἡρώων πόλει τῇ ἐν κτλ. F. — πόλει C.
 12. μασσαυσίων codd. μασσαυσίων edd. — ὅπου incommodum valde
 est atque inconsonum, neque multum proficimus Gröskurdii coniectura
 ἀφ' οὗ προponentis: videtur potius delenda haec vox. 13. ἑννακισχί-
 λιοι corruptum esse sponte sua apparet ex iis, quae supra de Syrtis cir-
 cuitu traduntur: corr. Letronn., qui recte suspicatur errorem ortum esse
 e siglorum Θ et Α confusione admodum facili. 14. τοῦ δὲ πλάτους
 codd. edd.: quae cum sensu careant, Letronn. emendanda esse censuit;
 Grösk. τὸ δὲ πλάτος scribi voluit parum apte: πλάτους videtur super-
 scriptum esse ab aliquo, qui de Syrti cogitans rectiorem putavit hanc
 vocem quam ἠκούσας, ac postea in orationis seriem receptum. 17. ὑδροεῖα
 CF. — τε] δὲ codd., Cor. corr. 18. ψευδοπενιάς E ψευδοπενιάς F.
 — βερενίκη F. 19. τριτωνίδα edd.: quae solita est huius nominis
 forma, sed cf. Eurip. Ion. v. 872. 20. καὶ ante λίμνη om. E. — λίμνη
 codd. edd., sed λίμνη scribendum esse recte vidit Dodwell. (v. de peripli

ἐμβάλλει Λάθων. ἐνδοτέρω δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον λεγόμενον Βόρειον, ὃ ποιεῖ τὸ στόμα τῆς Σύρτωος πρὸς τὰς Κεφαλὰς· κεῖται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθύν καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ζάκυνθον, ἐν διάστηματι σταδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων. ἐν 5 ταύτης τῆς πόλεως τριακοσταῖος πεζῆ περιώδευσε τὴν Σύρτιν Μάρκος Κάτων, κατὰ τὴν στρατιὰν πλειόνων ἢ μυρίων ἀνδρῶν,

- A. 1194 *ὁ* εἰς μέρη διελὼν τῶν ὑδρῶν χάριν· αἶδενσε δὲ πεζὸς ἐν ἄμφω βαθεῖα καὶ καύμασι. μετὰ δὲ Βερενίκην πόλις ἐστὶ Τά-
 C. 837 χειρα, ἣν καὶ Ἀρσινοὴν καλοῦσιν· εἰθ' ἡ Βάρκη πρότερον, τῶν 10 δὲ Πτολεμαῖς· εἶτα Φνκοῦς ἄκρα, ταπεινὴ μὲν, πλείστον δ' ἐκ-
 κειμένη πρὸς ἄρκτον παρὰ τὴν ἄλλην *τὴν* *Λιβυκὴν παραλίαν·
 κεῖται δὲ κατὰ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς ἐν διάστηματι δισχιλίων
 ὀκτακοσίων σταδίων· ἐστὶ δὲ καὶ πολίχριον ὁμώνυμον τῇ ἄκρῃ.
 οὐ πολὺ δὲ τοῦ Φνκοῦντος ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίγειον 15
 ἢ Ἀπολλωνιάς, ὅσον ἑκατὸν καὶ ἑβδομηκοντα σταδίους, τῆς δὲ
 Βερενίκης χιλίοις, τῆς δὲ Κυρήνης ὀγδοήκοντα, πόλεως μεγά-
 λης ἐν τραπεζοειδεῖ πεδίῳ κειμένης, ὡς ἐκ τοῦ πελάγους ἐω-
 ρῶμεν αὐτήν.

Hannonis aetate, in Huds. Geogr. min. p. 5); quamquam apud Scylacem legitur Ἐσπερίδες πόλις καὶ λιμὴν: at hic portus non diversus ab ipsa Berenice. Praeterea commemoratur ap. Ptolem. IV, 4 ἡ ἀπὸ τοῦ Λάθωνος ποταμοῦ ἐκτρεπομένη λιμνη: denique ipse sententiarum connexus is est, ut lacus potius quam portus mentionem exspectes. 1. ἐμβάλλει F. — δὲ om. E. — βερενίκης F. 3. τὰ om. E. Ceterum propter pluralem hunc Grosk. recte suspicatur excidisse καὶ τὸν Χελωνάταν post τὸν Ἰχθύν, coll. VIII, 343: etenim ipsa enunciati forma et particulae καὶ ἔτι, quae subiiciuntur, non unum modo nomen a Strabone scriptum fuisse comprobant. 5. Ζάκυνθος C. — σταδίων om. E. — καὶ ἑξακοσίων D (sed καὶ sec. m. del.) h. — ἐν ταύτης δὲ τῆς E. 7. τὴν στρατιὰν C. 8. ὁ F καὶ ἰ, ὁ om. edd. inde a Xyl. recte. — ὑδρῶν CFx. 9. βερενίκην πόλιν πόλις F. — τάχειρα CDFhisu τεύχειρα codd. rell., exc. E. 11. φυσικοῦς F. — δὲ κειμένη codd., Cor. corr. de con. Cas. 12. τὴν ante Λιβυκὴν om. edd. inde a Xyl. — λιβυκὴν C. 13. τέναρον, sed ai sup. ε sec. m. add., D. 15. ἐπίτηον F. 16. Ἀπολλωνία vid. scribendum: sic enim et ab aliis et ab ipso Strabone infra vocatur hoc oppidum. — καὶ om. Dh. 18. τραπεζοειδῆ C.

21. Ἔστι δὲ Θηραίων κτίσμα, Λακωνικῆς νήσον, ἣν καὶ
Καλλίστην ὠνόμαζον τὸ παλαιόν, ὡς φησι καὶ Καλλίμαχος·

Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὖνομα Θήρη,
μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

5 κεῖται δὲ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίγειον κατὰ τὸ ἐσπέριον τῆς
Κρήτης ἄκρον, τὸ τοῦ Κριοῦ μέτωπον, ἐν διάρματι [δισ]χιλίων
σταδίων· ὁ δὲ πλοῦς Λευκονότω. λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα
Βάττου· πρόγονον δὲ τούτου ἑαυτοῦ φάσκει Καλλίμαχος· ἠϋ-
ξήθη δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας· καὶ γὰρ ἵπποτρόφος ἐστὶν
10 ἀρίστη καὶ καλλίκαρπος, καὶ πολλοὺς ἀνδρας ἀξιολόγους ἔσχε
καὶ δυναμένους ἐλευθερίας ἀξιολόγως προϊστασθαι καὶ πρὸς
τοὺς ὑπερκειμένους βαρβάρους ἰσχυρῶς ἀντέχειν. τὸ μὲν οὖν
παλαιὸν αὐτόνομος ἦν ἡ πόλις· εἶτα οἱ τὴν Αἴγυπτον κατα-
σχόντες Μακεδόνες ἀυξηθέντες ἐπέθεντο αὐτοῖς, ἀρξάντων τῶν
15 περὶ Θίβρωνα τῶν ἀνελόντων τὸν Ἄρπαλον. βασιλευθέντες
δὲ χρόνους τινὰς εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξουσίαν ἦλθον, καὶ πῦν
ἐστὶν ἐπαρχία τῇ Κρήτῃ συναξευγμένη· τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ
περιπόλια ἡ τε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρη καὶ ἡ Ταύχειρα καὶ
Βερενίκη καὶ τὰ ἄλλα πόλινια τὰ πλησίον.

20 22. Ὅμορῆ δὲ τῇ Κυρηναίᾳ ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα καὶ
τὸν ὄπὸν τὸν Κυρηναίων, ὃν ἐκφέρει τὸ σίλφιον ὀπισθέν· ἐγ-
γὺς δ' ἦλθε τοῦ ἐκλιπεῖν, ἐπαλθόντων τῶν βαρβάρων κατὰ
ἔχθραν τινὰ καὶ φθειράντων τὰς ρίζας τοῦ φυτοῦ· εἰσὶ δὲ
νομάδες. ἀνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Κυρηναῖοι Ἀρίστιππός
25 τε ὁ Σωκρατικός, ὅστις καὶ τὴν Κυρηναϊκὴν κατεβάλετο φιλο-
σοφίαν, καὶ θυγάτηρ, Ἀρήτη τούνομα, ἥπερ διεδέξατο τὴν σχο-
λὴν, καὶ ὁ ταύτην πάλιν διαδεξάμενος υἱὸς Ἀρίστιππος, ὁ κλη-
θεὶς Μητροδίδακτος, καὶ Ἀννικεῖρις, ὁ δοκῶν ἐπανορθῶσαι τὴν
Κυρηναϊκὴν αἴρεσιν καὶ παραγαγεῖν ἀντ' αὐτῆς τὴν Ἀννικερίαν.

A. 1195

1. θυραίων C. 2. καὶ om. E. 3. πάροιθεν EF. 6. χιλίων
codd., quod cum Cas. correxisset coll. X, 475, denudō reposuerunt Tzsch.
Cor. 7. λευκονώτω F. 8. ἠϋξῆσε ald. 10. ἡ ἀρίστη CDπ. —
καλλίκαρπος F. 11. ἀξιολόγους Dh. 13. ἡ om. E. — οἱ] ἡ F
om. E. 15. παρὰ C. — βίθρωνα hi θρηβρωνα x. 18. ταύχειρα,
eu sup. au pr. m. add., E ταύχειρα μοx. 20. κυρήνη C. 23. φθει-
ρόντων E. 25. ὅς x. 26. ἀρίτη Dh.

C. 838 *Κυρηναῖος δ' ἐστὶ καὶ Καλλίμαχος καὶ Ἐρατοσθένης, ἀμφότεροι τετιμημένοι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν, ὁ μὲν ποιητῆς ἄμα καὶ περὶ γραμματικῆν ἰσπουδακῶς, ὁ δὲ καὶ ταῦτα καὶ περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα, εἴ τις ἄλλος, διαφέρει. ἀλλὰ μὴν καὶ Καρνεάδης (οὗτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας ἄριστος φιλοσόφων ὁμολογεῖται) καὶ ὁ Κρόνος δὲ Ἀπολλώνιος ἐκείθεν ἐστίν, ὁ τοῦ διαλεκτικοῦ Διοδώρου διδάσκαλος, τοῦ καὶ αὐτοῦ Κρόνον προσαγορευθέντος, μετενεγκάντων τινῶν τὸ τοῦ διδασκάλου ἐπίθετον ἐπὶ τὸν μαθητὴν. μετὰ δὲ τῆν Ἀπολλωνίαν ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῶν Κυρηναίων παραλία μέχρι Καταβαθμοῦ 10 σταδίων δισχιλίων διακοσίων, οὐ πᾶν εὐπαράπλους· καὶ γὰρ λιμένες ὀλίγοι καὶ ὕφορμοι καὶ κατοικίαι καὶ ὕδρεϊα. τῶν δὲ μάλιστα ὀνομαζομένων κατὰ τὸν παράπλου τόπων τὸ τε Ναύσταθμόν ἐστι καὶ τὸ Ζεφύριον πρόσορμον ἔχον καὶ ἄλλο Ζεφύριον καὶ ἄκρα Χερρόνησος λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ 15 † Κύκλον τῆς Κρήτης ἐν διάστημα χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων νότῳ· εἶτα Ηράκλειόν τι ἰσθμὸν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κόμη Παλίουρος· εἶτα λιμὴν Μενέλαος καὶ † Ἀρδανίξις, ἄκρα ταπεινὴ ὕφορμον ἔχουσα· εἶτα μέγας λιμὴν, καθ' ὃν ἡ ἐν τῇ Κρήτῃ Χερρόνησος ἴδρεται, τρισχιλίων πον σταδίων διάγραμμα ἀπολεί- 20*

2. *τετιμημένοι* om. *E.* — *τῶν Αἰγυπτίων* edd. inde a *Cas.* 5. *οὗτος δὲ* om. *E.* 7. *τοῦ καὶ αὐτοῦ* — *προσαγορευθέντος* om. *F* *τοῦ* — *μαθητὴν* om. *x.* 8. *μετενεγκόντων* codd., exc. *CF*, edd. 12. *ὕδρεϊαι* codd., exc. *D* (in hoc *ι* in fine verbi erasum) *E*, edd. 16. *κόρυκον* *Xyl.* *Κώρυκον* *Cor.* coll. VIII, 363: quod satis placeret, nisi ad septentrionem vergeret illud promontorium, ita ut parum apte eo referantur quae subiciuntur; sed Cherrhonesus quoque, quae mox commemoratur, in septentrionali Cretae ora est sita: nec melius habeo quod proponam. — *δισχιλίων* scribendum esse censet *Grosk.*, coll. p. 837, haud iniuria, ut videtur: mirum tamen est, quod omnes numeri, qui de Cretae distantia ab Cyrenaicae ora h. l. afferuntur, neque rerum naturae neque inter se conveniunt. 18. *ἀρδανίξις* *s* (sed *ι* sup. *η* add.) *ald.* *Ἀρδανιάξις* edd. inde a *Xyl.*: *Ἀρδανία* cum nominetur hoc promontorium I, 40, ita hic quoque scribendum censet *Grosk.*; praefendum tamen videri, vel propter codd. scripturam, *Ἀρδανίς*, quod legitur apud *Ptolem.* IV, 5, supra monui ad l. l. 19. *ἡ* om. *E.* 20. *δισχιλίων* scribendum censent *Letronn.* et *Grosk.*, ac nimium certe illud est intervallum. — *ἀπολιπούσα* codd., *Cor.* corr.

πουσα μεταξύν· ὄλη γὰρ σχεδόν τι τῆ παραλία ταύτη ἀντίκειται
 παράλληλος ἢ Κρήτη στενή καὶ μακρά. μετὰ δὲ τὸν μέγαν
 λιμένα ἄλλος λιμὴν Πλῦνος, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν Τετραπυργία. † τὸ
 δὲ λοιπὸν ἤδη μέχρι Παραιτονίου, ἀκκεῖθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
 5 καλεῖται δὲ ὁ τόπος Κατάβαθμος· μέχρι δεῦρο ἢ Κυρηναία.
 ἢ καὶ εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.

23. Τὴν δ' ὑπερκειμένην ἐν βάρθει χώραν τῆς Σύρτεως καὶ
 τῆς Κυρηναίας κατέχουσιν οἱ Λίβυες, παράλυτρον καὶ ἀχμη-
 ράν· πρῶτοι μὲν οἱ Νασαμῶνες, ἔπειτα Ψύλλοι καὶ τινες Γαί-
 10 τουλοὶ, ἔπειτα Γαράμαντες· πρὸς ἔω δ' ἔτι μᾶλλον οἱ Μαρμα-
 ρίδαι, προσχωροῦντες ἐπὶ πλέον τῆ Κυρηναία καὶ παρατεινοντες
 μέχρι Ἄμμωνος. τετραταίους μὲν οὖν φασιν ἀπὸ τοῦ μυχοῦ
 τῆς μεγάλης Σύρτεως τοῦ κατ' Ἀυτόμαλά πως βαδίζοντας ὡς A. 1196
 ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολάς ἀφικνεῖσθαι. ἔστι δὲ ὁ τό-
 15 πος οὗτος ἐμπερηὴς τῷ Ἄμμωνι, φοινικοτρόφος τε καὶ εὐδρος·
 ὑπέρεται δὲ τῆς Κυρηναίας *τῆς* πρὸς μεσημβρίαν· μέχρι
 μὲν σταδίων ἑκατὸν καὶ δενδροφόρος ἐστὶν ἢ γῆ· μέχρι δ' ἄλ-

2. Voce παράλληλος cum finiatur pagina in F, proxime insequens incipit a voce εὐπορίας (v. p. 840), ita ut folium intercidisse liqueat. — μέγαν om. E. 3. πλυνός E. 4. ἤδη om. ald. Post hoc verbum excidisse censet Grosk. ἔστι τὸ: sed ne ita quidem restituitur hic locus violentius, ut opinor, turbatus. Verba enim καλεῖται — Κυρηναία eo loco quo nunc leguntur ferri nequeunt, nec quidquam profeceris, si cum Letronnio parenthesi ea includas. Videntur potius collocanda esse ante τὸ δὲ λοιπὸν κτλ., simulque in proximis verba ἢ καὶ εἰσιenda. 6. ἢ Cor. ὁ conl. Letr. 9. πρῶτον edd. — γετούλοι codd. 10. ἔπειτα] καὶ CEΓΓξ. 10. μαρμαρίται codd., exc. E (?). 13. τοὺς κατ' αὐτὸ μαλακῶς codd. Quae cum corrupta esse dudum animadversum esset, Salm. (v. Exerc. Plin. p. 271) coniecit scribendum esse τοὺς ἀπ' Ἀυτόμαλακος, Falconer. τοὺς κατ' Ἀυτόμαλά πως, Grosk. denique τοὺς κατ' αὐτὸν Νασαμῶνας: veram esse scripturam a me restitutam liquet, ni fallor, e p. 836. 14. Ante ἀφικνεῖσθαι excidisse nomen loci, quo perveniatur quatuor diebus a Syrtis recessu, luce clarius est. Quem Ἀύγυλα fuisse Grosk. rectissime suspicatus est, coll. Herod. IV, 172, 182; idem vero cum censeat Strabonem scripsisse εἰς τόπον τινὰ τὰ Ἀύγυλα καλούμενον, crediderim potius nihil scriptum fuisse nisi εἰς Ἀύγυλα, quae quam facile post ἀνατολάς negligi potuerint, apparet. 15. φοινικότροφος codd., exc. DE, edd. 16. τῆς delendum esse Grosk. recte iudicavit.

λων ἑκατὸν σπεύρεται μόνον, [οὐκ] ὄρυζοτροφεῖ δ' ἡ γῆ διὰ
 τὸν αὐχμόν. ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ τὸ σίλφιον [φέρουσα] ἐστίν.
 C. 839 εἶθ' ἡ ἀοίκητος καὶ ἡ τῶν Γαραμάντων· ἐστὶ δ' ἡ τὸ σίλφιον
 φέρουσα στενὴ καὶ παραμήκης καὶ παράξηρος, μήκος μὲν ὡς
 ἐπὶ τὰς ἀνατολάς ἴοντι ὅσον σταδίων χιλίων, πλάτος δὲ τρια- 5
 κοσίων ἢ μικρῶ πλειόνων τό γὰρ γνώριμον. εἰκάζειν μὲν γὰρ
 ἅπασαν πάρεστι διηλεκτῶς τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου κει-
 μέτην τοιαύτην εἶναι κατὰ τὰ τοὺς ἀέρας καὶ τὴν τοῦ φυτοῦ
 φορὰν· ἐπεὶ δ' ἐμπίπτουσι ἐρημίαι πλείους, [οὐ] τοὺς πάντας
 τόπους ἴσμεν· παραπλησίως δ' ἀγροῖται καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Ἄμ-
 μωνος καὶ τῶν ἀνάσεων μέχρι τῆς Αἰθιοπίας. οὐδ' ἂν ἔχοι-
 μεν λέγειν τοὺς ὄρους οὔτε τῆς Αἰθιοπίας οὔτε τῆς Λιβύης,
 ἀλλ' οὐδὲ τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ τραπῶς, μὴ τι γὰρ τῆς πρὸς τῷ
 ἀκεανῷ.

24. Τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης οὕτω διά- 15
 κειται· ἐπεὶ δ' οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρίστην αὐτῆς καὶ γνωριμωτά-
 την κατέχουσιν, ἅπαστας ὑπερβεβλημένοι τοὺς πρότερον ἡγεμόνας,
 ὧν μνήμην ἴσμεν, ἄξιον *καὶ* διὰ βραχέων καὶ τὰ τούτων εἰπεῖν.
 ὅτι μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ὀρμηθέντες πόλεως τῆς Ῥώμης ἅπασαν τὴν
 Ἰταλίαν ἔσχον διὰ τὸ πολεμεῖν καὶ πολιτικῶς ἄρχειν, εἴρηται, 20
 καὶ διότι μετὰ τὴν Ἰταλίαν τὰ κύκλω προσεκτίσαντο, τῇ αὐτῇ
 ἀρετῇ χρώμενοι. τριῶν δὲ ἡπείρων οὐσῶν, τὴν μὲν Εὐρώπην
 σχεδὸν τι πᾶσαν ἔχουσι, πλὴν τῆς ἔξω τοῦ Ἰστροῦ καὶ τῶν με-
 ταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Τανάιδος παρωκεανικῶν. τῆς δὲ Λι-
 βύης ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑπ' αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ ἄλλη 25
 ἀοίκητός ἐστιν ἢ λυπρῶς καὶ νομαδικῶς οἰκεῖται. ὁμοίως δὲ
 καὶ τῆς Ἀσίας ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑποχείριός ἐστιν,

1. οὐκ om. codd.: Cor. add. — ὄρυζοτροφεῖ] οὐ ῥιζοτροφεῖ E.
 2. φέρουσα om. codd., exc. i; ἔχουσα exhibent edd.: illud probabilis
 est et per se et propter ea, quae sequuntur. 7. τὴν aster. incl. Cor.
 9. οὐ om. codd. Hopper. add. 11. ἀναβάσεων ἢ ἀνάσεων ald. 15. τὰ
 μὲν οὖν καθ' ἡμᾶς μέρη τῆς οἰκουμένης codd. edd., sed in *Dhx* τὰ
 additum ante μέρη, quo sensus qualiscunque redderetur scripturae illi
 obscurae, nec ferendae: quod scripsimus et ipso sententiarum connexu
 confirmatur et iis quae leguntur II, 132 in. 18. καὶ ante διὰ om. w
 edd., atque incommodum sane est. 23. πλὴν τῶν ἔξω E. 27. ὑποχεί-

εἰ μὴ τις τὰ τῶν Ἀχαιοῶν καὶ Ζυγοῶν καὶ Ἡνώχων ἐν λόγῳ
 τίθεται, ληστρικῶς καὶ νομαδικῶς ζώντων ἐν στενοῖς καὶ λυ- **A. 1197**
 προῖς χωρίοις. τῆς δὲ μεσογαίας καὶ τῆς ἐν βάθει τὴν μὲν
 ἔχουσιν αὐτοί, τὴν δὲ Παρθυαῖοι καὶ οἱ ὑπὲρ τούτων βάρβα-
 5 ροι, πρὸς τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἄρκτοις Ἴνδοι καὶ Βάκ-
 τριοι καὶ Σκύθαι, εἰτ' Ἄραβες καὶ Αἰθίοπες· προστίθεται δὲ
 αἰεὶ τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς. ταύτης δὲ τῆς συμπάσης χώρας
 τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις ἢ μὲν βασιλεύεται, ἢν δ' ἔχουσιν αὐτοὶ κα-
 λέσαντες ἐπαρχίαν, καὶ πέμπουσιν ἡγεμόνας καὶ φορολόγους.
 10 εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἐλεύθεραι πόλεις, αἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς κατὰ φι-
 λίαν προσελθοῦσαι, τὰς δ' ἠλευθέρωσαν αὐτοὶ κατὰ τιμῆν. εἰσὶ
 δὲ καὶ δυνάσται τινὲς καὶ φύλαρχοι καὶ ἱερεῖς ὑπ' αὐτοῖς· οὗ-
 τοι μὲν δὴ ζῶσι κατὰ τινὰς πατριῶν νόμους.

25. Αἱ δ' ἐπαρχίαι διήρηνται ἄλλοτε μὲν ἄλλως, ἐν δὲ τῷ **C. 840**
 15 παρόντι, ὡς Καῖσαρ ὁ Σεβαστὸς διέταξεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ πα-
 τρίς ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμονίας καὶ πολέ-
 μου καὶ εἰρήνης κατέστη κύριος διὰ βίον, δίχα διεῖλε πᾶσαν
 τὴν χώραν καὶ τὴν μὲν ἀπέδειξεν ἑαυτῷ, τὴν δὲ τῷ δήμῳ·
 ἑαυτῷ μὲν, ὅση στρατιωτικῆς φρουρᾶς ἔχει χρεῖαν (αὕτη δ'
 20 ἔστιν ἡ βάρβαρος καὶ πλησιόχωρος τοῖς μήπω κεχειρωμένοις
 ἔθνεσιν ἢ λυπρὰ καὶ δυσγεώργητος, ὥσθ' ὑπὸ ἀπορίας τῶν
 ἄλλων, ἐρμμάτων δ' εὐπορίας ἀφηνιάζειν καὶ ἀπειθεῖν), τῷ
 δήμῳ δὲ τὴν ἄλλην, ὅση εἰρηνικὴ καὶ χωρὶς ὄπλων ἄρχεσθαι
 ῥαδία· ἑκατέραν δὲ τὴν μερίδα εἰς ἐπαρχίας διένειμε πλείους,
 25 ὧν αἱ μὲν καλοῦνται Καῖσαρος, αἱ δὲ τοῦ δήμου. καὶ εἰς μὲν
 τὰς Καῖσαρος ἡγεμόνας καὶ διοικητὰς Καῖσαρ πέμπει, διαιρῶν
 ἄλλοτε ἄλλως τὰς χώρας καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενος,
 εἰς δὲ τὰς δημοσίας ὁ δῆμος στρατηγούς ἢ ὑπάτους· καὶ αὐ-

ροῦς] ὑπ' αὐτοῖς x. 4. οἱ om. codd., exc. E: Cor. addiderat de coni.
 6. Post Αἰθίοπες Grosk. haud iniuria suspicatur excidisse πρὸς νότον
 sine mavis πρὸς νότον. — προστίθεται] πρόσσεσι Er. 8. ἢ edd. —
 ἢ] τὴν Cor. 14. αἰπαρχίαι C. 20. Verba μήπω κεχειρωμένοις
 ἔθνεσιν evanuerunt in C, ut multa alia per ultimam hanc codicis pagi-
 nam. 21. ἢ codd., Cor. corr. 23. ὅση ἦν codd., exc. F, edd. 26. τὰς]
 τῆς F. — ἡγεμονίας F ἡγεμονίας codd. rell., Cor. corr. de Cas. con-
 — Καῖσαρ om. F.

ται δ' εἰς μερισμοὺς ἄγονται διαφόρους, ἐπειδὴν καλεῖται τὸ
 συμφέρον. ἀλλ' ἐν ἀρχαῖς γε διέθηκε ποιήσας ὑπατικὰς μὲν
 A. 1198 δύο, Διθύην τε, ὅση ὑπὸ Ῥωμαίοις ἔξω τῆς ὑπὸ Ἰούβρα μὲν
 πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίῳ τῷ ἐκείνου παιδί, καὶ Ἀσίαν τὴν
 ἐντὸς Ἄλως καὶ τοῦ Ταύρου πλὴν Γαλατῶν καὶ τῶν ὑπὸ 5
 Ἀμύντα γενομένων ἐθνῶν, ἔτι δὲ Βιθυνίας καὶ τῆς Προπον-
 τίδος· δέκα δὲ στρατηγικὰς· κατὰ μὲν τὴν Εὐρώπην καὶ τὰς
 πρὸς αὐτῇ γήσους τὴν τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγομένην, ὅση περὶ
 τὸν Βαΐτιν ποταμὸν *καὶ τὸν Ἄτακα*, καὶ τῆς Κελτικῆς τὴν
 Ναρβωνίτιν, τρίτην δὲ Σαρδῶ μετὰ Κύρου, καὶ Σικελίαν τετάρ- 10
 την, πέμπτην δὲ καὶ ἕκτην τῆς Ἰλλυρίδος τὴν πρὸς τῇ Ἠπειρῷ
 καὶ Μακεδονίαν, ἑβδόμη δ' Ἀχαΐαν μέχρι Θετταλίας καὶ Αἰτω-
 λῶν καὶ Ἀκαρνανῶν καὶ τινῶν Ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν, ὅσα τῇ
 Μακεδονίᾳ προσώριστο, ὄγδοήν δὲ Κρήτην μετὰ τῆς Κυρηναίας,
 ἐνάτην δὲ Κύπρον, δεκάτην δὲ Βιθυνίαν μετὰ τῆς Προπον- 15
 τίδος καὶ τοῦ Πόντου τινῶν μερῶν· τὰς δὲ ἄλλας ἐπαρχίας
 ἔχει Καῖσαρ, ὧν εἰς ἅς μὲν πέμπει τοὺς ἐπιμελησομένους ὑπα-
 τικοὺς ἀνδρας, εἰς ἅς δὲ στρατηγικοὺς, εἰς ἅς δὲ καὶ ἱππικοὺς·
 καὶ βασιλεῖς δὲ καὶ δυνάσται καὶ δεκαρχαὶ τῆς ἐκείνου μερι-
 δος καὶ εἰσὶ καὶ ὑπῆρξαν αἰεὶ. 20

2. ἀλλ' ἐν] ἄλλας δ' ἐν F. — γε] τε codd., Cor. corr. 3. τε] δὲ codd. μὲν ald. 7. στρατηγίας codd., Cor. corr. 8. Verba αὐτῇ — Ἰβηρίαν evanuerunt in F, ut complura alia in proximis. 9. ἄττακα codd.: Atacis vero mentionem ab hoc loco abhorreere intelligens Casaubonus sive τὸν Ἄταν scribendum, sive verba illa post Κελτικῆς aliqua ratione collocanda esse censuit: neutrum tamen ferendum, neque omnino a Strabone addita sunt illa verba. 13. ἀκαρνανῶν ultimum est in cod. F' verbum integrum: reliqua lacera sunt ac deleta. 14. προσώριστα Cor. 19. δυνάμεις ποσ.

I N D E X

FRAGMENTORUM STRABONIS, QUAE CONTINENTUR IN EPITOME VATICANA (E).

LIBER XIII.

(581) μέχρι μὲν δεῦρο — ταύτης. ἀπὸ τῆς κυζικηνῆς τοίνυν καὶ τῶν περὶ αἰσηπον τόπων μέχρι ἀβύδου — (582) τῆς αἰολίδος. καθ' ὅλην γὰρ ἐσκεδάσθη τὴν τρωάδα, ἣν ὄμηρος ὑπαγορεύει ἀπὸ τῆς κυζικηνῆς — τῆς ἰωνικῆς. (583) τοπογραφεῖ δὲ κάλλιστα — εἰς λίσβον: ὅτι νῦν γάρραρον ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι — (584) καὶ λεγομένην τροίαν. (585) πρώτην λυρησιδὸν τὴν ὑπὸ τῷ μύνητι. δευτέραν θήβην ὑποπλακίην φησὶ τὴν ὑπὸ τῷ ἠετίωνι κιλίκων ἄρχοντι. τρίτην τὴν τῶν λελέγων καὶ μὴν οἳ γε ὑπὸ τῷ ἔκτορι ἐν τῷ καταλόγῳ ταπτόμενοι λέγονται τρωᾶες. εἶθ' οἳ ὑπὸ τῷ αἰνείᾳ, ὃν καὶ τρώων βουληφόρον καλεῖ. εἶθ' οἳ ὑπὸ πανδάρῳ λύκιρι οὖς καὶ αὐτοὺς καλεῖ τρωᾶς καὶ τοὺς περὶ ἄβυδον καὶ περκώτην ὑπὸ τῷ ἀσίῳ τρωᾶς. καὶ μὴν οἳ γε μεταξὺ αἰσηπον καὶ ἀβύδου τρωᾶες. (586) πάντες μὲν δὴ τρωᾶες — λυρησιδί: ὅτι τὰ περὶ κύζικον καὶ ἄβυδον βέβρυκες καὶ δρύοπες πρότερον ᾤκουν. εἶτα φρύγες καὶ θραῦκες. τὰ δ' ἐξῆς τρηῆρες — μέχρι τοῦ αἰσηπον. μετὰ τὴν κυζικηνῶν — τρωᾶες. τούτους δὲ — (587) ὅσον π'. ἀδράστεια δὲ καὶ πίττα καὶ ἐξῆς ὅσα καταλέγει ὁ ποιητὴς τῇ ζελεΐᾳ μὲν ὑποπέπτωκε. ἔχουσι δὲ κυζικηνοὶ τε καὶ πριαπηνοὶ: ὅτι ὁ περὶ τὴν ζελεΐαν τάρσος ποταμὸς κ' διαβάσεις τῇ αὐτῇ ἔχων

ὀδῶ· ὁ δ' ἐκ νικομηδείας εἰς νίκαιαν δ' καὶ κ'. πέντε δὲ καὶ
 ο' ὁ τῶνων (sic) — αἰσῆπου κολωνός ἐστιν ἐφ' ᾧ — ἐνίκησε.
 Post hoc verbum compluria cum margine inferiore sunt prae-
 cisa; folium insequens incipit: ἐστὶ πόλις ἐπὶ θαλάττῃ καὶ λι-
 μῆν. ἐπώνυμος δ' ἐστὶ τοῦ πριάπου τιμωμένου παρ' αὐτοῖς διο-
 νύσου καὶ νύμφης υἱῶς ... ἰ σφόδρα εὐάμπελος — λαμψακ-
 νῶν: ὅτι ἀπεδείχθη θεὸς ὁ πριάπος ὑπὸ (588) — πεδῖον
 κατὰ τινὰς δὲ καὶ ἀπὸ ἀδράστου. ἡ μὲν οὖν — ἐπώνυμος
 (inter vers. add. ὄμω). ἔστι δὲ καὶ τὸ πάριον πόλις ἐπὶ θα-
 λάσση: ὅτι ἡ πριαπηνή ὑπὸ τοῖς ἀτταλικοῖς ἐτέτακτο: ὅτι ἐν-
 ταῦθα μινθεύουσι τοὺς ὄφιογενεῖς ἐκ τῶν ἐχευομένων (sic) πρῶ-
 τον μὲν τὸ πελώμα — πόνον. τάχα δ' ὁ ἀρχηγέτης τοῦ γένους
 τῶν ψύλλων τις — ποσοῦ. πιτύα δ' ἐστὶν — ἐπαινούμενον.
 (589) τὸ δὲ τῆς ῥείης (in marg. γρ. τηρείης) ὄρος — προσεχῆ.
 οἱ δ' ἀπὸ μ' σταδίων λαμψάκου δεικνύουσι — ποταμός. ὁ δὲ
 ποιητής — ναῖε. ὑπὲρ λαμψάκου δὲ ἐν τῇ μεσογαίᾳ εἰσὶ αἱ
 κολωναὶ καὶ ἕτεραι ἐπὶ τῇ ἐκτῷς — φασίν. ἐν δὲ τῇ παριανῇ
 — γέροντες. (590) μετὰ δὲ λάμψακον — χωρία, ὧν ὄμιθος
 μέμνηται, νῦν δὲ ἠφάνισται. τὰ δὲ μετωνόμασται: ὅτι ὁ
 πριάκιος ποταμός ἐστι ῥέων μεταξὺ ἀβύδου καὶ λαμψάκου. τὸν
 μέντοι σελλήεντα πρὸς τῇ ἀρίσβῃ ῥεῖν φησι. ἦν δὲ καὶ ἐν λέσβῳ
 ἄρισβα: ὅτι πολλαὶ ὁμωνυμῖαι — θρακῶν. (591) ἐνταῦθα
 δ' ἐστὶ — ξέρξης. καλεῖται δ' ἡ ἄκρα — ἀβύδος. ἡ μὲν οὖν
 ἄβυδος — αὐτῆς. ὑπέρεκται τῆς ἀβυδηνῶν χώρας — ἄστρα.
 ἀπὸ ἀβύδου ἐπὶ — (592) αἰνεῖα. εἰκὸς δ' ἐνταῦθα — δαρδα-
 νίαν: (593) ὅτι οὐκ ἐνταῦθα τὸ ἴλιον ὄπον νῦν ἐστὶ. ἰδρῶσαι
 τὸν Ἴλιν φασιν. ἀλλὰ σχεδὸν — κόμην. καὶ ἄλλοι δὲ — μά-
 λιστα: (594) ὅτι φέρεται τις διόρθωσις — κατεσκευασμένον
 πολυτελῶς: (595) ὅτι ἰούλιος ὁ καῖσαρ ἀπὸ ἰούλου τινὸς τῶν
 προγόνων, ἀπογόνου ἐνὸς τῶν ἀπ' αἰνείου. διὸ ἄλλα τε πολλὰ
 ἐπερρώσθη πρὸς εὐεργεσίαν τῶν ἰλιέων. χώραν γὰρ — συνεφύ-
 λαξεν. ἀρκτεῖον δ' ἀφ' ἧς παραλίπομεν παραλίης. ἔστι μετ' ἄβυ-
 δον ἡ δαρδανὶς ἄκρα καὶ ἡ πόλις — φασίν. πλησίον δ' ἐστὶ
 — ἀλιτενῆς. μετὰ δὲ τὸ ῥοίτειον — ἐλαιουῖσσα. ἔστι δὲ τὸ
 μῆκος — ξ' σταδίων. (596) μικρὸν δὲ προελθοῦσι — κε-
 βρήνη. (597) τῆν δὲ κερβηνίαν διήκειν μέχρι τῆς σκηψίας

φασί. ὄριον — ῥέοντα. ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ — ὁ σκάμανδρος ῥεῖ. καὶ τοὺς ὀνομαζομένους — σῆμα. διείργει — πεντασταδίον ἔχων. (598) ἡ θύμβρα παρ' ὀμήρω πεδίον ἐστὶ. ῥεῖ δὲ καὶ ποταμὸς θύμβριος δι' αὐτοῦ. ὅτε ἐρινεὸς — ἐρινεώδης καὶ ὁ φηγὸς δὲ μικρὸν κατωτέρω ἐστίν. ταῦτα δὲ πάντα τῷ παλαιῷ κτίσματι πλησιάζει: ὅτι περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ τείχους ἀριστοτέλης φησὶν ὁ πλάσας ποιητῆς ἠφάνισε. τὸ δὲ ναύσταθμον πρὸς τῷ σιγαίῳ ἐστὶ: πλησίον δὲ — σταδίου κ': ὅτι τὸ νῦν ἴλιον ἀντίγονος μὲν πρότερον ἀντιγόνοιαν ἐκάλεσεν. ὕστερον δὲ ἀλεξάνδρεια μετωνομάσθη κρινάντων δεῖν μὴ προτιμᾶσθαι τοῦ ἀλεξάνδρου τοὺς διαδόχους ἐκείνου: (602) ὅτι εἰς τὸν σκάμανδρον συμπαίπτει ὁ ἄνδρος ποταμὸς ἀπὸ τῆς καρρασηνῆς ὄρεινῆς τινος παρακειμένης τῇ δαρδανικῇ. ὠνομάσθαι δὲ — ὠνόμακεν ὀμηρος: (603) ὅτι περὶ τῆς καλῆς πένκης τῆς περὶ τὸν ἐπτάπορον τὴν μὲν περίμετρον εἰναί φησι ποδῶν μ' καὶ κ'. τὸ δὲ πᾶν ὕψος θυεῖν πλεθρῶν καὶ ιε' πήχων. τὸ μὲν πρῶτον εἰς τρία σχιζομένην — κορυφῆν. ἀδραμντίου — σταδίου. τοῦ δ' αὐλῶνος — ὑπόθεσιν. τὰ δ' ἕξῃς — πεδία. ἐπάνω μὲν δ' ἐπὶ τὴν παραλίαν — (604) τὸ ἀχίλλειον, ἐν ᾧ μνημα ἀχιλλέως, ἡ τερεδίων περαία — ὅσον π' σταδίων. ἦν δὲ τῷ ἀχίῳ — κολωναὶ καὶ ἡ τῶν χρύσα — ἰδρυμένη, ἐν ᾗ καὶ τὸ τοῦ σμινθέως ἀπόλλωνος ἱερὸν ἀπὸ τῶν μυῶν ὀνομασθέντος πληθύντων ἐνταῦθα ἢ ἀπὸ τόπων. (605) πολλαχοῦ γάρ ἐστι τὸ τοῦ σμινθέως ὄνομα. καὶ ἐν τῇ παριανῇ — πολλαχοῦ. χωρὶς γοῦν καὶ τὸ ἀλήσιον — ἀμαξιτῷ τῇ τῷ λεκτῷ ὑποκειμένη συνεχῆς (sic). κάμπαντι δὲ — πρῶτους τοὺς λελεγας ἰδρυμένους ὁ ποιητῆς πεποίηκεν. ὡς πῆδασόν τινα λέγει πόλιν ὑπὸ ἄλτη τεταγμένην. ὁ δὲ σατυνίεις ποταμὸς ἐστὶ. (606) οὗτοι δ' οἱ τόποι — αὐτῆς τῆς σκήψεως. ἡ δὲ ἀντανδρος εἰς τὴν τῶν κιλίκων ἐμπίπτει. οὗτοι γάρ εἰσι συνεχεῖς — ρ' καὶ μ' γάργαρα ἐπ' ἄκρας — κόλπον. πλάτος δὲ τοῦ στόματος — ἀντανδρός ἐστίν. εἰτ' ἄστυρα κόμη. πλησίον δ' εὐθύς τὸ ἀδραμντίον. (607) ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ — κῶμαι καὶ αἱ τοῦ καΐκου — κόλπου: (610) ὅτι μετὰ τὴν σκῆψιν ἀνθηρα, ἐν οἷς ἐστὶ λίθος, ὃς καιόμενος — κηδεῖαν ἀκροασάμενον καὶ πλάτωνος καὶ ἀριστοτέλους: (611) ὅτι τοὺς λελεγᾶς τινες κᾶρας ἀποφαίνουσιν, ὀμηρος δὲ χερρίζει καὶ

ὅτι μετὰ τοὺς λέλεγας — καίκου: (612) ὅτι ἐν τῷ κληθέντι θήβης πεδίῳ αὐτὴ τε ἡ θήβη καὶ ἡ λυρνησσὸς ἦν διέχουσαι ἀδραμντιῶν σταδίους ἢ μὲν ξ' ἢ δὲ π'. ἐν δὲ τῇ ἀδραμντιῆ — κίλλα. ἢ δὲ χρύσα — οἱ δ' ἀπειρότεροι ἐνταῦθα — χρυσίδα φασὶ γεγονέναι καὶ μὴν οὔτε λιμὴν ἔστιν ἐνταῦθα οὔτ' ἐπὶ θαλάττῃ τὸ ἰερόν κατὰ τὸν ποιητήν. (613) οὐδὲ θήβης πλησίον ἐκεῖνος δὲ πλησίον· ἀλλ' οὐδὲ — συζεύγνυσιν. καὶ ὅτι ὁ τε πλοῦς — που ὅσον φαίνεται πλεύσας ὀδυσσεύς. ἀπὸ ἀμαξιτοῦ τὸ τρίτον — θυσίαν: ὅτι ἀπὸ τῶν παρρόπων — χάριν. καὶ ὅτι ῥόδιοι τὴν ἐρυσίβην ἐρυθρίβην καλοῦσι. παρ' αἰολεῦσι — βιωτῶν. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ — ἡ ὑπόπλακος θήβη (614) ἀνδήρων διέχουσα ξ' σταδίους, ἀστύρων δὲ ο': (615) ὅτι ἐν τῷ πέραν τοῦ καίκου — περῆγάμον: ὅτι μέρος τοῦ ἀδραμντινοῦ ὁ ἐλαίτικὸς. κἀνθὲ δὲ πολίγνιον κατὰ τὰ ἄκρα — τευθρακία ἔστι. ὁ δὲ τεύθρας — βασιλεύς: (616) ὅτι ἐν τῇ ἐλαίτιδι — κήτειον. αἱ δὲ τοῦ καίκου πηγαὶ ἐν πεδίῳ οὐ κατὰ τὸν βακχυλίδην ἐν ἴδῃ: ὅτι μητρόπολις ἡ λέσβος τῶν αἰολικῶν πόλεων καὶ ὅτι ἀρχὴ τῆς λεσβίας — ἄκρον ἀπὸ λεκτοῦ ἐπὶ ἄσσαν πλέουσι. ἐνταῦθα — παραλίαι: ὅτι τὴν περιμέτρον ἢ νῆσος σταδίων μ ρ', τὸ δὲ μήκος φξ'. (618) ὅτι θεόφραστος ὁ τοῦ ἀριστοτέλους γνώριμος τύρταμος ἐκαλεῖτο ἔμπροσθεν. μετωνόμασε δ' αὐτὸν — ἐπισημαινόμενος. ἐξ ἐρεσοῦ τοῦ μετὰ τὴν πύρραν. ἐντεῦθεν (in marg. ὅθεν) εἰς μιτυλήην ὑπέρβασις σταδίων π': ὅτι κατὰ τὸν πορθμὸν — περὶ κ'. καλοῦνται δ' ἑκατόνησοι — ἀλόνησος. ἑκατος δὲ ὁ ἀπόλλων παρὰ δὴ τὴν παραλίαν ταύτην: (619) ὅτι τὸ σιμωνίδου — διαβρόχοις λέγεται καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ — σταδίων: ὅτι ἐν τῷ καταλόγῳ παραλείπει τοὺς κίλικας ὄμηρος οὐχ ἰκανὸν ἠγόμενος τὸ σύστημα (620) ἢ καὶ ὑπὸ τῷ ἔκτορι — συγκαταλέγων διὰ τὴν τῶν ἡγεμόνων διαφορὰν: ὅτι λάρισσαν ἐριβάλακα τὸ τῶν πελασγῶν οἰκητήριον καθ' ὄμηρον τὴν περὶ κύμην ὑπολάβοι ἂν τις ὀρθῶς οὐ τὴν καθ' ἀμαξιτόν· ἐν ὄψει γὰρ τελείως ἔστι οὔτε μὴν τὴν ἐν τῷ καῦστρίῳ πεδίῳ· ὑπὸ μήσοι γὰρ ἂν τις τάττοι ταύτην. (621) ἴδιον δέ τι — πηραιοῦ: ὅτι ταῖς νῦν αἰολικαῖς — τήρον. ἴδρυνται δ' αἱ πόλεις — σιτύλω: (622) ὅτι ἀπὸ λαρίσσης διαβάττι — ἀγαιῶν λιμὴν. εἶτα μυρρηναιῶν γρῦ-

ριον. εἶτα ἐλαία ἔχουσαν (sic) καὶ ναύσταθμον τῶν ἀτταλικῶν βασιλέων. μεγίστη δ' ἐστὶ — ἀριθμὸν. σκώπτεται — κύμη: ὅτι τριακοσίοις ἔτεσιν — τέλη οὐ καρπούμενοι πρότερον. ἐντεῦθεν ἦν ἡσίοδος καὶ κατ' ἐπίουσις ὄμηρος. (623) τὸ δ' ὄνομα ἀπὸ ἀμαζόνος τῇ πόλει τεθεῖσθαι φασί: ὅτι τὸ πέραμον ἐπιφανῆς πόλις. ἦν δὲ λυσιμάχου γαζοφυλάκιον — διαδόχων. ἔστι δὲ στροβιλοειδὲς — θλιβίας καὶ πεπηρωμένος ἀπὸ τινοῦ συμβάντος. οὐ ἀδελφὸς ἀτταλος ἐξ οὗ οἱ ἀτταλικοὶ βασιλεῖς τῶν τόπων τούτων ἄρξαντες. (624) παραρρεῖ δ' ὁ κίκκος — προσαγορευόμενον. (625) προϊόντι δ' ἐντεῦθεν ἐπὶ μὲν τὰ — βιθυνίας: ὅτι μαίονες καὶ μήονες καὶ λυδοὶ οἱ αὐτοί. ὑπέρεται δὲ τῶν σάρδεων — καῖστρινόν. ῥεῖ δ' ὁ πακτωλὸς ἀπὸ τοῦ τρωῖλου καὶ (626) καταφέρεται εἰς τὸν ἔρμον — θάλασσαν. ἄρχεται δ' ἐκ μυσίας — θαλάσσης. ἐν δὲ σταδίοις — μετονομασθεῖσα: ὅτι κειμένων οὕτω πως τῶν ἐπῶν — ποιούσσι. προστιθέασι δὲ καὶ διότι — ἐν σικελίᾳ. (627) οἱ δὲ τοὺς σύρους — ἄριμα. χειροποίητον δὲ τὴν — πληρομένων. περικεῖται δὲ ταύτην τὰ μνήματα τῶν βασιλέων. (628) μετὰ δὲ λυδοῦς — φιλαδέλφεια. μετὰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν — μιονίαν. ἅπαντα ἄδενδρος — λειπόμενον. τὰ δ' ἐξῆς ἐπὶ τὰ νότια — εἰς ἄλλα. (629) ὁ μὲν γε τρωῖλος — ἀρξάμενον. ὥστε τὰ μὲν αὐτοῦ — ἴωνες. τῷ δὲ καῖστρηνῶ πεδίῳ — τὸ κῆρον πεδίον. εἶτα τὸ πελτηνὸν πεδίον καὶ τὸ κιλλάτιον — (630) πολὺ τὸ πνεῦμα. μετὰ δὲ τὴν ἱεράπολιν — ὀνομάζουσι. σολύμους δ' εἶναί φασί — ὁμολογεῖ. (631) ἡ δὲ τελμισσὸς — τῆς κιβύρας: ὅτι ἐν ταῖς μεγίσταις — κιβυρατικῇ. μυλία (sic) δ' ἐστὶ — χώρας:

LIBER XIV.

ἐκ τοῦ ἰδ'. (632) λοιπὸν δ' ἐστὶ — τῆς ἰωνικῆς παραλίας: (633) ὅτι τὸ βασίλειον τῶν ἰώνων ἐν ἐφέσῳ συστήναί φασί κτισθεῖση ὑπὸ ἀνδρόκλου νιοῦ γηγίου κόδρου τοῦ ἀθηνῶν βασιλέως: ὅτι ἰβ' ἰωνικαὶ πόλεις εἰσί. προσελήφθη δ' ὕστερον ἡ σμύρνα καὶ ὅτι σμύρνα τὸ παλαιὸν ἡ ἔφεσος ἐκαλεῖτο ἀπὸ σμύρνης τῶν ἀμαζόνων μιᾶς. (634) ἐφοδευτέον δὲ πάλιν τὰ καθ' ἕκαστα ἀρξάμενους ἀπὸ τῶν ἡγεμονικωτέρων τόπων μιλῆτον καὶ ἐφέσον: μετὰ δὲ τὸ ποσειδίων — σταδίους, ἐμπερη-

σθὴν δ' ὑπὸ κίρσων. ὕστερον οἱ μιλήσιοι — πολυταλῆς. ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὴν πόλιν — οἰκίτορας, (635) τοὺς δὲ παρὶ — ἰκάνον: ὅτι οὐλίον ἀπόλλωνα — καιονικὸν ἀπὸ τοῦ οὐλείου, τοῦ ἑγμπίτου καὶ ὅτι ἡ ἀρτεμις ἀπὸ τῶν ἀρτεμίας ποιεῖν. πρόκειται δ' ἡ λάδη — λεγομένη. ἐκαλεῖτο δὲ — λεγομένη. τινὲς δὲ — λάττω. (636) εἶτ' ἀφ' ἡρακλείας — πλοῦς. ἐκ δὲ πύργου — μαιάνδρου γ'. ἀνακλύσασται δ' ὑπερηγετοῖς — τῶν ἰβ'. ἐσθὴν ἐν σταδίοις — θυμβρία. ὑπέρηγεται — κρητῶν. μετὰ δὲ τὰς ἐκβολὰς — πορθμόν. τῆς δὲ τραυγίλου — σάμου. (637) ἐν δεξιᾷ — ποσειδίου. πρόκειται — ποταμός. παραλίου δ' ἐστὶ — σάμος. (638) ἐκτεὶ σολοσῶντος ἐργουχρίη. οὗτος πολυκράτους ἐν ἀδελφὸς μετὰ τὸ κρεμασθῆναι ὑπὸ τοῦ σατραπίου τῶν περσῶν ἐξ ἀπάτης ἐκείνου καὶ καταστρέφει τὸν βίον οὕτω πικρῶς ἤρξεν, ὡς λυπαυδρῆσαι τὴν πόλιν καὶ τὴν παροιμίαν ἐκπεσεῖν ἐντεῦθεν. (639) παράκειται δὲ τῆ σάμω — ἐνθάδε. τριακοσίων — τῆσος: μετὰ δὲ τὸν σάμιον — παραλία. πρώτον — τὸ παριώνιον, ὅπου τὰ παριώνια — ποσειδῶν. εἶτα νεάπολις. εἶτα πύργου πολίχριον πυγαλίας — τόπον. καὶ δαίκνεται ἐνταῦθα ἱερὸν ἀρτέμιδος ἴδρυμα ἀγαμέμνονος. εἶτα λιμὴν πάρομοσ καλούμενος. εἶθ' ἡ πόλις — θαλάττης ἄλλος διαπρεπὲς ἡ ὄρτυγία. διαρρεῖ δ' ὁ κέγγριος ποταμός. ὑπέρηγεται — σολμισσός: (641) ὅτι χειροκράτους ἔργον τὴν ἀλεξανδρείας κτίσιν φασί, τὸν δ' αὐτὸν — ποταμόν. ἔχει δ' ἡ πόλις — λιμένα τεναγώδη ὄντα — προσχώσεις. (642) μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν — προσόδους. εἶτα τὸ γαλήσιον — ἀπόλλωνος. ἐνταῦθα ἐνέτυχε μόσῳ τῷ μαντοῦς τῆς τειρεσίου θυγατρὸς. (643) ἐκτέσαντο δὲ ποτε — πράγματι. ἐντεῦθεν ἦν ξενοφάνης — ποιημάτων. εὐθυπλοῖα μὲν οὖν — νησίον. εἶτα λέβεδος — ρ' καὶ κ'. εἶτα τέως διέχουσα τῆς λεβέδου ρ' καὶ κ'. μεταξὺ δὲ — (644) μελοποιός. εἶτα χαλκιδεῖς — κλαζομενίων. ὁ δὲ περίπλους — ἰωνική. πρὸ δὲ τῶν ἐρυθρῶν κώρυκος ὄρος ὑψηλόν. ἐνταῦθα λησταὶ τινας κωρυκαῖοι καλούμενοι τοῖς πλωιζομένοις ἐπέτιθεντο ὠτακουστοῦντες πρότερον, τί φέροιεν καὶ ποῦ πλείοιεν. ἀφ' οὗ δὴ — (645) σταδίων. ἐκ δ' ἐρυθρῶν σίβυλλά ἐστὶν καὶ καθ' ἡμᾶς ἡρακλείδης ἡροφίλειος ἰατρός. ἡ χίος περίπλουσ σταδίων φερομένη. ἐντεῦθεν ἦν Ἴων ὁ τραγικός καὶ θεόπομπος ὁ συγ-

γραφούς. ἀμφισβητοῦσι — προχειριζόμενοι. ἐκ χίου δ' εἰς λέσβον — σταδίοι. κλαζομένιος — ποιητής. μετὰ κλαζομενάς-ὁ συμρναίων κόλπος — (646) νῦν. ἔστι δὲ πρὸς τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ τῆς πόλεως καὶ λιμῆν κλειστός. ἔστι δ' ἡ ἑνμοτομία — ὑπερῶοι. ἐν δὲ ἐλάττωμα — παρασκευῶν. μετὰ δὲ σμύρναν αἱ λεῦκαι πολίχνηον. (647) μετὰ δὲ λεύκας φοίκαια ἐν κόλπῳ. εἶθ' οἱ ὄροι τῶν ἰώνων καὶ τῶν αἰολέων. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ — μαιάνδρου. πρώτη — λίβυσι. ἐνταῦθα — θεῶν. νῦν δὲ ἡ πόλις εἰς ἄλλον μετακίεται τόπον: (648) ὅτι μάγνης ἡγησίας — ἀττικόν. ὅτι ἔστι ἐν τῷ θεάτρῳ εἰκὼν χαλκῆ ἐπιγραφὴν — ὀδός. ἴδρται δ' ἡ μὲν — ἐρυνμήν, (649) τὸ δ' ὄνομα ἀπὸ τινων θρακῶν τραλλίων ἔσχηκε. νύσσα δ' ἴδρται — ὑδάτων. ἐν δὲ τῇ ὀδῷ — πλουτῶνιον. (650) ἀπὸ δὲ λ' σταδίων — λειμῶν ὃν φασὶ τὸν ποιητὴν ὀνομάζειν, ὅταν φῆ — ἀπορρέοντα. περικεῖνται δὲ ἀξιόλογοι — οἶνος. ἐνδοξοὶ ἄλλοι τε καὶ ἀπολλώνιος ὁ στωικὸς φιλόσοφος καὶ μενεκράτης καὶ ἀριστόδημος — νύσση. τὰ δὲ πέραν — καρικά: (651) ὅτι λέγουσιν ἀρχὴν εἶναι — φοίνιξ. πρόκειται — ρκ'. καὶ πρῶτον μὲν τοῖς ἀπὸ δαιδάλων πλέουσιν κόλπος ἐστὶ — κάλβις. ἔχει δ' ἡ πόλις — κλειστόν. δυσάερος δ' ἐστὶν θέρους καὶ μετοπώρου — ὠραίων. (652) εἶτα λώριμα παραλία τραχεῖα. ἡ δὲ τῶν ῥοδίων — πόλεως: ἰαμβεῖον ἐπὶ τῷ ἡλίῳ κολόσσω ἐπτάκις — λίνδιος. σιταρχεῖται παρ' αὐτοῖς ὁ δῆμος — (653) ζημία. δωριεῖς δ' εἰσὶ — κῶοι. ὄμηρος δὲ αἰολέας ἐμφαίνει, εἶπερ ἐκεῖ ἡ κατοικία τοῦ ἡρακλέους καὶ τοῦ λυκιμνίου (sic). ἐκαλεῖτο δ' ἡ ῥόδος — νῆσον βασκάνων τινῶν καὶ γοήτων, (654) οἱ τὴν ἀρπην τῷ κρόνῳ ἐδημιούργησαν. πρῶτους — χαλκόν. οἱ δὲ τέχνη διαφέροντας — ταύτης: ὅτι ἡ νῦν πόλις — πελοποννησιακά. λίνδον δὲ ἰάλυσον τε καὶ κάμειρον τὸν τληπόλεμον κτίσαι φασὶ — τισίν. ὅτι ἐπτά αἱ μέγιστα νῆσοι σαρδῶ, σικελία, κύπρος, κρήτη, εὐβοία, κύρος, λέσβος, (655) μυθένουσι δὲ καὶ χρυσὸν ἐν τῇ νῆσῳ ὑσθῆναι κατὰ τὴν ἀθηναῖς γένεσιν. κύκλος τῆς νῆσου σταδίων λκ'. ἐκ ταύτης τῆς λίνδου κλεόβουλος εἰς τῶν ζ' σοφῶν ὑπῆρχε καὶ περὶ μὲν ῥοδίων οὕτως. πάλιν δὲ τῆς καρικῆς — (656) εἶτα κνίδος ἐπταστάδιός πως — ἡπειρον. κατ' αὐτὴν — πελαγία. εἶτα μετὰ κνίδον — κατεσκευάσαε. πρόκειται

δ' αὐτῆς ἡ ἀρκόννησος: ὅτι ἠρόδοτος θούριος ἕσταρον ἐκλήθη
 διὰ — ἀποικίας: ὅτι κατὰ τοῦτον διονύσιος ὁ συγγραφεύς:
 ὅτι ἄδα μανσάλων ἦν ἀδελφή. ἐβληθεῖσα καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ
 τῆς πόλεως ὑπὸ πιξωδάρον τοῦ ἑτέρου ἀδελφοῦ ἰκετεύει τὸν
 ἄλεξανδρον. ὁ δὲ κατήγαγε ταύτην εἰς τὴν ἀφαιρεθεῖσαν βα-
 σιλείαν. (657) ἐξῆς δ' ἐστὶν ἄκρα — νῆσος. τὸ δὲ τῆς νήσου
 μέγεθος — λίσβος. ἡ μέντοι σάμος οὐκ εὖνοιε. ἐντεῦθεν ἦν
 ἰπποκράτης. (658) ἐν δὲ τῇ παραλία — μῦθος καὶ μετὰ ταύ-
 την — καρνανθεῖς. εἴτ' ἰασσὸς — παραλύκρον. μεθ' ἧν τὸ τῶν
 μιλησίων ποσειδίων. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ — ἀμυζῶν ἦδε καὶ ἦδε.
 (660) ὅτι τὰ ἀλάβανδα ὄψιν παρέχεται κανθηλίου κατεστραμ-
 μένου ὥστε καὶ σκώπτων τις τὴν πόλιν — (661) πολλάς: ὅτι
 οἱ κᾶρες — καρικόν. διὰ τί βαρβαροφώνους καλεῖ ὄμηρος, βαρ-
 βάρους δ' οὐδ' ἄπαξ; ὅτι φησὶ τὸ πληθυντικὸν * οὐκ * εἰς
 τὸ μέτρον οὐκ ἐμπίπτει — (662) καταμεμιγμένα. οἶμαι δὲ —
 τραυλίξειν. εὐφρονεῖσται — ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἑλλάδα στρατείας.
 (663) ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας — πεπλασμένον. οὐτ' οὖν θου-
 κιδίδης ὀρθῶς — ἀποκεκρίσθαι. καθ' ἑλλάδα γὰρ ὄμηρός φησι.
 οὐτ' ἀπολλύδωρος — καρῶν. ἐχρῆν γὰρ οὕτω βαρβάρους ὀνο-
 μάξειν: ὅτι ἀπὸ φύσκου τῆς ῥοδίων περαιίας ἐπὶ τὸν μαιάν-
 δρον κατὰ τὴν εἰς ἔφεσον ὁδὸν στάδιοι ἀρπ' — τῶν σ'. ἐπεὶ
 δὲ — διὰ ἠρφαῶν πολίτης ἀμμ': ὅτι τὰ σαμόσατα τῆς κομ-
 μαγητῆς εἰσι. (664) μετὰ δὲ τὴν τῶν ῥοδίων περαιίαν — πε-
 ριωθενμένος. μετὰ τοίνυν δαίδαλα — σωφρόνων. εἰσὶ δὲ γ'
 καὶ κ' — (665) ἐλῶν. μετὰ δ' οὖν τὰ δαίδαλα πλησίον ἐστὶ
 τελμισσὸς — ἄκρα. εἴθ' ἐξῆς ὁ ἀντίκρατος — μεσογαίᾳ. εἶτα
 ὁ ξάνθος — (666) ξανθίων ἐστὶ. μετὰ δὲ τὸν ξάνθον πάταρα,
 κτίσμα πατάρου. εἶτα μύρα — κισθήνη. ἐνταῦθα πρόκεινται
 καὶ αἱ χελιδόνιαι — ἐξαστάδιον: ὅτι δοκοῦσι αἱ χελιδόνιαι
 — (667) συνέστηκεν: ὅτι ὄμηρος ἑτέρους τῶν λυκίων ποιεῖ
 τοὺς σολύμους. ἔστι δ' οἱ φάσκουσι λέγεσθαι σολύμους — προσ-
 αγορευομένους. μετὰ φασηλίδα δ' ἐστὶν — χειμαρρῶδης. εἶτα
 πόλις — φιλαδέλφου. φασὶ δ' ἐν τῷ μεταξύ — παμφυλίαν.
 εἴθ' ὁ κίστρος — πόλις. εἴθ' ὑπὲρ — ἄποικος. πλησίον δ' ἐστὶ
 — (668) συνακολουθησάντων. τῆς κλικίας δὲ τῆς — εἰρηται.
 λέγομεν δὲ καὶ περὶ τῶν ἐκτὸς ἀπὸ — ἀπορρῶγος. (669) μετὰ

δὲ τὸ κορακίσιον ἀρσινόη πόλις, εἰθ' ἀμαξία — ἔχουσα. εἶτα λαέρτης φρούριον. εἶτα σελινοῦς ποταμός. εἶτα κράγος — ἔρμα. ὑπέρεκται δ' ὄρος — (670) κορακίσιον. εἰθ' ὄλμοι — τρόπον. μετὰ δὲ τὸν καλύκαδρον — ἀνεμούριον ἕτερον καὶ κράμβουσα — (671) ἀρχέλαος λαβὼν τὴν τραχειῶτιν κιλικίαν. βασιλευεσθαι γὰρ μᾶλλον ἔδοξε τοῖς ῥωμαίοις ὁ τόπος εὐφροῦς ὄντος πρὸς τὰ ληστήρια καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἢ ὑπὸ ἡγεμόσι εἶναι, οἱ μὴδ' αἰεὶ — ὄπλων. εἰσὶ δ' ὄροι — πισιδία καὶ μιλιάς. μετὰ δὲ λάτμον — ἰσόν. εἰς ταύτην — πομπηίουπολιν. ἐντεῦθεν ἦν χρύσιππος ὁ στωικὸς καὶ ἀρατος ὁ τῶν φαινομένων ποιητής. εἶτα ζεφύριον — (672) τοιάνδε. ἔσθιτε — ἀποκροτήματος. περιφέρεται δὲ — ἔρμα. ἔτι δ' ὕπερθε — πόλις. μετὰ δὲ τὴν ἀγγιάλην — (674) περὶ λόγους τεχνῶν. (675) μετὰ δὲ τὸν κύδρον — ῥέων. ἐντεῦθεν εἰς σόλους ε' φασὶ σταδίους — μόφου. ἐνταῦθα γὰρ σὺν ἄλλοις καὶ σοφοκλῆς μεταφέρει τὴν ἔριν τῶν μάντεων καλέσας τὴν κιλικίαν παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ τὴν λυκίαν καρίαν καὶ τὴν τροίαν κιλικίαν καὶ φρυγίαν. (676) ἐνταῦθ' αὖτε τὸν ἀμφίλοχον μετὰ τὴν ἐξ ἄργους ἐπάνοδον ἀποκλειόμενον τῆς κοινωνίας — πλησίον. ὑπέρεκται — πεδίον. μετὰ δὲ μαλλὸν — πύλαι, εἰς ἃς — μέρος. μετὰ δὲ αἰγαίας — σύρων. μετὰ δὲ τὴν κιλικίαν — σταδίων. ὅτι καὶ ἀλθίον τι πεδίον καὶ ἐν τρεῖς δεικνύουσι. (677) ὅτι ὄλη ἐπ' εὐθείας — βυζαντίου. (678) ὅτι τὴν χειρόνησον — γένη κατὰ ἔφορον τρία μὲν — μεσογαίᾳ καὶ ὅτι διαιρῶν ταῦτα — ἐφόρον. καὶ ὅτι οὐκ εὖ εἴρηκε τοὺς χάλυβας ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ. οἱ γὰρ λέγοντες — ἐκάλεσεν. (679) ἄμεινον γὰρ — κιλικίας. ἀλλ' οὐδὲ λυδοῦς — περιεχομένους. τίνες δ' εἰσὶν — δεδήλωται: (680) ὅτι καππάδοκας καὶ λυκάονας ὄμηρος παρέλιπε. μέμνηται δὲ ἀγνώτων τινῶν κανκίωνων καὶ σολύμων καὶ κητειῶν καὶ λελέγων καὶ κιλίκων τῶν ἐκ θήβης πεδίου: ὅτι ξάνθος ὁ λυδὸς — πόντου. τούτοις ἐπιλέγει ἀπολλόδωρος — ὄμηρος. ἀλλ' εἰ οὕτως — (681) σαγγαρίοιο. πῶς δὲ — λεγομένης. λοιπὸν δὲ — (682) νεώρια. εἰτ' ἀφροδίσιον — καρπασία πόλις. κείται δὲ — ὄλυμπος πρόκεινται — σαλαμίς. εἰτ' ἀρσινόη πόλις. εἶτα λιμὴν λεύκολα — τραπεζοειδής. εἶτα κολπώδης παράπλους ὁ πλείων εἰς κίτιον. ἐντεῦθεν ἔστι — (683) ἔχουσα. ἀρχὴ δ' οὖν

τοῦ δυσμικοῦ — ἀπόλλωνος. εἶτα βοόσουρα καὶ παλαιπάφος ὑπὲρ θαλάττης ἰδρυμένη, ἱερὸν ἔχουσα. εἰθ' ἡ πάφος κτίσμα ἀγαπήνηρος διέχουσα τῆς παλαιπάφου σταδίους ξ'. φασὶ δ' εἰς ἀλεξάνδρειαν — πάφον. μεθ' ὃν πλοῦς εἰς ἀρσινόην πόλιν. εἶτα σολοὺς πόλις. οἱ δ' ἐνοικοῦντες σόλοι καλοῦνται. κτίσμα δ' ἐστὶ — ἀθηναίων. ὑπέρεκειται — κρομμύον. (684) διαίκεται μὲν οὕτως — χρήσιμα.

LIBER XV.

ἐκ τοῦ ιε'. (685) ὅτι τὰ περιλειπόμενα — λυκίας. μετὰ δὲ — ἐξαγγέλλουσιν. (687) τὰ περὶ ἠρακλέους καὶ διονύσου παρ' ἰνδοῖς οἱ πλείους ἄπιστα καὶ μυθώδη ἡγοῦνται: (688) ὅτι ἐκ τῆς διαίτης, ἣν ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις περὶ γεωγραφίας ποιήσασθαι φησι ἐδόκει πιστότατα — ἐπῆλθεν. (689) ὕστερον γὰρ — πλευρόν. τῆς μὲν οὖν ἐσπερίον — ποταμοῦ μέχρι παλιβόθρων. ὅτι κτησίας οὐκ ἐλάττω — λέγει, ὀνησίκριτος δὲ — οἰκουμένης, ἄλλοι δ' ἄλλα οἱ μὲν μείζον, οἱ δὲ ἔλαττον. (690) ἅπαντα δ' ἐστὶ κατάρρητος — ἔχειν δὲ καὶ ἐλέφαντας. (691) κατὰ δὲ ὀνησίκριτον, ε σταδίων τὸ μέγεθος, οὐ διορίσαντα μῆκος οὐδὲ πλάτος — ἰστιοπεποιημένας. εἶναι — οἰκότα:— ὅτι ἀριστόβουλος μόνα — ἐπίδοσιν. τοῦ μὲν χειμῶνος ὕδωρ οὐκ ἰδεῖν φησι ἀλλὰ χιόνας μόνον. ἀπὸ παροπαμισαδῶν γοῦν ὀρησάντας μετὰ δυσμὰς πληϊάδων ἕαρος ἀρχομένου ἐν τοῖς ταξιλοῖς πρώτον ὑσθῆναι. εἶτα ὑεσθαι συνεχῶς μέχρι ἐπιτολῆς ἀρκτούρον: (692) ὅτι νέαρχος τοῦ ἀκεσίνου πλησίον — καλόν. τὴν δ' ὄρυζαν ἐστάναι — τὰς ζειάς. ὁ δὲ βόσμορός ἐστι μικρότερος — σπέρμα καὶ ὅτι (693) τοῖς ἰνδικοῖς ποταμοῖς ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν ἐστὶν ἡ πλήρωσις ἐναντίως τῇ τοῦ νεῖλου καὶ ὅτι ζητητέον, πῶς οἱ μεταξὺ τόποι οὐ κατομβροῦνται θηβαῖς λέγω μέχρι καὶ τῶν ἐγγὺς μερόης καὶ τῆς ἰνδικῆς — ὑδάσπου. καὶ ὅτι τεναγώδης ἡ παραλία καὶ μάλιστα κατὰ — ἐπικράτειαν. τοὺς δὲ ἀπογαίους φησὶ μὴ πνεῖν. εἶναι δὲ κατὰ μεγασθένη δίφορον καὶ δίκωρον τὴν ἰνδικὴν καὶ εἶναι σπόρον τὸν μὲν χειμερινὸν τὸν δὲ θερινὸν καὶ ὄμβρον ὁμοίως, ὥστ' εὐετηρίαν — (695) ἐκθυμιώντων: (696) ὅτι τὸν ἥλιον αἰτιῶνται τοῦ μέλανος εἶναι αἰθίοπας καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίκαισιν

κατ' ἐπιλειψιν — αἴρος. περὶ δὲ τῶν ἐν γαστρὶ — γίνονται
 ἃ τὰ γεννώντα — ὁμοιότητες. ὅτι ἀλέξανδρον ἐν μὲν τῷ
 ὑδάσπῃ — τρωγλοδυτικῇ. (697) ἀλέξανδρος ὠρμησε τὴν ἐπαι-
 νουμένην τῆς ἰνδικῆς κτᾶσθαι πρότερον, ἅμα — πρὸς ἔω. μετὰ
 τὸ καταστρέφασθαι τὴν βακτριανὴν ἐπιστρέψας εὐθὺς ἐπ' αὐ-
 τήν. δεῖ δὲ τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ποταμῶν εἰπεῖν ὅσα πρὸς
 τὴν γεωγραφίαν χρήσιμα καὶ ὅσων ἱστορίαν παρελήφραμεν.
 (698) μετὰ μὲν οὖν — πεδίοις. μείζων, ὡς φασι, καὶ αἰγύ-
 πτου. ὑπὲρ δὲ ταύτης — ὀνησίκριτος. ὅν φησι στράβων πάν-
 τας ὑπερβαλίσθαι τῷ τερατολόγειν, λέγειν δὲ τινα καὶ πιθανὰ
 καὶ μνήμης ἄξια, ὥστε καὶ ἀπιστοῦντα μὴ παρελθεῖν αὐτόν.
 περὶ δὲ τῶν δρακόντων — μετώπου. (699) τὴν δὲ νίκαιαν —
 ὑπερβάλλον κατὰ τὸ μέγεθος καὶ ὅτι ἀνθρωπονούστατόν ἐστι
 τὸ ζῶον. θηρεῦσιν δὲ τούτους διὰ τρυβλίου τε ἰξοῦ ἀναμειστοῦ
 καὶ θυλάκων τὰ ἐντὸς κεχρισμένων ἰξῶ. ὑποδησάμενοι γὰρ ἐτέ-
 ρους θυλάκους ὡς ἀναξυρίδας ἀπίασι τοὺς δασεῖς καὶ κατι-
 ξωμένους καταλιπόντες. καὶ τὴν κάθαιαν — χώραν. φέρειν
 δὲ τὴν χώραν — ἐσθῆσι, τοὺς παίγωνάς τε ἐκ τούτων βάπτε-
 σθαι. (700) ἐν δὲ τῇ σωπείδους — θαυμαστάς. ἐξ ὧν λέοντι
 προσαφειθήσαν τινες διαπειράς χάριν. ἡ μὲν οὖν — ποιεῖ τῆ-
 σον. ὅτι ἀλέξανδρος ἀφείς τὰ πρὸς ἔω — (701) λεγόμενοι
 καὶ μαλλοὶ — ἔθνη. ὧν παρὰ μαλλοῖς ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν
 ἀλέξανδρος. πρὸς αὐτῇ δ' ἤδη — τὴν πορτικανοῦ — ἀλέξαν-
 δρος. ὑστάτης δὲ τῆς παταληνῆς ἧς ἐκάστην πλευρὰν τριγώνου
 τὸ σχῆμα β κατὰ ὀνησίκριτον. τοῦ δὲ [ποταμοῦ] τὸ πλάτος
 — (702) πληροῦν τὴν πόλιν: ὅτι καὶ μέγρι γάγγου προῆλ-
 θεν ἀλέξανδρος κήτη τε τὰ ἐπ' αὐτῷ φησι κράτερος ἰδεῖν καὶ
 μεγέθους — τῷ ἐκ γενετῆς ὀνόματι. τοιοῦτο δὲ καὶ — ἐξηλ-
 λαγμένων. λέγουσι δὲ καὶ — (703) πραγματείας. φασὶ δὲ τὸ
 τῶν — (704) ἐπιεικέστατοι μῆτε πόλει προσιόντες μῆδ' ἄλλη
 χρεία — αὐτῶν ἐπιμεληταί. (705) ὅτι κύουσι ἐλέφαντες τοὺς
 μὲν πλειστοὺς — ἔτη. τῆς δὲ ζωῆς τὸ μέτρον αὐτοῖς καὶ ἐπὶ
 σ' ἔτη διήκει. ἔνιοι δὲ καὶ ἕως τ' ἐτῶν φασι, σπάνιον δὲ καὶ
 ἕως φ'. μείζους δὲ τῶν λιβυκῶν καὶ ἐρρωμενεστέρους. ταῖς
 οὖν προβοσκίσι — πόδας. οὕτω δ' εὐτιθασεύντους — ἄρμα.
 τὰ δὲ τῶν μυρμηκῶν δέρματα παρδαλείς ὅμοια, (706) θηρίων

ἀλωπέκων οὐκ ἐλατιότων τάχος ὑπερφυεῖς ἐχόντων καὶ ζώντων
 ἀπὸ θήρας. ὀρέττοισι — εἰδότες. εἰ μὴ τὸ πολὺ τοῦ πλήθους
 τῶν ἐρπετῶν ὑπὸ τῶν ὑδάτων διεφθείρετο κἄν ἐρημοθῆναι
 φασὶ τὴν γῆραν. τῶν δὲ ἐχιδνῶν τὰς μὲν μικροτάτας διὰ τὸ
 δυσφύλακτον χαλεπὰς εἶναι, τὰς δὲ μείζους καὶ ἀκραιδεκαπή-
 χεις, ὡς φασὶ, διὰ τὴν ἰσχύν. ἀριστόβουλος δὲ — φαρμάκιον.
 (707) περὶ μὲν οὖν τῶν θηρίων τοσαῦτα. τέταρτον δὲ φασὶν
 εἶναι — καπηλικούς. τούτων τοῖς ὄπλοποιοῖς — βασιλεῖ. κα-
 θίσταται δὲ — ἀρετήν. (708) ὅτι παρ' αὐτοῖς ἀπὸ νοσήμων
 πωλεῖται τὰ δημιουργούμενα χωρὶς μὲν — ζῆμια: (709) ὅτι
 γυμνασίων μάλιστα — σώματα. καὶ ὅτι ἀλήθειαν καὶ ἀρετὴν
 ἀποδέχονται. διόπερ — πλεονεκτοῦσι. (710) ψευδομαρτυρίας
 δ' ὁ ἀλούς — θανατοῦται. μεθύοντα δὲ κτείνασα — διαδεξα-
 μένῳ. καὶ ὅτι καλὰ μὲν εἶναι μῆκος μὲν — διπλασίαν. (711) με-
 νομαίτους τέ τινες ἱστοροῦσιν, ὅσα — πολλά. (712) ὅτι τῶν
 βραχμάνων τὸν ἀφροώμετον λόγων σπουδαίον οὕτε λαλῆσαι θέ-
 μεις — ἀκολασταίνοντα. ζῆν δὲ τοὺς τειοῦτους ἐν ἄσει πρὸ
 τῆς πόλεως λιτῶς ἐν στιβάσι — ἀφροδισίων. (713) πλείστον
 δ' αὐτοῖς εἶναι λόγον περὶ τοῦ θανάτου — μεταβαλλομένων.
 ἐτέρους δὲ τινες ὑλοβίους φασὶν ὀνομάζεσθαι — ἀγρίων καὶ
 ἄλλους ἰατρικῶς μὲν καὶ λιτῶς μὴ — τρεφομένων. ἀσκήν
 δὲ καὶ — ὄλην (715) ὅτι δι' ἐρμηνέων διελέγτο κἀνδανὶς ὀνη-
 σικρίτῳ. ἦν δὲ οὗτος πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος τῶν γυμνο-
 σοφιστῶν. ἐλέγτο τοίνυν ὡς ἐν τύπῳ εἰπεῖν (716), ὡς εἶη
 λόγος ἀριστος — διαθήσειν. περὶ δὲ τῶν παρ' ἑλλήσι φιλοσο-
 φησάντων τἄλλα μὲν φρονίμως ἔφη νομίζειν αὐτοῖς δοκεῖν —
 ἀκίνητον δὲ καίεσθαι, καθάπερ καὶ κάλανος ἐποίησεν ὁ παρα-
 κολουθηκῶς ἀλεξάνδρῳ ἄγων ἔτος ο' καὶ τρίτον. πολλὰ δεο-
 μένῳ τῷ βασιλεῖ μὴ προσέχων τὸν δὲ τρόπον τοῦ θανάτου
 διὰ πυρὸς μὲν, ἄλλοι δ' ἄλλως φασί. (718) τοῦτον μὲν ἀπό-
 λαστον ὄντα καὶ ταῖς ἀλεξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένον ψέ-
 γεσθαι — συγχωρῆσαι. ὅτι καὶ τῶν χρυσορύχων μυρμηκῶν
 περρωτούς τινες λέγουσιν. τῶν δὲ τετιθασσενυμένων ὀρνέων εὐ-
 φωνότατον μὲν εἰρήκασιν τὸν ὠρίωνα — ἐγγίξειν. φιλοσόφους
 τε — (719) ἀσκοῦντας μέχρι ζ' ἐτῶν καὶ λ' — καρπιάσις.
 ἀρτεμίδωρος δὲ φησὶ τὸν γάγγην ἐκ — ἐκβολῆς: (720) μετὰ

δὲ τὴν ἰνδικὴν ἐστὶν ἡ ἀριανὴ — (721) παρὰ τοῦτο: (722) ὅτι σεμίραμις μὲν ἐξ ἰνδῶν — κῦρος δὲ ζ'. (723) τὸ μὲν δὴ νότιον τῆς ἀριανῆς πλευρὸν — διττόν. (724) ἐπεκτείνεται δὲ τοῦνομα — (725) τῶν κητῶν ἄλλων τε καὶ φουσητῆρων ῥοῦν ἀπεργαζομένων — ὀρᾶσθαι. ἐκ τούτου δὲ νέαρχος — τὸ ῥόθιον καθάπερ ἐκέλευον οἱ καθηγεμόνες τοῦ πλοῦ καὶ ἅμα ταῖς σάλπιγξιν ἐφώνει. τὰ δὲ θηρία — ἀφίστατο. (726) φασὶ δ' αὐτὰ — φασὶ κ' ὀργυιῶν. ἡ δὲ καρμανία — ταμεινόμενοι: ὅτι σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ὄρος εἶναι ἀρσενικοῦ φασι. ἔχει δὲ — περσικοῖς (727) τὰ πλεῖστα δὲ ἔθνη — μηδικὰ λέγει. τὸ δὲ στόμα — βασιλείον. (728) ἔχει δὲ τὸν κύκλον — μεμόνιον. λέγεται γὰρ δὴ κίσιμα τιθωνοῦ τοῦ μέμνονος πατρὸς. λέγεται δὲ καὶ — κισσίαν. τὸ δὲ τεῖχος — ἀσφάλτου. ὅτι ἡ γε γάζα — μνήματα ἦν τοῖς πέρσαις ἐν τε σοῦσις καὶ ἐν περσεπόλει καὶ πασαργάδαις. ἦν δὲ καὶ ἄλλα — λεγομένην. τὰ μὲν οὖν σοῦσα — εἰσβολὴν. (729) φασὶ δὲ τοὺς διὰ σοῦσων ποταμοῦς — ἀπέχουσαν σοῦσων σταδίους φ'. ἀπὸ δὲ στόματος — συνάπτειν: ὅτι μετὰ χροάσπην ὁ κοπράτης ἐστὶ — περσεπόλει. ὁ ἀράξης ῥεῖ ἐκ τῶν παραιτακῶν (730) ἔλλησιν. ἐν δὲ πασαργάδαις ὁ τοῦ κύρου τάφος ἦν ἐν παραδείσῳ πύργος οὐ μέγας τῷ δάσει τῶν δένδρων ἐναποκεκρυμμένος κάτω μὲν στερεὸν (sic) λιθοκόλλητον. τοὺς δὲ πασαργάδας ἐτίμησε — (731) βαβυλῶνα. ὅτι κελεύσαντος ἀλεξάνδρου συνήχθη πανταχόθεν εἰς ἐκβάτανα ὀκτωκαίδεκα μυριάδες ταλάντων χωρὶς τῶν συνεκκομισθέντων δαρεῖω, ἃ διήρπασαν οἱ δολοφονήσαντες αὐτὸν φεύγοντα ἐκ μηδίας. τὴν γοῦν βαβυλῶνα — οὔσης. τὰς δὲ κριθὰς — καὶ ἐν βαβυλῶνι. (732) γειτνιᾷ δὲ τῇ — προσπολεμοῦσιν. ὅτι τιμῶσι τὸν ἥλιον πέρσαι καλοῦντες αὐτὸν μίθραν καὶ (733) ὅτι ἐν τῇ καππαδοκίᾳ οἱ μάγοι καὶ πύρραιθοι καλοῦνται τιάρας περκειέμενοι πιλωτὰς — τὰς παραγναθίδας: ὅτι γέρον ῥομβοειδὲς ἐστὶν ἀσπίς τετραγώνος οὐκ ὀρθογώνιος ἀλλὰ τὰς δύο ὀξείας ἔχουσα τὰς δὲ λοιπὰς ἀμβλείας. τοιοῦτον γὰρ ὁ ῥόμβος τετραγώνον σεσαλευμένον: ὅτι τῶν περσῶν οἱ καλούμενοι κάρδακες τοῦτ' ἐστὶ πολεμικοὶ καὶ ἀνδρώδεις. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ κάρδα. ἄλλα τε πολλὰ διδάσκονται ἀπο πέντε ἐτῶν ἕως τετάρτου καὶ κ' καὶ ἀληθεύειν, διδασκάλους τε

λόγων τοῖς σωφρονεστάτοις χρώονται. (734) ἀπαιτούσι δὲ — ἀρχάδι. ἢ δὲ καθ' ἡμέραν — ἕδωρ. ἀγορᾶς δὲ οὐχ ἄπτοται — στρωμνῆς. (735) τὰ μὲν οὖν σωφρονικὰ — εὐαφρότατον. συνέβη δὲ — ἐκείνων. (736) ὅτι οἱ ἀπὸ δαρείου τοῦ ὑστάσπασω διαδεχόμενοι τὴν περσῶν ἀρχὴν κατέληξαν — δαρείον τὸν ὑπ' ἀλεξάνδρου καταλυθέντα, οὐκ ὄντα τοῦ γένους τῶν βασιλέων.

LIBER XVI.

ἐκ τοῦ ις'. τῆ δὲ περσίδι — (738) ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ ὁ κῆπος: ὅτι σέλευκος ὁ νικᾶτωρ τὴν ἐπὶ τῷ τίγριδι πλησίον βαβυλωνῶνος ἐκ τ' πον σταδίοις ἐτείχισε σελούκειν καὶ τὸ βασιλείον ἐνταῦθα μετηνέχθη. ἐκείνη δὲ ἐρήμωται ὥστ' ἐπ' αὐτῆς μὴ ἂν ὀκησαί τινα εἴπειν — μεγαλόπολις. (739) ψιλὴ δὲ ἡ χώρα — γένη πλείω. περιέχεται δ' ἡ χώρα — ἔθνων. ὅτι ἀνάπλουν ἔχει ὁ τίγρις ἐπὶ ὧπιν κόμη. (740) ὅτι πλημμυρεῖ ὁ εὐφράτης — νεῖλου: καὶ ὅτι εἰς τὰ πρὸς τῆ θαλάττη πεδία ἐκπίπτουσα ἡ τῶν ὑδάτων ὑπέρχουσι λίμνας ἀποτελεῖ — παραπλήσια. (741) καὶ ὅτι αἱ τοῦ εὐφράτου παρεκχύσεις αἱ πλησίον τῆς κατὰ πέρσας θαλάττης ποιοῦσι τὰς πρὸς τῆ ἀραβία λίμνας καὶ ἔλη: (742) ὅτι ὁ εὐφράτης τρισμυρίους καὶ 5 σταδίους ἐκ τῶν πηγῶν μέχρι τῆς ἐκβολῆς φέρεται. ἡ δὲ χώρα φέρει — (743) γίνεσθαι φασὶ παράδοξον ἔχουσαν τὴν φύσιν. προσαχθεῖς γὰρ — πηγεῖς σβέννυται. ποσειδώνιος δὲ φησι — στρατιωτικῷ. θέρους δὲ ἐν ἐκβατάνοις καὶ τῆ ὑρκανία διήγον. ὥσπερ δὲ βαβυλωνίαν — (744) κασπίων πυλῶν. τῆ δὲ σουσίδι ἡ ἔλυματις, τῆ δὲ ἔλυματίδι — μηδία. διὰ δὲ τὸ πλῆθος καὶ τὴν δύναμιν ἔλυμαῖοι οὐκ ἀξιοῦσι παρθυαίοις ὑπακούειν. (745) ἐπαρχίαι δὲ τῆς ἔλυμαίας ἡ γαβιανὴ καὶ ἡ μασσαβατικὴ καὶ κορβιανὴ. ὄμοροι δὲ τούτοις σαγατηροὶ — διαλύεσθαι. τῶν μὲν οὖν μῆδων — ἀντεπεκράτησε. καλοῦνται δ' οἱ ἀδιαβηροὶ καὶ σακκόποδες. ἀρχεῖα δ' ἐστὶ παρ' ἄσσυριοις τρία — καθεσταμένον. (746) ἔσθης δ' αὐτοῖς ἐστὶ — κατὰ πλάτος μέσην. ἐπὶ μῆκος δὲ — (747) τὰ τῶν παρθυαίων χωρία. ἐστὶ δὲ εὐβοτος ἡ χώρα — οἰκῆσαι. τὰ δὲ πρὸς — καὶ αἱ λεηλασίαι. μεταξὺ δὲ — σκηριτῶν (748) καὶ τῆς ἐκείνων

ἐρημίας — καλοῦσιν. (749) ἡ δὲ συρία — ἀμανῶ. πρὸς ἕω δὲ — κομμαγηνῶ. ἡ δὲ σελευκίς — μητρὸς (750) τετειχίσται δὲ ἀντιόχεια καὶ κοινῶ τείχει — συρίας. συνώκισε δ' ὁ νικάτωρ — τριπτολέμων τοῦ ὑπ' ἀργείων πεμφθέντος ἐπὶ τὴν ἰοῦς ζήτησιν οὗ υἱὸς γόρδους. τοῦτον μὲν οὖν ἔχοντά τινας — λαῶν ἐκ τῆς ποταμίας τοῦ ὀρόντου εἰς τὴν γορδουαίαν — ὕδασι. οὗ κύκλος π' στάδιοι. εἶ δὲ — καὶ πρότερον. (751) πρὸς δύοσιν — ἀντιοχεία. ἀπὸ δὲ τῶν ἀρκτων — γίνδαρος ἢ συναπτουσιν — καλούμενος. πρὸς θαλάττη δὲ — κρεῖττον βίας. πρὸς νότον — ὀρόντου. ἐφεξῆς δὲ κασίου ποσειδιον — χῶρον ἔχουσα πολύοινον πρὸς τῇ ἄλλῃ εὐκαρπία τοῖς ἀλεξανδρεῦσιν τὸ πλεῖστον τοῦ οἴνου παρέχοντα (752) ἡ δ' ἀπάμεια — συμβεβηκός. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ — μακεδόνων διὰ τὴν ἐαυτῶν μητρόπολιν πέλλαν. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὀρμηθέντος καὶ βάσσος κεκιλιος τοσοῦτον χρόνον πολιορκούμενος ὑπὸ δυεῖν μεγάλων ταγματῶν (in marg. στρατοπέδων) ῥωμαϊκῶν μέχρι ἐκῶν ἐαυτὸν ἐνεχείρισεν ἐφ' οἷς — (753) ἰτουραίων ὀρεινήν. ὁμορος δὲ τῇ ἀπαμείων — τὸ πλεόν. τοιαύτη μὲν — πόλις φοινίκων· καὶ τὰ ξίμυρα — παραλίας διέχουσα — κατοικίας. (754) μετὰ δὲ ὀρθωσίαν — (755) γεωργοί. μεταξὺ δὲ σιδῶνος καὶ τοῦ θεοῦ προσώπου βύβλος κεῖται καὶ ἐφεξῆς ταύτη βηρυτός. ἡ μὲν οὖν βύβλος — βηρυτός. (756) ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐπὶ θαλάττη — ἀξιόλογος. ὑπέρεκινται δ' αὐτῆς — πολλαχόθεν. ἅπαντα μὲν οὖν — ταβύριος (sic) ποταμὸς καὶ λεόντων πόλις — τύρος ἐστίν. οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ — μᾶλλον. αἱ δ' εἰς τὴν λιβύην — (757) καλοῦσιν. ἀντηχίσασα δὲ κατὰ πολλὰς συμφορὰς ἀνέλαβεν ἐαυτὴν τῇ τε ναυτιλία — πλησίον. σιδῶνιοι δὲ — ἀναβάσεις. ἐντεῦθεν ἦν βοηθὸς ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τὰ ἀριστοτελεία, ἐκ τύρου δὲ ἀντίπατρος — (758) πρότερον. μεταξὺ δὲ — δέχεσθαι. ἦκουσα δ' ἐπ' — ἐστίν. μετὰ δὲ τὴν ἄκην — οὐδέν. εἶτα δρυμὸς μέγας τις. εἶτ' ἰόπη — (759) σημειωδῶς ἐπὶ τὴν ἕω τεταμένη — δρυμὸς. πλησίον δὲ κώμη ἰάμυρεια. εἰσὶ δ' ἐντεῦθεν — γαδάρων μένιππος ὁ σπουδογέλοιος καὶ ἄλλοι. εἶτα ὁ τῶν γαζαίων λιμὴν πλησίον. ἐντεῦθεν ὑπέρβασις — καλουμένη. καὶ αὕτη μὲν οὖν — (760) ἄνδρος, οὗ πλησίον ἐσφάγη πομπήϊος. εἶθ' ἡ ἐπὶ — ἰουδαίων λεγομένων. εἶτα λέγει περὶ τοῦ μωσέως

καὶ ἐξῆς περὶ τοῦ χωρίου τοῦ ἐν ἱεροσολύμοις, ὡς εἶη πετρῶδες, αὐτὸ μὲν εὐνδρον, τὴν δὲ κύκλω χώραν ἔχον λυπρὰν καὶ ἄνδρον, τὴν δὲ ἐντὸς ξ' σταδίων καὶ ὑπόπετρον: ὅτι παρὰ τοῖς πέρσαις μάγοι καὶ νεκρομάντεις καὶ λεκανομάντεις καὶ ὑδρομάντεις εἰσὶ, παρὰ δὲ τοῖς βοστηρηνοῖς (sic) ἀγαίκαρος, ὡς θεὸς τιμώμενος, παρὰ δὲ γέταις τὸ μὲν παλαιὸν ζάμολξις πνθαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ βυρεβίστα θεσπίζων δεκινεός (sic): (763) ὅτι ἱερικῆς ἐστὶ πεδίον — ἔω. ἡ δὲ περβωνίς — αὐτῆ. συναναφαίνεται δὲ τῇ ἀσφάλτῳ καὶ ἄσβολος. — (764) δεῖσθαι. ὅτι ἡ τῶν οὐρανῶν φύσις ἐπιτηθειοτάτη ἐν ταῖς κύστεσι τῶν λιθιῶντων — συνίσταται: ὅτι πέτρας τινὰς ἐπικεκαυμένας τραχειὰς δεικνύουσιν ἐνταῦθα καὶ σήραγγας — οἱ θυνάμενοι φυνγεῖν. ἔστι δὲ καὶ — ἀποβάλλει. χρωῖνται δ' αἰγύπτιοι — νεκρῶν. (765) ὑπέρκεινται δὲ τῆς — σκηγιτῶν. τὰ πέραν εὐφράτου — (766) σταδίων. τὸ δ' ἐντεῦθεν — τοσοῦτοι, ὥστε δῆλον — θάλαττα, φασὶ δ' ὅτι ἀπὸ τερηδόνης — ἴκαρον. παραπλεύσαντι δὲ — ἀραδός εἰσι καὶ φασιν οἱ ἐνοικοῦντες τὰς — ἄκρας ἡμερήσιον. ἀπὸ δὲ καρμανίας φασὶ νῆσον τυρρηνὴν κεῖσθαι — καταλιπεῖν. καθ' ὅλην δὲ τὴν — οὐσῆς. (767) λέγει δὲ ἐρατοσθένης καὶ ἐν ἀρχῇ — ἔδραν: ὅτι ἡ ἡρώων πόλις πρὸς τῷ νείλῳ ἐστὶ μυχὸς τοῦ ἀραβίου κόλπου καὶ ὅτι ὑπὲρ ὕβαταίων (sic), χαυλοταίων, ἀγραίων, ἀραβίων ἐθνῶν ἡ εὐδαίμων ἐστὶν ἐπὶ — (768) εὐδαίμονες. φέρει δὲ — καλουμένῳ, γερραῖοι δὲ — αἰλανίτου μυχῷ μυρίων — ἐστίν. τὸ δὲ κατὰ — (769) μέγρι νῶν. τὰ μὲν δὲ ἐρατοσθένους περὶ τῆς ἀραβίας τοιαῦτα. φησὶ δ' ἀρτεμίδωρος — (770) ἐνταῦθα. εἰθ' οἱ ταῦροι — ἄλλο ὄρος. εἶτα νῆσος — φιλαδέλφου. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ — (771) ποταμῷ. ἀπὸ δὲ μερόης — τὰ θηρία τὸ πλεόν. πολὺ δ' ἐστὶ — τροφῆ. μετὰ δὲ τοὺς — εἶτε σπάνει νομῆς. τῷ δ' ἀντιφίλου λιμένι — (772) αὐτούς. ἡ δὲ τοξεία — (773) θῆραι πλείους ἐλεφάντων καὶ νησία πρὸ τῆς παραλίας — διαφύνας. ἔστι δὲ τις — ἡ δειρή. ἀπὸ δὲ ταύτης ἡ ἐφεξῆς — (774) γνωρίζον. πληθύνει δ' ἐλέφασιν — (775) ὡς φησιν οὗτος. καὶ δρυκόντων — πηχῶν, ἐλέφαντας καὶ ταύρους — βασκανίων. τροφῆ δ' ἐκ τε σαρκῶν — ὀπτωμένων. (776) ποτὸν δὲ τοῖς μὲν — διατελοῦσιν, οἱ δὲ μεγαροῖ (sic) αἰθίοπες — λόγχοις.

όδοιποροῦσι δὲ νύκτωρ — εἶναι θαυμαστήν. εἶθ' ἐξῆς ἤσος φωκῶν — εἶτ' ἄλλη παραλία, γαρινδαίων νῦν καλουμένη. μαρνανειῶν γὰρ πρότερον. (777) εἶθ' ὁ αἰλανίτης — εὐδενδρόν τε καὶ ἐνυδρον (sic). πρόκειται δὲ ἤσος — στόματι. εἶτα ἔρημοι — (778) ταῦτα μὲν περὶ τούτων. (779) ἐρυθρὰν δὲ λέγειν — ἄραφιν. πρώτοι δ' ὑπὲρ — νέμονται. μητρόπολις δὲ τῶν ναβαταίων — (780) καὶ αἱ ἀμπώτεις. ἐξ μὲν οὖν μηνῶν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς κατέτριψεν ἄς ἐξηκοστὸς (sic) ἐξήντισε κατὰ τὴν ἐπάνοδον. δύο δὲ ἡμερῶν ἀπέσχε τῆς ἀρωματοφόρου. συναπάντων δὲ πού τῶν βαρβάρων εἰς μάχην περὶ μυρίου μὲν αὐτῶν ἔπεσον, τῶν δὲ ῥωμαίων δύο. (781) ἐπειράθη δὲ ἡ στρατιὰ καὶ παθῶν ἐπιχωρίων στομακάκης τε καὶ σκελοτριβης, τῶν μὲν περὶ τὸ στόμα — βοτανῶν. μετὰ μέντοι τῶν ὄνηθῆναι — κεφαλήν: (781) ὅτι ἐκ τῆς ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς μὲν ὄρμον κατὰγεται τὰ φορτία. εἶθ' ὑπέρθεσις — κειμένην. (782) τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον — μερίδας, τῶν ἀρωμάτων δὲ — (783) πρεσβύτερος: σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ ναβαταῖοι — (784) τοὺς βασιλεῖς. ὅτι ἔνιοι τοὺς αὐτοὺς φασὶ τοῖς τρωγλωδύταις τοὺς παρὰ τῷ ποιητῇ ἐρεμβούς, ἄλλοι δὲ ἄραβας γράφουσι. περὶ δὲ τῶν σιδωνίων διαποροῦσιν, εἶτε τινὰς τῶν ἐν τῷ περσικῷ κόλπῳ χερὴ λέγειν, ὧν ἄποικοι οἱ παρ' ἡμῖν σιδωνιοὶ εἶτ' αὐτοὺς τοὺς σιδωνίους. λέγει δὲ καὶ τοὺς ἀρίμους — (785) κτησίας καλεῖ.

LIBER XVII.

ἐκ τοῦ ιζ'. ἐπεὶ δὲ τὴν ἀραβίαν — (786) οἱ αἰγυπτίων φηγάδες. βασιλεύονται δὲ ὑπὸ — (787) πάλιν καὶ πάλιν. τριχῆ δὲ διήρητο — (788) παραχωμάτων. ἡ μεγίστη μὲν οὖν φορὰ — συμβαίνει λιμός. τοιαύτη μὲν ἡ διάταξις — (789) τελείως ποτίζεται πλὴν ὅτι ἐπ' εὐθείας — (790) βίος. ὅτι τῆ τε τήσῳ καὶ τῆ πόλει μερὴ τοῦνομα τεθῆναί φασὶ παρὰ καμβύσου, ἐκεῖ — φασί. ὅτι τοῖς ἱεροῦσι (?) τῶν αἰγυπτίων φιλοπραγματόστερον ἀναφερόντων — ζητεῖν. οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι — (791) ἐπικρατίας. αὐάσεις δ' οἱ αἰγύπτιοι — διέξιμεν. ἔστι τοῖωνν — (792) ὅτε γε φέκετο. ὁ γούν — τῷ λιμένι τὴν πόλιν. ἀμφίκλυστον δὲ ἔστι τὸ — (793) εἰσκομιζομένων ἔστιν. ἔστι δὲ

χλαμυδοειδές τὸ σχῆμα — ὑπὸ τῆς λίμνης. (794) ὅτι πτολε-
 μαῖος ὁ λάγον ἀφελόμενος περδίκκων τὸ ἀλεξάνδρον σῶμα ἐκ-
 δευσεν ἐν τῇ ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου — τὰ σῦλα γενέσθαι. περ-
 δίκκας μὲν οὖν ἀπέθανεν — μακεδονίαν. ἔστι δ' ἐν τῷ με-
 γάλῳ λιμένι — (795) μαρκεώτιδος: ὅτι ἡ τῶν λαγιδῶν ἀρχὴ
 πολλὰ συμμείνασα ἔτη κατελήθη ὑπὸ καίσαρος τοῦ σεβαστοῦ.
 πτολεμαῖος γὰρ — πατήρ. (796) ὃς χωρὶς τῆς ἄλλης ἀσελ-
 γίας καὶ χοραυλεῖν ἤσκησεν. (797) ὅτι ἐξ ἔθους παλαιοῦ ξέ-
 νους ἔτρεφον οἱ βασιλεῖς ἐν τῇ πόλει τοὺς ὄπλα ἔχοντας —
 οὐδένειαν. (798) ὅτι τῆς αἰγύπτου τὰς προσόδους — (799)
 σιδονία. εἰτ' ἀντίφραι — λιβυκόν. σκώπτονται — λυκάσπις.
 εἶτα κυνὸς σῆμα — χωρίον. εἶθ' ἡ πλινθηγή (sic) καὶ νικίου
 κώμη — (800) καὶ τὸ ζεφύριον ἄκρα. ἐνθα τὸ παλαιὸν θῶ-
 νίη τινα πόλιν εἶναί φασι ἐπώνυμον — (801) αὐτόθι. μετὰ
 δὲ κάνωβον τὸ ἡράκλειον — (802) ἐν νήσῳ κειμένη. ἐν δὲ τῇ
 μεσογαίᾳ τῇ ὑπὲρ τοῦ σεβερντικῶν στόματος ξοῖς — κυνὸς
 πόλις. συνάπτει δὲ καὶ — προσωπίτης νομός. ὑπὲρ δὲ τὸ
 μενθήσιον — (803) θεοὶ νομίζονται, ἱεροὶ δὲ (sic) ὑπὲρ δὲ —
 ὄσιον φασιν. ἀπὸ μὲν δὴ τῆς ἀλεξανδρείας — (804) καὶ εἰς-
 πλεῖν πάλιν. πλησίον δὲ ἀρσινόης κατοικία. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ
 καὶ ὁ φαργωριοπολίτης — (805) νερόμισται θεός. πρόκεινται
 — ἔχουσαι. (806) ἐνταῦθα δεικνύνται πλάτωνος καὶ εὐδόξου
 διατριβαί. συνέβη — (807) οἰκίαν στάσιν. ἐνταῦθα τόπος
 ἀμμώδης σφόδρα ὡσθ' ὑπ' ἀνέμων — καὶ τῶν βασιλείων.
 (808) μ' δ' ἀπὸ τῆς πόλεως — ῥοδόπιν. ἐν δέ τι τῶν ὄρα-
 θέντων — (809) ἄκανθος πόλις καὶ τὸ τοῦ ὄσιριδος ἱερὸν — κή-
 πων. ὄνον δ' οὐκ ὀλίγον — αἰλανίτην μυχόν. (810) ἡ δ' οὖν
 μοίριδος λίμνη — (811) ἐποχτείας. πρὸς δὲ τούτοις — συν-
 ἔρχεσθαι πάντας, ἐκάστων νομοῦ καταγομένου εἰς τὴν ἀποδει-
 χθεῖσαν αὐτὴν ἄριστον δ' ἦν (sic) μετὰ τῶν — χάριν. παρα-
 πλεύσαντι δὲ ταῦτα — (813) καὶ οὐκ ἐλάττων μέρμερος. ὑπὲρ
 δὲ ταύτης — τῷ μεγέθει καὶ τῇ κατασκευῇ. ἔοικε δὲ ὑπάρξαι
 — αὔασις. ἐνθενδε δι' ἐρημίας — τὸ ἐν ἄμμωνι. (814) μετὰ
 δὲ τὴν ἄβυδον — νερόμισται καὶ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι —
 (815) κατασπῶντες. εἶτα τὰ τυφώνια — φέρεται. οὐκ ἄπω-
 θεν δὲ — ἀπόλλωνος πόλις. πρότερον μὲν οὖν — καὶ τὸν

πλοῦτον (816) καὶ ἄλλοι τοιαῦτα λέγονσι — ὅπου τὸ μεμνόνιον. ὑπὲρ δὲ τούτου θῆκαι — ἰωνίας. λέγονται — ἡμέραν. (817) μετὰ δὲ θήβας ἐρμώνθις πόλις. τρέφεται δὲ καὶ ἐν ταῦθα βούς. ἔπειτα — θηρίον. εἶτα λατόπολις — οἱ τόποι οὗτοι καὶ ποιοῦσιν ἀσκίους τοὺς γινώμονας κατὰ μεσημβρίαν. ἀνάγκη δὲ κατὰ κορυφὴν — (818) καὶ τὴν ἐλεφαντίνην, ὅπου καὶ ὄρνεον — εὐστομώτερος. πολλὰ δ' ἠρόδοτος (819) ἔξαλα. ὅτι ἀντάρκης ἢ χώρα καὶ δυσείσβολος τοῖς ἔξωθεν καὶ πάλαι καὶ νῦν. ἀπὸ μὲν τῶν ἕρκτων — βίον. (821) πολλὰ δ' εἴρηται περὶ τῶν αἰθιοπικῶν ὥστε συμπεριωδευμένα — μάχμοι. ζῶσι τ' ἀπὸ κέγγρου — (822) ἰκανῶς. χρωῦνται δὲ καὶ — εὐφυῆ. τοὺς δὲ νεκροὺς — ὕαλον. ἐν δὲ τῇ μερῇ — (823) παρ' αὐτῶν. ὅτι ὁ αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος — γνωριμώτατοι δὲ ὀξύρυγχος, λεπιδοτός, λάτος, ἀλάβης, κορακίως, χοῖρος, φαγώριος, ὃν καὶ φάγρον καλοῦσιν — (824) ἐργατικωτέροις καὶ τὰ κόκκινα — ἐκτέμνειν. φησὶ δ' ἀριστόβουλος ἐκ τῆς θαλάττης μηδὲν ἀνατρέχειν ὄρνον εἰς τὸν νεῖλον πλὴν — περὶ τῆς θρίσσης αἰτίαν. περὶ δὲ λιβύης λέγομεν ὅπερ λείπεται μέρος τῆς συμπάσης γεωμετρίας. οἱ μὲν οὖν πρὸς τὰς — (825) ἔχοιμεν ἂν λέγειν. τὸ μέντοι τὰ καθόλου μὲν ταῦτα περὶ λιβύης — ἠρακλείας πορθμός. ἔξω δὲ προελθόντι — ἐν διάρματι σταδίων ὡ' πρὸς νότον — (826) οἱ συγγραφεῖς περὶ ὧν ἐμνήσθημεν — (827) τόπος ἄνδρος καὶ λυπρός. ἔστι δὲ τὸ μεταγώριον — περαιά. (828) οὕτω δ' εὐδαίμονα — τοὺς ἀσκούς τοῦ ὕδατος. τινὰς δ' αὐτῶν — χρῆσθαι. (829) ἐρατοσθένης δὲ περὶ τὰ ἄκρα φησὶ τῆς μαυροσίας τὰ ἐσπέρια φοινικικὰς πόλεις κατεσκευασμένας παμπόλλας τινὰς, ἐν δὲ τοῖς ἐσπερίοις — ἀχλωδαίς. ὁ δὲ τούτοις ἀντιλέγει ἀρτεμίδωρος περὶ τοὺς αὐτούς. μετανάστας τινὰς ἱστορεῖ — ὁ τῶν ῥωμαίων συγγραφέων πρὸς τῇ λυγγί ἀνταίου μνημα ἱστορεῖ — γῆν. τὸ δὲ πῦρ τὰ μὲν ἄλλα θηρία φεύγειν, τοὺς δὲ ἐλέφαντας — λαμβάνουσα. ἔχει δ' ἢ παραλία — εὐφυῆ. σίγα πόλις. εἶτα θεῶν λιμνη. [εἶτ'] ἄλλα. τὰ μὲν οὖν βάθη — (831) καὶ τῆς ὑπὸ τοῖς ῥωμαίοις. (832) μετὰ δὲ τρητὸν ἢ μασουλιέων ἔστι καὶ ἡ καρρηδών, ἀνθηρότεραι μὲν μαυροσίας καὶ κατεσκευασμένα βέλτιον. προσοδικωτέρα δὲ ἐκείνη καὶ δυναμικωτέρα. ἐν ταύτῃ

τῆ χώρα κίρτα τέ ἐστίν ἐν μέσσοιαια, τὸ μασσαύσσου καὶ τῶν
 — σταδίοι βῆ'. καὶ καρχηδῶν — (833) κατσκοπάφ. (834) κατὰ
 μέσον δὲ τὸ στόμα — , αφ' σταδίων. οὐ πολὺ δὲ τῆς — αἰ-
 γίμουρος. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ — καρχηδοίοις. ἀπὸ δὲ τῆς ταφί-
 τιδος — τῆς μικρῆς σύρτεως. παρακκεται δὲ — (835) , γχ' στά-
 διοι. ἐξῆς δὲ ποταμός. εἴτε' ἀκρα ὑψηλῆ — τῶν , ε: ὄπερ δὲ
 γισούλων — (836) μάλιστα ησιόν ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ λιμὴν
 ἑσπερίδων — (837) ἦλθον. τῆς δὲ κρηγῆς ἐστὶ — (838) κρό-
 τον προσάγορευθέντος. μετὰ δὲ τῆν — λιμὴν μετέλαος. εἴτα
 μέγας λιμὴν — χώραν κατέχουσι οἱ λίβυες — (839) τό γε
 γνῶριμον. τριῶν δὲ ἡπείρων οὐσῶν — φορολόγους. εἰσὶ δὲ
 (in haec verba cum exeat pagina, reliqua interciderunt: pa-
 gina enim proxime insequens incipit a verbis ὅτι φασὶ τὸν
 πειραιᾶ ησιάζοντα κτλ., quae leguntur I, 59. Qua de re
 cf. Praef. vol. I, p. XLIV).

ΣΥΝ ΘΕΩΙ

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ Α.

Ἵτι Ὅμηρος πρῶτος ἐτόλμησε γεωγραφῆσαι. Ἵτι γὰρ ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ ὠκεανοῦ περικλιζέται τῆσον δίκην, αὐτὸς λέγει, νῦν μὲν·

εἶμι γὰρ ὄψομένη πολυφόρβον πείρατα γαίης
ὠκεανόν τε·

νῦν δὲ περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς γῆς·

ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἔξ ἀκαλαρρεΐταιο βαθυρρόου ὠκεανοῖο·

περὶ δὲ τοῦ δυτικοῦ·

ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρόν φάος ἡλίοιο·

περὶ δὲ τοῦ νοτίου·

Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανόν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη·

περὶ δὲ τοῦ βορείου·

οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοτρῶν ὠκεανοῖο·

ὠκεανόν δὲ λέγει τὸν ὀρίζοντα. Ἵτι ἀπόρροον Ὅμηρος τὸν ὠκεανόν λέγει διὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ πλημμυρίδας. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ

τρὶς μὲν γὰρ τ' ἀνίσχιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδαῖ·
καὶ γὰρ, εἰ μὴ τρὶς, ἀλλὰ δὶς, ἴσως ἢ ἡ γραφή ἡμάρτηται. ἢ ἡ ποιητικὴ ὑψηγορία ἢ ἡ ἱστορία παρέπεσε. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ
ἔξ ἀκαλαρρεΐταιο·

ἢ γὰρ ἀμπώτις πρᾶξι καὶ οὐκ ἀθρόα. Ὅτι καὶ τὸ σκοπέ-
λους λέγειν τὸν Ὅμηρον τοτὲ μὲν καλυπτομένους, τοτὲ δὲ γυ-
νουμένους τὰς ἀμπώτις καὶ πλημμυρίδας αἰνίττεται. Ὅτι
τὰ πάθη τοῦ ὠκεανοῦ τὰ περὶ τὰς ἀμπώτις καὶ τὰς πλημμυ-
ρίδας ὁμολογεῖ συνεγῆ καὶ μίαν εἶναι τὴν θάλασσαν. Παντα-
χοῦ γὰρ ἢ αὐτῇ αὐξήσις καὶ μείωσις τοῦ ὕδατος ἢ οὐ πολὺ
παρallάττει, ὡς ἂν ἀπὸ μιᾶς αἰτίας γινομένη. Ὅτι Ὅμηρος
πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν γεωγραφεί, λέγων Λιβύην, Θή-
βας, Αἴγυπτον, Φοινίκην, Κύπρον, Σιδόνα, Σολύμους, Κᾶρας
καὶ τὰς περὶ αὐτὰς νήσους· δεῖ δὲ Φρυγίαν καὶ Ἑλλησπον-
τον καὶ Τρωᾶς καὶ Παφλαγόνας καὶ Αἰήτην καὶ Ἰάσονα καὶ
Κιμμερίους καὶ τοὺς τοῖς Θραξὶ κλησιοχώρους Μυσοὺς περὶ
τὸν Ἰστρον οἰκοῦντας· εἶτα Κίκονας καὶ Λάρισσαν καὶ τὴν
ἐξῆς Ἑλλάδα μέχρι τῆς Θεσπρωτίας· εἶτα τὰ τῆς Ἰταλίας
ἄκρα, Τεμέσην καὶ Σικελὸς καὶ Ἠλόσιον πεδίον· εἰ δὲ τινα
μεταξὺ παραλείπει, οὐ θαῦμα· τοιαύτη γὰρ ἡ γεωγραφία.
Ὅτι Ἀναξίμανδρος, ὁ Θαλοῦ μαθητῆς καὶ πολίτης, πρῶτος
γεωγραφικὸν πίνακα ἐξέδωκεν· ἑκαταῖος δὲ σύγγραμμα. Ὅτι
ἀδύνατον ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας γεωγραφῆσαι· καὶ
γὰρ δεῖ πρὸς μὲν τὰ μήκη τῶν πόλεων τῶν ἐλειπτικῶν ἡλίου
καὶ σελήνης παρατηρήσεων, πρὸς δὲ τὰ πλάτη τῆς τῶν κλι-
μάτων διαφορᾶς. Ὅτι ἡ γεωγραφία συνήηται ἔκ τε γεωμε-
τρίας καὶ μετεωρολογίας. Ὅτι, εἰ καὶ τὰ οὐράνια τῷ τόπῳ
ἀφέστηκε τῶν ἐπιγείων τοσοῦτον, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης,
ἀλλὰ τῇ θεωρίᾳ ἦνεται. Ὅτι τοὺς παρ' Ὅμηρον Ἐρεμβοὺς
τοὺς Τρωγλοδύτας δεῖ Ἄραβας ἐξακούειν, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρα,
τῇ γῆ, ἐμβαίνειν. Ὅτι ἡ γεωγραφία, οὐ μόνον διὰ φιλοσο-
φίαν μεγάλα συντελεῖ, ἀλλὰ καὶ διὰ πολιτικὰς καὶ στρατηγικὰς
φρονήσεις τε καὶ πράξεις. Ὅτι τὸ πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν
ἄσπετα καὶ νοῦν γνῶναι καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους
μεγάλων ἐπίστορα ἔργων
εἰρημένον τὴν ἐκ τῆς γεωγραφικῆς ἱστορίας διαγινομένην¹ φρό-
νησιν ἐμφανίζει. Ὅτι ἡ μὲν γεωγραφία, τῆς ὅλης οὔσα
οἰκουμένης ἱστορία, περὶ τὸ ποσὸν μᾶλλον καταγίγεται, ὡς μα-

1. διαγινομένης

θηματικωτέρα· ἡ δὲ χωρογραφία τόπου τινὸς οὕσα, οἷον, ὡς Ὅμηρος λέγει,

οἱ θ' Ἑλίην ἐνέμοντο καὶ Ἀυλίδα πετρήεσαν,
καὶ πολύνημον Ἑτεωνὸν καὶ πολυτρήρωνα Θίσβην καὶ πολυστάφυλον Ἄρην, περὶ τὸ ποῖον τῆς χώρας· οἷον εἰ βαθύγειος, εἰ ὄρεινῆ, εἰ πεδιάς, εἰ ἄξυλος, εἰ μέταλλα ἔχουσα. Ὅτι ἄλλος μὲν ὁ τῆς Ἰνδικῆς χωρογράφος, ἀγνοῶν τὴν Ἑλλάδα τυχόν, καὶ ἄλλος ὁ τῆς Αἰγύπτου, ἀγνοῶν τὰ τῆς Περσίδος καὶ Βακτριανῆς. Ὅτι δαὶ γεωμετρικῆς καὶ ἀστρονομίας τῷ γεωγραφῆσοντι, καὶ ὑποθέσεις λαβεῖν ἐξ αὐτῶν, οἷον ὅτι σφαιρικὸς ὁ κόσμος καὶ ἡ τῆς γῆς ἐπιφάνεια, καὶ ἔτι περὶ τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς τῶν σωμάτων καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ὅτι δαὶ τὸν στρατηγὸν μῆτε τοσοῦτον ἄμοιρον εἶναι γεωγραφίας, ὥστε λέγειν ἐν τισὶ τόποις,

ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὄπη ζόφος, οὐδ' ὄπη ἠώς,
καὶ τὰ τοιαῦτα· οὔτε πάλιν περὶ ἐξάρματος τοῦ πόλου καὶ συνανατολῶν καὶ συμμεσουρανήσεων καὶ συγκαταδύσεων τῶν ἀστέρων πολυπραγμονεῖν καὶ τῶν ὁμοίων. Ὅτι καὶ τῆς σφαιρικῆς θεωρίας δεῖ ἤφθαι τὸν γεωγραφῆσοντα, οἷον κύκλων ἐν σφαίρᾳ παραλλήλων καὶ ὀρθῶν καὶ τῶν τοιούτων. Ὅτι, ὥσπερ ἐπὶ κολοσσοῦ τὴν ὀλοσχέρειαν τῆς κατασκευῆς σκοποῦντες τῶν μικρῶν καταφρονοῦμεν, οὕτως καὶ ἐπὶ γεωγραφίας τὴν μὲν θέσιν τῆς χώρας καὶ τὴν πρὸς τὰ οὐράνια σχέσιν πολυπραγμονοῦμεν, εἰ δὲ πολύνημος ἢ ἀμιχθάλόεσσα ἢ τι τοιοῦτον, ἐώμεν. Ὅτι Ἐρατοσθένης οὔτε τῶν ἀπαιδευτῶν ἢ οὔτε τῶν γησίως φιλοσοφούντων· διὸ καὶ Βῆτα ἐκαλεῖτο, ὡς τὰ δευτερεῖα φέρειν δοκῶν ἐπὶ πάσῃ παιδείᾳ· ὃς καὶ τὴν ποιητικὴν οὐ φιλοσοφίαν πρώτην ἤξιον καλεῖν, ἀλλὰ μόνον ψυχαγωγίαν τινά, κακῶς λέγων. Ὅτι ἡ ποιητικὴ πηγὴ καὶ ἀρχὴ φράσεως κατεσκευασμένης καὶ ῥητορικῆς ὑπάρχει μετὰ τοῦ σεμνοῦ καὶ ὀγκώδους. ἀμῆλει καὶ πεζὸν λόγον φάμεν τὸν ἄνευ μέτρον ἐκ τοῦ ἤψους ταπεινωθέντα. Ὅτι τοὺς μῦθους αἶ τε παλαιαὶ πόλεις καὶ οἱ νόμοι ἐδέξαντο, ὡς μορμολύκας τινὰς πρὸς τοὺς νηπιόφρονας· οἷον Κωκντούς, Ἀχέροντας, Πυριφλεγέθοντας, Στύγας καὶ ἀπλῶς πᾶσαν θεολογίαν παλαιάν. Ὅτι τὸ

ἴσκα ψεύδαι πολλὰ λέγων ἐτόμοισιν ὁμοῖα
οὐ πάντα δηλονότι, ἀλλὰ πολλὰ καὶ μυθώδη· οὐ γὰρ ἂν ἦν
ἐτόμοισιν ὁμοῖα· τοιοῦτοι δ' οἱ μῦθοι περὶ τὴν ἀλήθειαν εἰ-
λούμενοι·

ὡς ὅτε τις χρυσὸν περιχέεται ἀργύρῳ ἀνήρ,
οὕτως καὶ οἱ μῦθοι. Ὅτι Αἰαίην τὴν Κίρκην Ὀμηρος ὀνο-
μάζει ἀπὸ τῆς Αἴας πάσης, καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐν Βυ-
ζαντίῳ Πλαγκτάς, καὶ τὸν Πόντον τὸν Εὐξείνιον καὶ ἕξοχῃν
τῶν ἄλλων τὸ τε ὑπονοούμενον μέγιστον εἶναι πρὸς ὠκεανὸν
μυθολογεῖ, καὶ τοὺς Κιμμερίους ἀπὸ τοῦ κλίματος τοῦ πεφ-
λαίδου, ὡς ἐσκοτισμένους ὅλους, καὶ τὸν Σικελικὸν πορθμὸν
ἐπὶ ληστῶν κατεχόμενον εἰς Σκύλλαν, καὶ τὰ ὅμοια. Ὅτι
περὶ Σικελίας τὴν θάλασσαν ἰχθύων τι γένος ἐστίν, οὗς κα-
λοῦσι γαλεώτας τε καὶ ξιφίας καὶ κύνας, ἐξ ὧν λαβῶν Ὀμη-
ρος ἔλαγε·

δελφινάς τε κύνας τε καὶ εἰποθεν ἄλλο λάβησιν
κῆτος·

Ὅτι τὸ

τρις μὲν γὰρ ε' ἀνίησιν ἐπ' ἡματι, τρις δ' ἀναροιβδεῖ
δεῖ νοεῖν, ὅτι δις τοῦτο γίνεται καὶ οὐ τρις· διὸ δεῖ ἢ μετα-
βολὰς αἰτιασθαι ἢ ἄγνοιαν ἢ ποιητικὴν ἐξουσίαν. Ὅτι ἡ ποιη-
τικὴ σύγκειται ἐξ ἱστορίας καὶ διαθέσεως καὶ μύθου. τῆς
μὲν οὖν ἱστορίας τέλος ἀλήθειά ἐστιν, ὡς ἐν νεῶν καταλόγῳ
οἶον πολυτρήρωνα καὶ πετρήεσαν· τῆς δὲ διαθέσεως ἐνέργεια
τὸ τέλος, ὡς ὅταν μαχομένους εἰσάγη· μῦθον δὲ ἡδοτὴ καὶ
ἐκπληξίς τέλος. Ὅτι μυθεύει μὲν ὁ τὰς Γοργόνας εἰσά-
γων· προσμυθεύει δὲ ὁ τὴν τοῦ Ὀδυσσεύος πλάνην ἐκτραφ-
δῶν. Ὅτι τὸ

Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρηήκηθεν ἄητον,
καλῶς εἰρηται· ὁ γὰρ Μέλας κόλπος τῆς Θράκης, ἐπιστρέφων
πρὸς νότον, τοῖς ἐν Λήμῳ καὶ Σαμοθράκῃ τὸν Ζέφυρον ἐκ
Θράκης πνέοντα παρέχει. Ὅτι ὁ ἀπὸ Θερικής ἀνατολῆς Και-
κίας¹, ὁ δὲ κατὰ διάμετρον Λίψ, ὁ δ' ἀπὸ χερμερινῆς ἀνα-
τολῆς Εὐρος, ὁ δὲ κατὰ διάμετρον Ἀργέστης, οἱ δ' ἀπὸ τοῦ

1. κελίας (e corr. pr. m.)

ισημερινοῦ Ἀπηλιώτης καὶ Ζέφυρος. καὶ ταῦτα μὲν Ἀριστο-
τέλης. ὁ δὲ Ὅμηρος δυσασὴ μὲν Ζέφυρον λέγει τὸν Ἀργέστην,
λίγα¹ δὲ πνέοντα Ζέφυρον τὸν ὑφ' ἡμῶν. Ζέφυρον, ἀργέστην
δὲ Νότον τὸν Λευκόνοτον. οὗτος γὰρ ὀλίγα τὰ νέφη ποιεῖ,
τοῦ λοιποῦ Νότου ἴσθλου Εὐρον² πως ὄντος·

ὡς ὅποτε Ζέφυρος νέφια στυφελίξῃ³,

ἀργεσταῖο Νότιοιο βαθείη λαίλαπι τύπτων.

τὸν γὰρ δυσασὴ Ζέφυρον νῦν λέγει, ὅς εἴωθε διασκιδάναι τὰ
ὑπὸ Λευκονότου συναγόμενα, ἀσθενῆ ὄντα, ἐπιθέτως τοῦ Νότου
νῦν ἀργέστου λεγομένου. Ὅτι τὴν Φάρον ἦσαν Ὅμηρος πελα-
γίαν λέγει, οὐχ οὕτως οὔσαν νῦν. ἀλλὰ τοῦτο θαυμασίως εἴρη-
κεν· αἰνίττεται γάρ, ὅτι ἡ Αἴγυπτος δῶρόν ἐστι τοῦ Νεῖλου,
ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἔλεγε· καὶ ὅτι πρὸ μυρίων ἐτῶν πελαγία
οὔσα νῦν διὰ τὴν πρόσχωσιν πλησιάζει Αἰγύπτῳ. Ὅτι [τῷ]

Αἰθιοπίας, τοὶ διχθῆ δαδαίεται ἕσχατοι ἀνδρῶν,

οἱ μὲν δυσομένοι Ὑπερίοτος, οἱ δ' ἀνιόντος,

Κράτης μὲν ἐξηγεῖται, ὅτι ἡ μεγάλη τῆς Ἰνδικῆς θάλασσα, με-
σεμβολοῦσα τοὺς Αἰθιοπίας ἐξ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς, ποιεῖ αὐ-
τοὺς δίχα δεδαῖσθαι· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος συνεχῆ τὴν Αἰθιοπίαν
λέγει εἶναι ἐξ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν· διὸ τοὺς μὲν αὐτῶν γνω-
ρίζεσθαι, τοὺς ἄκρους, τοὺς μέσους δὲ ἀγνοεῖσθαι, εἴτε παριω-
ρύτου οὔσης τῆς πάσης Αἰβύης εἴτε ἰσθμοῦ τινος μεταξὺ τῆς
τε Ἀτλαντικῆς θαλάσσης καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς κειμένον, καὶ ἡμῖν
ἀγνοουμένων τῶν ἐκεῖνη Αἰθιοπίων κατοικούντων· καὶ διὰ τοῦτο
δύο Αἰθιοπίαί λέγονται. Ὅτι Ὅμηρος τὰ νότια μέρη τοῦ
κόσμου ἐφᾶ καλεῖ καὶ ἡλιακά, τὰ δὲ βόρεια ἐσπέρια καὶ νυ-
κτερινά, οἷον·

αὐτῇ δὲ χθαμαλῇ πανπερτάτῃ εἰν ἀλί καῖται

πρὸς ζόφον· αἱ δὲ τ' ἀνευθε, πρὸς ἡῶ τ' ἠελίον τε·

ἢ γὰρ Ἰθάκῃ βορειοτέρα ἐστὶ τῶν νήσων ἐκεῖνων· καὶ πάλιν·

εἴτ' ἐπὶ δεξιί⁴ ἔωσι πρὸς ἡῶ τ' ἠελίον τε,

εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα·

καὶ αὐθις·

1. λίβα 2. vid. lgd. ὄλερου s. θολερού πως ὄντος 3. νέφια
ζέφυρος στυφελίξει 4. τε 5. δεξιὰ

ὡ φίλοι, οὐ γὰρ τ' ἴδμεν¹, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς,
οὐδ' ὅπη ἥλιος φαισίμβροτος εἰς' ὑπὸ γαίαν,
οὐδ' ὅπη ἀντίται.

Ὅτι ἀμεινον τὴν Ἀσίαν χωρίζειν τῆς Αἰθῆς τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ, ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης δίκην μεσημβρινοῦ· διήκοιτι ἕως τοῦ κατὰ Πηλούσιον ἰσθμοῦ, μήκος στάδια *δισ* μύρια καὶ πεντακισχίλια, πλάτος δέ, ὅπου μέγιστον, οὐ πλείω τῶν χιλίων σταδίων ἔχουσι. ὁ δ' ἀπὸς οὗτος ὄρος καὶ τῶν δύο Αἰθιοπιῶν [ἄν] εἴη. ὁ δὲ Νεῖλος, οὐκ ἄξιός ἐν εἰη μεθόριον λέγεσθαι· πολλὴ γὰρ ἡ νοτιωτέρα τοῦτον Ἀσία ἀδιαιρέτος λείπεται, ἢ Αἰθῆ ἢ αὐτὴ ἀμφιδοξομένη. Ὅτι παροιμίαι εἰσι τῶν ὑπερβολῶν ὑπερβολὰς ἐμφαίνουσαι αὐταί· φελλοῦ σκιᾶς² κουφότερον· Φρυγὸς λαγῶ³· δειλότερον· ὁ ἀγρὸς γῆν ἔχει Ἀκαωνικῆς ἐπιστολῆς ἐλάττονα. Ὅτι ὁ Πόντος τὸ παλαιὸν λίμνη ἦν, ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν τοσοῦτων ποταμιῶν ὑδάτων τῶν εἰς αὐτὸν ἐμβαλλόντων, τάχα δὲ καὶ σεισμῶν ἐξαισιῶν γενομένων, διερράγη ἢ κατὰ τὸ Βυζάντιον γῆ, καὶ οὕτως τὸ ὕδωρ ἐκχυθὲν εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ Μυρτώον συνεχεῖς τὰς δύο θαλάσσας εἰργάσατο. ἐλπὶς δὲ καὶ τὸν Πόντον ποτὲ χερσοθῆναι· καὶ γὰρ τὰ περὶ τὸν Σαλμυδησσὸν καὶ τὰ καλούμενα Στήθη καὶ ἡ περὶ τὸν Ἰστρον Σκυθικὴ ἐρημία ἤδη⁴ τετραγίζει. ἀλλὰ καὶ τὸ Ἄμμωνος ἐν Αἰθῆ ἱερὸν παραθαλάσσιόν ποτε ἦν· σημεῖον δέ, ὅτι περὶ τοὺς τρισχιλίους σταδίους ἀπέχοντος⁵ ἀπὸ τῆς νῦν θαλάσσης, πᾶσα ἡ ὁδὸς ψαμμώδης τέ ἐστι καὶ μεστὴ κόγχων καὶ χηραμύδων καὶ καρκίνων καὶ ὄστρέων* ὄστῶν*. ἀλλὰ καὶ ἡ Αἴγυπτός ποτε πέλαγος ἦν· καὶ ἡ Σικελία συνεχῆς τῇ Ἰταλίᾳ. τὸ δὲ περὶ τὴν Ἀμμωνιακὴν πάθος γέγονε, ῥαγέντος τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ· καὶ διὰ τὸ ταπεινότερον εἶναι τὸ ἔξω Στηλῶν ἔδαφος ἐκχυθῆναι μὲν τὸ κατὰ τὴν Αἰθῆν ὕδωρ καὶ τέναγος γενέσθαι ἐπὶ πολὺ τὸν κατὰ Πηλούσιον ἰσθμόν, λιμνάσαι δὲ τὸ Ἀτλαντικόν, συνεχῆς γενόμενον τῇ ἕσω θαλάσῃ. Ὅτι ἡ τῆς τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης κινήσεως συνέχεια φυσικὴ ἐστὶν αὐτῆς τῆς θαλάσσης, οἷον σφυγμικὴ

1. ἴσμεν 2. σκιὰ 3. λαγῶς 4. ἤδη (sic) 5. ἀπέχον

ἀναπνοή, καθ' ἣν οἱ τε εὐρωπαὶ παλινδρομοῦσι, καὶ τα ναυάγια καὶ περιττώματα ἐκκυμίνονται·

ἀποπτύει δ' ἄλως ἄγην·

ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀπογαίσις πνεύμασιν οὐδὲν ἦττον τὸ κυμάτιον, ἐκ τοῦ πελάγους προαιρετικὴν, ὡς ἂν εἴποι τις, κινούμενον κίνησιν,

πολλὸν παρέξ ἄλλα φῶκος ἔχενεν.

Ὅτι οὐ μᾶλλον ἢ Σικελία ἀπερράγη τῆς Ἰταλίας, ἢ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ Αἰτναίου ἀνεδόθη, καὶ αἱ περὶ τὴν Λιπαράν νῆσοι καὶ αἱ Πιθηκοῦσαι· ὥστε ἐλπίς καὶ ἡπίερος ὄλας ἀναδίδοσθαι κάτωθεν καὶ ἄλλας συνιζάνειν κάτω ἀφανιζόμενας· ὅπερ καὶ ἡ Ἀτλαντὶς παρὰ Πλάτωνι νῆσος παθεῖν ἰστόρηται καὶ Βούρα περὶ τὴν Ἑλλάδα. Ὅτι τοῦ¹ τοὺς εὐρώπους εἶναι ῥοσῶδεις οὐκ ἔστι μία αἰτία· ὁ μὲν γὰρ Σικελικὸς δις, ὁ δὲ Χαλκιδικὸς ἐπιτάκις, ὁ δὲ κατὰ Βυζάντιον οὐδ' ὄλωσ πωλιπνοστεῖ, ἀλλ' αἰεὶ ἀπὸ τοῦ Πόντου ρεῖ εἰς δυσμάς. Ὅτι ἢ ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἰονίου Ἰστροία ἀπὸ τοῦ Ἰστρον ποταμοῦ ὀνομάσθαι λέγεται, ἐκ τοῦ μεγάλου Ἰστρον ἀποσχιζομένου, ὡς τινὲς φασιν· ἀλλὰ καὶ τὸν Ἰάσονα οἱ μῦθοι ἐκ τοῦ Πόντου διὰ τούτου τοῦ ποταμοῦ ἐξάγουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν. Ὅτι [ἀνά] μέσον Θήρας καὶ Θηρασίας ἐκπεσοῦσαι φλόγες ἐκ τοῦ πελάγους ἐφ' ἡμέρας τέτταρας, ὥστε πᾶσαν ζεῖν καὶ φλέγεσθαι τὴν θάλατταν, ἀνεφύσησαν κατ' ὀλίγον ἐξαιρομένην, ὡς ἂν ὀργανικῶς, καὶ συντιθεμένην ἐκ μύδρων τῆσον, ἔχουσαν δώδεκα σταδίων τὴν περίμετρον. Ὅτι, σεισμοῦ γενομένου μεγίστου, τῆς τε Σιδῶνος² τὰ δύο μέρη κατεστράφη καὶ ἑτέρα πόλις ὄλη πλησίον αὐτῆς, καὶ Εὐβοίας ἢ ἐν Εὐρίπῳ Ἀρεθούσα κρήνη ἀπετυφλώθη καὶ οὐ πρότερον ἔπαυσε, πρὶν χάσμα μέγα περὶ τὸ Ἀηλάντιον πεδίων γεγονὸς πηλοῦ διαπύρου ποταμὸν ἐξῆρασε· τότε δὲ καὶ τῆς Ἀρεθούσης αἱ πηγαὶ πάλιν ἀνεδόθησαν. Ὅτι, πάλιν περὶ Λυδίας καὶ Ἰωνίαν σεισμῶν γενομένων, Σίτυλος τε τὸ ὄρος κατεστράφη κατὰ τὴν Ταυτάλου βασιλείαν καὶ τινες τῶν Ἰώνων πόλεις, καὶ τὰ ἐν Τροίᾳ θερμὰ ὕδατα ἀπώλετο, περὶ ὧν Ὅμηρος ἔλεγεν·

1. τὸ 2. σιδῶνος

ἡ μὲν γὰρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει·
 ἐγένοντο δὲ καὶ λίμναι ἐξ εἰλῶν. οὐδὲν εὖν θαυμαστόν, εἰ ὁ
 κατὰ τὸ Κάσιον ἰσθμὸς τῆς Ἀραβίας διαρραγεῖς ἢ Ἴζημα λα-
 βῶν ποιήσει τὴν τῆς Αἰγύπτου θάλασσαν σύρρον τῇ Ἐρυθρᾷ.
 ἔτι δὲ καὶ ὁ Πειραιεύς, ὡς καὶ τὸ ὄνομα ἐμφαίνει, πέραν
 ἔκειτο τῆς Ἀττικῆς, ὡς νῆσος, καὶ ἡ Λευκὰς νῆσος ὑπὸ Κοριν-
 θίων γέγονε, διακοψάτων τὸν ἰσθμόν, περὶ οὗ λέγει Ὅμηρος·

[οἶος Νήρικον εἶλον, ἐνκείμενον πολίεθρον,]

ἀκτὴν ἠπειρίοιο Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων.

περὶ Μεθώτην δὲ τὴν ἐν τῷ Ἑρμοικῶ¹ κόλπῳ ὄρος ἑπτα-
 σταδίων τὸ ὕψος ἀνεβλήθη, γενηθέντος ἀναφυσήματος φλογώ-
 δους, μεθ' ἡμέραν μὲν ἀπρόσιτον ὑπὸ τοῦ θερμοῦ καὶ τῆς
 θειώδους ὀδμῆς², ῥύκτωρ δὲ εὐώδες, ἐκλάμπον πόρρω καὶ
 θερμαίνον, ὥστε ζεῖν³ τὴν θάλατταν ἐπὶ σταδίους ε', θολε-
 ρὰν δ' εἶναι καὶ ἐπὶ κ' σταδίου· προσχωσθῆναι δὲ πέτραις
 ἀπορροῶξι πύργων οὐκ ἐλάττωσιν. ὑπὸ δὲ τῆς Κοπαιίδος λίμνης
 αἱ ἐν Καταλόγῳ Ὅμηρον πόλεις, Ἄρρη καὶ Μίδαία, κατεπόθη-
 σαν· καὶ αἱ Ἐχινάδες νῆσοι ἐκ τῆς τοῦ Ἀχελϋῶν προσχώσεως
 ἠπειρώθησαν· καὶ ἡ Ἀστερίς νῆσος πλησίον Ἰθάκης, λιμένας
 πρὶν ἔχουσα δύο, νῦν δ' οὐδ'⁴ ἀγκυροβόλιον ἔχει. ἀλλὰ καὶ
 ἡ Ὅσσα ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἀπερράγη. Ὅτι Πυθίας ὁ Μασσα-
 λιώτης, δοκῶν εἶναι φιλόσοφος, ψευδίστατος ἠλέγχθη ἐν οἷς
 τὰ περὶ Θούλην καὶ Βρετανίας γεωγραφεῖ. Ὅτι τινὲς Ἀλε-
 ξάνδρῳ συνεβούλευον, διαιροῦντα τοὺς ἀνθρώπους εἰς Ἕλληνας
 καὶ βαρβάρους τοῖς μὲν ὡς φίλοις, τοῖς δὲ ὡς πολεμίοις χρῆ-
 σθαι· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ἄμεινον εἶναι ἀρετῇ καὶ κακίᾳ διαι-
 ρεῖν τούτους· εἶναι γὰρ Ἰνδοὺς μὲν καὶ Ἀρίους⁵ καὶ Ῥωμαί-
 ουσ καὶ Καρχηδονίους ἀριστοκρατουμένους καὶ καλῶς πολιτενο-
 μένους, Ἀθηναίους δὲ οὐχ οὕτως.

1. Ἑρμοικῶ 2. ὑπὸ τῆς τοῦ θερμοῦ καὶ θειώδους ὀδμῆς 3. ζεῖν
 4. οὐκ 5. ἀρίους

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ Β.

Ἵτι ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ καὶ εὐφοροτάτη. ἐν δὲ τῇ Ἵρκανίᾳ ἡ ἄμπελος μετρητὴν οἶνον φέρει· ἡ δὲ σικὴ μεδίμνους ξ'. ὁ δὲ σίτας ἐκ τοῦ ἐκπεσότος καρποῦ τῆς καλάμης πάλιν φύεται· ἐν δὲ τοῖς δένδροις σημανοργεῖται, καὶ τῶν φύλλων ἀπορρεῖ μέλι. γίνεται δὲ καὶ ἐν τῇ Ματιανῇ¹ τῆς Μηθίας τοῦτο καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐν τῇ Σακασσηῇ καὶ τῇ Ἀραξηῇ. ἀλλ' ἐπειδὴ αὐταὶ νοτιώτεραι εἰσὶ τῆς Ἵρκανίας καὶ ἐνκραέστεραι, οὐ θαῦμα· ἐν δὲ τῇ Μαργιανῇ ὁ τῆς ἀμπέλου πνυθμὴν γίνεται πολλάκις δυεῖν ἀνδρῶν ὀργυιαῖς περιληπτός, ὁ δὲ βότρυς δίσηχος. ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀρία² παραπλησία ἐστίν, εὐοινία δὲ καὶ ὑπερβάλλει· ἐν ἣ καὶ εἰς τριγένειαν τὸν οἶνον φασὶ μένειν ἐν ἀπισσώτοις ἄγχεσιν. πάμφορος δ' ἐστὶ καὶ ἡ Βακτριανὴ πλὴν ἐλαίου. Ἵτι ἡ Βαγαδανία χώρα τῆς Καππαδοκίας, πεδίων οὐσα ἐξαίσιον μεταξὺ Ἀργαίου ὄρους καὶ Ταύρου, διὰ τὸ εἶναι ὑψηλὴ οὐδὲ ξυλοφορεῖ. καὶ δὲ περὶ Σινώπην καὶ Ἀμισὸν καὶ Φανάροισιν, καίτοι τρισχιλίους σταδίους ὄντα βορειότερα, καὶ ἐλαιόφυτα καὶ εὐχειμέρα ἐστὶ, διὰ τὸ εἶναι ταπεινότερα, καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἀλαϊρεσθαι. Ἵτι περὶ τὰς ἐκβολὰς Βορυσθέου καὶ τὴν παρωκεανῆτιν Κελτικὴν ἡ οὐ φύεται ἄμπελος ἡ οὐ τελεσορεῖ ἡ ὀλιγοκαρπεῖ· τοῦ δὲ χειμῶνος κατορύντεται. Ἵτι τοσοῦτον περὶ τὴν Μαιωτίην ἐστὶν ὑπερβολὴ τοῦ κρυμοῦ, ὥστε, ἐν ᾧ χωρίῳ οἱ τοῦ Μιθριδάτου στρατηγοὶ ἐνίκησαν τοὺς βαρβάρους ἵππομαχοῦντες ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου, ἐν τῷ αὐτῷ ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν τοὺς αὐτούς. Ἵτι τοσοῦτον ψῦχος γίνεται περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους, ὡς καὶ τὰς χαλκᾶς ὑδρίας ὑπὸ τοῦ χειμῶνος διαρρήγνυσθαι· ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ τὸ ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ τῶν Παντικαπαιέων ἐπὶ τῇ ραγείῳ ὑδρίᾳ·

1. ματιανῇ 2. Ἀρία

εἴ τις ἄρ' ἀνθρώπων μὴ πείθεται, οἷα παρ' ἡμῖν
γίγνεται, εἰς τήνδε γνώτω ἰδὼν ὕδριας·
ἦν, οὐχ ὡς ἀνάθημα θεοῦ καλόν, ἀλλ' ἐπίδειγμα
χειμῶτος μεγάλου, θῆχ' ἱερὸς Στράτιος.

Ὅτι Ἰσπαρχός φησι κατὰ τὸν Βορυσθένη καὶ τὸ ζ' κλίμα ἐν
ὄλαις ταῖς θεριναῖς νυξὶ παραυγάζεσθαι τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, πε-
ριστάμενον ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ τὴν ἀνατολήν· ταῖς δὲ χειμε-
ριναῖς τροπαῖς τὸ πλεῖστον μεταωρίζεσθαι τὸν ἡλίον ἐπὶ πῆ-
χεις θ', ἐν δὲ Βρετανίαις περὶ πῆχεις δ', ἔνθα καὶ ἡ μεγίστη
ἡμέρα ὠρῶν ἐστὶν ἰσημερινῶν ἰθ'. Ὅτι παρ' Ὀμήρῳ αἱ ε'
πτύχες τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίδος τὰς ε' τῆς ἀπάσης γῆς ζώ-
ντας αἰνίττονται· ἡ μὲν χρυσὴ τὴν ἀμφίσκιον, ἧτις ἐστὶ μεταξὺ
τῶν τροπικῶν· αἱ δὲ δύο κασσιτέραι τὰς δύο περισκιούς, αἰ-
τινὲς εἰσὶν ὑπὸ τοὺς πόλους· αἱ δὲ δύο χαλκαὶ τὰς δύο ἑτερο-
σκιούς, αἰτινὲς εἰσὶν ἢ τε ἡμετέρα οἰκουμένη πρὸς βορρᾶν καὶ
ἢ τῶν ἀντοίκων ἡμῶν πρὸς νότον. Ὅτι Πυθέας καὶ Εὐδή-
μερος καὶ Ἀντιφάνης ψεῦσται γεωγράφοι. Ὅτι οἱ τὸ μῆκος
τῆς οἰκουμένης ἀφορίζοντες μεσημβρινοὶ εἰσιν, οὐχὶ δὲ ἀνατο-
λαὶ καὶ δύσεις· τὸ δὲ πλάτος οἱ παράλληλοι. Ὅτι ἡ Κάλπη
ὄρος ἐστὶν Ἰβηρίας, ἔνθα ἡ ἑτέρα τῶν Ἡρακλέους Σηληῶν,
πολλῶ τῆς ἡῶσον τῶν Γαδείρων ἀνατολικωτέρα. Ὅτι τῆς
Ἰταλίας ἡ νοτιωτάτη μερὶς δικόρυφος ἐστίν· ὧν ἡ μὲν δυτικω-
τέρα κορυφὴ κατὰ Λευκοπέτραν ἄκραν ἀπέναντι τοῦ ἐν Σικελίᾳ
Ταυρομενίου κεῖται, κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα· ἡ δὲ ἀνατολι-
κωτέρα κορυφὴ ἡ ἄκρα ἐστὶν Ἰαπυγία, ἀπέναντι κειμένη πρὸς
δυσμᾶς τῶν Ἀκροκεραυνίων ὄρεων καὶ Χαόνων. ὁ δὲ τῆς
Κρότωνος καὶ Τάραντος κόλπος μεταξύ ἐστὶ τῶν δύο κορυ-
φῶν. Ὅτι ὁ γεωγράφος ἀρχὰς ἔχει τὰς τῆς γῆς ἀναμετρή-
σεις τῶν μαθηματικῶν· αὐταὶ δὲ τὰς ἀστρονομικὰς ἀποδείξεις·
αὐταὶ δὲ τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην, ἀρετὴν οὖσαν καὶ ἐπιστήμην
ἀνυπόθετον καθ' αὐτήν. αἱ γὰρ ἀρεταὶ ἀνυπόθετοὶ εἰσι καὶ
ἔξ ἑαυτῶν ἠρτηγται καὶ ἔχουσιν ἐν ἑαυταῖς τὰς τε ἀρχὰς καὶ
τὰς πίσεις ἀπάντων. Ὅτι τὸ λέγειν εἶναι τὴν γῆν πᾶσαν
πεντάζωνον καὶ τὰ τοιαῦτα γεωμέτρον· ἐστίν, ἀλλ' οὐχὶ τοῦ
νοερῶς γεωμετροῦντος, ἀλλὰ τοῦ τὰ νοερὰ σχήματα ἐφαρμο-
ζοντος τῇ γῇ καὶ τῷ οὐρανῷ, ᾧ τινι καὶ ὁ γεωγράφος ἀρχι-

τέκτονι χρῆται καὶ ὑποθέσει. Ὅτι ὁ γεωμετρικός, χρώμενος τῇ γνωμονικῇ τε καὶ ἀστρονομικῇ ἀποδείξει, τοῦτ' ἔστι τοῖς τῷ ἰσημερινῷ παραλλήλοις κύκλοις καὶ τοῖς μεσημβρινοῖς¹, καταμετρεῖ, τὴν μὲν οἰκίσιμον ἐμβατεύων, τὴν δ' ἄλλην ἐκ τοῦ λόγου τῶν ἀποστάσεων· οὕτω δ' ἂν εὐρίσκει τὸ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἕως τοῦ πόλου διάστημα. ἔχων δὲ ταῦτο ἔχει καὶ τὸ τετραπλάσιον, τοῦτ' ἔστι τὸν τῆς γῆς μέγιστον κύκλον. λαβὼν δὲ διὰ τῶν ἀναμετρήσεων τῆς γῆς καὶ πιστεύσας τοῖς ἀναμετρήσασιν αὐτὴν ἔχει τὸν σταδιασμὸν τῆς περιμέτρου τῆς ὅλης γῆς. καὶ διὰ τοῦτο καί, δύο δοθεισῶν οἰκίσεων, εὐρίσκει τὸ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα γεωμετρικῶς. Ὅτι οὐ διαφέρει λέγειν τὴν ὅλην οἰκουμένην νῆσον τῷ ὠκεανῷ κλυζομένην καὶ τὸ λέγειν μόριά τινα αὐτῆς ἀγνωεῖσθαι εἴτε περικλύζεται εἴτε καὶ οὐχί, διὰ τὸ ἐλαχίστην εἶναι τὴν μεταξὺ ἄγνωστον γῆν. Ὅτι, τμηθείσης τῆς ὅλης γῆς ὑπὸ τε τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ παραλλήλου τούτῳ ἀρκτικοῦ κύκλου πρὸς βορρᾶν, γίνεται τὸ σχῆμα σπόνδυλος· οὗ τμηθέντος διὰ τοῦ κύκλου τοῦ ἀφορίζοντος τὸ τε δυσμικώτατον καὶ ἀνατολικώτατον μέρος τῆς οἰκουμένης, ὅσπερ ἔστι κύκλος μεσημβρινός, γίνεται τὸ περιλειπούμενον σχῆμα ἡμισὺν σπονδύλου· οὗ ἡ ἐπιφάνεια, χλαμυδοειδῆς οὔσα, ποιεῖ τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην, περικλυζομένην τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει, ἥτοι νήσον δίκην ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος περικλυζομένην. Ὅτι τὸ τῆς οἰκουμένης μῆκος στάδια ἔστι μυριάδες ζ', τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς μυριάδες σταδίων γ', ἀφορίζομενον ὑπὸ τῶν διὰ καῦμα καὶ ψῦχος ἀοικήτων. τὸ μὲν οὖν διὰ καῦμα ἀοικήτων τῆς οἰκουμένης μέρος πλάτος ἔχει στάδια η'ω', μῆκος δὲ τὸ μέγιστον μυριάδων εβ' ἡς σταδίων, ὅπερ ἔστιν ἡμισὺν τοῦ ἰσημερινοῦ. Ὅτι κατὰ Ἐρατοσθένην ἡ τῆς γῆς περίμετρος στάδια εἰσι μυριάδες κβ' β' ὧν τὸ ἐξηκοστὸν μέρος γίνεται δσ' σταδίων. Ὅτι κατὰ Στράβωνα τὸ νότιον πέρασ τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἀφορίζεται ὑπὸ παραλλήλου τῷ ἰσημερινῷ, γραφομένου διὰ Βλεμμύων² καὶ Νουβῶν, ὅστις ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἀπέχει μοίρας ι' ἔγγιστα πρὸς βορρᾶν. καὶ

1. τοὺς τ. ἰ. παραλλήλους κύκλους καὶ τοὺς μεσημβρινοὺς 2. βλεμμύων

ἀπὸ τούτου τοῦ παραλλήλου πρὸς μὲν τὸν ἰσημερινὸν στάδια ,ησ'· πρὸς δὲ τὸν διὰ Μερόης παραλλήλον στάδια ,γ· πρὸς δὲ τὸν διὰ Σοήνης¹ ἀπὸ Μερόης στάδια ,ε, καὶ ἴτερα τούτῳ ἀπὸ τοῦ διὰ Σοήνης παραλλήλου ἐπὶ τὸν παραλλήλον τὸν διὰ τῆς Κάτω χώρας Αἰγύπτου.

τῆς οἰκουμένης πλάτος στάδια μῦρια *α* γ' ἑξήστα.

ν	μ	σ	α	ρ	β	β	β
ο	ε	υ	λ	ο	υ	ο	ο
τ	, γ	ρ	, ε	η	, ε	ε	, γκ'
ι	ο	υ	ξ	δ	, δ	ζ	, γω'
ο	η	η	α	ς	ν	σ	ι
ν			ν		ε	θ	ο
π			δ		ι	ε	ν
ε			ρ		ο	ν	π
ρ					ν	η	ε
α					ς		ρ
ς							α
							ς

Ὅτι τὸ τῆς οἰκουμένης διάστημα κατὰ μῆκος μὲν ἔχει στάδια μῦρια, κατὰ πλάτος δὲ βήμ' στάδια. Ὅτι δεῖ τὸν ἐπὶ σφαιρικῆς ἐπιφανείας βουλόμενον τὴν οἰκουμένην καταγράψαι μὴ μίξονα ποιῆν σφαῖραν ἔχουσαν τὴν διάμετρον ποδῶν ι'· εἰ δ' ἐπὶ ἐπιπέδου, μὴ ἐλάσσονα ποδῶν ζ'. Ὅτι Στράβων αὐτοψία εἶδε² τῆς οἰκουμένης, κατὰ μὲν μῆκος, ἀπὸ Ἀρμενίας ἕως Σαρδούς, κατὰ δὲ πλάτος, ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου μέχρι τῆς Αἰθιοπίας ὀρίων. Ὅτι ἡ ὄψις, κἂν τοῖς ἄλλοις πλεονεκτῇ τὴν ἀκοήν, ἀλλ' ὄν εἰς ἐπιστήμην πολὺ ἀντὶς ἐλλείπει· ἀμέλει τὰ πολλὰ τῶν ἐν γεωγραφίᾳ θεωρουμένων ἀκοῇ ἴσμεν. Ὅτι κατὰ Στράβωνα τὸ τῆς οἰκουμένης πλάτος ὀρίζεται τῷ τοῦ μεσημβρινοῦ μεγέθει τοῦ γραφομένου διὰ τῆς Κιναμωμοφόρου καὶ Μερόης καὶ Σοήνης³ καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ῥόδου καὶ Βυζαντίου καὶ Βορυσθένους καὶ τοῦ διὰ τῆς Ἰέρης, νήσου Βρετανικῆς, παραλλήλου· τὸ δὲ μῆκος τῷ μεγέθει τοῦ παραλλήλου τοῦ γραφομένου διὰ τε Σηλῶν καὶ Σικελίας καὶ Παλοποννήσου καὶ Ῥόδου καὶ Κύπρου καὶ Ἰσσηκίου κόλπου καὶ Ἀρμενίας καὶ Μηδίας μέσης καὶ τῆς ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολὰς ὀρεινῆς ῥάχους ἕως τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης. καὶ ἔστι

1. σοήνης hic et paulo post. 2. ἴδεν 3. σοήνης

τὸ σχῆμα τοῦτο χλαμυδοειδές, πλατὸν μὲν ἔχον τὸ νότιον πλευρόν, στενὸν δὲ τὸ βόρειον, τὸ δὲ ἀνατολικὸν τῷ δυτικῷ ἴσον. Ὅτι τὰ Ἄρταβρα λιμὴν ἐστὶ τῆς Ἰσπανίας, ἀπέναντι τῶν Κασσιτεριδῶν. Ὅτι κατὰ Στράβωνα ἡ δυτικὴ πλευρὰ τῆς Μαυριτανίας ἢ παρωκεανῆτις, ἀρξάμενη ἀπὸ Στηλῶν καὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ νότον κλίνουσα, καταλήγει εἰς τὸν διὰ Καρχηδόνος μεσημβρινὸν τῆς Κιναμωμοφόρου παράλληλον· ὅστις κατὰ Πτολεμαῖον ἀπέχει τοῦ δυτικοῦ πέρατος μὴ δ' δ' κατὰ μῆκος. Ὅτι τὰ ἐσπερία μέρη τῆς Πυρήνης ἀντίκεινται πρὸς νότον τοῖς ἐσπερίοις μέρεσι τῆς μεγάλης Βρετανίας. Ὅτι ἡ μὲν Εὐρώπη πολυσηχυμοσεσάτη ἐστίν, ἡ δὲ Λιβύη ἀπλοσχήμεν, ἡ δὲ Ἀσία μεταξὺ ἀμφοῖν· τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τοὺς αἰγιαλοὺς. Ὅτι ὁ κατὰ Στήλας πορθμὸς τὸ μὲν πλάτος ἔχει σταδίους ὁ τὸ στενώτατον¹, τὸ δὲ μῆκος σταδίους ἑκατὸν εἴκοσι. Ὅτι ἡ Ἰβηρικὴ θάλασσα περιορίζεται ἀπὸ μὲν νότου τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ μέχρι Καρχηδόνος, ἀπὸ δὲ βορρᾶ τῇ τῆς Ἰβηρίας παραλίᾳ καὶ Κελτικῆς μέχρι Σικελίας. τῆς δὲ Σικελίας ὁ μὲν πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ πορθμὸς σταδίων ἐστὶ ζ', ὁ δὲ ἐπὶ τὴν μικρὰν Σύρτιν σταδίων α φ'. καὶ ἀπὸ Γαδείρων ἕως Σικελίας, διὰ μέσου τοῦ πελάγους, ἡ γραμμὴ ἢ διὰ Ῥόδου γραφομένη καὶ Ἰσσυκοῦ κόλπου σταδίων ἐστὶ μυρίων β, τὸ δὲ πλάτος τοῦ πελάγους τούτου ἀπὸ Μασσαλίας ἕως Σίσαρος, ποταμοῦ Λιβυκοῦ, ὅπερ ἐστὶ μέγιστον, στάδιοι ε. Ὅτι τὸ πρὸς νότον τοῦ Ἰβηρικοῦ πελάγους πέλαγος, ἕως Κυρήνης, Λιβυκὸν καλεῖται· τὸ δὲ πρὸς ἀνατολὰς τὸ μὲν Αἰγυπτιακόν, τὸ δὲ Σαρδῶν, τὸ δὲ Τυρρηρικόν. Ὅτι τοῦ Ἰονίου κόλπου τὸ μὲν μῆκος στάδια ε, τὸ δὲ πλάτος α β'. Ὅτι ἀπὸ Παχύνου ἕως Κρήτης καὶ τῶν δυτικῶν [αὐτῆς μερῶν, καὶ] ἕως Ταινάρου τῆς Πελοποννήσου, ἴσον ὑπάρχον, στάδιοι τετρακισχίλιοι πεντακόσιοι. Ὅτι τὸ Μυρτώων πέλαγος μεταξὺ κείται Κρήτης τε καὶ Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἀργείας, πλάτος ἔχον τὸ μέγιστον, τὸ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, σταδίων α σ'², μῆκος δὲ ἔλαττον ἢ διπλάσιον· ἐν ᾧ νῆσοι Κύθηρά τε καὶ Καλαυρία³ καὶ Αἴγινα καὶ τῶν

1. στενώτατον 2. δσ': cf. Str. II, 124. 3. καλαυρία, sed
 nu ex parte atramento est oblitum.

λῶν, ἄριστον καὶ σὺν εὐδαιμονίᾳ οἰκούμενον. Ὅτι τὸ στενότερον¹ μέρος τῆς τε Ἰβηρίας καὶ τῆς Κελτικῆς περὶ τὴν Πυρρήνην ἐστί. κόλποι γὰρ γίνονται ἐκ τε τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῆς ἕσω θαλάσσης ἐνταῦθα. Ὅτι πρὸς δύσιν προὔχει τὰ περὶ τὸ Ἱερὸν ἄκρον τῆς Ἰβηρίας τῶν Λιβυκῶν περάτων σταδίοις ἀφ' καὶ ἔοικε νηὶ τὸ ἄκρον, περὶ αὐτὸ ἔχον γ' νησίδα· ὧν τὸ μὲν ἐμβόλον τάξιν ἔχει, τὰ δὲ ἐπωτίδων. Ὅτι ὁ Ἄνας ποταμὸς καὶ ὁ Τάγος, ἐκ τῶν ἐφῶν ὀρμώμενοι μερῶν, ἐκδιδοῦσιν, ὁ μὲν εἰς τὸν δυτικὸν ὠκεανόν, ὁ δὲ Ἄνας πρὸς νότον τοῦ Ἱεροῦ ἄκρου. καὶ ἐστὶν ἡ μεσοποταμία αὕτη [ἡ] περιέχουσα τὸ Ἱερὸν ἄκρον εὐδαιμῶν μετρίως· ἢ δ' ἐφεξῆς χώρα ἐπὶ τὴν ἕσω θάλασσαν ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει εὐδαιμονίας, πρὸς ἅπασαν κρινομένη τὴν οἰκουμένην, τῶν τε ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης ἀγαθῶν. ταύτην δ' ὁ Βαίτις διαρρεῖ ποταμὸς ἐξ ἀνατολῶν ὀρμώμενος, καὶ καλεῖται Βαιτική· ἣν οἰκοῦσι Τουρδητανοί, σοφώτατοι τῶν Ἰβήρων ὄντες καὶ γραμματικὴν τέχνην καὶ ποιητὰς καὶ ἱστορικούς, ὡς φασιν, ἐπὶ τῶν τοῦ Στράβωνος χρόνων ἐτῶν 5 ἔχοντες. ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι Ἰβηρες, οὐχ ὁμόγλωσσοι ὄντες, γραμματικαῖς χρῶνται τέχναις ἕκαστοι κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Ὅτι τὰ Γάδειρα ἀπέχει τῆς Βαιτικῆς τοῦ αἰγιαλοῦ στάδια ψν'. Ὅτι λέγουσιν οἱ περὶ τὴν Βαιτικὴν Ἰβηρες ἀναχύσεις τὰς πληρουμένας τῇ θαλάττῃ ἐν ταῖς πλημμυρίσι κοιλάδας καὶ ποταμῶν δίκην εἰς τὴν μεσόγειαν ἀνάπλους ἐχούσας. Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ ἄκρου ἐπὶ τὸ τοῦ Ἄνα στόμα μίλια εἰσὶν ξ'· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸ τοῦ Βαίτιος στόμα μίλια ρ'· εἶτα εἰς Γάδειρα μίλια ο'. Ὅτι περὶ τὴν Βαιτικὴν μεγάλαι πόλεις, Κορδύβη, Γαδίτανα, Ἰσπαλις², Ἰτάλικα, Ἰλιπα, Ἀστίγα³, Κάριμων, Ὀβούλων καὶ Ἀττεούα καὶ Οὔρσων καὶ Τοῦκκις⁴ καὶ Ἰουλία καὶ Αἶγιονα καὶ Μούνδα, ἐνθα οἱ Πομπηίου παῖδες κατεπολεμήθησαν⁵· πᾶσαι δ' αὐταὶ Κορδύβης οὐκ ἄπωθεν εἰσιν. Ὅτι οἱ Πομπηίου παῖδες, Γναῖος μὲν ἠττηθεὶς, ἔφυγεν εἰς Καρτηίαν καὶκεὶ διεφθάρη· Σέξτος δέ, ἐκ Κορδύβης

1. στενότερον 2. Ἰσπανίς 3. ἄστινα 4. τοῦκκις 5. verba ἐνθα — κατεπολεμήθησαν leguntur post ὀβούλων, sed signis rec. m. appictis huc reiciuntur.

σωθεῖς καὶ ὀλίγον ὕστερον Σικελίᾳ προσχῶν καὶ ἀποστήσας αὐτήν, εἶτα καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκπεσὼν, πλεύσας εἰς Μίλητον καὶ ἀλοὺς ὑπὸ τῶν Ἀντωνίου στρατηγῶν, αὐτοῦ κάκεινος ἐτελεύτησεν. Ὅτι ὁ Βαῖτις ἀναπλέεται ὀκτάσι μεγάλας εἰς τὴν μεσόγαίαν στάδια φ', ἕως Ἰσπάλως. καὶ εἰσὶ περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε καὶ ἄργυρος πλείστος. Ὅτι ἀπὸ τῶν ἀναχύσεων πᾶσα σχεδὸν ἡ Βαιτικὴ πλοῖζεται. Ὅτι περὶ τὴν Ἰβηρίαν ἕως Σαρδοῦς οἱ ἐτησίου εὗροι γίνονται ἐν τῇ ἕσω θαλάσῃ. Ὅτι Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωργῶν λαγιδέων, οὓς ἐνιοὶ λεβηρίδας προσαγορεύουσι· λυμαίνονται γὰρ καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα ῥιζοφαγοῦντες. τοῦτο δὲ γίνεται καὶ ἕως Μασσαλίας καὶ τινῶν νήσων περὶ αὐτήν. Ὅτι τοσοῦτος ἦν πλοῦτος τοῖς περὶ τὴν Τουρδατανίαν Ἰβηρσιν, ὡς τοὺς μετὰ Βάρκα στρατευσάστας Καρχηδονίους εὐρεῖν αὐτοὺς πίσθις καὶ φιάλαις παραγύροις χρωμένους. Ὅτι ἡ Λουσιτανία εὐδαίμων ἐστὶ καὶ ἔχει καὶ ψῆγμα χρυσοῦ πλείστον. Ὅτι τὸ βορειότατον ἄκρον τῆς Ἰβηρίας Νέριον καλεῖται. Ὅτι ἡ Νέα Καρχηδὼν τῆς Ἰβηρίας, ἐν τῇ ἕσω θαλάσῃ κειμένη, κτίσμα ἐστὶν Ἀσδροῦβα¹, τοῦ [δια]δεξαμένου Βάρκαν, τὸν Ἀννίβα πατέρα. Ὅτι σχεδὸν πᾶσα ἡ Ἰβηρία μέταλλα παντοῖα ἔχει, μάλιστα δὲ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου. Ὅτι ἀπὸ σταδίων κδ' τῆς Νέας Καρχηδόνας νήσος ἐστίν, ἡ καλουμένη Σκομβρορία ἀπὸ τῶν ἀλισκομένων σκόμβρων, ἐξ ὧν τὸ ἄριστον σκευάζεται γάρων. οὕτως οὖν εἶπεν ὁ Στράβων τὸ γάρων. Ὅτι κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰβηρος ποταμοῦ πρὸς νότον κεῖνται αἱ Βαλιαρίδες νῆσοι ἀξιόλογοι, ἐξ ὧν καὶ τὸ πέλαγος Βαλιαρικόν, ὡς Ἕλληνες Γυμνησίας καλοῦσι. Κάνταβροι² δὲ ἐπίσημον ἔθνος Ἰβηρικόν, ἀφ' οὗ ὁ περικείμενος ὠκεανὸς Καντάβριος καλεῖται. Ὅτι ἐν Ἰβηρίᾳ κάστορες μὲν πολλοὶ γίνονται, ἀλλ' οὐκ ἔχει τὸ καστόριον τὴν αὐτὴν δύναμιν τῷ Ποντικῷ· καθάπερ καὶ ὁ Κύπριος μόνος χαλκὸς φέρει τὴν Καδμίαν λίθον καὶ τὸ χαλκανθές καὶ τὸ σπόδιον³. καὶ οἱ τῶν Κελτιβήρων ἵπποι, ὑπόψαροι ὄντες, ἐπειδὴν εἰς τὴν ἕσω μεταχθῶσιν Ἰβηρίαν, μεταβάλλειν τὴν χρῶαν λέ-

1. ἀσδροῦβα 2. κάνταιροι et paulo post κανταίριος 3. σπόνδιον

γονται. Ὅτι οἱ Κάρταβροι καὶ οἱ τούτοις πλησιόχωροι οὐρφ λούονται ἐν δεξαμεναῖς παλαιουμένῳ· καὶ τοὺς ὀδόντας σμηχονται τῷ αὐτῷ οὐρφ καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες. Ὅτι οἱ Οὐέττωνες Ἰβηρες, ὅτε πρῶτον εἰς τὸ τῶν Ῥωμαίων παρήλθον στρατόπεδον, ἰδόντες τινὰς τῶν ταξιαρχῶν ἀνακάμπτοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς περιπάτου χάριν, μανίαν ὑπέλαβον τὴν ὁδὸν αὐτοῖς εἶναι ἐπὶ τὰς σκηνάς¹· ὡς δέον ἢ μένειν καθ' ἡσυχίαν ἰδρυθέντας ἢ μάχεσθαι· τοσοῦτον αὐτοῖς τὸ θηριῶδες καὶ ἀήμερον ἦν. καὶ αἱ γυναῖκες δ' αὐτοῖς κόσμον χάριν περιτραχήλια σιδηρᾶ ἐφόρουν, κόρακας σιδηροῦς προνευκότητας τοῦ προσώπου πολὺ ἔχοντα, καμπτομένους ὑπὲρ κορυφῆς καὶ προπίπτοντας πρὸ τοῦ μετώπου πολὺ. κατὰ τούτων δὲ τῶν κοράκων, ὅτε βούλονται, κατέσπων τὸ κάλυμμα, ὥστε ἐμπετασθὲν τῷ προσώπῳ καλύπτειν αὐτό· καὶ τοῦτο κόσμον ἐνόμιζον. ἄλλας δὲ φασὶ τυμπάνιον περικεῖσθαι, πρὸς μὲν τῷ ἰνίφω περιφερῆς καὶ σφίγγον τὴν κεφαλὴν μέχρι τῶν παρωτιδῶν, εἰς ὕψος δὲ καὶ πλάτος ἐξυπτιασμένον² κατ' ὀλίγον· ἄλλας δὲ τὰ προκόμια ψιλοῦν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀποστίλβειν τοῦ μετώπου μᾶλλον· τὰς δὲ ὅσον ποδιαῖον τὸ ὕψος ἐπιθεμένας στυλίσκον περιπλέκειν αὐτῷ τὴν χαιτήν, εἶτα καλύπτειν μελαίνῃ περιστέλλειν. πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ³ τῇ τοιαύτῃ πολλὰ καὶ εἴρωται καὶ μεμύθενται περὶ πάντων κοινῇ τῶν Ἰβηρικῶν ἐθνῶν, διαφορόντως δὲ τῶν προσβόρων, οὐ μόνον τὰ πρὸς ἀνδρείαν, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς εὐμότητα καὶ θηριωδίαν. καὶ γὰρ τέκνα μητέρες ἔκτειναν, πρὶν ἀλῶναι κατὰ τὸν πόλεμον· καὶ παιδίον δὲ, τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν δεδεμένων αἰχμαλώτων, ἔκτεινε πάντας, τοῦ πατρὸς κελύσαντος, σιδήρου κυριεύσαν· γυνὴ δὲ πάλιν τοὺς συναλόντας. κληθεῖς δὲ τις εἰς μεθυσκομένους ἔβαλεν ἑαντὸν εἰς πυράν. ταῦτὰ δὲ καὶ Κελτοὶ καὶ Σκύθαι καὶ Θραῖκες ποιοῦσιν. Ὅτι τῆς Κάλπης καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βαιτιδος ἀπέχει τὰ Γάδειρα στάδια ψν'. καὶ ἔστιν ἡ νῆσος μικρά, πλάτος μὲν ἔχουσα σταδιαῖον, μῆκος δὲ στάδια ρ'. καὶ

1. τοὺς Οὐέττωνας — μανίαν ἰπολαβόντας ἠγείσθαι τὴν ὁδὸν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς σκηνάς Str. III, 164. 2. ξὺς ὑπτίας μὲν 3. ἰgl. ἀηθεία

εἶναι οἱ ἐνοικοῦντες πλοσυρώτατοι διὰ τῆς ἐμπορείας. Ὅτι Παλόβιος κρήνην εἶναι φησὶν ἐν Γαδείροις ὕδατος ποτίμου, ἧς ἀντιπαθεῖ τῇ θαλάσῃ· πλημμυρούσης μὲν, λεηνοθεῖ, ὑποφωρούσης δέ, πλημμυρεῖ. αἰτιᾶται δ', ὅτι τὸ πτεῦμα τὸ ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐπιπᾶτον, καλοφθεσίως μὲν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κύματος κατὰ τὰς πλημμύρας, εἴργεται τῶν οἰκείων ταιούτων ἐξόδων· ἀναστρέφει δ' εἰς τὸ ἐπίεος, ἐμφράττει τοὺς τῆς πηγῆς πόρους καὶ ποιεῖ λεηνοθεσίαν· γυμνωθείσης δὲ πάλιν, εὐθροκοῖσιν ἐλευθεροῖ τὰς γλέβας τῆς γῆς, ὥστε ἀναβλεῖν εὐπόρως. ὁ δὲ Στράβων οὐδὲ ταύτην μὲν τὴν αἰτίαν ἀποδοκιμάζει· λέγει δὲ κάκεινος ἕτερον· ὅτι εἰκὸς τῶν γλεβῶν τινὰς τῶν πηγαίων, νοτισθείσας διὰ τῆς πλέμης ἔξωθεν, γαννοῦσθαι καὶ παρέχουσιν εἰς τὰ πλάγια μᾶλλον διδοῦναι τοῖς ὕδασι, ἢ ἀναθλίβειν κατὰ τὸ ἀρχαῖον ῥεῖθρον εἰς τὴν κρήνην· εἰ δ' ¹, ὥσπερ Ἀθηρόδωρος φησὶν, εἰσπνοῇ τε καὶ ἐκπνοῇ τὸ συμβαίνειν περὶ τὰς πλημμυρίδας καὶ τὰς ἀμπώτεις ἔοικεν, εἶναι ἂν τινὰ τῶν ῥεόντων ὕδατων, ἃ κατ' ἄλλους μὲν πόρους ἔχει τὴν ἔκρυσιν κατὰ φύσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν (ὧν δὴ τὰ στόματα πηγᾶς καὶ κρήνας καλοῦμεν), κατ' ἄλλους δὲ πόρους συνέλκεται πρὸς τὸ τῆς θαλάττης βάθος ²· καὶ συνεξαίροντα μὲν ἐκείνην, ὥστε πλημμυρεῖν, ὅταν οἶον ἢ ἐκπνοῇ γίνηται, τὸ οἰκεῖον ἀπολείπει ῥεῖθρον· πάλιν δ' ἀναχωρεῖ πρὸς τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρον, ὅταν κάκεινη λάβῃ τὴν ἀναχώρησιν. Ὅτι φησὶ Ποσειδώνιος τὴν τοῦ ὠκεανοῦ κίνησιν ὑπέχειν ἀστροειδῆ περίοδον· τὴν μὲν ἡμερήσιον πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου ἀνατολάς τε καὶ δύσεις, τὴν δὲ μηνιαίαν πρὸς τὰς τῆς σελήνης φάσεις, τὴν δὲ ἐνιαυσίαν πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου τροπὰς· καθ' ἡμέραν γάρ, πρὸς τὴν τῆς σελήνης συμπάθειαν, ὅταν ὑψωθῇ ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος ζφδίου μέγεθος, ἄρχεσθαι τε διοιδεῖν τὴν θάλατταν καὶ πλημμύρειν μέχρι μεσουρανήσεως αὐτῆς· ἐκκλίνατος δὲ τοῦ ἄστρου, πάλιν ἀναχωρεῖν κατ' ὀλίγον, ἕως ἂν ζφδίου ὑπερέχουσα τοῦ δυτικοῦ ὀρίζοντος τελέως μειωθῇ. εἴτε ἐν τῇ ῥήχιδι ³ ταύτῃ διαμένειν τὸν ὠκεανόν, ἕως ἢ σελήνη δύ-

1. εἶτα 2. βάθος 3. ρήχις, neque aliter in proximis scriptum est hoc verbum.

νασα ἀποφύγη τοῦ ὀρίζοντος πάλιν ζφδιακὸν ὑπὸ γῆν διάστημα. εἶτα κατὰ τὸ ὅμοιον σχῆμα, ἕως τοῦ ὑπογείου πλημμυρεῖ· καὶ πάλιν ὑπονοστεῖ, ἕως ἐλθοῦσα πρὸς τὰς ἀνατολὰς¹ ζφδιακὸν διάστημα τελείως ῥηχίαν σχοίη. εἶτα ἐν τῇ ῥηχίᾳ μένει, ἕως ἂν ὑψωθῇ τοῦ ὀρίζοντος τὸ ζφδιακὸν διάστημα· καὶ οὕτως καθ' ἑκάστην γίνεται ἡμέραν ἐξ αἰδίου. ἡ δὲ μηνιαία γίνεται οὕτως· ἐπιτείνονται αἱ ἀξομειώσεις περὶ τὰς συνόδους καὶ πανσελήρους, μειοῦνται δὲ περὶ τὴν διχότομον ἑκατέραν. ἡ δ' ἐνιαυσιαία γίνεται οὕτως· περὶ τὰς τροπὰς ἑκατέρας τοῦ ἡλίου ἐπιτείνονται αἱ ἀξομειώσεις τῶν ἀμπώσεων, περὶ δὲ τὰς ἰσημερίας ἑκατέρας μειοῦνται ἐσχάτως· καὶ τοῦτο αἰεὶ γίνεται. πάλιν δὲ τῆς σελήνης ἐν τοῖς τροπικοῖς [οὔσης] ζφδίοις ἀνωμαλίαν εἶναι τῶν ἀμπώσεων καὶ πλημῶν τῷ τε τάχει καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀξομειώσεων, ἐν δὲ τοῖς ἰσημερινοῖς ὀμαλίαν τε καὶ εὐταξίαν, ἐν δὲ τοῖς διαμείσοις² μεταξὺ τούτων.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ Δ³.

Ἵτι οὐκ ἔστι πάντων τῶν Κελτῶν

ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρας.

Ἵτι αἱ Ἄλπεις, ἀπὸ τῆς Λιγυστικῆς ἀρξάμεναι θαλάσσης, ἐπὶ τὰς τοῦ Ῥήνου διήκουσιν ἐκβολὰς. Ἵτι τὸ Κέμμενον ὄρος πρὸς ὀρθτὰς γωνίας ἔστι τῇ Πυρήνῃ, μῆκος ἔχον περὶ στάδια β· καὶ παύεται περὶ Λούγδουνον πόλιν πρὸς ἀνατολὰς. οἱ δὲ τῆς τε Πυρήνης καὶ τῶν Κεμμένων πρὸς βορρᾶν οἰκοῦντες ἕως τοῦ ὠκεανοῦ Ἀκνίτανοι καλοῦνται, ἀφοριζόμενοι τῷ Λίγειρι ποταμῷ ἀπὸ Λουγδουνησίας. Ἵτι πᾶσα σχεδὸν ἡ Κελτικὴ ποταμοῖς ἔστι κατάρρυτος. οὕτως δὲ οἱ ποταμοὶ εὐφρῶς κείνται, ὥστε ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἕσω θάλασσαν καὶ ἔμπαιν τὰ φορτία διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἔμποροι διαβιβάζουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων πελῆ κομίζεσθαι ἀναγκαζόντων. ἔστι δὲ καὶ πο-

1. πρὸ τῆς ἀνατολῆς 2. διαώμοις 3. Γ

λωανθρωποτάτη ἡ Κιλικὴ καὶ εὐφορος· περὶ δὲ Νάρβωνα
 καὶ τῆς παραλίας αὐτῆς ἕως τῶν Καρμένων ἐλαιόφυτός ἐστι,
 τὰ δὲ πρὸς βορρᾶν προϊόντα ἐκ τοῦ κατ' ἄλιγον οὐδὲ ἄμπελον
 ἔχει. Ὅτι ἡ Ναρβωνησία παραλλήλογραμμὸν ἔχει τὸ σχῆμα·
 ὧν ἡ νοτιὰ θάλασσα καὶ τὸ Κέρμενον ὄρος ἕως τῶν Ἄλπειων
 αἰ ἀπειρατίον, ἡ δὲ Πυρρήνη καὶ αἱ Ἄλπεις αἱ λοιπαὶ δύο
 ἀπειρατίον· διορίζεται δὲ ἡ Ναρβωνίτις χώρα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας
 τῷ Οὐάρω ποταμῷ, ἀπὸ δὲ τῆς Ἰβηρίας τῷ ἰερῷ τῆς Πυρη-
 ναίας Ἀφροδίτης· καὶ ἔστι μεταξὺ τοῦ Ἀφροδισίου καὶ τῶν
 τοῦ Οὐάρον ποταμοῦ ἐκβολῶν ἡ παραλία στάδια ββ'. Ὅτι
 ἡ Μασσαλία, πόλις Ἑλληνική, τοσοῦτον ἦν σῶφρον καὶ μετρία,
 ὥστε καὶ νόμον εἶχον, τὴν μεγίστην προίκα χρυσίων εἶναι ρ',
 τὴν δὲ ἐσθῆτα χρυσίων ε' καὶ τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον ὁμοίως
 χρυσίων ε'. τοσοῦτον δὲ τοὺς λόγους καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐργῶ
 ἐξήκησαν, ὥστε τοὺς φιλομαθεῖα ἐχομένους Ῥωμαίους μὴ εἰς
 Ἀθήνας, ἀλλ' εἰς Μασσαλίαν πορεύεσθαι. ἔστι δὲ ἡ πόλις
 Φωναίων ἀποικία. Ὅτι μεταξὺ Νάρβωνος καὶ τοῦ Ἀφρο-
 δισίου ἄκρον ἐκ τῆς Πυρρήνης ῥεῖ ποταμὸς ὁ Ρουσκίων· οὗ
 πλησίον λίμνη καὶ χωρίον ὑψυδρον, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάτ-
 τῆς, ἀλκυίδων μεστόν, τὸ τοὺς ὀρυκτοὺς κεντροῖς ἔχον. δύο γὰρ
 ἡ τρεῖς ὀρύξαντι πόδας καὶ καθέντι τρίαίωνα εἰς ὕδωρ ἰλυῶ-
 δες, ἔστι περιπεῖραι τὸν ἰχθύν, ἀξιόλογον τὸ μέγεθος. τρέφε-
 ται δ' ὑπὸ τῆς ἰλύος, καθάπερ αἱ ἐγγέλυνες. Ὅτι μεταξὺ
 Μασσαλίας καὶ τῶν τοῦ Ῥοδανοῦ ἐκβολῶν ποταμοῦ ἔστι πε-
 δλιον διέχον τῆς θαλάσσης στάδια ρ'. τοσοῦτον δὲ καὶ τὸ διά-
 μετρον, κυκλωτερές τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ λιθῶδες ἀπὸ τοῦ
 συμβεβηκότος· μεστόν γάρ ἐστι λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυ-
 κυῖαν ἔχοντων αὐτοῖς ἄγρωστιν, ἀφ' ἧς ἀφθονοι νομαὶ βοσκῆ-
 μασίην εἰσιν· ἐν μέσῳ δ' ὕδατα καὶ ἀλκυίδες συνίστανται καὶ
 ἄλλες. Ἀριστοτέλης μὲν οὖν φησιν ὑπὸ σειμῶν, τῶν καλον-
 μένων βραστῶν, ἐκπεσόντας τοὺς λίθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν,
 συνολισθεῖν εἰς τὰ κοῖλα τῶν χωρίων. Ποσειδώνιος δὲ λίμνην
 οὕσαν παγῆναι μετὰ κλυδασμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εἰς πλείους με-
 ρισθῆναι λίθους, καθάπερ τοὺς ποταμίους κάχηκας καὶ τὰς
 ψήφους τὰς αἰγιαλίτιδας. καὶ ἔστιν ἐκάτερος τῶν λόγων πι-
 θανός· ἀνάγκη γὰρ τοὺς οὕτως συνεστῶτας λίθους †οὐ καθ'

αυτούς, ἢ ἐξ ὕγρου παγέντας μεταβαλεῖν, [ἦ] ἐκ πετρῶν μεγάλων ῥήγματα συνεκτὴ λαβουσῶν ἀποκριθῆναι. Ὅτι οἱ Σάλνες οἰκοῦσι μεταξύ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ καὶ Δροεντία ποταμοῦ ἐπὶ στάδια πεντακόσια. Ὅτι οἱ πλησίον Καππαδοκίας Γαλάται Κελτῶν εἰσιν ἄποικοι. Ὅτι ἐν τῇ Ἀκνιτανίᾳ τῆς Κελτικῆς, ἣν ἔχουσι Τάρβελλοι, μέταλλά ἐστι χρύσεια σπονδαιότατα πάντων. ἐν γὰρ βόθροις ὀρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν εὐρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσίον πλάκες, ἔσθ' ὅτε μικρᾶς ἀποκαθάσεως δεόμεναι· τὸ δὲ λοιπὸν ψήγμα ἐστὶ καὶ βῶλοι, καὶ αὐταὶ κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσαι. ἡ δὲ μεσόγειος καὶ ὄρεινὴ βελτίω γῆν ἔχει. Ὅτι τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικὸν τε καὶ Γαλατικὸν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, ἀρειμάνιον τέ ἐστὶ καὶ θυμικὸν καὶ μάχιμον καὶ μᾶλλον ἵππικῇ μάχῃ εὐδοκίμοῦν· καὶ τὸ κράτιστον Ῥωμαίοις ἵππικὸν οὗτοι παρέχουσιν. εἰσὶ δὲ τοῖς τρόποις ἀπλοὶ καὶ οὐ κακῆθεις, εἰς δὲ τὸ διεγερθῆναι πρὸς πόλεμον ἐτοιμῶς ἐρεθίζονται, ὡς μισοπόνηροι· καὶ πάλιν εὐκόλως χειροῦνται καὶ δουλοῦνται. καὶ εἰσὶ τῶν Ἰβήρων ῥωμαλεώτεροι διὰ τὰ τῶν σωμάτων μεγέθη· καὶ τούτων οἱ παρωκεανῖται μᾶλλον. οὐκ ἀντέχουσι δὲ χρόνον πολὺν πολεμοῦντες· καὶ γὰρ πρὸς Ῥωμαίους πολεμεῖν ἤρξαντο ὕστεροι τῶν Ἰβήρων, ἀλλὰ πρότεροι κατεστράφησαν. οἱ δ' Ἰβηρες οὔτε πανστρατιᾶ, ὥσπερ οἱ Γαλάται, πολεμοῦντες οὔτε καθ' ἓνα τόπον, ἀλλὰ κατὰ πολλὰ τῆς χώρας, καὶ ἄλλοτε ἀλλαχοῦ, δυσσαλωτότεροι γεγόνασιν. Ὅτι τῶν Γαλατῶν οἱ Βέλγαι ἀνδρειότατοί εἰσιν, εἰς ἰε' ἔθνη διηρημένοι· οἰκοῦσι δὲ μεταξύ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Αἰγείρου, παρωκεανῖται ὄντες. καὶ εἰσιν οὗτοι τοῖς Γερμανοῖς γείτονες καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν ὅμοιοι. καὶ διὰ τὴν τῶν γυναικῶν εὐτεκνίαν εἰς λ' μυριάδας τὸ τῶν Βελγῶν ἐξητάζετο μάχιμον πλῆθος. σαγηφοροῦσι δὲ καὶ κομοτροφοῦσι καὶ χαμαιεῦναί εἰσι καὶ κρεωφάγοι¹ καὶ γαλακτοπόται· καὶ ἡ χώρα κτηνοτρόφος συστὶ καὶ προβάτοις. ἀντὶ δὲ χιτώνων σχιστοῦς χειριδωτοῦς φοροῦσι μέχρι γλουτῶν καὶ αἰδοίων. ἡ δ' ἐρέα αὐτοῖς τραχεία μὲν, μακρόμαλλος² δέ, ἀφ' ἧς τοὺς δασεῖς σάγους ἐξυφαίνουσι καὶ τῇ Ἰταλίᾳ πάσῃ χορηγοῦσιν ἐπ' ἐμπορείᾳ,

1. κρεωφάγοι 2. μακρόμαλλος

· και τὰ ἐκ τῶν συν ταρίχη. ὄπλισμός δὲ μάκαιρα μακρά, παρηχημένη παρὰ τὸ δεξιὸν πλωρὸν, καὶ θυρεὸς μακρὸς καὶ λόγχοι κατὰ λόγον καὶ μάκαιρα¹, παλτοῦ τι εἶδος. ἔστι δὲ τι καὶ χρύσεον ἰσοκὸς ξύλον, ἐκ χειρὸς, οὐκ ἐξ ἀγκύλης, ἀφιέμενον, τηλεβολώτερον καὶ βέλους, ἢ μάλιστα καὶ πρὸς τὰς τῶν ὀρεῶν χρωῖται θήρας. αἱ δὲ ἄς αὐτοῖς καὶ ἀγροκλοῦσιν, ἔχει καὶ τάχει καὶ ἀλκῇ διαφέρουσαι· κίνδυνος δ' ἔστι τῷ ἀΐθει προσίοντι ταύταις, ὡσαύτως καὶ λέκφ. Ὅτι παρὰ πᾶσι Κελτοῖς τρία γένη ἔντιμα αὐτοῖς ἔστι μάλιστα· Βάρδοι² τε, ποιηταὶ ὄντες ἕμνων, καὶ Οὐάται, ἱεροποιοὶ καὶ φυσιολόγοι· καὶ Ἀρνίδαὶ πρὸς τῇ φυσιολογίᾳ καὶ τῇ ἠθικῇ φιλοσοφίᾳ ἀσχοῦσι, δικαιοτάτοι νομιζόμενοι. ἀφθάρτους δὲ τὰς ψυχὰς οὗτοι λέγουσιν εἶναι καὶ τὸν κόσμον, ἐπικρατήσεις δὲ ποτε καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ. τῷ δὲ ἀπλῶ καὶ θυμικῷ πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν πρόσθεσι τοῖς Γάλλοις καὶ τὸ φιλόκοσμον· χρυσοφοροῦσι γάρ, περὶ μὲν τοῖς τραχήλοις στραπτῶν, περὶ δὲ τοῖς βραχίοσι καὶ τοῖς καρποῖς ψέλια· καὶ ἐσθῆτες αὐτοῖς τοῖς ἄρχουσι χρυσοπάστοι. καὶ εἰσιν ἀφόρητοι μὲν νικῶντες, ἠττηθέντες δὲ ἐκκληκτοι. Ὅτι ἔναται τῶν τοῦ Αἰγυροῦ ποταμοῦ ἐκβολῶν νήσος ἔστι μικρά, οὐ πᾶν πελαγία, ἐν τῷ ὠκεανῷ, ἐν ἣ τῶν Σαμνιτῶν αἱ γυναῖκες, Βάχχαι τῷ Διωνύσῳ κατεχόμεναι, οἰκοῦσιν, ἐξελδόμεναι τὸν θεόν. οὐ θέμις δ' ἐπιβαίνειν ἄνδρα τῆς νήσου, αἱ δὲ γυναῖκες ἀντιπλέουσαι ἐκ τῆς νήσου συνέρχονται τοῖς σφετέροις ἀνδράσι καὶ πάλιν ἀπίσσω εἰς τὴν νήσον. Ὅτι Κελτοὶ πάντες φιλόνηκοί εἰσι· καὶ οὐ νομίζεται παρ' αὐτοῖς αἰσχρὸν τὸ ἀφειδεῖν τοὺς νέους τῆς ἀκμῆς. ἀσχοῦσι δὲ μὴ παχεῖς εἶναι, μηδὲ προγάστορας, τὸν δ' ὑπερβαλλόμενον τῶν νέων τὸ τῆς ζώης μέτρον ζημιουῖσθαί φασιν. Ὅτι ἡ πλείστη τῆς Μεγάλης Βρετανίας πεδιάς ἔστι καὶ κατάδρυμος· πολλὰ δ' ἔχει καὶ ὄρεινά· φέρει δὲ σίτον καὶ βοσκήματα καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα δὲ καὶ ἀνδράποδα χορηγεῖ καὶ κύνας κνηγετικούς. Κελτοὶ δὲ καὶ τοῖς κυσὶ τούτοις χρωῖνται πρὸς τοὺς πολέμους. εἰσὶ δ' οἱ Βρετανοὶ ἐνμήκεις τοῖς σώμασιν· τὰ δ' ἦθη ἀπλοῖ-

1. lgd. μάκαιρα s. μάταρις 2. βάρδοι

στερα καὶ βαρβαρώτερα ἔχουσιν, ἥπερ οἱ Κελτοί· αἷστ' ἔνιοι διὰ τὸ ἀγροεῖν, καίτοι γάλακτος εὐποροῦντες, οὐ τυροποιοῦσιν. ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ κηπείας καὶ τιῶν γεωργίας τρόπων. πόλεις δ' αὐτοῖς οἱ δρυμοὶ εἰσὶ· περιφράξαντες γὰρ δένδρεσι καταβεβλημένοις εὐρυχωρῇ κύκλον, ἐνταῦθα καὶ αὐτοὶ καλυβοποιοῦνται καὶ τὰ βοσκήματα κατασταθμεύουσιν, οὐ πρὸς πολὺν χρόνον. ἔπομβροι δ' εἰσὶν οἱ ἀέρες μᾶλλον ἢ νιφετώδεις αὐτοῖς. ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὀμίχλη κατέχει πολὺν χρόνον, ὥστε δι' ἡμέρας ὅλης ἐπὶ τρεῖς μόνον ἢ τέτταρας ὥρας τὰς περὶ τὴν μεσημβρίαν ὄρασθαι τὸν ἥλιον. Ὅτι δις διέβη Καῖσαρ ὁ Θεὸς εἰς τὴν Βρετανίαν, ἄξιον δὲ λόγου οὐδὲν ἐπραξεν· αἱ γὰρ νῆες αὐτῷ, τῆς πανσελήνου ἐπίδοσιν λαβούσης τῆς ἀμπώτεως, κακῶς ἔπαθον καὶ ἐφθάρησαν αἱ πολλαί. δύο δὲ νίκας ἐνίκησεν ἐκεῖ, καίτοι δύο μόνα τάγματα περαιώσας τῆς στρατιᾶς, καὶ ἔλαβε λείαν πολλήν. ἐπὶ δὲ τοῦ Αὐγούστου τελείως εἰς φόρον ἀπαγωγὴν Ῥωμαίοις κατέστησαν. Ὅτι οἱ τὴν Ἰέρην νῆσον κατοικοῦντες Βρετανοὶ ἄγριοι εἰσὶ καὶ ἀνθρωποφάγοι καὶ ποηφάγοι, καὶ τοὺς γορεῖς τελευτήσαντας ἐσθίουσιν, καὶ φανερῶς μίγνυνται γυναιξὶ τε ἄλλαις καὶ μητρᾷσιν. Ὅτι Πυθίας, εἰ καὶ τινα περὶ Θούλης λέγων ἐψεύσατο, ὅμως τῆς περὶ τὸ μαθηματικὸν θεωρίας εὖ λέγει περὶ αὐτήν. λέγει δὲ τῶν μὲν ἡμέρων καρπῶν τε καὶ ζῳῶν ἀφορίαν¹ εἶναι καὶ σπάνιν· κέχρησθαι δὲ καὶ ἄλλοις λαχάνοις καὶ καρποῖς καὶ ῥίζαις τρέφεσθαι. σίτος δὲ ὀλίγος γίνεται. Ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων τῆς Λιγυστικῆς ἄρχονται αἱ τε Ἄλπεις καὶ τὰ Ἀπέννινα ὄρη. φασὶ δὲ τὰ ὄρη τῆς Λιγυστικῆς τοσοῦτον εἶναι ξυλοτρόφα, ὡς εὐρίσκεισθαι τινα δένδρα καὶ ὀκτώ ποδῶν ἔχοντα τὸ διάμετρον τοῦ πλάτους· τὰ δὲ ὄρη ταῦτα ὑπερύψηλα καὶ ἀπότομα. Ὅτι οἱ Λίγνες οἶνω χρωῶνται τῷ ἐκ τῆς γῆς σφῶν γινομένῳ, πιττίτη, ἀσθηρῷ. πλεονάζει δὲ καὶ τὸ λιγγούριον παρ' αὐτοῖς, ὃ τινας ἤλεκτρον προσαγορεύουσιν. Ὅτι μεταξὺ Λιγύων καὶ τῆς Μασσαλίας οἰκεῖ τὸ τῶν Σαλῶν ἔθνος παραλίον, τὰς Ἄλπεις τὰς παραλίους οἰκοῦν. φασὶ δὲ τὸ ὕψος τῶν ὄρεων εἶναι, ἢ ὀξυτάτον ἐστὶ, στάδια ρ', καὶ το-

1. ἀφορον

σοῦτον ἀφθις τὴν κατάβασιν. Ὅτι ἐκ τῶν Ἀλπεων ῥεῖ ὁ τε Ῥῆνος καὶ ὁ Ἰστρος καὶ ὁ Πάδος καὶ ὁ Ῥοδανός. Ὅτι ὁ Πάδος ποταμὸς ἀπάντων ἐστὶ μείζων τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ πλὴν μόνου τοῦ Ἰστροῦ. Ὅτι περὶ τὰς Ἀλπεῖς καὶ τὰ δεσμικὰ τῆς Ἰταλίας ἡ ὁδὸς χαλεπωτάτη ἐστὶ καὶ κρημνώδης, ὡς καὶ τοῖς μικρὸν ὀλισθήσασιν κίνδυνον εἶναι εἰς θάραγγας ἀβύσσους κατετεχθῆναι· ὡς ὁ Ἀγρουστος δαπάναις πολλαῖς ἀνέκτισε καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἐπλάτυνεν. ἔχει δὲ τι παράδοξον καὶ ἕτερον ἢ χώρα· κρυστάλλου γὰρ πλάκες μέγισται ἐκ τῶν ἀκρωρειῶν ἀπορρηγνύμεναι διέφθιρον τοὺς ὀδίτας. Ὅτι ἐστὶ λέξις οἱ δημοσιῶναι, ὥσπερ οἱ σιτῶναι καὶ βοῶναι καὶ ὄψῶναι. Ὅτι Στράβων ὁ γεωγράφος ἐπὶ Νέρωνος ἠκμαζε, τοῦ Ῥωμαίων ἀυτοκράτορος. Ὅτι αἱ Ἀλπεῖς ἰδιόμορφόν τι ζῷον γεννῶσιν, ἑλαφοειδὲς τὸ σχῆμα πλὴν ἀχέρος καὶ τριχώματος· ταῦτα δ' εἰκέναι κάπρη, ὑπὸ δὲ τῷ γενεῖφ πυρῆνα ἴσχειν ὅσον σπιθαμιαῖον, ἀκρόκομον, πωλικῆς κέρκον τὸ πάχος. Ὅτι φησὶ Πολύβιος κατ' Ἀκυλῆϊαν εὐρεθῆναι χρυσεῖα² μέταλλα οὕτως εὐφρῆ, ὥστε ἐπὶ δύο πόδας ἀποσύραρι τὴν ἐπιπολῆς γῆν εὐθὺς ὀρυκτὸν εὐρίσκεσθαι χρυσοῦν· τὸ δ' ὄρυγμα μὴ πλειόνων ὑπάρχειν ἢ πεντεκαίδεκα ποδῶν. εἶναι δὲ τοῦ χρυσοῦ τὸν μὲν αὐτόθεν καθαρόν, κάμουν μέγεθος ἢ θέρμον, τοῦ ὀγδόου μέρους μόνον ἀφεψηθέντος· τὸν δὲ δεῖσθαι μὲν χωρείας πλείους, σφόδρα δὲ λυσταλοῦς.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ Ε.

Ἡ παλαιὴ Ἰταλία ἐκαλεῖτο ἡ περιεχομένη χώρα ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἑλλάδος καὶ Ἰαπωνίας καὶ Ποσειδωνιάτου ὅστιρον δὲ διὰ τὸ εὐτυχὲς τοῦ ὀνόματος ἐπεκράτησε ὁ ὀνόματι τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀδριατικοῦ ἕκτου καὶ τῶν

Ἄλπεων Ἰταλία καλεῖσθαι. Ὅτι τῶν Ἄλπεων περιφερῆς ἡ ὑπόρειά ἐστι καὶ κολπώδης, τὰ κοῖλα ἔχουσα ἐστραμμένα πρὸς τὴν Ἰταλίαν· τοῦ δὲ κόλπου τὰ μὲν μέσα πρὸς τοῖς Σαλασσοῖς¹ ἐστὶ, τὰ δ' ἄκρα ἐπιστροφὴν λαμβάνει, τὰ μὲν μέχρι τῆς Ὀκρας² καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου, τὰ δ' εἰς τὴν Λιγυστικὴν παραλίαν μέχρι Γενούας, τῶν Λιγύων τοῦ ἐμπορείου, ὅπου τὰ Ἀπέννινα ὄρη συνάπτει ταῖς Ἄλπεσιν. Ὅτι μόνη ἡ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ παραλία τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης μιμεῖται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ πάθη, ὁμοίως ἐκείνῃ πλημμύρουσά τε καὶ ἀναρροιβδοῦσα καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ὑφ' ὧν τὸ πλεόν τοῦ πεδίου λιμνοθαλάττης γίνεται μεστόν. διώρουξι δὲ καὶ παραχώμασι, καθάπερ ἡ Κάτω χώρα τῆς Αἰγύπτου, διοχετεύεται· καὶ τὰ μὲν ἀνέφυκται καὶ γεωργεῖται, τὰ δὲ διάπλους ἔχει. τῶν δὲ πόλεων αἱ μὲν ἠσιζοῦσιν, αἱ δ' ἐκ μέρους κλύζονται. Ὅτι ὁ περὶ τὴν Ράβενναν ἀῆρ καθαρώτατός ἐστι καὶ ὑγιεινότετος. τούτου δ' αἷτιον ἡ πλημμυρίς τε τῆς θαλάσσης καὶ ἡ τοῦ Πάδου πλήρωσις, πᾶν τὸ βορβορώδες ἀποκαθαίρουσα. τὰ αὐτὰ δὲ γίνονται καὶ περὶ Ἀλεξάνδρειαν· ἡ γὰρ τοῦ Νεῖλου ἀνάβασις τὴν τῆς *γῆς* λίμνης ἀφανίζει δυσωδίαν τὴν ἐκ τοῦ τέλματος. Ὅτι ἐν Ραβένην τὰ ἔλη ποιοῦσι τὰς ἀμπέλους καρπιμωτάτας καὶ ταχυφόρους· ἀλλ' ἐν πέντε ἔτεσι γηράσκουσαι φθείρονται. Ὅτι Ἀδρία πόλις ἐστὶ περὶ τὰ μυχὰ τοῦ Ἀδρίου, ἀφ' ἧς ἡ ταύτη θάλασσα καλεῖται Ἀδρίας· ἦν δὲ τὸ πάλαι ἐπιφανεστάτη. Ὅτι μετὰ τὸ Τίμανον, μυχαιτάτον ὄν τοῦ Ἀδρίου, ἡ τῶν Ἰστρων ἐστὶ παραλία μέχρι Πόλας, ἧς καὶ Καλλιμαχος μέμνηται λέγων,

ἀτὰρ κείνων γλῶσσο' ὀνόμηνε Πόλας.

κτίσμα δὲ ἐστὶ Κόλγων· καὶ αἱ Ἀψυρτιδες νῆσοι ἐπίκεινται τῇ Πόλα³. Ὅτι ἡ Λιγυστικὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἀπεννίνοις ὄρεσιν ἴδρυνται μεταξὺ Τυρρηνίας τε καὶ Κελτικῆς· τραχεῖα δ' ἐστὶ καὶ πετρώδης. Ὅτι ἡ Τυρρηνία χώρα, μοῖρα οὖσα τῆς Ἰταλίας, ἄρχεται ἀπὸ τῶν τῆς Λιγυστικῆς ὀρίων ἕως ποταμοῦ τοῦ Τιβέριδος· παραθαλάσσιοι δ' ὄντες οὗτοι καὶ τὰ πεδία οἰκοῦντες τὰ τῶν Ἀπεννίνων ἀπολήγοντα· ἐξ ἧς καὶ ἡ περικειμένη

1. ἀλασσοῖς 2. ἄκρα 3. πόλας

θάλασσα Τυρρηνική καλεῖται. Ὅτι ὁ Τίβερις ῥεῖ ἀπὸ τῶν Ἀπεννίνων ὀρέων, πληροῦται δ' ἐκ πολλῶν ποταμῶν, μέρος μὲν τι διὰ τῆς Τυρρηνίας φερόμενος, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζων ἀπ' αὐτῆς, πρῶτον μὲν τὴν Ὀμβρικήν, εἶτα Σαβίνους καὶ Λατίνους τοὺς πρὸς τῇ Ρώμῃ μέχρι τῆς παραλίας. παραβέβληται δέ πως τῷ ποταμῷ μὲν καὶ τοῖς Τυρρηνοῖς κατὰ πλάτος, ἀλλήλοις δὲ κατὰ μῆκος· ἀνέχουσι δὲ πρὸς τὰ Ἀπέννινα ὄρη τὰ πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ. Ὅτι ἡ τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ὠστίων παραλίας μέχρι πόλεως Σινυέσης καὶ τῆς Σαβίνης· τὰ δ' Ὠστια ἐπίνειόν ἐστι Ρώμης, εἰς ἃ ὁ Τίβερις ἐκδίδωσιν· ἐκτείνεται δ' ἐπὶ μῆκος μέχρι Καμπανίας καὶ Σαμνιτῶν. Ὅτι Τυρρηνοὶ καλοῦνται ἀπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Ἄττος τοῦ στειλαντος ἐκ Λυδίας ἀποίκους εἰς τὴν χώραν ταύτην. λιμῶ γὰρ ἡ Μηγονία ἐπιέζετο· καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἄττις βασιλεύων ἐκεῖ, Ἡρακλείδης ὢν ἀπὸ Ὀμφάλης, ἠναγκάσθη τὸν μὲν ἕτερον τῶν παίδων, Λυδὸν καλούμενον, αὐτοῦ κατασχεῖν, ἐξ οὗ καὶ ἡ χώρα Λυδία· τὸν δ' ἕτερον, Τυρρηνόν, στείλει μετὰ τοῦ πλείστου λαοῦ, ὃς ἐλθὼν ὄκησε τὴν ἐξ αὐτοῦ Τυρρηνίαν. Ὅτι οἱ Τυρρηνοί, ἐπιφανεῖς γενομένοι, πολλὰ ἐνδοξα ἔπραξαν ἄλλα τε καὶ τοὺς Γαλάτας, τοὺς τὴν Ρώμην ἐπὶ Φουρίον¹ λαβόντας, ὑπαντήσαντες περὶ Σαβίνους κατεπολέμησαν, καὶ ὅσα χρήματα ἐκόντων Ῥωμαίων ἔλαβον, πάντα ἠνάγκασαν τοὺς Γαλάτας ἄκοντας δοῦναι λύτρα τῶν ἀλόντων ὑπ' αὐτῶν. Ὅτι τὸ παρ' Ὀμήρῳ Πελασγικὸν Ἄργος ἢ Θεταλία λέγεται, ὃ ἐστι μετὰ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πηγνειοῦ καὶ τῶν Θερμοπυλῶν ἕως τῆς ὀρεινῆς τῆς κατὰ Πίνδον, διὰ τὸ ἐπάρξαι τῶν τόπων τούτων τοὺς Πελασγούς· τὸν τε Δία τὸν Δωδωναῖον ὀνομάζει Ὀμηρος·

Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ.

πολλοὶ δὲ καὶ τὰ Ἠπειρωτικὰ ἔθνη Πελασγικὰ εἰρήκασιν, ὡς καὶ μέχρι δεῦρο τῶν Πελασγῶν ἐπαρξάντων· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμόρους τῶν ἐν Τρωάδι Κιλικίων Ὀμηρος Πελασγούς εἴρηκε, λέγων·

Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν.

1. φουρίου

Ἵτι τοὺς Πελασγοὺς διὰ τὸ πλάνητας εἶναι καὶ δίκην ὀρνέων ἐπιφοιτᾶν, ἐφ' οὗς ἔτυχε τόπους, φασὶ Πελασγοὺς ὑπὸ τῶν Ἀτικῶν κληθῆναι. Ἵτι τῆς Τυρρηρίας τὸ μὲν μῆκος, ἧ μέγιστόν ἐστιν, ἀπὸ Λούνης πόλεως μέχρι Ὠστίων, σταδίων δισχιλίων πεντακοσίων, πλάτος δὲ τοῦ ἡμίσεος ἕλαττον τὸ πρὸς τοῖς ὄρεσιν. ἧ δὲ Λούνα μικρὰ μὲν ἐστὶ πόλις, ἔχει δὲ λιμένα μέγιστον καὶ κάλλιστον· ἔχει δὲ μέταλλα λίθου ποικίλου λευκοῦ ὑπογλανκίζοντος, ἀφ' ὧν τὰ ἐν Ρώμῃ ἐδάφη καὶ οἱ ναοὶ οἱ κάλλιστοι κοσμοῦνται. οἱ δ' Ἕλληνες καλοῦσι τὸν λιμένα Σαλήνης λιμένα. Ἵτι ἀπὸ Λούνης εἰς Πίσαν στάδιοί εἰσι πλείους τῶν τετρακοσίων. ἧ δὲ Πίσα κτίσμα ἐστὶ τῶν ἐκ Πελοποννήσου Πισατῶν· οἱ μετὰ Νέστορος στρατεύσαντες ἐν τῷ νόστῳ ἐπλαγήθησαν καὶ ταύτην τὴν Πίσαν ἔκτισαν. Ἵτι ὁ Στραβῶν εἶδε¹ τοὺς ἐργαζομένους τὸν σίδηρον τὸν ἐκ τῆς Αἰθαλίας νῆσον τῆς πλησίον Κύρνου κομιζόμενον. οὐ γὰρ δύναται συλλυπαίνεσθαι καμινούμενος ἐν τῇ νήσῳ, κομίζεται δ' εὐθὺς ἐκ τῶν μετάλλων εἰς τὴν ἡπειρον. τοῦτό τε² δὴ παράδοξον ἢ νῆσος ἔχει, καὶ τὸ τὰ ὀρύγματα ἀναπληροῦσθαι τῷ χρόνῳ τὰ μεταλλευθέντα· καθάπερ τοὺς πλαταμώνας φασὶ τοὺς ἐν Ρόδῳ καὶ τὴν ἐν Πάρῳ πέτραν τὴν μάρμαρον καὶ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς ἄλας. Ἵτι ἡ Κύρνος νῆσος ὑπὸ Ῥωμαίων Κορσικά καλεῖται. οἰκεῖται δὲ φάλλως, τραχεῖά τε οὖσα καὶ τοῖς πλείστοις μέρεσι δύσβατος τελέως· ὥστε τοὺς κατέχοντας τὰ ὄρη καὶ ἀπὸ λησθηρίων ζῶντας ἀγριωτέρους εἶναι θηρίων· οἱ δ' ἀνδραποδισθέντες αὐτῶν ἀγόμενοι εἰς δουλείαν ἢ οὐχ ὑπομένουσι ζῆν ἢ ἀχρεῖοι τοῖς ἀνησαμένοις εἰσὶ. μῆκος δὲ τῆς νήσου μίλια ρξ', πλάτος δὲ ο'. Σαρδόνος δὲ μῆκος μίλια σκ', πλάτος δὲ 4η'. ἧ δὲ Σαρδῶν ἔχει μὲν πολὺ καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς, ἔχει δὲ καὶ τὸ βαθύγειον καὶ κάρπιμον, μάλιστα δ' ἐστὶ σίτοφόρος· ὅσα δὲ αὐτῆς εὐκαρπα χωρία, νοσηλά ἐστὶ καὶ λοιμώδη τοῦ θέρους. Ἵτι ἐν τῇ Σαρδοὶ γίνονται κριοὶ φύοντες τρίχα αἰγίαν ἀντὶ ἐρέας, καλοῦνται δὲ ἐπιχωρίως μούσμωνες, ὧν ταῖς δοραῖς θωρακίζονται. ἔχουσι δὲ ξιφίδιον³ καὶ πέλτην ἐν ταῖς μάχαις. Ἵτι ἀπὸ Σαρδοῦς ἕως τῆς κατ' ἀντικρὺ

1. ἴδε 2. δε 3. ξιφίδιον

Λιβύης τὸ πλάτος μιλιά ἐστι τ'. Ὅτι ἐν Κόσσοις πόλις θυννοσκοπιόν¹ ἐστίν. ἀπολευθαί² γὰρ ὁ θύτης οὐ τῆ βελώνη μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆ πυρρῆς παρὰ γῆν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἕξο θαλάττης μέχρι καὶ Σικελίας. Ὅτι οὐ πόρρω πάντο τῆς Ρώμης λίμναι εἰσὶν ἀγαθαὶ ἰχθυοτρόφοι· ἀφ' αὐτῶν τόφῃ τε καὶ πάπυρος³ καὶ ἀνθήλη εἰς Ρώμην κομίζονται. Ὅτι Αἰνείας ὁ Ἀγγίσου, ἐκ Τροίας κατάρως εἰς Λαῶνας, πλησίον τοῦ Τιβέριδος τῶν ἐπιβλῶν, μικρὸν ὑπερ⁴ τῆς θαλάσσης ἔσαν πρὸ σταδίοις ἑκαστα πόλιν Ἄλβαν. ἐπιβλῶν δὲ Λατίνος, ὁ τῶν Ἄβοργίνων βασιλεὺς (οὗτοι δ' ἕκαστον ὅπου τῶν ἡ Ρώμῃ ἐστὶ), σύμμαχον ἔλαβε τὸν Αἰνείαν κατὰ τῶν ἀστυγαιόντων Ρουτούλων, τῶν τὴν Ἄρδιαν οἰκοῦντων· στάδιοι δ' ἀπὸ Ρώμης εἰς Ἄρδιαν ρξ'. νικῆσας δὲ φίλος ἦν Αἰνείᾳ. ὕστατον δ' ἀναμαχόμενοι οἱ Ρουτούλοι τὸν Λατίνον ἔκτεψαν, αὐτοὶ δὲ ὑπὸ Αἰνείου ἐκρατήθησαν. καὶ ἀπὸ τότε Αἰνείας, τῶν τόπων ἐκίτων βασιλεύσας, ἀνόμασε Λατίνους τοὺς ὑφ' αὐτῷ. ὕστατον δὲ ν' ἔτεσσιν ἰστορεῖται τὰ περὶ τὸν Ἀμόλιον καὶ τὸν ἀδελφὸν Νομίτορα. οὗτοι δ' ἀπὸ Αἰνείου κατήγοντο οὕτως· διεδέξαντο μὲν γὰρ τὸ τῶν Λατίνων κράτος ἄμφω παρὰ τῶν ἀπογόνων Ἀσκανίου, τοῦ Αἰνείου παιδός· παραγκωνισάμενος δ' ὁ νεώτερος τὸν πρεσβύτερον ἤρχειν, ὁ Ἀμόλιος. νιοῦ δ' ἔστος καὶ θυγατρὸς τῆ Νομίτορι, τὸν μὲν ἐν κρηγίᾳ ἐδολοφόνησεν ὁ Ἀμόλιος· τὴν δὲ, ἵνα ἄτεκνος διαμένει, τῆς Ἑστίας ἰέρεια καταέστησε, παρθενείας χάριν· καλοῦσι δ' αὐτὴν Πέραν Σιλονίας. εἶτα φθορὰν φωράσας, διδυμῶν αὐτῆ παιδῶν γενομένων, τὴν μὲν εἰρξεν ἀντὶ τοῦ κτείνειν, χαριζόμενος τὰδελφῷ· τοὺς δ' ἐξέθηκε πρὸς τὸν Τίβερην κατὰ τι πάτριον. μυθεύεται μὲν οὖν ἐξ Ἄρεως γενέσθαι τοὺς παῖδας, ἐκτεθέντας⁴ δὲ ὑπὸ λυκαίνης ὄραθῆναι σκυλακενομένους· Φανστύλον⁵ δὲ τινα τῶν περὶ τὸν τόπον συφορβῶν ἀνελόμενον ἐκθρέψαι· καλέσαι δὲ τὸν μὲν Ρωμόλον, τὸν δὲ Πέμον· ἀνδρωθέντας δὲ ἐπιθέσθαι τῆ Ἀμόλιῳ καὶ τοῖς παισὶ. καταλυθέντων δὲ ἐκείνων καὶ τῆς ἀρχῆς εἰς τὸν Νομίτορα περιστάσης, ἀπελθόντας οἴκαδε,

1. θυννοσκοπιόν 2. πάπυροι 3. ὑπο (sic) 4. ἐκτεθέντες
5. φαίστυλον

κτίσαι τὴν Ῥώμην ἐν τόποις οὐ πρὸς αἴρεσιν μᾶλλον ἢ πρὸς ἀνάγκην ἐπιτηδείους· οὔτε γὰρ ἐρυμνὸν τὸ ἔδαφος οὔτε χώραν οἰκείαν ἔχον τὴν πέριξ, ὅση πόλει πρόσφορος, ἀλλ' οὐδ' ἀνθρώπους τοὺς συνοικίσοντας. οἱ γὰρ ὄντες ᾤκουν καθ' αὐτούς, συνάπτοντες πρὸς τοῖς τείχεσι τῆς κτιζομένης πόλεως, οὐδὲ τοῖς Ἄλβανοῖς τοῖς τὴν Ἄλβαν οἰκοῦσι πᾶν προσέχοντες. Κολλατία δ' ἦν καὶ Ἀντέμναι καὶ Φιδῆναι¹ καὶ Λαβικὸν καὶ ἄλλα τοιαῦτα· τότε μὲν πολίγρια, νῦν δὲ κῶμαι, κτήσεις² ἰδιωτῶν, ἀπὸ [λ' ἢ] μικρῶ πλειόνων τῆς Ῥώμης σταδίων. γενομένης δὲ στάσεως, φασὶ κατὰ τὴν κτίσιν τὸν Ῥέμον ἀποθανεῖν. μετὰ δὲ τὴν κτίσιν ἀνθρώπους συνήλυδας ὁ Ῥωμύλος ἤθροιζεν, ἀποδείξας ἄσυλόν τι τέμενος μεταξὺ τῆς ἄκρας καὶ τοῦ Καπετωλίου, τοὺς δ' ἐκεῖ καταφεύγοντας τῶν ἀστυγεϊτῶν πολίτας ἀποφαίνων· ἐπιγαμίας δὲ τούτοις οὐ τυγχάνων ἐπηγγέλλετο ἓνα ἄγωνα ἵππιδὸν τοῦ Ποσειδῶνος ἱερὸν, τὸν³ καὶ νῦν ἐπιτελούμενον. συνελθόντων δὲ πολλῶν, πλείστων δὲ Σαβίνων, ἐκέλευσε τὰς παρθένους ἀρπάσαι τὰς ἀφιγμένας τοῖς δεομένοις γάμον. μετιῶν δὲ τὴν ὕβριν Τίτος Τάτιος δι' ὄπλων, ὁ βασιλεὺς τῶν Κυριτῶν, ἐπὶ κοινωσίᾳ τῆς ἀρχῆς καὶ πολιτείας συνῆβη πρὸς τὸν Ῥωμύλον. δολοφονηθέντος δὲ ἐν Λαβινίᾳ τοῦ Τατίου, μόνος ἤρξε Ῥωμύλος ἐκόντων τῶν Κυριτῶν. μετὰ δὲ τοῦτον ἤρξε Νούμας Πομπίλιος, πολίτης τοῦ Τατίου, παρ' ἐκόντων λαβῶν τῶν ὑπηκόων. Ὅτι ἀπὸ Ὠστίας ἕως Σιωνέσσης ἡ παραλία Λατίνη καλεῖται· εἰς δὲ τὴν μεσόγαιαν⁴ μέχρι Καμπανίας διήκει καὶ Σαμνιτῶν. ἅπαντα δ' ἐστὶν εὐδαίμων καὶ ἀάμφορος, πλὴν ὀλίγων χωρίων λοιμωδῶν καὶ ἐλωδῶν καὶ νοσερῶν. Ὅτι τὰ Ὠστια πόλις ἐστὶν ἀλίμενος παραλία⁴ διὰ τὰς τοῦ Τιβέριδος προχώσεις. ἐκδέχονται δὲ τὰς φορτηγῶδες ὀλκάδας πλησίον τὰ ὑψηρικὰ σκάφη τὸν γόμον μεταγγίζοντα· καὶ οὕτως ὁ ἀνάπλους γίνεται πρὸς τὴν Ῥώμην, ἀπέχουσαν Ὠστίων στάδια ρζ'. Ὅτι Τυρρηνοὶ ἐλήστευον τὴν Ἑλλάδα· λαβόντες δὲ οἱ Ἕλληνες τινὰς αὐτῶν ἀπέστειλαν προῖκα Ῥωμαίοις, ἐγκαλοῦντες ὡς οὐ δίκαια ποιούντων, εἴ γε Ἑλλήνων ἄποικοι ὄντες καὶ Διοσκούρων ἱερὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἰδρυσάμενοι,

1. φιδῆναι 2. κτίσεις 3. τε 4. vid. lgd. παραλία ἀλίμενος
Strabo. III.

οὓς σωτήρας εἶναι πάντες πιστεύωσιν, *οἱ δὲ* κατὰ τῆς τῶν Διοσκουήρων πατρίδος ληστὰς παρορῶσι στελλομένους, καὶ ταῦτα εὐνομώτατοι ὄντες. Ῥωμαῖοι δ' ἀκούσαντες ἐκώλυσαν τοὺς ληστὰς. Ὅτι ἐν τῇ Λατινίᾳ ὄρος ἐστὶ τῆσιν ὀλίγον θαλάττῃ τε καὶ ἔλεσι, καλούμενον Κιρκαῖον. ἔχει δὲ καὶ Κίρκης ἱερόν, καὶ δείκνυται ἔχον τινὰ φιάλην Ὀδυσσεύως· διὸ τὰ τοῦ μύθου τῆς Κίρκης ἐκεῖ φασὶ γεγονέναι. Ὅτι ἡ Ἀππία ὁδὸς ἐστρωταὶ ἀπὸ Ῥώμης μέχρι Βρεντασίου. Ὅτι οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι ἐνόμιζον ἀμεινον εἶναι, ὅπως οἱ ἄνδρες ὡς τοῖς τείχεσι πρόβλημα, ἀλλ' οὐ τὰ τείχη τοῖς ἀνδράσι. διὸ τὴν Ῥώμην οὐ κατὰ αἴρεσιν, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην ἔκτισαν ἐν ἐπιμάχῳ τόπῳ. Ὅτι Αὔγουστος ἐνομοθέτησε Ῥωμαίοις, μὴ πλείω ποδῶν ὅ ὕψος οἰκοδομεῖν οἰκίας, προνοούμενος τῶν συμπτωμάτων. Ὅτι, τῶν Ἑλλήνων περὶ τὰς κτίσεις εὐστοχησάντων καὶ ἐρμυνότητος καὶ κάλλους καὶ λιμένων καὶ χώρας εὐφροῦς, οἱ Ῥωμαῖοι ὑπερεβάλλοντο ταῖς τε τῶν ὁδῶν στρώσεσι καὶ ὑδάτων εἰσαγωγαῖς καὶ ὑπονόμοις. Ὅτι οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι, πρὸς ἄλλοις μεῖζοσι καὶ ἀναγκαιότεροις ὄντες, ὠλιγόρουν τοῦ κάλλους τῆς Ῥώμης· οἱ δ' ὕστεροι ἐπεμελήθησαν. Ὅτι ἡ ἐν Ἰταλίᾳ Ἀγκῶν πόλις κτίσμα ἐστὶ Συρακουσίων τῶν τὴν Διονυσίου τυραννίδα μὴ ὑπομεινάντων, ἀλλὰ φηγόντων· ἔχει δὲ καὶ λιμένα. Ὅτι Ῥωμαῖοι τὴν Ἥραν Κύπρον καλοῦσι, τὸν δὲ Κρόνον Σατόριον. Ὅτι Μαρσοὶ καὶ Πελιγροὶ¹ καὶ Μαρρονκῖνοι καὶ Φρεττανοί², περὶ τὸ Ἀπέννιον οἰκοῦντες, μαχμώτατοί εἰσι καὶ πολλάκις τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ἐπεδείξαντο· πρῶτον μὲν, μὴ θέλοντες ὑπὸ Ῥωμαίοις τελεῖν· εἶτα, συστρατεύοντες Ῥωμαίοις· εἶτα, τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀντιποιοῦμενοι πολιτείας καὶ μὴ τυγχάνοντες, τὸν Μαρσικὸν ἐξῆψαν πόλεμον, ἀπὸ τῶν προκαταρξάντων ὀνομασθέντα· Κορφίνιον, τὴν τῶν Πελιγνῶν μητρόπολιν παραλίαν, κοινὴν πᾶσι τοῖς Ἰταλιώταις ἀποδείξαντες πόλιν ἀντὶ τῆς Ῥώμης, ὀρηκτήριον τοῦ πολέμου, μετωνόμασαν Ἰταλικὴν πόλιν· ἐνθα καὶ ὑπάτους καὶ στρατηγούς ἐχειροτόνησαν, καὶ δύο ἔτη πολέμησαντες διεπράξαντο ὅσα ἐβούλοντο παρὰ Ῥωμαίων. Ὅτι ἡ Καμπανία χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ, καὶ

1. μάρσοι καὶ παλλγροὶ 2. φρεττανοί

διὰ τοῦτο περιμάχητος γέγονεν Ὀπικοῖς τε καὶ Ἀύσονίοις. μητρόπολιν δ' ἔχει Κατύην, τὴν οἶον κεφαλὴν· κάπην γὰρ τὴν κεφαλὴν καλοῦσι. τὴν δὲ χώραν φασὶ τρεῖς διὰ τοῦ ἔτους σπειρεσθαι, δις μὲν ζεῖα, εἶτα ἐλύμφ· τινὰ δὲ τῆς χώρας καὶ λαχανεύεσθαι τὸ τέταρτον. ἐνθα καὶ ὁ Φαλερνὸς οἶνος γίνεται, ἄριστος ὢν. Ὅτι ἢ ἐν Ἰταλίᾳ Κύμη, τῆς Καμπαρικῆς μοίρας, Ἑλληνικὴ ἔστι, Χαλκιδέων καὶ Κυμαίων ἀρχαιότατον κτίσμα, συμφωνησάντων, ἵνα τῶν μὲν τὸ ὄνομα ἔχοι ἢ κτισθησομένη πόλις, τῶν δὲ ἵνα ἢ ἀποικία λέγοιτο· διὸ καὶ νῦν, Κύμη καλουμένη, Χαλκιδέων λέγεται ἀποικία. οἱ δὲ τὸν στόλον ἄγοντες Ἰπποκλῆς τε ὁ Κυμαῖος καὶ Μεγασθένης ὁ Χαλκιδεὺς ἦσαν. Ὅτι μετὰ τὴν Κύμην πόλιν πρὸς νότον ἔστι τὸ Μισσηνὸν ἄκρον, μεθ' ὃ αἱ Βαῖται καὶ τὰ θερμὰ ὕδατα, πρὸς τε τροφὴν καὶ θεραπείαν νόσων ἐπιτήδεια. ὅθεν οἱ Ῥωμαῖοι βαῖταν καλοῦσι τὴν τροφὴν καὶ βαῖουλλον, διὰ τὰς Βαῖτας, τόπον ὄντα ἀπολαυστικώτατον καὶ τροφῶντι ἐπιτήδειον. Ὅτι τὴν Δικαιαρχίαν πόλιν Ῥωμαίων τινὲς οἰκήσαντες κατὰ τὴν Ἀννίβη στρατείαν μετωνόμασαν Ποτιόλους· ἔχει δὲ λιμένα χειροποιήτων. ὑπέρεκται δὲ τῆς πόλεως εὐθὺς ἢ τοῦ Ἡφαίστου ἀγορά, πεδῖον περικειλιεμένον διαπύροις ὄφρῦδι, καμινώδεις ἐχούσαις¹ ἀναπνοὰς πολλαχοῦ καὶ βρομώδεις ἱκανῶς· τὸ δὲ πεδῖον θείου πλήρες ἔστι συρτοῦ. Ὅτι περὶ τὴν Κύμην σημεῖα τινα δεῖκνυται τῆς μυθευομένης ἐν Ὀδυσσεΐᾳ νεκρομαντείας· οἶον Στυῆ καὶ Ἀχερουσία λίμνη καὶ Ἀχέρων καὶ τὰ ἐκεῖσε θερμὰ λουτρά ἀντὶ τοῦ Πυριπλεγέθοντος· ἔστι δὲ καὶ διῶρυξ κρυπτή, διεξόδου ἔχουσα καὶ νεκρομαντεῖον, καὶ οἱ εἰσιόντες διὰ νυκτὸς εἰσίσαι καὶ ἐξέρχονται, ὥστε ἀναλογεῖν τοῖς παρ' Ὀμήρω Κυμμερίοις². τὸ δ' αὐτὸ φαίνεται ἔργον καὶ περὶ τὴν πλησίον Νεάπολιν. Ὅτι ἐν Νεαπόλει θερμὰ λουτρά εἰσιν ὑγιαστικά τε καὶ ἀπολαυστικά, οὐ χεῖρω μὲν τῶν ἐν Βαῖταις, ἐλάττω δέ. καὶ πολλοὶ Ῥωμαίων, ἐρῶντες ἡσυχίας τε καὶ ἀναπαύσεως, μετοικίζονται εἰς Νεάπολιν. Ὅτι ὑπὲρ τὴν Νεάπολιν ὄρος ἔστιν Οὐεσσούϊον καλούμενον, ἀγροῖς περιουκόμενον παγκάλως, πλὴν τῆς κορυφῆς· αὐτὴ δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἔστιν,

1. ἔχουσας 2. τοὺς — Κυμμερίους

ἄκαρπος δ' ὄλη. ἐκ δὲ τῆς ὕψεως τεφρώδης ἐστὶ καὶ κοιλιά-
 δας φέρει σηραγγώδεις πετρῶν αἰθλαλωδῶν κατὰ τῆν χροῖαν,
 ὡς ἂν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὥστε τεκμηραίτο ἂν τις τὸ
 χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερον καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρός,
 σβεσθῆναι δ' ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης. τάχα δὲ καὶ τῆς εὐκαρ-
 πίας τῆς κύκλω τοῦτο αἴτιον· ὥσπερ ἐν τῇ Κατάγῃ τὸ κατα-
 τεφρωθὲν μέρος ἐκ τῆς σπόδοῦ τῆς ἀνερχθείσης ὑπὸ τοῦ Αἰ-
 ναίου πυρός εὐάμπελον τὴν γῆν ἐποίησεν. ἔχει μὲν γὰρ τὸ λι-
 παῖνον καὶ ἡ ἐκπυρουμένη βῶλος καὶ ἡ ἐκφέρουσα τοὺς καρ-
 πούς. πλεονάζουσα δὲ τῷ λίπει πρὸς ἐκπύρωσιν ἐπιτηδεῖα,
 καθάπερ ἡ θειώδης πᾶσα· ἐξικμασθεῖσα δὲ καὶ σβεσθεῖσα καὶ
 ἐκτεφρωθεῖσα εἰς καρπογονίαν μεταβάλλει. Ὅτι πρὸ τῆς Πι-
 κεντίας καὶ Καμπανίας τοῦ κόλπου τοῦ προσαγορευομένου
 Κρατῆρος καὶ ἀφοριζομένου τῷ τε Μισσηῶ καὶ τῷ Ἀθηναίῳ
 ἀκρωτηρίοις ηἰσιδῆς εἰσιν, αἶ τε Πιθηκοῦσαι καὶ Καπρίαί
 καὶ Σειρηνοῦσαι καὶ Προχύτη. Ὅτι κατὰ τὸν Πίνδαρον
 πᾶς ὁ χώρος ὁ ἀπὸ τῆς Κύμης μέχρι Σικελίας διάπυρός ἐστὶ
 καὶ κατὰ βάρους ἔχει κοιλίας τινάς εἰς ἓν συναπτούσας. διό-
 περ τοιαύτη ἐστὶν ἡ τε Αἴτη καὶ αἱ τῶν Λιπαραίων νῆσοι
 καὶ τὰ περὶ Δικαιαρχίαν καὶ Νεάπολιν καὶ Βαΐας χωρία καὶ
 αἱ Πιθηκοῦσαι. Ὅτι Τίμαιος ἱστορεῖ, ἀπὸ σεισμῶν λόφον
 τινὰ τῶν περὶ τὴν Νεάπολιν νήσων καταπεσόντα ἀναβαλεῖν
 πῦρ καὶ τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς θαλάσσης ἐξῶσαι *πάλιν*
 ἐπὶ τὸ πέλαγος· τὸ δ' ἐκτεφρωθὲν τῆς γῆς, μετεωρισμὸν λα-
 βόν, κατασκήψαι πάλιν τυφωνοειδῶς εἰς τὴν νῆσον, καὶ †τρεις
 τῆς θαλάττης χώρας σταδίους ἀναχωρήσαν¹ μετ' οὐ πολὺ ὑπο-
 στρέψαι καὶ τῇ παλιρροίᾳ κατακλύσαι² τὴν νῆσον καὶ γενέ-
 σθαι σβέσιν τοῦ ἐν αὐτῇ πυρός· ἀπὸ δὲ τοῦ ἤχου τοὺς ἐν τῇ
 ἡπειρῷ φυγεῖν ἐκ τῆς παραλίας εἰς τὴν Καμπανίαν. Ὅτι
 τοῖς Καμπανοῖς συνέβη διὰ τὴν τῆς χώρας εὐδαιμονίαν ἐπ'
 ἴσον ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι καὶ κακῶν. ἐπὶ τοσοῦτον μὲν γὰρ
 *εὐ*ετρέφθησαν, ὥστε ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλουν πρὸς ζεύγη μονομά-
 χων, ὀρίζοντες ἀριθμὸν κατὰ τὴν τῶν δειπνῶν ἀξίαν. Ἀντίβα

1. καὶ ἐπὶ τρεῖς τὴν θάλατταν σταδίους ἀναχωρήσασαν Str. p. 248.
 2. κατακλύσαι.

δ' ἐξ ἐνδόσεως λαβόντος αὐτούς, δεξάμενοι χειμαδίους τὴν στρατιάν, οὕτως ἐξεθήλυναν ταῖς ἡδοναῖς, ὥστε τὸν Ἀντίβαν φάναι¹, νικῶν κινδυνεύειν ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς γενέσθαι, γυναῖκας ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς στρατιώτας ἀπολαβών. Ῥωμαῖοι δὲ κρατήσαντες πολλοῖς κακοῖς αὐτοὺς ἐσωφρόνισαν². Ὅτι μετὰ τὴν Καμπαρίαν ἢ Πικεντίνη ἐστὶ παραλία. ἀποικοὶ δ' οὗτοι γεγόνασιν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀδρίᾳ Πικήνων, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξανασταίντες εἰς τὸν Ποσειδωνιάτην τοῦτον κόλπον· ὃς νῦν Παιστανός³ καλεῖται, καὶ ἡ πόλις ἢ Ποσειδωνία Παιστός, ἐν μέσφ κειμένη τῷ κόλπῳ. ἐπίνοσος δ' ἐστὶν ἡ πόλις διὰ τὰ περικείμενα ἔλη τοῦ ποταμοῦ. Ὅτι περὶ Πικεντίνους καὶ Λευκανοὺς ὕδωρ ἐστὶ πότιμον· ἐν ᾧ φντοῦ τινος ἐμβληθέντος, εὐθὺς λιθοῦται τὸ φυτόν, φυλάττον τὴν χροάν καὶ τὸ σχῆμα, ὅπερ καὶ εἶχεν.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤ.

Ὅτι πρὸ τοῦ Ποσειδωνιάτου κόλπου Λευκωσία νῆσός ἐστιν, ἐπάνωμος μιᾶς τῶν⁴ Σειρήνων, ὅτε ἑαυτὰς κατεπόντωσαν διὰ τὸν Ὀδυσσεά. Ὅτι μετὰ τὸν Ποσειδωνιάτην κόλπον πρὸς νότον ἕτερός ἐστι κόλπος, ἐνθα πόλις Φωκαίων κτίσμα Ἑλη (οἱ δὲ νῦν Ἑλέαν⁵ αὐτὴν καλοῦσι), πατρίς οὖσα Παρμενίδου καὶ Ζήνωνος, τῶν Πυθαγορείων⁶. εὐνομεῖτο δ' ἡ πόλις, καὶ διὰ τὴν τῆς χώρας λυπρότητα ἐθαλαττούργουν καὶ ταρίχη κατεσκευάζον καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὅτι ὁ πάσης Λευκανίας παράπλους στάδια χν'. καὶ πρὸς τῷ πέρατι τῆς Λευκανίας ἠρῶν τοῦ Δράκοντος, ἐνὸς τῶν Ὀδυσσεῶς ἐταίρων· ἐφ' οὗ καὶ ὁ χρῆσιμος ἐγένετο.

Λάιον ἀμφὶ Δράκοντα πολὺν ποτὸν λαὸν ὀλεῖσθαι.
ἐπὶ γὰρ ταύτην λαοὶ στρατεύσαντες, οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ἑλ-

1. ὡς θ' ὁ Ἀντίβας ἔφη νικῶν κινδυνεύειν Str. 250. 2. ἐσωφρόνησαν 3. παιστάνες 4. τῆς 5. ἑλαταν 6. πυθαγορίων

ληρες ὑπὸ Λευκανῶν ἠτύχησαν, ἐξαπατηθέντες τῷ χρησμῷ. Ὅτι *Πεσιλία*, ἡ τῶν Λευκανῶν μητρόπολις, Φιλοκτῆτου ἐστὶ κτίσμα, κατὰ στάσις ἐκπεσόντος τῆς Μελιβόιας· αὕτη τε καὶ ἡ Κρίμισσα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Ὅτι ἀπὸ Λευκοπέτρας τῆς ἐν τῷ πορθμῷ ὡς ἐπὶ βορρᾶν ἡ παραλία περὶ μίλια σ' ὑπὸ Βρεττίων οἰκεῖται· ἦτις πρότερον μὲν Οἰνωτρία ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Ἰταλία ἰδίως. ὄριον δ' αὐτῆς πρὸς μὲν τῷ Τυρρητικῷ πελάγει ὁ Λαῦος ποταμός, πρὸς δὲ τῷ Σικελικῷ τὸ Μεταπόντιον. Ὅτι ὁ μὲν Ἰππωνιάτης κόλπος ἐν τῷ Τυρρητικῷ πελάγει, ὁ δὲ Σκυλλητικὸς κόλπος ἐν τῷ Σικελικῷ, ἀπολαμβάνουσι ἐσθμὸν μεταξὺ ἑαυτῶν σταδίων ἑκατὸν ἐξήκοστα. ὁ δὲ περίπλευς τῆς χειρρόνησον¹ στάδιοι β. Ὅτι ἡ τῶν Λευκανῶν χώρα μεταξὺ κεῖται δύο θαλασσῶν· ὧν ἡ μὲν Τυρρητικὴ ἀπὸ Λαίου ποταμοῦ ἕως Σιλάρου ποταμοῦ ἐστίν, ἡ δὲ Σικελικὴ ἀπὸ Θουρίων εἰς Μεταπόντιον· κατὰ δὲ τὴν ἡπειρον ἀπὸ Σαμνιτῶν ἕως τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ Λαίου τε ποταμοῦ καὶ Θουρίων· πλάτος δὲ τοῦ ἰσθμοῦ τούτου τ' στάδια. πρὸς δὲ νότον ὑπὲρ τούτων Βρεττίοι ἔχουσι ἕως τοῦ ἰσθμοῦ, ἀπολαμβάνοντες τὴν χειρρόνησον τὴν μεταξὺ Ἰππωνιάτου κόλπου καὶ Σκυλλητικῷ. Βρεττίους δὲ καλοῦσι αὐτοὺς οἱ Λευκανοί, καὶ δηλοῖ τὸ ὄνομα ἀποστάτας· δοῦλοι γὰρ ὄντες τῶν Λευκανῶν ἀπέστησαν αὐτῶν, συμμαχοῦντος Διονυσίου τοῦ Σικελίας τυράννου. Ὅτι ἐγγὺς τοῦ Λαίου πρὸς νότον ἡ Τέμεσσά ἐστι πόλις, ἡ ὕστερον Τέμψα κληθεῖσα· ἥς καὶ Ὅμηρος μὲμνηται. καὶ εἰσι καὶ χαλκουργεῖα ἐκεῖ ἐκλειοιπτότα· καὶ ἡρώων ἐκεῖ Πολίτου, τῶν Ὀδυσσεῶς ἐταίρων ἐνός, δολοφονηθέντος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καὶ μνησίαντος κατ' αὐτῶν χαλεπῶς οὕτως, ὡς καὶ δασμοφορεῖν αὐτοὺς ὅσα ἔτη· καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι·

μηδεὶς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ.

λέγεται δὲ καὶ Ταμάση διὰ τοῦ α· τινὲς δ' οὐ ταύτης φασὶ τὸν Ὅμηρον μὲμνησθαι. Ὅτι μετὰ τὴν Τέμψαν² Κοσεντία ἐστὶ μητρόπολις Βρεττίων· καὶ μετ' αὐτὴν Πανδοσία, φρούριον ὄχυρόν τρικόρυφον, Ἀχέροντι ποταμῷ περιρροεόμενον· ἔνθα ὁ

1. χειρρόνησον, ac sic const.

2. μάμψαν

Μολοτιὸς Ἀλέξανδρος διεφθάρη, ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκ Λωδώνης χρησμοῦ, κελεύοντος φυλάττεσθαι Πανδοσίαν καὶ Ἀχέροντα· ἦσαν δὲ ἄρα καὶ περὶ Θεσπρωτίαν Πανδοσία καὶ Ἀχέρον. ἐξηπάτησε δὲ καὶ ἄλλο λόγιον·

Πανδοσία τρικόλωνε, πολὺν ποτε λαὸν ὀλέσσεις· ἄδηλον ὄν, πότερον οἰκεῖον ἢ ὄθνεϊον. Ὅτι οἱ ἐν Πελοποννήσῳ Μεσσηνιοὶ ἐπέμψαν ἑαυτῶν παρθένους εἰς ἱερουργίαν τῇ Ἀρτέμιδι· ἃς τινες τῶν Λακεδαιμονίων καὶ αὐτῶν Μεσσηνίων κατὰ τὴν ὁδὸν ἐβιάσαντο. τάντας οἱ ἐπέμψαντες Μεσσηνίων ἐκδικουῦντες ἐπολέμησαν τοῖς βιασαμένοις καὶ ἤττηθέντες ἔφυγον· καὶ εἰς Δελφοὺς πέμψαντες ἐνεκάλουν, μεμφόμενοι τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἄρτεμιν, εἰ τοιούτων¹ τυγχάνοιεν, ἀνθ' ὧν ἐτιμώρουν αὐτοῖς, καὶ πυνθανόμενοι πῶς ἂν σωθῆεν ἀπολωλότες· ὁ δ' Ἀπόλλων ἐκέλευσε στέλλεσθαι μετὰ Χαλκιδέων εἰς τὸ Ῥήγιον καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ χάριν ἔχειν· οὐ γὰρ ἀπολωλέναι αὐτούς, ἀλλὰ σεσῶσθαι, μέλλοντάς γε μὴ συναφανίσεσθαι τῇ πατρίδι, ἀλωσομένη μικρὸν ὕστερον ὑπὸ Σπαρτιατῶν. οἱ δὲ πεισθέντες ἔκτισαν σὺν Χαλκιδεῦσι τὸ Ῥήγιον ἐν Σικελίᾳ. Ὅτι Ῥήγιον ἐκλήθη διὰ τὸ ῥαγῆναι ὑπὸ σεισμῶν μεγάλων ἐκ τῆς ἠπείρου τὴν Σικελίαν. τεκμαίροιτο δ' ἂν τις ἀπὸ τῶν περὶ τὴν Αἴτην συμπτωμάτων καὶ τῶν κατὰ Λιπάραν καὶ τὰς περὶ αὐτὴν νήσους, εἴ δὲ καὶ τῶν κατὰ τὰς Πιθηκούσας καὶ τὴν προσεχῆ περαιῖαν ἅπασαν, οὐκ ἀπαικὸς εἶναι καὶ τοῦτο συμβῆναι. νυνὶ μὲν οὖν, ἀνεφωγμένων τούτων τῶν στομάτων, δι' ὧν τὸ πῦρ ἀναφυσᾷται καὶ μύδροι καὶ ὕδατα ἐκπίπτει, σπάνιον τι σείεσθαι φασὶ τὴν περὶ τὸν πορθμὸν γῆν· τότε δέ, πάντων ἐμπεφραγμένων τῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν πόρων, ὑπὸ γῆς σμυχόμενον τὸ πῦρ καὶ τὸ πνεῦμα σεισμοὺς ἀπειργάζετο σφοδρούς· μοχλενόμενοι δ' οἱ τόποι πρὸς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων ὑπέϊζάν ποτε καὶ ἀναρραγέντες ἐδέξαντο τὴν ἐκατέρωθεν θάλατταν, καὶ ταύτην καὶ τὴν μεταξὺ τῶν ἄλλων τῶν ταύτῃ νήσων· καὶ γὰρ ἡ Προχύτη καὶ Πιθηκούσσαι ἀποσπάσματα τῆς ἠπείρου καὶ αἱ Καπρίαὶ καὶ ἡ Λευκωσία καὶ Σειρηνοῦσσαι καὶ Οἰνωτρίδες. αἱ δὲ καὶ ἐκ τοῦ πελάγους ἀνέδου-

1. τοιούτοι.

σαν, καθάπερ και τῶν πολλαχοῦ συμβαίνει· τὰς μὲν γὰρ πελαγίας ἐκ βυθοῦ μᾶλλον ἀνετεχθῆναι πιθανόν, τὰς δὲ προκειμένας τῶν ἀκρωτηρίων και πορθμῶ διευρομένας ἐντεῦθεν ἀπερρωγέται δοκεῖν εὐλόγωτερον. ἡ δὲ Λευκοπέτρα νοτιωτέρα ἐστὶ τοῦ Ῥηγίου, και ἔτι τὸ Ἡράκλειον πέρας τότιον· και ἀπ' αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς βορειότερον τὸ Ζεφύριον ἄκρον και οἱ Ἐπιζεφύριοι Λοκροί, ἄποικοι τῶν πρὸς τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ Λοκρῶν. και εἰσιν ἀπὸ Ῥηγίου πόλεως μέχρι Λοκρῶν πόλεως στάδιοι χ'. πρῶτοι δὲ Λοκροὶ οὗτοι νόμοις ἐγγράφτοις ἐχρήσαντο και ἐνομήθησαν ἔτη πολλά. και Διονύσιος, ἐκπεσὼν Σικελίας, ἀνομώτατα πάντων διεχρήσατο· ὅς γε προεγάμει μὲν, παρεισιῶν εἰς τὸ δωματίον, τὰς τυμφοστοληθείσας· συναγαγὼν δὲ τὰς ὠραιὰς παρθένους περιστερὰς ὀλοπτέρους ἐν τοῖς συμποσίοις ἠφιέει κἀκείνας ἐκέλευε γυρεύειν γυμνάς· τινὰς δὲ και σανδάλια ὑποδομένας ἄλζυγα, τὸ μὲν ὑψηλόν, τὸ δὲ ταπεινόν, περιδιώκειν ἔφασαν τοῦ ἀπρεποῦς χάριν. δίκας μέντοι ἔδωκεν· ἐπειδὴ γὰρ εἰς τὴν Σικελίαν ἐπατήληθε τὴν ἀρχὴν ἀναληφόμενος, οἱ Λοκροὶ καταλύσαντες τὴν φρουρὰν ἠλευθέρωσαν σφᾶς και τῆς γυναικὸς και τῶν δύο θυγατέρων και τοῦ νεωτέρου νισῶ κύριοι κατέστησαν. πολλά δὲ δεομένῳ τῷ Διονυσίῳ και αὐτῷ, και Ταραντίνοις ὑπὲρ αὐτοῦ, προέσθαι τὰ πράγματα ἐν οἷς ἂν ἐθελήσωσιν, οὐκ ἔδωσαν· ἀλλὰ τὸν θυμὸν εἰς τὰς θυγατέρας τὸν πλεῖστον ἐξέχεαν. καταπορνευθείσας γὰρ ἐστραγγάλισαν· εἶτα καύσαντες τὰ σώματα κατήλεσαν τὰ ὀσᾶ και κατεπόντωσαν. Ὅτι Ἄλξ ποταμὸς διορίζει Ῥηγίην τε και Λοκρίδα· οὐ ἐν ταῖς ὄχθαις ἰδιὸν τι συμβαίνει περὶ τοὺς τέττιγας. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῇ τῶν Λοκρῶν περαιοῖα φθέγγονται, τοῖς δὲ ἀφώνοις εἶναι συμβαίνει. τὸ δ' αἴτιον εἰκάζουσιν, ὅτι τοῖς μὲν παλίνσκιόν ἐστὶ τὸ χωρίον, ὥστε ἐνδροσούς ὄντας μὴ διαστῆλαι τοὺς ὑμένας, τοῖς δὲ ἠλιαζομένοις ξηρούς και κεραιώδεις ἔχειν, ὥστε ἀπ' αὐτῶν εὐφρῶς ἐκπέμπεσθαι τὸν φθόγγον. τὴν δὲ μεσόγαϊαν² Λοκρῶν και Ῥηγίωνων Βρέττιοι κατέχουσιν· ἐν οἷς και ἡ ἀρίστη πίττα γίνεται και πλείστη. Ὅτι μετὰ *τὸ

1. lgd. τὰ σώματα ἐφ' οἷς

2. μεσογαϊαν, ac sic consti.

ἄκρον* Λοκρούς ἢ Σάγρα ἐστίν· ἐνθα μύριοι Λοκροὶ μετὰ Πηγίνων πρὸς ἑγ' μυριάδας Κροτωνιατῶν ἀγωνισάμενοι ἐνίκησαν· καὶ ἐκ τούτου ἡ παροιμία πρὸς τοὺς ἀπιστοῦντας·

ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα.

φασὶ δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὴν ἀγγελίαν μνησθῆναι Ὀλυμπίαισι τοῦ ἔργου τούτου. Ὅτι μετὰ Σάγραν Κανλωνία ἐστίν· εἶτα Σκυλήτιον, Μενεσθέως τοῦ Ἀθηναίου κτίσμα· νῦν δὲ Σκυλάκιον καλεῖται· ἐκ τούτου δὲ ὁ Σκυλητικὸς κόλπος καλεῖται¹· εἶτα ἡ Κροτωνιάτις χώρα καὶ τῶν Ἰατύγων ἄκραι τρεῖς· εἶτα τὸ Λακίνιον, ἰερόν Ἦρας πλουσιώτατον. ἀρχὴ δὲ ἐστὶ τοῦ Κροτωνιάτου κόλπου τὸ ἄκρον τοῦτο καὶ Αἷσαρος ποταμὸς καὶ Κρότων πόλις. τοῦ δὲ θεοῦ χρήσαντος Ἀχαιοῖς Κρότωνα κτίζειν, ἀπεστάλη Μύσκελλος κατασκευόμενος τὴν χώραν· ἰδόντα δὲ φασὶ ἐκτισμένην ἤδη Σύβαριν, ποταμῷ τῷ πλησίον ἐπιώνμον, κρίναι ταύτην εἶναι ἀμείνω· ἐπανελθόντα δ' ἐρέσθαι τὸν θεόν, εἰ κελεύοι ταύτην ἀντ' ἐκείνης κτίζειν· τὸν δὲ ἀνειπεῖν (ἐτύχησε δὲ ὑπόκυφος ὢν ὁ Μύσκελλος)·

Μύσκελλε βραχύνωτε παρὲκ σέθεν² ἄλλο ματεῶν,

κλάσματα θηρεύεις· δῶρον δ', ὅ τι δῶ τις, ἐπαίνει.

ἐπανελθόντα δὲ κτίσαι τὸν Κρότωνα, συμπράξαντος καὶ Ἀρχίου τοῦ τὰς Συρακούσας οἰκίσαντος, προσπλεύσαντος κατὰ τύχην, ἠνίκα ὤρητο ἐπὶ τὸν τῶν Συρακουσσῶν οἰκισμόν. ᾧκον δὲ Ἰάπυγες τὸν Κρότωνα τότε. δοκεῖ οὖν ὁ Κρότων τά τε πολέμια καλῶς ἀσκήσαι καὶ τὰ περὶ τὴν ἀθλησιν· ἐν μιᾷ γοῦν Ὀλυμπιάδι οἱ τῶν ἄλλων προτερήσαντες τῷ σταδίῳ ζ' ἄνδρες ἅπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιάται· ὥστε εἰκότως εἰρησθαι δοκεῖ, διότι Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. ἀλλὰ καὶ Μίλων ὁ Κροτωνιάτης ἀθλητῆς, Πυθαγόρου μαθητῆς γεγονώς, θανμαστὰ διεπράξατο ἀγωνίσματα ἐν Ὀλυμπίᾳ. φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν τοῖς Πυθαγορείοις³ ὄντα καὶ συνεστωμένον, ἐνὸς τῶν στύλων πεσεῖν μέλλοντος, ὑποβαλόντα ἑαυτόν, ἐκσωσάει τε τοὺς συνόντας καὶ ἑαυτὸν ὑποσπάσαι. τῇ δ' αὐτῇ ῥώμῃ χρωμένον φασιν, ὀδοιποροῦντά ποτε δι' ὕλης βαθείας, παραβῆναι

1. κλειεῖ. 2. πάρεξελθ'. 3. πυθαγορείοις

τὴν ὁδὸν ἐπὶ πολὺ· εἰθ' εὐρόντι ξύλον ἐσφηνωμένον, ἐμβαλόντα χεῖρας ἅμα καὶ πόδας εἰς τὴν διάστασιν, βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσαι· τοσοῦτον δ' ἰσχύσαι μόνον, ὥστ' ἐκπεσεῖν τοὺς σφῆνας, εἰτ' εὐθύς τὰ μέρη ἐπισυμπεσεῖν τοῦ ξύλου· ἀποληφθέντα δ' αὐτὸν ἐν τοιαύτῃ πάγῃ θηριόβρωτον γενέσθαι. Ὅτι ἐφεξῆς τῷ Κρότῳ σταδίους σ' ἢ Σύβαρις ἐστὶ πόλις, μεταξὺ δυεῖν ποταμῶν Κράθιδος καὶ Συβάριδος· τοσοῦτον δὲ ἡ πόλις εὐτύχησεν, ὡς δ' μὲν ἐθνῶν τῶν πλησίον ἤρξεν, καὶ δὲ πόλεων, λ' δὲ μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κρότῳ ἐστράτευσεν, ν' δὲ σταδίων κύκλον οἱ συνοικοῦντες ἐπλήρουν ἐπὶ τῷ Κράθιδι. ὑπὸ μέντοι τρυφῆς καὶ ὑβρεως ἅπασαν τὴν εὐδαιμονίαν ἀφηρεθήσαν ὑπὸ Κροτωνιατῶν ἐν ἡμέραις θ'. ἐλόντες γὰρ τὴν πόλιν ἐπήγαγον τὸν ποταμὸν καὶ κατέκλυσαν· τὴν δὲ πόλιν οἱ περιλειφθέντες εἰς ἕτερον τόπον μετέθηκαν καὶ Θουρίους προσηγόρευσαν, ἀπὸ τινος κρήνης πλησίον οὔσης ὀνομάσαντες. Ὅτι ὁ Σύβαρις ποταμὸς τοὺς πίνοντας ἵππους ἀπ' αὐτοῦ πτωρτικὸς ποιεῖ· διὸ καὶ τὰς ἀγέλας ἀπείργουσι ἀπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Κράθις τοὺς ἀνθρώπους ξανθοτριχεῖν καὶ λευκοτριχεῖν ποιῆλουμένους καὶ ἄλλα πολλὰ πάθη ἰᾶται. Ὅτι Θούριοι ὑπὸ Λευκανῶν ἠνδραποδίσθησαν· Ῥωμαῖοι δέ, ἐποίκουσ στείλαντες ἐπ' αὐτήν, μετωνόμασαν τὴν πόλιν Κοπίας. Ὅτι μετὰ Θουρίους Ἡράκλειά ἐστὶ πόλις καὶ μετ' αὐτήν ἀπὸ σταδίων μ'· Μεταπόντιόν ἐστὶ πόλις, κτίσμα Πυλίων, τῶν ἐξ Ἰλίου μετὰ Νέστορος πλευσάντων· καὶ τοσοῦτον ἀπὸ γεωργίας εὐτύχησεν, ὡς ἐν Δελφοῖς ἀναθεῖναι χρυσῶν θέρως. Ὅτι τῶν τριῶν πλευρῶν τῆς Σικελίας τὸ μὲν μέγιστον, μεταξὺ Πελωρίδος καὶ Αἰλυβαίου, κυρόν ἐστι, σταδίων, αψκ'. τὰ δὲ δύο κοιλὰ πως· ἡ δὲ μεταξὺ Παχύνου καὶ Πελωρίδος ἐλαχίστη σταδίων, αρλ'. ὁ δὲ περίπλους σταδίων, δυ'. ἀπὸ δὲ Αἰλυβαίου εἰς τὴν Λιβύην τὸ διάγραμμα στάδιοι, αψ' τοῦλάχιστον. καὶ τῶν δξυδορκούντων τις ἀπὸ τινος σκοπιᾶς τοῖς ἐν Αἰλυβαίῳ ἀπαγγέλλει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπὸ Λιβύης σκαφῶν ἀναγομένων. πόλεις δὲ εἰσι κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν Μεσσηνῆ βορειοτάτη,

1. ο' Str. 263.

2. τετραράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν Str. 264.

εἶτα Ταυρομένιον¹, εἶτα Κατάνη, Νάξος, Μέγαρα, Συράκουσαι. ἡ δὲ Μεσσήνη πρότερον Ζάγκλη ἐκαλεῖτο διὰ τὴν τοῦ τόπου σκολιότητα. δείκνυται δὲ καὶ ἡ Χάρυβδις μικρὸν πρὸ τῆς Μεσσήνης ἐν τῷ πορθμῷ, βάθος ἐξαίσιον, εἰς ὃ αἱ παλίρροιαὶ τοῦ πορθμοῦ κατάγουσιν εὐφυῶς τὰ σκάφη τραηλιζόμενα μετὰ συστροφῆς καὶ δίτης μεγάλης· καταποθέντων δὲ καὶ διαλυθέντων τὰ ναύαγια παρασύρεται πρὸς ἠϊόνα τῆς Ταυρομενίας², ἣν καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος τούτου Κοπρίαν. ἀπέχει δ' ἡ Μεσσήνη ἀπὸ Ῥηγίου πόλεως διάστημα, στάδια ξ'· ἀπὸ δὲ στυλίδος πολὺ ἕλαττον. τοσοῦτον δ' οἱ Μαμερτινοὶ ἔθνος ἐπεκράτησε τῆς χώρας, ὡς τὸν ἄριστον οἶνον μὴ Μεσσήνιον, ἀλλὰ Μαμερτινὸν καλεῖσθαι. Ὅτι ἐκ τῶν τῆς Αἴττης ῥυάκων τοῦ πυρός, κατερχομένων πρὸς τὴν Καταναίαν ποτέ, Ἀμφίνομος καὶ Ἀναπίας, εὐσεβεῖς ἄνδρες, ἀράμενοι τοὺς γονείας ἐπὶ τῶν ὄμων διέσωσαν. κατατεφρομένα δὲ τὰ Καταναίων χωρία πρὸς καιρὸν [ἢ σποδός] λυπεῖ, χρόνῳ δὲ ποιεῖ ὕστερον εὐάμπελον καὶ χρηστόκαρπον, τῆς ἄλλης οὐχ' ὁμοίως οὔσης εὐοίμου. τὰς τε ῥίζας ἐκφέρει τὰ κατατεφρωθέντα χωρία· παίει δ' ἐπὶ τοσοῦτον τὰ πρόβατα, ὥστε πνίγεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο δι' ἡμερῶν δ' ἀφαιροῦσιν ἐκ τῶν ὄμων αἷμα, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ νήσῳ ποιοῦσιν. ὁ δὲ ῥυάξ εἰς πῆξιν μεταβάλλων ἀπολιθοῖ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐφ' ἱκανὸν βάθος, ὥστε λατομίας εἶναι χρεῖαν τοῖς ἀνακαλύψαι βουλομένοις τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιφάνειαν. τακείσης γὰρ ἐν τοῖς κρατήρεσι τῆς πέτρας, εἰτ' ἀναβληθείσης, τὸ ὑπερχυθὲν τῆς κορυφῆς ὑγρὸν πηλὸς ἐστὶ μέλας, ῥέων κατὰ τῆς ὄρεινης. εἶτα πῆξιν λαβῶν γίνεται λίθος μυλίας, τὴν αὐτὴν φυλάττων χροῶν, ἣν ῥέων εἶχεν· καὶ ἡ σποδὸς δὲ, καιομένων τῶν λίθων, ὡς ἀπὸ τῶν ξύλων γίνεται. καθάπερ οὖν τὸ πῆγανον τῇ ξυλίγῃ σποδῷ τρέφεται, τοιοῦτον ἔχειν τι οἰκείωμα πρὸς τὴν ἄμπελον εἰκὸς τὴν Αἰτναίαν σποδόν. Ὅτι Μύσκελλον καὶ Ἀρχίαν, εἰς Δελφοὺς ἀπελθόντας περὶ ἀποικίας, εἶρετο ὁ θεός, πότερον βούλοιο ἐκάτερος αὐτῶν, πλοῦτον ἢ ὑγίειαν· ἐλομένου δ' Ἀρχίον μὲν πλοῦτον, Μυσκελλοῦ δ' ὑγίειαν,

1. ταυρομένιον e corr. pr. m. 2. ταυρομενίας

ὁ θεὸς ἐκλεψε τὸν μὲν Συρακυσσας κτίσαι, Μύσκελλον δὲ Κρότωνα· καὶ συνέβη οὕτως. τὴν γὰρ ἐν Κρότῳ ἐγγίαι μαρτυροῦσιν οἱ περὶ Μίλωτα Ὀλυμπιονίκαί· τὴν δ' ἐν Συρακουσίοις τοῦ πλοῦτου ὑπερβολὴν ἢ παροιμία λέγουσα περὶ τῶν ὑπερβολῶν, ὅτι Οὐδὲ τὴν τῶν Συρακουσίων δεκάτην ἀμείβω. Ὅτι συνέβη Συρακουσίοις, ἡγεμονικοῖς οὖσι διὰ τὴν ἀρετὴν ἑαυτῶν, τυραννουμένοις τε ἄρχειν τῶν ἄλλων καὶ ἐλευθερωθεῖσιν ἐλευθεροῦν τοὺς ἄλλους καταδυναστευομένους. Ὅτι τοῖς Συρακουσίοις κατ' ἀρχὰς ἐπολέμων Σικανοί, Σικελιοί, Μόρρητες καὶ ὅσοι ἄλλοι τὴν μεσόγαιαν εἶχον καὶ τὴν Μοργαντίτην. Ὅτι ὁ Ῥοδανὸς ποταμὸς, εἰς λίμνην μικρὰν ἐμβάλλων, ἀμφοῦς δι' αὐτῆς διέρχεται· τὸ δὲ περὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Ἀρεθούσης, μυθολόγημα· ἐτι δὲ καὶ τοῦ Ἰνάχου ποταμοῦ, ὅτι ἐκ Πίνδου καὶ Ἀμφιλόχων καὶ Ἀκαρτάνων ὁρμώμενος εἰς τὴν τῆς Ἀργείας θάλασσαν βάλλει, πρότερον τῷ Ἀχιλλεῦ συμμῖξας τὸ ρεῖθρον, καὶ τοῦ ἐν Δῆλῳ Ἰνώπου ποταμοῦ, ὅτι ἐκ τῶν τοῦ Νείλου φέρεται ναμάτων, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἀπίθανα καὶ ἀδύνατα ἔστιν. Ὅτι ὁ ἐν Ἀμφιλόχοις Ἰναχὸς ποταμὸς ὁμώνυμός ἐστι τῷ Ἀργεῖῳ· ὠνομάσθη δὲ οὕτως ὑπὸ Ἀμφιλόχου τοῦ καὶ τὸ Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν καλέσαντος. Ὅτι διὰ τοὺς ἐκ Αἰβύων πολέμους ἢ Σικελία ὀλιγαριθροῦται· διὸ Ῥωμαῖοι ταύτην ἐνέμοντο, ἰπποφόρβια καὶ ἀγέλας ἔχοντες καὶ δούλους. οὗτοι δ' οἱ δούλοι κατέτρεχον τὴν Σικελίαν, καὶ κατ' ὀλίγους καὶ ἐπὶ Εὐνρου, τοῦ τὸν δουλικὸν ἐξάφατος πόλεμον, σὺν πολλαῖς χιλιάσιν. ἀνήχθη δὲ καὶ ληστής τις ἐν Ῥώμῃ Σικελός, λεγόμενος Αἴτηνης υἱὸς εἶναι, Σέρουλος ὄνομα, ὃς πολλάκις μονομαχίσας ὕστερον ἐπὶ τινος πῆγματος ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀγῶνος συνισταμένου, τεθεῖς ὑψηλοῦ, ὡς ἂν ἐπὶ τῆς Αἴτηνης, διαλυθέντος αἰφνιδίως ἐκ τινος μηχανῆς καὶ συμπεσόντος, κατηνέχθη καὶ αὐτὸς εἰς γαλεάγρας θηρίων εὐδιαλύτους, ἐπιτηδες παρεσκευασμένας ὑπὸ τῷ πῆγματι, καὶ ἐβρώθη. Ὅτι τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον τῆς Ῥώμης ἐκάλουν Ῥωμαῖοι. Ὅτι, οἷον ἀκροπόλεις δύο, Συράκουσαι τε καὶ ὁ Ἐρυξ ἴδρυνται τῆς Σικελίας· μέση δ' ἀμφοῖν ἢ Ἐννα πόλις. Ὅτι τῆς Αἴτηνης τὰ ἄνω χωρία ψιλὰ ἔστι καὶ τεφρώδη καὶ χιόνος μεστὰ τοῦ χειμῶνος, τὰ κάτω δὲ δρυμοῖς καὶ φντεῖαις διείληπται παν-

τοδαπαῖς. ἔοικε δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους διὰ τὴν νομὴν τοῦ πυρός, τοτὲ μὲν εἰς ἕνα κρατῆρα συμφερομένου, τοτὲ δὲ σχιζομένου, καὶ τοτὲ μὲν ῥύακας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ φλόγας καὶ λιγνῦς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύδρους ἀναφυσῶντος. ἀνάγκη δὲ τοῖς πάθεσι τούτοις τοὺς τε ὑπὸ γῆν πόρους συμεταβάλλειν καὶ τὰ στόμια ἐνίοτε πλείω κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τὴν πέριξ. Ὅτι ἀνελθόντες τινὲς εἰς τὴν Αἴττην εἶδον¹ πεδῖον θερμώτατον τεφρωῶδες καὶ ἐν μέσῳ βονόν, καὶ αὐτὸν τεφρωῶδη, καὶ ἐξ αὐτοῦ καπνὸν ὀρθὸν ἀνίστα ὡσεὶ ποδῶν σ', νημεῖας οὔσης· καὶ εἶκασαν εἶναι καπνὸν καὶ φύσημα τοῦ κρατῆρος· καὶ τοῦ λεγομένου διηγήματος περὶ Ἐμπεδοκλέους ἐμνήσθησαν, ὅτι ἡ χαλκῆ κρηπίς αὐτοῦ εὐρέθη ἐκφυσθηείσα, ὅτε αὐτὸς καθήλατο εἰς τὸν κρατῆρα. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπιλείπειν ποτὲ τὸ πῦρ καὶ τὰ πνεύματα, ἐπιλειπούσης τῆς ὕλης, οὐκ ἄλογον· οὐ μὴν ἐπὶ τοσοῦτόν γε, ὥστε ἀντὶ τῆς τοσαύτης βίας, ἐφικτὸν ἀνθρώπῳ γενέσθαι τὸν πλησιασμόν. νῦκτωρ μὲν οὖν φέγγη φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ἡμέραν δὲ καπνῶ καὶ ἀγλῆ κατέχεται. Ὅτι πᾶσα Σικελία κοίλη κατὰ γῆς ἐστὶ, ποταμῶν καὶ πυρὸς μεστή, καθάπερ τὸ Τυρρηρικὸν πέλαγος μέχρι τῆς Κυμαίας· καὶ θερμοῦ ὕδατος μεστή ἐστὶ. περὶ δὲ Ἀκράγαντα λίμναι τὴν μὲν γεῦσιν ἔχουσι θαλάττης, τὴν δὲ φύσιν διάφορον· οὐδὲ γὰρ τοῖς ἀκολύμβοις βαπτίζεσθαι συμβαίνει, ξύλων τρόπον ἐπιπολάζουσιν· οἱ Ἴταλικοὶ² δὲ κρατῆρας ἔχουσιν ἀναβάλλοντας ὕδωρ εἰς θολοειδῆς ἀναφύσημα, καὶ πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν δεχομένους μυχόν. τὸ δὲ περὶ Μάταυρον σπήλαιον ἐντὸς ἔχει σύριγγα εὐμεγέθη καὶ ποταμὸν δι' αὐτῆς ῥέοντα ἀφανῆ μέχρι πολλοῦ διαστήματος, εἴτα ἀνακύντονα πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν· καθάπερ Ὁρόντης ἐν Συρίᾳ, καταδὺς εἰς τὸ μεταξὺ χάσμα Ἀπαμείας καὶ Ἀντιοχείας, ὃ καλοῦσι Χάρυβδι, ἀνατέλλει πάλιν ἐν μ' σταδίοις. τὰ δ' ὅμοια καὶ ὁ Τίγρις ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ καὶ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰβυῇ, μικρὸν πρὸ τῶν πηγῶν. τὸ δὲ περὶ Στύμφαλον ὕδωρ, ἐπὶ σ' σταδίοις ὑπὸ γῆν ἐνεχθέν, ἐν τῇ Ἀργείᾳ τὸν Ἐρασίον ἐκδίδωσι ποταμόν· πάλιν τὸ πρὸς τὴν Ἀρκαδικὴν Ἀβιάν³, ὑπο-

1. καὶ: cf. Str. p. 274. 2. ἴδον 3. lgd. Παλινοὶ 4. lgd. Ἀσίαν

βρύχιον ὡσθέν, ὅψι ποτε τὸν τε Ἀλφειὸν καὶ τὸν Εὐρώταν ἀναδίδωσιν· ὥστε καὶ πεπιστεῦσθαι μιν ὡδὲς τι, ὅτι τῶν ἐπιφημισθέντων στεφάνων ἑκατέρῳ καὶ ῥιφέντων εἰς τὸ κοινὸν ῥεῦμα ἀναφαίνεται κατὰ τὸν ἐπιφημισμὸν ἑκάτερος ἐν τῷ οἰκείῳ ποταμῷ. Ὅτι ἡ Λιπάρα δυνατὴ γέγονε καὶ ἤρξέ ποτε, Κνιδίων οὔσα ἄποικος· ἐκαλεῖτο δὲ Μελιγουνίς πρὶν, καὶ ἀκροθίνια πολλὰ ἀνέθηκεν εἰς Δελφούς· ἔχει δὲ καὶ γῆν εὐκαρπον καὶ στυπτηρίας μετallon ἐμπρόσοδον¹ καὶ θερμὰ ὕδατα, ὡς καὶ ἡ Σικελία, καὶ πυρὸς ἀναπνοάς. ταύτης δὲ μεταξὺ πῶς ἐστὶ καὶ τῆς Σικελίας, ἣν νῦν Ἡφαίστου Ἴερὰν καλοῦσι, πετρῶδης πᾶσα καὶ ἔρημος, διάπυρος. ἔχει δὲ ἀναπνοάς τρεῖς, ὡς ἂν ἐκ τριῶν κρατήρων· ἐκ δὲ τοῦ μεγίστου καὶ μύδρους αἱ φλόγες ἀναφέρουσιν, οἱ προσκεχώκασιν ἤδη πολὺ μέρος τοῦ πόρου. ἐκ δὲ τῆς τηρήσεως πεπίστευται, διότι τοῖς ἀνέμοις συμπαροξύνονται καὶ αἱ φλόγες, αἶ τε ἐνταῦθα καὶ αἱ κατὰ τὴν Αἴττην. οὐκ ἄλογον δέ· καὶ γὰρ οἱ ἄνεμοι γεννῶνται καὶ τρέφονται, τὴν ἀρχὴν λαβόντες ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναθυμιάσεων· ὥστ' ἀπὸ συγγενοῦς ὕλης καὶ πάθους καὶ τὸ πῦρ ἐξαπτόμενον οὐκ ἔξ θαναμάζειν τοὺς ὀρῶντας ἄλλως γέ πως τὰ τοιαῦδε. φασὶ δὲ τῶν τριῶν κρατήρων τὸν μὲν κατερονηκέαι ἐκ μέρους, τοὺς δὲ συμμένειν. τὸν δὲ μεγίστον τὸ χεῖλος ἔχειν, περιφερὲς ὄν, ε' σταδίων· κατ' ὀλίγον δὲ συνάγεσθαι εἰς λ' ποδῶν διάμετρον, καθ' οὗ βάθος εἶναι τὸ μέχρι θαλάττης σταδιαῖον, ὥστε καθορᾶν ταῖς νηγεμίαις. εἴαν μὲν οὖν νότος μέλλῃ πνεῖν, ἀχλὺν ὀμιχλώδη καταχεῖσθαι κύκλῳ φασὶ² τῆς νησίδος, ὥστε μηδὲ τὴν Σικελίαν ἀπωθεν φαίνεσθαι· ὅταν δὲ βορέας, φλόγας καθαρὰς³ ἀπὸ τοῦ λεχθέντος κρατήρος εἰς ὕψος ἐξαιρέσθαι καὶ βρόμους ἐκπέμπεσθαι μείζους· τὸν δὲ ζέφυρον μέσην τινὰ ἔχειν τάξιν· τοὺς δ' ἄλλους κρατήρας ὁμοειδεῖς μὲν εἶναι, τῇ δὲ βίᾳ λείπεσθαι τῶν ἀναφουσημάτων. ἐκ τε δὴ *καὶ* τῆς διαφορᾶς τῶν βρόμων καὶ ἐκ τοῦ πόθεν ἄρχεται τὰ ἀναφουσημάτα καὶ αἱ φλόγες καὶ αἱ λιγνύες, προσημαίνεσθαι καὶ τὸν εἰς ἡμέραν τρίτην πάλιν μέλλοντα ἄνεμον πνεῖν. τῶν γοῦν ἐν Λιπάρα, γενομένης ἀπλοίας, προειπεῖν τινὰς φασὶ τὸν ἐσόμενον ἄνεμον

1. Igd. εὐπρόσοδον 2. φησὶν 3. καθ' ἄς

καὶ μὴ διαφεύσασθαι. ἀφ' οὗ καὶ τὸ μυθωδέστατον δοκοῦν εἰρηῆσθαι τῷ Ὀμήρῳ, οὐ μάτην εἴρηται· ἀλλ' αἰνιγμα τῆς ἀληθείας ἦν, ὅτε ἔλεγε, ταμίαν τῶν ἀνέμων εἶναι τὸν Αἴολον. Ὅτι αἱ τοῦ Αἰόλου νῆσοι ζ' εἰσι, Αἰπάρα, Θέρμεσσα¹, Στρογγύλη, Διδύμη, Ἐρικουῦσσα², Φοινικοῦσσα³, Εὐώνυμος. ὧν ἡ Στρογγύλη ἀπὸ τοῦ σχήματος καλεῖται· βία μὲν φλογὸς λειπομένη, τῷ δὲ φέγγει πλεονεκτοῦσα. ἐνταῦθα δὲ τὸν Αἴολον οἰκῆσαι φασιν. Ἐρικουῦσσα δὲ καὶ Φοινικοῦσσα ἀπὸ τῶν φυτῶν κέκληνται· ἀνεῖνται δ' εἰς νομάς. ἡ δὲ Εὐώνυμος πελαγία ἐστὶ καὶ ἔρημος. πολλάκις δὲ καὶ φλόγες εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πελάγους τοῦ περὶ τὰς νήσους ὄφθησαν ἐπιδραμοῦσαι, τῶν κατὰ βάρθους κοιλιῶν τοῦ πυρὸς ἀναστομωθέντος πόρου τινὸς καὶ βιασαμένον πρὸς τὸ ἐκτός. φησὶ δὲ Ποσειδώνιος, ὅτι περὶ τροπᾶς θερινᾶς ἅμα τῇ ἔφ, μεταξὺ τῆς Ἰερᾶς καὶ τῆς Εὐώνυμον, πρὸς ὕψος ἀρθεῖσαν ἐξαισίον τὴν θάλατταν ὀραθῆναι καὶ συμμειναί τινα χρόνον ἀναφυσωμένην συνεχῶς, εἶτα παύσασθαι. τοὺς δὲ τολμήσαντας προσπλεῖν, ἰδόντας νεκροὺς ἰχθύας ἐλαννομένους ὑπὸ τοῦ ῥοῦ *τοὺς δὲ* καὶ θέρμη καὶ δυσωδία πληγέντας φυγεῖν· πολλαῖς δ' ἡμέραις ὕστερον ὀραῖσθαι πηλὸν ἐπανθοῦντα τῇ θαλάττῃ, πολλαχοῦ δὲ καὶ φλόγας ἐκπιπτούσας καὶ καπνοὺς καὶ λιγνίας, ὕστερον δὲ παγῆναι καὶ γενέσθαι τοῖς μυλῖαις⁴ λίθοις εἰκότα τὸν πάγον. Ὅτι τὴν Ἰαπυγίαν οἱ Ἕλληνες Μεσσαπίαν καλοῦσι, χειρόνησον οὖσαν εἰς δύο μοῖρας διαιρουμένην· τὸ μὲν τι γὰρ αὐτῆς Σαλερτῖνοι οἰκοῦσι, τὸ δὲ Γαλαβροί. ὑπὲρ τούτους πρόσβοροι Πενκέτιοι εἰσι καὶ Ἄπουλοι. ἡ δὲ Μεσσαπία, χειρόνησος οὖσα, ἀπὸ Βρεντεσίον πόλεως πρὸς ἀνατολὰς μέχρι Τάραντος πρὸς δυσμὰς πόλεως ἰσθμὸν ἔχει σταδίων τί'. Ὅτι τοῦ Μεσσηριακοῦ πολέμου γενομένου, οἱ μὴ μετασχόντες Λακεδαιμονίων τῆς στρατείας ἐκρίθησαν δοῦλοι καὶ ὠνομάσθησαν Εἰλωτες· ὅσοις δὲ κατὰ τὴν στρατείαν παῖδες ἐγένοντο, Παρθενίας ἐκάλουν διὰ τὸ πολυχρονίου τοῦ πολέμου συμβάντος ἐκ τῶν οἴκοι παρθένων οὖσων γυναικῶν [γενέσθαι]. διὰ τὸ πολὺν χρόνον πα-

1. θερμέσσα 2. ἐρικουσία: ita et paulo post. 3. φοινίκουσσα
et sic paulo post. 4. μυλῖαις

ραταθῆναι τοῖς Λακεδαιμονίοις, Μεσσήνην πολιορκουῖσι, καὶ ἀποσταλῆναι τοὺς τρωτάτους ἐκ τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ μυχθῆναι πάντα πάσῃ καὶ τεκνοποιήσασθαι, διὰ τοῦτο Παρθενίαι ἐκλήθησαν καὶ ἄτιμοι ἦσαν. οἱ δέ, οὐκ ἀνασχόμενοι (πολλοὶ δ' ἦσαν), ἐπεβούλευσαν τῷ κοινῷ, ἔχοντες Φάλακθον ἡγεμόνα, ἕνα αὐτῶν· ἔδει οὖν τῷ ἀγῶνι, τῶν Ἰακινθίων συντελουμένων, ἡρίκα τῆς κοῆν περιθῆναι Φάλακθον, ποιῆσθαι τῆν ἐπίθεσιν. ἐξαγγελθείσης δὲ τῆς πράξεως ἐν τῷ ἀγῶνι, προσελθὼν ὁ κήρυξ εἶπε, μὴ περιθέσθαι κοῆν Φάλακθον. οἱ δὲ στρατιῶται, αἰσθόμενοι φωραθέντες, οἱ μὲν διεδίδρασκον, οἱ δὲ ἰκέτεον· κελύσαντες δ' αὐτοὺς θαρρεῖν φυλακῇ παρέδωκαν, τὸν δὲ Φάλακθον ἐπεμψαν εἰς θεοῦ περὶ ἀποικίας· ὁ δὲ ἔχρησε·

Σατύριόν τοι ἔδωκα Τάραντά τε πίοτα δῆμον
οἰκῆσαι καὶ πῆμα Ἰαπύγεσσι γενέσθαι.

ἦγον οὖν οὖν Φάλακθον οἱ Παρθενίαι καὶ ἔκτισαν Τάραντα καὶ ἀνόμασαν οὕτως ἀπὸ τινος ἥρωος. Ὅτι Ταραντίοι, ἀριστοκρατηθέντες ἐν δημοκρατία, μεγάλως ἰσχυσαν· καὶ τὴν Πυθαγόρειον¹ ἀσπασάμενοι γησιῶς φιλοσοφίαν Ἀρχύταν τὸν φιλόσοφον ἄρχοντα προὔβαλον, ὃς καὶ πολὺν χρόνον ἤρξε. ὕστερον δὲ τοσοῦτον εἰς τὴν τρυφὴν καὶ κακοπολιτείαν ἐτρέποντο, ὥστε καὶ τὰς δημοτελεῖς ἐορτὰς πλείους τῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμερῶν ἄγειν, καὶ ξένους καὶ ἄλλοφυλοὺς ἄρχοντας ἐπικαλεῖσθαι, *καὶ* οὐδὲ τούτοις εὐπειθεῖς γινόμενοι· οἷον Ἀλέξανδρον τὸν Ἡπειρώτην κατὰ Μεσσαπίων καὶ Πύρρον καὶ τινὰς Λακεδαιμονίους· καὶ ἐπὶ Ἀννίβα συνεμάχων Καρχηδονίοις, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ῥωμαίων ὕστερον καταπολεμηθέντες ἐταπεινώθησαν. Ὅτι ἡ τῶν Ἰαπύγων χώρα παραδόξως ἐστὶν ἀστεία· ἐπιπολῆς γὰρ φαινόμενη τραχεῖα εὐρίσκειται βαθύγειος σχιζομένη· ἀνδροτέρα δὲ οὐσα εὐβοτος καὶ εὐδενδρός ἐστιν. εὐάνδρησε δὲ ποτε καὶ τοῦτο σφόδρα τὸ χωρίον σύμπαν καὶ ἔσχε πόλεις ἰγ'· ἀλλὰ νῦν, πλὴν Τάραντος καὶ Βρεντεσιίου, τὰ ἄλλα πολίσματά εἰσιν· οὕτως ἐκπεπόνηται καὶ τεταπεινώνεται. ἐρταῦθα καὶ ὁ σκόπελος, ὃν καλοῦσιν ἄκραν Ἰαπυγίαν, πολλὺς ἐκκείμενος εἰς τὸ πέλαγος κατὰ² τὰς χειμερινὰς ἀνατολάς, ἐπι-

1. πυθαγόριον 2. καὶ

στρέφων δέ πως ἐπὶ τὸ Λακίνιον, ἄκρον τῆς Βρεττίας¹ (ἣν Ἑλλάδα μεγάλην ἀπὸ τῆς τοῦ Πυθαγόρου ἐνταῦθα διατριβῆς ἐκάλεσαν) ἀνταῖρον² ἀπὸ τῆς ἐσπέρας αὐτῶ καὶ κλείον τὸ στόμα τοῦ Ταραντίνου κόλπου πρὸς αὐτόν· καὶ τὰ Κεραύνια δ' ὁμοίως ὄρη κλείει πρὸς αὐτὸν [τὸ στόμα] τοῦ Ἰονίου κόλπου. καὶ ἔστι τὸ διάστημα ὅσον ψ' σταδίων ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τε τὰ Κεραύνια καὶ πρὸς τὸ Λακίνιον. περίπλους δ' [ἐκ] Τάραντος ἔστιν ἐς Βρεντέσιον μέχρι μὲν Βάριδος³ πολίχνης χ' σταδιοί. καλοῦσι δὲ Βάριον οἱ νῦν [Ὀυερητόν]. ἔνθεν εἰς τὰ Λευκά⁴ στάδια π', πολίχριον καὶ τοῦτο, ἐν ᾧ δεικνύται πηγὴ δυσώδους ὕδατος. ἐκ δὲ τῶν Λευκῶν εἰς Ἐθροῦντα πολίχρην στάδια ρν'. ἐντεῦθεν δ' εἰς Βρεντέσιον ν'. οἱ δὲ ἴσοι καὶ εἰς Σάσωνα τὴν νῆσον, ἣτις μέση πως ἴδρυται τῆς τε Ἰαπυγίας καὶ τῶν Κεραυνίων τῆς Ἠπειροῦ. Ὅτι ἡ ἀπὸ Βρεντεσίου ὁδὸς εἰς Τάραντα, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἰσθμὸς, στάδια σ', ἀφορίζων γῆν, ἣν Μεσσαπίαν τε καὶ Ἰαπυγίαν καὶ Γαλαβρίαν καὶ Σαλεντίνην κοινῶς οἱ πολλοὶ καλοῦσι, χερρόνησον οὖσαν. Ὅτι ἐυλίμενός ἐστιν ἡ πόλις τὸ Βρεντέσιον· ἐνὶ γὰρ στόματι πολλοὶ κλείονται λιμένες ἄκλυστοι, κόλπων ἀπολαμβάνομένων ἐντός, ὥστ' εὐκέναι κέρασιν ἐλάφου τὸ σχῆμα, ἀφ' οὗ καὶ τοῦνομά· σὺν γὰρ τῇ πόλει κεφαλῇ μάλιστα ἐλάφου προσέοικεν ὁ τόπος· τῇ δὲ Μεσσαπίᾳ γλώττῃ Βρεντέσιον ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐλάφου καλεῖται. καὶ εἰσὶν ἀπὸ Ρώμης εἰς Βρεντέσιον μίλια τξ'. Ὅτι ἀπὸ Βρεντεσίου πλοῦς ἔστιν εἰς τὴν περαιᾶν διπλοῦς· ὁ μὲν ἐπὶ τὰ Κεραύνια καὶ τὴν Ἠπειρον, ὁ δὲ εἰς Δυρράχιον μεῖζων τοῦ προτέρου· ἔστι γὰρ α' σταδίων. τέτριπται δ' ἐκάτερας τούτων, διὰ τὸ τὴν πόλιν εὐφυῶς κείσθαι πρὸς τε τὰ τῶν Ἰλλυριῶν ἔθνη καὶ τὰ τῶν Μακεδόνων. Ὅτι τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο *τὸ* Ἀργυροῖππειον ἢ πόλις, ὕστερον Ἀργυροῖππα, εἶτα ὕστερον ἐκλήθη Ἄρποι, κτίσμα Διομήδους. Ὅτι τῆς Δαυνίας⁵ περὶ λόφον τινα δεικνύται ἡρῶα, τὸ μὲν Κάλχαντος ἐπ' ἄκρα τῇ κορυφῇ (ἐναγίζουσι δ' αὐτῶ μέλανα κριὸν οἱ μαντευόμενοι, ἐγκοιμώμενοι ἐν τῷ δέρματι), τὸ δὲ Ποδαλει-

1. βρεντίας et es sup. τ pr. m. add. 2. ἀνταῖρον et mox κλείων 3. βάριδος 4. λουκα (sine acc.) 5. σαυρίας

ρίον κάτω πρὸς τῇ ῥίξῃ, διέχον τῆς θαλάττης στάδια ρ'· ὁ δὲ τόπος καλεῖται Ἀρίον. πρόκειται δὲ τοῦ κόλπου τούτου πελάγιον ἀκρωτήριον, πρὸς ἀνατολὰς ἐπὶ τ' ἀνατείνον σταδίους, τὸ Γάργαρον· οὐ πλησίον αἱ Διομήδεια νῆσοι. περὶ δὲ τοῦ Διομήδους διαφόρως ἱστορεῖται· οἱ μὲν φασιν, ὅτι μετάπεμπος γενόμενος ἐν Ἄργει ἐτελεύτησεν, οἱ δὲ αὐτοῦ ἐν Ἄρποις τῆς Δαυνίας, οἱ δὲ ἐν μᾶ τῶν νήσων αὐτοῦ ἀφανισθῆναι, οἱ δὲ, ὅτι ἐν Ἐνετοῖς ἀπεθεώθη. Ὅτι ἡ Ἰταλία ἀσφαλῶς ᾤκηται, νήσου δίκην περίκλυστος οὔσα· καὶ πάλιν αἱ Ἄλπεις κρημνώδεις εἰσὶ καὶ τείχεσι πεφραγμέναι. Ὅτι Στράβων ὁ γεωγράφος ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων Τιβερίου Καίσαρος καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ, Δρούσου καὶ Γερμανικοῦ.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ Ζ.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ ἕως τοῦ Ἰστρον τῶν ὄχθων στάδιοι εἰσι ,α. Ὅτι Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ Κελτικοῦ φύλου τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος καὶ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς ξανθότητος, τᾶλλα δὲ παραπλήσιοι καὶ μορφαῖς καὶ ἤθεσι καὶ νόμοις· ὅθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται· δύναται δὲ τὸ ὄνομα Γήσιοι. Ὅτι Μάρσοι καὶ Σούγαμβροι ἔθνη εἰσὶ Γερμανικὰ θυσμικά. Ὅτι ὁ Ἑρκύνιος δρυμὸς τῆς Γερμανίας ἐστὶ περὶ Σονήβους, ἔθνος μέγα. Ὅτι τὰ βορειότερα ἔθνη τῶν Γερμανῶν ἀμαξόβια ἐστὶ καὶ νομαδικὰ καὶ ῥαδίως μεταναστεύειν ἔτοιμα διὰ τὸ μὴ θησαυρίζειν. Ὅτι Δρούσος ὁ Τιβερίου παῖς πολεμῶν καὶ κατορθῶν περὶ τὸν Ῥήνον ἐτελεύτα. Ὅτι διέχει ὁ Ῥήνος ἀπὸ τοῦ Ἄλβιδος ποταμοῦ στάδια ,γ εὐθυποροῦντι. Ὅτι ὁ Ἑρκύνιος δρυμὸς πυκνότερός τε ἐστὶ καὶ μεγαλόδενδρος, ἐν χωρίοις ἐρμυνοῖς κύκλον περιλαμβάνων μέγαν. ἐν μέσῳ δὲ ἵδρυνται χώρα καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένη. ἐστὶ δὲ πλησίον αὐτῆς ἡ τε τοῦ Ἰστρον πηγὴ καὶ ἡ τοῦ Ῥήνου καὶ ἡ μεταξὺ ἀμφοῖν λίμνη καὶ τὰ ἔλη τὰ ἐκ τοῦ Ῥήνου διαχεόμενα. ἔχει δ' ἡ λίμνη τὴν περιμέ-

τρον στάδια γ. νοτιωτέρα δ' ἐστὶ τῶν τοῦ Ἰστροῦ πηγῶν καὶ αὕτη καὶ ὁ Ἐρκύνιος δρυμὸς, ὥστε ἀνάγκη τὸν ἀπὸ τῆς Κελτικῆς ἐπὶ τὸν Ἐρκύνιον δρυμὸν ἰόντα πρῶτον μὲν διαπερᾶσαι τὴν λίμνην, ἔπειτα τὸν Ἰστρον, εἰτ' ἤδη δι' εὐπετεστέρων¹ χωρίων ἐπὶ τὸν δρυμὸν ἔλθειν δι' ὄροπεδίων. Ὅτι ἐστὶ καὶ ἑτέρα ὕλη μεγάλη ἐν Γερμανία, Γαβρήτα², ἐπίταδε τῶν Σουήβων, ἐπέκεινα δ' ὁ Ἐρκύνιος δρυμὸς· ἔχεται δὲ κάκεινος ὑπ' αὐτῶν. Ὅτι Κίμβροι καλοῦνται οἱ παρωκεανῖται Γερμανοί, οἵτινες ἐστράτευσάν ποτε εἰς τὴν Μαιῶτιν· καὶ ἀπ' αὐτῶν, οἷς ἔοικε, καὶ οἱ τὸν Βόσπορον οἰκοῦντες Κιμμέριοι ἐκλήθησαν, ὧν καὶ Ὅμηρος μύμηται. οἱ δὲ Ἕλληνες τὸ ὄνομα σολοικίζοντες λέγουσιν. Ὅτι ταῖς τῶν Κίμβρων γυναιξί, συστρατενούσαις τοῖς ἀνδράσι, παρηκολούθουν γυναιῖκες προμάντιες ἰέρειαι, πολιότριχες, λευχιμόνες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιτεπορημέναι, ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι, γυμνόποδες· τοῖς σὺν αἰχμαλώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήτων ξιφῆρεις· καταστάφασαι δ' αὐτούς, ἦγον³ ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν ὅσον ἀμφορέων εἴκοσιν· εἶχον δ' ἀναβάθραν, ἣν ἀναβάσα ὑπερπετῆς τοῦ λέβητος ἐλαιμοτόμει ἕκαστον μεταωρισθέντα· ἐκ δὲ τοῦ προγεομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαρτυρίαν τινα ἐποιούντο· ἄλλαι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγγρουν, ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας τὰς περιτεταμένας τοῖς γέροισι τῶν ἀρμαμαξῶν, ὥστε ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαισίον. Ὅτι οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες τοὺς Γέτας καὶ τοὺς Μυσούς, οἰκοῦντας περὶ τὸν Ἰστρον, Θράκας ὑπελάμβανον, καὶ τοὺς ἀποίκους τῶν ἐκ Θράκης Μυσῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἰκοῦντας μεταξὺ Φρυγῶν καὶ Ἀνδῶν καὶ Τρώων· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Φρύγες Βρίγες εἰσί, Θράκιόν τι ἔθνος· καθάπερ καὶ Μυθόνες καὶ Βέβρονες καὶ Μαιδοβιθνοὶ⁴ καὶ Βιθυνοὶ καὶ Θῦνοι· καὶ Μαριανδυνοί· ἀλλ' οὗτοι μὲν τελείως τὴν Εὐρώπην ἐξέλιπον πλὴν Μυσῶν, ὧν καὶ Ὅμηρος ἐμνήσθη. καὶ γὰρ εἰσὶ τινες τῶν ταύτῃ Θρακῶν καὶ Μυσῶν ἀπεχόμενοι κρησφαγίας καὶ γάμον διὰ ὀσιότητα· οὗς λέγει ἀγανοὺς Ἰππημολογούς, Γαλακτογάγους Ἀβίδους τε, τούτ' ἔστιν

1. εἴπερ δεῖ δι' εὐπετεστέρων 2. γαβρήτα 3. ἡ γὰρ 4. μεδοβιθνοὶ

ἀγάμους, ἄνευ συμβιώσεως γυναικῶν· καὶ συμβαίνει αὐτοῖς δικαιοπραγεῖν διὰ τὸ πένητας εἶναι. εἰκὸς δὲ καὶ τὸν Ζάμολην ἕστερον τοὺς Γέτας ἀναπεῖσαι πνθαγορίζειν, εὐρόντα ἐτοιμοὺς πρὸς φιλοσοφίᾳ. Ὅτι ὁ Εὐξείνος νῦν πόντος Ἄξεινος τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο¹ διὰ τὸ τὰ ἐνοικοῦντα ἔθνη ἄγρια εἶναι καὶ ξεποκτονεῖν τοὺς περὶ τὴν Ταυρικὴν. Ὅτι οἱ Σκύθαι πάντα ποιῶντα εἶχον, καὶ αὐτὰς τὰς γυναῖκας, πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου. διὰ δὲ τὸ εἶναι ἄβιοι δικαιοτάτοί εἰσιν· ἢ γὰρ ἀδικία διὰ τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν καὶ διὰ τὰ συμβόλαια. οἱ γὰρ παλαιοὶ Σκύθαι πένητες ἦσαν· [δ] καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ καὶ Ἡρόδοτος, περὶ τῶν †τεῦ Δαρείφ² βασιλεῖ τῶν Περσῶν Σκυθῶν γράφων, τῆς τε ἀνταρμίας καὶ λιτότητος αὐτῶν. καὶ Δρομηχίτης³ ὁ Γετῶν⁴ βασιλεὺς, ζωογήσας Ἀσάιμαχος, τὸν στρατηγὸν τῶν Μακεδόνων, συστρατεύσαντά ποτε Ἀλεξάνδρῳ, ἀπέλωσε, δείξας αὐτῷ πρότερον τὴν τῶν Γετῶν πενίαν καὶ εἰπὼν, ὅτι οὐ δεῖ τοῖς τὴν τοιαύτην πενίαν ἀσχοῦσι Γέταις⁵ πολεμεῖν, ἀλλὰ φίλοις κερηθῆναι. Ὅτι τῆς μεταξὺ Εὐξείνου πόντου καὶ Γερμανῶν γῆς, διχῆ διαιρουμένης, τὸ μὲν πρὸς ἀπαιτολάς τε καὶ τὸν Εὐξείνον Γέται ἐπέμνηται, τὸ δὲ πρὸς δυσμηκῆ⁶ Λακοί, [οἱ] καὶ Ἄαιοι⁷. ἀφ' οὗ καὶ ἐπιπολάζει ἐν Ἀθηναίοις τὸ τῶν δούλων ὄνομα. Ὅτι τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ τὰ μὲν ἄνω καὶ πρὸς ταῖς πηγαῖς μέρη μέχρι τῶν καταρακτῶν Δανούσιον προσηγόρευθεν οἱ παλαιοί, ἃ μάλιστα διὰ τῶν Λακῶν φέρεται. τὰ δὲ κάτω μέχρι τοῦ Πόντου, τὰ παρὰ τοὺς Γέτας, ἐκάλον Ἰστρον. ὁμόγλωττοι δ' εἰσὶν οἱ Λακοὶ τοῖς Γέταις. Ὅτι μεταξὺ τῆς Ποτικῆς θαλάττης τῆς ἀπὸ Ἰστροῦ ἐπὶ Τύραν καὶ ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία πρόκειται, πεδιάς πᾶσα καὶ ἄνδρος· ἐν ἧ Ἄαρειος ἀπόληφθεις ὁ Ὑστάσπεω, καθ' ὃν καιρὸν διεβη τὸν Ἰστρον ἐπὶ τοὺς Σκύθας, ἐκινδύνευσε πανστρατιᾷ δίψῃ φθαρθῆναι. Ὅτι μεταξὺ τῆς Πενίης, ἣ ἐστὶ νῆσος ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰστροῦ⁸ στομάτων ἀπολαμβανομένη, ἕως τῶν τοῦ Τύρα ἐκβολῶν, στάδιοι εἰσιν 3· τὸ δὲ ἀπὸ Ἱεροῦ στόματος τοῦ Ἰστροῦ, ὃ ἐστὶ νοτιώ-

1. ἐνομιζέτο, omisso antea νῦν cod. Par. 2. περὶ τούτων, omisso postea Σκυθῶν, cod. Par.: περὶ τῶν [ἐπιστρατευσάντων] τῷ κτλ. Huds. 3. δρομηχίτης 4. κελτῶν cod. Par. 5. ἔχεται cod. Par. 6. δυσμηκῆ; cod. Par. 7. δάοι 8. Ἰστρον ποταμοῦ cod. Par.

τατον, ἕως τοῦ βορειοτάτου, τοῦτ' ἔστιν ἡ τῆς Πεύκης βάσις τριγώνου οὔσης, στάδιοι εἰσι τ'. Ὅτι ἡ Λευκὴ νῆσος ἀπὸ τῆς Πεύκης ἀπέχει πρὸς ἀνατολὰς στάδια πεντακόσια εἰς τὸ πέλαγος, ἰερὰ Ἀχιλλέως. Ὅτι ὁ Βορυσθένης ποταμός, εἴτα πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς ὁ Ἕπανις ποταμός, ἀπὸ τοῦ Τύρα ποταμοῦ· καὶ πρὸ αὐτῶν νῆσος Βορυσθένης¹. ἀναπλεύσαντι δὲ τὸν Βορυσθένη στάδια σ', πόλις ἐστὶν ὁμωνύμος τῷ ποταμῷ· ἢ δ' αὐτὴ καὶ Ὀλβία καλεῖται, κτίσμα Μιλησίων, ἐμπορεῖον μέγα. μετὰ δὲ τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ καὶ τοῦ Βορυσθένου πρώτη ἐστὶν ἡ τῶν Σκυθῶν ἐρημία· εἴτα Τυραγέται· εἴτα Ἰάζυγες Σαρμάται καὶ οἱ Βασιλῆιοι λεγόμενοι Σκύθαι. Ὅτι ἡ προσάρκτιος πᾶσα ἀπὸ Γερμανίας μέχρι τῆς Κασπίας θαλάσσης πεδιάς ἐστίν, ἣν ἴσμεν. Ὅτι Ῥωξολανοί², περὶ τὴν Μαιῶτιν οἰκοῦντες, ἐπολέμουσαν πρὸς τοὺς τοῦ Εὐπάτορος Μιθριδάτου στρατηγούς, ἔχοντες ἡγεμόνα Τάσιον. Ὅτι αἱ τοῦ Βορυσθένου ποταμοῦ ἐκβολαὶ ἐν τῷ μυχῷ κεῖνται τοῦ Ταμυράκου κόλπου καὶ ἡ Βορυσθένης³ νῆσος· ὁ δὲ Καρκινίτης ποταμὸς ἐν τῷ μυχῷ ἐκδίδωσι τοῦ ὁμωνύμου κόλπου· καὶ περιέχεται μετὰ τῶν δύο κόλπων τούτων ἡ Ταυροσκοχθία χερρονησίζουσα, ἣς τὰ νότια μέρη εὐθειά ἐστὶν αἰγιαλός, ὁ Ἀχιλλεῖος δρόμος. Ὅτι τὰ περὶ Μαιῶτιν χωρία διὰ τὴν ψύξιν ὄνου οὐ τρέφει· δύσριγον γὰρ τὸ ζῷον. οἱ τε βόες, οἱ μὲν ἄκεροι γίνονται, τῶν δὲ ἀπορρινωσὶ τὰ κέρατα· καὶ γὰρ τοῦτο δύσριγον τὸ μέρος. οἱ τε ἵπποι μικροὶ γίνονται, τὰ δὲ πρόβατα μεγάλα. ὁ δὲ διάπλους τοῦ Βοσπόρου ἀμαξεύεται ἐκ τοῦ Παντικαπαίου εἰς Φαναγορίαν, ὥστε καὶ πηλὸν⁴ εἶναι καὶ ὁδόν· ὀρυκτοὶ τὲ εἰσὶν ἰχθύες, οἱ ἀποληφθέντες ἐν τῷ κρουστάλλῳ, θηρευτοὶ⁵ γαγγάμη τῷ ἐργαλείῳ, καὶ μάλιστα οἱ ἀντακαῖοι, δελφῖσι πάρισσι τὸ μέγεθος. ἡ δὲ ἄμπτελος χεῖμωνος κατορύντεται. τὰ δὲ καυμάτα τοῦ θέρους σφοδρὰ γίνονται, τάχα μὲν τῶν σωμάτων ἀηθιζομένων, τάχα δὲ τῶν πεδίων νηνεμόντων, ἢ καὶ τοῦ πάχους τοῦ αἵρος ἐκθερμαινομένου πλέον, καθάπερ ἐν τοῖς νέφεσιν οἱ παρήλιοι ποιοῦσιν. Ὅτι μετὰ

1. Βορυσθένης Cor. 2. Ῥωξολανοὶ 3. Βορυσθένης Cor. 4. πλοῦν Cor., recte. 5. θηρευταὶ

τὴν πῆσον τὸν Βορυσθέτη¹ ἐξῆς πρὸς ἀνατολὰς ἐν τῇ ἡπειρῷ
 ψιλὸν χωρίον, καλούμενον ἄλλως ἰερὸν Ἀγυλλίως· εἶτα ὁ Ἀγυ-
 λιος δρόμος, ἀλιτεῖς χειρῶν· ἔστι γὰρ ταυρία² τὸ ὄσον
 , α σταδίων μῆκος ἐπὶ τὴν ἴω, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον δυὼ
 σταδίων, τὸ δὲ ἐλάχιστον πλείθρων δ', διέχουσα πῆς ἐπιπέδη-
 θαι τοῦ ἀγέτος ἡπειρῶν τῇ θαλάσῃ σταδίους ξ', ἀρμαίδης,
 ὕδωρ ἔχουσα ὀρεκτός· κατὰ μίσην δὲ ὁ τοῦ ἰσθμοῦ ἀγῆρ
 ἔσον μ' σταδίων. τελευταῖα δὲ πρὸς ἄκρας, ἣν Ταυρωράκη κα-
 λοῦσιν, ἔχουσαν ὕφορμον· μεθ' ἣν ὁ Καρπινίτης³ κόλπος, ὠ-
 μεγέθης, ἀγέτων πρὸς τὰς ἄρκτους ἔσον ἐπὶ σταδίους β' μῆ-
 ροῦ τοῦ μωροῦ. τὸν δὲ κόλπον καὶ Ταυρωράκη καλοῦσιν ὁμοτύμης
 τῇ ἄκρῃ. ἐνταῦθα δ' ἔστιν ὁ ἰσθμὸς ὁ διαιρῶν τὴν Σακρῶν
 λεγομένην λίμνην ἀπὸ θαλάττης, σταδίων μ', καὶ ποιῶν τὴν
 Ταυρικὴν καὶ Σκνθικὴν λεγομένην χειρῶν· οἱ δὲ τῆς τῆ
 πλάτος τοῦ ἰσθμοῦ φασιν, ἣ δὲ Σακρὰ λίμνη σταδίον μὲν
 εἶναι, δ λέγεται, μέρος δ' ἔστι τῆς Μαιώτιδος τὸ πρὸς δύον·
 σφιστόμωται γὰρ αὐτῇ⁴ στόματι μεγάλῃ καὶ ἔστιν ἐλάδης
 σφόδρα καὶ ῥαπτοῖς πλοίοις μόγις πλείμω· οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὴν
 τρέψη ῥαδίως ἀνακαλύπτουσιν, εἶτα πάλιν πληροῦσιν, ὥστε τὴν
 ἔλα τοῖς μείζονσι σκάφουσι οὐ παράσιμά ἐστιν, ἀλλ' ἐνίσχεται
 αὐτόθι. Ὅτι Χερρόνησος⁵ πόλις ἐν τῇ Ταυρικῇ πρότερος
 ἀπτόνομος ἦν. κατατρεχομένη δ' ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἡγαγί-
 σθη προστάτην εἰσεῖναι Μιθριδάτην τὸν Εὐπάτορα καὶ στρα-
 τηγῶντα ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθέτους ποτα-
 μοῦ βαρβάρους καὶ τοῦ Ἄδριον. ταῦτα δ' ἦν ἐπὶ Ῥωμαίων
 παρασκευῇ. ἐκεῖνος μὲν οὖν κατὰ ταύτας τὰς ἐπιπέδους ἄμε-
 νος πέμψας εἰς τὴν Χερρόνησον στρατείας, ἐπαλέμει πρὸς τοὺς
 Σκῆθας καὶ τούτους ἐχειρῶσατο καὶ Βοσπόρου κατέστη κύριος,
 παρ' ἐκόντος λαβῶν Πιρσιάδου, τοῦ κατέχοντος τότε. ἐξ ἐπί-
 νου δὲ τοῦ χρόνου τοῖς τοῦ Βοσπόρου δυνάταις ἢ τῶν Χερ-
 ρονησιτῶν πόλις ὑπήκοος μέχρι τῶν ἔστιν. Ὅτι μετὰ τοῖς
 Συμβόλων⁶ ἡμῶν ἐν τῇ Ταυρικῇ, ὅς ἐστι δυσμικὸς καὶ βό-

1. τὴν Βορυσθενίδα Cor. 2. ταυρία 3. καρπινίτης 4. αὐτῇ
 5. Hoc loco in marg. pr. m. add. ἣ νῦν χερρόν καλεῖται 6. σύμ-
 βολον cod. Par. συμβούλων cod. Pal.

ρειος, ἡ Ταυρικὴ πρὸς νότον τοῦ Εὐξείνου παραλία, α οὔσα σταδίων τὸ μῆκος, τραχεῖα καὶ ὄρεινὴ καὶ καταγιγίζουσα τοῖς βορείαις ἴδρται· [εἶτα] ἡ Θεοδοσία πόλις ἐν τῷ Βοσπόρῳ. ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς παραλίας ταύτης ἀκρωτήριόν ἐστι, τὸ καλούμενον Κριοῦ μέτωπον, ἀντικρὺ¹ Παφλαγονίας καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου αὐτῆς Καράμβιδος· τὸ δὲ διάστημα τὸ μεταξὺ Καράμβιδος καὶ Κριοῦ μετώπον στάδιοι βσ'. ἀπὸ δὲ Θεοδοσίας εἰς Παντικιάπην, μητρόπολιν τῶν Βοσποριανῶν, πᾶσα ἡ χώρα εὐγίαιος καὶ εὐφορος σίτου, στάδια φλ'. ἡ δὲ Παντικιάπαια πόλις ἴδρται ἐπὶ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος λίμνης. τὸ δὲ Παντικιάπαιον λόφος ἐστὶ πάντῃ περιουκόμενος ἐν κύκλῳ σταδίων κ', κτίσμα Μιλησίων. Ὅτι τὰ τοῦ Ταναΐδος δύο στόματα διέχει ἀλλήλων ὡς στάδια ξ'. ἐνθα καὶ πόλις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ, μέγιστον ἔμπορειον τῶν βαρβάρων μετὰ τὸ Παντικιάπαιον. ἀπὸ δὲ τοῦ Παντικαπαίου πρὸς βορρᾶν στάδια κ' ἀνιόντι Μυρμηκίον ἐστὶ πολίχνιον· εἶτα κόμη Παρθένιον, ἀπὸ σταδίων μ' τοῦ Μυρμηκίου, ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου ξ'. ἐστὶ δὲ κατὰ μὲν τὸ Παντικιάπαιον ὁ πορθμός, τοῦτ' ἐστὶ τὸ πλάτος τοῦ Βοσπόρου, σταδίων ο'. ἀπὸ δὲ τοῦ Παρθενίου, ὅπου καὶ τὸ στενωτάτον² ἐστὶ τοῦ πορθμοῦ, στάδια κ'. ἔχει δ' ἐνταῦθα ἀντικειμένην ἐν τῇ Ἀσίᾳ κόμην, Ἀχιλλεῖον καλούμενην. ἐντεῦθεν δὲ τὸ μῆκος τῆς λίμνης ἐπὶ τὸν Ταναῖν τὴν πόλιν καὶ τὴν νῆσον στάδια βσ'. ὁ δὲ κατὰ τὴν Ἀσίαν παράπλους³ κατὰ τὰ δεξιὰ μέρη ὀλίγω τι ὑπερβάλλει τῶν βσ' σταδίων, ὁ δὲ ἀριστερὸς καὶ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην ὑπὲρ τοὺς ζ *ἔγγιστα*, ὡς εἶναι τὴν τῆς συμπίσεως λίμνης περίμετρον θ ἔγγιστα σταδίων· ἤς τὰ μὲν Εὐρωπαϊα μέρη ἔρημα, τὰ δ' ἀνατολικά οἰκεῖται· ἡ δὲ Ταυρικὴ Χερρόνησος ἔοικε καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ σχῆμα τῇ Πελοποννήσῳ. τὴν δὲ πλείστην μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ τοῦ κόλπου τοῦ Καρκινίτου Ταῦροι, Σκυθικὸν ἔθνος, ὄκουν· καὶ ἐκαλεῖτο πάλαι ἡ χώρα αὕτη πᾶσα, σχεδὸν δέ τι⁴ καὶ [ἡ] ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθέ-
ρους, μικρὰ Σκυθία. τῆς δὲ Χερρονήσου τῆς Ταυρικῆς, πλὴν τῆς ὄρεινῆς τῆς παραλίου μέχρι Θεοδοσίας, ἡ ἄλλη πεδιάς καὶ

1. ἀντικρὺς 2. στενωτάτον 3. περίπλους 4. δ' ἐτι

εὐγειός ἐστι πᾶσα, σίτω δὲ καὶ σφόδρα εὐτυχής· λ' γοῦν ἀποδίδωσι, διὰ τοῦ τυχόντος ὀρυκτοῦ σχιζομένη. φόρον δ' ἔφερον Μιθριδάτῃ τῷ Εὐπάτορι οὗτοι. ἐντεῦθεν φασὶ καὶ τὰ σιτοπόμπια τοῖς Ἕλλησιν εἶναι· καὶ Λεύκωνά φασὶ πέμψαι ἐντεῦθεν Ἀθηναίοις σίτον μεδίμνους μυριάδας ιε'. διὰ δὲ τὸ νομάδας εἶναι τοὺς βορειοτέρους Γεωργοὶ οὗτοι ἐκαλοῦντο ἰδίως. Ὅτι ἰδίον ἐστὶ Σκυθῶν καὶ Σαρματῶν τὸ τοὺς ἵππους ἐκτέμνειν εὐπειθείας χάριν· μικροὶ μὲν γὰρ εἰσιν, ὄξεις δὲ σφόδρα καὶ δυσπειθεῖς. Ὅτι ἐν Σκυθίᾳ αἰτὸς οὐ γίνεται. γίνεται δὲ ζῳῖον τι ἐνταῦθα, ὃ καλούμενος κόλος¹, μεταξὺ ἐλάφου τε καὶ κριοῦ τὸ μέγεθος, λευκός, ὀξύτερος τούτων τῷ δρόμῳ, πίνων τοῖς ῥόθωσιν εἰς τὴν κεφαλὴν, ἐπ' ἐντεῦθεν εἰς ἡμέρας ταμιεύων πλείους, ὥστ' ἐν τῇ ἀνύδρῳ νέμεσθαι ῥαδίως. τοιαύτη μὲν ἢ μεταξὺ Ῥήνου καὶ Τανάιδος ποταμῶν χώρα, ἢ ἐκ[τὸς] τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ ὑπὸ τῆς Πορτικῆς θαλάσσης ἀφοριζομένη. Ὅτι παράλληλά ἐστι τρόπον τινα τῷ Ἰστροῦ ποταμῷ τὰ τε Ἰλλυρικά καὶ τὰ Παιονικά καὶ τὰ Θράκια ὄρη, μίαν πως γραμμὴν ἀποτελοῦντα, διήκουσαν ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου μέχρι πρὸς τὸν Πόντον· ἥσπερ προσάρκτια μὲν τὰ μεταξὺ Ἰστροῦ ποταμοῦ καὶ τῶν ὄρων, πρὸς νότον δὲ ἢ τε Ἑλλάς καὶ ἡ συνεχῆς βάρβαρος μέχρι τῆς ὄρεινῆς. πρὸς μὲν οὖν τὸν Πόντον τὸ Αἰμόν ἐστὶν ὄρος, μέγιστον τῶν ταύτῃ καὶ ὑψηλότατον, μέσην πως διαιροῦν τὴν Θράκην. πρὸς δὲ τῷ Ἀδρίᾳ πᾶσα ἡ Ἄρδια σχεδόν τι· μέση δ' ἢ Παιονία, καὶ αὐτὴ πᾶσα ὑψηλή. ἐφ' ἐκότερα δ' αὐτῆς, ἐπὶ μὲν τὰ Θράκια ἢ Ροδόπη, ὁμορον ὑψηλὸν ὄρος μετὰ τὸν Αἶμον, ἐπὶ δὲ θάτερα πρὸς ἄρκτον τὰ Ἰλλυρικά ἢ τε τῶν Ἀνταριατῶν² χώρα καὶ ἡ Δαρδανική. αἱ δ' Ἄλπει διατείνουσι μέχρι τῶν Ἰαπόδων, Κελτικοῦ τε ἅμα καὶ Ἰλλυρικοῦ ἔθνους. ἢ δὲ Ὀκρα ταπεινότατον μέρος τῶν Ἄλπεων ἐστὶ, τῶν διατεινουσῶν ἀπὸ τῆς Ραιτικῆς μέχρι Ἰαπόδων· ἐντεῦθεν δ' ἐξαιρεται τὰ ὄρη πάλιν ἐν τοῖς Ἰάποσι καὶ καλεῖται Ἄλβια. μεταξὺ δ' Ὀκρας καὶ Ἄλβιων ὄρεων ἐν τῇ Ἰστρίᾳ τὰ ὄρη τὰ Καρούαγκα ἐπ' εὐθείας. τὰ δὲ Βέβια ἐτι ἀνατολικώτερα τῶν Ἄλβιων· ὡς εἶναι κατὰ τὸ ε' κλίμα σχεδὸν ἐπ' εὐθείας τὰ

1. κολός 2. ἀνταριατῶν

ὄρη ταῦτα, Ὀκραν, Καρούαγκα, Ἄλβια, Βέβια· εἶτα τὰ τῆς ἄνω Μυσίας ὄρη· εἶτα ὁ Αἶμος ὁ Θράκιος ἕως τοῦ Εὐξείνου πόντου. αὕτη οὖν ἡ κατὰ τὰ προκείμενα ὄρη εὐθεία παράλληλος ἐστὶ τῷ Ἰστρῷ σχεδόν. Ὅτι ἀρχὴ τῆς Ἰλλυρικῆς παραλίας ἐστὶν ἡ Ἰστρία, συνεχῆς οὖσα τοῖς τε Κάρνοις καὶ τῇ Ἰταλίᾳ. καὶ εἰσὶν ὦ' στάδιοι ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου ἕως τῆς Πόλας· τοσοῦτοι δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἕως Ἀγκῶνος, πόλεως Ἰταλικῆς. ὁ δὲ πᾶς τῆς Ἰστρίας παράπλους ἕως τῶν Ἀλβίων ὄρων στάδιοι ατ'. ἐξῆς δὲ ἐστὶν ὁ Ἰαποδικὸς παράπλους σταδίων α. Ὅτι οἱ Ἰάποδες ἰδρυνταὶ ἐπὶ τῷ Ἀλβίῳ ὄρει, τελευταίῳ ὄντι τῶν Ἀλπεων καὶ ὑψηλῷ σφόδρα, τῇ μὲν ἐπὶ τοὺς Παννονίους καὶ τὸν Ἰστρὸν καθήκοντες, τῇ δὲ ἐπὶ τὸν Ἀδριαν. κατὰστικτοὶ δὲ εἰσὶν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις Ἰλλυριοῖς τε καὶ Θραξίν. Ὅτι μετὰ τὸν τῶν Ἰαπόδων παράπλου ὁ Λιβυρικός ἐστὶ σταδίων αφ', νῆσων ἀριθμὸν ἔχων πρὸ αὐτοῦ περὶ μ'. τῶν δὲ Ἰαπόδων νῆσος πρόκειται ἡ Κυρική¹. τῶν δὲ Ἰστρίων αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι, ἐνθα φασὶ τὴν Μήδειαν τὸν ἀδελφὸν Ἀψυρτον ἀνελεῖν. καὶ ἡ Τραγούριον δὲ καὶ ἡ Φάρος² πρὸ τῆς Λιβυρίας εἰσὶ, νῆσοι ἐπίσημοι· καὶ ἡ Ἰσσα³ νῆσος. Ὅτι ἴδιον τῶν Δαλματέων τὸ διὰ ὀκταετηρίδος ἀναδασμὸν ποιῆσθαι τῆς χώρας· τὸ δὲ μὴ χρῆσθαι νομίμασι πρὸς μὲν τοὺς ἐν τῇ παραλίᾳ τάντη ἴδιον, πρὸς ἀλλήλους δὲ τῶν βαρβάρων πολλοῖς κοινόν. Ὅτι ὄρος ἐστὶν Ἀδριον, μέσον τέμνον τὴν Δαλματικὴν, τὴν μὲν ἐπιθαλάττιον, τὴν δὲ ἐπὶ θάτερα. εἶτα ὁ Νάρων ποταμὸς καὶ πρὸ αὐτοῦ ἡ Μέλαινα νῆσος, ἣτις καὶ Κέρκυρα καλεῖται, Κνιδίων κτίσμα. Ὅτι πολλὰ ἔθνη ἐξέλιπον καὶ ἐκλείπουσι· Γαλατῶν μὲν Βόιοι καὶ Σκορδίσται, Ἰλλυριῶν δὲ Αὐταριᾶται⁴ καὶ Ἀρδιαῖοι καὶ Δαρδάνιοι, Θρακῶν δὲ Τριβαλλοί· τῶν δ' οὐδ' ὄνομά ἐστι Μακεδόνων ἢ Θρακῶν. Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Ἀρδιαίων καὶ Πληραίων παραλίαν †Ρίζαι κόλπος ἐστὶ καὶ Ρίζων⁵ πόλις· καὶ Δρίλων ἐφεξῆς πρὸς νότον ποταμὸς, ἀνάπλου ἔχων πρὸς ἕω μέχρι τῆς Δαρδανικῆς, [ἧ] συνάπτει τοῖς τε Μακεδονικοῖς καὶ τοῖς Παιονικοῖς ἔθνεσι πρὸς μεσημβρίαν. εἶτα Δυρράχιον ὁμώνυμος τῇ χερρονησῷ πόλις,

1. κυρική 2. φᾶρος 3. Ἰασσα 4. αὐταριᾶται 5. ρίζων

Κερκυραίων κτίσμα, εἶτα Ἄψος ποταμός· εἶτα Ἀπολλωνία πόλις, Κορινθίων κτίσμα, εἶτα Ἄωος¹ ποταμός, εἶτα Βαλλιακὴ πόλις καὶ τὰ Κεραύνια ὄρη καὶ Χάονες, ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἰονίου κόλπου, καὶ τῆσος Σασαί. καὶ ἔστι τὸ μὲν Ἴόνιον ὄρομα ἢ ἀρχὴ τοῦ κόλπου, τὸ δὲ Ἀδρίας· τοῦ ἔσω μέρους [μέχρι] τοῦ μυχοῦ· τῶν δὲ σύμπας ὁμοίως καλεῖται. καὶ εἰσιν ἀπὸ Λιβυρίας εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη ἢ παραλία στάδια β, ἢ δὲ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου ὁδὸς ἕως τῶν Κεραυνίων ὀρέων πεζῆ ἡμερῶν πλειόνων ἢ λ'. κατὰ δὲ θάλασσαν ὁ πλοῦς ἡμερῶν ζ'. καὶ ἔστι πᾶσα ἡ παραλία αὕτη εὐγείος καὶ πάμφορος καὶ εὐάμπελος καὶ εὐδενδρος· Ὅτι ἡ ὑπερκειμένη τῆς παραλίας Ἰλλυρία πᾶσα ἔστιν ἀρεινὴ καὶ ψυχρὰ καὶ τοφύβολος· ἢ δὲ προσάρκτιος καὶ μάλλον, ὥστε καὶ τῶν ἀμπέλων σπάνιν εἶναι. ταῦτα δὲ τὰ χωρία Παννόνιοι κατέχουσι, πρὸς νότον μὲν μέχρι Δαλματῶν καὶ Ἄρδιαίων, πρὸς ἄρκτον δὲ μέχρι τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ, πρὸς ἑω δὲ Σκορδίκοις συνάπτοντα· τῆ δὲ παρὰ τὰ ὄρη τὰ Μακεδόνων καὶ Θρακῶν. Ὅτι ἐν Ἀνταριάταις, ἔθνη Ἰλλυρικῶ ἐπισήμω, ὕδωρ ἔστι ῥέον ὑπὸ ἄγκει τινὶ τοῦ ἔαρος· ἀρυσάμενοι δὲ τὸ ὕδωρ καὶ ἀποθέτες ἡμέρας ε' εἶχον, εἶτα ἐξεπήγνυτο καὶ ἦσαν ἄλες. Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Σκορδίσκων χώραν ἢ τῶν Τριβαλλῶν καὶ Μυσῶν ἔστι χώρα, παρὰ τὸν Ἰστρου οὖσα, καὶ τὰ εἰλη τὰ τῆς ἐντὸς Ἰστρου μικρᾶς Σκυθίας. Ὅτι ἀπὸ τοῦ νοτιωτάτου στόματος τοῦ Ἰστρου, ὅπερ Ἰερὸν καλεῖται, ἐπὶ νότον ἴοντι τὴν² τοῦ Πόντου παραλίαν, Ἰστρος ἔστι πολίχνιον ἀπὸ φ' σταδίων, Μιλησίον κτίσμα· εἶτα ἕτερον πολίχνιον Τόμις ἀπὸ σν' σταδίων· εἶτα πόλις Κάλλατις ἀπὸ σπ' σταδίων, Ἡρακλεωτῶν κτίσμα· εἶτα πόλις Ἀπολλωνία ἀπὸ ατ' Καλλάτιδος σταδίων, κτίσμα Μιλησίων. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Ἀπολλωνίας καὶ Καλλάτιδος Ὀδησός ἐστιν· εἶτα τὰ τοῦ Αἴμου ὄρους ἀνατολικὰ πέρατα, ἀρξάμενα³ ἀπὸ τῶν ἄλσων· εἶτα Μεσημβρία, Μεγαρέων κτίσμα· εἶτα Ἀγγιᾶλ πόλις· εἶτα Ἀπολλωνία. πάλιν δ' ἀπὸ τῆς Ἀπολλωνίας ἐπὶ Κυανέας στάδιοι εἰσι αφ'. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἢ τε Θυνίας καὶ Σαλμυδηςσός, αἰγιαλὸς ἔρημος καὶ λιθώδης, ἀλίμενος, ἀναπεπταμένος

1. Ἄωος; 2. ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν κτλ. Str. p. 319. 3. ἀρξάμενον

πολὺς πρὸς τὸν βορρᾶν, σταδίων ὅσον ψ' μέχρι Κυανίων τὸ μῆκος. αἱ δὲ Κυανεαὶ νησιδιὰ¹ εἰσι δύο πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου, τὸ μὲν τῆς Εὐρώπῃ προσεχές, τὸ δὲ τῆς Ἀσίας, διαισγόμενα πορθμῶ ὅσον κ' σταδίων· τοσοῦτον δὲ διέχει καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Βυζαντίων καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Χαλκηδονίων, ὅπερ ἐστὶ τὸ στενωτάτον² τοῦ Θρακίου Βοσπόρου καὶ *τὸ* τοῦ Πόντου στόμα. Ὅτι Θρακιστὶ καλεῖται ἡ πόλις βρία· διὸ Μεσημβρία μὲν ἡ τοῦ Μέσιος βρία, Σηλυμβρία δὲ ἡ τοῦ Σήλως βρία· ἡ δὲ Ἀινός ποτε Πολτυοβρία ἐκαλεῖτο, τοῦ Πόλυτος βρία. Ὅτι Μεγαρεῦσι, χρωμένοις ποτὲ περὶ ἀποικίας, ἔχρησεν ὁ θεὸς κτεῖναι πόλιν ἀπέναντι τῶν τυφλῶν, λέγων τὸ Βυζάντιον· τοὺς γὰρ Χαλκηδονίους τυφλοὺς ἐκάλει, διότι πρὸ ἰς' ἐτῶν ἐλθόντες οὐκ ἐνενόησαν, ὡς τυφλοὶ δῆθεν, τὴν ἀμείνω χώραν ἐκλέξασθαι τὸ Βυζάντιον, ἀλλ' ἔκτισαν τὴν χεῖρω, τὴν Χαλκηδόνα. Ὅτι ἡ πηλαμῶς γεννᾶται μὲν ἐν τοῖς ἔλσει τῆς Μαιώτιδος λίμνης, εἶτα ἐκεῖ ὀλίγον ἀνῆλθεισα κατέρχεται εἰς τὸν Πόντον· εἶτα τὰ Ἀσιανὰ μέρη ἐπιλαβοῦσα ἕως Τραπεζοῦντος, διὰ τὴν μικρότητα οὐ θηρεύεται· ἐντεῦθεν δ' ἕως Σινώπης ἄρχεται θηρεύεσθαι, καὶ κατὰ μικρὸν ἀνῆλθεισα ἐν Βυζαντίῳ ἤδη ὠραία ἐστὶ καὶ θηρεύεται μάλιστα· καὶ εἰς τὸ κέρασ τὸ κατὰ Βυζάντιον, κολπῶδες πρὸς δυσμὰς ἀνάγκμα τῆς θαλάσσης, εἰσέρχεται καὶ ἀρχεῖται μάλιστα. Ὅτι τὸ κατὰ Βυζάντιον κέρασ ὀνόμασται διὰ τὸ εἰκέναι ἐλάφου κέρατι τὴν ταύτην θάλασσαν· ἔχει γὰρ κόλπους τινάς, ὡς ἂν ἀποφύσεις. Ὅτι ἡ νῦν Ἑλλὰς χώρα βαρβάρων ἦν πρότερον κατοικία· οἷον Πελοπος μὲν ἐκ τῆς Φρυγίας ἐπαγαγομένου λαὸν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Πελοπόννησον, Δαναοῦ δ' ἐξ Αἰγύπτου, Δρυόπων δὲ καὶ Κανκῶνων καὶ Πελασγῶν καὶ Αελέγων καὶ ἄλλων τοιούτων κατανεμαμένων τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος. τὴν τε γὰρ Ἀττικὴν οἱ μετὰ Εὐμόλπου Θραῆκας ἔσχον, τῆς δὲ Φωκίδος τὴν Ἀυλίδα Τηρέας, τὴν δὲ Καδμείαν οἱ μετὰ Κάδμῳ Φοῖνικες, αὐτὴν δὲ τὴν Βοιωτίαν Ἄσους καὶ Τέμβικες³ καὶ Ὑαντες. καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων δ' ἐπίων τὸ βάρβαρον ἐμφαίνεται· Κέρροφ, Κόδροσ, Αἰκλος⁴, Κόθος, Δρύμας⁵, Κρίναος. καὶ νῦν δὲ

1. νησιδες 2. στενωτάτον 3. τέμβικες 4. ἔλος 5. δρύ-

πᾶσαν Ἠπειρον καὶ Ἑλλάδα σχεδὸν καὶ Πελοπόννησον καὶ Μακεδονίαν Σκύθαι Σκλάβοι νέμονται. καὶ ἡ Ἰωνία δὲ ὑπὸ Καρῶν καὶ Λελέγων ἐκρατεῖτο. Ὅτι ὑπὸ τὸ ἕκτον κλίμα κεῖται ἡ Ἄλις τὸ ὄρος, καὶ πρὸς ἀνατολὰς σχεδὸν ἐπ' εὐθείας διήκει ἡ ὄρεινὴ αὕτη ῥάχις ἕως Αἴμου ὄρους, τοῦ εἰς τὸν Εὐξείνων λέγοντος· ὠνόμασται δὲ καθ' ἕκαστον ἔθνος οὕτως· Ἄλις, Ὀκρα, Καρούαγκα, Ἄλις, Βέβια· καὶ ταῦτα μὲν τὰ Ἰλλυρικὰ ὄρη· τὰ δὲ Μακεδονικὰ Βερτίσκος, Σκάρδον, Ὀρβηλός, Ροδόπη, Αἴμος· ταῦτα δὲ τὰ ἕσχατα δύο Θοράκια εἰσι. μεταξὺ δὲ τῆς ῥάχως ταύτης καὶ τοῦ Ἰστρον κἀθῆνται ἔθνη ταῦτα, Ραιτοί, Οὐνδελικοί, Νωρικοί¹, Παννόνιοι οἱ ἄνω, Παννόνιοι οἱ κάτω, Σκορδίσκοι, Δαλματαῖοι², Μυσοὶ οἱ ἄνω, Μυσοὶ οἱ κάτω, διήκοιτες ἕως τῆς Πεύκης νήσου. οἱ δὲ Ἰλλυριοὶ καὶ οἱ Μακεδόνες καὶ οἱ Θοράκες πρὸς νότον εἰσὶ τῆς ῥάχως ταύτης. Ὅτι ἀπὸ Ἀπολλωνίας, τῆς ἐν τῷ Ἄδρια Τανλατιῶν τῶν Μακεδονικῶν πόλεως, ἣ ἐστὶ πλησίον Δυρραχίου³, ἄρχεται ἡ Ἐγνατία ὁδός, πρὸς ἕω βεβηματισμένη κατὰ μίλιον καὶ κατεστηλοθετημένη μέχρι Κυψέλων καὶ Ἐβρον ποταμοῦ· μιλίων δὲ ἐστὶ φλε'· καὶ ἐὰν ἦ τὸ μίλιον στάδια ἦ', γίνεται αὕτη ἡ ὁδὸς σταδίων δσπ'. ἐὰν δέ, ὡς Πολύβιος βούλεται, ὑπερβάλλῃ τὸ μίλιον τοῦ ὀκτασταδίου δίπλεθρον, ὃ ἐστὶ τριτημόριον τοῦ σταδίου (τὸ γὰρ πλέθρον ἑκτημόριον ἐστὶ τοῦ σταδίου), προσθετέον τοῖς δσπ' σταδίοις, τὸ τρίτον τῶν φλε', τοῦτ' ἐστὶν ροη'. καὶ γίνονται δυνη'. Ὅτι Πτολεμαῖος μὲν τὸ τῆς Μακεδονίας βόρειον πέρας εἶναι λέγει τὴν γραμμὴν τὴν διὰ Βερτίσκου ὄρους καὶ Σκάρδου καὶ Ὀρβήλου ἐκβαλλομένην, πρὸς ἀνατολὰς μὲν ἕως μέσης τῆς Προποντίδος, πρὸς δυσμὰς δὲ ἕως τῶν ἐκβολῶν Δριλῶνος ποταμοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ Βερτίσκου ὄρους ἀνίσχοντος, ἵνα τὰ βορειότερα τῶν ὀρέων τούτων καὶ τῆς γραμμῆς ταύτης ἦ, τὰ μὲν Ἰλλυρικὰ, τὰ δὲ Θοράκια· ὃ δὲ Στράβων οὐχ' οὕτως· ἀλλὰ τὴν Ἐγνατίαν ὁδὸν μεθόριον τίθησιν Ἰλλυρίας καὶ τῆς Ἠπείρου, ἀπὸ Ἀπολλωνίας ἕως πόλεως Ἀγχυιδίου καὶ τόπου καλουμένου οὕτω Πυλῶνος· τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης διὰ

μας et v sup. σ pr. m. add. 1. ραίτιοι οὐνδελκοί (sine acc.) νώρικοι
2. δαλματαῖοι sine acc. 3. δυρραχίου

τε Ἡρακλείας καὶ Λυγκηστῶν καὶ Ἐόρθων εἰς Ἐδεσσαν καὶ Πέλλαν, ἕως Θεσσαλονικείας· μίλια δὲ εἰσι ταῦτα διακόσια ἐξήκοντα ἐπτά. τὰ δὲ λοιπὰ ἕως ποταμοῦ Ἐβρον τοσαῦτα. Ὅτι ἀπὸ Ἀπολλωνίας πόλεως ἡ Ἐγνατία ὁδὸς διορίζει πρὸς νότον τὴν Ἠπειρον, περιεχομένην ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, ἕως τοῦ κόλπου τοῦ Ἀμπρακικοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου πρὸς ἄνω ἕως Αἰγαίου Ἑλλάς ἐστὶ, πρὸς νότον ἔχουσα τὴν Πελοπόννησον. Ὅτι ὁ Στρυμῶν ποταμὸς διορίζει Μακεδονίαν καὶ Θράκην· ἡ δὲ Θράκη, κλυζομένη Αἰγαίῳ¹ τε πελάγει καὶ τῷ Μέλανι κόλπῳ καὶ Ἐλλησπόντῳ καὶ Προποντίδι καὶ Βοσπόρῳ καὶ Εὐξείνῳ πόντῳ, εἰς τὸν Αἶμον τὸ ὄρος περατοῦται· ἡ δὲ βόρειος τῆς Θράκης πλευρὰ ὁ Αἶμος ἐστὶ καὶ ἡ Ῥοδόπη καὶ ὁ Ὀρβηλος τὰ ὄρη· ἡ δὲ δυτικὴ πλευρὰ ὁ Στρυμῶν ποταμὸς ἐστίν. Ὅτι τὸ Μυρτώον πέλαγος περιέχεται ἀπὸ Σουνίου ἕως Κορίνθου καὶ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου· εἶτα² τῇ ἀνατολικῇ τῆς Πελοποννήσου πλευρᾷ ἕως Μαλειῆς καὶ Κυθήρων καὶ Κρήτης τῶν βορείων μερῶν· ἐν ᾧ πελάγει καὶ αἱ Κυκλάδες³ εἰσίν. Ὅτι ἡ Δωδώνη ἐν τῇ τῶν Μολοτῶν χώρῃ ἐστὶ τῶν ἐν Ἠπειρῳ. Ὅτι ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ὀρέων καὶ Χαόνων ὁ ἐπὶ τὴν ἄνω παράπλους σταδίων ἐστὶ ατ', ἕως τοῦ στόματος τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου, ἐνθα καὶ ἡ Ἠπειρὸς περατοῦται. Ὅτι ἀπὸ Κασσιόπης λιμένος, τῆς ἐν Κερκύρα, ἕως Βρεντεσιῶν στάδια αψ'. Ὅτι τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου τὸ μὲν στόμα σταδίων ἐστὶ δ', ὁ δὲ περίπλους τ' σταδίων ἐστίν. περιοικοῦσι δ' αὐτὸν Ἀμφίλοχοι μὲν πρὸς βορρᾶν, Ἀκαρῆνες δὲ πρὸς ἀνατολὰς, Κασσωπαῖοι δὲ καὶ Νικόπολις, Ἀγούστον κτίσμα, πρὸς δυσμὰς. ἐν δὲ τῷ μυχῷ τοῦ κόλπου Ἀμπρακία ἐστὶ πόλις, ἐξ ἧς ὁ κόλπος ὠνόμασται, ὀλίγον ἀπὸ θαλάσσης· ἦν Πύρρος ὁ Ἠπειρώτης ἐπίσημον ἐποίησε, βασιλεὺς ταύτην χρησάμενος· κτίσμα δ' ἐστὶ Γόργον τοῦ Κυψέλου παιδὸς ἡ Ἀμπρακία πόλις. Ὅτι τὰ Ἄκτια πενταστηρικὸς ἀγών ἐστίν ἐν Νικοπόλει· ἐνθα ὁ Ἀγούστος Ἀντωνίων καταναυμαχίας περὶ τὸ Ἄκτιον τὴν τε πόλιν ἐκάλεσε Νικόπολιν καὶ περὶ τὸ Ἄκτιον τὰ Ἄκτια ἀγῶνα ἔθηκεν. Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Ἐπι-

1. τῷ add. cod. Par. 2. καὶ cod. Par. 3. νῆσοι add. cod. Par.

ρόνων εἰς Θήβας στρατείαν Ἀλκμαίων, παρακληθεῖς ὑπὸ Διομήδους, συνῆλθεν εἰς Αἰτωλίαν αὐτῶ· καὶ συγκατεκτήσαντο ταύτην τε τὴν Ἀμφιλοχίαν καὶ τὴν Αἰτωλίαν καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν. καλοῦντος δ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Τρωικὸν πόλεμον Ἀγαμέμνωνος, ὁ μὲν Διομήδης ἐπορεύθη, ὁ δὲ Ἀλκμαίων, μείνας ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ, τὸ Ἄργος ἔκτισε, καλέσας Ἀμφιλοχικόν, ἐπώνυμον τοῦ ἀδελφοῦ· Ἰναχον δέ, τὸν διὰ τῆς χώρας ῥέοντα ποταμὸν εἰς τὸν κόλπον, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Ἀργίαν προσηγέουσαν. Ὅτι πλησίον τῆς τε Μακεδονίας καὶ τῆς Θεσσαλίας περὶ τὸ Ποῖον ὄρος καὶ τὴν Πίνδον Αἰθικίς τε καὶ αἱ τοῦ Πηγνεῖοῦ πηγαί. τὸ δὲ ἐν Δωδώνῃ μαρτεῖον ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ ἴστί· καὶ οἱ ποιηταὶ Θεσπρωτίδα τὴν Δωδώνην ἔφασαν. κείται δὲ ὑπὸ τῷ Τομάρω ὄρει· καὶ ἀπὸ τοῦ Τομάρου ὄρους καὶ οἱ τοῦ Διὸς ὑποφῆται ἀνιπτόποδες Τόμουροι ἐκαλοῦντο, ἐν θυγατρὶ ἀπὸ τοῦ Τομάρουοι¹, ὡς ἀνὰ τοῦ Τομάρου φύλακες. καὶ τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ ὑπὸ Ἀμφιπόμου λεγόμενον,

εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο θέμιστες,

[γράφουσιν·]

εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο Τόμουροι.
οὐδαμοῦ γὰρ τὰ μαρτεῖα θέμιστας καλεῖ Ὅμηρος, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ νομίμων ἔθῶν εἰώθε καλεῖν τὸ θέμιστας. πρότερον δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν προφητῶν ἐκρατεῖτο, ὕστερον δὲ ὑπὸ τριῶν γυναικῶν γραιῶν. ἦν δὲ πρότερον περὶ Σκότουςσαν, πόλιν τῆς Πελασγιώτιδος, τὸ χρηστῆριον· ἐμπροσθέντος δ' ὑπὸ τινων τοῦ δένδρου, μετηνέχθη κατὰ χρησμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δωδώνῃ. ἐχρησμάφει δ' οὐ διὰ λόγων, ἀλλὰ διὰ τινων συμβόλων, ὥσπερ τὸ ἐν Λιβνῇ Ἀμμωνιακόν· ἴσως δὲ τινα πετῆσιν αἱ τρεῖς περιστεραὶ ἐπέτοντο ἐξάϊρετον, ἐξ ὧν αἱ ἱέρειαι παρατηρούμεναι προεθέσπιζον. φασὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν τῶν Μολοτῶν καὶ Θεσπρωτῶν γλώτταν τὰς γραιὰς πελίας καλεῖσθαι καὶ τοὺς γέροντας πελίους, καὶ ἴσως οὐκ ὄρνεα ἦσαν αἱ θρυλούμεναι πελειάδες, ἀλλὰ γυναῖκες γραιαὶ τρεῖς περὶ τὸ ἱερὸν σχολάζουσαι. Ὅτι ἡ παροιμία, Τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκείον, ἐντεῦθεν ὠνομάσθη· χαλκείον ἦν ἐν τῷ ἱερῷ, ἔχον ὑπερκείμενον

1. τομόραροι

ἀνδριάντα, κρατοῦντα μάστιγα χαλκῆν, ἀνάθημα Κορκυραίων· ἡ δὲ μάστιξ ἦν τριπλῆ, ἀλυσιδωτή, ἀπηρητημένους ἔχουσα ἐξ αὐτῆς ἀστραγάλους, οἱ πλήττοντες τὸ χαλκεῖον συνεχῶς, ὅποτε αἰωροῖντο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, μακροὺς ἤχους ἀπειρογάζοντο, ἕως ὁ μετρῶν τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἤχου μέχρι τέλους καὶ ἐπὶ ὡς προελθοί· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐλέχθη, Ἡ Κορκυραίων μάστιξ. Ὅτι ἡ Κόρκυρα τὸ παλαιὸν εὐτυχῆς ἦν καὶ δύναμιν ναυτικὴν πλείστην εἶχεν, ἀλλ' ὑπὸ πολέμων τιῶν καὶ τυράννων ἐφθάρη· καὶ ὕστερον ὑπὸ Ῥωμαίων ἐλευθερωθεῖσα οὐκ ἐπηνέθη, ἀλλ' ἐπὶ λοιδορίᾳ παροιμίαν ἔλαβεν·

ἐλευθέρα Κόρκυρα, χέζ' ὅπου θέλεις.

Ὅτι ἡ Μακεδονία περιορίζεται ἐκ μὲν δυσμῶν τῇ παραλίᾳ τοῦ Ἄδριου, ἐξ ἀνατολῶν δὲ τῇ παραλλήλῳ ταύτης μεσημβριῆς γραμμῇ τῇ διὰ τῶν ἐκβολῶν Ἐβρου ποταμοῦ καὶ Κυνφείων πόλεως, ἐκ βορρᾶ δὲ τῇ νοσημένη εὐθείᾳ γραμμῇ τῇ διὰ Βερτίσκου ὄρους καὶ Σκάρδου καὶ Ὀρβήλου καὶ Ροδόπης καὶ Αἴμου (τὰ γὰρ ὄρη ταῦτα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Ἄδριου, δίκαι κατὰ εὐθείαν γραμμὴν ἕως τοῦ Ἐδέξινου, ποιῶντα χειρόνησον μεγάλην πρὸς νότον, τὴν τε Θράκην ὁμοῦ καὶ Μακεδονίαν καὶ Ἡπειρον καὶ Ἀχαιῶν)· ἐκ νότου δὲ τῇ Ἐγγατίᾳ ὁδῷ, ἀπὸ Δυρραχίου² πόλεως πρὸς ἀνατολὰς ἰούση ἕως Θεσσαλονικίας· καὶ ἔστι τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς Μακεδονίας παραλληλόγραμμον ἔγγιστα. Ὅτι ὁ Πηνειὸς ποταμὸς, ῥέων διὰ τῶν Τεμπῶν, καὶ ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους, καὶ διὰ μέσης Θεσσαλίας καὶ τῶν Λαπιθῶν καὶ Περαιβῶν, δεχόμενός τε τὸν Εὐρώπου ποταμόν, δὲ Ὀμηρος Τιταρήσιον ὠνόμασε, διορίζει Μακεδονίαν μὲν πρὸς βορρᾶν, Θεσσαλίαν δὲ πρὸς νότον· αἱ δὲ τοῦ Εὐρώπου ποταμοῦ πηγαὶ ἐκ τοῦ Τιταρίου³ ὄρους ἄρχονται, ὃ ἔστι συνεχὲς τῷ Ὀλύμπῳ· καὶ ἔστιν ὁ μὲν Ὀλυμπος τῆς Μακεδονίας, ἡ δὲ Ὄσσα τῆς Θεσσαλίας καὶ τὸ Πήλιον. Ὅτι ὑπὸ ταῖς ὑπωρεῖαις τοῦ Ὀλύμπου, παρὰ τὸν Πηνειὸν ποταμόν, Γυρτῶν ἔστι, πόλις Περαιβικὴ καὶ Μαγνητικὴ, ἐν ἣ Ἰκείθους τε καὶ Ἰξίον ἤρξαν. ἀπέχει †δ' ἡ Γυρτῶν τῆς Τυρρηνης πόλεως⁴

1. προσελθεῖν, sed punctum supra σ positum. 2. δυρραχίου
3. κιταρίου 4. vid. lgd. ἀπέχει δὲ σταδίους ς' τῆς Γυρτῶν πόλις

Κραννών· καί φασιν, ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητής, τὸ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης, Ἐφύρους μὲν λέγεσθαι τοὺς Κρανωνίους, Φλεγίας δὲ τοὺς Γυρτωνίους. Ὅτι τὸ Δίον ἢ πόλις οὐκ ἐν τῷ αἰγιαλῷ τοῦ Θερμαῖου κόλπου ἐστὶν ἐν ταῖς ὑπορείαις τοῦ Ὀλύμπου, ἀλλ' ὅσον ζ' ἀπέχει σταδίου· ἔχει δ' ἡ πόλις τὸ Δίον κώμη πλησίον Πίμπλειαν, ἐνθα Ὀρφεὺς διέτριβεν. Ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ μάντις καὶ μουσικὴν εἰργάζοντο. Ὅτι μετὰ τὸ Δίον πόλιν ὁ Ἀλιάκμων ποταμὸς ἐστίν, ἐκβάλλων εἰς τὸν Θερμαῖον κόλπον· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἢ πρὸς βορρᾶν τοῦ κόλπου παραλία, Πιερία καλεῖται ἕως τοῦ Ἄξιου ποταμοῦ, ἐν ἧ καὶ πόλις Πύδνα, ἢ νῦν Κίτρον καλεῖται· εἶτα Μεθώνη καὶ Ἄλωρος πόλεις¹· εἶτα Ἐρίγων καὶ Λουδίας ποταμοί. ἀπὸ δὲ Λουδίου εἰς Πέλλαν πόλιν ἀνάπλους στάδια ρκ'. ἀπέχει δ' ἡ Μεθώνη τῆς μὲν Πύδνης στάδια μ', τῆς Ἄλωρον δὲ ο' στάδια. ἡ μὲν οὖν Πύδνα Πιερικὴ ἐστὶ πόλις, ἡ δὲ Ἄλωρος Βοτταϊκὴ. ἐν μὲν οὖν τῷ πρὸ τῆς Πύδνης πεδίῳ Ῥωμαῖοι Περσεία καταπολεμήσαντες καθεῖλον τὴν τῶν Μακεδόνων βασιλείαν. ἐν δὲ τῷ πρὸ τῆς Μεθώνης πεδίῳ γενέσθαι συνέβη Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντου τὴν ἑκκοπήν τοῦ δεξιῷ ὀφθαλμοῦ καταπελτικῷ βέλει κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως. Ὅτι τὴν Πέλλαν, οὖσαν μικρὰν πρότερον, Φίλιππος εἰς μῆκος ἠΰξησε, τραφεῖς ἐν αὐτῇ. ἔχει δὲ λίμνην πρὸ αὐτῆς, ἐξ ἧς ὁ Λουδίας ποταμὸς ρεῖ· τὴν δὲ λίμνην πληροῖ τοῦ Ἄξιου τι ποταμοῦ ἀπόσπασμα. εἶτα ὁ Ἄξιός, διαιρῶν τὴν τε Βοτταϊάν καὶ τὴν Ἀμφαξίτιν γῆν καὶ παραλαβὼν τὸν Ἐρίγωνα ποταμὸν, ἐξίησι μεταξὺ Χαλάστρας καὶ Θέρμης. ἐπίκειται δὲ τῷ Ἄξιῳ ποταμῷ χωρίον, ὅπερ Ὅμηρος Ἀμυδῶνα καλεῖ, καὶ φησι τοὺς Παίονας ἐντεῦθεν εἰς Τροίαν ἐπικούρους ἔλθεῖν·

τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἄξιου εὐρυρέοντος.
ἀλλ' ἐπεὶ ὁ μὲν Ἄξιός θολερός ἐστὶ, κρήνη δὲ τις ἐξ Ἀμυδῶ-
νος ἀνίσχουσα καὶ ἐπιμιγνυμένη αὐτῷ καλλίστου ὕδατος, διὰ
τοῦτο τὸν ἐξῆς στίχον,

Ἄξιου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν,
μεταγράφουσιν οὕτως·

1. πόλις

Ἄξιου, ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης· οὐ γὰρ τὸ τοῦ Ἄξιου ὕδωρ κάλλιστον τῆς γῆς τῇ ὕψει κίδναται, ἀλλὰ τῆς γῆς τῷ Ἄξιῳ¹. Ὅτι μετὰ τὸν Ἄξιόν ποταμὸν ἢ Θεσσαλονίκη ἐστὶ πόλις, ἢ πρότερον Θέρμη ἐκαλεῖτο· κτίσμα δ' ἐστὶ Κασσάνδρου, ὃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς ἐαυτοῦ γυναικός, παιδὸς δὲ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου, ὠνόμασε· μετὰ κίσε δὲ τὰ περίεξ πολίχνα εἰς αὐτήν, οἷον Χαλάστραν, Αἰνέαν, Κισσὸν καὶ τινα καὶ ἄλλα. ἐκ δὲ τοῦ Κισσοῦ τούτου ὑπονοήσειεν ἂν τις γενέσθαι καὶ τὸν παρ' Ὀμήρῳ Ἰφιδάμαντα², οὗ ὁ πάππος Κισσοῦς ἔθρεψε αὐτόν, φησὶν, ἐν Θρήκῃ, ἢ νῦν Μακεδονία καλεῖται. Ὅτι ἡ Βέροια πόλις ἐν ταῖς ὑπωρεῖαις κεῖται τοῦ Βερμίου ὄρους. Ὅτι ἡ Παλλήνη χερρόνησος, ἥς ἐν τῷ ἰσθμῷ κεῖται ἢ πρὶν μὲν Ποτίδαια, νῦν δὲ Κασσάνδρεια, Φλέγρα τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο. ᾠκον δ' αὐτὴν οἱ μυθεύομενοι Γίγαντες, ἔθνος ἀσεβὲς καὶ ἄνομον, οὗς Ἡρακλῆς διέφθειρεν. ἔχει δὲ πόλεις δ', Ἄφρτιν, Μένδην, Σκιώνην, Σάνην. Ὅτι τῆς Ὀλύμπου ἐπινηϊὸν ἐστὶ Μηνίπερνα ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ. Ὅτι πλησίον Ὀλύμπου χωρίον ἐστὶ κοῖλον, καλούμενον Κανθαρωάλεθρον ἐκ τοῦ συμβεβηκότος· τὸ γὰρ ζῶον ὁ κύνθαρος περίεξ τῆς χώρας γινόμενος, ἠνίκα ψαύσῃ τοῦ χωρίου ἐκείνου, διαφθείρεται. Ὅτι ἀντικρὺ Κανάστρου, ἄκρον τῆς Παλλήνης, ἢ Δέρρις ἐστὶν ἄκρα, πλησίον Κωφοῦ λιμένος· καὶ ὁ Τορωναῖος κόλπος ὑπὸ τούτων ἀφορίζεται. καὶ πρὸς ἀνατολὰς αὐτῆς κεῖται τὸ ἄκρον τοῦ Ἄθωνος, ὃ ἀφορίζει τὸν Σιγγιτικὸν κόλπον· ὡς εἶναι ἐφεξῆς κόλπους τοῦ Αἰγαίου πελάγους πρὸς βορρᾶν ἀλλήλων ἀπέχοντας οὕτως· Μαλιακόν, Παγασαιτικόν, Θερμαῖον, Τορωναῖον, Σιγγιτικόν, Στρυμονικόν. τὰ δὲ ἄκρα, Ποσειδίων μὲν τὸ μεταξὺ Μαλιακοῦ καὶ Παγασαιτικοῦ, τὸ δὲ ἐφεξῆς πρὸς βορρᾶν Σηπιάς, εἶτα τὸ ἐν Παλλήνῃ Κανάστρου, εἶτα Δέρρις, εἶτα Νυμφαῖον ἐν τῷ Ἄθωνι πρὸς τῷ Σιγγιτικῷ, τὸ δὲ πρὸς τῷ Στρυμονικῷ Ἀκράθως ἄκρον, ὧν μεταξὺ ὁ Ἄθων, οὗ πρὸς ἀνατολὰς ἡ Αἴημος· πρὸς δὲ βορρᾶν ἀφορίζει τὸν Στρυμονικὸν κόλπον ἢ Νεάπολις. Ὅτι Ἄκανθος πόλις ἐν τῷ Σιγ-

1. vid. lgd. ὕδωρ κάλλιστον τῇ πηγῇ ἐπικίδναται, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς τῷ Ἄξιῳ. 2. ἀμφιδάμαντα

γρτικῶ¹ κόλπον ἔστι παράλιος πλησίον τῆς τοῦ Ξέρξου διώρυγος· ἔχει δ' ὁ Ἄθων ε' πόλεις, Δίον, Κλεωνάς, Θύσσαν², Ὀλόφυξιν, Ἀκροθώους³. αὕτη δὲ πρὸς τῇ κορυφῇ τοῦ Ἄθωνος κείται. ἔστι δ' ὁ Ἄθων ὄρος μαστοειδές, δξύτατον, ὑψηλότατον, οὐ οἱ τὴν κορυφὴν οἰκοῦντες ὀρῶσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα πρὸ ὠρῶν γ' τῆς ἐν τῇ παραλίᾳ ἀνατολῆς. καὶ ἔστιν ἀπὸ πόλεως τῆς Ἀνάθου ὁ περίπλους τῆς χειρονήσου ἕως Σταγείρου, πόλεως τοῦ Ἀριστοτέλους, στάδια ν', ἐν ἧ' λιμὴν ὄνομα Κάπρος καὶ νησίον ὁμώνυμον τῷ λιμένι· εἶτα αἱ τοῦ Στρυμόνος ἐκβολαί· εἶτα Φάγρης, Γαληρός, Ἀπολλωγία, πᾶσαι πόλεις· εἶτα τὸ Νέστων⁴ στόμα τοῦ διορίζοντος Μακεδονίαν καὶ Θράκην, ὡς Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος, ὁ τούτου παῖς, διώριζον ἐν τοῖς κατ' αὐτούς χρόνοις. εἰσὶ δὲ περὶ τὸν Στρυμονικὸν κόλπον πόλεις καὶ ἔτεραι, οἷον Μύρκινος⁵, Ἀργίλος, Δραβῆσκος⁶, Δάτον, ὅπερ καὶ ἀρίστην ἔχει χώραν καὶ εὐκαρπον καὶ ναυπήγμια καὶ χρυσοῦ μέταλλα· ἀφ' οὗ καὶ παροιμία, Δάτον ἀγαθῶν⁷, ὡς καὶ ἀγαθῶν ἀγαθίδες⁸. Ὅτι πλεῖστα μέταλλά ἐστι χρυσοῦ ἐν ταῖς Κρησίαις, ὅπου νῦν οἱ Φίλιπποι πόλεις ἴδρυνται, πλησίον τοῦ Παγγαίου ὄρους· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Παγγαῖον ὄρος χρύσεια καὶ ἀργύρεια ἔχει μέταλλα καὶ ἡ πέραν καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ μέχρι Παιονίας· φασι δὲ καὶ τοὺς τὴν Παιονίαν γῆν ἀροῦντας εὐρίσκειν χρυσοῦ τινα μόρια. Ὅτι ὁ Στρυμῶν ποταμὸς ἄρχεται ἐκ τῶν περὶ τὴν Ῥοδόπην⁹ Ἀγριάων. Ὅτι ὁ παρ' Ὀμήρῳ Ἀστεροπαῖος, υἱὸς Πηλεγόνοσ, ἐκ Παιονίας ὣν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἱστορεῖται· διὸ καὶ Πηλεγόνοσ υἱός· οἱ γὰρ Παιόνες Πελαγόνες ἐκαλοῦντο. Ὅτι ἡ νῦν Φίλιπποι πόλις Κρηνίδες ἐκαλοῦντο τὸ παλαιόν. Ὅτι Σίντοι¹⁰, ἔθνοσ Θρακικόν, κατῴκει τὴν Ἀἴμνον νῆσον· ὅθεν Ὀμηροσ Σίντιασ αὐτούσ καλεῖ, λέγων·

ἐνθα με Σίντιεσ ἄνδρεσ.

Ὅτι μετὰ τὸν Νέστων ποταμὸν πρὸς ἀνατολὰς Ἀβδήρα πόλισ, ἐπώνυμοσ Ἀβδήρων, ὃν οἱ τοῦ Διομήδοσ ἵπποι ἐφαγον· εἶτα

1. σιγγικῶ 2. θύσσαν 3. ἀκροθώους 4. νέσσω 5. μυρκίνωσ 6. δραβίσκοσ 7. ἀγαθον (sine acc.) 8. ἀγαθὰ ἀγαθῶν ἀγαθουιδασ (sine acc.) 9. Ῥοδόπην 10. σίντοι

Δίκαια πόλις πλησίον, ἧς¹ ὑπέρεκειται λίμνη μεγάλη ἡ Βιστο-
νίς· εἶτα πόλις Μαρώνεια. Ὅτι ὁ τῶν ποταμῶν Ῥιγινία ἐν
Θράκη καλούμενος Ἐρίγων ἦν καλούμενος. Ὅτι τὴν Σαμο-
θράκην Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἀδελφοὶ ᾤκουν· κεραυνωθέντος
δὲ Ἰασίωνος διὰ τὴν εἰς Δήμητρα ἀμαρτίαν, ὁ Δάρδανος ἀπά-
ρας ἐκ Σαμοθράκης, ἐλθὼν ᾤκησεν ἐν τῇ ὑπωρεῖα τῆς Ἰδης,
τὴν πόλιν Δαρδανίαν καλέσας, καὶ ἐδίδαξε τοὺς Τρῶας τὰ ἐν
Σαμοθράκῃ μυστήρια· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σαμοθράκη Σάμος πρίν.
Ὅτι ἡ ἐν Θράκῃ Χερρόνησος γ' ποιεῖ θαλάσσας, Προποντίδα
ἐκ βορρᾶ, Ἑλλησποντον ἐξ ἀνατολῶν, καὶ τὸν Μέλανα κόλπον
ἐκ νότον· ὅπου καὶ ὁ Μέλας ποταμὸς βάλλει, ὁμώνυμος τῷ
κόλπῳ. Ὅτι ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς Χερσονήσου γ' πόλεις κεῖνται·
πρὸς μὲν τῷ Μέλανι κόλπῳ Καρδία, πρὸς δὲ τῇ Προποντίδι
Πακτύη, πρὸς δὲ τῇ μεσογαίᾳ² Ἀνσιμαχία· μῆκος τοῦ ἰσθμοῦ
στάδια μ'. Ὅτι ἡ πόλις ὁ Ἐλεοῦς ἀρσενικῶς λέγεται· τάχα
δὲ καὶ ὁ Τραπεζοῦς.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ Η'.

Ὅτι ἡ ἅπασα Ἑλλὰς χερρονήσοις ὀρίζεται· ὧν πρώτη ἡ Πε-
λοπόννησος, ἰσθμῷ κλειομένη μ' σταδίων· δευτέρα δὲ ἡ καὶ
ταύτην περιέχουσα, ἧς ἰσθμὸς ἐστὶν ὁ ἐκ Παγῶν τῶν Μεγα-
ρικῶν εἰς Νίσαιαν, τὸ Μεγαρίων ἐπίγειον, ὑπερβολῇ σταδίων ρκ'
ἀπὸ θαλάττης τῆς Κορινθίας ἐπὶ θάλατταν τὴν Σαρωνικὴν·
τρίτη δ' ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα, ἀπὸ⁴ τοῦ μυχοῦ τοῦ Κρισαίου
κόλπου μέχρι Θερμοπυλῶν· ἡ ἐπινοουμένη εὐθεῖα γραμμὴ ὅσον
φθ' σταδίων, τὴν μὲν Βοιωτίαν ἅπασαν ἐντὸς ἀπολαμβάνουσα,
τὴν δὲ Φωκίδα τέμνουσα λοξὴν καὶ τοὺς Ἐπικημιδίους Λο-
κρούς· τετάρτη δ' ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου διὰ τῆς Οἴ-
της καὶ τῆς Τραχινίας εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον καθήμοντα

1. ο (sic) 2. μεσογαία 3. Hic libri index deest in cod. 4. vid.
lgd. ἧς ἰσθμὸς ἀπὸ κτλ.: cf. Str. p. 334.

ἔχουσα τὸν ἰσθμὸν καὶ τὰς Θερμοπύλας, ὅσον ὡ' ὄντα σταδίων. πλειόνων δὲ ἢ ἄλλος ἐστίν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κόλπου τοῦ Ἀμπρακικοῦ διὰ Θετταλῶν καὶ Μακεδόνων εἰς τὸν Θερμαῖον διήκων μυχόν. Ὅτι ὁ Πύλος ἐστὶ μὲν καὶ πόλις·

οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐνκείμενον πτολίεθρον·

ἔστι δὲ καὶ ἡ χώρα·

ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης.

περὶ δὲ τὴν πόλιν τὴν Πύλον ῥεῖ ποταμὸς Ἀμαθος καλούμενος, ὅθεν τό·

Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος.

ἡ δὲ Ἥλις ἡ χώρα ἐστίν· οὐπω γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Ὀμήρου χρόνων ἡ νῦν Ἥλις πόλις κτισθεῖσα. Ὅτι Τριφυλία ἡ περὶ τὴν Ἥλιν χώρα ἐκλήθη διὰ τὰ τρία γένη, τό τε τῶν ἀπ' ἀρχῆς Ἐπειῶν² κατασχόντων τὴν χώραν καὶ τὸ τῶν ἐποικισάτων Μινυῶν καὶ τρίτον τὸ τῶν Ἠλείων τῶν ὕστατα ἐπικρατησάτων. Ὅτι Κυλλήνη ἐπίνειόν ἐστιν Ἠλείων, ἀπέχουσα τῆς Ἠλιδος πόλεως στάδια ρκ'. μέμνηται δὲ τῆς Κυλλήνης ταύτης καὶ Ὅμηρος, λέγων·

Ἦτον Κυλλήνιον, ἀρχὸν Ἐπειῶν.

οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀρκαδικοῦ ὄρους ὄντα ἤμελλεν ἡγεμόνα τῶν Ἐπειῶν ἀποσῆναι. Ὅτι μετὰ τὴν Κυλλήνην πρὸς νότον ὁ Σελλῆεις ἐστὶ ποταμὸς, ῥέων ἐκ Φολόης διὰ πόλεως Ἐφύρας, ἐτέρας οὐσης τῆς Θετταλικῆς καὶ τῆς Θεσπρωτικῆς καὶ τῆς Κορίνθου· καὶ περὶ ταύτης λέγει Ὅμηρος·

τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρας, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

ἐκεῖ δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ᾤχετο·

φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος.

καὶ δὴ καὶ περὶ ταύτης λέγουσιν οἱ μνησιτῆρες·

ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἔλθοι πείριαν ἄρουραν,

ᾧφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκη.

ἐκεῖθεν ἦν καὶ ἡ τοῦ Ἀγείου θυγάτηρ·

ἡ τόσα φάρμακα ἦδει, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.

πρὸ δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Μινύειος³ ποταμὸς ἐστίν· εἶτα ἡ Χελωνάτας⁴ ἄκρα πρὸς νότον, καὶ Πύλος ἕτερος τοῦ Μεσσηνιακοῦ

1. ὄστ' 2. ἄπειων 3. μηριός (sic) 4. χελωνήτις (sic)

τοῦ Νέστορα θρέψαντος. τρεῖς γὰρ εἰσι Πύλοι, αἷς καὶ τὸ ἔπος δηλοῖ·

ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο, Πύλος γε μὲν ἔστι καὶ ἄλλος, ὃ τε Μεσσηνιακὸς καὶ ὁ τῆς Ἡλίδος καὶ ὁ Τριφυλιακός¹. Ὅτι εἶωθεν Ὅμηρος τὰ μέρη πολλάκις τοῖς ὄλοις συναριθμεῖν οἷον·

ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·

καὶ

ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε.

καὶ

οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων.

καὶ

Κουρητῆς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί.

τοιούτων ἔστι καὶ τὸ

οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἡλιδα διὰ ἔναιον·

τὸ γὰρ Βουπράσιον μέρος ἔστι τῆς Ἡλίδος μοίρας. Ὅτι ἔστι τις ποταμὸς Ἀχελῷος περὶ Δύμην πόλιν τῆς Ἡλίδος, ὁμώνυμος τῷ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ποταμῷ Ἀχελῷῳ καλουμένῳ. Ὅτι ἀπὸ Φειᾶς πόλεως τῆς ἐν Ἡλιδι ἕως Ὀλυμπίας ἀπὸ θαλάσσης ἄνοδος στάδιοι ρκ' τὸ ἐγγυτάτω. Ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου ἄρχεται Εὐρώτας τε καὶ Ἀλφειός, ἐξ Ἀσέας κόμης τῆς Μεγαλοπολιτιδος, δύντες δὲ ἐπὶ συγχρῶς σταδίου ἀνατέλλουσι πάλιν, καὶ ὁ μὲν εἰς τὴν Λακωνικὴν, ὁ δὲ εἰς τὴν Πισάτιν καταγεται. Ὅτι ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς, παραλαβὼν τὸν τε Κελάδοντα καὶ Ἐρύμανθον καὶ ἄλλους ποταμοὺς καὶ διελθὼν παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, ἐκβάλλει εἰς τὴν Σικελικὴν θάλασσαν. Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Πύλου ἡμαθόστος ὄρος ἔστι καλούμενον Μίνθη. φασὶ δὲ τὴν Μίνθη, παλλακίδα οὔσαν τοῦ Αἰδου πρὶν, ἀπατηθῆναι μὲν ὑπὸ τῆς Κόρης, μεταμορφωθῆναι δὲ εἰς τὸ φυτόν τὴν μίνθη, ὅπερ ἔστι τὸ ἡδύοσμον. Ὅτι ὁ πρὸ τοῦ Πύλου αἰγιαλὸς θινώδης ἔστι καὶ στενός, ὅθεν ἡμαθόεις ὁ Πύλος. Ὅτι Λέπρεον πόλις τῆς Μεσσηνίας, ἀφ' οὗ ὁ ἡμαθόεις Πύλος Λεπρεάτης. Ὅτι, ἐνθα ὁ Τηλέμαχος κατέλαβε τὸν Νέστορα θύοντα, τὸ ἱερόν ἐστι τοῦ Σαμίου Ποσειδῶνος·

1. τριφυλιακός.

ἡ δὲ Σάμος κώμη ἐστὶ τῆς Μεσσηνίας. Ὅτι τὴν Θουόεσσαν πόλιν, αἰπιῖαν κολώνην, καὶ Θρούον, Ἀλφειοῖο πόρον, τὴν αὐτὴν λέγει εἶναι Ὅμηρος· καὶ γὰρ ἐκεῖ περάσιμος γίνεται ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς. Ἀλφειὸς δὲ ὠνόμασται διὰ τὸ δύναμιν ἔχει τοὺς ἀλφουὸς ἰᾶσθαι. Ὅτι ἡ Οἰγαλία πόλις, ἡ τοῦ Εὐρύτου Οἰγαλιῆος, ἡ νῦν καλουμένη Ἀνδανία, πολίχνηιον Ἀρκαδικόν, ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ καὶ τῷ Εὐβοϊκῷ. Ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι Πύλοι παραθαλάσσιοι εἰσιν, ὁ δὲ τοῦ Νέστορος, ὁ Τριφυλιακὸς¹ καὶ Ἀρκαδικὸς καὶ Ἀεπρεατικὸς, ὑπὲρ τοὺς λ' σταδίους τῆς θαλάσσης ἀπέχει, ὡς δηλοῖ ὁ Πεισιστρατος καὶ ὁ Τηλέμαχος, μὴ εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ τοῦ ἄρματος, ἀλλὰ παραλλάξαντες. Ὅτι ὁ Τηλέμαχος, ὑφορώμενος τὴν τῶν μνηστήρων ἐνέδραν, ἔπλεε πρῶτον μὲν πρὸς βορρᾶν ἕως Ἡλιδος, εἶτα ἐκεῖθεν διὰ τῶν Ἐχινάδων νήσων ἕως τοῦ Ἀμρακικοῦ κόλπου, πορευθεὶς πρὸς ἀνατολὰς, ἐκεῖθεν αὐτίς ἔκαμπε πρὸς νότον καὶ παρήλλαξε τὴν ἐνέδραν. Ὅτι ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ζεὺς μέγιστος ἑσφάγγτινος, ἔργον Φειδίου τοῦ Χαρμίδου Ἀθηναίου θαυμασιώτατον· ἐποίησε δ' αὐτὸν ὁ Φειδίας, ὡς ἔλεγε, πρὸς τὸ παρ' Ὀμήρῳ παράδειγμα, τὸ

ἦ, καὶ κτανέησιν ἐπ' ὄφρῳσι νεῦσε Κρονίων,
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξε² Ὀλυμπον.

ἐνδείκνυται γὰρ διὰ τούτων τὴν τῆς δυνάμεως ὑπερβολήν, συμπαθουσῶν καὶ τῶν τριχῶν. ἐπὶ δὲ τῆς Ἥρας διὰ τὴν ἕφεσιν, φησί, τῆς δυνάμεως λέγει Ὅμηρος·

σεῖσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·

πολὺ γὰρ ὑπερβάλλει τὸ³ νεύματι μόνῳ σεῖειν καὶ τὸ ὅλην αὐτὴν σεῖσθαι ἐν τῷ θρόνῳ καὶ ποιεῖν τὸ αὐτό. Ὅτι οἱ μετὰ Ὁξύλον καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν κατελθόντες Αἰτωλοὶ εἰς Πελοπόννησον συνήκησαν Ἡλείοις· καὶ αὐτοὶ εἰσιν οἱ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα πρῶτοι διαθέντες καὶ τὰς Ὀλυμπιάδας διὰ τετραετηρίδος ὀρίσαντες μετὰ Ἡλείων. καὶ ἕως μὲν τῆς κς' Ὀλυμπιάδος ἤρχον οἱ Ἡλεῖοι τοῦ ἀγῶνος· εἶτα οἱ Πισάται καθυπερτερήσαντες παρέλαβον τὸν ἀγῶνα, ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἀγωνοθετοῦντες·

1. τριφυλλιακὸς 2. τῷ

εἶτα πάλιν Λακεδαιμόνιοι ἀφελόμενοι τοὺς Πισάτας παρέδωσαν τοῖς Ἐπειοῖς, καὶ τὸν Πύλον τὸν τοῦ Νέστορος καθελόντες εἰς Λέπρεον συνήκισαν· τοῦτο δ' ἐποίησαν, διότι τοῖς Μεσσηνίοις ἐναντι Λακεδαιμονίων συνεμάχων Πισᾶται καὶ Πύλιοι. Ὅτι Σαλμωνεὺς, Οἰνόμαος, Πέλοψ καὶ οἱ Πελοπίδαι ἐν Πίσῃ κατῴκουν, ἢ νῦν Βίσα καλεῖται. νῦν δὲ οὐδὲ ὄνομά ἐστι Πισατῶν καὶ Κωνκίωνων καὶ Πυλίων· ἅπαντα γὰρ ταῦτα Σκῦθαι νέμονται. Ὅτι ὁ ἐν Πελοποννήσῳ Ἐνιπεὺς ποταμὸς, ῥέων ἐκ Σαλμώνης κρήνης, ἐμβάλλει εἰς τὸν Ἀλφειόν· ἄλλος δ' ἐστὶν Ἐνιπεὺς, ποταμὸς Θετταλίας, ὃς ῥέων ἀπὸ τῆς Ὀθρνος δέχεται τὸν Ἀπιδανὸν ποταμὸν, ῥέοντα ἀπὸ πόλεως Φαρσάλου. Ὅτι ὑπὸ Σαλμωνέως ἐκπεσὼν ἐκ Πελοποννήσου Αἰτωλὸς ὄκισε τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰτωλίαν. τούτου δ' ἀπόγονος, [Ὄξυλος], φίλος ὢν τοῖς περὶ Τήμερον Ἡρακλείδαις, ἠγήσατο τὴν ὁδὸν αὐτοῖς, κατιοῦσιν εἰς Πελοπόννησον, καὶ διένειμεν αὐτοῖς τὴν δορικτητὸν χώραν· ἀντέλαβε δὲ χάριν τὴν εἰς τὴν Ἠλείαν κάθοδον, προγονικὴν οὔσαν. ἀπαντησάντων δὲ τῶν Ἐπειῶν μεθ' ὅπλων τοῖς ἀμφὶ Ὄξυλον Αἰτωλοῖς, προεβλήθησαν ἐξ Αἰτωλῶν μὲν Πυραϊχμῆς, ἐξ Ἐπειῶν δὲ Δέγμενος ἐπὶ διαλύσει τῶν ὄλων· τοῦ δὲ Πυραϊχμοῦ σφενδόνη τὸν Δέγμενον ἀνελόντος, παρέδωσαν τοῖς Αἰτωλοῖς οἱ Ἐπειοὶ τὴν πατρῴαν χώραν καὶ τὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς τοῦ ἱεροῦ ἐπιμέλειαν [καὶ] τοῦ ἀγῶνος, ὃν Ἴφίτος διέθηκεν. Ὅτι τῇ Μοθῶνῃ συνεχῆς ἐστὶν ὁ Ἀκρίτας ἄκρα, οὔσα ἀρχὴ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου. καλεῖται δ' Ἀσιναῖος ἀπὸ Ἀσίνης πόλεως τῆς ἐν τῷ κόλπῳ, ὁμωνύμου τῇ Ἐρμιονικῇ². πρὸς ἑω δὲ ἑτέρα ἄκρα τοῦ αὐτοῦ κόλπου, καλουμένη Θυρίδες, ὄμοροι τῇ κατὰ Ταίναρον Λακωνικῇ· εἶτα Καρδαμύλη, εἶτα Φηραί, εἶτα Θουρία³, ἢ παρ' Ὀμήρῳ Αἴπεια, εἶτα Γερήνιον, ἀφ' οὗ Γερήνιος ὁ Νέστωρ, διὰ τὸ ἐνταῦθα σωθέντα ἀπὸ τοῦ καθ' Ἡρακλέα πολέμου τραφῆναι. Ὅτι ἡ Ἰθώμη πόλις ἐμφερῆς ἐστὶ τῇ Κορίνθῳ· περὶ ἧς Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς πρὸς Φίλιππον τὸν Δημητρίου⁴ εἶπεν, ὅτι δεῖ σε τούτων τῶν δύο ἔχουσαι πόλεων, εἴπερ ἐπιθυμῆς τῆς Πελοποννήσου ἄρξαι· κρατήσας γὰρ, φησί, τῶν κεράτων ἀμφοῖν,

1. ὄκισεν 2. ἰρμηνικῇ 3. θουρεία 4. δημητριον (sine acc.)

καθέξεις τὸν βοῦν. Ὅτι αἱ Θυρίδες ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ εἰσι κόλπῳ ἐντὸς τοῦ Ταινάρου· μεταξὺ δὲ τοῦ Ταινάρου καὶ τῆς Μαλέας ὁ Λακωνικός ἐστι κόλπος. Ὅτι ἀπὸ Ταινάρου εἰς Φυκοῦντα, ἄκραν τῆς Κυρηναίας, πρὸς νότον διάγραμμά ἐστι σταδίων γ· εἰς δὲ Πάχυνον τῆς Σικελίας δχ'· εἰς δὲ Μαλέαν πρὸς ἀνατολὰς χο' κατακολπίζοντι· εἰς δὲ Ὄρου γνάθου, ταπεινὴν χειρρόνησον ἐνδοτέρω τῶν Μαλεῶν, φκ'. Ὅτι Ὅμηρος, ὡς περ λέγει κρῖ τὸ κριθὸν¹ καὶ τὸ δῶμα δῶ κατὰ ἀποκοπήν, οὕτω λέγει καὶ Ἄλκιμον τὸν Ἄλκιμέδοντα καὶ Μέσσην τὴν Μεσσήνην· τὸ δὲ βριαρὸν Ἡσιόδου βρῖ καὶ τὸ βριθὺ ὡσαύτως· Σοφοκλῆς δὲ καὶ Ἴων τὸ ῥάδιον ῥᾶ· Ἐπίχαρμος δὲ τὸ λίαν λι, Συρακῶ δὲ τὰς Συρακούσας. Ἐμπεδοκλῆς δὲ μίαν λέγει συλλαβὴν ὄψ, τοῦτ' ἐστὶν ὄψις· καὶ παρ' Ἀντιμάχου·

Δήμητρος τοι Ἐλευσινίης ἰερῆ ὄψ,

καὶ ἄλιτον ἄλι· Εὐφορίων δὲ καὶ τὸν ἥλιον λέγει ἥλι²· Λωδῶ δὲ τὴν Λωδώνην ἄλλος ποιητής. Ὅτι ἡ Μαλέα ἄκρα μεταξὺ κεῖται τῶν δύο κόλπων, Λακωνικοῦ τε καὶ Ἀργολικοῦ. Ὅτι τὸ Ἄργος παρ' Ὀμήρου πολλὰ σημαίνει, οἷον ἡ πόλις αὐτή·

Ἄργος τε Σπάρτη τε·

καὶ Ἄργος ἡ Πελοπόννησος, οἷον·

ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ·

καὶ Ἄργος ἡ Θετταλία, οἷον·

νῦν δ' αὖ τούς³, ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔβαιον·

καὶ ὅλη δὲ ἡ Ἑλλάς οὕτως καλεῖται παρ' αὐτῷ Ἄργος· Ἀργείους γὰρ καλεῖ τοὺς Ἕλληνας πάντας, ὡς καὶ Δαναοὺς καὶ Ἀχαιοὺς. Ὅτι ὡς περ τὰ Κροκύλεια, ὄντα τῆς Ἀκαρνανίας, συναριθμεῖ Ὅμηρος ταῖς νήσοις, οὕτω καὶ τὴν Μάσητα τῇ Αἰγίνῃ, τῆς Ἀργολικῆς οὖσαν. Ὅτι ὁ Κρισαῖος κόλπος τῆς θαλάσσης ὁ Κορινθιακός ἐστι, περιοριζόμενος ὑπὸ τε Φωκίδος καὶ Βοιωτίας καὶ Μεγαρίδος καὶ ἰσθμοῦ καὶ τοῖς βορειοτέροις τε καὶ δυσμικωτέροις τῆς Πελοποννήσου· ὁ δὲ Κιθαιρῶν καὶ Ἐλικῶν τὰ ὄρη ἐκ βορρᾶ εἰς αὐτὸν καθήκουσι καὶ ὁ μὲν Κιθαιρῶν ἐν τῇ Μεγαρίδι πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ὁ δὲ Ἐλικῶν πρὸς δυσμᾶς.

1. κριμμον Cor.

2. ἥλι: cf. Str. p. 364.

3. αὐτούς

Ἵτι τινὸς Τεγεάτου χρωμένον ἐν Δελφοῖς, εἰ ἄμεινον αὐτῷ μετουκίξειν εἰς τὸν Κόρινθον, ἀνεῖλεν ὁ θεός·

εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶην Τεγεάτης.

Ἵτι ἡ Κορινθία χώρα οὐκ εὐγεαῖς ἐστίν, ἀλλὰ σχολιά τε καὶ τραχεῖα· ἀφ' οὗ πάντες ὄφρυνόντα Κόρινθον καλοῦσι καὶ παροιμιάζονται·

Κόρινθος ὄφρυνε τε καὶ κοιλαίνεται.

Ἵτι ἡ Κρομμυονία ἕς μήτηρ ἦν τοῦ Ἐρμμανθίου κάπρου. Ἵτι ἐν Αἰγαῖς τῆς Πελοποννήσου γέγονεν ἡ τὸν Δία θηλάσασα αἰξ, ἦν καὶ Ἄρατος λέγει Ὠλενίαν καλεῖσθαι· πλησίον γὰρ ἡ Ὠλενος τῶν Αἰγῶν. Ἵτι ἡ Κασταλία κρήνη ἐστίν ἐν Δελφοῖς μαυτικὸν ἔχουσα ὕδωρ. Ἵτι ἐπιφανῆ ὄρη Πελοποννήσου ταῦτα· Κυλλήνη, Φολόη, Ἀνάκιοι, Μαίναλος¹, Παρθένιον, καθήκον ἐπὶ τὴν Ἀργεῖαν ἀπὸ τῆς Τεγεατίδος. Ἵτι ὁ Ἐρασίνοσ ποταμὸς ἐκδίδωσιν ἐκ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης εἰς τὴν Ἀργεῖαν· πρότερον δ' οὐκ ἐφαίνετο διὰ τὸ τετυφλωθῆαι τοὺς ἐκ τῆς λίμνης εἰς αὐτὸν πόρους, καὶ ἡ τῶν Στυμφαλίων πόλις ἐπὶ τῆς λίμνης ἦν· ἐπεὶ δὲ οἱ πόροι ὑπὸ σεισμῶν ἀνεστομώθησαν, ἀπέχει νῦν ἡ πόλις τῆς λίμνης στάδια ὑπὲρ τὰ ν'. Ἵτι τῶν ἐν Πελοποννήσῳ οἰκίσεων οἰκιστὰι γεγόνασι μετὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον, Κορίνθον μὲν Ἀλήτης, Σικυῶνος² δὲ Φάλκης, Ἀχαιῖδος δὲ Τισαμενός, Ἡλιδος³ δὲ Ὄξυλος, Μεσσήνης δὲ Κρεσφόντης, Λακεδαιμόνος δὲ Εὐρυσθένης καὶ Προκλῆς, Ἀργους δὲ Τήμενος καὶ Κισσός, τῶν δὲ περὶ τὴν ταῖγεον⁴ Δηιφόντης.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ Θ.

Ἵτι περὶ τὰς ἐν Μεγαρίδι Σικωνίδας πέτρας τὰ ἱστοροῦμενα γεγονέναι φασίν, οἷον τὰ περὶ Πιτυνοκάμπην καὶ τὰ κατα

1. λύκειον (sic) μέγαλος 2. σικύων (sic) 3. ἡλιον (sine acc.)
4. lgd. περὶ τὴν Ἀκτὴν Ἀργαῖος καὶ κτλ.

Σκίρωνα τοὺς τυράννους, οὗς ἀνείλε Θησεύς. Ὅτι ἀπὸ Μεγαράων ἢ σταδίους ἀπέχει ὁ κατὰ Νίσαιαν λιμὴν, τὸ ἐπίνειον. Ὅτι Ὅμηρος, ὅταν φῆ·

ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες,
τοὺς Ἀθηναίους λέγει Ἰάονας, ὧν μέρος ἐστὶ καὶ ἡ Μεγαρίς,
ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Θησεύος ἐν Κρομμυῶνι τοῦ ἰσθμοῦ μεθόριον δηλοῖ, τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἔχον ἐπὶ μὲν τὰ νότια·

τάδ' ἐστὶ Πελοπόννησος, οὐκ Ἰωνία·

ἐπὶ δὲ τὰ βόρεια·

τάδ' οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ' Ἰωνία.

ἀλλὰ κοὶ τῶν Πανδιονίδων δ' ὄντων, Αἰγέως, Πάλλαντος, Ἀκούου, Νίσου, καὶ διὰ τοῦτο τῆς Ἀττικῆς εἰς δ' ἄμωρα διαιρεθείσης, ὁ Νίσος τὴν Μεγαρίδα ἔλαχε καὶ τὴν Νίσαιαν ἔκτισεν. Ὅτι πρὸ τοῦ Σουνίου τῆς Ἀττικῆς νῆσός ἐστι τραχεῖα καὶ ἔρημος, Ἑλένη ὄνομα, καὶ φασὶ περὶ αὐτῆς λέγειν τὸν Ὅμηρον·

νήσφ δ' ἐν Κρανίῃ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ.

Ὅτι τῆς Ἀττικῆς ὄρη εἰσὶν ὀνομαστά ε', Ὑμηττός, Πάρης, Κορυθαλλός, Βριλησσός, Ἀναβηττός. Ὅτι ἡ Βοιωτία τριθάλασσός ἐστι· κλύζεται γὰρ τῇ τε Κρισαίᾳ ἐκ νότου καὶ τῇ Μυρτώᾳ ἀπὸ Γεραιστοῦ μέχρι Εὐρίπου καὶ τῇ Μαλιακῇ ἀπὸ Εὐρίπου μέχρι ποταμοῦ Σπερχειοῦ. Ὅτι παροιμία ἐστὶ, Θρακία παρεύρεσις· οἱ γὰρ Θραῖκες, ἔσπονδοι Πελασγοῖς γεγονότες ἐπὶ ῥητάς τινας ἡμέρας, νύκτωρ ἐπέθεντο· ἀποκρουσθέντες δ' ὑπὸ Πελασγῶν καὶ τῇ ἐξῆς ἐγκαλούμενοι ἔφασαν· ἀλλ' οὐχὶ ταῖς νυξὶν ἄγειν εἰρήνην ὠμόσαμεν. Ὅτι, πολέμου ὄντος Βοιωτοῖς καὶ Πελασγοῖς, ἦλθον θεωροὶ ἐξ ἀμφοῖν εἰς Λωδώνην· ἀνελούσης δὲ τῆς προφήτιδος, ὅτι τὸν μὲν τῶν Πελασγῶν οὐχ εὐρεῖν τὸν χρησμόν, τὸν δὲ Βοιωτῶν εἰπούσης, ὅτι δεῖ αὐτοὺς ἀσεβήσαντας πράξειν, ὑποτοπήσαντες οἱ Βοιωτοὶ κατὰ τὸ τῶν Πελασγῶν συγγενὲς κακουργῆσαι τὴν πρόμαντιν, ἀρπάζαντες διεχρήσαντο τὴν ἀνθρώπων καὶ εἰς πῦρ ἔβαλον· δικαιούντες, ὅτι, εἰ μὲν παρέχρησεν, ἔχει τὴν δίκην, εἰ δὲ ἀληθῶς ἔλεξεν, καὶ οὕτως ἀσεβῆσαι αὐτοὺς ἔδει. ἀνθ' ὧν ἐχρήσθη αὐτοῖς, κατ' ἐνιαυτὸν κλέπτοντας ἕνα τῶν παρ' αὐτοῖς

τριπόδων ἀποκομίζειν εἰς Λαοδάμην. Ὅτι Πενθίλος ἐκ Βοιωτίας τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν ἤγαγεν. Ὅτι μεθύριον Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας πρὸς τῇ Εὐβοϊκῇ θαλάττῃ ἐστὶν ὁ Ὠρωπὸς καὶ ὁ ἱερὸς λιμὴν, ὃν καλοῦσι Δελφίνιον, ἀντιπέραν Ἐρετρίας τῆς ἐν Εὐβοίᾳ, ἀπὸ σταδίων τὸ διάστημα ξ'. εἶτα Δήλιον, Ταναγραίων πολίχνην, ἀπέχον σταδίους τῆς Αὐλίδος λ'. εἶτα λιμὴν βαθύς· εἶτα Αὐλὶς, πετρῶδες χωρίον· εἶτα Εὐρύπος· εἶτα Σαλγαρεύς, ἐπώνυμον χωρίον Σαλγαρέως τιῶς Βοιωτοῦ ἀνδρὸς ἐκεῖσε ταφέντος μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν περὶ Μεγαβάτην Περσῶν, ὡς δῆθεν κακῶς αὐτοῦ ὑφηγησαμένου τὴν ἀπὸ Μαλιακοῦ κόλπου θάλασσαν λαβρινθιάδῃ καὶ ἄπορον μεταγρόντες δ' οἱ Πέρσαι ὕστερον ὡς ἀδικηθέντα τὸν Σαλγαρέα ἔθραψαν μεγαλοπρεπῶς. Ὅτι τὸ Ἀμφιαράου ἱερὸν ἐν Τανάγρα ἐστὶ τῆς Βοιωτίας· ἐκ Κνωπίας δὲ τῆς Θηβαϊκῆς μεθιδρύθη κατὰ χρησμόν δεῦρο. Ὅτι Ἀθηδῶν πόλις μετὰ τὸν Σαλγαρέα ἐσχάτῃ τῆς Βοιωτίας κεῖται, καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Αἰγῆς πόλιν τὸ διάστημα στάδια ρκ'. καὶ ἐγγὺς τῶν Αἰγῶν αἱ Ὀροβίαι. ἐκ δὲ Ἀθηδόνος ἦν Γλαῦκος, ὃν μεταβαλεῖν φασιν εἰς κῆτος θαλάσσιον. Ὅτι ἡ Βοιωτία, σηραγωγώδης οὕσα καὶ ὑπαντρος, ποιᾷ σεισμούς ἐν αὐτῇ ἑξαισίους, ἢ πρὸς τινὰς τῶν πόρων ἀποτυφλοῦσθαι καὶ τινὰς διευρύνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο λίμναι τὲ τινες ὑφίστανται καὶ αὐθις λήγουσι, διὸ καὶ Πλάταια μὲν καὶ Πλαταιεῖς παρὰ λίμνην ποτὲ ἦσαν, καὶ διὰ τὴν τῶν κωπῶν πλάτην οὕτως ὠνομάσθησαν· ἔτι δὲ Ἔλος τε καὶ Ἐλεῶν· νῦν δὲ ἠπεύρωται. Ὅτι ὁ Κηφισσοῦς ποταμὸς ἐκ τῶν Φωκικῶν ὀρέων ἄρχεται ἐκ Αἰλαιᾶς πόλεως, καὶ εἰς τὴν Κωπαΐδα λίμνην ἐκδίδωσιν· ἐνθα καὶ ὁ Περμησοῦς καὶ Ὀλμειός, ἐκ τοῦ Ἐλικῶνος ῥέοντες, εἰς τὴν αὐτὴν ἐμβάλλουσι λίμνην περὶ πόλιν Ἀλίαρτον· ἡ δὲ τῆς λίμνης περίμετρος στάδιοι τπ'. Ὅτι ἡ Κωπαῖς λίμνη, πολλοὺς δεχομένη ποταμούς, ἔξοδον οὐκ ἔχει, πλὴν τοῦ κατὰ τὸν Κηφισὸν δεχομένου αὐτὸν χάσματος. Ὅτι Σκῶλός ἐστι κόμη τῆς Παρασωπίας ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι, τόπος τραχύς· ἀπ' οὗ καὶ ἡ παροιμία λέλεκται·

εἰς Σκῶλον μὴτ' αὐτὸς ἵναι μὴτ' ἄλλω ἔπεσθαι.
καὶ τὸν Πενθέα ἐνταυθά φασι διασπασθῆναι. ἔστι δὲ καὶ

ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Τραχινίᾳ κόμῃ Σκῶλος, παρ' ἣν ποταμὸς φεῖ Ἀσωπός· καὶ ἐν Σικωνῶνι ἄλλος ἐστὶ ποταμὸς Ἀσωπός. Ὅτι Θέσπειαι πόλις ἐστὶ πρὸς τῷ Ἐλικῶνι νοτιωτέρα, ἐπικειμένη τῷ Κρυσαίῳ κόλῳ καὶ αὐτῇ καὶ ὁ Ἐλικῶν. πλησίον δὲ καὶ ἡ τοῦ Ἡσιόδου πατρὶς Ἀσκη. Ὅτι ὁ Παρνασσὸς τὸ ὄρος σπήλαια ἔχει πολλὰ ἱερά, ὧν ἐστὶν ἐν καὶ τὸ Κωρύνκιον, ἱερὸν νυμφῶν, ὁμώνυμον τῷ Κιλικίῳ. Ὅτι τὸ ἐσπέριον τοῦ Παρνασσοῦ πλευρῶν νέμονται Λοκροί¹ τε οἱ Ὀζόλαι καὶ Δωριεῖς καὶ Αἰτωλοὶ κατὰ τὸν Κόρακα, Αἰτωλικὸν ὄρος· τὸ δὲ πρὸς ἕω Δωριεῖς καὶ Φωκεῖς. Ὅτι ὁ Κρυσαῖος κόλπος ἕως τοῦ Ἀκτίου περαιούται. Ὅτι Φωκίων δύο εἰσὶ πόλεις ἐπίσημοι, Δελφοὶ τε καὶ Ἐλάτεια, ἡ μὲν διὰ τὸ ἀρχαιότατον μαρτεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, ἡ δὲ διὰ τὸ [ἐπικείσθαι τοῖς στενοῖς.]² περὶ Κύφον, Περραιβικὸν ὄρος, καὶ πόλιν εἶναι.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφον ἦγε.

Ὅτι Περραιβοὶ τὰ δυτικὰ τοῦ Ὀλύμπου ᾤκουν, Μακεδόνων ἐγγύς. Ὅτι ἕτερος Μόσχος, ἀφ' οὗ ἡ Ἀττικὴ Μοσχοπία, καὶ ἄλλος ὁ Μαρτοῦς, τῆς Τειρεσίῳ θυγατρὸς παῖς, ἀφ' οὗ Μοψουεστία πόλις Κιλικίας. Ὅτι μεταξὺ Σηπιάδος καὶ Κασθαναίας, τοῦ Πηλίου ἀρωτηρίων, αἰγιαλός ἐστιν ἔρημος, ἐνθα ὁ Ξέρξης στρατὸς ὑπὸ ἀπηλιώτου συνετρίβη. Ὅτι τὸ περὶ Λάρισσαν πεδίων Πελασγικὸν ἐκαλεῖτο πρὶν, Πυρραία δὲ ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος γυναικός, Αἰμονία δὲ ἀπὸ Αἰμονος, Θετταλία δὲ ἀπὸ Θετταλοῦ τοῦ Αἰμονος.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι.

Ὅτι ἡ Εὐβοία μῆκος ἔχει σταδίων α', ἀπὸ Κηραίου ἄκρου τοῦ κατὰ Θερμοπύλας ἕως Γεραιστοῦ³ κατὰ Σούνιον· τὸ δὲ πλάτος τὸ μέγιστον ρν' σταδίων. καὶ ἐστὶν ἀντίπορθμος τῇ τε Ἀττικῇ καὶ τῇ Βοιωτίᾳ καὶ τῇ Λοκρίδι καὶ

1. αἰτωλοὶ 2. λέγει δὲ Cor.: cf. Str. p. 442. 3. γεραιστοῦ

τοῖς Μαλιεῦσι. διὰ δὲ τὸ μῆκος Μάκρις ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Ἀβαντίς. τὰ δὲ μεταξὺ Καφηρέως καὶ Γεραιστοῦ τὰ Κοῖλα Εὐβοίας καλεῖται. Ὅτι ὁ Ὠρεὸς Ἰστίαία ἐκαλεῖτο καὶ οἱ Ὠρεῖται Ἰστιαεῖς. Ὅτι τὸ Δῖον καὶ ὁ Ὠρεὸς καὶ ἡ Κήρινθος καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον καὶ ὁ Βούδορος ποταμός, πάντα τῆς Εὐβοίας παραθαλάσσιά εἰσι, πρὸς τὸν βορρᾶν τετραμμένα καὶ τὴν Σκῦρον νῆσον καὶ Ἀῆμνον. Ὅτι Κάρυστος καὶ Στύρα καὶ Ἐρέτρια πρὸς νότον εἰσίν, ἀντιπέραν Ἀττικῆς. Ὅτι ἐν Καρύστω φέεται λίθος ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τὰ ὕψη χειρόμακτρα γίνεσθαι· ἐνπωθέντα δὲ εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι λέγουσι, παραπλησίως τῆ τῶν λίθων πλύσει. ὁ δὲ Γεραιστός ἄρσενικόν. Ὅτι περὶ τὸ Ἀήλαντον πεδῖον τῆς Εὐβοίας μέταλλα ἦν χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ἅπερ νῦν ἐκλείουεν, ὥσπερ καὶ Ἀθήνησι τὰργύρια. Ὅτι ἡ Ἐρέτρια πόλις δύναμιν εἶχε ποτε μεγάλην· ὥστε, ἤνικα πομπὴν ἤγον, γ μὲν ὀπλίται ἦσαν, χ' δὲ ἰππεῖς, ξ' δὲ ἄρματα· ἐπῆρχα δὲ Ἄνδρου καὶ Τήνου καὶ τιῶν νήσων ἄλλων. Ὅτι τῶν δοράτων τὰ μὲν συστάδην ἐστίν, ὡς τὰ ξίφη καὶ τὰ ὄρεκτὰ τῶν Ὀμηρικῶν Ἀβάντων, τὰ δὲ ἀκοντίζεταί δικήν οἰστοῦ καὶ παλτοῦ, ὅποια ἦν ἡ τοῦ Ἀχιλλέως μελία, τὰ δ' ἐπαμφοτερίζει, οἶον ὁ κοντὸς καὶ ἡ σάρισσα¹ καὶ ὁ ὕσσός. Ὅτι τῆς Εὐβοίας δύο τινὲς εἰσι ποταμοί, Κιρεὺς καὶ Νιλεὺς²· καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πίνοντα πρόβατα γίνονται ἐκ μὲν θατέρου λευκά, ἐκ δὲ θατέρου μέλανα. Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἀμπερακικοῦ κόλπου Ἀκαρνᾶνες οἰκοῦσι, καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἀχελῷός ἐστι ποταμός, εἶτα Αἰτωλοὶ ἀνατολικώτεροι, καὶ μετ' αὐτοὺς Ὀζόλυι Λοκροὶ καὶ ὁ Παρνασσὸς τὸ ὄρος, εἶτα Ἑλικῶν τὸ ὄρος, εἶτα Κιθαιρῶν κατὰ τὸν Κορινθίαν ἰσθμόν, εἶτα Ἰμμητός, πρὸς τὰς ἀνατολὰς ἐφεξῆς κείμενα τὰ ὄρη. καὶ ὑπέρκεινται ἐν τῇ μεσογαίᾳ πρὸς βορρᾶν τῶν μὲν Ἀκαρνάνων Ἀμφίλοχοι, εἶτα Δόλοπες καὶ ἡ Πίνδος τὸ ὄρος, ἀφ' οὗ ὁ Ἀχελῷος ῥεῖ πρὸς τὰς Ἐχινάδας· τῶν δ' Αἰτωλῶν Περραιβοὶ πρὸς βορρᾶν εἰσι καὶ Ἀθαμᾶνες καὶ Αἰνιάνων τι μέρος τῶν τὴν Οἴτην ἐχόντων. τὸ δὲ νότιον πλευρὸν Ἀκαρνάνων τε καὶ Αἰτωλῶν ἡ

1. γέραςτος 2. σάρισα 3. κηρεὺς καὶ νηλεὺς

θάλασσά ἐστιν ἢ κατὰ τὸν Κρισαῖον κόλπον. ἄρχεται δ' ὁ κόλπος οὗτος ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Ἀγελφίου ποταμοῦ. Ὅτι Κόραξ ὄρος Αἰτωλικὸν συνάπτει τῇ Οἰτῇ ὄρει. Ὅτι τὸ Ἄκτιον δυσμικώτατόν ἐστιν ἄκρον τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου. Ὅτι ἢ νῦν Λευκάς πόλις χειρρότησος ἦν πρὶν, ὑπὸ δὲ Κοριουθίων ἐτιμήθη· καλεῖ δ' αὐτὴν Ὅμηρος ἀκτὴν ἠπειροῖο, τῆς Ἀκαρνανίας δηλονότι, ἧς μέρος τὸ Νήριτον, ὅπερ Λαέρτης εἰλεῖν λέγει. ἀλλὰ καὶ τὰ Κροκύλεια καὶ ἡ Αἰγίλιψ πόλις ἐν Καταλόγῳ, τῆς Λευκάδος εἰσὶ πλησίον· ὡς τὴν νῆσον ὄλην ἔχον πόλεις τρεῖς, Λευκάδα μὲν ἐν τῷ χειροποιήτῳ πορθμῷ, τὴν πρὶν Νήριτον, καὶ Κροκύλεια καὶ Αἰγίλιψα. Ὅτι τὴν τὴν Κεφαλληνίαν Ὅμηρος καὶ Σάμον καλεῖ, οἶον·

οἱ τε Ζακύνθον ἔχον ἢ δ' οἱ Σάμον ἀμφεπέμορτο·
καὶ Σάμην, οἶον·

Δουλίχιόν τε Σάμην τε·

ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν μέρος λέγει τῆς Κεφαλληνίας καὶ τῆς Ἠπειροῦ, οἶον·

οἱ τ' ἠπειρον ἔχον ἢ δ' ἀντιπέραι' ἐπέμορτο·
καὶ πάλιν·

δώδεκ' ἐν ἠπειρῳ ἀγέλαι.

ὁμωνύμως δὲ τῇ ὄλῃ νήσῳ καὶ ἡ ἐν αὐτῇ πόλις Σάμος καὶ Σάμην καλεῖται. Ὅτι ἡ τοῦ Μέντου πόλις, Τάφος πρὶν καλουμένη, νῦν Ταφιοῦς² καλεῖται. Ὅτι Σαμαῖοι μὲν οἱ Κεφαλλῆνες ἀπὸ Σάμης ἢ Σάμου, οἱ δὲ Ἴωνες ἀπὸ Σάμου τῆς Ἴωνικῆς Σάμοι. Ὅτι Ἐπειοὶ κατ' ἄκρον τὰς ὑπὸ τῷ Μέγητι Ἐχινάδας, ἐξ Ἡλίδος ἐλθόντες μετὰ Φυλείας· διόπερ καὶ τὸν Κυλλήγιον Ἰετον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν, Φυλείδew ἔταρον καλεῖ ὁ ποιητής. Ὅτι ἡ Ἴωνικὴ Σάμος πρὶν ἐκαλεῖτο Μελάμφυλος, εἶτα Ἀνθεμίς, εἶτα Παρθενία ἀπὸ ποταμοῦ ἐν αὐτῇ Παρθενίῳ, ὃς Ἰμβρασος μετωνομάσθη, εἶτα Σάμος ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ὄρεων· οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη σαμαίους³ ἐκάλλον. Ὅτι ἀπὸ Ζακύνθου νῆσον εἰς Ἐσπερίδας τῆς Λιβύης στάδιοι γε'. Ὅτι τὰς νῦν Ὀξείας νήσους τῶν Ἐχινάδων Ὅμηρος Θοὰς καλεῖ. ἡ μὲν οὖν Δουλιχία κεῖται κατὰ τὰς

1. ἡτ' (sic) 2. ταφιοῦς 3. lgd. σάμοις; v. Str. p. 457.

τοῦ Ἀλφειοῦ ἐκβολὰς καὶ Οἰνιάδας. Ὅτι οἱ Τάφιοι καὶ οἱ Τηλεβόαι νήσους κατώκουν ὁμωνύμως αὐτοῖς καλουμένας, πλησίον τῶν Ἐχινάδων. Ὅτι ὁ κατὰ Νικομήθειαν τῆς Βιθυνίας κόλπος Ἀστακηγὸς καλεῖται ἀπὸ τινος πολυχνήσιου κειμένου ἐν τῷ μυθῷ, Ἀστακοῦ καλουμένου. Ὅτι Τυνδάρεως καὶ Ἰκάριος, ἐκπεσόντες Σπάρτης ὑπὸ Ἰπποκόωντος, ἦλθον εἰς Πλευρώνα παρὰ Θέστιον, καὶ μετ' αὐτοῦ συγκατεκλήσαντο πολλὴν χώραν καὶ τῶν Ταφίων καὶ Ἐχινάδων νήσων· ἀλλ' ὁ μὲν Τυνδάρεως, γήμας Αἴδαν τὴν Θεστίου παῖδα, μετῴκησεν¹ εἰς τὴν οἰκίαν· ὁ δὲ Ἰκάριος ἐγγυε Πολυκάστην τὴν Λυγαίου παῖδα καὶ τῆς Ἀκαρνανίας ἐκυρίευσεν· ἐξ ὧν Πηλεόπη καὶ ἀδελφοὶ αὐτῆς. Ὅτι Ἀκαρνανεὺς οὐ συνεστράτευσαν Αἰτωλοῖς κατὰ τῆς Τρωάδος· ὅθεν ὕστερον ἔτεσι πολλοῖς Ῥωμαίους ἐπεισαν τοῦτο καὶ τὴν αὐτονομίαν ἀπέλαβον διὰ τὸ μὴ συστρατεῦσαι Ἕλλησι κατὰ τῶν Τρώων, οἳ τινες ἦσαν πρόγονοι Ῥωμαίων· ὁ γὰρ Αἰνείας ἐκ τῶν Τρώων ἦν. Ὅτι οἱ Κουρηῆτες οὐκ ἦσαν Αἰτωλοὶ διὰ τὰ ἔπη ταῦτα·

Κουρηῆτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί.

πάλιν οἱ τοῦ Πορθέως παῖδες τρεῖς, Αἰτωλοὶ ὄντες καὶ τὴν Πλευρώνα καὶ Καλυδῶνα οἰκοῦντες, Κουρηῆτες ἦσαν· οἱ γὰρ Πλευρώνιοι Κουρηῆτὲς εἰσιν, ὅπερ ἀληθέστερον. ἔθος γὰρ ἐστὶν Ὀμηρικόν, τὰ μέρη τοῖς ὅλοις συναριθμεῖν, οἷον·

οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον — Χαλκίδα τε·

καὶ πάλιν·

Τρῶες καὶ Ἀνίκιοι — καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί.

τοιούτων οὖν καὶ τὸ Κουρηῆτες καὶ Αἰτωλοί. φασὶν οὖν, ὅτι Κουρηῆτων ἐχόντων τὴν νῦν Αἰτωλίαν, ἐκπεσῶν ἐξ Ἥλιδος Αἰτωλὸς μετὰ τινων Ἐπειῶν, ἐκυρίευσεν τῆς ἐξ ἑαυτοῦ κληθείσης Αἰτωλίας, καὶ οἱ Κουρηῆτες μετῴκησαν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν. μετὰ οὖν γενεὰς ἰ' Ὄξυλος μετὰ Ἡρακλειδῶν κατήλθεν εἰς τὴν Ἥλιδα ὡς πατρώαν, ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐν τῇ εἰκόνι Αἰτωλοῦ δηλοῖ·

χώρης οἰκιστῆρα παρ' Ἀλφειοῦ ποτε δίναις
θραφθέτα, σταδίων γείτον' Ὀλυμπιάδος,

1. μετῴκησεν

μουσικῶς, τὰς δ' ἐν φανερό· ἡ γὰρ μουσικὴ φιλοσοφία ἐστὶ
 καὶ πρὸς τὴν τῶν ἡθῶν κάθαρσιν συμβαλλομένη, ὡς φησι Πλά-
 των. Ὅτι οἱ Ἕλληνες τῷ Διονύσῳ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ
 Ἑκάτῃ καὶ ταῖς Μούσαις καὶ Ἀθήμητι προσέθεσαν τὸ ὀργια-
 στικὸν πᾶν καὶ τὸ Βακχικὸν καὶ τὸ χορικὸν καὶ μουσικόν. Ὅτι
 οἱ Κουρήτες δαίμονές τινές εἰσι περὶ τὸν Δία· οὕτως δ' ὠνο-
 μάσθησαν διὰ τὸ κουροτροφεῖσθαι αὐτόν. τοῦ δὲ Διονύσου ὀπα-
 δοὶ δαίμονες Σάτυροί τε καὶ Σίληνοι καὶ Βάκχαι Ἀθηναί τε
 καὶ Θυῖαι καὶ Μιμαλλόνες¹ καὶ Ναΐδες καὶ Νύμφαι καὶ Τί-
 τυροι. Ὅτι οἱ Βερέκνυτες, Φρυγίων τι γένος ὄν, καὶ ἀπλῶς
 οἱ Φρύγες ῥέαν τιμᾶσι καὶ ὀργιάζουσι αὐτῇ, μητέρα καλοῦν-
 τες θεῶν καὶ Ἄγεστιν καὶ Φρυγίαν θεὸν μεγάλην, ἀπὸ δὲ τῶν
 τόπων Ἰδαίαν καὶ Διδυμήην καὶ [Σι]τυλήην καὶ Κυβήβην
 καὶ Πισσινουντίδα καὶ Κυβέλην. οἱ δὲ Ἕλληνες τοὺς προπό-
 λους αὐτῆς Κουρήτας λέγουσιν ὁμωνύμως τοῖς τοῦ Διός, τοὺς
 δ' αὐτοὺς καὶ Κορύβαντας. Ὅτι παρὰ τοῖς Θραξῖν ἐνθου-
 σιασμοὶ εἰσι, τὰ τε Κοτύττια καὶ τὰ Βενδίδια²· παρ' οἷς καὶ
 τὰ Ὀρφικὰ τὴν καταρχὴν ἔσχεν. Ὅτι Ὀλυμπος ὄρος ἐστὶ
 καὶ περὶ τὴν Τρωικὴν Ἴδην καὶ ὁ Μύσιος καὶ ὁ Μακεδονικὸς
 καὶ ὁ παρ' Ὀμήρῳ ὑπερουράνιος. Ὅτι Ταλθύβιος μετὰ τὰ
 Τρωικὰ ἀποικίαν ἔστειλεν εἰς Κρήτην. Ὅτι τριχάικες οἱ ἐν
 Κρήτῃ Δωριεῖς, ἥτοι οἱ πολεμικοί, ὡς τὸ κορυθαῖκι, ἢ οἱ τρι-
 λόφοι ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ἢ οἱ ὀρχησταί. Ἐτεόκρητες δὲ
 ἀπὸ ποταμοῦ ἔγγυς ὄντος. Ὅτι ἡ Δίκη τὸ ὄρος
 ἐστὶ τῆς Ἰδου καὶ Κρήτῃ σταδίους, α. ἡ δὲ
 ἰμιαλλος καλεῖται. Ὅτι ἡ Κρήτη ἑκατόμπολις
 Ὀμήρου χρόνῳ ἑκατομύριοις ἔσχεν οὖσι τῶν Τρωι-
 κῶν Τρωικὸν ἔσχεν ἡ Κρήτη· ἐν γὰρ
 ἡμυρος οὐκ ἔσχεν ἑκατόμυριον ἀπαγγέλλον τὰς
 ἑκατόμυριον. Ὅτι ἡ ἔνοπλος
 τῶν περὶ τὸν Δία δαϊμό-
 νων ἔσχεν τὸν ὄρον τὸν
 πρὸς τοὺς προσποιουμένους

1. add. 2. βενδίδια 3. κε-

Ἐνδυμίωνος παῖδ' Αἰτωλοὶ τόνδ' ἀνέθηκαν
 Αἰτωλόν, σφετέρως μῆμ' ἀρετῆς ἑσορᾶν.
 τὸ δὲ ἐπὶ τῇ Ὀξύλου εἰκόνι ἐπίγραμμα οὕτως ἔχει·
 Αἰτωλὸς ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον,
 κτήσατο Κουρήτιν γῆν δορὶ πολλὰ καμῶν.
 τῆς δ' αὐτῆς γενεῆς δεκατόσπορος Αἴμονος υἱός,
 Ὀξύλος, ἀρχαίην ἔκτισε τήνδε πόλιν.

τὸ δὲ Ὀξύλου ἐν Ἠλιδι κεῖται, τὸ δ' Αἰτωλοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ.
 Ὅτι Χαλκιδεῖς οἱ ἐν Εὐβοίᾳ, πόλεμον ἔχοντες πρὸς Ἐρετριεῖς
 περὶ τοῦ Ἀηλατίου πεδίου καὶ πολλάκις κρατούμενοι ἀπὸ τῶν
 ἔμπροσθίων τριχῶν καὶ καταβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐπε-
 τήδευσαν τὰ ἔμπροσθεν κείρεσθαι τῆς κεφαλῆς· διὸ καὶ ὑπὸ
 Ὀμήρου ὀπισθεν κομόωντες προσηγορεύθησαν. καὶ μετουκίσαν-
 τες εἰς Αἰτωλίαν ὕστερον καὶ μάχῃ νικήσαντες τοὺς ἐνοικοῦν-
 τας ἐδίωξαν πέραν τοῦ Ἀχελφίου ποταμοῦ· διὸ ἐκεῖνοι μὲν οἱ
 Εὐβοεῖς Κουρήτες ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι, οἱ δ' ἐκβλη-
 θέντες Ἀκαρνανες, ὡς μὴ κειρόμενοι. Ὅτι ὁ Θεόστιος πεν-
 θερὸς ἦν Τυνδάρεώ τε καὶ Οἰνέως, πατὴρ Αἴδας τε καὶ Ἀλ-
 θαιίας· καὶ πόλεμον ὄντος Θεστιάδαις τε καὶ Κουρήσι πρὸς
 Οἰνέα τε καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Μελέαγρον, ἦτοι περὶ γῆς ὄρων
 ἢ μυθικῶς καθ' Ὀμηρον

ἀμφὶ σοὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι,
 ὁ Μελέαγρος ἀνεῖλε τοὺς τῆς Ἀλθαιίας ἀδελφοῦς· ἀνθ' ὧν ἡ
 Ἀλθαιία

πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐριννύς.

Ὅτι τοὺς ἐν Αἰτωλίᾳ Κουρήτας τετραχῶς ἐτυμολογητέον· ἢ
 γὰρ διὰ τὴν ἔμπροσθίαν κουράν, ὡς εἴρηται, ἢ ἀπὸ ὄρους Κου-
 ρίου Αἰτωλικοῦ ἢ διὰ τὸ βλακώδεις εἶναι, ὥσπερ αἱ κούραι,
 ὁποῖοι καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες λέγονται, ἢ ἀπὸ Κουρήτων δαι-
 μόνων, ἐνόπλιον ὀρχουμένων ὀρχησιν· λέγοι γὰρ ἂν τοὺς ἀν-
 δρειοτάτους καὶ εἰδότας ἐν ὄπλοις ὀρχεῖσθαι· καὶ γὰρ Ὀμηρος
 εἰσάγει τὸν Αἰνεῖαν λέγοντα·

Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ εἶοντα.

Ὅτι κοινὸν Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἐστὶ τὸ τὰς ἱεροποιίας μετὰ
 ἀνέσεως ἐορταστικῆς ποιεῖσθαι, τὰς μὲν σὺν ἐνθουσιασμῷ, τὰς
 δὲ χωρὶς, καὶ τὰς μὲν μετὰ μουσικῆς, τὰς δὲ μὴ, καὶ τὰς μὲν

μουσικῶς, τὰς δ' ἐν φανεροῦ· ἡ γὰρ μουσικὴ φιλοσοφία ἐστὶ καὶ πρὸς τὴν τῶν ἡθῶν κάθαρσιν συμβαλλομένη, ὡς φησι Πλάτων. Ὅτι οἱ Ἕλληνες τῷ Διονύσῳ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἐκάτῃ καὶ ταῖς Μούσαις καὶ Ἀήμητρι προσέθεσαν τὸ ὄργανιστικὸν πᾶν καὶ τὸ Βακχικὸν καὶ τὸ χορικὸν καὶ μουσικόν. Ὅτι οἱ Κουρήτες δαίμονές τινές εἰσι περὶ τὸν Δία· οὕτως δ' ὠνομάσθησαν διὰ τὸ κουροτροφεῖσθαι αὐτόν. τοῦ δὲ Διονύσου ὀπαδοὶ δαίμονες Σάτυροί τε καὶ Σιληνοὶ καὶ Βάκχαι Ἀθηναί τε καὶ Θυῖαι καὶ Μιμαλλόνες¹ καὶ Ναΐδες καὶ Νύμφαι καὶ Τίτυροι. Ὅτι οἱ Βερέκνυτες, Φρυγίων τι γένος ὄν, καὶ ἀπλῶς οἱ Φρύγες ῥέαν τιμᾶσι καὶ ὀργιάζουσι ταύτῃ, μητέρα καλοῦντες θεῶν καὶ Ἄγαστιν καὶ Φρυγίαν θεὸν μεγάλην, ἀπὸ δὲ τῶν τόπων Ἰδαίαν καὶ Διδυμήην καὶ [Σι]πυλήην καὶ Κυβήβην καὶ Πισσινουντίδα καὶ Κυβέλην. οἱ δὲ Ἕλληνες τοὺς προπόλους αὐτῆς Κουρήτας λέγουσιν ὁμωνύμως τοῖς τοῦ Διός, τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Κορύβαντας. Ὅτι παρὰ τοῖς Θραξῖν ἐνθουσιασμοὶ εἰσι, τὰ τε Κοτύττια καὶ τὰ Βενδίδεια². παρ' οἷς καὶ τὰ Ὀρφυκὰ τὴν καταρχὴν ἔσχεν. Ὅτι Ὀλυμπος ὄρος ἐστὶ καὶ περὶ τὴν Τρωικὴν Ἰδην καὶ ὁ Μύσιος καὶ ὁ Μακεδονικὸς καὶ ὁ παρ' Ὀμήρῳ ὑπερουράνιος. Ὅτι Ταλθύβιος μετὰ τὰ Τρωικὰ ἀποικίαν ἔστειλεν εἰς Κρήτην. Ὅτι τριχάκεις οἱ ἐν Κρήτῃ Δωριεῖς, ἧτοι οἱ πολεμικοί, ὡς τὸ κορυθαῖκι, ἢ οἱ τρίλοφοι ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ἢ οἱ ὀρχησταί. Ἐτεοκρητες δὲ οἱ αὐτόχθονες. Ὅτι ὁ Κνωσσὸς πόλις τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο Καίρατος³ ἀπὸ ποταμοῦ ἐγγὺς ὄντος. Ὅτι ἡ Δίκη τὸ ὄρος ἀνατολικώτερόν ἐστι τῆς Ἰδης ἐν Κρήτῃ σταδίους α. ἢ δὲ Ἰδη νῦν Χρυσόμαλλος καλεῖται. Ὅτι ἡ Κρήτη ἐκατόμπολις ἦν ἐν τοῖς τοῦ Ὀμήρου χρόνοις, μεταγενεστέροις οὖσι τῶν Τρωικῶν. ἐπὶ δὲ τῶν Τρωικῶν ἑ πόλεις εἶχεν ἡ Κρήτη· ἐν γὰρ τῷ Καταλόγῳ Ὀμηρος οὐκ εἰσάγει πρόσωπον ἀπαγγέλλον τὰς ῥ' πόλεις, ἀλλ' αὐτὸς λέγει εἶναι ἐκατόμπολιν. Ὅτι ἡ ἔνοπλος ὀρχησις Κουρητῶν⁴ μὲν ἐστὶν εὔρεμα τῶν περὶ τὸν Δία δαιμόνων, καλεῖται δὲ πυρρήχη. Ὅτι πρὸς τοὺς προσποιουμένους

1. οἰμαλλόνες, sed με supra οἱ pr. m. add. 2. βενδίδια 3. κεραιος (sine acc.) 4. κουρητῶν.

μη εἶδεναι ἀ ἴσασι παροιμία ἐτέθη, ὁ Κρής ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν· οἱ γὰρ Κρήτες ἐθαλασσοκράτησαν πρώτοι, ναυτικῶ μεγάλῳ χρωόμενοι. Ὅτι Κρήτες τὸν μὲν ἐρωστὴν φιλήτορα καλοῦσιν, τὸν δὲ ἐρώμενον κλεινόν· ποιοῦνται δὲ τὰ παιδικὰ δι' ἀρπαγῆς, οὐχὶ πειθοῖ¹. Ὅτι Σίφνος ἡσός ἐστιν εὐταλής, ἐφ' ἣ καὶ παροιμία ἐλέχθη, Σίφνιος ἀστράγαλος, διὰ τὴν εὐτελείαν. Ὅτι αἱ Κυκλάδες ἡσοὶ ἰβ' ἦσαν πρῶν, ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι ταύταις προσεγένοντο. ἀρχονται δὲ αὐταὶ ἀπὸ ἡσσοῦ τῆς πρὸ τοῦ Σουπίου, Ἑλέτης καλουμένης, περὶ ἧς Ὁμηρος ἔφη·

ἡσῶ δ' ἐν Κρανῶνι ἐμίγην φιλότῃ.

εἰσὶ δ' αὐταὶ· Κέως, Κύθνος, Σέριφος, Μῆλος, Σίφνος, Κίμωλος, Πρεπείσεινθος, Ὀλίαιρος², Πάρος, Νάξος, Σύρος, Μύκονος, Τήνος, Ἄνδρος, Γύαρος. αἱ δὲ Σποράδες ἡσοὶ ἀνατολικώτεραι εἰσὶ τῆς Κρήτης· οἰαὶ εἰσὶν αἱ περὶ Νίσυρον καὶ Κῶν καὶ Καλύδνας καὶ Λέρον καὶ Πάτρων³.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΑ.

Ὅτι τὸ ὄρος ὁ Ταῦρος, ὃς διαιρεῖ δίχα τὴν Ἀσίαν κατὰ μῆκος, πλάτος μὲν ἔχει πολλαγῶν καὶ γ σταδίων· μῆκος δὲ ὅσον καὶ τῆς Ἀσίας, μυριάδων δ' καὶ ε, ἀπὸ τῆς Ροδίων περαιῖας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς. Ὅτι ἡ Παρθναῖα καὶ Μηθία καὶ Ἀρμενία καὶ Καππαδοκῶν τινες καὶ Κίλικες καὶ Πισίδαι ἐν τῷ αὐτῷ Ταύρῳ ὄρει κεῖνται. Ὅτι ὁ ἰσθμὸς ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου ἐπὶ τὸν Ἰσθμῶν σταδία ἐστὶ γ· καὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς βορρᾶν οἶον χειρρόνησός ἐστι μεγάλη, περιεχομένη ἐκ μὲν δυσμῶν τῷ τε Εὐξείνῳ καὶ τῇ Μαιώτιδι καὶ Τανάιδι ποταμῶ καὶ τῇ ἐξῆς ἐρῆμῳ καὶ ἀγνώστῳ γῆ ἕως τοῦ ὠκεανοῦ, εἰ δὲ καὶ ὁ ὠκεανὸς ἐκ τοῦ βορρᾶ περιέχει τὴν οἰ-

1. Verba ὅτι Κρήτες — πειθοῖ atramento inducto deleuit vetusta manus, sed non prima. 2. οὐλίαιρος 3. πάτρων

κονμένην, ἀπ' αὐτοῦ αὐθις ἐπὶ νότον ἰόντι ἕως τῆς Κασπίας θαλάσσης τῆς κατὰ Ἀλβανίαν. Ὅτι Πομπήιος φίλος ἦν Ποσειδωνίῳ. ἐλθὼν οὖν εἰς Ῥόδον, ὅτε ἐπὶ τὸν Μιθριδατικὸν ἐξώρμα πόλεμον, ἐνέτυχέ τε αὐτῷ καὶ χρηματίσας ὅσων ἐδεῖτο, ἔφησεν ἔσχατον, εἴ τινος δέοιτο· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· βούλομαι σε, ὦ Πομπήιε,

αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

ἐξ οὗ καὶ τὰ κατὰ Ἰβηρίαν καὶ Ἀλβανίαν καὶ Ἀρμενίαν ἐτύθετο. Ὅτι τὴν Ἀσίαν πᾶσαν διαιρεῖ ὁ Στράβων εἰς μέρη ε'. πρῶτον μὲν τὴν ἀπὸ Ἰβηρίας τοῦ ἰσθμοῦ ἀρχομένην χειροποίητον ἐπὶ τὸν βορρᾶν· δεύτερον δὲ τὴν ἀπὸ τῆς χειρονήσου ταύτης πρὸς ἀνατολὰς γῆν ἀφορίζομένην ὑπὸ τοῦ Ταύρου, ἧτις ἐστὶν ἡ βορραία Ἀσία ἕως Ἰνδῶν· τρίτον δὲ τὴν μεταξὺ Ταύρου ὄρους καὶ Κασπίας θαλάσσης· τοῦτ' ἐστὶ Μηδία καὶ Ἀρμενία καὶ [Καππαδοκία] ἕως Ἄλως ποταμοῦ· τέταρτον δὲ τὴν ἐντὸς Ἄλως γῆν καὶ αὐτὸν τὸν Ταῦρον ἕως τῆς Κιλικίας θαλάσσης καὶ μέχρι Ἰωνίας καὶ Χαλκηδόνος· πέμπτον δὲ τὴν τε Ἰνδικὴν καὶ Ἀριανήν¹ καὶ ἐφεξῆς πρὸς δυσμὰς ἕως Κιλικίας τε καὶ τοῦ Νεῖλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου. Ὅτι ἡ Κολχίς μεταξὺ τῶν τε Μοσχικῶν καὶ Κανκασίων ὄρεων κεῖται. Ὅτι ἀπὸ Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου ἕως νήσου Ἀλωπενίας στάδια βσ'. Ὅτι ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τῆς Μαιώτιδος ἐστὶ ποταμὸς, ὁ μέγας Ῥομβίτης, εἶτα Θεοφάνιος, εἶτα μικρὸς Ῥομβίτης, εἶτα Ἀττικίτης, εἶτα Ψάτης², εἶτα Οὐαρδάνης. πάντες οὗτοι ποταμοὶ ἐκ τε τῶν Ἰππικῶν ὄρεων ἔρχονται καὶ ἐκ τῶν Κανκασίων. Ὅτι τὸ Κιμμέριον³ ἄκρον τὸ ἐν τῇ Μαιώτιδι πάλαι ἴσχυσε πλεῖστον, ὥστε καὶ τὸν Βόσπορον Κιμμέριον ἐξ αὐτοῦ κληθῆναι. εἶτα ἀπὸ σταδίων κ' Ἀχιλλείων κόμη, ὅπου καὶ τὸ στενωτάτον⁴ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βοσπόρου· ἔχει γὰρ κ' σταδίους· οὐ ἀντιπέραν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὸ Μυρμηκίον ἐστὶ. τὸ δὲ νοτιοαπηνιωτικὸν τοῦ Βοσπόρου στόμα Κοροκονδάμη· τὸ δὲ νοτιοιβηρικὸν κόμη τις τῆς Παντικαπαίων γῆς, ὄνομα Ἄκρα. μήκος τοῦ Βοσπόρου στάδιοι σ'. Ὅτι ἡ Φαναγορία⁵ καὶ ἡ

1. ἀρειανήν 2. Ψάθις legitur ap. Ptol. V, 8. 3. κίμμερον
4. στενωτάτον 5. φαναγορία et sic infra.

Ἐρωίνασσα πόλεις εἰσὶν ἀξιόλογοι περὶ τὰ Ἀσιανὰ μέρη. Ὅτι παραθαλάσσιος πόλις Σινδική ἐστι, τὸ τῶν Σινδῶν βασιλείου. Ὅτι τῶν Εὐρωπαϊῶν Βοσποριανῶν μητρόπολις ἐστὶ τὸ Παντικάπαιον, τῶν δὲ Ἀσιανῶν ἡ Φαναγορία. Ὅτι Ἠρίοχοι καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ζύγιοι, λυπρὰν γῆν οἰκοῦντες, ληστεύουσι τὴν Ποτικὴν θάλασσαν, ἔχοντες πλοῖα κοῦφα μικρά, δυνάμενα ἐν τοῖς ὤμοις αἶρεσθαι καὶ ἐν ὕλῃ κρύπτεσθαι, διὰ τὸ ἀλίμενον εἶναι τὴν ταύτη θάλασσαν, περατουμένην ὑπὸ τῶν Κανκάσου ἄκρων· καλοῦσι δὲ αὐτὰ καμάρας. Ὅτι ὁ Κανκάσος τὸ ὄρος περικλιεῖ ἀπὸ βορρᾶ τὰς δύο θαλάσσας, Κασπίαν τε καὶ Πόντον, εἰργον Σαρμάτας τε καὶ Μαιώτας ἀπὸ Ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν. ἐστὶ δὲ εὐδενδρότατον τὸ ὄρος· ἀπολήγει δ' αὐτοῦ τὸ νοτολιβυκὸν ἄκρον κατὰ τὰ μυχὰ τοῦ Εὐξείνου· ἐνθα πόλις Διοσκουριάς, ἥτις πόλις καὶ ἀρχὴ ἐστὶ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ Εὐξείνου καὶ Ἰρκανίας· καὶ ἐμπορεῖόν ἐστιν αὕτη ἡ Διοσκουριάς πάντων τῶν ἀνατολικωτέρων ἐθνῶν κοινόν· συνέχευεσθαι γάρ φασιν εἰς αὐτὴν ἔθνη ἀλλήλων ἑτερόγλωσσα πλείω τῶν ὀ. Ὅτι ἀπὸ Φάσιδος ποταμοῦ ἕως Ἄμισοῦ καὶ Σινώπης πλοῦς ἡμερῶν γ'. καὶ ἐστὶν ἡ χώρα αὕτη ἀγαθὴ πλὴν μέλιτος· πικρὶζει γάρ. Ὅτι ἡ Μοσχικὴ χώρα τριμερὴς ἐστὶ· τὸ μὲν γὰρ ἔχουσι αὐτῆς Κόλχοι, τὸ δὲ Ἰβηρες, τὸ δὲ Ἀρμένιοι. Ὅτι τὸ τῶν Φθειροφάγων ἔθνος καὶ αὐτὸ σὺν τοῖς ἄλλοις ἐμπορεῖφ χρῆται τῇ Διοσκουριάδι· οὕτως δὲ καλοῦνται διὰ τὸν ἀρχμόν καὶ τὸν πίνον. Ὅτι καὶ οἱ Σοάνες οὐδὲν βελτίους τῶν Φθειροφάγων τῷ πίνῳ εἰσίν. ἔχουσι δὲ καὶ μέταλλα χρυσοῦ, ἅτινα οἱ χεῖμαρροι καταφέρουσιν· ὑποδέχονται δ' αὐτὰ οἱ Σοάνες φάτναις ὅπας ἐχούσαις ἢ προβάτων μαλλωτῶν δοραῖς· ἀφ' οὗ καὶ ὁ μῦθος ἐπλάσθη τοῦ Αἰήτου, ὡς ἔχει ποτὲ χρυσόμαλλον δέρας. Ὅτι ὁ Κόρος ποταμὸς, τὴν ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Ἀρμενίας, παραλαμβάνει τὸν Ἀραγῶνα ἐκ τοῦ Κανκάσου ῥέοντα καὶ ἄλλα ὕδατα ποταμῶν, διὰ στενῆς ποταμίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐκπίπτει· μεταξὺ δὲ ταύτης τε καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐνεχθεῖς πολὺς διὰ πεδίων ἀγαθῶν, δεξιάμενός τε πλείους ποταμούς, ὧν ἐστὶν ὁ τε Ἀλαζόνιος καὶ ὁ Σανδοβάνης καὶ ὁ

1. παραλαβὸν Str. p. 500. 2. ἀραγωνα (sic)

Ρουϊάκης και Χάης, πλωτοὶ πάντες, εἰς τὴν Κασπίαν ἐμβάλλει θάλασσαν. Ὅτι ὁ Φᾶσις ποταμὸς, ἐξ Ἀρμενίας ὀρμώμενος, δέχεται ποταμοὺς τὸν τε Ἴππον καὶ τὸν Γλαῦκον· ἔξουσιν εἰς τὸν Πόντον πλησίον ὁμωνύμου πόλεως. Ὅτι οἱ Ἄλβανοὶ γῆν νέμονται, δίκην τῆς Κυκλώπων, ἀγαθωτάτην, οἷαν φησὶν ἐκεῖνος·

ἀλλ' ἤγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος

καρποφορεῖ. καὶ αἱ ἄμπελοι αὐτοῖς ἄσκαφοι καὶ διὰ πενταετίας κλαδευόμεναι φέρουσι τὸν καρπὸν. ἡ δὲ χώρα οὐδὲ σιδήρῳ τέμνεται, ἀλλὰ τῷ τοῦ ἀρότρου ξύλῳ, καὶ ἅπαξ σπαρεῖσα ἐπὶ διετίαν ἢ καὶ τριετίαν καρποφορεῖ. οἱ τε ποταμοὶ αὐτοῖς τὴν γῆν ποτίζουσιν, ὥσπερ ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Εὐφράτης. καὶ ἀπλῶς ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει ἢ χουὺς τῆς Ἀλβανίας εἰς ἀρετὴν καρπογονίας. οὕτως δὲ δεῖ λέγειν καὶ θηλυκῶς ἢ χουὺς. εἰσὶ δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ κτήνη πολυτόκα. καὶ αὐτοὶ καλοὶ τε τὰς ὄψεις καὶ μεγάλοι καὶ ἀπλοὶ τοῖς ἤθεσι· καὶ διὰ τὴν εὐθηνίαν¹ οὐκ ἴσασί τινες αὐτῶν ἀριθμεῖν, οἱ δὲ εἰδότες σὺ πλείω τῶν ἑκατὸν μετροῦσιν. Ὅτι περὶ Ἀλβανίαν ἐστὶ χώρα τῶν Ἀμαζόνων πλησίον Γαργαρέων περὶ τὰ Κανκάσια ὄρη· αἱ καὶ δύο μόνους μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ συνίασι τοῖς Γαργαρεῦσι τεκνοποιίας χάριν, τοὺς δὲ ἑ' καθ' αὐτὰς οἰκοῦσι χωρὶς, ἀσκούσαι τὰ πολέμια. τῶν δὲ τικτομένων τὰ μὲν θήλεα αὐταὶ ἔχουσι, τὰ δ' ἄρρενα τοῖς Γαργαρεῦσι διδόνασιν. μαρτυρεῖ καὶ Ἀρριανὸς τοῦτο, λέγων, ὅτι τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ Φαρεσμάτης ἐδώρησατο Ἀμαζόνας φ'. Ὅτι τὰ ὑψηλότερα μέρη τοῦ Κανκάσου τὰ νοτιώτατά ἐστι, τὰ πρὸς Ἀλβανίαν καὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχοις καὶ Ἡνιόχοις. Ὅτι αἱ τοῦ Κανκάσου κορυφαὶ χειμῶνος μὲν ἄβατοι, θέρους δὲ προσβαίνουσι, ὑποδύμενοι κεντρωτὰ ὠμοβόινα, δίκην τυμπάνων πλατεῖα, διὰ τὰς χιόνας καὶ τοὺς κρυστάλλους· καταβαίνουσι δ' ἐπὶ δορᾶς κείμενοι σὺν τοῖς φορτίοις καὶ κατολισθαίνοντες· ὅπερ καὶ κατὰ τὴν Ἀτροπατείαν² Μηδίαν καὶ κατὰ τὸ Μάσιον ὄρος τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ γίνεται. ἐνταῦθα δὲ καὶ τροχίσκοι ξύλινοι κεντρωτοὶ τοῖς πέλμασιν ὑποτίθενται. Ὅτι ὁ περίπλους τῆς Ἰρκασίας

1. εὐθηνίαν Cor. recte. 2. ἀτροπατίαν

θαλάσσης, ὁ μὲν παρὰ τοὺς Ἀλβανούς καὶ τοὺς Καδουσίους ἔστι β' σταδίων, ὁ δὲ παρὰ τὴν Ἀριακῶν καὶ Μάρδων καὶ Ἰρκακῶν μέχρι τοῦ στόματος τοῦ Ὠξου ποταμοῦ δ'· ἐνθεν δὲ ἐπὶ τοῦ Ἰαζάρτου β'· τὰ δὲ λοιπὰ ἕως τῶν ἀγνοοῦνται. Ὅτι οἱ παλαιοὶ ἠγροῦν τὰ κατὰ γεωγραφίαν, ἢ δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἰνδοὺς ἄφεις καὶ ἢ τῶν Ῥωμαίων καὶ Παρθυαίων ἐπικράτεια πολλὰ τῶν ἀγνοουμένων ἐφανέρωσεν. Ὅτι ἢ Ἰρκακία εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ καὶ ἢ πλείστη πεδιάς. Ὅτι ὁ Ὠξος¹ ποταμὸς μέγιστός ἐστι πάντων τῶν ποταμῶν, ὅσους ὁ Ἀλέξανδρος εἶδε², πληρὴ τῶν Ἰνδικῶν ποταμῶν· ἐκείνοι γὰρ μέγιστοὶ εἰσιν. Ὅτι ἐν Ἰρκακίᾳ πρόκειται τινες ἀκταὶ τῆς θαλάττης ὑπαντροὶ· τούτων δὲ μεταξὺ καὶ τῆς θαλάττης ὑποκαίται ταπεινὸς αἰγιαλός· ἐκ δὲ τῶν ὑπερθε κρημνῶν ποταμοὶ ῥέοντες τοσαύτην προσφέρονται βίαν, ὥστε ταῖς ἀκταῖς συνάφαντες ἐξακοντίζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, ἄρρατον φυλάττοντες τὸν αἰγιαλόν, ὥστε καὶ στρατοπέδοις ὀδυσίμον εἶναι σκεπαζομένοις τῷ ῥέματι. Ὅτι ὁ Εὐφράτης ποταμὸς διαιρεῖ τὰς δύο Ἀρμενίας, μικρὰν τε καὶ μεγάλην. Ὅτι αἱ πηγαὶ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος διέχουσιν ἀλλήλων σταδίους β'· συμβάλλουσι δὲ κατὰ Σελδύκειαν πόλιν. καὶ ἔστιν ὁ Εὐφράτης τοῦ Τίγριδος μείζων καὶ πλείονα γῆν ἐπέρχεται. ῥέων δ' ἐπὶ δύσιν διὰ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας ἕως τῆς μικρᾶς ἐν ἀριστερᾷ ἔχει τὸν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος καὶ τὴν Βασιλισσηνὴν χώραν καὶ τὴν Ἀκλισσηνὴν³ καὶ τὴν Σωφηνήν, ἐν δεξιᾷ δὲ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν καὶ Καππαδοκίαν καὶ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος καὶ Μελιτηνὴν χώραν, ἐνθα καὶ Μέλαις ποταμὸς ἐκ τοῦ Ταύρου ὄρους εἰς τὸν Εὐφράτην βάλλει, εἶτα ἐπιστραφεὶς πρὸς νότον αὐθις τὴν Κομμαγηνὴν, εἶτα Κυρηστικὴν κατὰ τὸ Ἄμανον ὄρος, εἶτα Παλμυρηνὴν δυσμικωτέραν τε καὶ πολὺ νοτιωτέραν ἀφίει κατὰ πόλιν Σούραν⁴, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς Συρίας κειμένην, πρὸς ἀνατολὰς ἐπιστρέφει· ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχων καὶ πρὸς νότον τὴν τε ἔρημον Ἀραβίαν καὶ Βαβυλωνίαν, χώραν εὐδαίμονα μάλιστα οὖσαν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ καὶ πρὸς βορρᾶν τὸν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος καὶ τὸν Ταῦρον ἐφεξῆς κατὰ τὴν Θωσπίτιδα

1. ὄξος 2. ἴδειν 3. ἀκλισσηνὴν 4. σοῦραν

καὶ Κοριαίαν, χώρας τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, εἶτα ἐφεξῆς μετὰ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος κατὰ Μεσοποταμίαν Ἐδεσσάν τε πόλιν καὶ Ἀνθεμουσίαν χώραν καὶ Χαλκίτιδα καὶ ἔτι Ἀγκωβαρίτιδα ἀντικειμένην τῇ ἐρήμῳ Ἀραβία συμβάλλει τῷ Τίγριδι κατὰ Μεσίην γῶραν τῆς Σουσιανῆς· εἶτα ἐπιὼν τὴν Χαρακηνήν¹ γῶραν ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον κατὰ πόλιν μὲν Τερηδόνα, κατὰ τὴν γῶραν δὲ Ἐλυμαίτιδα τῆς Σουσιανῆς. Ὅτι ὁ Εὐφράτης κατὰ Σελεύκειαν, πόλιν μεγάλην, ἐπιστρέφει αὐθις πρὸς νότον, ἔγγιστα πόλεως μεγάλης Κτησιφῶντος, κειμένης ἐν τῷ Τίγριδι, ὡς εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν δύο ποταμῶν καὶ τῶν δύο πόλεων περὶ στάδια ιβ'. Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀντιταύρου, ὄρους τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, ἐξέρχονται τινες ἀποσχίδες τῶν ὀρέων πρὸς βορρᾶν, ἄλλοις καὶ ἄλλοις ὀνόμασι χρώμεναι· ὧν ἐστὶ ἐν καὶ ὁ Πολυάρρην καλούμενος καὶ ὁ Σκορδίσκος καὶ τὰ Μοσχικά, διήκοντα ἕως Ἰβηρίας, διὰ μέσης Ἀρμενίας κείμενα τῆς μεγάλης. Ὅτι ἐν Μεσοποταμίᾳ ὄρος ἐστὶν ὁ Ταῦρος, συνεχῆς ὧν τῷ Καππαδοκικῷ Ταύρῳ, ὃ διορίζει Ἀρμενίαν καὶ Μεσοποταμίαν· εἶτα πρὸς ἀνατολὰς τὰ τε Γορδναῖα ὄρη καὶ ὁ Νιφάτης, ἐξ ὧν ὁ Τίγρις ῥεῖ, καὶ τὸ Μάσιον ὄρος τὸ ὑπερκειμενον τῆς Νισίβιδος πόλεως· εἶτα ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολὰς τὰ Χάαθρα ὄρη, εἶτα ὁ Ζάγρος, εἶτα ὁ Ὀρόντης, εἶτα ὁ Κορωνὸς ὁ διορίζων ἀπὸ Παρθίας τὴν Ἅρκανίαν· εἶτα τὰ Σάριφα ὄρη τῆς Μαργιανῆς, ἐξ ὧν ὁ Ὠξος ποταμὸς ῥεῖ, εἶτα τὰ ἰδίως Κανκάσια ὄρη τὰ διείργοντα Παροπανισάδας μὲν πρὸς δύσιν, Ἰνδοὺς δὲ πρὸς ἀνατολὰς, εἶτα τὸ Ἴμαον τὸ διορίζον Σογδιανούς καὶ Ἰνδοὺς. ταῦτα δὲ τὰ ὄρη πάντα ὡς ἐν λογισθέντα ὁ Ταῦρός ἐστι τὸ ὄρος ὁ διαιρῶν πᾶσαν τὴν Ἀσίαν δίχα, ἀπὸ Μυκάλης τῆς Ἰωνικῆς ἀρξάμενος ἕως Ἰνδῶν ἐσχάτων. Ὅτι αἱ Κάσπαι πύλαι διορίζουσι Μηδίαν μὲν πρὸς δυσμᾶς, Παρθίαν δὲ πρὸς εὐρον, Ἅρκανίαν δὲ πρὸς καικίαν² ἄνεμον. Ὅτι ἔξω τοῦ Ταύρου ὄρους οὐδὲν μέρος ἐστὶν οὔτε τῆς Μηδίας οὔτε τῆς Ἀρμενίας. Ὅτι ἡ Μηδία διχῆ διήρηται· ἐστὶ γὰρ αὐτῆς τὸ μὲν ἀνατολικόν, ὃ καὶ μεγάλη καλεῖται, ἧς μητρόπολις τὰ Ἐκβάτανα, ὅπερ ἦν βασιλείον τῶν Μηδικῶν βασιλέων, ἐνθα

1. χαρακηνήν 2. κειλίαν

καὶ οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐθέριζον, ἐχέιμαζον δ' ἐν Σελευκείᾳ· τὸ δὲ δοτικόν, ἧτις καλεῖται Ἀτροπατηνὴ ἀπὸ Ἀτροπάτου σατραπόου, ὃς ἐκόλυσε τὴν χώραν ταύτην ὑπὸ Μακεδόσι καὶ Ἀλεξάνδρῳ ελεῖσαι. ἔστι δὲ ἡ χώρα τῇ μὲν Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Ματιανῇ πρὸς ἕω, τῇ δὲ μεγάλῃ Μηδίᾳ πρὸς δύσιν, πρὸς ἄρκτον δ' ἀμφοῖν. τῆς δὲ Ἀτροπατηνῆς μέρος ἢ τε Καδουσία καὶ ἡ παρὰ Ξενοφῶντι Καρδουγία καὶ οἱ Γηλοὶ καὶ Μάρδοι ἕως τοῦ Ἀράξου ποταμοῦ, ὃς ὀρίζει Ἀρμενίαν καὶ Ἀτροπατηνῆν. αἱ δὲ Κάσπιαὶ πύλαι μεθόριόν εἰσι τῆς τε μεγάλης Μηδίας καὶ τῆς Παρθναίας καὶ Ἰρμανίας. Ὅτι τῆς Ἀτροπατηνῆς χώρας ὁ Ἀτροπάτης ἐβασίλευσεν ἕως ποταμοῦ Ἀράξου μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν, καὶ διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡ τούτου βασιλεία. ἐν δὲ τῇ Ματιανῇ λίμνη ἐστὶν ἄλας φέρονσα. Ὅτι ληστικὰ γένη δ' ἦν· Μάρδοι μὲν Πέρσαις γείτονες, Οὔξιοι δὲ καὶ Ἐλυμαῖοι Πέρσαις τε καὶ Σουσίους, Κωσσαῖοι δὲ Μήδοις. καὶ πάντες οὗτοι φόρους ἐπράττοντο τοὺς τῆς Ἀσίας βασιλεῖς· Κωσσαῖοι δὲ καὶ δῶρα ἐλάμβανον, ἥνικα ὁ βασιλεὺς θερίσας ἐν Ἐκβατάνοις ὑπέστραφεν. Ὅτι ἄλλοι Ἐλυμαῖοι ἐν τῇ Ἐρσθρῆ, καὶ ἕτεροι περὶ Μηδίαν. Ὅτι τὴν Σιτακηγὴν τῆς Ἀσυρίας¹ τινὲς Ἀπολλωνιάτιν² καλοῦσιν. Ὅτι ἡ ὑπὸ ταῖς Κάσπιας πύλαις χώρα ταπεινὴ τέ ἐστι καὶ εὐδαίμων καὶ πάμφορος πλὴν ἐλαίας. Ὅτι δύο Κάσπιοι εἰσὶν ἔθνη, οἱ μὲν δυσμικώτεροι τῶν Καδουσιῶν περὶ τὴν ὁμώνυμον θάλασσαν καὶ τὸν Καμβύσην ποταμόν, οἱ δὲ γείτονες τῶν Παρθναίων, ὧν εἰσι καὶ αἱ Κάσπιαὶ πύλαι. Ὅτι πλησίον τῶν περὶ Παρθναίους Κάσπιων πυλῶν ἐστὶ τὸ Νησαῖον πεδῖον ἱππόβοτον· ὅθεν τοὺς Νησαίους ἵππους τοὺς καλλίστους οἱ τῆς Ἀσίας βασιλεῖς ἤγχεον. φέρει δὲ τὸ πεδῖον τοῦτο βοτάνην πλείστην, ἣν ἡμεῖς Μηδικὴν καλοῦμεν. φέρει δὲ καὶ σίλφιον ἡ χώρα αὕτη, ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὀπός, πολὺ τοῦ Κυρηναϊκοῦ λεπόμενος, ἔστι δ' ὅτε καὶ διαφέρων ἐκείνου, εἴτε παρὰ τὸν τόπον εἴτε παρὰ τὸ φυτόν εἴτε παρὰ τοὺς ὀπίζοντας καὶ σκευάζοντας. Ὅτι Μῆδοι ἀρχηγέται εἰσὶ Περσῶν· δηλοὶ δὲ ἡ τε τιάρα καὶ κίταρις καὶ χειριδωτοὶ χιτῶνες καὶ αἱ ἀναξυρίδες,

1. ἀσυρίας 2. ἀπολωνιάτιν

ἄπερ τοῖς βορειοτέροις ἔθνεσιν οἰκεῖα διὰ τὴν ψῦξιν. Ὅτι Μηδικὸν τὸ μὴ ἐλάττους τῶν ε' γυναικῶν τίθεσθαι γαμετάς· ὡσαύτως δὲ καὶ γυναιξὶ συμφορὰν εἶναι τὸ νέμειν ἐλάττονας τῶν ε' *ἔχοντι γυναικας*. Ὅτι, τῆς ἄλλης Μηδίας εὐδαιμόνος οὔσης τελείως, λυπρὰ ἐστὶν ἡ προσάρκτιος ὀρεινῆ· σιτοῦνται γοῦν ἀπὸ ἀκροδρύων, ἔκ τε μῆλων ξηρῶν κοπέντων ποιοῦνται μάζας, ἀπὸ δ' ἀμυγδάλων φωχθέντων ἄρτους, ἐκ δὲ ῥιζῶν τινων οἶνον ἐκθλίβουσι· κρέασι δὲ χρῶνται θηρείοις¹· ἡμερὰ δ' οὐ τρέφουσι θρέμματα τσοαῦτα. Ὅτι, τῆς Ἀρμενίας ἡ Χορζηνή καὶ Καμβησηνή², προσβορώταται εἰσι χῶραι καὶ νιφόβολοι μάλιστα, συνάπτουσαι τῷ Κανκάσῳ καὶ τῇ Ἰβηρίᾳ· ὅπου φασὶ κατὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὀρῶν, πολλάκις καὶ συνοδίας ὄλας *τῶν ὀρῶν* ἐν τῇ χιόνι κατακίνεσθαι, νιφετῶν γενομένων ἐπὶ πλέον· ἔχειν δὲ βακτηρίας πρὸς τοὺς τοιοῦτους κινδύνους παρεξαιρόντας³ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἀναπνοῆς τε χάριν καὶ τοῦ διαμηνῆν τοῖς ἐπιουῖσιν, ὥστε βοηθείας τυγχάνειν ἐν τῷ ἀνορύττεσθαι καὶ σώζεσθαι. ἐν δὲ τῇ χιόνι βάλους πηγνοσθαί φασὶ κοίλας, περιεχούσας χρηστὸν ὕδωρ ὡς ἐν χιτῶνι· καὶ ζῶα δ' ἐν αὐτῇ γεννᾶσθαι, περισχισθέντων δὲ τῶν χιτῶνων πίεσθαι. τὴν δὲ γένεσιν τῶν ζῴων τοιαύτην εἰκάζουσιν, οἷαν τὴν τῶν κωνώπων ἐκ τῆς ἐν τοῖς μετάλλοις φλογὸς καὶ τοῦ φεψάλου. Ὅτι ὁ Τίγρις, ἀπὸ τοῦ Νιφάτου ὄρους ὀρηθεῖς, ταχύτατός ἐστι καὶ ἄμικτος, ὡς καὶ τοὺς ἐγχωρίους καλεῖν Μηδιστὶ Τίγριν, τὸ τόξενμα, διὰ τὸ⁴ τάχος. Ὅτι ἐν τῇ Ἀκλισηνῇ τῆς Ἀρμενίας τιμᾶται ἡ Ἀνάιτις⁵ θεά, ἣ ἀνατιθείασι δούλους καὶ δούλας, παρθένους τε εὐγενεῖς ἀνιεροῦσιν, ἄς πολὺν χρόνον καταπορνευθείσας παρὰ τῇ θεῷ γῆμαι σὺδεις ἀπαξιοῖ. ὃ καὶ ἐν Λυδίᾳ ἔθος γεγενῆσθαι, Ἡρόδοτος· ἱστορεῖ.

1. θηρείοις 2. καμβησηνή 3. παρεξαιρόντας 4. τοῦ
5. ταρατις

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ Β.

Ὅτι ἡ Καππαδοκία ὀρίζεται πρὸς νότον μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγομένῳ Ταύρῳ, πρὸς ἑὸ δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Κολχίδι καὶ τοῖς μεταξὺ ἑτερογλώττοις ἔθνεσι, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξείνῳ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἄλως, πρὸς δύσειν δὲ τῇ τε Παφλαγονίᾳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ τῶν τῇ Φρυγίᾳ ὁμόρων μέχρι Λυκαίων καὶ Κιλικίων τῶν τῆν τραχείαν Κιλικίαν νεμομένων τῇ χώρᾳ. Ὅτι τῆν ἐντὸς τοῦ Ταύρου ὄρους γῆν πρὸς δυσμὰς ἰδίως Ἀσίαν καλοῦσιν. Ὅτι τῆν Καππαδοκίαν εἰς δύο μέρη διαιροῦσιν ἢ¹ σατραπείας· ὧν τῆν μὲν μεγάλην φασίν, ἀφοριζομένην πρὸς τῷ Ταύρῳ, τῆν δὲ μικρὰν καὶ Ποιτοκαππαδοκίαν. καὶ ἑκατέρα εἰς ε' στρατηγίας ἐνεμήθη· ἡ μὲν μεγάλη εἰς Μελιτηνήν, Καταονίαν, Κιλικίαν, Τυανίτιν, Γαρσαοῤῥιτιν· ἡ δὲ μικρὰ εἰς ἑτέρας ε', Λαουινασσηνήν, Σαργυσηνήν, Σαραοσηνήν, Χαμανηνήν, Μοραμηνήν. Ὅτι ἡ Κομμαγηνή καὶ Κυρηστικὴ νοτιώτεραι μὲν εἰσι τῆς Σαρανηνῆς, δυσμικώτεραι δὲ τῆς Ἀνθεμουσίας τε καὶ Χαλκίτιδος τῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἀνατολικώτεραι δὲ τῆς κατὰ Ἴσσον Κιλικίας, βορειώτεραι δὲ Χαλκιδικῆς τε καὶ Παλυρηνηῆς, περὶ τὸν Ἄμανον τὸ ὄρος κείμεναι· ὃς ἐστὶν ἀπόσπασμα τοῦ Κιλικίου Ταύρου καὶ περικλείων τὸν Ἴσσοικὸν κόλπον καὶ κείμενος τῷ Ἀντιταύρῳ ὄρει παράλληλος καὶ ἔτι τῷ κατὰ τὸν Πόντον Σκορδίσκῳ ὄρει. Ὅτι ὁ Πύραμος ποταμὸς διὰ τῆς Καταονίας χώρας ῥεῖ, ἐκ μέσου τοῦ πεδίου τὰς πηγὰς ἔχων. ἔστι δὲ βόθρος ἀξιόλογος, δι' οὗ καθορᾶν² ἐστὶ τὸ ὕδωρ, ὑποφερόμενον κρυπτῶς μέχρι πολλοῦ διαστήματος ὑπὸ γῆς, εἴτ' ἀνατέλλον³ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· τῷ δὲ καθιέντι ἀκόντιον ἄνωθεν εἰς τὸν βόθρον ἢ βία τοῦ ὕδατος ἀντιπράττει τοσοῦτον, ὥστε μόλις βαπτίζεσθαι. τῷ δὲ πλάτει καὶ βάθει πολὺς ἐνεχθεῖς, ἐπειδὰν συνάψῃ τῷ Ταύρῳ, παράδοξον λαμβά-

1. εἰς 2. καθορᾶν 3. ἀνατέλλον, sed punctum supra ω positum.

νει τὴν συναγωγὴν. παράδοξος δὲ καὶ ἡ διακοπὴ τοῦ ὄρους ἐστὶ, δι' ἧς ἄγεται τὸ ῥεῖθρον· καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ῥήγμα λαβούσαις πέτραις καὶ σχισθείσαις δίχα τὰς κατὰ τὴν ἐτέραν ἐξοχὰς καὶ κοιλότητας τῇ ἐτέρᾳ εὐκίνας, οὕτως εἶδομεν¹ καὶ τὰς ὑπερκειμένας τοῦ ποταμοῦ πέτρας ἐκατέρωθεν σχεδόν τι μέχρι τῶν ἀκρωρειῶν ἀνατεινούσας ἐν διαστάσει διπλέθρου, ἀντικείμενα ἔχουσας τὰ κοῖλα ταῖς ἐξοχαῖς. τὸ δ' ἕδαφος τὸ μεταξὺ πᾶν πέτρινον, βαθύ τι καὶ στενὸν τελείως ἔχον διὰ μέσου ῥήγμα, ὥστε καὶ κύμα καὶ λαγῶ διάλλεσθαι. ἐστὶ δὲ τὸ μῆκος περὶ α σταδίους ὀγχοῦ δίκην· τοσαύτην δὲ χοῦν ἐκ τῶν πεδίων καταγεῖ πρὸς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ καὶ ὁ Νεῖλος, ὡς καὶ λόγιον εἶναι περὶ αὐτοῦ·

ἔσεται ἐσομένοις, ὅτε Πύραμος ἀργυροδίτης,

ἠιόνα προχέων, ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται.

Ὅτι τὸ ἐν Καππαδοκίᾳ ὄρος, τὸ Ἀργαῖον, ὑψηλότερόν ἐστι πάντων τῶν ἐκείνη ὄρων, ὡς μηδέποτε λείπεσθαι χιόνος τὰ ἄκρα αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀναβάντες εἰς αὐτὰ ὄρωσι τὰ δύο πελάγη, τὸ τε Ποντικὸν καὶ τὸ Ἰσσιόν. Ὅτι, τῆς ἀπάσης σχεδόν Καππαδοκίας οὐσης ὀλιγοξύλου, μόνος ὁ Ἀργαῖος τὸ ὄρος ἐστὶ πολύξυλον· ὁμως δ' ἔχει κατὰ γῆς συχνὰ πυρὰ, ἀ τῇ νυκτὶ διαφαίνεται, καὶ πάλιν ἐγγύθεν ψυχρὰ ὕδατα ἀφανῆ ὑπόγεια. οἱ γοῦν ἐμπειροὶ τοῦ τόπου φυλαττόμενοι ξυλεύονται· οἱ δ' ἀπειροὶ καὶ τὰ κτήνη κινδυνεύουσι· πολλάκις, εἰς λάκκους πυρὸς ἐμπίπτοντες. Ὅτι τὰ Μάζακα τῆς Καππαδοκίας ἀπέχει τῆς μὲν Ποντικῆς θαλάσσης σταδίους ω', τοῦ δὲ Εὐφράτου αφ', τῶν δὲ Κυλικίων πυλῶν ὁδὸν ἡμερῶν ε', τῶν δὲ Κυβίστρων τ'· νῦν δὲ καλεῖται Κμισάρεια. Ὅτι τὸ τῆς Καππαδοκίας μέγεθος, τὸ μὲν πλάτος ἀπὸ τοῦ Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον στάδιοι αω', μῆκος δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσκαονίας καὶ Φρυγίας μέχρι Εὐφράτου πρὸς τὴν ἕω καὶ τὴν Ἀρμενίαν γ. Ὅτι ἐν Καππαδοκίᾳ γίνεται ἀρίστη μίλτος, ἡ Σινωπικὴ καλουμένη διὰ τὸ καταγεῖν τοὺς ἐμπόρους ταύτην εἰς Σινώπην· ἐνάμιλλος δ' ἐστὶν αὐτῇ καὶ ἡ Ἰβηρικὴ. ἔχει δὲ καὶ μέταλλα, πλάκας τε ὀνυχίτου λίθου καὶ κρυστάλλον πλησίον Γαλατῶν. Ὅτι ὁ Ἄλος πο-

1. ἴδομεν

ταμὸς ὀρίζει Παφλαγόνας καὶ Καππαδοκας. Ὅτι Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ ἤρξε τοῦ Πόντου ἕως Ἡρακλείας· τὰ δὲ δυσμικότερα ὑπὸ τῆ τῶν Βιθυνῶν βασιλεῖ ἐτίλουν. Ὅτι ὁ Ἄλως ποταμὸς διορίζει Καππαδοκίαν τὴν τῶν Λευκόςυρων καὶ Παφλαγονίαν. Ὅτι Λευκόςυροι καλοῦνται οἱ παράλιοι ἐν τῆ Πόντῳ Καππαδοκαί, οἱ ἐντὸς τοῦ Ταύρου, διὰ τὸ χροῶμα· συμβαίνει γὰρ τοὺς νοτιωτέρους καὶ ἀνατολικωτέρους τοῦ Ταύρου μελάνας εἶναι, τούτους δὲ λευκοὺς. Ὅτι διορίζει Παφλαγονίαν ὁ μὲν Πόντος ἐκ βορρᾶ, ὁ δὲ Ἄλως ἐξ ἀνατολῶν, ἡ δὲ Φρυγία καὶ Γαλατία πρὸς νότον, ἡ δὲ Βιθυνία πρὸς δυσμὰς· οἱ δὲ Λευκόςυροι ἀνατολικώτεροί εἰσι τοῦ Ἄλως ποταμοῦ, παραθαλάσσιοι δέ. Ὅτι ἡ Ἄμαστρις ἐκλήθη ἀπὸ γυναικὸς Ἀμάστριδος, συμβίον Διονυσίου τοῦ Ἡρακλείας τυράννου, θυγατρὸς δὲ Ὄξυάθρου, τοῦ Λαρείου ἀδελφοῦ τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. Ὅτι Σησάμος ἐκαλεῖτο πρὶν ἢ νῦν Ἄμαστρις πόλις· συναψίσθη δὲ ἀπὸ τε Κρωίμης καὶ Κυτώρου καὶ Τίου καὶ αὐτῆς Σησάμου. Ὅτι Κύτωρος καλεῖται ἡ πόλις ἀπὸ Κυτώρου τοῦ Φριξοῦ παιδὸς. Ὅτι οὗς καλεῖ Ὅμηρος ὑψηλοὺς Ἐρυθρίους, δύο εἰσι σκόπελοι ἐρυθροὶ τὸ χροῶμα· νῦν δὲ Ἐρυθρίοι¹ καλοῦνται. Ὅτι ἡ Ἀρμένη ἄκρον καὶ λιμὴν πλησίον Σινώπης τετειχισμένον, ἔρημον, περὶ οὗ παροιμία ἐλέχθη·

ὄς ἔργον οὐκ εἶχ'², Ἀρμένην ἐτείχισε·

καὶ ἔστι τὸ μέτρον ἰαμβικόν. Ὅτι ἡ Σινώπη πόλις Μιλησίων ἐστὶν ἀποικὸς καὶ πολλὰ ἴσχυσε πρὶν καὶ ἔσχεν ὑψηλούς χώρας· ὕστερον δ' ἐκυριεύθη ὑπὸ Ἀρμενίων ἕως Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος, ὄς καὶ ἐτέχθη καὶ ἐτάφη ἐν Σινώπῃ. Ὅτι δις ἡ Σινώπη ἔάλω, πρὶν μὲν ὑπὸ Φαρνάκου, αἰφνιδίως ἐπεισπεσόντος, ὕστερον δ' ὑπὸ Λευκούλλου καὶ τοῦ ἐγκαθημένου τυράννου, καὶ ἐντὸς ἅμα καὶ ἐκτὸς πολιορκουμένη. ὁ γὰρ φρούραρχος Βακχίδης, ὑπονοῶν ἀεὶ τινα προδοσίαν ἐκ τῶν ἔνδον, πολλὰς σφραγῆς ἐπετέλει· καὶ διὰ τοῦτο ἀπηγόρευσαν καὶ ἔδουλώθησαν ταῖς γνώμαις οἱ Σινωπεῖς καὶ οὐκ ἠμύνοντο κατὰ Ρωμαίων. Ὅτι μαρτεῖον ἦν ἐν Σινώπῃ, ὅθεν Διογένης τὸν

1. ἰρυθρίοι 2. εἶχεν

χρησμον ἔλαβεν, ἵνα παραχαράξῃ τὸ νόμισμα. ἡ δὲ Σινώπη ἦνεγκε φιλοσόφων μὲν Διογένη καὶ Τιμόθεον τὸν Πατριώνα, ποιητῶν δὲ Δίφιλον τὸν κωμικόν, συγγραφέων δὲ Βάτωνα. Ὅτι ὁ Ἄλως ποταμὸς ἐκ τῶν ἀλῶν ὠνόμασται¹, δι' ὧν ῥεῖ· αἱ δὲ πηγαὶ αὐτοῦ ἐκ τῆς μεγάλης Καππαδοκίας τῆς Πορτικῆς εἰσιν. Ὅτι μετὰ τὸν Ἄλυν ἡ Γαδιλωνίτις ἐστὶ, χώρα εὐδαίμων πᾶσα καὶ πεδιάς καὶ ἀμφορος· ἔχει δὲ καὶ προβατείαν² ὑποδιφθέρου καὶ μαλακῆς ἐρέας. Ὅτι Ἀμισὸς Μιλησίω ἐστὶ κτίσμα, χώραν ἔχουσα ἀγαθὴν. Ὅτι ὁ Ἴρις ποταμὸς διὰ μέσων Κομάνων πόλεως ῥεῖ, καὶ διὰ τοῦ τείχους τῆς Ἀμασειᾶς πόλεως. Ὅτι Στράβων οὗτος ὁ γεωγράφος ἀπὸ Ἀμασειᾶς³ ἦν, πόλεως Πορτικῆς. Ὅτι ἡ Θεμίσκυρα χώρα κατάρρητός ἐστὶ ποταμοῖς, διὸ καὶ αἰεὶ γλοάζει· τὰ δὲ ὄρεινά αὐτῆς δενδροφόρα ἐστὶν ἡμέρων καὶ ἀγρίων καρπῶν, ὥστε μηδέποτε λιπεῖν δι' ὄλον τοῦ ἐναντιοῦ καρπὸν δένδρου ἐκείσε. Ὅτι τοὺς νῦν Σάντους οἱ παλαιοὶ Μάκρωνας ἐκάλον· Ὅτι οἱ νῦν Χαλδαῖοι Χάλυβες πρὶν ὠνομάζοντο. Ὅτι Στράβων ἀγωνίζεται ἐξηγεῖσθαι τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη ταῦτα·

αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης·

ὡς οἱ Ἀλιζῶνες οὗτοί εἰσιν οἱ νῦν περὶ τὴν Τραπεζοῦντα οἰκοῦντες Χαλδαῖοι· οἱ πρὶν μὲν Χάλυβες ἐκαλοῦντο, ἔτι δὲ πρότερον Ἄλυβες, ὡς ἔφη Ὀμηρος·

τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης·

ἔτι δὲ πρότερον Ἀλιζῶνες. καὶ γὰρ ὁ χρόνος ῥέων εἴωθεν τὰς τῶν ἔθνῶν κλήσεις μετασχηματίζειν· Σίντιες μὲν γὰρ [ἐκαλεῖτο] ἔθνος Θρακικὸν τὸ τὴν Λῆμνον οἰκῆσαν, εἶτα Σίντοι, εἶτα Σαῖοι, ὡς Ἀρχίλοχος·

ἀσπίδα μὲν Σαίων τις ἀνεῖλετο·

εἶτα Σάπαι, νῦν περὶ τὰ Ἄβδηρα πόλιν οἰκοῦντες. πάλιν Βρύγοι, Βρέγες, Βρύγες, Φρύγες οἱ αὐτοί· πάλιν Μαῖονες, Μήγες. οὕτως οὖν Χαλδαῖοι, Χάλυβες, Ἄλυβες·

τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης·

καὶ τὸ τηλόθεν προσκειμένον σημεῖον ποιεῖται τούτου. τινὲς δὲ

1. ὠνόμασται 2. προβατίαν 3. ἀμασίας

μετ' ὀλίγων· ὁ δὲ ἀκολουθήσας τὴν τε Βιθυνίαν εἶλεν ἐξ ἐφόδου καὶ τὴν Ἀσίαν κατέσχε μέχρι Καρίας καὶ Λυκίας. Ὅτι περὶ Πιμόλισσαν καὶ Πομπηόπολιν ὄρος ἐστὶ τὸ Σανδαρακούργιον, κοῖλον ἐκ τῆς μεταλλείας, ἐκ διωρῶν μεγάλων· ἐνθα διὰ τὸ ροσῶδες καὶ λοιμικὸν τοῦ ὀρνυτομένου χώρου καὶ ἀέρος, πολλῶν φθειρομένων ἐκ τῶν νόσων, ἡμελήθη τὸ μέταλλον. Ὅτι ἡ περὶ Νίκαιαν πόλιν λίμνη Ἀσκανία καλεῖται· καὶ ἡ χώρα. Ὅτι τὴν Βιθυνίαν ὀρίζει ὁ Σαγγάριος ποταμὸς καὶ ἡ Ποντικὴ παραλία ἕως τοῦ στόματος καὶ Χαλκηδόνος, ἀπὸ δὲ δύσεως ἡ Προποντίς, πρὸς νότον δὲ ἡ τε Μυσία καὶ ἡ Ἐπίκτητος καλουμένη Φρυγία· ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία καλεῖται. Ὅτι ὁ περὶ Νικομήδειαν κόλπος Ἀστακηρὸς καλεῖται. Ὅτι τὸ περὶ Κίον ὄρος Ἀργανθώνιον καλεῖται, διῆκον ἕως Νικομηδείας. Ὅτι Κίος ἑταῖρος ἦν Ἡρακλέους, εἰς τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅστις, ἐκ Κόλχων ὑποστρέψας, ἐκτίσει τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὀνομασθεῖσαν Κίον πόλιν. Ὅτι ἀπὸ Προύσης πόλεως ὁ Ἰθρικὸν Προουσιῶς λέγεται. Ὅτι ἡ Ἀσκανία ὑπὸ δύο ὄρων χωρὶς φέκετο, Φρυγῶν τε καὶ Μυσῶν. μαρτυρεῖ δ' Ὅμηρος λέγων·

Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα,

οἱ δ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί.

εἶπεν·

ἴσθης δ' αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάnios

ἐξ Ἀσκανίης.

ἦν γὰρ Νίκαιαν. Ὅτι Ὅμηρος τὸν Αἴσηπον πο-
 ὀρίζει τῆς τε Τρωάδος καὶ Μυσίας· εἶκοι δὲ ὁ
 ὕψικηρὸς εἶναι. Ὅτι Νίκαια κτίσμα ἐστὶν Ἀν-
 Φιλίππου, Μακεδόνων στρατηγοῦ, ὃς πρὸς τὸν
 λευκὸν πολεμῶν ἐφθάρη. ὕστερον δὲ καὶ Ἀσι-
 τεν ὁ σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ Ἰνδοῦς στρατεύσας· ὃς
 τὴν ἐκάλεσεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Νικαίης,
 τὴν παῖδος, ἀδελφῆς Κασσάνδρου. Ὅτι ἡ γὰρ
 ὄρεα ἀπὸ Ὀτρέως τοῦ Φρυγῶς ἐκλήθη, οὗ

περὶ τὴν τοῦ Ῥυνδαίου ποταμοῦ χώραν φασὶ τοὺς Ἀλιζῶνας οἰκεῖν· ἄλλοι περὶ Κύμην τὴν Αἰολικὴν ἢ περὶ τὴν Μυρλατίδα γῆν ἢ περὶ τὰ Πύγεια¹, τῆς Ἐφεσίας ἐγγὺς ἢ Πιρῆνης. Ὅτι τὸ

τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης
 παρῆλκεν φασίν, ὡς τὸ
 τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης·
 καὶ ἐπὶ τοῦ Ἄρναίου·
 τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ·
 καὶ ἐπὶ τῆς Πηνελόπης·
 εἴλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ·
 καὶ τὸ
 οἰωνοῖσι τε πᾶσι·
 καὶ
 εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσων.

Ὅτι ὁ Πακτωλὸς ποταμὸς καὶ ὁ Ἔλλος εἰς τὸν Ἐρμον ἐμβάλλουσι· γεννῶνται δὲ ἐκ τοῦ Τρωίλου ὄρους πλησίον Σάρδεων πόλεως. Ὅτι ἡ μικρὰ Ἀρμενία ἤρξέ ποτε Τιβαρητῶν τε καὶ Χαλδαίων καὶ Φαρνακίων, ἀλλ' ὁ Εὐπάτωρ Μιθριδάτης, τούτους ταπεινώσας, τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐσφετερίσατο καὶ ἔτι Κόλχων ἤρξεν. Ὅτι τῆ Φαρνακία συνεχὴς ἐστὶν ἡ Σιδηρὴ καὶ ἡ Θεμισκυρα· τούτων δ' ἡ Φανάροια ὑπέρεκειται, ἐλαιόφυτος² χώρα καὶ εὐδαίμων³, μεταξὺ κειμένη Λύκου τε ποταμοῦ καὶ Ἰριδος ποταμοῦ. Ὅτι ὑπὲρ τὴν Φανάροιαν τὰ Ποιτικὰ Κόμματα κεῖται, ὁμώνυμα τοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ. Ὅτι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρίδων καὶ τὴν εἰς αὐτὰς δαπάνην παροιμία γέγονεν·

οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς·
 ἀλλὰ τῶν πλουσίων δηλονότι. Ὅτι ὁ Ὀλγασσός⁴ ὄρος ἐστὶν ὑψηλότατον, δυσμικώτερον Ἄλως ποταμοῦ· οὗ ἐγγὺς Δομανίτις τε καὶ Βλαηνὴ χώρα. διὰ δὲ τῆς Δομανίτιδος Ἀμνιὸς ῥεῖ ποταμὸς, ἐνθα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ τὰς Νικομήδους τοῦ Βιθυνοῦ δυνάμεις ἄρδην ἠφάνισε διὰ τῶν ἐαυτοῦ στρατηγῶν, ὡς πάρεργον τούτου πράξας· ὁ δὲ φυγὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔπλευσε

1. πύγεια 2. ἐλεόφυτος 3. εὐδαίμωνων 4. ἀλγασσός

μετ' ὀλίγων· ὁ δὲ ἀκολουθήσας τὴν τε Βιθυνίαν εἶλεν ἐξ ἐφόδου καὶ τὴν Ἀσίαν κατέσχε μέχρι Καρίας καὶ Λυκίας. Ὅτι περὶ Πιμύλισσαν καὶ Πομπηόπολιν ὄρος ἐστὶ τὸ Σανδαρακούργιον, κοῖλον ἐκ τῆς μεταλλείας, ἐκ διωρύχων μεγάλων· ἐνθα διὰ τὸ νοσῶδες καὶ λοιμικὸν τοῦ ὀρυττομένου χώρου καὶ αἵματος, πολλῶν φθειρομένων ἐκ τῶν νόσων, ἡμελήθη τὸ μέταλλον. Ὅτι ἡ περὶ Νίκαιαν πόλιν λίμνη Ἀσκανία καλεῖται· καὶ ἡ χώρα. Ὅτι τὴν Βιθυνίαν ὀρίζει ὁ Σαγγάριος ποταμὸς καὶ ἡ Ποντικὴ παραλία ἕως τοῦ στόματος καὶ Χαλκηδόρος, ἀπὸ δὲ δύσεως ἡ Προποντίς, πρὸς νότον δὲ ἡ τε Μυσία καὶ ἡ Ἐπίκτητος καλουμένη Φρυγία· ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία καλεῖται. Ὅτι ὁ περὶ Νικομήδειαν κόλπος Ἀστακηρὸς καλεῖται. Ὅτι τὸ περὶ Κίον¹ ὄρος Ἀργανθώνιον καλεῖται, διῆκον ἕως Νικομηδείας. Ὅτι Κίος ἐταῖρος ἦν Ἡρακλέους, εἰς τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅστις, ἐκ Κόλχων ὑποστρέψας, ἔκτισε τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὀνομασθεῖσαν Κίον πόλιν. Ὅτι ἀπὸ Προῦσης πόλεως τὸ ἔθρικόν Προουσιεὺς λέγεται. Ὅτι ἡ Ἀσκανία ὑπὸ δύο ἔθνων χωρὶς ὠκεῖτο, Φρυγῶν τε καὶ Μυσῶν. μαρτυρεῖ δ' Ὅμηρος λέγων·

Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα,

οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβαύλακος ἤλθον ἀμοιβοί.

καὶ πάλιν·

Φόρκυς δ' αὖ Φρύγας ἤγε καὶ Ἀσκάσιος

τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.

λέγοι δ' ἂν τὴν νῦν Νίκαιαν. Ὅτι Ὅμηρος τὸν Αἰῶνον πεταμὸν πέρας ὀρίζει τῆς τε Τρωάδος καὶ Μυσίας· εἶκοι δὲ ὁ Πάνδαρος Κυζικηρὸς εἶναι. Ὅτι Νίκαια κτίσμα ἐστὶν Ἀντιγόνου τοῦ Φιλίππου, Μακεδόνων στρατηγοῦ, ὃς πρὸς τὸν Νικάτορα Σέλευκον πολεμῶν ἐφθάρη. ὕστερον δὲ καὶ Ἀνσίμαχος ἐπέκτισεν ὁ σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεύσας· ὃς Νίκαιαν αὐτὴν ἐκάλεσεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Νικαίας, τῆς Ἀντιπάτρου παιδός, ἀδελφῆς Κασσάνδρου. Ὅτι ἡ νῦν καλουμένη χώρα Ὀτροία ἀπὸ Ὀτρύεως τοῦ Φρυγῶς ἐκλήθη, αὐτὴ καὶ Ὅμηρος μέμνηται·

1. κίον et sic infra.

περὶ τὴν τοῦ Ῥυνδάκου ποταμοῦ χώραν φασὶ τοὺς Ἀλιζῶνας οἰκεῖν· ἄλλοι περὶ Κύμην τὴν Αἰολικὴν ἢ περὶ τὴν Μυρλαετιδα γῆν ἢ περὶ τὰ Πύγεια¹, τῆς Ἐφεσίας ἐγγὺς ἢ Πρωΐνης. Ὅτι τὸ

τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης
 παρῆλκεν φασίν, ὡς τὸ
 τῆλ' ἐξ Ἀσκατίης·
 καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀρναίου·
 τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ·
 καὶ ἐπὶ τῆς Πηγελοπῆς·
 εἴλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείη·
 καὶ τὸ
 οἰωνοῖσί τε πᾶσι·
 καὶ
 εἰκοσι πᾶσαι ἐφύσων.

Ὅτι ὁ Πακτωλὸς ποταμὸς καὶ ὁ Ἰλλος εἰς τὸν Ἐρμον ἐμβάλουσι· γεννῶνται δὲ ἐκ τοῦ Τρωίλου ὄρους πλησίον Σάρδεων πόλεως. Ὅτι ἡ μικρὰ Ἀρμενία ἤρξέ ποτε Τιβαρηκῶν τε καὶ Χαλδαίων καὶ Φαρνακίων, ἀλλ' ὁ Εὐπάτωρ Μιθριδάτης, τούτους ταπεινώσας, τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐσφετερίσατο καὶ ἔτι Κόλκων ἤρξεν. Ὅτι τῆ Φαρνακία συνεχῆς ἐστὶν ἡ Σιδηρὴ καὶ ἡ Θεμισκυρα· τούτων δ' ἡ Φανάροια ὑπέρεκται, ἐλαιόφυτος² χώρα καὶ εὐδαίμων³, μεταξὺ κειμένη Λύκου τε ποταμοῦ καὶ Ἰριδος ποταμοῦ. Ὅτι ὑπὲρ τὴν Φανάροιαν τὰ Πορτικὰ Κόμματα κεῖται, ὁμώνυμα τοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ. Ὅτι διὰ τὸ πληθος τῶν ἐν Κορίνθῳ ἐταιρίδων καὶ τὴν εἰς αὐτὰς δαπάνην παροιμία γέγονεν·

οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς·
 ἀλλὰ τῶν πλουσίων δηλονότι. Ὅτι ὁ Ὀλγασσος⁴ ὄρος ἐστὶν ὑψηλότατον, δυσμικώτερον Ἄλως ποταμοῦ· οὗ ἐγγὺς Λομανίτις τε καὶ Βλασηνὴ χώρα. διὰ δὲ τῆς Λομανίτιδος Ἀμνιὸς ῥεῖ ποταμὸς, ἔνθα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ τὰς Νικομήδους τοῦ Βιθυνοῦ δυνάμεις ἄρδην ἠφάνισε διὰ τῶν ἑαυτοῦ στρατηγῶν, ὡς πάρεργον τοῦτο πράξας· ὁ δὲ φυγὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπλευσε

1. πύγεια 2. ἐλεόφυτος 3. εὐδαίμων 4. ὀλγασσός

μετ' ὀλίγων· ὁ δὲ ἀκολουθήσας τὴν τε Βιθυνίαν εἶλεν ἐξ ἐφόδου καὶ τὴν Ἀσίαν κατέσχε μέχρι Καρίας καὶ Λυκίας. Ὅτι περὶ Πιμόλισσαν καὶ Πομπηόπολιν ὄρος ἐστὶ τὸ Σανδαρακούργιον, κοῖλον ἐκ τῆς μεταλλείας, ἐκ διωρύχων μεγάλων· ἐνθα διὰ τὸ νοσῶδες καὶ λοιμικὸν τοῦ ὀρυττομένου χώρου καὶ ἀέρος, πολλῶν φθειρομένων ἐκ τῶν νόσων, ἡμελήθη τὸ μέταλλον. Ὅτι ἡ περὶ Νίκαιαν πόλιν λίμνη Ἀσκανία καλεῖται· καὶ ἡ χώρα. Ὅτι τὴν Βιθυνίαν ὀρίζει ὁ Σαγγάριος ποταμὸς καὶ ἡ Ποντικὴ παραλία ἕως τοῦ στόματος καὶ Χαλκηδόνος, ἀπὸ δὲ δύσεως ἡ Προποντίς, πρὸς νότον δὲ ἡ τε Μυσία καὶ ἡ Ἐπίκτητος καλουμένη Φρυγία· ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία καλεῖται. Ὅτι ὁ περὶ Νικομήδειαν κόλπος Ἀστακηνὸς καλεῖται. Ὅτι τὸ περὶ Κίον¹ ὄρος Ἀργανθώνιον καλεῖται, διήκον ἕως Νικομηδείας. Ὅτι Κίος εἰταῖρος ἦν Ἡρακλέους, εἰς τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅστις, ἐκ Κόλχων ὑποστρέψας, ἔκτισε τὴν ἀφ' ἐαυτοῦ ὀνομασθεῖσαν Κίον πόλιν. Ὅτι ἀπὸ Προύσης πόλεως τὸ ἐθνικὸν Προουσιεὺς λέγεται. Ὅτι ἡ Ἀσκανία ὑπὸ δύο ἐθνῶν χωρὶς φηκεῖτο, Φρυγῶν τε καὶ Μυσῶν. μαρτυρεῖ δ' Ὅμηρος λέγων·

Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα,

οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί.

καὶ πάλιν·

Φόρκος δ' αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκανίος

τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.

λέγει δ' ἂν τὴν νῦν Νίκαιαν. Ὅτι Ὅμηρος τὸν Αἴσηπον ποταμὸν πέρας ὀρίζει τῆς τε Τρωάδος καὶ Μυσίας· εἴκει δὲ ὁ Πάνδαρος Κυζικηνὸς εἶναι. Ὅτι Νίκαια κτίσμα ἐστὶν Ἀντιγόνου τοῦ Φιλίππου, Μακεδόνων στρατηγοῦ, ὃς πρὸς τὸν Νικάτορα Σέλευκον πολεμῶν ἐφθάρη. ὕστερον δὲ καὶ Λυσίμαχος ἐπέκτισεν ὁ σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ Ἰνδοῦς στρατεύσας· ὃς Νίκαιαν αὐτὴν ἐκάλεσεν ἀπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Νικαίας, τῆς Ἀντιπάτρου παιδός, ἀδελφῆς Κασσάνδρου. Ὅτι ἡ νῦν καλουμένη χώρα Ὀτροία ἀπὸ Ὀτρείως τοῦ Φρυγῆος ἐκλήθη, αὐτὴ καὶ Ὅμηρος μέμνηται·

1. κίον et sic infra.

λαούς Ὀτρήος.

Ὅτι Ἰππαρχος καὶ Θεοδόσιος καὶ οἱ τούτου παῖδες μαθηματικοὶ καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ ἰατρός Βιθυννοὶ ἦσαν. Ὅτι οἱ ἐν Ἀσίᾳ Γαλάται μέτοικοι εἰσι τῶν Κελτικῶν Γαλατῶν καὶ ἐπειρωθῆσαν εἰς τὴν Ἀσίαν, Ἀδόντος τινος ἡγουμένου αὐτῶν. Ὅτι μετὰ τὴν Γαλατίαν πρὸς νότον ἡ λίμνη ἐστὶν ἡ Τάττα, παρακειμένη τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ, μέρος οὖσα τῆς μεγάλης Φρυγίας καὶ ἡ συνεχῆς ταύτη μέχρι τοῦ Ταύρου ὄρους. ἡ δὲ Τάττα λίμνη ἀλοπήγιόν ἐστιν ἀποφύεις. οὕτως δὲ περιπέττεται ῥαδίως τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς αὐτό, ὡς στεφάνους ἁλῶν ἀνέλκουσιν, ἐπειδὴν καθῶσι κύκλον σχοίνιον· τὰ τε ὄρνεα ἀλίσκεται τὰ προσαφάμενα τῷ περῶματι τοῦ ὕδατος, παραχρηῖμα πίπτοντα διὰ τὴν περίπληξιν τῶν ἁλῶν. Ὅτι τὰ Ἰσαυρα πόλις ἐστίν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ χώρα Ἰσαυρία καὶ τὸ ἔθνηκὸν Ἰσαυροῦς. Ὅτι τὰ περὶ Σίτυλον χωρία Φρυγία ἐκαλεῖτο τὸ πρὶν· καὶ τὸν Τάνταλον καὶ Πέλοπιά φασὶ Φρύγας εἶναι καὶ τὴν Νιόβην. ἡ γὰρ Περγαμητὴ καὶ Ἐλαίτις¹, καθ' ἣν ὁ Κάικος ποταμὸς ῥεῖ, καὶ ἡ μεταξὺ τούτων Τευθραία, ἐν ἣ ὁ Τήλεφος ᾤκει ποτέ, ἀνὰ μέσον ἐστὶ τοῦ τε Ἑλλησπόντου καὶ τῆς περὶ Σίτυλον καὶ Μαγνησίαν τὴν ὑπ' αὐτῷ χώραν. Ὅτι τοὺς Μυσοῦς οἱ μὲν ἀποίκους φασὶ εἶναι τῶν Σκυθικῶν Μυσοῶν· οἱ δέ, ὅτι κατὰ τὴν τῶν Ἀνδῶν γλῶσσαν ἡ ὀξύη τὸ δένδρον μυσοὺς καλεῖται· γίνεσθαι οὖν περὶ τὸν Μύσιον Ὀλυμπίον φασὶ πολλὴν τὴν ὀξύαν· καὶ διὰ τοῦτο Μυσοὶ καλοῦνται. Ὅτι Μίλητος ἡ ἐν Καρίᾳ ἀποικίος ἐστὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Μιλήτου. Ὅτι ὁ Πανδίωνος Ἀνκος, κτίσας Σολύμον, ὠνόμασε Ἀνκίαν τὴν χώραν. Ὅτι Βιθυννοὶ ἀρκτικοὶ κεῖνται παρὰ τὸν Ὀλυμπον καὶ Μυγδόνες καὶ Δολιόνες· τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι Μυσοὶ καὶ Ἐπίκτητοι. Δολιόνες δὲ εἰσιν οἱ περὶ Κυζίκιον ἀπὸ Διόσπου ποταμοῦ ἕως Ῥυνδάκου² ποταμοῦ καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης· Μυγδόνες δὲ οἱ ἐφεξῆς τούτοις μέχρι τῆς Μυρλεανῶν χώρας τῆς Ἀπαμέων. Ὅτι τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης ὑπέρεκκενται δύο ἄλλαι λίμναι, ἡ τε Ἀπολλωνιάτις καὶ ἡ Μιλητοπολίτις. Ὅτι ὁ ἐν Κυζίκῳ ναὸς Δινδυμήτης, μητρὸς Θεῶν,

1. ἰλαίτις 2. ῥυνδακοῦ

Ἀργοναυτῶν ἔστιν ἴδρυμα. Ὅτι τὸ παλαιὸν εὐνομούταται πόλεις ἦσαν καὶ δυναταὶ Κυζίκος, Ρόδος, Μασσαλία, Καρχηδών, Ρώμη, Σπάρτη. Ὅτι τῆς Ἐπικτήτου Φρυγίας Ἀζιανοὶ τὲ εἰσι καὶ Νακόλεια¹ καὶ Κοτιάσιον καὶ Μιδάσιον καὶ Δορυλαίον πόλεις καὶ Κάδοι. Ὅτι ἡ Μυσία κατὰ τὴν μεσόγειαν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπιῆς² ἐπὶ τὴν Περγαμηνὴν καθήκει καὶ τὸ Καῖκον λεγόμενον πεδίον. Ὅτι ὑπὲρ τῆς Ἐπικτήτου πρὸς νότον ἐστὶν ἡ μεγάλη Φρυγία, ἔχουσα ἐπ' ἀριστερὰ τὴν Πιεσινοῦντα καὶ Ἀνκίονας, ἐν δεξιᾷ δὲ Ἀνδιαν καὶ Καρίαν. ἐν αὐτῇ δ' εἰσὶν ἢ τε παρώρειος³ Φρυγία καὶ Πισιδία καὶ Ἀμόριον καὶ Εὐμενία καὶ Σύνναδα· εἴτ' Ἀπάμεια ἢ Κιβωτὸς λεγομένη καὶ Λαοδίμεια [καὶ] Κολοσσαί⁴. Ὅτι ὁ Μαρσύας ποταμὸς, ἀνίσχων ἐξ Ἀπαμείας, μεγάλης πόλεως, ἐξίησιν εἰς τὸν Μαιάνδρον. Ὅτι τοσοῦτόν ἐστιν ὁ Μαιάνδρον τοῦ ποταμοῦ ῥοῆς σκολιός, ὥστε ἐξ ἐκείνου πάντα τὰ σκολιὰ Μαιάνδρους καλεῖσθαι. Ὅτι πᾶσα σχεδὸν ἡ περὶ τὸν Μαιάνδρον ποταμὸν χώρα εὐσειστός ἐστι καὶ ὑπόνομος πυρὶ τε καὶ ὕδατι ἀπὸ τῶν πεδίων ἕως Μαγησίας καὶ Ἰεραπόλεως. Ὅτι τὴν Πιρίην, πρὶν παραλίαν οὔσαν, νῦν ὁ Μαιάνδρος ποταμὸς διὰ τὴν πολλὴν χοῦν μεσόγειαν⁵ ἐποίησε σταδίων μ' προσχώματι. Ὅτι τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πάθη καὶ τοὺς Ἀρίμους κατὰ τὴν κεκαυμένην Φρυγίαν ἢ Ἀνδιαν συμβῆναι φασί. τινὲς δὲ καὶ τὰ μεταξὺ Μαιάνδρον καὶ Ἀνδῶν λέγουσιν εἶναι τοιαῦτα⁶.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΓ.

Ὅτι ἀπὸ Κυζίκου καὶ τῶν περὶ Αἴσηπον ποταμὸν τόπων καὶ Γρανίκον⁷ μέχρι Ἀβύδου ἢ τῆς Προποντιδος παραλία ἐστίν· ἀπὸ δὲ Ἀβύδου μέχρι Λέκτου τὰ περὶ Ἴλιον καὶ Ἀλε-

1. νακόλεια 2. ὀλυμπιῆς 3. παρώρειος 4. κολοσσοί, sed syllaba sol sec. m. in litura scripta est. 5. μεσογίαν 6. ταῦτα 7. γρανικὸν et sic infra.

ὅσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἕδος, ἐντὸς ἐέργει
καὶ Φρυγίᾳ καθύπερθε καὶ Ἑλλάσποντος ἀπέριων.

Ὅτι Ἀφρῆιοι καλοῦνται οἱ ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι ἀπὸ Ἀφρῆτιδος λίμνης, ἧτις ἐστὶν ἡ Δασκυλίτις¹. ἡ δὲ Ζέλεια ἀπέχει Κυζίκου πρὸς τὴν ἑξοσταδίους ρή'. τῆς δ' ἐγγυτάτω θαλάττης, καθ' ἣν ἐκδίδωσιν ὁ Αἰσηπος ποταμός, ὅσον π' σταδίου. Ὅτι ἡ μὲν Ζέλεια μεσόγειός ἐστιν, ὑποπεπτάκασι δ' αὐτῇ τὰ περὶ Κυζίκου καὶ Πριάπου χωρία. καὶ ἐστὶ περὶ τὴν Ζέλειαν ὁ Τάρσιος ποταμός, ἔχων κ' διαβάσεις τῇ αὐτῇ ὁδῷ, καθάπερ ὁ Ἐπιτάπορος. Ὅτι μεταξὺ Αἰσηποῦ ποταμοῦ καὶ Πριάπου ὁ Γράνικος ῥεῖ ποταμός, τὰ πολλὰ διὰ Ἀδραστείας πεδίου. Πριάπος δ' ἐστὶ πόλις ἐπὶ θαλάττῃ καὶ λιμνῇ. Ὅτι ἡ Ἀδραστεία πόλις μεταξὺ ἐστὶ Πριάπου πόλεως καὶ Παρίου πόλεως, ἐπὶ Αἰσηπῷ ποταμῷ *ἡ Ἀδραστεία*. λιμένα ἔχουσα ἡ αὐτὴ Πριάπος ἐλάσσονα τοῦ Παριανοῦ². Ὅτι ἡ Πιτύεια πόλις ἐστὶ μεταξὺ Παρίου πόλεως καὶ Πριάπου πόλεως μεσόγειος. Ὅτι μεταξὺ Λαμφάκου καὶ Παρίου Παισὸς ἦν πόλις καὶ ποταμός. Ὅμηρος δὲ καὶ τρισυλλάβως αὐτὴν εἴρηκε, λέγων·

καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ·

καὶ

ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ.

Ὅτι τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Κυμαίᾳ χώρα θηλυκῶς καὶ πληθυντικῶς καλούμενος αἱ Γέργιθες. ἐστὶ δὲ πόλις, ἐξ ἧς ἐν Λαμφάκῳ Γεργίθιον χωρίον. Ὅτι τὸ Πράκτιον τὸ παρ' Ὀμήρῳ οὐκ ἐστὶ πόλις, ἀλλὰ ποταμός, μεταξὺ ῥέων Ἀβύδου καὶ Λαμφάκου. Ὅτι ἡ τοῦ Ξέρξου ἐν Ἀβύδῳ γέφυρα μικρὸν ἀνατολικωτέρα ἐξεύχθη τῆς Ἀβύδου, δυσμικωτέρα δὲ τῆς Σηστοῦ. καὶ δεῖ σημειώσασθαι, ὅτι ὁ Στράβων συνηγορεῖ τῇ μυθολογίᾳ τῆς Ἡροῦς, ὡς ἐν Σηστῷ ἦν ὁ πύργος αὐτῆς, καὶ τὸ κατὰ τὸν Λεάνδρον πάθος ὅτι ἐκεῖσε γέγονεν. Ὅτι τὰ ἐν Πακτωλῷ χρύσεια μέταλλα τῆς Λυδίας ἐξέλιπεν. Ὅτι ἀπὸ Ἀβύδου ἐπὶ Αἰσηπον ποταμὸν στάδιοι εἰσὶν ψ' πεζῷ, εὐθυπλοῖα δὲ ἐλάττους. Ὅτι Ἴλιος πρῶτος μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἐτόλμη-

1. δασκυλίτις 2. παριανοῦ (s. acc.)

σεν ἐν πεδίῳ πόλιν κτίσαι, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἴλιον· διὸ καὶ ἐτάφη ἐν πεδίῳ·

οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα,
μέσσον καὶ πεδίον.

τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἡ νῦν Ἴλιος δεικνυμένη οὐκ ἔστιν ἡ παρ' Ὀμήρῳ, ἀλλ' ἑτέρα ἐστὶ ταπεινότερα· ἡ δὲ παλαιὰ μετεωροτέρα ἦν πρὸς τῇ Ἴδῃ σταδίοις λ'. Ὅτι ἡ νῦν Ἀλεξάνδρεια Τρωᾶς καλουμένη, πόλις ἔρημος οὖσα νῦν, Ἀντιγονία ἐκαλεῖτο. ὑπὸ γὰρ Ἀντιγόνου φικίσθη, τοῦ ἐξ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου ἄρξαντος τῆς Φρυγίας· ὕστερον δὲ ὑπὸ Ἀσιμάρχου Ἀλεξάνδρεια μετωνομάσθη διὰ τὸ δεῖν μᾶλλον τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν ἀπὸ τοῦ αἰτιωτάτου πάσης τῆς κατὰ Περσῶν νίκης Ἀλεξάνδρου. Ὅτι Φιμβρίας Ἰ Ρωμαῖος, ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ ἐκ πολιορκίας λαβὼν τὸ Ἴλιον ἐν ἡμέραις ι', εἶτα καυχώμενος, ὡς, Ἀγαμέμνωνος ἔχοντος τὸν χιλιόναυν στρατὸν καὶ τὴν σύμπασαν Ἑλλάδα μόλις ἐν ἔτεσι ι' ταύτην ἐλόντος, αὐτὸς ἐν ἡμέραις ι' ἔλαβεν, ἤκουσεν εὐθὺς ἕκ τινος τῶν Ἰλιέων· οὐ γὰρ εἴχομεν Ἐκτορα τὸν προπολεμοῦντα. Ὅτι μεταξὺ Ἀβύδου καὶ Δαρδάνου πόλεως ῥεῖ ὁ Ῥοδῖος ἵ ποταμὸς κατ' ἐναντία τοῦ ἐν χερσονήσῳ Κυνὸς σήματος τῆς Ἐκάβης. Ὅτι τὸ μὲν Ἐκτορος μνήμα ἐν Ὀφρυνίῳ ἵ ἐστὶ τῆς Τρωάδος τόπῳ ὑψηλῷ, εἶτα Ῥοίτειον ἵ, πόλις ἔρημος, εἶτα αἰγιαλός, εἶτα μνήμα Αἴαντος, εἶτα Σίγειον ἵ, πόλις ἔρημος, εἶτα ὁ Ἀχιλλέως τάφος· καὶ Πατρόκλον καὶ Ἀντιλόχον, εἶτα ὁ ναύσταθμος καὶ τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων, εἶτα αἱ τοῦ Σιμοῦντος καὶ Σκαμάνδρου ἐκβολαὶ λιμνώδεις καὶ ἔλη καὶ ἡ Στομαλίμνη καλουμένη. ταῦτα δὲ πάντα τῇ Ἰλίῳ ὑποπέπτωκεν. Ὅτι Πρίαμος, μικρὰν εὐρῶν τὴν τῶν Τρώων βασιλείαν, ὡς καὶ τὸν Ἡρακλέα

ἐξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι πανροτέροισιν ἐξαλαπάξαι αὐτῶν τὴν πόλιν, ἐπὶ μέγα αὐτὴν ἠΰξησεν, ὡς καὶ βασιλεὺς βασιλέων γενέσθαι· ὡς δηλοῖ τὸ

ὅσων Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος.

Ὅτι τὸ Τρωικὸν πεδίον ἀπὸ θαλάσσης ἕως τῆς Ἴδης διήκει· οὐ τὰ μὲν νότια τελευτᾷ εἰς τὴν Σκῆψιν, τὰ δὲ βόρεια εἰς τὴν

1. φῖμβριος 2. ῥόδιος 3. ὄφρυνίῳ 4. ῥοίτιον 5. σίγειον

Ζίλειαν. Ὅτι πολλοῖς καὶ ἀξιοπύστοις ἐπιχειρήμασιν ὁ Στράβων ἀπέδειξε τὴν νῦν καλουμένην Ἴλιον μὴ εἶναι τὴν ὑπὸ Ὀμήρου ἀδομένην· ἀλλὰ ταύτης μετεωροτέρα καὶ ἀνατολικωτέρα ἐστὶν ἡ ἀληθῶς Ἴλιος, ἡ τοῦ Ἐκτορος πατρὶς. εἰ δὲ καὶ οὐδὲ ἴχνη αὐτῆς σώζεται νῦν, ἀλλὰ τῆς ταπεινοτέρας εἰσὶν ἴχνη, οὐ θαῦμα· ὁ γὰρ χρόνος πολλὰ τοιαῦτα ποιεῖ. Ὅτι τινὲς τὸν τόπον μετατιθέασιν τοῦ στίχου τούτου·

θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν·

ἀναγινώσκουσι γὰρ πρὸ μιᾶς τὸν τόπον τιθέντες· ὡς τὸ Θυάσων, οὕτως γουνάσιν, ἀπὲρ τοῦ ταῖς ἰκεσίας. Ὅτι κατὰ τὴν παλαιὴν ἔθος Ἀγαμέμνων κατηράσατο κατὰ τῶν τολμησότων κτίσαι αὐτὸς τὸ Ἴλιον· διὸ οἱ ὕστερον ἀφοσιούμενοι εὐρον πλησίον χωρίον ὁμοίωτον τῷ ἀρχαίῳ, καὶ ἔκτισαν αὐτὸ καὶ Ἴλιον ἐκάλεσαν, καὶ τὰς κατάρας ἐξέφυγον τοῦ Ἀγαμέμνονος. Ὅτι ὁ Ῥῆσος ποταμὸς νῦν καλεῖται Ῥοεῖτης¹· ὁ δὲ Ἐπτάπορος Πολύπορος καλεῖται, ἀνίσχων ἐκ τῶν περὶ Καλὴν πενύκην χωρίων, ἐπὶ Μελαίνας κόμην ἰούσιν· ἡ δὲ Καλὴ πενύκη εἶχε τὴν μὲν περιμέτρον κδ' ποδῶν, τὸ δὲ ὕψος ἀπὸ μὲν ῥίζης ἐπὶ ξξ' πόδας ἀνήγει², εἶτα εἰς τρία μέρη σχιζομένη ἴσον ἀλλήλων διέχοντα αὐτὴς πάλιν συνήγετο εἰς μίαν κορυφὴν· ἀπετελεῖ δὲ τὸ ὕψος δυεῖν πλῆθρων καὶ πηχῶν ι'. Ὅτι ὁ Κάρησος ποταμὸς ἀπὸ Μαλοῦντος ῥεῖ, τόπον τινὸς κειμένον μεταξὺ Παλαισκήφειας καὶ Ἀχαιίου τῆς Τενεδίων περαιᾶς· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Αἴσηπον. Ῥοδῖος³ δ' ἀπὸ Κλεανδρείας καὶ Γόρδου· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἴνιον. Ὅτι ὁ Σμινθεὺς Ἀπόλλωνος παρὰ Τενεδίοις τιμᾶται. καὶ γὰρ ἐστὶν⁴ αὐτοῦ νεὸς ἐν Τενέδῳ· ὅθεν εἴρηται·

Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,

Σμινθεῦ.

Ὅτι ἄλλο ἱερόν Σμινθέως Ἀπόλλωνος παραθαλάσσιον ἐν Τρωάδι. Ὅτι τὰ περὶ τὴν Τένεδον νησίδια Καλίδναι καλοῦνται. Ὅτι περὶ τὴν Τρωάδα ὁ Ἀχαιὸς τόπος· εἶτα Λάρισσα καὶ Κολωναὶ καὶ ἡ νῦν Χρῦσα ἐφ' ὑψηλοῦ⁵ τόπου παραθαλασσία.

1 ῥοεῖτης 2 ἀν εἶη 3 ῥόδιος 4 καὶ ἴστω γὰρ 5 ἐφ' ἴλου·
cf. Str. p. 604.

Ὅτι ἐν τῷ τοῦ Σμινθέως ἱερῷ μῦς ἐστὶ χαλκοῦς, ὑποκείμενος τῷ ποδὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. εἰσὶ δὲ πολλοὶ ναοὶ Σμινθίου Ἀπόλλωνος. Ὅτι περὶ τὸ Λέκτρον¹ ἄκρον ἀλοπήμιον ἐστὶν, αὐτομάτως πηγνύμενον τοῖς ἐτησίαις ἀνέμοις. Ὅτι Ὀμηρος ἐν τῷ Ἀδραμυτικῷ² κόλπῳ ἰδρύει Ἀελεγάς³ τε καὶ Κίλικας ἀμφοτέρους, ἐνθα καὶ Πήδασος πόλις ἐρήμη καὶ Σατνίοις ποταμὸς χεῖμαρρος καὶ Θήβη καὶ Ἀυρησός, αἱ πόλεις. Ὅτι οἱ μὲν Ἀμαξῖται παραθαλάσσιοι εἰσιν, εἴτα ὑπὲρ αὐτοὺς Νεανδρῖεις, εἴτα Κεβρήνιοι ὑπὲρ αὐτούς, εἴτα Δάρδαροι μέχρι Παλαισκήφειας, ὧν καὶ Αἰνείας ἤρχεν, εἴτα Σκῆψις. Ὅτι ἀπὸ Λέκτρον ἄκρον ἕως Γαργάρον, πρὸς ἀνατολὰς ὄντος, στάδιοι σξ⁴. Ὅτι μετὰ τὸ Ἀδραμύτιον Κορυφαντῖς τε καὶ Ἡράκλεια κῶμαι, εἴτα Ἄττα, εἴτα Ἀταρνὲς καὶ Πιάνη καὶ αἱ τοῦ Καίκου ποταμοῦ ἐκβολαί. Ὅτι τινές, χαριζόμενοι Ῥωμαίοις, μεταγράφεον τὸ Ὀμηρικὸν ἔπος περὶ τοῦ Αἰνείου οὕτως· τῆν δὲ δὴ Αἰνείαιον γένος πάντεσσιν ἀνάξει. Ὅτι ἐκ τῆς Σκῆφειας πόλεως ἦν Κορίσκος ὁ Σωκρατικὸς καὶ ὁ τούτου παῖς Νηλεὺς, ὃς καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου ἠεροάσατο καὶ διεδέξατο τὴν βιβλιοθήκην Θεοφράστου, οὕσαν τὴν αὐτὴν καὶ Ἀριστοτέλους· ὁ μὲν γὰρ Ἀριστοτέλης οὐ μόνον τὴν σχολήν, ἀλλὰ καὶ τὴν βιβλιοθήκην καταλείπει Θεοφράστῳ τὴν ἑαυτοῦ, πρῶτος ὧν ἴσμεν βιβλία συναγαγῶν καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεῖας βιβλιοθήκης σύνταξιν³. Θεόφραστος δὲ Νηλεῖ παρέδωκεν· ὁ δὲ εἰς Σκῆψιν κομίσας τοῖς μεθ' αὐτὸν παρέδωκεν, ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἱ κατάκλειστα εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα· ἐπειδὴ δ' ἤσθοντο τὴν σπουδὴν τῶν Ἄταλικῶν βασιλέων, ὅφ' οἷς ἦν ἡ πόλις, ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περγάμῳ βιβλιοθήκης, κατὰ γῆς ἔκρυψαν ἐν διώρῳγί τινι· ὑπὸ δὲ νοτίας καὶ σιτῶν⁴ κακωθέντα ὅψποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τοῦ γένους Ἀπελλίκωντι τῷ Τηίῳ πολλῶν ἀργυρίων τὰ τε Ἀριστοτέλους καὶ τὰ τοῦ Θεοφράστου βιβλία. ἦν δὲ ὁ Ἀπελλίκων φιλόβιβλος μᾶλλον ἢ φιλόσοφος· διὸ καὶ ζητῶν ἐπανόρθωσιν τῶν διαβρωμάτων εἰς ἀντίγραφα

1. λέκτρον, sed punctum supra ρ add. 2. ἀδραμυτικῷ 3. σύνταξιν 4. σιτῶν

καινα μετήνεγκε την γραφήν αναπληρῶν οὐκ εἴ, καὶ ἐξεδωκεν¹ ἀμαρτάδων πλήρη τὰ βιβλία. συνέβη δὲ τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων, τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μετὰ Θεόφραστον, οὐκ ἔχουσι ὅλας τὰ βιβλία² πλὴν ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐξωτερικῶν, μηδὲν ἔχειν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ θίσεις λεκνοδίξαι· τοῖς δ' ὕστερον, ἄφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προῆλθεν, ἄμαυον μὲν ἐκείνων φιλοσοφεῖν καὶ ἀριστοτελίξαι· ἀναγκάζεσθαι μέντοι τὰ πολλὰ εικότα λέγειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν. πολὺ δὲ εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ρώμη προσελάβετο· εὐθὺς γὰρ μετὰ τὴν Ἀπελλίκωτος τελευταίην Σύλλας ἦρε τὴν Ἀπελλίκωτος βιβλιοθήκην ὁ τὰς Ἀθήνας εἰλῶν· εἰς Ρώμην δὲ κομισθεῖσαν³ Τυραννίω τε ὁ⁴ γραμματικῶς διεχειρίσατο φιλαριστοτέλης ὢν, θεραπεύσας τὸν ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης, καὶ βιβλιοπῶλαι τινας γραφοῦσι φαύλοις χρώμενοι καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πράσιν⁵ γραφομένων βιβλίων καὶ ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ὅτι μετὰ Σκήψιν πόλιν Ἄνδηρά ἐστι καὶ Πιονία καὶ ἡ Γαργαρίς⁶. ἔστι δὲ λίθος περὶ τὰ Ἄνδηρα, ὃς καιόμενος σίδηρος γίνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινος καμινεῦταις ἀποστάζει ψευδάργυρον, ἧ προσλαβοῦσα χαλκὸν τὸ καλούμενον γίνεται κρᾶμα, ὃ τινας ὀρείχαλκον⁷ καλοῦσι. γίνεται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τρυῶλον. Ὅτι ἡ Ἄσσοσ πόλις ἐρμυή ἐστι καὶ εὐτειχῆς⁸, ἀπὸ θαλάσσης καὶ τοῦ λιμένος ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα· ὥστ' ἐπ' αὐτῆς οἰκειῶς εἰρησθαι δοκεῖ τὸ τοῦ Στρατονίκου τοῦ κίθαριστοῦ.

Ἄσσον ἴθ'⁹, ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι. ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ Κλεάνθης ὁ Στωικός, ὁ Ζήνωνα μὲν διαδεξάμενος, Χρυσίππῳ δὲ τῷ Σολεῖ καταλιπών. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης διέτριψε διὰ τὴν πρὸς Ἐρμείαν τὸν εὐνοῦχον τύραννον κηδεῖαν· ἦν δ' Ἐρμείας τραπεζίτου τινὸς οἰκέτης, γενόμενος δ' Ἀθήνησιν, ἠκροάσατο Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους· ἐπακελθὼν δὲ τῷ δεσπότην συνετυράνησε, πρῶτον ἐπιθεμένῳ τοῖς περὶ Ἀταρνεία καὶ Ἄσσον χωρίοις· ἔπειτα διεδέξατο ἐκει-

1. ἴδοξεν 2. βυβλία et sic paulo post. 3. τ' ἐκομισθησαν 4. δ' ὁ 5. πράσιν 6. γάργαρις 7. ὀρείχαλκον 8. εὐτειχῆς 9. ἄσσον (sic constanter) ἴθ'.

νον και μετεπέμψατο τόν τε Ἀριστοτέλη και Ξενοκράτη και ἐπεμελήθη αὐτῶν· τῷ δ' Ἀριστοτέλει και θυγατέρα ἀδελφοῦ συνῴκησε. Μένων δ' ὁ Ῥόδιος, μηδίζων τότε σφόδρα και στρατηγῶν, προσποιησάμενος φιλίαν, [καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν] ξενίας τε ἅμα και πραγμάτων προσποιητῶν χάριν· συλλαβῶν [δ'] ἀνέπεμψε πρὸς βασιλέα, κακεῖ κρεμασθεῖς ἐφθάρη. Ὅτι τὰ περὶ Ἄσσον και Γάργαρον χωρία και Σκῆψιν Αἰελέων ἐστίν, οὔτινες μεταξὺ ἕκων Κιλικίων τε και Λαυδαίων, πόλιν ἔχοντες Πήδασον· φεύγοντες δὲ τὰς ἐξ Ἀχιλλέως ἐπιδρομάς, εἰς Καρίαν ἦλθον και ἔκτισαν πόλιν Πήδασον, ὁμώνυμον τῇ πατρίδι. Ὅτι μετὰ τοὺς Λέλεγας τὴν ἐξῆς παραλίαν Κίλικες ἔχον καθ' Ὀμηρον, ἢ νῦν Ἀδραμύτιον τε ἐστὶ και Ἀταρνεῖται² και Πιταναῖοι μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Καΐκου· ὧν πόλεις δύο, Θήβη Ἐποπλάκιος και Ανρηησός. Ὅτι Θήβη και Ανρηησός, ἐν τῷ Θήβης οὖσαι πεδίῳ, ἀπέχουσι τῆς πόλεως Ἀδραμυτιῶν, ἢ μὲν σταδίους ξ', ἢ δὲ π'. ἐν δὲ τῇ Ἀδραμυτιῆϊ ἐστὶ και ἡ Χρῦσα και ἡ Κίλλα· ἐστὶ δὲ ταῦτα περὶ Ἄνταδρον. Ὅτι Κίλλος Πέλοπος ἦν ἡγίοχος, ἀφ' οὗ Κίλλα τε τὸ πολίχνηιον και Κίλικες. Ὅτι φασὶν ἐν τῇ Αἰολικῇ Πιτάνῃ τὰς πλίνθους ἐπιπολάζειν τῷ ὕδατι, καθάπερ και ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ³. κουφοτέρα γὰρ ἡ γῆ τοῦ ἐπισόγκου ὕδατος ἐστίν. ἐν Ἰβηρίᾳ δὲ φησὶν ἰδεῖν Ποσειδώνιος ἐκ τινος γῆς ἀργιῶδους πλίνθους πηγνυμένας και ἐπιπλούσας. Ὅτι Κάικος ποταμὸς μετὰ τὴν Πιτάνην εἰς τὸν Ἐλαϊτικὸν ῥεῖ κόλπον, ἀντιπέρην Ἐλαίας πόλεως. Ὅτι ἡ Ἐλαία πόλις ἐπίνειὸν ἐστὶ Περγάμου πόλεως, ἀπέχουσα Περγάμου στάδια ρκ'. Ὅτι ἡ Κάκη ἄκρον ἐστίν, ἀνταῖρον τῷ Λέκτω ἄκρῳ και ποιοῦν τὸν Ἀδραμυτινὸν κόλπον, οὗ μέρος και ὁ Ἐλαϊτικὸς ἐστίν. Ὅτι ἡ Κάκη και πληθυντικῶς Κάναι λέγεται, περὶ ἣν ἄκρα ἡ Αἶγα· τὸ δὲ γῆ μακρὸν δεῖ νοεῖν, τὴν Αἶγαν λέγοντας. Ὅτι μεταξὺ Ἐλαίας και Πιτάνης και Ἀταρνεῶς και Περγάμου Τευθρανία ἐστὶ πόλις, διέχουσα οὐδεμιᾶς αὐτῶν ὑπὲρ ὀ' σταδίους, ἐντὸς τοῦ Καΐκου. Ὅτι ἐν τοῖς περὶ Κάικον τόποις φαίνεται βαβασιλευκῶς Εὐρύπυλος ὁ Τηλεφίδης, ὃν ἀνεῖλε Πύρρος ὁ Ἀχιλλέως. Ὅτι

1. vid. lgd. ἢ 2. ἀταρνεῖται 3. τυρρηνία

ἐν τῇ Ἐλαίτιδι ποτάμιόν ἐστι χειμαρῶδες, Κήτειον καλούμενον· ὅθεν ἴσως εἴρηται·

Κήτειοι κτείνοντο γυναιῶν εἴνεκα δώρων.

Ὅτι τῆς Λέσβου ἦσαν ὁ περίπλους στάδιοι αῤ'. Ὅτι ἐπὶ Τιβερίου, τοῦ Ῥωμαίων αυτοκράτορος, ἦν Στράβων. Ὅτι ἐξ Ἐρεσσού ἦσαν Φανίας τε καὶ Θεόφραστος, οἱ Ἀριστοτελικοὶ· Τύρταμος δὲ πρὶν ὁ Θεόφραστος ἐκαλεῖτο, μετωνομάσθη δὲ ὑπὸ Ἀριστοτέλους οὕτως. Ὅτι Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς Λέσβιος ἦν. Ὅτι κατὰ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ Ἀσίας καὶ Λέσβου τησιδία εἰσι μ', καλοῦνται δὲ συνθέτως Ἐκατόνησοι, ὡς Πελοπόννησος καὶ Μυόννησος καὶ Προκόννησος καὶ Ἀλόνησος, τὸ ᾧ δισσὸν ἔχουσαι κατὰ συνήθειαν. Ὅτι Ἐκατόνησοι καλοῦνται, οἷον Ἀπολλώνησοι· Ἐκατος γὰρ ὁ Ἀπόλλων. Ὅτι πρὸ τῆς Λέσβου ἐστὶ καὶ ἡ Πορδοσελήνη, πόλιν ἔχουσα ὀμώνυμον· διὰ δὲ τὸ δύσφημον τοῦ ὀνόματος Πορδοσελήνην¹ τινὲς αὐτὴν καλοῦσι, τὸ δὲ περὶ Πέργαμον Ἀσπόρηνον ὄρος Ἀσπόρηνον, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ἱερὸν μητρὸς [τῶν θεῶν] Ἀσπορήνης². τί οὖν φήσομεν ἐπὶ τοῦ σαπέρδου, καὶ πόρδαλις καὶ πέρδιξ καὶ σὺν πορδακοῖσιν, ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις; Ὅτι ἐν Καταλόγῳ Ὅμηρος εἰκότως Ἀελέων καὶ Κιλικίων καὶ Κανκῶων οὐκ ἐμνημόνευσε· διεφθάρησαν γὰρ ἦδη ὑπὸ Ἀχιλλέως ὁ τε Ἡετίων καὶ Μύνης καὶ Ἐπίστροφος καὶ οἱ λαοὶ αὐτῶν. Ὅτι ὁ τῶν Πελασγῶν ἄρχων Ἰππόθοος Λάρισαν εἶχε πατριδα τὴν ἐν Κύμῃ τῆς Αἰολίδος κειμένην· οἱ δὲ Πελασγοὶ ὑπὸ Αἰολέων ἐφθάρησαν. Ὅτι σκώπτεται εἰς ἀναισθησίαν ἡ Κύμη, ὡς μετὰ τ' ἔτη ἀποδομένη τῶν λιμένων τὰ τέλη, ὥσπερ τότε ἤσθη μένη, ὅτι παρὰ θάλασσαν οἰκοῖτο· πρότερον δ' οὐκ ἔκαρποῦτο τὴν πρόσοδον ταύτην. Ὅτι καὶ ἄλλη λέγεται αἰτία τοιαύτη τοῦ σκώμματος, ὅτι δανεισάμενοί ποτε οἱ Κυμαῖοι δημοσίᾳ³ χρήματα τὰς στοὰς ὑπέθεντο, εἴτ' οὐκ ἀποδιδόντες κατὰ τὴν ἀρισμένην ἡμέραν εἴργοντο τῶν περιπάτων· ὅτε μέντοι ὄμβρος εἶη, κατὰ αἰδῶ τινα κηρύττοιεν οἱ δανεισταί, κελεύοντες ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέρχεσθαι· τοῦ δὲ κήρυκος οὕτω φθεγγομένου, ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέλθετε, ἐκπεσεῖν λόγον, ὡς Κυμαίων οὐκ αἰ-

1. πυρδοσελήνην 2. ἀσπορήνης 3. δημόσια

σθανομένων, ὡς ἐν τοῖς ὄμβροις ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπελθετόν, ἂν μὴ σημάνη τις αὐτοῖς διὰ κηρύγματος. Κυμαῖος δὲ ἦν Ἡσιόδος τε καὶ Ἐφορος, ὁ Ἰσοκράτους γινώριμος, ὁ τὰς ἱστορίας γράψας. Κύμη δὲ ὠνόμασται ἀπὸ τινος Ἀμαζόνος, ὡς ἡ Μυρσίη καὶ ἡ Μυτιλήη. Ὅτι τὸ Πέργαμον ἡ πόλις γαζοφυλάκιον ἦν Λυσιμάχου τοῦ Ἀγαθοκλέους, ἐνὸς τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων. ἐπεπίστευτο δὲ τὴν φυλακὴν τῶν χρημάτων (ἦν δὲ τάλαντα θ) Φιλέταιρος, ἀνὴρ Τιανός, θλιβίας ἐκ παιδός, ἐν τινι ὄχλῳ ἀποληφθεὶς μετὰ τῆς τροφοῦ καὶ διὰ τοῦτο εὐνοῦχος. τέως μὲν οὖν εὖνους ἦν Λυσιμάχῳ, διενεχθεὶς δὲ πρὸς Ἀρσινοῆν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἀπέστη, ὄρων νεωτερισμὸς πολλούς. ὁ τε γὰρ Λυσιμάχος, κακοῖς οἰκείοις περιπεσών, ἠραγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν Ἀγαθοκλέα. Σέλευκος δ' ἐπελθὼν ὁ Νικάτωρ, ἐκεῖνόν τε κατέλυσε καὶ αὐτὸς κατελύθη, δολοφονηθεὶς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Κερανοῦ. ὁ δὲ Φιλέταιρος διήρκεσεν ἔτη κ', κύριος ὢν τοῦ τε ἐρύματος καὶ τῶν χρημάτων, καὶ διεγένετο, μένων ἐπὶ τοῦ ἐρύματος καὶ πολιτευόμενος δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας αἰεὶ πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐγγὺς παρόντα. τούτῳ ἦσαν δύο ἀδελφοί, Εὐμένης τε καὶ Ἄτταλος· ἐκ μὲν οὖν τοῦ πρεσβυτέρου Εὐμένους γίνεται παῖς Εὐμένης, ὃς καὶ διεδέξατο τὸ τοῦ Περγᾶμου κράτος καὶ ἦν ἤδη δυνάστης τῶν κύκλων χωρίων, ὥστε καὶ περὶ Σάρδεϊς ἐνίκησε μάχῃ συμβάλλον Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου· κβ' δὲ ἔτη ἄρξας ἐτελεύτα. ἐκ δὲ Ἀττάλου καὶ Ἀντιοχίδος γεγονώς Ἄτταλος διεδέξατο τὴν ἀρχήν· ὃς καὶ πρῶτος βασιλεὺς ἀνηγόρευτο, νικήσας Γαλάτας μάχῃ μεγάλῃ. οὗτος δὲ καὶ Ῥωμαίοις κατέστη φίλος καὶ συνεπολέμησε πρὸς Φίλιππον μετὰ τοῦ Ῥοδίων ναυτικοῦ· ὃς βασιλεύσας ἔτη μγ' κατέλιπε δ' υἱός, Εὐμένην, Ἄτταλον, Φιλέταιρον, Ἀθήναιον. οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέλεσαν ἰδιῶται, Εὐμένης δ' ἄρξας συνεπολέμησε Ῥωμαίοις πρὸς τε Ἀντίοχον τὸν μέγαν καὶ πρὸς Περσέα, καὶ ἔλαβε παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἅπασαν τὴν ὑπ' Ἀντιόχῳ γῆν τὴν ἐντὸς Ταύρου· πρότερον δ' ὀλίγης ἦρχε γῆς. οὗτος ἐπὶ πλείστον ἠΐξησε τὴν ἀρχὴν κτίσασσι καὶ ἀναθήμασι καὶ βιβλιοθήκαις· ὃς ἔτη βασιλεύσας μθ' κατέλιπε διάδοχον τὸν υἱὸν Ἄτταλον, παῖδα ἔτι ὄντα, καὶ τούτου ἐπίτροπον Ἄτταλον, τὸν ἴδιον ἀδελφόν· ὃς ἄρξας ὡς

ἐπίτροπος ἔτη κα' γέρον ἑταλῶτα, κατορθώσας πολλά· καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκρατοπέμψεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχῳ καὶ συνεμάχησε Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸν Ψευδοφίλιππον· ἐχειρώσατο δὲ καὶ Διήγυλιν¹ τῆς Καιρῶν² βασιλεία, στρατεύσας εἰς τὴν Θράκην· ἀντίπε δὲ καὶ Προουσίαν, ἐπισυντάσας ἐντῷ Νικομήδῃ τὸν υἱόν. ὁ δ' ἐπικραυασθεὶς Ἄτταλος, ἄρξας ἔτη ἑ' καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ, ἑταλῶτα τόσῳ, καταλιπὼν κληρονόμους Ῥωμαίους· οἱ δ' ἐπαρχίαν ἀπέδιδξαν τὴν γῆρας, Ἀσίαν προσαγορεύσαντες ὁμώνυμον τῇ ἡπείρῳ. Ὅτι ὁ Κάικος ποταμὸς παραρρεῖ τὸ Πέργαμον διὰ τοῦ Καίικου πεδίου εὐδαίμονος. Ὅτι ἐκ τοῦ Τρῳάου ῥεῖ ὁ Πακτωλὸς ποταμὸς, ἔχει ψῆγμα χρυσοῦ, ὅπερ τῶν ἐκλείουσι τὸ ψῆγμα, καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Ἐρμον ποταμόν, εἰς δὲ καὶ ὁ Ἰλλος ποταμὸς ἐμβάλλει, Φρύγιος τῶν καλούμενος. Ὅτι ἡ παρ' Ὀμήρῳ Γυγαία λίμη ἕσπερον Κολήν μετανομάσθη. Ὅτι τοὺς Ἀρίμους τινὲς μὲν ἐν Λυδία φασὶ γενέσθαι, οἱ δ' ἐν Κιλικίᾳ, τινὲς δ' ἐν Συρίᾳ, οἱ δ' ἐν Πιθηκούσσαις, ἔνθα καὶ τὸν Τυφωέα γενέσθαι·

εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος [ἔμμεται εὐνάς].

Ὅτι ἐν Ἰερραπόλει ἐστὶ τὰ τε θερμὰ ὕδατα καὶ τὸ Πλουτωνίον, ἄμφω παραδοξολογίαν τινα ἔχοντα. τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ οὕτως ῥαδίως εἰς πῶρον μεταβάλλει πηγετόμενον, ὥστε ὄχετους ἐπάγοντες φραγμοὺς ἀπεργάζονται μονολίθους· τὸ δὲ Πλουτωνίον ὑπ' ὀφρύϊ μικρᾷ τῆς ὑπερκειμένης³ ὄρεινῆς, στομίον ἐστὶ σύμμετρον, ὅσον ἄνθρωπον δέξασθαι δυνάμενον, βαθυνόμενον ἐπὶ πολὺ. πρόκειται δὲ τούτου δρυφακτωμα τετράγωνον, ὅσον ἡμιπλήθρον τὴν περίμετρον· τοῦτο δὲ πλήρῆς ἐστὶν ὀμιχλώδους παχείας ἀχλὺς, ὥστε μόγις τοῦδαφος καθορεῖν. τοῖς μὲν οὖν κύκλω πλησιάζουσι πρὸς τὸν δρυφακτον ἄλυπός ἐστιν ὁ αἴρ, καθαρεύων ἐκείνης τῆς ἀχλὺς ἐν ταῖς νηνεμίαις· συμμέτει γὰρ ἐντὸς τοῦ περιβόλου. τῷ δ' εἴσω παριόντι ζῶφ θάνατος παρραρήμα ἀπαντᾷ· ταῦροι γοῦν εἰσαχθέντες πίπτουσι καὶ ἐξέλκονται νεκροί· ἡμεῖς δὲ στρουθία ἐπέμψαμεν, καὶ ἔπεσον εὐθὺς ἐκπνεύσαντα. οἱ δ' ἀπόκοποι Γάλλοι παρίασιν ἀπαθεῖς, ὥστε καὶ μέχρι τοῦ στομίου πλησιάζειν καὶ ἐγκύπτειν καὶ καταδύνειν

1. Διήγυλιν Str. 624. 2. καιρὸν 3. ὑποκειμένης

μέχρι ποσοῦ, συνέχοντες ὡς ἐπὶ τὸ πολλὸν τὸ πνεῦμα· ἐωρῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὄψεως ὡς ἂν πνιγώδους τινὸς πάθους ἔμφασιν, εἴτ' [ἐπὶ] πάντων [τῶν] οὕτω πεπηρωμένων εἴτε μόνων τῶν περὶ τὸ ἱερόν, καὶ εἴτε θεία προνοία, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν εἰκός, εἴτε ἀντιδότοις τισὶ δυνάμεσι τούτου συμβαίοντος. Ὅτι Σολύμους φασὶν εἶναι τοὺς Καβαλλεῖς· τῆς γοῦν Τελμησεῶς ἄκρας ὑπέγκειται λόφος καὶ καλεῖται Σόλυμος, καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Τελμησεεῖς Σόλυμοι καλοῦνται. πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ὁ Βελλεροφόντου χάραξ καὶ ὁ Πεισάνδρου τάφος τοῦ υἱοῦ, πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Σολύμους μάχῃ·

μαρνόμενον Σολύμοισι κατέκτανεν.

Ὅτι ἡ Κιβυρατικὴ ἐν ταῖς μεγίσταις ἐξετάζεται διοικήσεσι τῆς Ἀσίας· τέτρασι δὲ γλώτταις ἐγρῶντο οἱ Κιβυράται, Πισιδικῆ, Σολύμων, Ἑλλήνων, Λυδῶν. Ὅτι ἐν Κιβύρα ἰδίον ἐστὶ τὸ τὸν σίδηρον τορνεύσθαι ῥαδίως.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΑ.

Ὅτι τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας ἤρξεν Ἄνδροκλος, υἱὸς Κόδρου, τοῦ Ἀθηναίων βασιλέως, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς, δεῦρον τῆς Ἐφεσον κτίσας βασιλεῖον τῆς Ἰωνίας αὐτὴν ἀπέδειξεν. εἰσὶ δὲ Ἰώνων πόλεις αἷδε· [Ἐφεσος], Μίλητος, Μυοῦς, Λέβεδος, Κολοφών, Πριήγη, Τέως, Ἐρυθραί¹, Φάκαια, Κλαζομεναί, Χίος, Σάμος, ὁμοῦ ἰβ'. ὕστερον δὲ Σμύρνα προσελήφθη. Ὅτι τὸ ἐν Βραγχίδαις μαρτεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Μιλήτῳ ἐστίν. Ὅτι ἡ νῦν Σάμος, νῆσος Ἰωνικὴ, ἐκαλεῖτο πρότερον Παρθενία, εἶτα Ἀνθεμοῦς, εἶτα Μελάμφυλος, εἶτα Σάμος. Ὅτι ἡ Σάμος τοσοῦτόν ἐστιν εὐφορος, ὥστε οἱ ἐπαινοῦντες αὐτὴν λέγουσι περὶ αὐτῆς καὶ τὸ παροιμιῶδες· φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα. Ὅτι διὰ τὴν Συλοσῶντος πικρίαν, τοῦ Σαμίων τυράννου, ἐλιπάνδρησεν ἡ Σάμος, ὡς καὶ παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο λέγου-

1. ἰρυθαι (s. acc.)

θήμασιν ἢ πόλις αὐτῶν ἐκοσμήθη· ὧν ἄριστος ὁ τοῦ Ἡλίου κολοσσός, ὃν φησιν ὁ ποιήσας τὸ ἱαμβεῖον¹ οὕτως·

κολοσσὸν Ἡλίον ποθ' ἐπτάκις δέκα

Χάρης ἐποίει πηγέων ὁ Αἰνιδιος.

Ὅτι Πρωτογένης ἔγραψεν ἐν Ῥόδῳ πέρδικα, ὃς τοσοῦτον ἦν εὐδόκιμος, ὥστε οἱ κίθασσοι πέρδικες ἐργόμενοι ἐφθίγγοντο καὶ ἀγλαγίον, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐκεχίτησαν. Ὅτι ἐν Ῥόδῳ τοσοῦτον ἦν τὸ δημοκρηδικὸν καὶ προνοητικόν, ὥστε νόμον ἔθετο, ἵνα οἱ πλούσιοι καθ' ἐκάστην τρέφωσι τοὺς πένητας, τῶν ἀναγκαίων τι ἐργάζεσθαι ἀναγκαζομένους. Ὅτι ἐν Ῥόδῳ ἦσαν τινα τῶν ναυστάθμων κρηπτά καὶ ἀπόρητα, ἃ ὁ τολμήσας ἰδεῖν θανάτῳ ἐξημιούτο. Ὅτι, ὥσπερ ἐν Κυζίκῳ καὶ ἐν Μασσαλίᾳ, οὕτως καὶ ἐν Ῥόδῳ ἐπονούδατο κοινῇ ἢ ὀργανοποιία καὶ ἡ μηχανοποιία. Ὅτι Ῥόδιοι καὶ Ἀλικαρνασσοὶ καὶ Κνίδιοι καὶ Κῶοι Δωριεῖς εἰσιν. Ὅτι ἡ Ῥόδος ἐκαλεῖτο πρότερον Ὀσίονσσα καὶ Σταδία, εἶτα Τελχίνις ἀπὸ τῶν οἰκισάτων Τελχίνων τῆν ἠῆσον· οὗς οἱ μὲν γόητάς φασιν εἶναι καὶ βασκάνους θείῳ καταρρέοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ζῶσθαι καὶ φυτῶν ὀλέθρον χάρις, οἱ δὲ τεχνίτας μηχανικούς, πρώτους εὐρόντας χαλκοῦ τε καὶ σιδήρου γένεσιν ἐκ μετάλλων. ἦλθον δ' ἐκ Κρήτης εἰς Κύπρον, εἶτα εἰς Ῥόδον. Ὅτι μετὰ τοὺς Τελχίνας οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται κατασχεῖν τῆν ἠῆσον· ὧν ἑνός, Κερκάφου, γενέσθαι παῖδας τρεῖς, Αἰνδον, Ἴηλυσόν, Κάμειρον², τοὺς καὶ τὰς πόλεις κτίσαντας ἐπωνύμους. Ὅτι τῆς Ῥόδου ἡ περίμετρος σταδίων ἐστὶν Ζη'³. Ὅτι Ἀτάβυρις ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐν Ῥόδῳ, ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου. Ὅτι ὁ Ποσειδώνιος ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐσοφίστευσεν ἦν δὲ Ἀπαμῆνς ἐκ τῆς Συρίας. Ὅτι Διονύσιος ὁ Θορᾶξ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας Ἀλεξανδρεῖς μὲν ἦσαν, ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι. Ὅτι Εὐδόξος ὁ μαθηματικὸς Κνίδιος ἦν, Πλάτωνος μαθητής. Ὅτι ἡ Ἀλικαρνασσοὺς πόλις τὸ βασιλεῖον ἦν τῶν τῆς Καρίας δυναστῶν, καλουμένη πρὶν Ζεφύρα· ἐνταῦθά ἐστιν ὁ τοῦ Μανσωλοῦ τάφος, ἐν τῶν ζ' θεαμάτων, ὅπερ Ἀρτεμισία τῷ ἀνδρὶ κατεσκευάσεν. Ἡρόδοτος δὲ ἐντεῦ-

1. ἱαμβιον (sic) 2. κάμειρον 3. ἐστὶν (in litura) ω' Par.

θεν ἦν, ὃν ὕστερον ἐκάλεσαν Θούριον διὰ τὸ κοινωῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας. Ὅτι Ἐκατόμνω τοῦ Καρῶν βασιλέως ἦσαν υἱοὶ γ', Μανσωλὸς καὶ Ἰδριεύς καὶ Πιξῶδαρος, καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ Μανσωλὸς συνῆκασε, τῇ δὲ Ἄδα ὁ δεύτερος ἀδελφὸς Ἰδριεύς. μετὰ δὲ θάνατον Μανσωλοῦ Ἀρτεμισία ἤρξεν, ἐκείνης δ' ἀποθανούσης, Ἰδριεύς, ὃν διεδέξατο Ἄδα ἢ ἀδελφὴ καὶ γυνή. ὁ δὲ Πιξῶδαρος μηδίσας καὶ προσλαβὼν σατραπὴν κοιωνῶν τῆς ἀρχῆς παρὰ Περσῶν ἐξέβαλε τὴν Ἄδα· ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατέφυγε πρὸς αὐτὸν ἢ Ἄδα καὶ υἱὸν θεῶν ἐποίησε καὶ κληρονόμον καὶ οὕτως τὴν Καρῶν ἀρχὴν ἀνέλαβεν. Ὅτι περὶ τὸν Κράγον ὄρος τῆς Ἀνκίας τὰ κατὰ Χίμαιρον μυθολογοῦνται. Ὅτι τὰ Σόλυμα ὄρη Πισιδῶν¹ ἐστὶ περὶ Τελμησσόν² πόλιν. Ὅτι ἡ κρῶκος θηλυκῶς λέγεται. Ὅτι ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας ἦν Χρῦσιπὸς τε ὁ Στωικὸς καὶ Ἄρατος. Ὅτι τὸ παλαιὸν ἢ Ταρσὸς ἐσπούδασε τοσοῦτον περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἄλλην παιδείαν, ὥστε καὶ Ἀθήνας καὶ Ἀλεξάνδρειαν ὑπερεβάλετο σχεδόν· οἱ δὲ μαθητὰν ἦσαν Ταρσεῖς. Ὅτι

ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, παρδαὶ δὲ γερόντων.

Ὅτι ὁ μὲν τῶν Πελοπιδῶν³ πλοῦτος ἀπὸ τῶν περὶ Φρυγίας καὶ Σίπυλον μετάλλων γέγονεν, ὁ δὲ Κάδμου †περὶ Θράκη⁴ καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος, ὁ δὲ Πριάμου ἐκ τῶν ἐν Ἀστυροῖς⁵ περὶ Ἄβυδον χρυσείων, ὧν καὶ νῦν ἔτι μικρὰ λείπεται· πολλὴ δ' ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὀρύγματα, σημεῖα τῆς πάλαι μεταλλείας· ὁ δὲ Μίδου ἐκ τῶν περὶ τὸ Βέρμιον ὄρος, ὁ δὲ Γύγου καὶ Ἀλιάττου καὶ Κροίσου ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ †τῆς μεταξὺ Ἀταρνεῶς τε καὶ Περγάμου πολίχνη ἑρήμη⁶, ἐκμεταλλευμένα ἔχουσα τὰ χωρία.

1. πισιδῶν 2. Igd. Τερμησσόν: cf. Str. 666. 3. πελοπιδῶν
4. vid. Igd. ἐκ τῶν περὶ Θράκη 5. ἀστυροῖς 6. i. adscriptum
pro subscripto hic, ut ubique fere, in cod. exhibetur.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΕ.

Ὅτι ἡ Ἰνδικὴ σήμα ἔχει ῥομβοειδής· ἥς τὸ μὲν βόρειον πλευρὸν ὁ Κανκασός ἐστι τὸ ὄρος ἀπὸ τῆς Ἀρβίας ἀρξάμενον ἕως τοῦ ἀνατολικωτάτου πέρατος, ὅπου ὄρος διορίζει Σάκας τε καὶ Σκύθας καὶ Σῆρας πρὸς βορρᾶν, Ἰνδοὺς δὲ πρὸς νότον· τὸ δὲ δυτικὸν πλευρὸν ὁ Ἰνδός ἐστι ποταμός, ῥέων ἐκ τοῦ Κανκασου πρὸς δυσμὰς χειμερινάς· τὸ δὲ νότιον καὶ ἀνατολικὸν ἡ Ἐρυθρὰ ἐστὶ θάλασσα. Ὅτι πᾶσα ἡ Ἰνδικὴ ποταμοῖς ἐστὶ κατάρρευτος· ὧν μέγιστοι δύο, Ἰνδὸς καὶ Γάγγης, ἃν πολλὸ μείζων ὁ Γάγγης ἐστίν. Ὅτι ὁ Γάγγης ποταμός, ῥεῖς ἐκ τῶν ὄρειων τῶν Κανκασίων πρὸς νότον, ἐπειδὴν ἀφῆται τῶν πεδίων, ὑποστρέφει πρὸς ἀνατολὰς ἕως πόλεως μεγίστης Παλίβοθρα¹, οὕτως πρὸς νότον αὐθις εἰς τὴν Ἐρυθρὰν βάλλει. ὁ δὲ Ἰνδὸς ποταμός, δυτὸ στόμασι τῆν Παταλητὴν νῆσον πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς περιλαβὼν, ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν. Ὅτι πολλοὶ ὄμβροι τὴν Ἰνδικὴν κατέχουσιν, ἐν οἷς λίγον σπιρεται καὶ κέγχρον² καὶ σήσαμον καὶ ὄρουζα καὶ βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς σίτος, κριθή, ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. Ὅτι περὶ τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν γίνεται κήτη ἀμφίβια, τὰ μὲν βοσεί, τὰ δ' ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χερσαίοις εὐκότα. Ὅτι ὁ βόσμορος σίτος ἐστὶ μικρότερος πυροῦ, γεννᾶται δ' ἐν ταῖς μεσοποταμίαις. φρέγεται δ' ἐπὶ ἀλοθῆ³, προομνύτων μὴ ἀποίσειν ἄπυρον ἐκ τῆς ἄλω τοῦ μὴ ἐξάγεσθαι σπέρμα. ἡ δὲ Ἰνδικὴ σεισμοῖς πολλοῖς ἀλίσκεται, καὶ οἱ ποταμοὶ πολλάκις μετακινιζόμενοι τὰς παρακειμένας πόλεις τὰς μὲν κατακλύζουσι, τὰς δὲ ἀκαρπία διαφθείρουσι καὶ δίψη. Ὅτι οἱ τῆς Ἰνδικῆς καρποὶ δίφοροί εἰσιν, οἳ τε σπαρτοὶ καὶ οἱ τῶν δένδρων διὰ τε τοὺς πολλοὺς ὄμβρους καὶ τοὺς ἰσχυροὺς ἡλίους. Ὅτι ἐν τισὶ κλάδοις τῶν ἐν Ἰνδίᾳ δένδρων

1. πολίβοθρα 2. vid. lsd. κέγχρος 3. ἀλωθῆ

ἔριον ἐπανθεῖ διὰ τὸ ἐνικμον τοῦ ξύλου, ἐξ ὧν συνδόνες γίνονται. ἔστι δὲ καὶ φλοιὸς δένδρων ἐκεῖ, ἐξ ὧν ἱμάτια ποικίλα γίνεται. ἔστι δὲ καὶ δένδρα παρ' αὐτοῖς μέλι ποιοῦντα ἄνευ ζῶων, ἐξ ὧν οἱ φαγόντες μεθύσκονται. εἰσὶ δὲ τινα ἐκεῖ δένδρα, ὧν τὰ φύλλα οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος ἐστίν· ἄλλα δὲ ἕως ὀλίγων πηχῶν κλάδους ἀυξήσαντα, εἶτα διὰ τὸ βῆρος κάτω νεύειν, ἀυξόμενα ἕως τῆς γῆς, εἶτα ἐκείσε πάλιν ῥιζοθέντα αὐθις ἀυξεσθαι πρὸς τὸ ἄνω, εἶτα αὐθις ἐπινεύειν καὶ αὐθις ῥιζοῦσθαι, ὡς εἰκέναι τὴν σκιὰν αὐτῶν οἰκία πολυστέγη. εἰσὶ δὲ καὶ δένδρα, ὧν τὰ στελέχη καὶ ε' ἀνθρώποις εἶναι ἄδυσπερίληπτα. Ὅτι ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης, γυναῖκα Αἰγυπτίαν ἐπάδνυμα παῖδιά τετοκέναι· πολυτόκοι γὰρ αἱ τῶν Αἰγυπτίων γυναῖκες. Ὅτι, Ἀλεξάνδρον ἀφικόμενον εἰς Τάξιλα, πόλιν Ἰνδῶν, ξενισθέντος ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων μεγάλως καὶ μειζόνως αὐτοῦς εὐεργετήσαντος, οἱ Μακεδόνες ἐφθόνησαν φάντες, ὅτι οὐκ εἶχεν Ἀλέξανδρος, ὡς εἰκεν, οὓς εὐεργετήσει, πρὶν ἢ διεβῆ τὸν Ἰνδόν. Ὅτι οἱ πίθηκοι καὶ οἱ ἐλέφαντες ἀνθρωπόνουν ἐστὶ ζῶον· καὶ σημεῖον τούτου αἱ ἐν πολέμῳ σὺν τάξει προσβολαὶ ἑκατέρων. Ὅτι οἱ πίθηκοι ὑπὸ Ἰνδῶν ἀλίσκονται οὕτως· θνήτες ὑδωρ πρὸ αὐτῶν ἀπονίπτονται τὸ πρόσωπον καὶ πλησίον ἕτερον τρυβλίον² ἔχον ἰξόν, ἀπονηράμενοι δὲ ὑποχωροῦσιν· οἱ δὲ πίθηκοι, καθήμενοι μετέωροι ἐπὶ δένδρον, καταβάντες μιμοῦνται καὶ οὕτως ἀπονιπτόμενοι τοῦ ἰξοῦ ἀλίσκονται. καὶ ἐτέρως πάλιν· θυλάκους ὑποδοῦνται κενούς καὶ ὑποχωροῦσι, πλησίον ἀφέντες ἐτέρους δασεῖς, ἰξῶ κεχρισμένους· οἱ δὲ μιμησάμενοι ἀλίσκονται. Ὅτι τινὲς τῶν Ἰνδῶν τοῖς τεθνηκόσι συγκατακαίουσι τὰς γαμέτας, ἵνα μὴ προφάσει μοιχείας ἐρῶσαι ἄλλων, φαρμακεύοιεν αὐτοὺς τοὺς γαμέτας. Ὅτι παρ' Ἰνδοῖς κύνες εἰσὶν ἀρετὰς ἔχοντες μεγάλας. Ἀλεξάνδρω γοῦν Σωπείδης ἔν' κύνας δούς, ἀποπείρας χάριν λέοντα προβαλῶν, δύο αὐτῶ κύνας ἐπαφῆκε· κρατουμένων δὲ αὐτῶν, ἐτέρους δύο ἐπαφῆκεν· ὡς δὲ ἐφάμιλλος ἦν ὁ ἀγών, ἐκέλευσεν ὁ Σωπείδης τὸν ἕνα κύνα ὑποχωρῆσαι³· μὴ πειθομένου δέ, τὸν

1. cf. Str. p. 694. 2. τρύβλιον 3. ἀποχωρῆσαι Cor.: cf. Str. p. 700.

τις γυνή μεθύοντα βασιλέα ἀποκείνη, τιμάται. Ὅτι τῶν παρ' Ἰνδοῖς σοφῶν δύο γένη εἰσίν¹. ὧν οἱ μὲν Βραχμᾶνες² εἰσιν, οἱ δὲ Γερμᾶνες. οἱ δὲ Βραχμᾶνες ἀπέρογτοι ἐμφύχων καὶ ἀφροδισίων, φιλομαθοῦντες ἐν ἀφθόνῳ διαθέσει· ὁ δ' ἀκροατῆς οὔτε χρέμψαιτο οὔτε λαλῆσαι οὔτε πτύσαι, ἀλλ' ἐτάκτως σιγᾷ· ἔτη δὲ λζ' οὕτως ζήσας ἕκαστος ἀναχωρεῖ εἰς τὰ οἰκεία³ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν εὐπαθείᾳ ζῆ, χρυσοφορῶν καὶ κρεῶν ἀπτόμενος. Ὅτι Ἰνδοὶ νομίζουσι τὸν μὲν ἐνθάδε βίον ὡς ἂν ἀκμὴν κνομένων εἶναι, τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφήσασιν· τὸν δὲ κόσμον γεννητὸν καὶ φθαρτὸν φασὶ καὶ σφαιροειδῆ, καὶ ὅτι ὁ ποιήσας καὶ διοικῶν αὐτὸν θεὸς δι' ὅλον διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ, καὶ οὐ αἱ ψυχαὶ ἀθάνατοὶ εἰσι, καὶ τὰ ὑπὸ γῆν δικαιοτήρια. Ὅτι οἱ Γερμᾶνες τὸ πολιτικὸν τῆς φιλοσοφίας μετέρογτοι· τῇ δὲ ἰατρικῇ χρώνται, οὐ τῇ διὰ φαρμάκων, ἀλλὰ τῇ διὰ διαίτης τὸ πλέον· καὶ τῶν φαρμάκων τὰ ἐπίπλαστα καὶ ἐπίχριστα ἐδοκιμαῖν. Ὅτι πάντες Ἰνδῶν οἱ σοφοὶ καρτερίαν⁴ ἀσκοῦσι, τὴν τ' ἐν τοῖς πόνοις καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπιμοναῖς, ὥστ' ἐφ' ἑνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσει τὴν ἡμέραν ὅλην. Ὅτι οἱ⁵ ἐν Ταξίλοις Ἰνδοὶ τοὺς τελευτήσαντας ἀτάφους ῥίπτονσιν. Ὅτι οἱ παρ' Ἰνδοῖς σοφοί, ἤνικα αἰσθῶνται νοσοῦντων ἑαυτῶν, αἰσχρὸν τοῦτο ἡγούμενοι, ἐξάγουσιν ἑαυτοὺς τοῦ ζῆν διὰ πυρός. Ὅτι Πῶρός τις, Ἰνδὸς βασιλεὺς, ἀπέστειλε πρὸς Καίσαρα τὸν Θεὸν δῶρα, ἄνθρωπὸν τε ἐξ ἀρχῆς ἀποτετμημένων τῶν ὤμων ἄχειρα καὶ ἐχίδνας μεγάλας καὶ ὄφιν πηχῶν ἰ' καὶ χελώνην ποταμίαν τρίπηχυν καὶ πέρδικα μείζω γυπός. Ὅτι πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἦ τε Ἀρεία ἐστὶ καὶ πρὸς νότον Ἀραχωσία καὶ Γεδρωσία ἔτι, τετράπλευρον οὔσα, οὐ τὸ μὲν νότιον πλευρὸν ἢ Ἐρυθρὰ, τὸ δ' ἀνατολικὸν ὁ Ἰνδός, τὸ δὲ δυτικὸν ὁ Περσικὸς κόλπος, τὸ δὲ βόρειον τὰ ὄρη τοῦ Ταύρου, ἃ καλεῖται Βάγωα καὶ Πάρσυντα. τὸ δὲ μήκος τῆς θαλάσσης στάδιοι μύριοι γ'. Ὅτι γίνεται κήτη ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, πηχῶν ὄντα

1. ἐστίν cod. Par. 2. βραχμᾶνες et mox γερμᾶνες: sic const.
3. οἰκεία: cf. Str. 712 ubi legitur εἰς τὴν ἑαυτοῦ κτήσιν. 4. καρτερεῖν
5. οἱ recepi e cod. Par.

οβ'. ἐπίγραμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ Κύρου τοῦ βασιλέως· ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Κύρος, βασιλεὺς βασιλῶν. ἐπὶ δὲ τοῦ Δαρείου οὕτως· φίλος ἦν τοῖς φίλοις, ἵππεὺς καὶ τοξότης ἄριστος ἐγενόμην, κνηγῶν ἐκράτορ, πάντα ποιεῖν ἠδυνάμην. Ὅτι ἐν Σούσις τοσαύτην ἔχει τὴν τοῦ ἀέρος ἐν θέρει ἀκμάζοντι ἡ πόλις μεσημβρίας τὴν θέρμην, ὡς καὶ τὰς σαύρας καὶ τοὺς ὄφεις ἐν τῇ πόλει διαβῆναι μὴ φθάνειν τὰς ἐν τῇ πόλει ὁδοὺς, ἀλλ' ἐν μέσαις περιφλέγεσθαι· ὕδωρ δὲ ψυχρὸν προτεθὲν ἐκθερμαίνεται παραρηῖμα. τὰς δὲ κριθὰς φασὶ διασπαρείσας εἰς τὸν ἥλιον φρύγεσθαι, καθάπερ ἐν ἰπνῷ τὰς κάχρους. διὸ καὶ ταῖς στέγαις ἐπὶ δύο πήχεις τὴν γῆν ἐπιτίθεσθαι· ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι στενοὺς μὲν, μακροὺς δὲ τοὺς οἴκους ποιεῖσθαι, ἀποροῦντας¹ μακρῶν δοκῶν, δεομένους [δὲ] διὰ τὸ πνῆγος μεγάλων οἰκιῶν. ἴδιον δὲ τι πάσχει ἡ φοινικίνη δοκός· στερεὰ γὰρ οὔσα, παλαιουμένη οὐκ ἐς τὸ κάτω² ἐνδοσιν λαμβάνει, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος κνερτοῦται τῷ βάρει καὶ βέλτιον ἀνέχει τὴν ὀροφήν. Ὅτι Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βαμοὺς οὐχ ἰδρύνονται, τιμῶσι δὲ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ Ἀφροδίτην καὶ πῦρ καὶ γῆν καὶ ἀνέμους καὶ ὕδωρ. εἰ δὲ τις εἰς πῦρ φουσησειεν ἢ νεκρὸν ἐπιθεῖη ἢ ὄκθον, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· ῥιπίζοντες δὲ ἐξάπτουσι τὴν φλόγα. τῷ δ' ὕδατι, ἐπὶ λίμνην ἢ ποταμὸν ἢ κρήνην ἐλθόντες, βάθρον ὀρύξαντες εἰς τοῦτον σφραγιάζονται, φυλαττόμενοι μὴ τι τοῦ πλησίον ὕδατος καθαρῷ αἰμαχθῆ, ὡς μανοῦντες. Ὅτι Πέρσαι εἰς ποταμὸν οὔτε οὐροῦσιν οὔτε νίπτονται οὔτε λούονται οὔτε νεκρὸν ἐμβάλλουσιν οὔτε τι μυσαρόν. Ὅτι ἄθλα πολυτεκνίας Πέρσαι προτιθέουσιν. Ὅτι Πέρσαι μεθύοντες βουλευόνται περὶ τῶν μεγίστων καὶ ἠγοῦνται ταῦτα βεβαιότερα τῶν ἐν νήψει. Ὅτι πρῶτος Δαρεῖος ὁ μακρόχειρ φόρους ἔταξε φέρειν· πρὸ γὰρ αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἐκάστη χώρα ἔφερεν, ἐτελεῖτο, οἶον σίτος, ἵπποι.

1. ἀποροῦντων: verum. servavit cod. Par. 2. κατώτατον: verum servavit cod. Par.: cf. Str. p. 731.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΣΤ΄.

Ὅτι Συρία καλεῖται ἀπὸ Βαβυλῶνος μέχρι τοῦ Ἰσσυκοῦ κόλπου καὶ ἐκείθεν συνεχῶς μέχρι τοῦ Πόντου, τοῦτ' ἔστιν ἕως τῶν Λευκυσῶρων καὶ τῶν περὶ Ἄμισόν τόπων· ὧν ἐν μέσῳ Καππαδοκαὶ ἀμφοτέρω, οἱ τε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ταύρου ὄρους. ὁ δὲ Ταῦρος ἕως τοῦ Ἀμάνου διήκει ὄρους. Ὅτι ἡ Νίρος¹ πόλις τῶν Ἀσσυρίων πολὺ μείζων ἢ Βαβυλῶνος, κειμένη ἐν πεδίῳ τῆς Ἀσουρίας. ἡ δὲ Ἀσουρία πλησίον Ἀρβήλων ἐστὶ, μεταξὺ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμὸν. Ὅτι ἡ Βαβυλῶν τῆς Μεσοποταμίας τὸν κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σταδίων τπé, πάχος δὲ τοῦ τείχους ποδῶν λβ', ὕψος δὲ τῶν μὲν μεσοπυργίων πήχεις ν', τῶν δὲ πύργων ξ'. διόπερ καὶ τῶν ζ' θεαμάτων ἐστὶ [καὶ τοῦτο] καὶ ὁ κρεμαστός κῆπος. Ὅτι ἀπέχει Βαβυλῶν τῆς Σελευκείας τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ στάδια τ'. καὶ ἐστὶ νῦν ἔρημος μὲν ἡ Βαβυλῶν, ἀνώνυμος δὲ ἡ Σελεύκεια· ὥστε τὸ τοῦ κομμικοῦ ἐστὶν ἐπ' αὐτῇ εἰπεῖν, ὅπερ ἐκεῖνος περὶ τῆς Μεγάλης πόλεως·

ἐρημία μεγάλη ὅτιν ἡ Μεγάλη πόλις.

Ὅτι περὶ πόλιν Ἀρβηλα τῆς Ἀσσυρίας γέγονεν ἡ μεγάλη μάχη καὶ τελευταία Ἀλεξάνδρῳ πρὸς Δαρεῖον, περὶ Γανγάμηλα κώμην· πλησίον δὲ καὶ ποταμὸς Λύκος καὶ πόλις Δημητριάς καὶ ἡ τοῦ νάφθα πηγὴ καὶ τὰ πυρά. Ὅτι ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναπλέεται ὁ μὲν Τίγρις ἕως Ὠπίδος καὶ Σελευκείας, ὁ δὲ Εὐφράτης ἕως Βαβυλῶνος στάδια γ. Ὅτι ἡ περὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν χώρα φέρει κριθὰς ὑπὲρ τὰ τριακοσάχαια. ἐκ δὲ τοῦ φοίνικος αὐτόθι γίνεται οἶνος καὶ ὄξος καὶ μέλι καὶ ἄλφριτα· καὶ τοῖς τῶν φοινίκων πυρῆσι χρῶνται οἱ χαλκεῖς ἀντὶ ἀνθράκων. βρεχόμενοι δὲ τοῖς σιτιζομένοις προβάτοις καὶ βοῦσι

1. Hic libri index deest in cod. 2. νῖνος

τροφή γίνονται¹. φασὶ δὲ καὶ Περσικὴν φθὴν εἶναι, ἐν ἣ τὰς ἀπὸ τῶν φοινίκων ὠφελείας τξ' διαριθμοῦνται. Ὅτι περὶ Βαβυλῶνα γίνεται ἀσφαλτος πολλή· ἣς ἡ μὲν ὑγρά, καλομένη δὲ νάφθα· ἡ δὲ ξηρὰ πλησίον Εὐφράτου. καὶ γίνονται βῶλοι μεγάλοι ἐξ αὐτῆς, πρὸς τὰς οἰκοδομὰς ἐπιπέθειαι τὰς διὰ τῆς ὀπτῆς πλίνθον. ἡ δὲ ὑγρά, ἡ καὶ ἄφθα, παράδοξον ἔχει τὴν φύσιν· προσαχθεὶς γὰρ ὁ ἄφθας πυρὶ πλησίον ἀναρπάζει τὸ πῦρ· κἂν ἐπιχρίσας αὐτῷ σῶμα προσαγάγῃς, φλέγεται. σβέννεται δὲ πηλῷ καὶ ὄξει καὶ στυπτηρίᾳ * καὶ ἔξῳ * καὶ ὕδατι πολλῷ. πείρας δὲ χάριν Ἀλέξανδρος ἐν λουτρῷ προσέχευε παιδὶ τοῦ ἄφθα καὶ προσήγαγε λύχρον· φλεγόμενος δ' ὁ παῖς παρ' ὀλίγον ἀπώλετο, πλὴν πολλῶ σφόδρα κατατελοῦντες τῷ ὕδατι ἔσβεσαν. Ὅτι λέγεται καὶ ὁ ἄφθας καὶ ἡ ἄφθα καὶ ἡ νάφθα καὶ τὸ νάφθα. Ὅτι ἡ Ἀδιαβηνή τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶ μέρος καὶ ἐπαρχία. Ὅτι ὁ Τίγρις διαρρεῖ τὴν Θωνίτιν λίμνην κατὰ πλάτος μέσην, καὶ διεκπεράσας ἐπὶ θάτερον χεῖλος κατὰ γῆς δύνει μετὰ ψόφον πολλοῦ, ἐπὶ πολὺ τ' ἐνεχθεὶς ἀφανῆς ἀνίσχει τῆς Γορδουαίας ἐγγύς. Ὅτι τοσοῦτόν ἐστιν ὄξυς ὁ Τίγρις, ὥστε, τῆς λίμνης τῆς Θωπίτιδος ἀλμυρᾶς οὔσης καὶ ἰχθύων χωρὶς, οὐκ ἐπιμίγνεται αὐτῇ. Ὅτι ἀπὸ Θαψάκου ἕως Βαβυλῶνος στάδιοι δώ'. Ὅτι ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγητὴν ζεύγματος, ἧπέρ² ἐστὶ πόλις Σαμόσατα καὶ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, στάδιοι β' ἕως Θαψάκου. Ὅτι ἡ μὲν Θάψακος τῆς Ἀραβίας ἐστὶ πόλις, ἡ δὲ Νικηφόριον τῆς Μεσοποταμίας· καὶ ἀπέχουσιν ἀλλήλων αἱ πόλεις σταδίου ρ'. Ὅτι ἡ Μεσοποταμία φέρει τὸν ἄφθαν καὶ τὴν γαγγίτιν³ λίθον. Ὅτι μεταξὺ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος ῥεῖ καὶ ἄλλος ποταμός, Βασίλειος καλούμενος· καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἄλλος Ἀβόρας ποταμός. Ὅτι τὴν Συρίαν ὀρίζει πρὸς ἄρκτους μὲν ἡ Κίλικία καὶ τὸ Ἄμμον ὄρος, τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ τὸν Εὐφράτην· εἰσὶ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰσσηκοῦ κόλπου μέχρι τοῦ κατὰ Κομμαγητὴν ζεύγματος οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες

1. γίνεται: correxi e cod. Par. coll. Str. p. 742. 2. ἧπερ: cf. Str. p. 747 ubi leguntur hæc: ἧπερ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, quæ ex hoc loco augenda iniuria censet Bernhardt (v. Anall. in Geogr. Min. p. 32) 3. γαγγίτιν

[σὺν] ἐλάττωσιν τῶν ὅσων σταδίων· πρὸς ἑαυτὴν δὲ τῆν Εὐφράτην καὶ τοῖς ἐντοῖς τοῦ Εὐφράτου Σκηνίταις Ἄρασι, πρὸς δὲ νότον τῆν εὐδαίμονι Ἀραβίαν καὶ τῆν Αἰγύπτω, πρὸς δὲ νότον δὲ τῆν Αἰγύπτω τε καὶ Σεριακῶν πελάγει μέχρι Ἰσοῦ. μέρη δ' αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ ὄρους Κομμαγηγῆ, Σιλτικίς, Κοίλη [Συρία], Φοινίκαι, Ἰουδαία καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι. Ὅτι ἡ Κομμαγηγῆ ἔχει πόλιν ἐπίσημον Σαρδασατα. ἡ δὲ Σελευκίς καλεῖται Τετραπόλις· ἔχει γὰρ πολλὰς μὲν πόλεις, ἐπισήμους δὲ τέσσαρας, Σελεύκειαν τὴν Πιερίαν ἀπὸ τοῦ κτίστον Νικάτωρος, Ἀντιόχειαν τὴν ἐπὶ Διάστῃ ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Λαοδικεῖαν ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Ἀπάμειαν ἀπὸ τῆς γυναικὸς· πάσαι γὰρ ταύτας Σελευκὸς ὁ Νικάτωρ ἔκτισεν. Ὅτι ὁ Ὀρόντης ποταμὸς, ἐκ Μεσοποταμίας ὀρηθεὶς, εἶτα ὑπὸ γῆν ἀγραινοθεὶς, αὐθις ἐπιδίδωσι περὶ τὴν Ἀπαμηνὴν καὶ οὕτως εἰς τὴν κατὰ Σελεύκειαν ἐμβάλλει θάλασσαν. καὶ ἐστὶν ἐκεῖ πλησίον ὄρος, Πιερία καλοῦμενον, εἶτα πρὸς νότον τὸ Κάσιον ὄρος, πλησίον Λαοδικείας πόλεως, ἐνθα Δολαβέλλας ὑπὸ Κασίου πολιορκηθεὶς ἐτελεύτα. Ὅτι ἡ Ἀπάμεια πόλις Χερρόνησος καλεῖται καὶ ἐστὶν ὑπὸ τε τοῦ ποταμοῦ Ὀρόντου καὶ ὑπὸ τῆς ἐγγυὸς εὐσσης λίμνης μεγάλης καὶ τῶν ἐλαῶν. ἐκαλεῖτο δὲ Πέλλα πρότερον ὑπὸ τῶν πρὶν Μακεδόνων αὐτόθι οἰκησάντων· ὕστερον δ' ὁ Νικάτωρ Σίλενος, κτίσας αὐτήν, ἐπὶ τῆς γυναικὶ αὐνόμασεν. ἐνταῦθα καὶ ὁ Νικάτωρ τοὺς φ' ἐλέφαντας ἔτρεφε, καὶ ἵπποφόρον βασιλικὸν τρισμυρίων ἵππων θηλειῶν¹. Ἀπαμὸς δ' ἦν ὁ πολυμαθέστατος τῶν καθ' αὐτὸν φιλοσόφων Ποσειδώνιος. Ὅτι ἐν τῇ γῆσιν Ἀράδω πηγὴ ἐστὶ γλυκεῖος ὕδατος, ὑπὸ τοῖς κύμασιν ἀναβλυστάνοσα². ἀφ' ἧς ὑδρεύονται, κλίβανον στενοῦ πυθμένος εὐρύστομον μολιβοῦν περὶ αὐτὴν καθιέντες. Ὅτι ἡ Τρίπολις ἐκ τριῶν συνοικίσθη πόλεων, Τύρου καὶ Σιδόρος καὶ Ἀράδου. τῇ δὲ Τριπόλει συνεχὲς ἐστὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος. Ὅτι τὴν Κοίλην Συρίαν ὃ τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος τὸ ὄρος ποιεῖ, ἀρχόμενον ἐκάτερον [μικρὸν ὑπερθεῖν τῆς θαλάττης], τὸ μὲν, ὁ Λίβανος, ἀπὸ Τριπόλεως, τὸ δὲ, ὁ Ἀντιλίβανος, ἀπὸ Τύρου, πα-

1. θηλειῶν 2. ἀναβλυσταρούσης

ράλληλα κείμενα· τελευτῶσι δ' ἔγγυς τῶν Ἀραβίων ὄρων τῶν ὑπὲρ τῆς Λαμασκηνῆς· πλάτος δὲ τῆς χώρας στάδιοι σ', μῆκος δὲ διπλάσιον. καὶ ἔστιν ἡ χώρα εὐδαιμονεστάτη, ἀρδομένη ἄλλοις τε ποταμοῖς καὶ δὴ καὶ τῷ Ἰορδάνῃ. Ὅτι Ποσειδώνιος ἰστορεῖ ἐν Κοίλῃ Συρία τὸν δράκοντα πεπτωκότα ὀραθῆναι νεκρόν, μῆκος σχεδόν τι καὶ πλεθριαῖον, πάχος δ', ὥστε ἰκπέας ἐκατέρωθεν παρυστάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν, τὸ δὲ χάσμα τοῦ στόματος, ὥστ' ἔφθιπον δέξασθαι, τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἐκάστην ὑπὲρ θυρεὸν εἶναι. Ὅτι ἅπανα ἡ χώρα ἡ ἀπὸ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀραβίαν Κοίλη Συρία καλεῖται· ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλιβάνῳ ἀφωρισμένη. ἡ δ' ἀπὸ Ὀρθωσίας πόλεως μέχρι Πηλουσίου παραλία Φοινίκη καλεῖται, στενὴ τις οὖσα. ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια¹ μέχρι τῶν Ἀράβων ἢ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου Ἰουδαία λέγεται. Ὅτι ἡ Τύρος, νῆσος πρὶν οὖσα, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τῷ χώματι τῆς πολιορκίας χερρόνησός ἐστιν· ἡ δ' ἐκείσε πορφύρα καλλίστη. Ὅτι Σιδῶν πολύτεχρός ἐστι πόλις καὶ καλλιτεχνος, φιλόσοφος τε καὶ ἀριθμητικὴ καὶ λογιστικὴ καὶ ἀστρονομικὴ καὶ ἐμπορικὴ καὶ ναυτοπλοϊκὴ, καθάπερ καὶ ἡ Αἴγυπτος γεωμετρικὴ. Ὅτι Σιδῶν ἀπὸ Τύρου ἀπέχει πρὸς βορρᾶν στάδια σ'. Ὅτι μετὰ Τύρον Πτολεμαῖς ἐστι πόλις, περὶ ἧς ἰστορεῖται παράδοξον· ἐν τινι γὰρ πολέμῳ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς τοῖς ἐνοίοις παρὰ τὸν αἰγιαλόν, κύμα ἐξαπίνης ἐπελθὸν ἐκάλυψε τοὺς φερόντας· εἶτα πελαγίσαν μικρόν, ὕστερον ὑπέφυγε τὸ ὕδωρ καὶ κατελείφθησαν ἐν τοῖς κοιλοῖς χωρίοις νεκροὶ οἱ ἄνδρες καὶ οἱ ἰχθύες. Ὅτι τὰ κατὰ τὴν Ἄνδρομεδαν περὶ τὴν Ἰόπην² γενέσθαι φασί· καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπίγειον ἔχουσι τὴν Ἰόπην. Ὅτι ἀπὸ Κασίου³ εἰς τὸ Πηλούσιον, πόλιν⁴ Αἴγυπτου, στάδιοι τ'. Ὅτι ἡ Γάζα πόλις ἀπὸ θαλάσσης ζ' σταδίου ἀπέχει· ἀπὸ δὲ Γάζης πόλεως εἰς Αἶλα⁵ πόλιν, τὸ ἀνατολικώτατον⁶ σημεῖον τοῦ Ἀραβίου κόλπου, δι' ἐρήμον στάδιοι αςξ'. εἰς δὲ τὸ δυτικὸν μυχὸν τοῦ Ἀραβίου κόλπου, καλούμενον Ἡρωπολιτικόν, ἀπὸ Πηλουσίου ὁδὸς ἔρη-

1. μεσογαία 2. Ἰόπην 3. κασίου 4. πόλεως 5. αἶλα (s. acc.) 6. ἀνατολικώτερον: correcti e cod. Par.

λος, ὑγραينوμένη ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἀναφυσωμένη καὶ διαχεομένη· πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πῆξιν ἰσχυρὰν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ὥστε τρυφῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἶτα ἐπιπολάζουσα ἢ ἀσφαλτος διὰ τὴν τοῦ ὕδατος παχύτητα κόπτεται καὶ ἀποφέρεται. Ὅτι τὰ παρ' Ἑβραίοις Σόδομα πόλις ἐτέρων ἢν ἰβ' πόλεων μητρόπολις, καὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν γῆν ἔμπυρον, γενομένων σεισμῶν καὶ πυρωδῶν ἀναφυσημάτων, κατεστράφησαν καὶ κατεκάησαν πᾶσαι, καὶ ἀνεδόθη ἡ νῦν λίμνη Σιρβωνίς καλουμένη, θειώδης οὖσα καὶ ἀσφαλτώδης. Ὅτι Αἰγύπτιοι χρῶνται τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς τῶν νεκρῶν ταριχεύσεις. Ὅτι ἐξ Ἁρμόζον¹ τοῦ ἄκρου τῆς Καρμανίας ἀφορᾶται τὸ ἐν Ἀραβίᾳ ἄκρον ἐν Μάκαις, καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ Περσικοῦ κόλπου· τὸ γὰρ ἐντεῦθεν πρῶτον μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμᾶς, εἶτα πρὸς βορρᾶν, εὐρύνεται ἡ Περσικὴ θάλασσα ἕως Τερηδόνος πόλεως καὶ τῶν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐκβολῶν. Ὅτι ἡ Περσικὴ θάλασσα μεγάλη ἐστίν, ὥστε μικρῶ λείπεται τῷ μεγέθει τοῦ Εὐξείνου πόντου. Ὅτι ἐν τῷ νοτιωτάτῳ καὶ δυσμικωτάτῳ σημείῳ τοῦ Περσικοῦ κόλπου πόλις ἐστὶ Γέρρα ἐν τῇ ἀλμυρίδι, ἧς αἱ οἰκίαι ἄλιναί εἰσιν· ἐπεὶ δ' αἱ λεπίδες τῶν ἀλῶν, ἀφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκασιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων, συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταρραίνοντες ὕδασι πικρὰ τοὺς τοίχους συνέχουσιν. Ὅτι ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ Τύρος καὶ Ἀραδός εἰσι νῆσοι, ἀφ' ὧν οἱ ἐν Φοινίκῃ Τύριοι καὶ Ἀραδιοὶ ἐγένοντο μετανάσαι. Ὅτι καθ' ὅλην τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης παραλίαν φύεται κατὰ βυθοῦ δένδρα ὅμοια δάφνῃ καὶ ἐλαίᾳ, ταῖς μὲν ἀμπώτισιν ὄλα καὶ ὑπερφανῇ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν² ἔσθ' ὅτε ὄλα καλυπτόμενα, καίτοι τῆς ὑπερχειμένης γῆς ἀδένδρον οὖσης, ὥστε ἐπιτείνεσθαι³ τὸ παράδοξον. Ὅτι ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ κῆτος ἐπώκειλε πηχῶν ν'. Ὅτι ἐν τοῖς ἔλεσι τοῖς γινομένοις ὑπὸ τῶν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ προχύσεων ἀμπελος γίνεται, ἐν ταῖς καλαμίαις ῥιφὶν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξατο ἂν τὸ φυτόν, ὥστε φορητὴν γίνεσθαι πολλά-

1. ἐξ ἁρμόζοντος ἄκρου cod. Par.: v. ad Str. 769. 2. ὄλα — πλημμυρίσιν om. cod. Pal., leguntur in Par. 3. ἐπιγίνεσθαι cod. Pal., ἐπιγίνεσθαι (sic) Par.

κίς, ἔπειτα ποταμοῖς ἀκρωθῆσθαι πάλιν εἰς τὴν οὐκίαν εἰς ἀρχῆς ἔδρων. Ὅτι ἐν τῇ πύθαιμονι Ἀραβίᾳ τόρας ἐστίν, ἵνα μὴ ὁ παῖς παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν διαδέχηται, ἀλλ' ὅς ὁ πρῶτος γεννηθῆ ἴναι τῶν ἐπιφανῶν παῖς μετὰ τὴν κατὰστασιν τοῦ βασιλέως, οὗτος ὁ παῖς ἀναλαμβάνεται καὶ τρέφεται βασιλικῶς, ὡς διαδεχόμενος τὴν βασιλείαν. Ὅτι ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα οὐκ ἐστὶ βαθύεια, ἀλλὰ καὶ ἔως μόνων δύο ὄργυιῶν ἔρχεται τὸ βάθος· διὸ ποῶζει αἰλιστάκτις διὰ τὰ φρετὰ εἰσέρχεται τῆς ἐπιφανείας, καὶ τὰ δένδρα φαίνεται ἔξω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης· καὶ κινῶν πλῆθος θαλαττίων ἔχει. Ὅτι ὁ Ἀραβὶς ποταμὸς μέρει μὲν τῷ πλείωσι μίσγεται τῷ Νεῖλω, τῷ δὲ ὀλίγῳ ἐπιδίδωσιν εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον. Ὅτι ἡ παραλίη τῆς Ἀραβίας τῶν Τρωγοδοτῶν ἢ πολλὴ ἐλαιῶνας καὶ σαφρωῶνας καὶ φοινικῶνας φέρει. Ὅτι οἱ ἐν Ἀραβίᾳ ἐλέφαντες, ὅσων διὰ τὰ κῆματα ἐκλείπωσιν² οἱ ποταμοί, φρεωρηγοῦσι καὶ τοῖς ὁδοῦσι καὶ ταῖς προβοσπίσιν. Ὅτι Τρωγοδοταὶ ἄσπονδοι λέγει ὁ Στράβων. Ὅτι φησὶ Ποσειδώνιος, Ἐρυθροῦ παρ' Ὀμήρῳ τοὺς Ἀραβας³ δεῖν ἀκούειν, ὡς τῶν παλαιῶν διὰ τὴν ἀνεπιμιξίαν σολοικίζοντων τὸ ὄνομα, καὶ ἀπὸ τῶν Ἀράβων Ἰερυβῶν καλεῖν⁴· καὶ γὰρ⁵ ταῦτα τὰ τρία ἔθνη, Ἀρμενίους, Ἀραβίους, Ἐρυθροῦς, συνεχῆ ἀλλήλοις ὄντα, σχεδὸν τῇ αὐτῇ ὀνομασίᾳ καλεῖσθαι. οὕτως οὖν καὶ Ἀρίμους φησὶν⁶· ὁ αὐτὸς δεῖν ἀκούειν τοὺς Σύρους· Ἀρμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ· τάχα δὲ τότε οἱ Ἕλληνες Ἀραμαίους ἢ Ἀρίμους αὐτοὺς ἐκάλον. αἱ δὲ μεταπτώσεις τῶν ὀνομάτων πολλαί· καὶ γὰρ τὸν μὲν Λαυρήνην Λαυρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ Φάρζην Παρυσάτην⁶.

1. ὄργυων (s. acc.) 2. ἐκλείπωσιν cod. Par. 3. vid. Igd. Ἐρυθροῦς καλοῦντων 4. καὶ γὰρ καὶ cod. Par. 5. φησὶν om. cod. Par. 6. Φάρζην παρυσάτην, sed punctum sup. 7. in ultimo nomine add.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΖ'.

Ἵτι ὁ μικρὸς καταράτης ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίης ἐστὶ πόλεων¹, ἔνθα καὶ τὸ μεθόριον Αἰγυπτίων καὶ Αἰθίοπων. Ἵτι οἱ Αἰθίοπες λυπηρῶς ζῶσι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς δυσκρασίας τῶν ἀέρων; διὸ καὶ πένητές εἰσιν· οἱ δ' Αἰγύπτιοι εὐδαιμονές εἰσιν. Ἵτι Αἰγύπτιοι² εἰς τρεῖς μοίρας ἑαυτοὺς διεΐλον· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εἰσιν ἱερεῖς, περὶ τὰ θεῖα ἀσχολούμενοι· οἱ δὲ γεωργοί, τὰ ἐν εἰρήῃ ἐργαζόμενοι· οἱ δὲ στρατιῶται, τὰ ἐν πολέμῳ ἀσκῶντες. Ἵτι ὁ Νεῖλος αἰεὶ ἐκ νότου πρὸς ἄρκτους ῥεῖ ἕως τοῦ μεγάλου Δέλτα· εἶτα ἐκεῖθεν σχίζεται εἰς πολλὰ ἕως τῆς θαλάσσης, δεξιὰ μὲν ἕως Πηλουσίου, ἐνώνυμα δὲ ἕως Κανώβου. καὶ γίνεται ἡ κάτω Αἰγυπτίος νῆσος τρίγωνος, τὸ Δέλτα· ᾧ ὁμώνυμον ἡ κορυφὴ καὶ ἡ ἐν αὐτῇ κόμη. Πᾶν δὲ τὸ Δέλτα τοσοῦτόν ἐστι κατὰ ῥαστώτην πλωτὸν διώρυξιν, ὥστε καὶ ὀστράκινα ἐνίοις πορθμεία³ εἶναι. Ἵτι ἡ περίμετρος τοῦ Δέλτα γ' ἐστὶ σταδίων νησιζουσα⁴. Ἵτι ἐν ταῖς ἀναβάσει τοῦ Νεῖλου πελαγίζει τὸ Δέλτα, μόνων τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμῶν ὑπερφαινομένων, διὰ τὸ ἢ ἐπ' αὐτοφυῶν ἢ χειροποιήτων λόφων ἰδρῦσθαι. τοῦτο δὲ γίνεται μ' ἡμέρας· εἶτα κατ' ὀλίγον μειοῦται, ὥσπερ καὶ ἠνέξθη, ἑτέρας ἡμέρας κ'. ὥστε ἐν πάσαις ταῖς ξ' ἡμέραις τελέως ξηραίνεται τὸ πεδίον. Ἵτι ἀπὸ⁵ τοῦ Δέλτα μῆκος εἰς σταδίοι δ' πρὸς νότον ἕως Συήνης, ἐπ' εὐθείας δι' ἐνὸς ῥείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλην εἰ πού τις νῆσός ἐστιν. Ἵτι ἐκ τῶν ἐν Αἰθιοπίᾳ ὄμβρων πληθύνει⁶ ὁ Νεῖλος ποταμός. Ἵτι Καμβύσης⁷ ὁ Πέρσης, κατασχὼν τὴν Αἰγυπτον, ἀνήλθε μέχρι τῆς Μερόης ὑπ' αὐτῶν κληθείσης πόλεως· ἐκεῖ γὰρ αὐτοῦ

1. ις 2. πόλις: correxi e cod. Par. 3. οἱ αἰγύπτιοι cod. Par.
 3. πορθμεία 4. νησιάζουσα: corr. e cod. Par. 5. πρὸ 6. πληθύνει cod. Par. 7. ὁ καμβύσης cod. Par.

τρέφεται θήλια βούς ιερά, καθάπερ ἐν Μέμφιδι ὁ Ἄπις, ἐν Ἡλιουπόλει δὲ ὁ Μνεῦις βούς. Ὅτι περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Δέλτα ἐστὶν ἢ τε Βούβαστος πόλις καὶ Μέμφις καὶ Ἡλιούπολις καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς διώρυγας τῆς βαλλούσης εἰς τὴν καθ' Ἡρώων πόλιν θάλασσαν τοῦ Ἀραβίδου κόλπου, πλάτος ἔχουσα πήχεις ρ', βάθος δέ, ὥστε σύμμετρον εἶναι μυριοφόρον νηί. Ὅτι αἱ παλαιοὶ Αἰγύπτιαι Θῆβαι Διόσπολις νῦν μεγάλη καλεῖται. Ὅτι Πλάτων ὁ μέγας σὺν Εὐδόξῳ τῷ μαθητῇ ἀπήρην εἰς τὴν Αἴγυπτον, κακῆ διετέλεσαν ἔτη ιγ'¹, γεωμετροῦντες καὶ ἀστρονομῶντες καὶ ἀπλῶς φιλοσοφῶντες περὶ τὰς Θῆβας τὰς νῦν Διόσπολιν καλουμένας². Ὅτι ὁ Ἄπις ὁ αὐτός ἐστι τῷ Ὀσίριδι³, θεὸς νομιζόμενος. Ὅτι δευτερεύει μετὰ Ἀλεξάνδρειαν ἢ Μέμφις πόλις ἥς ἀπὸ μ' σταδίων ὀρεινὴ τις [ὄφρυς] ἐστίν, ἐφ' ἣ πολλὰ μὲν εἰσι πυραμίδες, τάφοι τῶν βασιλέων, γ' δ' ἀξιόλογοι. τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ζ' θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ δὲ τὸ ὕψος σταδιαῖαι, τετράγωνοι τῷ σχήματι. Ὅτι ἐκ πολλῶν τεκμηρίων ὑπολαμβάνουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν κάτω Αἴγυπτον ἕως Σιρβωνίδος λίμνης καὶ Μοίριδος λίμνης καὶ Ἀμμωνιακῆς πᾶσαν πελαγὸς εἶναι, τυχὸν δὲ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ συνεχῆς, τυχὸν δὲ καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ χωρὶς. Ὅτι καὶ ὁ θαυμαστός λαβύρινθος ἐν τῇ ἄνω ἐστὶν Αἴγυπτο, καὶ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ πυραμὶς, ὁ τάφος Μαίνδου βασιλέως τοῦ καὶ τὸν λαβύρινθον κτίσαντος· ὁ Μαίνδης γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν. Ὅτι κατήρασε λέγει ὁ συγγραφεὺς ἀντὶ τοῦ κατέπειεν, ἐναντίως τῷ ἐξήρασεν. Ὅτι ἐν Ἀρσινόῃ πόλει, ἡ πρότερον Κροκοδείλων πόλις ἐκαλεῖτο, χειροῆθης ἱερὸς κροκόδειλος ἐτρέφετο. ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλει τιμᾶται ὁ ἰχθυῶν, ἐχθρὸς ὧν κροκοδείλοις τε καὶ ἀσπίσιν, ὧν τὰ τε ὡὰ κατεσθίει ὁ ἰχθυῶν καὶ αὐτὰς τῷ πληθῶ θωρακισθεὶς διαφθείρει, εἰς τὸν ποταμὸν ἔλκων· τοῦ δὲ κροκοδείλου καθεύδοντος καὶ κεκνητός, ὑπείσδης εἰς τὸ στόμα κατεσθίει τὰ σπλάγγνα. Ὅτι ἐν Κυνοπόλει ὁ Ἄνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμῆ καὶ σίτισις τέτακται τις ἱερά. Ὅτι ἐν Ὀξυρύγχῳ, πόλει⁴ καὶ νομῷ ὁμο-

1. γ': illud recepi e Par. concinente Strabone p. 806. 2. καλουμένην 3. ὀσιρίδι 4. ποταμῷ

τόμῳ, τιμᾶται ὁ ὀξύρρηχος ἐν ἱερῷ σηκῷ· καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ τιμώντων τὸν ὀξύρρηχον. τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζῴων ἅπαντες κοινῇ τιμᾶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ τῶν μὲν πεζῶν τρία, βούν, κύν, αἴλουρον, τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἰέρακα καὶ ἴβιν, τῶν δὲ ἐνύδρων δύο, λαπιδωτὸν ἰχθύν καὶ ὀξύρρηχον· ἄλλα δ' ἐστίν, ἃ τιμᾶσι καθ' αὐτοὺς ἕκαστοι, καθάπερ Σαῖται πρόβατον καὶ Θηβαῖται, λάτον δέ, τῶν ἐν τῷ Νεβλῳ τινὰ ἰχθύν, Λατοπολίται, λύκον δὲ Λυκοπολίται, κροκέφαλον δὲ Ἐρμπολίται, κῆπον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέρφιν (ἔστι δ' ὁ κῆπος τὸ μὲν πρόσωπον εἰκῶς σατύρω, τἄλλα δὲ κυνὸς καὶ ἄρκτου μεταξύ, γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπία), αὐτὸν δὲ Θηβαῖοι, λίστα δὲ Λεοντοπολίται, αἶγα δὲ καὶ τραγὸν Μενθήσιοι, μυγαλῆν δὲ Ἀθριβίται, ἄλλοι δ' ἄλλο τι. Ὅτι Πταλεμιάς πόλις μεγίστη ἐστὶ τῶν ἐν Θηβαΐδι καὶ οὐκ ἐλάττω Μέρφωσι. ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος πόλις, ἐν ἣ τὸ Μαρμένιον βασιλεῖον θαυμαστῶς κατεσκευασμένον. Ὅτι τοῖς ἐρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ καὶ ἡ μάντικὴ καθόλου καὶ τὰ χρηστήρια· νυνὶ δ' ὀλιγωρία πολλὴ κατέχει, τῶν Ῥωμαίων ἀρκεμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς καὶ τοῖς Τυρρηνηκοῖς θεοπροποῖς διὰ τε σπλάγγων καὶ ὀρνιθείας καὶ διοσημιῶν. διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἄμμων ἐκλείουσι χρηστήριον, πρότερον δ' ἐτετίμητο· ἐνθα καὶ Ἀλέξανδρος ἀνελθὼν ἐχρηστηριάζετο· καὶ τούχ ὡςπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδαϊς τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νέυμασι καὶ συμβόλοις τὸ πλέον· ὡς καὶ παρ' Ὀμήρω

ἦ, καὶ κτανέησιν ἐπ' ὄφρῳσι,

τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένου. τοῦτο μέντοι ἑητῶς εἰπεῖν τὸν προφήτην φασὶ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἶη Διὸς υἱός. Ὅτι ἐν τῇ Ἀβύδῳ πόλει τιμᾶσι τὸν Ὅσιριν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Ὅσιριδος οὐκ ἔξεστιν οὔτε φῶδον οὔτε ἀύλητὴν ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. Ὅτι ἐν Τεντόρα πόλει διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἡτίμωται καὶ ἔχθιστος τῶν ἀπάντων θηρίων νενόμισται καὶ ὑπ' αὐτῶν φθείρεται. Ὅτι, ὡςπερ οἱ ἐν τῇ Κυρηναίᾳ Ψύλλοι Αἰθιοπες ἀντιπάθειαν ἔχουσι φυσικὴν πρὸς τὰ ἐρπετά,

μηδὲν ὑπὸ ἰοβόλων πάσχοντες, οὕτως καὶ οἱ Τεντυρίται οὐδὲν ὑπὸ κροκοδείλου πάσχουσιν, ἀλλὰ καὶ συγκολυμβῶσιν αὐτοῖς. Ὅτι τῶν ἑκατονταπύλων Θηβῶν, ἣ νῦν Διόσπολις καλεῖται, π' σταδίων ἦν τὸ μῆκος· νῦν δὲ κωμηδὸν οἰκεῖται. Ὅτι ἡ ἀστρονομία μάλιστα κατορθώθη¹ ὑπὸ Θηβαίων τῶν Αἰγυπτίων, ὧν αἰτιώτατος Ἐρμῆς ὁ Τρισμέγιστος. Ὅτι αἱ παρθέναι ἰέρειαι παρ' Ἑλλήσι Παλλάδες καλοῦνται. Ὅτι ἐν πόλει Ἐλεφαντίνῃ κρήνη ἐστὶ, συμπάσχουσα ταῖς τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἀκαβάσσει, συναξομιουμένη αὐτῷ, ἐξ ἧς τεκμαίρονται τὴν εὐκαρτίαν τῆς χώρας ἢ ἀφορίας· εἰ γὰρ πολλὸς ὁ Νεῖλος ἐπέλθοι, εὐφορία γίνεται, εἰ δὲ ὀλίγος, σπείκει. εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοῦ φρέατος τοίχῳ παραγραφαὶ τῆς εὐετηρίας ἢ τοῦ ἐναντίου. Ὅτι ἐν Σηήνῃ² πόλει περὶ τὰς θερινὰς τροπὰς μέσον³ ἡμέρας τὰ φρέατα ἄσκια φαίνεται, καὶ οἱ γνώμονες ὡσαύτως. Ὅτι ὑπὲρ τὴν Ἐλεφαντίνην πόλιν ἐστὶν ὁ μικρὸς καταράκτης. Ὅτι ἐν τοῖς κατὰ Στράβωνα χρόνοις Κανδάκη τις, ἀνδρική γυνὴ Αἰθιοπίσσα, ἤρξε τῶν ὑπὲρ Αἴγυπτον Αἰθιοπίων· ἦν δὲ πεπηρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. τὸ δὲ βασιλεῖον τῆς Κανδάκης ἦν τὰ Νάπατα, πόλις μεγάλη. Ὅτι Κανδάκη πολλὰς μυριάσις Αἰθιοπίων πρὸς Πετρώιον, Ῥωμαίων Αἰγύπτου ἄρχοντα, διεπολέμησεν. ἤρχε δὲ τῶν τόπων ἐκείνων, ἔνθα ὁ Καμβύσου στρατὸς κατεχώσθη ὑπὸ τῆς ἄμμου καὶ τοῦ νότου πνεύσαντος βιαίως. Ὅτι τὰ τῶν Αἰθιοπίων πρόβατα καὶ αἰγες καὶ βόες καὶ κύνες μικρὰ παντελῶς εἰσι. τάχα δ' ἐκ τούτου καὶ τοὺς Πυγμαίους τινὲς ἐμυθολόγησαν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἀληθὲς τὸ τῶν Πυγμαίων. Ὅτι Αἰθιοπίες σέβονται τοὺς βασιλεῖας ὡς θεοὺς· καὶ εἰσι κατάκλειστοι καὶ οἰκουροί. μέγιστον δ' αὐτοῖς βασιλεῖον ἡ Μερὴ πόλις, ὁμώνυμος τῇ νήσῳ, οὔση τὸ μῆκος σταδίων γ, τὸ δ' εὖρος α· ἔχει δὲ πόλεις συχρὰς καὶ ὄρη καὶ δάση καὶ μέταλλα παντοῖα. περιέχεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Αἰθιοπίας ὁ ταύτη Νεῖλος⁴ θισὶ μεγάλας, ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κρημονίς συνεχέσιν· ἐκ δὲ νότου ἄνωθεν ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν⁵, τοῦ τε Ἰσταβάρα καὶ τοῦ Ἀσταπόδος καὶ τοῦ Ἀστασόβα· πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ τοῦ

1. κατορθώθη 2. σήνη 3. lgd. κατὰ μέσον 4. ταύτη ὁ Νεῖλος cod. Par.: desunt ap. Str. p. 821 extr. 5. πόλεων cod. Par.

Νεΐλον ὀγή. Ὅτι Αἰθίοπες καὶ τὰς γυναῖκας ὀπλίζουσιν, ὡς αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρικῶ. κηδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἐρέαν τῶν προβάτων οὐ φερόντων, ἀλλ' αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ τελείως γυμνήτες εἰσι, περιεζωσμέτοι. Ὅτι Αἰθίοπες νομίζουσι θεὸν εἶναι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τὸν δὲ θνητόν· τούτων δὲ τὸν μὲν αἴτιον τῶν πάντων, τὸν δὲ θνητὸν ἀνώτατον τινα καὶ οὐ σαφῆ. τοὺς δ' εὐεργέτας καὶ βασιλεῖς θεοὺς νομίζουσι, καὶ τούτων τοὺς μὲν βασιλεῖς κοινοὺς, τοὺς δὲ ἰδιώτας ἰδίως τοῖς ἐν παθοῦσιν ἐν' αὐτῶν. πρὸς δὲ τῇ διακεκαυμένη τινὲς καὶ ἄθεοί εἰσιν· οὓς γε καὶ τὸν ἧλιόν φασι βλασφημοῦντας κακῶς λέγειν, ἐπειδὰν ἀνίσχοντα ἴδουεν, ὡς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς¹. οἱ δ' ἐν Μερόῃ καὶ Ἡρακλέα καὶ Πάνα καὶ Ἰσιν σέβονται, πρὸς ἄλλῃ τινὶ βαρβαρικῇ θεῶ² καὶ βασιλέας καθιστᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας ἢ ἀνδρείας ἢ πλούτου. Ὅτι Αἰθίοπες ἔθος ἔχουσι τοιοῦτον· ὃς ἂν βασιλεὺς πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὀπωσοῦν, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιστα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακῇ κλειστή τοῦ βασιλέως ἐστὶ παρ' αὐτῶν. Ὅτι ἐν τῷ Νεΐλω ποταμῷ ἰχθύων γένη [πολλὰ μὲν] καὶ ἄλλα, γνωριμώτατοι δὲ ὁ τε ὀξύρυγχος καὶ ὁ λεπιδωτὸς καὶ λάτος καὶ ἀλάβης καὶ κορακῆνος καὶ χοῖρος καὶ φαργώριος, ὃν καὶ φάγρον καλοῦσιν, σίλουρος, κίθαρος, θρίσσα³, κεστρεύς· ἴστρακίων δὲ λυχνος, φῦσα⁴, βοῦς, κοχλῖαι μεγάλοι φωνὴν ὀλολυγόσιν ὁμοίαν φθεγγόμενοι. τὰ δ' ἐπιχώρια ζῷα ἰχθυῶν, ἀσπίς, ἢ μὲν⁵ σπιθαιαία, ἥπερ καὶ ὀξυθανατωτέρα, ἢ δὲ ὀργυαία· ὄρνεα δὲ ἴβις, ἰέραξ ὁ Αἰγύπτιος (ἡμερος γὰρ παρὰ τοὺς ἄλλοθι, ὡς καὶ ἡ αἰλουρος⁶), τυκτικώραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ⁶ ἀετοῦ μέγεθος, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολιοῦ ἔχει. Ὅτι ἡ ἴβις ἡμερώτατον ὄρνεόν ἐστι, πελαργώδης κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος, ὄλη· μέλαινα. μεστὴ δ' αὐτῶν ἅπανα τρίοδος, χρη-

1. αὐτοῦς 2. θρησσα 3. φύσσα: ceterum legendus hic locus ita: κεστρεύς, λυχνος, φῦσα, βοῦς· ὀστρακίων δὲ κοχλῖαι κτλ.: v. ad Str. p. 823. 4. ἢ τε 5. κλουρος 6. γὰρ et in proximis δὲ om. cod. Par.

σίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει καὶ τὰ καθάρματα πάντα, δυσχερόστως δέ, ὅτι παμφάγον καὶ ἀκάθαρτον καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἄλλοτρίων παντὸς μολυσμοῦ. ἀπὸ δὲ τῆς θαλάσσης εἰς τὸν Νεῖλον ἀνέρχεται κροκοδείων, θρίσσα¹, δελφίς· τὰ δ' ἄλλα διὰ τὸν ἐκ τῶν κροκοδείλων φόβον οὐκ ἀνέρχεται, ἀλλ' ὁ μὲν δελφίς, ὡς κρείσσων τῶν κροκοδείλων, ὁ δὲ κροστρεὺς, ὅτι παραπέμπεται ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν κατὰ τινα οἰκίωσιν φυσικῆν. τῶν δὲ χοίρων ἀπέχονται οἱ κροκοδαίλοι· στρογγύλοι γάρ εἰσι καὶ ἔχουσιν ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φεροῦσας κίνδυνον. Ὅτι κατὰ Στράβωνα τὸ τῆς Λιβύης σχῆμα τρίγωνόν ἐστιν ὀρθογώνιον· οὗ ἡ μὲν μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν ὁ Νεῖλος ποταμὸς ἐστίν, ἡ δ' ἑτέρα ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία ἀπὸ Πηλουσίου μέχρι Γαδείρων, ἡ δ' ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν ἡ ἀπὸ Γαδείρων παρωκείαντις ἄχρι τῶν τοῦ Νεῖλου πηγῶν. ταῦτα δὲ Πτολεμαῖος ἤλεγξε ψευδῆ ὄντα. Ὅτι τὸ ἐν Μαυρητανίᾳ ὄρος, τὸν Ἄτλαντα ἑλληνιστὶ καλούμενον, οἱ βάρβαροι Λύριν καλοῦσιν. Ὅτι τὸ βορειότατον καὶ δυσμικώτατον ἄκρον τῆς Λιβύης Κώτεις² καλεῖται· ἀντίκειται δὲ τοῖς Γαδείροις. Ὅτι ἡ Μαυρητανία ἐκατέρωθεν εὐφορωτάτη ἐστὶ καὶ σὺν εὐδαιμονίᾳ οἰκεῖται· καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῆς κροκοδείλους φέρουσιν. ἐν τινι δὲ ποταμῷ γεννῶνται βδέλλαι ἐπιταπήχεις, κατατετρημένα ἔχουσαι τὰ βρόγχια, δι' ὧν ἀναπνεύουσι· καὶ ἄμπελοι φύονται ἐκείσε, δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπερίληπτοι, βότρως πηχυαίους πως ἀποδιδοῦσαι. Ὅτι ἐν Λιβύῃ καὶ Ἰνδία γίνεται κάλαμος, ὥστε τὸ ἐν γόνυ χωρεῖ³ μεδίμνονος ἡ', καὶ ἄλλαι βοτάναι μέγιστα. Ὅτι οἱ Μαυρούσιοι ἐπιμελοῦνται μάλιστα κόσμον τριχῶν καὶ ὄνυξμων καὶ πωγῶνων καὶ τῶν τοιούτων. Ὅτι οἱ Λίβνες δέρμασιν ὄφρων καὶ ἰχθύων ἀμπεχόνας καὶ στρώμασι χρῶνται. Ὅτι ἐν Λιβύῃ, ὡσπερ ἐν Αἰθιοπία, τοῦ θέρους ὕει πολλά, τοῦ δὲ χειμῶνος ξηρασία ἐστίν. Ὅτι οἱ ἐν Λιβύῃ Λωτοφάγοι οὐ δέονται ποτοῦ· ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ λωτὸς καὶ πρὸς πόσιν καὶ πρὸς βρωσίν. Ὅτι ἐν τοῖς τῆς Λιβύης μεσογαίαις εὐρίσκεται ὄστράκια καὶ χηραμύδες καὶ τοιαῦτα, ὡς καὶ ἐν Ἀμ-

1. θρήσσα 2. κώτης 3. χωρεῖν cod. Par.

ματος. Ὅτι ἐν τισι τόποις τῆς Ἀφρῆς δις τοῦ ἐνιαυτοῦ εἶεν καρποῦται. ἔστι δὲ τὸ μῆκος τῆς καλάρης ε' πηγίσαι, πῆγος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου, ὃ δὲ καρπὸς δικαιοσύνης καὶ δικαιοσύνης ἀποδίδεται. τοῦ δ' ἄλλου οὐδὲ σπαίρωσι, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμένοις ἐπικαταφύσαντες τὴν γῆραν τῷ ἐκπεῖντι κατὰ τὸν θερισμὸν σιτάρι ἀραιοῦνται. διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κτηνίδας φασόντες ἐργάζονται· καθύπευθε δὲ περιχρῶσι τοὺς κλιτύποδας σκαρδαίους τῶν σκαρδαίων χάρη καὶ παλιούροις περιδοῦσιν. Ὅτι ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Μασσηταίας ἦν πόλις Ἰώλ' ὄνομα, ἣν ἐπικτίσας Ἰόβας, ὃ τοῦ Πτολεμαίου πατήρ, μετωνόμασε Καισάρειαν· ἔχει δὲ καὶ λιμένα. Ὅτι Καρχηδόνοι μεγίστην εἶχον δύναμιν· ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν Ῥωμαίοις, πόλις μὲν² εἶχον τ' ἐν Αἰβύβῃ, ἀνθρακῶν δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ο'· πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀτακτοσθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, κροκίω³ μὲν ἔδοσαν μυριάδας κ', καταπελτικὰ δὲ ὄργανα γ, ὡς οὐ πολέμηθησόμενοι. κροθέντες δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαιφνης ὀπλοποιίαν συνεστήσαντο, καὶ ἐκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ρι' πεπηγότες, μάχαιραι δὲ τ' καὶ λόγχαι φ', βέλη δὲ α καταπελτικὰ³. τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θεράπαιλαι παρεῖχον. Ὅτι πρὸ τῆς μικρᾶς Σύρτης τῆσός ἐστι Μῆνιξ, ἣν καὶ φασιν εἶναι τὴν παρ' Ὀμήρῳ τῶν Λωτοφάγων χώραν· ἔχει γὰρ πολὺ τὸ φυτόν ἐκείνη. Ὅτι ἡ πρὶν Βάρκη τῶν Πτολεμαίων πόλις καλεῖται. Ὅτι τὸν Κυρηναϊκὸν ὄπον τὸ σίλφρον ἐκφέρει. Ὅτι Κυρηναῖοι σοφοὶ ἐγένοντο Ἀρίστιππος ὁ Σωκρατικὸς καὶ τούτου θυγάτηρ Ἀρήτη καὶ ταύτης υἱὸς Ἀρίστιππος ὁ μητροδιδάκτος καὶ Καλλίμαχος καὶ Ἐρατοσθένης καὶ Καρνεάδης ὁ Ἀκαδημαϊκὸς καὶ Ἀπολλώνιος. Ὅτι ἡ Κυρηναϊκὴ χώρα πᾶσα ἀντιπαρῆκει τῇ Κρήτῃ γῆσφ κατὰ μῆκος παράλληλος.

Στράβωνος γεωγραφικῆς χρηστομαθείας
βίβλοι ιζ'.

1. ἰόλα 2. μὲν recepi c cod. Par.: v. Str. p. 833. 3. καταπελτικὰ

INDEX

HISTORICUS ET GEOGRAPHICUS.

A.

- Ἀαλασσός*, opp. Pisidiae, 570.
Ἀβα, filia Zenophanis, 672.
Ἄβα et *Ἀβαί*, opp. Phocidis, oraculi sedes, 423. 445.
Ἀβαιῆται, 625.
Ἀβαιῆτις, regio Phrygiae, 576.
Ἀβαντες, 445.
Ἀβαντίς, i. q. Euboea, 445.
Ἀβαρις, Scythia, 301.
Ἄβας, Argis in Thessaliam emigrat, 431; Euboeae heros, 445.
Ἀβδηρα, opp. Thraciae, 331, frg. 44. 45. 47: 531. 549. 644. — opp. Hispaniae, Phoenicum colonia, 156. 158.
Ἀβδηρος, heros, 331, frg. 44. 47.
Ἀβτακος, Siracum rex, 506.
Ἀβέλλα, opp. Campaniae, 219.
Ἀβεντιος, 180. 234.
Ἀβίλη s. *Ἀβίλῆς*, Mauritaniae mons, 170. 827.
Ἄβιος, 296. 298. 300. 303. 311. 553. cf. *Γαλακτοπάγοι*.
Ἀβισαρος, rex Indiae, 698.
Ἀβώνου τείχος, opp. Paphlagoniae, 545.
Ἀβοράκη, opp. Sindorum, 495.
Ἀβοργίνες, 228. 229. 231.
Ἀβόρρας, fl. Mesopotamiae, 747.
Ἄβος, Armeniae mons, 527. 531.
Ἀβρεττηνή, regio Mysiae, 574. 576.
Ἀβρεττηνός Ζεὺς, 574.
Ἀβρότονον, opp. Africae, 835.
Ἄβυδος, opp. Mysiae, 108. 124. 331, frg. 52. 583. 585. 586. 587. 589. 590. 591. 595. 600. 635. 680. — opp. Aegypti 813. 814.
Ἀβυδών, castellum Paeonum, 330, frg. 20.
Ἀγαθαρχίδης, Cnidius, 656. 779.
Ἀγάθη, urbs Galliae, 180. 182.
Ἀγαθοκλῆς, Lysimachi pater, 623; Lysimachi filius, ibidem. — Sicularum tyrannus, 256. 280. 834.
Ἀγαθούλεια, Ptolemaei Philopatoris pellex, 795.
Ἀγάθυρον, opp. Siciliae, 266.
Ἀγαμήδης, templum Delphis condit, 421.
Ἀγαμέμνων, 10. 40. 325 passim.
Ἀγαπήνωρ, Paphi conditor, 683.
Ἀγδιατις, deorum mater, 469. 567.
Ἀγησίλαος, Archidami pater, 280.
Ἀγίδαί, 366.
Ἄγισ, Eurysthenis filius, 365. 366.
Ἀγκαῖος, Lelegum rex, 632.
Ἄγκος *Μάρκιος*, 219. 232. 234.
Ἄγκυρα, opp. Galatiae, 187. 567. — opp. Phrygiae, 567. 576.
Ἀγκών, opp. Piceni, 211. 227. 240. 241. 314.
Ἀγνοῦ Κίρας, Aegypti promontorium, 801.
Ἀγοράκριτος, Parius, sculptor, 396.

- Ἄγρα*, vicus Atticae, 400.
Ἀγραδάτης, Cyri nomen, 729.
Ἀγραλα, regio Aetoliae, 338.
Ἀγραῖος, populus Aetoliae, 449. 451. 461. 465. — populus Arabiae, 767.
Ἀγραῖος, Temeni filius, 389.
Ἀγριαῖνες, populus Thraciae, 317. 318. 331, frg. 36, 37, 41.
Ἀγριοι, Aethiopiae populus, 771.
Ἄγριος, princeps Aetoliae, 463. 465.
Ἀγρίππας, 194. 205. 206. 245. 359. 590. 756.
Ἄγροι, populus Maeoticus, 486.
Ἄγυλλα, opp. Etruriae, 220. 226.
Ἄγυλλαιοι, 220.
Ἀγχιάλη, opp. Ponti, 319. — opp. Ciliciae, 671. 672.
Ἀγχιονς, 229. 608.
Ἀγχιόν, locus Boeotiae et lacus, 407.
Ἄδα, Hecatomni filia, regina Cariae, 656. 657. — Pixodari filia, 657.
Ἄδαδα, opp. Pisidiæ, 570.
Ἄδαι, opp. Acolidiae, 622.
Ἄδαρθαλ, a Jugurtha occisus, 631.
Ἀδείμαντος, Lampascenus, 589.
Ἄδης, 48. 147. 344. 373 passim.
Ἀδιαβητή, regio Assyriae, 503. 530. 736. 739. 745.
Ἀδιαβητοί, 745.
Ἀδιατόριε, Domnedei filius, 542. 543; Dyteuti pater, 558.
Ἄδμητος, rex Pherarum, 447.
Ἀδοβογίαν, princeps Galatarum, 625.
Ἄδουας, fluvius, 192. 204. 209. 213.
Ἄδούλας, mons, 192. 204. 213.
Ἀδραμυττηρή, regio Mysiae, 472. 613.
Ἀδραμυττηροί, 611. 612. 614.
Ἀδραμυττηνός κόλπος, 584. 605. 606. 615. 624.
Ἀδραμύτιον, opp. Mysiae, 581. 583. 603. 606. 612. 613. 614.
Ἀδράστεια et *Ἀδραστίας πεδίον*, regio Mysiae, 588. — opp. Mysiae, 586. 588. — mons prope Cyzicum, 575. — eadem quae Nemesis, 588.
Ἀδράστως, rex Argorum, 404. 462. — rex Adrasteae, 588.
Ἄδρία, opp. Piceni, 241.
Ἀδριανοί, 241.
Ἀδρίας, *Ἀδριατική θάλασσα*, *Ἀδριατικός κόλπος*, 210 — 214. 2. 21. 46. passim.
Ἀδρόμης, opp. Africae, 834.
Ἄδωρις, Bybli colitur, 755. — nomen Phoenices 755.
Ἄδωρ, Armenius, castelli praefectus, 529.
Ἀερία, opp. Cavarorum, 185.
Ἀεμόφα, opp. Cataoniae, 537.
Ἄετες, populus Arcadiae, 336. 388.
Ἀερόλ et *Ἀερίωνες*, opp. et regio Phrygiae, 576.
Ἄερα (alii *Ζάρα*), oppid. Armeniae, 527. — opp. Elymaida, 744.
Ἀερακία, fons, 563.
Ἀεργεῖς, pagus Atticae, 396.
Ἄερος, opp. Pelagoniae, 327.
Ἀερίων, Iudaeae populus, 749.
Ἀερίως, urbs Iudaeae, 759.
Ἀηρόβαρθος (*Γαίος*) 185. (*Δορτίος*) 191. 649.
Ἀθαμᾶρες, gens Epiri, 321. 322. 427. 429. 430. 434. 440. 443. 540.
Ἀθαμανία, 435. 442.
Ἀθαμαντίς, Tei cognomen, 633.
Ἀθάμας, Hali conditor, 433. — Tei conditor, 633.
Ἀθηναί, 264. 342. passim: *Πιάς*, 264. 601; *Σειρίς*, 393; *Κυρηστίς*, 751; *Ἄνδρα*, 655; *Ἀλακομετής*, 413; *Ἰωνία*, 411. 437; *Πολιάς*, 394. 396; *Ἄλτα*, 368; *Νεδουσία*, 360. 487; *Σκυλλουρία*, 344. — Eius templa: in Athenaeo Campaniae promontorio, 22. 247; in monte Circaeo, 232; Odysseae in Iberia, 157; Luceriae, 284; in Salentinis, 281; Scillonte, 344; Tegeae, 388; Athenis, 395. 396; Coroneae, 411; Alalcomenis, 413; in insula Ceo, 360. 487; in Laconica, 360; in vico Ilio, 593; Troiaae, 600. 601; Lindi, 655; Ephesi, 634; Sidae, 667; in Syria, 751; apud Cossacos, 744; Saï 802.

- Ἀθῆναι*, 396—398. 15. 79 passim. — opp. Boeotiae, 407.
Ἀθῆναι αἱ Λιάδες, opp. Euboeae, 446.
Ἀθηναῖοι, 28. 46. 65. 103. 246 passim.
Ἀθηναίων, Minervae aedes in Campania, 22. 247; Ephesi, 634. 640. — promontorium Campaniae, 22. 60. 242. 247.
Ἀθηναῖς, Erythraea, 645. 814.
Ἀθηναῖος, Attali filius, 624. — peripateticus, 670.
Ἀθηρόσωρος, physicus, 6. 55. 173. — ὁ Κορδυλῶν, Tarso oriundus, 674. 675. — ὁ Κανατιῆς, Sandonis filius, 674. 675. 779.
Ἀθηροκλῆς, Amisum coloniam Atheniensium deducit, 547.
Ἀθριβις, opp. Aegypti, 802.
Ἀθριβῖται, 813.
Ἀθριβιτῆς νομός, 802.
Ἀθρουλλα, opp. Arabiae, 782.
Ἀθύμβραδος, Lacedaemonius, 650.
Ἀθύμβρος, Lacedaemonius, 650.
Ἀθύρας, fluvius Thraciae, 331, frg. 56.
Ἄθως vel *Ἄθων*, 6. 330, frg. 31, 32. 331, frg. 33, 34, 35. 447. 641.
Ἄια, urbs, 21. 45. 46. — fons, 330, frg. 16, 21, 23.
Ἄιατη, insula Circes, 21. 46.
Ἄιαυδαί, reges Molossorum, 324. 375, 394. 594.
Ἄιακός, Aeginae rex, 375.
Ἄιάνης, interfectus a Patroclo, 425: inde *Ἄιάνειον τίμενος* et *Ἄιανίς κρήνη* ibid.
Ἄιας, fluvius Illyriae, 271. 316. — filius Telamonis, 394. 408. 595. 596. 600. 672. — Locrus, 425. 600. 601.
Ἄιγᾶ, promontorium Aeolidis, 615.
Ἄιγαί, opp. Mysiae, 621. — s. *Ἄιγὰ* u. Achaiae, 385. 386. 387. — opp. Euboeae, 385. 386. 405.
Ἄιγαῖα s. *Ἄιγαί*, opp. Ciliciae, 676.
Ἄιγαῖαι, opp. Laconicae, 364. 426.
Ἄιγαῖοι, 386.
Ἄιγαῖον πέρατος, 124 — 126, 28, 317. 323. 330, fr. 32, 386 passim.
Ἄιγαλέον, Messeniae mons, 359.
Ἄιγεια, opp. Achaiae, 385. 386.
Ἄιγειρος, opp. Lesbi insulae, 617.
Ἄιγεστα, opp. Siciliae, 254. 272. 608; *Ἄιγεσταῖα ὕδατα*, 275; *Ἄιγεσταίων ἐμπόριον*, 266. 272.
Ἄιγέστης, Troianus, 254. 272.
Ἄιγείς, Pandionis filius, 392.
Ἄιγάλεια s. *Ἄιγαλός*, 333. 349. 383. 386.
Ἄιγαλεῖς, 372. 383.
Ἄιγαλοί, i. q. Sicyon, 382.
Ἄιγαλός, v. *Ἄιγάλεια*. — ora et vicus Paphlagoniae, 543. 545.
Ἄιγεῖς, 386. 387. 449.
Ἄιγιεῖς, pagus Atticae, 398.
Ἄιγίλων, locus insulae Leucadis, 452. 453.
Ἄιγίμιος, Doriensium rex, 427.
Ἄιγίμουρος, insula, 123. 277. 834.
Ἄιγνα, oppidum Argolidis, 375. — insula, 54. 124. 369. 375. 376. 394. 433. — urbs, 374. 375.
Ἄιγνήται, 375. 376. 394.
Ἄιγνῖον, opp. Thessaliae, 327.
Ἄιγιον, u. Achaiae, 335. 337. 385. 387. 389.
Ἄιγισθος, 16.
Ἄιγλήτης, cognomen Apollinis, 46. 484. cf. *Ἀνάρη*.
Ἄιγουα, opp. Hispaniae, 141.
Ἄιγὸς ποταμοί, opp. et fluvius, 287. 331, frg. 56.
Ἄιγύπτιοι, 785—821. 36, 39, 40 passim.
Ἄιγυπτίων κόμη, prope Catabathmum, 799.
Ἄιγύπτιος λιμὴν, Tyriorum portus, 757.
Ἄιγύπτιον πέρατος, 125. 30, 35, 58 passim.
Ἄιγυπτος, 785—821; 6. 16. 29 passim. — Nili nomen, 29. 36. 69.
Ἄιγυς, u. et regio Laconicae, 446.
Ἄιδηψός, opp. Euboeae, 60. 425. 445.
Ἄιδούοι, populus Galliae, 186. 192. 193.
Ἄιήτης, rex Colchidis, 45. 46.
Ἄιθαλλία, insula, 123. 223. 224. 225.

- Ἀλβανία, 500 — 503. 491. 497. 509. 528.
 Ἀλβανοί, pop. Caucasum occidens, 501 — 503. 118. 129. 268 passim (cf. Ἀλβανία) — pop. Latii 230. 231.
 Ἀλβανὸν ὄρος, 229. 234. 237. 239. 240.
 Ἀλβανός, ὄνομα, 234.
 Ἀλβία, i. q. Ἀλβια, 202. — et Ἀλβιον, Ἀλβιον part in Iopodum terra, 202. 314.
 Ἀλβιγγανον, u. Ingaunorum, 202.
 Ἀλβίσις, gens Alpina, 203.
 Ἀλβιουσις, gens Alpina, 203.
 Ἀλβιον Ἰταλιανόν, opp. Ligurum, 202.
 Ἀλβος, 14. 290. 291. 292. 294.
 Ἀλβουλα ὄνομα, 236.
 Ἀλβιδον, opp. Latii, 237. 239.
 Ἀλβία Ἀθῶνα, 268.
 Ἀλβιστον (Ἀλβιστον κολώνη) opp. Elidis, 341.
 Ἀλβισιός, ἄ. in Elide, 342.
 Ἀλεξάνδρεια ἄγων, 644. — u. Ἀεγυπτί, 791 — 795. 797. 799. 7. 25. 58. 62 passim. — ἡ Τρωάς, 134. 581. 593. 594. 597. 599. 604. 607. — ἡ ἐν Ἀφίσις, 514. 516. 723. — u. Syriae, 676. — mons Mysiae, 606.
 Ἀλεξανδρείς Ἀεγυπτί, 558. 655. 673. 675. 752. 792. 793. 796. 797. 799. 819. — Troadis, 472. 473. 604. 613.
 Ἀλεξάνδρειον, lucus Alexandri Teo vicinus, 644.
 Ἀλεξάνδριον, castellum Iudaeae, 763.
 Ἀλέξανδρος, fil. Priami, 41. 183. 399. 596. 606. — Aetolus, poeta, 566. 648. 681. — ὁ Δύχνος, Ephesius, 642. — ὁ Φιλαλήθης, 580. — Antiochi filius, 624. — Βάλας, 751. — rex Iudaeae, 762. — rex Molossorum, 256. 280. 281. — filius Philippi, rex Macedonum, 14. 48. 66. 70. 79. 90. 232. 331 passim.
 Ἀλέξαρχος, Antipatri filius, 331, frg. 35.
 Ἀλέος, rex Arcadiae, 615.
 Ἀλεσιανόν, opp. Elidis, 341.
 Ἀλιέρον, opp. Latii, 237.
 Ἀλιόν ποταμός, in Cilicia, 555. 676.
 Ἀλιός, ἄ. Brutii, 200.
 Ἀλισία, opp. Mandabitarum, 191.
 Ἀλίσιον ποταμός, in Troade, 605.
 Ἀλίτης, Carinidί συνήθη, 300.
 Ἀλισία, opp. Calabriae, 282.
 Ἀλθαία, Thesii filia, 468.
 Ἀλθαίηνος, Cesi filius, Argivus, 479. 481. 653.
 Ἀλθιανόν, ἄ. Macedoniae 330. fr. 5. 12. 14. 330, frg. 20. 22.
 Ἀλκαία, agr. urbis Halicari, 47. 410 — 412.
 Ἀλκαίος, u. Bocothis, 16. 298. 467. 410. 411. — (Ἀλκαίης?) i. q. Coraia, 411.
 Ἀλκίς, u. et regio Argolica, 373.
 Ἀλκωνος, 549. 550. 552. 677 — 680.
 Ἀλκαρασιός, 374. 611. 635. 654. 657.
 Ἀλκαρασιίς, 653.
 Ἀλκωνος, pagus Actoliae, 450.
 Ἀλκασιόσις, pagus Atticus, 308.
 Ἀλκία, opp. Cariae, 657.
 Ἀλκίον, opp. Locridia, 452.
 Ἀλκαρα, in insula Co, 657.
 Ἀλκαίος, poeta, 37. 411. 412. 600. 606. 617. 618. 661.
 Ἀλκηστις, Peliae filia, 45.
 Ἀλκμαίων, Amphiarai fil., 325. 326. 423. 462.
 Ἀλκμαωνίς, poema, 452.
 Ἀλκμάρι, poeta, 43. 299. 340. 360. 446. 482. 580.
 Ἀλκμήνη, 355.
 Ἀλκόμεναί, opp. Epiri, 327.
 Ἀλκωνίς θάλαττα, pars sinus Crisaei, 336. 393. 400.
 Ἀλλιτροχάδης, fil. Sandrocotti, 70.
 Ἀλλίφαι, opp. Samnii, 238.
 Ἀλλόβουρες, 185. 186. 193. 203. 765.
 Ἀλλότριγες, populus Hispaniae, 155.
 Ἀλόβη vel Ἀλόπη i. q. Ἀλύβη, 550 — 552. 603.
 Ἀλόνησος, insula vicina Magnesiae, 436. — vicina Ioniae, 644.
 Ἀλόπη, opp. Locrorum Opuntiorum, 60. 426. 427. 432. — opp.

- Locrorum Ozolarum, 427. — opp. Phthiotidis, 427. 432.
 **Λος*, opp. Phthiotidis, 432. 433. 435. — opp. Locridis, 432.
 **Αλπεις* s. **Αλπεία ὄρη*, 176 — 179. 185 — 187. 201 — 204. 71. 128. 206, 207 passim.
 **Αλπινος*, opp. prope Thermopylas, 60.
 **Αλσιον*, opp. Etruriae, 225. 226.
 **Αλτης*, rex Lelegum, 584. 585. 605. 619.
 **Αλτινον*, u. Galliae Cisalpinae, 214.
 **Αλυάντης*, rex Lydorum, 420. 627. 680. 735.
 **Αλυβες*, 550.
 **Αλύβη*, u. Alybum, 549. 550. 552. 603.
 **Αλυξεύς*, Icarii filius, 452.
 **Αλυζία*, opp. Acarnaniae, 450. 459.
 **Αλυς*, 126. 129. 287. 298. 492. 533. 534. 540. 541 passim.
 **Αλφειός*, fl. Elidis, 267. 270. 271. 275. 336. 339. 343. 344. 347. 350. 353. 356. 357. 389.
 **Αλχαιδαμνος*, rex Rhambaeorum, 753.
 **Αλωπεκία*, insula, 493.
 **Αλωπεκονήσος*, opp. Thraciae, 331, frg. 52.
 **Αλωπεκονήσιοι*, 331, frg. 52.
 **Αλώριον*, opp. Triphyliae, 350.
 **Αλωρος*, opp. Bontiaeae, 330, frg. 20. 22.
 **Αμάδοκος*, rex Odrysarum, 331, frg. 48.
 **Αμαζόνες*, 52. 57. 126. 503—505. 544. 547. 550 — 552. 554. 573. 623.
 **Αμαθος*, fl. Elidis, 336. 339. 344. 361.
 **Αμαθοῦς*, opp. Laconicae, 363. — opp. Cypru, 683.
 **Αμαθουσιοι*, 340.
 **Αμαλθάς κίρας*, 151. 458. 459.
 **Αμανίδες πύλαι*, 676. 751.
 **Αμανός*, 521. 535. 676. 678. 737. 749. 751.
 **Αμαξία*, opp. Ciliciae, 669.
 **Αμαξιτός*, opp. Troadis, 440. 473. 604. 605. 606. 612. 620.
 **Αμαξίτια*, 473.
 **Αμαξυτεῖς*, 606.
 **Αμάσικοι*, gens Scythica, 126. 294. 296. 300. 307. 492.
 **Αμαρδοι*, populus Asiae, 507. 508. 510. 514. 523. 524.
 **Αμάρανθος*, opp. Euboeae, 448.
 **Αμάσεια*, u. Ponti, 547. 556. 560. 561. 614.
 **Αμασεῖς*, 560. 561.
 **Αμασάς*, fl. Germaniae, 290. 291.
 **Αμαστρις*, uxor Dionysii Heracleotae, 544.
 **Αμαστρις*, u. Paphlagoniae, 309. 540. 543. 553.
 **Αμαστριανή*, 544.
 **Αμβαρουλα*, sacrificium Rom., 230.
 **Αμβιανοί*, populus Galliae, 194. 208.
 **Αμβλαδα*, opp. Pisidiae, 570.
 **Αμβραχία*, opp. Thesprotiae, 325. 450. 452.
 **Αμβρακικός κόλπος*, **Αμβρακικὸν πέλαγος*, 123. 324. 325. 329, frg. 6. 331, frg. 58. 428. 450. 451. 452.
 **Αμβρυσος*, opp. Phocidis, 423.
 **Αμβρυσεῖς*, 424.
 **Αμβρωνες*, victi a Mario, 183.
 **Αμένανος*, fl. Siciliae, 240.
 **Αμερία*, opp. Umbriae, 227. — opp. Ponti, 557.
 **Αμισσηή*, 544. 547. 548. 560.
 **Αμισσηοί*, 544. 547. 560.
 **Αμισός*, u. Ponti, 68—71. 73. 74. 126. 498. 519. 543—548 passim.
 **Αμιτερον*, u. Sabinorum, 228.
 **Αμιτερονή*, 241.
 **Αμμων*, prom. litoris Carthaginiensis, 834. 835. 838. — sedes oraculi 55. 56. 329. 790. 813. 814. 825. 838. 839.
 **Αμμωνος ἱερόν* vel **μαρτεῖον*, 49. 50. 799. 813.
 **Αμμων Βαλθων*, 834.
 **Αμμωνία*, opp. Aegypti, 799.
 **Αμμωνιακὸν (χρηστήριον)*, 329, frg. 1.
 **Αμνίας*, fl. Paphlagoniae, 562.
 **Αμνισός*, portus Cnossi, 476.
 **Αμοργός*, insula m. Aegaei, 487.
 **Αμόριον*, opp. Phrygiae maioris, 576.

- Ἀντίφρου*, opp. Marmaricae, 789.
Ἀντίφου, opp. Thessaliae, 432. 435.
 — *Ἀντίφου* ὄρος, οὐραλίας, 435.
Ἀνώνιος, τρισηνῶν, 141. 325. 359.
 455 passim.
Ἀντώνιος (Γάιος), 455.
Ἄντρος πόλις, 296. 300.
Ἀπέ, fl. Macedoniae, 6. 337. 339.
 fr. 4. 12. 330 fr. 20. 21. 23.
 24. 36.
Ἄρες, pop. Boeotiae, 321. 397.
 401.
Ἄρτων κελύς, in Boeotia, 412.
Ἄρτρος, Campaniae sinus, 26. 244.
 — 246. — castellum Indiae, 686.
Ἄρτρον, Asiae populus, 492. 506.
Ἀσαιός, opp. Troadis, 569 (cf. *Παιός*).
Ἀσάμα, Seleuci Nicatoris coninx,
 578. 749. — Prusiae coninx,
 563.
Ἀσάρτια, u. Syriae ad Oromem,
 275. 749. 751 — 753. — ἡ *Κε-*
βρωτός, u. Phrygiae, 569. 576 —
 580. 629. 663. — u. Mediae,
 514. 524. — u. Bithyniae, 563.
Ἀσαιός, 564. 579. 631. 653. 655.
 750. 752. 753. 756.
Ἀσαρον, gens Daarum (cf. *Πά-*
ρον).
Ἀσασιάται, gens Scythica, 513.
Ἀσάτουρον, templum Veneris, 495.
Ἀπελλῆς, philosophus, 15. — pi-
 ctor, Ephesius, 642. 657.
Ἀπελλίων, Τείης, 609. 644.
Ἀπίννω ὄρη, 128. 201. 211. 212.
 216. 219. 227. 228. 231. 240.
 259. 283. 286.
Ἀπηνιωτής ἀνεμος, 29. 34.
Ἄπια, Peloponnesus, 371.
Ἄπιας πεδῖον, in Mysia, 616.
Ἀπιθανός, fl. Thessaliae, 356. 432.
Ἀπιθόνες, Peloponnesii, 371.
Ἀπίολα, opp. Volscorum, 231.
Ἄπικ, opp. Marmaricae, 799. —
 Deus Aegyptiorum, 803. 805.
 807.
Ἀποβάθρα, locus prope Sestum,
 591.
Ἀποικος, Atheniensis, Tei conditor,
 633.
Ἀπολλοδώριος αἰρέσις, 625.
- Ἀπολλίδωρος*, grammaticus, 43—
 45. 296 — 301. 677 — 681. 3.
 61 passim. — Artemidorum, li-
 storum, 118. 509. 514. 516. 522.
 525. 696. — orator, 625.
Ἀπολλοκρέτης, Dionysiῶν ἑξῆς, 292.
Ἀπόλλων, 257. 269. 320. 374 pa-
 sim. — *Μουσουργη*; 408; *Κι-*
λαίος, 612. 618; *Παροστία*,
 613; *Σαυθεός*, 605. 613. 618;
Σελήτιος, 486; *Γρονιός*, 618;
Οἰλος, 635; *Κλέριος*, 632; *Πε-*
τρος, 618; *Φυλλαῖος*, 435; *Δε-*
φραῖος, 459; *Ἀγλήτης*, 694;
Ἀπταῖος, 588.
Ἀπόλλωνος ἱερεῖς, *μακτιῶν*, ἄλλοι,
 Apolloniae, 319; in insula Chio,
 645; Amyclia, 363; in Argolide
 et Boeotia, 368. 403; in insula
 apud Lesbum, 619; in ins. An-
 pha, 484; Deli, 485; apud Ban-
 chidas, 518. 634. 814; apud Bhe-
 dios, 613; Orobis, 445; apud
 Calydonem, 459; Chrysa, 694.
 611. 612; Cei, 487; Tegea, 398;
 Gryni, 622; apud Adrastum,
 588; apud Clarum, 642; inter
 Smyrnam et Glancessenas, 645;
 apud Actium, 325; apud Aby-
 dom Aegypti, 813; Cypri, 663;
Ἀπταλον, 588; *Ἄρτιον*, 325.
 450. 451; *Δευκιάνα*, 452; *Δι-*
φιλου, 179. 188. 257. 275. 418.
 420. 464. 482; *Θυμβρατον*, 596;
Κατάσρος, 537; *Κιλλατον*, 612;
Λαρισσηρον, 620; *Μαρμαρίον*,
 446; *Πυθλον*, 417; *Τιλασειον*,
 411; *Φυλλατον*, 435.
Ἀπολλωνόρησι i. q. *Ἐκατόρησι*,
 insulae, 618.
Ἀπόλλωνος πόλις vel *Ἀπολλωνό-*
πολις, u. Aegypti, 815. 817.
Ἀπόλλωρος ποταμίς, in ora Tro-
 glodyticae, 774.
Ἀπολλωνία, opp. Moesiae, 319. —
 u. Macedoniae ad lacum Bolben,
 330, fr. 21. 331, fr. 33. 35.
 57. — u. Epiri, 134. 272. 316.
 322. 326. 357. 424. 763. — u.
 Lydiae, 625. — u. Cyrenaicae,
 838 (v. *Ἀπολλωνιάς*). — u. Sy-
 riae, 752. — u. Mysiae, 575.

- ¹ *Ἀπολλωνιάς*, u. Cyrenaeorum, 837 (v. *Ἀπολλωνία*). — u. Phrygiae apud Arameam, 569. 576.
- ² *Ἀπολλωνιάται*, 316. 319. 732.
- ³ *Ἀπολλωνιάτις*, regio Babyloniae, 524. 732. 736. — lacus Mysiae, 575.
- ⁴ *Ἀπολλωνίδης*, 309. 523. 528.
- ⁵ *Ἀπολλώνιον*, prom. sinus Carthaginiensis, 832.
- ⁶ *Ἀπολλώνιος ὁ Μῦς*, Erythris oriundus, 645. — medicus Citiensis, 683. — stoicus, 650. — ὁ Κρόνος, Cyrenaeus, 658. 838. — ὁ μαλακός, Alabandensis, 655. 660. 661. — Tyrius, 757. — Rhodius, 655.
- ⁷ *Ἀπολλωνίς*, Attali uxor, 624. 625. — u. Lydiae, 624. 646.
- ⁸ *Ἀπουλία*, 242. 277. 283. 285.
- ⁹ *Ἀπουλοι*, 242. 272. 277. 283. 285.
- ¹⁰ *Ἀππαῖται*, gens Pontica, 548.
- ¹¹ *Ἀππία ὁδός*, 233. 234. 237. 239. 249. 283.
- ¹² *Ἀπτίρα*, opp. Cretae, 479.
- ¹³ *Ἀραβες*, Arabiae incolae, 780 — 782. 39. 41. 42. 130 passim. — extra Arabiam: in Aegypto, 42. 130. 784. 815. 816. 839; in Syria, 288. 736. 748. 749. 755. 756; *Μεσηνολ.*, 739; *Σκηνῖται*, 729. 739. 747. 755. 765—767. 815. 819.
- ¹⁴ *Ἀραβία*, 767—785. 299. 695. 696. 729. 741 passim. — *εὐδαίμων*, 39. 42. 84. 85. 118. 130. 726. 748. 756. 765. 767. 779. 782. 819 — *ἔρημος*, 767.
- ¹⁵ *Ἀράβιος κόλπος*, 768 — 778. 30. 35. 38. 42. 47. 85. 100 passim. — *κόλπου μυχός*, 85. 98. 767. 804. 836.
- ¹⁶ *Ἀραγος*, fl. Iberiae, 500.
- ¹⁷ *Ἀράδιοι*, 753 — 755.
- ¹⁸ *Ἀραδος*, insula sinus Persici, 766. 784. — u. Phoenices, 753. 754. 756. 766. 784.
- ¹⁹ *Ἀραθυρέα*, regio Argolidis, 382.
- ²⁰ *Ἀράκυνθος*, mons Aetoliae, 450. 460.
- ²¹ *Ἀραμαῖοι*, 42. 627. 784. 785.
- ²² *Ἀραμβοί*, i. q. *Ἀραβες*, 784.
- ²³ *Ἀραξή*, regio Armeniae, 73. 509.
- ²⁴ *Ἀραξηνὸν πεδῖον*, in Armenia iuxta Albaniam, 527 — 529. 531.
- ²⁵ *Ἀράξης*, fl. Armeniae, 61. 491. 501. 523. 527. 528. 531. — fl. Scythiae, 512. — fl. Persidis, 729.
- ²⁶ *Ἀραξος*, prom. Elidis, 335 — 337. 388. 458.
- ²⁷ *Ἀραρ*, fl. Galliae, 186. 191—193.
- ²⁸ *Ἀραρηνή*, regio Arabiae, 781.
- ²⁹ *Ἀραρῶς*, fl. Epiri, 325.
- ³⁰ *Ἀρατος*, poeta, Solensis, 103. 364. 387. 478. 484. 486. 671. — dux Achaeorum, 382. 385.
- ³¹ *Ἀρασιών*, opp. Cavarorum in Gallia, 185.
- ³² *Ἀραχωσία*, regio Arianae, 516.
- ³³ *Ἀραχωτοί*, u. Arachosiae, 514. — populus Arianae, 513. 524. 721. 723. 725.
- ³⁴ *Ἀρβάκης*, 737.
- ³⁵ *Ἀρβηλα*, opp. Assyriae, 79. 532. 737. 738. 814.
- ³⁶ *Ἀρβηλος*, conditor Arbelorum, 737.
- ³⁷ *Ἀρβιες*, populus Gedrosiae, 720.
- ³⁸ *Ἀρβίς*, fl. Gedrosiae, 720.
- ³⁹ *Ἀργαῖος*, mons Cappadociae, 73. 538.
- ⁴⁰ *Ἀργανθώνιος*, rex Tartessi, 151. — mons Bithyniae, 564.
- ⁴¹ *Ἀργαῖδας*, Macedoniae populus, 329. frg. 11. 330. frg. 20.
- ⁴² *Ἀργεῖα*, 124. 275. 326. 335. 369. 371. 376. 389. 404. 426.
- ⁴³ *Ἀργεῖοι*, 371—377. 35. 65. 215. 337. 362. 368. 369. 382 passim.
- ⁴⁴ *Ἀργεννον*, prom. Ioniae, 644.
- ⁴⁵ *Ἀργίστης*, ventus, 28. 29. 391.
- ⁴⁶ *Ἀργέλος*, opp. Macedoniae, 331. frg. 33.
- ⁴⁷ *Ἀργινοῦσαι*, insulae, 615. 617.
- ⁴⁸ *Ἀργισσα*, postea *Ἀργουρα*, opp. Pelasgiotidis, 439. 440.
- ⁴⁹ *Ἀργολικὴ ἥπειρος*, 376.
- ⁵⁰ *Ἀργολικὸν γένος ἑππω*, 388.
- ⁵¹ *Ἀργολικὸς κόλπος*, 335. 368.
- ⁵² *Ἀργοναῦται*, 21. 45. 46. 215. 224. 252. 347. 414. 436. 443. 575.
- ⁵³ *Ἀργος*, castellum Cappadociae, 357. — *Ἀμφιλοχικόν*, u. Acarnaniae, 271. 316. 325. 326. 450. 462. — *Ἀχαϊκόν*, i. q. Peloponnesus,

365. 369. — *Ἰασον*, i. q. Peloponnesus, 369. 371. — *Ἰππιον*, i. q. Arpi, 215. 283. — *Ἰορυστικόν*, u. Epiri vel Macedoniae, 326. — *Πελασγικόν*, pars Thessaliae vel Thessalia ipsa, 221. 369. 431. — regio Peloponnesi, 369—372. 374. 424. — u. Argolidis, 23. 326. 368—371. 376. 377. 385. 387. 389. 404. 440. 481. 653. 676.
- Ἀργονρα*, opp. Pelasgiotidis, 440.
- Ἀργυρία*, u. Troadis, 553. 603.
- Ἀργυρίππα* i. q. *Ἄργος Ἰππιον*, 283.
- Ἀργυροππηροί*, 283.
- Ἀργυρος*, mons Baeticae, 148. 161.
- † *Ἀργυροῦσσοι*, 231.
- Ἀργώ*, 45. 46. 224. 436. 564.
- Ἀργῶος λιμὴν*, portus Aethaliae, 224.
- Ἀρδανία* s. † *Ἀρδανίεις* (lgd. *Ἀρδανίς*), promont. Marmaricae, 40. 838.
- Ἀρδέα*, u. Rutulorum, 228. 232. 249.
- Ἀρδεῖται*, 231. 232.
- Ἀρδέα*, regio Dalmatiae, 313.
- Ἀρδιαῖοι*, gens Dalmatica, 314—318. 329, frg. 4.
- Ἀρδιον*, mons Dalmatiae, 315.
- Ἀρδονένα ἕλη*, silva Galliae, 194.
- Ἀρέθουσα*, castellum Syriae, 753. — fons Chalcidis, 58. 449. — fons Ortygiae insulae, 270. 271. — opp. Macedoniae, 331, frg. 36.
- Ἀρειος*, Augusti amicus, 670.
- Ἀρείων*, Adrasti equus, 404.
- Ἀρελάτε*, opp. Galliae, 181.
- Ἀρεοπαγνικὰ νόμιμα*, 260.
- Ἀρεονάκοι*, populus Celtiberorum, 162.
- Ἀρέτας*, Arabiae princeps, 781.
- Ἀρήγων*, pictor, 343.
- Ἀρηκομικοί*, cf. Οὐῶλλοι.
- Ἀρηγη*, opp. Triphyliac, 346—348. 352. 361.
- Ἀρης*, 155. 185. 229. 240. 250. 573. 597. 598. 727.
- Ἀρήτη*, Aristippi filia, 781.
- Ἀρία*, regio Persidis, 72—74. 511. 515. 516. 522. 723.
- Ἀριαμάζον πέτρα*, 517.
- Ἀριανή*, 78. 81. 83. 84. 130. 492. 516. 688. 690. 696. 720—725.
- Ἀριανοί*, 42. 130. 523. 696. 724.
- Ἀριαράθης*, rex Cappadociae, 534. 538. 539. 624.
- Ἀριδαῖος*, Alexandri frater, 794.
- Ἀρικία*, opp. Latii, 231. 239.
- Ἄριμα*, montes Ciliciae, 627.
- Ἀριμαῖοι*, i. q. *Ἀραμαῖοι*, 42. 785.
- Ἀριμασποί*, gens Scythica, 506; *Ἀριμάσπεα ἴπη*, 21.
- Ἀρίμινον*, opp. Umbriae, 210. 217. 219. 226. 227. 240.
- Ἀρίμωος*, fl. Umbriae, 217.
- Ἄριμοι*, 555. 579. 626. 627. 750. 784. 785.
- Ἀριμοῦς*, rex Catacecaumenes, 628.
- Ἀριοβαρζάνης*, rex Cappadociae, 540.
- Ἄριοι*, incolae Ariae, 511. 514. 518. 723. 724.
- Ἄριος*, fl. Ariae, 514. 518.
- Ἀριονόσα*, ager in Chio insula, 645.
- Ἀρίσβα*, opp. Troadis, 585. 590. 635.
- Ἀριστάρχη*, sacerdos Massiliensis, 179.
- Ἀρισταρχος*, grammaticus, 30—33. 36. 103. 609. 650.
- Ἀριστέας*, Proconnesius, 21. 589. 639.
- Ἀριστείδης*, pictor, 381.
- Ἀριστιππος*, philosophus, 837.
- Ἀριστίων*, tyrannus Atheniensis, 398.
- Ἀριστόβουλος*, rerum scriptor, 509. 518. 672. 691—693. 695. 701. 706. 707. 714. 730. 741. 766. 824. — rex Iudaeae, 762.
- Ἀριστόδημος*, orator et grammaticus, 650.
- Ἀριστοκλῆς*, Rhodius, 655.
- Ἀριστοκράτης*, rex Orchomeni, 362.
- Ἀριστόνκος*, grammaticus, 38.
- Ἀριστόξενος*, musicus, 16.
- Ἀριστοπάτρα*, Crateri mater, 702.
- Ἄριστος*, Cyprius, historicus, 682. 730.
- Ἀριστοτέλης*, Stagiritis, 608—610. 29. 94. 95 passim.
- Ἀρίστων*, Atheniensis, 15. — Ceus,

486. 688. 790. — Cous, 658.
— citharoedus Reginus, 260.
Ἀρίων, citharoedus, 618.
Ἀρκαδες, 221. 230. 283. 333. 337.
345. 348. 350. 355. 357. 362.
389.
Ἀρκαδία, 388—389. 60. 335. 336.
337. 357. 438. 572. 582. 608.
— Ἀρκαδικὰ ὄρη, 337. 348.
Ἀρκαῖος, 557. 577. cf. Μῆν.
Ἀρκεσίλαος, Atheniensis, 15. 614.
Ἀρκευθός, fl. Syriae, 751.
Ἀρκόνησος, insula vicina Halicarnasso, 656; ead. q. Ἀσπίς, 643.
Ἀρκτος, sidus, 3. 4. 13. 76. 77.
132. 133.
Ἀρκτοῦρος, 133. 691. 692.
Ἀρκτων ὄρος, prope Cyzicum, 575.
Ἄρμα, vicus Boeotiae, 404. 405.
— opp. Atticae, 404.
Ἄρματους, prom. Aeolidis, 622.
Ἀρμίνη, opp. Paphlagoniae, 545.
Ἀρμενία, 526—533. 45. 48. 61.
73. 79. 80. 117. 129. 492. 498.
500. 501. 503. 506. 509. 511.
520—523 passim. — ἡ μεγάλη, 521. 555. 742. — ἡ μικρά, 521. 527. 528. 541. 547. 548. 555. 560. 678.
Ἀρμένια ὄρη, 74. 77. 78. 80. 82. 83. 497. 508. 527. 530. — Ἴθνη, 41. 42. 49. 130. 528. — πύλαι, 80. 82.
Ἀρμένιοι, 288. 399. 501 passim. — Ἀρμενίων βασιλεῖς, 523. 524. 556. 747.
Ἀρμενική ἐσθῆς, 500. 525. 530.
Ἀρμέτιον, opp. Thessaliae, 503. 530.
Ἀρμένιος, dux Chersonesorum, 291. 292.
Ἄρμενος, Thessalus, 503. 530. 531.
Ἀρμόζον, (lgd. Ἀρμόζων), prom. Carmaniae, 726. 765.
Ἀρμονία, Cadmi coniux, 326.
Ἀρναῖοι, Thessaliae incolae, 401. 411.
Ἀρναῖος, 551.
† Ἀρναῖον, conventus Achaeorum, 385. (cf. Αἰνάριον.)
Ἄρνη, u. Thessaliae, 401. 411. 435. 439.
Ἄρνος, fl. Etruriae, 222.
Ἄρξανα, u. Armeniae, 529.
Ἄρομα, opp. Lydiae, 650.
Ἀροτρέβαι, i. q. Ἀρταβροί.
Ἀρότρια, i. q. Ἐρέτρια.
Ἀροῦνίνοι, populus Galliae, 189 — 191. 193. 195. 196.
Ἀρούπεινον, opp. Iapodum, 207. 314.
Ἀρπαγεία, opp. Mysiae, 587.
Ἀρπαγός, dux Cyri, 252.
Ἀρπαλος, Macedo, 837.
Ἄρπνα, opp. Pisatidis, 356.
Ἄρποι, opp. Dauniorum, v. Ἄργος Ἰππιον et Ἀργυρίπνα.
Ἄρπναι, 302.
Ἀρραβαῖος, princeps Lyncestarum, 326.
Ἀρρήτιον, u. Etruriae, 222. 226.
Ἀρρηγολί, natio Maeotica, 495.
Ἀρσακίαι, reges Parthorum, 702. 749.
Ἀρσάκης, Scytha, 513. 515. — Pharnacis filius, 560.
Ἀρσακία, u. Mediae, eadem q. Ράγα, 524.
Ἀρσηνή, lacus Armeniae, 529.
Ἀρσης, rex Persarum, 736.
Ἀρσινόη, opp. Ciliciae, 670. — duo oppida Cypri, 682. 683. — opp. Aethiopiae, 769. 773. — opp. Cyrenaicae, 836. 837. — opp. Aegypti, ad sinum Arabicum, 804. — in pago Arsinoitico, dicta antea Κροκοδείλων πόλις, 811. 812. — opp. Aetoliae, 460. — i. q. Ephesus, 640. — i. q. Patara, 666. — prom. Cypri, 683.
Ἀρσινότης τομός, 789. 809—812.
Ἀρσίνος, 371. cf. Ἐρμίσινος.
Ἀρσίτης, satrapa Phrygiae, 766.
Ἀρτάβαζος, Aramae pater, 578.
Ἀρταβροί vel Ἀροτρέβαι, populus Lusitaniae, 120. 137. 147. 153. 154. 175.
Ἀρταγήραι, castellum Armeniae, 529.
Ἀρτακίηνα, u. Ariae, 516.
Ἀρτάκη, mons, 576. — insula, 576. — opp. ibi situm, 582. 635.
Ἀρτακηνή, 738.
Ἀρτάνης, Sophenus, 532.

- ² *Ἀρτάβαντα*, u. Armeniae, 527—529.
- ² *Ἀρταξέρξης*, 49. 656.
- ² *Ἀρταξίας*, rex Armeniae, 528. 531. 532.
- ² *Ἀρταξιάσσανα* i. q. *Ἀρτάβαντα*.
- ² *Ἀρταουάσσης*, rex Armeniae, 524. 529. 530. 532.
- ² *Ἀρτεμίδωρος*, Ephesius, geographus, 137. 138. 148. 157 passim. — Cnidius, 656. — Tarsensis, 675.
- ² *Ἀρτεμις*, 180. 257. 343. 387. 485. 635. 643. 739. — *Λαφρία*, 343. — *Ἐλαφρία*, ibid. — *Ἀμαρόνθια*, 448. — *Ταυροπόλος*, 239. 240. 535. 537. — *Ἀρτέμιδος ἱερόν*, 639. 744. — *Ἐρεσίας*, 159. 179. 180. 184. 387. 639. 647. — † *Νεμυθίας* (Igd. *Νεμαίας*?), 342. — *Ἐλείας*, 350. — *τὸ ἐν Ἀίμναις*, 362. — *Ἀμναῖον τὸ ἐν Σπάρτῃ*, 362. — *Βραυρωνίας*, 399. — *Περασίας*, 537. — *Ἀστυρηνής*, 613. — *Μουνητίας*, 639. — *Λευκοφρυγῆς*, 647. — *Κυνδυάδος*, 658. — *Περγαίας*, 667. — *Σαρπηθονίας*, 676. — *Ἔκολογγής*, 626. — *ἄλσος Ἀ. Αἰτωλίδος*, 215. — *Ἀλφειονίας ἢ Ἀλφειούσης*, 343. — *Ἀστυρηνής*, 606. — *Ἀ. ἕοανον*, 180. — *Ἀρτεμισιον*, 159. 239. 240. 343. 651.
- ² *Ἀρτεμισία*, Mausoli soror et uxor, 656.
- ² *Ἀρτεμισιον*, opp. Iberiae, 159. 161. — prom. Cariae cum Dianae templo, 651.
- ² *Ἀρτεμισία*, opp. Assyriae, 519. 744. — una Echinadum, 59.
- ² *Ἄρτις*, locus, quo Lebedus condita est, 633.
- ² *Ἀρχαϊάναξ*, Mytilenaeus, 599.
- ² *Ἀρχιθέμος*, Tarsensis, 674.
- ² *Ἀρχέλαος*, Cappadociae rex, 533—535. 540. 555. 556. 671. 796. — sacerdos, 558. 796. — pater sacerdotis, ibid. — Penthili filius, 582. — physicus, 645. — drama Euripidis, 221.
- ² *Ἀρχιμάχος*, rerum scriptor, 465.
- ² *Ἀρχίας*, Corinthius, Syracusanus conditor, 262. 269. 270. 360. — dux Antipatri, 374.
- ² *Ἀρχίδαμος*, Agesilai filius, 280.
- ² *Ἀρχιλόχος*, Parus, 370. 457. 487. 549. 647.
- ² *Ἀρχιμήδης*, 54. 55. 703.
- ² *Ἀρχύντας*, Tarentinus, 280.
- ² *Ἀσανδρος*, rex Bosporanorum, 311. 495. 625.
- ² *Ἀσδρούβας*, Carthaginiensis novae conditor, 158. 831. 832.
- ² *Ἀσία*, vicus Arcadiae, 275. 343.
- ² *Ἀσία*, 14. 32. 35 passim. — † *ἄνω*, 510. — Romanorum provincia, 624. — *Ἀσιανὸς χαρκτηρ*, 614. 625. 648.
- ² *Ἀσιαρχαί*, magistratus provinciae Asiae, 649.
- ² *Ἀσιναῖος κόλπος* i. q. *Μεσσηνιαῖος κόλπος*, 359. 360.
- ² *Ἀσίγη*, u. Messeniacae, 359. 360. 373. — u. Laconicae, 363. — u. Argolidae, 360. 373.
- ² *Ἀσιος*, gens Scythica, 511.
- ² *Ἀσιονεῖς* et *Ἡσιονεῖς*, 627.
- ² *Ἄσιος*, Dymantis filius, 590. — poeta, 265.
- ² *Ἄσιος Ὑρτακίδης*, Troianus, 585. 590.
- ² *Ἄσιος λεμών*, 650.
- ² *Ἄσιου ἠρῶνον*, 650.
- ² *Ἀσκᾶ*, opp. Arabiae, 782.
- ² *Ἀσκάλων*, u. Iudaeae, 759.
- ² *Ἀσκανία*, regio Phrygiae, 551. 564. 680. 681. — regio Mysiae aut Bithyniae, 564. 565. 680. — locus Bithyniae, 563—566. 681. — vicus Mysiae, 681.
- ² *Ἀσκάνιος*, fil. Bithyniae, 566. 681. — Aeneae filius, 229. 607. 608. — dux Phrygum et Mysorum, 565.
- ² *Ἀσκληπιάδα*, in Thessalia, 434. 438.
- ² *Ἀσκληπιάδης*, Prusensis, 566. — Myrleanus, 157.
- ² *Ἀσκληπιός*, 337. 647; templum eius Tricca, 360. 374. 437; Panticapaei, 74; Gereniae, 360; Oleni, 386; Epidauri, 374. 567; Celaenis in Troade, 603; in in-

- sula Co, 657; Carthagine, 832.
— nemus eius inter Berytū et Sidonem, 756.
- ¹ *Ἀσκλον Πικηρόν*, 241.
- ² *Ἀσκη*, opp. Boeotiae, 409. 413. 423. 622.
- ³ *Ἀσπανεύς*, locus prope Idam, 606.
- ⁴ *Ἀσπενδος*, opp. Pamphyliae, 570. 667.
- ⁵ *Ἀσπίς*, opp. ad Syrtim maiorem, 836. — opp. Carthaginiensium, 277. 834. (v. *Κλυπία*.) — insula, 643.
- ⁶ *Ἀσπιώνου σατραπεία*, 517.
- ⁷ *Ἀσπληδών*, u. Boeotiae, 415.
- ⁸ *Ἀσπόρδηρον* s. *Ἀσπόρδηρον ὄρος*, 619.
- ⁹ *Ἀσπορηνή*, cognōmen matris Deum, i. q. *Ἀσπορδηρή*, 619.
- ¹⁰ *Ἀσπουργιανοί*, Maetotica gens, 495. 556.
- ¹¹ *Ἀσσοκανοῦ γῆ*, in India, 691. 698.
- ¹² *Ἀσσιοί*, Assi incolae, 606. 610.
- ¹³ *Ἀσσοί*, opp. Mysiae, 581. 606. 610. 614. 616. 735.
- ¹⁴ *Ἀσσυρία*, 532. 736. 743.
- ¹⁵ *Ἀσσυριοί*, 42. 672. 736. 745. 746.
- ¹⁶ *Ἄστα*, u. Iberiae, 140. 141. 143.
- ¹⁷ *Ἀσταβόρας*, fl. Aethiopiae, 770. 771. 786. 821.
- ¹⁸ *Ἄσταί*, pop. Thraciae, 331, frg. 48.
- ¹⁹ *Ἀστακηνοί*, gens Indica, 698.
- ²⁰ *Ἀστακηρός κόλπος*, 459. 563.
- ²¹ *Ἀστακός*, opp. Bithyniae, 459. 463. — opp. Acarnaniae, 459.
- ²² *Ἀστάπους*, fl. Aethiopiae, 771. 786. 821.
- ²³ *Ἀστασόβας*, fl. Aethiopiae, 771. 786. 821.
- ²⁴ *Ἀστερία* et *Ἀστερίς*, insula, 59. 456. 457.
- ²⁵ *Ἀστεροπαῖος*, Pelegonis filius, 331, frg. 38. 39.
- ²⁶ *Ἀστέρων*, opp. Thessaliae, 438. 439.
- ²⁷ *Ἀστιγίς*, opp. Hispaniae, 141.
- ²⁸ *Ἄστοι*, populus Thraciae, 319. 320.
- ²⁹ *Ἀστούρες* s. *Ἀστούρες*, 152. 155. 160. 162. 167.
- ³⁰ *Ἀστυάγης*, rex Medorum, 524. 730.
- ³¹ *Ἀστυπάλαια*, prom. Atticae, 398. — prom. Cariae, 658. — vetus Coorum urbs, 457. — Sporadum una, 488.
- ³² *Ἀστυπалаίται*, Rhoetei incolae, 601.
- ³³ *Ἀστύρα*, opp. Mysiae, 606. 613. — opp. Troadis, 591.
- ³⁴ *Ἀστυρες* cf. *Ἀστούρες*.
- ³⁵ *Ἀσφάλιος*, cognōmen Neptuni, 57.
- ³⁶ *Ἀσωπία*, pagus Sicyoniae, 382. 408.
- ³⁷ *Ἀσωπίδες Θῆβαι*, 387.
- ³⁸ *Ἀσωπός*, fl. Sicyoniae, 271. 382. 408. — fl. Boeotiae, 382. 408. 409. 411. — fl. Pthiotidis, 382. 408. 428. — fl. Pari insulae, 382. — u. Laconicae, 364.
- ³⁹ *Ἀτάβυρος*, mons Rhodi, 454. 655.
- ⁴⁰ *Ἄταγίς*, fl. Raetiae, 207.
- ⁴¹ *Ἀταλάντη*, insula Atticae vicina, 395. 425. — insula Euboeae vicina, 61. 395. 425.
- ⁴² *Ἄταξ*, fl. Galliae, 181. 189. 840.
- ⁴³ *Ἄταργάτις*, Dea Syria, 748. 785.
- ⁴⁴ *Ἄταρνεῖται*, 611.
- ⁴⁵ *Ἄταρνεύς*, u. Mysiae, 581. 607. 610. 614. 615. 622. 680. — u. Troadis, 614.
- ⁴⁶ *Ἄτίας*, rex Bosporanorum, 307.
- ⁴⁷ *Ἄτέγωνα*, opp. Hispaniae, 141.
- ⁴⁸ *Ἄτέλλα*, opp. Campaniae, 249.
- ⁴⁹ *Ἄτεπόριξ*, tetrarcha Galatarum, 560.
- ⁵⁰ *Ἄτερον*, opp. Vestinorum, 241. 242.
- ⁵¹ *Ἄτερονος*, fl. Italiae, 241. 242.
- ⁵² *Ἄτησιωός*, fl. Raetiae, 207.
- ⁵³ *Ἄτιός* i. q. *Ἀττική*, 395. 397. — dialectus Attica, 333. — historia Atticae, 221. 392.
- ⁵⁴ *Ἄτινῆες*, gens Epirotica, 326.
- ⁵⁵ *Ἄτλαντίδες*, Atlantis filiae, 346.
- ⁵⁶ *Ἄτλαντικὸν πέλαγος*, 5. 12. 26. . . . 767.
- ⁵⁷ *Ἄτλαντίς*, insula, 102.
- ⁵⁸ *Ἄτλας*, Calypsus pater, 26. — mons Mauritaniae, 825—827.
- ⁵⁹ *Ἄτμογοί*, tribus Bastarnarum, 306.
- ⁶⁰ *Ἄτουρία*, pars Assyriae, 736. 737.
- ⁶¹ *Ἄτραξ*, u. Pelasgiotidis, 438. 440. 441.
- ⁶² *Ἄτρεβάτιοι*, pop. Galliae, 194.
- ⁶³ *Ἄτρεΐδαι*, 39. 372.
- ⁶⁴ *Ἄτρεύς*, 23. 372.

- Ἀρρά,* u. Galliae Cisalpinæ, 214.
Ἀτροπατηρή vel *Ἀτροπατία* vel *Ἀτροπάτιος Μηδία*, 506. 522 — 524. 526. 527. 529.
Ἀτροπατηροί vel *Ἀτροπάτιοι*, 523. 524. 532.
Ἀτροπάτης, satrapa Mediae, 523.
Ἀττάλεια, u. Pamphyliae, 667.
Ἀτταλος, primus rex Pergami, 603. 616. 624. — Philadelphus, Eumenis frater, 624. 641. 643. 667. — Philometor, Eumenis filius, 624. 646. — Philetæri frater, 624.
Ἀτταλικοὶ βασιλεῖς, reges Pergami, 288. 543. 563. 566. 567. 588. 609. 623. 624. 642. 647.
Ἀττάσιοι, tribus Massagetarum, 513.
Ἄττια, opp. Troadis, 607.
Ἀττικά αἰγυρῆα, 147. 399. — *μίλη*, 399. 489. — *κοτύλη*, 735.
Ἀττική, 390—400. 26. 28 passim.
Ἀττικοί, 147. 221. 304. 333. 397. 406. 600. 604.
Ἄτυς, Tyrrheni pater, 219. 221.
Ἀύασις, in Libya, 130. 790. 791. 813.
Ἀύγας, Epeorum rex, 338. 341. 354—356. 359.
Ἀύγαια, u. Laconicae, 364. — u. Locridis, 364. 426.
Ἀύγη, Alei filia, Telephi mater, 615.
 [Ἀύγλια,] regio supra Cyrenaicam sita, 838.
Ἀυγούστα, u. Salassorum, 206. — *Ἡμερότα*, opp. Tardulorum in Hispania, 151. 166.
Ἀυγιῶν, opp. Cavarorum, 185.
Ἀύλις, u. Boeotiae, 298. 400. 401. 403. 404. 408. 444.
Ἀυλών, vallis Messeniae, 350. — *βασιλικός*, vallis Syriae, 756.
Ἀυλωνία (cf. *Καυλωνία*), 261.
Ἀύξουμον, opp. Piceni, 241.
Ἀυσκιοί, populus Aquitaniae, 190. 191.
Ἀύσωνες, populus Campaniae, 232. 233. 242. 243. 255.
Ἀυσόμιον πέλαγος, 123. 128. 233. 324.
Ἀνταρῆται, gens Illyrica, 313. 315 — 318. 329, fig. 4.
Ἀνταίων, pater Therae, 347.
Ἀντόλυκος, Sinopes conditor, 439. 546.
Ἀντόμαλα, opp. Cyrenaicae, 123. 836.
Ἀψιδος, fl. Apuliae, 283.
Ἀραμειῶται, Cretensium servi, 701. cf. 542.
Ἀρῆται, opp. Thessaliae, 436. 439.
Ἀριδνα et *Ἀριδναί*, pagus Atticae, 396. 397.
Ἀρνεοί, 586. 587.
Ἀρνής, Pixodari uxor, 657.
Ἀρνήτις ἕμμη, i. q. *Δασκυλίτις* in Mysia, 59. 587.
Ἀρράνιος, legatus Pompeii, 161.
Ἀρροδισιάς, u. Phrygiae, 576. 639.
Ἀρροδίσιον, opp. Cypri, 682. — Veneris templum, cf. *Ἀρροδία*.
Ἀρροδία, 657. 732. 745. 803. 815; templa eius: in monte Pyrenaeo, 178. 181; Laviniū, 239; in monte Eryce, 272; in Elide, 343; Corinthi, 378; Acrocorinthi, 379; in prom. Pedalio Cypri, 682; in prom. Pyrrha, 606; Memphiside, 807; in insula Tritonidis paludis, 836; *Κωλιάδος*, 396; *Καστινήτιδος*, 438; *Ἀπαντοῖρον*, 495; *Ἀκραίας*, in Olympo Cypri, 682; *Παφίας*, 683; *Ἀρσινόης*, 800. — *ἀναδυομένη*, Apellis tabula, 657.
Ἀρροδίτης ὄρυμος, i. q. *Μυῶς ὄρυμος*, 769. — *πόλις*, opp. Aegypti, 802. 809. 813. 817.
Ἀρρῆτις, opp. Pallenae, 330, fig. 27.
Ἀχατα, 383—388. 329. 365. 840. — opp. Bospori Cimmerici, 495. — opp. Ariae, 516.
Ἀχαιαὶ πέτραι, in insula Samo, 347.
Ἀχαιῶν, opp. Troadis, 596. 603. 604.
Ἀχάικαρος, Bosporanorum vates, 762.
Ἀχαιμενίδα, 727.
Ἀχαιοί, 385—387. 35. 61. 262 passim. — *οἱ Φθιώται*, 365. 383. 429. 433. 495. — *οἱ ἐν*

- Βοσπόρων*, 495—497. 129. 492.
— *οἱ ἐν Πόντῳ*, 416. *Ἀχαιῶν*
τεῖχος, 102. — *πόλεις*, 262. 341.
387. — *λιμὴν*, in Troade, 595.
596. 598; in Aeolide, 622. —
ἄκτῃ, in insula Cypro, 682.
Ἀχαιοὺς, Xuthi filius, 383. — An-
tiochidis pater, 624.
Ἀχάρακα, opp. Lydiae, 579. 649.
650.
Ἀχαρδέος, fl. Caucasi, 506.
Ἀχελῷος, fl. Acarnaniae, 458—461.
28. 59. 271. 327. 335. 336. 349.
351. 450. 465. — fl. Achaiae,
342. 450. — fl. Thessaliae, 434.
450.
Ἀχερουσία λιμνη, in Campania, 26.
243—246. — in Epiro, 324.
Ἀχέρραι, opp. Galliae cisalpinae,
247. — opp. Campaniae, 247.
249.
Ἀχέρων, fl. Triphyliae, 344. — Ita-
liae, 256. — Epiri, 324.
Ἀχίλλειον, vicus Troadis, 600. 604.
— vicus ad Bosporum Cimme-
rium, 310. 494.
Ἀχιλλεύς, 430—433. 45. 46. 348
passim. *Ἀχιλλῆος ἱερόν*, 494.
596. — *μνημα*, 595. 596. 600.
Ἀχιλλεῖος δρόμος, paeninsula,
307. — *χάραξ*, in Mysia, 613.
Ἀχόλλια, opp. Carthaginiensium,
831.
Ἰψος, fl. Illyrici, 316.
Ἀψυνθίς, regio Thraciae, 331,
fig. 58.
Ἀψυρτίδες νῆσοι, 124. 315.
Ἀψυρτος, 315.
Ἄωος, fl. Illyrici, 316. (cf. *Αἴας*.)
- B.
- Βαβίνομον*, opp. Ponti, 561.
Βαβυλῶν, 741—743. 7. 77. 78.
81—84. 84—91 passim. — opp.
Aegypti, 807.
Βαβυλωνία, 741—743. 80 pas-
sim.
Βαβυλώνιον, 743—745. 103 pas-
sim. — *οἱ κατὰ Μέμφιν*, 812.
Βάβυρσα, castellum Armeniae, 529.
Βάβυς, pater Pherecydis Syrii, 487.
Βαγαδανία, regio Cappadociae, 73.
539.
Βάγας, nomen Paphlagonium, 553.
Βαγραδάς, fl. Africae, 832.
Βαγῶος, eunuchus, 736.
Βαδάς, fl. Syriae, 728.
Βαθῦς λιμὴν, apud Aulidem, 403.
Βάιαι, opp. Campaniae, 227. 243—
246. 248.
Βαῖνις, fl. Lusitaniae, 153.
Βάιος, comes Ulyssis, 26. 245.
Βαίτερα, u. Galliae Narbonensis,
182.
Βαιτική, 139. 160. 162. 166.
Βαῖτις, fl. Hispaniae, 139. 140. 142.
148. 162. 174. 840. — u. Hi-
spaniae, 141.
Βαιτόριξ, pater Deudorigis, 292.
Βαιτουρία, regio Hispaniae ad Anam
sita, 142.
† *Βαῦνλος*, i. q. *Οἶνλος*, opp. La-
conicae, 360.
Βάκτρα, 68. 70. 71. 74. 75. 134.
514. 516. 517. 723. 730.
Βακτρία, s. *Βακτριανή*, 516—518.
14. 35. 72—74. 118. 472. 511.
686. 692. 697. 723—725.
Βακτριανοί, s. *Βάκτριοι*, 68. 69.
72. 74. 75. 129. 513. 514. 517.
518. 531. 724. 816. 839.
Βάκχαι, 466. 468. — tragoedia
Euripidis, 27. 469. 687.
Βακχιάδαι, gens Corinthiorum, 326.
378.
Βακχίδης, dux Sinopensium, 546.
Βάκχος, 470. cf. *Διόνυσος*.
Βακχυλίδης, Ceus, 486. 688.
Βαλαναία, opp. Syriae, 753.
Βάλαροι, populus Sardiniae, 225.
Βάλβος, Gaditanus, 169.
Βάλβουρα, opp. Lyciae, 631.
Βαλειριίδης s. *Βαλιαριίδης*, insulae,
167 (cf. *Γυμνησίαι*).
Βαλιαρικός, Metellus, 167.
Βαλβῶν, cf. *Ἀμμων*.
Βαμβίκη, opp. Syriae, 748. 751.
Βαμωνίτις, pars Ponti, 553.
Βανδοβηνή, regio Indiae, 697.
Βάραθρα vel *Βέρεθρα*, paludes
circa Casium montem, 50. 741.
760. 803.
Βαρβάρων, prom. Lusitaniae, 151.

- Βάρβαροι*, 66. 164. 401. 519. 572. 662. 806; *βαρβαρόφωνοι*, 661.
Βάργασα, opp. Cariae, 656.
Βάργος, fl. Illyriae (cf. *Μάργος*), 318.
Βαργόσα, u. Indiae, 720.
Βαργύλια, opp. Cariae, 611. 658.
Βαρδοί, poetae Celtarum, 197.
Βαρδύλο, *Βαρδύηται*, *Βαρδύηται*, populus Hispaniae, 155. 162.
Βαριδο, *πέος*, 531.
Βάριον, opp. Penticiae, 283.
Βάρις, opp. Messapiae, 281. 282. (cf. *Οιήριον*.)
Βάρκας, Hannibalis pater, 151. 158.
Βαρκή, u. Cyrenaeicae, 837.
** Βαρύχιο **, fl. Elidis, 356. (cf. *Ένιπείς*.)
Βαρουός, u. Macedoniae, 323.
Βασγουδάριζα, castellum Armeniae, 555.
Βασίλειοι Σαρμαίται, 306.
Βασίλειος, fl. Mesopotamiae, 747.
Βασοροπέδα, regio Armeniae, 528.
Βασσο; *Κεκίλιος*, 752. 753.
Βασιάριον, 93. 118. 128. 289. 294. 296. 305. 306.
Βασιηανία, 155. 156.
Βασιηανός vel *Βάστονιος*, populus Hispaniae, 139. 141. 156. 162. 163.
Βατά, opp. Ponti, 496. 497.
Βατίαι, u. Cassopaeorum, 324.
Βαίτεια, collis in agro Troiano, 573. 597. 623.
Βάιτος, Cyrenes conditor, 837.
Βάτων, dux Pannoniorum, 314. — rerum scriptor, 546.
Βέβρυκες, pop. Thraciae, 295. 541. 542. 554. 586. 678.
Βέβρυνα, insula, 375. 398.
Βέβρυς, 176. 177. 191. 194. 196.
Βελών, fl. Lusitaniae, 153.
Βελλεροφόντης, 379. 573. 630. 667.
Βελλόακοι, populus Galliae, 194. 196. 208.
Βελόν, opp. et fl. Baeticae, 140.
Βέμβρινα, u. Argolidis, 377.
Βενιδόχεια ιερά, ab Atheniensibus recepta, 470. 471.
Βενουσειον, opp. Samnii, 249. 250. 282. 283.
Βεργαίος, 47. 104. (cf. *Άντιράνης*.)
 — *Βεργαίον δήγημα*, 100.
Βέργη, vicus Macedoniae, 331, frg. 36.
Βερέκυντες, populus Phrygiae, 469. 580. 680. 681. — *Βερεκύνται αἰόλοι*, 471.
Βερεκυντία, regio Phrygiae, 472.
Βερενίκη, filia Salomes, 765. — opp. Cyrenaeicae, 836. 837. — opp. Troglodytarum, 771. 815. — opp. Aegypti, 133. 769. 770. 815.
Βερενίκης πλόκαμος, 3.
Βέρμιον s. *Βέρμιος*, mons Macedoniae, 330, frg. 25. 26. 680.
Βέροια, opp. Macedoniae, 330, frg. 26. — opp. Syriae, 751.
Βερτίσκος, mons Macedoniae, 329, frg. 10.
Βέσβκος, insula, 572.
Βέσσοι, gens Thraciae, 318. 331, frg. 48.
Βέττεροι, opp. Hispaniae, 160.
Βήλον τάφος, 738. — *ιερόν*, apud Elymaeos, 744.
Βήρακος, lacus Italiae, 209.
Βηρισάδης, rex Odrysarum, 331, frg. 48.
Βηριτός, u. Phoenices, 683. 755. 756.
Βήρωνες, populus Hispaniae, 158. 162.
Βήσα et *Βησαιεύς*, pagus Atticus, 426.
Βήσσα, locus silvestris Locridis, 426.
Βήσσοι, 513. 518. 697. 724.
Βίας, Priensis, 636.
Βιάσας, nomen Paphlagonium, 553.
Βίβρακτα, castellum Aeduorum, 192.
Βιζύη, opp. Thraciae, 331, frg. 48.
Βιζώνη, opp. Moesiae, 54. 319.
Βιθυνία, 563—566. 541. 543. 544. 562. 574. 594. 625. 840.
Βιθυνολί; 129. 295. 534 passim.
Βιβλίς, opp. Celtiberorum, 162.
Βίλλαρος, Sinopensis, 546.
Βίσα, fons Elidis, 356. (cf. *Πισα*.)
Βισάλται, pop. Macedoniae, 329, frg. 11. 331, frg. 36.
Βίσουργος, fl. Germania, 291.

- Βίστονες*, gena Thraciae, 331, frg. 44.
Βιστονίς, lacus Thraciae, 59, 331, frg. 44. 47.
Βιτούργες Κούβοι, 191. — Ὀτάκοι, pop. Galliae, 190.
Βιτίντος, filius Luerii, Arvernus, 191.
Βίων ὁ ἀστρολόγος, 29. — ὁ Βορυσθενίτης, 15. 486.
Βλαηνή, regio Paphlagoniae, 562.
Βλάσκων, insula, 181.
Βλαυδός, opp. Phrygiae, 567.
Βλεμινάτις, ager opp. Bleminae in Laconica, 343.
Βλέμυνες, populus Aethiopiae, 786. 819.
Βλήρα, opp. Etruriae, 226.
Βλησίων, opp. Corsicae, 224.
Βλοΰκιον (Λουκήιον?), castellum Tolistobogiorum, 567.
Βοάγριος, fl. Locridis, 60. 426.
Βόγος, rex Mauritaniae, 100—102. 359. 827. 828.
Βοηθός, Sidanius, 757. — Tarsensis, 674.
Βολα, opp. Laconicae, 364.
Βοϊανόν, u. Σαμπίτιον, 259.
Βοΐβη, opp. Magnesiae, 436. 438. 530.
Βοιβηίς λίμνη, lacus Thessaliae, 430. 436. 438. 441—443. 503. 530.
Βοίοι, populus Galliae, 195. 206. 212. 213. 216. 293. 296. 304. 313. 315. — *Βοϊων ἰσημία*, 292.
Βοϊόν, urbs Doriensium, 427. 475.
Βοϊον ὄρος, mons Orestidis, 329, frg. 6.
Βοιρεβίστας s. *Βυρεβίστας*, Getarum rex, 298. 303. 304. 762.
Βοιωνά, opp. Elidis, 338.
Βοιωτία, 400 — 416. 321. 822 passim.
Βοιωτοί, 10. 65. 332. 336. 397 passim.
Βοιωτοί, opp. Laconicae, 360.
Βοιωτός, filius Melanippes, 265.
Βόκχος, rex Mauritaniae, 828.
Βόλβη, lacus Macedoniae, 331, frg. 36.
Βολβτινον στόμα Νεΐλου, 801.
Βονώνης, filius Phraatis, 748.
- Βονωνία*, u. Italiae, 216.
Βόξος vel *Βόξης*, Persa, 779.
Βοός ἀυλή, antrum Euboeae, 445.
Βοόσουρα, u. Κυρτί, 683.
Βορίας vel *Βορρας*, 29. 34. 295.
Βόρμιον, promont. Cyrenaicae, 836.
Βόρραμα, arx montis Libani, 755.
Βόρσιπκα, opp. Babyloniae, 739.
Βορσιππηνοί, Chaldaei, 739.
Βορυσθένης, 306. 62. 71. 73—75. 107. 114. 116. 125. 126. 135. 298 passim.
Βορυσθενίτης, i. e. Bion, 15. 486.
Βοσπορανοί s. *Βοσποριανοί*, 307. 309—312. 492. 495. 762.
Βοσπόρσοι i. q. *Βοσποριανοί*, 310.
Βόσπορος Κιμμερικός, 6. 20. 73. 109. 125. 293. 307. 310. 312. 492. 494. 495. 506. 547. 553. 625. — *Θράκιος*, 125. 319. 566.
Βότρως, castellum Syriae, 755.
Βοττιαία, regio Macedoniae, 282.
Βοττιαίοι, pop. Macedoniae, 279. 329, frg. 11. 330, frg. 20.
Βόττων, dux Bottiacorum, 329, frg. 11.
Βουβαστός, opp. Aegypti, 805.
Βουβών, opp. Lyciae, 631.
Βούδορος, fl. Euboeae, 446. — mons Salaminis ibid.
Βουθρωτόν, opp. Epiri, 324.
Βουΐαιμον, Marobodi sedes, 290.
Βούκα, opp. Frentanorum, 242. 285.
Βουκεφάλας, Alexandri equus, 698.
Βουκεφάλια, u. Indiae, 698.
Βουκόλοι, in Aegypto, 792. 802.
Βουκόλων πόλις, opp. Iudaeae, 758.
Βουπρασίοι vel *Βουπρασιεύς*, 340. 341. 352.
Βουπρασιον, opp. Elidis, 340. 341. 349. 352. 357. 387. 453.
Βουπρασιός, pagus Elidis, 345.
Βυΐρα, u. Achaiae, 54. 59. 371. 385. 386.
Βουρδίγαλα, u. Galliae, 190.
Βούσιρις, rex Aegyptiorum, 802.
Βούσιρις, u. Aegypti, 802.
Βουσιριτής νομός, ibidem.
Βουτική λίμνη, lacus Aegypti, 802.
Βούτος, opp. Aegypti, 802.
Βούτριον, opp. Umbrorum, 214.

- Γεφυραῖοι*, i. q. Tanagraci, 404.
Γήλαι, gens Scythica, 503. 508. 510.
Γηγυρόνης, 22. 148. 150. 169. 230. 245.
Γιγαντες, 243. 245. 281. 330, frg. 25. 27. 489. 495.
Γιγαρτον, castellum Syriae, 755.
Γιγυώνιον, mons Umbriae, 227.
Γίνδαρος, opp. Syriae, 751.
Γλαυκίας, tyrannus, 604.
Γλαύκος, Anthedonius, 405. — *Πόντιος*, Aeschyli drama, 447. — *Ποτινεύς*, 409. — fl. Colchidis, 498. 500. — sinus Cariae, 651.
Γλαυκόπιον, arx Athenarum, 299.
Γλαυκωπῶ ἱερόν, 600.
Γλάσας, opp. Boeotiae, 412.
Γλυκίρα, meretrix, 410.
Γλυκίς, sinus et portus Epiri, 324.
Γναῖος Πέισων, praefectus Libyae, 130. — *Κάρβων*, 214. — *Ἀηνόβαρρος*, 185. — Pompeii fil., 141.
Γόμφος, opp. Thessaliae, 437.
Γόννος, opp. Thessaliae, 440.
Γορβεῦς, opp. Phrygiae, 568.
Γοργιλία, u. Sindorum, 495.
Γοργόνες, 19. 22. 299; *Γοργόνος κεφαλή*, 379. 487; *Γοργοτομία*, 379.
Γόργος, Cypseli filius, 325 (cf. *Γάργασος*): — ὁ μεταλλευτής, 700.
Γόρδιον, opp. Phrygiae, 568. 574.
Γόρδιος, rex Phrygiae, 568.
Γόρδος, locus Troadis, 603.
Γορδυναία vel *Γορδυνηή*, provincia Armeniae, 527. 739. 746. 747. 750.
Γορδυναῖοι, populus Mesopotamiae, 80. 522. 529. 736. 747.
Γορδυναῖος, Gordyaeorum princeps, 532.
Γόρδης, Triptolemi filius, 747. 750.
Γόρτυνα vel *Γόρτυρ*, u. Cretae, 476. 478. 479. 647.
Γορτύνιοι, 477—479.
Γορτυνίου πόλις, u. Macedoniae, 329, frg. 4.
Γουράνιοι, populus Armeniae, 531.
- Γραῖα*, opp. Boeotiae, 404. 410.
Γραῖκοι, 46. 216.
Γράνικος, fl. Mysiae, 581. 582. 587. 593. 602.
Γραουτάκοι, opp. Etruriae, 225. 226.
Γράς, Penthili filius, 582.
Γρόιον, mons Cariae, 636.
Γροῦμετρον, opp. Lucaniae, 254.
Γρουεύς, cognomen Apollinis, 618.
Γρούριον, u. Aeolidis, 622.
Γύαρος, insula, 485.
Γυγαία, lacus Lydiae, postea *Κολίση*, 626.
Γύγας, prom. Troadis, 590.
Γύγης, rex Lydorum, 421. 590. 680.
Γύθιον, opp. Laconicae, 343. 363.
Γυμησιαῖ νῆσοι, i. q. *Βαλααρδοί*, 128. 129. 144. 159. 167. 168. 654.
Γυναϊκῶν πόλις, opp. Aegypti, 803.
Γυρῶν vel *Γυρῶνη*, u. Thessaliae, 329, frg. 14. 16. 439. 441—443.
Γυρῶνιοι, 329, frg. 14. 330, frg. 16. 442.
Γωγαρηνή, regio Armeniae, 528.
Γόρως, opp. Indiae, 697.
- Δ.
- Δάαι*, i. q. Daci, 304. — gens Scythica, 304. 508. 511. 515.
Δαξιμωνῆτις, regio Ponti, 547.
Δάης, Colonaeus, 612.
Δαίδαλα, opp. Cariae, 651. 664. — mons Lyciae, 664. 664.
Δαίδαλος, pater Iapygis, 279. 447.
Δαισιτιᾶται, gens Pannoniae, 314.
Δακοί, 207. 212. 213. 304. 305. 313.
Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, 331, frg. 51. 355. 466. 473.
Δαλλῶν, fl. Triphyliae, 344.
Δαλματιεῖς, 315. 317.
Δαλμαντία et *Δαλματική*, 314. 315.
Δάλμιον, u. Dalmatarum, 315.
Δαμασία, opp. Licatiorum, 206.
Δαμασκηνή, 755. 756.
Δαμασκηνοί, 755. 756.

- Δαμασκός*, u. Syriae, 755. 756.
Δάμασος, Atheniensis, 633. — ὁ
Σκόμβρος, Trallianus, 649.
Δαμάσσης, rerum scriptor, 47. 583.
 684.
Δαμάστιον, in Epiro, 326.
Δαμναμενέδς, unus Dactylorum
 Idaeorum, 473.
Δανίη, Persei mater, 487.
Δαναίδες, 371. 579. 654. 655. —
 Aeschylus drama, 221.
Δανάλα, castellum Galatarum, 567.
Δαναοί, 369. 371. 574.
Δαναός, 23. 321. 370—372.
Δανθάριος, gens Maecotica, 495.
Δανθηλήται, pop. Thraciae, 318.
Δανούβιος, 289. 304. 314.
Δαβρίζοι, gens Dalmatica, 315.
Δάραδα, u. Troglodyticae, 771.
Δαράρα, u. Bactrianae, 516. 725.
Δαρδανία s. *Δαρδανική*, regio Troa-
 dis, 330, frg. 50. 565. 592. 593.
 596. 602. 606.
Δαρδανιάται s. *Δαρδάνιοι*, populus
 Illyrici, 315. 316. 318. 329, frg.
 4. 389.
Δαρδανική, regio Illyrici, 313. 316.
Δαρδάνιοι s. *Δάρδαροι*, Troiani,
 453. 585. 592. 606. 662.
Δαρδανίς s. *Δαρδάνιος ἄκρα*, prom.
 Troadis, 587, 595.
Δάρδαρος, opp. Troadis, 587. 590.
 595. 600. — Iasionis frater, 331,
 frg. 50. 346. 592.
Δαρείος, Hystaspis filius, 98. 100.
 301. 303. 305. 591. 635. 638.
 735. 736. 738. 804. — ab Ale-
 xandro victus, 79. 544. 591. 676.
 697 passim. — † ὁ *Μακρόχειρ*,
 735.
Δαριήκης (†), Darii nomen, 785.
Δασκύνιον, opp. Mysiae, 575. 582.
Δασκύνις, lacus Mysiae, 550. 575.
 576. cf. *Αρνίτις*.
Δασμίνδα, castellum Cappadociae,
 540.
Δασσαρήτιοι, populus Illyricus, 316.
 318.
Δάσταρον, castr. Cataoniae, 537.
Δάστειρα, u. Armeniae, 555.
Δατηροί, pop. Macedoniae, 331,
 frg. 86.
Δάτις, Persa, 399.
Δάτων, u. Thraciae, 331, frg. 33.
 36.
Δαυλία et *Δαυλίς*, u. Phocidis, 321.
 323. 416. 423.
Δαυλιεῖς, 424.
Δαύλιος, rex Crisae, 265.
Δαυλία, i. q. Apulia, 279. 283.
 284.
Δαυριοί, 215. 242. 277. 291 —
 285. 654.
Δαφτρεῖς, grammaticus, 647.
Δάφνη, u. Syriae, 719. 749. 750.
Δαφνία, cognomen Dianae, 343.
Δαφνοῦς, opp. Phocidis vel Lo-
 cridis, 416. 424—426. — por-
 tus Aethiopiae, 774.
Δίβα, populus Arabiae, 777.
Δίγμενος, Erpeus, 357.
Διζή, u. Aethiopiae, 769. 773. —
 prom. Aethiopiae, 769. 772 —
 774.
Δικαίτες, vates Getarum, 298. 304.
 762.
Δικέλευα, opp. Atticae, 396. 397.
Δικελεικός πόλεμος, 396.
Δικηῆται, populus Ligurum, 202.
Δίκυμος Ερμούτος, 205.
Δίλλιος, historicus, 523.
Δίλτα, Nili, 30. 86. 701. 786 —
 788. 801. 803. 805. 818. —
 Indi (Patalene), 701. — vicus
 Aegypti, 788.
Διελφώνιον, opp. et portus Boeo-
 tiae, 403.
Διελφοί, u. Phocidis, 417. — 419.
 118. 188 passim. — incolae Del-
 phorum, 418. 421—423. 647. —
Διελφικόν ἱερόν, 179. 419—421.
 482. — *μιακτίον*, 417—422.
Διέρβη, opp. Lycaoniae, 535. 569.
Διέρβινες, populus Margianae, 514.
 520.
Διέρβαι, populus Indiae, 706.
Διέρθων, opp. Italiae, 217.
Δίρις, portus Marmaricae, 799.
Διρχετώ, cf. *Αταργάτις*.
Δίρρις, promont. Macedoniae, 330,
 frg. 31. 32.
Δερτάσσα, opp. Hispaniae, 159.
 160.
Δενδόριε, Sigamber, 292.

- Δευκαλιών*, rex Thessaliae, 383. 425. 432. 443. 444. — insula, 435.
- Δευρόπιες*, populus Macedoniae, 327.
- Δευρόπιος*, regio Macedoniae, 326.
- Δημιανεία*, Oenei filia, 381. 451. 458.
- Δημάχος*, rerum scriptor, 68 — 70. 72 — 77. 690.
- Δημόνεύς*, Cephalii pater, 452. 456. 459.
- Δημόταρος*, princeps Galatarum, 547. 567. 568. — Paphlagoniae rex, 562.
- Δημόφρων*, Actes Argolicae rex, 389.
- Δήλιοι*, 486. 635.
- Δήλιον*, u. Boeotiae, 368. 403. — sacrum Apollinis in Argolide, 368.
- Δήλος*, insula, 374. 485—487. 668.
- Δημόφρατος*, pater Lucumonis, 219. 378.
- Δημήτηρ*, 331, frg. 50. 393. 468; colitur in insula Britanniae vicina, 198; Emmae, 272; Pyli, 435; Romae, 381; Pyraei, 435; Pylis, 420. 429; Eleusine, 495; Ephesi, 633.
- Δημητριάς*, u. Assyriae, 738. — u. Thessaliae, 428. 436. 438. 441. 443
- Δημητήριον*, Cereris templum, 381. 435.
- Δημητήριος* ὁ πολιορκητής, 54. 232. 382. 436. — nepos Poliorcetes, 361. 563. — ὁ *Καλλιανός*, 60. — ὁ *Φάριος*, 315. 361. — ὁ *Φαληρεὺς*, 147. 398. — ὁ *Αἰτωλικός*, 451. — ὁ *Λάκων*, 658. — Euthydemii filius, 516. — Ratheni filius, 548. — Seleuci fil., 624. — ὁ *Σκήψιος*, 45. 46. 58. 59. 328 passim.
- Δημητρίου σκοπαί*, ad sinum Arabicum, 771.
- Δημοκλής*, historicus, 58.
- Δημοκόων*, filius Priami, 585.
- Δημέκριτος*, 1. 61. 65. 703.
- Δημος*, Ithacae, 299.
- Δημοσθένης*, orator, 121. 374. 424. 445. 471.
- Δία*, insula prope Cretam, 484. — in sinu Arabico, 777. — i. q. *Ἰθάκη*, 382.
- Διαγγοστέϊς*, populus Sardiniae, 225.
- Διάδες*, cf. *Ἀθῆναι αἱ Διάδες*.
- Διακοπήνη*, regio Ponti, 561.
- Διάκοσμος Τρωικός*, 609.
- Διανίον*, opp. Hispaniae, 159.
- Δίδυμα*, montes Thessaliae, 647. 847. — u. Branchidarum, 421. 634.
- Διδύμη*, insula prope Siciliam, 276. 277. — u. Hispaniae, 169. cf. *Γάδειρα*.
- Διδώ*, Carthaginem condit, 832.
- Διήγυλις*, rex Caenorum, 624.
- Δίκαια*, opp. Thraciae, 331, frg. 44. 47.
- Δικαιαρχία*, u. Campania, 26. 99. 145. 245. 248. 285. 793.
- Δικαιαρχος*, geographus, 2. 104 — 106. 170.
- Δικταϊόν*, templum Iovis Praesi, 479.
- Δίκηη*, mons Cretae, 472. 478. 479. — locus prope Scepsin in Troade, 472.
- Δικτυννα*, cf. *Βριτόμαρτις*.
- Δικτυνναϊον ἱερόν*, 479. — *ἀρχοτήριον*, 484.
- Δίκτυς*, Seriphus, 487.
- Διδυμήνη*, mater Deorum, 45. 469. 470. 567. 575. 626. 647.
- Διδυμόν*, mons prope Pessinuntem, 567; prope Cyzicum, 45. 575.
- Διογένης*, ὁ κυνικός, Sinopensis, 546. 716. — Tarsensis, 675. — ὁ *Βαβυλώνιος*, stoicus, 744.
- Διόδοτος*, Sidonius, 757. — sculptor, 396. — ὁ *Τρύφων*, 515. 668. 752. 756.
- Διόδωρος*, grammaticus Tarsensis, 675. — dux Adramyttenorum, 614. — ὁ *Ζωνᾶς*, orator, 627. — iunior, Strabonis amicus, 628. — ὁ *Κρόνος*, 658. 838.
- Διομηδεῖαι νῆσοι*, 124. 215. 284.
- Διομήδης*, rex Argorum, 17. 150. 214. 215. 283. 284. 325. 423. 462. — Bistonum rex, 331, frg. 44.
- Διομηθεὺς πεδίον*, in Apulia, 284.
- Διον*, opp. Macedoniae prope Olym-

- pum, 330, frg. 17. 18. 20. 22.
— ad Athonem, 331, frg. 33. 35.
— opp. Euboeae, 446.
- Διονυσίδης*, Tarsensis, poeta tragicus, 675.
- Διονύσιος* (maior), Siciliae tyrannus, 161. 212. 226. 241. 258.
— (minor), 255. 258. 259. — tyrannus Heracleae, 544. — Bithynus, 566. — Atticus, 625. — ὁ Θραξ, 655. — Halicarnassensis, 656. — Syrius, 751.
- Διονυσόδωρος*, mathematicus, 549.
- Διονυσοκλής*, Trallianus, orator, 649.
- Διόνυσος*, 27. 48. 171. 198. 468
— 471 passim; templum eius Limnis, 363; Rhodi, 652. — *πυριγενής*, 628; *μηροστροφής*, 687. — *Διονυσιακά τέχνη*, 474. — ἄργια, 470.
- Δίος*, 265. — pater Hesiodi, 409. 622.
- Διοσκουρίας*, u. Colchidis, 47. 125. 126. 497—499. 505. 506.
- Διοσκουροί*, 48. 232. 261. 364. 396. 496. 791.
- Διόσπολις*, u. Ponti, (cf. *Κάβειρα*), 557. — u. Aegypti, 802. — i. q. Thebae, 805. 815. — ἡ μικρά, 814.
- Διότιμος*, filius Strombichi, 47.
- Διοτρόφης*, sophista, Antiochenus, 630. 659.
- Διοφάνης*, Mytilenaeus, 617.
- Διοφάντος*, dux Mithridatis, 306. 312.
- Διοχάρους πύλαι*, porta Athenarum, 397.
- Διοκταῖαι Θῆβαι*, 387.
- Διόκη*, fons prope Thebas, 388. 408. — prope Pharam, 388.
- Διτίωτες*, gens Pannonica, 314.
- Διπίλος*, poeta comicus, 546.
- Δίων*, Syracusanus, 255. — ὁ Ἀκαδημαϊκός, 796.
- Διώνη*, colitur Dodonae, 329.
- Δόβηρος*, mons Macedoniae, 331, frg. 36.
- Δοιδαλός*, conditor Astaci, 563.
- Δοκιμίτα*, opp. Phrygiae, 437. 477. 577.
- Δολαβέλλας* s. *Δολοβέλλας*, 646. 752.
- Δολιόνες*, pop. Mysiae, 564. 575. 678. 681.
- Δολιόντις*, regio Mysiae, 576. 681.
- Δολίχα*, 458. cf. *Δουλλίχον*.
- Δολομνή*, regio Assyriae, 736.
- Δόλοπες*, 28. 431. 433. 434. 437. 440. 450.
- Δολοπίτα*, 430. 432. 437.
- Δομαντίτις*, regio Paphlagoniae, 562.
- Δομέτιος* s. *Δομήτιος Ἀηροβαρβος*, 185. 191. 649.
- Δομνέλειος*, tetrarcha Galatarum, 543.
- Δορσικός*, opp. Thraciae, 331, frg. 48.
- Δορύλαιον*, opp. Phrygiae, 576.
- Δορύλαος ὁ τακτικός*, abavus Strabonis, 477. 478. 577. — Philetæri filius, 478. 557.
- Δόσκοι*, gens Maeotica, 495.
- Δούβας*, fl. Galliae, 186. 189. 192.
- Δουλλίχον*, insula, 335. 340. 453. 455. 456. 458.
- Δούναξ*, mons Thraciae, 208.
- Δούρας*, fl. Norici, 207.
- Δουρίας*, fl. Italiae, 203. 205. 217.
- Δουρικώρτορα*, opp. Galliae, 194.
- Δούριος*, fl. Hispaniae, 152—154. 162.
- Δούρις*, historicus, 60.
- Δραβησκος*, opp. Macedoniae, 331, frg. 33.
- Δράβος*, opp. Thraciae, 331, frg. 51. — fl. Norici et Pannoniae, 314.
- Δράγγαι*, populus Arianæ, 721. 723. 724.
- Δράγγη*, regio Arianæ, 514.
- Δραγγιανή*, i. q. *Δράγγη*, 516. 723.
- Δράκανον*, opp. Icariae, 639.
- Δράκων*, comes Ulyssis, 253. — *Πύθων*, 421. 422. — *Τυφών*, 751.
- Δρέκανον*, in Co insula, 657.
- Δρέπανον*, promontor. Achaiae, 335. — Icariae, 637. 639. — Marmaricae, 799.
- Δρόλων*, fl. Dalmatiae, 316.
- Δρόλον*, collis in Daunia, 284.
- Δρομχαίτης*, rex Getarum, 301. 305.
- Δρουεντίας*, fl. Galliae, 179. 185. 203. 217.

- Δροῦσος*, ὁ Γερμανικός, Tiberii frater, 206. 290. 291. — Tiberii filius, 288.
Δρυΐδα, philosophi Celtarum, 197. 198.
Δρύμας, nomen barbaricum, 321.
Δρυμόσ, in Euboea, 445.
Δρυνέμετος, in Galatia, 567.
Δρύορες, pop. Graeciae, 321. 373. 434. 586.
Δρυονίς, 433. 434.
Δρύονψ, Arcas, 373.
Δρυμαία, ager Dymae, 357. 368.
Δρυμαῖοι, 341. 388.
Δύμη, u. Achaiae, 337. 341. 342. 346. 383. 384. 386. 387 passim.
Δύο κοράκιον λίμνη, 198.
Δύρας, fl. Thessaliae, 428.
Δύρις, i. q. Atlas, 825.
Δυρραχίων, u. Illyrici, 316. 329, frg. 10. cf. *Ἐπίδαμνος*.
Δυσπόνητον, u. Pisatidis, 357.
Δύστευτος, Adiatorigis filius, 558. 560.
Δωδοναῖος Ζεὺς, 221. — δρυΐς, 329, frg. 2.
Δωδώνη, u. Epiri, oraculi sedes, 26. 256. 327—329, frg. 1. 3. 420. 762.
Δωριεῖς, 61. 267. 270. 333. 365. 366. 383. 393. 417 passim.
Δωρική τετράπολις, 417. 425. 427. 476.
Δώριον, in Messenia, 350.
Δωρίς, ad Parnassum, 373. 434. — i. q. Histiaeotis Thessaliae, 437. 475. 476. — dialectus dorica, 333.
Δωρίχη, meretrix, 808.
Δῶρος, filius Hellenis, 382. 383.
Δῶτιον, campus Thessaliae, 61. 442.
- E.*
- Ἐβοῦρα*, opp. Hispaniae, 140.
Ἐβούρωνες, populus Galliae, 194.
Ἐβρόδουνος, vicus Galliae, 179.
Ἐβρος, fl. Thraciae, 322. 329, frg. 9. 10. 331, frg. 48. 51. 57. 590.
Ἐβρσος, insula et opp. 123. 159. 167.
Ἐβυλάστα, opp. Hispaniae, 160.
Ἐγέριος, Chii conditor, 633.
Ἐγγατία, u. et portus Apuliae, 282. 283. — ὁδός, 322. 323. 327. 329, frg. 10. 13. 330, frg. 21.
Ἐγγρα, u. Arabiae, 782.
Ἐγγέλιοι, populus Epiri, 326.
Ἐδέσσα, u. Macedoniae, 323. 449. — u. Syriae, 748 (cf. *Βαμβίκη*).
Ἐδηνατοί, pop. Hispaniae, 156. 162. cf. *Σιδηνατοί*.
Εἰδομένη, opp. Macedoniae, 331, frg. 36. 389.
Εἰλειθυίας πόλις, u. Aegypti, 817. — ἱερὸν, 226. 476. 817.
Εἰλείσιον, opp. Boeotiae, 406.
Εἰλωτες, servi Spartanorum, 278. 280. 363. 366. 542. 701.
Εἰσαδικοί, populus Caucasi, 506.
Εἰσπελλον, opp. Umbriae, 227.
Ἐκάβη, 477. 595. — *Ἐκάβης σῆμα*, castellum Thraciae, 331, fr. 56.
Ἐκαταῖος, Milesius, 1, 18. 271. 299. 316 passim. — *Τεῖος* vel *Abderita*, 644.
† Ἐκατέρως, 471.
Ἐκάτη, 468. 472. 641. 660.
Ἐκατομνωσ, rex Cariae, 656. 659.
Ἐκατόμυλος, u. Parthorum, 514.
Ἐκατόνησοι, i. q. *Ἀπολλωνόνησοι*, 618.
Ἐκατος, cognomen Apollinis, 618.
Ἐκβατανα, caput Mediae, 79. 473. 522. 524. 525. 531. 724. 731. 742. 743.
Ἐκρηγμα, τὸ κατὰ τὰς Στήλας, 38. 57. — τὸ κατὰ *Σιρβωνίδα λίμνην*, 65. 760.
Ἐκτωρ, 585. 594—596 passim.
Ἐλαία, opp. Mysiae, 607. 615. 622. — portus sinus Arabici, 770. 771.
Ἐλαιουσσα, ins. et opp. Ciliciae, 535. 537. 671. cf. *Ἐλεοῦσσα*.
Ἐλαῖται, 607.
Ἐλαϊτικὸς κόλπος, 581. 606. 607 passim.
Ἐλαῖτις, ager Elaeae, 571. 615. 616.
Ἐλάρα, Tityi mater, 423.
Ἐλαρτα Ἀρτεμις, 343.

- Ἐλάριον, antrum Euboeae, 423.
 Ἐλάτεια, opp. Phocidis, 60. 407.
 418. 424. 426. 434.
 Ἐλατρία, opp. Cassopaeorum, 324.
 Ἐλά, u. Lucaniae, 252. 253.
 Ἐλατίς, 252.
 Ἐλέης, fl. Lucaniae, 252.
 Ἐλεῖον, Heli incolae, 365.
 Ἐλένη, insula (cf. Κρανία), 399.
 485. — Tyndarei filia, 41, 183.
 396. 399. 596. 800. — Ἐλένης
 ἀπαίτησις, Sophoclis drama, 643.
 Ἐλεούς, u. Thraciae, 331, frg. 52.
 55. 56. 595.
 Ἐλεούσσα, ins. prope Atticam, 398.
 — prope Rhodum, 651. 652.
 655. — prope Atarneae, 645. cf.
 Ἐλαιούσσα.
 Ἐλευθεραί, u. Boeotiae, 375. 412.
 Ἐλευθέριος Ζεὺς, 411. — τὰ Ἐλευ-
 θέρια, ibid.
 Ἐλευθερολάκωνες, 366.
 Ἐλεύθερος, fl. Syriae, 753.
 Ἐλευσιναῖος κόλπος, 380.
 Ἐλευσίς, u. et pagus Atticae, 380.
 392. 393. 395 — 397. — opp.
 Boeotiae, 407. — Aegypti, 800.
 Ἐλεφαντίνη, insula, 787. 803. 817.
 819. 820.
 Ἐλεφαντοπάγειος, 772.
 Ἐλέφας, mons Mauritaniae, 827.
 — Aethiopiae, 774.
 Ἐλεών, pagus Tanagraeus, 404 —
 406. 439.
 Ἐλικεῖς, 385.
 Ἐλική, u. Achaiae, 59. 384. 385.
 387. — opp. Thessaliae, 385.
 Ἐλικών, mons Boeotiae, 261. 378.
 407. 409. 410 passim.
 Ἐλλμεῖα, regio Macedoniae, 326;
 Ἐλλμῶται, 434.
 Ἐλῆος, fl. Cei insulae, 487.
 Ἐλιος, Persei filius, 363.
 Ἐλιστα s. Ἐλίσων, fl. Elidis, 338.
 Ἐλλάνικος, historicus Lesbius, 43.
 366. 426. 451. 456. 508. 550.
 602. 610. 618.
 Ἐλλάς, Graecia, 10 passim. — urbs
 Phthiotidis, 431. 432. — i. q.
 Thessalia meridionalis, 444. —
 quid sit apud Homerum, 431.
 531. 532. — ἡ μεγάλη, 253.
- Ἐλλας πορθμός, Hellespontus, 331,
 fr. 58.
 Ἐλλην, Deucalionis filius, 383. 432.
 444.
 Ἐλληνες, Graeci, 9 passim. — opp.
 Hispaniae, 157.
 Ἐλλησποντία, i. q. Phrygia ad Hel-
 lespontum, 129. 534.
 Ἐλλησποντιακὴ Φρυγία v. Φρυγία.
 Ἐλλησπόντιοι, 566.
 Ἐλλησποντος, 46. 49 passim. —
 Ἐλλησπόντου στόμα, 591.
 Ἐλλοί, accolae Dodonae, 328.
 Ἐλλοπία, regio Dodonam adiacens,
 328. — i. q. Euboea, 445. 446.
 — opp. Euboeae, 445.
 Ἐλος, opp. Laconicae, 343. 349.
 350. 363. 365. 406. — in Tri-
 phylia vel Messenia, 350.
 Ἐλουήτιοι, 183. 191 — 193. 196.
 206. 208. 292. 293. 294. 313.
 Ἐλουσί, populus Galliae, 190.
 Ἐλπία, u. Dauniorum, 654.
 Ἐλυμαία s. Ἐλυμαίς, regio Persidis,
 524. 744. 745.
 Ἐλυμαῖοι, 522. 524. 732. 736. 739.
 744. 745.
 Ἐλυμος, Troianus, 608.
 Ἐμσηνοί, populus Syriae, 753.
 Ἐμπεδοκλής, philosophus, 274. 276.
 364.
 Ἐμπορικὸς κόλπος, in littore Mau-
 ritaniae, 825. 826. 829.
 Ἐμπορίον, opp. Hispaniae, 159. —
 Alexandriae, 794. — Meduae,
 256. — ad Syrtin maiorem, 835.
 — Segestanorum, 266. 267.
 Ἐμπορίται, in Hispania, 160.
 Ἐνδέρια, u. Aethiopiae, 771.
 Ἐνδυμῶν, Aetoli pater, 357. 463.
 636.
 Ἐνέα (cf. Αἰνέα), opp. Troadis,
 552.
 Ἐνετή, u. Paphlagoniae, 543. 553.
 Ἐνετικὴ, Henetorum terra, 314. 543.
 608.
 Ἐνετοί, pop. Paphlagoniae, 48. 61.
 150. 212. 214. 542 — 544. 552.
 608.
 Ἐνετοί, pop. Italiae, 61. 210 — 216.
 543. 608.
 Ἐνκορίαι, opp. Corsicae, 224.

- Ἐπιπέυς, fl. Pisatidis, 356. — Thes-
 saliae, 356. 432.
 Ἐπίσημη, opp. Arcadiae, 388.
 Ἐρρα, opp. Siciliae, 272. 273.
 Ἐρρέα ὄδοι, opp. Macedoniae, 331,
 frg. 35.
 Ἐρριός, poeta, 282.
 Ἐρόπη, opp. Messeniae, 360.
 Ἐρρόρα, opp. Syriae, 735.
 Ἐρροῦς ἱερόν, 535.
 Ἐρωτοκοῖται, 70, 711.
 Ἐξτανῶν πόλις, opp. Baeticae, 156.
 170.
 Ἐρφοδί, pop. Macedoniae, 323. 326.
 Ἐρρτα, opp. Scordischorum, 318.
 Ἐπακρία, opp. Atticae, 397.
 Ἐπαμεινώνδας, 388. 401. 402. 414.
 Ἐπαφος, natus in antro Euboeae,
 445.
 Ἐπιεὶ, populus Elidis, 336. 337.
 340—342 passim.
 Ἐπειός, Lagariae conditor, 263.
 Ἐπιγόνων στρατεία, 325. 401. 412.
 413. 462.
 Ἐπίδαμος, u. Illyriae, 93. 106.
 283. 322—324. 327. 357.
 Ἐπίδαυρία, Epidauri ager, 368.
 375.
 Ἐπίδαυριοι, 375.
 Ἐπίδαυρος, u. Argolidis, 369. 374.
 375. — Διμηρία, opp. Laconi-
 cae, 368.
 Ἐπίταρος, i. q. Ἐπίδαυρος, 374.
 Ἐπικνημίδιοι cf. Δοκροί.
 Ἐπίκουρος, philosophus, 589. 638.
 Ἐπίκτητοι, in Phrygia, 563. 575.
 Ἐπίκτητος Αἰτωλός, 450. 460. —
 — Φρυγία, 130. 534. 563. 564.
 576. cf. Φρυγία.
 Ἐπιμενίδης, Cretensis, 479.
 Ἐπίστρφοος, Halizonum dux, 551.
 584. 612.
 Ἐπιτάλιον, opp. Triphyliae, 343.
 349.
 Ἐπιτίμαος, i. q. Τιμαίος, 640.
 Ἐπίλαμος, poeta, 364.
 Ἐπορεδία, u. Salassorum, 205.
 Ἐπτά ἀδελῶν μνήματα, in Mau-
 ritania, 827. — φρέατα in Ara-
 bia, 782. — δεῖματα, 652. 656.
 738.
 Ἐπιτακωμῆται, pop. Ponti, 548. 549.
 Ἐπίταπος, fl. Mysiae, 554. 602.
 Ἐπιταστάδιον, Hellesponti, 591. —
 agger inter Alexandriam et Pha-
 rum, 792. 794.
 Ἐπιωμεύς, collis Pithecusarum, 249.
 Ἐραι, opp. Ioniae, 644.
 Ἐρανα, opp. Messeniae, 348. 361.
 Ἐρασίνοσ vel Ἀρσίνοσ, fl. Argoli-
 dis, 275. 371. 389.
 Ἐρασιστράταιοι ἱατροί, 580.
 Ἐρασιστράτος, medicus Ceus, 486.
 Ἐραστόσ ὁ Σχήψιοσ, Socraticus,
 608.
 Ἐρατοσθένης, 2. 7. 14. 15 passim.
 Ἐράτιρα, opp. Macedoniae, 326.
 Ἐργίνος, rex Orchomeniorum, 414.
 Ἐρδωνία, opp. Apuliae, 282.
 Ἐρεμβοί, 2. 30. 38. 41. 42. 784.
 Ἐρεσσός, opp. Lesbi, 618.
 Ἐρέτρια, u. Euboeae, 403. 445—
 448. 453. — opp. Thessaliae,
 434. 447. — pagus Atticae, 445.
 447.
 Ἐρετριεῖς, 247. 445. 446. 448. 747.
 Ἐρετριεῖσ, Eretria conditor, 447.
 Ἐρετρική, ager Eretria, 447.
 Ἐρετρικοί, philosophi, 393. 448.
 Ἐρεχθεύς, 383.
 Ἐρῶλων, fl. Macedoniae, 327. 329.
 frg. 12. 330, frg. 20. 22. 23. —
 fl. Thraciae, 331, frg. 49.
 Ἐρικοῦσσα s. Ἐρικόδησ, una ex in-
 sulis Aeoliis, 276. 277.
 Ἐρνεός, opp. Doridis, 362. 427.
 476. — Phthiotidis, 434.
 Ἐρεχθόνιοσ, 604.
 Ἐρκύνιοσ δρυμόσ, 207. 290. 292.
 293. 295.
 Ἐρμαγόρασ, Temnii rhetor, 621.
 Ἐρμαλα, opp. in ora Carthaginien-
 sium, 834. — prom., 832. 834.
 Ἐρμάσ, Indus, 719.
 Ἐρμεῖα, templa Mercurii, 343.
 Ἐρμελασ, tyrannus Atarnitarum, 610.
 614.
 Ἐρμηῖ, 104. 816.
 Ἐρμιονεῖς, 373.
 Ἐρμιόνη, u. Argolidis, 369. 373.
 374. 385.
 Ἐρμιονικόσ κόλποσ, 59. 335. 368.
 369. 380. 390. — ἀρωτήριον.
 368. 373. 484.

- Ἐρμόδαρος, Ephesius, 642.
 Ἐρμοκρέων, architectus, 588.
 Ἐρμόνδοροι, populus Germaniae, 290.
 Ἐρμπολίται, in Aegypto, 812.
 Ἐρμπολιτικὴ φυλακὴ, 813.
 Ἐρμος, fl. Lydiae, 554. 581. 582. 584 passim.
 Ἐρμου πεδῖον, 625. 626. 691.
 Ἐρμού πόλις, u. Aegypti, 802. 803.
 Ἐρμώνακτος κώμη, 306.
 Ἐρμώνασσα, opp. Ponti, 548. — ad lacum Corocondamitum, 495.
 Ἐρμωνίς, u. Aegypti, 817.
 Ἐρμιοί, pop. Latii, 228. 231. 237.
 Ἐρύθεια, insula, 148. 169. 269.
 Ἐρυθῖνοι vel Ἐρυθρίνοι, scopuli, 545.
 Ἐρυθρὰ θάλαττα, 32. 38. 42 passim. — Ἐρυθρὰς κόλπος, 50. 56. — λιμὴν, in Ionia, 644.
 Ἐρυθραί, opp. Boeotiae, 404. 409. — Ioniae, 404. 618. 633. 644. 645. 814.
 Ἐρυθραία, ager Erythraeorum, 589. 644.
 Ἐρυθραῖοι, 588. 613. 644.
 Ἐρυθρας, Persa, 766. 779. 799.
 Ἐρύμανθος, fl. Arcadiae, 343. 357.
 Ἐρμυναί, opp. Magnesiae, 443.
 Ἐρῆς, mons Siciliae, 254. 272. 273. 608. — opp. Siciliae, 272. 608.
 Ἐρσαιχαιοί, populus Aetoliae, 460.
 Ἐρως, Praxitelis opus, 410.
 Ἐσκυλῖος λόφος, 234. — πεδῖον, 237. — πύλη, 234. 237.
 Ἐσπερίδες, u. Cyrenaicae, 123. 458. 647. 836. — Nymphae, 150. 183. 299.
 Ἐσπερίται Ἄιβες, 647.
 Ἐστία, dea, 220. 229.
 Ἐστιαία, Alexandrina, 559.
 Ἐστιαῖοι, pars Thessaliae, 430. 434. 437. 438. 446. 475.
 Ἐστιανες, pop. Vindelicorum, 206.
 Ἐσῶπις, mons, 259.
 Ἐτεοκλής, rex Orchomeni, 414. 415.
 Ἐτεόκητες, pop. Cretae, 221. 475. 478.
 Ἐτεωνός, opp. Boeotiae, 298. 408. 409.
 Ἐτρησῖαι ἄνεμοι, 97. 144. 690 — 692.
 Ἐτροῦσκοί, 219. cf. *Τυρρηνοί*.
 Ἐναίμων, Ormeni filius, 438.
 Ἐνάδρος, Arcas, 230.
 Ἐνάσθης, coloniam Locros deducit, 259.
 Ἐύβοεῖς, 445. 448. 449. 504.
 Ἐύβοια, insula, 444—449. 58. 61. 124 passim. — opp. Euboeae, 447. — opp. Siciliae, 272. 449. — opp. Macedoniae, 449. — locus in insula Corcyra, Lemno, collis in Argolide ibid.
 Ἐύβοικὸν τάλαντον, 147.
 Ἐύβοῖται ποταμοί, Nereus et Neleus, 449.
 Ἐὐδέτελος i. q. Ἀσπληδών, 415.
 Ἐὐδήμιος, Rhodius, 655.
 Ἐὐδοξος, Cyzicenus, 98 — 101. cf. 103. — Cnidius, mathematicus, 1. 379. 390 passim.
 Ἐυεργεταί, pop. Arrianae, 724.
 Ἐυεργέτης, cf. *Πτολεμαῖος* et *Μισθριδατης*.
 Ἐὐήμερος, Messenius, 47. 102. 104. 299.
 Ἐὐήνος, fl. Aetoliae, 327. 335. 451. 459. 460. — fl. Mysiae, 614.
 Ἐὐθύδημος, rex Bactrianorum, 515. 516. — orator Mylassensis, 659.
 Ἐὐθύμος, pugil, 255.
 Ἐυκαρπία, opp. Phrygiae, 576.
 Ἐικλείδης, Socraticus, 393.
 Ἐύκρατίδας, rex Bactrianorum, 515. 517. 686.
 Ἐύκρατιδία, u. Bactrianorum, 516.
 Ἐύλαιος, fl. Susianae, 728. 735.
 Ἐύμαιος, subulcus, 599.
 Ἐυμένεια, u. Phrygiae, 576.
 Ἐυμένης, Philetaeri frater, 624. — Eumenis filius, 623. — Attali filius, 537. 577. 624. 665. 672.
 Ἐυμένους ἄλσος, in Troglodytica, 771. 772.
 Ἐυμήθης, Ptolemaïdis conditor, 770.
 Ἐυμηλος, Admeti filius, 45. 436. 439. 442. 443.
 Ἐυμολπος, Thrax, 321. 383. 471.
 Ἐυνηος, Iasonis filius, 41. 45. 46.
 Ἐυρομίτα, elegia Tyrtaci, 362.

- Εὐνομος*, citharoedus, 260.
Εὐνόστου λιμήν, prope Alexandriam, 792. 795.
Εὐνοῦς, servorum dux, 272. 273.
Εὐξείνως πόντος, 48. 49. 51. 61 passim. — *Εὐξείνου στόμα*, 677. — *μυχός*, 497. 505. — τὸ στενότερον, 319. — *παράλια*, 491. 497. cf. *Πόντος*.
Εὐξένθετος, Lebenius, 478.
Εὐπάλιον, opp. Locrorum Ozolarum, 427. 450.
Εὐπατορία, opp. Ponti, 556. cf. *Μαγνόπολις*.
Εὐπατόριον, opp. Chersonnesi Tauricae, 312.
Εὐρήεις, fl. Mysiae, 473.
Εὐρύπιδης, poeta tragicus, 27. 33. 183 passim.
Εὐρύπος, 590. (plur. 54.) — *Χαλκιδικός*, 10. 36. 55. 400. 403. 429. 443. 445 — 447. — *Πυργαίων*, 617. — in Aegypto, 804. — prope Carthaginem, 832.
Εὐρος ἀνεμος, 29. 102. 456. — *Εὐροι ἐτησαί*, 144.
Εὐρύδικη, Philippi mater, 326.
Εὐρύκλεια, statua Thrasonis, 641.
Εὐρύκλης, dux Lacedaemoniorum, 363. 366.
Εὐρύκνυδειον ἄλσος, in Elide, 346.
Εὐρύλοχος, 393. — Thessalus, 418. 421.
Εὐρυμέδων, dux Atheniensium, 359. — fl. Pamphylicae, 571. 667.
Εὐρύπυλος, filius Euaemonis, 432. 434. 435. 438. 439. — Telephi filius, 584. 586. 616. 620.
Εὐρυπῶν, Proclis filius, 366.
Εὐρυπωντίδαι, ibidem.
Εὐρυσθένης, Proclis frater, 364. 366. 389.
Εὐρυσθενίδαι, 366.
Εὐρυσθεΐς, rex Mycenarum, 377.
Εὐρυτᾶνες, pop. Aetoliae, 448. 451. 465.
Εὐρυτος, Oechaliensis, 339. 350. 438.
Εὐρωμος, opp. Cariae, 636. 658.
Εὐρώπη, 14. 34. 49 passim.
Εὐρώπος, u. Mediae, 524. cf. *Πάγαι*.
Εὐρωπος, u. Macedoniae, 327. — fl. Thessaliae, 329, frg. 14. 15. 441.
Εὐρώτας, fl. Laconicae, 275. 343. 363. 389.
Εὐσέβεια, ἢ πρὸς τῷ Ταύρω i. q. Τυάνα, 537. — ἢ πρὸς τῷ Ἀργαῶν i. q. Mazaca ibid.
Εὐτρησις, vicus Thespiorum, 411.
Εὐφορίων, poeta, 364. 566. 681.
Εὐφράντας πύργος, in Syrti maiori, 836.
Εὐφράτης, 739 — 742. 746 — 749. 47. 64 passim. — *Εὐφράτου πηγάι*, 521. 527. 743. — *ἑμβολαί*, 84. 527. 529. 729. 765. — *διάβασις*, 748. — *ποταμία*, 765.
Εὐφρόνιος, poeta, 382.
Εὐώνυμος, insula Liparaeorum, 276.
Ἐπίσιοι, 540. 620. 633. 634. 639 — 642. 646. 647. — *Ἐπίσωσ οἶνος*, 637.
Ἐπεισος, u. Ioniae, 639 — 642. 179. 505. 550 passim.
Ἐπιάτης, Graecorum proditor, 10. — terriculum, 19.
Ἐφορος, Cymaeus, 1. 33. 34. 138 passim.
Ἐφύρα, opp. Elidis, 328. 333. 338. — opp. Epiri, 324. 328. 338. 444. — i. q. *Κόρινθος*, 338. — i. q. *Κρανῶν*, 338. 442. — opp. Thessaliae, 338. — opp. Perrhaebiae, ibid. — vic. Aetoliae, ibid.
Ἐφυροί, 329, frg. 14. 330, frg. 16. 338. 342.
Ἐχίδωρος, fl. Macedoniae, 330, frg. 21.
Ἐχειαί, opp. Laconicae, 360.
Ἐγνάδες, insulae, 59. 124. 335. 340. 351. 453. 456. 458. 459.
Ἐχῖνος, opp. Phthiotidis, 60. 433. 435. 442.

Z.

Ζαγκαῖοι, 257. 268. 272.
Ζαγκλη, u. Siciliae, 268.
Ζάγγιον vel *Ζάγγος*, mons Asiae, 522 — 525. 736. 739. 744.
Ζακύνθιοι, 159.

- Ζάκυνθος*, insula, 124. 335. 458. 836.
Ζάλευκος, legum lator, 260.
Ζάμα, opp. Numidiae, 829. 831.
Ζάμολις, Geta, 297. 298. 304. 792.
Ζαρδάκης, nomen Paphlagonium, 553.
Ζαριάδρις, dux Armeniorum, 528. 531.
Ζαριάσπα, i. q. Bactra, 514. 516.
Ζαρμανοχόγας, sapiens Indus, 720.
Ζέλια, u. Troadis, 551. 552. 565. 576. 583. 587—589. 596. 603.
Ζέλλα, opp. Numidiae, 831.
Ζεύγμυ, ad Thapsacum, 79. 80. 524. 532. 736. 746. 747. — ad Samosata, 532. 664. 746. 747. 749.
Ζεύξης, medicus, 580.
Ζεύς, 183. 229. 328 passim. — *Ὀλύμπιος*, 333. — *Δωδωναῖος*, 221. — *Πελασγικός*, 221. 329. — *Δαρσίσιος*, 440. 649. — *Ἀβρετηνός*, 574. — *Σωστίσιος*, 648. — *Ὀμβριος*, 718. — *ἱερὸν τὸ ἐν τῇ κατ' Ἄργος Δαρσίῃ*, 370. — *τὸ ἐν Ὀλβῃ*, 672. — *τὸ τοῦ Ἀνκαίου*, 388. — *τοῦ Σωτήρος*, 396. — *τοῦ Ἐλευθερίου*, 412. — *τοῦ Αἰνησίτου*, 456. — *τοῦ Δικταίου*, 475. 478. — *τοῦ ἐν Οὐρηάσις*, 537. — *τοῦ Ἀταβυρίου*, 655. — *τὸν Ὠσογῶ*, 659. — *τοῦ Λαβρανθηνοῦ*, ibid. — *τοῦ Κάρλου*, ibid. — *τοῦ Στρατίου*, ibid. — *τοῦ Χρυσασαρέως*, 660. — *τοῦ Κασίου*, 760. — *Διὸς ἄλσιος*, 382. 683. — *ἄντρον*, 476. 482. 762. — *μαντεῖον τοῦ Ὀλύμπου*, 353. — *τοῦ Τροφώντου*, 414. — *κολασσός*, 278. 567. 673. — *Ἀστραπαίου ἐσχάρα*, 404.
Ζεφύρα, i. q. *Αἰκαρνασός*, 656.
Ζεφυρία, promontorium Cypri, 683.
Ζεφύριον, promont. Italiae, 259. 270. — prom. Cariae, 658. — prom. Ciliciae, 670. 671. — prom. Aegypti, 800. — locus in litore Marmaricae, 799.
Ζέφυρος, ventus, 2. 28. 29. 39. 150. 331, frg. 58.
Ζήθος, Thebarum rex, 411.
Ζήλα, u. Ponti, 512. 557. 559 — 561.
Ζήλας, Prusiae pater, 563.
Ζήλις, opp. Mauritaniae, 140. 827.
Ζηλίτις, ager Zelae, 557. 559. 561.
Ζηρικέτης, Cilix, 671.
Ζηρόδοτος, grammaticus, 413. 543. 553.
Ζηρόδορος, latro, 756.
Ζηροφάνης, tyrannus Ciliciae, 672.
Ζήρων, Eleata, 252. — orator Laodicensis, 578. 660. — Citiensis, Stoicus, 15. 41. 299. 610. 614. 683. 757. 784.
Ζίγχα, opp. Numidiae, 831.
Ζοῦμοι, populus Germaniae, 290.
Ζοῦχίς, lacus et opp. Libyae, 835.
Ζυγολ, populus Caucasum accolens, 129. 492. 495 — 497.
Ζυγόπολις, u. Ponti, 548.
Ζωδιακὸς κύκλος, 13. 31. 110. 136.
Ζώλλος, orator, 271.
Ζωπᾶς cf. *Διόδωρος*.
Ζωστήρ, promont. Atticae, 398.

H.

- Ἡβή*, nominatur Dia, 382.
Ἡγεσία, fons, 240.
Ἡγησιάνης, historicus, 594.
Ἡγησίας, orator, 396. 648.
Ἡδύλιον, mons Boeotiae, 424.
Ἡδύλος, poeta, 683.
Ἡδυνάων, fl. Babyloniae, 744.
Ἡδωρες, Edonorum pars, 329, frg. 11.
Ἡδωνοί, pop. Thraciae, 329, frg. 11. 331, frg. 36. 470. 471. 687.
Ἡετιών, rex Thebes, 585. 611. 612. 619.
Ἡιόνες, vicus Argolidis, 373.
Ἡλεία, 336—358. 367. 383 passim.
Ἡλεῖοι, 333. 335. 338 passim. — *Ἡετιών παραλία*, 337. — *Ἡετιακοὶ φιλόσοφοι*, 393.
Ἡλεκτρίδες, insulae, 215.
Ἡλιάδαι, filii Solis, 654.
Ἡλιάδες, filiae Solis ad Padum, 215.
Ἡλιοπολίται, milites Aristonici, 646.

- Ἡλιοπόλιτης νομός, 805.
 Ἡλιος, deus, 22. 472. 652. 805.
 Ἡλιοῦπολις, u. Syriae, 753. — u. Aegypti cum templo Solis, 803. 805—807.
 Ἡλις, u. Eleorum, 336. 338. 340. 341. 344 passim. — Κολλη, 336—341. 345. 354 passim.
 Ἡλύσιον πεδῖον, in Hispania, 3. 150.
 Ἡλώνη, opp. Thessaliae, 440.
 Ἡμαθία, antiquum Macedoniae nomen, 329, fig. 11. — u. Macedoniae, ibidem.
 Ἡμερῖτα cf. Ἀδρύστα.
 Ἡμεροσκοπιόν, u. Hispaniae, 159. 161.
 Ἡμίκωνες, 43. 299.
 Ἡμωδά ὄρη, pars Tauri, 511. 689. 698. 719.
 Ἡνιοχία, Heniochorum terra, 496.
 Ἡνίοχοι, populus Asiae, 129. 492. 495—497. 506. 839.
 Ἡπειρος, 323—330. 123. 134. 281 passim.
 Ἡπειρώται, 325. 326. 329, fig. 11. 12. 427. 430. 434. — Ἡπειρωτικὰ ἔθνη, 221. 312. 321. 323 passim. — Ἡπειρώτις, 124. 129. 453.
 Ἡρα, 354. 413. 583. 640; a Tyrrhenis Cypra appellata, 241. — Ἡρας ἱερόν, 261. 373. — τῆς † Ἀγορίας, 252. — τῆς Φαρυγγαίας, 426 — νῆσος, 168. 170. — Ἀγγελίας ἄσος, 215. — Ἀρχαίας μαντεῖον, 380.
 Ἡραία, opp. Arcadiae, 337. 388.
 Ἡραῖον, Iunonis templum, ad Mycenae, 368. 372; Sami, 637; in prom. Lacinio, 261; Prosymnae, 373; Pharygis, 426.
 Ἡράκλεια, u. Magnae Graeciae, 264. 280. 281. — u. Elidis, 356. — u. Mediae, 514. 524. — u. Ponti, 541—543. 553. — u. Mytilenaeorum in Troade, 607. — u. Ioniae, 635. — u. Cariae, 658. — u. Syriae, 751. — ἡ Τραχίνα, u. Thessaliae, 60. 382. 389. 408. 428. 429. 434. 442. — u. Hispaniae, i. q. Κάλπη, 140. — Pisandri poema, 655. 688.
 Ἡρακλεῖδαι, 269. 339. 364. 366 passim. — Ἡρακλεῖδῶν κάθοδος, 354. 359. 365. 372. 383. 389. 392. 451. 582. 653.
 Ἡρακλείδης ὁ Πορτικός, philosophus, 98. 100. 384. 541. 604. — medicus, 645.
 Ἡράκλειον, opp. Campania, 246. 247. — opp. Siciliae, 266. — opp. ad Maeotin, 494. — opp. Syriae, 751. — opp. Cyrenaicae, 838. — opp. Cretae, 476. 484. — opp. Aegypti, 85. 788. 801. — Herculis templum, Gadibus, 169. 170. 172. 174. 175. — prom. Italiae, 259. — prom. Ponti, 548.
 Ἡρακλείτιος, philosophus Ephesius, 3. 642. 784. — poeta Halicarnassensis, 656.
 Ἡρακλέων, Dionysii pater, 751.
 Ἡρακλεῶται, in Italia, 264; in Chersonneso Taurica, 308. 542; in Paphlagonia, 543; in Aegypto, 812.
 Ἡρακλεώτης vel Ἡρακλεωτικός νομός, 789. 809. 812.
 Ἡρακλεῶτις, regio Ioniae, 642.
 Ἡρακλῆς, 9. 48. 157. 171 passim. — Ἰποκτόνος, 613. — Κορονητῶν, ibidem. — Μακταμιος, 348. — opus Lysippi, 278. — Myronis, 637. — tabula Aristidis, 381. — Ἡρακλέους ἄθλοι, 19. 26. 459. — στρατεῖαι, 2. 149. 169. 170. 338. 505. 686. — παῖδες, 225. 377. — ἀπόγονοι, 219. — εἰαῖροι, 564. — ἱερόν, 138. 202. 801. — νῆσος, 159. 170. — λιμήν, 225. 256. — ἱερός λιμὴν καὶ τέμενος, 459. — ναός, 185. — βωμός, 826. — θερμὰ, 425. 428. — πόλις, 812.
 Ἡρῆτον, opp. Sabinorum, 228. 238.
 Ἡριδανός, fl. Atticae, 397. — fl. Italiae, 215.
 Ἡρόδοτος, Halicarnassensis, postea Thurii habitus, 656. 30. 36. 43. 61. 98. 100 passim.
 Ἡρόστρατος, Ephesius, 640.

Ἡροῦς πύργος, prope Abydum, 591.

Ἡροφλεῖσι ἱατροί, 580. 645.

Ἡρπαι s. Ἡρραι, u. Cappadociae, 537. 539. 663.

Ἡρώδης, rex Iudaeae, 760. 765.

Ἡρώων πόλις, u. Aegypti, 85. 86. 759. 767 passim.

Ἡσίοδος, 23. 29. 42. 43. 221 passim.

Ἡσιονεῖς vel Ἀσιονεῖς, 627.

Ἡσιόνη, filia Laomedontis, 596.

Ἡφαιστος, 41. 472. 473. — Ἡφαίστου ἀγορά, 246. — Ἱερά i. q. Θέρμια, insula, 275. — Ἡφαιστεῖον, 807.

Θ.

Θάλα, opp. Numidiae, 831.

Θαλάμα, opp. Laconicae, 360.

Θαλής, Milesius, 7. 635. — Cretensis, poeta, 480. 482.

Θαληστρία, regina Amazonum, 505.

Θάμνρις, Thrax, 331, frg. 35. 339. 350. 471.

Θάσος, insula, 28. 124. 317. 331, frg. 44. 48. 370. 487. 647.

Θαυμαλία, u. Magnesiae, 436.

Θαυμακοί, u. Phthiotidis, 389. 434.

Θάψακος, u. Babyloniae, 77. 78. 82. 83 passim; pons ad Thapsacum, 746. 747. cf. 79. 80.

Θάψος, opp. Africae, 831. 834.

Θεμέλλας (?), princeps Arabum, 753.

Θέμις, 422. 423. — Ἱχναία, 435.

Θεμισκυρα, regio Ponti, 547. 548. 52. 126. 497. 504. 505. 544. 556.

Θεμιστοκλής, 586. 636. 647.

Θεμισώνιον, opp. Phrygiae, 576.

Θένα, opp. Africae, 831. 834.

Θεοδέκτης, poeta, 695.

Θεοδοσία, u. Chersonnesi, 309 — 311.

Θεοδόσιος, mathematicus, 566.

Θεόδωρος, Gadarensis, 759; eius schola, 625.

Θεοκλής, Atheniensis, 267.

Θεόκριτος, Chius, 645.

Θεόμνηστος, Cocus, musicus, 658.

Θεόπομπος, Cnidius, 656. — Chius, historicus, 43. 299. 317 passim.

Θεοῦ πρόσωπον, prom. Syriae, 754. 755.

Θεοφάνης, Mytilenaeus, 493. 503. 528. 530. 555.

Θεόφιλος, propinquus Strabonis, 557.

Θεόφραστος, Peripateticus, 398. 478. 608. 609. 618.

Θεράπναι, opp. Thebanorum, 409.

Θέρμα (?) s. Θέρμη, opp. Macedoniae, 330, frg. 20. 21. 23. 24.

Θερμαῖος κόλπος, 92. 124. 323. 324 passim.

Θέρμια, insula, 275. 276.

Θέρμιον vel Θέρμα, u. Aetoliae, 463.

Θερμοπύλαι, 10. 36. 60. 334. 420. 426 passim.

Θερμώδων, fl. Ponti, 52. 298. 505. 529. 547.

Θεσπιαί vel Θέσπεια, u. Boeotiae, 400. 403. 405. 409. 410. 414.

Θεσπικεῖς, 409. 410.

Θεσπρωτία, 256.

Θεσπρωτοί, 6. 28. 256. 321. 324 passim.

Θεσσαλονίκη s. Θεσσαλονίκη, u. Macedoniae, 106. 124. 323. 329, frg. 10. 13. 330, frg. 20. 21. 24. 25. 331, frg. 48. 391. 400.

Θεσσαλονίκη; uxor Cassandri, 330, frg. 21.

Θεστιάδαι, fratres Althaeae, 466.

Θέστιος, pater Ledae, 461. — pater Althaeae, 466.

Θετίδιον, templum Thetidis, 431.

Θετταλία, 429—444. 220. 221, passim. — Θετταλικὰ ὄρη, 28.

— πεδία, 430. 431. 440. 441. — ἰσθμός, 530. — ἱππική, 449. 531.

Θετταλιῶται et Θετταλιῶτις, pars Thessaliae, 430. 435. 438.

Θετταλοί, 45. 220. 326 passim.

Θετταλός, Haemonis fil., 443. 444.

Θεων λιμὴν, u. Numidiae, 829.

Θήβαι, u. Boeotiae, 41. 382. 401. 404. 408. 409. 411. 412. 633.

- u. Aegypti, 9. 29. 35. 40. 551. 735. 805. 812. 813. 815. 816. — *Φθιώτιδες*, u. Thessaliae, 431. 433. 435.
- Θηβαία*, *Θηβαϊκή*, *Θηβαίς*, pars Boeotiae, 404. 405. 408 — 410. 412.
- Θηβαϊκή*, regio Troadis, 586. — *φυλακή*, in Aegypto, 813.
- Θηβαίς*, Aegypti pars, 42. 693. 781. 787. 790. 804. 813. 818 — 820.
- Θήβη*, u. Pamphyliae, 667. 676. — vel *Θήβαι*, u. Troadis, 584. 585. 588. 611. 612. 614.
- Θήβης πεδίων*, in Troade, 586. 588. 605. 612 passim.
- Θήρα*, insula, 46. 57. 347. 484. 837.
- Θηραίοι*, 837.
- Θήρας*, Therac conditor, 347.
- Θηρασία*, insula, 57. 484.
- Θησεῖον*, Athenis, 396.
- Θησεύς*, 19. 26. 48. 282. 380. 396. 397. 399. 477.
- Θίμβρων*, rex Cyrenes, 837.
- Θισβη* vel *Θισβαι*, opp. Boeotiae, — 16. 298. 411.
- Θοαί*, insulae, 351. 458.
- Θοάντιον*, orae Rhodiae pars, 655.
- Θόας*, i. q. Achelous, 450. — rex Aetolorum, 255.
- Θορεῖς*, pagus Atticus, 398.
- Θόρικος*, opp. Atticae, 397 — 399. 485.
- Θουκυδίδης*, 326. 333. 359 passim.
- Θούλη*, 63. 64. 104. 114. 201.
- Θουμελικός*, Arminii filius, 292.
- Θουράται*, gens Illyrica, 316.
- Θουρία*, opp. Messeniae, 360. 361. — fons, 263. — Thuriorum ager, 280.
- Θούριοι*, opp. Lucaniae, 254. 255. 260. 263. 264. 656. — *Θουρίνος οἶνος*, 264.
- Θουσιέλιδα*, filia Segestis, 291.
- Θράκες*, 28. 59. 108. 287 passim.
- Θράκη* vel *Θρακία*, 331, frg. 48 — 58. 6. 28. 108 passim. — *Θρακίας χειρόσπηγος*, 92. 108. 109. 124. 129, frg. 13. 331, frg. 52. 53. — *Θράκιος Βόσπορος*, 125. 325. 566. — *Θράκια Ἰθνη*, 289. 295. 304. 313. 315. 316. 331, frg. 46. 541. 549. 564. — *ὄρη*, 71. 208. 313. 317. 318. 320. 329, frg. 4. 471. — *θάλαττα*, 28. — *νήσος*, 457. — *μουσική*, 471. — *παράλλα*, 6. 223. — *μέταλλα*, 680.
- Θρασυνάκης*, Thasius, 29. 790.
- Θρασύβουλος*, Atheniensis, 396.
- Θράσωρ*, sculptor, 641.
- Θράκη* cf. *Θράκιη*.
- Θρηῆς*, castellum Iudaeae, 763.
- Θριάσιον πεδίων*, in Attica, 392. 395.
- Θρινακίς*, nomen Siciliae, 265.
- Θρόνιοι*, Thronii incolae, 60.
- Θρόνιον*, opp. Locridis, 60. 426.
- Θρόνοι*, prom. et opp. Cypri, 683.
- Θρούεσσα* vel *Θρόρον*, opp. Triphyliae, 349. 352. 353.
- Θύαμις*, fl. Epiri, 324.
- Θυμβρα*, campus prope Ilium, 598.
- Θυμβραῖος*, 598. cf. *Ἀπόλλων*.
- Θυμβρία*, pagus Cariae, 636.
- Θυμβριος*, fl. prope Ilium, 598.
- Θυνία*, insula, 543.
- Θυριάς*, prom. et regio Thraciae, 319. 541.
- Θυροί*, pop. Bithyniae, 295. 541. 554.
- Θυρέαι*, u. Cynuriae, 65. 376.
- Θυρίδες*, insula et prom. Laconicae, 335. 360. 362.
- Θύσσος*, opp. Macedoniae, 331, frg. 33. 35.
- Θώνις*, rex Aegypti, 800. — u. Aegypti, 800.
- Θωπίτις*, lacus Armeniae, 529. 746.
- Θώραξ*, mons Lydiae, 647.

I.

- Ίάξηνες*, 294. 306.
- Ίακκηταντα*, *Ίακκηταντοί*, in Hispania, 161.
- Ίακχος*, cognomen Bacchi, 468.
- Ίάλμενος*, dux Orchomeniorum, 416.
- Ίαλυσιοί*, 655.
- Ίαλυσός* s. *Ίηλυσός*, u. Rhodi, 654. 655. — tabula Protogemia, 652.

- Ἰάμβλιχος, princeps Emaisorum, 753.
- Ἰαμνεία, opp. Iudaeae, 759.
- Ἰαξάρτης, fl. Sogdianae, 507. 510. 514. 517. 518.
- Ἰάονες, 392. 467.
- Ἰάποδες, 202. 207. 313—315.
- Ἰάπυγος, 109. 254. 261. 262. 279.
- Ἰαπυγία, 105. 254. 265. 277. 281. 282. 285. 405. — Ἰαπυγία ἄκρα, 109. 123. 124. 210 passim.
- Ἰάπυξ, Daedali filius, 279. 282.
- Ἰαρδάνης, fl. Pisatidis, 342. 343. 347.
- Ἰαρδάνου τάφος, 347. 348.
- Ἰάς, i. q. Attica, 392. — dialectus Attica, 333.
- Ἰασίδας, 371.
- Ἰασίων, Dardani frater, conditor Samothracae, 331, frg. 50.
- Ἰασον ἄγρος, 369. 371.
- Ἰασόνα ἡψά, 45. 503. 526. 531. 546.
- Ἰασόνιον, mons Mediae, 526. — prom. Posii, 548.
- Ἰασός, u. et insula Cariae, 658.
- Ἰάσωρ, 2. 6. 11. 21. 24 passim.
- Ἰβηρ, fl. Hispaniae, 156. 158 — 162. 167. 175.
- Ἰβήρες, pop. Hispaniae, 5. 7. 61. 64 passim. — populus Caucasum incolens, 118. 129. 288. 491. 492. 499 passim.
- Ἰβηρία, i. q. Hispania, 136—176. 3. 6. 22 passim. — ad Caucasum, 499—501. 45. 61. 491 passim. — Ἰβηρικὸν πέρατος, 122. — ἰσθμός, 137. — Ἰβηρ, 152. 164. — παραλία, 122. 164. — ἄκρα, 106. 116. 161.
- Ἰβυκος, poeta, 58. 271.
- Ἰγγαυνοί, populus Ligurum, 202.
- Ἰγλήτες, incolae Hispaniae cis Iberam, 166.
- Ἰγούιον, u. Umbriae, 227.
- Ἰδαία μήτηρ, Rheae cognomen, 45. 469. 575. — Ἰδαίοι Λάκτιλοι, 331, fr. 51. 355. 466. 473.
- Ἰδαίος κόλπος, 584. 605.
- Ἰδάνθυρος, Scythae, 687.
- Ἰδιόρονον γῆ, in Taurinis, 204.
- Ἰδη, mons Troadis, 22. 321. 331, frg. 50. 466. 469. 470 passim. — mons Cretae, 472. 604.
- Ἰδέθσσα, opp. Hispaniae, 45. 499.
- Ἰδομενεΐς, Cretensis, 479. 480. — Lampsacenus, 589.
- Ἰδοῦβεδα, mons Hispaniae, 161. 162.
- Ἰδουμαῖοι, populus Iudaeae, 749. 760.
- Ἰδριεῖς, pop. Cariae, 678.
- Ἰδριεύς, Hecatombni filius, 656.
- Ἰερά ἄκρα, prom. Lyciae, 666.
- Ἰεράκων νῆσος, in sinu Arabico, 773. — πόλις, u. Aegypti, 817.
- Ἰερά νῆσος, i. q. Thermodusa, 275. 277.
- Ἰεράπολις, u. Syriae, 748. — u. Phrygiae, 437. 579. 629. 630.
- Ἰεράπυττα, opp. Cretae, 440. 472. 475.
- Ἰεραπίττιοι, 479.
- Ἰερικούς, u. Iudaeae, 760. 763. 779.
- Ἰέρη, insula, 63. 72. 74. 75. 115. 119. 201.
- Ἰεροκηπία s. Ἰεροκηπία, u. Cypri, 683. 684.
- Ἰεροκλής, orator Alabandensis, 661.
- Ἰερόν ακρωτήριον, prom. Hispaniae, 106. 108. 119. 137—140. 143. 148. 151.
- Ἰερόν ὄρος, in Thracia, 331, frg. 56.
- Ἰερόν στόμα Ἰστρου, 305. 312. 319.
- Ἰερόν Βυζαντίων — Χαλικηδονίων, 319. 546. 548.
- Ἰεροσόλυμα, caput Iudaeae, 759—752.
- Ἰερός πόλεμος, 188. 420.
- Ἰέρων, rex Syracusarum, 247. 268. — Laodicensis, 578.
- Ἰερόνυμος, Rhodias, 378. 443. 475. 655.
- Ἰηλυσός cf. Ἰαλυσός.
- Ἰθάκη, insula et opp., 454—455. 22. 34 passim.
- Ἰθακήσιοι, 22. 461.
- Ἰθώμη, mons et opp. Messeniae, 358. 361. 437. — opp. Thesaliae, 437. 438.
- Ἰκαρία vel Ἰκαρος, insula, 488. 635. 637. 639.
- Ἰκάριον πέρατος, 124. 488. 639.

- Ἰάκωρος**, pater Penelopes, 452. 461.
Ἰακωρός, Daedali filius, 639. — *νήσος*, in sinu Persico, 766. cf. *Ἰακάρια*.
Ἰαέσιος, medicus Smyrnaeus, 580.
Ἰαετιάων, Troianus, 586..
Ἰαέτιδες, drama Aeschyli, 221.
ἸἸην, geometres, 548.
Ἰαόνιοι, gens Alpina, 185. 203.
Ἰαόνιον, opp. Lycaoniae, 568.
Ἰιος, insula Thessaliae vicina, 436.
Ἰκτωος, architectus, 395. 396.
Ἰκουμόυλος, vicus Galliae cisalpinas, 218.
Ἰάσααρος, rex Arabum Rhamanitarum, 782.
Ἰεργέται, gens Hispaniae, 160.
Ἰλάρδα, opp. Hispaniae, 161.
Ἰλιακὸς πόλεμος, 20. 24. 39. 584. — *στόλος*, 262. — *πέδιλον* (i. q. *Τρωικόν*), 573. 596—598.
Ἰλιάς Ἀθηῶν, 264.
Ἰλίβηρος, opp. et fl. Galliae, 182.
Ἰλιεῖς, 584. 593. 594. 596. 597. 600—602.
Ἰιοκολώνη, in agro Pariáno, 589.
Ἰίων, vetus, 592—601. 17. 22. 35. 222 passim. — novum, 593—596. 598. 599. 601. 602.
Ἰλιου ἄλωσις, drama Sophoclis, 608.
Ἰίπα, opp. Turditaniae, 141. 142. 174. 175.
Ἰισσός, fl. Atticae, 397. 400.
Ἰλλυρικὰ ἔθνη, 214. 283. 289. 313. 318. 326. 332. — *ὄρη*, 71. 313 passim. — *παράλλα*, 105. 125. 285. 314—318.
Ἰλλυριοί, 313—318. 206. 207. 283. 304 passim.
Ἰλλυρίς, 108. 123. 129. 207 passim.
Ἰλος, Ilii conditor, 593. 597.
Ἰμάνδης, 811: cf. *Ἰσμάνδης*.
Ἰμασον s. *Ἰμάιον ὄρος*, 129. 511. 519. 689. cf. *Ἰσαμος*.
Ἰμβρασιδης, dux Thracum, 331, frg. 58.
Ἰμβρασος, fl. Sami, 457. 637.
Ἰμβρος, insula, 28. 124. 221. 331, frg. 48. 457. 473. — castellum Cariae, 651.
Ἰμέρα, u. Siciliae, 272. 275. — fl. Siciliae, 266.
Ἰνάρωσ, rex Aegypti, 801.
Ἰναχος, fl. Argolidis, 271. 326. 370. 371. 387. — fl. Acarnananiae, 271. 316. 326. 327. 370.
Ἰνδική, 685—726. 7. 38. 39 passim. — *Ἰνδικῆς ἄκρα*, 116. 133. 490. — *θάλαττα*, 118. 129. 514. 519. — *ὄρη*, 68. 505. 506. 510. 689. — *δρυα*, 514. 517. 723. — *ποταμοί*, 690—692. 696. 697. 700. 711. 718. 739.
Ἰνδικῆται, gens Hispaniae, 156. 160.
Ἰνδικοί φιλόσοφοι, 686. 711—720.
Ἰνδοί, 685—720. 7. 8. 34 passim.
Ἰνδός, fl. Indiae, 690. 64. 87. 514. 516. 688—690 passim.
Ἰννησα, opp. Siciliae, 268.
Ἰνσουβροί, 212. 213. 216. 218. 292.
Ἰντεμέλιον, populus Liguriae, 202.
Ἰντεμέλιον, 202. cf. *Ἄλβιον*.
Ἰντέραμνα, opp. Umbriae, 227.
Ἰντεράμνιον, opp. Latii, 237.
Ἰντερακτία, opp. Celtiberorum, 162.
Ἰντεροκρέα, opp. Sabinorum, 228.
Ἰνωπός, fl. Deli, 271. 485.
Ἰζία, opp. Rhodi, 655.
Ἰζών, Lapitharum rex, 329, frg. 14. 16.
Ἰοζα cf. *Ἰουλα*.
Ἰολαεῖς, populus Sardiniae, 225.
Ἰόλαος, 225. 377.
Ἰόνιος κόλπος s. *Ἰόνιον πέλαγος*, 123. 259. 281. 316. 317. 322. 326. 329, frg. 6. 332, frg. 57.
Ἰόπη, opp. Iudaeae, 43. 758. 759.
Ἰόρας s. *Ἰουράσιος*, mons, 193. 208.
Ἰορδάνης, fl. Iudaeae, 755.
Ἰος, insula, 484.
Ἰούβας, rex Numidiae, 288. 828. 829. 831. 840.
Ἰουγκάριον πέδιλον, in Hispania, 160.
Ἰουγονόρθας, rex Numidiae, 831.
Ἰουδαία, pars Syriae, 760—765. 749. 756 passim.
Ἰουδαῖοι, 760—765. 736. 749 passim.

- Ἰουλία Ἰοῦα, opp. Baeticae, 140.
 Ἰουλιόπολις, opp. Phrygiae, 574.
 Ἰούλιος, nomen Caesaris, 595.
 Ἰουλίς, u. Cei, 486.
 Ἰούλος, filius Aeneae, 595.
 Ἰουράσιος cf. Ἰόρασ.
 Ἰανούς, opp. Magnesiae, 443.
 Ἰππαρχος, astronomus, 68—72.
 74—77. 79—94. 113—115. 2.
 5. 7. 14. 15. 16. 27. 54. 57.
 62. 63. 106. 131. 132. 135. 328.
 332. 529. 566.
 Ἰππηολογοί cf. Ἀθιοί.
 Ἰππόβοτος λεμών, in Armenia, 525.
 Ἰπποβοτῶν πολιτεία, Chalchide, 447.
 Ἰπποι, insula prope Erythras, 644.
 Ἰπποκλή, conditor Cumarum, 243.
 Ἰπποκόρωνα, opp. Troadis, 472.
 Ἰπποκορώνιον, opp. Cretae, 472.
 Ἰπποκόων, rex Spartaee, 461.
 Ἰπποκράτης, medicus, 657.
 Ἰππος, fl. Colchidis, 498. 500.
 Ἰππου κρήνη, 379. 410.
 Ἰππών, u. Carthaginiensium, 832.
 — Numidiae, ibid.
 Ἰππώνασ, πόλις, 340. 633. 636.
 642.
 Ἰππιδιότης κόλπος, 254. 255. 261.
 Ἰππώνιον, opp. Bruttiorum, 256.
 Ἰρή, opp. Messeniæ, 360.
 Ἰρις, fl. Ponti, 52. 547. 556. 561.
 Ἰρπίοι, populus Samnii, 250.
 Ἰρρα, filia Arrhabaei, 326.
 Ἰσ..., Sybaris conditor, 263.
 Ἰσαμος, fl. Indiae, 516.
 Ἰσαρ, fl. Galliae, 185. 191. 204.
 Ἰσάρας, fl. Vindeliciae, 207.
 Ἰσανρα, opp. Isauriae, 568. 569.
 665. 668.
 Ἰσανρία παλαιά, opp. Isauriae,
 568. 569.
 Ἰσανρικὴ, pars Lycæoniae, 568. 569.
 Ἰσνδα, opp. Pisidiæ, 631.
 Ἰσις, 803. 822.
 Ἰσμάνης, Labyrinthi conditor, 813.
 (cf. Ἰμάνης.)
 Ἰσμαρίς, lacus Thraciae, 331, frg.
 44.
 Ἰσμαρος s. Ἰσμάρα, opp. Ciconῶν,
 331, frg. 44.
 Ἰσμηνός, fl. apud Thebas, 408.
 Ἰσόδρομη μήτηρ, dea, 440.
 Ἰσοκράτης, orator, 622.
 Ἴσος, regio Boeotiae, 405.
 Ἴσπαλις, opp. Hispaniae, 141. 142.
 Ἴσπανία, i. q. Ἰβηρία, 166.
 Ἴσσα, Liburnorum insula, 124. 315.
 317. — i. q. Lesbos, 60.
 Ἴσφεις, 315.
 Ἴσσικὸν πέλαγος, Ἴσσικὸς κόλπος.
 47. 67. 68. 70. 106. 118 pas-
 sim.
 Ἴσσός, opp. Ciliciae, 125. 519.
 664. 671 passim.
 Ἴστιανα, u. Euboeae, 445. 446.
 cf. Ἰσφείας.
 Ἴστιανίς, 437. 445. — pagus At-
 ticæ, 445.
 Ἴστιαῶντις s. Ἐστιαῶντις, in Thes-
 salia, 430. 434. 437. 438. 441.
 446. 475. — in Euboea, 437.
 445.
 Ἴστοί, prom. Icariae insulae, 639.
 Ἴστρία, Italiae regio, 209. 215.
 314.
 Ἴστροι, 57. 215. 216. 314.
 Ἴστρος, Iluvius, 289. 6. 14. 46 pas-
 sim. Ἴστρου παραί, 207. 289.
 292. 304. — ἐμβολαί, 289. —
 κερὸν στόμα, 312. 318. 319.
 Ἴστρος, opp. Moesiae, 318. 319.
 Ἰσχόπολις, opp. Ponti, 548.
 Ἰταλία, 209—288. 6. 21—23.
 Ἰτάλικα, u. Hispaniae, 141.
 Ἰταλική, u. Peligodrum, 241. —
 ἄκρα, 92.
 Ἰταλοί vel Ἰταλιῶται, 169. 203.
 206. 208—210. 218 passim.
 Ἴτιον, opp. et portus Galliae, 199.
 Ἴτουραῖοι, populus Syriae, 753.
 755. 756.
 Ἴτικη, u. Carthaginiensium, 831.
 832.
 Ἴτυμοεῖς, 352.
 Ἴτωνία Ἀθηναί, 411. 435.
 Ἴτωνος, u. Thessaliae, 433. 435.
 Ἰριγύβεια, 535. — drama Euripi-
 didis, 377.
 Ἰριδάμας, filius Antenoris, 350,
 frg. 21. 24.
 Ἰρικράτης, Atheniensis, 389.
 Ἴφτος, Eleus, 356.
 Ἰχθυοφάγοι, 96; in Gedrosia, 131.
 133; in Carmania, 720. 726;

- ad sinum Arabicum, 769. 770.
772. 773.
Ἰχθύς, prom. Elidis, 343. 636.
Ἰγραι, opp. Thessaliotidis, 435.
Ἰῶ, mater Epaphi, 445. 673. 750.
Ἰῶλ, opp. Massesyliorum, 831.
Ἰῶλκος, i. e. Iason, 45.
Ἰωλκός, u. Magnesiae, 331, frg. 44.
414. 436. 438.
Ἴων, Xuthi fil., 321. 383. 397. —
poeta, 60. 364. 645. — tragoe-
dia Euripidis, 356. — fl. Thes-
saliae, 356.
Ἴωνες, 60. 65. 149. 179. 264 pas-
sim.
Ἴωνία, in Asia, 632—650. 6. 58.
61. 114 passim. — i. q. Achaia,
383. — i. q. Attica, 392. 397.

K.

- Κάβαιον*, prom. Ostimiorum, 64.
Καβαλεῖς, i. q. Solymi, 630.
Καβαλίς, u. et regio Phrygiae et
Lyciae, 629—631.
Κάβαλλα, opp. Armeniae, 529.
Καβαλλίων, opp. Galliae, 179. 185.
Κάβεια, opp. Ponti, 556. 557.
Καβείη et *Καβειρίδες νύμφαι*, 472.
Κάβειροι, 331, frg. 51. 466. 470.
472. 473.
Κάβειρος, mons Bercyntiae, 472.
Καβυλλών, opp. Galliae, 192.
Κάδηνα, opp. Cappadociae, 537.
Καδμεία, arx Thebarum, 321. 401.
412.
Κάδημ, i. q. Priene, 636.
Κάδμος, Cadmeae conditor, 321.
326. 401. 447. 680. — Mile-
sius, rerum scriptor, 18. 635. —
fl. Phrygiae, 578. — mons Phry-
giae, 578.
Κάδοι, opp. Phrygiae, 576.
Καδοῦρκος, populus Galliae, 190.
191.
Καδοῦσιοι, populus Asiae, 507.
508. 510. 514. 523. 524.
Κάθαια, regio Indiae, 699.
Καθαῖοι, ibidem.
Κάθυλκοι, populus Germania, 292.
cf. *Καούλκοι*.
Καίατα, prom. Latii, 233.
Καίαιτης κόλπος, 233.
Καίαιας, ventus, 29.
Καίαιος, fl. Mysiae, 571. 581. 582.
607. 611. 615 passim. — Caici
fontes, 572. 616. — *Καίκου πε-
δίον*, 576. 615. 616. 624. 691.
Καίικουθον, regio Latii, 231. 233.
— *Καίκουβος οἶκος*, 234.
Καίλιον ὄρος, collis Romae, 234.
Καινοί, populus Thraciae, 624.
Καπὸν χωρίον, castellum Ponti, 557.
Καῖνυς, prom. Italiae, 257. 265.
Καιπύωνος πύργος, 140.
Καίρατος i. q. *Κρωσσός*, 476.
Καιρία, u. Etruriae, 220. 226.
Καιρεκανοί, 220. 226. — *Καιρε-
τανὰ θεῖμα*, 220.
Καισαρηγοῖστα, u. Celtiberorum,
151. 161. 162.
Καισάρια, u. Numidiae, 831.
Καισάριον, templum Alexandriae,
794.
Καισήνα, u. Italiae, 217.
Καλαβρία, 277. 282.
Καλαβροί, 277.
Καλάγονυς, opp. Hispaniae, 161.
Κάλαμις, statuarius, 319.
Κάλανος, Indus, 686. 715—718.
Καλασάνα, opp. Lucaniae, 254.
Καλατία, u. Campaniae, 248. 249.
283.
Καλανρία, insula, 124. 369. 373.
374.
Καλαχηνή, regio Assyriae, 530.
736.
Κάλβις, fl. Cariae, 651.
Καλέτοι, populus Galliae, 189. 194.
199.
Καληνοί, 237. — *Καληρός οἶκος*;
243.
Κάλης, u. Campaniae, 237. 249.
Καλλαικοί, populus Hispaniae, 147.
152. 155. 157. 162. 164. 166.
Κάλλας, fl. Euboiae, 445.
Καλλιτανός, v. *Δημήτριος*.
Κάλλατις, opp. Moesiae, 318. 319.
542.
Καλλίταρος, opp. Locridis, 426.
Καλλίας, Lesbium, 618.
Καλλίδρομος, pars Oetae, 428.
Καλλικολώνη, collis Troadis, 597.
598.

- Καλλιμαχος*, Cyrenaens, 838. 44. 46. 216 passim.
- Καλλίνκος*, cf. *Σίλευκος*.
- Καλλίνος*, poeta, 604. 627. 633. 647. 648. 668.
- Καλλιόπη*, Corybantum mater, 472.
- Καλλιπίδαι*, gens Scythica, 550.
- Καλλίπολις*, opp. Siciliae, 272. — opp. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 56. 589. — opp. Macedoniae, 331, frg. 36.
- Καλλισθένης*, historicus, 362. 517. 531. 542. 588. 594. 611. 627. 635. 667. 680. 719. 790. 814.
- Καλλίστη* i. q. *Θήρα*, 347. 837.
- Καλλίδων*, castellum Mysiae, 574.
- Κάλπας*, fl. Bithyniae, 543.
- Κάλπη*, opp. Hispaniae, 51. 140. 141. — mons Hispaniae, 108. 139. 148. 156. 168—170.
- Καλύβη*, opp. Astorum, 320.
- Καλύδνα* i. q. Tenedos, 604.
- Καλύδναι*, insulae, 488. 489. 604.
- Καλυδών*, u. Aetoliae, 427. 450. 451. 459. 460. 463. 465. — *Καλυδώνιος κέπρος*, 380. 466.
- Καλικαδρος*, fl. Ciliciae, 627. 670. 671.
- Κάλυμνα* s. *Κάλυμναι*, insula, 489.
- Κάλυνδα*, u. Cariae, 651.
- Καλυψούς νήσος*, 44. 299.
- Κάλυγας*, vates, 284. 570. 642. 643. 668. 675.
- Καμαρτίνα*, u. Siciliae, 266. 272.
- Καμβυσηνή*, regio Armeniae, 501. 502. 528.
- Καμβύσης*, 473. 736. 790. 805. 816. 820.
- Καμειρείς*, 655.
- Κάμερος*, opp. Rhodi, 653—655.
- Καμείρης*, opp. Umbriae, 227.
- Καμικοί*, opp. Siciliae, 273. 279.
- Καμίλλος*, filius Vulcani, 472.
- Κάμισσα*, castellum Ponti, 560.
- Καμισινή*, regio Cappadociae, 546. 560.
- Καμούνος*, pop. Baetorum, 206.
- Καμπανία*, 243—249. 219. 231—233 passim.
- Καμπανοί*, 243—249. 237. 249. 242 passim.
- Καμπόδουρον*, opp. Vindelicorum, 206.
- Καμπισαροί*, pop. Germaniae, 291.
- Κάναι*, u. Aeolidis, 446. 615. — s. *Κάνη*, mons et prom. Aeolidis, 581. 606. 607. 615—617.
- Καναία*, ager: Canagum, 615.
- Κανατίτης*, v. *Απολλόδωρος*.
- Καναστραίον*, prom. Macedoniae, 330, frg. 25.
- Κάναστρον*, prom. Pallenes, 330; frg. 32.
- Κανδάκη*, regina Aethiopum, 820. 821.
- Καιδάουτα*, montes Illyrici, 323. 327.
- Κάνηθος*, collis Euboeae, 447.
- Κανθάριος*, prom. Sami, 639.
- Κανθαρώλεθρον*, locus prope Olythum, 330, frg. 30.
- Κανίδιος*, Romanorum dux, 501.
- Κάννυ*, opp. Apuliae, 285.
- Κανταβρία*, 153. 157. 165. 821.
- Κανταβροί*, 153. 155. 156. 159. 161. 164 passim. — *οι Κορύσσοι*, 162.
- Κάνκιον*, regio Britanniae, 63. 193. 199.
- Κανύσιον*, opp. Apuliae, 282. 283.
- Κανυστιών εμπόριον*, ad Aufidum, 283.
- Κάνωβος*, stella, 3. 119. — u. Aegypti, 85. 666. 800. 801. — Menelai gubernator, 801. — *Κανωβικόν στόμα Νείλου*, 64. 85. 91. 786. 788. 791. 800. 801. — *πύλη*, Alexandriae, 795. 800. — *διώρυγῆ*, 795. 800. 801.
- Καούραροι*, populus Galliae, 185. 186.
- Καούλκοι*, populus Germaniae, 291.
- Καπίδουρον*, opp. Scordiscorum, 318.
- Καπίτουλον*, opp. Latii, 238.
- Καπιτάλιον* s. *Καπετώλιον*, 209. 230. 234. 236. 278. 319. 557. 637.
- Κακνοβάται*, epitheton Mysorum, 296. 297.
- Καππάδοκες* s. *Καππαδόκαι*, 533—540. 288. 491. 511 passim.
- Καππαδοκία*, 533—540. 73. 129.

175. — ad Pontum, 532. 534. 678.
Καπρία s. *Καπρία*, insula, 22. 60. 123. 247. 248. 258.
Καπρία, lacus Paphlagoniae, 667.
Κάπρος, portus Chalcidices, 331, frg. 33. 35. — insula, 331, frg. 33. 35. — fl. Phrygiae, 578. — fl. Assyriae, 738.
Καπρία, opp. Arcadiae, 608.
Καπύη, u. Campaniae, 237. 242. 248. 249. 283.
Κάπυς, Troianus, 608.
Κάραλις, opp. Sardiniae, 224.
Κάραμβις, prom. Paphlagoniae, 125. 309. 496. 545. 546.
Κάρανα, opp. Ponti, 560.
Καρανίτις, 560.
Καρδακες, 734.
Καρδαμύλη, opp. Messeniae, 360. 361.
Καρδία, opp. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 52. 54.
Καρδοῦχοι, populus Asiae, 747.
Καρεις, 651—664. 6. 61. 65. 321 passim.
Καρηνίτις, regio Armeniae, 528.
Καρησηνή, regio Troadis, 602. 603.
Κάρησος, opp. Troadis, 554. 602. 603. — fl. Troadis, 602. 603.
Καρθαία, opp. Cei insulae, 486.
Κάρια, 651—664. 65. 87. 93. 114 passim. — *Καρίας ὄροι*, 663. — ὄρη, 632. — *παραλία*, 383. 655. *Καρική*, 65. *Καρικὸς Ζεὺς*, 659. — *αὐτοκράτωρ*, 660. — ὄπλα, 661.
Καρκαθιόκερτα, opp. Armeniae, 527.
Καρκινίτης κόλπος, 307. 308. 311.
Καρκόρας, fl. Norici, 314.
Καρμάλας, fl. Cataoniae, 537.
Καρμανία, 723—727. 78—80 passim.
Καρμάνιοι vel *Καρμανῖται*, 720. 726.
Καρμέντις, Euandri mater, 230.
Κάρμηλος, mons Iudaeae, 758. 759.
Καρμυλησσός, opp. Lyciae, 665.
Καρμων, opp. Hispaniae, 141.
Κάρνα s. *Κάρνανα*, u. Arabiae, 768.
Καρνεάδης, Academicus, 838.
Καρνεάτης, mons Sicyoniae, 382.
Κάρνοι, gens Alpina, 206. 207. 216. 292. 314.
Κάρνος, opp. Syriae, 753.
Καρνούτοι, populus Galliae, 191. 193.
Κάρουρα, opp. Phrygiae, 557. 578. 580. 630. 663.
Καρπάθιον πέρατος, 124. 486. 489.
Κάρπαθος, insula, 124. 489.
Καρπασία, opp. Cypri, 682.
Καρπασταί νησοί, ibidem.
Καρηηταια, regio Hispaniae, 142.
Καρηητανοί, 139. 141. 152. 162.
Κάρραι, u. Mesopotamiae, 747.
Καρσίολοι, opp. Latii, 238.
Κάρσουλοι, opp. Umbriae, 227.
Κάρτα, opp. Hyrcaniae, 508.
Καρταλάς, opp. Hispaniae, 159.
Καρτερά, vicus Thraciae, 331, frg. 44.
Καρτήνα, u. Hispaniae, 141. 145. 148. 151.
Καρόνδα, opp. et insula Cariae, 658.
Καρυανδεῖς, ibidem.
Καρυστία λίθος, 437. 446.
Κάρυστος, opp. Euboeae, 416. 446. — locus Laconicae, 446.
Καρχηδορία, in Africa, 131. 267. 831. 832. — in Hispania, 161.
Καρχηδονιακὸς κόλπος, 832. 834.
Καρχηδόσιοι, 832—836. 66. 151. 158 passim.
Καρχηδόσιος λίθος, 830. 835.
Καρχηδών, 832—834. 64. 93. 120 passim. — *Καρχηδών ἡ ρέα*, u. Hispaniae, 147. 148. 156. 158. 159. 161. 163. 167. 175. 827. 828.
Κασάνδρα, 264. 600.
Κασάνδρεια, u. Macedoniae, 330, frg. 25. 27. 31.
Κασθαναία, opp. Magnesiae, 438. 443.
Καστανα, castellum Syriae, 752.
Κασιλών, opp. Campaniae, 237. 238. 249. 283.
Κασίνον, opp. Latii, 237.
Κάσιον, mons Aegypti, 38. 50. 55.

58. 741. 758 — 760. 796. —
mons Syriae, 742. 750. 751.
Κάσιον νήσοι, 489.
Κάσος, insula, 489.
*Κασπία θάλαττα et Κάσπιον πέ-
λαγος*, 491. 531. 35. 65
passim. — *πύλαι*, 60. 64. 78. 79.
80. 81 passim.
Κασπιανή, regio Albaniae, 502.
528.
Κάσπιος, 497. 502. 506. 514. 517.
520.
Κάσπιος, mons Caucasi, 91. 92.
497. 514.
Κασσανδρος, rex Macedoniae, 330,
fig. 21. 24. 25.
Κασσιέπεια, stella, 134. 135.
Κασσιόπη, portus Epiri, 324.
Κάσσιος, Caesaris percussor, 331,
fig. 41. 752.
Κασσωπαῖος, populus Epiri, 321.
324. 325.
Καστάβαλα, opp. Ciliciae, 535.
537.
Καστάλλα, fons, 418.
Καστέλλον, portus Firmi Piceni,
241.
Καστουλῶν vel Καστλῶν, opp. Hi-
spaniae, 142. 148. 152. 160. 166.
Κάστρον s. Καστρονόουν, opp.
Piceni, 241.
Κάστωρ, pater Deiotari, 562. —
Saocondari filius, Deiotari gener,
568.
Κασύστης, portus Erythraeorum,
644.
Καταβαθμός, mons et opp. Aegy-
pti, 791. 798. 825. 838.
Κατακεκαυμένη, regio Mysiae vel
Lydiae, 576. 579. 626. 628. —
Κατακεκαυμένης οἶνος, 628.
637.
Καταναία, 269. 272. 274. 628.
Καταναῖος, 268. 269. 272.
Κατάνη, v. Siciliae, 240. 247. 266
— 268. 272
Κατάονες, populus Taurum acco-
lens, 130. 528. 533. 535. 537.
678.
Καταονία, pars Cappadociae, 53.
134. 521. 533—536. 675. 680.
Καταράκτης, fl. Pamphyliae, 667.
— *Ἀνίωτος*, 238. — *Εἰφράτου*,
740. — *Ναῖου*, 786. 787. 817.
818.
Κατάων Ἀπόλλων, 537.
Κατεννεῖς, gens Pisidiae, 570.
Κατοπτήριος χῶρος, in Parnasso,
423.
Κατόρωγες, gens Alpina, 204.
Κατταβανεῖς, pop. Arabiae, 768.
Κατταβανία, ibidem.
Καττιτερίδες νήσοι, 120. 129. 147.
175.
Κάτων, Uticensis, 515. 674. 684.
685. 836.
Καυδιον, opp. Samnitium, 249. 283.
Καυκάσια ὄρη et Καύκασος, 497
— 499. 504 — 506. 688. — 690.
68. 75. 85. 86. 107 passim.
Καυκάσιος ἰσθμός, 129. 491. 499.
Καυκοί, populus Germaniae, 291.
Καύκων, fl. Achaiae, 342. 387.
Καύκωνες, in Elide, 321. 322. 337.
342. 345. 346. 353. 355. 387.
554. 572. — et *Καυκωγιάται s.*
Καυκωνῖται, in Paphlagonia, 345.
541. 542. 678. 680.
Καυκωλία, vetus Elidis nomen, 345.
Καυκωσος μνήμα, in Elide, 345.
Καυλωνία, opp. in Bruttis, 261.
(v. *Αὐλωνία*.) — opp. Siciliae,
ibidem.
Καύνιος, 651. 652.
Καύνος, opp. Cariae, 651.
Καῦστιριανοί, Λαρισαῖοι, 621.
Καῦστριος, heros, 650.
Καῦστρος, fl. Ioniae, 621. 641.
642. 650. 691.
Καῦστρου πεδῖον, 440. 620. 626.
627. 629. 691.
Καφηρεῖς, prom. Euboeae, 368.
Καφρεῖς, opp. Arcadiae, 388.
Κάψα, opp. Numidiae, 831.
Κεβρῆν vel Κεβρῆνην, opp. Troadis,
596. 604. 607.
Κεβρηγία, pars Troadis, 596. 597.
Κεβρηνοί, in Troade, 590. 597.
606. — in Thracia, 590.
Κεβριόνης, 596.
Κεγχρεαί, portus Corinthiorum, 54.
56. 369. 380. — opp. Argoli-
dis, 376.
Κέγγριος, fl. prope Ephesum, 639.

- Κεῖον*, Cei incolae, 448. 486.
Κερκονία, arx Athenarum, 397.
Κέρκυρα, 321. 397. 407.
Κελαδων, fl. Elidis, 343. 348.
Κελαωναί, collis Troadis, 577. —
 opp. Phrygiae, 577—579. 616.
 629.
Κελαυός, filius Neptuni, 579.
Κελαυνά, una e Danaidibus, 579.
Κελένδερεις, opp. Ciliciae, 670. 760.
Κελλά, opp. Apuliae, 282.
Κέλμης, unus e Dactylis, 473.
Κέλσά, opp. Hispaniae, 161.
Κέλται vel *Κεῖλοι*, 176—178. 195.
 — 201. 10. 33. 34. 74 passim.
Κελτίβηρες, 161—164. 33. 142.
 passim.
Κελτιβηρά, 142. 148. 162. 163.
 165.
Κελτιθηρικός πόλεμος, 162.
Κελτική, 176—199. 7. 63. 72. 73.
 75 passim. — ἡ ἐντός Ἀλπεων,
 195. 211. 212. 217. 218. 227.
 240. 287. 292. — *Κελτικά ἔθνη*,
 128. 165. 212. 289. 296. 313.
 — κόλποι, 137. — ὄπλισμός,
 315. — στόλος, 162.
Κέλτικοί, populus Hispaniae, 139.
 141. 151. 153.
Κελτολύγες, 203.
Κελτοσύνθαι, 33. 507.
Κέμμενον ὄρος, in Gallia, 128. 146.
 177. 178. 182. 185. 187. 189.
 — 191. 208.
Κενομάνοι, pop. Galliae cisalpiniae,
 216.
Κένταυροι, 346. 427. 434. 439.
Κεντόρπια, opp. Siciliae, 272. 273.
Κέντρονες, gens Alpina, 204. 205.
 208.
Κεραμῖται, populus Cariae, 660.
Κέραμος, opp. Cariae, 656.
Κερασσοῦ, opp. Ponti, 548.
Κήατα, montes Atticae, 395.
Κεραῖνια ὄρη, in ora Illyrica, 21.
 105. 281. 283. 285. 316. 317.
 318. 324. 326. 390. — pars
 Caucasi, 501. 504.
Κίβηρος, 363.
Κερήσιοι, pop. Phrygiae, 580. —
Κερήσιος βόθυνος, ibid. — μέ-
 λος, ibid.
Κερεάτε, opp. Latii, 238.
Κέρμαρος, Ormeni pater, 438.
Κερκίσουρα, opp. Aegypti, 806.
Κερκίται, populus Asiae, 492. 496.
 497.
Κερετεές, mons Icariae, 488.
Κεραυνάς, insula et opp., 123. 831.
 834.
Κερκιννίτις, insula, 834.
Κερκίται, populus Ponti, 548.
Κέρκυρα cf. *Κόρκυρα*.
Κέρνη, insula, 47.
Κερρητανός, pop. Hispaniae, 161.
Κερσοβλέπτης, rex Odrysarum, 331.
 fig. 48.
Κερύνεια, opp. Achaiae, 387.
Κίστρος, fl. Pamphyliae, 571. 667.
Κεφαλαί, prom. in Syrti maiori,
 835. 836.
Κεφαλλήνες vel *Κεφαλλήνιοι*, 452.
 456. 461.
Κεφαλληνία, 452—458. 124. 335.
 338. 451. 637. — *Κεφαλληνα-*
κός πορθμός, 351. 455.
Κεφαλοίδιον, opp. Siciliae, 268.
 267.
Κεφαλος, filius Deionei, 452. 456.
 459. 461.
Κεφάλων, Gergithius, 589.
Κέως, insula, 485. 486.
Κηλώσσα, mons Sicyoniae, 382.
Κηναιον, prom. Euboeae, 60. 426.
 429. 435. 444. 446.
Κήποι, opp. Bospori Cimmerii, 495.
Κηρέως, fl. Euboeae, 449.
Κηριλλοί, opp. Bruttiorum, 255.
Κηρινθος, opp. Euboeae, 445. 446.
Κητειοί, 616. 620. 678. 680.
Κήτειον, fl. Mysiae, 616.
Κηφῆνες, 42.
Κηφισιά, opp. Atticae, 397.
Κηφισίς, lacus Boeotiae, 407. 411.
Κηφισσός, fl. Phocidis et Boeotiae,
 16. 405—407. 424. 427. — fl.
 Atticae, 400. 424. — fl. Sala-
 minis, 424. — Sicyoniae, Scyri,
 Argolidis, ibid. — fons Apollo-
 niae, ibid.
Κιβύρα ἡ μεγάλη, u. Phrygiae, 630.
 631. 665.
Κιβυράται, 631. — οἱ μικροί, in
 Pamphylia, 667.

- Κιβυράτις* s. *Κιβυρατική*, 629. 631. 651.
Κιβωτός, portus Alexandriae, 792. 795.
Κιθναίος, Chaldaeus, 739.
Κίτρος, opp. Thessaliae, 435.
Κίλαρι, arx Phazemonitidis, 566.
Κιθαίων, 26. 380. 393. 404. 405. 408. 409. 411.
Κικίρων, 455. 660. 798.
Κίκονες, pop. Thraciae, 330, frg. 18. 331, frg. 58.
Κικύνηθος, insula in sinu Pagasaeo, 436.
Κιλβιανόν πεδλον, in Lydia, 629.
Κίλικες, in Troade, 221. 586. 603. 606. 611. 612 passim. — in Cilicia, 668—676. 125. 130. 465. 477. 491. 535. 539. 553 passim.
Κιλικά, 668—676. 48. 52. 60—71 passim. — ἡ *Τραχέτις* s. *Τραχειώτις*, 533—535. 537. 540. 569. 571. 667—669. 671. 672. 681. 682.
Κιλικίη πόλις, 537. 539. 670. — *Ταύρος*, 533. 535. 566. — *θάλασσα*, 84. 492. — *τρόπος*, 670. — *Κίλισσα ἡών*, 683.
Κίλλα, opp. Troadis, 612. 613.
Κίλλαιον, mons Troadis, 612. — mons Lesbi, 612.
Κίλλατος Απόλλων, 612. 613. 618.
Κιλλάνιον πεδλον, in Phrygia, 629.
Κίλλος, fl. prope Cillam, 612. — Pelopis auriga, 613.
Κίμαρος, prom. Cretae, 474. 475.
Κίμβροι, gens Germaniae, 102. 193. 196. 214. 291—294.
Κιμνίαια, castellum Paphlagoniae, 562.
Κιμιστηνή, regio Paphlagoniae, 562.
Κιμνία Ἰμνη, in Etruria, 226.
Κιμμερική κόμη, vicus Bospori Cimmerii, 494.
Κιμμερικόν, u. Bospori Cimmerii, ibid.
Κιμμερικὸς Βόσπορος cf. *Βόσπορος*. — *κόλπος*, 309.
Κιμμέριοι, 6. 20. 61. 149. 244. 293. 309. 494. 511. 543. 552. 553. 573. 627. 647. 648.
Κιμμέριον, mons in Chersoneso Taorica, 309.
Κιμμερὶς πόλις, apud Hecatacum, 299.
Κίμωλος, insula, 484. 485.
Κιναιδιον, opp. Laconicae, 360.
Κινδυῖς Ἀρτεμῖς, 658.
Κινδῖη, vicus Cariae, 668.
Κιρίας, historicus, 329.
Κιωναμωμοφόρος, 63. 72. 74. 119. 133. 769. 774. 778. 782. 789. 790.
Κινύρας, Bybli tyrannus, 755.
Κίνωλις, opp. Paphlagoniae, 545.
Κίος, Herculis comes, 564.
Κίος, u. Bithyniae, 562. 563.
Κιρκάσιον, prom. Latii, 23. 231. 232.
Κίρκη, 21. 43. 44. 46. 224. 232. 395.
Κίρρα, opp. Phocidis, 416. 418.
Κίρρα, u. Numidiae, 828. 832.
Κίρρις, opp. Phocidis, 416. — mons Phocidis, 418.
Κίσαμος, opp. Cretae, 479.
Κισθήνη, opp. Mysiae, 606.
Κισθήνη, insula prope Lyciam, 666.
Κισσενς, Iphidamantis avus, 330, frg. 24.
Κισσῆς, rex Thraciae, 330, frg. 21.
Κισσία, Memnonis mater, 728.
Κισσιοι, i. q. Susii, 728.
Κίτσοσ, Althaemenis pater, 389. 481.
Κισσός, opp. Macedoniae, 330, frg. 21. 24.
Κίτιον, u. Cypri, 682. 683.
Κίτιος, Zenon, 610.
Κίτρον, opp. Macedoniae, 330, frg. 22.
Κίχυρος, i. q. Ephyra Thesprotorum, 324.
Κλαζομεναί, u. Ioniae, 58. 633. 645.
Κλαζομένιοι, 331, frg. 52. 494. 644. 645.
Κλάνης, fl. in Alpibus Noricis, 207. — fl. Latii, 233. 235.
Κλάρος, u. Ioniae, 642. 643. 668.
Κλαστίδιον, opp. Galliae cisalpiniae, 217.
Κλαυτινάτιον, populus Vindelicorum, 206.

- Κλεωνακτίδαι*, tyranni Milyenes, 617.
Κλεανθρία, opp. Troadis, 603.
Κλεανθρίδα;, dux Thuriorum, 264.
Κλεάνθης, Stoicus, 610. — pictor, 343.
Κλειίδες, insulae, 682. 684.
Κλείταρχος, historicus, 224. 293. 491. 505. 718.
Κλείτωρ, opp. Arcadiae, 388.
Κλεόβουλος, Lindius, 655.
Κλεόμαχος, Magnes, 648.
Κλεόμβροτος, Heraeae conditor, 337.
Κλεοπάτρα, Auletis filia, 288. 325. 558. 595. 669. 671. 672. 684. 685. 795—797. 828. — Euergetis coniux, 99. — ἡ Σελήνη, 749.
Κλεοπατρίς, opp. Aegypti, 780. 804.
Κλεοράνης, Myrleanus, rhetor, 566.
Κλεόης, dux Aeolum, 582.
Κλέων, sacerdos Iovis Abretteni, 574.
Κλεωναί, opp. in monte Atho, 331, frg. 33. 35. — u. Argolidis, 377. 382.
Κλεωναῖοι, Mycenae evertunt, 377.
Κλεώνυμος, Heraeae conditor, 280. 337.
Κλιμαξ, mons Lyciae, 666. — mons Coelesyriae, 755.
Κλίτερνα, opp. Aegaeorum, 216.
Κλουστίνη, 235.
Κλουσῖνοι, 220.
Κλούσιον, u. Etruriae, 226.
Κλυμένη, 33.
Κλυπέα, u. Carthaginiensium. cf. *Λσπίς*:
Κνημίδες, opp. Locrorum, 426.
Κνήμις, mons in Locris, 416. 425.
Κνιδία, ager Cnidiorum, 488.
Κνίδιοι, 275. 315. 653. 656. — *Κνίδιος οἶνος*, 637.
Κνίδος, u. Cariae, 119. 653. 656. 807.
Κνουῖφις, Aegyptiorum deus, 817.
Κνωβία Θεβαϊκή, vicus Boeotiae, 404.
Κνώπιος, Codri filius, 633.
Κνώσσιοι, 477. 478.
Κνωσσός, u. Cretae, 476. 477. 479. 481.
Κοάδοιοι, populus Germaniae, 290.
Κοδρίδαι, 383.
Κόδρος, 321. 393. 603. 632. 633. 653.
Κόθος, frater Aecli et Ellopi, 321. 445. 447.
Κόλλη Συρία, 756.
Κολόσυροι, 741. 749. 767.
Κόντος Φάβιος Μάξιμος Αιμιλιανός, 185.
Κοκκήιος, architectus, 245.
Κόκκης cf. *Πτολεμαῖος*.
Κόλαπις, fl. in Iapodibus, 207. 314.
Κολλατία, opp. Latii, 230.
Κολλήνη πύλη, Romae, 228. 234. 272.
Κολοβολί, populus Troglodyticae, 771. 773.
Κολόη, lacus Lydiae, 626. 627.
Κρολοσσαί, opp. Phrygiae, 576. — *Κολοσσηνά Ξηρα*, 578.
Κολοσών, u. Ioniae, 633. 634. 643.
Κολοφώνιοι, 634. 643.
Κολυντός, pagus Atticae, 65. 66.
Κολυκά Ξθνη, 527. — *Φάλαττα*, 492. — *Ισθμός*, 491. — ὄρη. ibid. — *παραλία*, 52. 448. 497.
Κολχίς, 497—499. 6. 45. 61. 68. 71. 91. 94. 129. 288 passim.
Κόλχοι, 497—499. 14. 21. 46. 48. 57. 61. 69. 472. 503 passim.
Κολωναί, opp. prope Lampisacum, in Thessalia, Phociae, Erythraea, 589. — in Troade, 589. 604. 612.
Κολώτης, sculptor, 337.
Κόμανα, u. Cataoniae, 521. 535. 536. 557. — u. Ponti, 535. 547. 557—560. 574. 796.
Κόμαρος, portus Epiri, 324.
Κομμαγήνη, regio Syriae, 521. 522. 527. 533. 535. 664. 678. 746. 747. 749. 750.
Κομμαγήνοι, 521. 527.
Κονίσταλος, deus Atticorum, 588.
Κονίσχοι cf. *Κάνταβροι*.
Κονίστοργις, opp. Hispaniae, 141.
Κόνωτος βασις, in Troglodyticae, 771.

- Κοπταί* i. q. *Θούφοι*, 263.
Κοπράτες, fl. Susianae, 729.
Κοπρία, litus Tauromeniae, 268.
Κοπτός, u. Aegypti, 781. 782. 815.
Κόρα, opp. Latii, 237.
Κορακήσιον, opp. Ciliciae, 667. 668. 670.
Κοράκιον, mons Ioniae, 643.
Κορακίου χώρα, in Aethiopia, 771.
Κοραλλοι, populus Thraciae, 318.
Κόραξ, mons Aetoliae, 329, frg. 6. 417. 459.
Κοραξῶν Ἱερα, 144.
Κοράου κνήμιον, 771. — *φρούριον*, ibid.
Κορασσιαι, insulae, 488. 636.
Κορβανή, Elymaeorum provincia, 745.
Κορβιλών, opp. Galliae, 190.
Κόρδυβα, u. Bacticae, 141. 142. 160.
Κόρη, 198. 256. 344.
Κορησσία, opp. Cei, 486.
Κορησσός, mons prope Ephesum, 634. 640.
Κορινθίαι, ager Corinthiorum, 379 — 381. 640.
Κορινθαϊκός ἰσθμός, 171. 334. 335. 378. 380. 381. 392. — *κόλπος*, 54. 123. 124. 323. 324. 332. 334. 335. 336 passim.
Κορινθιοι, 59. 98. 316. 330, frg. 25. 378. 380. 381. 393. 414. 452.
Κόρινθος, 378 — 382. 219. 269. 277. 335. 338. 347. 361. 372 passim.
Κορίσκος, philosophus, 608.
Κόρκυρα s. *Κέρκυρα*, 44. 105. 106. 124. 269. 299. 326. 329, frg. 7. 8. 449. — *Μέλαινα*, 124. 315.
Κορκυραία, 324. 329, frg. 6.
Κορκυραῖοι s. *Κερκυραῖοι*, 316. 329, frg. 3.
Κορνήλιος Γάλλος, praefectus Aegypti, 819.
Κόρυμβος, Eleus, 355.
Κοροκονδάμη, opp. Bospori Cimmerii, 494. 496.
Κοροκονδαμίτις λίμνη, 494.
Κοροπασσός, opp. Lycaoniae, 568. 663.
Κόρος, fl. Iberiae, i. q. *Κίριος*, 500.
Κορπλική, in Hellesponto, 331, frg. 58.
Κορπίλοι, pop. Thraciae, 331, frg. 48.
Κόρσικα, i. q. *Κύρνος*, 224.
Κόρσουρα, insula, 834.
Κορίβαντες, 331, frg. 51. 466 — 473.
Κορυβάντιον, prope Hamaxitum, 473.
Κορύβισσα, prope Scepsin, 473.
Κορυθαίτις, pagus Atticae, 395.
Κορυθαλός, mons Atticae, 395. 399.
Κορυφαντίς, opp. Mitylenaeorum, 607.
Κορυφάσιον, mons et prom. Messeniae, 339. 348. 351. 353. 359. — opp. Messeniae, 348.
Κορφίνιον, opp. Marrueinorum, 238. 241. 242.
Κορώντια, u. Boeotiae, 410. 411. 414. 434. — u. Thessaliae, 411. 434.
Κορωνειακή, ager Coroneae, 407. 411.
Κορώνη, u. Messeniae, 360. 361.
Κορώνιοι, incolae Coroneae, 411.
Κόσας, fl. Lafti, 237.
Κοσκυρία, opp. Cariae, 587. 650.
Κόσμοι, magistratus Cretensium, 482. 484.
Κόσσα vel *Κόσσαί*, u. Etruriae, 222. 225.
Κοσσαία, regio Asiae, 744.
Κοσσαῖοι, 522. 524. 741. 744. — *Κοσσαῖα ὄρη*, 524. 742.
Κόσσουρα, insula et opp., 123. 277. 834.
Κοτιάειον, opp. Phrygiae, 576.
Κοτιονάντιοι, populus Raetorum, 206.
Κοττίου γῆ, in Alpibus, 178. 179. 204. 217.
Κότυλος, cacumen Idae montis, 602.
Κότυς, princeps Sapaeorum, 556. — rex Odrysarum, 331, frg. 48. — dea Edonorum, 470.
Κοτύτια, 470.
Κουάριος, fl. Thessaliae et Boco-tiae, 411. 412. 435.
Κοῦβοι, cf. *Βιτούργες*.

- Κουκίτος λόφος*, Romae, 234.
Κούκουλον, opp. Latii, 238.
Κουλουπηγή, regio Ponti, 560.
Κούνιος, prom. Lusitaniae, 137.
Κουράλιος, fl. Thessaliae, 438.
Κουρήτες, pop. Aetoliae, 321. 423. 429. 451. 462—469. 472. 473. — sacerdotēs, 331, frg. 51. 466—474. 480. 640.
Κουρήτις et *Κουρητική* i. q. *Πλευρωία*, 451. 465.
Κουριάς, prom. Cypri, 683. — *Κουριάδες ἀκταί*, ibid.
Κούριον, opp. Cypri, 683. — mons Aetoliae, 451. 465.
Κράγιος, opp. Lyciae, 665. — mons et prom. Lyciae, 665. — rupes Ciliciae, 669.
Κράθις, fl. Achaiae, 386. — fl. Italiae, 263. 386. 449.
Κράμβουσα, opp. Lyciae, 666. — insula Ciliciae, 670.
Κρανάη, insula, 399.
Κραναιοί, Athenienses, 397.
Κραναιός, rex Atheniensium, 397.
Κράνιοι, opp. Cephalleniae, 455. 456.
Κρανών, opp. Thessaliae, 329, frg. 14. 330, frg. 16. 441. 442.
Κρανώνιοι, 329, frg. 14. 330, frg. 16. 18. 331, frg. 58. 441. 442.
Κράσσο, triumvir, 747. 748. — consul, 176. 646.
Κρατερός, dux Alexandri, 702. 721. 725.
Κρατήρ, sinus Campaniae, 242. 248. 247.
Κράτης ὁ μεταλλευτής, 407. — ὁ *Μαλλώτης*, 3. 4. 5. 30—32 passim.
Κράτιππος, Trallianus, 649.
Κρεμαστή, opp. Thessaliae, 440.
Κρεμώνη s. *Κρέμων*, opp. Italiae, 216. 247.
Κρεοντιάδης, Eleae conditor, 252.
Κρεόπωλον, mons Argolidis, 376.
Κρέουσα s. *Κρεουσία*, opp. Boeotiae, 400. 405. 409.
Κρεοπάγοι, gens Aethiopica, 771. 772.
Κρεσφόντης, 361. 389.
Κρεώφυλος, Samius, 638. 639.
Κρήμενα, opp. Pisidiae, 569. 570.
Κρηίδες, opp. Macedoniae, 331, frg. 34. 41. 43.
Κρηστωναί, opp. Thraciae, 331, frg. 41.
Κρήτες, 480—484. 279. 281. 375. 462. 466. 472. 477 passim.
Κρήτη, 474—484. 46. 106. 123. 124. 221. 265. 472 passim.
Κρητικοί λόγοι, 466. 472. — *νόμιμα*, 260. 481—483. — *ἄργια*, 469. — *ῥυθμοί*, 480. — *πίλαγος*, 50. 124. 323. 335. 369. 375. 474. 485. 488.
Κριθωτή, prom. Acarnaniae, 459. — opp. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 56. 459.
Κρίμισσα, castellum Lucaniae, 254.
Κριναγόρας, Mitylenaeus, 617.
Κρίνακος, nomen barbarum, 321.
Κριού μέτωπον, prom. Cretae, 106. 474. 837. — prom. Chersonesi Tauricae, 125. 309. 496. 545.
Κρίσα, u. Phocidis, 265. 390. 418. 418. 419.
Κρισαία θάλαττα, 390. 400. 405. — *κόλπος*, 259. 323. 329, frg. 13. 334. 336. 379. 390 passim. — *πέδιον*, 418. 419. 427. — *πόλεμος*, 418. 421.
Κρισαιοί, 418. 419.
Κριμισίρος, rex Boiorum, 304. 313.
Κρόβυζοι, gens Thraciae, 318.
Κροΐσος, 420. 421. 534. 564. 601. 626. 627. 640. 680. 735.
Κρόκιον πέδιον, in Thessalia, 433. 435.
Κροκοδείλων πόλις, opp. Aegypti, 811. 817. — opp. Iudaeae, 758.
Κροκύλεια, locus Acarnaniae, 376. 452. 453.
Κρομμύον ἄκρα, prom. Cypri, 669. 682. 683.
Κρομμυών, opp. Megaridis, 360. 390. 391.
Κρομμυωνία χώρα, 380. 392. — *ῦς*, 380.
Κρόμιον, Saturni aedes Gadibus, 169. 175.
Κρόνος, 468. 472. 654. — cognomen Apollonii et Diodori, q. v.
Κρότων, 259. 261. 262. 269. 387.

- Κροτωνῆται*, 261—263. 269.
Κροτωνῆταις, 254. 261. 272.
Κρουροί, opp. Moesiae, 319. —
 fons Triphyliae, 343. 350. 351.
Κρουσίς, regio Macedoniae, 330,
 frg. 21.
Κρώμη; opp. Paphlagoniae, 544.
Κτενοῖς, portus Chersonesi Tauri-
 cae, 308. 312.
Κτησίας, Cnidius, 43. 508. 656.
 689. 779. 785.
Κτησιφῶν, u. Assyriae, 743.
Κτιμένη, 453.
Κτίσται, Thracae, 296.
Κυάνται πέτρας s. *Συμπληγάδες*,
 21. 91. 92. 125. 149. 319. 320.
 331, frg. 56. 57. 445.
Κυανή λίμνη, in Armenia, 529. cf.
Μαντιανή.
Κυαζάρης, rex Medorum, 801.
Κύβελαι, mons Phrygiae, 567.
Κυβέλη, 469. 470. 567.
Κυβέλλα, opp. Ioniae, 645.
Κυβήβη, i. q. *Κυβέλη*, 470.
Κυβισσάκτης, rex Aegyptiorum,
 796.
Κυβίστρα, opp. Cataoniae, 535. 537.
Κυδίλλη, Cercaphi uxor, 654.
Κύδρος, fl. Ciliciae, 47. 672. 673.
 675.
Κύδραν, opp. Epiri, 327.
Κυδρήλος, Codri filius, 633.
Κύδωνες, populus Cretae, 475.
Κυδωνία, u. Cretae, 376. 476. 478.
 479.
Κυδωνῆται, 479.
Κυζικηνή, 565. 581—583. 587.
Κυζικηνοί, 125. 551. 576. 583.
 587. 589. 635.
Κύζικος, insula et urbs, 45. 331,
 frg. 58. 564. 575. 576. 582. 586.
 588. 635. 655. 681.
Κύθηρα, insula et opp., 124. 363.
 368. 475.
Κυθήριος, fl. Pisatidis, 356.
Κύθηρος, opp. Atticae, 397.
Κύθνος, insula, 485.
Κύωνδα, castellum Ciliciae, 672.
Κυκήσιον, opp. Pisatidis, 356. 357.
Κυκλάδες ἤσσοι, 58. 124. 368. 474.
 485. 488. 538. 636.
Κυκλώπεια Ἴργα, 369. 373.
- Κύκλωπες*, 20—22. 40. 373. 502.
 592.
Κύκνος, rex Colonaarum, 380. 589.
 604.
Κυλλήνη, u. Elidis, 337. 338. 341.
 456. — mons Arcadiae, 388.
Κυμαία, ager Cymaeorum in Aeolide,
 589. 621. 646. — in Campania,
 245. 248. 274. 626.
Κυμαῖοι, 242. 243. 245. 246. 331,
 frg. 52. 622. 667.
Κυμαῖος κόλπος, 22. 23. 242.
Κύμη (ἢ *Φορκωνίς*), u. Acolidis,
 243. 409. 440. 505. 550. 582.
 600. 621—623. — u. Campaniae,
 26. 243—246.
Κυναιθα, opp. Arcadiae, 388.
Κυναμολοί, populus Aethiopiae,
 771.
Κύνθος, mons Deli, 485.
Κυνία λίμνη, in Aetolia, 459.
Κυνοκέφαλοι, populus Aethiopiae,
 43. 299. 774.
Κυναπολίτης νομός, 812.
Κύνος, opp. et prom. Locridis, 60.
 425. 426. 446. 615.
Κυνός κεφαλαί, locus Thessaliae,
 441. — πόλις, u. Aegypti, 802.
 — *σήμα*, prom. Cariae, 656. —
 locus in ora Aegypti, 799. —
 i. q. *Ἐκάβης σήμα* q. v.
Κυνῶν πόλις, u. Aegypti, 812.
Κυνοσόρα, regio Argolidis, 65. 370.
 376.
Κυπαρισσῆις, fl. Messeniae, 349.
 — fl. Triphyliae, 348. 349.
Κυπαρισσία, opp. Triphyliae, 348.
 349. — opp. Messeniae, 345.
 349. 359. 361. — opp. Laco-
 nices, 363.
Κυπαρισσιεῖς, 345. 348. 359.
Κυπάρισσος, opp. Phocidis, 423.
Κύπρα, i. q. *Ἥρα*, 241.
Κυπρία, i. q. *Κύπρος*, 669.
Κύπριοι, Cyprī incolae, 341. 682.
 684.
Κύπρος, 681—685. 6. 40. 125
 passim.
Κύρα, u. Bactrianae, 517.
Κυρβάντες, i. q. *Κορύβαντες*.
Κύρβας, conditor Hierapytnae, 472.
Κυρηναία, 837. 838. 57. 123. 131.

347. 474. 475. 791. 798. 814.
836—838. 840.
- Κυρηναϊκή φιλοσοφία*, 637. —
όπος, 525. 837.
- Κυρηναῖοι*, 484. 791. 837. 838.
- Κυρήνη*, 56. 133. 157. 347. 484.
829. 836. 837.
- Κυρῆτιος*, 569.
- Κύρις*, opp. Sabinorum, 228.
- Κυρῆται*, 228. 230. 231.
- Κύρνος*, 123. 223—226. 252. 654.
840.
- Κύρος*, Persarum rex, 61. 252. 507.
512 passim. — fl. Persidis, 729.
— fl. Iberiae et Albaniae, 61.
491. 498. 500. 501. 509. 514.
528.
- Κύρου πεδῖον*, campus Lydiae, 626.
629.
- Κυρρηστικὴ*, pars Syriae, 751.
- Κυρσῖλος*, Pharsalius, historicus, 530.
- Κύρτιος*, populus Mediae, 523. 527.
- Κυρῖτιον*, opp. Locridis, 427. 475.
- Κύρωνος*, opp. Paphlagoniae, 542.
544. 545.
- † *Κύτωρος*, opp. Πούτι, 548. —
Phrixii filius, 544.
- Κύφος*, mons Thessaliae, 442. —
opp. Thessaliae, 441. 442.
- Κυχρεία*, i. q. *Σαλαμίς*, 393.
- Κυχρείδης όφις*, ibid.
- Κυχρεύς*, heros, 393.
- Κύψελα*, u. Thraciae, 322. 329,
frg. 9. 10. 331, frg. 48. 57.
- Κύψελος*, tyrannus Corinthi, 325.
353. 378. 452.
- Κῶα*, i. q. *Κῶς*, 637.
- Κωββαλος*, vicus Paphlagoniae, 545.
- Κωβος*, rex Trerum, 61.
- Κωγαίωνος*, mons et fl. in Getis,
298.
- Κώθων*, insula et portus Carthagi-
niensium, 832. 833.
- Κώκαλος*, rex, 273. 279.
- Κωμισσηή*, regio Parthienes, 514.
— regio Armeniae, 528.
- Κώμων*, opp. Galliae cisalpiniae, 192.
204. 206. 213.
- Κωριακοί*, populus Hispaniae, 156.
— populus Indiae, 689. 690.
- Κωνκορδία*, opp. Galliae cisalpi-
nae, 214.
- Κωνούεσαι*, populus Galliae, 190.
191.
- Κωνσεντία*, u. Bruttiorum, 256.
- Κωσώπα*, u. Aetoliae, 460. cf. *Αρ-
σινόη*.
- Κῶοι*, 653. 654. 657. 658.
- Κῶπαι*, opp. Boeotiae, 406. 407.
410. 411.
- Κωπαῖς λίμνη*, 59. 406—408. 410.
411. 413. 415. 424.
- Κωράλιος*, fl. Boeotiae, 411.
- Κωράλις λίμνη*, in Lycaonia, 568.
- Κωρυκαῖοι*, piratae Ioniae, 644.
- Κωρύκιον ἀντρον*, 417. 627. 671.
683. — *δειράς*, 683.
- Κώρυκος*, mons et prom. Ioniae,
644. — prom. Cretae, 363. 738.
— prom. Ciliciae, 670. 683. —
littus Lyciae, 666. — u. Lyciae,
667. 671.
- Κῶς*, insula, 124. 331, frg. 58. 488.
489. 573. 637. 653. 657. 686.
701. — urbs, 374. 573. 653.
657. 686. 701.
- Κώτεος*, prom. Mauritaniae, 825.
826. 827.
- Κωτίλαι*, opp. Sabinorum, 228.
- Κωτίνας*, opp. Baeticae, 142.
- Κώφης*, fl. Indiae, 697. 698.
- Κωφός*, portus Pallenae, 330, frg.
32.

A.

- Ααβανὰ ύδατα*, in Italia, 238.
- Ααβιήνος*, praefectus Asiae, 574.
660.
- Ααβικανή όδός*, 237.
- Ααβικόν*, opp. Latii, 230. 237.
- Ααβάτας*, fl. Syriae, 751.
- Αάβρανθα*, u. Cariae, 659.
- Αιβύρωνθος*, in insula Creta, 477.
— prope Nauplium, 369. — in
Aegypto, 787. 811.
- Ααγαρία*, castellum prope Thurios,
263.
- Ααγαμίτανός οίνος*, ibid.
- Ααγέτας*, Strabonis avus, 477. 478.
- Ααγίδαί*, reges Aegypti, 795.
- Ααγίνα*, opp. Cariae, 660. 663.
- Ααγκόβαρδοι*, gens Germaniae, 290.
292.

- Λάγος*, Ptolemaei pater, 301.
Λαγονσα, insula Cretae vicina, 484.
Λαδη, insula prope Miletum, 635.
Λαδων, fl. Arcadiae, 60. 389.
Λαέρτης, 59. 451—453. 456. 460.
Λαδων vel *Ληθαῖος*, fl. Cyrenai-
 cae, 647. 836.
Λαιστριγόνες, populus Siciliae, 20.
 22. 40.
Λακεδαιμόνιοι, 364—367. 65. 103.
 257. 278—280. 282. 325 passim.
Λακεδαίμων, 264. 345—347. 367.
 368. 383. 389. 446 passim.
Λακκήτηρ, prom. Co insulae, 657.
Λακίμων, prom. Bruttiorum, 261.
 262. 281.
Λάκμος, mons Aetoliae, 271. 316.
Λάκωνες, 157. 233. 250 passim.
Λακωνικά νόμισμα, 154. 260. 481.
 482. — *συσσίτια*, 480. 482. 701.
 — *κόλπος*, 335. 362. 368. —
νήσος, i. q. *Θήρα*, 837.
Λακωνική, 362—368. 92. 124.
 264. 335. 343 passim.
Λάμια, territorium, 19.
Λαμία, u. Thessaliae, 60. 433 —
 435. 450.
Λαμιακός πόλεμος, 433. 446.
Λαμος, fl. et opp. Ciliciae, 671.
Λάμπεια, mons Arcadiae, 341.
Λαμπείς, opp. Cretae, 475.
Λαμπτρέις, pagus Atticae, 398.
Λαμπωνία, opp. Troadis, 610.
Λαμψακήνη, 587. 589.
Λαμψακηνοί, 589.
Λάμψακος, u. Mysiae, 331, frg 56.
 58. 587. 589—591. 636.
Λαονοί, pop. Germaniae, 290. 292.
Λαοδικία (ή κατακεκαυμένη), u.
 Lycaniae, 663. — Coelestriae,
 755. — u. Syriae, 749. 751. 752.
 — u. Mediae, 524. — u. Phry-
 giae, 576. 578. 580. 629. 630.
 663.
Λαός, u. Lucaniae, 253. — fl. Lu-
 caniae, 253. 254. 255. — sinus
 Lucaniae, 253.
Λαουανσηή, provincia Cappado-
 ciae, 534. 540. 560.
Λαουία, Latini filia, 229.
Λαούτιον, u. Latii, 230—232. 264.
 608.
- Λάπαθος*, opp. Cypri, 682.
Λαπέρσαι, cognomen Diosecurorum,
 364.
Λαπη, opp. Lesbi, 426.
Λαπίθαι, pop. Thessaliae, 8. 329,
 frg. 14. 15. 439—443.
Λαπίθης, i. e. Mopsus, 443.
Λάραρδα, opp. Lycaoniae, 569.
Λάρμιος, lacus Italiae, 192. 204. 209.
 213.
Λάρισα, Piasi filia, 621. — u. Pe-
 lasgiotidis, 389. 430. 431. 438.
 440. 441. 443. 503. 539. — u.
 Phthiotidis (ή Κρημαστή et Πε-
 λασγία), 60. 435. 440. — u.
 Thessaliae ad Ossam, 440. — u.
 Atticae, ibid. — u. Cretae, ibid.
 — u. in confinio Elidis et Achaiae,
 ibid. — u. Syriae, ibid. — u.
 Ponti, ibid. — u. Troadis, 440.
 604. 620. — *Ἐρεσία*, vicus in
 Caystri campo, 440. 620. —
Φρικωρίς, u. Aeolidis, 440. 620.
 — 622. — arx Argorum, 370.
 371. 440.
Λαρισάλα, 605.
Λαρισαῖαι πέτραι, Lesbi, 440.
Λαρισαῖοι, 60. 440. 621. 691.
Λαρίσιον πεδιον, 440. — *Ζεύς*,
 ibid.
Λάρισος, fl. Achaiae, 387. 440.
Λαρολαιήται, pop. Hispaniae, 159.
Λάρνηρα, opp. Boeotiae, 105. 405.
 406. — opp. Locridis, 406.
Λῆς, opp. Laconicae, 364.
Λατίνη s. *Λάτιον*, 228—240. 145.
 187. 191 passim.
Λατίνη γωνή, 137. 160. 258. —
ὁδός, 236—238.
Λατίνοι, 218. 229. 231—233. 235.
 237. 238. 240. 287.
Λατίνος, rex Aboriginum, 229.
Λάτιον, 186. 191.
Λατμικός κόλπος, sinus Ioniae, 635.
Λάτμος, mons Cariae, 635. 636.
 — opp. Cariae, 635.
Λατομίαι, insulae sinus Arabici,
 770.
Λατόπολις, u. Aegypti, 812. 817.
Λατοπολίται, ibid.
Λαυρετόν, opp. Latii, 229. 232.
Λεβάδεια, u. Boeotiae, 414. 423.

- Λεβίδιοι*, 643.
Λέβδος, u. *Ioniae*, 633. 643.
Λεβήρ, opp. et portus *Cretae*, 478.
Λέβινθος, insula, 487.
Λεγναροί, pop. *Hispaniae*, 159.
Λειβηθρα s. *Λειβηθρον*, u. *Picriae*, 330, frg. 18. 410. 471.
Λειβηθριάδες s. *Λειβηθρίδες κύμαται*, 410. 471.
Λείγην, fl. *Galliae*, 177. 189. 190. 191. 193. 195. 196. 198.
Λειμών, prope *Nysam* *Ioniae*, 650.
Λειμώνη, i. q. *Ἠλώηη*, 440.
Λέϊρος, fl. *Latii*, 233. 237. 238.
Λέϊκτον, prom. *Troadis*, 581. 583. 584. 586. 592. 604. 606. 615. 616.
Λέλεγες, 321. 322. 401. 570 passim.
Λέλεγια, tumuli et arces *Lelegum*, 321. 611.
Λέλεξ, *Leucadii*, 322.
Λεμόβικες, pop. *Galliae*, 190.
Λεοννάτος, *Alexandri* amicus, 433.
Λεοννόρος, dux *Galatarum*, 566.
Λεοντεύς, *Lampsacenus*, 589.
Λεοντίνη, ager *Leontinorum*, 20. 272. 273.
Λεοντίνοι, u. *Siciliae*, 272. 273.
Λεοντόπολις, u. *Aegypti*, 802.
Λεοντοπολίται, 812.
Λεοντοπολίτης νομός, 802.
Λεοντος σκοπή et *Λεοντος βομοί*, in *Aethiopiae* litore, 774.
Λεόντων πόλις, u. *Phoenices*, 756.
Λέπιδον, cf. *Ῥήγιον*.
Λεπρεάται, *Leprei* incolae, 345. 355.
Λεπρεατικός Πύλος, 339. 343. 350.
Λεπρεάτις, ager *Leprei*, 3.
Λέπρειον, u. *Triphyliae*, 342. 344 — 346. 355.
Λίπτις, u. *Africae*, 835.
Λίρρα, i. q. *Λέρος*, 487.
Λίρρη, fl. *Argolidis*, 368. — lacus *Argolidis*, 368. 371.
Λίρος, 488. 489. 635.
Λισβία, i. q. *Λισβος*, 331, frg. 58.
Λισβιοί, 581. 599. 617. 621.
Λισβολής, *Mitylenaeus*, 617.
Λισβος, insula, 617 — 619. 45. 60. 124. 221. 356. 488. 554. 581 — 584. 590. 612. 615 passim.
- Λευά*, opp. *Calabriae*, 281. — mons *Cretae*, 475.
Λευκάδιος, 322. 452.
Λευκάδιος, frater *Penelope*, 452.
Λεύκαι, opp. *Ioniae*, 646.
Λευκαρία, 252 — 255.
Λευκαροί, 252 — 255. 211. 228. 261. 263. 280. 283.
Λευκάς, insula et opp., 450 — 453. 59. 105. 322. 329, frg. 6. 459. 461.
Λεύκασπις, portus *Marmaricae*, 799.
Λευκάτας, prom. *Leucadis*, 452. 456. 461.
Λευκή, insula, 125. 306. — *κώμη*, opp. *Nabataeorum*, 780. 781. — *ἀκτή*, prom. *Euboeae*, 399. — prom. *Libyae*, 489. 799. — in *Thracia*, 331, frg. 56.
Λεύκη, planities *Laconicae*, 363.
Λευκήμη, prom. *Corcyrae*, 324.
Λεύκιος Ταρχήνιος Πύρακος, 220. — *Μόμμιος*, 381.
Λεύκιππος, *Achaeorum* dux, 265.
Λευκοθέας *ιέρων*, apud *Moschos*, 498.
Λεύκοι, *populus* *Galliae*, 193.
Λευκοκομας, *Lebenius*, 478.
Λεύκολλα, portus *Cypri*, 682.
Λεύκολλος (*Marcus*), 319. 381. — (*Lucius*), 532. 535. 546. 547. 557. 558. 567. 576.
Λευκόνοτος, ventus, 29. 837.
Λευκοπέτρα, prom. *Italiae*, 211. 259.
Λευκόστροι, 542. 544. 546. 552. 553. 554. 678. 737.
Λευκοφρηνήη, *Αρτεμις*, 647.
Λευκόφρων, i. q. *Tenedos*, 604.
Λεύκτρα, u. *Bocotiae*, 360. 384. 414. 445.
Λεύκτρον, opp. *Laconicae*, 360. 361. — vicus *Achaiae*, 387.
Λεύκων, rex *Bospori*, 301. 310. 311.
Λευκωσία, insula, 123. 252. 258.
Λευτεργία, litus *Calabriae*, 281.
Λευτέρμοιοι, gigantes *Phlegrae*, 281.
Λέχαιον, portus *Corinthi*, 56. 378. 380.
Λεωκόριον, *Athenis*, 396.
Λεωτίδας, *Spartanorum* rex, 10. 429. 467.

- Λεωνίδης*, Rhodius, stoicus, 655.
Λεωσθένης, Atheniensis, 433.
Λήδα, Tyndarei coniux, 461.
Ληθαίος, fl. Cretae, 478. — fl. Magnesiae, 554. 647. — fl. Thesaliae, 647. — fl. Libyae, 836.
Λήθης ποταμός, fl. Lusitaniae, 153.
Λήλαντον, planities Euboeae, 58. 447. 448. 465.
Λημνίνα λίμνη, Lemannus lacus, 186. 204. 208. 271.
Λήμνος, insula, 28. 45. 46. 124. 221. 330, frg. 32. 331, frg. 35. 44. 46 passim.
Λήραι, i. q. Bacchae, 468.
Ληξόβιοι, populus Galliae, 189. 194.
Ληπόντιοι, gens Alpina, 204. 206.
Λήρων, insula maris Tyrreni, 185.
Λητοπολίτης νόμος, 807.
Λητώ, 374. 485. 639. 640. — eius templa, 349. 651. 652. 665. 802.
Λίβανος, mons, 742. 754—756.
Λίθης, Chathorum sacerdos, 292.
Λιβοφοίικες, populus Libyae, 835.
Λίβυες, 10. 170. 737. 760. 822. 828. 838. — *Ἑσπερίται*, 647.
Λιβύη, 824—839. 2. 6. 16 passim.
Λιβυκοὶ Ψύλλοι, 588.
Λιβυκὸν πέλαγος, 122. 123. 267. 323 passim. — *οἶνος*, 799. — *ὄρη*, 789. 819.
Λιβυρνή πόλις, i. q. Scardon, 315.
Λιβυρνίδες νῆσοι, 124. 315. 317.
Λιβυρνοὶ, Corcyra expulsi, 269. 317.
Λιγγογες s. Λιγκάσιοι, pop. Galliae, 186. 193. 208.
Λιγῆ, u. Mauritaniae, 825. 826. 827. 829.
Λίγυες, 201—204. 128. 129. 178. 180. 183. 184. 187 passim.
† *Λιγυρῆσκοι*, i. q. *Ταυρῆσκοι*, 296.
Λιγυστική, 128. 165. 177. 203 passim. — *ἄκρα*, 92. — *παραλία*, 122. 184. 187. 202. 203. 211. — *ἴθνη*, 204. 212. 216. — *πέλαγος*, 106. 122. 123. 128.
Λίθρος, mons Ponti, 556.
Λιθῶδες πεδίον, prope Massiliam, 162.
- Λικάντιοι*, populus Vindelicorum, 206.
Λικύμνα, arx Tirynthis, 373.
Λικύμιος, Thesolemi avunculus, 373. 653.
Λίλαια, u. Phocidis, 16. 407. 424.
Λιλιύβαιοι, prom. Siciliae, 122. 265. 266. 267. 834. — u. Siciliae, 267. 272. 608.
Λιμαλας, fl. Lusitaniae, 153.
Λιμερία, opp. Cypri, 683.
Λιμναί, opp. Messeniae, 257. 279. 362. 363. — opp. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 52. 635. — suburbium Spartaee, 363. 364.
Λιμυρα, opp. Lyciae, 666.
Λιμυρος, fl. Lyciae, 666.
Λίνδιοι, 655. 671.
Λίνδος, u. Rhodi, 605. 655.
Λίον, opp. Mysiae, 588.
Λιουσόιοι κοχλίται, ibid.
Λίξος, opp. Mauritaniae, 825. 829. — fl. Mauritaniae, 99.
Λιπάρα, insula, 20. 258. 275—277.
Λιπαράων νῆσοι, 54. 57. 123. 248. 256. 274. 275. 276.
Λισσόσ, opp. Dalmatiae, 316.
Λιτερον, opp. Campaniae, 243.
Λιτερονος, fl. Campaniae, 243.
Λιχάδες νῆσοι, 60. 426.
Λιχας, Hercules comes, 426. — *Λίχα θήρα τῶν ἐλεφάντων*, 773. — *βῆμοι*, 774.
Λιψ, ventus, 29. 246. 259. 375. 554.
Λοκρίαι, fons apud Locros, 259...
Λοκρίδες παρθένοι, 600. 601.
Λοκρικὸν ὄρος, i. e. *Φυρῆκιον*, 582.
Λοκρινὸς κόλπος, prope Baias, 244. 245.
Λοκρὸς, in Graecia, 425—429. 406. 416 passim. — in Italia, 259. 260. 270.
Λοκροί, populus Graeciae, 321. 336 passim. — *Ἐπιζεφύριοι* vel *Ἑσπεριοι*, in Italia, coloni Ozolarum, 255. 256. 259. 260. 261. 427. — u. Locrorum Epizephriorum, 123. 259. 260. 835. — *Ἐπικνημῖδιοι*, 334. 390. 416. 418. 425—427. 430. — *Ὀζό-*

- λαι, 259. 332. 416—418. 425
 — 427. 450. — Ὀπουντιοί, 259.
 322. 416. 424—426.
 Δοπαδοῦσσα, insula, 834.
 Δοῦγδουρον, opp. Aquitaniae, 190.
 — u. Segosianorum, 177. 186.
 191—193. 208.
 Δοῦγεον, palus in Alpibus, 314.
 Δουβίας, fl. et lacus Macedoniae,
 330, frg. 20. 22. 23.
 Δουέριος, Arvernus, 191.
 Δούκις, populus Germaniae, 290.
 Δούκα, opp. Ligurum, 217. 218.
 Δουκερία, opp. Dauniorum, 264.
 284.
 Δουκοταία, u. Parisiorum, 194.
 Δουκούμων, filius Demarati, 219.
 Δούνα, opp. et portus Ligurum,
 217. 218. 222.
 Δουπλαι, opp. Calabriae, 282.
 Δουπλάς, fl. Germaniae, 291.
 Δούσωνες, populus Hispaniae, 162.
 Λοχιάς, prom. Aegypti, 791. 794.
 Λυγαῖος, avus Penelopeae, 461.
 Λύδαμος, dux Cimmericorum, 61.
 627.
 Λυγκησταί, pop. Macedoniae, 323.
 326. 327.
 Λυθα, 626—628. 58. 61. 130.
 219. 383. 407. 408.
 Λύδια ἱερά, 469. — πύλαι, Adra-
 mytūi, 613.
 Λυδοί, 572—574. 130. 219. 220.
 264. 413. 534. 565. 570 passim.
 Λυδός, filius Atyis, 219. — nomen
 Phrygium, 304.
 Λυκαβηττός, mons Atticae, 399.
 454.
 Λύκαιον, mons Arcadiae, 208. 348.
 388.
 Λυκάορες, 568. 130. 533. 534.
 554. 678. 680.
 Λυκαονία, 568—570. 130. 134.
 537. 539. 540. 566. 568 passim.
 Λύκαστος, opp. Cretae, 479.
 Λυκάων, 41. — Priami filius, 585.
 620.
 Λυκεῖον, Athenis, 396. 397. 400.
 Λυκία, 664—667. 21. 25. 125
 passim. — in Troade, 565. 585.
 Λυκιάκων σύστημα, 664. 665. 667.
 Λυκίαρχης, 665.
- Λύκιοι, 664—667. 6. 534. 569.
 572. 573 passim. — in Troade,
 453. 565. 572. 585. 587. 596.
 598. 662.
 Λυκομήδης, sacerdos Comanorum,
 558. — rex Scyri, 436. — rex,
 Pharnacis filius, 560.
 Λυκοπολίται, 812.
 Λυκόριμας, i. q. Euenus, 327.
 Λύκος, filius Pandionis, 392. 573.
 667. — fl. Assyriae, 79. 737. —
 fl. Syriae, 755. — fl. Phrygiae,
 578. — fl. Armeniae et Ponti,
 529. 547. 556.
 Λυκούργιον, vicus Argolidis, 376.
 Λυκούργος, Lacedaemonius, 365.
 366. 481. 482. 762. — Edono-
 rum rex, 471. 687. — orator,
 601.
 Λύκτιοι, 475. 476. 479. 481.
 Λύκτος, u. Cretae, 476. 479.
 Λύκου πόλις, u. Aegypti, 802.
 Λύκων πόλις, u. Aegypti, 813.
 Λυκώρειαι, opp. Phocidis, 418. 423.
 Λύρκειον, mons Argolidis, 370. 376.
 424. — vicus Argolidis, 271.
 Λυρρησσίς, in Troade, 586.
 Λυρρησσός, opp. Troadis, 584. 585.
 607. 612. — opp. Pamphyliae,
 667. 676.
 Λυσιάς, castellum Iudaeae, 763. —
 opp. Syriae, 752. — opp. Phry-
 giae, 576.
 Λυσιμαγία, u. Chersonesi Thra-
 ciae, 134. 331, frg. 52. 54. —
 opp. et lacus Aetoliae, 460.
 Λυσίμαχος, Agathoclis filius, 302.
 305. 319. 563. 565. 593. 597.
 604. 607. 623. 640. 646.
 Λύσιππος, sculptor, 278. 459. 590.
 Λύσις, poeta, 648.
 Λυσιανία, 151—156. 120. 147.
 166.
 Λυσιανοί, populus Hispaniae, 139.
 147. 152. 154. 155. 163. 166.
 Λυσιωδοί, 648.
 Λυχνιδός, opp. Epiri, 323. 327.
 Λώρριμα, mons et litus Cariae, 652.
 655. 656.
 Λωτοφαγῆτις, nomen Syrtis mino-
 ris, 834.
 Λωτοφάγοι, 25. 157. 829. 834.

M.

- Μα*, i. q. *Ἐνώ*, 535.
Μάγασσα, opp. Ciliciae, 676.
Μαγνησία et *Μαγνήτις*, regio Thessalicae, 329, frg. 12. 14. 16. 330, frg. 25. 432. 436. 437. 441. 443.
Μαγνησία, opp. Cariae, 551. 554. 579. 636. 647. 648. 663. — opp. Lydiae ad Sipylum, 571. 579. 622.
Μάγνητες, Thessalicae, 28. 429. 436. 441. 442. 636. — Cariae, 577. 647. 648.
Μαγνητική παραλία, 430. 437. 443. — *θάλασσα*, 432.
Μαγνήτις πόλις, i. e. *Γυρτών*, 329, frg. 14. 16.
Μάγνος, cf. *Μομπήιος*.
Μαγνόπολις, u. *Ponti*, 556.
Μάγοι, sacerdotes Persarum, 98. 100. 515. 717. 727. 730. 733. 735. 736. 762.
Μαγυδοί, i. q. *Λυσιφδοί*, 648. —
Μάδυς, Scythae, 61.
Μάδυτος, u. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 56.
Μαζαίοι, populus Pannonicae, 314.
Μάζακα, u. Cappadociae, 537 — 539. 663. cf. *Εὐσέβεια*.
Μαζακηνοί, 538. 539.
Μαζήνης, rex insulae Doractae, 767.
Μαζουσία, prom. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 52.
Μαιάνδριος, rerum scriptor, 552.
Μαιάνδρος, fl. Phrygiae et Cariae, 554. 577—580. 629. 630. 636. 650. 651. 663.
Μαιάνδρου πεδιον, 577. 648. 691.
Μαιδοβιθνοί, gens Thraciae, 295.
Μαῖδοι, pop. Thraciae, 316. 318. 331, frg. 36.
Μαικηρή, regio Arabiae, 767.
Μαινάκη, opp. Baeticae, 156.
Μαίναλος, mons Arcadiae, 389. — opp. Arcadiae, 388.
Μαίναβα, opp. Baeticae, 143.
Μαίονες et *Μήρονες*, antiqui Lydiae incolae, 550. 572. 576. 586. 620. 625. 678—680.
Μαιονία, 576.
Μαιῶται, 14. 114. 129. 492 — 495.
Μαιῶτις λίμνη, 307—312. 52. 73. 74. 107. 108. 114. 125. 126. 129. 134. 135. 289 passim.
Μάκαι, pop. Arabiae feliciae, 765.
Μακαρία, pars Messeniae, 361. — fons Atticae, 377.
Μάκαρος πόλις, i. q. Lesbos, 356. 586.
Μακάρων νῆσοι, 3. 150.
Μακεδόνες, 329, frg. 9—42. 127. 171. 283. 287. 312 passim.
Μακεδονία, 329, frg. 9—331, frg. 42. 28. 124. 129. 279. 282. 304. 321—323. 326. 327 passim.
Μακεδονικοί βασιλεῖς, 436. 637. — *Ἴθρη*, 417. — *κόλπος*, 92. 124. — *παραλία*, 329, frg. 13. — *πόλις*, 474.
Μάκετις γυνή, i. q. *Μακεδονική*, 477.
Μακιστία, 343. 348. 349.
Μακιστιοί, 343. 344.
Μάκιστον vel *Μάκιστος*, opp. Triphyliae, 257. 345. 346. 349. 447.
Μάκρας vel *Μάκρα*, campus Syriae, 755.
Μάκρης, fl. Euburiae, 222.
Μάκρης, i. q. Euboea, 444.
Μακροὶ κάμποι, in Gallia cisalpina, 216.
Μακροτέγαλοι, 43. 520.
Μακρὸν τεῖχος, in Thracia, 331, frg. 56.
Μακροπόγωνες, pop. supra Pontum, 492.
Μάκρωνες, populus Ponti, 548.
Μακυνία, opp. Aetoliae, 451. 460.
Μάλακα, u. Baeticae, 156. 158. 161. 163.
Μαλαός, conditor Cymes, 582.
Μαλέαι, prom. Laconices, 25. 92. 105. 108. 335. 362—364. 368. 369. 378. 389. 475.
Μάλεως, Pelasgus, 225.
Μάλια, prom. Lesbi, 616. 617.
Μαλιακὸς κόλπος, 330, frg. 32. 334. 403 passim.
Μαλιεῖς, 10. 28. 333. 416. 429. 433. 442. 444.
Μάλιοι, populus Mesopotamiae, 748.
Μαλλοί, populus Indiae, 701.

- Boeotiae, 407. 415. — fl. Thraciae, 331, frg. 52. 53. — fl. Thessalicae, 428. — fl. Pamphyliae, 667. — fl. Cappadociae, 538.
- Μέλδοι*, populus Galliae, 194.
- Μελέαγρος*, Althaeae filius, 466. — Gadarensis, 759.
- Μελεάγρου χάραξ*, prope Antiochiam, 751.
- Μέλης*; fl. prope Smyrnem; 554. 646.
- Μελία*, Teneri mater, 413.
- Μελίβοια*, opp. Thessalicae, 254. 436. 443.
- Μελιγοννίς*, i. q. Lipara, 275.
- Μελίτη*, pagus Atticae, 65. 66. — locus prope Oeniadas, 459. — insula, 277. 834. — i. q. Samothrace, 472.
- Μελιταία κυρίδια*, 277.
- Μελίταια*, opp. Phthiotidis, 432. 434.
- Μελιταιεῖς*, 432.
- Μελιτηνή*, regio Cappadociae, 521. 528. 533. 534—537.
- Μελιτηνοί*, 527.
- Μέλις*, fl. Latii, 237.
- Μέλιος*, fl. Asturiae, 167.
- Μέλων*, dux Sicambrorum, 291. 292.
- Μεμνόνιον*, regia Memnonis in Aegypto, Thebis, 813. 816. — Abydi, 813. — arx Susorum, 728.
- Μέμνος κάμη*, vicus Mysiae, 587.
- Μέμνων*, Tithoni filius, 728. 813. — dithyrambus Simonidis, 728. — Rhodius, dux Persarum, 610.
- Μέμρις*, u. Aegypti, 473. 803—808. 812. 814. 817.
- Μένανδρος*, poeta comicus, 297. 452. 486. 637. 638. — rex Bactrianorum, 516.
- Μενάπιοι*, populus Germaniae, 194. 199.
- Μένας*, conditor Mesembriae, 319.
- Μένδη*, opp. Macedoniae, 330, frg. 27.
- Μένδης*, u. Aegypti, 802. 812.
- Μενδήσιοι*, 813.
- Μενδήσιον στόμα*, ostium Nili, 801. 802.
- Μενδήσιος νομός*, pagus Aegypti, 802.
- Μενεβροία*, i. q. *Μεσημβροία*, 319.
- Μενέδημος*, Eretrius, philosophus, 393. 448.
- Μενεκλής*, Alabandensis, 655. 661.
- Μενεκράτης*, Elaïta, Xenocratis discipulus, 550—552. 572. 621. — Nysaeus, Aristarchi discipulus, 650.
- Μενελαίτης νομός*, pagus Aegypti, 801.
- Μενέλαος*, Atrai filius, 3. 8. 11. 30. 37—42 passim. — frater Ptolemaei primi, 801. — opp. in Delta Aegypti, 803. — opp. et portus Cyrenaeicae, 40. 801. 839.
- Μενεσθεύς*, Scylleii et Elaetae conditor, 140. 150. 261. 622.
- Μενεσθέας λωγή*, in Baetica, 140.
- Μενέσθιος*, Sperchei filius, 433.
- Μένιππος*, Gadarensis, 759. — Stratonicensis, 660.
- Μενιάρια*, opp. Hispaniae, 140.
- Μενναίος*, pater Ptolemaei reguli, 753.
- Μενότιος*, Patrocli pater, 425.
- Μέντης*, Taphiorum rex, 456. 459.
- Μένων*, Alexandri comes, 529.
- Μεραδάλις*, fl. in terra Amazonum, 503.
- Μεραόδας*, fl. in terra Amazonum, 504.
- Μερόη*, soror Cambysis, 790. — insula, 32. 771. 786. 821. 822. — caput Aethiopiae, 786. 821. 822. 825. 62. 63. 68 passim.
- * *Μέραρες**, i. q. *Μυσαί*, 550.
- Μεροπίδαι*, 586.
- Μεροπίς*, cognomen insulae Co, 686. 701.
- Μεροπίς γῆ*, 299.
- Μέροψ*, Clymenes coniux, 33. — ὁ Περκώσιος, 586.
- Μεσημβροία*, opp. Thraciae, 319. 440.
- Μεσημβριανοί*, 319.
- Μεσήνη*, regio Babylonicae, 84.
- Μεσηνοί*, *Ἀραβεῖς*, 739.
- Μεσοποταμία*, 746—748. 41. 79.

80. 82. 88. 91. 130. 275. 521 passim.
† *Μεσσαίοι*, in Laconica, 367.
Μεσσαίαι, 205.
Μεσσαπία, i. q. Iapygia, 277. 282. 405.
Μεσσαίοι, 277. 280. 282.
Μεσσαίων, mons prope Anthedonem, 405.
Μεσσαπος, Boeotus, 405.
Μέσση, opp. Laconices, 364.
Μεσσηίς, fons Thessaliae, 432.
Μεσσηνή, u. Messeniae, 157. 257. 273. 279. 358. 361. 389. — u. Siciliae, 253. 266. 268.
Μεσσηνή s. *Μεσσηνία*, 359—362. 366—368. 123. 280. 335 passim.
Μεσσηνιακός κόλπος, inter prom. Acritam et Thyridem, 335. 359. 360. 362. — *παράπλους*, 362. *πέδιον*, 361. — *πόλεμος*, 257. 278. 279. 362.
Μεσσηνιοί, in Peloponneso, 359 — 362. 257. 268. 279 passim. — in Sicilia, 268.
Μεσσία, pars Spartaee, 364.
Μεσσόλα, opp. Messeniae, 360.
Μεσωγίς, mons Lydiae, 440. 629. 636. 648—650.
Μεσωγίτης οἶνος, 637. 650.
Μέταβον, i. q. *Μεταπόντιον*, 265.
Μεταβου ἠρώον, 265.
Μεταρώων, promontorium Mauritaniae, 170. 827—829.
Μεταποντινή, ager Metapontii, 255. 265.
Μεταπόντιον, u. Magnae Graeciae, 222. 254. 255. 264. 265. 278.
Μεταπόντος, heros, 265.
Μεταυρος, fl. Umbriae, 227. — fl. Bruttiorum, 256.
Μέτελλος (Q. Metellus Pius), 162. — *ὁ Βαλαρικός*, 167. 168.
Μέτουλον, opp. Iarodum, 207. 314.
Μήδεια, 21. 45. 46. 215. 224. 315. 526. 531.
Μηδία, 522—526. 530—532. 45. 48. 60 passim.
Μηδία Ἀτροπάντιος, cf. *Ἀτροπάντιος*.
Μηδικὰ ἔθνη, 130. — *ὄρη*, 74. 508. — *πύλη*, 525. — *βοτάνη*, ibid. — *ὄπος*, ibid.
Μηδικός, historicus, 530.
Μηδοί, 506. 507. 509. 514. 522. 524—526. 528. 529—532. 724. 732. 735. 737. 739. 745. 801.
Μηδος, filius Medaeae, 526.
Μηθυμνα, u. Lesbi, 426. 440. 616. 618.
Μηθυμναία, ager Methymnae, 617.
Μηθυμναῖοι, 590. 610.
Μηθύβρινα, portus Olynthi, 330. fig. 29.
Μηρώνη, i. q. *Σικυών*, 382.
Μηρώνος, portus sinus Arabici, 771.
Μηλίοι, 484.
Μήλος, insula, 484. 485.
Μῆν Ἀσκαῖος (*Ἀρκαῖος*?), eius templum Antiochiae ad Pisidiam, 557. 577. — *Μῆν Κάρος*, eius templum in Caria, 579. — *Μῆν Φαρνάκου*, eius templum in Ponto, 557.
Μῆνις, insula, 25. 123. 157. 834.
Μηρόδοτος, Pergamenus, 625.
Μηρόδοτος, Trallianus, 649.
Μήρονες, Lydiae incolae. cf. *Μαίρονες*.
Μηρονία (cf. *Μαιονία*), 627. 628.
Μηρουανία, u. Umbriae, 227.
Μηρός, mons Indiae, 687.
Μητροδώρος, Scepticus, 504. 609. 775. — Lampsacenus, Epicuri discipulus, 589.
Μητρόπολις, opp. Thessaliae, 437. 438. — opp. Magnae Phrygiae, 576. 663. — opp. Lydiae, 632.
Μητροπολίται, 437.
Μητροπολίτης οἶνος, 637.
Μητροῶον, aedes matris deorum, 646.
Μίγκιος, fl. Galliae transpadanae, 209.
Μιδάειον, u. Phrygiae Epicetii, 576.
Μίδας, rex Phrygiae magnae, 61. 568. 571. 680. — nomen Phrygium, 304.
Μίδεια, opp. Boeotiae, 373.
Μιδία, opp. Argolidis, ibid.
Μίδεια, opp. Boeotiae, 59. 413.

- Μιθράκινα* (τὰ), dies festus apud Persas, 530.
- Μίθρης*, deus Persarum, 732.
- Μιθριδάτης*, Pergamenus, 625. — ὁ *Κτίστης*, rex Ponti, 562. — ὁ *Εὐεργέτης*, rex Ponti, Eupatoris pater, 477. — ὁ *Ἐδπάτωρ*, rex Ponti, 14. 73. 288. 306—312. 398. 414. 477 passim.
- Μιθριδατικός πόλεμος*, 398. 497. 544. 561. 575. 594. 614. 649.
- Μιθριδάτιον*, arx Galatarum, 567.
- Μιθροπάστης*, Persa, Arsitae fil., 766.
- Μικίπας*, Masinissae filius, 829. 832. 833.
- Μικυθος*, tyrannus Siculus, 253.
- Μιλησία*, ager Mileti, 321. 636.
- Μιλησιοί*, 634—636. 331, frg. 52. 542. 545. 546 passim.
- Μιλησιπολίτις λίμνη*, in Mysia, 575.
- Μίλητος*, u. Ioniae, 141. 554. 573. 577. 611. 632—636. — u. Cretae, 479. 573. 634.
- Μιλητούπολις*, opp. Mysiae, 575. 611. 681.
- Μιλτιάδης*, Atheniensis, 399.
- Μιλύα* vel *Μιλυάς*, regio Pisidiae vicina, 570. 631. 666.
- Μιλύαι*, 554. 573. 667. 678.
- Μίλων*, Crotoniates, Pythagoreus, 263.
- Μιμαλλόνες*, Bacchi familiae, 468.
- Μίμας*, mons Ioniae, 613. 645.
- Μίμνερος*, Colophonius, 46. 633. 634. 643.
- Μιναία*, regio Arabiae felicitis, 768.
- Μιναῖοι*, pop. Arabiae, 768. 776.
- Μινθη*, mons prope Pylum, 344. — pellex Plutonis, ibid.
- Μίνως*, fl. Hispaniae, 153. cf. *Βαῖνως*
- Μιντοῦραι* s. *Μιντοῖονη*, u. Latii, 233. 237. 238.
- Μινύαι*, in Triphylia, 337. 338. 347. 374. 401. 414.
- Μινύειος* s. *Μινυήσιος*, fl. Triphyliae, 346. 347. 352.
- Μινώα*, opp. Argolidis, 367. — opp. Cretae, 475. — prom. Megaridis, 391. 392.
- Μίνως*, rex Cretae, - 3. 48. 150. 273. 279. 282. 373. 476. 477. 479. 482. 573. 661. 762.
- Μινώταυρος*, 477.
- Μισηρόν*, prom. et portus Campaniae, 60. 234. 242—245. 247.
- Μισηρός*, comes Ulyssis, 26. 245.
- Μιτυληναῖοι*, 331, frg. 52. 600. 605. 607. 617. 618.
- Μιτυλήνη*, u. Lesbii insulae, 440. 617. 618.
- Μισσάλης*, Plataeensis poeta, 412.
- Μισσύριον*, opp. Rhodi, 635.
- Μνεῦσις*, deus Aegyptiorum, 803. 805.
- Μνώα*, servi publici Cretensium, 542.
- Μοαγέτης*, tyrannus Cibyrae, 631.
- Μοασάδα*, castellum Iudaeae, 764.
- Μοαφέρνης*, patruus matris Strabonis, 499. 557.
- Μόδρα*, opp. Phrygiae, 543.
- Μοίριδος λίμνη*, in Aegypto, 50. 789. 810—812.
- Μοσσοί*, populus Thraciae, 295. 296. 303. 542.
- Μολοττοί*, gens Epirotica, 321—324. 326. 328. 329, frg. 1. 2. 430. 594.
- Μολοχάθ*, fl. Mauritaniae, 827. 829.
- Μολυκρία*, opp. Aetoliae, 427. 451. 460.
- Μολύκριον ὄλον*, i. q. *Ἀντίρριον*, 336.
- Μόλων*, Alabandensis, 652. 655.
- Μοναρέτης οἶνος*, 535.
- Μονήτιον*, opp. Iapodum, 207. 314.
- Μονοίκου Ἡρακλέους ἱερόν*, 202.
- Μονοίκου λίμνη*, opp. Liguriae, 201. 202.
- Μοργάντιον*, opp. Siciliae, 257. 270.
- Μόργγητες*, ex Italia in Siciliam migrant, 257. 270.
- Μόρζεος*, rex Paphlagoniae, 562.
- Μορμηνή*, regio Cappadociae, 534. 537. 539.
- Μορμηνοί*, 568.
- Μορωοί*, populus Galliae, 194. 199. 200.
- Μόρων*, opp. Lusitaniae, 152.
- Μοσύνοκοι*, pop. Ponti, 528. 549.

- Μοσχανή*, regio Colchidis, 498. 499.
— *Μοσχικά ὄρη*, 61. 492. 497.
521. 527. 548.
Μόσχοι, 497.
Μούγιλωνες, pop. Germaniae, 290.
Μούνδα, caput Turdetaniae, 141.
160.
Μούνδας, fl. Lusitaniae, 153.
Μουνυχία, portus Atheniensium,
395.
Μουρηᾶς, 631. 670.
Μούσαι, 41. 339. 350. 410. 468.
471.
Μουσαῖος, Thrax, 471. 762.
Μουσεῖον Ἀλεξανδρείας, 793. 794.
Μουσκιανοῦ χώρα, in India, 694.
701. 710.
Μουτίνη, opp. Italiae, 205. 216.
218.
Μόψιον, opp. Thessaliae, 441. 443.
Μοφοπία, antiquum Atticae nomen,
397. 443.
Μόφοπος, Atticae rex, 397. 443.
Μόφος, Lapitha, 443. — Mantus
filius, 443. 642. 668. 675. 676.
Μόφου ἔατλα, opp. Ciliciae, 676.
Μυγδόνες, e Thracia in Asiam pro-
fecti, 295. 329, frg. 11. 331,
frg. 36. 564. 575. — populus
Mesopotamiae, 527. 736. 747.
Μυγδονία et *Μυγδορίς*, pars My-
siae, 331, frg. 41. 550. 576. 583.
— pars Mesopotamiae, 747.
Μυκάλη, prom. Ioniae, 6. 621.
629. 632. 636. 637. 639.
Μυκαλησσός, vicus Boeotiae, 404.
405. 410.
Μυκῆναι, u. Argolidis, 221. 368.
372. 377.
Μυκηναία, 371. 372.
Μυκηναῖοι, 372. 373.
Μύκονος, insula, 485. 487.
Μύλαι, opp. Siciliae, 266. 272.
Μύλασα, u. Cariae, 658—660.
Μύλασεῖς, 659. 660.
Μυρδία, ager Myndiorum, 658.
Μύνδοι, 657.
Μύνδος, u. Cariae, 611. 658.
Μύνης, rex Lynnessi, 584. 585.
612. 619.
Μυόννησος, insula, 435. 618. —
opp. Ioniae, 643.
- Μυός ὄρμος*, portus Aegypti ad
sinum Arabicum, 118. 769. 781.
782. 815.
Μυοῦς, u. Cariae, 579. 632. 633.
636.
Μυούσιοι, 648. 651.
Μύρα, opp. Lyciae, 666.
Μυριάνδρος, opp. Syriae, 676.
Μύρινα, Amazon, 573. 623. — u.
Aeolidis, 505. 550. 573. 623.
Μυριναῖοι, 622.
Μύρκινος, opp. Macedoniae, 331,
frg. 33.
Μυρλεανοί, 575.
Μυρλεᾶτις, 551.
Μύρλεια, u. Bithyniae, 551. 569.
Μυρμήμιον, u. Taurorum, 310.
494.
Μυρμιδόνες, 375. 433. — tragoe-
dia Aeschyli, 616.
Μυρρινοῦς, pagus Atticae, 399.
Μυρσλλος, historicus, 60. 610. —
tyrannus Mitylenes, 617.
Μύρσιος, opp. Elidis, 341.
Μυρτούντιον, opp. Elidis, 341. —
aestuarium prope Leucada, 459.
Μυρτιφον πύλαγος, 124. 323. 331,
frg. 58. 335. 369. 375.
Μύρων, statuaris, 637.
Μυσία, 563—565. 571—576. 10.
134. 541. 550. 551 passim. —
Μυσία Ἀβρεττηνή, 576. cf.
Ἀβρεττηνή.
Μύσιος, fl. Mysiae, 616. — *Μύ-
σιος θεός*, i. q. *Ἀβρεττηνός Ζεύς*,
574. — *Βόσπορος*, 566. —
Ὀλυμπος, 574.
Μύσκελλος, Achaens, conditor Cro-
tonis, 262. 269. 387.
Μυσοί, pop. Thraciae, 6. 295. 296.
298. 300. 303. 305. 317. 318
passim. (cf. *Μαισοί*). — in Asia,
129. 295. 303. 541. 542. 550.
564—566. 571. 572. 579. 586.
612 passim. — *οἱ περὶ Ὀλυμ-
πον*, 566. 571. 574. 575. —
tragoedia Sophoclis, 356.
Μυχός, portus Phocidis, 409. 423.
Μώμεμφις, u. Aegypti, 803.
Μωμεμφίται, 803.
Μωμεμφίτης νομός, pagus Aegy-
pti, 803.

Μωρηγή, regio Mysiae, 574.
Μωσής, 760 — 762.
Μῶχος, Sidonius philosophus, 757.

N.

- Ναβαταία*, regio Arabiae, 777. 783. 784.
Ναβαταῖοι, populus Arabiae, 760. 767. 777. 779. 780. 783. 803.
Ναβιανοί, populus Caucasum accolens, 506.
Ναβοκοδρόσορος, Chaldaeus, 687.
Ναβουριανός, Chaldaeus, mathematicus, 739.
Νάβρισσα, u. Baeticae, 140. 143.
Νάγδος, opp. Ciliciae, 670. 682.
Ναῖδες, Bacchi famulae, 468.
Νακόλεια, opp. Phrygiae Epicteti, 576.
Ναμνῖται, populus Aquitaniae, 190.
Νανῶ, Mimnermi poema, 633. 634.
Ναντουᾶται, gens Alpina, 204.
Νάξιοι, in Sicilia, 268. 272. 273.
Νάξος, insula, 485. 487. — u. Siciliae, 267. 269.
Νάπατα, u. Aethiopiae, 820.
Νάπη, opp. prope Methymnam, 426.
Ναπετῖνος κόλπος, 255.
Νάρ, fl. Umbriae, 227. 235.
Νάρβων, u. Galliae, 105. 106. 122. 128. 177. 178. 181. 182. 186. 188. 189 passim.
Ναρβωνίτις, pars Galliae, 177 — 189 passim. — *λίμνη*, 181. — *παράλια*, 190.
[Ναρθάκ]ιον, opp. Thessaliae, 434.
Ναρθηκίς, insula, 637.
Ναρκίσσου μνήμα, 404.
Νάρνα, u. Umbriae, 227.
Νάρηκος, opp. Locrorum Opuntiorum, 425.
Νάρων, fl. Dalmatiae, 315. 317.
Νασαμῶνες, gens Africae, 131. 836. 838.
Νασικᾶς (Cornelius Scipio), 315.
Νατίων, fl. prope Aquileiam, 214.
Ναύκλος, Codri filius, 633.
Ναύκρατις, u. Aegypti, 801. 803. 808.
Ναυκρατίται, 808.
Ναύλοχος, opp. Moesiae, 319. 440.
Ναύπακτος, u. Locrorum Ozolarum, 426. 427. 450.
Ναυπλία, u. Argolidis, 368. 369. 373.
Ναυπλιεύς, 373. 374.
Ναύπλιος, Neptuni filius, 368.
Ναύπορτος, u. Tauriscorum, 314. cf. *Πάμπορτος*.
Ναύσταθμον Ἰλιών, 595. 598. 599. — *Ναύσταθμον*, portus Cyrenaicae, 838.
Νέα κώμη (cf. *Ἐνέα* et *Αἰνία*), in agro Troiano, 603.
Νέαιθος, fl. Magnae Graeciae, 262.
Νεανδρία, opp. Troadis, 604.
Νεανδριεύς, 606.
Νεανδρίς, 472.
Νεάνθης, Cyzicenus, 45.
Νεάπολις, u. Chersonesi Tauricae, 312. — u. Macedoniae, 330, frg. 32. — u. Samiorum in ora Ephe-siaca, 639. — u. Ponti, 560. — u. Carthaginensium, 834. — u. ad Syrtim minorem, dicta etiam Leptis, 835. — u. Campaniae, 23. 26. 134. 245. 246. 248. 253.
Νεαπολίται, in Italia, 23. 26. 246. 248.
Νεάρχος, praefectus classis Alexandri M., 70. 77. 524. 686. 689. 691—693. 696. 701. 705. 706. 716. 717. 720 passim.
Νέγρανα, u. Arabiae, 781. 782.
Νέδα, fl. Peloponnesi, 344. 348. 349. 351. 360.
Νεδουσία Ἀθηῶν, eius templum, 360.
Νέδων, fl. Laconices, 353. 360. — vicus Messeniae, dirutus a Teleclo, 360.
Νεῖλος, regio Aethiopiae, 774. — fl. Aegypti, 786—790. 29. 30. 32. 35—38. 50. 52 passim. — *Νεῖλου πηγαί*, 696. 786. 819. 826. — *διώρυγες*, 38. 780. 788. 804. 805. — *νήσοι*, 817. 819. — *ἐκβολαί*, *στόματα*, *προχοαί*, I. 2. 29. 30. 85. 126. 688. 786. 788. 801. 802.

- Νεκρόπολις*, suburbium Alexandriae, 795. 799.
- Νέικανσος*, u. Galliae, 178. 179. 186. 187. 203.
- Νεμέα*, fl. prope Corinthum, 382. — opp. Argolidis, 377.
- τὰ *Νέμεα*, Iudi, 377.
- Νεμεαῖος λέων*, 377.
- Νέμεσις*, Rhamnusia, 396. 399. — Adrastea, 588.
- † *Νεμυδία* (*Νεμεαία*?), cognomen Dianae, 342.
- Νέμος*, aedes Dianae prope Ariciam, 239.
- Νεμοσσός*, caput Argemorum, 191.
- Νεοκλῆς*, Epicuri pater, 438.
- Νεοκωμίται*, incolae Novi Comi, 213.
- Νέον τείχος*, prope Cymen, 621.
- Νεοπόλεμος*, filius Achillis, 326. 421. 436. 584. — imperator Mithridatis, 73. 306. 307. — Pappianus, glossarum scriptor, 589.
- Νεπίτα*, opp. Etruriae, 226.
- Νέριον*, prom. Hispaniae, 137. 153.
- Νερούοιοι*, populus Germaniae, 194.
- Νέσσοι*, Centaurus, 427. 451.
- Νέσσωι*, Thessalus, 444.
- Νεσσωνίς λίμνη*, in Thessalia, 430. 440. 441. 444.
- Νέστος*, fl. Thraciae, 323. 331, frg. 33. 35. 41. 44. 47.
- Νέστωρ*, Nelei filius, 8. 38. 222. 238. 264 passim. — Tarsensis, Stoicus, 674. — Academicus, Marcelli praeceptor, 675.
- Νευρώδη ὄρη*, in Sicilia, 274.
- Νεφέρις*, castellum Carthaginienstum, 834.
- Νεών*, opp. Parnasso vicinum, 439.
- Νήιον*, in insula Ithaca, 454.
- Νηλεΐδαι*, 264. 359.
- Νηλεύς*, pater Nestoris, 351. 352. 355. — Pylus, Mileti conditor, 633. 635. — Corisci filius, Scopsius, 608. — fl. Euboeae, 449.
- Νηλία*, opp. Magnesiae, 436.
- Νηριον*, mons Ithacae, 453. 454.
- Νηρωτός*, opp. Leucadis, 59. 452. 454.
- Νηροασσός*, castellum Cappadociae, 537.
- Νησαία*, regio Hyrcaniae, 509. 511.
- Νησαῖοι ἔπκοι*, 525. 530.
- Νίβαρος*, mons Armeniae, 527. 531.
- Νίγρητες* s. *Νιγρίται*, pop. Africae, 131. 826. 828.
- Νικαία*, caput Bithyniae, 134. 564. 565. 587. — u. Massiliensium, 180. 184. — u. Locridis, 426. 428. — u. Indiae ad Hydaspem, 698. — filia Antipatri, uxor Ly-simachi, 565.
- Νικανδρός*, auctor Theriacorum, 823.
- Νικατοριον*, mons Assyriae, 737.
- Νικάτωρ*, cf. *Σέλευκος*.
- Νικηφόριον*, lucus Pergami, 624. — opp. Mygdonum Mesopotamiae, 747.
- Νικίας*, tyrannus Coorum, 658.
- Νικίον κώμη*, vicus Aegypti, 799.
- Νικόλαος*, Damascenus, 719. 720.
- Νικομήδεια*, u. Bithyniae, 459. 543. 563. 587.
- Νικομήδης*, rex Bithyniae, regno spoliatus a Mithridate, 562. 563. 646. — filius Prusiae, ab Attalo regno expulsus, 624.
- Νικόπολις*, u. Epiri, 324. 325. 450. — u. Armeniae minoris, 555. — u. Ciliciae, 676. — u. Aegypti, 795. 800.
- Νικοστράτη*, mater Euandri, 230.
- Νικωλία*, opp. Tyregetarum, 306.
- Νιολα*, opp. Dalmatiae, 315.
- Νίρος*, rex Assyriae, 84. 737. — u. Assyriae, 84. 532. 735 — 737.
- Νιόβη*, coniux Amphionis, 360. 571. 580. — tragoedia Aeschyli, 580.
- Νίσα*, opp. Boeotiae, 405. — Megaridis (?), ibid.
- Νίσαία*, portus Megarae, 334. 373. 391 — 393.
- Νισίβις*, u. Mygdonum Mesopotamiae, 522. 527. 736. 747.
- Νίσος*, pater Scyllae, 373. 392.
- Νισυρίων ηησίδα*, 488. 489.
- Νισυρος*, iusula, 488. 489. 656. 657. — opp. Nisyri insulae, 488. 657. — opp. Carpathi, 489.
- Νιτιόβμιγες*, pop. Aquitaniae, 190.
- Νιτιώτης ρομός*, in Aegypto, 803.

Νεβάνης, mons Armeniae, pars Tauri, 522. 523. 527. 529.
Νέσφος, fl. Ilyriae, 314. 318.
Νοβουγκίονον, opp. Galliae cisalpiniae, 213.
Νόλα, opp. Asturum, 167.
Νομάδες, Numidae, 131. 833. — populi paucina peragrantes, 4. 33. 191. 268. 296. 300—303 passim.
Νομαγία, u. Hispaniae, 153. 162. 287.
Νομαγίται, 162. 287.
Νότιον, ora et prom. Chii, 645.
Νότος, ventus, 29. 62.
Νέτου κίρας, prom. Aethiopiae, 774.
Νούβας, populus Nilum accolens, 786. 819.
Νουπερία, u. Umbriae, 227. — u. Campaniae, 247. 249. 251.
Νουμαντία, cf. *Νομαγία*.
Νουμάς Πομπήλιος, 228. 230.
Νουμίτωρ, rex Albae longae, 229.
Νυκτεύς, pater Antiopeae, Hysiarum conditor, 404.
Νύμφαι, 468. 587. — *Ἰωνάδες*, 356. — *Καβειρίδες*, 472. 473. — *Λειβηθριάδες*, 410. 471. — Nympharum templa et antra, 59. 316. 330. 343. 356. 410. 471—473. 751.
Νυμφαῖον, u. Chersonesi Tauricae, 309. — prom. montis Athonis, 330, frg. 32. — rupes et vicus apud Apollonium, 316.
Νύσα, vicus Boeotiae, 405. — u. Cariae, 648—650. u. et mons Indiae, 687.
Νυσαεῖς, in Caria, 649. 650.
Νυσαῖοι, populus Indiae, 687. 698.
Νυσαῖς, regio Lydiae, 579. 629.
Νυσήμιον, mons Thraciae, 687.

Ξ.

Ξάνθεια, opp. Ciconum, 331, frg. 44.
Ξάνθιος, in Lycia, 666. — Thraciae, 590. — s. *Πάριον*, populus Daarum, 511. 515.
Ξάνθος, u. Lyciae, 134. 666. —

fl. Lyciae, 665. — fl. Troadae, 590. — rex Bocolorum, 393. — Lydus, historicus, 49. 50. 573. 579. 627. 628. 680. 681.
Ξάνκχος, Seleucensis, peripateticus, 670.
Ξενοκλῆς, custos thesauri Alexandri, 69. — orator Adraemyttenus, 614. 660.
Ξενοκράτης, Bithynus, 550. 566. 610.
Ξενοφάνης, physicus et poeta, 643.
Ξενοφών, 387. 403.
Ξερενή, regio Armeniae minoris, 528.
Ξέρξης, Darii filius, 10. 61. 331, frg. 33. 35. 48. 52. 56. 394. 395. 398. 443. 518 passim.
Ξιμνή, regio Ponti, 561.
Ξιφονίας ακρωτήριον, in Sicilia, 267.
Ξόος, insula et u. Aegypti, 802.
Ξούθος, Ionis pater, 383.
† *Ξυπτεών* (*Ξυπτεώνων*?) δήμος, in Attica, 604.

Ο.

Ὄβελισκος, 805. 816.
Ὄβδιαχρηοί, Maeotica gens, 495.
Ὄβόδας, rex Nabataeorum, 781.
Ὄγχημος, portus Epiri, 324.
Ὄγχηστος, opp. Boeotiae, 410. 412.
Ὄθησός, opp. Moesiae, 319. 331, frg. 48.
Ὄθλος, Halizonum dux, 550. 551.
Ὄδομαντεῖς, populus Macedoniae, 331, frg. 36.
Ὄδομαντίς, regio Armeniae, 528.
Ὄδρύσαι, populus Thraciae, 331, frg. 48.
Ὄδρύσσης, fl. Mysiae, 550. 551.
Ὀδύσσεια, poema, 149. 256. 328. 461. 480. — opp. Turdctaniae, 149. 157.
Ὀδύσειός, 20—27. 38—40. 43—45. 11. 17. 18. 48 passim.
Ὄθρυάδας, Lacedaemonius, 376.
Ὄθρυς, mons Thessaliae, 356. 432. 433. 435.
Ὀλιάνθεια, opp. Locrorum Ozolarum, 427.

- Ολασσών*, opp. Vasconum Hispaniae, 161.
Οιδάνης, fl. Indiae, 719.
Οιδίπους, educatus a Polybo, 380.
† *Οιναία* (lgd. *Οινειάδα*), 450.
Οινειάδα, u. Thessaliae, 434.
Οίνεος, pater Deianirae, 458. 459. 462. 465. 466.
Οινηάδα, u. Aetoliae, 458. 459.
Οινιαδών λίμνη, lacus Aetoliae, 459.
Οινόανδα, u. Lyciae, 631.
Οινόη, opp. Atticae, 383. — opp. Elidis, 338. — castellum Corinthiorum, 380. 409. — opp. insulae Icaria, 639.
Οινόμαος, rex Elidis, 356.
Οινοπάρα, fl. Syriae, 751.
Οινόνη, uxor Paridis, 596. — antiquum nomen Aeginae, 375. — duo pagi Atticae (?), ibid.
Οινοτρέα, 209. 254. 265. 277.
Οινοτρέδες, insulae, 252. 258.
Οινοτρικοί βραχίεις, 256.
Οινοτρικόν ξηρος, 255.
Οινοτροί, antiqui Lucaniae incolae, 253—255. 257. 265.
Όλοκοι, Bituriges, 190.
Όλαία, regio Thessaliae, 417. 430. 432. 434. 450.
Όλαϊόν, pop. Graeciae, 416. 449. 450. 613.
Όλαϊός ἑλλέβορος, 418.
Όλη, mons, 329, frg. 6. 334. 417. 418. 427—430. 442. 450.
Όλυλος, opp. Laconices, 360.
Όιχαλία, u. Euboeae, 448. — u. Aetoliae, ibid. — u. Arcadiae, postea *Ανδανία*, 339. 350. 360. 448. — duae urbes Thessaliae, altera ἡ *Τραχυνία*, 339. 436. 448. — altera ἡ *περὶ Τρέικην*, 448.
Όιχαλίας ἄλωσις, poema, 438. 638.
Όκρα, mons, 202. 207. 211. 314.
Όκρίκλοι, opp. Umbriae, 226. 227.
Όκταουσία, soror Augusti, 675.
Όλανή, arx Armeniae, 529.
Όλβη, opp. Ciliciae, 672.
Όλβια, u. Massiliensium, 180. 184. — u. Pamphyliae, 666. 667. — u. sita ad Borysthenem, 306.
Όλγασσος, mons Paphlagoniae, 562.
Όλγαστρον, opp. Hispaniae, 159.
Όλγασσος, nomen Paphlagonium, 553.
Όλιζών, opp. Magnesiae, 436.
Όλμειός, fl. Boeotiae, 407. 411.
Όλμιαί, prom. sinus Corinthii, 380. 409.
Όλμοι, opp. Phrygiae, 663. — opp. Ciliciae, 670.
Όλοσσών, opp. Thessaliae, 440.
Όλουρις et *Όλουρα*, opp. Messeniae, 350.
Όλόφνεις, opp. Macedoniae, 331, frg. 33. 35.
Όλυμπηή, regio Mysiae, 576.
Όλυμπηοί, 566. 574.
Όλυμπία, 270. 335. 337. 341. 343. 344. 353 — 357. 367. 378. 389.
Όλυμπιακός αγών, 261. 262. 353 — 355. 654.
Όλυμπικόν (?), s. *Όλύμπιον*, Iovis templum Athenis, 396. 404.
Όλυμπιονίκαι, 262.
Όλυμπος, inventor tibiae, 470. 578. — u. Lyciae, 666. — mons Lyciae, 666. — mons et castellum Ciliciae, 671. — mons Cypri, 682. 683. — mons Pisatidis, 356. — mons Thessaliae, 60. 208. 329, frg. 11. 14—16. 330, frg. 17. 18. 356. 430. 440—442. 471. 531. — mons Mysiae, 470. 564. 565. 571. 572. 574. 575.
Όλυθος, u. Macedoniae, 121. 329, frg. 11. 330, frg. 28 — 30. 408. 447.
Όλυσιπών, u. Lusitaniae, 152.
† *Όλύσσην*, opp. Cretae, 479.
Όμβρικη, 217 — 219. 227. 228. 235.
Όμβρικοί, populus Italiae, 214. 216. 217. 219. 227. 240. 250. 376.
Όμηρειον, porticus Smyrnae, in qua templum Homeri, 646. — nomen Smyrnaeorum, ibid.
Όμηρίδα, in insula Chio, 645.
Όμηρος, 1. 2. 3. 4 passim. — Homeri patria, 623. 643. 645. 646.
Όμόλη s. *Όμόλιον*, opp. Magnesiae, 443.

- Ὀμοπαδεῖς, pop. Pisidiæ, 569. 570. 668. 679.
 Ὀμφάλη, Hercules conivæ, 219. — tragœdia Ionis, 60.
 Ὀμφαίτης, Pisacus, 362.
 Ὀνεια ὄρη, in Megaride, 380. 383.
 Ὀρτυλίαντος, rerum scriptor, 70. 517. 689—696. 698. 699. 701. 705. 707. 715.
 Ὀρτυλῶν θεῖρά, in Aquitania, 190.
 Ὀρόβα, opp. Bœticiæ, 143. 170.
 Ὀρόμαρχος, Phocensium dux, 421.
 Ὀρου γνάθος, paeninsula Laconices, 363. 364.
 Ὀσείας ἤησος, ad Acheloi ostia sitæ, 351. 458. 459.
 Ὄσον πέτρα, in Sogdiana, 517.
 Ὄσνάθρης, Darii Codomanti frater, 544.
 Ὄστράτης, pater Roxanes, 517.
 Ὄστροβοί, populus Liguriæ, 185. 202.
 Ὄστροβίος λιμὴν, in Liguria, 185.
 Ὄστρολος, Aetolorum rex, 333. 354. 355. 357. 358. 389. 463.
 Ὄστρονεια, opp. Thessaliæ, 327.
 Ὄστρυγγος, u. et pagus Aegypti, 812.
 Ὄπικοί, pop. Campaniæ, 242. 250. 654.
 Ὄπισθολεπρία, pars Ephesi, 633.
 Ὄπιτιγγιον, opp. Galliæ cisalpinæ, 214.
 Ὄπούντιοι, cf. Δοκροί. — in Elide, 425.
 Ὄπούντιος κόλπος, 416. 425. 426.
 Ὄπους, u. Locrorum, 60. 416. 425.
 Ὄρβηλος, mons Macedoniæ, 329, frg. 10.
 Ὄρβης, fl. Galliæ, 182.
 Ὄργᾶς, fl. Phrygiæ, 577.
 Ὄργια, 466. 468.
 Ὄρέσται, pop. Epiri, 326. 434. — in Macedoniæ, 329, frg. 6, 330, frg. 20.
 Ὄρίστης, 326. 383. 401. 535. 537. 582. — tragœdia Euripidis, 377.
 Ὄρυστία, pars Macedoniæ, 331, frg. 38.
 Ὄρυστιὰς, regio Epiri, 326.
 Ὄρυστις, regio Macedoniæ, 329, frg. 6.
 Ὄρθαγόρας, rerum scriptor, 706.
 Ὄρθαγορία, u. Thraciæ, 331, frg. 48.
 Ὄρθωνς, deus Atticorum, 568.
 Ὄρθη, u. Thessaliæ, 440.
 Ὄρθοπαδεις, opp. Macedoniæ, 331, frg. 36.
 Ὄρθωσία, u. Syriæ, 670. 753. 756. 760. — u. Cariciæ, 650.
 Ὄρπασκοί, vicus Phrygiæ, 567. 568. 576.
 Ὄρπείσιον vel Ὄρπείσιον, opp. Thessaliæ, 432. 436. 438. 442. 530.
 Ὄρπεις; et Ὄρπειδης, 438. 439.
 Ὄρπις, i. q. Φορπίας, 233.
 Ὄρμυρα vel Ὑρμυρα, prom. Elidis, 341.
 Ὄρμυριον, cf. Ὄρμύριον.
 Ὄρμυριον, opp. prope Corinthum, 376. 382. 587. — vicus Argolidis, 376.
 Ὄρμυριον, Priapus, 382.
 Ὄρμυριον πόλις, in Phœnicæ, 758.
 Ὄροατις, fl. Persidiæ, 727. 729.
 Ὄρόβασις, opp. Eubociæ, 405. 445.
 Ὄροσπις, fl. Syriæ, 250. 275. 670. 676. 750—752. 756. 760. — is, a quo flumen nomen traxit, 750. — rex Armeniæ, 531.
 Ὄροσπίδα, mons Hispaniæ, 161 — 163.
 Ὄρτήσιος, orator, 515.
 Ὄρτιλοχος, pater Dioclis, 367.
 Ὄρτόςπαρα, u. Paropamisadarum, 514. 723.
 Ὄρτυγία, nutrix Latonæ, 639. 640. — lucus prope Ephesum, 639. 640. — i. q. Delos, 486. — insula et urbis Syracusarum pars, 23. 59. 270. 271.
 Ὄρτων, portus Frentanorum, 242.
 * Ὄρτωνιον*, in Frentanis, 242.
 Ὄρρηνς, Thrax, 330, frg. 17. 18. 331, frg. 35. 471.
 Ὄρρηνᾶ ἱερά, 470. — τέχραι, 474.
 Ὄρρηνοί, astronomorum Chaldaeorum secta, 739.
 Ὄρρυστηνῆ, regio Armeniæ, 528.
 Ὄρρουμενία, ager Orchomeniorum, 401. 407. 414. 416.
 Ὄρρυνεῖοι, 401. 414 — 416.

- Ὀρχομενός, u. Boeotiae, 338. 347.
 374. 407. 411. 414—416. 424.
 — u. Arcadiae, 338. 388. — u.
 Eubocae, 416. *
 Ὀρώδης, rex Parthorum, 702.
 Ὄσιρις, 803. 807. 809. 814.
 Ὄσιρις, populus Galliae, 195.
 Ὄσκα, u. Hispaniae, 161.
 Ὄσκοι, pop. Campaniae, 232. 233.
 237. 242. 247.
 Ὄσσα; mons Thessaliae, 60. 61.
 208. 329. frg. 14. 15. 429. 430.
 436. 440—443. 531. — mons
 Pisatidis, 356.
 Ὄσσόνοβα, u. Hispaniae, 143.
 Ὄστρένυς, 566.
 Ὄτροβα, opp. Bithyniae, 566.
 Ὄταγα, opp. Numidiae, 831.
 Ὄτακκαῖοι, pop. Hispaniae, 152.
 153. 162.
 Ὄτάκονα, fl. Lusitaniae, 153.
 Ὄταλεβία ὁδός, 237. 238. 266.
 Ὄτάλιος Φλάκκος, consul, 594.
 Ὄτάπανες, opp. Corsicae, 224.
 Ὄτάραχοι, populus Alpinus, 204.
 Ὄταρδαῖοι, i. q. Ἀρδιαῖοι, 315.
 Ὄταρία, opp. Celtiberiae, 162. —
 opp. Latii, 238.
 Ὄταροι, populus Galliae, 185.
 Ὄταρος, fl. Galliae, 177. 178. 184.
 203. 209.
 Ὄταρος Κορινθίλιος, victus a Che-
 ruscis, 291.
 Ὄτάσκωνες, populus Hispaniae, 155.
 161.
 Ὄτβιοι, populus Germaniae, 194.
 Ὄτγερον, opp. Galliae, 178.
 Ὄτλιτροι, opp. Latii, 237.
 Ὄτέλλαιοι, populus Galliae, 190.
 Ὄτναφρον, opp. Campaniae, 238.
 242. 250.
 Ὄνένδων, opp. Iapodum, 207. 314.
 Ὄνέτοι, populus Galliae, 194. 195.
 212. cf. Ἐνετοί.
 Ὄνένωνες, populus Vindelicorum,
 204. 206.
 Ὄνενοῦσα, opp. Samnitium, 250.
 254. 283.
 Ὄνεντίδιος, Pacori victor, 751.
 Ὄνέρα, castellum Mediae, 523.
 Ὄνερβανός, lacus Galliae cisalpiniae,
 209.
- † Ὄνεστις, fl. Latii, 239.
 Ὄνερτόν, opp. Salentinorum, 281.
 282.
 Ὄνερκελλοι, vicus Galliae cisalpi-
 nae, 218.
 Ὄνερκεγγετόριξ, Arvernus, 191.
 Ὄνερτίνοι, opp. Lucaniae, 254.
 Ὄνεσοῦιον ὄρος, 26. 247.
 Ὄνεττωνες, populus Hispaniae, 139.
 152. 162. 164.
 Ὄνζιτα, opp. Numidiae, 831.
 Ὄνζιοι, u. Etruriae, 226.
 Ὄνζήασα, opp. Cappadociae, 537.
 Ὄνζωρον, opp. Galliae cisalpiniae,
 206. 213.
 Ὄνηστίνη, regio Italiae, 233. 241.
 Ὄνηστῖνοι, 219. 228. 241.
 Ὄνιβῶνα Ὀυαλεντία, opp. Bruttio-
 rum, 256.
 Ὄνιεννα, caput Allobrogum, 185.
 186.
 Ὄνικεῖτα, opp. Galliae cisalpiniae,
 214.
 Ὄνιμιναλία πύλη, Romae, 234.
 Ὄνιμινάλιος λόφος, ibidem.
 Ὄνινδολικοί, 193. 206. 207. 292.
 313.
 Ὄνιττα, opp. Hyrcaniae, 508.
 Ὄνιτιοι, pop. Hyrcaniae, 508. 514.
 Ὄνιρόμιρος, dux Chathorum, 292.
 Ὄννδαλος, u. Galliae, 185.
 Ὄνζία, regio Persidis, 729. 744.
 Ὄνζιοι, populus Persidis, 524. 728.
 729. 732.
 Ὄνζισάμη, insula, 64.
 Ὄνοκόντιοι, populus Galliae, 178.
 179. 185. 187. 203.
 Ὄνολατέργραι, u. Etruriae, 222.
 Ὄνολατεργρανοί, 223.
 Ὄνόλκαι Ἀρκομισκοί, pop. Gal-
 liae, 186. 187. 203. — Τεκτο-
 σάγες, 187.
 Ὄνολσῖνοι, u. Tyrrhenorum, 226.
 Ὄνόλσκοι, populus Italiae, 228. 231.
 237.
 Ὄνούλτουρος, u. et fl. Campaniae,
 238. 243. 249.
 Ὄνρανόπολις, opp. Macedoniae, 331,
 frg. 35.
 Ὄνρηγοι (Γεωργοί?), populus Sar-
 matarum, 306.
 Ὄνρημιον, opp. Apuliae, 284.

Ὀὐρία, opp. Calabriae, 282. 283.
— lacus Aetoliae, 459.
Ὀὐρίαθος, latro, victus a Romanis, 158. 287.
Ὀὐρσων, u. Baeticae, 141.
Ὀὐσίοι, pop. Germaniae, 292.
Ὀφία περίπλους, 826.
Ὀφείς, pop. Aetoliae, 451. 465.
Ὀφιογενεῖς, 588.
Ὀφιοῦσσα, i. q. Rhodus insula, 653. — opp. Tyregetarum, 306.
— ins. iuxta Hispaniam, 167.
Ὀφιώδης, insula sinus Arabici, 770.
Ὀφλιμος, mons Ponti, 556.
Ὀφρύνιον, opp. Troadis, 595.
Ὀχη, nomen Euboeae, 445. — mons Euboeae, 445. 446.
Ὀχύρωμα, arx Ialysi, 655.

II.

Παγαί s. Πηγαί, opp. Megaridis, 334. 380. 391. 400. 409.
Παγασαί, opp. Magnesiae, 436.
Παγαστινὸς κόλπος, sinus Thessaliae, 330, frg. 32. 436. 438.
Παγγαῖον, mons Macedoniae, 331, frg. 34. 41. 680.
Πάγραι, castellum Syriae, 751.
Παγγαία, in mari Erythraeo, 104. 299.
Πάδος, fl. Italiae, 192. 203. 204. 209. 212—217. 242. 287.
Πάονες, pop. Macedoniae, 6. 28. 316. 318. 323. 329, frg. 11. 12. 330, frg. 20. 23. 331, frg. 36. 38.
Παιονία, 313. 318. 329, frg. 4. 331, frg. 34. 36. 38. 39. 429.
Παιονικὰ ὄρη, 28. 313. 318. 323. — Ἔθνη, 316. 323.
Παισηροί, 589.
Παισός, opp. Troadis, 589. 635. — fl. Troadis, 589.
Παιστανὸς κόλπος, sinus Italiae, 251.
Παισιός, u. Lucaniae, 251.
Πάκορος, Parthorum dux, 748. 751.
Πακτιή, u. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 52. 54. 56.
Πακτιή, mons agri Ephesii, 636. 647.

Πακτωλός, fl. Lydiae, 554. 591. 625. 626.
Παλαιά, opp. Mysiae, 614. — opp. Cypri, 683.
Παλαιὰ πόλις, prior urbs Emporitum, 160.
Παλαίβυβλος, u. Phoenices, 755.
Παλαίπαφος, u. Cypri, 683.
Πάλαιρος, opp. Acarnaniae, 450. 459.
Παλαιίσκηψις, opp. Troadis, 603. 606. 607.
Παλαιστίνη, 776.
Παλαίτυρος, opp. Phoenices, 758.
Παλαιφάρσαλος, opp. Thessaliae, 431. 796.
Παλαίφατος, rerum scriptor, 550—552.
Παλάκιον, opp. Chersonesi Tauricae, 312.
Πάλακος, Seytha, 306. 309.
Παλαμῆδης, Nauplii filius, 368. — tragoedia Euripidis, 470.
Παλάτιον, collis urbis Romae, 234. 236.
Παλείς, opp. Cephalleniae, 436. 455. 456.
Παλιβοθρα s. Παλλιβοθρα, u. Indiae, caput Prasiorum, 70. 689. 690. 698. 702.
Παλιβοθρος, cognomen regum Prasiorum, 702.
Παλικοί, in Sicilia, 275.
Πάλινθος, sepulcrum Danae in foro Argorum, 371.
Παλινουρος, prom. Lucaniae, 252. 253.
Παλιουρος, opp. Cyrenaicae, 838.
Παλλαντία, opp. Hispaniae, 162.
Πάλλας, filius Pandionis, 392.
Παλλήνη, paeninsula Macedoniae, 330, frg. 25. 27. 447. 550.
Πάλμα, opp. Balearium, 167.
Πάλτος, opp. Syriae, 728. 735.
Παμβοιωτία (τά), 411.
Πάμισος, fl. Messeniae, 267. 353. 361. 366. 367. — fl. Laconices, 361. — fl. Elidis, 336. 344. 361.
Πάμπορτος, opp. Tauriscorum, 207. cf. Ναμπορτος.
Παιμφύλα, 667. 668. 125. 126. 129. 510. 570. 571. 612. 651 passim.

- Παμφυλικαὶ πόλεις*, 570.
Παμφύλιον πλάγος, 121. 125. 126. 571. 666. 681. — *παράπλους*, 667. — *τρόπος*, 670.
Πάμφυλοι, 130. 520. 554. 570. 632. 664. 667. 668. 678. 685.
Πάν, collitur a Mendesiis, 802. — in urbe Meroë, 822.
Παναίος, pictor, 354.
Παναίτιος, Rhodius, stoicus, 650. 655. 676.
Πάνδαρος, Lyciorum rex, 565. 585. — collitur Pinaræ, 665.
Πανδαταρία, insula, 123. 233.
Πανδιονίδαι, Atticam dividunt, 392.
Πανδίων, Lyci pater, 573. — rex Indiae, 686.
Πανδοσία, u. Bruttiorum, 256. — u. Thesprotiae, 256. 324.
Πανδώρα, mater Deucalionis, 443. — nomen Thessaliae meridionalis, ibid.
Πανείον, templum Panis, Anaphlysti, 398. — Alexandriae, 795.
Πανέλληνες, 370.
Πάνες, Bacchi comites, 70. 470.
Πανιώνια (τὰ), 384. 639.
Πανιώνική θυσία, 384.
Πανώνιον, 639.
Πάννα, opp. Samnii; 250.
Παννόνιοι, 207. 292. 313. 314. 317.
† *Πανξανόι*, populus Caucasum accolens, 506.
Πανοπεῖς, 422. 424.
Πανοπεύς, opp. Phocidis, 416. 422. 423.
Πάνορμος, opp. Siciliae, 266. 272. — opp. Epiri, 316. 324. — portus Ephesi, 639.
Πανταλέων, Omphalionis filius, 362.
Παντικαπαιεῖς, 74. 494.
Παντικάπαιον, u. Chersonesi Tauricae, 307. 309—311. 494. 495.
Πανῶν πόλις, opp. Aegypti, 813.
Παζανγούστα, opp. Hispaniae, 151.
Παράδεισος, opp. Coelestriae, 756.
Παραϊτάκαι vel *Παραϊτακηροί*, pop. Mediae, 522. 524. 729. 732. 736. 739. 744.
Παραϊτακηή, 80. 522. 723. 726. 744.
Παραϊτόνιον, portus Marmaricae, 40. 798. 799. 809. 814. 838.
Πάραλος, Glazomenarum conditor, 633.
Παραποταμία vel *Παραποτάμιοι*, opp. Phocidis, 407. 416. 424.
Παραποταμία, regio Syriae, 753.
Παρασπία, regio Boeotiae, 404. 408.
Παρασπιάς, in Thessalia, 434.
Πάρασσωπιοι, Asopi acolae, 408. 409. — vicus Thessaliae, 382.
Πάρατοι, populus Sardiniae, 225.
Παραγελωῖται, in Thessalia, 434. — in Aetolia, ibid.
Παραγελωῖται, regio Aetoliae, 458. 459.
Παραγοάθρας, mons Mediae, 511. 514. 521. 522. 527.
Παρθενία, i. q. Samos, 457. 637.
Παρθενίαι, Tarentum migrant, 278 — 280.
Παρθενίας, fl. Elidis, 357.
Παρθένιον, mons Arcadiae, 376. 389. — prom. Chersonesi Tauricae, 308. — vicus ad Bosphorum Cimmericum, 308. 310. 494. — templum Dianae in Chersoneso Taurica, 308.
Παρθένιος, fl. Sami, 457. cf. Ἰμβρασος.
Παρθενόπη, opp. Campaniae, 654. — una Sirenum, 23. 26. 246.
Παρθένος, Diana culta in Chersoneso Taurica, 308.
Παρθενῶν, templum Minervae, 395. 396.
Παρθικὰ νόμιμα, 515. — πόλις, (Ctesiphon), 743. — ἐπιοι, 525. — *συμμαχία*, 660. — *πόλεμος*, contra Romanos, 10. 523. 558. 748. — *αὐτοκράτωρ*, Labienus, 660.
Παρθικῶν συγγραφεῖς, 118. 685.
Παρθινοί, populus Illyriae, 326.
Πάρθοι vel *Παρθυσῆοι*, 514 — 515. 10. 14. 66. 129. 130. 288. 508. 509. 511. 517. 518. 522 — 524. 532. 660. 669 *passim*.
Παρθυσία et *Παρθυσινή*, 491. 514. 515. 524. 723. 724. 726.

- Παρθωναῖος*, rex Parthorum, 744. 751.
- Παριανή*, ager Parianorum, 588—590. 605.
- Παριανοί*, Parii incolae, 587. 588.
- Πάριοι*, populus Daarum, 515. — incolae Pari insulae, 217. 315. 487. 588.
- Πάριον*, u. Mysiae, 331, frg. 57. 58. 487. 583. 588—590.
- Παρισάδης*, nomen complurium dynastarum Chersonesi Tauricae, 309. 310.
- Παρίσιοι*, pop. Galliae, 194.
- Πάρισος*, fl. Pannoniae, 313.
- Πάρμα*, opp. Galliae cisalpiniae, 216.
- Παρμενίδης*, Eleates, 94. 95. 252.
- Παρμενίων*, 531. 724.
- Παρμηῆται*, Parmae incolae, 217.
- Παρνάσσιοι*, Parnassi accolae, 422. 508.
- Παρνασσός*, 26. 208. 329, frg. 6. 373. 379. 383. 401. 409. 410. 416. 417. 418. 422—425. 428. 429. 439. 450. 475.
- Πάρνης*, mons Atticae, 399.
- Πάρνοι* et *Ἀπαρνοί*, populus Daarum, 508. 511. 515.
- Παροπαμισάδαι*, Paropamisi-accolae, 130. 688. 691. 697. 723—725.
- Παροπαμισός*, mons Asiae, 511. 514. 689. 697. 723—725.
- Παρορθηλία*, regio Macedoniae, 331, frg. 36.
- Πάρος*, Cycladum una, 224. 485. 487. — una ex insulis Liburnicis, 124. 315. cf. *Φάρος*.
- Παρράσιοι*, populus Arcadiae, 336. 388. 508.
- Παρράσιος*, pictor Ephesius, 642.
- Πάρσιοι*, i. q. *Παράσιοι*, 508.
- Παρνάδης*, mons Armeniae, 497. 505. 521. 527. 528. 547. 548. 555. 556.
- Παρύσατις*, 785.
- Παρωραία*, regio Epiri, 325.
- Παρωραῖοι*, populus Epiri, 326.
- Παρωρεῖται*, populus Triphyliae, 346.
- Παρώρειος*, cf. *Φρυγία*.
- Πασαργάδαι*, u. Persidis, 717. 728—730.
- Πασιανοί*, gens Scythica, 511.
- Πασίτιγρις*, 729.
- Παταουῖνοι ἰκπικολοί*, 169. 213.
- Παταούιον*, u. Galliae cisalpiniae, 213. 218.
- Πάταρα*, u. Lyciae, 665. 666.
- Πάταρος*, conditor Patarorum, 666.
- Πατεισχορείς*, gens Persica, 727.
- Πάτμος*, Sporadum una, 488.
- Πατραεύς*, opp. Bospori, 494.
- Πάτραι* vel *Πατρείς*, u. Achaiae, 335. 337. 384. 385. 386. 387. 388. 460.
- Πατροκλῆς*, rerum scriptor, 68—70. 74. 508. 509. 518. 689.
- Πάτροκλος*, dux Myrmidonum, 351. 425. 433. 584. 596. 620.
- Πατρόκλου χώρας*, insula, 398.
- Πάταλα*, u. Indiae, 701.
- Παταληνή*, regio Indiae, 516. 690. 692. 693. 700. 701. 720.
- Παῦλος Ἀμύλλος*, Persei victor, 322. 331, frg. 48.
- Πανσανίας*, rex Spartanorum, 366.
- Παφλαγόνες*, 129. 187. 195. 212. 288. 298. 304. 309. 345. 533. 534. 541. 543. 544 passim.
- Παφλαγοῖτα*, 61. 134. 212. 298. 309. 345. 541—544. 552. 553. 562. 563. 566. 574.
- Πάφος*, u. Cyprici, 681. 683. — *Παλαίπαφος*, 683. 684.
- Παχίνιος πόλεμος*, 600.
- Παχυνος*, prom. Siciliae, 106. 123. 124. 265—267. 272. 277. 363.
- Πειραιεύς*, portus Athenarum, 58. 391. 395. 396. 398. 400. 654. — i. q. *Ἀμισός*, 547.
- Πειρήνη*, fons Acrocorinthi, 379.
- Πειρίθουος*, Ixionis filius, 48. 329, frg. 14. 16. 434. 439.
- Πεῖρος*, fl. Achaiae, 342. 386.
- Πειρούσται*, gens Pannoniae, 314.
- Πειρωσσός*, u. Mysiae, 589.
- Πέισανδρος*, poeta Rhodius, 655. 688. — Bellerophonis filius, 573. 630. 631.
- Πεισίστρατος*, Nestoris filius, 350. 367. — tyrannus Atheniensium, 394. 397.

- Πέσων*, cf. *Γραῖος*.
Πελαγονέες, pop. Macedoniae, 327. 331, frg. 38. 39. 48. 434. — i. q. *Τεταρες*, 331, frg. 40.
Πελαγονία (τριπολιτις), pars Macedoniae, 326. 327. 331, frg. 38.
Πέλανα, opp. Messeniae, 360.
Πελαργοί, i. q. *Πελαργοί*, 221. 397.
Πελασγία, Peloponnesus, 221. — regio Thessaliae, 329.
Πελασγιδόν, pars Athenarum, 401.
Πελασγικός Ζεύς, Dodonae cultus, 327. — *Άργος*, 221. 369. 431. — *ιερόν*, 402. — *πεδία*, 436. 443.
Πελασιῶται, i. q. *Ἕλληνες*, 371. incolae Pelasgiotidis, 430. 441.
Πελασιώτις, pars Thessaliae, 430. 436. 441.
Πελασγοί, 219. 220. 221. 226. 247. 321. 327. 328. 331, frg. 35. 345. 397. 401. 402. 410. 443. 542. 572. 620. 621. 661.
Πελεθρόνιον, in monte Pelio, 299.
Πελαῖες, filiae Peliae, 45.
Πελας, Iolci rex, 45. 46. 436.
Πελλοί, populus Italiae, 219. 231. 238. 241. 242.
Πελοῦσιον, mons Chii, 645.
Πελοναῖον, opp. Histiaeotidis, 437.
Πέλλα, u. Macedoniae, 320. 323. 330, frg. 22. 23. 48. 752. — u. Syriae, 752.
† *Πελλαία*, regio Macedoniae, 330, frg. 20.
Πέλλανα, opp. Laconices, 386.
Πελλήνη, opp. Achaiae, 385. 386. — vicus Achaiae, 386.
Πελληνικαὶ χλαῖναι, 386.
Πελοπίδας, 356. 372. 377. 680.
Πελοποννησιακὸς πόλεμος, 600. 654.
Πελοποννήσιοι, 54. 171. 333. 369. 392. 393. 396. 463.
Πελοπόννησος, 335—389. 27. 67. 83 passim. — Peloponnesi figura, 83. 92. 335. — sinus, 836. — insulae, 474. — populi, 335. — situs, 336. — promontoria, 836.
Πέλοψ, 321. 356. 360. 365. 571. 613.
Πέλαι, opp. Phrygiae, 576.
Πελευῶν πεδῖον, campus Phrygiae, 629.
Πελοριάς, prom. Siciliae, 22. 23. 257. 265—268.
Πελώρου μνήμα, 10. — *πύργος*, 171.
Πενίσται, servi Thessalorum, 542.
Πενθεύς, filius Agaves, 408.
Πενθίλος, Orestis filius, 402. 447. 582.
Πεντέλική μάραρος, 399.
Πεπάρηθος, insula, 124. 436.
Περασία, cf. *Άρτεμις*.
Περγαμηνή, ager Pergamenus, 571. 576. 624.
Περγαμηνοί, 615. 625.
Περγαμον, u. Mysiae, 603. 609. 619. 623—625. 680. — bibliotheca Pergami, 609. 624.
Πέργη, opp. Pamphyliae, 667.
Περδίκας, 619. 794.
Περτιανδρος, Corinthiorum tyrannus, 600.
Περίας, opp. Euboeae, 445.
Περικλής, Atheniensis, 395. 445. 638.
Πέρηνθος, u. Thraciae, 331, frg. 41. 56—58.
† *Περσιῶδες*, populus Epiri, 326.
Περσώνη, opp. Mysiae, 585. 586. 590.
Περμησός, fl. Boeotiae, 407. 411.
Περουσία, u. Etruriae, 226.
Περπερίνα, opp. Mysiae, 607.
Περπένας, Aristonici victor, 646.
Περαμβία, Thessaliae pars, 440—442.
Περαμβικαὶ πόλεις, 329, frg. 14. 16. 440. 441.
Περαμβίολ, populus Thessaliae, 61. 329, frg. 14. 15. 338. 434. 437. 439—442. 446. 450.
Πέρσαι, 727—736. 10. 42. 61. 81. 130. 394. 395. 403. 412. 424. 429. 448. 467. 492. 507 passim.
Περσέπολις, 78. 80. 727—780.
Περσεύς, rex Macedonum, 330, frg. 22. 331, frg. 48. — stella, 134.
Περσικά (τά), s. *Περσικὸς ἀγών*, 331, frg. 56. 336. 375. 377. 396. 398. 402. 546.

- Περσικά βασίλεια*, 223. 728. — *ἴθνη*, 525. 732.
Περσικαὶ ἐπιστολαί, 301. — *παροικαταθῆκαι*, 640. — *πόλεις*, 729.
Περσικὴ γάλα, 594. — *παρῳαία*, 728. 739. 765. — *στολή*, 525. *ὄδη*, 742.
Περσικοὶ θεοί, 512. 559. 732. 733.
Περσικὸς παράπλους, 767. — *παρῳασάγγης*, 518. — *στόλος*, 443.
Περσικὸς κόλπος s. *Περσικὴ θάλαττα*, et *κατὰ Πέρσας θάλαττα*, 765—767. 42. 78. 80. 84. 121. 130. 492 passim.
Περσίς s. *Περσική*, 727—736. 79—81. 86. 87. 134. 517 passim.
Πεσσονυτίς, cognomen Rheae, 469.
Πεσσινούς, u. Phrygiae, 543. 567.
Πεταλία, insula, 444.
Πετών, vicus Boeotiae, 410.
Πετηλία, opp. Lucanorum, 254.
Πετηλίσσος, opp. Pisidiae, 570. 667.
Πέτρα Ναβαταλῶν, u. Arabiae, 767. 776. 779. 781.
Πετραῖοι, incolae Petrae, 779.
Πετροῦς, legatus Pompeii, 161.
Πετροκόριοι, populus Aquitaniae, 190. 191.
Πετρόνιος, praefectus Aegypti, 788. 819—821.
Πενκῆτιοι, populus Italiae, 211. 277. 281—283. 285.
Πεύκη, insula Istri, 301. 305. 306.
Πευκινόι, pop. Bastarnarum, 305. 306.
Πευκολαῖτις, u. Indiae, 698.
Πήγασος, 379.
Πηδάλιον, prom. Cypri, 682.
Πήδασα, opp. Cariae, 611.
Πηδασεῖς, ibid.
Πηδασεῖς, ibid.
Πηδασον, opp. Cariae, ibid.
Πηδασος, opp. Lelegum in agro Troiano, 321. 584. 605. 611. — opp. Messeniae, 359. 360.
Πήιον, arx Tolistobogiorum, 567.
Πηλεγών, Asteropaeci pater, 331, frg. 38. 39.
Πηλεύς, 425. 432—434.
Πήλιον, mons Thessaliae, 22. 26. 208. 299. 329, frg. 15. 428—430. 436. 438. 439. 441—443.
Πηλουσιακὸν στόμα Νεῖλου, 64. 670. 760. 786. 788. 791. 801. 802.
Πηλούσιον, u. Aegypti, 35. 38. 50. 58. 85. 88. 89. 491. 741. 756. 759. 760. 788. 791. 796. 802—804.
Πηλώδης λιμὴν, in Epiro, 324.
Πηρειὸς, fl. Peloponnesi, 337. 338. — fl. Thessaliae, 6. 221. 327. 329, frg. 4. 12. 14—16. 331, frg. 36. 334. 383. 389. 429. 430. 432. 433. 438—443. 531. 621. 691.
Πηγελοπεία s. *Πηγελοπείη*, 221. 369. 452. 461. 551. 641.
Πίασος, Pelasgorum rex, 621.
Πίερες, *Πιερῶνται*, populus Macedoniae, 329, frg. 11. 410. 443. 471.
Πιερία s. *Πιερίς*, regio Macedoniae, 329, frg. 11. 14. 330, frg. 38. 410.
Πιερία, mons Thraciae, 471. — regio Syriae, 316. 676. 749. — mons Syriae, 751. — *παρῳαία*, 330, frg. 22.
Πιερική πόλις (Pydna), 330, frg. 20. 22.
Πιθηκοῦσσα vel *Πιθηκοῦσσαι*, insula, 54. 57. 60. 123. 247. 248. 258. 626.
Πιθηκουσσαῖοι, 246.
Πικεντες, pop. Campaniae vicinus, 251.
Πικεντία, u. Picentium, 251.
Πικεντήνη, ager Picenus, 227. 240—242.
Πικεντινοὶ, οἱ ἐν τῷ Ἄδρια, 251.
Πικρὸν ἕδωρ, fl. Ciliciae, 671.
Πικταί, diversorium in via Latina, 237.
Πικτονες, populus Galliae, 190.
Πίμπλα vel *Πίμπλεια*, opp. Macedoniae, 330, frg. 17. 18. 410. 471.
Πιμῳλίσα, opp. Ponti, 562.
Πιμωλισσηνή et *Πιμωλίτις*, regio Ponti, 553. 561. 562.
Πινάκα, opp. Mesopotamiae, 747.

- Πιναρα*, opp. Lyciae, 665.
Πιναρος, fl. Ciliciae, 676.
Πινδαρος, poeta, 155. 170. 172. 248. 268. 271. 279. 321. 328. 331, frg. 58. 404 passim.
Πίνδος, mons Thessaliae, 221. 327. 329, frg. 6. 14. 15. 428. 430. 434. 437. 438. 440. 442. 449. 450. — opp. Locridis, 427. 434. — fl. Locridis, 427.
Πιζώδαρος, rex Cariae, 656. 657.
Πισία, opp. Lelegum in Mysia, 610.
Πισα, u. Elidis, 356. — fons, ibid. — et *Πισα*, u. Etruriae, 217. 222. 225.
Πισάται, in Elide, 222. 338. 342. 343. 353. 355. 362. — in Etruria, 223. 225.
Πισάτις, regio Elidis, 337. 339. 341—343. 353—358. 367. 372. 374. 377. — regio Etruriae, 211. 222.
Πισίδαι, 130. 491. 554. 569. 570. 631. 678. 679.
Πισιδία, terra Asiae, 21. 34. 557. 569—571. 576. 577. 611. 631. 666. 668. 671.
Πισιδικά ὄρη, 666. — *γλῶττα*, 631. πόλις, 570. 571. 631. — *Ταύρος*, 566.
Πισιδικοί, 34.
Πισίλις, opp. Cariae, 651.
Πισσουρα, populus Daarum, 511.
Πιταναίοι, incolae Pitaneae, 611.
Πιταναῖται, in Samnio, 250.
Πιτάνη, opp. Mysiae, 581. 607. 614. 622.
Πιτθεύς, filius Pelopis, 374.
Πιτυσιός, opp. Lycaoniae, 568.
Πιτυλακός, Mitylaenus, 600. 617.
Πιτυά s. *Πιτυία*, opp. Mysiae, 565. 587. 588. 602.
Πιτυασσός, opp. Pisidiae, 570.
Πιτυοκάμπτης, 391.
Πιτυοῦς, pagus Troadis, 588. — ὁ *μέγας*, orae Colchicae pars, 496. 497.
Πιτυρῖσσα, antiquum nomen Lampraei, Salamini, Chii, q. v.
Πιτυοῦσαι, insulae, 167.
Πλαγκταί, rupes freti Siculi, 21. 149. 170.
Πλακεντία, opp. Galliae cisalpiniae, 216. 217. 218.
Πλάκος, mons ab Homero memoratus, 614.
Πλαρασία, insula, 123. 185.
Πλαρησία, ins. Hispaniae, 159.
Πλαταιαί, u. Boeotiae, 382. 402. 406. 409. 411. 412. 414. — pagus Sicyoniae, 412.
Πλαταιαίς, 406. 409.
Πλαταιμώδης, prom. Messeniae, 348.
Πλαταριστός, littus Ciliciae, 669.
Πλαταριστούς, i. q. ὁ *Μάκιστος*, 345.
Πλάτων, philosophus, 102. 260. 300—302. 400. 468. 471 passim.
Πλειάς, *Πληιάς*, *Πληάδες*, sidus, 691. 692. 724. 824.
Πλειάς (ποιητῶν), 675.
Πλειστός, fl. Phocidis, 418.
Πλευρών, u. Aetoliae, vetus et nova, 450. 451. 459. 460. 463. 465.
Πλευρωλία, Pleuronius ager, 451. 465. 466.
Πλευρώνιοι, 451. 461. 463.
Πλευτανουρὸς, populus Hispaniae, 155.
Πλημύριον, u. Indiae, 697.
Πληραίοι, populus Dalmatiae, 315. 316.
Πληθύνη, u. Aegypti, 799.
Πλουμβαγία, insula, 159.
Πλουτιάδης, philosophus Tarsensis, 675.
Πλούτων, 147. 649.
Πλουτώνια, 244. 579. 629. 636. 649.
Πλύρος, portus Marmaricae, 838.
† *Πνιεντία (Πολλεντία?)*, opp. Piceni, 241.
Πνιγύς, opp. Marmaricae, 799.
Ποδαλειφίου ἥρωον, 284.
Ποδάρκης, Protesilai frater, 432.
Ποιάεσσα, opp. Laconices, 360.
Ποίδιλοι, i. q. *Πικνέτιοι*, 277. 282.
Ποιήεσσα, opp. Cei insulae, 486. 487.
Ποικίλη πέτρα, in Cilicia, 670.
Ποικίλη στοά, Athenis, 396.
Ποιμανδρίς, i. q. ἡ *Ταναγρακίη*, 404.

- Ποινῶ ἀί τραγικαί*, 175.
Ποίνων, *Agrum pars*, 205. 207. 208.
Πόιον, mons Graeciae, 327.
Πόλα, opp. *Istriae*, 209. 215. 216. 314.
Πολέμων, *Pharnacis filius*, rex *Ponti*, 493. 495. 499. 556. 560. 568. — *Laodicensis*, *Zenonis filius*, 578. — *philosophus*, 614. — ὁ *περιγηγητής*, 15. 396.
Πολίειον, opp. *Lucaniae*, 264.
Πόλισμα, ante *Πόλιον*, opp. *Troadis*, 601.
Πολύτης, *Ulixis comes*, 255. — *Priami filius*, 599.
Πόλλυνα, opp. *agri Troiani*, 603. 607.
Πολλεντία, opp. in *Balearium insularum maiore*, 167.
Πολτυοβρία, opp. *Thraciae*, 319.
Πολύανος, mons *Epiri*, 327.
Πολύβιος, *historicus*, 23—26. 96 — 98. 104—109. 207—209. 2. 14. 20. 23. 26. 36 *passim*.
Πόλυβος, *Teneae Oedipum educat*, 380.
Πολυβύτης, *gigas*, 489.
Πολυδάμας, *Troianus*, 599.
Πολυδέκτης, *Lycurgi frater*, 482. — *rex Seriphiorum*, 487.
Πολύδαρος, *Priami filius*, 585.
Πολυκάστη, *mater Penelopae*, 461.
Πολύκλειτος, *historicus*, 510. 728. 742. (v. *Πολύκριτος*.) — *statuarius*, 372.
Πολυκράτης, *Sami tyrannus*, 637. 638.
Πολύκριτος (l. *Πολύκλειτος*), *re- rum scriptor*, 735.
Πολυμήδιον, opp. *Troadis*, 606. 616.
Πολύμναστος, *musicus Colophonius*, 643.
Πολυπέκης, 347.
Πολυξένη, *tragoedia Sophoclis*, 470.
Πολυποίτης, *Lapitharum rex*, 439. 441.
Πολύπορος, fl. *Troadis*, 602. cf. *Ἐπτάπορος*.
Πολυρρήμιοι, in *insula Creta*, 479.
Πολυστέφανος, i. q. *Γραίνεστος*, 238.
Πολυτιμητρος, fl. *Sogdianae*, 518.
Πολυφαγοί, 201. 506.
Πομπαιδίου, *dux Marsorum*, 241.
Πομπηίων vel *Πομπηόπολις*, opp. *Hispaniae*, 161.
Πομπηία, opp. *Campaniae*, 247.
Πομπηόπολις, i. q. *Πομπηίων*. — i. q. *Σόλοι*, 664. 665. 671.
Πομπήιος ὁ Μέγας vel *Μάγνος*, 161. 180. 236. 272. 388. 491. 492. 501. 502. 512. 530. 541. 547. 549. 555 — 560 *passim*. — *Πομπηίου παῖδες* (*Gnaeus et Sextus*), 141. 161. 650. — *ἀναθήματα*, 156. 159. 160. 178.
Πομπήιος, *Σέξτος*, cf. *Σέξτος*. — *Ἰναῖος*, cf. *Γναῖος*. — *Στράβων*, *pater Pompeii Magni*, 213. — *filius Theophanis*, 618.
Πομπηιοῦπολις, u. *Paphlagoniae*, 562.
Ποντία, *insula*, 123. 233.
Ποντική, i. q. *Πόντος*, 546.
Ποντική ἐπαρχία, 541. 543. 544. 561. — *παράλια*, 318. 553. — *ταρχία*, 144. 145.
Ποντικοί, 511. 538. 539. — *βασιλεῖς*, 547.
Ποντικὸν καστόριον, 163.
Πόντος (Ἐύξεινος), *Ποντική θάλαττα*, *Ποντικὸν πέλαγος*, 21. 34. 43. 47. 49. 50—53. 55. 57. 61. 65. 68. 91—93. 107. 121. 124—126. 129 *passim*. — *Πόντου στόμα*, 319. 323. 563. — *τὰ δεξιὰ μέρη*, 61. 494. 497. — *τὰ ἀριστερά*, 320. 440. 540. 680. — *τὰ ἑσθιὰ*, 548. — *τὰ πρὸς βορρᾶν*, 294.
Πόντος s. ἡ πρὸς τῷ *Πόντῳ Καππαδοκία*, 534. 539. 540—566. 574. 609. 614. 649. 678. 687. 688.
Πόπλιος, *Κράστος*, 176. 646. — *Κλαύδιος Ποπύλχηρ*, 684.
Ποπλώνιον, u. *Etruriae*, 222. 223. 225.
Πορδοσελήνη s. *Ποροσελήνη*, *insula*, 618. 619.
Πορθονίδαι, *Aetolorum reges*, 463. 465.

- Πορροπιών*, cognomen Apollinis, 613. — mensis, ibid.
- Πορσίνας*, rex Clusinarum, 220.
- Πορτικανός*, rex Indiae, 701.
- Ποσειδών*, templum Neptuni, in Elide, 343. 344. 346. 347. 351. — Alexandriae, 794. — prom. et u. Epiri, 324. — prom. Thes-saliae, 330, frg. 32. — prom. Chii, 644. 645. — prom. Milesiorum, 633. 634. 651. 658. — prom. Lucaniae, 252. — prom. Sami cum templo Neptuni, 637. — prom. Arabiae, 776. — opp. Syriae, 751. 753.
- Ποσειδών*, 343. 374. 384 — 386. 489. 579. 601. 639. — *Αιγαίος*, 405. — *Ασφάλιος*, 57. — *Ελικώνιος*, 384. 639. — *Ισθμικός*, 369. 380. — *Σάμιος*, 343 — 345. — *Ποσειδώνος ιερά και ιεραία*, 230. 336. 363. 369. 373. 374. 380. 384. 385. 405. 412. 446. 487. 488. 637. 639.
- Ποσειδώνια* (τὰ), in insula Teno, 487.
- Ποσειδωνία*, u. Lucaniae, 251. 252. 373. 397.
- Ποσειδωνιάται*, 252. 254.
- Ποσειδωνιάτης κόλπος*, i. q. *Παιστανός κόλπος*, 21. 22. 209. 211. 251. 252.
- Ποσειδώνιον*, prope Rhegium, 257.
- Ποσειδώνιος*, stoicus, 94—98. 172 — 175. 293 — 297. 2. 4. 6. 14. 29. 41. 54. 55 passim.
- Ποταμία*, regio Paphlagoniae, 562.
- Ποτάμιοι*, 399.
- Ποταμός*, pagus Atticae, 398.
- Ποτάμων*, Mitylanaeus, 617.
- Ποτεντία*, u. Piceni, 241.
- Ποτιδάνα*, u. Macedoniae, 330, frg. 25. 27. 28.
- Ποτιόλοιοι*, u. Campaniae, 245. cf. *Λικαιαρχία*.
- Ποτνιαδες ἵπποι*, 409.
- Πότναι*, u. Boeotiae, 409. 412.
- Πούβλιος Σερβίλιος ὁ Ἰσανρκός*, 568.
- Πραειστίνη ὁδός*, 237. 238.
- Πραειστῖνοι*, 239. 249.
- Πραίνεστος*, u. Latii, 238. 239.
- Πράντιος*, fl. Mysiae, 583. 586. 590.
- Πράμνας*, sapientes Indi, 718. 719.
- Πράξανδρος*, conditor Lapathi in insula Cypro, 682.
- Πραξιτέλης*, statuarius, 410. 641.
- Πραξιφάνης*, Rhodius, 655.
- Πρασία*, pagus Atticae, 399.
- Πρασιαί*, u. Argolidis, 368. 374.
- Πρασιεῖς*, 374.
- Πράσιοι*, populus Indiae, 702. 703. — incolae Prasi urbis, 472. 478.
- Πράσος*, u. Cretae, 475. 478. 479.
- Πραῦσοι*, populus Gallicus, cuius rex Brennus, 187.
- Πρεπίσινθος*, una Cycladum, 485.
- Πρήμνεις*, opp. Aethiopiae, 820.
- Πριαμῖται*, 608.
- Πρίαμος*, 552. 573. 584 — 586. 596. 607. 680. 681.
- Πριάμων* (*Πρώμων*?), u. Dalmatarum, 315.
- Πριάπτια*, carmina Euphronii, 382.
- Πριαπηνή*, regio Mysiae, 587. 588.
- Πριαπηνός*, 587.
- Πρίαπος*, Bacchi filius, 382. 587. — opp. Mysiae, 331, frg. 58. 565. 576. 582. 587.
- Πρίβερνον*, opp. Latii, 237.
- Πριηνεῖς*, 384. 639.
- Πριήνη*, u. Ioniae, 551. 577. 579. 633. 636.
- Πριών*, mons prope Ephesum, 633.
- Προβάλινθος*, opp. Atticae, 383. 399.
- Προάνα*, opp. Phthiotidis, 434.
- Προϊτίδες*, 346. 370.
- Προίτος*, rex Tirynthis, 372.
- Προκλείται*, 366.
- Προκλής*, Eurysthenis frater, 364. 366. 389. 481. — conditor Sami, 633.
- Πρόκνη*, soror Philomelae, 423.
- Προκόνησος*, ins. Propontidis, 331, frg. 56. 587. 588. 618.
- Προμηθεύς*, 183. 595. 688.
- Προποντίς*, 331, fr. 52—54. 56—58. 581—584. 6. 46. 49. 51 passim.
- Πρόσυμα*, opp. Argolidis, 373.
- Πρόσχιον*, opp. Aetoliae, 541.
- Προσωπίτης νομός*, pagus Aegypti, 802.

- Προύσα*, u. Mysiae, 563. 564.
Προύσιαι, u. Bithyniae, 563. 564.
Προύσιαι, rex Bithyniae, 563. 564. 624.
Προύσιαις, incolae Prusiadis urbis, 564. 566.
Προφθασία, u. Drangianae, 514. 723.
Προχύτη, insula, 60. 123. 247. 258.
Πρώνησος, opp. Cephalleniae, 455.
Πρώταρχος, Epicureus, 658.
Πρωτεσίλειον, in Chersoneso Thracia, 331, frg. 52. 595.
Πρωτεσίλαος, rex Thessalorum, 296. 394. 432 — 435.
Πρωτεύς, pater Cabirae, 37. 39. 150. 472.
Πρωτογένης, pictor, 652.
Πτελεάσιμον, regio Triphyliae, 350.
Πτελεών, mons Epiri, 329, frg. 6. — u. Triphyliae, 349. — u. Thes-saliae, 349. 433. 435.
Πτελέως, lacus agri Troiani, 590. 595.
Πτελέας, a Cephalo amatus, 452.
Πτολεμαίαι, in Phoenice, 758.
Πτολεμαϊκή πόλις, in Aegypto, 813.
Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς, 118. 563. 684. 789. 791. 795 — 797.
Πτολεμαῖος, ὁ *Λάγων*, 301. 723. 791. 794. 795. 801. 836. — ὁ *Φιλαδέλφος*, 421. 460. 666. 769. 770. 789. 795. 804. 815. — ὁ *Εὐεργέτης*, 795. 836. — ὁ *Φιλοπάτωρ*, 478. 759. 795. — ὁ *Ἐπιφανής*, 795. — ὁ *Φιλομήτωρ*, 751. 795. — ὁ *δευτερος Εὐεργέτης ἢ Φύσκων*, 98. 99. 101. 103. 795. 797. 798. — ὁ *Λάθυρος*, 795. — ὁ *Αἰλητής*, 558. 795. 796. 798. — Auletæ filius, 796. — rex Cypri, 684. — ὁ *Κόκκης*, *Παρτίσακτος*, 794. — ὁ *Κερωνός*, 623. — Mennæi filius, Ituraeorum rex, 753. — Iubæ filius, rex Numidiæ et Mauritaniae, 828. 831. 840.
Πτολεμαῖς, opp. Phoenices, 134. 758. — opp. Pamphyliae, 667. — opp. Cyrenaicae, 837. — opp. Troglodyticae, 133. 768. 770. 776.
Πιῶν, mons Boeotiae, 413.
Πύγεια, u. Ioniae, 551. 639.
Πυγμαῖοι, 35. 37. 42. 70. 299. 711. 821.
Πύδνα, u. Macedoniae, 330, frg. 20. 22. 331, frg. 36.
Πυθαγγέλου λιμὴν, βωμοί, ἑλεάντων κινήσιον, 773. 774.
Πυθαγόρας, philosophus, 263. 297. 638. 716.
Πυθαγόρειοι, 16. 252. 263. 297. 384. 468. 762.
Πυθαγόρειος φιλοσοφία, 280. 298. 716.
Πυθαῖσταί, 404.
Πυθέας, rerum scriptor, 63. 64. 71. 75. 102. 104. 114. 115. 136. 148. 158. 190. 201. 295.
Πυθία, 419. 762.
Πύθια (τά) vel Πυθικός ἀγών, 260. 419. 421.
Πυθιάς, pompa Athenis Delphos ducta, 422.
Πυθικός νόμος, 421.
Πύθειον, templum Apollinis, 404. — vicus Atticae, 392.
Πυθόδωρος, uxor Polemonis, regina Ponti, 499. 555. 557. 559. 560. 649.
Πυθόδωρος, pater Pythodoridis, 555. 649.
Πυθολάου ἀκρωτήριον, promont. Aethiopiae, 774. — *βωμοί*, ibid.
Πυθῶ, opp. Phocidis, 220. 374.
Πύθων, draco interfectus ab Apolline, 422. 423.
† *Πυκάτη*, 588.
Πυλαγόροι s. Πυλαγόροι, 420.
Πύλαι vel Θερμοπύλαι, 10. 420. 428. 429. 435.
Πυλαία, conventus Amphictyonum, 420. 429.
Πυλαϊκή πανήγυρις, 436.
Πυλαϊκὸς κόλπος, pars sinus Maliaci, 430.
Πυλαμένης, Enetorum dux, 541. 543.
Πύλαιον, mons Lesbi, 621.
Πύλαιος, rex Pelasgorum, 621.
Πυλῆνη, opp. Aetoliae, 451. 460.
Πυλῖα, ager Pyliorum, 351. — *θάλαττα*, 348.

- Πύλοι*, Pyli incolae, 222. 264. 344. 348. 350—354. 359. 633.
- Πύλος*, pars Elidis, Nestoris regnum, 336. 337. — Nestoris urbs, 336. 337. 339. 344. 350—353. 355. 368. 393. 633. — ὁ Ἑλικακός, 339. 351. 352. — ὁ Τριφυλιακός, Δεφρεατικός, ἢ Ἀρκαδικός, 337. 339. 343—345. 348. 350—353. 355. — ὁ Μεσσηνιακός, 339. 346. 348. 351—353. 359. 361. 633.
- Πυλών*, opp. Illyriac, 323.
- Πυξοῖτε*, prom., fl., opp. Lucaniae, 253.
- Πυραιθεΐα*, templa in Cappadocia, 733.
- Πύραιθοι*, in Cappadocia, ibid.
- Πυραλχμης*, Aetolus, 357.
- Πυραμίδες*, in Aegypto, 807—809. 811.
- Πύραμος*, fl. Ciliciae, 52. 53. 536. 675. 676. 682.
- Πύρασος*, opp. Phthiotidis, 435.
- Πυργῆται*, in Triphylia, 348.
- Πύργοι*, opp. Triphyliae, 348. — opp. Etruriae, 226.
- Πυρρηαία ὄρη*, 71. 159. 161. 176. 196.
- Πυρρηαία Ἀφροδίτη*, 178. 181.
- Πυρρηγή*, i. q. *Πυρρηαία ὄρη*, 106. 107. 120. 127—129. 137. 146. 156. 159. 160—162. 166 passim.
- Πυρριφλεγίδων*, fl. prope Dicaearchiam, 26. 244.
- Πύρρα*, uxor Deucalionis, 425. 432. 443. — opp. Thessaliae, 432. — opp. Ioniae, 636. — opp. Lesbi, 617. 618. — insula, 435. — prom. Thessaliae, 435. — prom. Mysiae, 606.
- Πυρραία*, Thessaliae nomen, 443.
- Πυρραίων Ἐυριπος*, in insula Lesbo, 617.
- Πύρριχος*, inventor pyrrhiches, 467. 480.
- Πύρρος*, ὁ Νεοπτόλεμος, Achilles filius, 326. — rex Epīri, 258. 280. 287. 325. 376. 384.
- Πύρρων*, philosophus, 393.
- Πύτρα*, pars montis Idae, 472.
- Πάγων*, portus Troezenis, 373.
- Πωμεντίων πεδίον*, in Latio, 231. 232.
- Πῶρος*, rex Indiae ab Alexandro victus, 686. 691. 698. — rex Gandaridis, prioris propinquus, 699. — rex Indiae Augusto aequalis, 686. 719. — fl. Achaiae, 342.

P.

- Ψάγα* vel *Ψάγαι*, u. Mediae, 60. 514. 524. 525.
- Ψαδάμανθους*, antiquissimus legumulator apud Cretenses, 476. 482. — frater Minois, 3. 150. 423. 476. 573. — tragoedia Euripidis, 356.
- Ψαδωή*, carmen Stesichori, 347.
- Ψαθρός*, pater Demetrii, 548.
- † *Ψαικοί*, populus Latii, 231.
- Ψαιτική*, Raetia, 314.
- Ψαιτικός οἶνος*, 206.
- Ψαιτοί*, 193. 204. 206. 209. 213. 292. 313.
- Ψαιώτις*, pars Alexandriae, 792. 802.
- Ψαμανῆται*, populus Arabiae, 762.
- Ψαμβαίοι*, populus Syriae, 753.
- Ψαμψ*, Uromiri filia, 292.
- Ψαμνούς*, opp. Atticae, 396. 399.
- Ψασίοννα*, 210. 213. 214. 217. 219. 227.
- Ψαυάτης*, nomen Paphlagonium, 553.
- † *Ψαύραρις* (Igd. *Άραυρις*), fl. Galliae, 182.
- Ψαφία*, opp. Iudaeae, 759.
- Ψία*, mater Deorum, 348. 468. — 470. 472. (*Άγδιστις*, *Ίδαία*, *Φρυγία θεός μεγάλη*, *Αινδυμήνη*, *Σικυλήνη*, *Πεσσωνντίς*, *Κυβέλλη*, *Κυβήθη*, 469. 470.) — *Σιλουία*, Numitoris filia, 229.
- Ψεάτε*, u. Sabinorum, 228. — *Ψεάτινοι ἡμίλοιοι*, ibid.
- Ψέκας*, Dioscurorum auriga, 496.
- Ψέμος*, Romuli frater, 229. 230.
- Ψηλίγη*, ager Rhegius, 60. 123. 211. 258. 260.
- Ψηγῖνοι*, 171. 257. 260. 261. 265. 268.

- Ῥήμιον, u. Bruttiorum, 253. 257. 258. 260. 268. 283. — opp. Galliae transpadanae, 213. — Ἀεπιδον, opp. Galliae cispadanae, 216.
 Ῥηισούλλα, u. Etruriae, 225.
 Ῥήμμα, ad ostia Cydni, 672.
 Ῥήμοι, populus Galliae, 194.
 Ῥήνεια, insula Delo vicina, 486.
 Ῥήνος, 128. 191—196. 199. 204. 206—208. 213. 289. 290. 291. 294. 312. 313. 839. — Rheni fontes, 177. 192. 204. 213. 292. — Rheni ostia, 63. 177. 193. 194. 199. 294.
 Ῥήσος, rex Thraciae, 331, frg. 36. 590. — fl. Troadis, 554. 583. 590. 602.
 Ῥήντια, fl. Thraciae, 331, frg. 49.
 † Ῥικαίων κόλπος, in ora Illyrica, 316.
 Ῥιζονικός κόλπος, in ora Illyrica, 314. 316.
 Ῥίζους, opp. Thessaliae, 436. 443.
 Ῥιζοφάγοι, populus Aethiopiae, 771.
 Ῥίζων, opp. orae Illyricae, 316.
 Ῥινοκλόουρα s. Ῥινοκόρουρα, opp. Phoenices, 741. 759. 781.
 Ῥίον, prom. Achaiae, 335. 336. 387. 390. — opp. Messeniae, 360. 361.
 Ῥιπαῖα ὄρη, montes fabulosi, 295. 299.
 Ῥίπη, opp. Arcadiae, 388.
 Ῥοδανός, fl. Galliae, 166. 177. 180. 181. 183—186. 189. 191—193. 203. 204. 208. 271.
 Ῥοδία, Rhodiorum insula, 67. 106. 115. 116. 118. 119. 125. 134. 624. 673. — Rhodiorum ager in Caria, 651. 673. 681.
 Ῥοδιακὸν κλίμα, 119.
 Ῥόδιοι, 652—655. 57. 160. 278 passim. — Ῥοδίων περσάτα, 490. 631. 651. 663. 664. 666. 673. 677. 681.
 Ῥόδιος, fl. Troadis, 554. 595. 603.
 † Ῥοδόπη (Ῥόδος s. Ῥόδη?), opp. Hispaniae, 160.
 Ῥοδόπη, mons Thraciae, 208. 313. 329, frg. 10. 331, frg. 36. 37.
 Ῥόδος, insula, 652—655. 25. 70. 79. 86. 87. 93. 106. 114. — urbs, 278. 395. 575. 605. 652 — 654. — opp. Hispaniae, 654.
 Ῥοδουντία, arx vicina Thermopylis, 428.
 Ῥοδῶπις, meretrix, 808.
 Ῥοίτης, fl. Troadis, 602.
 † Ῥόη, opp. Galliae, 180.
 Ῥοιτάκης, fl. Albaniae, 500.
 Ῥοιτεῖς, 595.
 Ῥοιτεῖον, opp. Troadis, 595. 597. 601. 602.
 Ῥομβίτης ὁ μέγας, sinus Maeotidis, 493. — ὁ ἱάσσων, ibid.
 Ῥομβίων, fl. Italiae, 217. 227.
 Ῥοικάντιοι, populus Raetorum, 206.
 Ῥοισάντων, opp. Galliae, 182. — fl. Galliae, ibid.
 Ῥουσπίνον, opp. Numidiae, 831.
 Ῥουτήνοι, populus Aquitaniae, 191.
 Ῥοῦτουλοῖ, populus Latii, 228. 229. 231. 232.
 Ῥινδακος, fl. Mysiae, 550. 575. 576.
 Ῥίρες, u. Achaiae, 385. 387.
 Ῥυπῆς, ager Rhyepensium, ibid.
 Ῥυτία, water Corybantum, 472.
 Ῥύτιον, opp. Cretae, 479.
 Ῥωδαῖται, u. Calabriae, 281. 282.
 Ῥωδάσσης, filius Phraatis, 748.
 Ῥωμαῖοι, 229. 230. 2. 10. 14 passim.
 Ῥώμη, 234—236. 134. 143 passim.
 Ῥωμύλος, 229—231.
 Ῥωζάνη, coniux Alexandri, 517. 744.
 Ῥωζολανόι, gens Scythica, 114. 294. 306. 307. 309.
 Ῥωσός, fl. Syriae, 676. 751.

Σ.

- Σαβά, portus sinus Arabici, 770.
 Σαβάζια ἱερά, 471.
 Σαβάζιος, deus Phrygum, 470.
 Σαβαί, u. Traglodytices, 771.
 Σαβαῖοι, populus Arabiae felices, 768. 778. 780.
 Σαβάτα λμνη, in Etruria, 226.
 Σάβατα, u. Arabiae, 768.

- Σάβατα** vel **Σαβίων Οὔαδα**, opp. Liguriae, 201. 202. 216. 217.
Σαβέλλοι, Samnites, 250.
Σαβίνη, 219. 228. 237. 240.
Σαβίνοι, populus Italiae, 218 — 220. 228. 230. 250. 287.
Σάβος, rex Arabiae, 781. — rex Indiae, 701.
Σαγαλασσεῖς, 570.
Σαγαλασσός, u. Pisidiae, 569. 570. 631.
Σαραπηνοί, pop. Assyriae, 745.
Σαγγάριος, fl. Bithyniae, 543. 563. 567.
Σαγγία, vicus Phrygiae, 543.
Σαγούντων, u. Hispaniae, 159. 160. 167.
Σάγρα, fl. Bruttiorum, 261. 262.
Σαγρός, fl. Italiae, 242.
Σαγύλιον, arx Ponti, 560. 561.
Σαδάχορα, opp. Cappadociae, 663.
Σαδράκασ, regia Darii prope Arbela, 738.
Σαίοι, populus Thraciae, 457. 549.
Σάις, u. Aegypti, 802. 803.
Σαίταβις, opp. Hispaniae, 160.
Σαῖται, 812.
Σαῖτικὸν στόμα Νείλου, 802.
Σαῖτικὸς νομός, pagus Aegypti, 801.
Σακαί, gens Scythica, 503. 507. 511 — 514.
Σάκαια, dies festus apud Persas, 512.
Σακάρανλοι, gens Scythica, 511.
Σακασσηή, regio Armeniae, 73. 509. 511. 529.
Σακκόποδες, i. q. **Ἀδιαβηνοί**, 745.
Σαλαμινιακὸς κόλπος, 335.
Σαλαμῖνιοι, 394.
Σαλαμῖνιος τυρός, 395.
Σαλαμίς, u. Cypri, 682. — insula (antea **Κυχρεία**, **Σκιράς**, **Πιτυούσσα**), 124. 375. 377. 393 — 395. 398. 424. — opp. insulae, 393.
Σαλαπία, u. Apuliae, 283. 284.
Σαλαρία ὁδός, 228.
Σάλας, fl. Germaniae, 291.
Σαλασσοί, populus Galliae cisalpiniae, 203—205. 208—210.
- Σαλανεύς**, Boeotus, 10. 403. — opp. Boeotiae, 400. 403.
Σάλδα, portus Mauritaniae, 831.
Σαλεντίνη, 277. 281. 282.
Σαλεντῖνοι, populus Iapygiae, 277. 281.
Σάλεγρον, u. Campaniae, 251.
Σαλμακίς, fons prope Halicarnassum, 656.
Σαλμυθησσός, u. et ora Thraciae, 50. 52. 319. 541.
Σαλμωνεύς, rex Elidis, 356. 357.
Σαλμώνη, u. Pisatidis, 356. — fons Epipei, ibid.
Σαλμώνιος vel **Σαμώνιον**, prom. Cretae, 106. 472. 474. 475. 478. 489.
† Σαλτιήται (Σαλτιγγίται?), in Lusitania, 144.
Σάλυες, populus Galliae transalpinae, 178. 180. 181. 184 — 186. 203.
Σαλώμη, soror Herodis, 765.
Σάλων, opp. Dalmatarum, 315. — opp. Bithyniae, 565.
Σαλωνίτης τυρός, ibid.
Σαμαίοι, in Cephallenia, 455.
Σαμάρεα, u. Iudaeae, 760.
Σαμαριανή, u. Hyrcaniae, 508.
Σάμη, opp. Cephalleniae, 453. 455. 456.
Σαμία, i. q. **Σάμος**, 636.
Σαμικόν, arx Triphyliae, 343. 344. 346. 347. 349. 351. — planities Triphyliae, 347.
Σάμιοι, incolae Sami, 457. 488. 637—639.
Σάμιος ἐκχειρία, 343. — **πορθμός**, 639.
Σαμῖται, 250. cf. **Σαμῖται**.
Σαμνιῶν γυναικες, in insula Galliae, 198.
Σαμόθρακες, 331, frg. 48. 466.
Σαμοθράκη, insula, 28. 124. 198. 331, frg. 48. 50. 51. 338. 457. 472.
Σάμος, insula maris Icarii, 124. 339. 347. 457. 488. 554. 636 — 639. 821. — u. insulae Sami, 488. 633. 637. — u. Triphyliae, 346. 347. — et **Σάμη**, i. q. Cephallenia et u. huius in-

- sulae, 453. 455. 456. 457. —
 Ἐρηκίη, i. q. Σαμοθράκη, 457.
 Σαμδάσα, u. Syriae, 664. 749.
 Σαμφικράτος, princeps Emisen-
 rum, 753.
 Σαμώνιον, campus Troadis, 472.
 — prom. Cretae, cf. Σαλιμώνιον.
 Σαναός, u. Phrygiae, 576.
 Σανδάλιον, arx Pisidiae, 569.
 Σανδαρακούργιον, mons Ponti, 562.
 Σανδοβάνης, fl. Albaniae, 500.
 Σανδροκοττος, rex Prasiurum, 70.
 702. 709. 724. 752.
 Σάνδων, pater Athenodori, 674.
 Σάνη, opp. Pallenes, 330, frg. 27.
 Σανισίη, regio Paphlagoniae, 562.
 Σάννοι, populus Ponti, 518.
 Σάντονοι, pop. Galliae, 190. 208.
 Σάος, s. Σαύος, fl. Norici et Pan-
 noniae, 207. 314.
 Σάπαι, s. Σαπαίον, pop. Thraciae,
 331, frg. 44. 48. 457. 549. 556.
 Σάπις, fl. Galliae cisalpinae, 217.
 Σαπρά ληνη, ad Chersonesum Tan-
 rican, 308. — in Troade, 614.
 Σαπρώ, 40. 452. 615. 617. 618.
 808.
 Σαραμηνή, regio Ponti, 547.
 Σαράσσιος, rex Indiae, 516.
 Σαραουνηή, praefectura Cappado-
 ciae, 534.
 Σαραπανά, castellum Colchidis, 498.
 500.
 Σαραπάραι, populus ultra Arme-
 niam habitans, 531.
 Σαραπίον, templum Sarapidis, 795.
 807.
 Σάραπις, deus Aegyptiorum, 801.
 803.
 Σαργαυασηή, praefectura Cappa-
 dociae, 534. 537.
 Σαρδανάπαλος, rex Assyriae, 671.
 672. 737.
 Σάρδεις, u. Lydiae, 61. 579. 624
 — 627. 648.
 Σαρδιανή, ager Sardinianus, 626.
 Σαρδιανόν πεδίον, ibid.
 Σαρδώ vel Σαρδών, insula, 106.
 117. 123. 145. 222—225. 802.
 840.
 Σαρδώνιον vel Σαρδόνιον πέλαγος,
 50. 54. 105. 106. 122. 218.
- Σαρδώς κόλπος, 144.
 Σάριεσα, u. Gordyenes, 747.
 Σαρμάται, 296. 306. 312. 492.
 497. 498. 500. 507. 553. cf.
 Σαυρομάται.
 Σάρσιος, fl. Hyrcaniae, 511.
 Σάρσος, fl. Campaniae, 247.
 Σάρσος, fl. Cappadociae et Ciliciae,
 535.
 Σαρπηδών, prom. Ciliciae, 627.
 670. 682. — prom. Thraciae,
 331, frg. 52. — frater Minois,
 Mileti conditor, 573. 634. 667.
 — Syrorum dux, 758.
 Σαρσίνα, opp. Umbriae, 227.
 Σαρωνικόν πέλαγος, 124. 335. 369.
 Σαρωνικός κόλπος, 335. 369. 374.
 380. — πόρος, 335.
 Σάσων, insula, 281.
 Σάταλκα, opp. Mesopotamiae, 747.
 Σατνιώεις, fl. Troadis, 321. 605.
 606.
 Σατύριον, prope Tarentum, 279.
 Σάτυροι, 466. 468. 469. 470.
 Σάτυρος, a Protogene pictus, 652.
 — rex Bosphori, 301. 310. 494.
 — urbis Philoteriae conditor, 769.
 Σαυῖται, Samnites, 249—251. 219.
 228. 231. 232. 238. 240. 241.
 242. 247. 249. 250 passim.
 Σαυιτικά ὄρη, 219.
 Σαυῖτις, Samnium, 242. 249. 251.
 283.
 Σαυρομάται, 114. 128. 129. 294.
 302. 305. 507. 553. cf. Σαρ-
 μάται.
 Σαυιτίεις, i. q. Σατνιώεις, 606.
 Σαυκορδάριος, pater Castoris, prin-
 cipis Galatarum, 568.
 Σεβαστή, u. Ponti, 557. — i. q.
 Samaria, 760.
 Σεβεντυτική πόλις, in Aegypto, 802.
 Σεβεντυτικόν στόμα Νελλου, 801.
 802.
 Σεβεντυτικός τομός, pagus Aegypti,
 802.
 Σεγέσάμα, opp. Vaccaeorum, 162.
 Σεγίστης, pater Segimunti, 291.
 292.
 Σεγιστική, u. Pannoniae, 207. 313.
 314. 318.
 Σίγίδα, opp. Aeneacorum, 162.

- Σεγμοῦντος**, princeps Cheruscorum, 291.
- Σεγόβριγα**, opp. Celtiberorum, 162.
- Σεγοσιανοί**, pop. Galliae, 186. 192.
- Σεθρωίτης νομός**, pagus Aegypti, 804.
- Σειληνοί**, famuli Bacchi, 466. 468.
- Σειληνός**, 470.
- Σειρήνες**, 22. 23. 26. 246. 252.
- Σειρηνοῦσαις**. **Σειρηνοῦσσῶν ἀκρωτήριον**, prom. Campaniae, 22. 23. 26. 247. 251. 252. 258.
- Σείρις**, fl. Lucaniae, 264.
- Σειρήνις**, regio et opp. Lucaniae, 255. 264. 265.
- Σελγείς**, 569—571.
- Σέλη**, u. Pisidiae, 570. 571.
- Σελγικά ὄρη**, 571. — **ἴρις**, *ibid.*
- Σελεύκεια**, u. Susianae, 744. — u. Assyriae, ad Tigridem, 521. 522. 529. 738. 739. 743. 746. 748. 750. — u. Syriae, 316. 676. 750. 751. — castellum Mesopotamiae, 749. — u. Ciliciae, 670.
- Σελευκίς**, Ciliciae, 670. — Assyriae, 743. 744. — Syriae, 751.
- Σελευκίς**, pars Syriae, 749. 750. 753. 756.
- Σελευκος**, ὁ **Βαβυλώνιος**, 6. 174. 739. — ὁ **Νικάτωρ**, rex Syriae, 524. 578. 623. 624. 669. 686. 724. 738. 749. 750. 772. — ὁ **Καλλίνικος**, rex Syriae, 513. 750. 754.
- Σέληνη**, dea, colitur ab Albanis, 503. 557. — a Memphitis, 807. — cognomen Cleopatrae, 749.
- Σελήνης λιμὴν**, u. et portus Etruriae, 222. *cf.* **Λούνα**.
- Σελενοῦντια ὕδατα**, in Sicilia, 275.
- Σελενοῦντιος Ἀπόλλων**, colitur Orontis, 445.
- Σελενοῦς**, u. Siciliae, 272. — u. Ciliciae, 669. 682. — fl. Siciliae, 387. 834. — fl. prope Ephesum, 387. — fl. Elidis, *ibid.* — fl. Achaiae, *ibid.*
- Σελεουσία**, lacus prope Ephesum, 642.
- Σελλήεις**, fl. prope Sicyonem, 338. — fl. Elidis, 328. 338. 339. — fl. Troadia, 590.
- Σελλοί**, populus Epiri, 28. 328.
- Σέλουρος**, latro, 273.
- Σεμβρίται**, Aegyptii a Psammitiche in exsilium acti, 770. 786.
- Σεμίραμις**, Nini coniux, 80. 84. 529. 537. 559. 686. 687. 722. 737.
- Σίμωνες**, populus Germaniae, 290.
- Σίνορες**, populus Galliae, 194. — pop. Italiae, 195. 212. 216.
- Σεντίνον**, opp. Umbriae, 227.
- Σέξτια ὕδατα τὰ θερμά**, prope Massiliam, 178. 180.
- Σέξτιος**, victor Salyum, 180.
- Σέξτιος Πομπήιος**, 141. 161. 243. 258. 259. 268. 270.
- Σεπτέμπεδα**, opp. Piceni, 241.
- Σερασπαδάνης**, filius Phraatis, 748.
- Σερβίλλιος** s. **Σερουίλλιος ὁ Ἰσαυρικός**, 568. 665. 671.
- Σεργουντία**, opp. Celtiberiae, 162.
- Σερίφιον**, 487.
- Σέρφος**, una Cycladum, 485. 487.
- Σερούσιος**, rex Romanorum, 234.
- Σέρριον**, prom. Thraciae, 331, *frg.* 48.
- Σερώριος**, 158. 159. 161. 162. 287. 829.
- Σεσαρήθιοι**, populus Epiri, 326.
- Σεσίθακος**, dux Cheruscorum, 292.
- Σισαστρικς**, rex Aegypti, 38. 61. 686. 769. 770. 790. 804.
- Σεύθης**, rex Odrysarum, 331, *frg.* 48.
- Σευσάμορα**, u. Iberiae Caucasiae, 501.
- Σημονάνας**, fl. Galliae, 189. 192 — 195. 199.
- Σημοιανοί**, populus Galliae, 186. 192. 193. 195. 206. 208.
- Σηλυβρία**, u. Thraciae, 319. 331, *frg.* 56.
- Σήνα**, opp. Umbriae, 227.
- Σηπιάς**, prom. et ora Thessaliae, 330, *frg.* 32, 443. — u. Magnesiae, 436.
- Σήρες**, populus Indiae, 701. 702.
- Σηρικὰ ὑψάσματα**, 693.
- Σήσαμος**, opp. Paphlagoniae, 544.
- Σησιτιάς ἄκρα**, prom. Chersonesi Thraciae, 331, *frg.* 56.
- Σηστός**, opp. Chersonesi Thraciae,

108. 124. 331, frg. 52. 56. 581.
584. 590. 591.
Σητία, opp. Latii, 231. 237.
Σητήνη, ager Setinus, 231.
Σητίνοσ οἶνοσ, 234. 237. — κόλπος, 234.
Σήτιον, prom. Galliae Narbonensis, 181.
Σθίνελοσ, rex Mycenarum, 377.
Σθένισ, statuarius, 546.
Σίβασ, populus Indiae, 688. 701.
Σίβηροί, populus Germaniae, 290.
Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία, 567. 645. 813. 814.
Σίγα, u. Masacysliorum, 829.
Σιγγυτικὸσ κόλποσ, sinus Macedoniae, 330, frg. 31. 32. 331, frg. 33.
Σίγγοσ, u. Macedoniae, 330, frg. 31.
Σιγείασ ἀκρά, in Troade, 595. 604.
Σίγειον, opp. Troadis, 331, frg. 52. 58. 595—602.
Σιγέρτισ, rex Indiae, 516.
Σιγηλοῦ μνήμα, tumulus Narcissi, 404.
Σιγία, locus in quo Alexandria Troas condita est, 604.
Σιγμῆροσ, Chersuscorum princeps, 292.
Σιγυροί, populus mare Caspium accolens, 520.
Σιγυλία, opp. Latii, 237.
Σίγνιοσ οἶνοσ, ibid.
Σιγριανή, regio Mediae, 525.
Σιγριον, prom. Lesbi, 331, frg. 58. 616—618.
Σίδη, u. Ponti, 548. — u. Pamphylicae, 570. 664. 667. 682.
Σιδηνή, regio Ponti, 52. 126. 547. 548. 556. — u. et regio Mysiae, 587. 601.
Σιδητανοί, in Hispania, 162. 163.
Σιδικῖνοί, populus Italiae, 237.
Σιδικῖνον, cf. *Τέανον*.
Σιδόνεσ, pop. Bastarnarum, 306.
Σιδόνιοι, incolae Sidonis urbis, 2. 30. 38. 40—42. 757. 758. 784.
Σιδών, u. Phoenices, 40. 58. 134. 753—758.
Σιδωνία (Πηδωντία?), insula ad oram Aegypti, 799.
Σιθῶνεσ, populus Macedoniae, 329, frg. 11.
Σικανοί, pop. Siciliae, 270.
Σικελία, 265—275. 21—26. 54. 57. 60. 83. 123. 129 passim.
Σικελικαὶ πόλεισ, 243. — *παράλια*, 255. — *πέλαγοσ*, 23. 50. 55. 123. 124. 211. 233. 255. 257. 267. 323. 334. 335. — *πόλεμοσ*, 268. — *πορθμόσ*, 25. 43. 54. 55. 67. 93. 118. 119. 122. 128. 149. 209—211. 242. 254. 257. 378.
Σικελιώται, 226. 256.
Σικελόί, 6. 257. 270. 420.
Σικωνοσ, ins. apud Cretam, 484.
Σικυών, u. Peloponnesi, 271. 335. 338. 372. 376. 382. 385. 389. 411. 418.
Σικυωτία, 271. 335. 379. 382. 408. 412.
Σικυώνιοι, 381. 382.
Σιλακηροί, populus Assyriae, 745.
Σιλανόσ, rerum scriptor, 172.
Σίλαρισ, fl. Campaniae, 251. 252. 255.
Σίλασ, silva Bruttiorum, 261. — fl. Indiae, 703.
Σίλλοι, populus Aethiopiae, 772.
Σιλούιον, opp. Peucetiorum, 283.
Σίλλα, in Thracia, 331, frg. 56.
Σιλφιοφόροσ, regio vicina Cyrenicae, 133. 837. 839.
Σιμμάσ, Rhodius, grammaticus, 364. 655.
Σιμάεσ, fl. Troadis, 595. 597. 598. 599. 601. — fl. Siciliae, 608.
Σιμοείσιον πεδίον, in Troade, 597.
Σίμοσ, Cous, medicus, 657. — poeta lyricus, 648.
Σιμουτίσ, cognomen Troiae, 387.
Σίμυρα, u. Syriae, 753.
Σιμωνίδησ, Ceus, poeta lyricus, 441. 486. 711. — Amorginus, iamborum scriptor, 487. 728.
Σίνδα, u. Pisidiae, 570. 630.
Σινδική, regio ad Bosphorum Cimmerium sita, 311. 492. 495. 556.
Σινδική θάλαττα, 492. — *λεμνή*, 496.
Σινδόί, gens Maeotica, 495.
Σινδόμανα, u. Indiae, 701.

- Σίννακα**, u. Mygdonum in Babilonia, 747.
Σινναῖς, arx Libano adiacens, 755.
Σινόεσσα, opp. Latii, 219. 231. 233. 234. 237. 242. 243. 283.
Σινορία, castellum Armeniae, 555.
Σίνται, populus Libyae, 131.
Σιντοί (Σίντιες, apud Homerum), populus Thraciae, 331, frg. 36. 46. 457. 549.
Σινοπεῖς, 544. 545.
Σινόπη, u. Ponti, colonia Milesiorum, 46. 68. 73. 74. 134. 320. 477. 496. 498. 584. 545. 547. 553. 664. 677. 678.
Σινοπική γῆ, 144. 546. 562. — **μίλος**, 540.
Σινοπὲς et **Σινοπίτις**, ager Sinopensis, 546. 561.
Σινότιον, opp. Dalmatarum, 315.
Σιπούς, u. Apuliae, 284.
Σιπυλήνη, cognomen Rheae, 469.
Σίπυλος, mons Lydiae, 58. 571. 579. 621. 680. — u. Lydiae, 58. 571.
Σίρακες et **Σιρακοί**, populus Caucasum accolens, 492. 506.
Σιρακηνή, Siracum terra, 504.
Σίρβις, fl. Lyciae, (**Ξάνθος**), 665.
Σιρβωνίς s. **Σιρβωνίτις λίμνη**, in Aegypto, 50. 760. 763. 809.
Σίρμιον, u. Pannoniae, 134.
Σισάπων, u. Hispaniae, 142.
Σισμιθρου πέτρα, in Bactriana, 517.
Σισίγη, Cappadocum princeps, 537.
Σίστις, pater Antipatri, 555.
Σισκία, opp. Pannoniae, 314.
Σίσυρβα, Amazon, 633.
Σισυρβίται, Ephesiorum pars, 633.
Σισύφειον, in Acrocerintho, 379.
Σιτακηνή, regio Babiloniae, 524. 732. 739. 744. cf. **Ἀπολλωνιάτις**.
Σιτακηνοί, gens Maeotica, 495.
Σίρμιος ἀστράγαλος, 484.
Σίρνος, insula, 484.
Σκαιὰ πύλαι, in urbe Troia, 590.
Σκαιοί, Thraeces quidam, 590.
Σκαιὸν τεῖχος et **Σκαιὸς ποταμός**, in Troade, 590.
Σκαμάνδριον πεδῖον, 597. 598.
Σκαμάνδριος, Hectoris filius, 607. 608. 680. 681.
Σκάμανδρος, fl. Troadis, 58. 595. 597. 598. 599. 602. — fl. Siciliae, 608.
Σκανθαρία ἄκρα et **Σκανθάριον**, prom. insulae Co, 657.
Σκάρδοι, u. orae Illyricae, 315.
Σκάρδος, mons Macedoniae, 329, frg. 10.
† Σκάρθων, fl. Elidis, 587.
Σκάρφεια vel **Σκάρφη**, u. Locrorum Epicnemidiorum, 60. 426.
Σκάρφη, u. Boeotiae, 408.
Σκαρφεῖς, 426.
Σκαύρος, viam Aemiliam sternit, 217.
Σκείρων, a Thesee interfectus, 391.
Σκείρωνες, i. q. **Ζέφυροι**, **Ἀργέσται**, 28. 391.
Σκειρωνίδες πέτραι, in Megaride, 28. 380. 391. 393.
Σηναί, u. Mesopotamiae, 748.
Σηνίται, in Arabia, Mesopotamia, Syria aliisque terris, 39. 130. 288. 492. 515. 735. 739. 747 — 749. 753. 765. 767. 776.
Σηηπουχίας et **Σηηπούχοι**, apud Maeotas, 496. 498.
Σηηφία, ager Scepsiorum, 472. 473. 597. 606.
Σηήσιοι, 504. 597. 607. 608.
Σηήσιος, i. q. **Δημήτριος**.
Σηήσις, u. Troadis, 552. 607 — 609. 635.
Σιλαθος, insula Magnesia vicina, 436.
Σιυγγόμαγορ, opp. in Alpibus situm, 179.
Σιλλούς, opp. Triphyliae, 343.
Σιλλουρος, rex Scytharum, 306. 309. 312.
Σικπίων (al. **Καιπίων**), Tectosagum thesauros reperit, 188. — contra Caesarem pugnat, 828. 831. — **ὁ Αἰμιλιανός**, 669. 832. — **ὁ Ἀφρικανός**, 190. 243. — **Γάιος**, Comum colonos deducit, 213.
Σίτρα, vicus Atticae, 393.
Σικράς, i. q. **Σαλαμίς**, 393.
Σικράς Ἀθηνᾶ, ibid.

- Σχοφορμών**, mensis, 393.
Σιώνη, u. Pallenes, 330, frg. 27.
Σκόλλιον, in Elide prope Pylum, 339.
Σκόλλης, mons Elidis, 340. 341. 387.
Σκομβραρία, insula Hispaniae vicina, 159.
Σκόπας, statnarius, 604. 640. 656.
Σκορδίσκοι s. **Σκορδίσκοι** *Γαλάται*, populus Istrum accolens, 293. 296. 313. 314. 315. 317. 318.
Σκορδίται, i. q. **Σκορδίσκοι**, 296.
Σκοτούσσα, u. Pelasgiotidis, 329, frg. 1. 331, frg. 36. 441.
Σκουλιάννας, fl. Galliae cisalpiniae, 218.
Σκυδίσης, mons Armeniae, 497. 527. 548.
Σκύθαι, 4. 14. 33. 34. 50. 52. 63. 68. 74. 75. 114. 116. 129. 231. 296. 298. 300—305. 309. 312. 316. 492 passim.
Σκυθία, 7. 34. — *ύστατη*, 119. — *ίρημος*, 737. — *ή μικρά* s. *Ταυρική*, 311. 318. 535. — *Σκυθίας άκρα*, 490.
Σκυθικά *ίθνη*, 165. 313. 511. 518. — *ιστορία*, 21. — *ζώνη*, 97. — *φύλον*, 743. — *στρατιωτικόν*, ibid. — *ίθος*, 239. 500. 515. 517. — *τόσον*, 125.
Σκυθόπολις, u. Galilaeae, 763.
Σκυλάκιον, opp. Bruttiorum, 261.
Σκύλαξ, Caryandensis, 566. 583. 658. — fl. Ponti, 547.
Σκύλλα, monstrum, 21. 22. 24—26. — filia Nisi, 373.
Σκύλλαιον, prom. et portus Italiae, 20. 21. 23. 24. 25. 256. 257. — prom. Argolidis, 368. 373. 484.
Σκυλλητικός κόλπος, 254. 255. 261.
Σκυλλητιόν, i. q. **Σκυλάκιον**, 261.
Σκυρία λίθος, 437. — *αιγες*, ibid.
Σκύρος, insula, 124. 424. 436. 437.
Σκώλος, u. Boeotiae, 408. 409.
Σμινθεύς, Apollo, 604. 605. 613. 618.
Σμίνθια, prope Hamaxitum in agro Pariano, Rhodi, Lindi, aliisque locis multis, 605.
- Σμίνθιον**, templum Apollinis prope Hamaxitum, 473. 605.
Σμύρνα, u. Ioniae, 505. 550. 554. 580. 632. 633. 634. 646. 663. — pars Ephesi, 633. — Amazon, 633.
Σμυρναίοι, 621. 633. 634. 646.
Σμυρναϊός οίνος, 637.
Σμυρναίων κόλπος, 645. 646.
Σόανδος, opp. Cappadociae, 663.
Σοάνεις, populus Caucaso vicinus, 497. 499.
Σόατρα, opp. Lycaoniae, 568.
Σογδιανή, 73. 511. 517. 518.
Σογδιανοί vel **Σόγδιοι**, 72. 129. 511. 513. 514. 517. 724.
Σόδομα, u. Iudaeae, 764.
Σόηβοι, populus Germaniae, 194. 207. 290. 292. 294.
Σόλοι, 683.
Σολμισσός, mons prope Ephesum, 639.
Σόλοι, u. Ciliciae, 388. 587. 610. 663—665. 668. 669. 671. 675. 676. — u. Cyprj, 683.
Σολόχη, opp. Elymaeorum, 744.
Σόλυμα, montes Lyciae, 666.
Σόλυμοι, populus Lyciae, 6. 21. 34. 554. 573. 630. 631. 667. 678. 680.
Σόλυμος, mons Pisidiae, 630.
Σόλων, Atheniensis, 102. 394.
Σούγαμβροι, populus Germaniae, 194. 290—292. 294.
Σουδίνος, Chaldaeus, mathematicus, 739.
Σούεσσα s. **Σύεσσα**, u. Volsorum, 231.
Σουεσσιώνες, pop. Galliae, 194. 196.
Σουέσσουλα, opp. Campaniae, 249.
Σούδας, rerum scriptor, 329.
Σούκρων, fl. Hispaniae, 158. 159. 163. — opp. Hispaniae, 158. 167.
Σούλας, fl. Galliae, 185. 191.
Σούλμον, u. Pelignorum, 241.
Σούλχοι, opp. Sardiniae, 224.
Σούνιον, prom. Atticae, 92. 108. 124. 323. 329, frg. 13. 390. 391. 398. 399. 400. 401. 403. 444. 446. 474. 485. 636. — pagus Atticae, 398.

- Σουρήνας**, dux Panthorum, 747.
Σούσα, u. Susianae, 47. 78. 80. 86. 87. 727 — 731. 735. 739. 744.
Σουσιανή, regio, 732. 736. — *κρήνη*, Aginis, 729.
Σούσιος, 130. 524. 526. 728. 732. 739. 744. 765.
Σουσίς vel **Σουσιός**, i. q. **Σουσιανή**, 134. 692. 727 — 729. 731. 732. 743. 744.
Σούτριον, u. Etruriae, 226.
Σούχος, crocodilus sacer, 811.
Σούχου ὄρυμα, in ora Troglodytica, 770.
Σοφοκλῆς, poeta, 27. 271. 295. 356. 364. 370. 392 passim.
Σπαδίνης, rex Aorsorum, 506.
Σπάρτη, 183. 343. 350. 359. 362 — 366. 368. 376. 377. 446. 481. cf. *Λακεδαιμόνιον*.
Σπαρτιάται, 257. 365. 366. 481. 482.
Σπαῦτα (*Καπαῦτα*?) *λίμνη*, in Media, 523.
Σπιρομοφάγος, populus Aethiopiae, 771.
Σπερχειός, fl. Thessaliae, 60. 373. 428. 429. 433. 435.
Σπίνα, u. Galliae cisalpinae, 214.
Σπινίται, 214. 421.
Σπιταμένης, Persae, 513. 518.
Σπολιτίων, u. Umbriae, 227.
Σποράδες, insulae, 124. 474. 485. 487. 488. 489. 655.
Στάγειρος s. **Σταγείρα**, opp. Macedoniae, 331, frg. 33. 35.
Σταδία, antiquum nomen Rhodi, 653.
Στασάνωρ, Cyprius, 683.
Στατανός οἶκος, 234. 243.
Στατανία, opp. Etruriae, 226.
Στάφυλος, historicus, 475.
Στειριά, pagus Auicae, 399.
Στειριῆς, 446.
Στενυλαρος, u. Messeniae, 361.
Στερόπη, uxor Dorylai tactici, 477.
Στήλαι, στήλαι Ἡράκλειοι, Ἡρακλείου στήλαι, 21. 32. 47 — 49. 51. 52. 56. 58. 64. 67. 68. 71. 78. 79. 84 — 86. 89. 91. 93. 101. 105 — 108 passim.
Strabo. III.
- Θησημβρότας**, Thasius, 472.
Θησιόχορος, Himeraeus, 42. 148. 347. 356.
Θηράνη, lacus Ponti, 560.
Θύβοι, opp. Macedoniae, 329, frg. 4. 389.
Θυογαίδες, insulae Massiliensium, 184.
Θρομάμνη, vicus insulae Co, 657.
Θρόνοι, populus Alpium, 204.
Θύρας, fl. Latii, 232.
Θράβων, geographus: eius patria, 547. 561; genus, 477. 557; magistri, 650. 670. 757; amici, 118. 130. 779. 816; aetas, 288; itinera, 117. 58. 101. 113. 118. 224. 377. 379. 485. 518. 535. 706. 806. 816. 818; *ὑπομνήματα ιστορικά*, 13. 70. 515.
Θράβων Πομπήιος, 213.
Θρατάρχας, frater avi Strabonis, 477.
Θρατή, opp. Arcadiae, 388.
Θρατίος, sacerdos Panticapaci, 74. — *Ζεύς*, colitur Labrandis, 659.
Θρατοκλής, Atheniensis, 359. — Rhodius, 655.
Θρατονίκεα, u. Cariae, 658. 660. — *ἡ πρὸς τῷ Ταύρω*, 660.
Θρατονικῆς, 611. 660.
Θρατονίκη, uxor Eumenis, 624.
Θρατόνικος, citharista, 610. 651.
Θρατός, u. Acarnaniae, 450. — u. Achaiae (postea *Δύμη*), 387.
Θρατοφίλας, apud Galatas, 567; apud Indos, 707.
Θράτων, tyrannus, 547. — phyticus, 49 — 52.
Θράτωνος νῆσος, in sinu Arabico, 770. — *πύργος*, in Iudaea, 758.
Θρογγύλη, una ex insulis Liparaeorum, 276. 277.
Θρουθοφάγοι, in Aethiopia, 772.
Θροφάδες, insulae, 359.
Θρυμμονικός πόλις, 330, frg. 32. 331, frg. 33. 35. 41.
Θρυμίων, fl. Thraciae, 323. 329, frg. 4. 331, frg. 33 — 37.
Θρυγός ὕδωρ, ad lacum Avernum, 244; prope Phencum, 389; apud Telchinas, 654.
Θύμβαρα, opp. Denriopum, 327.

- Στυμφάλιος**, Stymphali incola, 389.
Στυμφαλὶς λιμνή, 371. 389.
Στυμφαλίδες ὄρεεις, 371.
Στύμφαλος, opp. Arcadiae, 275.
 371. 382. 388. 389.
Σύρα, opp. Euboeae, 446.
Συραῖς, ibid.
Συάγγελα, u. Cariae, 611.
Σύβαρις, u. Lucaniae, 262. 263.
 386. — u. Bruttiorum, colonia
 Rhodiorum, 264. 664. — fl. Lu-
 caniae, 262. 263. 386. — fons
 Achaiae, 386.
Συβαρίται, 261 — 253. 264. 421.
Σύβοτα, insulae, 124. 324.
Συδράκαι (al. Ὀξυδράκαι), pop.
 Indiae, 687. 701.
Σύνεδρα, opp. Ciliciae, 669.
Συέσσα, cf. Σουέσσα.
Σύνηη, u. Aegypti, 817—820. 32.
 40. 63. 77. 96. 114 passim.
Συκαμίνων πόλις, u. Iudaeae, 758.
Συλλαῖος, Nabataeorum praefectus,
 780. 781. 782. 819.
Σύλλας, (L. Cornelius), 223. 249.
 396. 398. 447. 558. 594. 595.
 609. 654. 796.
[Σύλλιον], opp. Pamphyliae, 667.
Συλοσάν, tyrannus Samiorum, 638.
Σύμαιθος, fl. Siciliae, 272.
Συμβάκη, u. Armeniae vel Mediae,
 523.
Συμβόλων λιμνή, in Chersoneso
 Taurica, 308. 309.
Σύμη, insula Cariae, 656.
Συμπληγάδες, ad Bosporum Thra-
 cium, 21. 149. 170.
Σύνναδα, opp. Phrygiae, 576. 577.
Συνναδική λίθος, 437. 577.
Συνορία, cf. Συνορία.
Συρακοῦσαι, 269—272. 23. 59.
 123. 134. 259. 262. 267. 360.
Συρακοῦσαιοι, 134. 241. 247. 259.
 268. 269. 270. 272. 273. 449.
Συρία, 749—765. 40. 48. 58 pas-
 sim. — ἡ ἄνω, 134; ἡ κάτω,
 692. 742; ἡ κολλη, 133. 749.
 750. 753—756. 765. 767.
Συριακὴ θάλαττα, 84. 535. 749.
Συρίς, i. q. Σύρος, insula, 487.
Σύροι, 735—737. 36. 41. 42. 84.
 130. 304. 523. 524 passim.
- Σύρμος**, rex Triballorum, 301.
Σύρος, nomen servorum, 304.
Σύρος, una Cycladum, 485. 487.
Σύρρεϊτον, u. Campaniae, 22. 247.
Συρρεντινὸς οἶνος, 243.
Σύρτεις, in ora Africae, 123. 130.
 131. 171. 267. 825. 826. 829.
 832. 835. 836. — Σύρτις ἡ με-
 γάλη, 123. 126. 835. 836. 838.
 — ἡ μικρά, 123. 157. 834. 835.
Συσιγίτις, regio Armeniae, 503.
 530.
Σύραξ, rex Masaesylionum, 829.
Σφαγία s. **Σφακτηρία**, insula, 348.
 359.
Σφηκτός, opp. Atticae, 397.
Σχεδία, opp. Aegypti, 800. 801.
 803.
Σχεδιον, sepulcrum Schedii, 424.
Σχερία, i. q. Κίρκυρα, 44. 269.
 299.
Σχοῖνος, u. Boeotiae, 408.
Σχοινοῦς, fl. Boeotiae, 408. — por-
 tus Corinthi, 369. 380. 391. —
 planities Hispaniae, 160.
Σωκράτης, Atheniensis, 295. 403.
 716.
Σωκρατικοί, philosophi, 393. 608.
Σωπείδης, rex Indorum, 699. 700.
Σώρα, opp. Latii, 238.
Σώρακτος, mons Latii, 226.
Σωσικράτης, scriptor, 474.
Σωσινάτοι, populus Sardiniae, 225.
Σωστικός Ζεὺς, colitur Magnesiae,
 648.
Σώστρατος, architectus Cnidius, 791.
 — grammaticus Nysaeus, 650.
Σωτάδης (?), 345. — poeta, 648.
Σωτείρας λιμνή, in sinu Arabico,
 770.
Σωτήρες, cognomen Dioscurorum,
 232.
Σωφηνή, regio Armeniae, 521. 522.
 527. 528. 535. 555. 663.
Σωφηνοί, 530. 532. 535.
Σωφηνός, rex Sophenorum, 535.
 (cf. 532.)
- T.
- Τάβαι**, u. Phrygiae, 570. 576.
Ταβηρόν πεδίον, 629.

- Τάγος*, fl. Hispaniae, 107. 139. 142. 151. 152. 153. 154. 162.
Ταινάριος λίθος, 367.
Ταίναρον, prom. Laconices, 124. 267. 335. 360. 362. 363. 367. 374. 618. 837. — opp. Laconices, 360.
Ταλαβρόκη, opp. Hyrcaniae, 508.
Τάλαρες, populus Epiri, 434.
Τάμαρος, prom. Indiae, 519.
Ταμασσός, opp. Cypri, 255. 256. 684.
Τάμνα, opp. Arabiae felicis, 768.
Ταμύλαι, opp. Euboeae, 447.
Ταμυράκη ακρα, 308.
Ταμυράκης s. *Καρκινίτης κόλπος*, in Chersoneso Taurica, 307. 308.
Ταμύρας, fl. Phoenices, 756.
Τάναγρα, u. Boeotiae, 403—405. 409. 410.
Ταναγραία et *Ταναρχική*, ager Tanagraeus, 400. 404.
Ταναγραῖοι, 403. 404.
Τάναϊς, u. ad Tanaïm. fl. sita, 310. 493. 495. — flumen, 490—495. 65. 107. 108. 126. 129. 289. 298. 306. 310. 312 passim.
Τάνις, u. Aegypti in Delta sita, 802. u. Thebaidis, 813.
Τανίτης νομός, pagus Aegypti, 802.
Τανικόν στόμα, Nili ostium, 801. 802.
Τάνταλος, Phryx, 58. 571. 580. 680.
Τάξιλα, u. Indiae, 691. 698. 714.
Ταξιλάς, rex Taxilorum, 698. 699. 716.
Ταόχη, u. Persarum, 728.
Ταούιον, castellum Galatiae, 567.
Τάπη, u. Hyrcaniae, 508.
Ταπόειρος, u. Aegypti, 799. — ἡ μικρά, u. Aegypti, 799. 800.
Ταπροβάνη, insula, 63. 72. 74. 119. 130. 133. 690. 691.
(Ταπυρία?), Tapyrorum terra, 517.
Τάπυρος, populus Asiae, 514. 515. 520. 523.
Ταράκων, u. Hispaniae, 159. 160. 161. 167.
Ταραντίνη, ager Tarentinus, 254. 280. 282.
Ταραντινοί, Tarenti incolae, 250. 254. 259. 262—265. 280. 281. 287.
Ταραντινός κόλπος, 209. 211. 253. 261. 262. 278. 281. 282.
Τάρας, u. Iapygiae, 233. 253. 254. 264. 265. 277—283. 324. — heros Tarentinorum, 279.
Ταρβασσός, u. Pisidiae, 570.
Τάρβελλοι, populus Galliae, 190.
Ταρχίαί, u. Iudaeae, 764.
Ταρχίαίαι, insulae prope Carthagine, 834.
Ταρκονδίμοτος, rex Ciliciae, 676.
Ταρκυνία et *Ταρκύνιοι*, u. Etruriae, 219. 220.
Ταρκύνιος ὁ Πρώτος, 219. 220. 231. — ὁ Σειπερβος, 220. 231. 286.
Ταρκυνταί, Tarquinienses, 219.
Τάρκων, Tarquiniorum conditor, 219.
Τάρνη, opp. Boeotiae, 413. — opp. Lydiae, ibid.
Ταροῦσκων, opp. Galliae, 178. 179. 187.
Τάρπητες, gens Maeotica, 495.
Ταρρακίνα, opp. Latii, 231. 233.
Ταρσεῖς, Tarsi incolae, 673—675.
Τάρσιος, fl. Mysiae, 587.
Ταρσός, u. Ciliciae, 126. 664. 668. 672—674. 677. 750.
Τάρταρος, 149.
Ταρτήσσιοι, 33.
Ταρτησσός Tartessorum ager, 148. 149.
Ταρτησσός, u. Hispaniae, 148. 151. — fl. Hispaniae, 148. 149.
Τάρφη, u. Locrorum, 60. 426.
Τάσιος, dux Roxolanorum, 306.
Τάττα λίμνη, in Phrygia, 568.
Ταίγετον, mons Laconices, 208. 360. 363. 367. 454. 475.
Ταυλάντιοι, populus Epiri, 326.
Ταυριανή, regio Bruttiorum, 254.
Ταυρικὴ χειρόνησος, 308. 309.
Ταυρινοί, populus Liguriae, 204. 209.
Ταυρίσκοι s. *Ταυρίσται*, populus Gallicus, 206—208. 213. 293. 296. 304. 313. 314.
Ταυροῦντιον, opp. Galliae, 180. 184.

- Ταῦροι**, gens Scythica, 308. 309.
311. — montes Troglodyticae, 770.
- Ταυρομενία**, ager Tauromenitarum, 268.
- Ταυρομένιον**, u. Siciliae, 266—268.
- Ταυρομενίται**, 272.
- Ταυροπόλιον**, templum Dianae, 639. 766.
- Ταυροπόλος**, Ἄρτεμις, q. v.
- Ταῦρος**, castellum Iudaeae, 763. — mons Asiae, 21. 53. 67. 68. 78. 80. 82. 84. 86. 87. 89. 90. 92. 118. 122. 129. 130. 287. 490. 491. 492. 497. 510. 519—522 passim. — Πισιδικός, 566. — Κίλικιος, 533. 535. 566. — Ταύρου ἀρχαί, 520. 527. 651. 666. — ἀκρα, 21. 651. 689. — στενά, 53. — τὰ ἐντὸς Ταύρου, 129. 130. 287. 490. 492. 520. 522. 534 passim. — τὰ ἐκτὸς, 129. 130. 490. 492. 515. 518 passim.
- Ταύχερα**, u. Cyrenaicae, 836. 837.
- Ταφιασσός**, mons Aetoliae, 427. 451. 460.
- Τάφιοι**, incolae Taphi insulae, 456. 459. 461.
- Ταφιοῦς**, i. q. Τάφος, 456.
- Ταφίτις**, prom. orae Carthaginensis, 834.
- Τάφος**, ins. Acarnaniae vicina, 456. 459. 461.
- Τάφριοι**, in Chersoneso Taurica, 308.
- Τεγον Σιδικίνον**, u. Campaniae, 237. 248. 249. 285. — Ἀπουλον, u. Apulorum, 242. 285.
- Τεαρκών** s. **Τεαρκώς**, Aethiops, 61. 686. 687.
- Τεατία**, u. Marrucinorum, 241.
- Τεγία**, u. Arcadiae, 337. 373. 376. 388.
- Τεγαῖται**, 377. 380.
- Τεγεαῖτις**, 389.
- Τεγισίας**, 411. 413. 443. 642. 762.
- Τεχιούς**, castellum prope Thermopylas, 428.
- Τεκτοσάγες**, populus Galliae Narbonensis, 187. 188. 190. — populus Galatiae, 566. 567.
- Τελαμών**, Teucerum pellit, 682.
- Τελέθριον**, mons Euboeae, 445.
- Τελεσία**, opp. Samnitium, 250.
- Τελλήραι**, opp. Latii, 231.
- Τελμησαῖς ἀκρα**, in Lycia, 665.
- Τελμησσός**, opp. Lyciae, 665.
- Τελχίνες**, Rhodi incolae, 466. 472. 653. 654.
- Τελχινίς**, nomen Rhodi insulae, 653.
- Τεμβρόλιον**, conditor Sami, 457. 633.
- Τεμέση**, u. Magnae Graeciae, postea Τέμψα dicta, 6. 255. 256. 551.
- Τέμμικες**, Boeotiam occupant, 321. 401.
- Τέμπη**, vallis Thessaliae, 329, frg. 14. 15. 389. 428. 430. 436. 438. 441—443. 531.
- Τέμπυρα**, u. Thraciae, 331, frg. 48.
- Τέμψα**, cf. Τεμέση.
- Τενία**, opp. Corinthiorum, 380.
- Τενίας**, fl. Umbriae, 227. 235.
- Τενεάτης**, 380.
- Τενέδιοι**, 271. 380. 596. 603. 604.
- Τενέδος**, insula et opp., 124. 271. 488. 554. 581. 604. 618. 619.
- Τέννης**, Cycni filius, 380. 604.
- Τέντυρα**, u. Aegypti, 814.
- Τεντυρίται**, 814. 815.
- Τεργάστε**, opp. Istriae, 215. 314.
- Τερέντιος Οὐάσρων**, Salassorum victor, 206.
- Τερηδών**, u. Babyloniae, 80. 765.
- Τερίνα**, u. Bruttiorum, 256.
- Τερέμιον**, prom. Cariae, 657.
- Τέριμερον**, u. Cariae, ibid.
- Τεριμησσεῖς**, 630.
- Τεριμησσός**, u. Pisidiae, 570. 630. 631. 666.
- Τερμίλαι**, Lyciam incolunt, 573. 667. 678.
- Τέρπανδρος**, Lesbium, 618.
- Τετραπυργία**, in Cyrenaica, 838.
- Τετραρχαί** et **Τετραρχίται**, apud Galatas, 541. 560. 567.
- Τευθία**, opp. Achaiae, 342.
- Τευθίας**, fl. Achaiae, ibid.
- Τευθρανία**, regio Mysiae, 551. 571. 615.
- ‡ **Τεύθρας** (Τράεις?), fl. Bruttiorum, 264.

- Τεύθρας**, rex Teuthraniae, 571. 572. 586. 615.
Τεύκροι, Troadis incolae, 61. 604. 613.
Τεύκρος, filius Telamonis, 157. 672. 682. — Atticus, 604. — ἡ τοῦ Τεύκρου δυναστεία καὶ ἱερωσύνη, in urbe Olbe, 672.
Τευησσός, opp. Boeotiae, 409. 412.
Τεύτονες, Belgas aggrediuntur, 196.
Τέως, u. Ioniae, 633. 638. 643. 644.
Τήιοι, 643. 644.
Τηλεβόαι, filii Teleboae, 322. 323. 456. 459. 461.
Τηλεβοας, rex Leucadis, 322.
Τηλεκλος, rex Lacedaemoniorum, 279. 360.
Τηλέμαχος, 37. 39. 41. 328. 338. 344 — 346. 350. 351 passim.
Τήλεφος, Eurypyli pater, 571. 572. 584. 586. 615.
Τήλος, una Sporadum, 488.
Τημένιον, opp. Argolidis, 368.
Τήμενος, dux Heraclidarum, 357. 358. 368. 389.
Τήμον ὄρος, in Mysia, 616.
Τήμιος, u. Mysiae, 621.
Τηγερικὸν πεδίον, in Boeotia, 412. 413.
Τήγερος, filius Apollinis, vates, 413.
Τηγεσαίς, regio Aethiopiae, 770. 771.
Τήνος, una Cycladum, 485. 487.
Τήρεια s. **Τηρέη**, u. Mysiae, 565. 589. — **Τηρέης ὄρος**, 589.
Τηρέης, Thrax, rex Daulidis, 321. 423.
Τιανός, Tio oriundus (Philetaerus), 623.
Τιβαραντία, regio Ponti, 309.
Τιβαρανικά ἴσθη, 129.
Τιβαρανοί s. **Τιβαρηνοί**, 527. 534. 540. 548. 555.
Τιβέριος, Imperator, 156. 206. 288. 292. 534. 579. 618. 627. 821. — **Γράκχος**, cf. **Γράκχος**.
Τίβερης, 216. 218. 219. 222. 226 — 229. 231. 234. 235.
Τίβιος, propinquus Strabonis, 557. — nomen Paphlagonium, 304. 553.
Τίβουρα, u. Latii, 238.
Τιβουρτίνος λίθος, ibid.
† Τίγα, u. Mauritaniae, 827.
Τίγγις, u. Mauritaniae, 140.
Τιγράνης, rex Armeniae, 529. 530. 532. 539. 610. 745. 747. 749. 751.
Τιγρανόκερτα, u. Armeniae, 522. 532. 539. 747.
Τίγρις, 47. 79. 80. 82. 88. 90. 91. 275 passim. — eius fontes, 521. 522. — eius ostia, 521. 527. 529. 728. 729.
Τιγυρηνοί, victi a Mario, 293.
Τίειον, u. Bithyniae, 542. 543. 565.
Τιθωνός, pater Memnonis, 587. 728.
Τικων, opp. Galliae cisalpiniae, 217.
Τικινος, fl. Galliae cisalpiniae, 209. 217.
Τιφώσσα, fons Boeotiae, 410. 411. 413.
Τιφώσσιον, mons Boeotiae, 411. 413. — opp. Boeotiae, 410. 413.
Τιμαγένης, historicus, 188. 711.
Τίμαιος, Tauromenita, 183. 248. 260. 271. 600. 640. 654.
Τίμανον, templum Diomedis, 214. 215.
Τίμανος, fl. Istriae, 214. 215. 275.
Τιμόθεος ὁ Πατρίων, Sinopensis, 546.
Τιμοσθένης, praefectus classis Ptolemaei secundi, 29. 92—94. 140. 421. 618. 827.
Τιμώνιον, Alexandriae, 794.
Τιμωνίτις, regio Paphlagoniae, 562.
Τιράς, prom. Haemi cum arce, 319.
Τίρυνς, u. Argolidis, 372. 373. 653.
Τισαμενός, filius Orestis, 883. 384. 389.
Τισαυός, u. Numidiae, 831.
Τιτάνες, 331, frg. 40. 472.
Τίτανος, opp. Thessaliae, 439.
Τιταρήσιος, fl. Thessaliae, 329, frg. 14. 15. 441.
Τιτάριος, mons Thessaliae, 329, frg. 14. 15. 441.
Τίτιος, procurator Syriae, 748.
Τίτιος Τάτιος, 228. 230. 234.

- Τίτος, Κορντίος*, victor Philippi, 441. — *Φλαμίνιος*, propraetor Siciliae, 277.
- Τιτυός*, rex Panopei, 422. 423.
- Τίτυροι*, famuli Bacchi, 466. 468. 470.
- Τίτυρος*, mons Cretae, 479.
- Τληπόλεμος*, Herculis filius, 338. 653. 654.
- Τλώς*, u. Lyciae, 665.
- Τμώλος*, mons Lydiae, 554. 591. 610. 620. 625. 627. 629. 637. 650.
- Τογαστοι*, in Hispania, 151. 167.
- Τολιστοβάνιοι*, populus Galatiae, 187. 547. 566. 567.
- Τολώσσα*, u. Galliae, 188.
- Τόμαρος* s. *Τμάρος*, mons prope Dodonam, 327. 328. 434.
- Τόμις*, u. Moesiae, 318. 319.
- Τόμισα* vel *Τόμισσι*, castellum Cappadociae, 535. 663. 664.
- Τομούροι*, a monte Tomaro nominati, 328. 329.
- Τόπερα* (τά), u. Thraciae, 831, frg. 45.
- Τορέαται* (*Τορέται*?), Maeotica gens, 495.
- Τορωναίος* s. *Τορωνικός κόλπος*, sinus Macedoniae, 330, frg. 29. 31. 32.
- Τουβάτιοι*, pop. Germaniae, 292.
- Τουδερ*, opp. Umbriae, 227.
- Τουσίσι*, opp. Cantabriae, 156.
- Τούκις*, opp. Baeticae, 141.
- Τούλλον*, mons Norici, 207.
- Τουρδητανία*, 139—147. 149. 151. 157.
- Τουρδητανός*, populus Hispaniae, 139. 141. 147. 151. 167.
- Τουρδοῦλοι*, i. q. *Τουρδητανός*, 139. 141. 148. 151. 153.
- † *Τουριούα* (*Ταυριτα*?), regio Baetriae, 517.
- Τουσκλανόν ὄρος*, 237. 239.
- Τούσκλον* s. *Τούσκουλον*, u. Latii, 237—239.
- Τούσκοι*, i. q. *Τυρρηνοί*, 219.
- Τόχαροι*, Scythae trans Iaxartem, 511.
- Τραγαίαι*, insulae haud procul a Mileto sitae, 635.
- Τραγασαίων ἀλοπήγιον*, salinae apud Hamaxitum, 605.
- Τράγιον*, u. Laconices, 360.
- Τραγοῦριον*, insula, 124. 315.
- Τράλλεις*, u. Lydiae, 440. 648. 649. 663.
- Τραλλιανοί*, 579. 648. 649.
- Τραπεζοῦς*, u. Romi, 309. 320. 331, frg. 55. 497. 499. 548. 555. — mons Chersonesi Tauricae, 309.
- Τραπεζουσία*, ager Trapezuntiorum, 547.
- Τραπεζίων*, collis Syriae, 751.
- * *Τραπόντιον**, opp. Latii, 237.
- Τραριον*, u. Mysiae, 607.
- Τρασουμέννα λίμνη*, lacus Trasimenus, 226.
- Τραχεία*, regio ad Coressum montem, in qua Ephesus, 634.
- Τραχειῶται*, incolae Ciliciae asperae, 130. 568. 664. 668. 676.
- Τραχειῶτις* vel *Τραχεία*, cf. *Κιλικία*.
- Τραχίς*, opp. Phocidis, 423. — opp. Thessaliae, 60. 423. 428. 432.
- Τραχινή*, cf. *Ταρρακίνα*.
- Τραχινία*, regio Thessaliae, 334. 432. 433. 448.
- Τραχίτιοι*, 423.
- Τραχωνες*, montes prope Damascusum, 755. 756.
- Τρεβλας*, fl. Galliae cisalpiniae, 217.
- Τρεβάνιος*, percussor Caesaris, 646.
- † *Τρεφία*, lacus Boeotiae, 407.
- Τρηβούλα*, opp. Sabinorum, 228.
- Τρηούριοι*, pop. Galliae, 194.
- Τρήρες*, pop. Thracius, 59. 61. 511. 552. 573. 586. 627. 647.
- Τρήρος*, fl. Latii, 237.
- Τρήτα*, u. Cyprj, 683.
- Τρητόν*, prom. Numidiae, 829. 831. 832.
- Τριβαλλοί*, gens Thracia, 301. 305. 315. 317. 318.
- Τριβόχοι*, pop. Galliae, 193. 194.
- Τρίγξι* (al. *Τγξι*), opp. Mauritaniae, 825.
- Τριδεντίνοι*, 204.
- Τριήρης*, opp. Syriae, 754.
- Τρίκκη*, u. Thessaliae, 327. 360. 374. 437. 438. 448. 647.

- Τρίκλαροι*, in Thessalia, 330, frg. 20.
- Τρικόρων*, pop. Galliae, 185. 203.
- Τρικόρουθος* s. *Τρικόρυνθος*, opp. Atticae, 377. 383. 399.
- Τρινακρία*, i. q. Sicilia, 265.
- Τρινημίς*, pagus Atticae, 400.
- Τρίποδες* vel *Τριποδίσκιον*, opp. Megaridis, 394.
- Τρίπολις*, u. Phoenices, 754. 755.
- Τριπολίτις*, cf. *Πελαγονία*.
- Τριπτόλεμος*, pater Gordyis, 27. 673. 747. 750. — tragoedia Sophoclis, 27.
- Τριτάτα*, u. Achaiae, 341. 342.
- Τριταιίς*, 341. 386.
- Τρίτων*, opp. Boeotiae, 407.
- Τριτωνίς*, lacus Cyrenaicae, 836.
- Τριφυλία*, pars Elidis, 337. 339. 342—348. 355. 357—359. 367. 372. 447.
- Τριφυλική Θάλασσα*, 348. 353.
- Τριφυλικός Πύλος*, 337.
- Τριφυλίται*, 337. 343. 353. 355. 367.
- Τριχάμις*, cognomen Doriensium, 476.
- Τριχώνιον*, u. Aetoliae, 450.
- Τροία*, u. Troadis, 58. 149. 321. 326. 330, frg. 20. 23. 25. 331, frg. 58. 343. 354. 416. 449. 487. 543. 565. 572. 573. 590. 601. 602. 679. — i. q. *Τρωάς*, 473. 574. 583. 584. 590. 600. 608. 655. 668. 676. — vicus Aegypti, 809.
- Τροίχηρ*, Pelopis filius, 374. — u. Argolidis, 369. 373—375.
- Τροϊχίται*, 565.
- Τρόσμοι*, populus Galatiae, 187. 561. 566. 567.
- Τρουεντινός*, fl. et opp. Piceni, 241.
- Τροφάνος*, frater Agamedis, 421. 762. — *Ζεύς*, eius oraculum Lebadaeae, 414.
- Τρύφων*, cf. *Λιόδοτος*.
- Τρωάδες*, Troianae, 262. 264. 330, frg. 25.
- Τρωάς*, regio, 581—616. 6. 10. 58. 114. 124. 125 passim.
- Τρώγλιος*, prom. Ioniae, 636. — ins. Ioniae, 636.
- Τρωγίτις λίμνη*, in Lycaonia, 568.
- Τρωγλοδύται*, sinum Arabicum accolentes, 2. 42. 318. 774—776. 784—786. 819; in Caucaso, 506. 769—776.
- Τρωγλοδυτική*, 131. 133. 696. 768. 780. 798.
- Τρῶες*, 40. 48. 262. 264. 295. 331, frg. 50. 345 passim.
- Τρωικά*, belli Troiani tempora, 38. 48. 253. 267. 354. 355. 358 passim.
- Τρωικά ἔθνη*, 679. — *χώρα*, 582. — *πόλις*, 264. — *παράλια*, 623. — *πέδιον*, 592. 595—599. 623. — *ὄρος*, in Aegypto, 809. — *πόλεμος*, 48. 149. 150. 212. 253 passim. — *δίακοσμος*, 609.
- Τύανα*, u. Cappadociae, 537. 539. 587.
- Τυανίτις*, praefectura Cappadociae, 534. 537.
- Τυμβριάς*, u. Pisidiae, 570.
- Τυμφαῖοι*, Epirotae, 326. 327. 329, frg. 6.
- Τύμφη*, mons Epiri, 325.
- Τυνδάρεως*, Ledaе coniux, 461.
- Τυνδαριοὶ σκόπελοι*, quatuor insulae ad oram Marmaricae, 799.
- Τυνδαρίς*, u. Siciliae, 266. 272.
- Τύνις*, u. Carthaginiensium, 634.
- Τυπανάται*, u. Triphyliae, 344.
- Τυράμβη*, u. ad Bosphorum Cimmerium, 494.
- Τυραντίων*, Amisenus grammaticus, 548. 609.
- Τύρας*, fl. Sarmatiae, 14. 107. 289. 305. 306. 308. 311.
- Τυργέται*, Istri accolae, 118. 128. 289. 295. 306.
- Τυρία πορφήρα*, 757.
- Τυριαῖον*, u. Phrygiae, 663.
- Τύριοι*, Tyri incolae, 158. 169. 170. 757. 784. 826. 829.
- Τύροξ*, u. Phoenices, 58. 134. 750. 754. 756. 757. 758. 766. 832. — insula in sinu Persico, 766.
- Τυρρηλία* s. *Τυρρηνική*, 219—227. 21. 23. 117. 202. 211. 217. 218. 228. 235. 378. 614.
- Τυρρηνίδες πόλις*, 220. 223.
- Τυρρηνικά ὄρια*, 209. 216. — *θεο-*

- κρόπια, 818. — παραλία, 253.
 255. 274. — τάρσακοποι (σιε-
 νοσκόποι?), 762. — κόλπος, 92.
 108. — πύλαγος, 55. 105. 122.
 128. 209. 210. 211. 218 passim.
 Τυρρηναί, 219—227. 23. 214. 216.
 217. 218. 232. 241. 242 passim.
 Τυρρηνός, Atyis filius, 219. 221.
 Τυρταίος, poeta, 279. 362. 366.
 Τύρταμος, i. q. Theophrastus, 618.
 Τυρώ, Salmonis filix, 356.
 Τυρρηστός, mons Thessaliae, 433.
 Τυφών, gigas ignem vomens, 248.
 579. 626. 628. 750. 751. —
 Osiridis osor, 805.
 Τυφώνια, Abydi, in Aegypto, 815.
 Τύχη, 227. 238; αἱ δύο Τύχαι, in
 via Latina, 249.
 Τυχλος, coriarius, 408. 626.
 Τύχωρ, deus Atticorum, 588.
 Τωνυγενοί, victi a Mario, 183. 293.
- Υ.
- Υα, i. q. Υάμπολις, 424.
 Υακίνθια, dies festi apud Lacedae-
 monios, 278.
 Υαμείτις (Υάμεια?), regio s. opp.
 Laconicae, 361.
 Υάμπολις, u. Boeotiae, 416. 424.
 — u. Phocidis, 401. 424.
 Υαντες, Boeotiam occupant, 321.
 401. 424. 464.
 Υάρωνις, fl. Indiae, 694. 697. 699.
 Υβλα (ή μικρά), u. Siciliae, pos-
 tea Μέγαρα vocata, 267. 387.
 Υβλα (ή μεγάλη), u. Siciliae, 268.
 Υβλαίοι, 387.
 Υβλαϊον μέλι, 267.
 Υβρώας, Mylasensis, 630. 659. 660.
 Υβρωάνες, gens Illyrica, 318.
 Υδαρα, castellum Armeniae, 555.
 Υδάρινης, Persa, 531.
 Υδάσπης, fl. Indiae, 686. 691. 696.
 Υδη, u. Lydiae, 407. 408. 626.
 Υδρα, prom. Aeolidis, 622. — lacus
 Aetoliae, postea Αυσμαχλα,
 460.
 Υδράικαι (al. Όξυδράικαι), pop. In-
 diae, 687. cf. Συδράικαι.
 Υδρηλος, Lacedaemonius, urbis co-
 gnominis in Caria conditor, 650.
 Υδροῦς, u. Calabriae, 281.
 Υδροῦσσα, insula Atticae vicina,
 398.
 Υίλη, u. Lucaniae, 252. cf. Έλία.
 Υλαι, u. Boeotiae, 407. cf. Υλη.
 Υλας, comes Herculis, 564.
 Υλη, u. Boeotiae, 407. 408. 626.
 Υλική λίμνη, in Boeotia, 407. 708.
 Υλλος, filius Herculis, 427. — fl.
 Lydiae, 554. 626.
 Υλόβιοι, philosophi Indorum, 713.
 Υμηττός, mons Atticae, 399. 401.
 Υκαια, u. Lydiae, 627.
 Υκασία, regio Triphyliae, 347.
 Υπανα, u. Triphyliae, 344.
 Υπανις, fl. Sarmatiae, 107. 298.
 306. 494. — fl. Indiae, 516.
 686. 691. 697. 698. 700—703.
 i. q. Αντικαιτης, 494. 495.
 Υπάσιοι, populus Indiae, 691. 698.
 Υπατος, mons Boeotiae, 412.
 Υπέλαιος, fons prope Ephesum, 634.
 640.
 Υπερβόρειοι, 61. 62. 295. 507.
 711.
 Υπέρεια, fons in agro Pharsalio-
 rum, 432. — fons in urbe Phe-
 raeorum, 439.
 Υπερηστή, u. Achaiae, 383.
 Υπερνότιοι, 61. 62.
 Υπρος, 583.
 Υποθήβαι, pars Thebarum, 412.
 Υπόκημνος, vicus Ioniae, 644. 645.
 Υποχαλκίς, u. Aetoliae, 451.
 Υρία, u. Iapyrgiae, 282. — u. Boeo-
 tiae, 404. 408.
 Υραις, 404.
 Υρεινός, pater Orionis, 404.
 Υρκανία, 508—511. 14. 68. 69.
 72. 73. 74. 94. 118 passim.
 Υρκανία θάλαττα (Υρκανίος κόλ-
 πος, 513.), 68. 73. 74. 94. 119.
 121. 129. 492. 507—511. 512.
 516. 523. 524.
 Υρκανιον, castellum Iudaeae, 763.
 Υρκανιον πεδιον, in Lydia, 629.
 Υρκανοί, accolae Caspii maris, 129.
 507. 509. 510. 514. 515. 520.
 Υρκανός, rex Iudaeae, 762.
 Υρμια vel Όρμια, prom. Elidis,
 341.
 Υρμινη, u. Elidis, 341.

- Ύσιαι, u. Bocotiae, 404. — u. Argolidis, 376. 404.
 Ύσιᾶται, 404.
 Ὑσπῆρις, regio Armeniae, 529.
 Ὑστάσις, pater Darii, 305. 638. 736. 737.
 Ὑφάντειον, mons prope Orchomenum, 424.
 Ὑπερατής, historicus, 311. 504. 827.
 Ὑψόεις, opp. Elidis, 349.

Φ.

- Φάβδα, opp. Ponti, 548.
 Φάβις, historicus, 228.
 Φάβιος Μάξιμος, 278.
 Φάβρα, insula Atticae vicina, 398.
 Φαβρακτεία, opp. Latii, 237.
 Φαγῆς, opp. Macedoniae, 331, frg. 33.
 Φαγρωσιόπολις, u. Aegypti, 805.
 Φαγρωσιολίτης νομός, pagus Aegypti, ibid.
 Φαίθων, Solis filius, 215. — traegodia Euripidis, 33.
 Φαζημών, u. Ponti, 560.
 Φαζημωνίται, 560.
 Φαζημωνίτις, regio Ponti, 553. 560. 561.
 Φαλακες vel Φαίητες, 26. 423.
 Φαίδρος, dux Atheniensium, 446. — dialogus Platonis, 295. 400.
 Φαίδων, Eleus, Socraticus, 393.
 Φαιστός, u. Cretae, 476. 479.
 Φακκούσαι, u. Aegypti, 805.
 Φαλακρόν, prom. Corcyrae, 324.
 Φάλανθος, Partheniarum dux, 278. 279. 282.
 Φάλασσα, opp. Thessaliae, 440.
 Φαλανναίοι, ibid.
 Φάλαρα, opp. Thessaliae, 60. 435.
 Φάλασαρνα, opp. Cretae, 474. 479.
 Φαλίηρις, u. Etruriae, 226.
 Φαλερός οἶνος, 234. 242.
 Φαληρεῖς, pagus Atticae, 398.
 Φάληρος, Atheniensis, conditor Solorum, 683.
 Φάλλισκοι, populus et u. Etruriae, 226.
 Φάλλικον, u. Etruriae, ibid.
 Φάλλης, Sicyonis conditor, 389.
- Φαναγορία s. Φαναγόρεια (τά) s. Φαναγόρειον, u. Bosporanorum, 307. 310. 494. 495.
 Φάνας, portus Chii insulae, 645.
 Φαναροία, regio Ponti, 73. 547. 556. 557. 559. 560.
 Φανίας, Eressius peripateticus, 618.
 Φανοτεῖς, 407. 423.
 Φανοτεύς, u. Phocidis, 407. 423. 424.
 Φαουεντία, u. Galliae cisalpiniae, 217.
 Φάρα, u. Achaiae, 388.
 Φαρά, u. Messeniae, 388. cf. Φηραί. — opp. Carthaginiensium, 831.
 Φαραί, vicus agri Tanagraei, 405. — opp. Thessaliae, 503. cf. Φηραί.
 Φαραῖται, in Messenia, 388.
 Φαρθητικὸς νομός, pagus Aegypti, 802.
 Φαρεῖς s. Φαριεῖς (Φαριεῖς?), in Achaia, 386. 387. 388.
 Φάρξιρις, i. q. Παρύσατις, 785.
 Φαρία νήσος, insula Aegypti, i. q. Φάρος, 30.
 Φάρις, u. Laconices, 363.
 Φαρχαδών, u. Thessaliae, 438.
 Φαρμακοῦσαι, insulae prope Sallamina, 395.
 Φαρνάκης, rex Bosporanorum, 495. 498. 506. 545. 546. 547. 560. 577. 625.
 Φαρνακία, u. Ponti, 126. 320. 499. 547. 548. 549. 551. 555. 556. 677.
 Φάρος, una ex insulis Liburnicis, 124. 315. — insula vicina Alexandriae, 30. 37. 57. 58. 140. 536. 791. 792. 794. 800. 802. — turris in hac insula, 140. 791. 792. 794.
 Φαρούσιοι, populus Libyae, 131. 826. 828.
 Φαρσάλια, ager Pharsaliorum, 430.
 Φαρσάλιοι, 431. 433.
 Φάρσαλος, u. Thessaliae, vetus, Παλαιφάρσαλος, 431. 796. — πονα, ad Eripeum sita, 356. 431 — 434. 447.
 Φαργύαι, u. Locridis, 426. — u. Argolidis, ibid.

- Φαρυγία Ἡρα*, 426.
Φαργύιον, prom. Phocidis, 324.
Φασήλις, opp. Lyciae, 666. 667. 671.
Φάσις, v. Colchidia, 497. 498. 500.
 — fl. Colchidia, 45. 52. 91. 92. 288. 298. 497. 498. 500. 529.
Φατυνηκὸν στόμα Νεῖλου, 801. 802.
Φαυνηή (Φασιανή?), regio Armeniae, 528.
Φαυνήτις, regio Armeniae, 528.
Φαυστύλος, subulens, 229.
Φιά et Φιαί, v. Pisatidis, 350. 351, cf. *Φειά*.
Φειά, v. Pisatidis, 342. 343. 348.
 — prom. Pisatidis, 342. 343.
Φειδίας, statuarius, 353. 354. 372. 396.
Φείδαιπος, Thessali filius, 444. 653.
Φείδων, Arginus, 358. 376.
Φειδώνια μέτρα, 358.
Φελλός, v. Lyciae, 666.
Φέλων, fl. Triphyliae, 343.
Φενεός, opp. Arcadiae, 388. 389.
Φεραί, v. Thessaliae, 403. 436. 439. 443. 503. 530.
Φεραῖοι, 439.
Φερεκύδης, Syrius, Babyis filius, 18. 169. 456. 472. 487. 632. 633. 643. — Atheniensis, 487.
Φερεντίων, opp. Etruriae, 226.
Φερέντινον, opp. Latii, 237.
Φερωλίς, opp. Etruriae, 226.
Φημορόη, prima Apollinis Delphici sacerdos, 419.
Φηραί et Φηρά, v. Messeniae, 359. 360. 361. 367. cf. *Φαρά*.
Φηραία (Ἡραία?), v. Arcadiae, 357.
Φηστοί, opp. Latii, 230.
Φθειροφάγοι, populus Caucasum accolens, 492. 487. 499.
Φθειρῶν ὄρος, apud Homerum, 635.
Φθία, Thessaliae pars, 383. 431. 432. 434. 438.
Φθιοί, incolae Phthiae, 432.
Φθιώται, 365. 383. 429. 433. 434. 495.
Φθιώτιδες Θῆβαι, 431. 433.
Φθιωτικὸς Ἄλος, 433.
Φθιώτις, pars Thessaliae, 430. 432. 433. 437.
Φθιώτις Ἀχαΐς, 45.
Φυγαία, opp. Arcadiae, 348.
Φυδῆραι, opp. Latii, 226. 230.
Φιλαδέφεια, opp. Lydiae, 579. 623.
Φιλαδέφεια, opp. Iudaeae, 760. 763.
Φιλάδελφος, cf. *Πτολεμαῖος*.
Φίλαι, insula et v. Aegypti superioris, 40. 803. 818. 820.
Φιλαινῶν βυμοί, in Libya, 171. 836.
Φιλαλήθης, pater Alexandri medici, 580.
Φιλέταιρος, frater Dorylai, 478. 557. — Trianus, Attalicorum regum stirps, 543. 623. — Attali filius, 624.
Φιλήμων, Solensis, poeta comicus, 671.
Φιλητάς, Cous, poeta, 168. 364. 657.
Φίλιπποι, v. Macedoniae, 331, frg. 34. 41. 43. 674. 797.
Φίλιππος, Amyntae filius, 307. 320. 323. 326. 330, frg. 20. 21. 22. 23. 24. 331, frg. 33. 35. 374. 381 passim. — Persei pater, 287. 328. 361. 441. 563. — Caricorum auctor, 662.
Φίλλικου νῆσος, in sinu Arabico, 773.
Φιλεκπούπολις, v. Macedoniae, 331, frg. 36.
Φιλιστείδης, tyrannus Euboeae, 445.
Φιλογένης, Atheniensis, Phocaeae conditor, 633.
Φιλόδημος, Gadarensis, Epicureus, 759.
Φιλοκτήτης, 254. 272. 432. 436. 443.
Φιλομήλα, Procnes soror, 423.
Φιλομήλιον, opp. Phrygiae, 577. 663.
Φιλόνομος, prodit Laconicam Heraclidis, 364. 365.
Φιλοπολιμην, dux Achaeorum, 385.
Φιλόχορος, rerum scriptor, 328. 362. 392. 397. 404.
Φίλων, historicus, 77. — architectus, 395.

- Φίλωνος κόμη*, vicus Aegypti, 805.
Φιλώτας, Prienes conditor, 633.
 636. — filius Parmenionis, 676.
 724.
Φιλώτιρα, u. Aegypti, 769. — soror Ptolemaei secundi, 769.
Φιμβρίας, Valerii Flacci quaestor, 584.
Φινός, captus ab Harpyiis, 302.
Φινόπλις, opp. Thraciae, 319.
Φίρμιον Πικρόν, opp. Piceni, 241.
Φλαμινία ὁδός, in Italia, 217.
Φλαμίνιος, Γάιος, Consul, 217.
 227. — *Τίτος*, praetor Siciliae, 277.
Φλέγρα, antiquum nomen Pallenes, 330, frg. 25. 27.
Φλέγρα εἰ Φλεγραῖον πεδίον, ager Campanus, 243. 245. 281.
Φλεγύαι, populus Thessaliae, 330, frg. 14. 16. 442.
Φλεγύας, frater Ixionis, 442.
Φλιασία, ager Phliasiorum, 382.
Φλιγαδία, mons Norici, 207.
Φλιοῦς, u. Argolidis, 377. 382. 385.
Φοιβία, i. q. Rhegium, 258.
Φοίνικες, 756—760. 2. 3. 40. 42. 48. 129. 149. 150. 157. 169 passim.
Φοινίκη, 756—760. 6. 38. 40. 43. 58. 125. 134. 532. 668. 669 passim. — u. Epiri, 324.
Φοινικίδες πόλεις, 754.
Φοινικικὸν ψεύσμα, 170.
Φοινίκιος, mons Boeotiae, 410.
Φοινικός, u. Boeotiae, i. q. *Μεδιῶν*, 410.
Φοινικοῦς, mons Lyciae, 666. — u. et portus Marmaricae, 799.
Φοινοῦσσα, Lipsaedorum insula, 276.
Φοινίξ, rex Dolopum, 431. 434. 438. 439. — mons Cariae, 651. 652. — castellum Cariae, 652. — opp. Cretae, 475. — fl. Phthiotidis, 428.
Φολέανδρος, una Cycladum, 484. 486.
Φολόη, mons Arcadiae, 336. 338. 357. 388. 587.
Φορμίαι, opp. Latii, 233.
- Φόρον Ἰούλιον*, opp. Galliae, 184. 185. — *Κορηΐσιον*, opp. Galliae cisalpiniae, 216. — *Φλαμίνιον*, opp. Umbriae, 227. — *Σεμπρόνιον*, opp. Umbriae, ibid.
Φόρουλοι, opp. Sabinorum, 228.
Φορωνεύς, 471.
Φορωνίς, carmen, 472.
Φουκίνα λίμνη, in Latio, 240.
Φουνδανὸς οἶκος, 234.
Φούνδοι, opp. Latii, 233.
Φραάτης, nomen regum Parthorum, 288. 702. 748. 749.
Φρανκίτης, dux Parthorum, 751.
Φρέατα, cf. *Ἑπτὰ φρέατα*.
Φρέγλαι, opp. Latii, 233. 237. 238.
Φρεγγίνα, opp. Etruriae, 225. 226.
Φρεντανὸς, populus Italiae, 241. 242. 251. 283. 285.
Φρόκιον, mons Locridis, 582. 621.
Φροκωνίς, ἡ Κύμη, 582. — *ἡ Λάρισσα*, 621.
Φρόξα, opp. Triphyliae, 343.
Φρόξειον, templum Phixi, 45.
Φρόξος, 45. 46. 498. 499. 544.
Φρουσίων, u. Latii, 237.
Φρώγες, 568—572. 61. 295. 330, frg. 25. 331, frg. 38. 466 passim.
Φρυγία ἡ μεγάλη, 49. 58. 130. 187. 271. 321. 473. 533. 539. 557. 564. 566—568. 571. 576. 577. 580. 628—630. 663. 675. 680. 766. — *ἡ μικρά*, 563. 571, quae et ἡ ἐρ' *Ἑλλησπόντῳ*, 129. 543. 566. 571. vel *Ἑλλησποντιακῆ*, 563. vel *Ἐπίκτητος*, 130. 534. 543. 563. 564. 566. 567. 571. 576. 625. — *παράρειος*, vicina Pisidiae, 569. 576. 577. 663.
Φρύγια (τὰ), res Phrygiae, 466.
Φρυγία θεὸς μεγάλη, Rhea, 469. — *ιέρα*, 469. 470. 471. — *αὐλοῖ*, 471. — *πεδίον*, 629.
Φρύγιος, fl. Lydiae et Ioniae, 676.
Φρύγαι, populus Indiae, 516.
Φρύνηχος, poeta tragicus, 635.
Φρύων, victor Olympicus, 599. 600.
Φυκοῦς, prom. Cyrenaicae, 363. 837. — opp. Cyrenaicae, 837.

- Φυλάκη**, u. Phthiotidis, 433. 435.
 — *Ἐρμοπολιτικῆ*, in Aegypto, 813. — *Θηβαϊκῆ*, ibid.
Φύλαρχοι, principes Arabum, 130. 748. 753. 839.
Φυλεύς, Augeae filius, 459.
Φυλή, pagus Atticae, 396. 404.
Φύλλος, u. Thessaliae, 435.
Φύσαι, terrae hiatus in Catacecaumene, 628.
Φύσχος, u. Cariae, 652. 659. 663. 667.
Φύσκων, cf. *Πτολεμαῖος*.
Φώκαια, u. Ioniae, 252. 582. 601. 621. 626. 632. 633. 647. 663.
Φωκαεῖς vel *Φωκαεῖς*, 621. 179. 252.
Φωκαϊκὰ πόλεις, 156.
Φωκείς, incolae Phocidis, 416 — 425. 188. 263. 332. 336. 402. 405. 407. 420. 423.
Φωκιά ὄρη, 407. 418. — *δαφροῦς*, 60. — *πόλεμος*, 420.
Φωκίς, 416 — 425. 321. 334. 379. 390. 401. 409. 424. 425. 589.
Φωκῶν νῆσοι, in sinu Arabico, 773. 776.
Φώρων λιμὴν, portus Atticae, 395.
- X.
- Χία**, u. Triphyliae, 348.
Χάαλλα, u. Arabiae, 782.
Χασσηνή, regio Arianae, 725.
Χάβακα, u. Ponti, 548.
Χάβρον, u. Chersonesi Tauricae, 312.
Χαβρόλον χάραξ, vicus Aegypti, 760. — *κώμη*, in Delta Aegypti, 803.
Χαζηνή, regio Assyriacae, 736.
† Χαιανοῖται (*Χαμαιεῦναι* s. *Χαμμικοῖται*?), populus Caucasi, 506.
Χαιρήμων, Alexandrinus, 806.
Χαιρώνεια, u. Boeotiae, 407. 413. 414.
Χαιρωνεῖς, 424.
Χαλάστρα, u. Macedoniae, 330. frg. 20. 21. 23. 24.
Χαλδαῖοι, sapientes Babylonii, 23. 739. 762. 806. — pop. Babyloniae, 687. 739. 765—767. — pop. Ponti, 548. 549. 551. 555.
- Χαλκηδονικὴ ἀκτὴ**, 320. 563.
Χαλκηδόνιοι, 319. 320. 543. 546. 548. 563. — *τὸ ἱερόν τὸ Χαλκηδονίων*, 319. 543. 563.
Χαλκηδών, u. Bithyniae, 320. 541. 543. 563. 566. 609.
Χαλκήτορες et *Χαλκήτωρ*, u. Cariae, 636. 658.
Χαλκία vel *Χαλκίς*, mons Aetoliae, 451. 459. 460.
Χαλκία, una Sporadam, 488. 655.
Χαλκιδεῖς, in Euboea, 243. 246. 247. 257. 260. 447. 449. 472. — in Ionia, 644. — *οἱ ἐπὶ Θράκης*, 329. frg. 11.
Χαλκιδικὴ, regio Syriae, 753.
Χαλκιδικὴ γῆ, 575.
Χαλκιδῖκοί, 331. frg. 35.
Χαλκιδικὸς πορθμὸς, Euripus, 36. 55. 400. 403. 447.
Χαλκίς, u. Euboeae, 403. 445 — 448. 451. 465. — u. Aetoliae, 427. 447. 451. 460. — u. Triphyliae, 343. 350. 351. — u. Syriae, 753. 755. — fl. Triphyliae, 343. 351. — mons Aetoliae, cf. *Χαλκία*.
Χάλυβες, populus Ponti, 528. 549 — 551. 678.
Χαλύβη, u. Ponti, 549. 551.
Χαλυβώνιος οἶνος, 735.
Χαλωνίτις, regio Assyriacae, 529. 736.
Χαμαννηή, praefectura Cappadociae, 534. 540.
Χάνης, fl. Albaniae, 500.
Χάονες, gens Epirotica, 323. 324.
Χαράδρα, u. Messeniae, 360.
Χαραδροῦς, castellum Ciliciae, 669.
Χάραξ, opp. Corsicae, 224. — locus ad Syrtim maiorem situs, 836. — *Χαβρόλον*, cf. *Χαβρίας*. — *Πατροκλον*, cf. *Πατροκλος*. — *Μελέαγρου*, cf. *Μελέαγρος*. — *Σεσώστριος*, 769. 790.
Χαραξίος, frater Sapphus, 808.
Χάρης, Lindius, 652.
Χάρης, fl. Colchidis, 499.
Χαρίλαος, rex Spartae, 482.
Χαρμόριου βωμός, in ora Aethiopiae, 774.
Χάριτες, 41. 414.

- Καρμίδης*, pater Phidiae, 353.
Καρμύθας, u. et portus Arabiae, 777.
Καρμύλειος, Massiliensis, 165.
Καρυβίδης, in freto Siculo, 5. 20. 21. 23. 25. 26. 43. 268. — terrae hiatus in Syria, 275.
Κάρου, Lampsacenus, 583. 589.
Καρυβίδης, legum lator, 539.
Καρώνιον, 579. 636. 649. cf. *Πλουτώνιον*.
Κατραμωτίται, populus Arabiae felicis, 768.
Κατραμωτίτις, ibid.
Κάττοι, populus Germaniae, 291. 292.
Καττουάριοι, pop. Germaniae, 291. 292.
Καύβοι, pop. Germaniae, 291.
Καυλοταίοι, pop. Arabiae, 767.
Χειμέριον, prom. Epiri, 324.
Χειροκράτης (Igd. *Λεινοκράτης*), architectus, 641.
Χελιδόνια νήσοι, prope oram Pamphyliæ, 520. 651. 663. 666. 677. 682.
Χελωνάτας, prom. Elidis, 335. 338. 342. 343. 348. 456. (836.)
Χελωνοφαγοί, 773.
Χελωνών νήσος, ins. Aethiopiae, 773.
Χερρονησίται, incolae Chersonesi Tauricae, 308—312.
Χερρόνησος, u. Chersonesi Tauricae, 308. 309. 312. 542. — i. q. Apamea in Syria, 752. — portus Lycii in insula Creta, 479. 838. — castellum Aegypti, 799. — prom. et portus Cyrenaicae, 338. — opp. Hispaniae, 159.
Χερρόνησος ἢ Θρακία, ad Hellepontum, 92. 108. 124. 129. 331, fig. 52. 53. 54. 459. 589. 591. 595. — *Ταυρικὴ* vel *Σκυδική*, ad Maeotin paludem, 308—312. 545; *μεγάλη*, 307; *μικρά*, 308.
Χερσικράτης, Heraclides, Corcyrae conditor, 269.
Χερσίφων, architectus, 640.
Χηροῖσκοι, pop. Germaniae, 291. 292.
Χιλόκωμον, ager Amasenorum, 561.
Χίμαρα, monstrum, 665. — valis Lyciae, 665. 666.
Χίος, 621. 645.
Χίος, insula, 124. 482. 488. 589. 619. 632. 633. 645. — u. insulae, 601. 645.
Χίος οἶνος, 637. 657. — *πέραμος*, 317.
Χιωρίς, mater Nestoris, 347.
Χοασπης, fl. Indiae, 697. — fl. Persidis, 47. 728. 729.
Χοινικίδες, in ora Sinopensium, 545.
Χοιρίλος, poeta, 303. 672.
Χορδίαρα, u. Mygdonum in Mesopotamia, 747.
Χορζηνή, regio Armeniae, 528.
Χρύσα, u. Troadis, vetus, 605. 611—613. — nova, 604. 612. 613. 662.
Χρυσαιορένς Ζεύς, 660.
Χρυσαιορέων s. *Χρυσαιορικὸν σύστημα*, in Caria, 660.
Χρυσής, 585. 611—613.
Χρυσίππος, Solensis, stoicus, 301. 610. 671.
Χρυσόπολις, vicus Bithyniae, 563.
Χρυσοορέας, fl. Syriae, 755.
Χύτριοι, locus Clazomenis vicinus, 645.
Χῶνες, incolae Lucaniae, 253—255. 264.
Χώνη, u. Lucaniae, 254. 255.
Χωνία, 654.
Χωράσμοι, pop. Sacarum vel Masagetarum, 513.

ψ.

- Ψαμμίτιχος*, rex Aegypti, 61. 118. 119. 770. 786. 801. 802. 804. 820.
Ψάφρις, vicus Oropiorum, 339.
Ψεβώ, lacus Aethiopiae, 822.
Ψέλις, u. Aethiopiae, 820.
Ψευδοπενιάς άκρα, in Syrti maiori, 836.
Ψευδοφίλιππος, 331, fig. 48. 624.
Ψήλλες, fl. Bithyniae, 543.

Ἐγγυῶν λιμὴν, portus orae Aethiopicæ, 774.

Ἐβλίς, populus Libyæ; 131. 555. 814. 838.

Ἐβρα, insula prope Chium, 645.

Ἐβρῶν Ἰνσουλῆ, insula prope Salaminia, 305.

Ω.

Ἐβρύτης, ultimus Achaeorum rex, 384.

Ἐβρυτία, antiquum nomen Boeotiae, 407.

Ἐβρύσιον, mons fictus, 299.

Ἐβρυρίς, insula maris rubri, 766. 767.

Ἐβρυρίς, Athenis, 396.

† Ἐβυλίαι, opp. Boeotiae, 410.

Ἐβυραῖος, 21. 22. 31—35 passim.

Ἐβυραῖος, opp. Galliae cisalpinæ, 179. 217.

Ἐβυρινή πέτρα, mons Elidis, 341. 382. 387. — αἰξ, 387.

Ἐβυριος (Ἐβυρινή?), u. Achaiae, 384. 386—388. — u. Aetoliae, 386. 451. 460.

Ἐβυραῖος, una Cycladum, 485.

Ἐβυραῖος, deus Persarum, 512. 733.

Ἐβρος, fl. Bactrianae, 73. 507. 509.

— 510. 513. 514. 516. 517. 518.

Ἐβρος, u. Assyriae, 80. 529. 739. 740.

Ἐβρυτινα, rapta a Borea, 295.

Ἐβρυτινα, Orei incolae, 445.

Ἐβρος, u. Euboeae, 66. 445. 446.

Ἐβρυτινα, 139. 141. 156. 162.

Ἐβρυτινοί, populus Hispaniae, 152. 156. 162. 163.

Ἐβρυτινα, u. Hispaniae, 152. — pagus Euboeae, 445.

Ἐβρυτινός, opp. Illyriae, 316.

Ἐβρυτινα, pop. Gedrosiae, 720. 723.

Ἐβρυτινός, natus Hyriae, 404. — eductus Orei, 446. — sidus, 4.

Ἐβρυτινα, ager Oropiorum, 391.

Ἐβρυτινοί, 399.

Ἐβρυτινός, u. Boeotiae, 65. 66. 391. 399. 400. 403. 404.

Ἐβρυτινα, u. Latii, 145. 219. 222. 226. 228. 239. 231. 232. 234.

Ἐβρυτινός (al. Ἐβρυτινός, Ἐβρυτινός), pop. Gallicae, 63. 64. 195.

Ἐβρυτινός, Cyllentis, 456.

Ἐβρος, fl. Bactrianae et Hyrcaniae, 509—511. 515. 518.

† Ἐβρυτινῆ (Ἐβυλίαι?), opp. Cantabriae, 157.

Adde:

Γεωργοί, Scytharum pars, 311.

Ἐβρυραῖα (al. Ὀβρυραῖα), ins. sinus Persici, 767.

Ἐβρυ, i. q. Ἐβρυ, 252.

Corrigenda et Addenda.

In verbis Strabonis.

Vol. I.

Pag. 9, v. 4. scr. *συμμίξει*. — *ibid.* 9. scr. *εγχειρήσαντες*. — 10, 19. scr. *Πηγεοῦ*. — 12, 16. scr. *παμπόλλην*. — 14, 17. scr. *πράξιων ἴσσι*. — 18, 17. scr. *ἐξηρμένους*. — 20, 14. scr. *γραφῆν*. — 35, 8. scr. *τύπου*: v. ad IX, 423 in. — 36, 17. scr. *Ἑλσαι*. — 39, 15. dele comma post *συγγραφεύς*. — 40, 27. scr. *εἰς ἔν*. — 42, 23. scr. *δεξάμενος*. — 44, 1 et 16. scr. *ἀργεστάο*. — 45, 7. scr. *Ἰστιν*. — 47, 4. scr. *εὐκρατον*. — 52, 4. scr. *δέξ'*. — 53, 12. scr. *πάντας*. — 75, 20. scr. *αὐτόν τε*. — 78, 4. scr. *αἰφνίδιοι*. — 79, 12. scr. *θλίψιν*. — 82, 16. adde comma post *πλειόνων*. — 95, 3. scr. *ἐπιχειραγάθους*. — 127, 16. scr. *τὴν δέ*. — 128, 17. scr. *Νίνος*. — 136, 13. scr. *ὁ δέ*. — 146, 23. scr. *τέμνοις*. — 150, 21. scr. *στρογγύλον*. — 156, 3. scr. *τῆς νήσου, προσιστορήσαντος*. — *ibid.* 24. scr. *κανόνι*. — 161, 29. scr. *μηκῶν*. — 167, 21. scr. *μικρὸν ὄν*. — 184, 24. scr. *πελάγαι*. — 185, 3. scr. *Γυμνήσιας*: sic etiam 195, 22. et 247, 9. — 186, 23. scr. *Ἀφυρτίδες*. — 201, 17. scr. *καὶ ταῦτα*. — 202, 27. scr. *πεντακισχίλους*. — 216, 3. scr. *Βατι*: sic etiam 235, 2. — 220, 24. scr. *Ἰδιον*. — 234, 15. scr. *πλευροῖς*. — 240, 17. scr. *διφθερίοις*. — 255, 2. scr. *εἰ*. — 308, 5 et 6. dele asteriscos. — *ibid.* 10. scr. *παλτοῦ*. — 311, 20. scr. *ὅμοια*. — 313, 4. scr. *ναυστάθμῳ*. — 326, 3. scr. *Λακῶν*. — 334, 24. scr. *ἵπποτρόφιον*. — 335, 20. scr. *Λακοῦς*. — 352, 26. scr. *τὰς ἐν Ἰνδοῖς ἄλλας*. — 359, 22. scr. *Αἴσιον*. — 361, 11. dele asteriscos. — 363, 13. scr. *πως pro πρὸς*. — 365, 8. scr. *ἐκεῖνον*. — 376, 16. scr. *ἡ μὲν οὖν πόλις*. — 385, 2. scr. *τι*. — *ibid.* 23. dele comma post *Οδουκτοῦργος*. — 387, 7. scr. *νέκυιαν*. — 406, 16. *Ταμασσού*: cf. XIV, 684. — 408, 7. scr. *Μίδμαν*. — *ibid.* 15. scr. *τελευτάτα*. — 422, 18. scr. *τετρακοσίων*. — 437, 9. scr. *καλοῦσι*. — 455, 3. scr. *παρελείψαμεν*.

Vol. II.

Pag. 13, v. 17. scr. *Θυνοί*. — 28, 19. scr. *Λᾶοι*. — 39, 20. scr. *μικρά*. — 55, 5. scr. *Ἀνδριακή*. — 76, 4. scr. *Παλιόγες δὲ [τὰ] περὶ*. — *ibid.* 8. scr. *Σίδωνες*. — 79, 13. scr. *τηλάθεν*: sic etiam 80, 19. — 87, 10. scr. *εἶτα*. — 91, 15. scr. *ἐθελήσθα*. — 105, 8. scr.

ἐπὶ Δασίωνα. — 106, 5. scr. Ἐρύρων: sic etiam 19, 20 et 107, 5. 10. — 108, 7. scr. γε. — 109, 10. scr. ἐρ. — 122, 21. scr. Παρμεναίαι τωες. — 126, 3. scr. Ἰγεια. — 140, 9. scr. μηδ. — 141, 8. scr. Βισαν. — 142, 10. scr. Ἀρπια. — 163, 7. scr. ναυτίλοισιν. — 176, 2. scr. ταύτης. — 177, 16. scr. μηδ. — 195, 14. dele comma post Κόρινθος. — 197, 11. scr. σταδίου. — ibid. 16. scr. ἡλευθέρας. — 205, 7. scr. Βουράν θ' ἱερῶν. — ibid. 16. scr. Στράτος. — 212, 11. scr. τὴν Ἀσπὴν. — 215, 17. scr. ἐθα. — 223, 2. scr. συνήθη. — ibid. 16. scr. ἱερμοῖσι. — 240, 3. scr. ἰσθμῶς. — 249, 17. scr. μεντομίσθη. — 250, 9. scr. Ἐρῶρας: sic etiam 253, 9. — 252, 2. scr. Ὀλυμῶς. — ibid. 9. scr. ἄν τις. — 254, 13. scr. Ἰθάλα. — 264, 5. scr. ἀνεψύχαι. — 270, 6. scr. πρόκειται. — 273, 8. adde in marg. A. 643. — ibid. 10. adde in marg. C. 420. — 277, 1. scr. νίχη. — 282, 17. scr. εἰλεγμένος. — 291, 5. scr. Τραχινός φησιν. — 293, 9. scr. ἔφα. — 295, 5. scr. ὄς. — 304, 9. scr. ἐπισημόταται. — 332, 11. scr. Θρακίας. — 336, 18. scr. Λίλιος. — 344, 1. scr. καὶ. — 351, 20. scr. ἀριπρεπὲς. — 352, 11. scr. δεῖλ. — 356, 5. scr. ἦδ. — 360, 9. scr. ὄς. — 361, 1. scr. ἀναψύσαι. — 367, 3. scr. ἦδ. — 368, 15. scr. ἐπιτέης. — 380, 14. scr. ὄς. — 381, 3. scr. διὰ τὸ ὄμορον. — 391, 1. scr. συνόπτοντες. — 424, 10. scr. ἐπερῶντες. — 441, 6. scr. ἀλλα. — 449, 15. scr. ὄ. — 451, 16. scr. ἔφαν. — 455, 18. scr. ὄρον. — 456, 19. scr. παρῶρον. — ibid. 21. scr. τα. — 458, 3. scr. ἠγούνο. — 459, 9. scr. πάνυ. — 467, 14. scr. διαμέτροι δισχίλοι. — 472, 5. scr. Παταλήνην. — 509, 7. scr. Ἰσομόνοις. — 513, 13. scr. μιρακῶνδεις. — 514, 21. scr. Βαγδαγία. — 517. scr. Θρακῶν. — 530, 7. scr. Ἀπκαῖται. — 531, 21. scr. Σιντολ. — 533, 9. scr. πῶς δ' ἡ τοῦ. — 539, 8. dele [ἀν]. — ibid. 11. dele asteriscos. — 568, 14. scr. Κρήμων. — 572, 12. dele [πρὸς μὲν ἀλλήλους].

Vol. III.

Pag. 43, v. 7. scr. Λευκόφρον. — 49, 12. scr. Ἐνετῶν. — 62, 8. scr. ὑπερ. — 70, 21. scr. δῶν. — 80, 3. scr. πόλεως ἔστω. — 89, 1. scr. δέ. — ibid. 5. scr. Κιβυρῶνται: sic etiam v. 19. — 91, 3. scr. ἀντιπέραν. — 93, 13. scr. Ἐρῶρας. — ibid. 15. scr. Κλαζομενάς. — 96, 5. scr. τίσαι. — 98, 6. scr. Ἡράκλειαν. — 113, 10. scr. μέγα pro *μετὰ*. — 114, 10. scr. Μητροφῶν. — 126, 22. scr. Κῆροι. — 129, 11. scr. ἦδ. — 148, 2. scr. δημογενής, simul verba ὄς — ἀηδῶν asteriscis sunt includenda. — 223, 13. dele punctum post ἕκαστον. — 272, 22. scr. ἄλλη (καὶ γὰρ †τριακοσάχον λέγουσι). — 343, 11. scr. Ἀταργάτιν. — 417, 15. scr. Τισιαοῦς. — 520, 8. scr. κριμνον (ita legitur in cod.).

In notis.

Vol. I.

Pag. 1, 1. Falsum est quod scripsi Siebenkeesium primum edidisse primi libri argumentum: Brequignyus enim iam exhibet, ex o haud dubie pettum. — 9, 9. adde: ἐπιχειρήσαντες ald. — 19, 5. scr. (sed

γνωμονικῶν A.) etc. — 23, 22. adde: rec. Cor. — 24, 17. adde: rec. Cor. — 27 adde: 18. οὐδὲ λόγος Cor. — 60 adde: 1. μὲν om. Cor. — 64, 29. scr. 759. — 70, 5. extr. scr. XIV, 671. — 71, 17. adde: ἡ om. ald. — 73 adde: 20. καὶ om. Cor. — 75, 20. αὐτὸν δὲ ald. — adde post extr.: alia exempla verbi εἰδέναι ita usurpati v. IX, 391 in., XI, 507. — 85 adde: 15. ὑπὸ] ἐπὶ codd. Cor. corr. — 87, 23. adde: καὶ om. Cor. — 90, 4. adde: εὐῶδες asteriscis inclusit Cor. — 100, lin. 3. scr. ὡς οἱ μαθηματικοί. — 102 adde: 15. προεπινοεῖ Cor. — 125, 15. adde in fine notae: III, 174. — 127 adde: 16. δὲ om. Sbk. — 146, 21. adde: τῶν] ταῖς Cor. — 23. adde — τέρως ald. — 148 adde: 7. καὶ om. Cor. — 201 adde: 17. εἰ καὶ οὐκ ἴσημα ταῦτα Xyl. — 252, 1. scr. appellabatur. — 258, 13. scr. III, 173. VI, 255. 258. VIII, 354. 372. — 270, 15. scr. ἡμερησίον. — 279, 9. scr. Coraem proenituit. — ibid. lin. 2 ab imo agr. Massiliensibus. — 280, 24. extr. adde: τὸ Αἰέντιον ὄρος ap. Dion. Ant. Rom. I, 79. — 300 lin. 14. ab imo scr. Ararim. — 308, 5. de verbis οἱ μίντοι Ῥωμαῖοι non erat dubitandum: sana sunt ac Strabonis. — 311, 20. scr. invenimus, pro invenitur. — 348, 1. extr. ἐπιπολάσαν. — ibid. 22. extr. scr. (οἱ Λακεδαιμόνιοι) pro (οἱ Παρθενῖαι). — 351, 3. scr. nihilominus. — 352, 26. femininum usurpatur iudem XII, 546. 561. — 355, 16. Paulo inconsideratius scripsi Strabonem h. l. secutum esse Chorographum, qui stadiis uti non solet in definiendis locorum intervallis; ex Graeco potius auctore sumpsisse videtur quae tradit: nihilominus femininum est relinquendum, cf. Steph. Thes. s. v. — 359, 22. Avidius a me receptum esse Αἰάτιον pro Αἰσίον recte monuit Spengelius in censura editonis meae (v. *Münchener gelehrte Anzeigen* etc.), cum Asisium non a dextra situm fuerit viae Oriculis Ariminum ducentis, quod fugisse me, locorum horum satius peritum, ipse miror: vellem tamen idem vir doctus dixisset, ubinam gentium situm fuerit illud Aesium. Quod cum haud facile unquam diciturum esse neque istum neque alium credam, latere sub illo nomine Asisium oppidum etiam nunc existimo: quae coniectura si vera est, error Strabonis erit confitendus, multo levior certe, quam permulti alii ab eo admissi. — 361, 11. praepositio ἀφ' non erat attrahenda. — 363 adde: 13. πως] πρὸς codd. edd., correxi de con. Letronnii ad XVI, 760: cf. IV, 185. 202. V, 213. XVI, 770. — 394 adde: 3. τῆς θαλάττης codd. (sed τὴν θάλατταν B. ex corr.) Cor. corr. de con. Tygw. — 406, 16. ταμασσου (sic) A. — 429, 18. scr. πρώτων. — 440, 16. scr. μυλλοῖς Epit. — 459, 14. scr. ἡγησαμένων.

Vol. II.

Pag. 36, 6. adde: Epit. — 42, 22. scr. ἔστι μέρη om. E. — 47 adde: 16. ἐπὶ θαλάττῃ E. — 61, 11. scr. τῆς Ἑλλάδος om. E. — 67, 1. τῷ Ἀχλλεῶς recte con. Spengel. — 77 adde: 10. post ποταμοῦ excidisse videntur verba ἐν δεξιᾷ δὲ τὴν Ὀσσαν (v. Speng.). — 78 adde: 13. μειζόνων habet Eust. ad II B, 596, p. 299, 8 R, ubi haec leguntur: ὅς Ὀρφεὺς τὰ πῶτα μὲν ἀγυρτέων διέξῃ, εἶτα καὶ μειζόνων ἀξίων ἑαυτὸν καὶ ὄχλον καὶ δύναμιν περιποιούμενος διεφθάρῃ ἐξ ἐπισυστάσεως, ἀνὴρ γόης ἀπὸ μουσικῆς τε καὶ μαντικῆς καὶ τῶν περὶ τὰς τελετὰς ὀργασμῶν. — 83 adde: 25. cf. Eust. ad II. B, 596 p. 299, 7 R, qui exhibet haec: καὶ ὅτι ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ περὶ τὸν Ἄθων Θάμυρις ὁ Θράξ ἔβασίλευσε, τῶν αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων γενόμενος, ὧν καὶ ὁ Κίμων

Ἄρπυιές. — 92 adde: 13. πάντα [τά] ἐν κτλ. conii. Spengel. — 96, 6. E. Curtius in libro suo, *Peloponnesos*, etc. p. 31. ita putat hunc locum esse scribendum: Ἰστί δὲ ταῦτα [τά] δύο μέγιστα συστήματα τῆς Ἑλλάδος, τὸ τε ἐντὸς Ἰσθμοῦ καὶ τὸ ἐκτὸς μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηραιῶν Ἰστί δὲ καὶ μείζον καὶ ἐκφανέστερον τὸ ἐντὸς Ἰσθμοῦ σχεδὸν δὲ τι καὶ ἀκρόπολιν ἴστω ἢ Πελοπόννησος τῆς συμπάσης Ἑλλάδος, [ἢ δὲ Ἑλλάς τῆς συμπάσης Ἑσθίας?]. Quae tamen quo minus probanda videantur, haud pauca obstant. — ibid. 15. scr. κλειομένην pro κλειμένην. — 105, 5. adde: codicum scripturam bene tuetur Curtius in Bergkii et Caesaris Ephemeridibus (*Zeitschrift für die Alterthums-wissenschaften* 1852, 1, 1.). — ibid. 8. ἐπιθαλασσίωνα codd.: ἐπὶ Λασιώνα egregie conii. Meinekii; cf. quae disputat Curtius l. c. — 107, 23. E. Curtius l. c. hunc locum ita scribendum censet: Μεταξὺ δὲ τοῦ Πηραιῶν καὶ τῆς τοῦ Σαλληεντος ἐκβολῆς (ἐκβολῆς magis commendatur et codicum scriptura et Strabonis usu) Πύλος ἀκείτο κτλ. — 111 adde: 4. Ἀμαθουσίων — καὶ om. *eghi*. — πύλων l. Eust. ad ll. B, 625, p. 325 R. — 112, 11. adde: Verba ἰχόμενον — Λαμπελας pro spuris eicienda E. Curtius censet l. c. — 140, 10. cf. quae Curtius de hoc loco disputat l. c. — 142, 11. adde: cf. de hoc loco Curtius in libro suo *Peloponnesos* etc. p. 452. — 144, 19. cf. Curtius in Bergkii Ephemeridibus l. c., qui codicum scripturam tueri studet. — 165, 15. Curtius l. c. scribendum esse censet εἰδ᾽ ἢ τῶν [Καυκίων]ων ὅλασα καὶ Μινυῶν. — 184 adde: 13. Verba οὐκ ὡς ὁ μῦθος transponenda esse videntur post τοὺς Αἰγυπίας. — 199, 23. τῆς μὲν οὐ συνεισώσης scribendum esse suspicatur Curtius in libro suo *Peloponnesos* etc. p. 451, coll. Paus. VI, 18, 1. — 201, 12. adde in fine notae: cf. quae adnotantur ad IX, 426. — 208, 11. πεντήκοντα corruptum esse iure censuerunt Dodwell. (v. *Reisen in Griechenland etc. von Sickler II, 2, 321*) et Müller (v. *Dorier II, p. 439*) atque in parte mutarunt, assentientibus Grosk. et Curtio (v. *Peloponnesos* p. 216): sed cum notis, non verbis numeri antiquitus fuerint expressi, N facilius ex A quam E nasci potuisse liquet. — 219, 4. Verba ὁ νῦν Βωκαλλὰ καλούμενος pro spuris habenda ac reicienda esse censeo. — 225, 18. post Θησεύς adde: Pleth. — 231, 6. adde: Παγὰς Cor. — 248 lin. 2. ab imo scr. ὁ τι ἂν χρήσιμον κτλ. — 278, 8. post παιανισμὸν adde E. — 300, 14. post parenthesin adde: sed ι supra η add. in E. — 333, 3. ἐν ᾧ similiter positum XIV, 657; cf. 658. — 381, 3. Verba διὰ τε Ὀμηρον recisissime in διὰ τὸ ὄμορον mutavit Meinekii. — 421, 8. scr. Epigramma. — 466 adde: 9. αὐθέκαστος μὲν καὶ σκαῖος καὶ ἄγριος Cor. — ibid. 17. dele πρὸς. — 508, 21. scr. ὀχετῶ. — 539, 8. v. quae disputat de hoc loco Spengel. — 570, 19. adde: χαραδρῶν πλήρη τυγχάνουσαν ἰ. — 572, 12. scr.: πρὸς μὲν ἄλλοιους add. Cor., quae necessaria non esse monuit Meinekii, coll. p. 566, 11. ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ τὰ Ἰσθμια καὶ τὴν Δεσβὴν Ἀμύντας εἶχεν, ἐπιθέμενος τῷ Δεσβήτη καὶ ἀνελὼν αὐτόν, τὰ δὲ Ἰσθμια κτλ. — 585, 3. adde: crediderim Strabonem scripsisse μεσογαίον.

Vol. III.

Pag. 55, 6. cf. nunc quae Boeckh. disputat in libro suo *Die Staatshaushaltung der Athener* vol. II, p. 733 sqq. — 126, 10. scr. σιαρ-κείται edd. inde a Cas. — 148 adde 2. ὁμογενῆς conii. Meinek. vcris-

simae, simul verba $\acute{\omega}\varsigma$ — $\acute{\alpha}\eta\delta\acute{\omega}\nu$ pro spuriis recte reiiciens. — 155, 4. delenda sunt in fine notae verba „quae — partibus“. — 189, 12. adde: post *Αιθιοπίας* Bernhardy (v. Eratosthenica p. 97) haud iniuria ex-cidisse suspicatur quaedam, quae fuisse videantur $\pi\lambda\acute{\alpha}\tau\omicron\varsigma$ δὲ $\pi\epsilon\pi\tau\alpha\kappa\iota\sigma\chi\iota\lambda\lambda\omega\upsilon$. — 205, 1. Nescio, qui factum sit, ut non recorderer e Menandro referri hoc verbum in compluribus lexicis antiquis, velut apud Suidam, ubi leguntur haec: $\acute{\alpha}\rho\tau\iota\kappa\rho\tau\epsilon\acute{\iota}\sigma\theta\alpha\iota$, $\sigma\upsilon\mu\phi\omega\nu\epsilon\acute{\iota}\sigma\theta\alpha\iota$: $\acute{\alpha}\rho\tau\iota\kappa\rho\tau\omicron\upsilon\acute{\nu}\theta' \omicron\iota$ $\gamma\acute{\alpha}\mu\omicron\iota$, $\phi\eta\sigma\iota$ *Μένανδρος*. Quae frustra ab aliis tentata (v. Bernh. ad Suidae l. c.) Meinek. recte tuetur ad Menandri Fragm. (v. fab. inc. fr. CCCXXX). — 219. 9. *γυμνασίων* E Cor. — 252, 25. adde: at cf. II, 74. — 376, 25. adde: sec. cod. Pal., sed *ιγ'* exhibet cod. Par.

24

